

ਪ੍ਰਤੀਪਤੀ ੨

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ

6247

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ

(ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ)

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਨੰ: ਦਾਖਲਾ 6247.....

ਨੰ: ਸ਼੍ਰੇਣੀ.....

ਨੰ: ਅਲਮਾਰੀ.....

੧. ਇਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

੨. ਲਿਖਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਨਕਲ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

੩. ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਯਾ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਯਾ ਧੱਬਾ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

੪. ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨੂੰ, ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਥਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।

रुह

चरु

(1)

रुह

रुह ५२

रुह

रुह (1)

रुह

रुह

रुह २५

रुह

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗਿਬ ਗੁਰ ਗਿਰ ਗਾਰ ਬਕੇਸ ॥

॥ ਕ੍ਰਿਤ ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇਰੇਤ ਮਸੂਪੀ ਸੁਰਗ ਵਾਸੀ
ਗੁਰਦੁਗਰ ਗਿਰਵੜੀ ਨਿਵਾਸੀ ਪਟਿਆਲੇ

SIKH REFERENCE LIBRARY

S. G. P. C. (Amritsar)

Class No.

Book No.

Acc. No. 6247

॥ ਬਹੁਕ ਮਬੀਦਿ ਗਾਨ ਅਵਲੀ ਮੁਤਾ ਅਵਲੀ ਹਿਯ ਹਾਏ ਨਿਸਰ
ਰਸੀਦ ਪਾਸ ਦੇਲਤ ਇਗਲਿਸੀ ਅਮੀ ਸੁਰਜਮਾਨ ਅਮੀਰੁਲ
ਉਮਰਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜ ਰਾਜੀ ਸੁਰਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਗਨ
ਰਾਜੀਦੁਸਿੰਘ ਸਾਹਬ ਮਹਿੰਦੁਬਹਾਦਰ
ਫਰਮਾਰਵਾਏ ਰਿਆਸਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾਮਇਕ ਬਾਲਗੁ

ਸਿਮਤ ਵਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੫੨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਿਮਤ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨ
ਨਕਸ਼ਾਹਬ ੪੨੬ ਮੁਆਫਿਕ ਸਨਈਸਵੀ ੧੮੯੫ ਮੇ
ਮਤਬੇਰਾ ਜੀਦੁਪ੍ਰੇਸ ਪਟਿਆਲੇ ਮੇਬਇਹਤਮਾਮ ਸਯਦਰਸ
ਬਅਲੀਸਾਹ ਮਾਲਿਕ ਮਤਬਾਨੀ ਉਇਮ ਪੀਰਯਲ ਪ੍ਰੇਸ ਬਹੋਰ
ਫਾਰਾਜੀਦੁਪ੍ਰੇਸ ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਛਪਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਵਿਹਾ॥ ॥ਗੁਰੁਪਰਅਪਰਗੁਰੂਨਕੇਪਦਪੰਕਜਨਿਰਦੇਸਾ॥ਬੰਦ
 ਰਚੇਹਿਤਸਰਬਕੇਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੇਸਾ॥੧॥ ॥ਟੀਕਾ॥ ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਦਿਕੋਕੇਉਪਦੇਸਕਰਨੇਵਾਲੇ ਗੁਰੁਪਰ. ਪਰਗੁਰੁਪਰਮਾਤਮਾਕੇਚ
 ਰਨਕਮਲੋਕੋ॥ਤਥਾਤਾਂਕੇਕੀਏਉਪਦੇਸਕੋਰੀਬਜੀਰਚਨਦੁਰਾਪ੍ਰਕਾ
 ਸਕਰਨੇਵਾਲੇ ਅਪਰ. ਸ੍ਰੀਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੇਲੇ ਦਸੋਂਗੁਰੋਂਕੇਕੀ
 ਟਕਾਦਿਦੋਖਰਹਤਚਰਨਕਮਲੋਕੋਬਾਰੰਬਾਰਬੰਦਨਕਰ ਗੁਰੂਗਿਰਾ
 ਕੇਪਦਾਰਥਜਾਨਨੇਕੀਇਛਾਵਾਲੇ॥ਸਰਬਸੰਜਨੇਕੇਹੇਤਰਚਤਾਹੂੰ॥
 ਗੁਰੂਜੀਕੀਬਾਣੀਕੇਪਦੋਂਕੇਅਰਥੋਂਕਾ ਕੋਸਨਾਮ ਖਜਾਨਾਰੂਪਰੀਥਾ॥੧॥
 ॥ ॥ਕੋਸਨਾਮੋਕੇਅਰਥਬੋਧਕਰੀਥੋਂਕੇਕਹਤੇਹੈ॥ਸੋਭੀਬਖਾਕਰ
 ਟਵਤ ਵਿਦ੍ਯਾਕੇਅਭ੍ਯਾਸਕੇਮੂਲਹੈ॥ਇਸੀਲੀਏਜੋਲੋਗਾਜਿਸਬੇ
 ਲੀਕੇਸੀਖਨੇਕੀਇਛਾਕਰਤੇਹੈ॥ਪਹਲੇਉਸਕੇਅਰਥਗਿਆਨਵਾਸ
 ਤੇਤਿਸਕੇਕੋਸਅਰਥਜਾਕਰਣਕੋਪੜਤੇਹੈ॥ਕਿਉਂਕਿ ਬਖਾਕਰਣਬਿ
 ਨਾਪਦੋਂਕੇਯੋਗ ਕਾਅਰਥੋਂਕਾਗਿਆਨਨਹੀਂਹੋਸਕਤਾ॥ਕੋਸਬਿਨਾਰੂਢ
 ਪਦੋਂਕਾ ਵਾਯੋਗ ਰੂਢਪਦੋਂਕਾਅਰਥਗਿਆਨਨਹੀਂਹੋਸਕੇ॥ਪ੍ਰਾਚੀਨਕੋ
 ਸੋਸੋਭੀਪਦੋਂਕੇਵਹੁਅਰਥਜਾਨੇਜਾਤੇਹੈ॥ਜਿਨਅਰਥੋਂਮੇਂਪਦੋਂਕੀਸਾ
 ਤੀਬ੍ਰਿਤਿਹੈ॥ਜੈਸੇ ਉਲੂਪਦਕੀ ਉਲੂਕਪੱਖੀਮੇਸਕੂਹੀਹੈ॥ਕੋਸਮੇਉਸ

ਇਹ ਨਾਮ ਦੇਖ ਨੇ ਸੇਉ ਸੀ ਕਾਗਜਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿਨ ਅਰਥੋਂ ਮੇ ਪਦੋਂ ਕੀਲ
 ਖਣਾ ਹੈ ਵਾਬੀ ਜਨਾ ਹੈ। ਵਹੁ ਅਰਥ ਕੋ ਸਮੇਨ ਹੀ ਲਿਖੇ ਜਾਤੇ। ਜੈ ਸੇਉ
 ਲੂਪਦ ਕੀ ਮੂਰਖ ਪੁਰਖ ਮੇਂ ਲਖਣਾ ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਕੋ ਸਮੇ ਮੂਰਖ ਕਾ ਨਾਮ ਉਲੂ
 ਨ ਹੀ ਲਿਖਾ ਜਾਤਾ। ਤਬਾ ਸੂਰਯ ਅਸੂ ਹੁਆ ਵਾਕਸ ਮੇਂ। ਅਸੂ ਇਸ ਪਦ ਕੋ
 ਸੁਣ ਸੰਧਾ ਕਾ ਨੇ ਮੀ ਸੰਧਾ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਹੈ। ਸਮੀਪ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਜਾਨੇ ਵਾ
 ਲਾਤ ਹਾਂ ਜਾਵੇ ਹੈ। ਰਸੇਈ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਰਸੇਈ ਕਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਸੇ ਅਸੂ ਪ
 ਦ ਕੀ ਸੰਧਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸਮੀਪ ਗ੍ਰਾਮ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਰਸੇਈ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
 ਹੋਤਾ ਬੀ ਜਨਾ ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਅਸੂ ਪਦ ਕੋ ਅਰਥ ਕੋ ਸੇ ਮੇ ਬਿਨਾ ਸੂਰਯ ਛਿਪ
 ਇਤਨੇ ਸੇ ਆਨ ਸੰਧਾ ਕਰੇ ਆਦਿ ਨ ਹੀ ਲਿਖੇ ਜਾਤੇ। ਯਾਂ ਹੀ ਤੇ ਲਖ ਕਬੀ
 ਜ ਕਪ ਦੇ ਕੋ ਛੋਟੇ ਕੋ ਸੇ ਮੇ ਕੇ ਵਲ ਵਹੀ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੈਂ। ਜਿਨਾ ਅਸੂ
 ਸੇ ਵਸੂਯੋਂ ਕੇ ਵਾਚਕ ਹੈਂ। ਏਤਾ ਬਿਸੇਖ ਹੈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕੋ ਕੋ ਸੇ ਮੇ ਨਾਮੇ
 ਸੇ ਪਰੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਪੁੰਸਕ ਕੋ ਚਿੰਨ ਲਿਖੇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ। ਜਿਸ ਭਾਖਾ ਬਾ
 ਣੀ ਮੇ ਨਪੁੰਸਕ ਕਾ ਚਿੰਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨ ਹੀ। ਤਿਸ ਮੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨੇ ਕੇ ਚਿੰ
 ਨ ਲਿਖੇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ। ਅਨੇਕ ਭਾਖਾ ਕੋ ਕੋ ਸੇ ਮੇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਬੋਲੀ ਕੇ ਵਹੁ ਸਬ
 ਦੋਹੇ ਹੈਂ। ਤਿਨ ਕੇ ਆਗੇ ਉਸ ਭਾਖਾ ਕਾ ਸੂਚਕ ਏਕ ਅੱਖਰ ਲਿਖਾ ਜਾਵੇ ਹੈ
 । ਜੈ ਸੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕੇ ਮਿਸ੍ਰਿਤ ਕੋ ਸੇ ਮੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸੰ. ਮੈ
 ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ। ਏਵੇ ਅਰਬੀ ਫਾਰਸੀ ਕੋ ਕੋ ਸੇ ਮੇ ਅਰਬੀ ਪਦ
 ਆਗੇ ਮੇਨ ਫਾਰਸੀ ਕੇ ਆਗੇ ਫੇ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ। ਤੈ ਸੇ ਯਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਗੁ.
 ਰਮੁਖੀ ਵਿਦਯਾ ਕੇ ਨਾਮੇਂ ਕਾ ਕੋ ਸਬ ਨਾਮਾ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੇ ਬਹੁਤ ਭਾ
 ਖਾ ਕੇ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਜਾਵੇਂਗੇ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਮੇ
 ਜਕ੍ਰਿਤ ਅਰਬੀ ਫਾਰਸੀ ਅਰਹਿੰਦੁ ਸੁਨ ਕੇ ਕਈ ਦੇਸੋਂ ਕੀ ਭਾਖਾ ਲਿ

ਖੀਹੈ॥ ਜੇਨਮੇਸਭੁਸੇਅਧਿਕਲਹੈਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੁਲਤਾਨਕੇ ਸਮੀ
 ਪਕੀਪੰਜਾਬੀਐਸਿਧੀਭਾਖਾਹੈ॥ ਅਰਸੀਸਕ੍ਰਿਤ ਅਰਬੀ ਫਾਰਸੀਕੇ
 ਨਾਮਬਹੁਤਕਰਜੁਧ ਕਹੀਂਕਹੀਂ ਲੋਕੋਕੀਬੋਲਚਾਲਕੇਅਨੁਸਾਰ॥
 ਅਸੁਪਭੀਲਿਖੇਹੈ॥ ਇਸਵਾਸਤੇਇਸਕੋਸਮੇਇਨਸਭਭਾਖਾਕੇਨਾ
 ਮੇਆਗੇ ਸਭਭਾਖਾਬੋਧਕਾਅਖਰਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇ॥ ਅਰਕਈਪਦ
 ਦੇਭਾਖਾਮੇਏਕਅਰਥਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈ॥ ਤਹਾਂਅਰਥਦੂਸਰੀਵਾਰਨਹੀ
 ਕੀਆਜਾਵੇਗਾ॥ ਸੀਕੇਤਉਸਪਦਆਗੇਦੋਹੋਂਗੇ॥ ਜੈਸੇ ਖਰ ਪਦਸੀ
 ਸਕ੍ਰਿਤ ਫਾਰਸੀਦੋਨੋ ਭਾਖਾਮੇਗਧੇਕਾਵਾਚਕਾਹੈ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਰਥਏਕ
 ਵਾਲਾਸੀਕੇਤਦੋਵਾਲਾਹੈ॥ ਕਈਪਦਸ੍ਰੂਪਸੇਦੋਭਾਖਾਮੇਤੁਲਯਹੋ
 ਤੇਹੈ॥ ਅਰਥਮੇਭੁੰਦਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਰੀਰਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਦੇਹਕਾ
 ਹੈ॥ ਫਾਰਸੀਮੇਸੈਤਾਨਕਾਹੈ॥ ਪਾਕਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਭੋਜਨਕਾਹੈ॥ ਫ
 ਰਸੀਮੇਪਵਿੜਕਾਹੈ॥ ਬਦਨਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਮੁਖਕਾਹੈ॥ ਫਾਰਸੀ
 ਮੇਦੇਹਕਾਹੈ॥ ਬੰਦਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਨਮਸਕਾਰਕਾ ਐਥਿਛਪੇਉ
 ਪਜੀਲਤਾਕਾਹੈ॥ ਫਾਰਸੀਮੇਦਾਸਕਾਹੈ॥ ਗੀਰਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇ
 ਬਾਣੀਕਾਹੈ॥ ਫਾਰਸੀਮੇਪਕੜਨੇਕਾਹੈ॥ ਅਸੁਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਸ
 ਮਾਪਤੀਕਾਹੈ ਫਾਰਸੀਮੇਹੈਕਾਹੈ॥ ਦੀਨਨਾਮਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਗਰੀਬ
 ਕਾਹੈ॥ ਫਾਰਸੀਮੇਧਰਮਕਾਹੈ॥ ਤਰਕਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੇਯਕੂਕੀਕਾਨਾਮਹੈ
 ॥ ਫਾਰਸੀਮੇਤਜਾਗਕਾਨਾਮਹੈ॥ ਅੰਸੇਪਦੋਂਕੇਅਰਥਦੋਨੋਜੁਦੇਲਿ
 ਖੇਜਾਵੇਂਗੇ॥ ਏਵੰਦੇਸਭਾਖਾਪਦਕਾਸ੍ਰੂਪਭੀਜਹਾਂਗੁਰਬਾਣੀਮੇ
 ਸੀਸਕ੍ਰਿਤਪਦਕੇਵਾ ਅਨਭਾਖਾਕੇਪਦਕੇਸਮਾਨਹੋਗਾ॥ ਤਹਾਂ
 ਪ੍ਰਕਾਸਕੀਆਜਾਵੇਗਾ॥ ਜੈਸੇਜਨਕਪਦ ਜਨਕਗਾਜਈਹਾਂਸੀਸ

ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਐਰਜਨ ਕਮੋਤੀ ਈਹਾਂ ਜਨਕ ਮਾਨੋ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇ ਦੇਸ
 ਭਾਖਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੀਏ ਦੇ ਜਗਹ ਅਰਥ ਮੇ ਜੁ ਦੇ ਜੁ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਲਿਖੇ
 ਜਾਵੇਂਗੇ। — ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਏਹ ਓਹ ਕਾ ਕੋਨ ਜੁ ਕੁ ਇ-
 ਤਾ ਦਿਕਸਰ ਬਨਾਮ ਸਬ ਦੇ ਕਾ ਘਟਾ ਦਿਕਸਬ ਦੇ ਵਤ ਅਪਨਾ
 ਨੇ ਮੀ ਅਰਥ ਕੋ ਈ ਨਹੀ। ਇਨ ਕਾ ਵੇਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਕਹਨੇ
 ਵਾਲਾ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੇ ਰੱਖ ਕਹਿ ਆ ਚਾਹੇ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਨਾਤਿਸ ਏਹ
 ਨ ਓਹ। ਈਹਾਂ ਏਹ ਸਬ ਦਕਾ ਅਰਥ ਲੋਕਾ ਅਰਥ ਹ ਸਬ ਦਕਾ
 ਅਰਥ ਪਰ ਲੋਕ ਹੈ। ਏਹ ਕਿਨੇ ਹੀ ਚਾਕਰੀ ਈਹਾਂ ਏਹ ਸਬ ਦਯਹ
 ਕੇ ਸੀ ਚਾਕਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਕਾ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਕਾ ਵਾਚਕ ਨ
 ਹੀ। ਓਹ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਾ ਪਾਠ ਮੇ ਓਹ ਪਦ ਵਹੁ ਨੇਹੁ ਨ ਯਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਵਹੁ
 ਅਰਥ ਕਾ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਪਰ ਲੋਕ ਕਾ ਵਾਚਕ ਨਹੀ। ਯਾਂ ਤੇ ਇਨ ਕੇ ਵੇ
 ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਵਕਤਾ ਕਯਾ ਚਾਹੇ। ਇਸੀ ਆਭਿਪ੍ਰਾਯ ਸੇ
 ਇਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸਰਬਨਾਮ ਰਖਾ ਹੈ। ਜੇਯੇ ਜਿਸ ਕੋ ਕਹਨਾ ਚਾਹੇ ਉਨ
 ਸਭ ਕੇ ਨਾਮ ਬਨ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। — ਜੇ ਸੁਧ ਪਦੇ ਕੇ ਲੋਗੋਂ ਕੇ
 ਮੁਖ ਚੜਾਵਿ ਗੜੇ ਅਸੁਧ ਪਦ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈਂ। ਪੁਨਾਤਿਨ ਅਸੁਧ
 ਕੇ ਅਸੁਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈਂ। ਜੇ ਸੇ ਮਯ ਜੁਧ ਕਾ ਮਹ ਅਸੁਧ। ਐ
 ਮਹ ਅਸੁਧ ਕਾ ਮਹੀ ਓਵਾ ਮਹੀਏ ਅਸੁਧ। ਪੁਨਾਤਿਨ ਕਾ
 ਮਹੀ ਅਲ ਅਸੁਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਤਥਾ ਆਧਾਰ ਜੁਧ ਕਾ ਅਧੇਰੀ
 ਐ ਅਧਰਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਤਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੁਧ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ਕ੍ਰਿਪੇਨ
 ਕ੍ਰਿਪੰਗਨ ਅਸੁਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈਂ। ਤਿਨ ਕੇ ਉਸੀ ਸੁਧ ਭਾਖਾ ਅਨੁਸ
 ਰ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਪੀਛੇ ਵਹੀ ਸੁਧ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਜਾਵੇਂਗੇ। —

ਇਸਕੋਸਮੇਪਰਾਚੀਨਕੋਸੇਵਤ ਏਕਏਕਥਾਨਮੇ ਏਕਏਕਵਸਤੁਕੇਸਭੀ
 ਨਾਮਨਹੀਲਿਖੇਜਾਵੇਗੇ। ਕਿਤੂਪਹਲੇਉੜੇਆਦਿਅੱਖਰੋਂਕੇਕ੍ਰਮਸੇਪੈਂ
 ਤੀਮੇਭਰੇਜਾਵੇਗੇ। ਪੀਛੇਮੁਹਾਰਨੀਅਰਥਤ ਬਾਰਖੜੀਕੀਰੀਤਿਸੇਂ।
 ਏਕਏਕਅਖਰਨਾਮੇਕੇਆਦਿਮੇਬਾਰਾਂਬਾਰਾਂਜਗਾਲਿਖਾਜਾਵੇਗਾ।
 ਇਸਕ੍ਰਮਾਥਿਨ ਪੁਰਬਬਨੇਬਡੇਪ੍ਰਸਿੱਧ। ਹੇਮਅਮਰਾਦਿਕੋਸੇਂਸੇਭੀਯ
 ਹਉਪਕਾਰਨਹੀਹੋਸਕਾ। ਇਸੀਲੀਏਵਰਤਮਾਨਸਮੇਸਭੀਵਿਦ੍ਵਾ
 ਨਾਨਾਮਕੇਸੀਘ੍ਰਖੇਜਹੇਤਬਰਣਕ੍ਰਮਸੇਬਨਾਵੇਹੈਂ। ਜਿਸਰਚਨਾਕਾ
 ਕੰਠਤੁਲਯਮਹਾਤਮਹੈਂ। ਵਾਸੁਵਸੇਕੰਠਸੇਭੀਅਧਿਕਮਹਾਤਮਹੈਂ।
 ਕਿਉਂਕਿਕੰਠਕਰੀਵਸੂਕਬੀਬੁੱਧੀਕੁੰਠਿਤਹੋਨੇਸੇਸੀਘ੍ਰਸਫੁਰਣਨ
 ਹੀਹੋਤੀ। ਲਿਖੀਸੀਘ੍ਰਸਫੁਰਣਹੋਤੀਹੈਂ। ਅਰਸੀਘ੍ਰਖੇਜਨੇਹੇਤਅ
 ਵਿਮੇਜੇਅਖਰਚਲੇਗਾ। ਉਸਕੇਅੰਤਕੇਉੜੇਆਦਿਅਖਰਨਾਮੇਮੇ
 ਕ੍ਰਮਸੇਬਦਲਤੇਜਾਵੇਗੇ। ਜੈਸੇਜਹਾਂਅੰਤਪਾਸੇਉੜਾਪੁਰਾਹੂਆਅੰ
 ਤਕੇਆੜਾਚਲੇਗਾ। ਵਹੁਪੁਰਾਹੂਏਈੜੀਆਦਿਕਚਲੇਗੇ। ਨਾਮ
 ਕੀਮੁਜਾਦਾਏਕਅਖਰੇਨਾਮਸੇਲੇਸਾਤਅਖਰਪ੍ਰਯੰਤ ਮੇਦਨੀਆ
 ਦਿਕੋਸੇਮੇਬਾਂਧੀਹੈਂ। ਯਾਂਤੇਕ੍ਰਮਸੇਏਕਅਖਰੇਦੁਅਖਰੇਆਦਿਨਾਮ
 ਲਿਖੇਜਾਵੇਗੇ। — ਜੋਸਬਦਹਮਾਰੀਵਿਸ਼ਿਮੇਕਾਹੂੰਦੇਸਕੀਭਾ
 ਖਾਮੇਪ੍ਰਸਿਧਨਹੀ। ਉਨਕੇਆਗੇਗੁਰੂਕੇਸੰਕੇਤਕਾਸੂਚਕਬਿਦੀਵਾ
 ਲਾਗੁ। ਲਿਖਾਜਾਵੇਗਾ। ਗੁਰੂਕੇਸੰਕੇਤਕੇਪਦਅਵਸਯਹੀਲਿਖਨੇ
 ਪੜੇਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਛੰਡਾ ਏਵਾ ਜਿਨਨਾਮੇਕੇਆਦਿਮੇਹੈਂ। ਅੰਸੇਨਾਮ
 ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਫਾਰਸੀਮੇ ਵਾਆਨਦੇਸਕੀਭਾਖਾਮੇਬਹੁਤਕਰਪ੍ਰਸਿੱਧ
 ਨਹੀ। ਅੰਗੁਰੂਜੀਨੇਬਾਵਨਅਖਰੀਮੇਲਿਖੇਹੈਂ। ਯਾਂਤੇਗੁਰੂਸੰਕੇ

ਤਲਿਖਨਾ ਆਵ ਸਕਹੈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਮੋ ਕੀ ਖੋਜ ਕਰਨੇ ਸੇਭੀ ਆਨ
 ਭਾਖਾ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਨਹੀ ਮਿਲੇਗੀ ॥ ਵਹੁ ਸਭ ਗੁਰੂ ਸੰਕੇਤ ਮੇ ਲਿਖੇ ਜ
 ਵੇਂਗੇ ॥ ਜਬਾ ਜਿਸ ਕੋ ਆਨ ਭਾਖਾ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਮਿਲੇ ॥ ਤਬ ਉਸ ਮੇ
 ਜਾਨ ਲੇਵੇ ॥ ਨਾ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਸੰਕੇਤ ਹੀ ਸਾਰ ਹੈ ॥ — ਬਾਣੀ ਸ
 ਪਦ ਮੇ ਸੇਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇਏ ਕਏ ਕ ਪਦ ਕੋ ॥ ਅਰਥ ਜੁ ਦੇ ਜੁ ਦੇ
 ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਹਾਰ ਪਦ ਕੇ ਪੀਛੇ ਉਨ ਮੇ ਸੇ ਪਰਿ ਲਗਾਵੇ ॥ ਤ
 ਬ ਮਾਰਟੇ ਕਾਵਾ ਚਕ ਪਰਿ ਹਾਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਆ ਲਗਾਵੇ ਤਬ ਖਾਣੇ
 ਕਾਵਾ ਚਕ ਆਹਾਰ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਸੰ ਲਗਾਵੇ ਤਬ ਨਾ ਸਕ ਰਨੇ ਕਾਵਾ ਚ
 ਕ ਸੰ ਹਾਰ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਦਿ ਲਗਾਵੇ ਤਬ ਫਿਰਨੇ ਕਾਵਾ ਚਕ ਦਿ ਹਾਰ
 ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਨਾ ਮਾਇਨ ਕਾਉ ਪਸਰ ਗਹੈ ਗਤੀ ਹੈ ॥ ੫ ੧ ਪਰਾ ੨
 ਅਪ ੩ ਸਮ ੪ ਅਨੁ ੫ ਅਵ ੬ ਨਿਰ ੭ ਨਿਸ ੮ ਦੁ
 ਰ ੯ ਦੁਸ ੧੦ ਵਿ ੧੧ ਆਕ ੧੨ ਨਿ ੧੩ ਅਧਿ ੧੪
 ਅਪਿ ੧੫ ਅਤਿ ੧੬ ਸੁ ੧੭ ਉਤ ੧੮ ਅਭਿ ੧੯ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ੨੦ ਪਰਿ ੨੧ ਉਪ ੨੨ ॥ ਜੇ ਬਾਣੀ ਸਹੈ ॥ ਅਰਥ ਇਨ
 ਕੇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰੀ ਮੇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਆਦਿ ਕੇ ਅਖਰ ਆਵੇਂਗੇ ॥ ਉਹਾਂ
 ਇਸੀ ਕੇ ਸਮੇ ਲਿਖੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ॥ ਈਹਾਂ ਇਨ ਕਾ ਕਈ ਪਦੋਂ ਸਾਬ ਮੇ ਲਬ
 ਤਾਵੇ ਹੈ ॥ ਭੁ ਸਾਬ ਪ੍ਰ ਜੇੜੇ ਪ੍ਰ ਭੁ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਰਬ ਧ ਕੇ ਪੀਛੇ ਪਰਾ ਜੇੜੇ
 ਪਰਾ ਰਬ ਧ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਗਤੀ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਅਪ ਜੇੜੇ ਅਪ ਗਤਿ ਹੋਵੈ
 ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਸਮ ਜੇੜੇ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਦਿਨ ਕੇ ਆਦਿ
 ਮੇ ਅਨੁ ਜੇੜੇ ਅਨੁ ਦਿਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਭਵ ਕੇ ਆਦਿ ਅਨੁ ਜੇੜੇ ਅਨੁ ਭਵ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਗਤਿ ਕੇ ਆਦਿ ਅਵ ਜੇੜੇ ਅਵ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਵੈਰ ਕੇ ਆਦਿ

ਨਿਰਜੇੜੇ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤੀ ਕੇ ਪੀਛੇ ਨਿਸਜੇੜੇ ਨਿਸਪ੍ਰੀਤੀ। ਬੁ
 ਧਿਕੇ ਆਦਿ ਦੁਰਜੇੜੇ ਦੁਰਬੁਧਿ। ਤਰਕੇ ਆਦਿ ਦੁਸਜੇੜੇ ਦੁਸਤਰ
 । ਚਾਰਕੇ ਆਦਿ ਵਿਜੇੜੇ ਵਿਚਾਰ। ਚਾਰਕੇ ਆਦਿ ਆਜੇੜੇ ਆਚ
 ਰ। ਧਾਨਕੇ ਆਦਿ ਨਿਜੇੜੇ ਨਿਧਾਨ। ਮਾਤਮਕੇ ਆਦਿ ਮਾਧਿਜੇ
 ਝੇ ਅਧਮਾਤਮ। ਹਤਕੇ ਆਦਿ ਅਪਿਜੇੜੇ ਅਪਿਹਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਯ
 ਹੀ ਅਪਿ ਪੁਨਰ ਸਬਦਕੇ ਪਰੇ ਜੁੜਨੇ ਸੇ ਪੁਨਰਪਿ ਬਨੇ ਹੈ। ਸੂਰਕੇ
 ਆਦਿ ਅਤਿਜੇੜੇ ਅਤਿਸੂਹ। ਚਜਕੇ ਆਦਿ ਚੁਜੇੜੇ ਸੁਚਜਾਪ
 ਭਿਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਉਤਜੇੜੇ ਉਤਪਾਤਿ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਆਗਤਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਅ
 ਭਿਲਗਾਏ ਅਭੁਜਾਗਤ। ਹਾਰਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਪਾਤਿਜੇੜੇ ਪਾਤਿਹਾਰ
 ਬਨੇ ਹੈ। ਸੁਮਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਪਰਿਲਗਾਏ ਪਰਿਸੁਮ। ਦੇਸਕੇ ਆਦਿ
 ਮੇ ਉਪਲਗਾਏ ਉਪਦੇਸ ਬਨੇ ਹੈ। ਕਈਕਈ ਪਦੇਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਯੋਏ
 ਦੇ ਜੁੜੇ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਭੁਜਾਗਤ ਈਹਾਂਗਤ ਪਦਸੇ ਪ੍ਰਥਮ ਆ ਹੈ। ਇਸ
 ਸੇਪਹਲੇ ਅਭਿ ਹੈ। ਨਿਖੇਧਵਾਚਕ ਨੰਨੇ ਕੀਜਗਾ ਉੜੇ ਈੜੀ ਆੜੇ
 ਵਾਲੇ ਨਾਮੇਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਅਨਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਨ ਉਤਮ ਅਨੁਤਮ ਨ
 ਈਸ਼ਰ ਅਨੀਸ਼ਰ। ਨ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ। ਸਸੇ ਆਦਿ ਅਖਰੇਵਾ
 ਲੇ ਨਾਮਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਅਮਾੜ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਨ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਨ ਹਾਲ
 ਅਹਾਲ ਨ ਕਾਜ ਅਕਾਜ। ਏਵੰ ਵਿਚਲਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਨ ਜੇੜਨੇ ਸੇ ਅ
 ਵਿਚਲ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਿਚਲਕਾ ਹੀ ਅਬਚਲ ਬੋਲਨੇ ਮੇ ਆਵੇ
 ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਧਿਕਾਨਾਮ ਹੈ।
 ਨਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂਕੇ ਅਬਿਚਲ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਯਹ ਅ
 ਵਿਚਲਕਾ ਅਰਥ ਹੈ। ——— ਦੇਸਭਾਖਾਭੇਦ ਸੇ ਏਕਹੀ ਸੁਧਪਦ

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਬਨ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਇਹ ਪਦ ਕਾ ਦ
 ਖਣਮੇ ਈ ਕੜੇ ਕਾ ਸੀਮੇ ਏਹਰ ਬਿਜਮੇ ਈਹ ਹਰੀਦ੍ਵਾਰ ਸਮੀਪ ਈਘੇ
 ਕੁਰਖੇੜਮੇ ਅੜੇ ਮਾਰਵਾੜਮੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬਮੇ ਏਥੇ। ਤਤ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
 ਕਾ ਵਪਣਮੇ ਤੀਕੜੇ ਕਾ ਸੀਮੇ ਓਹਰ ਬਿਜਮੇ ਓਹ ਹਰੀਦ੍ਵਾਰ ਸਮੀਪ
 ਓਘੇ ਕੁਰਖੇੜਮਾਰਵਾੜਮੇ ਓਠੇ ਪੰਜਾਬਮੇ ਓਥੇ ਬਨੇ ਹੈ। ਅੰਸੇ ਅੰ
 ਹਰੀ ਬਹੁਤ ਬਨੇ ਹੈ। ਤਿਨ ਸਭ ਅਨੇਕ ਰੂਪੋਂ ਕਾ ਮੂਲ ਏਕ ਕੋ ਜਾਨੇ।
 ਜੈਸੇ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ। ਸੋ ਉਨ ਸਭ ਕੇ ਅਰਥ ਜਾਨੇ ਸੇ ਉਨ ਕੇ ਅਰ
 ਥੇ ਸੇ ਦੇਹਨ ਹੀ ਰਹੇ। ਇਸ ਲੀ ਏਸਭ ਕੇ ਮੂਲ ਬਤਾਏ ਜਾਵੇਂਗੇ। ਈ
 ਹਾਂ ਯਹੁ ਜਾਨੇ। ਜੈਸੇ ਏਕ ਏਕ ਮੂਲ ਕੇ ਬਿਗੜ ਕਰਾ। ਹਿੰਦ ਦੇ ਸਮੇਅ
 ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਨਾਮ ਬਨ ਗਏ ਹੈ। ਏਸੇ ਸਭ ਬੋਲੀ ਓਕੀ ਮਾਤਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿ
 ਤ ਬੋਲੀ ਕੇ। ਅਨ ਵਲਾਇ ਤੋਂ ਮੇਐਰ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਨਾਮ ਬਨ ਗਏ ਹੈ
 ਅੰਸੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਾਤਾ ਪਦ ਕਾ ਮਾਂ ਭਾਖਾ। ਮਾਦਰ ਐ ਮਾਮ ਫਾਰਸੀ।
 ਮਾਤੁਤ ਅੰਗੇਜੀ। ਪਿਤਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਿਉ ਭਾਖਾ। ਪਿਤਰ ਫਾਰਸੀ। ਫਾ
 ਰ ਅੰਗੇਜੀ। ਪਿਤਰ ਯੂਨਾਨੀ। ਪਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਾਇ ਭਾਖਾ।
 ਪਾ ਫਾਰਸੀ। ਪਾਤਸ ਯੂਨਾਨੀ। ਨਾਸ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਨਾਕ ਭਾਖਾ। ਨੀ
 ਸ ਅੰਗੇਜੀ। ਨੇਜ ਲੈਟਨ ਬਨ ਗਏ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ। ਅਰਬੀ ਮੇਤੋ ਸੰਸ
 ਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਬਿਗੜ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਨੇ ਹੈ। ਸੇ ਜੈਸੇ ਬਨੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤਲੇ ਕੇ ਚਕ੍ਰ
 ਮੋਦਿਖਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈ।

ਚਕ੍ਰ ਯਹ ਹੈ

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪਦ	ਫਾਰਸੀ ਪਦ	ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪਦ	ਫਾਰਸੀ ਪਦ
ਆਮ੍	ਆਂਬ	ਆਦਿਮ	ਆਦਮ
ਅਪ	ਆਬ	ਆਸਕੁ	ਆਸਿਕ

ਸਿਸਕ੍ਰਿਤਪਦ	ਫਾਰਸੀਪਦ	ਸਿਸਕ੍ਰਿਤਪਦ	ਫਾਰਸੀਪਦ
ਅਸ੍ਰ	ਅਸਪ	ਅੰਤ	ਇਰਹਾ
ਅਕ੍ਰ	ਅਬਰ	ਕ੍ਰ	ਅਬਰੁ
ਉਸ੍ਰ	ਉਸੁਰ	ਆਪਤਿ	ਆਫਤ
ਆਗਮਨ	ਆਮਦਨ	ਅਸ੍ਰ	ਹਸੁ
ਬਰਦਨ	ਬਜਾਨ	ਬੁਸ਼	ਖੁਸ਼
ਦਹਿਤਾ	ਦਖੁਰ	ਦਸੁਮਨ	ਦਸ਼ਮਨ
ਕੋਟਾਪਾਲ	ਕੋਤਵਾਲ	ਬਾਦਿਤ	ਬਰਬਤ
ਭੂਮੀ	ਬੂਮ	ਚਤੁਰ	ਚਹਾਰ
ਸਪੁ	ਹਫਤ	ਖੀਰ	ਸੀਰ
ਮਹਤਤਰ	ਮਿਹਤਰ	ਸਰਬਰੀ	ਸ਼ਬ
ਜਾਲਮ	ਯਾਲਮ	ਸੁਰਬਾਨੀ	ਸੁਰਯਾਨੀ
ਬਾਨੁਤੀਕ	ਬਲਖ	ਗਾਂਧਾਰ	ਕੰਧਾਰ

॥—॥ ਨਾਮਕੀ ਮੂਲ ਭਾਖਾ ਕਾ ਯਹ ਸਿਕੇਤ ਹੈ ॥ ਸਿਸਕ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਕੇ ਅੰਤ
ਮੇ ਸਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੈਸੇ ਅਮਰ ਦੇਵ ਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਅਮਰ ਸਿ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥
ਪਾਕ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਫਾਰਸੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਪਾਕ ਫਾ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਓਮੀਅ
ਨ ਪੜ ਕਾ ਨਾਮ ਅਰਬੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਓਮੀਅ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਜਹਾਂ ਅਰਬੀ
ਫਾਰਸੀ ਨਾਮ ਕਾ ਠੀਕ ਨਿਰਣੇ ਨਹੀਂ ਤਹਾਂ ਸਿ ਦੇਹ ਫਾਲੇ ਪਦ ਅ
ਗੇ ॥ ਯਹ ਨ ਭਾਖਾ ਕਾ ਯਹ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਮਨਈ ਮਨੁਖ ਕਾ ਨਾਮ ਪੁਰਬੀ
ਹੈ ਤਹਾਂ ਮਨਈ ਦੇ ਪੁ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੀ ਦੇ ਫਿਰੇ ਕਾ ਨਾਮ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ ਤ
ਹਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦੇ ਪੰ ਐਸਾ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਬਾਕੇ ਰਹੇ ਕਾ ਨਾਮ ਬੰਗਾਲੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਬ

ਕੇ ਦੇ ਬੈ ਹੋਵੈ ਗਾਓ ਲਗੀਆ ਪਹਚਾਨ ਕਾਨਾਮ ਦਖਣੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਓ
 ਲਗੀਆ ਦੇ. ਵ. ਹੋਵੈ ਗਾਓ ਬੈ ਹੈ ਅਰਥ ਮੇ ਮਾਰਵਾਜੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਹੀ
 ਬੈ ਦੇ. ਮ. ਹੋਵੈ ਗਾਓ ਲਵੇ ਸਮੀਪ ਕਾਨਾਮ ਜੀ ਗਲੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਲਵੇ ਦੇ.
 ਜੀ. ਹੋਵੈ ਗਾਓ ਪਿਰਾਨ ਪਹਚਾਨ ਅਰਥ ਮੇ ਬਾਂਗਰੂ ਹੈ ਤਹਾਂ ਪਿਰਾਨ ਦੇ.
 ਬਾਂ. ਹੋਗਾ ਨਵੀ ਛੋਟੀ ਕਾਨਾਮ ਸਿਧੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਨਵੀ ਦੇ. ਸਿ. ਹੋਗਾ ਨੀ
 ਚੇਕੀ ਕੁੰਡਲੀ ਸੇਯਹ ਸਿਕੇਤ ਸੁਗ ਮਸਮਣ ਮੇ ਆਸਕਤਾ ਹੈ।

ਪਦ	ਅਰਥ	ਪਦ	ਅਰਥ
ਅਮਰੰ ਸਿ.	ਦੇਵਤਾ	ਪਾਕੰ ਫਾ.	ਪਵਿਤ੍ਰ
ਓਮੀ. ਅ.	ਅਨਪਤ੍ਰ	ਕਲਿਦਰੰ ਯਦੁ.	ਅਵਤ੍ਰੁਤ
ਮਨਈ ਦੇ. ਪੁ.	ਮਨੁਖ	ਹੰਦੇ. ਦੇ. ਪੰ.	ਫਿਰੇ
ਬਾਕੇ. ਦੇ. ਬ.	ਰਹੇ	ਓਲਗੀਆ. ਦੇ. ਵ.	ਪਹਿਚਾਨ
ਹੰਬੇ. ਦੇ. ਮਾਰ	ਹੈ	ਲਵੇ. ਦੇ. ਜੀ.	ਸਮੀਪ
ਪਿਰਾਨ. ਦੇ. ਬਾਂ.	ਪਹਚਾਨ	ਨਵੀ. ਦੇ. ਸਿ.	ਛੋਟੀ

ਅਗੋਂ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੇ ਅੰਰ ਦੇ ਸੋ ਕੀ ਭਾਖਾ ਸੇ ਸਿਧੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬਹੁਤ
 ਹੈ ਅਰ ਪੰਜਾਬ ਸਤ ਲੁਜ ਸੇ ਲੇ ਅਟਕ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਾਂਚ ਦਰੀਆ ਵੇ ਕੇ ਭੀ
 ਤਰ ਕੇ ਦੇ ਸਕਾਨਾ ਮਹੀ ਯਾਂ ਤੇ ਜਹਾਂ ਮੁਲਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬੀ ਹੋਗੀ ਤਹਾਂ ਪੰ.
 ਮੁ. ਹੋਗਾ ਜਹਾਂ ਪੋਠੋਹਾ ਹੀ ਹੋਗੀ ਤਹਾਂ ਪੰ. ਪੋ. ਹੋਗਾ ਜਹਾਂ ਮਾਝੇ ਕੀ ਹੋਗੀ ਤ
 ਹਾਂ ਪੰ. ਮਾ. ਹੋਗਾ ਜਹਾਂ ਦੁਆਬੇ ਕੀ ਹੋਗੀ ਤਹਾਂ ਪੰ. ਦੁ. ਹੋਗਾ ਜਹਾਂ
 ਪੰਜਾਬ ਕੇ ਸਾਬਕੇ ਪਰਬਤ ਕੀ ਹੋਗੀ ਤਹਾਂ ਪੰ. ਪਰ. ਹੋਗਾ ਜੇ ਪਦਾਅ
 ਨੇ ਕਦੇ ਸੋ ਮੇ ਤੁਲਜ ਹੋਗਾ ਤਹਾਂ ਵੇ. ਮਾਤੁ ਹੋਗਾ ਅਨੇ ਕਛਾਖਾ ਕੇ ਅਨੇ
 ਕਾ ਅਰਥ ਵੇਲੇ ਪਦੇ ਅਗੇ ਨਾ ਭਾਖਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਗਾ ਜੇ ਸੇ ਪਿਤਾ ਦਾਚ

ਕਜਨਕਪਦਅਭੇਸ਼ਿ ਮਨੋਵਾਚਕਜਨਕਅਭੇਦੇ. ਪੰ. ਹੋਵੈਗਾਭੁਜ
 ਨਕੇਵਚਕਪਾਕਪਦਅਭੇਸ਼ਿ. ਪਦਿਤ੍ਰਕੇਵਚਕਪਾਕਪਦਅਭੇ. ਫਾ.
 ਹੋਵੈਗਾਏਵੈਸਰਬਤ੍ਰਜਾਨੇ। — ਗੰਧਸਾਹਿਬਜੀਸੰਪਦੇਕੇ
 ਅਨੇਕਾਰਥਤੁਕੇਕੇਬਲਸੇਸਿੰਧਕੀਏਜਾਵੇਗੇ। ਜੇਸੇਰਾਸਸਚ
 ਕਾਨਾਮਦੁਆਰਕਾਨਗਰੀਰਾਸਬੋਏਈਇਸਤੁਕਸੇਜਾਨਾਹੈ। ਰਾਸ
 ਕਾਰਜਸਿਧੀਕਾਨਾਮਕਾਰਜਆਵੈਰਾਸ। ਇਸਤੁਕਸੇਜਾਨਾਹੈ। ਰਾਸਪੁੰਜੀ
 ਕਾਨਾਮਸਦੀਰਾਸਸਚਾਬਾਪਾਰਾ। ਇਸਤੁਕਸੇਜਾਨਾਹੈ। ਬਹੁਤਜਗਾਪਦੇਕੇ
 ਅਨੇਕਾਰਥਸਿਸ਼ਿਤਕੇਕੇਸੇਸੇ। ਫਾਰਸੀਕੀਲੁਗਾਤੁਸੇਕੀਏਹੈ।
 ਜਿਨਸੇਕਈਅਰਥਗੰਧਸਾਹਿਬਕੀਤੁਕੇਕੇਪਾਠਮੇਵਰਤੇਜਾਵੇਗੇ।
 ਖਰਹੇਸੇਰਗੰਧਸੇਸਹਾਇਤਾਕਰੇਗੇ। ਨਨਾਅਰਥਸੇਜਹਾਂਕਠਨਅਰ
 ਥਕੇਸੁਗਮਬੋਧਹੇਤੂਸਰਾਸੁਗਮਅਰਥਲਿਖੇਗੇ। ਤੁਹਾਂਪਹਲੇਨ
 ਮਕੇਪੀਛੇਬਿਦੀਹੋਵੇਗੀ। ਜਹਾਂਦੂਸਰਾਅਰਥਨਹੀਕਰੇਗੇ। ਤੁਹਾਂਹਰਅ
 ਰਥਪੀਛੇਏਕਦੇਵੀਲੀਕੋਹੋਗੀ। — ਕੋਸੇਮੇਰੂਢਯੋਗਿਕਯੋਗਰੂਢ
 ਪਦਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇਹੈ। ਵਾਕਾਨਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇ। ਇਸਕੋਸਮੇਵਾਕਾਭੀ
 ਲਿਖੇਹੈ। ਜਿਨਕੇਅੰਤਮੇਵਾ. ਮਾਤ੍ਰਵਾਕਾਕਾਬੋਧਕਪਾਠਲਿਖਾਹੈ। ਵੇਤਾ
 ਪਾਕੇਸਿਸ਼ਿਤਵਾਕਾਅਭੇ. ਫਾ. ਮਿ. ਪਾਠਹੋਵੈਗਾ। ਸੇਵਾਕਾਗੁਰਮੁਖੀਪ
 ਤ੍ਰੇਜਨਕੋਸੁਗਮਬੋਧਹੇਤੂਲਿਖੇਹੈ। ਸੁਗਮਬੋਧਹੇਤੂਹੀਅਰਥਕੇਆ
 ਗੰਧਸਾਹਿਬਜੀਕੀਤੁਕੇਕੇਬਹੁਤਕਰਉਦਾਹਰਣਲਿਖੇਹੈ। ਕਈ
 ਬਹਰਲੇਭੀਲਿਖੇਹੈ। ਜਿਨਸੇਗੰਧਸਾਹਿਬਜੀਕੀਤੁਕੇਕੇਆਦਿਯਥਾਪਾਠਕੇ
 ਬਾਨਬਿਦੀਵਾਲਾਯ. ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਹਰਕੇਉਦਾਹਰਣਕੇਆਦਿਸੇਸੇਪਾ
 ਠਹੋਗਾ। — ਬਰਣਕਮਕੇਕੋਸੇਸੇਨਾਮਖੇਜਨੇਕੀਦੋਰੀਤਿਹੈ। ਏਕੇਤ੍ਰੇ

ਜਿਸ ਅੱਖਰ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਅੱਖਰ ਸੋ ਅਗਲੇ ਅੱਖਰ ਕੇ
 ਮੇਲ ਸੇ ਨਾਮ ਖੋਜਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨੀ ਅਰੀਮ ਅਗਾਧ ਅਗੋਚ
 ਰ ਨਾਮ ਕੇ ਅਰਥ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਆਦਿ ਮੇ ਅੰਕੁਸ ਆਗੇ ਗਕਾਰ ਖੋਜ ਕੇ
 ਨਾਮ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਯਸੇ ਗੀਤੀ ਇਸ ਕੇ ਸਮੇ ਨਹੀਂ ਰਖੀ ਗਈ ਅਦੂਸਰੀ ਜਿਸ
 ਅੱਖਰ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਅੰਤ ਕਾ ਅੱਖਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਨਾਮ ਮਿ
 ਲਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਤ ਸੁਤਾ ਸੁਗਰਿ ਸੁਨਤਿ ਸੁਰਪਤਿ ਨਾਮ ਕੇ ਅਰਥ ਖੋਜ
 ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਆਦਿ ਮੇ ਅੰਕੁਸ ਵਾਲਾ ਸੋ ਖੋਜ ਕੇ ਪੀਛੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਖੋਜੇ ਜਨ
 ਮ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਯਸੇ ਗੀਤੀ ਇਸ ਕੇ ਸਮੇ ਹੈ ਜਹਾਂ () ਐਸਾ ਚਿਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ
 ਜਹਾਂ ਸਿਸਕ੍ਰਿਤ ਪਦੇ ਕੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਦਿਅਰਥ ਕਾ ਸੂਚਕ ਹੋਵੇਗਾ
 ਜਹਾਂ " ਐਸਾ ਚਿਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਾਕ੍ਯ ਕਾ ਸੂਚਕ ਹੋਵੇਗਾ

ਕੋਸ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸ ਮੇ ਵੇਦ ਵੇਦਾਂਗ ਉਪਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਇਤਿਹਾਸ ਸੂਤ੍ਰ
 ਸਿਹਿਤਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਦਿ ਪਦੇ ਕੇ ਅਰਥ ਕੇ ਬਰਣਨ ਮੇ ਤਿਨ ਤਿਨ
 ਸੋਤੇ ਮੇ ਮਾਨੇ ਕਿੰਚਤ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਦਿਖਾਏ ਜਾਵੇ ਭਾਂਇ ਸਣੀਏ ਇਸ
 ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਨੇ ਕੀਯੋ ਗਯਾ ਤਾ ਅਪਨੇ ਮੇ ਪੈਤੀ ਮੁਹਾਦਨੀ ਸੀਖ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ
 ਵਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਸੀਖ ਕਰਹੀ ਨਾ ਸਮਝੇ
 ਕਿਤੂ ਕਿੰਚਤ ਬਾਣੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕੇ ਅਰਮਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਭੀ ਗਯਾ ਤਹ
 ਏ ਸੋ ਨਿਸਿਕ ਬਿਚਾਰੇ ਕਿਉਂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਆਪ ਹੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਤੇ
 ਵਧੁ ਏ ਪਾਠ ਨਾ ਪੁਨਾ ਸਹਜੇ ਗਾਵੇ ਆਥਾਇ ਪਵੇ ਬਿਨ ਸਹਜੇ ਕਥਨੀ
 ਬਾਦ ਜੇ ਕਰਾਇ ਸਕੇ ਸਕੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਕਹਨੇ ਬੋਗ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਗੁਨ ਕੇ ਪੁ
 ਰਾਜ ਮਾਕਰਨ ਚਾਰੋਂ ਤਬ ਪੁਰੇ ਜਾਨੇ ਵਲੇ ਸੋ ਸੋਇ ਸੀ ਕੋ ਸੁਨ ਕਰ ਕਰ ਲੇਵੇ

ਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸ਼:

ਉਦਉ. ਗੁ. ਉਦੇ ਯ. ਭਾਗੈਕਾਉਦ
ਉਰੇਇ

ਉਪਾਉ. ਦੇ. ਯਤਨ ਯ. ਪ੍ਰਾਨੀਕਉ
ਨਉਪਾਉਕਰੇ। ਪੁਨਾ ਕਛੂਉਪਾਉ
ਮੁਕਤਿਕਾਕਰੇ। ਗਣਨਭਕ੍ਰੀਰੂ
ਪਕੁਛਯਤਨਮੁਕਤੀਕਾਕਰੇ, ਸ
ਤ੍ਵਸਕਰਨੇਕੇਸਾਧਨ ਸਾਮ ੧.
ਦਾਨ ੨ ਦੰਡ ੩ ਭੇਦ ੪ ਭੁਪਰਾਜ
ਨੀਤਿਕੇਉਪਾਯਾਸਾਮ ਅਧੀਨ
ਗੀਕੇਬਚਨਕਹਨੇ। ਦਾਨ ਪਸੁ
ਧਨ ਪੁਝੀਆਦਿਕਦੇਣੇ। ਦੰਡ
ਯੁਧਕਰ ਸਤ੍ਰਕੋਸ਼ਜਾਵੇਣੀ। ਭੇ
ਦ ਸਤ੍ਰਕੋਸ਼ੀਥੀਓਤਥਾਮੰਡੀਓ
ਕੋਧਨਦੇਕਰਸਤ੍ਰਕੋਘਰਮੇਫੂਟ
ਪਾਵੇਨੀ, ਪੁਰਖਾਰਥ ਉਪਾਯਸੀ.
ਉਮਰਾਉ. ਦੇ. ਸਰਦਾਰੋਂਐ ਰਾ
ਜੇਕਾਨਾਮ ਅਰਬੀਮੇਂਅਮੀਰ

ਪੈਸਿਸਕਾ ਬਹੁਬਚਨਉਮਰਾਉ
ਪੈ। ਸਤਕਾਰਹੇਤਏਕਮੇਭੀਕਯ
ਜਾਵੇਹੈ ਉਮਰਾ ਅ.

ਉਜਾਰਉ. ਦੇ. ਪ੍ਰਕਾਸ ਯ. ਤਬਜਾ
ਇਜੋਤਉਜਾਰਉਲਹੈ

ਉਮਾਹਿਓ. ਦੇ. ਉਤਸਾਹਵਾਲਾਹੈ
ਤਾਹੈ ਯ. ਜਉਦੇਖੇਛਿਦ੍ਰਤਉਨਿ
ਦਕਉਮਾਹਿਓ

ਉਮਕਿਓ. ਦੇ. ਪੰ. ਉਤਸਾਹਵਾਲ
ਹੁਆ ਯ. ਉਮਕਿਓਹੀਓਮਿਲਨ
ਪ੍ਰਭਤਾਈ

ਉਧਰਿਓ. ਦੇ. ਮੁਕੁਹੁਆ ਯ. ਉ
ਧਰਿਓਸਭਸੀਸਾਰ

ਉਦਵਿਓ. ਗੁ. ਪ੍ਰਗਟਹੋਰਹਾਹੈ
ਯ. ਅਸੰਭਵਉਦਵਿਓਪੁਰਖ
ਪੁਰਨ

ਉਰਬਿਓ. ਪੰ. ਫਸਿਆ ਯ. ਪੁਝ

ਕਲਤਉਰਭਿਓਜਨਮੇਰੀ
 ਉਲਟਿਓਂ ਦੇ. ਉਲਟਿਆ ਯ. ਉਲ
 ਟਿਓਕਮਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ
 ਉਠਾਲਿਓਂ ਦੇ. ਉਠਾਯ ਯ. ਜਲ
 ਵਿਚੋਬਿਬਉਠਾਲਿਓਜਲਮਾਹਿ
 ਉਪਜਿਓਂ ਦੇ. ਉਤਪੰਨਹੂਯਾਯ.
 ਮੰਦਾਮੂਲਨਉਪਜਿਓ
 ਉਧਾਰਿਓਂ ਦੇ. ਉਧਾਰਕੀਆ ਯ.
 ਬਧਕਉਧਾਰਿਓਖਮਪ੍ਰਹਾਰ
 ਉਪਾਇਓਂ ਦੇ. ਉਤਪੰਨਕੀਆ
 ਯ. ਆਪਨਆਪਆਪਹਿਉਪਾ
 ਉਤਰਿਓਂ ਦੇ. ਪਰਹੋਇ | ਇਓ
 ਆ ਯ. ਬਿਨਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰ
 ਉਰਝਾਇਓਂ ਪੰ. ਮਿਲਾਇਦੀਆ
 ਯ. ਪ੍ਰਨਦਾਨਗੁਰਪੂਰੇਦੀਆਉ
 ਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨ, ਫਸਿ
 ਆਹੈ ਯ. ਭੂਲਿਓਮਨਮਾਇਆ
 ਉਰਝਾਇਓ
 ਉਮਾ. ਪੰ. ਉਸਤੇ ਯ. ਉਮਾਤੇਉਤ
 ਮਗਨਉਚੰਡਾਲ, ਉਸਕਾ ਯ.
 ਨਨਕਉਮਾਕਾਮਨਸੀਤਲਾਇ

ਆ, ਉਸਨੂੰ ਯ. ਭਵੈਖਸਮਤ
 ਉਆਸੁਖਦੇਤਾ, ਉਨਯ. ਉਆ
 ਮਹਿਲੀਪਾਵਹਤੂਬਾਸਾ
 ਉਡਿਆ. ਦੇ. ਪੁਲੋਕਨੂੰਜਾਤਾਜੀ
 ਵ ਯ. ਉਡਿਆਹੀਸਦਸਾਏਰਾਹ
 ਉਚੀਆ. ਦੇ. ਉਚੀਹੈਂ ਯ. ਖੇਤਮਿ
 ਆਲਾਉਚੀਆ ਸਾਧਨਰੂਪੀਵੰਟ
 ਜਿਨਕੇਮਨਮੇਉਚੀਹੈਂ
 ਉਪਜਿਆ. ਪੰ. ਉਤਪੰਨਹੋਇਆ
 ਯ. ਉਪਜਿਆਤਤਗਿਆਨ
 ਉਠਣੀਆ. ਗੁ. ਉਠਵਤਹੈ ਯ.
 ਬਿਨਬਿਨਸਰਧਾਮਨਬਹੁਤਉਠ
 ਉਤਾਰੀਆ. ਦੇ. ਸਮੀਪ | ਈਆ
 ਪਾਪਤਕਰਦੀਆ ਯ. ਤਿਤਦਰ
 ਜਾਇਉਤਾਰੀਆ
 ਉਤਰਿਆ. ਪੰ. ਲਹਿਗਿਆਯ.
 ਉਤਰਿਆਮਨਕਯੋਖਾ, ਪਰਹੋ
 ਇਆ ਯ. ਬਾਹਪਕੜਗੁਰਕਾ
 ਦਿਆਸੋਈਉਤਰਿਆਪਚ
 ਉਪੰਨਿਆ. ਗੁ. ਉਤਪੰਨਕੀਤਾ
 ਯ. ਸਭਕੁਛਆਪਹਿਆਪਮਾ

<p>ਪਉਪੰਨਿਆ ਉਧਰਿਆ. ਦੇ. ਕਲਜਣਕੀਆ ਯ. ਸੈਲਲੇਅਜਿਨਉਧਰਿਆ, ਉਧਰਿਆ ਯ. ਹਰਿਜਪਜਪ ਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਨ॥ ਪੁਨ ਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵਨ ਉਬਾਰਿਆ. ਦੇ. ਰਖਲੇਹਯ. ਮੇਤ ਕੀਓਟਸੰਤਾਹਲੇਹਉਬਾਰਿਆ ਉਬਾਰਿਆ. ਦੇ. ਬਚਾਇਲੀਆ ਯ. ਇਹੁਲਹੁੜਗੁਰਉਬਾਰਿਆ ਉਤਰਿਆ. ਦੇ. ਪਾਰਕਰਨੇਵਾਲੇ ਯ. ਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਉਤਰਿਆ ਉਡੀਣੀਆ. ਪੰ. ਉਦਾਸਹਾਯ. ਹਉਤੁਝਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆ ਪੁਨ ਹਉਹਰਿਬਾਝਉਡੀਣੀਆਮੇ ਗੀਜੀਦੁੜੀਏ ਉਡੁਰਿਆ. ਪੰ. ਉਡਿਆ ਯ. ਧਰ ਮਪੰਖਕਰਉਡੁਰਿਆ ਮਨੇਧਰ ਮਪੰਖਲਗਾਕਰਉਡੁਗਾਇਆ ਯਹਉਤਪ੍ਰੇਖਜਾਲੀਕਾਰਹੈ ਉਠਦਿਆ. ਪੰ. ਖੜੋਹੋਤੇਯ. ਬਹਿ</p>	<p>ਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਮਾਧਿ ਆਈਮੇ ਉਗਾਇਆ. ਦੇ. ਉਦੇਹੁਆਚੜਿ ਆਯ. ਉਗਾਇਆਅਸਰੂਪਦਿ ਖਾਵੈ ਉਦਿਤ ਸੀ. ਉਪਰੀਆ. ਗੁ. ਉਪਾਯ ਯ. ਅ ਨਿਕਉਪਰੀਆ। ਅਨੇਕਉਪਾਵੇ ਮੇਲਗਰਹੈਜਿਸਮੇਇਵੇਖੁਸਹੈ ਵੈ, ਪੱਟੀ ਯ. ਜੜਅਪਨੀਆਪ ਉਪਰੀਆ ਉਵਾਤਿਆ. ਪੰ. ਉਲਟੇਹੁਏ ਯ. ਫਿਰੇਉਵਾਤਿਆ ਬਿਪਰਯੇਸੁਭ ਵਵਾਲੇਹੁਏਫਿਰੇਹੈਜਨ ਉਠਾਲਿਆ. ਗੁ. ਪੈਦਾਕੀਆ ਯ. ਜਲਵਿਚਹੁਬਿਬਉਠਾਲਿ ਉਠਾਣੀਆ. ਗੁ. ਪੈਦਾਕ [ਆ ਗੀਹੈ ਯ. ਤੁਧਆਪੇਗੋਇਉਠਾਣੀ ਉਪਈਆ. ਗੁ. ਉਤਪੰਨ [ਆ ਕੀਤਾ ਯ. ਸਭਵਰਨਰੂਪਜੀਅ ਜੀਤਉਪਈਆ ਉਪਾਇਆ. ਗੁ. ਉਪਾਯ, ਉਤ</p>
---	--

ਪੰਨਕੀਆ
ਉਛਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਯਾਵਸੇਬਾ
ਹਰਹੁਆ ਯ. ਉਛਲਿਆਕਮ
ਕਲਮਤਿਲਾਗੀ

ਉਵਟੀਮੇ. ਗੁ. ਜਿਤੀਮੇਗਾ ਯ.
ਕਉਣਹਾਰੇਕਿਨਉਵਟੀਮੇ ਪ
ਰਕਰਣਸੇਜੀਤਅਰਥਜਾਣ

ਉਡਾਈਮੇ. ਦੇ. ਉਡਾਵੇਗੀ। ਨੁ
ਯ. ਦੇਹੀਹੋਵਗਾਖਕਪਵਣਉ
ਡਾਈਮੇ

ਉਪਾਰੀਮੇ. ਗੁ. ਉਤਪੰਨਕੀਤੀ
ਹੈ ਯ. ਸਭਸੈਦੇਦਾਤਾਰਜੇਤਉਪ
ਰੀਮੇ. ਜਿਤਨੀਉਪਾਈਸਿਸ਼ੀ

ਉਠਰੀਮੇ. ਦੇ. ਉਠਵਤੇਹੈ ਯ. ਹ
ਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦਉਠਰੀਮੇ

ਉਢਲੀਆਂ ਦੇ. ਓਢੇ, ਪਹਰੇ
ਯ. ਕਾਨਕੰਡਲੀਆਬਸਤਉ
ਢਲੀਆ

ਉਤਰੀਮੇ. ਗੁ. ਤਰੀਦੀਹੈਮਾਯਾ
ਯ. ਗਾਖੜੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰ
ਉਤਰੀਮੇ. ਕਰਨਮਾਯਾਗੁਰੇਕੇ

ਉਪਦੇਸਸੇਤਰੀਤੀਹੈਪੁਨਸੀ
ਤੋਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰੀਮੇ

ਉਪਾਈਮੇ. ਪੰ. ਉਤਪੰਨਕੀਤੀਹੈ
ਯ. ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਉਪਾਈਮੇ

ਉਧਰੀਅੰ. ਗੁ. ਉਧਰਗਿਆ

ਉਤਪਤਿਆ. ਗੁ. ਉਤਪਤੀਕ
ਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੇ

ਇਕਇਕੋਉਤਪਤਿਆ

ਉਸਰਈਆ. ਗੁ. ਬਣਤੇਹੈਂ

ਯ. ਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੁਪਰਉ
ਸਰਈਆ

ਉਲਟਾਇਆ. ਗੁ. ਉਲਟੀਅ
ਰਥਾਤਬਰੀ ਯ. ਨਿਦਚਿਦਕਉ

ਬਹੁਤਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀਉਲਟਾ

ਉਪਦੇਸਿਆ. ਦੇ. ਇਆ

ਉਪਦੇਸਕੀਆ ਯ. ਗੁਰਪੁਰੇ

ਉਪਦੇਸਿਆਪੁਨ ਜਿਹਾਬਿ

ਧਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨਰੇ

ਉਇ. ਦੇ. ਵਹੁ ਯ. ਉਇ। ਭਾਈ
ਸੁਖਨਿਧਾਨ

ਉਪਾਇ. ਪੰ. ਉਤਪੰਨਕਰਕੇਯ.

ਪਉਣ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਭ ਧਰਤੀ,
ਸਾਧਨ ਯਤਨ ਯ. ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ
ਉਪਾਈ. ਦੇ. ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਲਭਈ
ਯ. ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ
ਉਪਾਏ. ਦੇ. ਉਤਪੰਨ ਕਰਕੇ ਯ. ਸਿ
ਸਦਿ ਦੇਖੇ ਆਪ ਉਪਾਏ, ਉਤਪੰਨ
ਕੀਏ ਯ. ਗਾਵਨ ਰਤਨ ਉਪਾਏ
ਉਟਾਈ. ਗ. ਓਟ ਯ. ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ
ਉਠਾਈ. ਪੰ. ਚੁੱਕੀ ਯ. ਉਠਾਈ
ਬੰਨ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੇ ਫੰਦਾ
ਘਤ, ਨਿਬੇੜ ਦੇਹੁ ਯ. ਸਭ ਲੇਖ
ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ
ਉਢਾਏ. ਦੇ. ਪਹਿਰ ਲੀਏ ਯ. ਅ
ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ ਉਢਾਏ
ਉਮਕਾਈ. ਦੇ. ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ. ਵਰਸਨ ਪਿਆਸ
ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨ ਨਰ
ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ
ਉਰਸਾਇ. ਦੇ. ਉਲਾਸਾਵਾ ਪਾਇ
ਦੇਤੀ ਹੈ ਯ. ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰ
ਸਾਇ ਪਰੇਵੈ — ਮਾਇਆ ਫ

ਸਾਇ ਦੇਤੀ ਹੈ
ਉਤਾਰਈ. ਦੇ. ਉਤਾਰ ਸਕਤਾ ਯ.
ਲਗਾ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਕੋਨ ਉਤਾਰਈ
ਉਲਟੀ ਭੁਈ. ਗ. ਗੁਰੋ ਕੇ ਉਪ
ਦੇਸ ਸੇ ਬਿਤੀ ਅਨਾਤਮਾ ਵ
ਲੋਂ ਉਲਟੀ ਹੋਗਈ ਹੈ ਯ. ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇ ਉਲਟੀ ਭੁਈ
ਉਤਵਤਾਏ. ਗ. ਉਤਵਤੇ ਯ.
ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨਾ ਸੰਜ
ਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ - ਬਿਨਾ
ਬਿਚਾਰ ਉਲਟੇ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਉ
ਤਵਤੇ ਕਹਾਵੇ ਹੈ
ਉਸ. ਦੇ. ਉਸ ਕੋ ਯ. ਜੈਸਾ ਸੁਵਰ
ਨ ਤੈਸੀ ਉਸ ਮਾਟੀ, ਉਸ ਕੋ ਯ. ਉ
ਸ ਅੰਦਰ ਕੂੜ ਕੂੜੋ ਕਰ ਸਾਣੇ,
ਉਸ ਕਾ ਸੁਰੂਪ ਯ. ਅਸਗਾ ਅ
ਸ ਉਸ ਗਾ, ਤਿਸ ਯ. ਉਸ ਅ
ਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ
ਉਦਾਸ. ਪੰ. ਵਿਰਕਤਤਾ ਯ. ਸੋ ਉ
ਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸ
ਉਦਾਸਾ. ਦੇ. ਉਦਾਸੀਨ ਯ. ਆਪ

ਨਚੀਨੈਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭੁਏਉਦਾਸਾ
 ਉਦਾਸੀ॥ ਦੇ॥ ਉਦਾਸੀਨਯ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਮੋਹਵਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗਉਦਾ
 ਸੀਨਹੋਇ - ਵੈਰਾਗਸੇਉਦਾਸੀਨ
 ॥ ਅਰਥਾਤ ਵਿਰਕੁਨਹੀਹੋਤਾਪੁ
 ਨ ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਘਰਏਕੋ
 ਨਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ
 ਉਲਾਸ॥ ਗੁ॥ ਅਨੰਦਯ॥ ਰਣਦੇ
 ਖਸੁਰੇਚਿਤਉਲਾਸ, ਅਧਯਾਯ
 ਉਰਸਾ॥ ਸੰ॥ ਚੰਦਨਰਗੜਨੇਕੀਸਿ
 ਲਾਯ॥ ਨਾਮਤੇਰਾਉਰਸਾਯਹਭਾ
 ਵਨਹੈਨਾਮਮੇਉਰਸੇਕੀ
 ਉਡੀਸੇ॥ ਦੇ॥ ਉਡੀਸਾਕੇਸਮੁੰਦ੍ਰਮੋ
 ਯ॥ ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨਕੀਆਜ
 ਰੀਨਾਥਕੇਮੰਦਵਾਲੇਦੇਸਕਾਨਾਮਉ
 ਡੀਸਾਹੈ, ਉਡੀਸਾਸੰ॥ ਚੰਦਮ, ਤੰਤ੍ਰ
 ਉਪਾਸ॥ ਸੰ॥ ਉਪਾਸਨਕਰਯ॥ ਮਨ
 ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਉਪਾਸ
 ਉਸਾਸ॥ ਦੇ॥ ਸ੍ਵਾਸਯ॥ ਚੋਟਸੁਰੇਲੀ
 ਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ
 ਉਸਾਸਾ॥ ਦੇ॥ ਉਰਧਸ੍ਵਾਸਯ॥ ਪੰਥ

ਨਿਹਾਰੇਕਾਮਣੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉ
 ਸਾਸਾ
 ਉਠਸੀ॥ ਪੰ॥ ਉਠੇਗਾਯ॥ ਹੋਰਭੀਉ
 ਠਜੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ ...
 ਉਪਹਾਸ॥ ਸੰ॥ ਹਸਣੇਕੇਯ॥ ਪ੍ਰਿਯ
 ਬਚਨਉਪਹਾਸਕਹੇ
 ਉਧਰਸਿ॥ ਦੇ॥ ਉਧਾਰਕਰੇਗਾਯ॥
 ਉਧਰਸਿਆਖੀਫਿਰ
 ਉਤਰਸਿ॥ ਦੇ॥ ਉਤਰੇਰੇਗਾਯ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮਕੀਗਤਨਹੀਜਾਨੀਕੈਸੇਉ
 ਤਰਸਿਪਾਰਾ
 ਉਪਦੇਸ॥ ਸੰ॥ ਸਿਖਾਯ॥ ਗੁਰੁਕੇ
 ਗ੍ਰਹਿਸੇਵਕਜੇਰਹੇ॥ ਗੁਰਕੀਅ
 ਗਿਆਮਨਮਾਹਿਸਹੇਇਤ੍ਰਾਦਿ,
 ਪ੍ਰੇਰਣਾਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀਕਰਾਵਨੇਵਾਲਾ
 ਵਾਕਯਯ॥ ਉਠਇਸਨਾਨਕਰਹੁ
 ਪ੍ਰਭਾਭੇ, ਹਿਤਕਾਕਥਨਯ॥ ਰਾਮ
 ਸਿਮਰਾਵਾਸਿਮਰਾਇਹੈਤੇਰੈਕਾ
 ਜਹੈ, ਮੰਤ੍ਰਕਾਕਥਨਯ॥ ਪੂਰੇਗੁ
 ਰਕਾਸੁਨਉਪਦੇਸ, ਦੀਖਾ, ਸੰ
 ਪ੍ਰਦਾਯ

ਉਪਦੇਸੀ॥ ਦੇ॥ ਨਨਾਭਾਂਤਕਉਪਦੇ
ਸਦੇਨੇਵਾਲੇਯ॥ ਗਜਾਨੀਧਿਆਨੀ
ਬਹੁਉਪਦੇਸੀ

ਉਪਦੇਸੇ॥ ਦੇ॥ ਮੰਤਕਾਕਥਨਕਰੇਹੈ
ਯ॥ ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਉਪ

ਉਹ॥ ਪੰ॥ ਵਹੁ, ਉਹੀ॥ ਵਹੀ॥ ਦੇਸੇ

ਉਡਹੁ॥ ਦੇ॥ ਉਡਤੇ ਯ॥ ਉਡਹੁਨਕਾ
ਗਾਕਾਰੇ-ਹੇਮੇਰੇਪਾਪੋਤੁਮਮੇਰੇਮ
ਨਸੇਉਡਤੇਕਿਉਨਹੀ

ਉਡਹਿ॥ ਦੇ॥ ਉਡਤੇ ਯ॥ ਉਡਹਿਤਾ
ਬੇਗਲਬੇਗਲੇਤਾਕਹਿਚੇਗਾਘ

ਉਤਾਹੁ॥ ਪੰ॥ ਉਤੀਯੀ ਯ॥ ਘਟੇ॥ ਣੀ

ਨਵਧੇਉਤਾਹ-ਚੋਰਾਸੀਹੀਭੋਗ
ਨੀਪੜੇਭੀਯਾਦਾਕਮਨਹੀਹੋਵੇ
ਗ, ਉਪਰਜੈਸੇਉਤਾਹਪੁੜਚੜੀ

ਉਗਾਹੀ॥ ਸਾਖ ਯ॥ ਵਢੀਲੋਕੇ॥ ਹੈ

ਦੇਨਉਗਾਹੀ, ਗਵਾਹੀਫਾ.

ਉਛਾਹਿ॥ ਦੇ॥ ਉਤਸਾਹਜੇ ਯ॥ ਖੇਲ
ਕੀਆਆਪਣੇਉਛਾਹਿਜੀ

ਉਲਾਹ॥ ਪੰ॥ ਲਹਿਗਏ ਯ॥ ਸਭੇ

ਫੁੱਖਣੇਉਲਾਹ, ਉਤਾਰੀਯ॥ ਸ

ਗਲੀਤਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਹੁ

ਉਗਾਹਿ॥ ਪੰ॥ ਦਬਾਇ ਯ॥ ਚਰਨ

ਤਲੇਉਗਾਹਿਬੈਸਿਓ, ਗਵਾਹ ਯ॥

ਸੇਵਰਗਾਹਿਉਗਾਹ, ਪੁਨਾਵਢੀ

ਲੋਕੇਦੇਨਉਗਾਹੀ

ਉਗਹਿ॥ ਗੁ॥ ਫਿਦੇਸਾਬ ਯ॥ ਘਰ

ਕੀਨਰਉਗਹਿਤਨਲਾਗੀ

ਉਠਹੁ॥ ਦੇ॥ ਉਠੇ ਯ॥ ਜਾਗੁਰਕਹੈ

ਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਇਪੁਸ

ਰਬਗਲਾਰੇ

ਉਠਾਹੀ॥ ਦੇ॥ ਉਤਪੰਨਹੋਤਾਹੈ ਯ॥

ਜਿਉਸਮਿਲੇਤਿਸਕੁਸਟਉਠਾਹੀ

ਉਮਾਹ॥ ਉਤਸਾਹਹੋਤਾਹੈ ਯ॥ ਬ੍ਰ

ਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪਰਉਪਕਾਰਉ

ਮਾਹ, ਉਤਸਾਹਕਰੇਹੈ ਯ॥ ਜਉ

ਦੇਖੋਛਿਵਤਉਨਿੰਦਕਉਮਾਹੈ

ਉਪਾਹ॥ ਦੇ॥ ਉਪਜਾਯਾ ਯ॥ ਪਿਛੇ

ਦੇਤੈਜੰਤਉਪਾਹ ਪੁਨਾਜਿਨਹਿ

ਉਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹ

ਉਮਾਹਿ॥ ਦੇ॥ ਉਸਕੇ ਯ॥ ਉਮਾਹਿ

ਜਪੇਬਿਨਉਬਰਨਹੋਉ, ਉਸੀਸੇ

ਯ. ਉਆਹੁ ਸਿਉ ਮਨ ਰਾਤੇ, ਉਸੀ
ਸਬਨ ਕੇ ਯ. ਉਤ ਉਆਹੁ ਕੇ ਦੇਰਿ
ਓ, ਉਸੀ ਮੇਂ ਯ. ਗਰਬ ਗਰਬ ਉ
ਆਹੁ ਮਹਿ ਪਰਿਆ

ਉਸਹੀ. ਦੇ. ਉਸੀ ਕੇ ਯ. ਨਾਦ ਹੇਤ
ਸਿਰ ਡਾਰਿ ਓ ਕੁਰੰਕਾ ਓ ਉਸਹੀ ਹੇ
ਤ ਬਿਦਾਰ, ਉਸ ਕੇ ਯ. ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਉਸਹੀ ਕੇ ਪੈਰੇ - ਹੰਕਾਰ ਕੇ
ਉਤਹੀ. ਦੇ. ਉਸੀ ਯ. ਸਾਜਨ ਉਤ
ਉਨਹਾ. ਦੇ. ਉਨ ਕੇ ਹੀ ਯ. ਹੀ ਠਾਇ
ਉਨਹਾ ਜੋਗਣੀ - ਉਨ ਕੇ ਜਪਣੇ
ਯੋਗ ਮ ਪੈ, ਉਨ ਕੇ ਹੀ ਯ. ਓਇ
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿਆਏ
ਉਚਰਹਿ. ਦੇ. ਉਚਾਰੇ ਪੈਂ ਯ. ਸ
ਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ
ਉਚਰਹੁ. ਦੇ. ਉਚਾਰਨ ਕਰੇ ਯ. ਉ
ਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਖ ਬਾਰੀ
ਉਚਰਹੀ. ਦੇ. ਉਚਾਰਤੇ ਪੈਂ ਯ.
ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗ ਉਚਰਹੀ
ਉਦੇਸੀਹ. ਗੁ. ਉਦੇਸਾਹ ਕੇ ਯ.
ਉਦੇਸੀਹ ਪਾਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ

ਉਦੇਸਾਹੈ. ਪੰ. ਉਦੇਸਾਹ ਕੀ ਯ.
ਉਦੇਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ

ਉਤਸਾਹ. ਸੰ. ਖੁਸੀ
ਉਧਾਰਹਿ. ਦੇ. ਉਧਾਰਤਾ ਪੈ ਯ. ਕੁ
ਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨ ਜਣੇ
ਉਧਰਹਿ. ਦੇ. ਉਧਰੇ ਪੈਂ ਦੀ ਮਾਇ
ਯ. ਉਧਰਹਿ ਆਪਤ ਹੈ ਸੰਸਾਰ
ਉਤਰਹਿ. ਦੇ. ਉਤਰੇਗਾ ਯ. ਅ
ਗਨਿ ਸਾਰਾ ਰਜਪ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ
ਉਪਜਹਿ. ਦੇ. ਉਤਪੰਨ ਹੋਤੇ ਪੈ ਯ.
ਉਪਜਹਿ ਬਿਨ ਜਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ
ਉਠਾਵਹਿ. ਦੇ. ਉਠਾਵਤੀ ਪੈ ਯ.
ਮੁਚ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤ ਉਠ
ਵਹਿ ਭਾਰੇ, ਜੀਵ ਬਾਧਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕ
ਹਿਤਾ ਪੈ ਤੂ ਜੋ ਕੂੜ ਕਮਾਵਤੀ ਪੈ
ਸੇ ਬਡਾ ਭਾਰ ਉਠਾਤੀ ਪੈ
ਉਲਾਸਹ. ਗੁ. ਉਤਸਾਹ ਕਰੇ ਪੈ
ਯ. ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤ ਉਲਾਸਹ,
ਪੁਨਾਸ ਸੀਅਰ ਸੂਰਨਾਮ ਉਲਾ
ਸਹ - ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕਾ ਉਤਸਾਹ ਕ
ਉਲਾਮਹ. ਦੇ. ਉਪਾਲੰਭ ਰੇ ਪੈਂ

ਉਪਦ੍ਰਹੁੰ ਗੁ. ਚੀਜਕੇਸੁਭਾਵਕਾਬ
ਦਲਜਨਾ ਯ. ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਹਮਨ
ਉਮਰਾਵਹੁੰ ਦੇ. ਅਮੀਰੋਆ ਤੇਬੈਰ
ਗੇਯ. ਉਮਰਾਵਹੁਆਗੇਬੈਰਾ
ਉਗਵਣਹੁੰ ਪੰ. ਸੁਰਜਕੇਉਦੇਥਾ
ਨਤੇਯ. ਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣ
ਹੁਉਦਯਸਥਾਨ ਸੰ.

ਉਮਾਕੀ. ਦੇ. ਉਸਕੀ ਯ. ਉਮਾਕੀ
ਝਾੜਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ

ਉਚਕਾ. ਪੰ. ਠਗ ਉਠਾਈਗੀਰਾ
ਯ. ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿਨ
ਆਵਈ

ਉਚਕ. ਦੇ. ਉਠ ਯ. ਲਿਵਲਾਗਾ
ਹੀਉਚਕਨਕਬਹੁਜਾਈ

ਉਦਕ. ਸੰ. ਜਲ ਯ. ਨਿਰਮਲਉ
ਦਕਗੋਬਿੰਦਕਾਨਮ

ਉਮਕ. ਦੇ. ਉਤਸਾਹ ਯ. ਉਮਕਹੀ
ਓਤਰਸਨਾ

ਉਸਕਾ. ਦੇ. ਉਸਪੁਰਖਕਾਯ. ਬਹੁ
ਰਉਸਕਾਬਿਸ਼ਾਸਨਹੋਵੈ, ਉਸੀ
ਕਾਯ. ਸਭਕਿਛਉਸਕਾਓਕਰ

ਨੇਹਾਰ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੀਯ. ਤੈਸੇਹੀ
ਏਹਖੇਲਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵ
ਡਿਆਈ ਜੈਸੇ ਸਿਫਤਬਡੀਪੈਤੈ
ਸੇਹੀਖੇਲਬਡਾਹੈ

ਉਪਾਇਕੈ. ਦੇ. ਉਤਪੰਨਕਰਕੈ ਯ.
ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈ

ਉਭਸੁਕ. ਪੰ. ਖੜਸੁਕਬਿਛਤੁਲਮ
ਨਿਕੰਮੇ ਯ. ਕ੍ਰਮਭੂਲੇਬਹੁਉਭਸੁ
ਕਕਹੀਏ

ਉਤਮਸਲੋਕ. ਸੰ. ਪਵਿਤ੍ਰਯਸਵਾ
ਲਾਹਰਿ, ਉਤਮਛੰਦ ਯ. ਉਤਮ
ਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ ਉਤਮਲੇ

ਉਮਗ. ਗੁ. ਉਤਸਾਹ ਯ. [ਕਸੰ.
ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੁਰਤਿਉ
ਮਗਹੀਓਤਰਸਨਾ ਉਤਸਾਹਕ
ਰਤਾ ਹੀਆਤਰਸਤਾਹੈ

ਉਤੰਗੀ. ਦੇ. ਉਚੇਪਯੋਧੋਰੇਵਾਲੀ
ਯ. ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀ, ਉਤੰਗਸੰ.

ਉਲਟੀ ਗੀਰਾ. ਵ. ਉਲਟਾਇਕੇਬਿ
ਤਿਵਉਲਟਾਇਕੇਪਵਨ ਯ. ਉ
ਲਟੀਗੀਰਾਜਮਨਮਿਲਾਵਉ

ਉਦਰਸੀਜੋਗੀ॥੬॥ ਦੇਹਉਦਰਸੀ
ਬੰਧਵਾਲੀਯ॥ ਉਦਰਸੀਜੋਗੀਗ
ਕਦਸਦੁਆਰ, ਗੜ ਦੇਹਦਸਵਾ
ਰੇਵਾਲਾਉਦਰਕੇਸੀਜੋਗਵਾਲਾਹੈ
ਉਪਾ॥ ਪੰ॥ ਪ੍ਰਗਟ, ਜਾਹਰ ਯ॥ ਪੰ॥
ਚਾਵਿਚਉਪਾਕਰਦਿਖਾਲਿਆ
ਉਲਾਪੀ॥ ਪੰ॥ ਉਪਰਸੇਲਖਕੇਯ॥
ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤ
ਉਲਾਪੀਸਾਇ

ਉਚ॥ ਦੇ॥ ਉਚੀਯ॥ ਤਿਨਕਉਪਦ
ਵੀਉਚਭਈ

ਉਚਾ॥ ਦੇ॥ ਅਕਾਸਯ॥ ਪਰਉਚਾ
ਨਿਰਣਉ, ਬਦਲੋਕੇਪਰਅਕਾ
ਸਕਾਨਿਰਨੇਕਰੇਹੈਜੋਅਕਾਸਸ
ਜਲਾਦਿਖਾਈਪੜੇਹੈਤੈਸੇਸਾਧਨ
ਰੂਪਮੀਡੋਵਾਲੇਪਰਮਾਤਮਾਪਰ
ਕਾਨਿਰਣਾਕਰੇਹੈਜੋਅਬਹਮਪੇ
ਪਰਮਾਤਮਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈ

ਉਛ॥ ਸੰ॥ ਸਿਲਾਬਿਤੀ

ਉਰਛੇ॥ ਗੁ॥ ਰਿਦੇਬੀਚਯ॥ ਧਾਰਿ
ਓਹਰਿਉਰਛੇ

ਉਜੁ॥ ਦੇ॥ ਹਥਪੈਰਮੁਖਧੋਣਾਯ॥ ਕਿ
ਆਉਜੁਪਾਕਕੀਆਮੁਹਧੋਇਆ

ਉਰੋਜ॥ ਸੰ॥ ਥਰ ਵਜੁਫਾ

ਉਪਜੈ॥ ਦੇ॥ ਉਤਪੰਨਹੋਵੈਹੈਯ॥ ਚ
ਉਥੇਪਹਰਸਬਾਹਕੇਸੁਰਤਿਆ
ਉਪਜੈਚਾਉ, ਉਤਪੰਨਹੋਈਯ॥
ਕਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੇ, ਉਤ
ਪੰਨਹੋਕਰਯ॥ ਨਿੰਦਕਮੁਆਉਪ
ਜਬਭੁਤਾਪ, ਉਤਪੰਨਹੋਏਯ॥ ਭ
ਭਾਡਰਉਪਜੇਭੁਰਜਾਈਈਸ਼੍ਵਰ
ਕਾਭਯਉਤਪੰਨਹੋਏਜੋਮੇਕਾਭਰ
ਜਾਤਾਰਹੈ

ਉਪਰਜਾ॥ ਗੁ॥ ਉਤਪੰਨਕੀਤਾ
ਯ॥ ਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰ
ਉਤਭੁਜ॥ ਦੇ॥ ਉਰਧੋਕੇਭੇਦ ਜਾ
ਨਕਰਨਿਕਸੇਲਤਾਬਿਰਛਾਦਿ
ਯ॥ ਉਤਭੁਜਚਲਤਾਆਪਕਰਦੇ
ਖੇ-ਉਤਭੁਜਜੇਰਜਾਦਿਆਪਨੇ
ਚਰਿਤ੍ਰਕੋਰਚਕਰਆਪਹੀਦੇਖੇ
ਹੈਉਢਿੱਜ ਸੰ॥

ਉਰਝ॥ ਪੰ॥ ਮਿਲ ਯ॥ ਉਰਝਰਹਿ

ਓਸਭਸੰਗ, ਉਲਸ਼ਗਏ ਯ. ਉ
ਰਸ਼ਪਰੇਜੋਛੋਡਛਡਾਨਾ ਉਨਵਿ
ਖਮੇਉਰਸ਼ਰੇਜੋਆਪਛੋਡਕੇ
ਐਰੇਜੋਛੋਡਾਨੇਥੇ

ਉਰਸ਼ੇ. ਪੰ. ਲਪੇਟੇਗਏ ਯ. ਤਿਨ
ਹੀਮਾਹਿਅਟਕਜੋਉਰਸ਼ੇ

ਉਰਸ਼ੀ. ਪੰ. ਅਤਿਸੈਪ੍ਰੀਤਿਵਾਨ
ਭਈ ਯ. ਜੈਸੀਤਗਟਿਭਤਾਰਉ
ਰਸ਼ੀਪਿਰਹਿਸਿਵੈ, ਵਿਖਿਓਮੇਲ
ਪਟਹੋਰਹੀਏ ਯ. ਉਰਸ਼ੀਤਾਣੀਕ
ਛਨਬਸਾਇ, ਦੇਹਤਾਣੀਵਿਸਮੇ
ਮੇਲੀਪਟਹੋਰਹੀਏ

ਉਸਟ. ਦੇ. ਉਟਪਸੂ ਯ. ਤੁਰੇਉਸ
ਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ ਮਿਲਰੇ

ਉਲਟੀ. ਦੇ. ਉਲਟਗਈਬਿ ਪੈ
ਤੀਯ. ਸਤਗੁਰਮਿਲਿਮੇਉਲਟੀ

ਭਈ, ਪੰ. ਵਮਨ, ਉਲਟਾਇਕੇ
ਯ. ਉਲਟੋਪਵਨਫਿਰਾਵਉ, ਉ
ਲਟਕੇ ਯ. ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇ

ਉਲਟਾ. ਦੇ. ਐਧ, ਪੁੱਠਾ, ਸੇਵਕ
ਅਪਨੇਸੁਭਾਵਸੇਬਦਲਾਹੁਆ,

ਉਲਟਾਇਕੇ ਯ. ਮਨੁਆਉਲਟ
ਸੁੰਨਮਹਿਗਏ, ਬਿਤੀਹਟਕੇਸੀ
ਧੀਭਈ ਯ. ਉਲਟਭਈਜੀਵਤ
ਮਰਜਾਗਿਆ

ਉਬਟ. ਦੇ. ਮਾਰਗਸੇਕਿਨਾਰੇਉਦ
ਬਾਟਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕਾਬਿਗੜਕਰਉ
ਬਟਹੋਗਯਾਏ ਯ. ਉਬਟਚਲੀਤੇ
ਇਹਪਦਪਾਇਆ, ਮਾਰਗਸੇਕਿ
ਨਾਰੇਅਰਥਾਤਅਮਾਰਗਚਲਓ
ਓਨੇਹਮਨੇਭਾਗਸੇਮੈਸਾਅਨੰਦ
ਕਾਸਥਾਨਪਾਇਆਏ ਜਿਸਕਰਹ
ਮਮੇਸੇਅਨੰਦਹੂਏਏ ਜੈਸੇਖੋਟ.
ਪਿਆਲੇਕੀਖੁਮਾਰੀਮਸਤੀਵਾਲੇ
ਹੋਵੈਏ ਸੰਜੋਯਕੇਟੋਪਕੀਪਿਆ
ਲੇਮੇਲਖਟਾਕਰਪਿਆਲਾਅ
ਰਥਕੀਆ

ਉਰਕਟ. ਦੇ. ਰਿਦੇਆਦਿਅੰਗੋਕੋ
ਕਟਕੇ ਯ. ਇਕਤਪਤਰਭਰਉਰ
ਕਟਕੁਰਕੁਟ, ਵਾਮਮਤੀਲੋਗਮੁ
ਰਗੇਆਦਿਜੀਵੋਕੇਅੰਗਕਟਭਾ
ਵਉਨਕਾਮਾਸਲੇਪੁਜਾਸਮੇਏਕਪਾ

ਤਮੇਰਖੇਹੈ ਦੂਜਰੇਮੇਪਾਨੀਸਰਾਬ
 ਉਠ० ਦੇ० ਉਠਕੇਯ० ਉਠਵੇ० ਰਖੇਹੈ
 ਵਵਟਾਉਭਿਅਪੁਨ ਨਨਕਉ
 ਠੀਚਲਿਆ, ਲਕਬੰਨਕੇ ਯ०
 ਇਹਬਿਧਸੁਣਕੇਜਾਟੇਰੇਉਠਭ
 ਗਤੀਲਾਗਾ, ਪਰਜਲਤਹੁਈ
 ਯ० ਜਲਮਹਿਅਗਨਉਠੀਅਧ
 ਕਾਇ, ਉਠਖੜੋਯ० ਖੁਲੀਗੰਠ
 ਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆ
 ਉਪਠੀ० ਦੇ० ਉਲਟੀਯ० ਨਜਰ
 ਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁ
 ਉਪਕੰਠ० ਸੀ० ਕੰਠਸਾ० ਕਰਾਇਦਾ
 ਬਸਿਲਾ, ਸਮੀਪ, ਯ० ਨਦੀਉਪ
 ਉਡ० ਦੇ० ਉਡਕੇਯ० ਉਡਉਡ ਕੰਠ
 ਰਾਵਾਸਾਟੇਪਾਇ, ਪੁਨ ਉਡਉ
 ਤਮਾਵੈਸੈਕੋਸਾ
 ਉਡੈ० ਦੇ० ਉਡਤੀਹੈ ਯ० ਹਰਿਨਾਮ
 ਨਉਚਰਹਿਸਾਧਸੰਗਭੈਤਨਉ
 ਭੈਖੇਹ, ਪੁਨ ਉਡੈਨਹੀਸਾਧਭੈਨ
 ਕੰਧ - ਚਲਤਾਨਹੀਮਨ
 ਉਮਤ० ਦੇ० ਚੜਕੇਯ० ਜੈਸੇਉਮਤ

ਉਮਤਘਟਘਨਕੀਘਨੇਰੀ
 ਉਡੀਣੀ० ਪੰ० ਉਡੀਕਤੀਨੇ ਯ० ਮ
 ਨਆਸਉਡੀਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਦੁ
 ਇਨੈਨਜੁਤੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਕੀਆਸਹੈ
 ਤਿਸਕਰਉਡੀਕਤੀਨੇਮੈਨੇਬੁਧਿ
 ਰੂਪੀਨੇਤਪਤੀਓਰਜੋੜਰਖੇਹੈ,
 ਉਦਾਸੀਨ
 ਉਪਾੜਣ० ਪੰ० ਪੱਟਦੇਵਾਲੇ ਯ०
 ਬਿਆਧਉਪਾੜਣਸੰਤਉਤਪਾਟ
 ਉਧਰਣ० ਦੇ० ਉਧਰਣਹੋ० ਨਸੀ०
 ਤਹੈਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸੇਯ० ਉਧਰਣਕ੍ਰਿ
 ਪਾਪੁਨਾ ਉਧਰਣੈਨੈਨਨੰਦਨੀ
 ਉਪਾਵਣ० ਦੇ० ਉਤਪੰਨਕਰਨੇਵਾ
 ਲਯ० ਆਪਉਪਾਵਣਹਾਰਆ
 ਪੇਹੀਮਾਰਦਾ
 ਉਪਾਵਣੀ० ਦੇ० ਉਤਪੰਨਕਰੀਯ०
 ਬਹੁਬਹੁਬਿਧਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ
 ਉਧਾਰਣ० ਦੇ० ਉਧਾਰਕਰਦੇਵਾਲ
 ਯ० ਪਤਤਉਧਾਰਣਭੈਹਰਣ,
 ਕਲਿਆਨਕਰਨੇਵਾਸਤੇਯ० ਸੇ
 ਸਹਿਜਸੁਹੇਲੇਗੁਣਹਿਅਮੇਲੇ

ਜਗਤਉਧਾਰਣਾਏਪੁਨਾ ਸ
 ਭੁਲੋਕਉਧਾਰਣਾਮਰਥਾ
 ਉਪੇਤਾਣਾ. ਪੰ. ਪੋ. ਨੰਗਾ ਯ. ਪਗ
 ਉਪੇਤਾਣਾ ਉਪਾਨਤਹੀਨ ਸੀ.
 ਉਚਰਣੇ. ਦੇ. ਉਚਾਰਣ ਯ. ਉਚ
 ਰਣਨਮਕੀਰਤਨਹ
 ਉਧਰਣੇ. ਦੇ. ਉਧਾਰਕਰਣਾ ਯ.
 ਉਧਰਣੇ ਸਰਬਸੀਅਕਹ
 ਉਵਟਣ. ਦੇ. ਦੂਧਕੜਨੇਸਮੇਜ
 ਲਨ ਯ. ਉਵਟਣਾਪੇਖਵੇਦੁ
 ਉਗ੍ਰਸੈਣ. ਦੇ. ਕੰਸਕਾਪਿਤਾ ਧਕੋ
 ਯ. ਨਮਜਪਤਉਗ੍ਰਸੈਣਗਤਿ
 ਪਾਈ, ਪੁਨ ਉਗ੍ਰਸੈਣਕੋਰਾਜ
 ਅਭੈਭਗਤਹਜਨ, ਉਗ੍ਰਸੇਨਾ
 ਵਾਲਾਰਾਜ ਉਗ੍ਰਸੇਨ ਨਾਮਕਅ
 ਰਥਹੈ ਉਗ੍ਰਸੇਨ ਸੀ.
 ਉਤ. ਸੀ. ਪ੍ਰਸ਼, ਸੀਦੇਹ, ਬਹੁਤ, ਉ
 ਰਧ, ਬਿਤਰਕ, ਅਲਪ, ਨਿਸ
 ਚੇ, ਨਿੰਦਾ, ਸਮੁਚਯ, ਅਤਨੁਕ੍ਰੀ
 ਰੂਪਕ੍ਰਿਯਾ, ਦੇ. ਪਰਲੋਕਕੀ ਯ.
 ਇਤਉਤਕੀਓਹਸੇਸ਼ੀਜਾਨੇ, ਉਸ

ਤਰਫ ਯ. ਉਤਤਕੇਉਤਤੇਉਤ
 ਪੇਖੇਆਵੇਲੋਭੀਫੇਰ
 ਉਤੇ. ਪੰ. ਉਪਰ, ਪੇ
 ਉਕਤਿ. ਦੇ. ਬਚਨੋਕੀਚਤੁਰਾਈ
 ਯ. ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀ
 ਤਿਆਗ ਨੀਤੀਆਦਿਕਬਚਨੋ
 ਕੀਚਤੁਰਾਈਆ, ਬਚਨਰੂਪਅ
 ਗਯਾਨੁਸਾਰ ਯ. ਅਪਨੀਉਕਤਿ
 ਖੁਲਾਵੇਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿ
 ਖਿਲਾਵੇਦੁਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੀਆਗ੍ਰਾ
 ਵੇਦਹੈ ਉਕ੍ਰਿਚਹਰਿਆਗ੍ਰਾਹੋਏਵੇ
 ਦ ਜਹਾਸੁਤੀਸਿਮ੍ਰਿਤੀਮਮੇਵਾਕੇ
 ਲਿਖਾਹੈਤਹਾਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕੋਸੁਤੀਕੀ
 ਛਾਯਾਮਾਨਕੇਅਪਨੀਆਗ੍ਰਾਲਿ
 ਖਾਹੈਕਿਉਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤੀਓਮੇਵਹੀ
 ਆਗ੍ਰਾਰਿਖੀਓਨੇਪ੍ਰਗਟਕਰੀਹੈ
 ਜੇਵੇਦਮੋਲਿਖੀਵਾਅਭਿਪ੍ਰਾਯਸੇ
 ਰਖੀਗਈਹੈ ਵੇਦਪ੍ਰਤਿਕੂਲਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤੀਓਕੇਮਾਨਦੇਕਾਨਿਖੇਧਹੈ ਮਨੁਮੇ
 ਯਾਤੇਵਹੁਆਗ੍ਰਾਪਦਸੇਗ੍ਰਹਣ
 ਯੋਗਮਾਨਹੀ, ਵੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤੀਰੂਪ

ਬਚਨ, ਬਚਨਮਾਤ੍ਰ

ਉਦੋਤ० ਗੁ० ਉਦੇ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ० ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕ
ਰਣੀ-ਸੂਰਜ ਕੇ ਉਦੋਹੋ ਅਸਤ ਭੁ
ਇਆ ਯ० ਅਸਤ ਉਦੋਤ ਭੁਇ
ਆਉਠ ਚਲੇ-ਸੂਰਜ ਕੇ ਅਸਤ
ਭਯਾ ਜੈਸੇ ਪਖੀ ਅਪਨੇ ਬਾਨੇ ਮੇ
ਜਾਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਜੀਵ ਦੇ ਹਕੇ ਅਸਤ
ਸਮੇਵਾਸਨ ਨੁਸਾਰ ਅਨਜਨ ਮੇ
ਮੇਜਾਵੇ ਹੈ

ਉਮਤ० ਅ० ਨਿਜ ਸੀ ਪ੍ਰਦਾਤ੍ਰ ਕੋਈ
ਕਯ० ਦਰਸੇਵੇ ਉਮਤ ਖੜੀ ਪੁਨ
ਸਭ ਉਮਤ ਵੇਖੇ

ਉਪਾਤ० ਗੁ० ਉਤਪਤੀ ਯ० ਅਨਿ
ਕਪਰਲ ਉਅਨਿਕ ਉਪਾਤ

ਉਪਾਤੀ० ਗੁ० ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਯ० ਤੁ
ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਗਮ ਹੈ ਆਪਸਿ
ਸਿਉਪਾਤੀ

ਉਤ੍ਰਤੇ० ਦੇ० ਉਤ੍ਰਟੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਯ० ਉ
ਤ੍ਰਤੇ ਕੋ ਉਤ੍ਰਤਾ ਸਿਠੇ

ਉਨਤੇ० ਦੇ० ਉਨਹੁ ਸੇ ਯ० ਉਨਤੇ ਦੁ

ਗਨਵਿੜੀ ਉਨਮਾਇਆ ਪੁਨਾ

ਉਨਤੇ ਰਾਖੇ ਬਾਪਨਮਾਣੀ ਉਨਜ

ਉਸਤੇ० ਦੇ० ਪੁਰਬਨਾ ਸਹੋਗ ਮਾਂਤੇ

ਏਪਦਾਰਥ ਤੇ ਯ० ਉਸਤੇ ਚੋਗੁਨ

ਕਰੇ ਨਿਹਾਲ

ਉਚਿਤ० ਸੰ० ਯੋਗਮ ਯ० ਉਦਾਰ

ਉਚਿਤ ਦਾਰਦਹਰਨ-ਗੁਰੂ ਉ

ਦਾਰਹੈ ਯਾ ਤੇ ਯੋਗਮ ਹੈਂ ਦਰਿਵ

ਉਆਤੇ० ਗੁ० ਉਸਤੇ ਹਰਨੇ ਕੋ

ਯ० ਉਆਤੇ ਉਤਮ ਗਨੇ ਚੰਡਾਲਾ

ਉਦੀਤ० ਸੰ० ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਯ० ਸੁਖਸਾ

ਗਰਪਾਇਓ ਉਦੀਤ-ਸੁਖ ਕੇ ਸਾ

ਗਰਪ ਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਿਤਾਂ

ਉਟੇਤ० ਪੰ० ਜਨੇ ਉਯ० ਭਦਣ ਉਤ

ਟੇਤ ਕਰਾਇਓ-ਉਪਵੀਤ ਸੰ०

ਉਚਰੰਤਿ० ਸੰ० ਉਚਾਰਨ ਕਰਨੇ ਸੇ

ਯ० ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਰਸਨਾ ਜਰਬ ਪਾਪਾ ਬਿਮੁਚ ਜਤੇ-

ਭਗਤ ਬਾਰਬਾਰ ਨਾਮ ਕੋ ਉਚਾਰ

ਤਾ ਸਰਬ ਪਾਪੋ ਸੇਛੁਟ ਤਾ ਹੈ

ਉਬਰਤ० ਗੁ० ਕਸੇ ਸੇ ਬਚਨ ਹੋਤਾ

ਹੈ ਯ. ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀਸ
 ਉਬਰਤ. ਗੁ. ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਯ. ਰਣੀ
 ਬਿਨ ਪਲ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀ ਅੰਉਬਰ
 ਉਨਮੱਤ. ਸੰ. ਬਾਵਲੇ ਹੂਏ ਤਨਹੀ
 ਯ. ਉਨਮਤ ਕਾਮ ਮਹਾ ਬਿਖਤੂਲੇ
 ਉਤਪੱਤਿ. ਸੰ. ਜਨਮ, ਪੈਦਾਇਸ
 ਯ. ਤਿਸ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪੱਤ
 ਉਤਪੱਤੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾਰੋ ਨੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੀਮਾਨੀ ਹੈ ਏਕ ਗੁਪਤ ਰਹੀ ਵਸ
 ਤੁਕਾਨਿ ਪਿਤੁ ਕਾ ਹੋਤੇ ਜੀਵੀਯ ਜੇ
 ਉਪਾਦਾਨ ਮੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨ ਦੂਜਾ
 ਉਪਾਦਾਨ ਮੋ ਅਸਤ ਰਹੇ ਕਾਰਯ
 ਕਾਨਿ ਮਿਤ ਕਾਰਣੇ ਕੇ ਸੰਬੰਧ ਸੇਸ
 ਤੋਨ ਪਹਲਾ ਮਤ ਸਾਂਖ ਪਾਤੰਜ
 ਲ ਬੇਦਾਂਤ ਮੀਮਾਂਸਾ ਚਾਰ ਸਾਸਤ੍ਰੇ
 ਕਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਮਤ ਨਾਯ ਥੈ ਸੇਖਕ
 ਦੇ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਕਾ ਹੈ ਯੇ ਦੋਨੇ ਉਤਪਤੀ
 ਸੇ ਪੁਰਬ ਕਾਰਣ ਮੋ ਕਾਰਯ ਕੇ ਅ
 ਸਤਮਾਨ ਨੇ ਸੇ ਅਸਤ ਕਾਰਯ ਵਾ
 ਦੀ ਕਹਾਵੇ ਹੈ ਚਾਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਵਾਲੇ
 ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੁਰਬ ਹੀ ਕਾਰਣ ਮੋ

ਕਾਰਯ ਕੇ ਸਤਮਾਨ ਨੇ ਸੇ ਸਤ ਕਾਰ
 ਯ ਵਾ ਦੀ ਕਹਾਵੇ ਹੈ ਵੇਦ ਵਿਖੇ ਭੀ
 ਉਤਪੱਤੀ ਸੇ ਪੁਰਬ ਕਾਰਣ ਮੋ ਕਾ
 ਰਯ ਸਤਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਅ
 ਪਸਤ ਸਤ ਸਤ ਧਾਰੀ ਅੰਸੇ ਉਤ
 ਪਤੀ ਸੇ ਪੁਰਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੋ ਸਤ
 ਕਾਰਯ ਕੇ ਸਤ ਕਹੇ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਗੁਰ
 ਮਤ ਮੋ ਕਾਰਯ ਸਤ ਵਾਦ ਕਾ ਅੰ
 ਗੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅਸਤ ਵਾਦ ਕਾ ਅੰ
 ਗੀ ਕਾਰ ਨਹੀ ਅਸਤ ਵਾਦ ਕਾ ਵਾ
 ਦ ਮੋ ਦੇਖ ਭੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਉਤਪੱਤੀ ਸੇ
 ਪੁਰਬ ਅਸਤ ਅਰਥਾਤ ਨਾ ਰਹੇ ਕ
 ਰਯ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਵੇ ਤਬ ਬਾਲੂ
 ਮੋ ਨਾਰਹੇ ਤੇਲ ਕੀ ਬਾਲੂ ਸੇ ਉਤਪੱ
 ਤੀ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਏ ਹੋਤੀ ਕਬੀ ਨਹੀ
 ਯਾ ਤੇ ਜੈਸੇ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪਹਲੇ ਰ
 ਹੇ ਤੇਲ ਕੀ ਹੀ ਕੋਲੂ ਆਦਿ ਕਾਨਿ ਮਿ
 ਤ ਕਾਰਣੇ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਤਿਲੇ ਸੇ ਉ
 ਤਪਤੀ ਹੋਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੁ
 ਰਬ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਉਪਾਦਾਨੇ ਮੋ
 ਛਿਪੇ ਰਹੇ ਕਾਜਾ ਹਰੇ ਨਾ ਅਰ

ਥਾਤਗੁਪਤਰਹੇਕਾਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ
 ਰੂਪਉਤਪਤੀਹੋਵੈਹੈ ਯਾਤੇਸਤਕ
 ਰਯਵਾਦਮਤਪੁਰਾਨਿਰਦੇਖਹੈ
 ਉਤਪਾਤੁੰ ਸੰ. ਕਾਹੂਤੀਤਿਕੀਤੁਰਾ
 ਈਸੁਚਨਹੇਤ ਵਸਤੁਕੇਸ਼ੁਭਾਵਕ
 ਬਦਲਜਾਨਾ ਜੈਸੇ ਰਾਤਿਸਮੇਇ
 ਦੁਧਨਖਾਦਿਖਾਈਦੇਨਾਉਤਪਾ
 ਤੁੰਤ੍ਰੇਮੰ ੧ ਦਿਬਮ ੨ ਅੰਤਰਿਖਮ ੩
 ਕ੍ਰੇਦਸੇਤੀਨਭਾਂਤਕੇਹੋਤੇਹੈ ਤੀਨੇ
 ਮੇਜੋਭੂਮੀਮੇਰਹਨੇਵਾਲੀਚੀਜੇਕੇ
 ਸੁਭਾਵਕਾਵਿਪਰੀਤਹੋਜਨਹੈ ਸੋ
 ਭੋਮਹੈ ਜੈਸੇਭੂਚਾਲਹੋਨਾਜੀਗਲੇ
 ਮੇਰਹਨੇਵਾਲੇਜੀਵੇਕਾਅਕਸਮਾ
 ਤਗਮੇਮੇਮਾਜਨਾ ਅਗਨਿਬਿ
 ਨਾਜਲਹੀਨਾਪ੍ਰੇਬਵੀਸੇਧੁਆਨਿ
 ਕਸਨਾਦਿਕਭੋਮਹੈ ਸੁਰਯਮੇਫਿ
 ਵਭਨਹੋਨੇ ਚੰਦਹਰਾਭਾਨਹੋਨਾ
 ਕੇਤੁਓਕਾਉਦਯਹੋਨਾ ਯੇਦਿਬਮ
 ਉਤਪਾਤਹੈ ਰਾਤਕੇਇੰਦੁਧਨਖਪ
 ਜਨਾ ਗਗਨਮੇ ਅਵਾਜਹੋਨੀਉ
 ਲਕਾਪਾਤਹੋਨਾ ਯੇ ਅੰਤਰਿਖਅ

ਰਥਾਤਆਕਾਸਪਿਥੀਕੇਮਧਜ
 ਮੋਹੇਨੇਵਾਲੇਉਤਪਾਤਹੈ
 ਉਲੂਪਾਤੁੰ ਸੰ. ਚਵਾਤੀਓਕਾਗਿ
 ਰਨਾ ਉਪਵਵਸੁਚਨਹੇਤੁਆਕਾ
 ਸਮੇਤਾਰੇ ਬਿਜਲੀ ਪਥਰਗਿਰਾ
 ਕਰਤੇਹੈ ਤਿਨਮੇਤਾਰੇਗਿਰਨਕਾ
 ਨਾਮਉਲੂਪਾਤਹੈ
 ਉਸਤਤਿੰਦੇ. ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਸਿਫਤ
 ਯ. ਉਸਤਤਿਮਨਮਾਹਿਕਰਨਿ
 ਚੰਕਾਰ ॥
 ਉਪਪਤਿੰ ਸੰ. ਯਾਰ
 ਉਪਪਤਿੰ ਸੰ. ਉਕ੍ਰਿਯੁਕ੍ਰਿਸੇਕਾਹੈ
 ਵਸਤੁਕਾਸਿਧਕਰਨਾ ਉਕ੍ਰਿਸੁ
 ਤੀਸਿਸ੍ਰਿਤੀਆਦਿਕਪ੍ਰਮਾਣੇ
 ਸੰਯੁਕ੍ਰੀਵਿਸ੍ਰਾਤੇਸੇਕਥਨਕਰ
 ਉਪਸਤਿੰ ਸੰ. ਸਮੀਪਜਾ ਨਾ
 ਉਲਟਤੁੰਦੇ. ਉਲਟਤੀਪ ਨਾ
 ਵਨਨੇਭਾਵਾਅਪਾਨਵਾਯੁਨੇਯ
 ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟਭੇਦੇ
 ਉਚਾਪਤੁੰ ਪੰ. ਦੁਕਾਨਸੇਕਰਜਾ
 ਉਠਨਾਯ. ਦੋਤਉਚਾਪਤਲੇਖਾ

ਨਲਿਖੀਅੰਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ
 ਉਗਵਤੁੰਦੇ. ਉਗਤੇ, ਉਦੋਹੋਤੇ
 ਯ. ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹ
 ਉਗਵਤਸੁਰ-ਮੰਦਰਮੰਦਰਮੋਰ
 ਦਨਤੁਲਮਉਚੀਅਵਾਜਦੇਵੇਂਗ
 ਚੜਤੇਸੁਰਜਕੇਭਾਵਆਤੇਮੋਤ
 ਉਤਪਾਤੀ. ਗੁ. ਉਤਪਤੀਯ. ਕੇ
 ਓਅੰਕਾਰਉਤਪਾਤੀ, ਸੰ. ਉਤਪਾ
 ਤਵਾਲੀਵਸਤੂ
 ਉਤਪੋਤੁੰਦੇ. ਤਾਣਾਪੇਟਾ ਓਤਪੋਤ
 ਉਤਵੱਤਾ. ਪੰ. ਮਾ. ਅਵੈੜਾ, ਸੰ.
 ਕੱਬਾ, ਉਲਟਾ ਅਰਥਾਤਬਿਪਰੀ
 ਤਸੁਭਾਵਵਾਲਾ
 ਉਮਕਤੁੰਗੁ. ਉਤਸਾਹਸੇਯ. ਮਨ
 ਘਨੈਭ੍ਰਮੇਬਨੈਉਮਕਤਰਸਚਾਲੇ
 ਉਤਹੀਤੇ. ਵਾ. ਬਿਸ਼੍ਣੁਸੇਹੀਆਇ
 ਕੇਯ. ਬਿਸ਼੍ਣੁਕੀਟਭੁਏਉਤਹੀਤੇ
 ਉਤਹੀਮਾਹਸਮਾਹੀ
 ਉਪਤਿਸ਼ਤੇ. ਸੰ. ਸਮੀਪਖੜਾਹੋਵੇ
 ਯ. ਨਿੰਦਕਆਵਧੋਹੋਇਉਪਤਿ
 ਸੁਤੇਜੇਕਰਨਿੰਦਾਕਰਨੇਵਾਲਾਸ

ਤੁਸਸਤਧਾਰੀਹੋਸਮੀਪਮਾਰਨਕੇ
 ਖੜਾਹੋਵੇਤੋਭੀਸੰਤਜਨਰੰਜਨਹੀ
 ਉਪਰਜਤੇ. ਗੁ. ਉਤਪੰਨਹੋ ਹੋਤੇ
 ਤੀਯ. ਕਦਾਚਿਕਰਣਾਨਾਉਪਰ
 ਉਸਨਸੀਤੁੰਦਾ. ਸਰਦੀਗਰਜਤੇ
 ਮੀਯ. ਉਸਨਸੀਤਬਿਧਸੋਈ
 ਉਦਿਅਨਤੁੰਗੁ. ਉਜਾੜ
 ਉਦਮਮਾਤਿੰਦੇ. ਪ੍ਰਭਅੰਤਰਯਾ
 ਮੀਕੇਮਿਲਨੇਹੋਤਧੁਪੀਮੋਉਦਮ
 ਧਾਰੇਯ. ਉਦਮਮਾਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤ
 ਉਲਥੇ. ਪੰ. ਉਤਰਪਏ ਰਯਾਮੀ
 ਯ. ਆਇਉਲਥੇਹੀੜ
 ਉਨਮਨਰਥੁੰਗੁ. ਸੰਸਾਰਓਰਸੇ
 ਉਦਾਸਹੋਪਰਮਾਤਮਾਓਰਭਏ
 ਮਨਕੇਸੁਭਾਵਵਾਲੇ
 ਉਦੈੰਦੇ. ਚਕ੍ਰਿਆਯ. ਉਦੈਭਾਨ
 ਜਬਚੀਨ-ਉਦਿਤਸੰ.
 ਉਠਦੇ. ਪੰ. ਉਠਤੇਹੁਏਯ. ਉਠਦੇ
 ਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨ
 ਉਨਮਾਦੁੰਦਾ. ਸੰ. ਚਿਤਕੀਭ੍ਰਾਂਤਿਭੂਤਾ
 ਦਿਕੋਕੇਪ੍ਰਵੇਸਸੇਚਿਤਕੀਅਨਿਸ

ਬਿਰਤਾ, ਕਾਂਮਕੇਤਾਪਸੇਬਿਰਹੀ
 ਪੁਰਖੋਕੀਬਦਲੀਅਵਸਥਾ, ਸਰੀ
 ਰਕੋਰੋਗਸੇਬੁਧਿਕਾਨਸ ਉਨਾ
 ਉਦਮਾਦਾ. ਦੇ. ਉਨਮੱਤ. ਦਸੀ.
 ਬਾਵਲਾ ਯ. ਮਨਖੁਟਤੇਰਨਹੀ
 ਵਿਸਾਸਤ੍ਰੀਮਹਾਉਦਮਾਦਾ
 ਉਸਤਾਦ. ਫਾ. ਗੁਰੂ ਯ. ਭੋਰਉਸ
 ਤਾਦਨਿਤਭਾਖਿਆਬੋਲੈ
 ਉਸਾਰਦੇ. ਦੇ. ਉਸਾਰਤੇਹੁਏ ਯ.
 ਕੋਰੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰਦੇ
 ਉਧਾਰਦਾ. ਪੰ. ਕਾਲਿ ਭੀਗਏ
 ਆਣਕਰਤਾਹੈ ਯ. ਜਿਸਨੇਲਾ
 ਏਸਚਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ
 ਉਨਮਦ. ਗੁ. ਤੁਰੀਆਪਦਕੀ
 ਮਸਤੀ ਯ. ਉਨਮਦਚਢਾਮਦ
 ਨਰਸਚਾਖਿਆ. ਨਿਖਲਮਸ
 ਤੀਯੋਸੇਪਰੇਤੁਰੀਆਸ੍ਵਰੂਪਆ
 ਨੰਦਮੋਚਿਤਚੜਾ
 ਉਚਹਦੀ. ਪੰ. ਉਚੀਅਵਾਜਸੇ
 ਯ. ਉਚਹਦੀਵੈਣਵਿਰਕਿਓਨ.
 ਉਚੀਅਵਾਜਸੇਬਚਨਕਹ ਉਚ

ਹਦੀਪਾਠਅਗੇਦੇ ਸਤਭਾਉਨ
 ਵਿਚੇਪਾਠਵਤਪੰਜਾਬੀਹੈ
 ਉਦਿਆਨਦ. ਗੁ. ਉਜਾੜਹੈ ਯ.
 ਜਹਾਂਸ੍ਵਣਹਰਿਕਥਾਨਸੁਣੀਐ
 ਤਹਮਹਾਭਯਾਨਉਦਿਆਨਦਉ
 ਵਿਆਨਾਪਾਠਕੇਆਗੇਦਮਿਲ
 ਨੇਸੇਉਦਿਆਨਦਬਨਾਹੈ
 ਉਪਾਧਿ. ਸੀ. ਬਿਸੇਖਣ, ਲਕਬ,
 ਦਰਜੇਜੈਸੇਚਰਬਰਣੇਮੇਸਰਮ
 ,ਦੇਵਦੋਬਾਮਣਕੇਬਿਸੇਖਣਹੈ
 ਬਰਮਾੜਾਤਾਦੋਖੜੀਕੇਬਿਸੇਖ
 ਣਹੈ ਗੁਪਤਏਕਬੈਸਮਕਾਬਿਸੇ
 ਖਣਹੈ ਦਾਸਸੁਦਕਾਬਿਸੇਖਣ
 ਹੈਸੀਕਲਪਕਰਨਸਮੇਤਥਾਜ
 ਬਕੋਈਪੁਛੇਤੁਮਕੋਨਹੈਤਬਸਰ
 ਮਾਦਿਪਦਨਾਮਸਾਬਮੇਲਕੇਕ
 ਹਨੇਸੇਨਿਸਚੇਹੋਜਾਤਾਹੈਯਹਬਾ
 ਮਣਹੈਵਾਅੰਗਹੈਇਨਬਿਸੇਖ
 ਟੇਵਤਨਿਖਲਨਾਮਅੰਗੂਪਦੇਨੇ
 ਈਸਰਕੇਬਿਸੇਖਣਹੈ, ਜੇਅਪ
 ਨੇਧਰਮਕੋਦੂਸਰੇਮੋਦਿਖਵੇਸੇ

ਦਸਤੁਕਿਸੇਖਣਹੈਜੈਸੇਲਲਫੁਲਕਾਂ
 ਚਮੇਅਪਨੀਲਲੀਦਿਖਾਤਾਹੈ, ਕੁਟੀ
 ਬਮੇਖਾਚਿਤਹੋਣਾ, ਧਰਮਕਾਚਿ
 ਤਨਕਰਨ, ਕਪਟਕਾਬਿਵਹਾਰ,
 ਦੇ. ਬਖੇੜਾ ਯ. ਨਾਨਕਸਿਟੇਉਪਾ
 ਧਿ, ਅਸੁਰਸੁਭਾਵ ਯ. ਮਾਰਕਾ
 ਢੀਸਗਲਉਪਾਧੇ

ਉਰਧ. ਦੇ. ਉਲਟਾ ਯ. ਉਰਧਪੰ
 ਕਲੇਸੁਧਾਕਰੈ. ਉਲਟੇਹੁਏ ਪੰ
 ਕਪੰਕਜਕੋਲੇਕਰਸੀਧਾਕਰੈ, ਉ
 ਪਰਕੋਯ. ਉਰਧਮੁਲਜਿਸਸਾਖ
 ਉਦਧਿ. ਸੰ. ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ. ਤਲਾਹਾ
 ਉਦਧਿਗੁਰਗਾਹਿਰਰੀਭੀਰਬੈ
 ਉਨ. ਦੇ. ਸੰਬੰਧੀਓਕੇ ਯ. ਅੰਤ
 ਉਨਦੇਖਤਹੀਕਾਲਗੁਸਿਆ,
 ਉਨਕੀਯ. ਉਨਜਨਮਜਨਮਕੀ
 ਮੇਲਉਤਰੈ, ਉਨਕੇ ਯ. ਨਾਨਕ
 ਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ, ਉਸਨੇ
 ਯ. ਉਨਸਤਗੁਰਸੇਵਪਰਮਪਦ
 ਪਾਇਆ, ਉਸ ਯ. ਉਨਕੋਸੰਗ
 ਤੁਕਰਤੀਕੇਲ. ਜੀਵਕੇਸਾਬਹੋਤੀ

ਉਨਕੋਯ. ਨਉਨਸਿਧਨਬੁਧ
 ਉਨ. ਦੇ. ਭੇਡਕੋਰੋਮੋਕੋ ਯ. ਹੋਏਉ
 ਨਕਤਾਇਦਾਪੇਧਾਲੇਡੇਪਟ ਉਰ
 ਉਸਨ. ਸੰ. ਗਰਮ ਯ. ਉਸ [ਣਸੰ.
 ਨਸੀਤਸਮਸਰਸਭਤਾਕੈ
 ਉਡੀਨੀ. ਗੁ. ਉਡੀਕਤੀਹੂੰ ਯ. ਉ
 ਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਕਬਪਰ
 ਉਡਾਨੀ. ਦੇ. ਉਡਗਈ [ਆਵੈਰੀ
 ਯ. ਸਭੈਉਡਾਨੀਕੁਮਕੀਟਾਟੀ
 ਉਪੰਨਾ. ਪੰ. ਉਤਪੰਨਕੀਤਾ ਯ. ਆ
 ਪੇਆਪਉਪਾਇਉਪੰਨ, ਉਪਜੀ
 ਯ. ਦੂਜੇਪਿਆਰਉਪੰਨੀਖੇਡ-ਪੀ
 ਤੀਉਪਜੀਖੇਲਮੇ
 ਉਡਨ. ਦੇ. ਉਡਣੇਵਾਲਾ ਯ. ਇਹ
 ਮਨਉਡਣਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ, ਉਡਨੇ
 ਕੀਯ. ਉਡਨਸੰਦੀਡੰਡ
 ਉਠਨ. ਦੇ. ਉਠਤੇਪੈਂ ਯ. ਧੁਖਧੁਖ
 ਉਠਨਪਾਸ
 ਉਪਲਾਨਾ. ਪੰ. ਉਪਤਾਭਯਾਨੀ
 ਵਾਸੇ ਯ. ਮੇਰਾਮਨਆਲਸੀਅ
 ਉਤਰਨ. ਦੇ. ਉਤਰ [ਉਪਲਾਨ

ਜਾਤੇਹੈਂ ਯ. ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤ
ਉਧਾਰਨ. ਦੇ. ਕਲਿਆਣ ਰਨ
ਕਰਨਵਾਲਾ ਯ. ਪਤਤਉਧਾਰ
ਨਹਰਹਰੇ

ਉਬਰਨ. ਦੇ. ਬਚਣਾ ਯ. ਯਾਉ
ਬਰਨਧਾਰੈਸਭਕੋਉ

ਉਦਿਆਨੇ. ਦੇ. ਜੰਗਲਮੇ ਯ.
ਰੂਪਬਿਰਖਉਦਿਆਨੇ ਪੁਨਾ
ਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਿੰਨ ਪੁਨਾ ਤੇ
ਧੋਜਤਉਦਿਆਨ, ਜੰਗਲਮੇ
ਬਸਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਸੋਮਪਾਕਅ
ਪਰਸਉਦਿਆਨੀ ਸ੍ਰਯੀਪਾਕੀ
ਨਛੋਹਨੇਵਾਲਾ ਜੰਗਲਮੇਬਸ

ਉਪਾਦਾਨ. ਸੰ. ਗ੍ਰਹਣ ਨੇਵਾਲਾ
ਕਰਣਜੈਸੇਗੁਰੇਸੇਸਿਖਉਪਦੇ
ਸਕਾਉਪਾਦਾਨਕਰੇਹੈ, ਜਿਸਸੇ
ਕਾਰਯਉਪਜਕੇਸਦਾਤਿਸੀਮੇਵ
ਸੇਐਸਮਾਵੇਵਹੁਕਾਰਣਜੈਸੇਕ
ਨਕਸੇਕੁੰਡਲਮਿਤਕਾਦਿਮੇਘ
ਟਾਦਿਕਉਪਜਉਸੀਮੇਸਮਾਤੇਹੈ
ਉਨਮਨ. ਸੰ. ਤੁਰੀਆਪਦਮਨ

ਸੇਅਤੀਤਬਾਨ, ਉਨਕ੍ਰਾਤਹੁਆ
ਹੈਮਨਸਿਸਕਾ ਵਹਪ੍ਰਮਾਦੀ, ਸੰ
ਸਾਰਸੇਉਦਾਸਹੋਪਰਮਾਤਮਓ
ਰਮਨਵਾਲੇ ਯ. ਉਨਮਨਮਗਨ
ਭੁਏਹੈਪੁਰੇਮਾਯਾਭੋਲਨਲਾਰੀ
ਪੁਨਾ ਉਨਮਨਮਨੁਆਸੁੰਨਸਮ

ਉਪਾਸਨਾ. ਸੰ. ਸੇਵਾ, ਦੇਵ ਨਾ
ਤਾਦਿਕੋਕਾਆਰਾਧਨ

ਉਥਾਪਨ. ਸੰ. ਉਠਨੇ ਯ. ਬਿਨਮ
ਹਿਥਾਧਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ

ਉਲਾਹਨੇ. ਪੰ. ਉਪਾਲੰਭ ਯ. ਉ
ਲਾਹਨੇਮੈਕਾਹੁਨਦੀਓ

ਉਨਮਾਨ. ਦੇ. ਪਰਿਮਾਣ ਅਰ
ਥਾਤਸ੍ਰਰਣਾਦਿਧਾਤੁਓਕੋਤੋਲਹੇ
ਤਤੋਲੇਮਾਸੇਆਦਿਵਜਨ, ਪ੍ਰ
ਕਰਣਮੋਵਿਚਾਰ ਯ. ਸਾਧਿਅ
ਜਗਰਜਿਨਕੀਆਉਨਮਾਨ—
ਅਹੀਕਾਰਨਿਬ੍ਰਿਤੀਸਿਧਕਰਜਿ
ਨਹੁਨੇਕੀਆਹੈਵਿਚਾਰ

ਉਪਮਾਨ. ਸੰ. ਉਪਮੇਯਕੋਜਿਸ
ਕੀਤੁਲਾਜਤਾਦੇਈਏਵਹੁਵਸਤ,

ਉਪਮਿਤਿਕਾਨਕਾਸਾਧਨਪ੍ਰਮਾ
ਉਪਾਈਅਨ॥ ਪੰ॥ ਉਤਪੰਨ ਣ

ਕੀਤੇਯ॥ ਸਭਉਪਾਈਅਨਆ
ਪਆਪੇਨਦਰਕਰੇ, ਉਤਪੰਨਕ
ਗੀਏਯ॥ ਦੇਵੇਤਰਫਾਉਪਾਈਓ
ਨਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਦੋਨੋਪਸੇ
ਉਸੀਨੇਉਤਪੰਨਕਰੇਹੈ

ਉਧਾਰਿਅਨ॥ ਪੰ॥ ਉਧਾਰੇਹੈਯ॥
ਲੜਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨ-ਉਪ
ਦੇਸਰੁਪਪੱਲੇਮੋਲਾਇਕਰਕ
ਲਮਾਣਕਰੇ

ਉਤਾਰੀਅਨ॥ ਸੰ॥ ਉਤਾਰਦਈ
ਯ॥ ਮਲਭੂਤੀਨਮਉਤਾਰੀਅ

ਉਪਾਰਜਨਾ॥ ਦੇ॥ ਸੰਗਹਕ ਨ
ਰਨੇਵਾਲੇਭਾਵ ਉਤਪੰਨਕਰਨੇ
ਵਾਲੇਹੈਯ॥ ਫਲਗੁਣਆਨੰਦ
ਉਪਾਰਜਨ-ਉਤਪਤੀ-ਸੰਗ
ਹਕਰਨ ਉਪਾਰਜਨਸੰ॥

ਉਪਦੇਸੇਨ॥ ਗੁ॥ ਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈ
ਯ॥ ਅਵਰਉਪਦੇਸੇਨ

ਉਪਾਇਓਨ॥ ਗੁ॥ ਉਤਪੰਨਕੀ

ਆਯ॥ ਆਪਨਆਪਉਪਾਇ
ਓਨਤਦਹੁਹੋਰਨਕੋਈ

ਉਨਵੇਘਨ॥ ਵ॥ ਬਰਸਨੇਹੇਤਨੀ
ਚੇਹੁਏਬਾਦਲ ਉਨਮਿਤਘਨਸੰ॥

ਉਪ॥ ਸੰ॥ ਸਾਵਿਸਮ, ਫੈਲਨ, ਪੁ
ਜ, ਸਕਤੀ, ਆਰੰਭ, ਦਾਨ, ਦੇ

ਖਕਥਨ, ਆਸਚਰਜਕਰਣ,

ਬਿਨਾਸ, ਉਦਾਹਰਣ, ਉਦਮ,

ਗੁਣਧਾਰਨ, ਅਧਿਕਹੀਨ,

ਸਮੀਪ ਯ॥ ਨਿਦਕਆਵਧਹੇ

ਇਉਪਾਤਿਸ੍ਰਤੇ

ਉਥਾਪੇ॥ ਦੇ॥ ਉਠਾਵੇਹੈਯ॥ ਬਿਨ
ਮਹਿਥਾਪੇਥਾਪਉਥਾਪੇ

ਉਥਪ॥ ਗੁ॥ ਉਠਾਇਦੇਤੇਹੈਯ॥
ਤਿਨਰਉਥਪਬਿਥਪਹ

ਉਪਜੀਪ॥ ਗੁ॥ ਉਪਾਂਸੁਜਪਕਰਤੇ
ਯ॥ ਉਪਜੀਪਦਰਸਨਕੀਜੇਤਾ

ਕਾ-ਗੁਪਤਨਾਮਜਪਤੇਹੁਏਜ

ਕਰਤਿਨਕਾਦਰਸਨਕਰਨਾ

ਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮ: ੪

ਉਪਜੀਪਉਪਾਇਨਪਾਈਮੇਕਬ

ਹੂ ਉਪਜਾਪਸੰ. ਉਪਜਾਪਪਦ
 ਕੇਅਰਥ ਭੇਦ, ਵਿਛੇਦ, ਉਪੰ
 ਸੁਜਪ ਯੇਤੀਨਲਿਖੇਹੈਂ ਤਿਨਕੇ
 ਅਨੁਸਾਰਪਹਿਲੀਤੁਕਮੇ ਉਪੰ
 ਸੁਅਰਥਾਤੁਪਚਾਪਜਪਕ
 ਰਤੇਜਾਣੀਏਅਰਥਹੈ ਦੂਸਰੀ
 ਤੁਕਮੇਉਪਜੰਪ ਨੀਤਿਸਾਸਤ੍ਰ
 ਮੋਕਹੇਭੇਦਉਪਾਯਸੇਨਹੀਪਾ
 ਯਾਜਾਤਾ ਕਿਉ ਕੇਪਰਮਾਤਮਾ
 ਨਿਖਲਸੰਬੰਧੀਓਮੋਵਜੀਰੋਸੇ
 ਰਹਿਤਹੈ ਯਾਤੇ ਭੇਦਉਪਾਯਕੈ
 ਸੇਕਰੇ ਅਥਵਾ ਭੇਦਗਾਨਰੂਪ
 ਗਾਨਸੇਨਹੀਪਾਪਤਹੇਤਾ ਕਿ
 ਉਕੇਜਬਇਨਕਿਛਕਰਮਾਨੇ
 ਭੇਦਾਤਬਤੇਦੂਖਭੰਡਅਰਥੇ
 ਦਾਬਚਨੇਸੇਭੇਦਗਾਨਕਾਨਿਖੇ
 ਉਪਤਾਪੰ. ਸੰ. ਖੇਦ ਧਰੈ
 ਉਰਧਤਾਪੰ. ਦੇ. ਉਲਟੇਹੋਕਰਤ
 ਪਕਰਣਾਯ. ਗਰਭਕੀਟਮਹਿ
 ਉਰਧਤਪਕਰਤੇ
 ਉਕਤਸਿਆਣਪੰ. ਵ. ਅਪ

ਨੀਛਾਟੀਕੀਚਤੁਰਾਣੀਯ. ਉਕ
 ਤਸਿਆਣਪਸਗਲੀਛਾਭ
 ਉਰਫੰ. ਅ. ਕ੍ਰਿਤਿਮਨਾਮਕਵਿ
 ਤਾਮੇਕਵਿਕੀਛਾਪ
 ਉਰਬੀ. ਸੰ. ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਉਭੇ. ਗੁ. ਉਰਧ ਅਰਥਾਤਲੀ
 ਬੇਸ਼ਾਸਯ. ਲੋਕਾਵਿਚਮੁਹਕਾ
 ਲਾਹੇਇਆਮੰਦਰਉਭੇਸਾਸ
 ਉਰੁ. ਪੰ. ਖੜਯ. ਕ੍ਰਮਭੂਲੇਬ
 ਹਉਭਸੁਕ
 ਉਪਾਲੀਤੁ. ਸੰ. ਉਲਾਸਾ-ਤਾਨ
 ਉਮਾ. ਸੰ. ਪਾਰਬਤੀਯ. ਦੇਨਾ
 ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ਼੍ਰਮੀ
 ਸੀਸਧਰਨਸਹਸਭਗਗਾਮੀ
 ਗੋਤਮਨਾਰਿਗਾਮੀਸਹਸਭਗ
 ਉਮਾਪਤਿਸ਼੍ਰਮੀਸੀਸਧਰਨ
 ਜਹਅਨ੍ਯਹੈ- ਗੋਤਮਕੀਨਾ
 ਰਮੇਗਾਮਨਕਰਨੇਵਾਲਾਇੰਦ੍ਰ
 ਗੋਤਮਕੇਸ਼ਾਪਸੇਅਪਨੇਸਰੀ
 ਰਮੇਹਜਾਰਭਗੋਕੇਚਿਨੇਵਾਲਾ
 ਹੋਗਯਾਐ ਪਾਰਬਤੀਕਾਪਤਿ

ਮਹਾਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਕਪਾਲਕੋਹ
 ਬਮੋਧਾਰਨੇਵਾਲਹੋਗਯਾਯਹ
 ਗਾਥਾਪੁਰਾਣਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਉ. ਮ
 ਹਾਦੇਵਕੋਮਾਨਮਪਤਿਰੂਪਜਨ
 ਕੇਬਰਨੇਸੇਪਾਰਬਤੀਕਾਨਾਮਉ
 ਉਤਮ. ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਥ. ਤਿਨ ਮਾ ਹੈ
 ਮਤਿਉਤਮਤਿਨਪਤਿਉਤਮਜਿ
 ਨਹਿਰਦੇਵਸਿਆਸੋਇ
 ਉਪਮਾ. ਸੰ. ਉਸਤਤਿਯ. ਉਪਮਾ
 ਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਕੀਉਪਮਾ
 ਜਾਤਨਕਹੀਪੁਨ ਕਿਆਉਪ
 ਮਾਤੇਗੀਆਖੀਜਾਇ, ਸਮਾਨ
 ਤਾਯ. ਕੋਨਉਪਮਾਦੇਉਕੋਨਸੇ
 ਵਾਸਰੇਉ. ਕਿਸਕੀਆਪਕੋਸ
 ਮਾਨਤਾਦੇਵਾਕੋਸੀਆਪਕੀਸੇ
 ਵਾਸੇਵੇ ਭਾਵਸਰਬਕੀਸਮਾਨ
 ਤਾਸੇਹੀਨਮੋਕਾਰੂਕੀਸਮਾਨਤਾ
 ਨਹੀਦੇਸਕਤਾ ਅੰ ਨਿਰਕਾਰ
 ਸ੍ਰੁਰੂਪਕੀਪਾਦਸੇਵਨਾਦਿਰੂਪ
 ਕੋਈਸੇਵਾਨਹੀਕਰਸਕਤਾ ਉ
 ਪਮਾਨਾਦੇਸਕਨੀਸਪਸ਼ਮੇਸੇ

ਉਪਮਾਲੀਕਾਰਮੋਸਮਾਨਤਾਰੂਪ
 ਸਾਧਾਰਣਧਰਮਉਪਮਾਨਉਪ
 ਮੇਯਵਾਰਕਯੇਚਾਰਅੰਗਹੋਤੇ
 ਹੈਂਜੈਸੇਮੇਘਸਮ ਸਮਾਮਵਿਸ
 ਨੁਉਪਮਾਮੇਮੇਘਉਪਮਾਨਹੈ
 ਵਿਸਨੁਉਪਮੇਯਹੈ ਸਮਵਾਚ
 ਕਹੈ ਸਮਾਮਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯ
 ਕਾਸਾਧਾਰਨਧਰਮਹੈਉਪਮਾ
 ਰਹਿਤਸਥਿਦਾਨੰਦਸ੍ਰੁਰੂਪਕੋਸ
 ਰਬਕੀਸਮਾਨਤਾਸੇਰਹਿਤਹੋਨੇ
 ਕਰਕਾਰੂਕੀਉਪਮਾਨਹੀਕਹੀ
 ਜਾਤੀਕਿਉਕੇਜਬਪਰਮਾਤਮਾ
 ਆਕਾਸਸਮਾਨਸਰਬਗਤਕ
 ਹੇਂਤਬਉਪਮਾਬਨਸਕੇਸੋਆ
 ਕਾਸਕੀਯਾਪਕਤਾਕੋਮਾਯਾਸੇ
 ਭੀਅਲਪਹੋਨੇਸੇਪਰਮਾਤਮਾ
 ਮੇਨਰਬਾਤਿਸਕਾਅਭਾਵਨਿ
 ਸਚੇਕਰਕੋਈਉਪਮਾਨਹੀਦੇ
 ਸਕਤੇਜਹਾਚਾਰੇਬਾਤਪੁਰਨ
 ਹੋਵੇਂਤਹਾਪੁਰਨਉਪਮਾਹੋਤੀਹੈ
 ਜਹਾਵੇਕਦੋਤੀਨਨਮੂਨਹੋਵੇਂਤ

ਹਾਲੁਪਤੋਪਮਾਹੋਤੀਹੈਆਧਿਕ
 ਬਿਚਾਰਅਲੰਕਾਰਗੀਬੋਮੇਹੈ
 ਉਲਾਮੇ॥ ਗੁ॥ ਉਪਲੰਭੁਯ॥ ਸੋਉ
 ਲਾਮੇਦਿਨੇਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਸ
 ਹੀਸਪੁਨ ਆਪਉਲਾਮੋਚਿਤ
 ਧਰੇਨ੍ਹਨਤਾਪ੍ਰਕਟਕਰਤਾਬ
 ਚਨਉਲਾਮਾਕਹਤਾਹੈ
 ਉਦਮ॥ ਦੇ॥ ਯਤਨਯ॥ ਉਦਮ
 ਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਓਸਿਮਰੋਹ
 ਰਿਹਦਿਰਾਇਉਦਮਸੀ॥
 ਉਪਮ॥ ਗੁ॥ ਉਤਪੰਨਕੀਤੇਯ॥
 ਸਭਗਾਵਹਜੇਤਉਪਮ॥ ਪਉ
 ਟਪਾਟੀਆਦਿਸਭੀਗਾਤੇਹੈ
 ਉਲਾਹਮ॥ ਗੁ॥ ਲਾਹਦੀਏਜੈਸੇ
 ਸਭੇਦੁਖਉਲਾਹਮਨਲਕਨ
 ਦਰਨਿਹਾਲ
 ਉਲਾਹਅਮ॥ ਪੰ॥ ਮੁ॥ ਲਾਹਦੀ
 ਏਯ॥ ਹਭੇਹੁਖਜੇਉਲਾਹਅਮ
 ਉਲਟੈਬ੍ਰਮ॥ ਵ॥ ਜੋਸਰਬਅ
 ਨਤਮਵਸਤਕੀਓਰਸੇਬ੍ਰਮਓ
 ਰਉਲਟੇਯ॥ ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਉ

ਲਟੈਬ੍ਰਮ॥ ਵਹੁਬੈਰਾਗੀਜੋਉ
 ਪੈਜੋਅਸਤੁਸਸੀਸਾਰਸੇਹਟਕ
 ਰਬ੍ਰਮਓਉਲਟੇਅਰਥਾਤ
 ਸੰਸਾਰਸੇਹਟਾਕਹਾਥੀਤੀਬ੍ਰਮ
 ਉਹ॥ ਦੇ॥ ਅੰਤਹਕਫਲਓਰਕਫੇ
 ਮੇਯ॥ ਰਾਮਨਾਮਅੰਤਹਉਰਥ
 ਰ,ਵੱਖਸਕਲਮੇ॥ ਛਾਤੀਮੇਯ॥
 ਹਰਿਹਾਰਉਰਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸ੍ਵਰਕਾਨਾਮਰੂਪਹਾਰਹਿਰਦੇਰੂ
 ਪਛਾਤੀਮੇਪਾਇਆ
 ਉਤਰ॥ ਸੰ॥ ਉਤਰਾਦਿਸਾਯ॥ ਉਤ
 ਰਦਖਣਪੁਬਅਰਪਸਚਮ,
 ਪ੍ਰਤਿਵਾਕਮ॥ ਜਬਾਬਯ॥ ਹੋਜ
 ਨਕੀਸੇਉਤਰਦੀਜੇ, ਉਤਮਯ॥
 ਉਤਰਅਵਘਟਸਰਵਰਨਾਵੇ
 ,ਉਰਧ,ਉਤਰਦੇਸ,ਬਿਰਾਟ
 ਰਾਜਾਕਾਪੁੜ,ਦੇ॥ ਉਤਰਥਾਹੈ
 ਯ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਰੇਪਾ
 ਰ,ਬੈਠੀਹੁਈਹੈਯ॥ ਅੰਤਹ
 ਬਿਖਯਾਉਤਰੀਘੇਰੈ॥ ਭੀਤਰ
 ਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯਚਕ੍ਰਪਾਣੀ

ਬੈਠੇ, ਪੰ. ਲਹ ਯ. ਰਾਮਰੰਗਕ
ਦੇਉਤਰਨਜਾਇ

ਉਦਾਰ. ਸੰ. ਦਾਤ ਯ. ਤੁਮਧਨ
ਧਨੀਉਦਾਰਤਿਆਗੀ, ਮਹਾਨ,
ਉਧਾਰੇ. ਦੇ. ਉਧਾਰਣਾਕ ਚਤੁਰ
ਰਹੈ ਯ. ਸਾਧਕੈਸੰਗਸਭਕੁਲ
ਉਧਾਰੇ, ਕਲਆਣਕੋਰੇ ਯ. ਨਾ
ਨਕਉਨਸੰਗਮੋਹਉਧਾਰੇ ਪੁਨ
ਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੇ, ਉਧਾਰਕ
ਰਨੇਵਾਲੇ ਯ. ਸੁਨਸਾਧੁਬਚਨ
ਉਧਾਰੀ, ਤਾਰਨ ਯ. ਕੁਲਕਾ
ਕਰਨਉਧਾਰ

ਉਧਰ. ਸੰ. ਉਧਾਰਕੋਰੇ ਯ. ਗਰ
ਤਹਉਧਰਗੋਪਾਲ, ਗੁਰੋਕਾਮੰ
ਤਉਧਾਰਨੇਵਾਲਾਹੈ ਯ. ਗੁਰਦੇ
ਵਸੰਤਹਰਿਜਪਉਧਰ, ਤਾਰੇਹੈ
ਯ. ਨਾਮੇਉਧਰੇਜਿਤਨੇਲੋਆ
ਪੁਨ ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇ
ਪੁਨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਬਦਉਧ
ਰੇ- ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਵਾਲੇਉਪਦੇਸ
ਸੇਤਰੇਹੈ, ਤਰੀ ਯ. ਜਿਹਸਿਮ

ਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀ
ਉਜਾਰੇ. ਦੇ. ਪ੍ਰਕਾਸਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਯ. ਸਤਗੁਰਸਬਦਉਜਾਰੇਦੀਪ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਯ. ਤਹਾਜਾਇਜੋਤਉ
ਜਾਰੇਲਹੇ ਪੁਨ ਨਾਮਜਪਤਕੇ
ਦਿਸੁਰਉਜਾਰੇ

ਉਪਰ. ਪੰ. ਉਤੇ ਅਰਥਾਤਅਨੁ
ਸਾਰ ਯ. ਕਰਮਾਉਪਰਨਿਬੰਧੈ

ਉਘਰ. ਪੰ. ਉਘੜ. ਪ੍ਰਗਟਹੋਗਾ
ਯ. ਉਘਰਗਇਆਜੈਸਾਖੇ
ਟਾਢਬੂਆ, ਖੁੱਲ ਯ. ਉਘਹਗ
ਏਬਿਖਯਾਕੇਤਾਕ

ਉਮਰੇ. ਗੁ. ਉਮਰਾਉ ਯ. ਮੀਰ
ਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆ

ਉਥਾਰੇ. ਪੰ. ਸੈਨਸਮੇਛਾਤੀਪੇਅ
ਏਹਾਥਸੇ ਯ. ਰੇਨਰਉਥਾਰੇਦਬਿ
ਓਹੇਪੁਰਖਤੂਛਾਤੀਪੇਆਏਹਾ
ਬਸੇਦਬੇਪੁਰਖਵਤਾਅਵਿਦਮਾ
ਨੀਦਮੇਪੜਾਮੋਹਰੂਪਹਾਥਸੇਦਬ
ਰਹਾਹੈ ਹਕੀਮਾਇਸਕੋਹਵਾਕੀ
ਬੀਮਾਰੀਕਹਤੇਹੈ

ਉਦਰ० ਸੰ. ਪੇਟ ਯ. ਜੈਸੀਅਗ
 ਨਿਉਦਰਮਹ० ਜੈਸੀਜੀਵਕੋਤਾ
 ਪਦੇਨੇਵਾਲੀਜਠਰਾਗਨਿਪੇਟ
 ਮੋਥੀਤੈਸੀਬਾਹਰਮਾਯਾਹੈ
 ਉਮਰ० ਦੇ. ਅਵਸਥਾ ਯ. ਉਮਰ
 ਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ,
 ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਸੇਉਛਲੇਹੈ ਯ. ਜਿ
 ਨਾਅੰਦਰਉਮਰਬਲਸੇਈਜਾ
 ਟਨਸੁਲੀਆ. ਜਿਨਭਗਤੋਕੇ
 ਅੰਦਰਬਲਹਿਰਦੇਬਨਉਮਰ
 ਉਛਲੇਹੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਸੇਪ੍ਰੇਮ
 ਰਪਾਪਤੀਹੋਤਸੇਈ. ਵਹੀਜਬਪ੍ਰ
 ਯੰਤਪਾਪਤੀਨਹੀਹੋਤੀਉਸਕੇਦੁ
 ਖਕੋਜਾਨੇਹੈ ਯਹਉਮਰਉਮਲ
 ਸੇਬਨਾਹੈ ਉਮਲਉਛਲਨੇਕਲ
 ਮਹੈ ਜੈਸੇਉਮਲਲਬੇਜੇਧੇ
 ਉਥਾਰੀ० ਦੇ. ਬਚਾਈ. ਬਚਾਇ
 ਯ. ਕਰਗਹਿਲੇਹਉਥਾਰੀ
 ਉਥਰ० ਦੇ. ਬਚੀ. ਤਰੀ, ਤਰਨ
 ਯ. ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨਉਥਰ
 ਉਥਾਰੇ० ਦੇ. ਬਚਾਵੇ ਨਹੋਉ

ਉਡਾਰੀ० ਗੁ. ਉਡਨ ਯ. ਮਿਠੇਮ
 ਖਮੁਆਕਿਉਲਏਉਡਾਰੀ -
 ਉਪਾਰਾ० ਗੁ. ਉਤਪੰਨਕਰੇਹੈ ਯ.
 ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਉਪਾਰਾ
 ਉਦਰ० ਸੰ. ਪੇਟਮੇ ਯ. ਉਦਰਮ
 ਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇ, ਪੇਟਮੇ ਯ.
 ਉਦਰੇਮਹਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾ
 ਉਡਰ० ਗੁ. ਉਡ ਯ. ਉਡਰ ਸ
 ਹੰਸਚਲਿਆਫੁਰਮਾਇਆ,
 ਉਡਕੇ ਯ. ਹੰਸਉਡਰਕੇਧ੍ਰੋਧਿ
 ਆਪੁਨ ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਨਹੀ
 ਉਤਾਰੇ० ਦੇ. ਪਾਰਕੀਏ ਧਾਵਹ
 ਯ. ਅਗਨਸਾਗਰਗੁਰਪਾਰ
 ਉਤਾਰੇ, ਉਤਾਰਦੇਤਾਹੈ ਯ. ਚੀ
 ਦਨਲੇਪਉਤਾਰੇਧੋਇ, ਉਤਾਰ
 ਦਈਯ. ਸੁਣਹਰਿਕਥਾਉਤਾ
 ਰੀਮੇਲ - ਪਾਪਰੂਪਸੇਖ, ਉਤਰੇ
 ਹੈਵਾਉਤਾਰੇਹੈਸੇਵਕੋਕੇ ਯ. ਜੇ
 ਇਹਮੰਤਕਮਾਵੇਨਾਨਕਸੇਭਉ
 ਜਲਪਾਰਉਤਾਰੀ, ਉਤਾਰਦੇਵੇ
 ਯ. ਜੇਸਿਰਸਾਈਨਾਨਿਵੇਸੇਸਿ

ਰਕਪਉਤਾਰ

ਉਤਰੇ० ਦੇ० ਠਹਰੇ, ਤਰੇ० ਪਾਰਹੂਏ
ਉਸਰੇ० ਪੰ० ਬਨੇਹੂਏ ਯ० ਉਸਰੇਢਾ
ਪੈ ਬਨੇਹੂਏ ਦੇਹੂਪਮੰਦਰਢਾਹ
ਦੇਵੇਹੈ

ਉਸਾਰੈ० ਪੰ० ਬਨਾਵੇਹੈ ਯ० ਢਾਹਉ
ਸਾਰੈ-ਪੁਲਯਕਰਕੇਚਾਰਖਾਣ
ਕੀਦੇਹਾਂਫੇਰਰਚੇਹੈ, ਮੰਦਰਰ
ਉਚਰ० ਦੇ० ਮੁਖਸੇਉਚਾਰ ਚਨਾ
ਣਕਰਯ० ਸ਼ੀਰਾਂਮਨਾਮਾਉਚ
ਤਮਨਾ, ਉਚਾਰਨਕਰੇਯ० ਅ
ਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੇਪ੍ਰਭਬਾਣੀ-
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੇਅਮ੍ਰਿਤਰੂਪਗੁਣ
ਬਾਣੀਸੇਉਚਾਰੇ, ਉਚਾਰਣਕ
ਰਾਂਯ० ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੇਉਚ
ਉਚਾਰੈ० ਗੁ० ਦੂਰਕਰੇਹੈਯ० ਰਾ
ਭਨਤਨਾਨਕਜਬਖੇਲਉਚਾਰੈ
ਤਬਏਕੈਏਕੈਕਾਰਾ

ਉਚਰੈ० ਗੁ० ਯੁਕੀਸੇਭਖਣਕਰੇ
ਯ० ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਉਚਰੈ-
ਉਕਾਅਰਥਵਿਤਰਕਭਾਵਯੁ

ਕੂੀਪੈ ਚਹੇਕਾਭਖਣਕਰੇਹੈ, ਕ
ਹੈਪੈ ਯ० ਜੈਕਾਰਣਵੇਦਬ੍ਰਮੇਉ
ਉਚਾਰੀ० ਦੇ० ਮੁਖਸੇਕਹੈਯ० ਚਰੇ
ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਹਰਿਨਾਮਉਚਾਰੀ,
ਪੜਕਰੇ ਜੈਸੇਰਾਮਮੰਤ੍ਰਮੁਖਨੀ
ਉਭਾਰਾ० ਦੇ० ਰਾਗਪੁਤ੍ਰ ਤਉਚਾਰੇ
ਬਿਸੇਖ ਯ० ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕ
ਉਭਾਰ ਮਾਲਕੋਸਰਾਗਕਾਪੁਤ੍ਰ
ਉਰਵਾਰ० ਪੰ० ਉਰਲਾਪਾਸਾ ਅ
ਰਥਾਤਇਹਲੋਕ ਯ० ਕੂੜੇਲਾਲ
ਚਲਗਿਆਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰ
ਉਪਕਾਰੀ० ਸੰ० ਉਪਕਾਰਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਯ० ਹਮਅਉਗੁਣਤੁਮ
ਉਪਕਾਰੀ- ਹਮਦੇਖੀਯੋਪੈਭੀਤੁ
ਮਉਪਕਾਰਕਰਨੇਵਾਲੇਹੈ ਈਹ
ਐਗੁਣਪਦਐਗੁਣੇਵਾਲੇਪੈ
ਲਖਣਾਸੇ

ਉਪਕਾਰ० ਸੰ० ਸਹਕਾਰ, ਸਹਾ
ਇਤਾ ਹੇਤ ਯ० ਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸਰਸਨ
ਕਾਮੇਲਕਛਨਾਹੀ- ਜੋਹਰਿਗੁ

ਨਗਵਤੀ ਹੈ ਲੋਕੋ ਕੇ ਉਪਕਾਰੇ
 ਤਤਿਸਜੀਭਕਾਮੋਲਨਹੀ
 ਉਪਕਰੈ॥ ਪੰ॥ ਸਹਾਇਤਾਕਰਨੇ
 ਵਾਲੇ ਹੋਵੇ ਯ॥ ਜਿਨਕਾਰਟਗੁ
 ਰੂਵਿਸਾਰਿਆਸੇਨਉਪਕਰੈ
 ਅੰਤੀਵਾਰ॥ ਪੁਨਾਹਰਿਸੇਵਦਿ
 ਨਰਾਤੀਜੋਤੁਧਉਪਕਰੈ
 ਉਦਾਸੇਰਾ॥ ਗੁ॥ ਉਦਾਸੀਨਹੈਯ॥
 ਸਿੰਝੀਵਾਜੇਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ॥ ਜੋਸੇ
 ਹੀਕੀਸਿੰਝੀਵਾਜੈਹੈਉਸਸੇਉਦਾ
 ਸਹੈਰੋਜਹੀ
 ਉਜਿਆਰਾ॥ ਦੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਚਾਂਦ
 ਨਾ ਯ॥ ਹਰਿਕਾਨਮਸੰਗਉਜਿ
 ਆਰਪੁਨ ਭਇਓਉਜਿਆਰੇ
 ਭਵਨਸਗਲਾਰੇ, ਪ੍ਰਕਾਸਵਨ
 ਯ॥ ਮਨਨਿਰਮਲਉਜਿਆਰੇ
 ਉਜਾਗਰ॥ ਪੰ॥ ਪ੍ਰਗਟਯ॥ ਅ
 ਵਤਾਰਉਜਾਗਰਆਨਕੀਓ
 ਪੁਨਾਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉਜਾ
 ਉਗਲਾਰੇ॥ ਪੰ॥ ਉਗਲ ਗਰ
 ਕੇ॥ ਯਤਨਸੇਨਿਕਾਸਕੇਯ॥ ਜੇ

ਸਾਕਤਨਰਖਵਾਈਮੇਲੋਚੀਮੇ
 ਬਿਖਕਢੇਮੁਖਉਗਲਾਰੇ॥ ਜੇਕ
 ਰਬੁਰੇਪੁਰਖਕੋਪੇਮਸੇਖਵਾਯਕੇ
 ਚਾਹੀਏਜੋਯਹਹਮਾਰਾਭਲਾਕ
 ਰੇਸੇਨਹੀਕਰੇਗਾ ਕਿਉਕੇਸਾਕ
 ਤਨਰਸਰਪਕਾਸੁਭਾਵਰਖਤੇਹੈ
 ਜੈਸੇਸਰਪਦੂਧਪਿਵਾਯੇਭੀਮੁਖ
 ਸੇਉਗਲਕੇਬਿਖਨਿਕਾਸੇਹੈਵੈ
 ਸੇਸਾਕਤਨਿਦਾਹੀਨਿਕਾਸੇਹੈ
 ਉਪਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਦੇ॥ ਸਿਰਜਨ
 ਹਾਰੇਯ॥ ਆਪਉਪਾਵਣਹਾਰੇ
 ਮਾਰਿਆਪੁਨਾ ਆਪਉਪਾਵ
 ਉਪਲ॥ ਸੰ॥ ਪਥਰ ਦੇ॥ ਟਹਾਰ
 ਉਪਲੇਜੰਗਲੀਗੋਹੇਏਰਨੇ
 ਉਮਲ॥ ਦੇ॥ ਉਮਡ॥ ਉਛਲਕੇ
 ਜੈਸੇਉਮਲਲਥੇਸੋਧੇਮਾਰੂਬਸਿ
 ਉਬਲੀ॥ ਪੰ॥ ਕਾੜੀਹੁਈ ਆ
 ਪਕਾਈਹੁਈਕਾਯ॥ ਜਿਉਉਬ
 ਲੀਮਜੀਠੇਰੰਗਰਾਹਗਾਹ॥ ਜੈ
 ਸੇਪਕਾਈਹੁਈਮਜੀਠਕਾਰੰਗ
 ਬਹੁਤਗੁਢਾਨਿਕਸਤਾਹੈ

ਉਜਲੁ० ਸੰ. ਸੁਪੇਦ. ਚਿਟਾਯ. ਉ
 ਜਲਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਮਕ
 ਲੜੀਮਸ ਸੁਪੇਦਕਾਸੀਧਾਤੁਬ
 ਤੀਚਮਕਵਾਲੀਹੋਤੀਹੈ ਪਰ
 ਤੁਘੋਟੀਹੋਈਸਿਆਹੀਸਮਕਾ
 ਲੀਹੋਜਾਤੀਹੈ ਅੰਸੇਹੀਵੰਭੀਓ
 ਕੇਆਚਰਟੋਕੀਦਸਾਹੈ, ਸੰ.
 ਦੀਪੁ. ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲਾ ਯ. ਨਨਕਤੇ
 ਮੁਖਉਜਲੇ. ਈਹਾਵਹੁਮੁਖਪ੍ਰ
 ਕਾਸਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈ, ਸਿੰਗਾਰਰ
 ਸ, ਵਿਸਿਦ

ਉਜਾਲਾ० ਦੇ. ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਉਛਲੇ० ਪੰ. ਬਾਧੇਮੇਪੜੇਗਾ ਯ.
 ਭਰਸਰਵਰਜਬਉਛਲੇਤਬ
 ਤਰਨਦੁਹੇਲਾ

ਉਗਲੇ० ਪੰ. ਵਮਨਕਰਮੁਖਸੇ
 ਬਾਹਰਨਿਕਾਸੇ

ਉਠਾਲੁ० ਪੰ. ਉਠਾਇਕੇ ਯ. ਇਕ
 ਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲ

ਉਖਲੀ० ਦੇ. ਅੰਨਕੁਟਨੇਕੀਉ
 ਉਤਾਵਲਾ० ਦੇ. ਸੀਘ੍ਰ ਯ. ਖਲੀ

ਸਚਟਿਕੇਘਰਆਇਸਬਦਵਿ
 ਤਾਵਲਾ, ਸੀਘ੍ਰਜਾਨੇਵਾਲੀ ਯ.
 ਜੈਸੇਭਾਦੁਇਭੁੰਬਰਾਜਤੂਇਸਤੇ
 ਖਰੀਉਤਾਵਲੀ

ਉਕਤਾਵਲੀ० ਦੇ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਥਚਨੇਕੀਪੰ
 ਉਪਾੜੀਲੇ० ਗੁ. ਪਟਦੀਆ ਕੜੀ
 ਯ. ਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਨ

ਉਮਰਥਲ० ਵਾ. ਜਿਨਕਾਅੰਦ
 ਰਥਲਭਾਵਾਰਿਦੇਦੇਸਉਮਲੇ
 ਉਛਲੇਹੈ ਵਹੀਦੁਖਕੋਜਾਨਤੇਹੈ
 ਯ. ਜਿਨਾਅੰਦਰਉਮਰਥਲ,
 ਛਾਤੀਮੇਫੋੜਾ

ਉਬਾਰੀਅਲੇ० ਗੁ. ਬਚਾਇ
 ਲਈਹੈ ਯ. ਦੁਹਸਾਜਨਕੀਸ
 ਭਾਵੇਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਬਾ
 ਰੀਅਲੇ. ਦੁਯੋਧਨਦੁਹਸਾਸ
 ਨਕੀਸਭਾਮੇਜਬਵੇਪਤੀਕੇਬ
 ਜਤਉਤਾਰਤੇਬੇ ਤਬਤੈਨੇਹੇਪ੍ਰਮੇ
 ਸ੍ਰਰਨਗਨਹੋਨੇਸੇਉਬਾਰੀਅਲੇ
 ਬਚਾਇਲਈ

ਉਪਾਵ० ਦੇ. ਉਪਾਯ ਯ. ਉਪਾਵਾ

ਸਿਰਉਪਾਵਹੈ-ਯਤਨਾਕੇਸਿਰ
 ਯਤਨਹੈ, ਉਤਪੰਨਕਰੇਹੈ ਆਪ
 ਉਪਾਵੇਆਪਖਪਾਵੇ
 ਉਠਾਵੈ० ਗੁ॥ ਉਪਜੇ ਯ॥ ਅਥਕਿ
 ਉਠਿਗਵੈਦਾਲ, ਉਦੇਹੋਤਾਹੂਆ
 ਯ॥ ਉਗਵੈਸੁਰਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ,
 ਉਦੇਹੋਵੇ ਯ॥ ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗ
 ਵੈਸੁਰਜਚੜੇ ਪੁਨ ਜੋਜੀਅਹੋ
 ਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆ-
 ਉਠਾਵੈ० ਦੇ॥ ਚੁਕੇਹੈ ਯ॥ ਨਿੰਦਾ
 ਕਰਬਹੁਭਾਰਉਠਾਵੈ-ਪਾਪੋਕਾ
 ਸੇਖਾਨਿੰਦਾਕਰਕੇਦੂਸਰੇਕੇਪਾਪੋ
 ਕਾਅਪਨੇਪੈਬੋਝਉਠਾਵੈਹੈਂਅ
 ਰਥਾਤਆਪਦੇਖੀਹੋਵੈਹੈਂ, ਆ
 ਲਾਪੇ ਯ॥ ਕਬਕੋਰਾਗਧੁਨਿਉ
 ਉਨਵ० ਦੇ॥ ਨੀਵੇਹੋਕੇ, ਸੁਕ ਠਾਵੇ
 ਕੇ ਯ॥ ਘਨਉਨਵਵਠੇਜਲਬ
 ਲਪੁਰਿਆ, ਉਨਵੇ ਬਰਸੇਹੈਂਨੀ
 ਵੇਹੋਕਰਬਦਲ
 ਉਠਾਵੈ० ਦੇ॥ ਚਲਤਾਕਰੇਹੈ ਯ॥
 ਨਾਮਨਚਲੈਨਪਵਨਉਠਾਵੈ-

ਬਿਸਨਾਭੂਪੀਵਾਧੂਨਨਾਸੰਕਲ
 ਪੋਕੋਨਹੀਚਲਾਸਕੇਹੈ
 ਉਠਾਵੈ० ਗੁ॥ ਤਾਰਿਓਮੇ ਯ॥ ਜਿਉ
 ਵਿਚਉਠਵਾਸਸਕੀਕ-ਜੈਸੇਤਾ
 ਰਿਓਮੇਚੰਦਹੈ
 ਉਜੜੇ० ਪੰ॥ ਬਰਬਾਦਹੂਏ, ਸੁੰਨੇ
 ਹੂਏ ਯ॥ ਉਜੜੇਥਾਵਬਸਾਵੈਮੇਰ
 ਗੋਬਿੰਦ, ਬਰਬਾਦਹੂਈ ਯ॥ ਖੇ
 ਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੀ
 ਉਜਾੜੇ० ਦੇ॥ ਜੰਗਲਾਵਿਖੇ ਯ॥ ਜਿ
 ਉਖੇਤੀਉਜਾੜਉਜਾੜੇ-ਜੈਸੇਜੰਗ
 ਲਮੋਭਾਵਸੁੰਨਥਾਨਮੋਖੇਤੀਕੋਨਾਸ
 ਕਰੇਹੈਂਮਿਗਾਦਿਕ, ਨਾਸਕੀਹਦ
 ਯ॥ ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰਧ-ਪੰਡਤ
 ਕਾਜੀਜੋਗੀਤੀਨੇਸੰਸਾਰਕੋਨਾਸ
 ਕਰਨੇਕੀਸੀਮਾਹੈਂ, ਜੰਗਲੋਂਸ
 ਮਾਨਹੈਂ ਯ॥ ਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀ
 ਜੀਉ, ਨਾਬਸਤਾਜੰਗਲਸਮਸੀ
 ਸਾਰ ਯ॥ ਖੋਜੀਲਧਮਖੋਜਛਡੀ
 ਆਉਜਾੜ
 ਉਚੜੀ० ਪੰ॥ ਉਚਾ ਯ॥ ਪਿਰਉਚ

ੜੀਏਮਾੜੜੀਏ-ਪਤਿਕਾਤੁਰੀ
ਆਰੂਪਉਚਬਾਨਪੈ, ਛਿਲੀਗ
ਈ ਜੈਸੇਮੇਰੀਉਗਲੀਉਚੜੀਪੈ
ਉਪੜੈ. ਪੰ. ਖੁਲੇ ਯ. ਗੁਰਬਿਨਮ
ਨਕਾਤਾਕਨਉਪੜੈ, ਪ੍ਰਗਟਹੋ
ਤਹੈ ਯ. ਅੰਦਰਕਮਾਣਾਸਰਪ
ਰਉਪੜੈ-ਸੁਆਵਗੀਰਸਭ
ਉਪੜਾਆਏ

ਉਪਾੜੀ. ਦੇ. ਉਖਾੜਾਹੈ ਯ. ਦਾ
ਧੀਲੇਲੀਕਾਗੜਉਪਾੜੀਲੇਰਾ
ਵਣਬਨ, ਉਖਾੜਨਹੀਸਕੇ. ਪੰ
ਟਨਹੀਸਕੇ ਯ. ਬਾਹੁੜਜਮਨ
ਉਪਾੜਾਜੋਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕੀਸ
ਰਨਪੜੇਹੈਤਿਨਕੋਸੁਆਮੀਕੇਥਾ
ਨਸੇਫੇਰਕਬੀਜਮਨਹੀਉਖਾੜ
ਸਕੇ ਉਤਪਾਟਿਤ ਸੰ.

ਉਝੜ. ਪੰ. ਉਜਾੜਮੇ ਯ. ਮਨਮੁ
ਖਜੇਸਮਸ਼ਾਈਮੈਭੀਉਝੜਜਾ
ਏਪੁਨ ਉਝੜਅੰਧਗੁਬਾਰੇਵਾ
ਉਮਾਹੜਾ. ਪੰ. ਉਤਸਾਹਯ. ਅ
ਸੁਨਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾ

ਉਛਾਹੜਾ. ਗੁ. ਉਛਲਕਰਯ
ਕੁੜਮਾਰੇਕਾਲਉਛਾਹੜਾ
ਉਲਥੜੇ. ਪੰ. ਡੇਰਾਕਰਬੈਠੇ ਯ.
ਸਰਹੀਸਉਲਥੜੇਆਇ

ਉ
ਉਭਉ. ਗੁ. ਖੜਾਹੈ ਯ. ਜਮਣ
ਮਰਨਸਿਰਉਪਰਉਭਉ
ਉਧਉ. ਦੇ. ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕਾਪ੍ਰੇਮੀ,
ਉਲਟਾਕੀਆ ਯ. ਉਧਉਖਪਰ
ਪੰਚਭੂਟੇਪੀ

ਉਚਉ. ਗੁ. ਉਚਾ ਅਰਥਾਤਉ
ਤਮਅੰਤਾਕਰਣ ਯ. ਉਚਉਥ
ਨਸੁਹਾਵਣਾਉਪਰਮਹਲਮੁਰਾ
ਰਿ, ਉਚੋਸੇ ਯ. ਉਚਉਉਚਾ

ਉਠਉ. ਪੁ. ਉਠਤਾਹੂੰ ਆਖੀਅੰ
ਯ. ਉਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾ

ਉਡਉ. ਗੁ. ਉਡਤਾਹੂੰ ਕਉ
ਉਡਗਾਏ. ਵਾ. ਨਾਸਹੋਗਾਏ ਯ.
ਉਡਗਾਏਵਿਕਾਰ

ਉਹਾਂ. ਗੁ. ਪ੍ਰਲੋਕਮੇ ਯ. ਈਹਾਂਉ

ਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੇ-ਲੋਕਪਰਲੇ
 ਕਮੇਸਦਾਸੁਖੀਰਹਤੇਹੈਂ, ਉਸ
 ਗਰਭਸਥਾਨਕੋ ਯ. ਪਿਥਮੇਗ
 ਰਭਮਾਤਾਕੇਵਾਸਾਉਹਾਛੇਡਧ
 ਰਨਮਹਿਆਇਆ, ਵਸਮਦ
 ਆਰਮੇ ਯ. ਉਹਾਸੁਰਜਨਾਹੀ
 ਉਹੀ. ਗੁ. ਉਹਾਹੀ ਯ. ਉਚੰਦ
 ਹੀਤੇਹਰਿਓਉਹਾਲੇਧਰਿਓ
 ਉਰੁਹ. ਗੁ. ਉਰੁਤੇਹੈਂ ਯ. ਪੰਖੀ
 ਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜੇਉਰੁਹਚਹੁਦਿ
 ਉਪਰਆਵਹੁ. ਵਾ. ਸਜਾਇ
 ਸਭਸੇਉਪਰਆਵਹੁਗੇ ਯ. ਪ
 ਵਹੁਚਰਨਤਲਉਪਰਆਵਹੁ
 ਉਟੇਕੋ. ਦੇ. ਖਾਲੀਕੋ ਯ. ਉਟੇਕੋ
 ਸੁਭਰਭਰਨ
 ਉਖ. ਦੇ. ਈਖ
 ਉਪੀ. ਦੇ. ਨਿਵਾਕੇਰਸੇਕੋ ਯ. ਉ
 ਪੀਸੋੜਪਲੀਘ, ਨਿਰਗੁਣਸ
 ਰਗੁਣਕੇਉਪਾਸਕੋਮੇ ਯ. ਈਪੀ
 ਨਿਰਗੁਣਉਪੀਸਰਗੁਣ
 ਉਚ. ਦੇ. ਉਚ ਯ. ਉਚਅਪਾਰ

ਅਗੋਚਰਥਾਨ, ਪੁਨ ਉਚਮੁਚ
 ਅਪਾਰੀ-ਉਚਾਬਡਾ, ਉਤਮ ਯ.
 ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਆਸਥਾਨ, ਪੁਨ
 ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਮਾਉਚ,
 ਹਾਥਪੈਉਚੀਧਾਰੀਗੋਮੁਖੀ ਯ.
 ਸਤਉਚਪੇਮਧਾਰਣੀ ਗੋਮੁਖੀ
 ਸੇਖ, ਬਡੀ ਯ. ਸਭਤੇਉਚਤਕੀ
 ਸੋਭਾਬਨੀ, ਅਤਮੰਤਬਡਾਉਚ
 ਯ. ਖਟਸਾਸਤਉਚੋਕਹਹਅੰਤ
 ਨਪਾਰਾਵਾਰ

ਉਚੇ. ਦੇ. ਉਚੀਅਵਾਜਸੇ ਯ.
 ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਜਨਉਚੇ
 ਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸਲਗਾਇ, ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ਰਕੇ ਯ. ਉਚੇਉਪਰਉਚਾ
 ਨਾਉ-ਤਿਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕਾਉਪਾ
 ਯਹੋਨੇਸੇਤਾਸੇਸੇਸੁ

ਉਚਾ. ਗੁ. ਉਤਮ ਯ. ਸਭਕੋਉ
 ਚਾਅਖੀਐਨੀਚਨਦੀਸੈਕੋਇ
 ਪੁਨ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨਸਭਤੇਉਚ
 - ਉਤਮਨਿਸਕਾਮਧਰਮੋਸੇਭੀਉ
 ਤਮਹੈ ਪੁਨ ਸੋਉਗਨੀਏਸਭਤੇ

ਉਚਾ - ਜਾਤਿਧਨਾਇਕੋਕੇਅਭਿਮਾ
ਨਵਾਲੇਨਿਖਲੇਸੇਸੇਸੁ, ਅਹੰਕਾਰ
ਸਹਿਤਯ. ਉਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨ
ਮਹਰਹਣਾ, ਜਾਤਿਬਿਧਾਦਿਕਉ
ਤਮੇਸੇਯ. ਬ੍ਰਮਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉ
ਚਾ - ਅਵਸਥਾਬਿਧਸੇਜਾਤਿਬਿ
ਧਤਾਸੇਵਿਦ੍ਯਾਬਿਧਤਾਸੇਬ੍ਰਮ
ਗਾਨਵਾਲਾਸੇਸੁਹੈ ਯਾਭਾਵਸੇਅ
ਵਸਥਾਬਿਧਾਦਿਸੇਸੇਸੇਸੇਸੁਕਹਿ
ਆਹੈ - ਆਕਾਸਵਿਖੇਯ. ਉਚਾ
ਚੜ੍ਹੇਸੁਪਵੇਪਇਆਲਾ

ਉਪਜੈ. ਦੇ. ਉਤਪੰਨਹੋਤੀਹੈਯ. ਨ
ਕਾਸੀਮਤਿਉਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿ
ਜਾਇ ਪੁਨ ਸਚਮਿਲੇਸਚਉਪ
ਉਠ. ਦੇ. ਉਠਕੇਯ. ਉਠਸਿਧਾ ਜੈ
ਰੇਕੇਤ, ਉਸਰਪਸੁ, ਸੁਤਰ
ਉਡੇ. ਦੇ. ਉਡੇਹੈਕੂੰਜਾਯ. ਉਡੇਉਡ
ਆਵੈਸੈਕੋਸਾ - ਉਡੇਹੈਕਾਤਕਸ
ਮੇਕੂੰਜਉਡਕੇਸੈਕੜੇਕੋਸਚਲੀ
ਆਵੇਹੈ, ਉਡਾਯ. ਉਡਾਉਡਚੜ੍ਹਾ
ਅਸਮਾਨਪੁਨ ਉਡਾਬੈਸਾਏਕਲਿ

ਵਤਾਰ, ਦੂਰਹੋਯ. ਉਡਜਾਇਗੋ
ਧੂਮਬਾਦਰੋ, ਸਭੀਕੂੰਜਾਅਪਨੇ
ਬਾਨਸੇਉਡੀਯ. ਅਖਲੀਉਡੀਜ
ਲਭਰਨਾਲ

ਉਟੇ. ਦੇ. ਖਾਲੀਯ. ਬਿਨਮਹਿਕ
ਰੇਨਿਹਾਲਉਟੇਸੁਭਰਭਰ - ਗੁ
ਨਰਹਤਅੰਤਹਕਰਟੋਕੋਰਾਨ
ਸੇਪੁਰਣਕਰਅਲਪਕਾਲਮੇ
ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰੇਹੈ ਬਚਨਹੈ ਏਕ
ਚਿਤਜਿਹਇਕਛਿਨਧਿਆਇ
ਓਕਾਲਫਾਸਕੇਬੀਚਨਆਇਓ
ਸਾਸਤ੍ਰੇਕੋਰਾਨਸੇਖਾਲੀਯ. ਉ
ਟੀਨਾਹੀਬੂਟੀਨਾਹੀ - ਸਾਸਤ੍ਰਗ
ਨਸੇਸੁਨਨਹੀ ਪੁਨਾਸੇਕਵਾਲੀ
ਨਹੀਤਥਾਆਨਸਾਧਨੇਸੇਰਹਿ
ਤਨਹੀ, ਖਾਲੀਨਹੀਕੋਈਥਾਨ
ਯ. ਉਣਨਕਾਈਜਾਇ

ਉਤੁ. ਦੇ. ਪਰਲੋਕਕੇਯ. ਈਤਉ
ਤਕੇਮੀਤ, ਉਧਰਯ. ਈਤਉਤ
ਕਤਛੋਡਨਜਾਇ ਇਸਸਮੇਆ
ਨਸਮੇਵਾਇਸਲੋਕਮੇਪਰਲੋਕ

ਮੇਵਾਇਸਦੇਸਮੇਆਨਦੇਸਮੇ
 ਉਠਤੌਂਦੇ. ਉਠਤੇ, ਖੜੇਹੋਤੇਯ.
 ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਪੁਨਾ
 ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮਪੁਨਾ
 ਉਠਤਹਰਿਹਰਿਬੈਠਤਹਰਿਹ
 ਉਣਿਤੌਂਗੁ. ਉਣਤਾਕੇਯ. ਰਿ
 ਉਣਿਤਭਰੀਅੰ-ਖਾਲੀਪਨਕੇਪ
 ਮੇਸੁਰਪੁਰਨਕਰੇਪੈ, ਉਨਤਾਸੰ.
 ਉਤਮਪਾਤੀੌਂਦੇ. ਹਰਿਜਪਸੇਉ
 ਤਮਪਾਤਿਸਾਯ. ਹਰਿਜਪਿਓਉ
 ਉਦੌਂਫ. ਅਗਰਲ ਤਮਪਾਤੀ
 ਉਧੌਂਦੇ. ਮੁਧਾਹੋਰਹਾ ਕੜੀ
 ਬਾਸੇਯ. ਉਧਕਮਲਬਿਗਸਾਤ.
 ਉਲਟਾਹੋਰਹਾਹਿਰਦਾਕਮਲ
 ਸੀਧਾਹੋਕਰਖਿੜਾਵੇਪੈ, ਉ
 ਲਟੇਬਰਤਨਮੇਯ. ਉਧੈਭਾਂਡੈਕ
 ਛਨਸਮਾਵੈਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰੈਨਿ
 ਹਾਰ, ਉਲਟਾਯ. ਮਨਮੁਖਉਧਾ
 ਕਮਲਪੈ. ਮਨਮੁਖੋਕਾਹਿਰਦਾਕ
 ਮਲਉਲਟਾਹੋਰਹਾਪੈ ਅਧਸੰ.
 ਉਨੌਂਸੰ. ਕਮ. ਨ੍ਯੂਨਯ. ਜਾਕੈਉ

ਨਨਕੋਉਥਾਤਾਪੁਨਾਨਨਕਉਨ
 ਨਦੇਖੀਏਪੁਨਾਉਨਪੁਰੀਨਾ. ਉ
 ਨੇਸੇਪੁਰੇਹੋਗਏਖਾਲੀਯ. ਜੋਖਿ
 ਨਮਾਹਿਉਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੀ
 ਉਬਰਨੌਂਦੇ. ਬਰਨਾਯ. ਬੇਦਪੁ
 ਰਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਖੇਜੇਕਹੂਨਉਬ
 ਉਪੌਂਦੇ. ਉਪਮਾ. ਸਮਾਨਤਾ ਰਨਾ
 ਈਕਾਹੂੰਵਸਤੁਸਾਬ
 ਉਭੁੌਂਗੁ. ਅਕਾਸਮੇਯ. ਛੂਟਸਨ
 ਹੀਉਭੁਪਇਆਲਪੁਨਾਕਬਹੂੰ
 ਜੀਅੜਾਉਭਚੜਤਪੈਕਬਹੂਜਾ
 ਇਪਇਆਲੇ
 ਉਭੈੌਂਦੇ. ਪਰਲੋਕਮੇਯ. ਈਭੈਥੀ
 ਠਲਉਭੈਥੀਠਲਥੀਠਲਬਿਨ
 ਸੰਸਾਰਨਹੀਪੁਨਾਗਲਸੰਗਲ
 ਸਿਰਮਾਰੇਉਭੈਨਾਵੀਸੈਘਰਬਾ
 ਰੇ. ਪਰਲੋਕਮੇਅਰਥਾਤਨਰਕ
 ਮੇਜੀੜਖਵਾਸਿਰਮਾਰੇਪੈਉਸ
 ਸਮੇਘਰਕੇਦਰਵਾਜੇਆਦਿਕ
 ਕਛਨਹੀਦਿਖਾਈਦੇਵੇ, ਖੜੇਯ
 ਉਭੈਕਰਨਪੁਕਾਰਪੁਨਾਕਾਰੇਉ

ਭੈਜੀਤ. ਲੂਟਨਹੇਤਖੜੇਹੋਤੇਪੈ
 ਕਾਰੇਜੀਤ. ਚੋਰਜੀਵ
 ਉਭੇ. ਦੇ. ਖੜੇਯ. ਮਨਮੁਖਉਭੇਸੁ
 ਕਗਏ. ਮਨਮੁਖ ਖੜੇਸਰੀਬਨ
 ਤਪਕਰਤੇਹੀਖੜਸੁਕਬਿਛਕੇ
 ਤੁਲਮਖੁਸਕਹੋਜਾਵੇਪੈ, ਉਪਰ
 ਮਾਥੇਉਭੇਜਮਮਾਰਸੀ
 ਉਭੀ. ਗੁ. ਸਨਮੁਖਪਤੀਕੋਪ੍ਰਾਪ
 ਤਹੋਕਰਉਭੇਰੂਪਯ. ਸੁਪਨੇਉ
 ਭੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ-
 ਸਖੀਭਗਤਨੇਬਚਨਸੁਨਾਯਾ
 ਆਜਮੇਸੁਪਨੇਮੇਸਮੀਪਆਏ
 ਪਤੀਸੇਮਿਲਦੇਰੂਪਵਾਲੀਹੋਗ
 ਈਯਹਬਾਤਸੁਨਕੇਦੂਸਰੇਨੇਪ੍ਰ
 ਸ਼ਕੀਆ ਸਮੀਪਆਏਕਾਪਲ
 ਕਿਉਨਾਪਕੜਲੀਆ, ਖੜੀਹੋ
 ਕਰਯ. ਉਭੀਸੇਵਕਰੇਨ ਪੰ. ਖ
 ਰੋਹੋਕੇ ਯ. ਗਲਸੰਗਲਸਿਰਮਾ
 ਉਰਮ. ਦੇ. ਤਰੰਗ, ਪ੍ਰਕਾ ਰੇਉਭੇ
 ਸ, ਬੇਗ, ਪੀੜਾ, ਉਤਕੰਠਾ, ਖੁ
 ਧਾੜਿਆ, ਹਰਖਸੋਕ- ਜਨਮਮ

ਰਨਯਹਖਟ ਉਰਮੀ, ਗੁ. ਤਰੰ
 ਗੋਵਾਲਾਜਲ ਯ. ਉਰਮਪੂਰਮ
 ਜੋਤਉਜਾਲਾ. ਤਰੰਗੋਵਾਲੇਜ
 ਲਮੇਐਪੂਰਮ ਪੂਰ ਅਰਥਤਪਿ
 ਥੀਮੋਤਿਸੀਜੋਤਿਕਾਉਜਾਲਾਪੈ
 ਉਤਮ. ਦੇ. ਉਤਮ. ਸੇ ਉਰਮਿਸੰ.
 ਸ੍ਰ. ਯ. ਉਤਮਸੇਦਰਉਤਮਕਹੀ
 ਅਹਿ. ਜੋਉਤਮਕਰਮੋਵਾਲੇਪੈ
 ਵਹੁਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੇਦਰਵਾਜੇਉਤਮਕ
 ਉਣਮ. ਪੰ. ਖਾਲੀਬਾ ਹੋਜਾਵੇਪੈ
 ਸੋਕਕੇਨਿਮਿਤ ਯ. ਉਣਮਸੁਣਾ
 ਗੁਰਸਜਣਜੀਉਧਰਾਇਆ.
 ਜੋਨਾਨਾਸੋਕਸੇਖਾਲੀਚਿਤਥਾਹ
 ਮਾਰਸੋਗੁਰਸਜਣਨੇਸੋਕਦੂਰ
 ਕਰਬਿਰਕੀਆ
 ਉਰੇ. ਦੇ. ਉਟੇ ਯ. ਤੂਪੁਰਾਹਮਉਰੇ
 ਹੋਛੇ, ਉਣਾ ਯ. ਹਉਉਰਾਤੂਪੁਰਾ,
 ਉਣੀ ਯ. ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆ
 ਉਰੀ-ਕੋਈਅਰਥਕਾਮਾਦਿਪਦ
 ਰਥ ਉਨਸੰ.
 ਉਪਰ. ਦੇ. ਸਿਰਪੈ ਯ. ਫੁਰਮਾਨ

ਤੇਰਾ ਸਿਰੇ ਉਪਰ - ਆਗਾ ਆ
ਪਕੀ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਹੈ, ਉਪਰ ਸੇ
ਯ. ਰਾਜਮਾਲ ਜੋ ਬਨ ਤਨ ਜੀਅ
ਰਾਇਨ ਉਪਰ ਲੈ ਬਾਰੇ - ਰਾਜਾ
ਦਿਕ ਸਭ ਕੇ ਆਪ ਕੇ ਉਪਰ ਸੇ ਕੁ
ਰਬਾਨ ਕਰੇ

ਉਬਰੈਂ. ਦੇ. ਬਚਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ. ਤਿ
ਸਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੈਂ ਭਾਈ

ਉਖਰ. ਦੇ. ਕਲਰ ਭੂਮੀ ਜੋ ਬ੍ਰਮ
ਹਤਾ ਕੇ ਹਿੰਸੇ ਸੇ ਨਿਥਿਧੋਰ ਹੀ
ਪੈ ਯ. ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਉਖ

ਉਜਰ. ਦੇ. ਉਜੜਾ ਰਮਗਹਰ
ਹੁਆ ਯ. ਰਮਸਨੇ ਹੀ ਬਾਹਰਾ
ਉਜਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇ ਪੁਨਾ ਉਜਰੋ
ਇਸੁ ਬਸੇ

ਉਂਦਰ. ਦੇ. ਚੂਹੇ ਕੇ ਮੁਸੇ ਕੇ ਯ. ਉਂ
ਦਰ ਕੇ ਸਬਦ ਬਿਲਟੀ ਆਭਾ
ਗੀ, ਉਂਦਰ. ਪੇਟ ਅਰਥਾਤ ਹਿ
ਰਦੇ ਵਰਤੀ ਜੋ ਦੰਦ ਪੈ ਯ. ਉਂਦ
ਰਦੰਦਰ ਪਾਸ ਧਰੀ ਸੇ ਉਂਦਰ ਸੰ
ਉਜਲਾ. ਦੇ. ਸ੍ਵੇਤ ਯ. ਕਾਗਹੁ

ਇਨ ਉਜਲਾ, ਸੁਧੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ. ਹੁ
ਕਮ ਪਛਾਨੇ ਉਜਲਾ, ਸੁਧ ਯ. ਰੋ
ਬਿੰਦ ਉਜਲ ਉਜਲ ਹੀ ਸਾ, ਸੁਧੋ
ਤੀ ਹੈ ਬੁਧੀ ਯ. ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੇ ਉਜ

ਉਖਲ. ਦੇ. ਉਖਲੀ ਲੀ

ਉਚਮਹਲ. ਦੇ. ਹੇ ਉਚੇ ਸਰੂਪ
ਹਰੇ. ਭਾਵ ਹੋਤਾ ਰੀ ਆਸਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇ

ਉਨਵ. ਦੇ. ਨੀਵੇ ਹੋ ਕੇ ਯ. ਸ੍ਵਰ
ਉਨਵ ਬਰਸੇ ਨੀ ਸ੍ਵਰ ਧਾਰਾ ਉਨ

ਉਗਵੈ. ਦੇ. ਉਦੇ ਹੋਤੀ ਮਿਤਸੰ.
ਪੈ ਯ. ਸੁਗਤਿ ਹੋਵੇ ਪਤਿ ਉਗਵੈ

ਉੜੈ. ਗੁ. ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਅਖਰ
ਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੇ ਹੈ ਯ. ਉੜੈ ਉ
ਪਮਾਤਾ ਕੀ ਕੀਸੇ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤਨ

ਉਚਾਚੜੈ. ਦੇ. ਜੋ ਹੀ ਕਾਰੀ ਬਣੇ
ਗਾਸੇ ਨਰਕ ਮੇ ਪੜੇ ਗਾ ਯ. ਉਚਾ
ਚੜੈ ਸੋ ਪਵੈ ਪਾਇ ਆਲਾ

ੳਮੀ. ਪੰ. ੳਅਖਰ ਜੋ ਉਚਾਰਣ
ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਜਪਨੇ ਵਾਲੇ ਕੀ ਰਖਾਕ

ਰਤਾਪੈ ਇਸ ਅਖਰ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
 ਜਨਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
 ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਆਦਿਕ ਆਨ ਦੇਵਨ
 ਕੇ ਬੀਜ ਹੈ ਤੈਸੇ ਯਹ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਕਾ ਬੀਜ ਹੈ ਬੀਜ ਕਾ ਅਰਥ ਫਾ
 ਚਕਨਾਮ ਮੁੱਖ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਵਾ
 ਚਕ ਜਾਨ ਕੇ ਹੀ ਗੀਤ ਮੇ ਲਿਖਾ
 ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਵੇਦ ਮੇ ਪ੍ਰਣਵ ਅ
 ਖਰਣੀ ਸ੍ਵਰ ਕੀ ਬਿਭੂਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕੇ ਬੀਜ ਓਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇ ਅ
 ਭਿੰਨ ਮਾਨ ਕੇ ਹੀ ਇਸ ਕੋ ਵੇਦ ਮੇ
 ਸਰਬ ਬਾਣੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਹਿ ਆ ਹੈ
 ਪੁਨ ਵੈਸਾ ਮਾਨ ਕੇ ਹੀ ਸਰਬ ਕੀ
 ਇਸ ਸੇ ਉਤਪਤੀ ਕਹੀ ਹੈ ਯ. ਓ
 ਅੰਕਾਰ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭੂਏ ਓਅੰ
 ਕਾਰ ਵੇਦ ਨਿਰਮਏ - ਓ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਾ ਵਾਚਕ ਹੋਨੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇ ਅ
 ਭਿੰਨ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਤ ਇਸੀ
 ਸੈ ਸੰਪੂਰਣ ਜੁਗਾਦਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਹੂ
 ਈ ਅੰਐ ਇਸੀ ਸੈ ਆਗੇ ਸੰਪੂਰਣ
 ਵੇਦ ਰਚਨਾ ਹੂਈ, ਆਰੰਭ, ਅੰ

ਗੀਕਾਰ ਯ. ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗੀਤਿ ਪਹਲ ਗੀਆ - ਅੰਗੀਕਾ
 ਰ ਪਿਆਰੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾ ਹਮਾਰੇ
 ਚਿਤ ਮੇ ਸਭੁ ਸੇ ਮੁਖ ਕਰ ਹੈ, ਅਨੁ
 ਮਤਿ. ਸਲਾਹ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਦਾ
 ਨ ਕਰੇਂ ਸੁਨ ਕੇ ਆਗੇ ਸੇ ਓਕ ਹੇਤ
 ਬਜਾਨੇ ਉਸ ਕੀ ਧਰਮ ਕਰਨੇ ਮੇ
 ਸਲਾਹ ਹੈ, ਮੰਗਲ ਖਟਸਾਸ ਤੇ
 ਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਮੌਰ ਕੋਈ ਮੰਗਲ
 ਬੋਧ ਕਵਾਕਸ ਅਥਵਾ ਪਦ ਨਹੀ
 ਜੈਸੇ ਪੁਰਾਣ ਰਚਨਾ ਸੇ ਅਨੰਤ ਰ
 ਬਨੇ ਗੰਥੇ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇ
 ਸਾਇਨਮ: ਆਦਿ ਕਹੈਂ ਸਾਸ਼੍ਰੇਕੇ
 ਆਦਿ ਮੇ ਅਥ ਸਬਦ ਹੈ ਨਾਯ
 ਸਾਸ਼੍ਰੇਕੇ ਆਦਿ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਦ ਹੈ
 ਵੇਦ ਮੇ ਤੈਸੇ ਓਹੈ, ਸੁਭ, ਬ੍ਰਹਮ
 ਓਮੀਆਂ ਦੇ. ਪੰ. ਨਾਪਤ੍ਰਿਕਾ ਕਾ
 ਯ. ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀ
 ਚਾਰ ਅਗੇ - ਓਮੀ ਅ.
 ਓਛਾਇਆਂ ਦੇ. ਪਹਰਾਇਆ
 ਯ. ਅਨਕਸਾਜ ਸ੍ਰਿਗਾਰ ਬਹੁਕ

ਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕਓਇਆ
-ਅਨੇਕਪਕਾਰਕੀਬਸਤਾਦਿ
ਸਾਮਰੀਓਸੇਦੇਹਕਾਸਿੰਗਾਰ
ਕਰਤਾਮੇਸਾਭਾਨਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇ
ਧਨੀਲੋਗੋਕਾਮੁਰਦਾਪਹਰਾ
ਇਆਹੋਤਾਹੈ

ਓਢਲੀਆ ॥ ਗੁ. ਓਢੇ. ਪਹਰੇ
ਓਟਾਇਆ. ਦੇ. ਓਟ ਯ. ਤੋਰੇਨ
ਮਪਾਰਬਾਮੇਏਹੋਓਟਾਇਆ
ਓਲਗੀਆ. ਦੇ. ਵ. ਪਹਿਚਾਨ
ਯ. ਮੇਓਲਗੀਆਓਲਗੀਹਮ
ਛੋਰੂਬਾਰੇ. ਤਮਾਮਜੋਬਾਰੇਆ
ਪਕੀਪਹਚਾਨਵਾਲੋਕੇਪਹ
ਚਾਨਵਾਲੇਜਨਹੈ ਤਿਨਕੇਭੀ
ਛੋਰੂਦਾਸਹੈ ਭਾਵਸਾਖਾਤਪ
ਰੰਪਰਾਆਪਕੇਜਾਨਨੇਵਾਲੋ
ਓਇ. ਦੇ. ਪੰ. ਵਹੁ, ਓਹ ਕੇਦਾਸਹੈ
ਯ. ਓਇਜੁਈਸੈਅੰਬਰਤਾਰੇ
ਪੁਨਾ ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ-ਵ
ਹੁਪਰਦੇਸੀਹੈ, ਨੀਚਸੀਬੋਧਨ
ਜੈਸੇ ਓਇ ਓਹਕਾਂਮਕਰਲੇ

ਓਈ. ॥ ਗੁ. ਵਹੀ
ਓਜ. ਪੰ. ਉਸਕੇਯ. ਓਸਪਿਛੇ
ਵਜੇਫਕੜੀਪੁਨਾ ਓਸਅੰਤਰ
ਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈ, ਉਸਨੂੰਯ. ਜਿ
ਓਸਮਿਲੇਤਿਸਕੁਸੁਓਠਾਹੀ, ਤਿ
ਸਯ. ਓਸਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣਕੀ
ਆ, ਤਿਸਨੇਯ. ਓਸਭੀਲਛ
ਣਲਾਇਆ. ਕਲੀਕਲਾਇ
ਓਹ. ਦੇ. ਵਹੁ ਯ. ਓਹਨੇਹ ਆ
ਨਵੇਲਾਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਾਸਿਉਲ
ਗਰਹੇਪੁਨਾ ਓਹਅਉਹਾਣੀਕ
ਦੇਨਾਹ-ਵਹੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਨਾਸਹੈ
ਨੇਵਾਲਾਕਿਸੇਕਾਲਮੇਨਹੀ, ਜੋ
ਕਹੈਯ. ਹੈਕਰਕੇਓਹਿਕਰੇਨਿ
ਸਿਤਸੰਬੰਧੀਕੇਨਾਮਸੇਰੁਦਨਸਮੇ
ਪੰਜਾਬਕੀਇਸਤ੍ਰੀਆਂਹੈਕ
ਰਕੇ. ਬਾਰੰਬਾਰਖੇਦਹੈਖੇਦਹੈ
ਮੇਸੇਮੁਖਸੇਉਚਾਰਕੇਪੀਛੇਓ
ਹਕਰੇਨ. ਮਹਾਨਸੇਕਹੈਮੇਸੇਪ੍ਰ
ਕਾਸਕਰੇਹੈਇਸਓਹਕਾਮੂਲ
ਅਹੈਸੰਸਕ੍ਰਿਤਹੈ ਅਰਥਇ

ਸਕੇਅਕਾਰਕੀਪੰਡੀਮੇਲਿਖੇਹੈ
 ਹੈਹੈਕਾਮੁਲਾਅਹਹਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
 ਹੈਸੋਭੀਅਕਾਰਪੰਡੀਮੇਹੈ- ਓ
 ਹ, ਵਹੁ ਯ. ਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾ
 ਓਹੈ. ਪੰ. ਵਹੀਯ. ਮਨਓ ਫਲ
 ਹੋਸੁਖਜਾਤੋ- ਜਿਸਨੇ ਯ. ਓਹੀ
 ਪੀਓਓਹੀਖੀਓ- ਜਿਸਨੇਪੀ
 ਆਵਹੀਖੀਵਹੋਤਾਹੈ, ਸੋਕਹੈ
 ਯ. ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕੋਰੇਹੈਹੋ
 ਸੀਸੋਈ, ਵਹੁ ਯ. ਓਹਾਪ੍ਰੇਮਾਪਿ
 ਰੀ- ਵਹੁਪਤਿਕੇਪ੍ਰੇਮਵਾਲਾਹੈ
 ਪੁਨ: ਓਹਾਮਾਤਿਬਿਸੇਖ, ਵਹੀ
 ਯ. ਸਭਕੋਦਾਨਦੇਤਪ੍ਰਭੁਓਹੈ
 ਪੁਨਾਨਿਗੁਰੇਕੀਮਾਤਿਓਹੈ ਪੁ
 ਨਾਪਤਤਪਾਵਨਨਾਮਜਾਕੋਸਿ
 ਮਰਨਨਕਓਹੈ

ਓਗਾਹਾ. ਗੁ. ਗਵਾਹ, ਸਾਖੀ
 ਯ. ਅਮਲਜੁਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚ
 ਸੇਵਰਗਾਹਓਗਾਹਾ- ਕਰਨੇਵ
 ਲੋਕੋਨਰਕਸੁਰਗਦਿਵਾਵਨੇ
 ਹੇਤਵਹੀਗਵਾਹੀਦੇਵੇਂਗੇ-

ਓਮਾਹਾ. ਪੰ. ਉਤਸਾਹ ਯ. ਲਗ
 ਸੰਤਚਰਣੀਪੜੇਸਰਣੀਮਨਓ
 ਨਾਉਮਾਹਾ, ਉਤਸਾਹਕਰਤੀਹੈ
 ਯ. ਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ- ਸਖੀ
 ਭਗਤਉਤਸਾਹਕਰਤਾਹੈਆ
 ਨੰਦਹੋਕੇ

ਓਟਾਹਾ. ਪੰ. ਓਟ ਅਰਥਤਾ
 ਸਰਾ ਯ. ਸਤਗੁਰਚਰਣਓਟਾ
 ਓਨਾਹਾ. ਗੁ. ਓਨਕੇ ਯ. ਹਾ
 ਉਨਾਹਾਜੋਗਈ

ਓਕ. ਪੰ. ਜਲਪੀਨੇਹੇਤਮੁਖਸਾ
 ਬਲਗਾਯਾਏਕਹਾਥ ਯ. ਤਬਤੇ
 ਰੀਓਕੋਓਪਾਨੀਓਨਪਾਵੇ, ਦੇ.
 ਓਰਕੋ. ਦੇ. ਐਧੀ ਯ. ਭੀ ਘਰ
 ਤਉਪਰੇਕੇਤਕਧਾਈਅੰਤਓਰ
 ਕੋਆਹਾ, ਅੰਤ ਯ. ਓੜਕਅ
 ਇਆਤਿਨਜਾਹਿਆ ਪੁਨ ਓ
 ਝਕਓੜਕਭਾਲਥਕੇ ਅਵਧਿ
 ਸੇਐਧਹੋਤਾਸੇਓੜਕਬਨਾਹੈ
 ਓਨਾਕੇ. ਦੇ. ਉਨਕੇ ਯ. ਓਨਾਕੇ
 ਮੁਖਸਦਉਜਲੇ

ਓਤਾਕੁ० ਗੁ० ਘਰਯ० ਤਿਤਤਨਮੇ
 ਲਨਲਗਈਸਚਘਰਜਿਸਓ
 ਤਾਕੁ ਭਾਵ ਸਚੇਘਰਵਿਖੇਜਿ
 ਸਨੇਘਰਕੀਤਾਹੈ, ਬੈਠਕ
 ਓਲਗ० ਦੇ० ਦ० ਪਹਚਾਨ ਯ०
 ਸੀਤਆਚਰਣਸੀਤਚੇਮਾਰਗ
 ਸੀਤਚਓਲਗਓਲਗਾਣੀ० ਸੀ
 ਤੋਕੀਪਹਚਾਨਕੀਪਹਚਾਨਵਾ
 ਓਘ० ਸੀ० ਪ੍ਰਵਾਹ, ਸਮੁ ਲੇਹੈ
 ਦਾਯ ਜੈਸੇ ਜਿਹਪੂਜਨਤੇਅਘ
 ਓਘਨਸਾਹੀ
 ਓਛਾ० ਪੰ० ਤੁਛ० ਹਲਕਾ० ਨੀਚ
 ਯ० ਓਛਾਜਨਮਹਮਾਰਾ, ਜਲ
 ਧਾਰਾਸਹਨਾਦਿ ਯ० ਓਛੈਤਪ
 ਕਰਬਾਹੁਰਮੀਬੈ
 ਓਟਾ० ਦੇ० ਆਸਰਾ ਯ० ਏਕਬਤ
 ਸੁਣਤਾਕੀਓਟਾ, ਸਤਸੰਗਸੇਵੁ
 ਤਵੁਰਹੋਤੇਹੈ ਏਹਇਕਬਾਤਸੁ
 ਵਣਕਰਸਤਸੰਗਕੀਓਟਲਈ
 ਹੈ, ਪਨਾਹ० ਆਸਰਾ ਯ० ਮੇਤਕੀ
 ਓਟਸੀਤਾਹਲੇਹਉਬਾਰੀਆਪੁ

ਨਾਮਨਰੇਓਟਲੇਹਹਰਿਨਾਮਾ
 ਓਡਾ० ਪੰ० ਜਿਮੀਖੋਦਨੇਸੁਘਨੇਵ
 ਲੀਜਾਤਿਕਾਓਡਾਆਦਮੀਯ० ਜਿ
 ਉਓਡਾਕੁਪਗੁਹਜਥਿਨਕਾਢੇ,
 ਪੰ० ਓਤਨਾ
 ਓਢੁ० ਪੰ० ਪਹਰਕਰ ਯ० ਪੀਸਨ
 ਪੀਸਓਢਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨਸੀਤੋ
 ਖਾਏ, ਪਹਰੇਯ० ਧਨਧਨਕ੍ਰਿਸ
 ਨਓਢੇਕਾਮਲੀ
 ਓਲਗਾਣੀ० ਦੇ० ਦ० ਪਹਚਾਨ
 ਵਾਲੇ ਯ० ਸੀਤਚਓਲਗਓਲ
 ਗਾਣੀਸੀਤੋਕੀਪਹਚਾਨਵਾਲਿ
 ਆਕੇਪਹਚਾਨਵਾਲੇ
 ਓਤੁ० ਦੇ० ਤਾਣੇਮੇਪੇਟੇਵਤਮਿਲ
 ਕੇਯ० ਓਤਪੋਤਜਨਹਰਿਰਸਰ
 ਤੇਪੁਨਾ ਓਤਪੋਤਗਵਿਆਰੂਪ
 ਰੰਗ-ਤਾਣੇਮੇਪੇਟੇਵਤਰੂਪਆ
 ਕਾਰੇਮੇਰੰਗ० ਵਰਣੇਮੇਮਿਲਰ
 ਓਤੈ० ਪੰ० ਉਨਕੇਸਾਬਕਾ ਹਾਏ
 ਯ० ਓਤੈਸਾਬਮਨੁਖਹੈ-ਉਨਪ
 ਸੁਪੰਖੀਓਕਾਹੀਸਾਬੀਮਨੁਖਹੈ,

ਉਸੀਕਮਸੇ ਯ. ਤੁਧਓਤੈਕੰਮਓ
ਹਲਾਇਆ
ਓਪਤੁ. ਗੁ. ਉਤਪੰਤੀ ਯ. ਓਪਤਪ
ਰਲਉਪੁਭਤੇਹੋਵੇ ਪੁਨਾ ਓਪਤ
ਖਪਤਫੁਨਆਵਨਜਾਨੀ
ਓਥੈ. ਗੁ. ਉਸਸਤਸੰਗਥਾਨਮੇ
ਯ. ਓਥੈਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੀਮੇ
ਪੁਨਾ ਓਥੈਖਰੇਪਰਖੀਅਨਧੋਟੇ
ਸਟੀਅਹਥਾਹਰਵਾਰ, ਦਿਲੀਮੇ
ਪਾਤਸਾਹੀਕਚਹਰੀਬੀਚਯ. ਓ
ਥੇਭੀਮੁਹਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾ
ਕਰਾਇਆ
ਓਸਦੈ. ਪੰ. ਉਸਕੇ ਯ. ਅਣਹੋ
ਦੇਝਗੜੇਦਯਓਸਦੈਗਲਿਪਾ
ਇਆ- ਈਹਾਂਪਾਏਪਾਠਮਾਨਕੇ
ਅਰਥਸੰਗਤੀਹੈ ਕਿਉਕੇਝਗ
ੜੇਵਤਪਾਏਭੀਬਹੁਬਚਨਹੈਬਿ
ਸੇਖਬਿਸੇਖਣਕੇਲਿੰਗਬਚਨ
ਵਿਭੁਕ੍ਰੀਤੁਲਮਹੋਤੇਹੈਂ ਈਹਾਭੀ
ਤੁਲਮਮਾਨਅਰਥਕੀਆ
ਓਸਦਾ. ਪੰ. ਉਸਕਾ ਯ. ਓਸਦਾਬੇ

ਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ
ਓਨ. ਪੰ. ਉਸਨੇ ਯ. ਓਨਲਾਹਮੁ
ਲਸਭਗਵਾਇਆ, ਉਨਹੁਨੇਯ.
ਓਨਸਤਗੁਰਆਗੇਸੀਸਨਬੇ
ਚਿਓਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭ
ਗੇ. ਈਹਾਭੀਓਨਾਪਾਠਮਾਨਅ
ਰਥਕਰਨ, ਉਨਸੰਤੋਕੇ ਯ. ਓਨ
ਹਲਤਪਲਤਮੁਖਉਜਲੇ, ਮਨ
ਮੁਖੇਕੇ ਯ. ਓਨਾਅੰਦਰਹੋਰਮੁਖ
ਹੋਰਹੈ, ਜੈਨੀਆਕੀ ਯ. ਓਨਾਪੰ
ਡਨਪਤਲ
ਓਨੀ. ਪੰ. ਉਨਜੋਸੇਨੇ ਯ. ਓਨੀਤ
ਕੜੇਪਾਏਹਾਥ
ਓਢਾਨੇ. ਦੇ. ਪਹਰੇਹੂਏ ਯ. ਜੈਸੇ
ਬਸਤਦੇਹਉਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾ
ਰਭੇਰਾਹਾ- ਭੁਰਨੇਵਾਲੇਟੂਟਨੇ
ਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈਂ
ਓਸਨੇ. ਪੰ. ਉਸਨੁ ਯ. ਓਸਨੇਸੁਖ
ਓਮੀ. ਅ. ਅਨਪੜ ਨਉਪਜੈ
ਯ. ਪੜਿਆਹੋਵੇਗੁਨਹਗਾਰਤਾ
ਓਮੀਸਾਧਨਮਾਰੀਮੇ- ਜੇਕਰਪ

ਨਿਆਂਦੇਸੀਹੋਵੇਗਾ ਤਬਵਹੀਮਾ	ਓਰੇਂ. ਗੁ. ਐਰਨੈ ਯ. ਓਰੇਂਕਹੁਕ
ਰਖਾਵੇਗਾ ਉਸਕੀਜਗਾਅਨਪ	ਵਨਕਿਛਕਰਾ
ਰਸਾਧਪੁਰਖਨਹੀਮਾਰਖਾਵੇਗਾ	ਓਬਰੀਂ. ਦੇ. ਕੋਠੜੀ ਯ. ਕਾਗਦਕੀ
ਓਨਮੰ. ਵਾ ਓਜੋਬ੍ਰਮਕਾਵਾਚਕ	ਓਬਰੀਮਸਕੈਕਰਮਕਪਾਟ
ਹੋਨੇਸੇਨਮਸਕਾਰਜੋਗਮਅਖ	ਓਡਾਰੀਂ. ਦੇ. ਉਡਣਾ ਯ. ਹੀਸਾਸੇ
ਰਹੈ ਤਿਸਕਾਵਿਚਾਰਸੁਨੇ ਨਮੋਯੋ	ਤੀਚਿਤਉਲਾਸਹਕੁਕੜਦੀਓਡ
ਰਮਓਅਖਰਤੀਨੋਭਵਨੇਮੇਸਾ	ਓਅੰਕਾਰੰ. ਦੇ. ਓਅਖਰ, ਅੰ
ਰਹੈ ਪੁਨਾ ਭਗਵਾਨਗੋਸ੍ਵਾਮੀ	ਗੀਕਾਰ, ਓਅੰਕਾਰਨਾਮਵਾਲੀ
ਕੇ ਓਨਾਮਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ ਯ.	ਗੁਰੁਬਾਣੀ- ਓਕਾਰ ਸੀ.
ਓਨਮੋ ਭਗਵੰਤਗੋਸਾਈ	ਓਲਾ. ਪੰ. ਆਸਰਾ ਯ. ਤੂੰਪਰਬਤ
ਓਰੇਂ. ਗੁ. ਉਰੇਹੀ. ਇਸਲੋਕਵਾ	ਖੇਰਾਓਲਾ ਪੁਨਾ ਜੀਅਦੇਓਲਾਹੈ
ਸੁਰਗਮੇਹੀ ਯ. ਓਹਓਰੇਹੀਮੁ	ਨਾਮਕਾ, ਓਲਾਪਾਨੀਕਾ, ਪੰ. ਪੜ
ਸੇ ਪੁਨਾ ਸਚਹੁਓਰੇਸਭਕੋਸਭ	ਦੇਮੇ, ਓਟਮੇਯ. ਤ੍ਰਿਣਓਲੇਲਾਖਛ
ਓਪਰਸਚਆਚਾਰ, ਦੇ. ਓਲੇ	ਪਾਇਆ ॥
ਯ. ਓਰੇਸਮਗਲਜਾਤ ਪੁਨਾ ਓ	ਓਹੀਅਲ. ਗੁ. ਜੀਦਾ, ਜੀਵਤਾ
ਰੇਸਮਗਾਤਹੈ ਜੈਸੇ ਜਲਕਾਓ	ਹੱਯੇਅਰਬੀਪਦਕਾਅਰਬਜੀ
ਲਾਜਮੀਨਪੈਪੜਸੀਪੁਗਲ	ਦਾਹੈ ਹਯੇਕਾਹਈਅਲਤਿਸਕਾ
ਜਾਤਾਹੈ ਤੈਸੇਦੇਹਕੀਦਸਾਹੈ ਓਪ	ਓਹੀਅਲਅੰਸੇਹੂਆਜਾਨਪੜ
ਲਸੀ. ਦੇ. ਤਰਫ ਯ. ਨਾਮਰ	ਤਾਹੈ ਜੈਸੇ ਮਧਮਕਾਮਹੀਅਲ
ਤਉਚਾਹੈਤੁਝਓਰ, ਗੁ. ਓੜਕ	ਹੈ ਅਬਵਾਅਹਲੀਅਤਮਰ
ਯ. ਕਬਨੀਕਥਉਨਆਵੇਓਰ.	ਬੀਮੋਸਾਹਿਬੀਕਾਨਾਮਹੈ ਅਹ

ਲੀਅਤਕਾਈਹਾਓਹੀਅਲਹੈ
 ਅਰਥਾਤਵਹੁਜਗਤਮੋਜੀਵਤਾ
 ਹੋਗਯਾਹੈ ਵਾਸਾਹਬੀਵਾਲਾਹੋ
 ਗਯਾਹੈ ਯ. ਹੋਆਓਹੀਅਲ
 ਜਗਮਹਤੁਗਰਿਆਨਜਪਾਈ
 ਓਪਾਵਾ. ਗੁ. ਯਤਨੋਮੇਸਿਰੋਮਣੀ
 ਯ. ਓਪਾਵਾਸਿਰਓਪਾਉ
 ਓੜ. ਗੁ. ਸਰਣ, ਆਸਰੇ ਯ. ਨ
 ਨਕਓੜਤੁਹਾਰੀਆਇਓ-ਓਟ
 ਮੁਲਹੈ, ਅਵਧੀਨੋ ਅਰਥਾਤ
 ਸੀਮਾਰੂਪਹਰਿਕੇਪਾਸ ਯ. ਓੜ
 ਪਹੁਚਾਵਹੁਦਾਤੇ, ਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤ
 ਯ. ਕਰਗਹਲੇਹੁਓੜਨਿਬਹਾ
 ਵੈ, ਓਟਮੇ ਯ. ਸਿਲਓੜ. ਪ੍ਰਿ
 ਸ਼ਬੰਧਮੋਮਾਸਕੀਬੋਟੀਕੇਓਲੇ
 ਓਹਾੜ. ਗੁ. ਹੜਕਾਜਲ ਯ. ਝ
 ਝੜਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹਨ
 ਲਖੇਸਰੀ
 ਓਰੜ. ਦੇ. ਸਨਮੁਖਹੋਚੜਚੜਕੇ
 ਜੈਸੇ ਓਰੜਫਉਜਾਆਈਆ
 ਓਰੜਕਾਮੁਲਉਨਵ ਤਾਕਾਮੁਲ

ਉੱਨਮਿਤਸੀ.

।।ਇਤਿਸੀਮਤਤਾਰਹਾਰਿ
 ਨਰੇਤਮਸੀਰਹੀਤੇਗੁਰੂਗਿ
 ਹਰਬਕੇਸੇਉਕਾਰਾਦਿਸਬ
 ਦਾਰਬਰਚਨੰਸਮਾਪਤੀ।।

ਅ

ਅਉ. ਗੁ. ਅਲਪ ਯ. ਅਉਪ
 ਟਪਾਟਾਬਿਖਮਹੋਬਾਟ-ਅਲਪ
 ਘਾਟਹੈਕਠਨਰਸਤਾਹੈ ਅਵਘ
 ਟਸੀ. ਪੁਨਾ ਅਉਹਠਹਸਤਮ
 ਝੀਘਰਛਾਇਆਧਰਨਗਗ
 ਨਕਲਧਾਰੀ. ਬਚਨਾਂਤਰੋਮੋਘ
 ਟਪਾਟਨਾਬਮਹਾਬਲਵੰਡਾ ਕਹੇ
 ਈਸ਼ਰਨੇਅਲਪਰਿਦੇਬਨਰੂ
 ਪਜੋਹਸਤਮਝੀਹੈਮਠ ਤਿਸਮੇ
 ਅਪਨਾਘਰਬਨਾਇਰਖਾਹੈਜਿ
 ਸਨੇਅਪਨੀਸਕਤੀਸੇਅਕਾਸ
 ਪ੍ਰਿਝੀਬਨਾਏਹੈਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰ
 ਅਉਗੁਨ ਅਉਸਰ ਅਉਧੁਤ

ਆਦੀਪਦੇਮੇਅਵਸੇਅਉਬਨਾ
 ਹੈਅਵਕੇਅਰਥੇਅਨਸਾਰਹੀ
 ਅਰਥਹੋਂਗੇ, ਨਾਸ ਯ. ਬਿਨਮੁ
 ਕੰਦਤਨਹੋਇਅਉਹਾਰਅਪ
 ਹਾਰਭਾਵਨਾਸਪੁਨਾਵਸਨਾਰੀ
 ਅਉਧੁਤਦੇਨਚਮੇੜੀਏ- ਵਸ
 ਇੰਦੀਆਜੋਅਪਧੁਤਸੰਜਮਰ
 ਹਤਪੈਂਸੋਵਿਖਯੋਮੇਜੀਵੋਕੋਖਚ
 ਤਕਰਦੇਤੀਪੈਂਅਪਧੁਤਸੰ. ਅੰ
 ਸੇਬਹੁਤਥਾਨੋਮੇਅਪਸੇਅਉਬ
 ਨਾਪੈ, ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਅਉ. ਮੇਹਉਕੇ
 ਠਿਕਾਨੇਕਾਂਗੜੇਕੇਸਮੀਪੀਪਰ
 ਬਤਕੀਪਹਾੜੀਬੋਲੀਪੈ ਅਉ
 ਅਰਥਾਜਿਸਕਾਮੇਪੈ

ਅਭਾਉ. ਦੇ. ਅਨਾਦਰਯ. ਜਉ

ਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹਮਾਨੈ-

ਆਦਰਅਨਾਦਰ

ਅਮੇਉ. ਪੰ. ਜੋਏਕਤੀਜਮੇਦੂਸ

ਰੀਨਾਪਵੇਸਕਰਜਕੇ ਨਾਸਮਾ

ਅਮਾਉ. ਗੁ. ਮਾਪਸੇ ਇਸਕੇ

ਅਭੁਓ. ਗੁ. ਭੁਯਸੇ ਬਿਨਾ

ਰਹਿਤਪਮੇਸ਼ੁਰ

ਅਪਿਓ. ਗੁ. ਅਮਿਤਗਾਨਰੂ

ਪਯ. ਅਪਿਓਪੀਵੈਜੇਨਾਨਕਾ

ਭੁਮਭਰਮਸਮਾਵੇ

ਅਮਿਓ. ਦੇ. ਅੰਮਿਤਯ. ਅ

ਮਿਓਹਰਿਰਸਪੀਆ, ਪੁਨਾਅ

ਮਿਓਅਮਿਓ. ਅਮਿਤਸੇਅਮਿ

ਅਪਓ. ਗੁ. ਅਰਪਦੀਏਪੈਂ ਤ

ਅਸਰਾਉ. ਗੁ. ਆਸਰਾਦੇਨੇਵ

ਲਾਯ. ਸਭੋਭੁਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸ

ਭੁਆਸਰਾਉ ਪੁਨਾਅੰਬਰਧਰਤ

ਵਿਛੋੜਿਅਨਵਿਚਸਚਾਅਸ

ਅਨਰਾਉ. ਗੁ. ਪ੍ਰੇਮਯ. ਰਾਉ

ਨਾਨਕਕੇਮਨਇਹਅਨਰਾਉਅ

ਨੁਰਾਗਸੰ.

ਅਲੋਵਉ. ਦੇ. ਦੇਖੋਯ. ਨੈਨ

ਅਲੋਵਉਸਾਧਜਨੋ ਅਵਲੋਕੋ

ਅਪਿਆਉ. ਗੁ. ਆਹਾਰ ਦੇ.

ਯ. ਮੁਖਅਪਿਆਉਬੈਠਕੋਦੈ

ਨਮੁਖਮੇਅਮਿਤਤੁਲਮਭੋਜਨ

ਬੈਠਕੋਦੇਤੇਪੈਂਅਪਿਆਉਕਾਮੁ

ਲਮਾਪਿਓਏ ਤਾਕਾਮੁਲਅਮਿ
ਓਏ ਤਾਕਾਮੁਲਅਮਿਤਏ
ਅਕਹੀਓ੦ ਗੁ. ਅਕਹਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਯ. ਰਿਦੈਵਸੈਅਕਹੀਓ ਅਕ
ਬਨੀਯਸੈ.

ਅਚੰਭੁਓ੦ ਦੇ. ਆਸਚਰਯਯ
ਏਕਅਚੰਭੁਓਦੇਖਿਆ
ਅਰਾਪਓ੦ ਗੁ. ਅਰਪਨਕੋਰੇ
ਅਲਗਓ੦ ਗੁ. ਅਲਹਦਾ, ਸੈ
ਸਾਰਕੇਕਾਮੇਸ਼ੋਬਿਰਕੁ ਯ. ਅ
ਲਗਓਜੋਇਮਪੁਕੜੇਸਾਰੰਗ
ਪਾਣਿਸਬਾਇ

ਅਸੰਭੁਓ੦ ਗੁ. ਕਾਹੂਕਾਰਣਸੇ
ਨਾਬਨਾ ਯ. ਅਸੰਭੁਓਓਦਾਵਿ
ਓ. ਨਾਬਨਾਓਦੇਹੋਰਹਾਏ ਅਰ
ਬਾਤਅਜਨਮਸੂਰੂਪਓਦੇਹੋਰ

ਅਪਰਿਓ੦ ਦੇ. ਪਹੀਰਿਆ ਹਾਏ
ਅਚੰਭਿਓ੦ ਗੁ. ਆਸਚਰਯ
ਅਸਾਪਿਓ੦ ਦੇ. ਕਠਨ
ਅਫਰਿਓ੦ ਗੁ. ਆਫਰਿਆਹੂ
ਆਭਾਵਬਹੁਤਅਹੰਕਾਰਯੁਤ

ਹੂਆਯ. ਅਫਰਿਓਭਾਰਅਫ
ਰ-ਧਨਕੋਬਿਪੁਲਬੋਝਸੇਅਹੀ
ਕਾਰੀਭਾਇਆ, ਪਕੜਿਆਯ.
ਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ. ਪ
ਰਮਾਤਮਾਅਗਾਯਯਹੈਯਾਤੇਕੁ
ਹਣਕੀਤਾਐਤੋਲਿਆਨਹੀਜਾ
ਅਓਤੁਓ੦ ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਮੈਂਯ. ਜ[ਤਾ
ਓਦੇਖਓਤੁਓਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀ
ਅਓਤੁਓਸਰਨਪਰਿਓਗੁਰਭਾ
ਅਨਭੁਓ੦ ਗੁ. ਭਯਹੀਨ[ਗ
ਯ. ਅਨਭੁਓਕਿਨੇਨਦੇਖਿਆ
ਪੁਨਾ ਅਨਭੁਓਭਾਓਨਦਰਸੇ,
ਦੇ. ਅਨਭਵਰਹਾਨ

ਅਰਧਕਓ੦ ਗੁ. ਅਰਧਨੇਯੋ
ਰਪਰਮੇਸ਼ੁਰਕੋ ਯ. ਅਰਧਕ
ਓਅਰਧਿਆ

ਅਨਲਵਾਓ੦ ਗੁ. ਅਗਨਿਵ
ਯੁ ਯ. ਅੰਤਰਲੋਭਭਰਮਅਨ
ਅਰਦਾਗਿਓ੦ ਗੁ. ਅ[ਲਵਾਓ
ਰਦਾਸ

ਅਲਪਹੀਓ੦ ਗੁ. ਅਲੇਪਕੋ

ਯ. ਲੇਪਨਹੀਅਲਪਹੀਓ
ਅਨੁਰੂਪਿਓ. ਦੇ. ਯੋਗਸਮ
ਝੀਓਯ. ਜੋਅਨੁਰੂਪਿਓਠਾਕੁ
ਰਮੇਰੇਹੋਇਰਹੀਓਹਬਾਤ-ਜੋ
ਹੋਨੇਕੇਲਾਇਕਸਮਝੀਓਅ
ਨਰੂਪ ਸੀ.

ਅਗਨਿਤਲਾਉ. ਗੁ. ਦੁਖੋਕ
ਸਰੋਵਰਸੀਸਾਰਯ. ਪਾਛੇਬਾ
ਪਡਰਵਦੇਅਗੇਅਗਨਤ
ਅਜੂਨੀਸੰਭਉ. ਵ. ਅ ਲਾਉ
ਜੂਨੀਸੰਭਵ ਯ. ਨਿਰਭਉਨਿ
ਰਵੈਰਅਬਾਹਅਤੋਲੇ ਅਕਾ
ਲਮੁਗਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਮਨ
ਸਿਮਰਤਠੰਦਾਥੀਵਾਜੀਉ ਜਾ
ਤਅਜਾਤਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿ
ਸਭਾਉਨਭਰਮਾ ਅਯੋਨੀਸੀ
ਅ. ਸੀ. ਅਭਾਵ, ਨਹੀ ਭਵਸੀ.
ਅਲਪ, ਕ੍ਰਿਪਾ, ਸੰਬੋਧਨ,
ਪ੍ਰਤਿਖੇਪ ਫੈਕਨ, ਅਕਾਰਅ
ਰਥਾਤਆਨਾਅਖਰ
ਅਖੀਆ. ਪੰ. ਨੇੜ ਜੈਜੈਅਖੀ

ਆਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸੀ
ਅਹੀਮੈ. ਗੁ. ਚਾਹੀਏਯ. ਅੰ
ਚਨਲਾਗੇਅਗਨਸਾਗਰਮਹ
ਸਰਨਜੁਆਮੀਕੀਅਹੀਮੈ
ਅਧੁਆ. ਗੁ. ਅਧੀ ਯ. ਬਿ
ਲਮਨਅਧੁਆਰਾਈ. ਅਧੀ
ਰਤੀਵਾਅਧੀਰਾਈਮਾਤ੍ਰ
ਆਟਿਆ. ਪੰ. ਭੁਟਿਆ ਯ. ਰੇਨ
ਰਗਾਰਬਆਟਿਆ, ਅਟੀਆ
ਯ. ਗਰਬਅਟੀਆਝਿਲਾ
ਅਲੀਆ. ਗੁ. ਝੂਠ ਯ. ਜਾਗ
ਤਰਹੇਨਅਲੀਆਭਾਖੈ ਅ
ਅਟੀਆ. ਪੰ. ਤਿਖੀ ਲੀਕਸੀ.
ਮੁਖੀਆਂ ਯ. ਅਟੀਆਲੇਅ
ਟੀਆਰਾਮ
ਅਵਰਿਆ. ਦੇ. ਅਪਰਾਧ
ਯ. ਜੈਜੈਕਰੇਅਵਰਿਆਜਨ
ਕੀਅਵਰਾ ਸੀ.
ਅਧਰੀਆ. ਗੁ. ਅਧਾਰ ਯ.
ਰਮੇਰੇਨਾਮਸਾਹਬਕੋਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਰੀਆ ਅਧਾਰ ਸੀ.

ਅਫਰਿਆਂ ਗੁ. ਅਫਰਿਆ
ਹੂਆ, ਅਭਿਮਾਨਸੇਪੁਰਤਹੂ
ਆਯ. ਵਰਤੇਅਫਰਿਆ

ਅਬੀਨਿਆਂ ਗੁ. ਅੰਧੇਜਨੇ
ਕੇਯ. ਸਭਫੇਕਟਧਰਮਅਬੀ
ਅਲੋਇਆਂ ਦੇ. ਦੇਖਿ ਨਿਆ
ਆ ਅਵਲੋਕਿਤ ਸੀ.

ਅਲੂਦਿਆਂ ਦੇ. ਲਿਬੜਾਹੂ
ਆ ਅਰਥਤਰੀਦਾਹੂਆ ਆ
ਲੂਦਹ ਫਾ.

ਅਨੂਪਿਆਂ ਗੁ. ਅਨੂਪਦਰ
ਸਨਵਾਲਾ ਯ. ਚਕ੍ਰਪਾਇਦਰ
ਸਅਨੂਪਿਆ

ਅਮਿਤਿਆਂ ਦੇ. ਮਾਪਰਹਿਤ
ਭਾਵਬੰਤ

ਅਰਧਿਆਂ ਗੁ. ਅਰਧਿਆ
ਯ. ਅਰਧਕਉਅਰਧਿਆ

ਅਲਾਇਆਂ ਗੁ. ਕਹਤੇਹੈਂ

ਅਖੜੀਆਂ ਪੰ. ਅਖੀਆ ਨੇ
ੜਯ. ਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨ
ਵਹੁਬੁਧੀਨੇੜਜੁਦੇਹੈਂ ਜਿਨਸੇ

ਦਿਖਾਈਦੇਤਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਉਭ੍ਰੀ
ਚ ਏਹਨੇੜਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਮੇਦਿਬਾਵਿਸਟਿਹੋਈ

ਅਭਾਖਿਆਂ ਗੁ. ਨਭਿਚਾਰ
ਨਯੋਗਮ ਯਵਨਭਾਖਾਰੂਪਕਲ
ਮਾਪੜਮਾਰਿਆਜੀਵਯ. ਅਭਾਖਿ
ਆਕਾਭੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾਇ
ਸਬਚਨਅਨੁਸਾਰਦੇਖੇਜੋਜੋ
ਯਵਨਮੰਤ੍ਰਸੇਮੰਤ੍ਰਿਆਮਾਸਖਾ
ਤੇਹੈਵੇਸਭੀਯਵਨਤੁਲਮਹੈਂ

ਅਪਨਾਇਆਂ ਗੁ. ਅਪਨੇ
ਕੀਯ. ਰਾਖਲਾਜਅਪਨਾਇਆ

ਅਤਿਸੁਹੀਆਂ ਗੁ. ਅਤੀਸੁਹ

ਅਸੀਸੜੀਆਂ ਪੰ. ਅ ਵਢੇ
ਸੀਸਾਂ, ਅਸੀਰਬਾਦ ਯ. ਦੇਹ
ਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆ

ਅਲਕਾਇਆਂ ਪੰ. ਅਲਸਾ
ਇਆ, ਅਲਸੀਬਨਰਹਾ ਯ.

ਨਾਮਲੈਤਅਲਕਾਇਆ

ਅਘਾਵਾਇਆਂ ਗੁ. ਤਿਪਤਹੈ
ਨੇਵਾਲਿਆ ਯ. ਗੁਰਕੇਸਬ

ਦਅੰਘਾਵਟਿਆ
ਅਟਕਾਇਆ॥ ਗੁ॥ ਅਟਕ,
ਫਸਯ॥ ਗਹੇਰਹੇਅਟਕਾਇਆ
ਮਾਯਾਕੇਪਕੜੇਹੁਏਮਾਯਾਮੇਅ
ਟਕਰਹੇਹੈਂ

ਅਨਗਰੂਆ॥ ਵਾ॥ ਪੁਨਾਬਡਾ
ਯ॥ ਅਨਗਰੂਆਅਖਾੜਮੰਡ
ਲੀਕਬੋਲਬੋਲੇਕਾਛੇ॥ ਪੁਨਾਹ
ਰਿਨੇਬਡਾਅਖਾੜਕਰਰਖਾਹੈ
ਜਿਸਅਖਾੜੇਬੀਚਮੰਡਲੀਕ
ਮੰਡਲੇਸੁਰਰਾਜੇਬਚਨਬੋਲ
ਤੇਹੈਂਨੀਤਿਕੇਕਾਛੇ॥ ਅਪਨੀ
ਇਛਾਨੁਸਾਰਕਾਂਥਿਤਸੰ॥

ਅਵਗਾਹੀਆ॥ ਗੁ॥ ਜਾਇ
ਆ, ਸ਼ਾਨਕੀਆ, ਅਵਗਾਹਿ
ਅਲਪਲਾਲੀਆ॥ ਪੰ॥ ਤਸੰ॥
ਅਸਤਬਜਸਤ, ਬਜਰਬੀਆ
ਯ॥ ਗਾਲੀਅਲਪਲਾਲੀਆ
ਅਖਲਬੁਯਾਟਿਆ॥ ਗੁ॥ ਅ
ਖਲਬੁਯਾਹੈ

ਅਲਾਏ॥ ਦੇ॥ ਕਹਤੇਹੈਂਯ॥ ਮੁਖ

ਹੁਅਲਾਏਹਭੁ॥ ਮੁਖਸੇਸਭੀਅ
ਪਨੇਕੋਭਗਤਕਹਤੇਹੈਂ,
ਅਭੁਾਇ॥ ਗੁ॥ ਖੋਟੀਭਾਵਨਾ
ਅਜਾਇ॥ ਗੁ॥ ਬਿਨਾਠਿਕਾਨੇ
ਭਾਵਬਜਰਬਯ॥ ਬੋਲੇਬੋਲਅ
ਜਾਇ, ਅਜਾਈਯ॥ ਤਿਸਕੀ
ਘਾਲਅਜਾਈਜਾਇ, ਅਜਾਏ
ਯ॥ ਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ ਪੁਨਾ
ਜੇਤੇਕਰਮਕੀਏਹਉਹਉਮੇਤੇਤੇ
ਜਾਹਅਜਾਏ

ਅਲੋਇ॥ ਦੇ॥ ਦੇਖ, ਅਲੋਕਿਕ
ਹੈਯ॥ ਏਹੁਪਦਮਅਲੋਇ-ਪ੍ਰ
ਤਿਰਾਤੀਨਲੋਕਸੁਝਨੇਕੀਕਰ
ਨੀਨਾਦੀਖਨਾਪੀਠਪੀਛੇਭੀਯ
ਹਮਿਥਿਆਵਾਦੀਓਕਾਅਲੋਕ
ਕਅਰਥਾਤਬਡਾਨਯਾਪਦਮਾ
ਸਨਹੈਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਅ
ਇਆਕਬਨਵਤਯਹਭੀਉਪਹਾ

ਅਸਾਈ॥ ਗੁ॥ ਆਸਾ ਸਹੈ
ਅਘਾਈ॥ ਦੇ॥ ਝਿਪਤਹੋਰਹੇਹੈਂ
ਅਈਏ॥ ਗੁ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੋਕੋਮ

ਲਤਾਸੇਬਚਨਕਹਨੇਮੋਆਯੋਪ
 ਦਹੈਤਾਸੇਅਈਏਬਨਹੈਯ.ਅ
 ਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ.ਹੇਪ੍ਰ
 ਮੇਸ੍ਰਦਇਆਕਰਮੁਝੈਇਕਅ
 ਪਨੇਅਵੈਤਸ੍ਰੁਪਕੀਓਰਲਿਆ
 ਅਲਪਾਇ.ਗੁ.ਅਲੇਪਹੈ ਵੇ
 ਯ.ਸੁਰਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕਤਾਬ੍ਰ
 ਮਗਜਾਨੀਅਲਪਾਇ
 ਅਧਿਕਾਈ.ਗੁ.ਅਪਨੀਉਚਤਾ
 ਈਹੇਤਯ.ਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕ
 ਰੇਅਧਿਕਾਈ-ਉਚਾਬਨਨੇਹੇ
 ਤ,ਅਧਿਕਤਾਵਾਲਾਹੈਯ.ਮਾ
 ਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈ
 ਅਉਲੀਏ.ਦੇ.ਵਲੀਫਕੀਰ,
 ਬਲਵਾਨਸੰਤਯ.ਪੀਰਪੰਕੀਬ
 ਰਅਉਲੀਏਵਲੀਓਕਾਬਹੁ
 ਬਚਨਅਉਲੀਏਹੈਜੈਸੇਨਬੀ
 ਓਕਾਬਹੁਬਚਨਅੰਬੀਏਹੈ
 ਅਨਕਾਏ.ਗੁ.ਅਨਦੇਹੋਮੇਭਾ
 ਵਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਬਿਨਾਅਨਇਸਤੀ
 ਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਕੀਦੇਹੋਮੇਅਨਕਾਯ

ਸੰ.ਯ.ਅਨਕਾਏਰਾਤਕਿਆਵ
 ਵਦੁਹੇਲੀਰਾਮ
 ਅਗਨਈ.ਗੁ.ਮਾਯਾਅਗਨੀ
 ਯ.ਨਹਧੇਹੇਅਗਨਈ
 ਅਗਮਈ.ਗੁ.ਮਨਬਾਣੀਸੇ
 ਅਗਮਮਹੈਪੁਨਾਮਨਬਾਣੀਜ
 ਨਅਗਮਾਨਸੇਭੀਅਗਮਮਹੈਯ.
 ਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ
 ਅਪਨਾਈ.ਪੰ.ਅਪਨੀਯ.ਨਹ
 ਬੁਝੀਅਪਨਾਈ
 ਅਧਮਾਈ.ਦੇ.ਨੀਚਪਨਾਯ.ਕ
 ਹੋਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈਪੁਨਾ
 ਨਹਛੂਟੀਅਧਮਾਈ-
 ਅਪੁਲੀਏ.ਦੇ.ਪ੍ਰ.ਭਿਪਤੋਹਈ
 ਏਯ.ਪੁਰਤਿਨਕੀਅਪੁਲੀਏ
 ਅਰਬੀਏ.ਗੁ.ਯਾਚਕ,ਸੁਲੀ,
 ਯ.ਸਭਹਰਿਕੇਅਰਬੀਏ
 ਅਨਕਾਈ.ਗੁ.ਅਨੰਦਦੇਨੇਵਾ
 ਲਾਹੈਯ.ਸਦਾਸਦਾਅਨਕਾਈ
 ,ਅਨੰਦਹੈਯ.ਹਰਿਆਰਾਧਸਦਾ
 ਅਨਕਾਈ

ਅਤਤਾਈ ੦ ਵੇ. ਆਤਤ, ਬਿਸਤਾ
 ਰੇਸਸਤਾਇ ਪਕੜਕਰ ਮਾਰਨੇ ਹੇ
 ਤ ਅਯ ਚਲਨੇ ਕਾਸ਼ੁਭਾਵੇ ਹੋਵੇ
 ਜਿਸਕਾਤਿਸਕਾਨਮ ਆਤਤਾ
 ਯੀ ਹੈ ਮੇਸੇ ਪੁਰਖ ਬਸਿਸੁਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤੀ ਮੋਖਣ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਅਗਨਿ
 ਲਗਾਨੇ ਵਾਲਾ ੧ ਬਿਖਦੇ ਨੇਵਾ
 ਲਾ ੨ ਨਗਨ ਸਸ੍ਰੁਪਕੜ ਮਾਰ
 ਨੇ ਕੋਆਇਆ ੩ ਧਨਹਰਲੇ
 ਨੇਵਾਲਾ ੪ ਖੇਤਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ੫
 ਇਸਤੀਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ੬ ਕਾਤਾ
 ਯਨਰਿਖੀਕੀਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਮੋਆ
 ਤਤਾਈ ਸਾਤਲਿਖੇ ਹੈਂ ਬਿਨਾਅ
 ਪਰਾਧਕੀਏ ਹਾਥ ਉੱਚਾ ਕਰਸਰਾ
 ਪਦੇ ਨੇਵਾਲਾ ੧ ਮੰਤ੍ਰਸੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾ
 ਲਾ ੨ ਰਾਜਸਭਾ ਮੋਚੁਗਲੀਕਰ
 ਨੇਵਾਲਾ ੩ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾਇਸਤੀ
 ਕਾਤਾਗਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ੪ ਅ
 ਗਨਿਦਾਤਾ ੫ ਬਿਖਦਾਤਾ ੬
 ਸਸ੍ਰੁਖੇਚਮਾਰਨੇ ਆਯਾ ੭ ਬਿ
 ਹਸਪਾਤਿ ਦੇਵਲ ਬਿਸ਼ੁ ਮਨੁਇ

ਨਚਾਰਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕਾਰੋਨੇਲਿਖਾ
 ਹੈ ਆਤਤਾਈ ਬਾਲਕਹੋਵੇ ਬੁ
 ਦਹੋਵੇ ਗੁਰਹੋਵੇ ਬ੍ਰਾਮਣਹੋਵੇ
 ਬਿਨਾਬ੍ਰਿਤਾਂਤਪੁਛੇ ਅਰਥਤਇ
 ਜਹਾਰਲੀਏ ਬਿਨਾਹੀਸੀਘ੍ਰਮ
 ਰਦੇਨਾ ਐਰਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕਾਗਲਿ
 ਖਤੇ ਹੈਂ ਗੁਰੁ ਆਤਤਾਈਨਹੀਮ
 ਰਨਾਐਰਸਭੀਮਾਰਦੇਨੇ ਗੁਰੁ
 ਆਤਤਾਈਕੋਮਾਰਦੇਨਾ ਕਹਨੇ
 ਵਾਲੇਰਿਖੀਓਕੇਬਚਨ ਧਰਮ
 ਸਾਸਤ੍ਰੁਪਨਹੀ ਓਹਬਚਨਅ
 ਰਥਸਾਸਤ੍ਰਅਰਥਤਰਾਜਨੀ
 ਤਰੂਪ ਹੈਂ ਯਾਤੇਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਕੀ
 ਰੀਤਿਸੇ ਗੁਰਕਾਥਧਨਹੀਕਰ
 ਨਾ ਐਰਸਭਮਾਰਦੇਨੇ ਬਿਲੰਬ
 ਨਹੀਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਬਿਚਾਰਇ
 ਸਵਾਰਤਾਕਾਵਾਚਸਪਤਮਕੋਸ
 ਮੇ ਹੈਤਹਾਤੇਦੇਖੋਸੁਣੇ ਆਤਤਾ
 ਯੀ ਸੰ. ਯ. ਸੰਤਕਾਨਿਦਕਮਹ
 ਅਤਤਾਈ

ਅਨਿਮਾਇ ੦ ਵੇ. ਅਧਰਮਸੇ

ਯ. ਤਉਕੜੀਅੰਜੋਅਨਿਆਇ
ਕੋਮਰਤਾ - ਸੂਰੀਏਤਬਜੇਪ੍ਰਮੇਸ਼
ਰਅਧਰਮਸੇਮਾਰਤਾਹੋਵੇ ਅ
ਅਨਤੁਭਾਇ. ੲ. ੫ ਨਾਯਸੰ.
ਸੁਪੰਖੀਬਿਛਾਦਿਰੂਪਹੋਕਰਅ
ਨੇਕਰੂਪੇਸੇ ਯ. ਰਾਜਾਰਾਮਮਓ
ਲਿਆਅਨਤੁਭਾਇ

ਅਲਮਲਖਾਈ. ੲ. ਜਿਨਘੋ
ਗਿਲੋਗੋਨੇਅਲਅਰਥਾਤਆ
ਲਲਿਗਕੀਮੇਲਮੁੜਪੀਆ
ਹੈ ਯ. ਅਲਮਲਖਾਈਜਿਰਛਾ
ਈਪਾਈ ਵਾਮੀਓਕੇਮਤਮੋਮੁੜ
ਭੀਪਾਨਕਰਤੇਹੈਂ ਘੋਗਿਲੋਗ
ਮੁਰਦੇਕਾਮਾਸਖਾਏਵਤਸੁਕਾ
ਹੂਆਬਿਸਾਭੀਖਾਤੇਹੈਂ ਯਾਤੇ
ਅਲਪੁਰੀਬਿਸਾਮੁੜਰੂਪਮੇਲ
ਜਿਨੇਨੇਖਾਈ ਤਿਨਮੂਰਖੇਨੇਕੁ
ਤਿਯੋਂਕੀਕ੍ਰਿਯਾਧਾਰਨੇਸੇਸੇਸੇ
ਮੇਅਪਨੀਪ੍ਰਤਿਸਾਹੀਦੂਰਕਰ
ਅਵਤਰਆਇ. ੲ. ਲਈਹੈ
ਮਨੁਖਦੇਹਮੇਆਇਕੇ ਯ. ਅ

ਵਤਰਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ -
ਭਾਵਕਛਨਹੀਕੀਆ
ਅਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਈ. ੲ. ਸਭਮੇ
ਪ੍ਰਫੁਲਤਭਏਹਰਿਨਾਮਸਰੂਪ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਕੋਪਾਇਕੇ
ਅਸੀ. ੫. ਹਮਯ. ਅਸੀਖਤੇਬ
ਹੁਤਕਮਾਵਦੇਪੁਨਾ ਗਲੀਅ
ਸੀਚੰਗੋਰੀਆ, ਅਸੀਬਰਸ
ਕਾਯ. ਅਸੀਹਾਕਾਬਿਉਹਾਰਨ
ਪਾਵੇ, ਹਮਾਰੇਸੇਜੈਸੇ ਅਸਾਨਾ
ਲੋਸਗਭਲੇ, ਹਮਾਰੇਮੇਯ. ਅ
ਉਗਣਸਭਅਸਾਂ, ਐਸਾ ਜੈਸੇ
ਅਸਕੋਜਨਜਨਮਿਓਜਗਮਾਹੀ
ਅਸੁ. ੫. ਅਸੁਕਾਮਹੀਨਾ, ਕੁਆ
ਰਮਾਸਯ. ਅਸੁਸੁਖੀਵਸੀਦੀਅ
ਆਸਿਨ ਸੰ.

ਅਸਿ. ੦. ਸੰ. ਖੜਗ ਹੈਕ੍ਰਿਯਾਵਾਰ
ਕਮਯਮਪੁਰਖਕਾਏਕਵਚਨ
ਜੈਸੇ ਤਤ੍ਵਮਸਿ. ਤਤ੍ਵ. ਵਹੁਪਰਮ
ਤਮਾ ਤ੍ਵੰ. ਤੂੰ ਅਸਿ. ਹੈ
ਅਵਸ. ੦. ਸੰ. ਘਰਯ. ਗਰਬਨ

ਕੀਜੀਏਉਚਾਦੇਖਅਵਾਸ
 ਅਰਸ॥ ਫਾ॥ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ॥ ਬਵਾ
 ਅਕਾਸ॥ ਦੇ॥ ਗਗਨ ਸੀਰੋਰੇਗ
 ਯ॥ ਅਕਾਸਨਿਖੜਾ
 ਅਕਾਸੀ॥ ਦੇ॥ ਅਕਾਸਮੇ ਯ॥
 ਕਿਰਣਿਅਕਾਸੀ
 ਅਸੇਸ॥ ਸੀ॥ ਸੰਪੂਰਣ
 ਅਵਾਸਾ॥ ਸੀ॥ ਨਗਨ, ਦਿਰੀਬਰ
 ਅਕਸ॥ ਯ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ
 ਅਪਰਸਾ॥ ਦੇ॥ ਅਨਸਾਬਬਸ਼੍ਰਾ
 ਦਿਨਾਛੁਹਾਤੇ ਯਹਕ੍ਰਿਯਾਦਖ
 ਣੀਯੋਮੇਬਹੁਤਹੈ ਅਪਰਸਯ॥
 ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ
 ਅਤਿਰਸ॥ ਭੁ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਕਰ
 ਯ॥ ਅਤਿਰਸਰੰਗਚਲੂਲੇਰਾ
 ਤੀ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਕਰਗਾੜੇਅਨੰ
 ਦਮੇਰੰਗੇਗਾਏਹੈ
 ਅਪਜਸੀ॥ ਦੇ॥ ਨਿੰਦਾ, ਅਪਯ
 ਅਰਦਾਸ॥ ਦੇ॥ ਬੇਨਤੀ, ਸਸੀ॥
 ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਯ॥ ਦੁਇਕਰਜੇੜਕ
 ਰੋਅਰਦਾਸ

ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਸੀ॥ ਨਨਾਸਹੋਨੇ
 ਵਾਲਾ ਯ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਮਨ
 ਅਹੰਫਾਸ॥ ਭੁ॥ ਅਹੰ ਮਹਰਾਖ
 ਕਾਰਦੁਪਫਾਹੀ ਯ॥ ਅਹੰਫਾਸ
 ਤੀਖਣਕਰਨਹ॥ ਸੰਸਾਰਬਨ
 ਮੋਦੇਹੋਹੰਫਾਸੀ ਪੁਨਾਪੁਨਾਅੰਤਾ
 ਕਰਣਮੋਧਸਨੇਸੇਤੀਖਣਹੈ ਨਾ
 ਟੂਟਨੇਸੇਬਡੀਕਰੜੀਹੈ
 ਅਹਨਿਸ॥ ਦੇ॥ ਦਿਨਰਾਤ ਯ॥
 ਅਹਨਿਸਜਾਰੇਨੀਦਨਸੋਵੇ
 ਅਘਨਾਸ॥ ਸੀ॥ ਪਾਧੇਕੇਨਾਸ
 ਕਰਨਵਾਲਾ ਯ॥ ਅਥਿਨਾਸੀ
 ਅਘਨਾਸ
 ਅਭਿਆਸ॥ ਦੇ॥ ਆਬ੍ਰਿਤੀ,
 ਪੁਨਾਪੁਨਾਪੜਨਾ ਯ॥ ਵੇਦਾਕਾ
 ਅਭਿਆਸ, ਸਮੀਪ, ਗੁਰੇ
 ਸੇਸੁਟੇਅਰਥਮੋਯੋਗਅਥਿਚਾ
 ਰਕਰਨਾ ਅਭਿਆਸਸੀ॥
 ਅਵਕਾਸ॥ ਸੀ॥ ਵਿਰਲ, ਵੇਹ
 ਲ, ਸਮਾ, ਅਵਸਰ
 ਅਥਿਲੇਸ॥ ਸੀ॥ ਨਿਖਲਕਾ

ਸੁਮੀ

ਅਮਾਵਸ. ਦੇ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਪਖਕੀਪੰ
ਵਸਤਿਥੀ ਅਮਾਵਸਾ ਸੀ.

ਅਮਰਦਾਸ. ਸੀ. ਤੀਜੇਗੁਰੂ ਨਾ
ਮਕਾਅਰਥ ਅਮਰ. ਮੁਕਤਹੈ
ਦਾਸਜਿਸਕੇ, ਵਾ ਨਿਖਲਾਵਿ
ਕਾਰਤਾਗਸੇਸੁਕ੍ਰਿਯਾਧਾਰਨੇ
ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪਹੈਂ ਦਾਸਜਿਨਕੇ,
ਉਕ੍ਰਿਚ ਸਾਧਕਰਮਜੇਪੁਰਖਕ
ਮਾਫੇ ਨਾਮਦੇਵਤਾਜਗਤਕਹਾ
ਵੇ, ਵਾ ਸੁਰਗਵਾਸੀਦੇਵਤਾਦਾ
ਸਹੈਂਜਿਸਕੇ ਐਸੇਅਨੁਪਮਗੁ
ਣੇਵਾਲੇਤੀਸਰੇਗੁਰੂ ਯ. ਅਮ
ਰਦਾਸਗੁਣਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾ
ਤੇਹਬਣਆਵੇ, ਅਮਰੋਕੇਦਾ
ਸਕਰਮਕਾਂਡੀਲੋਕ

ਅਟਕਾਵਸ. ਦੇ. ਅਟਕਤਾਹੈ
ਯ. ਬੋਰੀਬਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀ
ਬਹੁਰਬਹੁਰਅਟਕਾਵਸਰੇ
ਅਮਰੀਆਸ. ਪੰ. ਪਹੁਚਗਿ
ਅਭਿਨਿਵੇਸ਼. ਸੀ. ਯਹ ਆ

ਕਾਮਹਮਕੋਅਵਸਾਕਰਤਬਖ
ਹੈਂਐਸਾਆਗਾਹ, ਅਨਿਤਾਦੇ
ਹਾਦਿਕੋਸੇਬਿਯੋਗਮਤਹੋਵੇਐ
ਸਾਮਰਣਨਿਵਾਰਕਯਠ, ਸਿਰ
ਤੁਕੇਭੈਕੀਜਨਕਾਵਿਦਾ
ਅਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸ. ਵ. ਮੁਕ
ਤੀਦੇਣਾਜਿਸਕਾਗੁਣਹੈ
ਅਹੋ. ਸੀ. ਅਧਿਕਾਰ, ਕਰੁਣਾ,
ਵਿਖਾਦ, ਸੰਬੋਧਨਯ. ਅਹੋਜ
ਸਰਖੇਣ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਬਿਸਮਯ,
ਪਾਦਪੂਰਣ ਜਹਾਪਾਦਪੂਰਣ
ਮੇਰਖੇਤਹਾਯਹੀਅਰਬਹੋਤਾ
ਹੈ, ਅਸੁਯਾ, ਵਿਤਰਕ, ਸੋਕ
, ਪੀਟਨੇਸਮੇਬੋਲਾਜਾਨੇਵਾਲਾ
ਓਹਪਦਇਸੀਸੇਬਨਾਹੈ ਅਰ
ਬਤਿਸਕਾਸੋਕਹੈ

ਅਹ. ਦੇ. ਦਿਨ ਯ. ਅਹਨਿਸ
ਜੋਨਾਨਕਜਪੇ, ਇਸਯ. ਅਹ
ਕਰਕਰੇਸੁਆਹਿਕਰਪਾਏ, ਐ
ਸੀਯ. ਕੁਦਰਤਅਹਵੇਖਾਲੀ
ਅਨ-ਸਕਤੀਐਸੀਦਿਖਾ

ਲੀਹੈ ਜੋਜੀਤਕੇਇਤਨੇਬਡੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਸਭਾਅਪਨਾਥਾ
ਨਕੀਆਹੈ

ਅਹੇ० ਪੰ० ਹੈ

ਅਹੀ० ਸੀ० ਅਹੰਕਾਰ ਯ० ਮੋਰੀ
ਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ
ਪੁਨਾ ਅਹੰਫਾਸਤੀਖਣਕਠ
ਨ, ਮੈ ਜੈਸੇਏਕੋਅਹੰਬਹੁਸ਼ਾਂ
ਸ਼ਿਸ਼ਿਕੀਰਚਨਾਸਮੇਈਸ੍ਵਰ
ਸੇਸੰਕਲਪਕਰਤਾਹੈ ਏਕਮੈਬ
ਹੁਤਹੋਵੇਂ ਯਹਸੁਤਿਕਾਅਰਥ

ਆਹਿ० ਸੀ० ਸਰਪ, ਬਿੜਾਸੁ ਹੈ

ਅਹੀ० ਗੁ० ਚਾਹੀਯ० ਰਦੈਤ

ਸਰਣਤੁਮਾਰੀਅਹੀ

ਅਸਾਹ० ਗੁ० ਸ੍ਵਾਸਹੀਨੋਕੋ ਯ०

ਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਆਸਾਹ-ਈਹਾ

ਅਸਾਹਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਆਅ

ਨ੍ਯਕਰ ਹੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਜੇਤੂਪਾਣ

ਹੀਨੋਕੋਜੀਵਾਵੇਤਾਕਿਆਹੈਭਾ

ਵਅਨੰਤਸਕਤੀਵਾਲੇਤੁਸ੍ਰਕੋਕੁ

ਛਾਅਸਚਰਯਨਹੀ ਬਚਨਾਂਤ

ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੇਬਿਨਸਾਸਤੇਗ
ਖੇ, ਹਮਾਰੇਮੇ ਯ० ਅਵਗੁਣ
ਸਭਅਸਾਹ

ਅਕਹ० ਦੇ० ਜੋਨਾਕਹਿਆਜਾਏ

ਅਲਹੁ० ਦੇ० ਅੱਲਾ ਯ० ਅਲ

ਹੁਅਲਖਨਜਾਈਲਖਿਆ, ਅ

ਲਖ ਯ० ਅਲਹੁਲਹੋਤੋਕਿਆ

ਕਹੋਕਹੋਤੋਕੋਉਪਕਾਰ

ਅਲਾਹ० ਦੇ० ਅੱਲਾ ਯ० ਅਲ

ਹਤਪਾਕੰਪਾਕਹੈਸਕਕਰਹੁਜਿ

ਦੂਸਰਹੋਇ

ਅਥਾਹ० ਪੰ० ਅਗਾਥ ਯ० ਗ

ਹਰਗੀਭੀਰਅਥਾਹ

ਅਗਾਹ० ਗੁ० ਅਗਾਥ ਯ० ਰਸ

ਨਾਅਗਾਹਅਗਾਹਗੁਨਰਾਤੀ-

ਜੀਭਾਅਗਾਥਕੇਅਗਾਥਗੁਣੇ

ਮੇਰੀਗੀਜਾਵੇਹੈ, ਜੋਨਗਾਯਾ

ਜਾਵੇਭਾਵਨਾਪਕੜਾਜਾਵੇ

ਅਗਾਹੁ० ਪੰ० ਪਹਲੇਹੀ ਯ० ਅ

ਗਾਹਦੇਜੇਚੇਤੀਮੈ ਪੁਨਾ ਅਗ

ਹੁਦੇਖੇਪਿਛਹੁਦੇਖੇ, ਨਾਪਕੜਾ

ਜਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਅਗਹੁਗਹਿ
 ਓਨਹਜਾਇ
 ਅਜੇਹਾ. ਪੰ. ਐਸਾ
 ਅਪਾਹ. ਗੁ. ਨਿਰਲੇਪ ਯ. ਆ
 ਪੇਆਪਅਪਾਹ, ਅਪਨਾਆ
 ਪ ਯ. ਭਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹ- ਦੀ
 ਆਪੈਸ਼ਮੀਨੇਅਪਨਾਆਪ
 ਅਜਹੂੰ. ਦੇ. ਇਸਸਮੇਭੀ ਯ. ਅ
 ਜਹੂੰਕਛਬਿਗਰਿਓਨਹੀ
 ਅਹੁਹ. ਸੀ. ਅਬਾਯ, ਅਦਭੁ
 ਤ, ਖੇਦ, ਪਰਿਕਲੇਸ, ਪ੍ਰਕਰ
 ਖ, ਸੰਬੋਧਨ, ਪੀਟਨੇਸਮੇਵਾ
 ਲਾਹੈਹੈਬਚਨਇਸੀਸੇਬਨਾ
 ਹੂਆਹੈ ਅਰਥਉਸਕਾਖੇਦਹੈ
 ਅਵਰਾਹਾ. ਗੁ. ਐਰੋਸਾਬ ਯ.
 ਸਹੁਰਾਤੇਅਵਰਾਹਾ
 ਅਵਰਾਹਾ. ਸੀ. ਖੋਜ ਯ. ਸਗ
 ਲਵੇਵਹਾਰੇਅਵਰਾਹਾ
 ਅਸਗਾਹ. ਪੰ. ਅਗਾਧ. ਭੂ
 ਘਾ ਯ. ਸੁਣਿਐਹਾਬਹੋਵੇਅ
 ਅਸਨੇਹੀ. ਪੰ. ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਗਾਹ

ਜਨੇਹੀ ਯ. ਸਭਮਿਥਿਆਅਸ
 ਨੇਹੀ, ਅਸਨਾਹ ਆਸਨਾਇ
 ਯ.- ਦੇ. ਐਸਾਨਹੀ
 ਅਸਾਸਹ. ਗੁ. ਪ੍ਰਸੰਸਾਕਰੇਹੈ
 ਯ. ਸਿਧਸਾਧਕਅਸਾਸਹ ਅ
 ਅਨਗਾਹ. ਪੰ. ਅੰਨ ਸੀਸਾ ਸੀ.
 ਗਾਹੁਨੇਵਾਲੇਫੱਲੇ ਜਿਨਸਾਬ
 ਗਾਹਕੇਅਰਥਾਤਬਰੀਕਕਰ
 ਕੇਭੁਸਸੇਜੋਚਨੇਗੇਹੂਆਇ
 ਕਕਾਦਾਨਾਨਿਕਾਸਾਜਾਤਾਹੈ
 ਯ. ਲਾਟੂਮਧਾਣੀਆਅਨ
 ਅਵਾਈਹੈ. ਪੰ. ਅਵਾ ਗਾਹ
 ਇਲਪਨਸੇ, ਪ੍ਰਮਾਦਸੇ
 ਅਰਸਹੁ. ਗੁ. ਸੁਰਗਤੇ ਯ.
 ਨੂਰਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀ
 ਅਰਧਹੁ. ਗੁ. ਨੀਚੇਕੇ ਐ
 ਭਾਵਜੀਵਕੇ ਯ. ਅਰਧਹੁਓ
 ਰਧਹਮੰਝਝਸੇਰਾ ਪੁਨਾ ਅਰ
 ਧਹਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾ
 ਅਠਤ੍ਰਹ. ਦੇ. ਪੰਦਰਸੈਅ ਵਾ
 ਠਤ੍ਰਮੋਬਾਬਰਾਵੇਗਾ ਯ. ਆ

ਵਨਅਠੜਹ

ਅਗਲੀਵਹੁੰ ਗੁ. ਸਭਕਾ
ਆਗੁ, ਮੁਰੈਲੀਯ. ਪਾਛੰਕਰੋ
ਤਿਅਗਲੀਵਹੁੰ ਸੰਤੋਕੀਸੇਵਾ
ਪੀਛੇਰਹਨੇਵਾਲੇਕੋਸਭਕਾ
ਆਗੁਕਰਦੇਤੀਹੈ

ਅਗਨਿਮਹੁੰ ਦੇ. ਮਾਤਾਕੇਉ
ਦਰਮੇ ਯ. ਅਗਨਮਹਿਅਹਾ
ਰਪਹੁਚਾਵਏ - ਪੁਤ੍ਰਕੋਮਾਤਾ
ਕੇਉਦਰਕੀਆਗਕੇਸਮੀਪ
ਭੋਜਨਭੋਜਤਾਹੈ

ਅਹਾੜਾਦਿਹੁੰ ਵ. ਦਿਨਮੇਖੋਟੇ
ਕਾਮਬੋੜੇਹੋਤੇਹੈ ਯਾਤੇਦਿਨਹੁੰ
ੜਕੇਮਹੀਨੇਤੁਲਮਹੈ ਯ. ਸਾਵ
ਣਰਾਤਅਹਾੜਾਦਿਹੁੰ - ਸਾਵ
ਣਕੀਅੰਗੁਰੀਤੁਲਮਹਾਡਿਮੇ
ਪਾਪਬਹੁਤਹੋਤੇਹੈ ਯਾਤੇਸਾਵ
ਣਰਾਤਿਤੁਲਮਹੈਅਸਾੜਾਦਿ
ਨਤੁਲਮਹੈ

ਅਕਬਰੀਹੋ. ਵ. ਅਕਬਨੀ
ਬੁਮਕੋਵਿਚਾਰਕੋਕਰੇ

ਅਚੁਤਤਨਹੁੰ ਗੁ. ਅਗਿੜ
ਰੂਪਪਰਮਾਤਮਾਕਾਸ੍ਵਰੂਪਸਿ
ਮਰਣਸੇਮਿਲਤਾਹੈ ਯ. ਲਬ
ਧੰਅਚੁਤਤਨਹੁੰ

ਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹੁੰ ਗੁ. ਮੁਕਤੀ
ਅਕੰਪੰ. ਅਕਕੇਪੇ ਕਾਲਾਭ
ਰੁਜਾਬ ਯ. ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕ
ਰੇਅਕਤਿਤਾ ਆਕ ਅਰਕਸੰ.
ਪੰ. ਦੁਖੀਹੋ ਜੈਸੇ ਅਕਗਿਆ
ਸੰ. ਦੁਖ. ਕ ਸੁਖਕਾਨਾਮਹੈ ਨਾ
ਕ ਅਕ ਦੁਖਕਾਨਾਮਹੈ

ਅਕੈ. ਪੰ. ਅਬਵਾ. ਯਾਂ
ਅਧਿਕੰ. ਸੰ. ਅਨੇਕ, ਬਹੁਤ,
ਅਰਥਾਲੰਕਾਰਬਿਸੇਖ,

ਅਨਕੰ. ਸੰ. ਢੋਲਵਾਜਾਪ੍ਰਾ
ਅਥਾਕੰ. ਦੇ. ਅਥੱਕ ਟੀ.
ਅਨੇਕੰ. ਸੰ. ਬਹੁਤ, ਅਨੇਕਯ.
ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਰੂਪਅਨੰਤਾ
ਅਨਿਕੰ. ਦੇ. ਅਨੇਕਯ. ਤੇਰੀ
ਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹੁੰ
ਰਿਪੁਜਾਜੀ ਅਨੇਕਸੰ.

ਅਲੋਕੰ ਦੇ. ਦੇਖਕੇ ਯ. ਸੁੰਦਰਬ
ਦਨਅਲੋਕ

ਅਪਾਕੀੰ ਗੁ. ਆਪਕੀਆ ਯ. ਅ
ਪੇਆਪਅਪਾਕੀ- ਸੁਤੇਸਿਧਤਮ

ਅਲੀਕੰ ਸੀ. ਬੂਠ ਨੇਕੀਆ

ਅਪਨਾਕੰ ਗੁ. ਅਪਨੇਜਨਕਰ
ਯ. ਰਾਖਲੇਹੁਆਪਨਅਪਨਾ

ਕ-ਆਪਅਪਨੇਜਨਕਰਰਖ
ਅਤਿਨੀਕਾੰ ਦੇ. ਅਤੀਸੁ ਲੇਵੇ

ਖਮਯ. ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀ
ਅਵਰੀਕਾੰ ਦੇ. ਐਰਕਿਸੇਕਾ ਕਾ

ਅਗਨੀਕਾੰ ਗੁ. ਤਿਲਾਰੂਪੀਆਗ
ਕਾਯ. ਕਲਿਜੁਗਾਰਥਅਗਨੀਕਾ

ਅਮੁਲੀਕੰ ਗੁ. ਅਮੋਲਕ ਯ. ਅ
ਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਰਤਨ

ਅਨਾਲਕਾੰ ਗੁ. ਅਨਾਦਿਕਾਲਕਾ
ਯ. ਭਰਮਅਨਾਲਕਾ ਤਿਪਾਲਤਿ

ਹਾਲਬਿਚਾਰਪਾਠਮੇਦਦੇਕੋਲਲੇ
ਹੋਨੇਵਤਈਹਾਭੀਦਦੇਕੋਲਲਾਬ

ਅਗਰਕੰ ਗੁ. ਮੁਖੀਏ, ਮੁ ਨਹੈ
ਰੈਲੀਕਾਮਾਦਿਦੋਖ ਯ. ਅਗਰ

ਕਉਸਕੇਬਡੇਠਗਾਉ. ਅਗਟੀ
ਅਉਤਾਕੰ ਫਾ. ਖਾਨਹ, ਘਰ ਸੀ.

ਭਾਵਸੇਘਰਮੋਬਿਤਮਾਤ ਯ. ਸਚ
ਘਰਤਿਸਅਉਤਾਕ ਅਥਵਾ ਫਾ

ਰਸੀਮੋਅਉਤਾਕਟੈਟੀਮੋਉਲਝ
ਨੇਵਾਲੇਅੰਗੁਰਕਾਨਾਮਹੈ ਤਿਸਕੇ

ਸਮਾਨਜਚੇਘਰਮੋਤਿਸਕਾਉਲ
ਝਨਾਹੈਭਾਵਖਚਤਹੋਨਾਹੈ ਦੇ.

ਸੀ. ਬੈਠਕ

ਅਖੰ ਦੇ. ਨੇੜ, ਚੋਪੜਕੇਪਸੇ,
ਜੋਲਾਮਾਸੇਮਾਪ, ਰਥਕਾਪਹੀਆ,

ਸਰਪ, ਗੱਡਾ, ਰੁਵਾਖਕੀਮਾਲਾ,
ਅਖੀੰ ਦੇ. ਨੇੜ ਜੈਸੇਅ ਅਖੁਸੀ.

ਖੀਦੇਖਨਰਜੀਆਬਹੁਰੀਗਤਮਾ
ਅਸੇਖੰ ਸੀ. ਸੰਪੁਰਣ ਸੇ

ਅਉਖੀੰ ਪੰ. ਕਠਨ ਯ. ਅਉਖੀ
ਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈ. ਅਉਖਾ

ਅਸੀਖੰ ਦੇ. ਅਗਿਣਤ ਯ. ਅਸੀ
ਖਖਤੇਕਰਫੇਰੇ

ਅਲਖੰ ਦੇ. ਜੋਲਖਮਾਨਜਾਵੇ, ਜੋ
ਨਿਸਾਨਨਾਬਨਸਕੇ ਅਲਖੁ ਸੀ.

ਯ. ਅਗਤਅਪਾਰਅਲਖਨਿ
 ਰੰਜਨ
 ਅਲੇਖੰ. ਦੇ. ਜਿਸਕੇਸਿਰਪੇਕਰ
 ਮਨਹੋਵੇਯ. ਜਿਸਸਿਰਨਹੋਵੀ
 ਲੇਖ, ਜਿਸਕਾਲੇਖਾਨਹੋਸਕੇ
 ਭਾਵਦੇਸਕਾਲਾਦਿਕੋਸੇਅਵ
 ਧੀਕਾਹਿਸਾਬਨਾਹੋਸਕੇ
 ਅਰੇਖੰ. ਦੇ. ਸਮੁਦ੍ਰੀਕਮੋਕਹੋਸੀ
 ਖਚਕਾਦਿਰੇਖਾਗਹਿਤ
 ਅਭਾਖੰ. ਦੇ. ਨਹੀਕਹਤਾਯ. ਰੇ
 ਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨਅਭਾਖੰ ਅਭਾਖੇ
 ਅਸੇਖੰ. ਦੇ. ਜੋਪਵਨਸੇਨਾਕਹੇ
 ਸੋਖਿਆਨਜਾਵੇ ਅਸੇਖਜ ਸੀ.
 ਅਠਸਾਖੀ. ਦੇ. ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਯਅਗ
 ਨਿਵਾਯੁਆਦਿਕ ਬਸੁਗਵਾਹ
 ਅਹਰਖੰ. ਸੀ. ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਾਝ
 ਗੜਾਯ. ਅਹਰਖਵਾਦਨਕੀ
 ਜੈ- ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਨੇਮੁਝੇਕੁਛਨਹੀ
 ਦੀਆ ਅਸੇਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਬ
 ਚਨੇਸੇਝਗੜਾਨਾਕਰੀਏਅਹ
 ਰਖਕਾਅਰਥਈਰਖਾਭੀਕਹ

ਤੇਧੈਂ ਪਰੰਤੂਅਹਰਖ ਅਛਾਹੈ
 ਅਲਪਸੁਖੰ. ਸੀ. ਹੇਕਾਮਤੇਰਾ
 ਸੁਖਅਲਪਹੈ ਭਾਵਥੋੜੇਸੁਖਕੀ
 ਰੀਜਹੈ ਪੀਛੇਮਹਾਨਦੁਖਦਾਈਹੈ
 ਅਜਰਸੁਖੰ. ਸੀ. ਨਾਜੀਰਣਹੋ
 ਨੇਵਾਲਾਸੁਖਅਰਥਾਤਅਖਯ
 ਅਗੰ. ਦੇ. ਅਗਨੀ ਯ. ਸੁਖ
 ਘਰਘਰਏਹਾਅਗ, ਸੀ. ਅ
 ਗਮਾਨੀ ਜੈਸੇ ਅਗਤਗ
 ਅਗੇੰ. ਪੰ. ਸਨਮੁਖ, ਪਰਲੋਕ
 ਮੇਂਯ. ਅਗੇਗਾਇਆਜਾਣੀਏ
 ਅਗੇੰ. ਪੰ. ਪਹਲੇ ਯ. ਅਗੇਸੀ.
 ਅਗੇਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੇ ਪੁਨਾ
 ਅਗੇਦੇਜੇਚੇਤੀਏਤਕਾਇਤਮਿ
 ਲੇਸਜਾਇ
 ਅਗੀੰ. ਗੁ. ਅਗਨਿਕੋ ਯ. ਅ
 ਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇ
 ਅਨਿਗੰ. ਗੁ. ਅਨੇਕ ਯ. ਅਨਿ
 ਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤ
 ਅਭਗਾੰ. ਗੁ. ਨਾਭੰਗਹੋਨੇਵਾ
 ਲਾਯ. ਅਸਥਿਰਥਾਨਜਿਸਹੈਅ

ਭਗਾ ਪੁਨ ਤਿਤਦੀਬਨਅਭ
ਗ ਅਭੰਗ ਸੀ.

ਅਭਿਗੰ. ਪੰ. ਨਾਭੀਗਨੇਵਾਲੇ
ਕਰਨ ਯ. ਅਭਿਗਮਾਤਮਨਿ
ਕੋਰ, ਸੰ. ਜਨਨੇਵਾਲਾ, ਅਭਿ
ਅਭਾਰੋ. ਦੇ. ਖੋਟੇਭਾਰੋ ਗੁ. ਸੰ.
ਵਾਲੇ ਯ. ਮਨਮੁਖਫਿਰੇਅਭਾ
ਗੇ, ਪੁਨ ਰਾਮਨਜੋਪੋਅਭਾਰਾ
ਤੁਮਾਰਾ ਖੋਟਾਭਾਰਾ

ਅਰੇਗੰ. ਗੁ. ਰੋਗਹੀਨਦੀਖਤੇ
ਯ. ਅਰੇਗਮਹਾਰੇਗੰ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਸੇਭੁੱਲੇਜੀਵਰੋਗਹੀਨਦਿਖਾਈ
ਦੇਤੇਭੀਮਹਾਰੋਗੇਵਾਲੇਹੈਂ ਮਹਾ
ਰੋਗਕੁਸ਼ਾਦਿਕਹੈਂ

ਅਭੰਗੰ. ਸੰ. ਅਭਿਨਾਸੀ. ਨਾਭੰ
ਗਹੋਨੇਵਾਲਾ

ਅਨੰਗੰ. ਸੰ. ਕਾਮ

ਅਸੰਗੰ. ਸੰ. ਸਰਬਕੇਸੰਗਹੀਨ

ਅਨੁਰਾਗੰ. ਸੰ. ਪ੍ਰੇਮ

ਅਪਾਰਗੰ. ਗੁ. ਅਪਾਰ ਯ. ਮ
ਨਬਾਛਿਤਫਲਾਏਸਗਲੇਕੁਦ

ਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗ-ਅੰਸੇਸੇ
ਖਪ੍ਰਯੰਤਸਭਫਲਪਾਏ ਜਿਨ
ਕੀਮਾਯਕਕੀਮਤਪਾਰਨਹੀਗ
ਮਨਕਰਸਕੇ ਅਰਥਾਤਅੰਸੇਲ

ਅਨਤਤਰੰਗੰ. ਦੇ. ਅ ਕਫਲ
ਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅਕਾਰਰੂਪਲਹ
ਰਾਂਬਨ ਯ. ਪਸਾਰਿਓਆਪਹੋਇ
ਅਨਤਤਰੰਗ ਅਨਤਤਰੰਗੀ

ਅਧਮਪਤੰਗੰ. ਸੰ. ਨੀਚਪਤੰਗ
ਜੀਵ ਯ. ਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ.
ਬਾਪਕੋਬੇਟਾਕਹਤਾਭਯਾਜੈਸੇਦੀ
ਪਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇਪਤੰਗਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਵੈਸੇ
ਹਮਗੁਰੋਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇਕਮੁਨਹੀਹੋਵੇਂ

ਅਘੰ. ਸੰ. ਪਾਪ ਜੈਸੇ ਅ ਗੇ
ਘਓਘਪਰਹਰਿਆ ਪੁਨਾ ਯ.
ਕੋਟਅਘਾਸਭਨਾਸਹੋਇ

ਅਘੀੰ. ਸੰ. ਪਾਪੀ

ਅੰਸੇਘੰ. ਸੰ. ਸਫਲ ਯ. ਅੰਸੇ
ਘਦਰਸਨਅਜੁਨੀਸੰਭਉ

ਅਨਘੰ. ਸੰ. ਨਿਸਪਾਪ. ਪਾਪ
ਅਰਚੰ. ਦੇ. ਖੋੜਸਪ੍ਰਕਾ ਹੀਨ

ਰਕੀਪੁਜਾ, ਅਚਾ ਸੀ.

ਅਭੀਚੰ ਗੁ. ਸਤ੍ਰਯੋਕੋਸਨਮੁਖ
ਹੋਜਯਕਰੀਯੇਜਿਸਕਾਲਮੇਂਵਹੁ
ਸਮਾ, ਯਾਤਾਕੇਅਨੁਕੂਲਲਗ
ਨਬਿਸੇਖ, ਪੰਦ੍ਰਾਹਿਸੋਮੇਬਾਂ
ਟੇਦਿਨਕਾਦੇਸਾਤੋਕੇਮਧਮਕਾ
ਹਿਸਾ ਜੋਮਧਮਾਨਸਮੇਸਿਸਿਤੀ
ਯੋਮੇਕੁਤੁਪਨਾਮਸੇਲਿਖਾਹੈਤਿ
ਸੀਕਾਨਾਮਅਭੀਚਕਾਪਰਬਹੈ
ਯ. ਨਾਵਣਪੁਰਬਅਭੀਚਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸਭਇਆ
ਗੁਰਦਾਸਬਚਨ ਲਗਾਪੁਰਬ
ਅਭੀਚਦਾ. ਲਗਾਪਰਬਅ
ਭਿਜਿਤਮੁਹੁਰਤਕਾ ਸਪਸਮੇ
ਸੇਹੈ ਕ੍ਰਮਸੇ ਗਵਿਕੋ ੨੦ ਸੋਮਕੋ
੧੬ ਮੰਗਲਕੋ ੧੫ ਬੁਧਕੋ ੧੪
ਬਿਹਸਪਤਿਕੋ ੧੩ ਸੁਕ੍ਰਕੋ ੧੨
ਛਨਿਛਰਕੋ ੧੨ ਅੰਗਲੀ ਸੀ
ਖਲੇਧੁਪਮੇ ਖੜੀਕਰੇ ਜਬਮਧਾ
ਨਸਮੇਉਸਕੇ ਮੁਲਤਲੇਛਾਯਾ
ਆਵੇ ਤਬਏਕਘੜੀਮਾਤਾਅ

ਭਿਜਿਤਮੁਹੁਰਤਹੋਤਾਹੈ ਜਿਸਮੇ
ਕੀਏਦਾਨਸ਼ਾਨਾਦਿਨਿਖਲਕਾ
ਮਪੁਰੇਹੋਤੇਹੈ

ਅਰਚਾੰ ਸੀ. ਪ੍ਰਤਿਮਾਕੀ ਯ. ਤੀ
ਰਬਨਾਵੇਅਰਚਾਪੁਜਾ ਪੁਨਾਪੁ
ਜਾਅਰਚਾਆਹਨਤੋਰੀ- ਤੋਰੀ
ਅਰਚਾ. ਮੁਹੁਰਤਕੀਪੁਜਾਨਹੀਕ
ਰੀਗਈ, ਅਰਚਾ, ਖੋੜਸਪ੍ਰਕਾ
ਰਕੀਪੁਜਾ

ਅਗਹੁਚਾੰ ਗੁ. ਅਗਾਹਮਉ
ਚ ਯ. ਬਾਹਨਹੀਅਗਹੁਚਾ

ਅਤਿਮੁਚੰ ਗੁ. ਬਡੇਬਿਸਤਾ
ਰਵਾਲਾ ਯ. ਅਤਿਦੀਰਘਅ
ਤਿਮੁਚ- ਗੁਰੂਜੀਅਨਯੋਕ੍ਰੀਸੇ
ਦੰਭੀਕੀਨਿਦਾਕਰਤੇਹੈ ਜੇਦੰਭੀ
ਸਾਧਤ੍ਰੀਬਡੇਚੇਲੇਪੋਤੇਚੇਲੇਰੂਪ
ਪਰਿਵਾਰਵਾਲਾਹੈ

ਅਪੁਛੰ ਸੀ. ਪੁਛਹੀਨ,
ਬਿਨਾਪੁਛ

ਅਜੈ. ਦੇ. ਜਿਸਕੋਤੁਲਮਤਾਵਾ
ਅਧਿਕਤਾਸੇਕੋਈਜੈਨਾਕਰਸਕੇ

ਯ. ਅਜੈਚਵਰਸਿਰਦੁਲੈ, ਅ
 ਜਰਾਜਾ ਰਾਮਚੰਦਕੇਦਾਦਾ ਯ.
 ਅਜੈਸੁਰੇਵੇਗੁਰੀਖਿਆਪਾਇ
 ਅਜੈ. ਪੰ. ਅਬ ਯ. ਅਜੈਸੁਰਬ
 ਨਬਾਹੁਰਿਓਦੇਖਬੰਦੇਦੇਭਾਗ
 ਅਜ. ਸੰ. ਬਕਰਾ, ਬ੍ਰਮਾ, ਜਨ
 ਮਰਹਿਤਪਰਮਾਤਮਾ, ਪੰ. ਵਰ
 ਤਮਾਨਦਿਨ ਯ. ਅਜਨਸੁਤੀ
 ਕੰਤਸਿਉਅੰਗਮੁੜੇਮੁੜਜਾਇ
 ਅਜਾ. ਸੰ. ਬਕਰੀ ਯ. ਅਜਾਭੇਗੀ
 ਤਕੰਦਮੂਲੰ - ਬਕਰੀਕੰਦਮੂਲ
 ਖਾਤੀਸਿੰਘਕੇਸਮੀਪਪੁਸ਼ਨਹੀ
 ਹੋਤੀ, ਮਾਯਾਸਕੂਰੀ ਜੈਸੇ ਅਜਾ
 ਮੇਕਾਂਲੋਹਿਤਸੁਕਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਅਗਾਜਾ. ਦੇ. ਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ ਯ.
 ਜਿਹਬਾਧੁਨਅਗਾਜਾ - ਜਿਹ
 ਬਾਸੇਧੁਨੀਕਾਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ ਅ
 ਅਰਜ. ਫਾ. ਬੇਨਤੀ ਗਾਜਫਾ
 ਯ. ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮ - ਏ
 ਕਹੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਆਪਕੇਆਗੇ
 ਅਪਨੀਬੇਨਤੀਕਰਤਾਹੂੰ

ਅਫਜੂ. ਫਾ. ਬਾਕੀ, ਅਧਿਕ
 ਯ. ਅਫਜੂਖੁਦਾਇਆ
 ਅਪੀਜਾ. ਗੁ. ਅਪਾਇਆ
 ਯ. ਤਿਪਤਰਹੇਅਪੀਜਾਹੇ
 ਅਹਾਜ. ਗੁ. ਨਾਖਾਣਯੋਗਮ
 ਹੈ ਯ. ਸੀਲਸੰਜਮਸੁਚਭੰਨੀਖ
 ਟਾਖਾਣਾਖਾਜਾਅਹਾਜ - ਸੀਲ
 ਸੰਜਮਾਦਿਉਤਮਸੁਭਾਵੇਕੋਤੇੜ
 ਕੇ ਜੋਪੁਰਖੇਨੇਮਾਸਮਵਿਗਾਦੇ
 ਵਾਸਾਧਾਰਣਦਾਲੋਰੇਟੀਹੀਖਾ
 ਨੀਹੈ ਸੋਖਾਣਾ ਭੋਜਨਕਰਨਾਅ
 ਖਾਜਾਹੈ ਭਾਵਖਾਣੇਯੋਗਮਨਹੀ
 ਉਕੁੰਚ ਹੱਕਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾ
 ਉਸਸੁਅਰਉਸਗਾਇ
 ਅਨਾਜ. ਪੰ. ਅੰਨਸੇ ਯ. ਜੈਸੀ
 ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਅਨਾਜ
 ਅਪਤੀਜ. ਪੰ. ਮਾ. ਨਾਬਿਸ਼ਾਸ
 ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਅਪਤੀਜਪ
 ਤੀਣਾ - ਜੋਪਹਲਾਬਿਸ਼ਾਸਨਹੀ
 ਕਰਤਾਥਾਜੋਬਿਸ਼ਾਸਕਰਗਯਾ
 ਅਚਰਜ. ਦੇ. ਅਦਭੁਤ ਯ. ਅ

ਚਰਜਏਕਸੁਨਹੁਰੇ ਆਸਚ
 ਅਤਿਭੁਜੰ ਗੁ. ਬਡੀ ਰਯਸੀ
 ਭੁਜਾਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤਮਾਜ
 ਨੁਬਾਹਵਾਲਾ ਯ. ਅਤਿਭੁਜ
 ਭਇਓਅਪਾਰਲਾ
 ਅਸਾਜਿਯੀਸਾਜੰ ਵ. ਨਾਸਾ
 ਜਣੇਜੋਗਵਸਤੂਕਾਸਾਜ ਯ.
 ਅਸਾਜਿਯੀਸਾਜਮਾਜਿਆ
 ਅਖੁਟੰ ਪੰ. ਨਾਕਮਹੋਨੇਵਾਲਾ
 ਭਾਵਪੁਰ ਯ. ਅਖੁਟਭੰਡਾਰ,
 ਉਲਟੇ ਯ. ਹਿੰਦੂਮੁਲੇਭੂਲੇਅਖੁ
 ਅਖੁਟੰ ਪੰ. ਖੁਟਿਆ ਟੀਜਾਹੀ
 ਈਸੇਰਹਿਤ, ਨਾਕਮਹੋਨੇਵਾਲਾ
 ਯ. ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚਅਖੁਟ
 ਅਵਟੇੰ ਪੰ. ਤਾਏਹੈਂ
 ਅਨਦ੍ਰਿਸੁੰ ਵੇ. ਅਦ੍ਰਿਸੁ, ਨਾ
 ਦੇਖੀਵਸਤੁ ਯ. ਦ੍ਰਿਸੁਅਨਦ੍ਰਿ
 ਅਉਘਟੰ ਗੁ. ਅਲਪਯ. ਸੁ
 ਅਉਘਟਘਾਟਬਿਖਮਹੈਬਾਟ,
 ਕਠਨਤਾਈ ਯ. ਅਉਘਟਕੀ
 ਘਟਿਲਾਗੀਆਇ- ਕਠਨਤਾ

ਈਕੀਘੜੀਆਪਾਪਤਹੁਈ
 ਅਵਘਟੰ ਗੁ. ਅਲਪਘਟ
 ਕੀਯ. ਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀ
 ਝੀਆ ॥
 ਅਪੁਸਟੰ ਗੁ. ਉਲਟੀਤੇ ਯ.
 ਅਪੁਸਥਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀ,
 ਸੀ. ਨਾਪੁਸ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸ
 ਅਭੈਪਟੰ ਗੁ. ਅਭਯਤਾਕਾ
 ਬਸਤੁ ਯ. ਅਭੈਪਟਰਿਪਮਧਤਿ
 ਅਠੀੰ ਵੇ. ਦਿਨਰਾਤਕੇਆ ਹ
 ਠਵੇਹਿਸੇਪਾਤਸਮੇ ਯ. ਜੇਅਠੀ
 ਭਉਹੋਇ, ਪਾਤਾਕਾਲਰੂਪਾਇ
 ਨਰਾਤਕੇਆਠਵੇਪਹਰਮੇ ਯ.
 ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡ-ਆਠ
 ਪਹਰਕੇਮੇਥਨਕੋਦੂਰਕਰਕੇਪੁ
 ਨਾ ਨਾਵ. ਨੌਮੇਨਿਖਲਾਅਸੁਰ
 ਸੰਪਦਰੂਪ ਸਗੀਰਸੈਤਾਨਕੋਖੰ
 ਡਕੇਤਿਸਪਾਤਾਕਾਲਮੇ ਨਵੀਨ
 ਨਿਧਿਰੂਪਨਾਮਕੋਗੰਭੀਰਗੁਣੇ
 ਵਾਲੇਜਨਖੋਜੇਹੈਂ ਯਹਅਰਥ
 ਪੁਰਬੋਤਰਕੇਸਮੀਪੀਪਾਰੇਸੇਸਿੰ

ਧਰੈ ਜੈਸੇ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭ
 ਜੇ ਅਠੀਭਉ ਹੋਇ ਪੁਨਾ ਚਉਥੇ
 ਪਹਰ ਸੁਬਾਹ ਕੈ ਸੁਗਤਿਆ ਉਪ
 ਅਪੁਠੀ॥ ਪੰ॥ ਉਲਟੀ ਜੇ ਚਾਉ
 ਅਠਸਠ॥ ਦੇ॥ ਅਠਾਹਟ ਤੀਰ
 ਬੋਕਾ ਯ॥ ਸੁਣਿ ਅੰਮਠਸਠਕਾ
 ਇਸਨਾਨ ਪੁਨਾ ਅਠਸਠਤੀ
 ਰਬ ਮਜਨ ਕੀਏ ਸਾਧੂ ਧੁਰੀਨਾ
 ਤਾ ਜਿਨ ਏਕ ਏਕ ਤੀਰ ਬੇਮੇਅ
 ਗੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਤੀਰ ਬੇਮੇਅ
 ਸੇਕੁ ਰੁਛੇ ਝਮੇ ਦੇ ਸੈ ਪਛੜੈ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਏਕ ਏਕਾ ਗਿਨੇਤ ਬਾਅਠਾ
 ਹਟ ਭੀ ਸਿਧ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਗੁਰਮਤ
 ਨਿਰਣਯ ਮੋਇ ਖਾਏ ਹੈਂ ਪਰੰਤੂ
 ਤੀਰਬ ਅਠਾਹਟ ਹੈਂ ਯਹ ਕਿਸੇ
 ਏਕ ਕਾਮਤ ਹੈਂ ਤੀਰਬ ਤੀਨਕ
 ਰੋੜ੍ਹ ਹੈਂ ਯਹ ਬਹੁਤ ਕਾਮਤ ਹੈਂ
 ਵਾਸੁਵ ਸੇਜਹਾ ਕੋਈ ਮਹਾਤਮਾ
 ਭੁਜਨ ਪਾਠਤ ਪਕਰੇ ਉਸੀ ਭੂਮੀ
 ਕਾਨਾਮ ਤੀਰਬ ਹੈਂ ਮਹਾਤਮਾ ਅ
 ਗਿਣਤ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਤੀਰਬ ਭੀ ਅ

ਗਿਣਤ ਹੈਂ ਪੁਰਬ ਕਹੇ ਅਠਾਹਟ
 ਵਾਤੀਨ ਕੋੜ੍ਹ ਪੰਚ ਦੇਵਨ ਕੋ ਉਪਾ
 ਸਕ ਜਨੇ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਮੇਂ ਹੈਂ ਨਿਖਲ
 ਮਤੋਂ ਕੇ ਮਤ ਪਵਰਤ ਕਪੁਰ ਬੋਕੇ
 ਗਿਨੇਤ ਬਾਅਨੰਤ ਹੈਂ
 ਅਖੰਡ॥ ਸੰ॥ ਸੰਪੂਰਣ ਯ॥ ਅਹ
 ਨਿਸ ਅਖੰਡ ਸੁਰ ਹੀ ਜਾਇ
 ਅਕਤਿਡਾ॥ ਪੰ॥ ਅਕ ਕੇ ਬੂਟੇ ਮੇਂ
 ਰਹਨੇ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਸਾਜੀਵ ਅ
 ਕ ਕਾਤੇ ਤਾ ਪਾਸਿਧ ਅਨਯੋਕਿ ਸੇ
 ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਥਲੇਨਾ ਯ॥ ਅਕ ਸੋਪੀ
 ਤਿਕਰੇ ਅਕਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ
 ਬਹਖਾਇ - ਜੰਗਲੀ ਬਿਛੋਂ ਸੇ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਹੈਂ ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਥ ਉਨ ਬਿਛੋਂ
 ਕੇ ਹੀ ਪੁਸਪ ਪੜਾਇ ਖਾਵੇ ਹੈਂ
 ਅਮਰਪਿੰਡ॥ ਸੰ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਰੂ
 ਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਯ॥
 ਅਮਰਪਿੰਡ ਭੁਏ ਸਾਧ ਸੰਗ - ਸੰ
 ਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮੇਂ ਮਿਲ ਉਪ ਦੇਸਲੇ
 ਗਮਨ ਵਾਰਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਵਰੂਪ
 ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਹਠ ਯੋਗ ਸੇ

ਪੁਨਾ ਪਾਰੇਆਦਿਹਸੇਕੇਖਾਨੇ
ਸੇਜੋਗੀਜਨੇ ਐਚਿਕਿਤਸਾ
ਵਾਲੋਕੇਮਤਮੇਅਮਰਪਿੰਡਹੇ
ਅਚੇਤਪਿੰਡੀ॥ ਗੁ. ਗੁ. ਜਾਤੇਹੈ
ਨਹੀਨਬੁਧੀਵਾਲੇ

ਅਖਲੀਉਡੀ॥ ਗੁ. ਸਭੀਕੁੰਜਾ
ਯ. ਅਖਲੀਉਡੀਜਲਭਰਨਾ
ਲ- ਸਭੀਕੁੰਜਾਜਲਭਰਕੇਅਪ
ਨੀਚੰਜਸਾਬਕਾਤਕਸਮੇਚਲਤੀ
ਹੂਈਕਬੀਡੂਗਰਪੈਕਬੀਸ਼ੀਨੇਗ
ਡਪੈਕਬੀਨੀਚੇਥਾਨੇਮੇਬੈਠੇਹੈਤੇ
ਸੇਕਰਮਰੂਪਜਲਕੇਅੰਤਹਕ
ਰਣਮੋਭਰਕਬੀਬ੍ਰਮਲੋਕਮੇ
ਕਬੀਸੁਰਗਮੇਕਬੀਨਰਕਮੇਜੀ
ਵਬੈਠੇਹੈ ਕੁੰਜਾਈਹਾਂਉਪਰਸੇਜਾ
ਨਨੀਬੀਚਮੇਨਹੀਲਿਖੀਜੈਸੇਉ
ਡੇਉਡੁਆਵੇਸੈਕੋਸਾਪਾਠਮੇਨਹੀ
ਲਿਖੀਜੇਕਰਉਹਾਂਉਡੇਕਾਅਰ
ਬਕੁੰਜਹੈ ਤਬਈਹਾਂਭੀਉਡੀਕਾ
ਅਰਬਕੁੰਜਹੈ ਪਰੰਤੂਕੋਸੇਮੇਯ
ਹਨਾਮਨਹੀ ਕੁੰਜਕੋਚਪੰਛੀਹੈ

ਕਾਸਮੀਰਕੇਬਡੇਡਲਸਮੀਪ
ਬਹੁਤਰਹਤੀਹੈ

ਅਢੁ॥ ਪੰ. ਅਧੀਦਮੜੀਫਾ
ਅਧਾਦਾਮਯ. ਅਢੁਨਲਹੰਦ
ਕੋਮੁਲ ਪੁਰਾਅਰਬਇਸਕਾ
ਆਢੁਦਾਮਕੇਅਰਬਮੇਦੇਖੋ
ਅਢੁਆਢੁ॥ ਦੇ. ਅਧੀਦਮ
ੜੀਕਾਆਧ

ਅਣੁ॥ ਪੰ. ਬਿਨਾ ਯ. ਅਣਮੰ
ਗਿਆਦਾਨਦੇਵਸੀ, ਨਾ ਯ.
ਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਓਪਾਧਾ

ਅਜਾਣੁ॥ ਪੰ. ਅਰਮਾਨੀ
ਅਪਾਣੁ॥ ਗੁ. ਡਿਪਤਹੂਏ
ਅਰਣੁ॥ ਸੰ. ਸੁਰਜਕਾਰਬਵਾ
ਹੀ ਯ. ਕਰਮਕਰਅਰਣਪਿੰਗ

ਅਲੂਣੀ॥ ਪੰ. ਬੇਰਸ. ਲਾਰੀ
ਅਰਥਾਤਖਟਰਸਹੀਨਯ. ਸਿਲ
ਜੋਗਅਲੂਣੀਚਟੀਐ

ਅਮਾਣੁ॥ ਪੰ. ਅਮਾਨਤਯ.
ਪਰਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐ
ਚੋਬੇਜਨਮਗੁਰੂਤੁਹਕਰਹੈਐ

ਸੇਦੂਸਰੇਭੀਧਜੀਕੇਪਾਠਸੇਜੇਦ
ਸਮਭੁਭੁਜੀਨੇਗੁਰਆਈਸੋਢੀ
ਓਕੀਅਮਾਨਤਲਿਖੀਪੈਉਸੀ
ਬਾਤਕੋਲਿਖਤੇਪੈਜੋਪਰਾਈਅ
ਮਾਣ ਸੋਢੀਓਕੀਅਮਾਨਤਅ
ਪਨੇਪਾਸਕਿਉਰਖਣੀਪੈਇਨ
ਕੇਦੇਨੀਚਾਹੀਏ

ਅਉਹਾਣੀ० ਗੁ० ਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲਾ
ਯ० ਓਹਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਨ
ਆਵੇਨਾਜਾਇ

ਅਕੁਅਣਾ० ਪੰ० ਨਾਬੋਲਣਾਯ०
ਤੈਸਹਨਾਲਅਕੁਅਣਾਕਿਉ
ਬੀਵੇਘਰਵਾਸ

ਅਕਾਰਣ० ਸੰ० ਕਾਰਣਸੇਭਿਨ,
ਨਿਸਪ੍ਰਯੋਜਨ, ਬਿਨਾਸਬਬ
ਅਪਾਇਣ० ਗੁ० ਆਪਾਪਨ.
ਅਪਣਤ੍ਰਪਰਵਾਰਕੀ

ਅਉਗਣ० ਦੇ० ਦੇਖ, ਅੰਬ, ਅ
ਗੁਣ ਸੰ० ਜੈਸੇਅਉਗੁਣਕੀਤੇ
ਹਰਿਨਾਚਿਤਾਰੇ

ਅਵਗੁਣ० ਦੇ० ਦੇਖਯ० ਅਵਗੁ

ਣਸਭਅਸਾਹ

ਅਵਗੁਣੀ० ਦੇ० ਅਉਗੁਣੇਸੇ
ਯ० ਅਵਗੁਣੀਭੁਭਪੁਰਹੈਗੁਣ
ਅਲੋਵਣਾ० ਦੇ० ਦੇਖਣਾਅਭੀ
ਲੋਚਨ ਸੰ० ਯ० ਨੈਨਅਲੋਵਣਾ
ਅਮਾਵਣ० ਪੰ० ਨਹੀਸਮਾਤੇਯ०
ਮੰਵਭੁਚਜੀਅਮਾਵਣਰੋਸੜੇ
ਅਕੁਲੀਣਾ० ਦੇ० ਕੁਲਹੀਨਪਰ
ਮਾਤਮਾ ਅਕੁਲੀਨ ਸੰ०

ਅਕਰਣੀ० ਗੁ० ਅਕਰਤਬਯ०
ਅਕਰਣੀਕਰੋਤਿ० ਹੇਲੇਭੁਤੇਰੇਪ੍ਰ
ਤਾਪਸੇਪੁਰਖਅਕਰਤਬਯਭੀ

ਅਹੰਭੁਮਣੀ० ਗੁ० ਅਹੰ ਕਰੇਪੈ
ਕਾਰਭੁਪਭੁਮਯ० ਚੂਕੀਅਹੰਭੁ
ਅਤਿਸਿਆਣਾ० ਦੇ० ਕਾਮਣੀ
ਹੁਕਾਉਪਦੇਸਨਾਮਾਨਨੇਵਾਲਾ
ਪੜਾ ਚਤੁਰ ਯ० ਅਤਿਸਿਅ
ਣਾਪਵੇਖੁਹ

ਅਹਿਕਰਣ० ਸੰ० ਅਹੰਕਾਰਯ०
ਜਿਨਵਿਚਹੁਅਹਿਕਰਣਚੁਕਾ

ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ० ਪੰ० ਕੀਇਆ

ਤਾਬੇਵੇਵਾਲਾ ਵਾਸੁਵਤੇ ਕੀਤਾ
 ਬੇਵੇਵਾਲੇਕਾਨਾਮਕ੍ਰਿਤਪਨਹੈ
 ਅਕ੍ਰਿਤਪਨਕੀਤਾਨਾਬੇਵੇਵਾਲੇ
 ਕਾਨਾਮਹੈ ਤੈਭੀ ਅਨਪੜਲੇਕ
 ਇਸਅਰਥਕੋਭੂਲਕਰਅਕ੍ਰਿ
 ਤਪਨਹੀਬੋਲਤੇਹੈਂ ਜੈਸੇਸਨਾ
 ਨਕੋਅਸਨਾਨ ਧੇਨਕਾਅਧੇ
 ਨ ਪੂਲੇਕਾਅਪੂਲੇਬੋਲਤੇਹੈਂ
 ਉਨਹੀਕੇਸਮਾਨਉਨਕੋਭਕਤੀ
 ਮੋਬਿਤੀਕਰਾਨੇਹੇਤਗੁਰੇਨੇਲਿ
 ਖਾਹੈਯ. ਅਕ੍ਰਿਤਪਣਹਰਿ
 ਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀਭਰਮੇਤ
 ਅਖੀਪਰਣੇ. ਗੁ. ਜੋਰਸੇਨੇੜ
 ਲਗਾਇਕਰਦੇਖਤਾਹੁਆਯ.
 ਅਖੀਪਰਣੇਜੇਫਿਰਾ
 ਅਪਣੇਭਾਣੇ. ਗੁ. ਅਪਣੇਮਨ
 ਕੀਇਛਾਨੁਸਾਰ
 ਅਨਹਦਬਾਣੀ. ਗੁ. ਦਸਮਦੁ
 ਆਰਕੀਧੁਨਿ
 ਅਗਹਗਹਟ. ਗੁ. ਜਿਸਕਾਅਸੁ
 ਧਮਨਬਾਣੀਸੇਅਰਾਨੀਗਹ

ਣਨਹੀਕਰਸਕੇਹੈਂਤਿਸਕਾਰਹ
 ਟਕੀਆਹੈ

ਅਪਰੰਪਰਬੀਣਾ. ਵ. ਇਨਲੇ
 ਕੇਸੇਪਰਭੀਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਲੋਕਅ
 ਪਰਉਰੇਹੈਂਜਿਸਪਰਮਾਤਮਾਸੇ
 ਜੋਗਾਨਸੇਬੀਣਾਅਪਰੋਖਦੇਖਿ
 ਅਹੀਕਾਰਨਿਵਾਰਣ. ਸੀ. ਆਹੈ
 ਅਹੀਕਾਰਦੂਰਕਰਨੇਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁਰਯ. ਅਹੀਕਾਰਨਿਵਾਰਣਹੈ
 ਭਵਖੰਡਨ

ਅਠਾਰਹਬਰਟ. ਦੇ. ਬਾਮਣ
 ੧ ਛੜੀ੨ ਬੈਸਖ ੩ ਸੂਦ ੪ ਬਾ
 ਮਣਸੇਛੜਾਣੀਕੀਸੀਤਾਨ ੫ ਬ੍ਰ
 ਮਣਸੇਬਨਿਆਨੀਕੀਸੀਤਾਨ ੬
 ਬਾਮਣਸੇਸੂਦੀਕੀਸੀਤਾਨ ੭ ਛ
 ਝੀਸੇਬਨਿਆਣੀਕੀਸੀਤਾਨ ੮
 ਛੜੀਸੇਸੂਦੀਕੀਸੀਤਾਨ ੯ ਬ
 ਨੀਏਸੇਸੂਦੀਕੀਸੀਤਾਨ ੧੦ ਯੇ
 ਖਟਅਨੁਲੋਮਜਬਰਣਹੈਂਅ
 ਨੁਲੋਮਸੀਧੇਕਾਨਾਮਹੈ ਯੇਸੀਧੀ
 ਰੀਤਿਸੇਉਪਜੇਬਰਣਹੈਂ ਸੂਦਸੇ

ਬਨਿਆਨੀਕੀਸੀਤਨ ੧੧ ਸੁਵ
 ਸੇਛੜਾਣੀਕੀਸੀਤਨ ੧੨ ਸੁਵ
 ਸੇਬਾਮਣੀਕੀਸੀਤਨ ੧੩ ਬਨੀ
 ਏਸੇਛੜਾਣੀਕੀਸੀਤਨ ੧੪ ਬ
 ਨੀਏਸੇਬਾਮਣੀਕੀਸੀਤਨ ੧੫
 ਛੜੀਸੇਬਾਮਣੀਕੀਸੀਤਨ ੧੬
 ਯੇਖਟਪ੍ਰਤਿਲੋਮਜਬਰਣਹੈਂਪ੍ਰ
 ਤਿਲੋਮਉਲਟੇਕਾਨਾਮਹੈਂ ਨੀਚ
 ਬਰਣਕੇਪੁਰਖੇਸੇਉਚੇਬਰਣੇ
 ਕੀਇਸੜੀਓਮੇਸੀਤਨਹੋਨੀਉ
 ਲਟੀਗੀਤਿਹੈ ਯਾਤੇਉਲਟੀਗੀ
 ਤਿਸੇਉਪਜੇਬਰਣਸੀਕਰਹੈਂਯੇ
 ਸੇਲਾਬਰਣਹੈਂ ਬਰਣਸੀਕਰਇ
 ਸੜੀਪੁਰਖੇਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀਸੀ
 ਤਨ ੧੭ ਸਤਾਰਵਾਬਰਣਹੈ
 ਨਾਮਉਨਕਾਸੀਕੀਰਣਹੈਕਾਨੀ
 ਨਾਅਠਾਰਵਾਜਾਨੇ ਬਾਸਕਰ
 ਣਦੋਪ੍ਰਸਿਧਪੁਰਖਇਸਭਾਰਤ
 ਖੰਡਮੋਹੁਏਹੈਂ ਨਾਬਿਵਾਹੀਸੜ
 ਵਤੀਸੇਬਾਸ ਨਾਬਿਵਾਹੀਕੀ
 ਤੀਸੇਕਰਣ ਯੇਕਨਾਕੇਪੁੜਕਾ

ਨੀਨਹੈਂਯੁਰਪਸੇਮੇਸਾਏਕਈ
 ਸਾਹੁਆਹੈ ਜਿਸਕਾਰਗਭਾਧਾ
 ਨਕਰਤਾਯੁਸਫਸੇਪਹਲੇਖੁਦਾ
 ਹੈਈਸਾਕਾਬਾਪਖੁਦਾਕਿਸਨਕ
 ਅਵਤਾਰਜਾਨਪੜਤਾਹੈ

ਅਸੁ. ਸੀ. ਸਮਾਪਤ

ਅਸੁ. ਸੀ. ਹੋਵੇ

ਅਤਿ. ਸੀ. ਅਬਾਯ. ਉਸਤਤਿ

ਬਹੁਤਯ. ਅਤਿਦੀਰਘਾਅਤਿ

ਮੁਚ, ਪੁਨਾ ਅਤਿਸਿਆਣਾਪ

ਵੈਖੁਹ, ਲੰਘਨ, ਨਿਰੰਤਰ, ਬ

ਰਬਾਰ, ਪੁਜਾ, ਅਤਿਸਯ

ਅਤਿ. ਪੰ. ਮ. ਪੁਨਾ ਯ. ਗੋਹੇਅ

ਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਕੀੜਾਹੋਇ

ਅਜਾਤਿ. ਸੀ. ਨੀਚਜਾਤਿ ਯ.

ਅਧਮਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉ

ਅਜਾਤ. ਸੀ. ਨਜਨਮਾ, ਦੇ. ਸ੍ਰ

ਤੰਤ ਯ. ਜੇਲੈਡਾਪ੍ਰਭਕੀਆਅ

ਜਾਤ - ਅਜਾਦ ਯ. ਭਾਖਾ ਜੈ

ਸੇ ਬਰੇਦਾਦਸਾਹੀ ਖੁਦਾਜਾਦ

ਗਸਤ

ਅਵਤਾ० ਪੰ. ਮਾ. ਉਲਟਾ ਯ. ਟਿ
 ਰੇਅਵਤਾਲੋਇ
 ਅਨੰਤਾ० ਸੰ. ਬਿਅੰਤ ਯ. ਤੇਰੇਨਾ
 ਮਅਨੇਕਾਭੂਪਅਨੰਤਾ
 ਅਪਤ० ਪੰ. ਬੇਇਜਤੇ ਯ. ਹਮ
 ਅਪਤਅਪਨੀਪਤਿਥੋਈ
 ਅਲਾਤ० ਸੰ. ਚਵਾਤੀ, ਕ੍ਰਮਣ
 ਅਸਤੀ० ਗੁ. ਹਡੀਆ ਯ. ਸੁਆ
 ਹੈਅਸਤੀ, ਅਸਥ ਯ. ਬਿਸਾ
 ਰਕਤਅਸਤਪਰੇਟੇਚਾਮਅ
 ਅਪ੍ਰੰਤ० ਗੁ. ਛਕਾਹੈ ਵਿਸੰ.
 ਅਮ੍ਰਿਤ० ਸੰ. ਮੋਖ, ਹੋਮਸੇਬਚੀ
 ਸਾਮਗੀ, ਸੁਧਾ, ਜਲ, ਪ੍ਰਿਤ,
 ਬਿਨਾਮੰਗੇਪ੍ਰਾਪਤਭਈਵਸਤੁ,
 ਪਰਬ੍ਰਮ, ਮਰਣਸੂਨਾ
 ਅਚੁਤ० ਦੇ. ਜਨਮ, ਜੱਤਾ, ਬਿ
 ਧੀ, ਪਰਿਵਾਸ, ਖੀਣਤਾ, ਬਿਨ
 ਸਰੂਪ, ਖਟਬਿਚਾਰੇਜੇਗਹਿਤ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਅਰਥਾਤਤੀਨੋਕਾਲੇ
 ਮੇਅਪਨੇਸ਼ੁਰੂਪਸੇਨਾਗਿਰਨੇ
 ਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਚੁਤ ਸੰ.

ਯ. ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ਼ੁ
 ਅਜਿਤ० ਸੰ. ਜਯਨਾਕੀਆ ਰ
 ਜਾਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਹੇਅਜਿਤਸੂਰ
 ਸੰਗਾਮੀਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦ
 ਹ ਹੋਮੋਹਬਿਬੇਕਸਾਥਯੁਧਸਮੇ
 ਤੂਬਡਾਅਜੀਤਸੂਰਮਾਹੈ
 ਅਚਿੰਤ० ਦੇ. ਬਿਨਾਚਿੰਤਨਕਰੇ
 ਅਕਸਮਾਤ ਯ. ਅਚਿੰਤਬਸੇ
 ਮਨਆਇ, ਅਚਿੰਤਾ ਯ. ਮਿਲਿ
 ਓਆਇਆਚਿੰਤਾ
 ਅਵਿਤ० ਦੇ. ਸਰੀਰਗਹਿਤ ਯ.
 ਅਲਪਸੁਖੰਅਵਿਤਚੰਚਲਇ
 ਤਹੀਨਕਾਨਾਮਅਵਿਤਅਸਰੀ
 ਰਐਅਨੰਗਤੁਲਾਹੈ
 ਅਸਤੁ० ਫ. ਹੈ ਯ. ਅਸਤਏਕ
 ਦਿਗਰਕੁਈਸੰ. ਜਮਾਪਤਜੈਸੇ
 ਸੂਰਯਅਸਤਹੂਆ ਅਸੁ ਸੰ.
 ਅਨਿਤ० ਦੇ. ਸਿਥਾ. ਅਸਤੁ
 ਯ. ਅਨਿਤਾਵਿਤੰਅਨਿਤਾਚਿਤੰ
 ਅਨਿਤੁ ਸੰ.
 ਅਨੇਤਾ० ਗੁ. ਅਨੀਤ. ਅਨਾ

ਇਯ. ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਜੋਊਅਨੇ
ਅਚੇਤ. ਪੰ. ਹੇਗਮਨਹੀਨ ਤਾ
ਨਰਯ. ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁ
ਅਛਤ. ਦੇ. ਚਾਵਲ, ਨਾ ਰਥੇ
ਬਿਗੜੇਯ. ਅਛਤਰਾਜਬਿਛੁ
ਰਤਦੁਖਪਾਇਓ

ਅਉਤ. ਪੰ. ਅਉਤਰ, ਸੀਤਾਨਸੇ
ਖਾਲੀਯ. ਅਉਤਜਣੇਦਾਜਾਇ
ਅਨਪਤਮਸੀ.

ਅਨੀਤ. ਸੰ. ਅਨਜਾਯ

ਅਤੀਤ. ਸੰ. ਭੂਤਕਾਲ, ਭੂਤਕਾ
ਲਕੀਵਸਤੁ, ਵਿਰਕੁਯ. ਅਤੀ
ਤਸਦਾਏਮਾਇਆਕਾਮਾਤਾ
ਅਛਿਤਾ. ਗੁ. ਸਾਬਤ ਅਰਥਾ
ਤਪੁਰਯ. ਸਗਲਧਰਮਅ
ਛਿਤਾ ਅਖਤਸੀ.

ਅਚਿਤ. ਗੁ. ਅਸਾਵਧਾਨਚਿ
ਤਵਾਲਾਯ. ਹਮਅਚਿਤਅਚੇ
ਤਨਜਾਨਹਗਾਤਿਸਿਤਿਗੁਰਕੀ
ਏਸੁਚਿਤਓਤੇਨ, ਅਚੇਤਯ.
ਰਹਿਓਅਚੇਤਨਚੇਠਿਓ

ਅਨਤਾ. ਗੁ. ਅਨੰਤਯ. ਅਨ
ਤਾਧਨਧਰਵਬਿਆ, ਅਨੰਤ
ਯ. ਪਸਾਰਿਓਆਪਹੋਇਅਨ
ਤਤਰੰਗ. ਅਨੰਤਕਾਰਯਰੂਪ,
ਦੇਸਕਾਲਹੀਨਹਰਿਕੋਯ. ਆਏ
ਅਨਤਗਵਾਇ

ਅਮਰੇਤ. ਗੁ. ਹਰਿਨਾਮ ਅਮਿ
ਤਯ. ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੀ
ਗਹਰਿਹਰਿਅਮਰੇਤ

ਅਕਾਸਤੇ. ਗੁ. ਸੁਰਗਾਦਿਕ
ਥਾਨਤੇਯ. ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕਅਕ
ਸਤੇਟਾਰਓ

ਅਮਲਤੇ. ਗੁ. ਕਰੇਹੂਏਬੁਰੇ
ਕਾਮੋਤੇਯ. ਘਤਗਲਾਮਾਚਾ
ਲਿਆਤਿਨਦੂਤਅਮਲਤੇ

ਅਹੀਮਤਿ. ਗੁ. ਠਗਲੀਏਅ
ਹੀਕਾਰਵਾਲੀਮਤਿਨੇਯ. ਅਹੀ
ਮਤਕੁਮਤਰਤ

ਅਨਿਰਤ. ਦੇ. ਸੂਠਯ. ਸਤਨਿ
ਰਤਬੁਝੇਜੇਕੋਇਈਹਾਤਤੇਸੇ
ਅੰਨਾਨਿਕਾਸਅਨਿਰਤਮਾਨ

ਕੇਅਰਥਹੈਸਤਾਨਿਤਸੰ.
 ਅਤਿਪਤੰਦੇ. ਨਾਭਿਪਤਯ.
 ਅਤਿਪਤਮਨਮਾਏਅਭਿਪੁਸੰ.
 ਅਲਿਪਤੰਸੰ. ਨਿਰਲੇਪਅਲਿ
 ਅਲਪਾਤੰਗੁ. ਅਲਿ ਪੁਸੰ.
 ਪਤਯ. ਘਟਘਟਪੁਰਨਹੈਅ
 ਲਪਾਤਅਲਿਪੁਸੰ.
 ਅਉਰਾਤੰਫਾ. ਅਉਰਤਾਂਅ
 ਰਥਾਤਇੰਦੀਆਂਯ. ਦਸਅਉ
 ਰਾਤਰਾਥੇਬਦਰਾਹੀ
 ਅਉਰਤੰਫਾ. ਇਸਤੀਯ. ਕਾ
 ਯਾਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀ
 ਅਲਉਤੀੰਗੁ. ਸਿਸਰੀ ਨਾ
 ਯਾ ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਉ
 ਆਬਰੇਡਾ ਨਿਵਾਤਸੇਅਲਉ
 ਤੀਕਾਸੰਭਵਜਨਪਛੇਹੈ
 ਅਭਰਤੰਦੇ. ਨਾਭਰਨੇਵਾਲਾ
 ਭਾਵਖਾਲੀ
 ਅਸਪਤਿੰਦੇ. ਸੁਰਯਯ. ਅ
 ਸਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਹਨਾਰਿ
 ਅਮਾਨਤੰਯ. ਧਰੋਹਰ ਦ

ਅਭਿਅੰਤੰਗੁ. ਰਿਦੇਕੇਭੀਤ
 ਰਅਭੁਜੰਤਰਸੰਯ. ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰਗਹਿਆਅਭਿਅੰਤ
 ਅਨਰਤੰਦੇ. ਅਨਪਦਾਰਥੇ
 ਮੇਪੇਮਹੈਤੇਰਾਅਹੀਕਾਰਸੇਯ.
 ਅਹੀਮਾਤਿਅਨਰਤ
 ਅਸਥਿਤੰਗੁ. ਥਿਤਰਹਤੇ
 ਯ. ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੇ.
 ਪੁਰਬਜੇਸੋਕਾਵਿਕੋਮੇਥਿਤਰ
 ਹਤੇਥੇਅਕ੍ਰਿਤਘੁਵਤਪਾਠਹੈ
 ਅਉਜਾਤੰਗੁ. ਨੀਚਜਾਤਿ
 ਯ. ਅਉਜਾਤਰਮਦਾਸਚਮਿ
 ਆਰਚਮਈਆਅਪਜਾਤਿ
 ਅਵਰੀਤਾੰਗੁ. ਯਥਾਰ ਸੰ.
 ਬਰਮਾਨਹੀਰੀਤਿਹੈਯ. ਹਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵ
 ਰੀਤਾ- ਮੇਬਲਹਾਰੀਹੋਉਨਸੇ
 ਸ੍ਰਜਨਮਿਤੋਕੇਜਿਨਕੀਯਥਾ
 ਰਬਰਮਾਨਕਾਉਪਦੇਸਕਰ
 ਨਾਹੀਉਤਮਰੀਤੀਹੈਵਾ ਜਿਨ
 ਕੀਸੁਧਰੀਤੀਹੈ

ਅਵਧੁਤੁੰ ਸੰ. ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤੁੰ. ਤਿ
 ਰਸਕਾਰਹੁਏਵਾਲਾ, ਨਿਵਰ
 ਤਿਤੁੰ. ਹਟਾਯਾਗਯਾ, ਚਲਿਤੁੰ.
 ਚਲਾਯਾਗਯਾ, ਬਰਦਾਸ਼ਮ
 ਕੇਅਭਿਮਾਨਸੇਰਹਿਤਹੋਆ
 ਤਮਾਮੋਥਿਤੀਵਾਲਾਤਮਾਰੀਮ
 ਅਉਧੁਤੁੰ. ਦੇ. ਮੰਦਮ ਹਾਤਮਾ
 ਚਾਹੋਮੇ ਭਾਵਅਸੁਧਕਾਮੋਮੇਯ.
 ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੁਤਦੇਨਚਮੇ
 ਕੀਏ ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਆਂਅਸੁਧ
 ਵਿਸਯੋਮੇਪੁਰਖੋਕੋਖਚਤਕਰਦੇ
 ਤੀਹੈਂ ਅਪਧੁਤੁੰ ਸੰ. ਸੁਧਕਰੀਜੈ
 ਸੇਦਸਨਾਰੀਅਉਧੁਤਾ ਦਸਇੰ
 ਦ੍ਰੀਆਂਸੰਯਮਸੇਸੁਧਕਰੀਹੈਂਅ
 ਵਧੁਤਸੰ. ਅਭਿਮਾਨਰਹਤਮ
 ਹਾਤਮਾ ਯ. ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਵ
 ਰਤਹਿਪੁਤ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅ
 ਵਧੁਤ-ਖਟਦਰਸਨੋਕੇਮਾਰਗੋ
 ਮੇਜੋਪਰੀਖਮਾਕਰਪਾਵਿਝਹੂਆ
 ਵਰਤੇਹੈ, ਪੁਨ ਬਚਨਸੰਤ
 ਕਾਸਫਲਾਹੁਤ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋ

ਈਅਵਧੁਤ ਉਪਦੇਸਬਚਨਜਿ
 ਸੁਮਹਾਤਮਾਕਾਧਰਮਮੁਕਤੀਫ
 ਲਦੇਨੇਸੇਸਫਲਾਹੋਤਾਹੈਸੋਅ
 ਵਧੁਤਹੈ
 ਅਉਧੁਤੀ. ਦੇ. ਤਿਸਕਾਰਵਾਲੇ
 ਯ. ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੁਤੀ
 ਆਪੇਭਿਥਿਆਪਾਵੈ- ਜੇਤੇਜੀ
 ਅਫਿਰੇਹੈਂਤਿਸਕਾਰਕੋਪਾਪਤ
 ਹੁਏਮਾਗਤੇਤਿਨਸਭਕੋਆਪ
 ਹੀਅੰਨਦੇਤਾਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਕੇ
 ਅਭਿਮਾਨਕੋਕੀਬਾਨੇਵਾਲਾ ਯ.
 ਜੋਅਉਧੁਤੀਜੋਪੁਖੇਆਪ, ਕੀਪਤ
 ਕਰੇਹੈਂਕਾਰਕੋਪੁਨਾ ਅਹਿਨਿ
 ਸਸਚਾਕਾਲਸਿਉਲਰੇਸੋਅਉਧੁ
 ਤੀਸਿਵਪੁਰਚਵੇ, ਤਮਾਰੀਪਨਾ
 ਯ. ਨਾਅਉਧੁਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ
 ਅਵਗਤਿ. ਸੰ. ਗਮਾਨ ਯ. ਤੇ
 ਰੀਗਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀ
 ਐ. ਤੇਰੀਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗਗਮਾਨ
 ਨਹੀਜਾਣਿਆ, ਬੰਧ ਯ. ਗਤਿ
 ਅਵਗਤਿਕਛਨਦਰਨਆਇ

ਆ ਮੁਕਤੀਬੰਧਕੁਛਾਦਿਖਾਈ
ਨਹੀਪੜਾ ਅਪਗਤਿ ਸੀ.

ਅਵਗਤੁ० ਸੀ० ਰਸਾਨਸਰੂਪ
ਯ० ਜਬਅਵਗਤੁਅਗੋਚਰ
ਪ੍ਰਭਵੇਕਾ, ਅਵਗਤਿਵਾਲੇ
ਰਸਾਨੀਭਗਤ ਯ० ਜਹਅਵ
ਗਤਭਗਤਤਹਆਪਉਕੂਚ
ਨਹੀਬਸਾਮਿਬੈਕੁਠੇਯੋਗਿਨਾਂ
ਹ੍ਰਿਦਯੇਨਚ ਮਦ੍ਯੁਕਾਯਤ੍ਰਗਾ
ਯੀਤਿਤਤਤਿਸਾਮਿਨਾਰਦ
ਅਵਗਤੇ० ਦੇ० ਗਣਯ० ਕਿਉ
ਤਤੇਅਵਗਤੇਪਾਵੇ, ਅਵਗ
ਤੀਰੂਪਯ० ਅਵਗਤੇਨਿਰਮਾ
ਇਲਉਪਜੇ

ਅਵਿਗਤੁ० ਸੀ० ਅਥਿਨਾਸੀਕੋ
ਯ० ਜੋਜਨਜਾਨਭਜੇਅਵਿਗ
ਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਾਸਾ
ਅਨਾਹਤੁ० ਸੀ० ਛੇਦਨ ਭੋਗਨ
ਸੇਅਰਥਾਤਫਾਨਪਹਰਨ
ਸੇਰਹਿਤਨਵੀਨਬਸ੍ਰਾਦਿ, ਹ੍ਰਿ
ਦਯਦੇਸਮੋਵਾਦਸਦਲੇਵਾਲ

ਚਕ੍ਰ, ਕੰਠਤਾਲੂਆਦਿਥਨੇਮੇ
ਲਗ ਅਖਰਪ੍ਰਗਟਕਰਨੇਵਾ
ਲੀਚੇਦਨਹੀਜਿਸਮੋਵਹੁਮਧਮ
ਮਾਬਾਣੀਜੋਪਰਾਪਸੰਤੀਸੇਪੀ
ਛੇਹਿਰਦੇਦੇਸਮੋਉਪਜੇਹੈ ਇਸ
ਮੋਪਵਨਕੀਚੇਟਕਮਹੋਤੀਹੈ ਪਵ
ਨਕੀਚੇਟਵਾਲੀਇਸਸੇਪੀਛੇ
ਹੋਨੇਵਾਲੀਬੈਖਰੀਹੈ ਚੇਟਗਹਿਤ
ਮਾਤ੍ਰਕਾਨਾਮਅਨਾਹਤੁਹੈ ਸਪਸ਼ਟ
ਮੇਸੇਹੈ ਹਤਅੰਆਹਤਚੇਟਲ
ਗਾਇਤਾਨਕਰੀਵਸਤੁਕਾਨ
ਮਹੈ ਯਾਤੇਅਨਾਹਤ ਅਨਾਹ
ਦਅਨਾਹਤ ਅਨਾਹਦਾਬਿਨਾ
ਚੇਟਲਗਾਏਵਜਣੇਵਾਲੇਦਸ
ਮਦੁਆਰਕੇਵਾਜੇਕਾਨਾਮਹੈ ਜੋ
ਅਨਾਹਦਧੁਨੀ ਅਨਾਹਦਸਬ
ਦ ਅਨਾਹਦਵਾਜਾਲਿਖਣੇਮੇ
ਆਵੇਹੈ ਅਨਾਹਤਸੀ० ਜਿਸਕੀ
ਹਦਨਹੋਵੇਤਿਸਕਾਨਾਮਭੀਭੁ
ਖਾਮੋਅਨਾਹਦ ਅਨਾਹਦਹੈ ਇ
ਸੀਪਾਠਕੇਅਨੁਸਾਰਗੁਰੂਜੀ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕਾਨਾਮਅਨਾਹਤਲਿ
 ਖੇਪੈਂਯ. ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾ
 ਦਿਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ
 ਅਸਟਧਾਤੁ. ੦. ਦੇ. ਸੁਵਰਣ. ੧. ਚਾਂ
 ਦੀ੨ ਤਾਂਬਾ੩ ਜਿਸਤ੪ ਪਾਰਾ
 ੫ ਕਲੀ. ਰਾਂਗ. ੬ ਲੋਹਾ. ੭ ਸਿਕਾ. ੮
 ਚਿਕਿਤਸਾਰੀਥੋਮੇਲਿਖੇਦੇਹਕੇ
 ਧਾਰਨੇਵਾਲੇ. ੧. ਰਸ. ੨. ਰੁਧਿਰ. ੩
 ਮਾਸ. ੪. ਮੇਦ. ਚਰਬੀ. ੫. ਅਸ
 ਤੀ. ੬. ਹਡੀ. ੭. ਮੱਜਾ. ਮਿਸ਼. ੮. ਵੀਰ
 ਜ. ੯. ਓਜ ਏਹਸਰੀਰਕੇਧਾਰਨ
 ਸੇਧਾਤੁਕਹਾਵੇਹੈਂ ਇਨਸੇਸਰੀਰ
 ਕੀਧਾਰਨਾਮੇਸੇਹੈ ਪਹਲੇਮਾਤਾ
 ਕੇਰੁਧਰ ਪਿਤਾਕੇਬੀਰਜਕੇਮੇਲ
 ਸੇਸਰੀਰਕੀਉਤਪਤੀਹੋਤੀਹੈ
 ਪੀਛੇਆਹਾਰਸੇਬਿਧੀਹੋਤੀਹੈ
 ਜੋਮੇਸੇਹੈ ਭੋਗੇਆਹਾਰਕੇਸਰੀ
 ਰਮੇਦੇਭਾਗਹੋਜਾਤੇਹੈਂ ਏਕਰਸ
 ਦੂਜਾਮਲ ਜੈਸੇਬੇਲਨੇਮੇਈਖ
 ਕੇਏਕਰਸ ਦੂਜਾਫੂਸਭਾਗਹੋਤੇ
 ਹੈਂ ਮਲਭਾਗਗੁਦਾਮਾਰਗਸੇ

ਹੋਕਰਈਖਕੇਫੂਸਵਤਬਾਹਰ
 ਨਿਕਸਜਾਤਾਹੈ ਸੁਕਲਰੰਗਵਾ
 ਲਾਰਸ ਤੀਨਦਿਨਛਾਤੀਸਮੀਪ
 ਰਸਾਸਯਮੋਵਾਸਕਰ ਜਹਾਂਖਬੇ
 ਪਾਸੇਲਿਫਹੋਤੀਹੈ ਤਹਾਂਰਹਨੇ
 ਵਾਲੇਰੰਜਕਨਾਮੋਪਿਤਕੇਉਪਰ
 ਪੜਪੱਕਕੇਲਾਲਹੋਰੁਧਿਰਬਨ
 ਜਾਤਾਹੈ ਤੀਨਦਿਨਵਹਾਂਵਸਕ
 ਰ ਨਾਭੀਦੇਸਮੋਪਹੁਚਰੁਧਰਵਾ
 ਲੀਨਾੜੀਯੋਮੇਪੜ ਜਹਾਂਤਹਾਂਪ
 ਹੁਚਕੇਮਾਸਬਨਜਾਤਾਹੈ ਮਾਸਸੇ
 ਨਿਕਸਚਰਬੀਬਨਜਾਤਾਹੈ ਚਰ
 ਬੀਕਾਸਾਰਨਿਕਸਜਮਕਰਹਡੀ
 ਬਨਜਾਤੀਹੈ ਹਡੀਕਾਸਾਰਨਿਕ
 ਸਮਿਸ਼੍ਰਬਨਜਾਤਾਹੈ ਜੋਹਡੀਯੋਕੇ
 ਭੀਤਰਘ੍ਰਿਤਸਾਹੋਤਾਹੈ ਮਿਸ਼੍ਰਕਾ
 ਸਾਰਨਿਕਸਕੇਬੀਰਜਬਨਜਾਤਾ
 ਹੈ ਬੀਰਜਕਾਸਾਰਨਿਕਸਓਜਬ
 ਨਜਾਤਾਹੈ ਇਸਧਾਤੁਮੇਂਬਿਵਾਦ
 ਹੈ ਕੋਈਮਾਨਤੇਹੈਂ ਕੋਈਨਹੀਮਾਨ
 ਤੇਸਾਤਕੇਹੋਨੇਮੇਬਿਵਾਦਨਹੀਇ

ਨਸੇਸਰੀਰਬਨਹੈ ਯ. ਅਸੁਮੀ
ਅਸੁਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ - ਰਸਾ
ਦਿਕਧਾਤੁਓਕੀਦੇਹਹੈ - ਅਸੁ
ਅਚਰੀਅਤੁ. ਦੇ. ਕਰੀ ਧਾਤੁਸੀ.
ਤਾਹੈ ਯ. ਕਹੀਅਤੁਆਨਅਚ
ਰੀਅਤੁਆਨ

ਅਭਿਭੁਗਤੁ. ਦੇ. ਸਰਬਓਰਤੇ
ਭਗਤੀ ਯ. ਬਿਨਅਭਿਭੁਗਤ
ਨਮਾਂਜੀਏ. ਬਿਨਸਰਬਓਰਤੇ
ਭਗਤੀਕਰਨੇਸੇਰਿਦਾਨਹੀਮਾਂ
ਜਮਾਜਾਵੇ

ਅਕਰਖਤੇ. ਗੁ. ਖੈਂਚਲੀਏਹੈਯ.
ਹੋਵਤੁਆਰਮਾਭਗਵਾਨਪੁਰਖ
ਹਨਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ
- ਪਰੀਛਤਕੇਸੁਸਤਛਕਨੇਕੀ
ਤੀਬਨਕੇਖੈਂਚਲੀਏ-

ਅਖੇਰਬ੍ਰਿਤੁ. ਦੇ. ਸਿਕਾਰਕੀਖੇ
ਲ ਯ. ਅਖੇਰਬ੍ਰਿਤੁਰਾਜਨਕੀ
ਅਲਪਮਤਿ. ਸੀ. ਬੋਝੀ ਲੀਲਾ
ਬੁਧੀਵਾਲਾ ਯ. ਬੇਗਾਨਅਲ
ਪਮਤਿ, ਬੋਝੀਬੁਧਿ

ਅਪਕੀਰਤਿ. ਸੀ. ਨਿੰਦਾ ਯ. ਜਿਹ
ਪਰਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੇ
ਈਅਵਿਦਮਾਸਾਧੀ

ਅਨਜਨਤੁ. ਗੁ. ਨਾਮੋਕੇਜਾਪਕੀ
ਬਿਧੀਮਹਾਤਮ ਜਾਪਕੀਸੀਖਮਾ
ਆਦਿਜਾਨੇਬਿਨਾਹੀ ਯ. ਅਨ
ਜਨਤਨਮਬਖਾਣੀਐ, ਅਗੁ
ਨਸੇਯ. ਅਨਜਨਤਬਿਖਿਆਮ

ਅਭਿਆਗਤੁ. ਦੇ. ਘਰ ਹਰਚੇ
ਮੋਆਯਾਅਥਿਤਜਨ ਧਰਮਾਸਾਸ
ਤਮੋਅਭਿਆਗਤਕੋਦੇਨੇਕਾਬਹੁਤ
ਮਹਾਤਮਾਲਿਖਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਭੀਭੂ
ਖੇਦਾਨਨਦੀਨਾਪਾਠਸੇਭੂਖੇਕੋਦੇ
ਨਾਅਛਾਲਿਖਤੇਹੈ ਪਰੰਤੂਜਿਸ
ਪੁਰਖਕੋਚਿਤਮੋਪਦਾਰਬਸੰਗ
ਹਕਾਲੇਭੁਹੋਵੇ ਐਸੇਅਭਿਆਗ
ਤਕੇਮਨਮੋਈਹਾਸੇਮੁਝੇਸੰਗਹ
ਹੇਤੁਮਿਲੇਗਾਵਾਨਹੀਐਸਾਸੀਦੇ
ਹੋਤਾਹੈ ਤਿਸਕੇਦੇਨੇਕਾਆਧਿ
ਕਮਹਾਤਮਨਹੀ ਉਲਟਾਅਪਕ
ਰਮਸੇਲਾਵੇਤਬਦੇਖਹੈ ਯ. ਅ

ਭਿਆਗਤਏਹਨਆਖੀਏਜਿ
 ਨਕੇਮਨਮੋਭਰਮ ਤਿਨਕੇਦਿਤੇ
 ਨਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮ-ਮੰਦ
 ਹੀਧਰਮਹੋਤਾਹੈ ਯਾਤੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਦਾਨਯੋਗਅਭਿਆਗਤਕਾਅ
 ਰਥਲਿਖੇਹੈ ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪ
 ਰਮਪਦਤਾਕਾਭੀਖਕਹੋਇ ਤਿ
 ਸਕਾਭੇਜਨਨਨਕਾਵਿਰਲਾ
 ਪਾਵੇਕੋਇ-ਕੋਈਵਿਰਲਾਉ
 ਪਦੇਸਰੂਪਅਹਾਰਦੇਵੇਹੈ,ਸ
 ਨਮੁਖਆਯਾਮਾਝ,
 ਅਲਮਸਤੁੰ ਫਾ. ਬਾਉਲਾਯ.
 ਅਲਮਸਤਮਤਵਾਰਾ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿੰ.ਸੀ. ਕਾਲਸੇ
 ਹੀਨਸਰੂਪਜਿਸਕਾਕਬੀਕਾਲ
 ਨਾਹੋਸਕੇਯ.ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀਸੈਭੁੰ
 ਅਉਗੁਣਮੁਤੀੰ.ਦੇ.ਸਿ.ਅਉ
 ਗੁਣੇਕੇਸਬਬਛੁਟੜਹੋਈ
 ਅਨੰਨਭਗਉਤੀੰ.ਦੇ.ਭਗਵਾ
 ਨਸੇਅਪਨਾਅਭੇਦਜਾਨਨੇਵਾ

ਲਾਭਗਤਵਾਭਗਵਾਨਸੇਆ
 ਨਕੋਨਮਾਨਨੇਵਾਲਾਭਗਤ
 ਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀੰ.ਦੇ.ਉਪਮਾ
 ਗਹਿਤਰੂਪਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਯ.
 ਉਰਸ਼ੁਰਹਿਓਸਭਸੰਗਅਨੂਪ
 ਰੂਪਾਵਤੀ
 ਅਰਦਾਸਬੇਨਤੀੰ.ਦੇ.ਮਨਬਾ
 ਟੀਸੇਬਹੁਤਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
 ਅਘਨਦੇਖਤਗਤੰ.ਵਾ.ਪਾਪੋਂ
 ਕਾਦੇਖਤੇਹੀਨਾਸਹੋਜਾਤਾਹੈਯ.
 ਅਘਨਦੇਖਤਗਤਚਰਨਕਮ
 ਅਥੰ.ਸੀ.ਅਰੰਭ,ਅ ਲਜਾਸ
 ਨੰਤਰਪਨਾ,ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ,ਵਿਕਲਪ,
 ਪ੍ਰਕਰਣ,ਸਮੁਚਯ,ਪਖਾਂਤਰ
 ਭਾਵਔਰਪਖ
 ਅਕਥੰ.ਦੇ.ਪੰ.ਜੇਸਬਦਕੀਸ
 ਕਤੀਬਿਤੀਸੇਨਾਕਹਿਆਜਾਵੇ,
 ਅਕਥ.ਯ.ਅਕਥਕਥਕਾਥ-
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਅਕਥਹੈਕਥਨੋਜੇਗ
 ਅਕਾਥਾੰ.ਗੁ.ਅਕਾਰ ਕਥਸੇ
 ਥਾਭਾਵਬਜਰਥ

ਅਗਾਥਾ० ਗੁ. ਅਕਹਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਅਕਥਸੇਅਗਾਥਹੈ ਵਾ ਅਗਾ
ਥਸੇਅਗਾਥਹੈ ਅਗਾਥਗਾਥ
ਅਨਾਥ० ਸੀ. ਨਾਹੋਵੇਨਾ ਗਹਿਤ
ਬਜਿਸਕਾਨਿਖਸਮਾਪੁਰਖ
ਯ. ਪਾਂਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥਧੂ
ਅਬਾਰਕ

ਅਰਥ० ਦੇ. ਧਨ ਯ. ਧਰਮਅ
ਰਥਅਰਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀ
ਬਾਰ ਅਰਥ. ਧਨ ਸੋਧਨਤੀ
ਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈ ਏਕਸੁਕ
ਲ ਦੂਜਾਸਬਲ ਤੀਜਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਅਪਨੀਅਪਨੀਜਾਤਿਕੋਯੋਗ
ਕਾਮੋਸੇਸੰਗ੍ਰਹਕੀਆਧਨਸੁਕ
ਲਹੈ ਰਿਸਵਤ ਭਾਵਵਢੀਕਾ
ਮਹਸੂਲਕਾ ਨਾਵੇਚਨੇਯੋਗਮ
ਵਸਤੁਓਕੋਵੇਚਕੇਕਾਹੂਪੇਉਪ
ਕਾਰਕਰਤਾਕੇਬਦਲੇਲੀਆਧ
ਨਸਬਲਹੈ, ਜੂਏਸੇਚੋਰੀਸੇਬ
ਹਨੇਸੇਹਠਸੇ ਸੰਗ੍ਰਹਕੀਆਧ
ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਹੈ ਸੁਕਲਧਨਸੇਕਰ

ਮਕਰਪੁਰਖਦੇਵਭਾਵਕੋਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਧਰਮਕੀ
ਕਮਾਈਕਰਗੁਰਮਤਮੇਸੇਵਾਕ
ਰਨੀਲਿਖੀਹੈ ਸਬਲਧਨਸੇ
ਯਗਮਾਦਿਕਰਮਕਰਮਨੁਖਭ
ਵਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਧਨ
ਸੇਉਤਮਕਾਮਕਰਾਝਿਯਕਭਾਵ
ਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਹੈ ਯਾਤੇਧਰਮਕਾ
ਮੋਮੇਸੁਕਲਧਨਖਰਚਕਰਨਾ
ਯੋਗਮਹੈ ਸਬਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਯੋਗਮ
ਨਹੀ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਘਾਲਖਾਟ
ਕਿਛਹਥੇਦੇਇਲਿਖਾਹੈ - ੨੫
ਯੋਜਨ ਪ੍ਰਯੋਜਨਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਹੋਤਾਹੈ ਏਕਗੋਣ ਦੂਜਾਮੁਖਮ
ਮੁਖਮਪ੍ਰਯੋਜਨਕੇਲਾਭਹੋਤਾਜਿ
ਸਕੀਇਛਾਹੋਵੇਸੋਗੋਣਹੈ ਜੈਸੇ
ਰਮਾਨਮੁਕਤੀਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕੋਹੋਤ
ਹੈ ਇਸਲੀਏਗੋਣਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈ
ਮੁਖਮਪ੍ਰਯੋਜਨਸੁਖਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਵਾਦੁਖਕਾਅਭਾਵਰੂਪਮੁਕਤੀਹੈ
ਜਿਸਸੇਆਗੇਔਰਪ੍ਰਯੋਜਨਨ

ਹੀਸਿਧਹੋਵੇ ਸੋਮੁਖਮਹੈ ਯਦਮ
 ਪਿਜਿਨਕੇਲਾਭਹੇਤਉਪਾਯਕੀ
 ਏਜਾਤੇਹੈਂਵਹੁਪ੍ਰਯੋਜਨਸੰਸਾਰ
 ਮੇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਤੇਹੈਂਤੈਭੀ
 ਰੀਬਕਾਰੇਨੇਮੁਖਪ੍ਰਯੋਜਨਧਰ
 ਮ ਅਰਬਕਾਮਮੁਕਤੀਯੇਚਾ
 ਰਹੀਮਾਨੇਹੈਂ ਯਾਤੇਪੁਰਖੋਕੀਇ
 ਛਾਕੇਵਿਖਯਹੋਨੇਤੇਯੇਹੀਚਾਰ
 ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈਂ ਐਪੁਰਖਾਰਥਹੈਂ
 ਪਦਾਰਥਹੈਂ ਇਨਕਾਹੀਲਾਭਹੁ
 ਰੇਨੇਸਾਧਜਨੋਕੀਸੇਵਾਰੂਪਉਪਾ
 ਯਸੇਲਿਖਾਹੈ ਯ. ਚਾਰਪਦਾਰ
 ਬਜੇਕੋਮਾਰੇ ਸਾਧਜਨਕੀਸੇ
 ਵਾਲਾਗੇ ਭਾਵਗੁਰਬਚਨਕਾ
 ਯਹਹੈ ਚਾਰਪਦਾਰਥੋਂਮੇਸਕਾ
 ਮਾਨਿਸਕਾਮਦੋਨੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਧ
 ਰਮਕਾਉਪਦੇਸਮਹਾਤਮਾਕਰ
 ਤੇਹੈਂ ਐਮਹਾਤਮਾਸੇਉਪਦੇਸਸੇ
 ਵਕੋਕੋਹੀਮਿਲਤਾਹੈ ਸਕਾਮਧ
 ਰਮਸੇਹੀਮਨਬਾਛਿਤਦਾਸਦਾ
 ਸੀਗ੍ਰਿਹਖੇੜਪਸੁਸੁਵਰਣਾਦਿ

ਅਰਬਪਦਾਰਥਕੀ ਪੁਨਮਨਬ ०
 ਛਿਤਖਾਨਪਾਨਬਸੁਓਛਨਾਦਿ
 ਕਾਮਪਦਾਰਥਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤੀ
 ਹੈ ਨਿਸਕਾਮਧਰਮਸੇਮੁਕਤੀਕੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤੀਹੈ ਐਸੇਚਾਰਪ੍ਰਯੋ
 ਜਨੋਕੇਲਾਭਮਹਾਤਮਾਕੀਸੇਵਾ
 ਸੇਕਯਾਹੈ ਯਾਤੇਐਰਸਾਸ੍ਰੋਮੇਂਚ ०
 ਰਪ੍ਰਯੋਜਨਮਾਨੇਹੈਂ ਸਾਂਖਯਸਾਸ
 ਤਵਾਲੇਮੁਨਿਨੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕੀਪ੍ਰਥਿ
 ਤੀਸੇਪੁਰਖਕੋ ਸਰਗ ਅਪਵਰ
 ਗਦੇਹੀਪ੍ਰਯੋਜਨਮਾਨੇਹੈਂ ਸਰਗ
 ਭੋਗਕੇਸਾਧਨਰਚਨਾਕਾਨਾਮਹੈ
 ਅਪਵਰਗਮੁਕਤੀਕਾਨਾਮਹੈ
 ਯਾਤੇਭੁਕਤੀਮੁਕਤੀਦੇਹੀਪ੍ਰਯੋ
 ਜਨਹੈਂ ਰਹੈਂ ਮਤਭੇਦਸੇਚਾਰਵਾ
 ਦੋਪ੍ਰਯੋਜਨ ਮੁਕਤੀਸਭਮਤੋਮੈਂਮੁ
 ਖਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈਂ ਇਸਮੇਬਿਵਾਦ
 ਨਹੀ ਇਛਾਤਾਕੀਆਨਕੀਇਛ ०
 ਸੋਬਿਨਾਹੋਵੈਹੈ ਕਾਹੇਤੇ ਬੱਧਾਰਹ
 ਨੇਮੇਕੋਈਪ੍ਰਸੰਨਨਹੀ ਛੂਟਨੇਮੇ
 ਸਭੀਹੈਂ ਯਾਤੇਮੁਕਤੀਹੋਤਧਰਮ

ਅਰਥਕਾਮਕੀਇਛਾਹੋਤੀਹੈ
 ਮੁਕਤੀਕੀਇਛਾਆਨਕੀਇ
 ਛਾਬਿਨਾਹੋਤੀਹੈ ਤਾਂਤੇਮੁਖਮ
 ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈ ਧਰਮਾਦਿਗੋਣ
 ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈ ਗੋਣਮੋਭੀਧਰਮ
 ਅਰਥਕਾਸਾਧਨਹੈ ਅਰਥ
 ਕਾਮਕਾਸਾਧਨਹੈ - ੩ ਸਬਦੇ
 ਸੇਬੋਧਨਯੋਗਸ ਸਕਮ ਲਖਮ
 ਬੰਗਮ ਪਾਰਿਭਾਥਿਕਭੇਦਸੇ
 ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸਬਦੋਕੇਅਰ
 ਥਹੈ ਤਿਨਚਾਰੇਮੇਜੋਅਰਥਸ
 ਬਦਕੀਸਕੂੀਬਿਤਿਸੇਅਰਥ
 ਤਸਬਦਕੇਅਪਨੇਬਲਸੇਭਾ
 ਨਹੋਵੇ ਤਿਸਕਾਨਾਮਸਕਮਹੈ
 ਅਭਿਧੇਯਹੈ ਵਾਚਮਹੈ ਜੈਸੇਅ
 ਗਨਿਪਦਕੇਅਪਨੇਜੋਰਸੇਆ
 ਗਕਾਰਮਾਨ ਜਲਪਦਕੇਨਿ
 ਜਬਲਸੇਪਾਨੀਕਾਰਮਾਨਹੋ
 ਤਾਹੈ ਸੋ ਅਗਨਿ ਜਲਸ੍ਵਰੂਪ
 ਅਰਥਉਨਪਦੋਕੇਸਕਮਹੈ ਅ
 ਭਿਧੇਯਹੈ ਵਾਚਮਹੈ - ਜਿਸਅ

ਰਥਕਾਭਾਨਲਖਣਾਸੇਹੋਵੇਸੋ
 ਲਖਮਅਰਥਹੈ ਵਾਚਮਕੇਮੇਲ
 ਕਾਨਾਮਲਖਣਾਹੈ ਜੈਸੇਪੰਜਸੈ
 ਦਾਣਾਖਾਇਪਾਠਮੋਦਾਣੇਕਾਮੇ
 ਲਫੂਸਸੇਹੈ ਯਾਤੇਦਾਣਾਪਦ
 ਸੇਫੂਸਲੀਆਜਾਤਾਹੈ ਜੈਸੇਗੀ
 ਗਾਪਦਸੇਗੀਗਾਕੇਅਰਥਜਲ
 ਪ੍ਰਵਾਹਕੇਤੀਰੇਸਾਬਮੇਲਸੇਤੀ
 ਹਾਲੇਤੇਹੈ - ਜਿਸਅਰਥਕਾਭ
 ਨਬੰਜਨਾਸੇਹੋਵੇਸੋਬੰਗਮਹੈ
 ਜੈਸੇਸਾਮਕੇਵਖਤਸੂਰਯਅਸ
 ਤਹੂਆਸੁਨਕੇ ਤਾਸਮੇਸੰਧਮਕ
 ਰਨੇਵਾਲੇਕੋਸੰਧਮਕਰਨਕਾਰ
 ਨਹੋਤਾਹੈ, ਸਮੀਪਨਗਰਜਾਨੇ
 ਵਾਲੇਕੋਨਗਰਜਾਨੇਕਾਰਮਾਨ
 ਹੋਤਾਹੈ ਤਾਸਮੇਭੋਜਨਪਕਾਨੇਵ
 ਲੇਕੋਭੋਜਨਕਾਰਾਨਹੋਤਾਹੈ ਜੋ
 ਅਸਤਪਦਕੇਜੋਰਸੇਨਹੀਭਾ
 ਨਹੋਤਾ ਯਾਤੇਵਾਚਮਨਹੀ ਪੁ
 ਨਵਾਚਮਕੇਮੇਲਸੇਨਹੀਭਾਨ
 ਹੁਏ ਯਾਤੇਲਖਮਨਹੀ ਬੰਜਨਾਸੇ

ਭਾਨਹੁਏਹੈਂ ਯਾਤੇ ਬੰਗਮਮ
 ਰਥਹੈਂ ਸਕਤੀਲਖਣਾਸੇਭਿੰਨ
 ਬਿਤੀਕਾਨਮਬੰਜਨਾਹੈ - ੫
 ਰਿਭਾਖਾਅਪਨੇਸੰਕੇਤਕਾਨਾ
 ਮਹੈ ਜੈਸੇਗੁਰਮਤਮੋਪੰਜਵਾ
 ਪ੍ਰਿਤਕਾਸੰਕੇਤਹੈ ਨਾਯਮਤ
 ਮੇਵਬੰਜਲਾਦਿਤਤੇਕਾਸੰਕੇ
 ਤਹੈ ਸੰਕੇਤਸੇਭਾਨਹੁਏਅਰਥ
 ਕਾਨਮਪਾਰਿਭਾਖਿਕਹੈ - ੪੮
 ਸਤੁਮਾਤ੍ਰ ਜੈਸੇਸਾਂਖਮਤਮੋਪੰ
 ਚੀਪਦਾਰਥਮਾਨੇਹੈਂ ਅਰਥਐ
 ਪਦਾਰਥਪਦਬਹੁਤਥਾਨੇਮੇਏ
 ਕਹੀਅਰਥਕੇਬੋਧਕਹੋਤੇਹੈਂ -
 ੫ ਨਿਮਿਤਯ. ਹਰਿਅਰਥਜੇ
 ਖਰਚਦੇ- ਹਰਿਕੇਨਿਮਿਤਜੇਧ
 ਨਦਾਨਕਰਤੇਹੈਂ ਪੁਨਾਤੀਰਥਭਿੰਨ
 ਦਮਸਤਿਗੁਰਕੀਅਲੋਕਭਿੰਨ
 ਰਣਅਰਥ- ਲੋਕਾਕੀਕਲਾ
 ਟਕਰਨੇਹੇਤ- ੬ ਸਬਦਾਦਿਵਿ
 ਥੇ ਜੈਸੇਅਧਿਕਾਰੀਇੰਦ੍ਰਿਯੋਂ
 ਕੋਅਰਥੋਂਸੇਰੋਕੇ- ੭ ਗਮਾਨਕਾ

ਵਿਖਯਵਸਤੁਜੈਸੇਨੇਤ੍ਰਜਨਮ
 ਪ੍ਰਤਖਗਮਾਨਕਾਵਿਖਯਘਟਾ
 ਦਿਹੈ - ੮ ਨਿਬਿਤੀ ਜੈਸੇਮਛ
 ਰੋਅਰਥਧੁਆਮਛਰੋਕੀਨਿ
 ਬਿਤਿਹੇਤੁਧੁਮ ਅਭਿਲਾਖਾ-
 ੯ ਪਾਰਥਨਾ ਜੈਸੇਹੇਗੁਰੋਆ
 ਪਾਸਮੇਰਾਅਰਥਹੈ ਭਾਵਪ੍ਰਾ
 ਰਥਨਾਹੈ - ੧੦ ਪਾਰਥਨੀਯ
 ਵਿਸ਼ੁਭੀਸਹਸ੍ਰਨਾਮਮੋਅਰਥ
 ਨਾਮਵਾਲਾਕਯਾਹੈ ਅਰਥਸੰ.
 ਅਸਥਿ. ੦. ਦੇ. ਹਡੀ ਯ. ਵਿਸ਼ੁਅ
 ਸਥਿਰਕਤਪਲੇਟੇਚਮ ਅਥਿ
 ਅਕਾਰਥ. ਗੁ. ਬੰਜਰਥ ਸੰ.
 ਅਕਾਰਥ. ੦. ਗੁ. ਬੰਜਰਥ ਯ. ਜ
 ਨਮਅਕਾਰਥਜਾਤ
 ਅਕਯਥ. ੦. ਗੁ. ਬੰਜਰਥ ਯ. ਤੇ
 ਅਕਯਥਸੀਸਾਰਮਹ
 ਅਕਥਕਥ. ੦. ਗੁ. ਬਾਣੀਸੇਅ
 ਗੋਚਰਕੀਕਥਾਯ. ਅਕਥਕ
 ਥਾਲੇਰਹੋਨਿਰਾਲਾ
 ਅਗਮਾਨਥ. ੦. ਗੁ. ਅਗਮਾਨ

ਕਰਕੇਯ. ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀ	ਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦ ਅਨਾ
ਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿ	ਅਵਰਦਾ. ਗੁ. ਉਮਰ ਜਦੇ.
ਓਅਰਅਨਬ	ਯ. ਧਿਆਈਮੇਸਕਲਅਵ
ਅਕਥਕਥਕਾਥ. ਵਾ. ਅਕ	ਅਪਵਾਦ. ਸੀ. ਨਿ ਰਦਾਜੀ
ਥਾਹੈਕਥਨਯੋਗਮਕਥਾਨਸੇ	ਦਾ ਯ. ਪਰਧਨਪਰਅਪਵਾ
ਹਰਿਕੀਕਥਾ	ਦਨਾਰਨਿਦਾਯਹ - ਨਾਰਨਿ
ਅਨਾਥਕੋਨਾਥ. ਵਾ. ਸ੍ਵਾਮੀਹੀ	ਦਾਪਦਕੇਆਦਿਮੋਪਰਜੇਤ੍ਰਪ
ਨੋਕਾਸ੍ਵਾਮੀ	ਰਨਾਰਿਅਰਥਕਰਨਾ
ਅਗਦ. ਦੇ. ਬਿਵਾਹਸਮੇਪੁਰ	ਅਹਲਾਦ. ਦੇ. ਆਨੰਦ ਯ. ਮ
ਖਇਸ਼ੀਕਾਗਠਜੇਤ੍ਰਾ ਯ. ਅ	ਨਹਰਿਕੋਅਹਲਾਦ ਆਲੂਦ
ਗਦਪੜੇਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੇ ਅ	ਅਲਾਹਦੀ. ਪੰ. ਨਿਰਾਲੀ. ਸੀ.
ਅਨਦ. ਪੰ. ਆਨੰਦ ਕਦਅ.	ਸੁਧਭਗਤੀਜੈਸੇਭਗਤਕੋਰੇ
ਹੈ ਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਕੇਗੁਣਗਾ	ਅਲਾਹਦੀ ਅਲਾਹਦੀ ਫਾ.
ਯਕੇ ਯ. ਅਨਦਅਨਦਗੁ	ਅਨਹਦ. ਦੇ. ਅਨਾਹਦ ਯ.
ਣਗਾਇਆ	ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਏ
ਅਲੂਦ. ਦੇ. ਲਿਬੜਾਹੁਆ	ਅਰਬੁਦ. ਸੀ. ਦਸਕੋਰੇਤ੍ਰਸੀ
ਜਿਸਸੇਪੁਰਖਦਾਗੀਹੋਜਾਵੇ	ਖਾ ਤਥਾਏਤੀਗਣਤੀਵਾਲੀ
ਅਲੂਦਹਫਾ.	ਚੀਜ਼ ਯ. ਅਰਬੁਦਨਰਬੁਦ
ਅਨਾਦਿ. ਸੀ. ਨਾਹੋਵੇਆਦਿਜਿ	ਧੰਧੁਕਾਰ - ਈਹਾਨਰਬੁਦਵਾ
ਸਕੀ ਯ. ਆਦਿਅਨੀਲਅ	ਲੇ ਨੰਨੇਸੇਪੁਰਬਅਕਾਰਨਹੀਰ
ਨਾਦਿਅਨਾਹਤ, ਅੰਨ ਯ. ਆ	ਹਾ ਯਾਤੇਅਰਬੁਦਦਸਕੋਰੇਤ੍ਰਬਰ

ਖ ਅਨਰਬਦਤਾਸੇਅਧਿਕਕਾ
 ਲ ਪੁਲਕਸਸਮੇਅੰਧੇਰਾਹੀਰਹਾ
 ਈਹਾਭੀਸਤਨਿਰਤਵਤਪਾਠਹੈ
 ਅਭੈਪਦ० ਦੇ० ਭੁਯਹੀਨਬਾਨਯ.
 ਅਭੈਪਦਪੁਰਤਾਪਤਹਿਨਾਸੇ
 ਅਪਵਾਦ० ਸੀ० ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਯ.
 ਖਪਜਾਵੇਸਭਅਪਵਾਦ
 ਅਗਹੁਦੇ० ਪੰ० ਪਹਲੇਸੇਯ. ਅ
 ਗਹੁਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਓ- ਪਹਿਲੇ
 ਸੇਸਤਕਾਰਕਾਬਚਨਨਾਕਹੀਏ
 ਪਿਛੋਕਰਾਕਾਮਨਹੀਆਤਾ
 ਅਪਿਅਓਦੇ० ਵਾ. ਅਮ੍ਰਿਤਭੋਜ
 ਨਦੇਯ. ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਅਪਿਅਓਦੇ
 ਅਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦ० ਗੁ० ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੇਨਾਮ
 ਸ਼ੁਰੂਪਮੁਖਮੰਤ੍ਰਕਾਉਪਦੇਸ਼ਰੂਪ
 ਯ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਹੈ
 ਅਭਿਸ਼ਬਦ० ਗੁ० ਹਿਰਦਾਉਪਦੇ
 ਸਾਬਿਨਾਯ. ਬਿਨਅਭਿਸ਼ਬਦ
 ਨਮਾਂਜੀਐ ਬਿਨਸ਼ਬਦਅਭਿ
 ਨਮਾਂਜੀਐ- ਬਿਨਾਉਪਦੇਸਸੇ
 ਅੰਤਰਅਰਥਤਰਿਦਾਨਹੀਸੁਧ

ਹੇਸਕੇਗੁਰੋਕੇਉਪਦੇਸਸੇਹੋਵੇਹੈ
 ਅਸਟਪਦੀ० ਦੇ०. ਆਠਪਦੇਵਾ
 ਲੇਸਬਦ ਪਦਈਹਾਅਨੇਕਤੁਕੇ
 ਕੇਸਮੁਦਾਯਗੁਪਪਾਠੋਕਨਾਮਹੈ
 ਸੁਖਮਨੀਬਾਣੀਕੇਪਦੇਮੇਤੁਕਾਂ
 ਦਸਦਸਹੈਂ ਐਰਅਸਟਪਦੀ
 ਯੋਕੇਪਦੇਮੇਤੁਕਾਕਾਨੇਮਨਹੀਅ
 ਸੁਪਦੀਸੀ.

ਅਨਿੰਦਨਿੰਦ० ਦੇ०. ਨਾਨਿੰਦਾਕਰ
 ਨਯੋਗਮਹਾਤਮਾਕੀਨਿੰਦਾਯ.
 ਤਜਕਾਮਕੋਧਮਾਨਿੰਦਨਿੰਦ, ਅ
 ਨਿੰਦਮਹਾਤਮਾਜਨੇਨੇਜੋਪਦਾਰਥ
 ਨਿੰਦਕੇਛੋਰੁਦੀਵੇਹੈਂ ਜੰਸਾਰਕੇਪਾ
 ਮਹਜੀਵਉਨਕੋਪੁਨਾਪੁਨਾਖਾਤੇਹੈਂ
 ਯ. ਜੋਅਨਿੰਦਨਿੰਦਕਰਛੋਰਿਓ
 ਸੋਈਫਿਰਫਿਰਖਾਤ- ਜੋਅਨਿੰ
 ਦਮਪੁਰਖੇਨੇਅਰਥਾਤਉਤਮੇਨੇ
 ਨਿੰਦਾਯੋਗਮਜਾਨਕੇਛੁਆਰੇਹੈਂ
 ਅਟਲਅਛੇਦ० ਸੀ०. ਨਾਟਲਨੇ
 ਵਾਲਾਤਥਾਨਛੇਦਨਕੀਆਜਨੇ
 ਵਾਲਾਜੀਸੇਲੋਕਆਨਮੰਤ੍ਰੋਕਾਉ

ਧਾਰਕਰਤੇਉਨਕੋਟਲਾਕਰਕਾਟ
 ਦੇਤੇਪੈਂਗੁਰੇਕਾਮੰਡਵੇਸਾਨਹੀਯ.
 ਗੁਰਕਾਬਚਨਅਟਲਅਛੇਦ-
 ਕ੍ਰਿਯਾਹੀਨਬਿਨਾਸਰਹਿਤਪਰ
 ਅਨਦਬਿਨੋਦੀ० ਦੇ. ਆਮਾਤਮਾ
 ਨੰਦਕੀਲੀਲਾਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ.
 ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ
 ਅਧੇ० ਦੇ. ਤਲੇ ਜੈਸੇਦਿਨਦਿਨਅ
 ਧੇਅਧੇਕੋਧਾਵੇ
 ਅਧ० ਪੰ. ਆਧਾਮਕੀਕਾਫਲਯ.
 ਅਧਗੁਲਾਚਿਤ੍ਰੀਕਾਭੁਗਣਪੁ
 ਨਾ ਇਕਅਧਨਾਇਰਸੀਅੜਾ-
 ਇਕਕਾਨੀਆਧਾਜਿਰਟਾਸੁ ਵਾ
 ਸੁਵਸੇਕੋਈਏਕ
 ਅਧੀ० ਪੰ. ਆਧੀਵਸਤੁ ਭਾਵਚੀ
 ਜਕੇਦੋਹਿਸਯੋਮੇਏਕਹਿਸਾ ਸੰ. ਬੁ
 ਧੀਹੀਨਪੁਰਖ
 ਅਧਿ० ਸੰ. ਅਬਯਯ. ਅਧਿਕਾ
 ਰ. ਵਰਜਾ, ਐਸ਼ੁਰਯ, ਸ੍ਵੜੁ.
 ਅਪਣਤ੍ਰ, ਉਪਰ, ਅਧਿਕ,
 ਅਤਿਸਯ, ਮਨਕੀਪੀੜਾ

ਅਬਧ० ਦੇ. ਨਾਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੀ
 ਯ. ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇ
 ਅਬਧਮਸੰ.
 ਅਉਧ० ਦੇ. ਅਵਸਥਾ ਯ. ਛਿਨ
 ਛਿਨਅਉਧਬਿਹਾਤਪੈ, ਸੀਮ.
 ਹਦ, ਕਾਲ
 ਅਗਾਧ० ਗੁ. ਅਗਾਧ ਯ. ਹਰਿ
 ਅਗਮਅਗਾਧਾ
 ਅਉਧੂ० ਗੁ. ਹੇਅਵਧੂਤ ਯ. ਅ
 ਉਧੂਮੇਰਾਮਨਮਤਵਾਰਾ
 ਅਮੇਧ० ਦੇ. ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ. ਅਮੇ
 ਧਖਲਾ, ਅਮੇਧਮਸੰ. ਮੇਧਾਹੀ
 ਨ ਅਮੇਧਸੰ.
 ਅਗਾਧ० ਸੰ. ਜਿਸਕੇਤਲੇਕਾਸ
 ਪਰਸਨਾਹੇਸਕੇਐਸੇਅਤੀਰੀ
 ਭੀਰ ਯ. ਅਗਮਅਗਾਧਪਾਰ
 ਬਹਮਸੋਇ
 ਅਰਾਧ० ਦੇ. ਚਿੰਤਨਕਰ ਯ. ਨਿ
 ਸਬਾਸਰਅਰਾਧ
 ਅਸਾਧ० ਦੇ. ਕਾਹੂਉਪਾਇਸੇਨਾ
 ਦੂਰਹੋਨੇਵਾਲਾਰੋਗਾਦਿ ਯ. ਅ

ਸਾਧਰੋਗਣਹ- ਜਾਤਿਧਨਾਦਿ
ਕੋਕਾਅਹੰਕਾਰਚਿਤਮੋਗਰੀਬੀ
ਬਸਾਏਬਿਨਾਕਾਹੂਅੰਨਉਪਾ
ਯਸੇਨਾਦੂਰਹੋਨੇਤੇਕੁਸੁਸਮ
ਅਸਾਧਰੋਗਹੈ ਅਸਾਧਮ ਸੰ.
ਅਉਖਧੰ ਗੁ. ਉਪਦੇਸਰੂਪਐ
ਖਧੀ ਯ. ਏਹਅਉਖਧਜਗ
ਅਨਰਾਧਾੰ ਦੇ. ਅਨੁਰਾ ਸਾਰਾ
ਧਾਨਖੜ, ਜਿਸਕੋਕੋਈਮੰਦ
ਕਾਮੇਸੇਨਾਹਟਾਇਸਕੇਐਸਾ
ਅਮੋੜਹੁਆ ਯ. ਜਨਬਿਚਰੇ
ਅਨਰਾਧਾ- ਬੇਮੁਹਾਰਉਸ੍ਰਵ
ਤਅਮੋੜਹੁਆਤੁਮਤਬਿਚਰੇ
ਅਨਰਾਧਮ ਸੰ.

ਅਪਰਾਧੰ ਸੰ. ਅਵਰਮਾ. ਆ
ਰਹਾਸੇਉਲਟਾਕਾਮਕਰਨਾਤਥਾ
ਬੈਠਨਬੋਲਨਾਦਿਕੋਮੇਬਡੇਕਾ
ਅਸਤਕਾਰਕਰਨਾ ਯ. ਕੋਟ
ਅਪਰਾਧਸਾਧਸੰਗਮਿਟੇ
ਅਪਰਾਧੀੰ ਸੰ. ਅਪਰਾਧੋਵਾ
ਲਾ ਦੇਖੀਪੁਰਖ ਯ. ਜਨਮਤ

ਕਸਨਮੁਓਅਪਰਾਧੀ
ਅਧਪੰਧੇੰ ਪੰ. ਬੀਚਰਸਤੇਕੇ
ਯ. ਅਧਪੰਧੇਹੈਸੰਸਾਰੋਵਾ- ਅਰ
ਥਕਾਮਕੇਬੀਚਹੀਰਹੇ ਧਰਮਮੁ
ਕਤੀਮੋਨਹੀਪਹੁਚੇ ਸੰਸਾਰੀਜੀਵ
ਅਹੰਬੁਧਿੰ ਸੰ. ਜਾਤਿਧਨਾਦਿਕੋ
ਕੇਅਹੰਕਾਰਕੀਮਤੀਵਾਲੇਕਾ
ਯ. ਅਹੰਬੁਧਕੋਬਿਨਸਨਾਇਹ
ਧੁਰਕੀਢਾਲ- ਅਭਿਮਾਨੀਕ
ਨਾਸਹੋਨਾਇਹਆਦਕੀਚਾਲ
ਹੈ ਉਕੁੰਚ ਹਰਿਅਹੰਕਾਰਨਭ
ਵਈਵੇਦਕੂਕਸੁਣੰਦਾ
ਅਹੰਬੰਧੰ ਸੰ. ਅਹੰਕਾਰਰੂਪਬੰ
ਅਟਲਾਧਾੰ ਗੁ. ਅਟਲ ਧਨ
ਭਾਵਨਾਫਿਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਇ
ਕਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ
ਅਨਿਕਧਾੰ ਦੇ. ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਯ. ਅਨਿਕਕਾਜਅਨਿਕਧਾ
ਵਰਤਹ- ਅਨੇਕਕਾਮੋਮੇਅਨੇ
ਕਪ੍ਰਕਾਰਸੇਵਰਤੇਹੈਂਭਾਵਜੈਸਾ
ਕਾਮਦੇਖਤੇਹੈਂਵੈਸੀਵਰਦੀਬੋਲ

ਚਾਲਕਰਲੇਤੇਹੈ
 ਅਧਊਰਧੀ॥ ਵਤਲੇਊਪਰਭਾ
 ਵਸੇਲੋਕਪਰਲੋਕ
 ਅਗਾਧਬੋਧ॥ ਸੰ॥ ਅਗਾਧਹੋ
 ਵੇਬੋਧਜਿਸਕੋ ਭਾਵਬੇਅਥਾ
 ਹਰਾਨਵਾਲਾ ਯ॥ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖਅਗਾਧਬੋਧ, ਅਗਾ
 ਧਕੇਬੋਧਵਾਲਾਗੁਰੁ ਅਰਥਾਤ
 ਜਿਸਕੀਬਾਹਨਹੀ ਮੇਸੇਅਗਾ
 ਥਪਰਮਾਤਮਾਕੇਗਾਨਵਾਲਾਗੁ
 ਅਲਪਬੁਧੀ॥ ਗੁ॥ ਬੋਝੀਬੁ ਰੁ
 ਧੀਵਾਲੇ ਅਲਪਬੁਧਿਸੰ॥
 ਅਸਟਸਿਧਿ॥ ਦੇ॥ ਯੋਗਸਕ
 ਤੀਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਅਵਰੂਪਹੋਜਾ
 ਨਾਅਣਿਮਾਸਿਧੀਹੈ१ ਵਾਮਨ
 ਅਵਤਾਰਵਤਦੇਹਕਾਮਹਾਵਿ
 ਸਤਾਰਕਰਲੇਨਾਮਹਮਾਸਿਧੀ
 ਹੈ੨ ਸੁਰਸਾਕੇਮੁਖਮੋਪਵੇਸਕ
 ਰਨਕਾਲਮੇਜੈਸੇਹਨੁਮਾਨਨੇ
 ਦੇਹਅਤੀਲਪਕਰਲਈਵੈਸੀ
 ਕਰਲੇਨੀਲਪਿਮਾਂਸਿਧੀਹੈ ੩

ਮਨਬਾਂਛਿਤਭੋਗੋਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋ
 ਨੀਪ੍ਰਾਪਤੀਸਿਧੀਹੈ ੪ ਏਕਬਾ
 ਨਬੈਠੇਹੀ ਸਰਬਵਸਤੁਓਕੋਦੇ
 ਖਨਾਸੁਨਨਾ ਸਭਕੇਮਨਕੀਬਾ
 ਤਕਹਨੀਪਰਕਾਮਮਾਸਿਧੀਹੈ
 ੫ ਅਪਨੀਇਛਾਨੁਸਾਰਸਰ
 ਬਵਸਤੁਓਕੋਪ੍ਰੇਰਵਾਈਸਤਾ
 ਸਿਧੀਹੈ ੬ ਜੋਜੋਚਿਤਮੋਇਛਾ
 ਹੋਵੇਸੋਤਤਕਾਲਪੂਰਨਹੋਨੀਬਾ
 ਸਿਤਾਸਿਧੀਹੈ ੭ ਲੰਕਾਮੇਜੈਸੇਅ
 ਗਦਅਤਿਬੋਝਲਹੋਗਯਾਥਾ
 ਵੈਸੇਅਤੀਤਬੋਝਲਹੋਜਾਨਗਾ
 ਰਿਮਾਸਿਧੀਹੈ ੮ ਭਗਤੇਕੇਯ
 ਹਆਠੇਮਿਲੇਹੈਂ ਯ॥ ਅਸਟਸਿ
 ਧਿਨਵਨਿਧਿ

ਅਠਾਰਹਸਿਧੀ॥ ਦੇ॥ ਅਸ੍ਰਸਿ
 ਧਿਕੇਅਰਥਮੋਅਣਿਮਾਦਿਅ
 ਠੋਕੇਸ੍ਰਰੂਪਲਿਖੇਗਏ ਅਧਿਕ
 ਰਹੀਦਸੇਕੇਯੇਹੈਂ ਖੁਧਾਡਿਖਾਦਿ
 ਖਟਊਰਮੀਆਂਨਾਬਖਾਪਨੀਅ
 ਨੂਰਮੀਸਿਧੀਹੈ ੧ ਦੂਰਬੈਠੇਨੇਸ

ਭਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਲੇਨੀ ਦੂਰ ਸੁਵ
 ਟਸਿਧੀ ਹੈ ੨ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਨੇ ਸਭ
 ਕੋ ਨੇੜੇ ਜੇ ਦੇਖਨਾ ਦੂਰ ਦਰਸਨ
 ਸਿਧੀ ਹੈ ੩ ਮਨ ਕੇ ਬੰਗ ਵਤ ਜ
 ਹ ਚਾਹਨ ਤਹਾਂ ਗਮਨ ਕਰਨਾ
 ਮਨੋ ਬੰਗ ਸਿਧੀ ਹੈ ੪ ਜੈਸਾ ਚਾਹ
 ਨ ਤੈਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੇਨਾ ਕਾਮ ਰੂ
 ਪ ਸਿਧੀ ਹੈ ੫ ਰੂਤ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪ
 ਰਾਏ ਸਰੀਰ ਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਜਾ
 ਨਾ ਪਰਕਾਯ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਿਧੀ ਹੈ
 ੬ ਭੀਖ ਮਪਿਤਾਮਾ ਵਤ ਅਪ
 ਨੀ ਇਛਾ ਸੇ ਦੇਹ ਤਮਾਗਨੀ ਸੁ
 ਛੰਦ ਮਿਤੁ ਸਿਧੀ ਹੈ ੭ ਅਪ
 ਸਰਾਸੇ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਚਰਤੇ ਦੇਵ
 ਨ ਕੂ ਦੇਖਨਾ ਸੁਰਕੀਤਾ ਦਰਸ
 ਨ ਸਿਧੀ ਹੈ ੮ ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ
 ਸੋ ਪੂਰਨ ਹੋਨਾ ਯਥਾ ਸੰਕਲਪ ਸਿ
 ਧੀ ਹੈ ੯ ਜਹਾਂ ਗਯਾ ਚਾਹੇ ਤਹਾਂ
 ਜਾਵੇ ਅਪ੍ਰਤਿ ਹਤ ਗਤਿ ਸਿਧੀ ਹੈ
 ੧੦ ਆਠ ਪਿਛਲੀ ਦਸ ਯੇ ਮਿਲ
 ਕਰ ਅਠਾਰਹਸਿਧੀ ਆਹੈ, ਭੁਕਤੋ

ਕੇ ਪੀਛੇ ਬਿਚਰਤੀ ਹੈਂ ਯ. ਅਠਾ
 ਰਹਸਿਧੀ ਪੀਛੇ ਲਗੀ ਆਠਿ
 ਰਹ ॥

ਅਵਿਦਿਆ ਸਾਧੀ. ਦੇ. ਵਹੀ ਕਮ
 ਅਭਿਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਸਿਧ ਕੀਏ
 ਜੋ ਚੋਰੀ ਜੂਏ ਪਰਦਾਰ ਗਮਨਾ
 ਦਿ ਨਿੰਦਿਤ ਕਰਮ ਹੈਂ ਯ. ਜਿਹ ਪ
 ਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤ ਸੇਈ
 ਅਵਿਦਿਆ ਸਾਧੀ- ਜਿਨ ਕਾਮੇ ਸੇ
 ਪਹਲੋਕ ਅਰਥਾਤ ਸੁਰਗ ਖੋਕੀ
 ਠ ਜਾਤਾ ਰਹੇ ਪੁਨ ਲੋਕ ਮੇ ਨਿੰਦਾ
 ਹੋਵੇ ਸੇਈ ਕ੍ਰਿਮਾ ਅਵਿਦਿਆ ਕੇ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਸਿਧ ਕਰੀ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧ. ਦੇ. ਮਨ ਬਣੀ
 ਕਾ ਅਵਿਖਯ ਬੇਅਬਾਹ ਪਰਮਾਤ
 ਮਾ ਯ. ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਇ ॥

ਅਨ. ਗੁ. ਹੈਂ ਯ. ਰਖਿਅਨ ਉਬ
 ਰ ਅਨ ਦੇ. ਆਨਕੀ ਯ. ਬਿਨ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਅਹਿ
 ਕਾਰਾ ਦਿਵੈ ਤਸੇ ਯ. ਹਉਮੈ ਅ

ਨਸਿਉਲਰਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ
 ਅਨੁ० ਸੀ० ਹੀਨ, ਪਸਚਤ, ਸ
 ਮਾਨਤਾ, ਲਖਣ, ਭਾਗ, ਅ
 ਨੁਕਮ, ਬਿਸਤਾਰ, ਸਮੀਪ,
 ਦਿਨਦਿਨਮੇਂ ਯ॥ ਅਨੁਦਿਨ
 ਸਿਮਰੇਤਾਸਕੋ ਵਹੁਵਸਤੁਮੇ
 ਸੀਹੀਹੈਐਸਾਕਥਨ
 ਅਸਨ० ਸੀ० ਭੋਜਨ ਜੈਸੇ ਅਸ
 ਨਬਸਨ
 ਅਗਨਿ० ਸੀ० ਅੱਗ० ਪਾਵਕ
 ਯ॥ ਦਾਵਾਅਗਨਿਸਰੇਤਿ
 ਅਮਾਨ० ਦੇ॥ ਅਮਾਨਤਯ॥ ਜਾਰੇ
 ਪਰਾਈਅਮਾਨਕਿਉਰਖੀਏ
 ਦਿਤੀਹੀਸੁਖਹੋਇ ਚਉਬੇਜ
 ਨਮਗੁਰੂਤੁਹਕਰਹੈਂ ਅੰਸੇਬ
 ਚਿਤਨਾਟਕਮੇਂਕਹੀਗੀਤਿਸੇ
 ਗੁਰਅਮਰਜੀਕੇਚਿਤਮੇਸੀ
 ਕਲਪਹੂਆਸੋਦੀਰਾਮਦਾਸ
 ਕੋਗਦੀਦੇਈਏ ਉਸਸਮੇਕਾ
 ਯਹਬਚਨਹੈ, ਮਾਨਹੀਨ ਜੈ
 ਸੇਮਾਨਦਾਅਪਅਮਾਨ

ਅਸੁਨ० ਦੇ॥ ਅਸੁਨੀਨਛੜ
 ਯੁਤਪੁਨਾਵਾਲਾਮਹੀਨਾਯ॥
 ਅੰਸੁਨਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾ ਅਸਿ
 ਅਸਨ० ਸੀ० ਅਸੰਤਰੂ ਨਸੀ॥
 ਪਪਦਾਰਥ
 ਅਜੂਨੀ० ਦੇ॥ ਨਾਹੋਵੇਕਾਰਫ
 ਜਿਸਕਾਵਹੁਹਰਿ ਯ॥ ਅਜੂਨੀ
 ਸੀਭਉ ਅਯੋਨੀਸੀ॥
 ਅਨਿੰਨ० ਦੇ॥ ਨਾਹੋਵੇਭੇਦਭਾ
 ਵਨਾਜਿਸਮੇਐਸਾਦਾਸ ਯ॥ ਦ
 ਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪਕੋਈ
 ਕਹੈਹੈਅਨੰਨਭਗਉਤੀ-ਅ
 ਨਨਾਭਾਗਵਤ ਸੀ॥ ਏਕਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁਗਬਿਨਾਅਨਕੀਸੇਵਾਨਾਕ
 ਰਨੇਵਾਲਾਭਗਤ
 ਅਧੀਨ० ਸੀ० ਪਰਵਸ
 ਅਮਾਨੀ० ਸੀ० ਮਾਨਹੀਨ
 ਅਪਨਾ० ਦੇ॥ ਨਿਜਕਾ
 ਅਧੇਨ० ਪੰ॥ ਕਾਮਧੇਨਗਉ
 ਯ॥ ਜਸੀਅਧੇਨਲਛਮੀ
 ਅਪਨਾ० ਗੁ॥ ਪਾਪਕਰਤੇਕੋ

ਯ. ਕਰਤਾ ਅਪਨਾ
 ਅਪੰਨੰ. ਗੁ. ਪਾਪਕੋ
 ਅਭਿੰਨੰ. ਸੰ. ਏਕਰੂਪ. ਭੇਦ
 ਹੀਨ, ਜੈਸੇ ਜੀਵਈਸ ਅਭਿ
 ਨਹੈਂ ਗੁ. ਨਾਭਿੰਜਾ. ਨਾਭੀਗ
 ਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਮਨਮੁਖ ਅਭਿ
 ਨਨਭੀਜਈ
 ਅਪਮਾਨੰ. ਗੁ. ਮੋਹਸੇ ਅਪਨਾ
 ਧਨਾਦਿਕਮਾਨ ਯ. ਕਿਨਹੂਪੀ
 ਤਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ਸੰ. ਅ
 ਨਾਦਰ ਯ. ਨਾਹਮਾਨ ਅਪਮਾ
 ਅਪਤਨੰ. ਗੁ. ਨਿਜਸਭੂਪ ਨਾ
 ਕਾ ਯ. ਅਪਤਨਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀ
 ਅਸਮਾਨੰ. ਦੇ. ਅਕਾਸ ਚਾਰ
 ਯ. ਅਸਮਾਨਕਿਆ ਝਾਛਿ
 ਕਿਓਨ ਅਸਮਾਨ ਫਾ. , ਸੰ.
 ਅਤੁਲਯ. ਨਾਬਰਾਬਰ. ਗੁ.
 ਬਦਰੀਆ ਦਿਉ ਚੇਬਾਨ ਯ.
 ਉਰਚਨਾ ਅਸਮਾਨ ਅਕਾ
 ਸੋਮੇਂ ਯ. ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ
 ਅਬਾਦਾਨੰ. ਫਾ. ਅਛੀਤਰਹ

ਬਸੇਹੂਏ ਨਗਰਾਦਿ
 ਅਰਖਨੰ. ਗੁ. ਸੀਤਲਤਾ
 ਅਲਿਪਨਾੰ. ਦੇ. ਅਲੇਪ ਯ.
 ਨਾਨਕਸਾਹਬਸਦਾ ਅਲਿਪ
 ਅਲੋਗਨੀੰ. ਗੁ. ਦੇਖੀਤਾ ਨਾ
 ਅਹਰਨੰ. ਪੰ. ਜਿਸਕੇਉ ਚੈ
 ਪਰਰਖਕੇਲੋਹਾਰਲੋਹਾਘੜ
 ਤੇਹੈਵਹੁਲੇਹੇਕਾਸੀਦ ਯ. ਅ
 ਹਰਨਜਿਉਵੇਦਾਣ ਪੁਨਾ ਅ
 ਹਰਨਮਤਿਵੇਦਹਬੀਆਰ
 ਅਬਰਨਾੰ. ਦੇ. ਬਰਣਸੰਕਰਸੰ
 ਕੀਰਣ ਏਕਵਰਣਕੇਪੁਰਖ
 ਇਸਤੀਕੀਆਨਵਰਣਕੇਪੁ
 ਰਖਇਸਤੀਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀ
 ਸੰਤਾਨਕਾਨਾਮਬਰਣਸੰਕਰ
 ਚੈ ਬਰਣਸੰਕਰਪੁਰਖਇਸ
 ਤੀਓਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀਸੰਤਾਨ
 ਕਾਨਾਮਸੰਕੀਰਣਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਭਜਨਸੇਇਨਸਭਕਾਉਧਾਰ
 ਹੋਤਾਹੈ ਯ. ਗਾਵਤੇਉਧਰੇਸੁ
 ਨਤੇਉਧਰੇਬਰਨਾਅਬਰਨਾ

ਸਭਹੁ ॥

ਅਮਾਵਨੁੰਪੰ. ਸਮਾਵਤੇ ਨਹੀਂ

ਅਰਜਨੁੰਦੇ. ਪੰਚਮਗੁਰੁਯ. ਕ

ਹੁਮਥਰਾ ਕਛ ਭੇਦ ਨਹ ਗੁਰਅ

ਰਜਨ ਪ੍ਰਤਖ ਹਰਿ, ਧਨੰਜੇ ਪਾਡ

ਵ, ਕਊਕਾ ਬਿਛ, ਮਾਤਾ ਕਾ ਏਕ

ਬੇਟਾ, ਸਹਸ੍ਰਬਾਹੂ, ਕਰਬੀਰ ਬਿ

ਛ, ਨੇੜਕੀ ਸੁਪੰਦੀ ਮੇਂ ਲਾਲ ਬਿ

ਦੀ, ਧੌਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ

ਅਜੰਨ ਸੀ.

ਅਭਿਮਾਨੁੰਸੰ. ਅਹੰਕਾਰ ਯ. ਅ

ਭਿਮਾਨ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ, ਅ

ਪਮਾਨ ਯ. ਜੈਸਾ ਮਾਨ ਤੈਸਾ

ਅਭਿਮਾਨ

ਅਭਿਮਾਨੀ. ਸੰ. ਅਭਿਮਾਨ ਵਾ

ਲੇਯ. ਛੋਡ ਚਲੇ ਅਭਿਮਾਨੀ

ਅਰਪਨੁੰਦੇ. ਚੜਾਵਾ ਚੜਨਾ.

ਭੇਟ ਚੜਨੀ

ਅਵਗੁਨੁੰਦੇ. ਦੇਖ ਯ. ਗੁਣ ਅਵ

ਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਛ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ

ਅਵਗੁਨੀ. ਦੇ. ਅਵਗੁਨੇ ਸੇ

ਅਵਾਹਨੁੰਸੰ. ਬਾਹਨ ਹੀਨ ਨਿਰਾ

ਸਰੇ ਗੁ. ਨਿਸਚਲ ਯ. ਕੌਨ ਗੁਢਾ

ਜਿਤ ਰਹੇ ਅਵਾਹਨ

ਅਗਿਆਨੁੰਦੇ. ਨਾਜਨਨਾ ਭਾ

ਵ ਜਿਸ ਜਿਸ ਵਸਤੁ ਕਾ ਨਾਜਨਨ

ਹੈ। ਉਸ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੇ ਢਕ ਲੇਨੇ ਵਾ

ਲੀ ਅੰਧਕਾਰ ਰੂਪ ਵਸਤੁ ਯ. ਅ

ਗਿਆਨ ਲਾਇ ਸੁਆਲਿਆ ਗੁਰੁ

ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਜਗਾਵੇਗੇ- ਪ੍ਰਮੇ

ਸਰਨੇ ਡੋਬਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਾ ਜੀਵੇਂ

ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਾ ਨਾਜ

ਨਨਾ ਲਗਾ ਕਰਮੋਹ ਨੀਦ ਮੇਂ ਸੁਲ

ਰਖੇ ਹੈ। ਤਾਰਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ਹੈ

ਤਬ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਇਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਗਾ

ਨ ਲਗਾ ਕਰਮ ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਓਰ

ਜਗਾਇ ਦੇਵੇ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਗਿਆਨ

ਅੰਜਨ ਗੁਰੁ ਦੀਆ ਅਗਿਆ

ਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ- ਜਬ ਗੁਰੋਂ ਨੇ

ਸੁਧ ਬੁਧਿ ਰੂਪ ਸਿਖ ਕੇ ਨੇੜੇ ਮੇ

ਨਿਜ ਰੂਪ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਗੁਨ

ਰੂਪ ਅੰਜਨ ਦੀਆ ਤਬ ਨਾਜਨਨੇ ਰੂਪ

ਅੰਧਕਾਰਕਾਨਾਸਹੋਵੈਇਨਬ
 ਚਨੇਸੇਪੁਰਖਕੇਸੁਰੂਪਕੋਨਾਭਾਨ
 ਹੋਨੇਵੇਨੇਵਾਲੀਬਡੀਅੰਧਕਾਰਰੂ
 ਪਵਸਤੁਅਕਾਨਸਿਧਹੋਵੈਪੈਅ
 ਰਪ੍ਰਕਾਸਸੇਅੰਧੇਰੇਵਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਕੇਕਾਨਸੇਦੂਰਹੋਨੇਵਾਲੀਜਾਨ
 ਪੜ੍ਹੇਹੈ। ਪੁਨਾ ਮਾਈਮਾਇਆ
 ਤੈਗੁਣਪੁਤੁਤਜਮਾਇਆ ਭੁਰੂ
 ਬਚਨਸੇਸਰਬਜਗਤਕਾਮੂਲ
 ਸਿਧਹੋਵੈਪੈ ਮਾਇਆਅਰਾਨ
 ਕਾਨਾਮਹੈ ਤਾਸੇਬ੍ਰਹਮਮੋਸਿਸੀ
 ਅੰਸੇਬਨੇਹੈ। ਜੈਸੇਰੱਜੁਕੇਅਰਾ
 ਨਜੇਰੱਜੁਮੇਸਰਪਬਨੇਹੈ। ਰਜੁਕੇ
 ਅਗਿਆਨਸੇਸਰਪਕਾਬਨਨਾਭੁ
 ਮੀਪੁਰਖਅਪਨੇਮੁਖਸੇਕਹੇਹੈ
 ਮੇਰੇਕੋਰੱਜੁਕੇਨਾਜਾਨਨੇਸੇਸਰਪ
 ਭਾਨਹੂਆ ਯਾਤੇਰੱਜੁਕਾਨਜਾਨ
 ਨਾਹੀਇਸਕਾਹੇਤੂਹੈ। ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮ
 ਕੇਨਾਜਾਨਨੇਸੇਜੀਵੇਕੋਅਨਾਦਿ
 ਕਾਲਸੇਸੀਸਾਰਭਾਨਹੂਆ ਤਾਕੇ
 ਭਾਨਹੋਨੇਸੇਗਾਨੀਯੋਕਾਦੂਰਹੋਵੇ

ਪੈਯਾਤੇਅਗਿਆਨਹੀਨਿਖਲ
 ਸੰਸਾਰਕਾਬੀਜਪੈਸੇਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਵਤਅਨਾਦਿਪੈਪੈਰੂਪਹੈਗਯਾ
 ਨਸੇਦੂਰਹੋਨੇਵਾਲਾਪੈਯਹਬੇ
 ਦਾਂਤਮਤਪੈਸਾਂਖੀਪਾਤੰਜਲੀ
 ਇਸਕੋਅਨਾਦੀਮਾਨਨੇਵਤਅ
 ਨੰਤਭੀਮਾਨੇਹੈਯਾਤੇਤਿਨਕੇਮ
 ਤਮੇਗਿਆਨਸੇਨਾਸੀਨਹੀਮਾਨਾ
 ਨਾਮਉਸਕਾਪ੍ਰਧਾਨਕਹੇਹੈ। ਨੈ
 ਯਾਯਿਕਬੈਸੇਖਕਮੀਮਾਂਸਕਅ
 ਗਿਆਨਕਾਅਰਥਗਿਆਨਕਾਅ
 ਭਾਵਕਰੇਹੈ। ਯਾਹੀਤੇਅਭਾ
 ਵਸੇਭਾਵਰੂਪਸਿਸੀਕਾਹੋਣਾ
 ਨਾਮਾਨਤੇਪ੍ਰਮਾਣੂਰਸੇਸਿਸੀ
 ਕੀਉਤਪਤੀਮਾਨੇਹੈ। ਇਸਵਾਰ
 ਤਾਕਾਅਧਿਕਾਦਿਚਾਰਕਬੀਰ
 ਕੇਸਲੋਕੋਮੇਧਰਤੀਅਰਾਮਾ
 ਕਾਸਮੇਦੋਇਤੁੰਬਰੀਅਵਧ
 ਇਸਸਲੋਕਕੀਟੀਕਾਮੋਲਿਖ
 ਪੈਜੋਊਹਾਸੇਦੇਖਲੇਨਾ
 ਅਗਿਆਨੀ० ਦੇ० ਅਗਿਆਨਵ

<p>ਲਾ ਅਉਲਦੀਨੰ ਫਾ. ਉਤਮਦੀਨ ਯ. ਅਬਲਅਉਲਦੀਨਕਰ ਅਨਤਾਧਨੰ ਦੇ. ਅ ਮਿਠਾ ਨੰਤਧਨਯ. ਅਨਤਾਧਨਧਰ ਣੀਧਰੇਅਨਤਨਪਾਇਆ ਅਤਿਬਲਨਾੰ ਗੁ. ਅ ਜਾਇ ਤਿਸੈਬਲਵਨਹੈਹੋਮੋਹਤੂਯ. ਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ ਅਪਨਾਸਨੰ ਸੰ. ਪਾਪਾਕੇਨਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਨਾਨਕਅਪਾ ਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ ਅਨਪਾਵਨੀੰ ਦੇ. ਬਿਘਨੇਸੇਦੂ ਰਨਹੋਨੇਵਾਲੀ ਯ. ਅਨਪਾਵ ਨੀਭਗਤਨਉਪਜੀ ਅਨਪਾ ਅਥਿਤਮਭਵਨੰ ਗੁ. ਯਿਨੀਸੰ. ਪਰਾਹੁਨੇਤੁਲਮਪਰਮੇਰਹ ਤਾਹੈ ਅਤਿਥਿਭਵਨੰ ਸੰ. ਅਮੋਖਦਰਸਨੰ ਸੰ. ਸਫਲ ਹੈਬਾਂਛਿਤਫਲਦੇਨੇਸੇਦਰਸ ਨਜਿਸਕਾਮੈਸਾਪਮੇਸੁਰਯ.</p>	<p>ਅਮੋਖਦਰਸਨਅਜੂਨੀਸੰਭ ਅਮ੍ਰਿਤਨੀਰਗਣਨੰ ਵਾ. ਉ ਮੁਕਤੀਕਾਸਾਧਨਅਤਮਰਮਾ ਨਰੂਪਜਲ ਅਗਨਿਪਰਾਹਨੰ ਗੁ. ਅਗ ਨਿਕਾਲੰਬਾਚੋਲਾ ਯ. ਹਿਵੇਕਾ ਘਰਅਗਨਿਪਰਾਹਨ ਅਪੰ. ਸੰ. ਅਬਮਯ. ਬਿਯੋਗ, ਵਿਕਾਰ, ਬਿਪਰੀਤਯ. ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਮਹਿਆਵੇ, ਨਿ ਦਰਸਨ. ਦਿਖਲਾਨਾ, ਆਨੰ ਦ, ਵਰਜਨ, ਚੋਰਪਨ, ਦੇ. ਜਲਯ. ਅਪਤੇਜਬਾਉਪਿ ਬਵੀ, ਅਪਨਾਯ. ਮੁਲਨਜਾ ਣੇਅਪਬਲ ਅਪਿੰ. ਸੰ. ਅਬਮਯ. ਸੰਦੇਹ, ਨਿੰਦਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਸਮੁਚਯ, ਅ ਲਪਵਸਤੁ, ਅਵਧਾਰਣ. ਨਿਸਚੇ, ਪੁਨਾ, ਜੋਰਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇਹੇਤਅਤਮ੍ਰਿਤਰੂਪਕ੍ਰਿ ਅਪੇੰ. ਗੁ. ਛਕੇ ਆ</p>
--	---

ਅਜਪਾ० ਸੰ. ਸੋਹੰਜਾਪਜੋਸ੍ਵਾਸ
 ਕੇਆਉਨੇਜਾਨੇਸਮੇਸ੍ਵਾਸਹੋਵੈ
 ਹੈਜੈਸੇਜਾਪਸੁਅਜਪਾਜਾਪੇ
 ਅਰਪੈ० ਦੇ. ਅਰਪਨਕਰੇਯ.
 ਅਰਪੇਨਾਰਸਿੰਗਾਰਸਮੇਤ
 ਅਲੋਪ० ਸੰ. ਪ੍ਰਗਟ, ਪੰ. ਗੁਪਤ
 ਆਕ੍ਰਿਤਘਨਵਤਾਇਸਅਰਥ
 ਮੋਅਲੋਪਹੈ
 ਅਛੋਪ० ਪੰ. ਅਛੋਹ ਨਾਸਪਰ
 ਸਯੋਰਮਾਅਪਾਵਿਤਯ. ਤਾਸ
 ਕੀਜਾਤਿਅਛੋਪਛੀਪਾ
 ਅਨੂਪ० ਦੇ. ਉਪਮਾਰਹਿਤਜਿ
 ਸਕੇਸਮਾਨਕੋਈਨਹੋਵੇ ਸਮਾ
 ਨਸਭੀਥੋਕ ਗੁਣਸੇ ਕ੍ਰਿਯਾਸੇ
 ਅਵਯਵੇਸੇਜਾਤਿਸੇਹੋਤੇਹੈਂ ਜੈ
 ਸੇਮੇਘਸਮਸਮਾਮਾਵਿਸ਼੍ਨੁਹੈਈ
 ਹਾਸਮਰੰਗਗੁਣਸੇਸਮਾਨ
 ਤਾਹੈ ਵਾਯੂ ਜੈਸਾਅਸ੍ਵਧਾਵਨਾ
 ਹੈਈਹਾਧਾਵਨਕ੍ਰਿਯਾਸੇਦੋਨੋ
 ਕੀਸਮਾਨਤਾਹੈ, ਗਊਜੈਸਾਬ
 ਨਕਾਰਾਵਯਹੈਈਹਾਮੁਖਕਾ

ਨਪੀਠਾਦਿ ਅਨੇਕਅਵਯਵੇ
 ਸੇਦੋਨੋਕੀਤੁਲਮਤਾਹੈਬ੍ਰਾਹਮ
 ਣਜੈਸਾਸੂਦ੍ਰਹੈਈਹਾਮਨੁਖਜ
 ਪਨੇਜਾਤੀਸੇਤੁਲਮਤਾਹੈਤੁਲਮ
 ਕਾਲਛਵਹੈਤਿਸਸੇਭਿੰਨਹੋਵੇ
 ਤਿਸਜੈਸੇਕਈਕਧਰਮੇਵਾਲਾ
 ਹੋਵੇਸੇਤੁਲਮ ਸਾਵਿਸ ਸਮਾਨ
 ਸੋਪਮਕਹਾਵੇਹੈਜੈਸੇਪੀਛੇਕ
 ਹੋਵੇਸ੍ਵਾਤੇਕੇਉਪਮੇਯਹੈਂਜਿਸ
 ਕੋਉਪਮਾਦਈਜਾਵੇਸੋਉਪਮੇ
 ਯਜਿਸਕੀਉਪਮਾਦਈਏਸੋਉ
 ਪਮਾਨ ਮੇਘਕੀਉਪਮਾਵਿਸ਼੍ਨੁ
 ਕੋਦਈਜਾਤੀਹੈਇਸਲੀਏਮੇ
 ਘਉਪਮਾਨਹੈਵਿਸ਼੍ਨੁਉਪਮੇਯ
 ਹੈਉਪਮਾਸਮਾਨਤਾਈਕਾਨਾ
 ਮਹੈਉਪਮਾਸੇਹੀਉਪਬਨਾਹੈ
 ਜਿਸਮੇਉਪਮਾਨਬਨਸਕੇਸੋ
 ਅਨੂਪਹੋਵੇਹੈਅੰਸਾਰੂਪਰੇ
 ਖਾਦਿਹੀਨਨਿਰਾਕਾਰਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਰਹੈਤਿਉਕੇਜੇਉਸਮੇਰੂਪਰਸਾਦਿ
 ਗੁਣਹੋਵੇਤਬਊਠਨਬੰਠਨਾਦਿ

ਕ੍ਰਿਯਾਹੋਵੇ ਮੁਖਨਾਸਕਾਇਅ
 ਵਯਵਹੋਵੇ ਮਨੁਖਪਨੇਆ
 ਦਿਜਾਤੀਅਹੋਵੇ। ਤਬਅਮੁ
 ਕਜੈਸਾਪਰਮਾਤਮਾਹੈ ਅੰਸੇਤਾ
 ਕੀਉਪਹੋਸਕੇ। ਉਸਮੇਤੋਕੋਈ
 ਗੁਣਾਦਿਕਧਰਮਨਹੀਰਹੇ।
 ਯਾਤੇਤਿਸਮੋਂਕਾਹੂਕੀਉਪਨਹੀ
 ਦਈਜਾਵੇ। ਯਾਭਾਵਸੇਅਨੁ
 ਪਕਯਾਹੈ ਆਸੀਕਾ ਜੇਕਰ
 ਅਨੁਪਹੈ ਤਬਜਿਨਜਾਨਿਆ
 ਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ ਪੁਨਾ ਜੋਤੁਪੁਸ਼ੇ
 ਵੇਤੁਪਹੀਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਾ
 ਲਸਖਾਈਹੇ ਪੁਨਾ ਹਰਿਹਰਿ
 ਜਨਾਇਕਸਮਾਨ ਅੰਸੇਹਰਿ
 ਭਗਤੋਕੋਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕੈ
 ਸੇਗੁਰੇਨੇਕਹੀ ਉਤਰ ਗੁ
 ਣਕ੍ਰਿਯਾਅਵਯਵਜਾਤੀਧ
 ਰਮੋਸੇਨਹੀਂਕਹੀ ਕੇਵਲਬੰਧ
 ਕੇਅਭਾਵਪਨੇਸੇਐਪਕਾਸ
 ਪਨੇਸੇਕਹੀਹੈ ਯਾਤੇਅਨੁਪ
 ਪਦਕਾਗੁਣਕ੍ਰਿਯਾਦਿਕੋਕੀ

ਉਪਕਾਨਿਖੇਧਕਹਨੇਮੇਤਾਤੁਪ
 ਰਯਹੈ ਵਾਸਤਵਸੇਕਹੇਬਚਨੇ
 ਮੇਂਜੇਹਾ ਜੇਹੇ ਸਮਾਨਪਦਤੁਲ੍ਹ
 ਕੋਨਹੀਂਕਹੇ ਕਿੰਤੁਅਥੇਦਕੋਕ
 ਹੋਹੈ। ਜੈਸੇਤੁਲ੍ਹਾਉਦਰਮੇਵ
 ਸੇਤੁਲ੍ਹਾਤੀਰਥਮੇਵਸੇਪਦ
 ਏਕਉਦਰਮੇਏਕਤੀਰਥਮੇਵ
 ਸੇਅਰਥਕੋਕਹੇਹੈਂ- ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਕੀਅਨੁਪਸਿਫਤਯਵਨਭੀ
 ਮਾਨਤੇਹੈਂ ਯਾਹੀਤੇਬੇਚੂੰਲਿਖ
 ਤੇਹੈਂ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੇਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ
 ਅੰਸੇਅਨੇਕਪਾਠਅਨੁਪਹੀ
 ਕਹਤੇਹੈਂ, ਸੰ. ਅਧਿਕਜਲ
 ਵਾਲਾਦੇਸ ਜਿਸਕੇ ਕਛ ਐਕ
 ਛੀਪੁਨਾ ਕਾਛਲਭੀਨਾਮਹੈ
 ਅਨੁਪ० ਸੰ. ਨਿਰਾਕਾਰ, ਰੂਪ
 ਰਹਿਤਰੂਪਵਸਤੁਕੇਆਕਾਰ
 ਐਰੰਗਦੇਨੇਕਾਨਾਮਹੈ ਪਰਮ
 ਤਮਾਮੋਅਗਾਨਿਜਲਾਦਿਕੋਦ
 ਤਨੀਲਪੀਤਾਦਿਰੰਗ ਪੁਨਾ

ਘਟਪਟਾਦਿਕੋਵਤ ਗੋਲ ਚੋਕੋ
 ਣਾ ਆਕਾਰਨਹੀ ਯਾਤੇ ਅਰੁ
 ਅਲਪ० ਦੇ॥ ਅਲੇਪ ਯ॥ ਪਹੈ
 ਅਲਪਮਾਇਆ ਜਲਕਮ
 ਲਤਹਿਤਹ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਇਆ ਕੇਮੇਲਸਮੇਹੀਮਾਇਆ
 ਜੇਐਸਾ ਅਲੇਪਹੈ ਜੈਸੇ ਜਲ
 ਮੋਕਮਲ ਜਲਕੀਬੂਦਸੇਗੀ
 ਲਾਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸੰ॥ ਬੋਝਾ ਯ॥
 ਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਹ ਬੋਝੇਸੁ
 ਖੋਕੇਜੋਬੰਧਨਹੈ

ਅਲੇਪ० ਸੰ॥ ਨਿਰਲੇਪ ਯ॥ ਜੈਸੇ
 ਜਲਮਾਹਿਕਮਲਅਲੇਪ
 ਅਲਾਪੇ० ਦੇ॥ ਸੁਰਤਾਲਸੇਰਾ
 ਗਕਾਉਚਾਰਣਕਰੇ

ਅਸੁਰਜਰੂਪ० ਦੇ॥ ਅਦਭੁਤ
 ਰੂਪਹੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕਾਸੁਰੂਪਹੈ
 ਯ॥ ਨਸੀਖੰਨਚਰ੍ਹੰਨਗਦਾਨ
 ਸਿਆਮੰ ਅਸਚਰਜਰੂਪੰਰ
 ਹੀਤਜਨਮੰ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਬੰਤ
 ਬੇਦਾ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਜਨਮਸਤਾ

ਬਿਧੀਆਦਿਕਾਬਿਕਾਰਸੇਰਹਿਤ
 ਹੈਤਬ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਦੋਪਾਠੋਕਰ
 ਸੁਖਮਬੁਲਭਾਵਸੇਰਹਿਤਹੈ
 ਯਾਹੀਤੇਨਿਰਕਾਰਹੋਨੇਤੇ ਸਗੁ
 ਣਮੇਹੋਨੇਵਾਲੇਸੰਖਚਕ੍ਰਾਦਿਓ
 ਨੇਸੇਰਹਿਤਹੈ ਯਾਤੇਆਸਚ
 ਰਜਰੂਪਹੈ-

ਅਲਿਪਤਗੁਣ० ਸੰ॥ ਮਲਾਦਿ
 ਖੇਪਰਹਿਤਸੁਧਚਿੰਤਰੂਪਭਾਵ
 ਪਾਪੇਸੇਐਪਬਰਾਵਸੇਰਹਿਤ
 ਨਿਰਮਲਅੰਤਹਕਰਣਰੂਪਹੁ
 ਅਕਲਲਤੀਫ० ਫ॥ ਨਿਰ ਫਾ
 ਮਲਪਵਿਤ ਸੁਖਮ ਬੁਧੀਵਾ
 ਲਾਹੈ ਯ॥ ਜੇਤੂਅਕਲਲਤੀ
 ਫਹੈਕਾਲੇਲਿਖਨਲੇਖ

ਅਬ० ਦੇ॥ ਇਸਕਾਲਮੇ॥ ਆਜ
 ਯ॥ ਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ
 ਈਹਅਬਅਦਮਸੇਹੈ ਅਦਮ
 ਸੰ॥ ਇਤਾਲ॥ ਇਸਵੇਲੇ
 ਅਬੇ० ਦੇ॥ ਪਿਤਾਜੈਯ॥ ਅਮਮ
 ਬੇਬਾਵਹੁਮਿਰਝਾ, ਨੀਚਸੰਬੋ

ਧਨਮੇਂਭੀਅਬੇਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇਸੀ
ਸਾਕਿਤਮੇਂਅਰੇ ਤੈਸੇਅਬੇਹੈ
ਅਜਬੰਫਾ. ਅਸਚਰਯ ਯ.
ਅਜਬਕੀਮਕਰਤੇਹਰਿਤੇਰੇ
ਅਰਬੰਦੇ. ਦਸਕੋੜਾਗਿਣਤੀ
ਅਰਬਾਤ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਨੌਬਿੰਦੀਵਾਲੀਸੀਖਾ, ਮੁਸਲ
ਮਾਨੇਕਾਵੇਸਜਿਸਮੇਂਅਰਬੀਬੇ
ਲੀਜਾਤੀਹੈ

ਅਜਾਇਬੰਫਾ. ਅਸਚਰਯ
ਅਵਲੀਬੰਸੀ. ਆਸਰਾ
ਅਪੁਰਬੰਸੀ. ਨਈਵਸਤੁਜੇਪ
ਹਲੇਨਾਦੇਖੀਸੁਨੀਹੋਵੇਯ. ਅਪੁ
ਰਬਜੀਵਬਣਾਈ

ਅਬੇਤਬੇੰਦਾ. ਅਬੇਤਬੇਕਹਨੇ
ਵਾਲੇਅਭਿਮਾਨੀਰਾਜਾਲੋਗੋਕੀ
ਤਬਾਐਰਧਨਾਢਪੁਰਖੇਂਕੀਯ.
ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਾਕਰੀ ਜੈਸੇਸੀਸ
ਕ੍ਰਿਤਮੇਂਨੀਚਕੇਬੁਲਾਨੇਮੇਂਅਰੇ
ਹੈਸੀਬੋਧਨਹੈ ਤੈਸੇ ਉੜਦੂਸੇਅ
ਬੇਹੈ ਪੰਜਾਬਮੇਂਦੋਹਰੀਬੋਲੀਬੋਲ

ਨੇਕਾਪ੍ਰਚਾਰਹੈ ਯਾਤੇ ਅਬੇਤਬੇ
ਕਹਾਜਾਤਾਹੈ

ਅਭਿੰਸੀ. ਅਬਮਯ ਸਨਮੁਖ,
ਅਭਿਲਾਖ, ਲਖਣ, ਕਿਸੇਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੋਪ੍ਰਾਪਤਭਈਵਸਤੁਕਾ
ਪ੍ਰਗਟਕਰਨਾ, ਸਰਬਓਰਤੇ,
ਧਰਖਣ. ਸਿੜਕਨਾ, ਪੂਜਾ,
ਆਹਾਰ, ਪੜਨਾ ਕ੍ਰਮਸੇਓਦਾ
ਹਰਣ ਅਭੁਮਗਾਨਿ ਪਤੰਗਪ
ਤੰਗਅਗਾਨਿਕੇਸਨਮੁਖਾਗਿਰ
ਤੇਹੈ, ਅਭਿਕ. ਇਛਾਕਰਤਾਹੈ,
ਅਭਿਬੰਦਨਕਰਤਾਹੈ ਭਾਵਪ੍ਰ
ਜਾਕਰਤਾਹੈ, ਅਭੁਮਵਹਾਰਕ
ਰਤਾਹੈਖਾਤਾਹੈ, ਅਭੁਮਾਸਕਰ
ਤਾਹੈ ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਪੜਤਾਹੈ, ਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰੀਤਬਨੀਅਭਿਮੀਸੀਇ
ਸਗੁਰਬਚਨਮੇਂਅਭਿਕਾਸਰ
ਬਓਰਤੇਅਰਬਹੈ ਪੁਨਾਮਨਮੁ
ਖਤੇਅਭਿਭੁਗਤਨਹੋਇ ਈਹ
ਭੀਸਰਬਓਰਤੇਨਹੀਂਹੋਤੀਵਾ
ਸਨਮੁਖਹੋਕਰਭਗਤੀਨਹੀਂਹੋ

ਸਕਤੀ ਪੁਨਾ ਬਿਨ ਅਭਿਸਥ
 ਦਨਮਾਂਜੀਐ
 ਅਭੈਂ ਪੰ. ਭਯਰਹਿਤ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ਯ. ਅਭੈਂ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰ
 ਮਪਦ ਪੁਨਾ ਅਭੈਂ ਦਾਨ ਪ੍ਰਭ
 ਅਚੰਭਾ ਪੰ. ਆਸਚ ਦੀਜੈ
 ਰਯ ਯ. ਏਕ ਅਚੰਭੁ ਉਦੇਖਿ
 ਅਸਥੀਭੀਂ ਦੇ. ਥੰਭੇ ਰੂਪ ਹੈ ਓ
 ਜਨੇਕੇ ਮਨ ਬਿਤਕ ਰਨੇ ਹੇਤ ਸੰ
 ਤੋਂ ਕੇ ਬਚਨ ਯ. ਨਾਨਕ ਅਸ
 ਥੰਭੀ ਅਸਥੀਭੀਂ ਅਸਥੀਭੀਂ ਸਬ
 ਦਸਾ ਪਸ੍ਰ ਜਨਹ. ਥੀ ਮਾਭਾ
 ਵਰੋਕਿਆ ਹੈ ਯ. ਤੇਨ ਕਲਾ
 ਅਸਥੀਭੀਂ ਸਰੋਵਰੀ ਉਸੀ ਈ
 ਸਕੀ ਸਕ੍ਰੀ ਨੇ ਥੰਭੁ ਰਖਾ ਹੈ ਸਮੁੰ
 ਵ ਸੁੰਭੁ ਸੰ.

ਅਰਧਾਭਾ ਪੰ. ਗੁ. ਅਰਧਾਭੇ
 ਯੋਗੇ ਮਾ ਅਰਧਾਭਾਤ ਜਪਨੇਯੋ
 ਰਮ ਯ. ਜਪ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਅਰਧਾਭਾ ਆਰਾਧਮ ਸੰ.
 ਅਜੁਨੀਸੈਭੀ ਪੰ. ਗੁ. ਮਾਰੂਸੇਲ

ਹੇ ਮੇਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੇਨੀ
 ਸੰਭੁ ਉਪਾਠ ਹੈ ਸਵੈਯੇ ਮੇਂ ਅਜੇ
 ਨੀ ਸੰਭੁ ਵਿਓਪਾਠ ਹੈ ਮੁਖ ਮੰ
 ਤੇ ਮੇਂ ਅਜੁਨੀਸੈਭੀ ਪਾਠ ਹੈ ਜੋ
 ਅਗਲੇ ਪਾਠੇ ਮੇਂ ਸੰਭੁ ਉਸੰਭੁ ਵਿ
 ਓਪਾਠ ਦੇਖਨੇ ਸੇ ਸੰਭੀ ਕਾ ਮੂਲ
 ਸੰਭੁ ਵਜਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈ ਅਜੁਨੀਕਾ
 ਮੂਲ ਅਯੋਨੀ ਹੈ ਯਾਤੇ ਅਯੋ
 ਨੀ ਸੰਭੁ ਵਪਾਠ ਹੈ ਅਰਥ ਇਸ
 ਕਾ ਐਸੇ ਹੈ ਅਨੇਕ ਅਰਥੋਂ ਵਾ
 ਲਾਜੇ ਨਿਪਦ ਈ ਹਾਕਾਰ ਟਕ
 ਵਾਚਕ ਹੈ ਸੰਭੁ ਵਬਣਨੇ ਕਾ ਅ
 ਰਥਾਤ ਉਤਪਤੀ ਕਾ ਵਾਚਕ ਹੈ
 ਕਾਰਣ ਸੇ ਉਤਪਤੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ
 ਕੀ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਯੋਨੀ ਸੰਭੁ ਵ
 ਹੈ ਜੋ ਸੇਘੜੇ ਕੀ ਸਿਟੀ ਕੇ ਪਿੰਡੇ
 ਸੇ ਉਤਪਤੀ ਹੈ ਯਾਤੇ ਜੋਨੀ ਸੰਭੁ
 ਵ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤਿਸ ਕੇ ਸਮਾਨ
 ਕਾ ਹੂਕਾਰ ਟਸੇ ਨਹੀਂ ਬਨਾ ਯਾਤੇ
 ਅਜੇਨੀ ਸੰਭੁ ਵ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸ
 ਤੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਭਾਵ ਕਾਲ

ਸੇਰਹਿਤਸ੍ਵਰੂਪਹੈ
 ਅਮੀ० ਦੇ॥ ਅਮਿਤ
 ਅਮ० ਦੇ॥ ਮਾਤਾ ਯ॥ ਅਮਅਬੇ
 ਅਗਾਮੀ० ਦੇ॥ ਅਗਾ ਥਾਵਹੁ
 ਮਮਵਸਤੁਕਾਰਨਰੂਪ ਯ॥
 ਆਪੇਰਨਅਗਾਮੀ ਆਗੇ
 ਹੇਨੇਵਾਲੀਵਸਤੁ - ਜੈਸੇ ਅਗਾ
 ਮੀਜਨਮ
 ਅਗਾਮ० ਦੇ॥ ਗਮਨਕੇਅਯੋਗ
 ਭਾਵ ਕਠਨ, ਮਨਬਾਣੀਕਾਅ
 ਵਿਖੇਪਰਮਾਤਮਾ ਯ॥ ਅਗਾਮ
 ਅਗਾਧਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਇ ਅ
 ਗਾਮ ਸੀ॥
 ਅਤੀਮਾ० ਦੇ॥ ਮਰਗਏਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾਵਾਲੇਬਾਲਕੋਕੇ ਯ॥ ਥੀ
 ਏਅਤੀਮਾਗਰ ਯਤੀਮਫ।
 ਅਨਾਬਬਾਲਕ ਜਿਨਕੇਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾਨਹੋਵੇ
 ਅਕਾਮ० ਸੀ॥ ਕਾਮਨਾਰਹਿਤਨਿ
 ਸਕਮ, ਕਾਮਕਾਅਭਾਵ
 ਅਗਾਛਮੀ० ਦੇ॥ ਸਿ॥ ਬਿਰਹ

ਨੇਵਾਲੇ ਯ॥ ਸਰਬਜੋਇਅਗ
 ਅਜਨਮਾ० ਦੇ॥ ਜਨਮ ਛਮੀ
 ਰਹਿਤ
 ਅਧਮਾਤਮ० ਸੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂਕਾ
 ਨਿਗ੍ਰਹ ਭਾਵਰਨਯੋਰਸ
 ਮਦਮਾਦਿ ਯ॥ ਅਧਮਾਤਮ
 ਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ ਆਤਮਾ
 ਦੇਹਇੰਦ੍ਰਯਪ੍ਰਾਣ ਅੰਤਾਕਰ
 ਟ ਜੀਵਸਭਕਾਨਾਮਹੈ ਯਾਤੇ
 ਅਧਮਾਤਮਕਰਮਦੇਹਸੇਬ੍ਰਹ
 ਵਿਕਹੈ ਇੰਦ੍ਰਯੋਕੇਦਮਨਹੈ
 ਪ੍ਰਾਣੋਕਾਰੋਕਨਾ ਮਨਕਾਨਿਰੇ
 ਧਹੈ ਜੀਵਕਾਯਥਾਰਬਸਰੂ
 ਪਕਾਸਾਖਯਾਤਕਾਰਹੈ
 ਅਧਿਮਾਤਮਕਰਮ० ਦੇ॥ ਆ
 ਤਮਗਨਕੇਸਾਧਨਸਮਦਮਾ
 ਦਿਕਕਰਮ
 ਅਖਾਦਯ० ਸੀ॥ ਨਾਖਾਣੇਯੋਗ
 ਯ॥ ਅਖਾਦਯਾਖਾਦਯੀ
 ਅਟਵੀਯੀ० ਸੀ॥ ਬਨ ਯ॥ ਭੈਅ
 ਟਵੀਯੀਮਹਾਨਗਰਬਾਸੀ - ਜੇ

ਸੀਸਾਰਭਯਦਾਈਜੀਗਲਹੈਤਾ
ਮੋਧਰਮੀਮਹਾਤਮਾਬਡੇਨਗਰਵ
ਤਬਾਸਕਰਤੇਹੈਂ

ਅਧਿਆਤਮਵਿਦਿਆਂ ਸੀ. ਨਾਮ
ਬੈਸੇਖਕਮਤੋਂਮੇਂਦੇਹਸੇਭਿਨਕਰ
ਆਤਮਾਕੇਸੁਰੂਪਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਦ
ਕਵਿਦਿਆ ਸਾਂਖਪਾਤੰਜਲਮਤੋਂ
ਮੇਧਕ੍ਰਿਤਿਸੇਭਿਨਕਰਆਤਮਾ
ਕੇਸੁਰੂਪਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਵਿਦਿਆ
ਵੇਦਾਂਤਮਤਮੋਂਬ੍ਰਹਮਸਾਥਏਕਰੂ
ਪਕਰਆਤਮਾਕੇਸੁਰੂਪਕੀਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਕਵਿਦਿਆ ਅਧਿਆਤਮਵਿ
ਦਿਆਹੈ ਅਧਿਆਤਮਵਿਦਿਆਐ
ਗਵਿਦਿਆਸੇਮੁਖਜਹੈ ਇਸੀਕਾ
ਨਾਮਯਵਨਭਾਖਾਮੋਇਲਮਅ
ਲਾਹੀਹੈ ਐਰਵਿਦਿਆਕਾ ਰਿ
ਆਜੀਤਬੈਈ ਜਿਨਕਨਾਮਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤਮੋਂਗਣਤਾਵਿਦਿਆ ਐ
ਬੈਧਵਿਦਿਆਹੈ

ਅਰਿ. ਸੀ. ਸਤ੍ਰ, ਯ. ਉਠਕਿਨ
ਭਜਹਿਮੁਰਾਰਿ - ਮੁਰਕੇਸਤ੍ਰ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੇ

ਅਰੀ. ਦੇ. ਇਸਤ੍ਰੀਕੇਸੰਬੋਧਨਮੇਂ
ਹੈ ਜੈਸੇਪੁਰਖਕੋਮੇ ਓ ਵਾ ਰੇਰੋਤੇ
ਅਰੇ. ਸੀ. ਅਪਨੇਸੇਨੀਵੇਪੁਰ ਹੈਂ
ਖਕੇਬੁਲਾਨੇਮੇਂ ਜੈਸੇਭਾਖਾਮੇਂਬੇ
ਅਰੁ. ਦੇ. ਪੁਨਾ ਯ. ਅਰ ਅਬੈਹੈ
ਮਨਸੁੰਨਨਲੂਕੇ - ਪੁਨਾ ਮਨਅ
ਫੁਰਸੁਰੂਪਮੋਂਨਹੀਲਯਹੋਵੇ
ਅਫਾਰੇ. ਗੁ. ਅਹੰਕਾਰੀ ਯ. ਏ
ਕਮਹਲਤੂਹੋਹਅਫਾਰੇਏਕਮ
ਹਲਨਿਮਾਨੇ

ਅਵਰ. ਸੀ. ਅਜੇਸੁ, ਐਰ ਯ.
ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀ -
ਬੇਦਾਦਿਬਿਦਿਆਕੀਚਤੁਰਾਈ
ਆਸੀਪੂਰਣ ਪੁਨਾ ਅਵਰਜੀ
ਕਰਮਕਮਾਵਨੇ - ਨਾਮਬਿਨਾ
ਐਰਜੇਤਰਨੇਹੇਤਯਗਮਾਦਿ
ਕਰਮਕਰਨੇਹੈਂ ਪੁਨਾ ਅਵਰ
ਪੰਤਹਮਏਕਜਨਾ - ਕਾਮਾਦਿ
ਚੋਰਪਾਂਚਹੈਂਮੈਏਕਜਨਾਏਕਲ

ਅਮਰ. ਸੀ. ਦੇਵਤ, ਮਰਨ ਹੈਂ

ਸੇਰਹਿਤ ਯ. ਅਸਿਤਪੀਵੇਅ
 ਮਰਸੁਹੋਇ, ਫ. ਹੁਕਮਪ੍ਰਤਪ
 ਯ. ਸਿਰਊਪਰਅਮਰਕਰਾ
 ਪੁਨਾ ਅਮਰਵੇਪ੍ਰਵਾਹਪੈਪੁਨਾ
 ਅਸੀਖਅਮਰਕਰਜਾਹਜੇਰ
 ਪੁਨਾ ਮਾਯਾਅਮਰਵਰਤਾਇ
 ਅਪਰਿੰਦੇ. ਅਪੜ. ਪਹੁਚ ਆ
 ਅਹੀਰੰਦੇ. ਗੁਆਲਾ ਯ. ਗ
 ਲਾਬਾਂਧਦੁਹਲੇਇਅਹੀਰ
 ਅਧਾਰੀੰਗੁ. ਜੇਗੀਯੋਕੀਸ਼ੇਲੀ
 ਯ. ਬਟੁਆਏਕਬਹੜਅਧਾ
 ਅਧੋਰੀੰਗੁ. ਅਧਾਰਯ. ਰੀ
 ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਊ
 ਚੇਸੁਖਦਾਤੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੋਰੀ
 ਅਜਰੰਸੀ. ਜਰਾਸੇਰਹਿਤ. ਜਿ
 ਨਕੋਦੇਹਕੀਬਦਲਨਹੋਨੇਸੇ
 ਬੁਢੇਪਾਨਹੀਆਵੇਐਸੇਦੇਵ
 ਤ, ਪੁਨਾਜਿਸਕੋਆਗੇਦੇਹਨਾ
 ਮਿਲਨੇਸੇਜਰਾਵਸਥਾਨਹੀਆ
 ਵੇਐਸਾਰਾਨੀ, ਜਿਸਮੋਬਾਲਾ
 ਦਿਸਰਬਕੇਅਭਾਵਸੇਜਰਾਅ

ਵਸਥਾਭੀਨਹੀਵੈਸਾਪਰਮਾਤਮ
 , ਪੰ. ਜੇਵਸਤੁਜਰੀਅਰਥਾਤਪੁ
 ਰਖਸੇਸਹਾਰੀਨਜਾਵੇ ਐਸੇਕਾ
 ਮਕੋਪਆਦਿਕੋਕੇਬੇਗ ਯ. ਅ
 ਜਰਜਰਿਆ - ਨਸਾਹਿਆਜਾਨੇ
 ਵਲਾਕਾਮਾਦਿਕੋਕਾਬੇਦਾਜਿਨੇ
 ਨੇਸਹਾਰਾਹੈ
 ਅਹਾਰੰਦੇ. ਭੋਜਨ ਆਹਾਰਸੀ.
 ਅਕੋਰੰਦੇ. ਭੇਟਾ ਯ. ਦੀਸੈਪ੍ਰਾ
 ਣਅਕੋਰ
 ਅਸਾਰੰਸੀ. ਸਾਰਹੀਨ ਨਿਨਫ
 ਲ, ਦੇ. ਧਾਰਾਰੂਪਥਰਧਾ ਯ. ਨੇ
 ਨੀਨੀਰਅਸਾਰਥਹੇ ਆਸਾਰਸੀ.
 ਬੇਖਬਰ ਯ. ਨਾਸੇਈਏਅਜਾਰ
 ਅਖਰੰਦੇ. ਨਾਖਰਨੇਵਾਲਾਅ
 ਬਿਨਾਸੀਪਰਮਾਤਮਾਂ ਯ. ਏਹਅ
 ਖਰਬਿਰਜਾਹ ਗੇਓਹਅਖਰ
 ਇਨਮੋਨਾਹ, ਖਰਨੇਸੇਭਾਵਨਾਸ
 ਸੇਰਹਿਤਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੁਕਤੀ,
 ਧਰਮ, ਅਥਾਕ੍ਰਿਤ. ਮੂਲਕਾ
 ਰਣ, ਤਪ, ਉਨੇਸੇਲੇਜਾਨੇਪ੍ਰਯੰ

ਤਬਰਣ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੋਅਕਾਰਸੇ
 ਲੇਖਪ੍ਰਯੰਤਬਰਣਯ. ਅਖਰ
 ਕਰਕਰਵੇਦਬਿਚਾਰੇ ਰਚਨਾਇ
 ਨਕੀਇਸਹੇਤਕਰੀ ਜਬਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ
 ਰਨੇਬ੍ਰਹਮਾਂਡਸਾਜਕੇਤਿਸਮੇਜੀ
 ਵਬਨਾਏਤਬਤਿਨਕੇਬ੍ਰਹਮਵਹਾ
 ਰਪ੍ਰਮਾਰਥਕੇਉਪਦੇਸਹੇਤਅ
 ਖਰਬਨਾਏਕਿਉਕੇਅਖਰੋਂਬਿਨਾ
 ਸੁਰਦਾਸੇਵਤਕੰਠੋਕੰਠਕਰਾਯਾ
 ਸਭਉਪਦੇਸ ਮਰਤੇਹੂਏਜਨੇਕੇ
 ਸਾਬਹੀਸਨੇਸਨੇਮਰਜਾਵੇਗਾ
 ਤਬਆਗੇਹੋਨੇਵਾਲਾਜਨਸਮੁ
 ਦਾਯਅਰਥਕਾਮਕੀ ਤਬਧਰ
 ਮਮੁਕਤੀਕੀਵਿਦਿਆਸੀਖਨੇਕਾ
 ਮਾਰਗਕਹਾਸੇਪਾਵੇਗਾ ਭਾਵਕ
 ਹੀਸੇਨਹੀਪਾਵੇਗਾ ਇਸਲੀਏ
 ਈਸ੍ਵਰਨੇਵੇਦਕੇਲਿਖਨੇਯੋਗਅ
 ਖਰਬਨਾਏਜਿਸਕਾਨਾਮਵੇਦਾਖ
 ਰਹੈਉਨਹੀਕੇਅਨੁਸਾਰਆਗੇ
 ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅਖਰਨਾਨਾਵੇਸੇ
 ਮੇਕਨਾਏਗਏਹੈਉਨਕੇਨਾਮਬਾ

ਵਨਅਖਰੀਨਾਮਕੇਅਰਥਮੋ
 ਲਿਖੇਜਾਵੇਗੇ ਅਖਰੋਂਕੀਪ੍ਰਸੰ
 ਸਾਗੁਰੂਜੀਨੇਓਂਕਾਰਬਾਣੀਮੋ
 ਲਿਖੀਹੈਯ. ਅਖਰਮਹਤ੍ਰਿਭਵ
 ਨਪ੍ਰਭਧਾਰੇ ਅਖਰਕਰਕਰਵੇ
 ਦਬਿਚਾਰੇ, ਗੁ. ਉਪਦੇਸਯ. ਕ
 ਵਨਸੁਅਖਰਜਿਤਰਹੇਹਿਆਉ
 ਅਫਾਰ. ਪੰ. ਨਾਫਾਰਿਆਭਾਵ
 ਭੰਗਕੀਆਜਾਨੇਵਾਲਾਅਭੀ
 ਗਹੁਕਮਯ. ਕਰਿਆਹੁਕਮਅ
 ਫਾਰ ਪੁਨਾ ਹਉਮੈਭਾਰਅਫਾਰ
 ,ਆਫਰਿਆਅਰਥਤਫੂਲਾ
 ਹੂਆਯ. ਪਵਨਅਫਾਰਤੇਰ
 ਚਮਰੇ, ਅਫਾਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ
 ਯ. ਏਕਮਹਲਤੂਹੇਹਅਫਾਰੇ
 ਏਕਮਹਲਨਿਮਾਨੇ

ਅਪਰ. ਸੰ. ਉਰੇ, ਨਾਦੂਸਰਾ

ਅਪਾਰ. ਸੰ. ਜਿਸਕਾਮਕੀਸਮਾ
 ਪਤੀਨਾਹੋਵੇ, ਜਿਸਕਾਪਾਰਲਾ
 ਕਿਨਾਰਨਾਮਿਲੇ

ਅਕਾਰ. ਦੇ. ਪਸੁਪੁਰਖਾਇਦੇ

<p>ਹਾਂ ਯ. ਜਬ ਅਕਾਰ ਇਹ ਕਛ ਨਦਿਸੇਤਾ ਅਟਾਰੇ. ਗੁ. ਅਟਲਪਦਨੂੰਪਾ ਪਤਹੁਆ ਯ. ਪਾਂਚਬਰਖਕੇ ਅਨਾਬਧੂਅਬਾਰਕਹਰਿਸਿ ਮਰਤਾਅਮਰਅਟਾਰੇ, ਅਟਾ ਅਧਾਰ. ਦੇ. ਆਸਰਾ ਲਦੇ. ਯ. ਪਾਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜਨ ਅਧਰ. ਸੰ. ਤਲੇਕਾਹੋਰੁ, ਹਰਿ ਬਿਨਾਆਸਰੇਯ. ਹੁਕਮੇਧਾਰ ਅਧਰਰਹਾਵੇ ਅਚਾਰੀ. ਦੇ. ਸਾਸਤ੍ਰਮੋਬਿਧਾ ਨਕੀਏਕਰਮੋਕੇਕਰਨੇਸੇ, ਆ ਚਾਰਕਰਤਾ ਅਚਾਰ. ਦੇ. ਜਪਤਪਾਦੀਕਰ ਮਯ. ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰ ਹੈਜੇਤੇ. ਅਚਾਰ ਸੀ. ਅਖਾਰੇ. ਦੇ. ਸੀਤਸਭਾ ਯ. ਤਹ ਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਅਖਾ ਅਉਰ. ਦੇ. ਨਾਮਾਬਿਨਾਤਪਾ ਰੇ ਦਿ ਯ. ਅਉਰਜਿਕਰਮਕਮਾ</p>	<p>ਵਣੇਤਿਨਮੋਭਉਹੈਜਾਮਕਾ ਅਵਰਾ. ਦੇ. ਪ੍ਰੇਮੀਭਗਤੋਂਸਾਬ ਯ. ਸੋਧਿਰਰਾਤੋਅਵਰਾਅਵ ਰਸੀ. ਅਸੇਸੁਕਾਮਾਦਿਦੇਖ ਔਰਤਪਾਦਿਕਰਮਯ. ਅਵ ਰੀਕਰਮਨਲੇਖੇਲਾਇ ਅਤਰ. ਯ. ਸੁਰੀਧਵਾਲਾਚੀ ਦਨਾਦਿਕੋਕਾਤੇਲ ਅਤਾਰ. ਯ. ਅਤਰਰਖਨੇਵਾ ਲਾਗਾਂਧੀ ਅਲਪਾਰੀ. ਗੁ. ਅਲੇਪ ਯ. ਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਲਪਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ. ਸੰ. ਆਰੀਭੁ, ਕਰ ਣੇਯੋਗਮਕਾਮਸਾਬਕਰਤਾਕਾ ਸੰਬੰਧਜੈਸੇ ਉਤਮਜਨੇਕਾਸਾਸ ੜਵਿਹਿਤ ਕਰਮੋਮੇਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵਦਾਨਸਨਾਨਾਦਿਕਰਮੋਸ ਬਸਦਾਸੰਬੰਧਹੋਵੇਪੈ, ਪ੍ਰਕਰ ਣ. ਕਾਹੂਬਾਤਕਾਯਿਕਰ, ਬਮ ਕਰਣੇਮੇ ਪੁਰਬਲੇਸੁਝਮੋਬਿਤ ਪਦਕਾਉਤਰਮੋਲੇਜਾਨਾ, ਅਧਿ</p>
---	---

ਕਯ. ਰਾਮਕੁਰੇਦਲਮੇਲਵੇਅੰ	ਨਿਗਲਜਾਨੇਵਾਲਾਅਤਿਬੋ
ਤਰਥਲਾਅਪਿਕਾਰ	ਝਲਸਰਪਇਸਨਾਮਕਾਮੁਖ
ਅਵਤਾਰੀ. ਦੇ. ਅਵਤਾਰੇਮੇਯ.	ਅਰਥਪੈ, ਭੀਦਸੇਅਤਿਬੋਝ
ਕਿਸਨਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਪਾ	ਲਵਸਤੁਮਾਝ ਯ. ਅਨਹੀਦਾ
ਅਵਤਾਰ. ਸੀ. ਤਰੀਏਜਿਸਕੇਸ	ਅਜਗਰਭਾਰਭਿਰਾਵੇ
ਨਨਸੇਮੇਸੇਅਰਥਮੇਤੀਰਥ,	ਅਨੂਪੇਰੈ. ਦੇ. ਅਨੂਪਮਪੈ ਯ.
ਉਤਰੇਂਤਲੇਜਿਨੇਕਰਵਹੁਬਾਵ	ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ
ਲੀਆਇਕੋਕੀਪੋੜੀਆ, ਉ	ਰਾਮਕਾਆਨੰਦਜਭਅਨੰਦੋ
ਤਰਥਨ, ਅਪਨੇਅੰਸਸੇਦੇਵ	ਮੇਅਨੂਪਰੈ
ਨਕਪ੍ਰਗਟਦੇਨਾ ਸੈਸੇਰਾਂਅਕ੍ਰਿ	ਅਨੁਰ. ਦੇ. ਐਰਥਿਛ, ਦੇ
ਸਨਾਇਰੂਪਾਥਿਨੂਹੂਆਸੋਈ	ਮੇਏਕ ਅਨਮਤਰ ਸੀ.
ਕਹਾਏ ਕਈਬਿਸਨਅਵਤਾਰ	ਅਭਿਥਾਰ. ਦੇ. ਹਰਖ, ਗਰਬ,
ਮੰਦਸਿਰਜਣਾਧਾਰਚਾਪੇਤਵ	ਵਾਜਿਛਿਕੀਅਵਾਜ, ਨੇੜਕੇਰੇ
ਵਰਜਾਇਆਰ	ਸ. ਪਦਦਕਾਗੰਜਨ, ਆਰੀ
ਅਉਤਾਰ. ਦੇ. ਉਤਰਨਾ ਨ. ਨ	ਭੁਜ. ਭੁਜਅਤੀਬਰਕੁਝੀਆ
ਹਿਜੋਨਿਅਉਤਾਰਪੁਨਾ ਸੰਤਕੀ	ਅਪਧਾਰੀ. ਤੁ. ਮੇਰ ਯ. ਬਿਨ
ਨਿੰਦਾਨਾਨਾਵਹੁਸਸਹੁਰਾਅਉ	ਜੋਸਮਯਤੀ
ਤਾਰ. ਉਤਰਨਾ ਦੇਹੋਅਨੇਕ	ਅਉਸਰ. ਦੇ. ਸਮਾ ਯ. ਫਿਰ
ਅਗਨਾਰ. ਭੁ. ਭਾਰਤ ਜੂਨੇਮੇ	ਇਆਅਉਸਰਚਰੇਨਹਾਥਾ
ਕਨਿ ਯ. ਨਹਿਧੇਰੇਅਗਨਾਰ	ਅਵਸਰਸੀ.
ਅਜਗਰ. ਸੀ. ਅਜਾ ਬਕਰੀਕੇ	ਅਲੰਕਾਰ. ਸੀ. ਭੂਖਣ ਯ. ਅ

ਲੰਕਾਰਮਿਲਥੈਲੀਹੁਈਹੈ-
 ਹਾਰਕੰਕਣਾਦਿਭੂਖਣੋਕੀਪਿੰ
 ਘਲਕਰਏਕਰੂਪਹੋਗੋਲਾ
 ਕਾਰਗੋਲੀਹੋਈ ਤਬਕੇਵਲ
 ਸੁਵਰਣਚਾਂਦੀਨਾਮਸੇਹੀਕ
 ਹਨੇਮੇਆਵੇਹੈ ਹਾਰਕੰਕਣਾ
 ਦਿਨਾਮੇਸੇਨਹੀਕਹਾਜਾਵੇ,
 ਕਾਬਮਰੀਥੋਮੋਗੁਣਦੇਖੋਕਾਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਦਕਰੀਥ, ਸਬਦਕੇਭੂ
 ਖਣ ਅਨੁਪਾਸਾਦਿਕ, ਅਰ
 ਥਕੇਭੂਖਣਉਪਮਾਦਿਕ, ਸ
 ਬਦਾਰਥਦੋਨੋਕੇਭੂਖਣ ਪੁਨ
 ਰੁਕਵਦਾਭਾਸਾਦਿਕ ਭੇਦਸੇ
 ਅਲੰਕਾਰਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈਂਤਿ
 ਨਮੇਸਬਦਾਲੰਕਾਰਚੌਬੀਹੈਂ
 ਜਾਤੀਆਦਿਕ

ਅਧਾਰ० ਗੁ. ਅਖਰ
 ਪਰਮਾਤਮਾਰੋਚਰਗੁਨਯ.
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆ
 ਨਜਾਇਅਧਾਰ ਬਚਨਾਤ
 ਰਮੇਸਪਸ੍ਰਹੈ ਬ੍ਰਹਮਗੁਨੀਕੀ

ਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗੁਨੀਜਾਨੇ- ਗ
 ਤਿ. ਗੁਨ ਸ੍ਰਸੰਬੇਦਮਵਸਤੁਕਾ
 ਸ੍ਰਰੂਪਦੂਸਰੇਕੋਬਤਾਵਨਾਕਰ
 ਨਹੈ ਇਸਵਾਸਤੇਦੂਸਰਾਉਸ
 ਕੇਰਾਨਕੋਭੀਆਨਗਾਨੇਵਤੁ
 ਨਹੀਕਹਸਕੇ ਅਧਮਖਰਸੀ.
 ਅਉਹਾਰ० ਗੁ. ਨਾਸਯ. ਬਿਨ
 ਮੁਕੰਦਤਨਹੋਇਅਉਹਾਰਅ
 ਮਰੋਚਰ० ਸੰ. ਮਨ ਪਹਾਰਸੀ.
 ਬਾਣੀਕਾਆਵਿਖਯ. ਜਿਸਕੋਅ
 ਸੁਧਮਨਨਹੀਜਾਨਸਕਤਾ ਸ
 ਕਤੀਬਿਤੀਸੇਬਾਣੀਨਹੀਕਹ
 ਸਕਤੀ ਮੇਸਾਪਰਮਾਤਮਾਯ.
 ਅਗਮਅਰੋਚਰਦੇਖਾਦੇਖਾ
 ਏਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੇ, ਹੇਅ
 ਰੋਚਰ ਯ. ਅਗਮਅਰੋਚ
 ਰਾਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਇਆ
 ਅਤਿਭਾਰੀ० ਦੇ. ਅਤਿਬੋਝਲ
 ਯ. ਅਜਗਰਪਾਪਲਦੇਅਤਿ
 ਅਰਪਾਰਾ० ਗੁ. ਅਰਪੀ ਭਾਰੀ
 ਏ ॥

ਅਉਹੇਰੀ॥ ਗੁ. ਸਿਕਾਰਨਯ.ਸ
ਗਲਮਾਰਅਉਹੇਰੀ-ਸਰਬ
ਕੇਮਾਰਨੇਵਾਲੀਅਹੇਰਨਭਾ
ਵਸਿਕਾਰਨਹੈ

ਅਹੰਤੋਰੇ॥ ਵਾ. ਅਹੰਕਾਰਕਾਨਾ
ਸਕੋਰੇ॥

ਅਨਚਾਰੀ॥ ਵੇ. ਧਰਮਸਾਸ਼ੋ
ਮੇਕਹੀਧਰਮਕੀਮਰਯਾਦਾਸੇ
ਗਹਿਤਯ. ਕੀਵਿਕਾ ਅਨ
ਚਾਰੀਕਾਧਾਨ ਅਨਚਾਰੀਸੰ.

ਅਨਚਾਰ॥ ਸੰ. ਨਿਖਿਧਕਾਮ
ਕਰਨਾ ਵਿਹਿਤਨਾਕਰਨਾ ਅ
ਰਥਾਤਜੇਪਰਦਾਰਾਗਮਨਾ
ਦਿਹਟਾਏਏਂ ਸੋ ਕਰਨੇਜੋਅ
ਤਿਥੀਸੇਵਾ ਨਾਮਜਾਪਾਦਿਕਰ
ਨੇਕਹੇਏਂ ਸੋਨਾਕਰਨੇ-

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ॥ ਗੁ. ਕਾਨਤੀ
ਰਥਸੇਯ. ਬਿਖਯਾਮਲਜਾਇ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਨਾਵੇ, ਪੁਨਾਮੇਲ
ਗਈਮਨਨਿਰਮਲਹੋਇਆ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਤੀਰਥਨਾਇ ਇ

ਸਬਚਨਸੇਚੋਥੇਭੁਰੋਨੇਨਾਮ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਰਖਾਹੈ ਤਲਾਵਕ
॥ ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਯ. ਅ
ਮ੍ਰਿਤਸਰਸਿਫਤੀਦਾਘਰਸ
ਹਰਕਾਨਾਮ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰ
ਕੇਸਬਬਸੇਹੀਹੈ ਜੈਸੇ ਕਾਲੀ
ਸੇ ਕਾਲਿਕਾਤਾ ਮੁੰਬਾਦੇਵੀਸੇ
ਮੁੰਬਈਨਾਮਹੈ

ਅਗਨਮਰੇ॥ ਵਾ. ਵਿਖਯਾਤਿ
ਸ਼ਾਦੂਰਹੋਵੇਯ. ਅਗਨਿਮਰੇ
ਗੁਣਮਾਹ, ਅਗਨੀਨਸਹੇ
ਵੈਹੈਯ. ਅਗਨਿਮਰੇਜਲਪ
ਈਏਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਦਾ
ਸ. ਦਾਸੋਕਾਦਾਸਹੋਨੇਸੇਤੈਸੇ
ਤ੍ਰਿਸ਼ਾਦੂਰਹੋਵੇਹੈ

ਅਕਲਸਰ॥ ਸਿ. ਬੁਧੀਰੂਪੀ
ਸਰੋਵਰ ਅਕਲ ਫਾ. ਸਰਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤਹੈ ਯਾਤੇਮਿਸ੍ਰਿਤਹੈ

ਅਮਰਪੁਰੀ॥ ਸੰ. ਸੁਰਗ
ਅਪਰੰਪਰ॥ ਵੇ. ਇਨਲੋਗੇਸੇ
ਪਰੇਜੋਬੁਯਾਦਿਕ ਦੇਵਤਾਸੇ

ਭੀਅਪਰੰਭਿਰੇਪੈਂ ਜਿਸਸੇਅੰ
ਸਾਪਰਮਾਤਮਾ ਯ. ਹੇਅਪਰੰ
ਪਰਹਰਿਹਰੇ ਅਪਰਪਰਸੰ.
ਅਕਥਪਰੰ. ਦੇ. ਅਕਥਨੀਯ
ਬਾਨਪਰਮਾਤਮਾ

ਅਚਰਚਰੇ. ਗੁ. ਅਲਪਯਤ
ਨੇਸੇਨਾਨਿਬਿਤਹੇਨੇਵਾਲੇਭਾ
ਵਭੁਖਣਕੀਏਜਾਨੇਵਾਲੇਕਾ
ਮਾਦਿਦੋਖੋਕੋਸਮਾਦਿਸਾਧਨੇ
ਸੇਕਾਲੇਵੇ

ਅਜਰਜਰੇ. ਗੁ. ਨਾਜਰੇਅਰਥ
ਤਸਹਾਰੇਜਾਨੇਵਾਲੇਕਾਮਾਦਿ
ਦੋਖੋਕੋਸਮਾਦਿਸਾਧਨੇਜੇਸ
ਰਾਕਲੇਵੇਤਸਾਨੇਹੇਵੇਹੈ

ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ. ਗੁ. ਕਥਾਨਾਮਿ
ਤਸਾਧਾਰਾਸ੍ਵਰੂਪਯ. ਹਮਾਰੀ
ਮਾਮਾਰੀਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ

ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰ. ਗੁ. ਮਧੁਰਕਠ
ਕੀਧਾਰਾਯ. ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੇ
ਦੇਅਤਿਨਿਬੁਰਪਾਠਕਾਭਾਵ
ਯ. ਲੀ ਜੇਜੇਸਰੀਰਮੇਪ੍ਰਾਣਾਪ

ਨਾਦਿਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੀਬਾਤੁਹੈ
ਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੋਪਿਤਹੈ ਤੇਜੇਹੀ
ਸਰੀਰਮੇਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੀਕਠ
ਹੈ ਤਿਨਮੇਮੀਠੀਕਠਕਾਨਾਮ
ਜੋਗੀਲੋਗਾਅਮ੍ਰਿਤਥੋਲਤੇਹੈ

ਅਪਰਪਰਾ. ਗੁ. ਮੁਸਲਮ
ਨੇਕੇਪਰ. ਸੇਸਮਾਨੇ ਪ੍ਰਾਤਕ
ਲਾਦਿਨਿਵਾਜੇਕੇਸਮੇਭੀਅ
ਪਰਨੁਨਹੈ ਜਿਨਸੇਅੰਸੇਯੇ
ਪੀਛੇਕਹੇ ਅਬਲਸਿਫਤਦੁ
ਜੇਸਾਬੁਰੀਆਦਿਸਮੇਹੈ

ਅਧਰੰਧਰੰ. ਵਾ. ਆਸਰੇਸੇ
ਹੀਨੇਕੇਆਸਰੇਪਨਕੇਅਪ
ਨੇਮੇਧਾਰਨਵਾਲਾਹੈਪ੍ਰਮੋਦ
ਰਯ. ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰੁਟਹ

ਅਭਿਅੰਤਰ. ਦੇ. ਤੀਤਰਾਨੇ
ਯ. ਜਲਮੇਕੇਤਾਰਾਖੀਏਅ
ਭਿਅੰਤਰਸੁਕਾ ਅਭੁਜੀਤਰ

ਅਭਰਸਰ. ਗੁ. ਖਾਲੀਸੀ
ਸਰੇਵਰ ਅਰਥਾਤਖਾਲੀ
ਹਿਰਦੇਪੂਰਨਕਰੇ ਯਥਾ.

ਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰੇ
ਅਤੁਰਸੀਘਾਰੇ॥ ਸੰ. ਹੇਅਸੁਰ
ਸੰਘ. ਰਾਖਸੇਕੇਸਮਦਾਯਕੇਵੈ
ਰੀਯ. ਜਗਦੀਸਰਹਰਿਜੀਅ
ਸੁਰਸੀਘਾਰੇ

ਅਜਗਰਭਾਰ॥ ਗੁ. ਮਹਾਬੋਝ
ਲਪਾਧੇਕਾਬੋਝ

ਅਪਰਾਪਾਰ॥ ਦੇ. ਨਹੀਹੈਜਿ
ਸਸੇਕੇਈਪਰ. ਸੇਸੁਪੁਨਾਨ
ਹੀਹੈਜਿਸਕੀਦੇਸਕਾਲਸੇਖਾ
ਰ. ਐਧ ਅੇਸਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯ.
ਸੋਬੈਸਨੇਹੈਅਪਰਾਪਾਰ

ਅਹਿਕਰਕਰੇ॥ ਵਾ. ਇਸਹਾਥ
ਅਗਨਿਸੇਕਸਾਗਰ॥ ਕਰੇ
ਵਾ. ਸੇਕਭੁਪਅਗਨਿਕਾਸਾ
ਅਲ॥ ਸੰ. ਭੁੰਭੇਯ. ਅ ਗਰ
ਲੀਅਲਭੁਜਾਤ, ਪੁਰਨਯ.
ਅਲਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ, ਗੁ.
ਮੁੜਯ. ਅਲਮਲਖਾਈਆ
ਲਕੀਅਲਮੁੜਪੀਆ ਅਲ
ਲਿਰਾਕਾਨਾਮਹੇਫਾਰਸੀਸੋਜਿ

ਸਕਾਅਲਬਨਰਹਾਹੈ
ਅਲੀ॥ ਸੰ. ਭ੍ਰਮਰੀ, ਦੇ. ਸਖੀ,
ਫਾ. ਮਹੀਮਦਕਾਦੇਸਤ
ਅਲੇ॥ ਗੁ. ਹੈਯ. ਤਜੀਅਲੇ
ਪੁਰੀਅਲੇਸੇਵੀਅਲੇਤਜੇਹੈ
ਪੁਰਿਆਹੈਸੇਵਿਆਹੈ, ਅਰੇ
ਜੈਸੇਅਲੇਕਪਾਲੇ

ਅਲਾ॥ ਅ. ਮਾਬੂਦ. ਪੁਜਾਪ੍ਰ
ਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਤਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਨੂਰ
ਅਰਥਾਤਜੇਤੀਸ਼ੁਰੂਪਪਰਮੇਸ਼ੁ
ਰ, ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁ
ਰਯ. ਸੋਈਲਾਰੇਸਚਰਿਸ
ਤੁਵੇਹਅਲਾ, ਅਲਾ ਅ. ਪੋ
ਸੀਦਹ. ਅਰਥਾਤਗੁਪਤਹੈ
ਨਾਯ. ਅਲਹੁਅਲਖਨਜਾਈ
ਲਾਕਿਆ - ਜਿਸਕੇਪੁਜਾਸਤਮ
ਜੇਤੀਗੁਣਨਿਧਾਨਬਿਸੇਖਣ
ਕਰੇਹੈਵਹੁਅਲਖਹੈਜਿਸਤੇ
ਮਨਥਾਣੀਕਰਕਿਸੇਸੇਘਟਪ
ਟਾਦਿਪਦਾਰਥਕੇਸਮਾਨਏਤਾ
ਹੀਹੈਅੇਸਾਹੀਹੈਇਸਪ੍ਰਕਾਰ

ਨਹੀਜਾਨਜਾਤਾ ਯਾਹੀਤੇਜਿਸ
 ਰੂਪਸੇਜਿਸਕੋਕੋਈਪੁਜੇਓਸੀ
 ਰੂਪਸੇਜਿਸਕੀਪੁਜਾਹੋਵੇ ਅੰਸਾ
 ਪੁਜਾਪੁਮੇਸੁਰਾਮਲਾਨਾਮਕਾ
 ਅਰਥਹੈਅਰਬੀਮੈ, ਸੀ. ਭੂਖ
 ਫੋਸੇਅਪਟੇਬਾਲਕੋਕੋਭੂਖਤ
 ਕਰਨੇਹੇਤ ਗ੍ਰਹਣਕਰਨੇਵਾਲੀ
 ਮਾਤਾ, ਇਸੀਲੀਏ ਸਰਬਕੀ
 ਮਾਤਾਮਾਨਦੁਰਗਾਕਾਨਾਮਅੰ
 ਲਾਲਿਖਾਹੈ, ਜੋਪਰਮਾਤਮਾਪ੍ਰ
 ਲਯਸਮੇਸਰਬਕੋਭੂਖਣਕਰ
 ਤਾਹੈਪਾਲਨਾਹੇਤਥਿਤੀਸਮੇਸ
 ਰਬਕੋਗ੍ਰਹਣਕਰਤਾਹੈਤਿਸਕਾ
 ਨਾਮਅਥਰਵਣਵੇਦਕੀਅੰਲੇ
 ਪਨਿਖਦਮੋਅੰਲਾਹੈ ਯਾਤੇਸਰ
 ਬਕੋਗ੍ਰਹਕਸਰਬਕੋਭੂਖਣਕ
 ਰਤੇਪਰਮਾਤਮਾਕਾਨਾਮਅੰਲਾ
 ਸੀਸਕ੍ਰਿਤਮੋਹੈ ਯ. ਕਲਿਮੇਵੇਦ
 ਅਥਰਬਣਹੁਆਨਾਮਭੂਦਾਈ
 ਅਲਹੁਭਯਾ
 ਅਗਲਾ. ਪੰ. ਬਹੁਤਯ. ਇਕ

ਨਾਮਾਟਾਅਗਲਾ. ਕਰਮਕੇਪ੍ਰ
 ਤਾਪਸੇਏਕਪੁਰਖੋਪਾਸਆਵੇਅ
 ਦਿਸਭੀਸਾਮਰੀਪੁਰਨਹੈਏਕ
 ਪੁਰਖੋਸਮੀਪਲਵਣਭੀਨਹੀ
 ਅਗਲੇ ਪਹਿਲੇ
 ਅਚਲ. ਸੀ. ਨਾਚਲਨੇਵਾਲ
 ਅਰਥਾਤਕ੍ਰਿਆਹੀਨਪੁਮੇਸੁਰ,
 ਪਰਬਤ ਯ. ਤਨਹਿਮੰਚਲਗਾ
 ਲੀਐ. ਸਰੀਰਕੋਹੋਮਾਚਲਵ
 ਰਫਕੇਪਰਬਤਮੋਗਾਲਵੇਈਏ
 ਹੋਮਾਚਲ ਸੀ.
 ਅਦਲੀ. ਦੇ. ਨਾਯਕਰਤਾ
 ਯ. ਅਦਲੀਹੋਇਬੈਠਾਪ੍ਰਭਾ
 ਪ ਅਦਲ. ਨਾਯਕਾਨਾਮਹੈ
 ਅਸਲੂ. ਦੇ. ਅਸਲਸੇ. ਵਾਸ
 ਤਵਸੇ ਯ. ਅਸਲੂ ਇਕਧਾਤ-
 ਵਾਸਤਵਸੇ ਏਕਹੀਸਰਬਕੋਧਾ
 ਰਨਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ
 ਅਕਲ. ਸੀ. ਕਲਾਸੂਨਾ, ਕਲੇ
 ਸਰਹਿਤ ਯ. ਅਕਲਕਲਾਭੁ
 ਰਪੁਰਰਹਿਆ ਫਾ. ਭੁਧੀ

ਅਕਲੀ० ਦੇ० ਅਕਲੇਸੇ ਯ० ਅ
ਕਲੀਸਾਹਬਸੇਵੀਐਅਕਲੀ
ਪਾਈਏਮਾਨ-ਬੁਧੀਸੇਦੇਸੋਕਾ
ਲੋਕੇਬੀਚਸ੍ਵਾਮੀਕੇਸੰਕਲਪ
ਅਨੁਸਾਰਹੋਉਸਕੀਸੇਵਾਕਰੀ
ਏਂਤਬਵੈਸੀਬੁਧੀਸੇਹੀਸ੍ਵਾਮੀਸੇ
ਸਤਕਾਰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਧੈ

ਅਮਲ० ਸੰ० ਨਿਰਮਲ ਯ० ਅ
ਮਲਕਰਧਰਤੀ, ਉਤਮਕਾਮੇ
ਕੀਧਾਰਨਾ ਪੁਨਾਮੰਦਕਾਮੇਕੀ
ਧਾਰਨਾ, ਯ० ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇ
ਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥
ਪੁਨਾਅਮਲਜੁਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿ
ਚਸੇਦਰਗਾਹਓਗਾਹ, ਨਸਾ
ਯ० ਅਮਲੀਅਮਲਨਅੰਬ
ਡੇਮਛੀਨੀਰਨਹੋਇ, ਹੁਕਮਯ०
ਅਮਲਗਲੇਲਾਕੁੜਕਾ

ਅਉਲ० ਅ० ਉਤਮਯ० ਅਉ
ਲਦੀਨਕਰਮਿਠਾ

ਅਨੀਲ० ਦੇ० ਨੀਲਰੰਗਅਰ
ਥਾਤਕਲੀਕਰਹਿਤ, ਅਗਿਣ

ਤ, ਨੀਲਭਿੰਨਸੰਖਾ

ਅਹਿਲਾ० ਦੇ० ਅਫਲ ਯ० ਅ
ਹਿਲਾਜਨਮਗਵਾਵਾਇਆ
ਪੁਨਾਨਿੰਦਕਅਹਲਾਜਨਮ
ਗਵਾਇਆ

ਅਵਲ० ਫ० ਪਹਿਲੀ ਯ० ਅਵ
ਲਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥

ਅਪੁਲੇ० ਪੰ० ਪ० ਅਪਾਵੇਤ੍ਰਿਪ
ਤੋਹੇਵੇ

ਅਨਲ० ਸੰ० ਬਹੁਤੇਇਧਨੇਸੇਨਾ
ਤ੍ਰਿਪਤੋਹੇਨੇਵਾਲੀਅਗਨ ਯ०
ਅਨਲਅਗਮ, ਆਠਬਸੁਓਮੇ
ਪਾਂਚਵਾਬਸੁ, ਕ੍ਰਿਤਕਾਨਛੜ,
ਚਿੱਤਾਬੂਟੀ, ਭੁਲਾਵਾਤਰੁ, ਦੇ
ਹੋਮੇਰਹਨੇਵਾਲਾਪਿੱਤਦੇਖ

ਅਬਲ० ਸੰ० ਬਲਹੀਨ ਯ० ਅ
ਬਲਬਲਤੋੜਿਆ

ਅਕਾਲ० ਸੰ० ਨਾਹੋਵੇਕਾਲਜਿ
ਸਕਾਐਸਾਪਰਮਾਤਮਾ ਯ० ਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਗੁ० ਜਨਮਯ० ਕ
ਲਅਕਾਲਖਸਮਕਾਕੀਆ -

ਮਰਨਜਨਮਖਸਮਕੇਕੀਏਪੈਂ	ਅਫਲੁੰ ਸੀ. ਫਲਹੀਨ, ਨਿਸ
ਅਟਲੁੰ ਸੀ. ਗਿਰਨੇਸੇਰਹਿਤ	ਫਲ
ਯ. ਅਟਲੁੰ ਭਾਇਓਧੁਅਜਕੇ	ਅਮਲੀ. ਦੇ. ਭਾਂਗਅਫੀਮ
ਸਿਮਰਨ ਪੁਨ ਪਾਇਓਅਟਲੁੰ	ਖਾਨੇਪੀਨੇਵਾਲਾ
ਅਸਲੁੰ ਫ. ਜੜੁਖੁ ਸੁਹਾਗ	ਅਖਲੀ. ਦੇ. ਸਭੀਕ੍ਰੀਜਾ ਯ.
ਲ, ਸਹੀ. ਨਿਸਚੇ ਯ. ਨਾਨਕ	ਅਖਲੀਊਡੀਜਲਭਰਨਾਲ
ਤੇਨਰਅਸਲਖਰ	ਆਖਿਲੁੰ ਸੀ. ਸੰਪੂਰਨ
ਅਮੁਲੁੰ ਪੰ. ਅਮੋਲਕ ਯ. ਅ	ਅਵਾਇਲੇ. ਯ. ਲੜਕਪਨ
ਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ	ਕੇਧੀਧੇ ਯ ਮਨਸਮਝਛੇ ਭਾਅ
ਅਨਿਲੁੰ ਸੀ. ਸ਼ਾਸਨੇਨਾਕਰ	ਵਾਇਲੇ ਹੇਮਨਸਮਝਕੇਛੇ ਭ
ਤੇਹੈਂਪੁਰਖਜਿਸਸੇਭਿਜਪਵਨ	ਵੇਲੜਕਪਨਕੇਧੀਧੇਭਾਵਅ
ਤਰੁਕਾਨਾਮਅਨਿਲਹੈ, ਸੁਤੀ	ਗਾਨਪਨਕੇਬਾਵਹਾਰ
ਨਛੜ, ਆਠੇਮੇ ਏਕਵਸੁ	ਅਫਜਲੁੰ ਅ. ਬਹੁਤਊਤਮ
ਅਫਲੁੰ ਸੀ. ਫਲਹੀਤਮ	ਅਪਬਲੁੰ ਸਿ. ਅਪਨਾਬਲ
ਰਬਾਤਜਿਸਕੇਕੋਈਫਲਨਾ	ਯ. ਨਬੇਕਾਜਿਹਜਾਸਟੀਮੁਲ
ਸਕੇਨਾਆਪਾਂਕਿਸੇਕੋਫਲੇਮੇ	ਨਜਾਨੇਅਪਬਲ, ਸੀ. ਨਸ਼
ਸਾਪਰਮਾਤਮਾ ਯ. ਅਫਲਅ	ਬਲਵਾਲਾ ਯਾਤੇਨਸੁਬਲ
ਰੋਲੇਪੁਨਾਅਫਲਅਛੇਦਅ	ਵਾਲਾਬੁਢਾਕਛਨਹੀਜਨਤ
ਭੇਦਸਮਾਇਆ	ਯਹਭੀਅਰਥਹੈ
ਅਰੋਲੇ. ਪੰ. ਹਿਲਨੇਚਲਨੇਸੇ	ਅਧਗੱਲਾ. ਪੰ. ਅਧਾਗੁ
ਗਹਿਤਪਰਮਾਤਮਾ	ਲੇਲਾਭਰਵਾਅਧਮਕੀਕਾ

ਫੋਟਾਫਲਮਕੀਕੇਫੋਟੇਫਲਕਾ
ਨਮਗੁੱਲਾਹੈ। ਚਿਤ੍ਰੀਓਤਾਮਾ
੩ਖਾਸਕਤੀਹੈ ਯ. ਅਧਗੁੱਲਾ
ਚਿਤ੍ਰੀਕਾਚੁਗਟ

ਅਹਵਾਲ. ਫ. ਦਸ. ਹਾਲ ਯ.

ਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ

ਅਲੀਅਲ. ਵ. ਭੋਰੀਭੋਰੇ ਯ.

ਅਲੀਅਲਗੁੱਜਾਤ ਭੁਕੁਜਨ

ਐਭੁਕੁਵਾਲੀਇਸਤੀਆਪੇ

ਮਸੇਸਬਦਕਰੇਹੈ

ਅਣੀਆਲੇ. ਪੰ. ਤੀਖੇਮੁਖੇਵਾ

ਏਤੀਰੋਕੀਯ. ਅਣੀਆਲੇਅ

ਣੀਆਰਾਮਰਜੇ

ਅਪਾਰਲਾ. ਦੇ. ਦੋ. ਜਿਸਕੀਐ

ਧੀਨਾਮਿਲੇਯ. ਅਤਿਭੁਜਤ

ਇਓਅਪਾਰਲਾ

ਅਬਦਾਲੀ. ਦੇ. ਅਬਦਾਲੋਵਾ

ਲਾਯ. ਕਰਾਅਬਦਾਲੀਭੇਸ

ਅਬਦਾਲਾ. ਅ. ਹੈਅਬ ਵਾ

ਵਾਲਹਫਤਾਅਕਲੀਮਅਰ

ਬਾਤਪ੍ਰਿਥੀਕੇਸਾਤਦੀਪੋਸਾ

ਤਅਬਦਾਲਰਹਤੇਹੈ ਬਰਸ

ਰਫਸੇ ਨਿਹਾਲ ਐਫਨਾਹਕ

ਰਨੇਵਾਲੇਫਕੀਰਕਾਨਾਮਅ

ਬਦਾਲਹੈ ਰੋਸਕੁਤਬੇਵਤਯ

ਹਭੀਏਕਕਰਾਮਾਤੀਫਕੀਰੋਕ

ਦਰਜਾਹੈ ਤਿਨਪ੍ਰਤਿਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਤੇਹੈ ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰੋ

ਅਬਦਾਲਾਹੈ ਅਬਦਾਲਉ

ਤਮਬਿਚਾਰਸੇਅਪਨੇਮਨ

ਕੋਮਿਬਮਾਨਿਸਚੇਕਰਮਾਰੋ

ਅਬੇਚਲ. ਗੁ. ਅਬਿਚਲ

ਯ. ਮਾਲਹਮਾਰਾਅਭੁਟਅ

ਬੇਚਲ

ਅਸਰਾਲ. ਗੁ. ਭਯਾਨਕ

ਯ. ਜਲਾਬਿਬਅਸਰਾਲ.

ਜਲਹੀਜਲਹੈ ਭਯਦਾਈ,

ਅਸੁਰਾਲਯ ਅਰਥਾਤਪ

ਤਾਲਪ੍ਰਯੰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਪੁ

ਰਬਲਾਹੀਹੈ

ਅਬਿਚਲ. ਦੇ. ਚਲਜਾਨੇ

ਵਾਲੇਕਾਨਾਮਬਿਚਲਹੈ। ਨ

ਚਲਨੇਵਾਲੇਬਿਰਥਾਨਕਾਨ
ਮਾਅਬਿਚਲਹੈ ਜੋਕਬੀਦੁ
ਰਨਾਹੋਵੇਯ. ਅਬਿਚਲਨੀ
ਵਧਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਨਿਤਨਿ
ਤਚੜੇਸਵਾਈਪੁਨਾਅਬਿ
ਚਲਨਗਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾ
ਨਾਮਜਪਤਸੁਖਪਾਇਆ-
ਸਤਸੰਗਥਾਨਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਉਪ
ਦੇਸ਼ਾਕਾਚਲਨੇਸੇਰਹਿਤਅ
ਬਿਚਲਨਗਰਹੈਭਾਵਬੈਕੁੰ
ਠਥਾਨਹੈਸੋਈਬਚਨਾਂਤਰਮੇਂ
ਕਹਾਹੈਬੈਕੁੰਠਨਗਰਜਹਾਂਸੀ
ਤਵਾਸ-ਜਹਾਨਾਮਜਪਨੇਵਾ
ਲੇਸੇਸੁਮਹਾਤਮਾਜਨੇਕਾਵਾ
ਸਹੈ। ਵਹੀਬੈਕੁੰਠਨਗਰਹੈ
ਯਾਤੇਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਅਬਿ
ਚਲਨਗਰਸਤਸੰਗਥਾਨਹੈ
ਸੋਈਨਿਖਲਾਪ੍ਰਿਥੀਕੇਖੰਡੇਮੇਂ
ਅਬਿਨਾਸੀਫਲਦੇਨੇਸੇਸ
ਚਖੰਡਹੈਯਾਹੀਭਾਵਸੇਬਚ
ਨਾਂਤਰਮੇਂਸਾਧਸੰਗਤਬੈਕੁੰਠੇ

ਆਹਪੁਨਾਧੰਨਸੁਥਾਨਧੰਨਓ
ਇਭਵਨਾਜਾਮੇਸੰਤਬਸਾਰੇਕ
ਹਾਹੈ। ਗੁਰੂਦਸਮਮਹਾਰਾਜ
ਕੇਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਵਨੇਕੇਥਾਨ
ਕਾਨਾਮਾਅਬਿਚਲਨਗਰਇ
ਸੀਤੁਕਅਨੁਸਾਰਾਗੁਰਬਾਨ
ਕੀਰਚਨਾਕਰਾਵਨੇਵਾਲੇਉ
ਤਮਜਨੇਨੇਰਖਿਆਹੈ। ਅਸ
ਲਮੂਲਾਅਬਿਚਲਨਾਮਕਾਅਵਿ
ਚਲਸੰਸਕ੍ਰਿਤਹੈ। ਜਿਨਕੇ
ਇਸਅਰਥਕੀਮਲੂਮੀਨਹੀ
ਵਹੁਅਰਬੀਫਾਰਸੀਪੜ੍ਹੇਲੋਗ
ਇਸਨਾਮਕਾਮੂਲਾਅਫਜਲ
ਨਗਰਨਿਕਾਸਤੇਹੈਅਫਜ
ਲਅਰਬੀਮੇਂਬਹੁਤਉਤਮਬ
ਨਕਾਨਾਮਹੈ

ਅਟਕਲੈ० ਪੰ० ਅਨੁਮਾਨਕ
ਰੇ० ਅਰਥਾਤਕਾਹੂਨਿਸਾਨੀ
ਸੇਚੀਜਕਾਮਾਪਕਰੇਯ. ਪਰ
ਯਾਛਿਵਾਅਟਕਲੈ
ਅਖੰਡਲੀ० ਗੁ० ਯੋਗਾਦੀਉਪ०

ਯੋਸੇਅਖੰਡਹੋਜਾਤਾਹੈ
ਅਮ੍ਰਿਤਫਲ॥ ਸੀ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਫ
ਲਸਮਅਮਰਕਰਨੇਵਾਲੇਪ੍ਰ
ਮੇਸ਼ਰਕੇਨਾਮਕੋਯ॥ ਵਣਡਿ
ਣਡਿਭੁਵਣਮਊਲਿਆਅ
ਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਣੀ

ਅਜਰਾਈਲ॥ ਅ॥ ਧਰਮਰਾ
ਜਯ॥ ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸ
ਅਕਲਕਲਾ॥ ਸੀ॥ ਕਲਾ॥ ਤਾ
ਅਵਯਵੋਹੀਨਪਰਮਾਤਮਾ
ਸੰਪੂਰਣਕਲਾਸਾਥਪੂਰਣਹੈ
ਜੋਆਗੇਪੁਰਖਕੀਖੋੜਸਕ
ਲਾਕਹਣੀਹੈਂ-

ਅਛਲਛਲਾ॥ ਗੁ॥ ਜੋਛਲੀ
ਏਕੇਛਲੇਸੇਨਹੀਛਲਿਆ
ਅਮ੍ਰਿਤਜਲ॥ ਸੀ॥ ਪ੍ਰਮੇ॥ ਜਾਤਾ
ਸੁਰਸੰਬੰਧੀਉਪਦੇਸਜਨਮ
ਕਾਨਰੂਪਜਲ

ਅਤੁਲਤੋਲ॥ ਗੁ॥ ਕਰਮਉਪਾ
ਸਨਾਕੀਬਰਾਬਰੀਰਹਿਤਕਾ
ਨਕੇਜਨਕਉਪਦੇਸਬਚਨ

ਯ॥ ਆਪਤੁਲਾਏਅਤੁਲਤੋ
ਲ॥ ਗੁਰੋਕੇਮੁਖਸੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਾਮ
ਪਹੀਤੁਲਾਵੇਕਥਨਕਰਾਵੇਹੈ
ਅਭੇਦਰਾਨਕਾਸਾਧਨਰੂਪ
ਅਤੁਲ॥ ਆਨਕੀਉਪਮਾਰ
ਹਿਤਤੋਲ॥ ਉਪਦੇਸਕਾਉਚਾ

ਅਤਿਸਬਲ॥ ਸੀ॥ ਬਡਾ॥ ਰਣ
ਬਲਵਾਨਯ॥ ਏਹਮਨੁਆਅ
ਤਿਸਬਲਹੈ

ਅਰਲਬਰਲ॥ ਸੀ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਸੇ
ਜੈਸੇਕੈਸੇਬਚਨਅਰਥਾਤਕਮ
ਰਥਬਚਨਯ॥ ਉਸਅਰਲਬ
ਰਲਮੁਹੋਨਿਕਲੇ

ਅਵ॥ ਸੀ॥ ਅਬਮਯ, ਨਿਸਚਯ, ਬੁ
ਪਤੀ, ਅਨਾਦਰ, ਅਲਪ,
ਅਲੰਬਨ, ਸੁਧੀ, ਪਰਿਭਵ,
ਨਿਯੋਗ, ਨਿਮਨਤਾਈ॥ ਇਨ
ਕੇਉਦਾਹਰਣਅਵਗਤਵਸ
ਤੁ॥ ਨਿਸਚੇਕਰੀਵਸਤੁ, ਅਵ
ਕਾਸ॥ ਬੀਚਬਾਪਨੇਕੋਜਗ
ਹੈ, ਅਵਰਮਾਕਰਤਾ॥ ਅਨਾ

ਦਰਕਰਤਾਹੈ, ਧਾਨੋਕੋਅਵ
ਹਨਨਕਰਤਾਹੈ. ਚਾਵਲਨਿ
ਕਾਸਨੇਹੇਤਧਾਨੋਕੋਅਲਪਦੇ
ਸਤੁਪੋਕੋਕੂਟਤਾਹੈ। ਅੰਸੇਹੀ
ਔਰਜਾਨੇ

ਅਘਾਵੀ० ਭੁ. ਤਿਪਤੀ

ਅਟਵੀ० ਸੰ. ਬਨ

ਅਪੂਵ० ਸੰ. ਨਾਸੀ ਯ. ਸਭਅ
ਪ੍ਰਵਤਿਰੇਜੀਤਾਚਰਨਕਮਲ
ਚਿਤਲਾਇਆ

ਅਭੇਵ० ਪੰ. ਜਿਸਕਾਭੇਤਨਾਜਾ
ਨਸਕੇ ਯ. ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰ
ਖਪ੍ਰਤਾਪ

ਅਭਾਵ० ਸੰ. ਭਾਵਸੇਭਿੰਨਅਰ
ਥਾਤਹੈਭੂਪਸੇਨਾਭਾਨਹੋਨੇਵਾ
ਲੀਵਸਤੁ ਯਹਨਾਯਮਤਮੇਂ
ਸਾਤਵਾਪਦਾਰਥਹੈਜਿਸਕੇਪ੍ਰਾ
ਗਭਾਵ੧ ਪ੍ਰਧੰਸਾਭਾਵ੨ ਅ
ਨ੍ਯੇਨਾਭਾਵ੩ ਅਤ੍ਯੰਤਾ
ਭਾਵ੪ ਚਾਰਭੇਦਹੈਂਇਸਮੇਂ
ਬਨੇਗਾ ਈਹਾਨਾਸਹੂਆ ਯ

ਹਵਹੁਨਹੀਂ ਇਸਮੇਂਵਹੁਨਹੀਂ
ਇਨਬੋਲੀਓਸੇਉਨਚਾਰੋਕੀ
ਸਿਧੀਹੋਤੀਹੈਜੈਸੇਏਤੇਸੂਤ
ਮੇਂਕਪੜਾਬਨੇਗਾ ਇਨਤੰਤੂ
ਓਮੇਂਕਪੜਾਨਾਸਹੂਆ ਪੁਰ
ਖਬਿਛਨਹੀਂਬ੍ਰਮਮੇਂਜਗਤ
ਨਹੀਂ ਅੰਸੇਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਅਭਾਵਸਿਧਹੋਵੇਹੈ ਅਭਾ
ਵਪਦਾਰਥਨਾਮਾਨੇਪਿਛਲੀ
ਬੋਲੀਓਕਾਕੋਈਅਰਥਨਹੀਂ
ਬਨੇਯਾਤੇਅਭਾਵਪਦਾਰਥ
ਮਾਨਤੇਹੈਂਸੋਪੁਨਾਜੈਸੇਪੁਰਖ
ਸੇਬਿਛਜੁਦਾਭਾਨਹੋਵੇਹੈ।
ਵੈਸੇਭਾਵਪਦਾਰਥਸੇਜੁਦਾਹੋ
ਕਰਨਹੀਂਦਿਖਾਈਦੇਤਾ। ਯ
ਤੇਅਭਾਵਜੁਦੀਚੀਜਨਹੀਂ
ਕਿੰਤੂਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਆਦਿਕੋ
ਮੇਂਜਾਤਿਗੁਣਾਦਿਕਵਸਤੁ
ਰਹੇਹੈਂ। ਅੰਸੇਹੀਏਕਏਕਵ
ਸਤੁਕਾਅਨ੍ਯੇਨਾਭਾਵ ਅੰ
ਅਤ੍ਯੰਤਾਭਾਵਭੀਤੀਨੋਲੇ

ਕੋਂਕੀਨਿਖਲਵਸਤੁਓਮੇਂਰਹੇਪੈ॥
 ਕਾਹੇਤੇਪੁਰਖਬਿਛਨਹੀਂਕਥਨ
 ਵਤਪੁਰਖਪੜਨਹੀਂਪੁਸਪਨ
 ਹੀਂਭੀਕਥਨਹੋਸਕੇਪੈਤਥਾਬ੍ਰਮ
 ਮੇਂਜਗਤਨਹੀਂਕਥਨਵਤਅਮ
 ਕਭੂਮੀਮੇਂਘਟਨਹੀਂਬਿਛਨਹੀਂ
 ਭੀਕਥਨਹੋਵੈਪੈਯਾਤੇਜਹਾਜੇ
 ਵਸਤੁਰਹੇਉਸਦੇਸਥਿਨਾਸਰ
 ਬੜਉਸਕਾਅਤਮੀਤਾਭਾਵਪੈ
 ਐਜੇਜੇਉਸਸੋਭਿਨਪੈਉਨਸ
 ਭਮੇਉਸਕਾਭੇਦਕਹਨਾਬਨੇਪੈ
 ॥ਯਾਤੇਅਪਨੇਅਪਨੇਸੇਜੁਦੀ
 ਸਭਵਸਤੁਓਮੇਂਸਭਕਾਭੇਦਪੈ
 ਐਅਪਨੇਅਪਨੇਅਧਾਰਪ
 ਦਾਰਥਬਿਨਾਅਨਸਭਮੇਂਸਭ
 ਕਾਅਤਮੀਤਾਭਾਵਪੈਸੋਆਧਾ
 ਰਸੇਜੁਦਾਨਹੀਂਦੀਸੇਯਾਹੀਤੇ
 ਮੀਮਾਂਸਕ ਸਾਂਖੀ ਪਤੰਜਲੀਅ
 ਭਾਵਕੋਅਧਿਕਰਣਸ੍ਵਰੂਪਮਾ
 ਨੇਪੈਂਤੈਸੇਹੀਬੇਦਾਂਤੀਕਲਪਤਕੇ
 ਨਾਸਕੋਬ੍ਰਮਸ੍ਵਰੂਪਕਹਤੇਅਭਾ

ਵਕੋਅਧਿਕਰਣਕਾਸ੍ਵਰੂਪਮਾ
 ਨੇਪੈਂਪ੍ਰਾਗਭਾਵ ਪ੍ਰਧੀਸਦੇਨੋਕਾ
 ਰਯਕੇਉਪਾਦਾਨਮੇਂਰਹਤੇਨੋਕਾ
 ਯਕਮਾਨਤੇਪੈਂਐਰਸਭੀਉਤ
 ਪਤੀਸੇਪੁਰਬਸੁਖਮਰੂਪਹੋਕਾ
 ਰਣਮੇਂਕਾਰਯਰਹਤਾਪੈਐਸੇ
 ਕਹਤੇਪ੍ਰਾਗਭਾਵਕੋਅਭਾਵਨ
 ਹੀਂਮਾਨਤੇਪੁਨਾਭਾਵਕੇਛਰੇਨਾ
 ਸਰੂਪਾਥਿਕਾਰਕੋਭਾਵਰੂਪਮਾ
 ਨਨੇਸੇਪ੍ਰਧੀਸਕੋਭੀਅਭਾਵਨ
 ਹੀਂਮਾਨਤੇਰਹੇਬਿਚਾਰ
 ਅਹੀਮੇਵੰਗੁ. ਅਹੀਕਾਰਯ. ਜੇ
 ਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੀਮੇਵ. ਜੇ
 ਦੇਵਨੇਬ੍ਰਾਹਮਣਪਟੇਕਾਅਹੀਕ
 ਰਤਿਆਗਿਆਪੁਨਾਕਾਮਕੋ
 ਧਅਰਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਜਾਇ
 ਅਹੀਮੇਵ
 ਅਰਥਾਵੇ. ਪੰ. ਦੁਖੀਆਹੂਆ
 ਸਬਦਕਰੇਪੈਯ. ਅਰਥਾਵੇਬਿ
 ਲਲਾਵੇਨਿੰਦਕ
 ਅਰਥਾਵੇ. ਪੰ. ਅਰਥਕਰੇਯ.

ਏਸਸਬਦਕਉਜੇਅਰਥਾਵੇਤਿ
 ਸਗੁਰਤਿਲਨਤਮਾਈ-ਜੇਹਮਾ
 ਰੇਕਹੇਬਚਨਕਾਤਾਤਪਰਯਪ੍ਰ
 ਕਾਸਕਰੇਵਹੁਗੁਰ ਪੁਰਾਨਿਰ
 ਲੋਭੀਪੁਰਣਕਾਮਪੈਜਿਸਕੋਕਾ
 ਹੁਵਸਤੁਕੀਕਿਚਤਇਛਾਨਹੀ
 ਅੜੁੰ ਪੰ. ਹਠਸੇਬਿਬਾਦਕਰ
 ਅੜੁੰ ਗੁ. ਜਿਸਪਦਸੇਆਰੇ
 ਆਵੇਉਸੀਅਰਥਮੇਯ. ਜਾ
 ਨੀਅੜੁੰ-ਜਾਨੀ
 ਅਖਾੜੁੰ ਦੇ. ਬਹੁਤੇਸੰਤਸਮਾਜ
 ਅਪੜੁੰ ਪੰ. ਪਹੁਚਯ. ਅਪੜੁੰ ਕੋ
 ਨਸਕਾਹੀ
 ਅਸਾੜੁੰ ਪੰ. ਹਮਾਰਯ. ਸਭ
 ਕਿਛਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿ
 ਛਅਸਾੜੁੰਜੀਉ। ਅਸਾੜੀ
 ਅਨਾੜੀ. ਦੇ. ਮੁਰਖ. ਇਸਕਾਮੁ
 ਲ ਅਨਾਰਯਵਾ ਅਨਭੂਨਪੈ
 ਅਨਾਰਯ ਅਸੇਸੁਕਾਨਾਮਪੈਅ
 ਨਭੂਨਬੈਲਕਾਨਾਮਪੈਤਿਸਸ
 ਮਮੁਰਖਯ. ਅਸੰਤਅਨਾੜੀ

ਕਦੇਨਭੂਝੇ ਬਚਨਾਂਤਰਮੇਭੀ
 ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਬਾਂ
 ਸਬਜਾਈਅੰਧੁਕ
 ਅਖਾੜੁੰ ਪੰ. ਮੱਲੋਂਕੇਘੋਲਕਾ
 ਥਾਨ, ਸੰਤਜਨੇਕਾਥਾਨਤਥਾਸ
 ਅਖੇੜੁੰ ਦੇ. ਸਿਕਾਰ ਯ. ਮਾਜ
 ਅਖੇੜੁੰ ਬਿਰਤਰਾਜਨਕੀਲੀਲ
 ਆਖੇਟ ਸੰ.
 ਅਹਾੜੁੰ ਦੇ. ਹਾੜਕਾਮਹੀਨਾ
 ਯ. ਸਾਵਣਰਾਤਅਹਾੜਾਦਿਹੁ,
 ਅਮਿਟਤਜੋਵਸਤੁਨਾਹਾੜੀ
 ਅਸਾੜੁੰ ਦੇ. ਹਾੜਮਹੀ ਜਾਵੇ
 ਨਾ ਯ. ਅਸਾੜਤਪੰਦਾਤਿਸਲ
 ਅਰੂੜੁੰ ਦੇ. ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਰੂ ਗੇ
 ਝਾ, ਥਿਰ ਯ. ਚਲੋਤੇਭੁਇਓ
 ਅਰੂੜਾ
 ਅਤਿਗਾੜੁੰ ਗੁ. ਅਤਿਸੈਗ
 ਹਰ, ਸੰ. ਅਤਿਸੈਵਿਢ
 ਅਉਝੜੁੰ ਪੰ. ਉਜਾੜੁੰ ਅਵੇਦ
 ਕਮਤਰੂਪਜੰਗਲਮੇ
 ਅਉਹਾੜੁੰ ਗੁ. ਬਾਪਯਾਹੜ

ਵਰਖਾਸਮੇਜਲਕਾਫੈਲਾਪੁਟਾ
ਹ ਅਰਥਾਤਭਗਤੋਂਕੋਮਾਯਾ
ਕਾਮੇਲ ਜੋਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿ
ਨਹੜਕਾਜਲਕਹਾਹੈ ਈਹ
ਅਉ ਅਵਸੇਬਨਾਹੈ ਜਿਸਕਾ
ਅਰਥਬਾਪਨਹੈ

ਆ

ਆਉਂਦੇ. ਸਮੀਪਬੁਲਾਨੇਕੀ
ਅਵਾਜਯ. ਆਉਸਭਾਗੀ
ਨੀਂਦੜੀਏ ਪੁਨਾ ਆਉਕਲੰਦ
ਰਕੇਸਵਾ ਆਗਛ ਸੀ.

ਆਓਂਦੇ. ਸਮੀਪਬੁਲਾਨੇਕੀ
ਆਗਾ ਯ. ਆਓਭੈਂਦੋਗਲ

ਆਇਓਂਦੇ. ਪ੍ਰਾਪਤਭ ਮਿਲੇ
ਇਆ ਯ. ਠਾਕੁਰਤਉਸਰਣਾ
ਈਆਇਓ

ਆਹਿਓਂ. ਗੁ. ਚਾਹਿਕੇ

ਆਪਿਓਂ. ਗੁ. ਪ੍ਰਾਪਤਕੀਆ
ਯ. ਲੰਕਾਬਿਭੀਖਣਆਪਿਓ
ਹੋ- ਲੰਕਾਮੋਬਿਭੀਖਣਪ੍ਰਾਪਤ

ਕੀਆਆਪੁ ਸੀ.

ਆਪਾਉਂ. ਗੁ. ਪਾਵੇਅਰਥਾਤ
ਪ੍ਰਾਪਤਕਰੇ ਯ. ਸਲਲਾਆ
ਪਾਉਸਾਰੀਗਪਾਣੀ

ਆਰਾਉਂ. ਗੁ. ਬ੍ਰਿਛਕੀਜੜਮੇਂ
ਜਲਪਾਨੇਯੋਗਮਮਟੀਕਾਰੋ
ਕੁਯ. ਰੁਖਾਬਿਰਖਅਰਾਉ
ਆਲਬਾਲਸੀ. ਐਰਾਕਫਾ.

ਆਗਿਓਂ. ਦੇ. ਆਗਾ

ਆਤਮਾਦੇਉਂ. ਦੇ. ਦੇਹਰੂਪਮੰ
ਦਰਮੇਅਪਨਾਆਪਰੂਪਦੇਵ
ਤਾਯ. ਆਤਮਾਦੇਉਂਦੇਉਂਹੈਅ

ਆਤਮਕਉਂ. ਦੇ. ਨਿਜ ਤਮ
ਮਨਕੋਯ. ਆਤਮਕਉਂਸਮ
ਸ਼ਾਵਉ

ਆਤਮਸਿਉਂ. ਦੇ. ਮਨਸਾਥ
ਯ. ਆਤਮਸਿਉਂਰਉ

ਆ. ਸੀ. ਅਬਾਯ. ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ,
ਕ੍ਰਿਪਾ, ਸਮੁੱਚਯ, ਸ੍ਰੀਕਾਰ,
ਸਰਬਓਰਤੇ

ਆਂ. ਫਾ. ਉਨਯ. ਨਰਿਜਕਦ

ਸਤਅੰਕਜੇ- ਨਹੀਆਜੀਵ
ਕਾਹਾਬੋਓਨਕੀਕਿਸੇਕੇ, ਪੰ.
ਬਾਲਕਬਿਰਾਵਨੇਕੀਆਵਜ
ਲੇਰੀਪ੍ਰਸਿਧ ਜੈਸੇਹੁਲੁਲੁਆਂ
ਈਆਂਈਆਂ

ਆਗਿਆਂ ਦੇ. ਹੁਕਮ ਯ. ਹ
ਰਆਗਿਆਹੋਏਵੇਦ- ਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਕਾਹੁਕਮਰੂਪਭਏਵੇਦਜਿ
ਨਹੁਨੇਜੀਵੋਕੇਉਤਮਅਧਮਫ
ਲੋਕੇਲਾਭਹੋਤਪਾਪਪੁੰਨਕਰ
ਮਕਾਬਿਚਾਰਕੀਆ ਆਰਧ
ਸੰ. ਪੁਨਾ ਆਗਿਆਮੰਨਸੁਖ
ਪਾਵਣਿਆ

ਆਹਿਆਂ. ਗੁ. ਚਾਹਿਆ ਯ.
ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਸਜਣਹੋਏਏ
ਕੇਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ

ਆਕੀਆਂ ਦੇ. ਆਗਨਮਾਨ
ਨੇਵਾਲਿਓਕੋ ਯ. ਤਲਬਾਪਉਸ
ਨਆਕੀਆਂ

ਆਇਤਿਆ. ਪੰ. ਆਇਆਂ
ਸੇ ਯ. ਜੈਮੇਹੁੰਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾ

ਆਇਤਿਆ

ਆਲੂਦਿਆਂ. ਗੁ. ਲਿਬੜਾ
ਆਸਾਇਆਂ. ਗੁ. ਆਸਾ ਯ.
ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਰੀਆਸਾਇਆ

ਆਰਸੀਆਂ ਦੇ. ਇਸਤੀਓਕੇ
ਹਾਥਮੋਸੀਸੇਵਾਲਾਮੁਖਦੇਖਨੇ
ਕਾਗਹਣਾ ਯ. ਕਹਾਸੁਆਰ
ਸੀਆਮੁਹਬੀਕੇ

ਆਲਸੀਆਂ ਦੇ. ਹੇਦਰਿਵੀ
ਯ. ਜਨਮਗਵਾਇਓਆਲਸੀ
ਆਲਾਹਣੀਆਂ. ਪੰ. ਮ. ਆ
ਰੇਪੀਛੇਰੇਨੇਪੀਟਨੇਸਮੇਮੁਗਦਿ
ਓਕੀਸਿਫਤਕੇਬਚਨ ਆਲਾਪ

ਆਈਵਾਰੀਐ. ਵ. ਸ. ਨਸੀ.
ਮੇਪਹੁਚੇਪੈ ਯ. ਸਭਕੋਆਈ
ਵਾਰੀਐ

ਆਪਉਪੀਨਿਆਂ. ਗੁ. ਆਪ
ਣਾਆਪਜਗਤਤੈਨੇਆਪਉ
ਪਾਇਆ

ਆਇ. ਦੇ. ਆਇਕੇ
ਆਈ. ਦੇ. ਮਿਲੇਗੀ ਯ. ਇਹ

ਵੇਲਾਕਤਆਈ, ਆਵਤੀਹੁ
ਜੈਸੇਤੁਮਚਲੇਮੇਆਈ, ਪਾਰ
ਬਤੀਮਾਈ ਯ. ਆਈਪੰਥੀਸ
ਗਲਜਮਾਤੀ- ਕਨਪਾਟੇਜੇਗੀ
ਓਕੇਪੰਥੀਮੇਏਕਆਈਪੰਥੀ
ਆਈਵਹੁਪਾਰਬਤੀਕੋਬੋਲ
ਤੇਹੈਂ ਤਿਸਕੇਪੰਥਕਾਨਾਮਆਈ
ਪੰਥੀਤਿਸਪੰਥਵਾਲਿਓਕਾਨਾ
ਮਆਈਪੰਥੀਹੈ ਪੁਨ ਆਈ
ਪੁਤਾਇਹਜਗਸਾਰ ਪਾਰਬਤੀ
ਸ੍ਵਰੂਪਮਾਈਕਾਪੁਤਸੀਪੁਰਣ
ਜਗਤਹੈ

ਆਸ਼ਾਣੀ० ਗੁ. ਆਸਾ, ਆਸਾ
ਇ ਆਸਾ

ਅਲਾਇ० ਦੇ. ਕਹੁ ਯ. ਸਤਗੁ
ਰਸਿਓਆਲਾਇ

ਆਵਣੀ० ਗੁ. ਆਵੇ ਯ. ਜੇਤਿ
ਜਨਦਰਨਆਵਣੀ

ਆਸ਼ਮਾਣੀ० ਗੁ. ਬੀਚਆਸ਼
ਮਕੇਯ. ਕਮਲਾਬਿਗਸੈਮਧ
ਆਸ਼ਮਾਣੀ

ਆਸੇ० ਦੇ. ਅੰਤਹਕਰਣਸੇਯ.
ਮੇਰੀਝਿਲਾਬੁਝਗਈਆਸੇ
ਆਸਯ ਸੀ.

ਆਸ० ਦੇ. ਆਸਾਯ. ਆਸਪਿ
ਆਸੀ. ਮੇਲਕੀਆਸਾਕਰਮੇਂ
ਪਤਿਕੇਆਨੰਦਕੀਝਿਖਾਵਾਲੀ
ਚਾਹਯ. ਆਸਾਕਰਸਤਗੁਰੂ
ਕੀ, ਬਹੁਤੀਝਿਲਾ ਯ. ਆਸਾ
ਆਸਮਨਬਹੁਤਲਗਈਆ,
ਪੁਰਬਾਦਿਦਿਸਾ ਯ. ਮਗਨ
ਮਨੇਮਹਾਚਿਤਵਹੁਆਸਾਨੈ
ਨਹੁਤਾਰਲਗਈ- ਚਿਤਵ
ਓਆਸਾ. ਧਾਨਕਰਤਾਹੁਪੁਰ
ਬਾਦਿਓਰ, ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ. ਜੈ
ਸੇਓਸਕਾਆਸਾਕਿਆ, ਲੰ
ਬਾਸੇਟਾਜੈਸੇਚੇਬਦਾਰੋਕਾਹੈ
ਤਾਹੈ, ਆਸਾਰਾਗਣੀ

ਆਲਸ० ਦੇ. ਉਦਮਨਾਕਰਕ
ਦਲਿਵਪਨਾ

ਆਕਾਸ० ਸੀ. ਗਗਨ, ਬ੍ਰਹਮ
ਆ. ਸਰਬਓਰਤੇਸਰਬਵਸਤੁ

<p>ਓਕੋਕਾਸ. ਪ੍ਰਕਾਸਨੇਸੇ ਬ੍ਰਮਕਨਮ ਵੇਦਮੇਂ ਆਕਾਸਲਿਖਾਹੈ ਜੈ ਸੇਯਦਮੇਖ ਆਕਾਸ ਆਨੰਦੇ ਨਸਮਾਤ- ਜੇਕਰ ਏਹ ਬ੍ਰਮਾ ਨੰਦਰੂਪਨਾਹੋਵੇ</p>	<p>ਨ ਆਦੇਸਬਾਬਾ ਆਦੇਸ ਪੁਨ ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲਗਵਿਆਪਿ ਆਰਾਤਿਨ ਆਰੋਹਮ ਆਦੇ ਆਤਸ. ਫਾ. ਅਗਨਿ [ਸ ਵੈਤਰੂਪ ਯ. ਆਤਸਦੁਨੀਆ</p>
<p>ਆਕਾਸੀ. ਗੁ. ਅਕਾਸੇਮੇ ਯ. ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲੀਸਖਨੀ ਪੁ ਨਾਸਰਵਰਕਵਲਕਿਰਟਿ ਆਕਾਸੀ- ਕਮਲਸਰੋਵਰਮੇ ਹੈ ਕਿਰਟੇਵਾਲਾ ਸੂਰਯ ਆਕਾ</p>	<p>ਖੁਨਕਨਾਮ ਖੁਦਾਇਆ ਆਪਸ. ਦੇ. ਅਪਨੇਕੋ ਯ. ਅ ਪਸਕੋਆਪੇ ਆਦੇਸ ਪੁਨਾ ਆ ਪਸਕਉਮੁਨਵਰਕਰਥਾਪਉ ਕਾਕਉਕਹੋਕਸਾਈ</p>
<p>ਆਰਸੀ. ਦੇ. ਸੀਸਾ [ਸਮੇਂਹੈ. ਯ. ਇਹਮਨ ਆਰਸੀਕੋਈਗੁ ਗੁਮੁਖਦੇਖੇ</p>	<p>ਆਸਾਨਿਵਾਸ. ਗੁ. ਆਸਾਪੁ ਰਨਕਰਨੇਕਾਰਿਕਾਨਾ ਆਸਪਿਆਸ. ਗੁ. ਆਸਾ</p>
<p>ਆਲਸੀ. ਸੀ. ਉਦਮਹੀਨ ਆਦੇਸ. ਸੀ. ਉਪਦੇਸ ਜੈਸੇਵੇਦ ਮੇਂ ਅਥਾਦੇਸੇ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਯਾ ਹੈ, ਬਾਕਰਣਮੇਂ ਆਨਬਰਨ ਕੇਠਿਕਾਣੇ ਆਨਕੀਉਤਪਤੀ,</p>	<p>ਭਿਨਾ ਆਸਪਿਆਸੀ. ਗੁ. ਬਡੀ ਚਾਹਕਰਪਿਆਸਵਾਲੀ ਯ. ਆਸਪਿਆਸੀਮੈਫਿਰੋਕਬਧੇ ਖੋਗੋਪਾਲ</p>
<p>ਕਨਪਾਟੇਜੋਗੀਓਕੀਨਮਸਕਾ ਰਜਿਸਕੇਪਰਥਾਇਗੁਰੁਲਿ ਖੇਹੈਂ ਆਦੇਸਤਿਸੇ ਆਦੇਸਪੁ</p>	<p>ਆਹਾ. ਪੰ. ਹੈ ਯ. ਹਰਿਸੰਤਜ ਨਾਪੇਆਹ, ਬਾ ਜੈਸੇਪੁਰਾਨੀਸ ਖੀਮੇਲਿਖਾਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਆਯਾ</p>

<p>ਆਹ ਭਾਵਮਰਦਾਨਾਆਯਾ ਬਾਤਬਾ ਉਡਾਰੀਲੀਤੀਆਹੀ ਉਡਾਰੀਲੀਤੀਬੀ, ਗੁ. ਚਾਹੀ ਯ. ਤੁਮਹੀਕੋਪ੍ਰਭਾਆਹੀ, ਆ ਰੇਯ. ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਆ ਹੇਪੁਨ ਆਹੇਮਨਅਵਰਨਭਾ ਵੇਚਰਨਾਵੇਚਰਨਾਵੇ ਚਾਹੇਹੈਂ ਚਰਨਹੀਚਰਨਹੀ</p>	<p>ਆਪਾਹ. ਗੁ. ਪਾਹਸੇਬਿਨਾ ਭਾਵਨਿਰਲੇਪ ਆਖਹ. ਪੰ. ਕਹਤੇਹੈਂਯ. ਆ ਖਹਬਕੇਆਖਆਖ ਪੁਨਾ ਕੇ ਤੇਆਖਹਆਖਣਪਾਹ ਆਬਵਣਹੁ. ਦੇ. ਜੀਗਲੀ. ਅਸਤਥਾਨਤੇਲੇਉਦੇਥਾਨਤ ਈਯ. ਉਗਵਣਹੁਤੇਆਬਵ</p>
<p>ਆਹ. ਸੰ. ਨਿਯੋਗ. ਕਾਹੂਕੋਕਾ ਹੁਕਾਮਮੇਲਗਾਨ, ਵਿਦਸੰ ਭਾਵਨਾ. ਪੱਕਾਖਿਆਲ, ਆ ਖੇਪ. ਹੁੱਜਤ, ਦੁਖਕੀਅਵਾਜ, ਦੇ. ਹੈਯ. ਆਹਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮ ਰਾਜੇਰਪੁਨਾ ਹਰਿਉਤਮਤਿ ਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕੋਧੁਰ ਲਿਖਿਆਆਹ, ਚਾਹਕੇਯ. ਨਾਨਕਆਹਸਰਣਪ੍ਰਭਾਆ ਇਓਪੁਨਾ ਬ੍ਰਿਥਾਕੋਇਨਜਾਇ ਜੋਆਵੇਤੁਧਆਹ. ਤੇਰੇਪਾਸ ਚਾਹਕਰਕੇ, ਦੇ. ਦੁਰਾਸੀਸ ਜੈਸੇਅਮੁਕੇਕੀਆਹਪੜਗਈ</p>	<p>ਆਸਾਸਹ. ਗੁ. ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਟਹੁ ਕਰੇਹੈਂਯ. ਸਿਧਸਾਧਕਆਸ ਸਹ. ਆਸੰਸਾਭਾਵਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰੇਹੈਂ ਆਲਯਹ. ਦੇ. ਘਰ, ਆਲਯ ਆਵਧਹ. ਗੁ. ਆਯੁਧੋਕੋਯ. ਮਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖਆਵਧਹ. ਮਿਗੀਕੋਦੇ ਖਤਾਹੁਆਫੰਧਕ ਲਖਸਸਤ੍ਰੇ ਕੇਪ੍ਰਹਾਰਕਰਵਾ ਦੇਖਤਾਹੁਆ ਫੰਧਕ ਆਯੁਧੋਕੋਪਰਿਹਾਰ ਕਾਲਖ. ਨਿਸਾਨਾਬਨਾਕਰਪ ਰੰਤੁਉਸਕੋਕੋਈਨਾਲਗਾ</p>

ਆਖਆਖਹੁ० ਵਾ॥ ਵੀਸਰਕੇ
ਕਥਨਕਰੇਵੇਦਅਨੁਸਾਰਕ
ਬਨਕਰੇਰਿਖੀਓਕੀਸਿਮਿ
ਤੀਬਚਨਕਹੇਹੈਂ ਯ॥ ਆਖਆ
ਖਹਸਬਦਭਾਖੇ

ਆਕ० ਦੇ॥ ਪੁ॥ ਅੱਕ ਯ॥ ਆਕ
ਨੀਬਕੋਤੂਮਰ

ਆਕੀ० ਅ॥ ਹੁਕਮਨਮਾਨਨੇ
ਵਾਲੇਯ॥ ਦਿਲਖੋਟੇਆਕੀ

ਆਸਕ० ਅ॥ ਪੇਮੀਯ॥ ਫਿਰਨ
ਨਾਨਕਆਸਕਕਾਢੀਅੰ

ਆਸਕੀ० ਅ॥ ਪੀਤੀ ਯ॥ ਏਹ
ਕਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈ

ਆਲਕਾ० ਪੰ॥ ਆਲਸ ਜਾਇ
ਯ॥ ਕਿਉਸਿਮਿਤਕੀਜੇਆਲ

ਆਵਰਤਕੀ० ਦੇ॥ ਫੇਰੋਕੀ ਕਾ
ਯ॥ ਤੀਨਆਵਰਤਕੀਚੂਕੀ

ਘੇਰ॥ ਤਿਨਗੁਣਰੂਪਫੇਰੋਕੀ
ਫੇਰੀਚੁਕਗਈ

ਆਪਨਅਪਨਾਕ० ਗੁ॥ ਹੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਅਪਨੇਜਨਕਰਯ॥

ਰਾਖਲੇਵਹੁਆਪਨਅਪਨਾ
ਆਖ० ਪੰ॥ ਕਹਕੇ॥ ਬੋਲਕੇ ਕ
ਯ॥ ਕਿਆਕੋਆਖਸੁਣਾਏ,
ਗੁ॥ ਕਹਾਨਹੀਜਾਤਾਕਹਣੇ
ਯੋਗਯ॥ ਆਖਨਜਾਪੇਅ

ਆਖੁਆਖਾ० ਗੁ॥ ਸਦਾ ਖ
ਸਦਾਮੈਂਕਹਾਂਹੀਕਹਾਂ

ਆਤਮਰਖਾ० ਸੰ॥ ਗੋਟਆ
ਤਮਾਪੁੜਾਵਿਕੋਕੀਰਛਾ ਯ॥

ਆਤਮਰਖਾਰੋਪਾਲਸੁਆ
ਆਗ० ਦੇ॥ ਅਗਨੀ, ਮੀ

ਆਰਾਮੇ

ਆਗੂ० ਦੇ॥ ਮੁਖੀਆ॥ ਉਪਦੇ
ਸਦਾਤਾਗੂਰੂ ਯ॥ ਅੰਧਾਆ

ਗੂਜੇਬੀਏਕਿਉਪਾਧਰਜਾਣੇ
ਪੁਨਾਅੰਸਾਆਗੂਜਾਪੇਅ

ਗੁਣੀਸੰ॥

ਆਗੇ० ਦੇ॥ ਪ੍ਰਲੋਕਕੇ ਯ॥ ਆ
ਗੇਕੋਕਛੁਤੁਲਹਾਬਾਧੇ

ਆਣਗੁ० ਗੁ॥ ਲਮਾਵੇਗਾਯ॥
ਆਣਗੁਰਾਸ

ਆਪਗਾ० ਸੀ० ਨਦੀ ਜੈਸੇਰੀਗਾਕਾ
ਨਾਮਦੇਵਾਪਗਾਪੈ

ਆਪਤਿਆਗਾ० ਵਾ० ਜਾਤਿਧਨਾ
ਦਿਕੋਕਾਅਹੀਕਾਰਤਾਗਕੇਯ.
ਆਪਤਿਆਗਸਗਲਰੇਣਕਹ
ਆਪੂ० ਦੇ० ਸਿ० ਆਗੇਯ. ਆਪੂ
ਆਪੋਸਲਵੇ

ਆਚ० ਦੇ० ਅਗਨਕੇਸੇਕਸੇਯ.
ਆਚਕਾਚਢਰਪਾਹੀ-ਜੈਸੇਕਾ
ਚਅਗਨੀਕੇਸੇਕਸੇਢਲਪਰੇ
ਪੈ ਤੈਸੇਕਾਲਆਗੇਦੇਹਕੀਦ
ਆਛੇ० ਦੇ० ਪੈ ਯ० ਤੇਲੀ ਸਾਹੈ
ਕੇਪਰਤੇਲਆਛੇ, ਸੁੰਦਰ
ਯ० ਆਛੇਕਮਲਅਨੁਪ-ਸੁੰ
ਦਰਦੈਵਸੀਪਦਕੇਗੁਣਹੈ,
ਇਛੇਅਰਥਾਤਚਾਹੇਯ० ਦਰ
ਸਨਨਾਮਕੇਮਨਆਛੇ-ਪਿਆ
ਰੇਕੇਦਰਸਨਐਤਾਕੇਨਾਮਸਿ
ਮਰਨਕੇਮਨਚਾਹੇਹੈ ਪੁਨਾ ਸੁ
ਰਗਨਆਛੇ-ਸੁਰਗਕੀਚ
ਹਨਹੀਕਰਤੇ

ਆਰੋਪਾਛੇ० ਵਾ० ਲੋਕਪਰਲੋਕ

ਆਜ० ਦੇ० ਵਰਤਮਾਨਦਿਨ ਮੇ
ਮੇਯ० ਆਜਹਮਾਰੇਗੁਹਅਨੰਦ
ਅਦਮਸੀ० ਆਯੁਪ ਯ० ਹਰਨ
ਖਸਫਾਰੇਕਰਆਜ० ਨਰਸਿੰਘ
ਅਵਤਾਰਨੇਕਰਆਯੁਧਅਪ
ਨੇਨਖੋਕੀਨਹਦਾਂਸੇਹਰਨਾਖਸ

ਆਜੈ० ਗੁ० ਜੋਜੋਪਦਾ ਫਾਰਿਆ
ਰਬੋਕੀਸੁੰਦਰਤਾਵਾਕਾਂਤੀਦਿਖ
ਈਪੜੇਹੈਸੋਸਭਦੀਸੇਹੈ ਕਾਲ
ਕੇਬਸਹੋਨੇਵਾਲੀਤਾਂਤੇਦ੍ਰਿਸ਼ਮ
ਓਰਪ੍ਰਮਛੇਡਕੇਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਨਾਮਕੇ
ਯਾਦਕਰੇਯ० ਜੋਆਸੀਸੋਦੀਸੈ

ਆਗਾਜਾ० ਦੇ० ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲ
ਹੋਨਾਯ० ਜਿਹਬਾਧੁਨਿਆਗਾ

ਆਰਜਾ० ਪੀ० ਅਵਸਥਾ ਜਾ
ਯ० ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਫਿਰ
ਜਨਮੇ

ਆਟਾ० ਦੇ० ਚੂਨ ਪੀਸਾਟ ਯ०
ਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕ
ਨਾਨਾਹੀਲੋਨ, ਆਰਦ ਫਾ०

ਅੰਟੌ ਗੁ. ਸੰਧਾਕਾਲਮੇਕੁੰਭਕ
 ਕਰਨਸਮੇਜੋਨਕਕੀਸੱਜੀਓ
 ਰਅੰਗੁਠਾਖੱਬੀਓਰਦੇਅੰਗ
 ਲੀਲਗਾਵੇਪੈਂਉਸਕਾਨਮਅੰ
 ਟਪੈਯ. ਅੰਟਸੇਤੀਨਾਕਪਕੜੇ
 ਸੰਧਾਕਰਨਸਮੇਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ
 ਕਾਲਮੋਅੰਗੁਠੇਸਮੀਪਕੀਦੇ
 ਅੰਗੁਲੀਓਸੇਖੱਬਾਸੁਰਬੰਦਕ
 ਗਵਾਦਸਵਾਰਓਜਪਤੇਸੱਜੇ
 ਸੁਰਸੇਪੁਰਕਕਰੇਹੈਂਪੁਰਕਕ
 ਰਪੀਛੇਸੇਨਾਕਕੇਸੱਜੇਪਾਸੇਅੰ
 ਗੁਠਾਲਾਇ। ਭੀਤਰਦ੍ਵਾਦਸ
 ਵਾਰਓਜਪਤੇਸ੍ਵਾਸਕਾਠਹਰਾ
 ਵਨਾਰੂਪਕੁੰਭਕਕਰੇਹੈਂਕੁੰਭ
 ਕਸੇਪੀਛੇਨਾਕਕੀਖੱਬੀਓਰਲਾ
 ਈਅੰਗੁਲੀਓਕੋਉਠਾਕਰਾਵ੍ਰਾ
 ਦਸਵਾਰਓਕਹਤੇਸ੍ਵਾਸਕਾਬਾ
 ਹਰਨਿਕਾਸਨਾਰੂਪਰੇਚਕਕ
 ਰੇਹੈਂ। ਇਨਤੀਨੇਮੇਪੁਰਕਸਮੇ
 ਨਾਕਕੀਖੱਬੀਓਰਸੱਜੇਹਾਬਕੀ
 ਦੇਅੰਗੁਲੀਰਹਤੀਹੈਂ। ਰੇਚਕ

ਸਮੇਨਾਕਕੇਸੱਜੀਓਰਅੰਗੁਠ
 ਰਹਤਾਹੈ। ਕੁੰਭਕਸਮੇਖੱਬੀਓ
 ਰਉਂਗਲੀਅੰਸੱਜੀਓਰਅੰਗੁਠਾਰ
 ਹਤਾਹੈ। ਇਨਅੰਗੁਲੀ ਅੰਗੁਠੇਕਾਨਾ
 ਮਈਹਾਂਅੰਟਹੈਜਿਸਸਾਬਕੁੰਭਕਕਾ
 ਲਮੇਸੱਜੇਹਾਬਸੇਪਦਮਾਸਨਲਗਾ
 ਕਰਨਾਕਪਕੜੇਹੈਂਕਪਟਕੀਸੰ
 ਧਾਕੇਨਿਖੇਧਮੇਤਾਤਪਰਮਾਹੈ
 ਆਵਟੇੌ ਗੁ. ਤਪਾਏਹੈਂਯ. ਜ
 ਹਆਵਟੇਬਹੁਤਘਨਸਾਥ ਜ
 ਹਾਜਮੇਕੇਹਾਬਸੇਤਪਾਏਜਾਤੇ
 ਹੈਂਅਤਿਬਹੁਤਜਨੇਕੇਸਮੁਹ
 ਆਡੀੌ ਦੇ. ਪੁ. ਵੇਡੀਖਾਈਜੋਜੀ
 ਗਸਮੇਗੋਲੀਬਾਣਕੀਮਾਰਬ
 ਚਾਵਨੇਹੇਤਬਡੀਗਹਰੀਖਾ
 ਈਖੋਦੀਜਾਤੀਹੈ। ਜਿਸਕਾ
 ਨਾਮਪੰਜਾਬਮੇਛੱਵੀਪ੍ਰਸਿਧ
 ਹੈ। ਅਤਿਸਕੇਤੁਲਮਈਹਾਮਾ
 ਯਾਹੈਯ. ਆਡੀਪ੍ਰਬਲਮਾ
 ਆਂਡਾੌ ਦੇ. ਪੰਖੀਸਰ ਇਆ
 ਪਾਦਿਕੋਕੇਆਂਡੇਤੁਲਮਭਰ

ਮਕੀਗੱਠਅਰਥਾਤਚਿਤਜੜ
ਕਾਅਭੇਦਮਾਨਨਾਰੂਪਬਿਪਰ
ਯੇਕੀਗੱਠ ਯ. ਫੂਟਿਓਆਂਡਾ
ਭਰਮਕਾ

ਆਢੁ. ਦੇ. ਧਨੀਪੁਰਖ ਯ. ਧ
ਨਾਢੁ ਆਢੁ. ਬਡੇਧਨੀਵਾਧ
ਨੀਯੋਮੇਧਨੀ, ਏਕਕੋਡੀਕਾ
ਯ. ਆਢੁਦਾਮਕੋਛੀਪੋਰੋਹੋ
ਇਓਲਾਖੀਣਾ - ਏਕਕੋਡੀ
ਕਾਛੀਬਾਲਾਖੋਕਾਹੋਗਯਾਅ
ਰਥਾਤਸਰਬਥਾਸਮਰਥਹੀ
ਨਪੁਰਾਸਮਰਥਹੋਗਯਾ

ਆਣੇ. ਗੁ. ਲਾਵੇ ਯ. ਜੇਕਿਸੇ
ਆਣੇਰਾਸ, ਲਿਆਕਰ ਯ.
ਧਰਿਆਆਣਮਉਜੂਦ, ਸੁ
ਗੀਦ ਯ. ਭੁਣਤਨਾਮਦੇਉਤਾ
ਚੀਆਣ

ਆਣੀ. ਦੇ. ਲਾਵੀ ਯ. ਜਾਹ
ਰਨਵੀਤਪੇਭਾਗੀਰਥਆਣੀ
- ਜਾਗੂਵੀਤਪੱਸੀਭਗੀਰਥ
ਨੇਲਿਆਣੀ

ਆਪਣ. ਦੇ. ਅਪਨੇ ਯ. ਆ
ਪਣਹਥੀਜੇਲਕੇ, ਸੀ. ਦੁਕਲ
ਆਖਣ. ਪੰ. ਕਹਨੇਸੇਯ. ਹਟੀ
ਆਖਣਲਹੇਨਚਾਉ, ਆਖਾ
ਨਯ. ਕੇਤਾਆਖਣਆਖੀਐ
ਪੁਨਾਆਖਣਕਹਣਨਥੀਮੀ
ਐ - ਬਾਰਤਾਦਿਕਅਖਜਾਨੇ
ਕੇਕਹਨੇਸੇਨਹੀਥੀਮਤੇਪ੍ਰਾਣ
ਮਾਸਣ. ਸੰ. ਬਿਤਿ, ਜਿਸਪਰ
ਬੈਠੀਏਵਹੁਕੁਸਾਮਿਗ ਚਰਮ
ਕੰਬਲਦਰੀਫਰਸਆਦਿਕ,
ਸਿਧਪਦਮਾਦਿਚਉਰਾਸੀ, ਅ
ਸਨ ਸੰ.

ਆਢੁਣ. ਸੰ. ਮੰਦਰਕੋਚੋਕਮੇਂ.
ਵੇਡੇਮੇਂਭਾਵਸੇਸਰੀਰਮੰਦਰਕੇ
ਅੰਤਹਿਰਦੇਮੇਂ ਯ. ਆਂਕਣਪੁ
ਡਲੁਤੇ

ਆਲੀਣਾ. ਗੁ. ਸਰਬਓਰਤੇ
ਲੈਹੁਆ

ਆਰਣ. ਪੰ. ਲੋਹਾਤਪਾਨੇਕੀ
ਲੁਹਾਰਕੀਭੁਠੀ ਯ. ਜਿਉਅ

ਫਟਲੋਹਾਪਾਇਓਨਪੜਾਈ
 ਆਡਾਣੇ० ਪੰ० ਅਡੇਹੂਏ [ਅੰ
 ਅਰਥਾਤਚੰਦੋਏਵਤਤਣੇਹੂਏ
 ਯ० ਭੈਵਿਚਆਡਾਣੇਅਕਾਸ
 - ਅਡਾਣਪੰਜਾਬਮੋਢੈਲਾਨੇਕਾ
 ਨਾਮਹੈਤਾਸੇਆਡਾਣੇਬਨਾਹੈ
 ਅਕਾਸਚੰਦੋਏਵਤਫੈਲਾਹੂ
 ਆਪੈਇਸਲੀਏਆਡਾਣੇਆ
 ਕਾਸਕਾਬਿਸੇਖਣਕਹਾਹੈ
 ਆਵਟਣ० ਦੇ० ਤਪਨਾ ਯ० ਆ
 ਵਟਣਆਪੇਖਵੇ
 ਆਖਵਖਾਣੀ० ਗੁ० ਪੂਰਬੋਕੇ
 ਕਹੇਕਥਨਕਰੀਏ
 ਆਤਮਜਿਣੇ० ਸਿ० ਮਨਕੇਸੁ
 ਭਾਵੋਕੋਜੀਤਲੇਵੇ
 ਆਵਾਗਉਣ० ਦੇ० ਆਵਣਾ
 ਜਾਣਾ ਭਾਵਜਨਮਸਿਰਤਾ
 ਗਮਨ ਗਮਨਸੀ०
 ਆਪਵਵਾਵਣਾ० ਗੁ० ਆਪ
 ਖਾਰਕਰਨਾਹੈ
 ਆਤਾ० ਦੇ० ਬੀਗਲਾ ਆਤਮਾ,

ਦੇ० ਆਵਤਾ
 ਆਲਾਤੇ० ਗੁ० ਗਿਹਕੇਕਾਮੇਸੇ
 ਯ० ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾ
 ਆਸਤ० ਗੁ० ਪੈਰੂਪਵਸਤੁਕੇ
 ਯ० ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਜਾਣ
 ਆਇਤੁ० ਦੇ० ਸੁਰਜਵਾਰ
 ਆਦਿਤੁ० ਗੁ० ਆਇਤਵਾਰ
 ਮੋਯ० ਆਦਿਤਕਰੇਭਗਤ
 ਆਰੰਭ, ਫਾ० ਸੁਭਾਵ ਜੈਸੇ
 ਅਮੁਕੇਕੀਨੇਕਾਆਦਿਤਹੈ
 ਆਪਤੁ० ਗੁ० ਬਿਪਦਾ ਯ० ਸੰਪ
 ਤਹਰਖਨਆਪਤਦੁਖਾ, ਅਹਿ
 ਕਾਰਯ० ਆਪਤਗਵਾਏ० ਅ
 ਪਨੇਮਨਸੇਆਪਾਪਨਭਾਵਅ
 ਹੰਕਾਰਦੂਰਕਰੇ
 ਆਛਿਤੁ० ਗੁ० ਥਾ ਯ० ਰੇਨਰ
 ਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਿਤ
 ਆਰਤਾ० ਗੁ० ਆਰਤਾ० ਅਰ
 ਥਾਤ ਬਖਵਹਾਰਮੇਂਦੁਖੀਭਗ
 ਤਯ० ਗੁਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ
 ਹੇਗੁਪਾਲਮੇਤੇਰਾਬਖਵਹਾਰ

ਕੇਦੁਖਵਾਲਾਭੁਗਤਾਅਰਥ
ਪਦਾਰਥਮਾਗਤਾਹੋਂਕਿਉਕੇਜੇ
ਤੁਮਾਰੀਭੁਗਤੀਕਰਤੇਰਹੇਤੁਮ
ਤਿਨਕੇਕਾਮਸਵਾਰਤੇਰਹੇਉਨ
ਸਮਾਨਮੁਖਦੁਖੀਕੇਭੀਸਵਾਰੇ
ਕਾਮਕਰੇਦਾਲਸੀਧਾਇਤੁਮ
ਵਿਯਹਸਬਦਆਰਤੀਸਮੇਨ
ਪੜਨਾਚਾਹੀਏਇਸਮੇਆਰਤਾ
ਪਦਦੁਖਕਾਵਾਚਕਹੈਆਰਤੀ
ਕਾਨਹੀਆਰਤੀਸਮੇਪੜਨੇ
ਵਾਲਿਆਂਆਰਤੀਕਾਵਾਚਕ
ਜਾਨਕੇਹੀਸਾਥਲੀਆਹੈਸੋ
ਅਰਾਨਹੈਆਰਤੀਵਾਲੇਕਾ
ਨਾਸਆਬਤਹੈ

ਆਰਤਿ० ਸੀ० ਪੀੜਾ

ਆਰਤ० ਸੀ० ਆਰਤਿਵਾਲਾ
ਭਾਵਦੁਖੀਯ० ਆਰਤਦੁਆ
ਰਰਟਤਪਿੰਗਰੀਆ-ਇਸੀ
ਕਾਬਦਲਕੇਆਤਰਥਨਗ
ਆਰਤੀ० ਦੇ० ਪੁਜਨੇ ਯਾਹੈ
ਯੋਗਮਕਾਦੀਪਾਵਿਕੇਸੇਪੁ

ਜਨਇਸੀਕਾਨਾਮਨੀਰਾਜਨ
ਹੈਨੀਰਾਜਨਅਰਥਤਾਮਾ
ਰਤੀਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੋਤੀਹੈ
ਪਹਲੀਬਹੁਤਬਤੀਆਜਗ
ਇਆਰਤੀਨਾਮਪਾੜਸੇਯ०
ਸੁਪਦੀਪਪ੍ਰਤਸਾਜਆਰਤੀ०
ਦੂਸਰੀਜਲਪੁਰਤਸੀਖਸੇਇਧ
ਰਉਧਰਜਲਫੈਕਨਰੂਪ-ਤੀ
ਸਰੀਧੋਕਰਸੁਧਕੀਏਬਸਤ੍ਰਕੇ
ਟੁਕੜੇਕੋਹਾਥਪੇਸੀਧਾਪੁਠਾਉ
ਛਾਲਨ-ਚੌਥੀਅੰਬਪੀਪਲ
ਕੇਪੜੇਸੇਔਰਾਯਵੇਲਚੰਬੇਲੀ
ਆਦਿਕੋਕੇਪੁਸਪੋਸੇਜੋਆਰ
ਤੀਸਮੇਫੂਲਨਕੀਵਰਖਾਵਰ
ਖਾਵੇਪਾਰਪੜਨੇਸਮੇਰੀਥਸ
ਹਥਤਥਾਮੁਰਤੀਓਪੈਫੈਕੇਜਾਤੇ
ਹੈਂ-ਪਾਂਚਵੀਅਸਾਂਗਦੰਡ
ਵਤਵਾਸਾਧਾਰਣਨਮਸਕਾਰ
ਸੇਇਨਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰੇਕਾਨਾਮ
ਆਰਤੀਹੈਯਹਆਰਤੀਅ
ਰਾਤ੍ਰਿਕਕਰਮਹੈਕਿਉਕਿਸੁਰ

ਜਕੇਉਦੇਸਮੇਦੀਵੇਜਗਾਕਰ
ਕਰੀਜਾਤੀਹੈ। ਅਸੂਕੇਮਹੀ
ਨੇਦਸਹਰੇਕੇਦਿਨਹਾਥੀਘੇ
ਕਿਓਕਾਪੂਜਨਕਰਨਾਭੀ ਨੀ
ਰਾਜਨਕਰਮਹੈ

ਆਹਤੁੰ ਸੰ. ਛੇਦਨ, ਭੋਗਨ,
ਤਾੜਨ. ਚੋਟਲਗਾਨਾ

ਆਗਤੁੰ ਸੰ. ਆਯਾ

ਆਵਤੁੰ ਦੇ. ਆਤਾ ਯ. ਆ
ਵਤਾਕਿਨੇਨਰਾਥਿਆ

ਆਪਤੁੰ ਗੁ. ਆਪਾਪਨ ਯ.
ਛੋਡਾਪਤਬਾਦਅਹੀਕਾ
ਰਾਪੁਨਾ ਆਪਤਗਵਾਵੇ-

ਅਪਨੇਮਨਸੇਆਪਾਪਨਦੂਰ
ਕਰੇਭਾਵਸ੍ਵਦੂਰਕਰੇਕੋਈ
ਆਪਤਕਾਅਰਥਅਹੀਕਾਰ
ਕਰੇਹੈ ਸੰ. ਬਿਪੰਤਿ, ਪੁਰਨਜੈ
ਸੇਆਪਤਕਾਮ

ਆਪਤਿੰ ਸੰ. ਬਿਪਦਾ, ਪਾਪੀ
ਜੈਸੇਸਤ੍ਰਾਪਤਿ

ਆਰੀਜਤੁੰ ਗੁ. ਨਾਨਾਸਹੇਨੇ

ਵਾਲਾ ਯ. ਆਰੀਜਤਪਾਗ
ਅਥਿਨਾਸੀਮੋਪਾਗੇਗਏਹੈ
ਆਲਾਵੰਤੀੰ ਦੇ. ਮਹਾਦੇਵ
ਕੇਮੰਦਰਵਾਲੇਪੰਡੇ ਯ. ਆ
ਲਾਵੰਤੀਇਹਭ੍ਰਮਜੈਹੈ ਆ
ਲਾਵੰਤ ਸੰ. ਨਾਮਦੇਵਕੋਐ
ਭੋਗਮਕੇ ਨਾਗਨਾਥਮ
ਹਾਵੇਵਕੇਮੰਦਰਸੇ ਪੰਡਿਓਨੇ
ਨਿਕਾਸਦੀਆਥਾਉਸਸਮੇਕਾ
ਬਚਨਹੈ

ਆਲਾਪਤੁੰ ਦੇ. ਸ਼੍ਰੋਮੰਥੇਉਚਾਰ
ਣਕਰਤੇਕੇ ਯ. ਆਲਾਪਤ
ਸਭਦੁਖਜਾਹ

ਆਜਾਣੀਤਾੰ ਗੁ. ਨਾਜਾਣਤਾ
ਆਂਟਸੇਤੀੰ ਵ. ਸਜੇਹਾਬਕੇ
ਅੰਗੂਠੇਐਅੰਗੂਠੇਸਮੀਪੀ
ਦੋਅੰਗੂਲੀਓਸੇ ਯ. ਆਂਟ
ਸੇਤੀਨਾਕਪਕੜੇ

ਆਨਰੂਤੀੰ ਦੇ. ਆਨਰੂਤੋਂਮੇ
ਭਾਵਆਨਜਨਸੇਮੇ

ਆਰੂੜਤੇੰ ਗੁ. ਚੜਤੇਹੈ ਯ.

ਆਰੂੜਤੇਅਸ੍ਰਰਥਨਾਗਹ
ਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹ-ਚੜ੍ਹ
ਤੇਹੈਂਸੁਰਮੇਸੀਤਘੋੜੇਰਥਹਾਥੀ
ਰੂਪਸਵਾਰੀਓਪੈਜੋਪਰਸਪਰ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਮਾਰਗਕਾਪੁਛਨਾ
ਦਸਨਾਕਰਤੇਹੈਂ

ਆਸਕਤੁੰਦੇ. ਖਚਿਤਹੋਕੇਯ.
ਬਿਖੇਰਸਆਸਕਤਮੁੜੇਕਾਹੇ
ਸੁਖਮਾਨ

ਆਤਪਤੁੰਦੇ. ਸੁਪਸੇਰਛਾਕਰ
ਨੇਵਾਲਾਛੜਯ. ਸਿਰਆਤ
ਪਤੁਆਤਪਤੁੰਦੇ.

ਆਕਾਸਤੇੰਦੇ. ਸ੍ਵਰਗਾਦਿਲੇ
ਆਤਮਘਾਤੀੰਸੀ. ਅ [ਕੋਤੇ
ਪਨੇਸਰੀਰਕਾਆਪਨਾਸਕਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਆਤਮਘਾਤੀਹੈ
ਜਗਤਕਸਾਈਪੁਨਾਨਾਮਨ
ਜਪਹਤੇਆਤਮਘਾਤੀ

ਆਕਰਖਤੇੰਸੀ. ਖੇਚਲੀਏ
ਯ. ਚੀਟੀਜਾਸਆਕਰਖਤੇ.
ਛੋਟਾਸਾਸਰੂਪਧਾਰਕੇਪਰੀਛ

ਤਕੇਤਖਕਨੇਸਾਸਖੇਚਲੀਏ
ਚੀਟੀਕੀੜੀਕਾਨਾਮਹੈ
ਆਤਮਜੀਤਾੰਗੁ. ਮਨਕੋਜਿ
ਤਮਾਹੈ ਯ. ਆਤਮਜੀਤਾਗੁ
ਰੁਮਤੀਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰ
ਨਆਤਮਜੀਤਾ

ਆਤਮਰਤੀੰਸੀ. ਦੇਹਾਦਿਕੋਮੇ
ਪ੍ਰੇਮਯ. ਆਤਮਰਤੀਹਿਤੀਮਾ
ਆਪਰਖਾਤੁੰਗੁ. ਅਪ [ਯਾ
ਨਾਸ੍ਵਰੂਪਰਖਤਾਹੈ

ਆਥੰਗੁ. ਧਨਯ. ਆਥਹੋ
ਇਤਾਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ਅਰ
ਥਸੀ. ਕਹੁਯ. ਸੁਅਸਤਿਆਥ
ਬਾਣੀਬਰਮਾਓਪੁਨਾ ਰੂਪਧਿ
ਆਸੋਆਥ

ਆਦਿੰਸੀ. ਪ੍ਰਥਮ, ਕਾਰਣ,
ਅਵਯਵ, ਪ੍ਰਕਾਰ, ਸਮੀਪ
ਪਨਾ, ਪੂਰਬਹੋਨਾ, ਆਦਿ
ਮੇਰੋਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਆਦਿਸਚੁ
ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ

ਆਨੰਦੰਸੀ. ਸੁਖ, ਹਰਖ, ਦੁਖ

ਕਾਅਭਾਵ, ਬ੍ਰਹਮ, ਆਨੰਦ
 ਵਾਲਾ, ਨੈਯਾਯਿਕ ਬ੍ਰਹਮਕੇ
 ਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ
 ਆਨੰਦਗੁਣ ਵਾਲਾ ਮਾਨਤੇ
 ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਰਹਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਾਨ
 ਨਾਤਿ ਆਗ ਕੇ ਰਹਾਨ ਗੁਣ ਵਾ
 ਲਾ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਤਾਤ ਪਰਯਓ
 ਨ ਕਾਯਹ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ ਸ੍ਵਰੂਪ
 ਭੂਤ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪੁਨਾ ਵਿਖਯ
 ਜਨਮ ਸੁਖ ਨਹੀਂ। ਕੇਵਲ ਅ
 ਧਮਾਤਮਾ ਦੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
 ਦੁਖੇ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਬ੍ਰ
 ਮ ਮੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਭੂਤ ਆਨੰਦ ਕੇ ਅ
 ਭਾਵ ਰਹੇ ਭੀ। ਦੁਖਾ ਭਾਵ ਅ
 ਨੰਦ ਕੇ ਹੋ ਨੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਆਨੰਦ ਹੈ
 ਭਾਵ ਆਨੰਦ ਵਾਲਾ ਕਾਯਾ
 ਜਾਵੇ ਹੈ। ਬੇਦਾਂਤਿ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਦੁ
 ਖਾ ਭਾਵ ਰੂਪ ਆਨੰਦ। ਅਭਾ
 ਵ ਕੇ ਅਧਿਕ ਰਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਾਨ
 ਨੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ। ਯਾਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਆਨੰਦ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ। ਤਿ

ਸਕੇ ਆਨੰਦ ਕੀ ਲੇਸ ਜੇ ਹੀ ਅ
 ਨਪਦਾਰਥ ਆਨੰਦ ਵਾਲੇ ਭੁ
 ਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਰਣ ਕੇ ਲੇ
 ਸ ਸੇ ਚਾਂਦੀ ਤਾਂ ਬਾਸੁ ਵਰਣ ਸੇ
 ਭਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਇਸੀ ਲੀਏ ਵਿ
 ਖਯਾਨੰਦ ਭੁਜਨਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨੰਦ। ਅਮੇ ਸੇ ਲੋਕ ਮੇ ਆਨੰਦ
 ਕੇ ਭੇਦ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈਂ। ਇਤ ਰਾਮ
 ਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਆਨੰਦ ਕੀ ਲੇਸ ਹੈਂ।
 ਇਸ ਕਾ ਅਧਿਕ ਨਿਰਣਯ ਰ
 ਸ ਨਿਰਣਯ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਮੇ।
 ਗਮਾਰਵੇ ਪ੍ਰਮਾਯ ਵਿਖੇ ਗੁਰੁ ਮ
 ਤ ਨਿਰਣੇ ਮੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਤੁਹ
 ਦੇਖੋ ਪੁਨਾ ਅਨਗੀਥੇ ਸੇ ਸੁਨੇ
 ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾ ਸਜੀ ਕਾਧੇ
 ਤਾ ਆਨੰਦ ਭੁਗਤ, ਜਿਸ ਕੇ
 ਜਨਮ ਕੇ ਉਤਸਾਹ ਸਮੇ ਭੁਰ
 ਅਮਰ ਜੀ ਨੇ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਵ
 ਲੀ ਬਾਣੀ ਬਨਾਈ। ਜੈਸੇ ਦ
 ਉਤਸਾਹ ਕੇ ਸਮੇ ਪੜੀ ਜਾਤੀ
 ਹੈ। ਆਨੰਦਾ ਯ. ਆਨੰਦ

ਅਨੰਦਨਾਮ-ਮਾਨੁਖਲੋਕ
ਕੇਅਨੰਦਸੇਪ੍ਰਜਾਪਤੀਕੇਲੋਕ
ਪ੍ਰਯੰਤਜੇਤੇਅਨੰਦਹੈਂ। ਤਿਨਸ
ਭਸੇਨਾਮਕਾਭਕਤੀਕਾਅਨੰਦ
ਬਡਾਹੈ

ਆਧਿ० ਸੀ० ਮਨਕਾਦੁਖਜੈਸੇਆ
ਧਿਬਿਆਧਿਛੈਸਕੇਨਕੋਈਪੁ
ਨਾਆਧਿਬਿਆਧਿਕੋਬੰਧਨਜੇ
ਆਂਧੀ० ਦੇ० ਅੰਧੇਰੀਯ॥ ਤਕ

ਅੰਧੀਪਾਛੇਜੋਜਲਬਰਖੇਪੁ
ਨਾਦੇਖੋਭਾਟੀਗਿਆਨਕੀਆਈ
ਆਧੀ० ਦੇ० ਪੁ० ਅਧੀ ਅੰਧੀ

ਯ॥ ਏਕਪੜੀਆਧੀਪੜੀਆ
ਆਵਧ० ਗੁ० ਆਯੁਧਯ॥ ਧ
ਆਵਧਹੀਣੀਯਬਾਸੂਰ,ਆ
ਯੁਧੇਵਾਲਾਅਰਥਾਤਸਸੜਧਾ
ਰੀਹੋਕਰਯ॥ ਨਿੰਦਕਆਵਧ
ਹੋਇਉਪਤਿਸੁਤੇ

ਆਯੁਧੀ० ਸੀ० ਸਸ੍ਰ

ਆਨੰਧੀ० ਸੀ० ਮੁਰਜਾਦਿਕੋਂਕੀ
ਅਵਾਜਕਾਨਾਮਆਨੰਧਹੈਜੈਸੇ

ਕਾਜੀਤਾਲੋਕੇਸਬਦਕਾਨਾਮਘ

ਆਰਾਧ० ਸੀ० ਚਿੰਤਨਕਰ ਨਹੈ
ਯ॥ ਨਿਸਬਾਸਰਆਰਾਧ

ਆਸਾਬੰਧੀ० ਵਾ॥ ਪਦਾਰਥਪ੍ਰਾ
ਪਤੀਕੀਆਸਾਮੋਬਾਂਧੀਹੂਈਯ॥
ਆਸਾਬੰਧੀਮੁਰਖਦੇਹ

ਆਪਾਮਧੇ० ਵਾ॥ ਅਪਨੇਨਿਜ
ਰੂਪਮੇਯ॥ ਆਪਾਮਧੇਆਪਪ੍ਰ
ਕਾਸਿਆ

ਆਤਮਾਭਿਬਿਧ० ਗੁ० ਸਤੋਗੁ
ਣੀਰਜੇਗੁਣੀਤੋਮੇਗੁਣੀਭੇਦਸੇ
ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜੀਵ

ਆਨ० ਦੇ० ਦੂਜੀਯ॥ ਨਜਲੀਸੀ
ਤਨਪ੍ਰਭਵਿਨਆਨ, ਹੋਰਯ॥
ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜਨਕਛੂ
ਮੈ, ਲਿਆਉਚਿਤਮੇਯ॥ ਆ
ਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਸੇਉ, ਇਜ
ਤਆਣਪ੍ਰਸਿਧ, ਸੁਰੀਦ

ਆਸਨੀ० ਗੁ० ਆਸਾਯ॥ ਪ੍ਰਭ
ਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ

ਆਨਨ० ਸੀ० ਮੁਖ

ਆਖੁਨੁ॥ ਸੰ. ਪੁਰਾਤਨਕਥਾਯ.
 ਨਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧ
 ਨਨਾ ਆਖਿਆਨ ਸੰਧੀਹੈ
 ਆਸੀਨੇ॥ ਸੰ. ਬੈਠੇ, ਬਿਤਿ
 ਆਸਨੁ॥ ਸੰ. ਬਿਤਿ ਯ. ਆਸ
 ਨਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠਾ॥ ੨ ਬੈਠ
 ਨੇਯੋਗਕੰਬਲਆਦਿਕ ਆਸ
 ਨ॥ ਬਸਨ ੨ ਸਿਹਜਾ ੩ ਦਾਰਾ
 ੪ ਭੋਜਨਪਾਤ੍ਰ ੫ ਕਮੰਡਲ ੬
 ਏਤੇਪਦਾਰਥਅਪਨੇਲੀਏਪ
 ਵਿਤ੍ਰਹੈ॥ ਆਨਕੇਲੀਏਨਹੀ॥
 ਯਾਤ੍ਰੇਆਸਨਾਦਿਦੂਸਰੇਕੇਲੇ
 ਨੇਦੇਨੇਨਾਚਾਹੀਏ॥ ਯਹਧਰ
 ਮਸਾਸੜਕੀਗੀਤਿਹੈ॥ ੩ ਦੇਵ
 ਤਾਕੀਪੁਜਾਕਾਅੰਗ ਜੋਖੋੜਸ
 ਬਿਧਪੁਜਨਸਮੇਆਸਨਕਹਾਹੈ
 ॥ ਸੋਆਸਨਦੇਵਤਾਕੇਲੀਏ
 ਪੁਸਪੋਕਾ ਚਰਮਕਾ ਕੁਸਾਕਾ
 ਬਸੜਕਾ ਧਾਤੁਯੋਮੇਲੋਹੇਬਿ
 ਨਾਔਰਧਾਤੁਯੋਕਾ॥ ਸਿਲਾਕਾ
 ਨੀਲਕਾਦਿਰਤਨਕਾ ਅਸਥੀ

ਯੋਮੇਹਾਬੀਦਾਤਕਾਕਰੇ॥ ਕਾਸੇ
 ਮੇਚੰਦਨਕਾਕਰੇ॥ ਕਾਸਕਾਅ
 ਸਨਚੋਵੀਅੰਗੁਲਲੰਬਾ॥ ਸੋ
 ਲਾਅੰਗੁਲਚੋੜਾਚਾਰਅੰਗੁ
 ਲਉਚਾਕਰੇ॥ ਬਸੜਕਾਦੋਹਾ
 ਬਲੰਬਾ ਭੇਦਹਾਬਚੋੜਾਤੀਨਅੰ
 ਗੁਲਉਚਾਕਰੇ॥ ਆਸਨਦੇਨੇ
 ਸੇਪੁਰਖਸੁਭਾਰਯਤਾਕੋਪਾਪਤ
 ਹੋਤਾਹੈ॥ ੪ ਦੇਹਕੀਬਿਰਤਾਕੇ
 ਸਾਧਨਕਰਚਰਣਾਦਿਕੋਕਾਨਾ
 ਨਾਗੀਤੀਓਸੇਟਿਕਾਵਨਾਰੂਪਾ
 ਯੋਗਕਾਅੰਗਾਬਿਸੇਖਾ॥ ਜੋਯੋ
 ਗਕੇਅੰਗੋਮੇਕਹਾਹੈ ਆਸਨ
 ਦੇਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਏਕਬਾ
 ਹਰਦੂਸਰਾਸਰੀਰਮੇ ਤਿਨੋਮੇ
 ਬਾਹਰ ਤਲੇਕੁਸਾਊਪਰਮਿਗ
 ਚਰਮਤਾਸੇਊਪਰਬਸੜਬਿ
 ਛਾਨਾਰੂਪਹੈ॥ ਦੇਹਮੇਹੋਨੇਵਾਲੇ
 ਪਦਮਾਦਿਨਾਨਾਭਾਤਹੈ॥ ੫॥
 ਜੈਸੇ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਵਾਮਉਰੂਦਖਨ
 ਚਰਨਦਖਨਧਰੇਸੁਵਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਸ਼

ਅੰਗੂਠੇਪਦਫੜੇਪਦਮਾਸਨਯ
 ਹਨਾਮ॥੧॥ਖਬੇਸੀਕੋਚੇਚਰਣ
 ਕਾਦਾਹਣੀਜੀਘਾਮੇਪ੍ਰਵੇਸ਼॥
 ਦਾਹਟੇਕਾਵਾਮੀਜੀਘਾਮੇਪ੍ਰਵੇ
 ਸਕਰਨਾ ਸ੍ਵਸ੍ਤਿਕਾਸਨਹੈ॥
 ੨॥ਵੇਨੋਚਰਣੇਕੀਤਲੀਆਪ
 ਤਾਲੂਯੋਕੇਸਮੀਪਮੇਲਕੇ॥ਉ
 ਨਕੇਉਪਰਮਿਲਾਕੇਹਾਬਰਖ
 ਟੇਭੁਵਾਸਨਹੈ॥ਜਾਨੂਓ
 ਪੈਥਾਹਾਪਸਾਰਕੇਸੋਨਾਪ੍ਰਯੰਕ
 ਆਸਨਹੈ॥ਵੇਨੋਪਾਉਓਠਾਕ
 ਰਗਰਦਨਕੇਉਪਰਰਖਾ॥ਹਾਥੇ
 ਐਚੂਤੜੇਕੇਭਾਰਥਿਰਹੋਨਾਉ
 ਤਨਪਾਦਆਸਨਹੈ॥ਵੇਨੋਕੂ
 ਹਣੀਆਮਿਲਾਕੇਨਾਭੀਸਾਥ
 ਲਗਾਕਰਾ॥ਹਾਥੇਪੈਸਮਗ੍ਰਸ
 ਰੀਰਕਾਬੋਝਦੇ॥ਪਾਉਲੰਬੇਕ
 ਰਨੇਮਯੂਰਆਸਨਹੈ॥ਐਸੇ
 ਐਸੇਯੋਗਮਤਮੋਪ੍ਰਸਿਧਚੋਰਾ
 ਸੀਆਸਨਹੈ॥ਕੋਈਆਸਨ
 ਰੋਗਦੂਰਕਰਤੇਹੈ॥ਕੋਈਪਾਣ

ਵਾਯੁਕੋਥਿਰਕਰਤੇਹੈ॥ਕੋਈ
 ਮਲਨਿਬ੍ਰਿਤੀਕਰਤੇਹੈ॥ਪਰੰ
 ਤੁਇਨਕ੍ਰਿਯਾਓਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਰਕੋਨਹੀਪਾਤੇ॥ਸਿਧਾਈਓਮੇ
 ਫਸਜਾਤੇਹੈਂਯ. ਯੋਗਸਿਧਅ
 ਸਨਚੋਰਾਸੀਏਹਭੀਕਰਕਰਰ
 ਹਿਆ॥੫ ਰਾਜਨੀਤਿਕੇਖਟ
 ਗੁਣੇਮੇਆਪਣੇਬਨਪੈਰਾਜਾ
 ਕੀਬਿਤਿਰਹਨੀਆਸਨਹੈ॥
 ਵੇਹਰਾ॥ਅਪਨੀਪਰਕੀਸੈ
 ਨਕੀਸਮਤਾਪਿਖਮਤਿਮਾਨਾ
 ਮੰਤ੍ਰੀਅਪਨੇਸ੍ਵਾਮਿਕਾਆਸ
 ਨਕਰੇਰਖਾਨਾ॥੧॥ਸਮਤਾ. ਜੋ
 ਰਗਿਨਤੀਮੇਬਰਾਬਰੀ॥੬॥
 ਹਸਤੀਕਾਕੰਧਾ॥, ਪੀਠ, ਸਿੰਘ
 ਸਨ. ਤਖਤ, ਗੁ. ਸਮੀਪ ਯ.
 ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਜੇਸੀਤਆਸਨਮਿ
 ਲਸੀਗਿਗੋਬਿੰਦਧਿਆਇ-
 ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਜੇਸੀਤਤਿਨਕੇਸ
 ਮੀਪਮਿਲਕੇਉਨਕੇਸੀਗੀਗੋ
 ਬਿੰਦਕਾਧਿਆਨਕਰੋ ਆਸਨਸੀ.

ਆਂਗਨੰਦੇ. ਘਰਕੇਵੇੜੇਮੇ. ਸ
ਰਨਮੇਯ. ਪਾਰਜਾਤਘਰਆਂ
ਗਨਮੇਰੇ

ਆਪਨੰਦੇ. ਆਪਹੀਆਪਨਾ
ਆਪਨੰਦੇ. ਨੇੜੇਮੇਜੈਸੇਆਪ
ਨਭੀਤਰਤੇਲਕੇਡਾਰਕੇਲੋਗਨ
ਨੀਰਬਹਾਇਦਿਖਾਵੇ

ਆਵਨੰਦੇ. ਆਵੇਂਗੇਯ. ਆਵ
ਨਅਠਤਰੇਜਨਜਤਾਨਵੇ- ਗੁ
ਰੁਜੀਭੁਵਿਪਤਬਾਣੀਕਹਤੇਹੈਂ
ਕੱਲਕੇਦਿਨਏਮਨਾਵਾਦੀਪਠਾ
ਣੇਕੇਮਾਰਨੇਹੇਤ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈਅਠ
ਤ੍ਰਿਸਾਲਮੇਬਾਬਰਕੇਮੁਗਲਲੋ
ਗਆਵੇਂਗੇ, ਆਵਨੇਕੇਯ. ਆ
ਵਨਆਏਜਗਤਮੋਬਿਨਬੂਝੇ
ਪਸੁਢੇਰ

ਆਨਪਾਵਨੀੰਦੇ. ਕਾਹੂਵਿਘ
ਨਸੇਨਾਸਨਾਹੋਨੇਵਾਲੀਅਨ
ਪਾਯਨੀਸੀ.

ਆਤਮਚੀਨੰ. ਸਿ. ਅਪਨੇਆ
ਪਕੇਜਾਨਕੇਯ. ਆਤਮਚੀਨਪ

ਰਮਸੁਖਪਾਇਆ

ਆਤਮਦਾਨੰ. ਸੀ. ਅਪਨੇਸ੍ਰੁ
ਪਕਾਦਾਨਯ. ਗੁਰਜੇਵਡਦਾ
ਤਾਕੋਨਹੀਜਿਨਦਿਤਾਆਤਮ

ਆਪੰਦੇ. ਆਤਮਾਕੇਯ. ਦਾਨ

ਪਰਿਹਰਪਾਪਪਛਾਨੇਆਪ,
ਜਲਆਪਬਾਇਤੇਜਪਿਥਵੀ
ਆਕਾਸ, ਅਹੰਕਾਰਯ. ਗੁਰ
ਕੇਬਚਨਮਿਟਾਵਹੁਆਪਪੁਨ

ਗੁਰਕੇਬਚਨਮਿਟਿਆਮੇਰਾ
ਆਪਪੁਨਾਭਕਤਕਰੇਵਿਚਹੁ
ਆਪਏਇ, ਦੇਹਾਤਮਾਯ. ਅ

ਪਬਰਾਬਰਕੰਚਨਦੀਜੇ- ਦੇਹ

ਬਰਾਬਰਤੁਲਾਪੈਚੜਕੇਕੰਚਨ

ਆਪਾੰ. ਗੁ. ਅਪਨਾਯ. ਦੇਵੇ

ਆਪਾਪਰਕਾਕਛੂਨਸੁਝੇ, ਅ

ਪਨੇਮੇਯ. ਆਪਮਧੇਆਪਪ੍ਰ

ਕਾਸਿਆ

ਆਤਪੰ. ਸੀ. ਧੁਪ

ਆਲਾਪੰ. ਸੀ. ਉਚੀਸ੍ਰੋਰੇਮੇਬਿ
ਸਤਾਰਕਰਯ. ਗੁਣਗਾਵਤ

ਨਨਕਆਲਾਪ
 ਆਪੇਆਪ. ਗੁ. ਸੁਤੇਸਿਧਯ.
 ਆਪੇਆਪਜਗਲਮਹਆਪ
 , ਖੁਦਬਖੁਦਭਾਵਪੁਰਾਧਨਵਾ
 ਨਹੈ ਯ. ਏਕਮਹਲਤੁਆਪੇ
 ਆਰੇਆਪ. ਗੁ. ਪੁਲੇ ਆਪੇ
 ਕਸੇਆਪਹੈ
 ਆਤਮਧਾਪ. ਗੁ. ਮਨਤ੍ਰਿਪਤ
 ਆਫੂ. ਫਾ. ਮਾਫਕੀਏ ਹੁਆ
 ਗਏ. ਬਖਸੇਗਏ ਅਫੂ ਅ.
 ਯ. ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਕਲਆ
 ਫੂਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾਰ
 ਆਬ. ਫਾ. ਜਲ ਯ. ਆਬਖਾ
 ਕਜਿਨਈਧਰਹਾਈਧੀਨਸਿਰ
 ਜਨਹਾਰੇ, ਜਲਕਾਲੇਸਸਲਾ
 ਭਪ੍ਰਸਿਧ
 ਆਂਬ. ਦੇ. ਅੰਬ ਅਰਥਾਤਧਾ
 ਰਵੇਯੋਗਉਤਮਗੁਣ ਯ. ਅੰ
 ਬਭੁਇਓਨੀਬ
 ਆਇਬੋ. ਦੇ. ਆਵਨਾ ਯ. ਨਾ
 ਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋ

ਆਲੰਬ. ਸੀ. ਆਸਰਾ
 ਆਭਾ. ਦੇ. ਸੋਭਾ, ਕਾਂਤੀ, ਉਪ
 ਮਾ, ਦੀਪਤੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਆਰੰਭ. ਸੀ. ਸੁਰੂ ਯ. ਆਦਿਤ
 ਕਰੇਭਗਤਆਰੰਭ
 ਆਮ. ਸੀ. ਕਚੀਵਸਤ ਜੈਸੇਅ
 ਮਫਲਅਰਥਾਤਕਚਾਫਲ,
 ਫਾ. ਗੋਟਬਾਤ
 ਆਸ਼ਮ. ਸੀ. ਬਿਤਹੋਈਐਜਿ
 ਨਮੇ ਐਸੇਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਮੋਕ
 ਹੇ ਬ੍ਰਮਚਰਯਾਦਿਚਾਰਧਰਮ
 ਬ੍ਰਮਵੇਦਕਾਨਾਮਹੈ ਵੇਦਾਦਿ
 ਵਿਦਿਆਮੇ ਅਰਥਪਾਠਕੇ ਗਣ
 ਹੇਤੁ ਬਿਚਰਨਾ ਬ੍ਰਮਚਰਯਧ
 ਰਮਹੈ ਇਸਧਰਮਵਾਲੇਪੁਰਖ
 ਕਾਨਾਮਬ੍ਰਮਚਾਰੀਹੈ ਬ੍ਰਮਚਾ
 ਰੀਨਖਕੇਸਦੂਰਨਹੀਕਰਤਾ
 ਅਸੁਵਿਧਮੈਥਨਕਤਾਗਾ
 ਰਖਤਾਹੁਆ ਵੇਦਾਦਿਵਿਦਿਆ
 ਪੜਤਾਹੈ ਯਾਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
 ਕਾਨਾਮਬ੍ਰਮਚਾਰੀਹੈ ਜਿਸਕੇ

ਫਾਰਸੀਵਾਲੇਤਾਲਬਾਇਲਮ
 ਬੋਲਤੇਹੈਂ। ਯਹਆਸ਼ਮਪੁਰ
 ਬਾਮਣੇਕੋਹੋਤਾਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ
 ਬਾਮਣਹੀਜਨੇਉਪਹਿਰ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਨਖਕੇ
 ਸਾਦਿਧਾਰਕੇਪੜਤੇਹੈਂਛੜੀ
 ਬੈਸਜਜਨੇਉਸਮੇਹੀਮੁੰਜਕ
 ਤਾਗੜਾਮਿਰਾਚਰਮਪਾਂਓਮੇ
 ਪਾਦੁਕਾਹਾਥਮੇਪਲਾਸਕਾ
 ਦੰਡਝੋਲੀਲੇਮਾਬਾਪਭੈਣ
 ਭਾਈਐਰਸੰਧੀਯੋਸੇਮੋਹ
 ਰਰੁਪੇਯਾਪੇਸਾਮਿਠਾਈਭਿ
 ਖਾਮਾਂਗਕੇਗੁਰੁਕੋਅਰਪਣ
 ਕਰਤਹਾਂਹੀਬ੍ਰਮਚਰਯਕੇਵੇ
 ਸਕੇਪੁਰਾਕਰਦੇਤੇਹੈਂਵੇਦਾਦਿ
 ਵਿਦਿਆਬਿਨਾਮਾਨਵਿਦਿਆ
 ਪੜਨੇਵਾਲੇਕਾਨਾਮਬ੍ਰਮਚਾ
 ਰੀਨਹੀਂ। ਇਸਲੀਏਵਖਤ
 ਕੀਪਾਠਸਾਲਾਓਮੇਪੜਨੇਵਾ
 ਲੇਗੁਰਸੇਵਾਨਾਕਰੇਤਬਭੀਦੇ
 ਖੀਨਹੀਂ। ਆਗੇਬ੍ਰਮਚਾਰੀਭਿ

ਖਾਮਾਂਗਗੁਰੁਕੋਦੇਤੇਆਪਖ
 ਤੇ। ਅਬਗੁਰੁਓਕੋਨੋਕਰੀਸ
 ਰਕਾਰੋਂਮਿਲਤੀਹੈ। ਵਿਦਿਆ
 ਬੀਓਕੀਭੀਖਭੀਜਿਮੀਨਕੇਮ
 ਮਲੇਸਾਥਸਕਾਰਲੇਕਰਾਵਿਦ
 ਰਬੀਓਕੋਵਜੀਫਾਦੇਤੀਹੈਉਸ
 ਸੇਬ੍ਰਮਚਾਰੀਓਕਾਸੁਗਮਰੀ
 ਤਿਸੇਨਿਰਬਾਹੋਤਾਹੈ। ਬ੍ਰਮ
 ਣਬ੍ਰਮਚਾਰੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਤੇ
 ਹੈ। ਏਕਨੈਸਟਿਕ ਦੂਸਰੇਉਪ
 ਕਰਬਾਣਾ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਵਾਸ
 ਕਰਤੇਸਮਗਅਵਸਥਾ। ਬੇਤੀ
 ਤਕਰਨੇਵਾਲੇਨੈਸ੍ਰਿਕਹੈਂਬਾਰ
 ਵਚੈਬੀਸਵਾਛਤੀਸਵਰਸ
 ਗੁਰਸਮੀਪਵਸਾਵਿਦਿਆਪੜ
 ਨੇਪੀਛੇਗੁਰੁਸੇਪਰਜਾਨੇਕੀ
 ਆਗਾਲੇਨਖਾਦਿਉਤਾਗਗਿ
 ਹਮੇਆਏਉਪਕਰਬਾਣਹੈਂ-
 ਗਿਹਮੇਆਕਰਬਿਤਹੁਏਕਾ
 ਨਾਮਗਿਹਸਥਹੈ। ਸੇਭੀਦੋਪ੍ਰ
 ਕਾਰਕੇਹੈਂ। ਏਕਦਾਰਾਸਹਿਤ

ਦੂਜੇ ਬਿਨਾਦਾਰ ਜੋ ਬਿਵਾਹਨ
 ਹੀਕਰਾਵੇ ਤੀਨੇ ਆਸਮੇਕੋਅੰ
 ਨਾਦਿਦੇਨਾਇਸਾ ਆਸਮਕਾਮੁ
 ਖਧਰਮਹੈ। ਯਾਤੈਇਸੀ ਆਸ
 ਮਸੇਐਰੋਕੀਪਾਲਨਾਹੋਤੀਪੈ-
 ਮੁਕੀਕੇਲਾਭਹੇਤਾਗਿਹਸਥਕੇ
 ਪੀਛੇਬਨਬਾਸਰੂਪਬਾਨਪ੍ਰਸ
 ਕਰਨਾਲਿਖਾਹੈ। ਸੋਭੀਦੇਪ੍ਰਕਾ
 ਰਕਾਹੈ ਏਕਦਾਰਾਸਹਿਤ ਦੂਜਾ
 ਬਿਨਾਦਾਰ ਮਨੁਮੋਇਸਕੇਦੋਨੇ
 ਪ੍ਰਕਾਰਲਿਖੇਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀਸਾਬ
 ਜਾਨਾਚਾਹੇਤਬਬਨਮੋਸਾਬਲੇ
 ਜਾਵੇ ਨਾਜਾਨਾਚਾਹੇਤਬਪੁਤ੍ਰੇਪੈ
 ਸਮਰਪਣਕਰਜਾਵੇ। ਬਨਮੋ
 ਜਾਕਰਵਰਖਾਸਮੇਜਲਧਾਰ
 ਸਹਾਰੇ। ਗੀਖਮਮੋਅਗਨਤ
 ਪੇ। ਸੀਤਸਮੇਜਲਮੋਖੜਾਹੋਵੇ
 ਫਲਫੁਲਖਾਵੇਇਤਆਦਿ ਬਨ
 ਪ੍ਰਸੇਕੇਧਰਮਹੈ। ਜੋਇਨਦਿਨੇ
 ਮੇਬਹੁਤਵੇਸਧਾਰੀਜਨਗ੍ਰਾਮੇਕੇ
 ਸਮੀਪਬੈਠਾਦਿਖਾਵਾਕਰਤੇਹੈ-

ਇਸਧਰਮਸੇਸਰੀਰਕੀਨਿਰਬ
 ਲਤਾਭੁਏ। ਸੀਨਾਸਕਾਸਮਯ
 ਹੈਦੰਡਕਮੰਡਲੁਗ੍ਰਹਣਕਰਤ੍ਰ
 ਗੀਹੋਨਾਸੀਨਾਸਹੈ। ਸੋਦੇਪ੍ਰਕ
 ਰਕਾਹੈ ਏਕਰਕੁੰਬਰ ਦੂਸਰਾਸੁ
 ਕਲਾਂਬਰ। ਦੰਡਕਮੰਡਲਗ੍ਰਹ
 ਣਕਰਾ। ਗੋਰੂਕੇਰਕੁੰਬਸੁਪਹ
 ਰਨੇਰਕੁੰਬਰਹੈ ਸੁਕਲਪਹਰ
 ਨੇਸੁਕਲਾਂਬਰਹੈ। ਸੀਨਾਸਕੁ
 ਟੀਚਕਵਾਕੁਟੀਚਰ ੧ ਬਹੁਦ
 ਕ ੨ ਹੰਸ ੩ ਪਰਮਹੰਸ ੪ ਭੇਦ
 ਸੇਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ ਯਾਤ੍ਰਾਕੀ
 ਸਮਰਥਨਾਰਹੇ ਕੁਟੀਬਨਾਕਰ
 ਜੋਕੁਟੀਮੋਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਤਿਸਕਾਨਾ
 ਮਕੁਟੀਚਕਹੈ ਚਕਕਾਅਰਥ
 ਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹੈ ਵਾ ਯਾਤ੍ਰਾਕੋਅਸ
 ਮਰਥਹੂਆਕੁਟੀਬਨਾਕਰਾਜੋ
 ਤਿਸਮੋਬਿਚਰੇਤਿਸਕਾਨਾਮਕੁ
 ਟੀਚਰਹੈ ੧। ਯਾਤ੍ਰਾਕੋਸਮਰ
 ਬਹੋ ਏਕਰਾਤਗ੍ਰਾਮਮੋਤੀਨ
 ਰਾਤਸਹਰਮੋਸਾਤਰਾਤਤੀਰ

ਬਮੋਨਿਵਾਸਕਰਤਾ। ਬਹੁਤੇਬ
 ਨੇਕੇਉਦਕਪੀਵੇਤਿਸਕਾਨਮ
 ਬਹੁਦਕਹੈ ੨ ਚੋਬੀਭੂਮਕਾਮੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਸਦਾਪਰਮਾਤਮਾਕਾ
 ਗਬਿਤੀਵਾਲਾਹੈਸਹੈ ੩ ਪੰਚ
 ਮੀਸੇਲੇਸਾਤਵੀਤਾਈਭੂਮੀਓ
 ਵਾਲਾਬ੍ਰਹਮਾਨੀਪਰਮਹੀ
 ਸਹੈ ਸੰਨਿਆਸਤਮਾਗਕਾਨਮ
 ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀਤਮਾਗੀਕਾਨਮ
 ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੀਭਕੂਕੀਕਾਸਭ
 ਆਸ੍ਰਮੇਕੋਅਧਿਕਾਰਹੈ ਯ.
 ਚਾਰਬਰਣ ਚਾਰਆਸ੍ਰਮਹਿ
 ਕੇਜਾਪੇਹਰਿਮੰਤ੍ਰਜਪੇਨੀ
 ਆਗਮ। ਸੰ. ਆਗਮਨਭਾਵ
 ਆਉਨਾ ਯ. ਮਨਚਾਉਭੁਇ
 ਆਪ੍ਰਭੁਆਗਮਸੁਣਿਆ।
 ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੈਸੇ ਧਨਾਗਮ ਉਤ
 ਪਤੀ ਜੈਸੇ ਸੰਸਾਰਆਗਮਾਪ
 ਈਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਤਪਤੀਬਿਨ
 ਸਵਾਲਾਹੈ। ਸਾਮਾਦਿਕਨੀਤੀ
 ਕੇਉਪਾਯ ਜਿਨਕਰਪੁਰਖਰਾ

ਜਮਕੀਰਛਾਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ।
 ਵੇਦ ਯ. ਆਗਮਾਨਿਗਮਜੋਤਿ
 ਕਜਾਨੇਬਹੁਬਹੁਵਿਆਕਰਨਾ
 ਵੇਦਮੋਗਨਕੀਸਾਧਨਤਾਸੇਅ
 ਗਮਸਬਦਕਯਾਹੈ। ਤਾਕੇਸਾ
 ਧਨਸਾਸਤ੍ਰਭੀਹੈਯਾਤੇਤਿਨਕਾ
 ਨਾਮਭੀਆਗਮਹੈ। ਸੀਮੇਹਨਾ
 ਦਿ ਤੰਤ੍ਰਗੰਥ ਜਿਸਕਾਅਖਰਾ
 ਨੁਸਾਰੀਯਹਅਰਥਹੈ ਆ. ਸਿ
 ਵਜੀਕੇਮੁਖਸੇਆਕਰ ਗ. ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਜੋਹੁਆਪਾਰਬਤੀਕੇਕਾਨੇ
 ਮੇ ਮ. ਮਤਵਾਸੁਦੇਵਕਾਤਿਸ
 ਕਾਨਮਆਗਮਹੈ ਅਥਵਾ ਉ
 ਤਪਤਿ ੧ ਪ੍ਰਲਯ ੨ ਦੇਵਨਕਾ
 ਪੂਜਨ ੩ ਨਿਖਲਮੰਤ੍ਰੋਕਾਸਾਧ
 ਨ ੪ ਪੁਨਹਚਰਣ ੫ ਖਟਕਰ
 ਮੋਕੇਸਾਧਨ ੬ ਧ੍ਯਾਨਯੋਗ ੭
 ਇਨਸਾਤਲਖਣੇਵਾਲੇਰੀਥੋਕ
 ਨਾਮਆਗਮ ਤੰਤ੍ਰਵਾਲੇਲੋਗ
 ਕਹੇਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣੇਸੇਸਿਧਹੋਵੇਲੇ
 ਕਪਰਲੋਕਮੋਭੁਲਾਕਰੇ ਅੰਸੇ

ਯਥਾਰਥਵਕਤਾਪੁਰਖੇਕੇਰਚੇ
ਰੰਬੋਕਾਨਾਮਭੀਆਗਮਪੈ, ਸੰ
ਦੇਹਵਾਲੀਵਸਤੁਕੀਲਿਖਾਵ
ਣ, ਪ੍ਰਕਿਤਿਪ੍ਰਤਯਯਕੇਬੀਚ
ਹੋਨੇਵਾਲਾਵਿਕਰਣ ਜਿਸਕੇ
ਬਾਕਰਣਵਾਲੇਆਗਮਕਹ
ਤੇਹੈਂਵਹੁਭੀਆਗਮਪੈ

ਆਤਮਾ ॥ ਸੰ. ਦੇਹ ਯ. ਆਤਮ
ਜੋਨਿਰਮਾਇਲਕੀਜੇ, ਇੰਦ੍ਰ
ਯ, ਪ੍ਰਾਣ, ਮਨ ਯ. ਰਿਧਿਸਿਧ
ਨਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਜਿਨੀਆ
ਤਮਜੀਤਾ ਬੁਧਿ, ਸ੍ਵਰੂਪ, ਯਤ
ਨ, ਸੁਰਜ, ਅਗਨਿ, ਵਾਯੂ,
ਜੀਵ, ਬ੍ਰਹਮ, ਜਿਸਮੋਕੇਵਲ
ਮੈਂਕਥਨਹੋਵੇਸੋਮੁਖਆਤਮਾ
ਜਿਸਮੋਕਬੀਮੈਂਕਬੀਮੇਰਾਕਥਨ
ਹੋਵੇਸੋਗੀਣਆਤਮਾ ਜਿਸਮੋ
ਕੇਵਲਮੇਰਾਕਥਨਹੋਵੇਸੋਅਨ
ਤਮਾਯਹਸਿਧਾਂਤਹੈ ॥ ਬਿਨਾਬਿ
ਚਾਰੇਮੈਂਕਥਨਦੇਹਾਦਿਕਮੋਹੋਵੇ
ਹੈ ਇਸਲੀਏਅਨੇਕਵਾਦੀਓ

ਨੇਇਤਨੇਮਾੜਾਚੈਨਸੇਦੇਹਾਦਿ
ਕੋਕੋਆਤਮਤਾਅੰਗੀਕਾਰਕ
ਰੀਹੈ ਜੈਸੇਮੈਂਗੋਰਾਮੈਂਕਾਲਾਮੈਂ
ਬ੍ਰਾਮਣਮੈਂਛੜੀਆਦਿਕਦੇਹ
ਮੋਕਹਾਜਾਵੇਹੈ ॥ ਯਾਤੇਦੇਹ
ਆਤਮਾਹੈ ਯਹਨਿਖਲਵਿਦਮ
ਹੀਨਜਨਔਚਾਰਵਾਕਮਤਕੇ
ਪੁਰਖਕਹੇਹੈਂ ਮੈਅੰਧਾਕਾਣਾਗ੍ਰੀ
ਗਾਬੋਲਾਮੈਂਸੇਇੰਦ੍ਰਯੋਮੋਮੈਂ
ਕਥਨਦੇਖਨੇਸੇਅੰਧਾਕਾਣਪਨੇ
ਵਾਲੇਨੇੜਾ ॥ ਗ੍ਰੀਗਪਨੇਵਾਲੀ
ਜੀਭਬੋਲੇਪਨਵਾਲੇਸੋੜਾਦਿ
ਕਾਇੰਦ੍ਰਯਹੀਆਤਮਾਹੈ ॥ ਮੈਂ
ਸੇਇੰਦ੍ਰਯਵਾਦੀਕਹੇਹੈਂ - ਮੈਂਭੂ
ਖਾਪਿਆਸਾਮੈਂਸੇਪ੍ਰਾਣੇਮੈਂਕ
ਥਨਦੇਖਨੇਸੇ ॥ ਔਪ੍ਰਾਣਰਹਤੇ
ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਣਨਿਕਸੇਮਰਨਾ
ਸਿਧਹੋਨੇਸੇ ॥ ਪ੍ਰਾਣਹੀਆਤਮ
ਹੈ ਅੰਸੇਪ੍ਰਾਣਵਾਦੀਮਾਨਤੇਹੈਂ
ਮੈਂਸੰਕਲਪਵਾਨਹੂਅੰਸੇਸੰਕਲ
ਪਵਾਲੇ ॥ ਮਨਮੈਂਕਹਨਾਦੇਖ

ਨੇਸੇਮਨਹੀਆਤਮਾਹੈ ਅੰਸੇਮ
 ਨਵਾਦੀਸੁਨਾਵੇਹੈ। ਮੇਨਿਸਚੇ
 ਵਾਲਾਹੂਅੰਸੇਨਿਸਚੇਸੁਭਾਵ
 ਵਾਲੀਬੁਧੀਮੇਮੇਕਬਨਦੇਖ
 ਨੇਸੇਨਦੀਜਲਦੀਪਸਿਖਾਵ
 ਤਥਿਣਥਿਣਮੇਨਈਨਈ। ਓ
 ਪਜਕੇਨਾਸਹੇਨੇਵਾਲੀਬੁਧੀ
 ਹੀਆਤਮਾਹੈਅੰਸੇਵਿਗਮਨਵਾ
 ਦੀਕਹਤੇਹੈਖਿਣਭੰਗਰਕੇ
 ਆਤਮਾਮਾਨੇ। ਜੋਪਿਛਲੇ
 ਦਿਨਮੇਦੇਖੀਓਹੀਯਹਵਸਤੂ
 ਹੈ। ਅੰਸਾਅਨੁਭਵਨਾਹੇਨੇਸੇ
 ਦੇਹਮੋਬਿਰਹੂਪਹੈਪੁਨਾਦੇਹਾ
 ਦਿਕੋਸੇਭਿੰਨਹੋਕਰਤਾਭੇਕ
 ਤਾਹੈਅੰਦੇਹੋਕੇਤੁਲਾਪਾਰਿ
 ਮਾਣਵਾਲਾਹੈ। ਅੰਸੇਜੋਨੀਕ
 ਹਤੇਹੈ- ਬਚਨੇਘਟਨੇਵਾਲੀ
 ਸਭੀਵਸਤੂਨਾਸਹੇਜਾਤੀਹੈ
 ਯਾਤੇਦੇਹਤੁਲਾਪਾਰਿਮਾਣ
 ਵਾਲਾਆਤਮਾਭੀਨਾਸੀਹੋਵੇ
 ਗਾਨਾਸੀਭਏਆਤਮਾਅਬਿ

ਨਾਸੀਬਤਾਵਨੇਵਾਲੇਬਚਨ
 ਝੁਰੇਹੋਵੇਗੇਯਾਤੇਆਤਮਾਦੇ
 ਹਕੇਤੁਲਾਪਵਾਲਾਨਹੀਨਿ
 ਖਲਵਸਤੂਓਸੇਅਤੀਸੁਖਮ
 ਅਣਪਾਰਿਮਾਣਵਾਲਾਹੈ। ਜਿ
 ਸਕਾਕਬੀਨਾਸਨਹੀਹੋਵੇਅੰ
 ਸੇਚਾਰੋਸੀਪ੍ਰਦਾਯੋਵਾਲੇਬੈਸਨੇ
 ਕਹਤੇਹੈ। ਇਨਲੋਕੇਕੇਮਤਕ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਗੁਰੁਬਚਨਸੁਖ
 ਮਤੇਸੁਖਮਕਰਦੀਨੇਹੈ। ਸੁਖ
 ਪਤੀਸਮੇਆਤਮਾਮੇਗਾਨਨਾ
 ਪ੍ਰਤੀਤਹੋਨੇਸੇਸ੍ਵਰੂਪਸੇਆਤਮਾ
 ਮਾਜੜਹੈ। ਜਾਗਤਸੁਪਨਮੇ
 ਪ੍ਰਗੀਤਤੀਨਾੜੀਸੇਬਾਹਰਮਾ
 ਨਕਾਮੇਲਹੋਤਿਸਮੇਗਾਨਦੇ
 ਖਨੇਸੇ। ਆਤਮਾਚੇਤਨਹੈ। ਸੋ
 ਵਿਭੁਹੈਕਾਹੇਤੇਸਰੋਵਰਮੇਅ
 ਸਨਾਨਕਰਤੇਕੋ। ਏਕਕਾਲਮੇ
 ਹੀਸਰਬਅੰਗੋਮੇਸੀਤਲਪਨੇ
 ਕਾਰਾਨਹੋਤਾਹੈਯਾਤੇਅਣੂਰੂ
 ਪਨਹੀ- ਦੇਹਤੁਲਮਾਨੇਬਚ

ਨੇਪਟਨੇਵਾਲੇਕੋਨਾਸੀਪਨ
 ਸਿਧਹੋਨੇਸੇ। ਦੇਹਸਮਮਧਮ
 ਮਪਰਿਮਾਣਵਾਲਾਨਹੀ। ਘ
 ਟਕੇਅੰਦਰਬਾਹਰਆਕਾਸ
 ਵਤਥਾਪਕਹੈ। ਯਾਤੇਆਕਾ
 ਸਤੁਲਾਵਿਭੂਪਰਿਮਾਣਵਾ
 ਲਾਹੈ। ਅੰਸੇਨਾਯਬੰਸੇਖਕ
 ਮੰਤੋਵਾਲੇਮਾਨੇਹੈਂ। - ਮੇਇ
 ਛਾਕਰਤਾਹੈਮੇਜਾਨਤਾਹੈ। ਮੇ
 ਨਹੀਜਾਨਤਾ ਅੰਸੇਇਛਾਗਾ
 ਨਪੁਨਾਨਾਜਾਨਨਾਭਾਨਹੋਨੇ
 ਸੇਪਟਬੀਜਨੇਵਤਾ। ਆਤਮਾ
 ਆਧਾਜੜਾਆਧਾਚੇਤਨਮੀ
 ਮਾਂਸਾਸਾਸੜਵਾਲੇਮਾਨਤੇਹੈਂ
 ॥ ਏਕਵਸਤੁਮੇਅਵਯਵੇਕੇ
 ਭੇਦਬਿਨਾਜੜਪਨਾਚੇਤਨ
 ਪਨਾਨਹੀਬਨੇ। ਯਾਤੇਆਤੁ
 ਮਾਸਮਰਾਚੇਤਨਰੂਪਹੈਪੁ
 ਨਾਕਬੀਨਾਸਨਹੋਨੇਸੇਸਤਰੂ
 ਪਹੈਆਨੰਦਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕੇਕਾਰ
 ਯਸਬਦਸਪਰਸਾਦਿਵਿਖ

ਯੋਸੇਉਪਜਤਾਹੈ। ਬੁਧੀਮੋਰ
 ਹਤਾਹੈਯਾਤੇਪੁਰਖਕਾਸ੍ਵਰੂਪ
 ਨਹੀ। ਪੁਨਾਪੁਰਖਅਸੀਗਹੈ
 ਕੋਈਕਾਮਨਹੀਕਰੇ। ਜੇਕੁਛ
 ਰਚਨਾਹੋਰਹੀਹੈਪੁਰਖਕੋਭੋਗ
 ਹੇਤਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕਰੇਹੈਪੁਰਖਭਿ
 ਸਕੋਭੋਗਹੈ। ਯਾਤੇਸਤਚਿਤ
 ਸ੍ਵਰੂਪਹੈਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਨਹੀ
 ਪੁਨਾਭੋਗਤਾਮਾੜਹੈਕਰਤਾਨ
 ਹੀ। ਅਰਬਿਭੂਹੈਮੇਸੇਆਤ
 ਮਾਕੋਸਾਂਖੀਪਾਤੰਜਲੀਮਾਨੇਹੈਂ
 ਪੁਰਖਕਹੇਮੰਤੋਕਾਨਿਚੈਨਯ
 ਹਹੈਦੇਹਾਤਮਵਾਦੀਸੇਲੇਵਿ
 ਗਨਵਾਦੀਪ੍ਰਯੰਤਸਭੀਆਤ
 ਮਾਕਾਨਾਸਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਹੈਂ
 ॥ ਯਾਤੇਯੇਤੀਨਕਾਲੇਮੇਨਾਨਾ
 ਸਹੋਨੇਵਾਲਾਸਤਨਹੀਮਾਨੇ
 ॥ ਜੈਨੀਭੀਬਢਨੇਪਟਨੇਵਾ
 ਲਾਮਾਨਤੇਹੈਂ। ਯਾਤੇਵਹੁਮੁਖ
 ਸੇਸਤਮਕਹਤੇਭੀਵਾਸਤਵ
 ਸੇਸਾਵਯਵਕੋਬਿਨਾਸੀਸਿਧ

ਤੋਨੇਸੇ। ਬਿਨਾ ਸੀ ਹੀ ਮਾਨੇ ਹੈਂ ਬੈ
 ਸੋਨੇ ਸਤਾ ਚਿਤਾ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ
 ਮਾਨ ਤੇ ਭੀ ਤਿਸ ਕੋ ਅਣੁ ਕਹੇ
 ਸੇ ਬਾਪ ਕਨਹੀ ਮਾਨੇ। ਨੈਯਾ
 ਯਿਕ ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਮੇ ਮਨ ਕੇ
 ਮੇਲ ਸੇਤਾ ਮੇ ਸੁਖ ਕੀ ਔਗਨ
 ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਮਾਨ ਤੇ ਭੀ ਅਨੰ
 ਦ ਪਨੇ ਵਾਲਾ ਚੇਤਨ ਪਨੇ ਵਾਲਾ
 ਕਹ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਅੰ
 ਚੇਤਨ ਸਰੂਪ ਨਹੀ ਮਾਨੇ। ਯਾ
 ਤੇ ਸੁਖ ਪਤੀ ਔ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲੇ
 ਮੇਸਦਾ ਅਨੰਦ ਰਹਤ ਔ ਜੜ੍ਹ
 ਸਰੂਪ ਸਿਧ ਕਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਸੀਮਾਂ
 ਸਾਵਾਲੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਗਮਨ ਇ
 ਛਾਦਿਧਰ ਮਜੜ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
 ਬਨੇ। ਯਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਖੁਲਾ
 ਸੁਖਾਦਿ ਕੋ ਕਾਪ੍ਰਕਾਸ ਉਜਾਲੇ
 ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਬਨੇ। ਯਾ ਤੇ ਆਤਮਾ
 ਮਾਉ ਜਾਲਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅੰਸੇ ਕਹ
 ਤੇ ਆਧਾ ਜੜ੍ਹ ਆਧਾ ਚੇਤਨ
 ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਪਟ ਬੀਜਨਾ ਉ

ਪਰਸੇ ਅੰਧ ਕਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਭੀ
 ਤਰਸੇ ਉਜਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਤੈਸੇ
 ਆਤਮਾ ਭੀ ਜੜ੍ਹ ਚੇਤਨ ਉਭੇਰੁ
 ਪੈ। ਨਿਖਲ ਕਰ ਮੋ ਕੋ ਕਰੇ ਹੈ
 ਕੀਏ ਪੀਛੇ ਤਿਨ ਕੇ ਫਲੇ ਕੋ ਭੋਗੇ
 ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਕਰਤਾ ਭੋਕਤਾ ਹੈ।
 ਅੰਸੇ ਹੀ ਪੁਰਬ ਕਹੇ ਔਰ ਸਭੀ
 ਵਾਦੀ ਕਰਤਾ ਭੋਕਤਾ ਮਾਨੇ
 ਹੈਂ। ਸਾਂਖੀ ਅੰਸੇ ਕਹੇ ਹੈਂ ਆਤਮਾ
 ਮਾਕਾ ਹੂਸੇ ਉਪਜਾਨਹੀ। ਯਾ
 ਤੇ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਾਰਯ ਨਹੀ। ਅ
 ਪਾਕਿ ਸੇ ਕੋ ਉਪਜਾਤਾ ਨਹੀ
 ਯਾ ਤੇ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਾਰਣ ਨਹੀ।
 ਅਰਥਾਤ ਕਾਰਯ ਕਾਰਣ ਭ
 ਵ ਸੇ ਰਹਿਤ ਅਸੀ ਗਾ ਹੈ। ਸੀਪੁ
 ਰਣ ਰਚਨਾ ਕੋ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ
 ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਪੁ
 ਰਖ ਕੇ ਭੋਗੇ ਤਦ ਯਾਲੂ ਪੁਰ
 ਖਵਤਾ। ਬਿਨਾ ਅਪਨੇ ਸੁਰ
 ਬ ਕੇ ਰਚਨਾ ਕਰੇ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ
 ਤਿਸ ਕੋ ਕਰੇ ਪਦਾਰਥੇ ਕਾ ਅ

ਵਿਵੇਕ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਪੁਰਖ
 ਭੋਕੁ ਮਾੜ ਹੈ ਕਰਤਾ ਨਹੀ ਪੁ
 ਨ ਚੇਤਨ ਐ ਸਤ ਰੂਪ ਹੈ ਆ
 ਨੰਦ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਹੀ ਆਨੰਦ ਸ
 ਬਦਾਦੇ ਵਿਖਯੋ ਕੇ ਅਕਾਰ
 ਹੂਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਪਰਿਣਾਮ
 ਹੈ ਬੁਧਿ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੈਸੇ ਇ
 ਛਾ ਦ੍ਰੋਖਾਦਿਕ ਸਭ ਬੁਧੀ ਕੇ
 ਧਰਮ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਨੰਦ ਭੀ ਤਿ
 ਸੀ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਐਸੇ ਕਹਤੇ
 ਸਾਂਖੀ ਪਾਤੰਜਲੀ ਆਤਮਾ ਕੇ
 ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਨਹੀ ਮਾਨੈ -
 ਬੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ
 ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਲੋਕੋ ਕੀ ਨਿਖਲ
 ਕਾਮੇ ਮੋ ਪ੍ਰਾਥਿਤੀ ਸੁਖ ਕੇ ਲਾ
 ਭ ਐ ਦੁਖ ਕੇ ਨਾਸ ਹੇਤ ਹੋਵੇ
 ਹੈ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਕੇ ਲਾਭ ਐ
 ਦੁਖ ਕੀ ਹਾਨੀ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਕਿ
 ਸੇ ਕਾਮਕਾ ਆਰੰਭ ਨਹੀ ਕ
 ਰੇ ਯਾਤੇ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਅ
 ਨੰਦ ਰੂਪ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਬ ਮੁਕ

ਤੀ ਮੋ ਆਨੰਦ ਕਾ ਲਾਭ ਨਾ
 ਹੋਨੇ ਸੇ ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੇਤ ਸੁ
 ਖਦਾਈ ਮੰਦ ਕਰਮ ਤਿਆ
 ਗ ਕੇ ਪ੍ਰਤਖੁ ਸਰੀਰ ਕੇ ਦੁਖ
 ਦਾਈ ਭੁਨ ਹੇਤੇ ਜਪ ਤਪਾ-
 ਦਿ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਮੁਕੁਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਤਪਾਦਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਵਿਚਾ
 ਰ ਕੋਈ ਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕੇ
 ਅਰਥ ਕਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੇ
 ਤ ਨੀਤਿ ਜੋਤਿਸ ਚਿਕਿਤਸਾ
 ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਸਕੁਨਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਗ੍ਰੰ
 ਥ ਹੈ ਧਰਮ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਧ-
 ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ਮੁਕ
 ਤੀ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਉਤਰਕਾਂਤ
 ਵੇਦ ਐ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਅ
 ਪੁਰਾਣ ਇਤਿਹਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ
 ਜੇਕਰ ਇਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਵਾਰਾ
 ਉਪਜੇ ਗੁਨ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲ
 ਮੋ ਆਨੰਦ ਨਹੀ ਮਿਲਨਾ ਤ
 ਬ ਇਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਾ ਪਰਿ
 ਸ਼ਮ ਕਰਨਾ ਪੁਰਖੋ ਕੋ ਬਖਸ਼

ਬਹੋਵੇਗਾ ਯਾਤੇ ਬੰਧਕਾਲਮੋ
 ਸੁਖਰੂਪ ਸੇ ਨ ਭਾਨਹੋਤੇਆ
 ਤਮਾਕ ਮੁਕਤੀਕਾਲਮੋਆ
 ਨੰਦਰੂਪ ਕਰਲਾਭ ਪਾਵਨੇਹੇ
 ਤਤਿਸਕੋ ਆਨੰਦਰੂਪਮਾਨ
 ਨ ਅਵਸਮ ਚਾਹੀਏ ਨਾਮਨੇ
 ਪੂਰਬਕਹੀਰੀਤਿ ਸੇ ਮੁਕਤੀ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਰੀਥੋ ਮੇ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀ
 ਨਾਹੋਵੇਗੀ ਯਾਤੇ ਜੈਸੇ ਆਤਮਾ
 ਤੀਨੇਕਾਲੇ ਮੇਹੋਨੇਸੇਸਤਰੂਪ
 ਹੋਦੇਹਮਨ ਇੰਦ੍ਰਯਾਦਿ ਸਰਬ
 ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਸੇ ਚਿਤਰੂਪ ਹੈਤੈ
 ਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਖੇਡਾਦਿ
 ਕੋ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ਹੋਨੇਸੇ ਅੰਸੇ
 ਏਉਤੇਕੇ ਮੁਖਸੇ ਮੇਂ ਸੁਖੀਸੇ-
 ਯਾ ਸੁਣਨੇ ਸੇ ਸੁਖਪਤੀਕਾਲ
 ਮੇਭੀ ਸੁਖਰੂਪ ਅਰਥਾਤਮਾ
 ਨੰਦਰੂਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤੀ ਹੈ
 ਯਾਤੇ ਜੈਸੇ ਅਛਾਨਿ ਉਸਨ
 ਦਾਹਕ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅੰ-
 ਸੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਸਚਿਦਾਨੰਦਸ

ਰੂਪ ਹੈ ਅਰਥਮਹੀ ਅਵਿ
 ਦ੍ਯਾ ਮੇਹੋਕਰਜੀਵ ਬਨਾ ਹੈ
 ਤਾਸੇ ਰਹਤ ਹੂਆ ਵਹੀ ਸਤ
 ਚਿਤ ਆਨੰਦਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ
 ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਆ
 ਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਆਤਮਾ
 ਚੀਨਸ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ
 ਆਲਮ० ਅ. ਸਮਗ੍ਰ ਸੰਸਾਰ
 ਯ. ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੇ ਆਲਮ
 ਦੁਨੀਆਇ

ਆਦਮ० ਅ. ਸਭ ਆਦਮੀਓ
 ਕਪਿਤਾ ਯ. ਬਾਬਾ ਆਦਮਕੋ
 ਕਛ ਨਦਰ ਦਿਖਾਈ॥ ਤਿਨ
 ਭੀ ਰਿਸਤ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ-ਜ
 ਬ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਜਬਰਾਈਲਕੋ
 ਆਗਾ ਦੇ ਚਾਰ ਰੰਗ ਕੀ ਖਾ
 ਕ ਮਗਵਾਇ ਮਕੇਕੇ ਸਮੀਪ
 ਤਿਸਕੀ ਖਾਕੀ ਦੇਹ ਰਚ ਉਸ
 ਮੇ ਰੂਹਕ ਪ੍ਰਵੇਸਕਰ ਆਦ
 ਮਕੋ ਬਨਾਯਾ ਅਰ ਉਸਕੀ
 ਪੱਸਲੀ ਸੇ ਹੱਥ ਬਨਾਈ ਰੂਹ

ਕੇ ਆਨੇ ਸੇ ਉਠਤੇ ਆਦਮ ਨੇ
 ਛੀਕ ਅਰ ਆਕਾਸ ਬਾਨੀ
 ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਕਹ ਅਲਹ
 ਮਦਲਿਲਾ ਸਭ ਸੁਧਤਾਰੀ
 ਫਹੈ ਅਲਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ
 ਸਮੇ ਅਲਾ ਨੇ ਆਦਮ ਕੋ ਫ
 ਰਮਾਯਾ ਬਰਹਮ ਕੁਲਾ ਰਹ
 ਮਤ ਪਹੁਚੀ ਅਲਾ ਕੀ ਉਪ
 ਰਤੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਬੀਸ ਪੈ। ਆ
 ਦਮ ਕੋ ਬਡਾ ਗਮਾਨ ਦੀਆ
 ਅਰ ਆਗਮਾ ਦੇ ਕਰ ਨੂਰੀ
 ਫਰਿਸਤਿਓ ਸੇ ਆਦਮ ਕੋ ਸਿ
 ਜਦਾ ਕਰਾਇਆ ਐਰ ਸਭ
 ਨੇ ਕੀਆ ਨਾਰੀ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਨ
 ਕੀਆ ਉਲਟਾ ਆਦਮ ਸੇ
 ਬੈਰ ਬਾਂਧਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਦਮ
 ਕੋ ਬਹਿਸਤ ਮੇ ਰਹਨੇ ਕੀ
 ਆਗਮਾ ਦਈ ਅਰ ਕਹਾ
 ਐਰ ਸਭ ਈਹਾ ਕੇ ਫਲ ਖਾ
 ਨੇ ਏਕ ਗੋਰੂ ਕੇ ਦਰਖਤ ਕਾ
 ਨਹੀ ਖਨਾ ਏਕ ਦਿਨ ਸੈਤਾਨ

ਗਰੀਬ ਸੁਰਤ ਬਨ ਆਦ
 ਮ ਕੇ ਪਾਸ ਪਹੁਚ ਰੋਨੇ ਲਗਾ
 ਆਦਮ ਨੇ ਪੁਛਾ ਕਿਉ ਰੋਤਾ
 ਹੈ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਬਹਿ
 ਸਤ ਸੇ ਨਿਕਾਲੇ ਜਾਓਗੇ ਇ
 ਸਲੀਏ ਤਰਸ ਕਰ ਰੋਤਾ ਹੂੰ
 ਮੇਰਾ ਕਹਾ ਮਾਨੋ ਤਬ ਨ ਨਿ
 ਕਾਸੇ ਜਾਓਗੇ ਆਦਮ ਨੇ ਕ
 ਹਾ ਕਹੋ ਕਿਆ ਮਾਨੇ ਸੈਤਾਨ ਨੇ
 ਕਹਾ ਜਿਸ ਸੇ ਤੁਮ ਕੋ ਮਨਹ ਕੀ
 ਆ ਵਹੁ ਗੇਹੂ ਕਾ ਫਲ ਖਾਓ
 ਆਦਮ ਨੇ ਆਗਮਾ ਭੰਗ ਕ
 ਰਨੀ ਬੁਰੀ ਸਮਝ ਕਰ ਨਾ ਮਾ
 ਨ ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਇਸ਼ੀ ਹੱਵਾ
 ਕੋ ਪ੍ਰੇਰ ਕਰ ਤਾਸੇ ਕਹਾਇ ਅ
 ਦਮ ਕੋ ਖੁਲਾਯਾ ਖਾਤੇ ਹੀ ਸੁ
 ਰਗ ਕਾ ਵੇਸ ਦੂਰ ਹੋ ਆਦਮ
 ਸਰਨ ਦੀਪ ਮੇ ਜਮੀਨ ਪੈ ਗਿ
 ਰਾਤ ਹਾਰਹਤੇ ਕੀ ਹੱਵਾ ਕੇ ਮੇ
 ਲ ਸੇ ਆਦਮੀਓ ਕੀ ਪੈਦਾਯ
 ਸਹੂਈ ਆਦਮ ਹੁਏ ਕੋ ਪਾਂਚ

ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਹੂਆ ਹਿੰਦੂ ਮ
 ਤਮੇ ਮਨੁ ਸਤਰੂਪਾ ਵਤ ਯਦ
 ਨਮਤਮੇ ਆਦਮ ਹੱਵਾ ਸਭ
 ਕੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈਂ ਤੁਕ ਕਾਯ
 ਹ ਅਰਥ ਹੈ ਜਬ ਪੈਦਾ ਕਰ
 ਬਰਹਮ ਕੁਲਾ ਕਹ ਕਰਆ
 ਦਮ ਕੋ ਸਿਜਦਾ ਕਰਾਤੇ ਕੁਛ
 ਨਦਰ ਦਿਖਾਈ ਅਪਨੀ ਕਿ
 ਰਪਾ ਵਿਸ਼ੁ ਜਾਹਰ ਕਰੀਤ ਬ
 ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਸੇ ਆਦਮ ਨੇ
 ਭੀ ਸੁਰਗ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਪਾ
 ਆਦਮੀ॥ ਅ. ਆਦ ਵਿਆ
 ਮ ਕੀ ਉਲਾਦ ਯ. ਹਮ ਆ
 ਦਮੀ ਹ ਇਕ ਦਮੀ - ਹਮ
 ਆਦਮ ਕੀ ਉਲਾਦ ਕੇ ਲੋਕ
 ਹੈਂ ਇਕ ਦਮ ਕੀ ਜੀਵ ਗੀਵਾ
 ਲੇ ਦਮ ਆਯਾ ਜੀਤੇ ਰਹੇ ਨ
 ਹੀ ਮੁਰਦੇ ਹਾਂ

• ਆਰਾਮ॥ ਸੀ. ਬਗੀਚਾ
 • ਆਯਾਮ॥ ਸੀ. ਸੰਯਮ
 ਆਨੰਦਮੇ॥ ਗੁ. ਆਨੰਦ ਰੂਪ

ਯ. ਜਾਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦਮੇ
 ਆਨੰਦਮਯ ਸੀ.

ਆਦੁਦਾਮ॥ ਦੇ. ਏਕ ਕੋਡੀ ਕਾ
 ਯ. ਆਦੁਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪ ਰੋਹੇ
 ਇਓ ਲਾਖੀਣਾ - ਏਕ ਕੋਡੀ
 ਕਾ ਛੀਪਾ ਲਾਖੇ ਕਾਹੇ ਗਯਾ
 - ਦਾਮ ਦੇ ਕੋਡੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉ
 ਸ ਕਾ ਆਧਾ ਏਕ ਕੋਡੀ ਹੈ ਦਾ
 ਮ ਦੇ ਕੋਡੀ ਕਾ ਨਾਮ ਇਸ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਣੀਯੇ
 ਥੇਲਾ ਸਾਢੇ ਬਾਰਾ ਦਾਮ ਪੈਸੇ
 ਕੇ ਪਚੀ ਦਾਮ ਬੋਲਤੇ ਹੈ ਜਿ
 ਸ ਕੇ ਬਾਰਾ ਗੰਡੇ ਬਨ ਦੇ ਕੋਡੀ
 ਹੀ ਬਨਤੀ ਹੈ

ਆਤਮਰਾਮ॥ ਸੀ. ਜੀਵ ਈ
 ਸ ਰੂਪ ਹੈ ਈਸ ਜੀਵ ਰੂਪ ਹੈ
 ਯ. ਆਤਮਰਾਮ ਰਾਮ ਹੈ ਅ
 ਤਮ ਪੁਨਾ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸ
 ਆਤਮਰਾਮਾ

ਆਰਾ॥ ਪੰ. ਉਰਲਾਪਾਸਾ ਯ.
 ਕੂਪ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਰਾ ਕੁ

<p>ਛਆਰਾਪਾਰਨਸੁਝ, ਪਸੁਝੇਂ ਕੀਜੇਰ ਸੇਏਕ ਕਾਲ ਸੇ ਆਵਾ ਜ, ਤਖਾਣ ਕਾ ਆਰਾ ਆਰੰਦੇ. ਜੂਤੀ ਸੇ ਗਲੀ ਨਿਕਾ ਸਨੇਕਾ ਸੰਦ ਯ. ਆਰਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਧੇ ਆਰੇੰਦੇ. ਵਾਲੇ ਯ. ਅਵਗੁਣੀ ਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ, ਕਰਵਤ, ਪੰ. ਬਹੁਤ ਰੋਲੇ ਸੇ ਜੈਸੇ ਆਰੇ ਸੇਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ ਆਖੀਰੰ. ਅ. ਅੰਤਕੇ ਆਖਰੰ. ਫਾ. ਅੰਤਕੇ ਯ. ਆ ਖਰ ਬਿਅਫਤਮ, ਪੁਲਯ, ਓੜਕ ਆਗਰੰ. ਗੁ. ਮੁਖਕੇ ਅਗੁਭਾ ਗਸੇਯ. ਕਹਹਿ ਮੁਖ ਆਗ ਰ, ਆਕਰਯ. ਰਤਨਾਗਰ ਆਮਰੇੰ. ਗੁ. ਅਮਰਮਾਨਯ. ਰੋਇ ਆਮਰੇ ਗ੍ਰਹਮਹਿ ਬੇ ਰੋ, ਅ. ਅਮਰ ਭਾਵਹੁਕਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ</p>	<p>ਆਤਰੰ. ਦੇ. ਦੁਖੀ, ਆਰਤਸੀ. ਆਦਰੰ. ਸੰ. ਮਾਨ. ਸਤਕਾਰ. ਆਓ ਬੈਰੋ ਕਹਨ ਯ. ਆਉ ਬੈਰ ਆਦਰ ਸੁਭ ਦੇਉ- ਆਸਰੰ. ਗੁ. ਆਸਰੇ ਯ. ਜਿਹ ਆਸਰਇਆ ਭਉਜਲ ਤਰ ਨਾ ਆਸਰਾ ਆਚਾਰੰ. ਸੰ. ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰੇਂ ਮੇਵਿਧਾਨ ਕਰੀ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਦਿਕ ਉਤਮ ਕ੍ਰਿਆ ਯ. ਕ੍ਰਿ. ਆਚਾਰੁ ਕਰੇ ਖਟ ਕਰਮਾ ਇ ਤ ਰਾਤੇ ਸੀਸਾਰੀ- ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਬਾਹਰ ਕੇ ਸਾਧਨੋ ਕੇ ਨਿਕੀਮੇ ਕਹੈਂ ਯਾਤੇ ਜੋ ਬਾਹਰ ਸਾਧ ਨੋ ਕੋ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਕਹੈ ਹੈਂ ਸੋ ਆ ਲਪ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਇਨਕ ਸੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜੀਵੇ ਕੀ ਅੰਤਰ ਮੇ ਲ ਨ ਉਤਰੇ ਮਨ ਕੀ ਮੇਲ ਨ. ਹੀ ਉਤਰਤੀ, ਆਚਾਰੀੰ. ਸੰ. ਆਚਾਰ ਵਾਲਾ, ਦੇ. ਆਚਾਰੇ ਸੇ ਯ. ਆਚਾਰੀ</p>
---	--

ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ
ਆਫਾਰੰ ਗੁ. ਆਫਰਿਆ ਹੂ
ਆ ਅਰਥਾਤ ਫੂਲਿਆ ਹੂ
ਆ ਯ. ਪਵਨ ਆਫਾਰ ਤੋਰ
ਆਧਾਰੰ ਸੀ. ਆਸ ਚਮੋਰੇ
ਰ ਯ. ਨਿਧਾਰ ਆਧਾਰ
ਆਹਰੰ ਪੰ. ਉਦਮ ਆਹਰੇ
ਯ. ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹ
ਆਹਾਰੰ ਸੀ. ਭੋਜਨ ਰੇ
ਆਡੰਬਰੰ ਸੀ. ਹਰਖ. ਪਸੰਨ
ਤਾ, ਗਰਬ, ਭੇਰੀ ਆਦਿਕੋ
ਕੀ ਧੁਨੀ, ਆਰੰਭ ਯ. ਮੁਚ
ਆਡੰਬਰ, ਨੇੜ ਕੇ ਰੋਮ, ਬੱ
ਦਲ ਕੀ ਗਰਜ,
ਆਸਾਵਰੀੰ ਦੇ. ਆਸਾ ਭੈਰੋ
ਪਰਜ ਇਨ ਤੀਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ
ਬਨੀ ਸੀਕੀਰਟ ਰਾਗਣੀ ਹੈ
ਆਨਕਾਰੰ ਗੁ. ਭਗਤੀ ਬਿ
ਨ ਔਰ ਯੱਗ ਬ੍ਰਤਾਦਿ ਕਾਰ
ਆਗਿਆਕਾਰੀੰ ਸੀ. ਆਗਿਆ
ਨੁਸਾਰ ਕਾਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ.

ਹੁਕਮ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਅ
ਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰ ਜੀਉ
ਆਇਤਵਾਰੰ ਦੇ. ਸੁਰਜ ਕਾ
ਦਿਨ ਆਇਤਮਵਾਰ ਸੀ.
ਆਗਲਭਾਰੰ ਗੁ. ਅਹੰਕਾ
ਰ ਰੂਪ ਬਹੁਤਾ ਬੋਝ ਯ. ਬਹੁ
ਤਸਿਆਣਪ ਆਗਲਭਾਰ
ਆਲਾਹੁਜਰਾ. ਫਾ. ਬਡਾ ਕੋ
ਠ ਯ. ਬੰਦਗੀ ਅਲਹੁ ਆ
ਲਾਹੁਜਰਾ
ਆਤਮਪਸਾਰੰ ਦੇ. ਆਪ
ਣੇ ਪਸਾਰੇ ਰੂਪ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਯ.
ਆਤਮ ਪਸਾਰ ਕਰਣ ਹਾਰਾ
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਐ
ਆਵਨ ਅਠਤਰੇ. ਵਾ. ਪੰਵਾ
ਸੈ ਅਠਤ੍ਰ ਸਾਲ ਮੇ ਮੁਗਲ ਅ
ਆਲਾ. ਅ. ਬਡਾ ਯ. ਵੇਂਗੇ
ਆਲਾਹੁਜਰਾ
ਆਲੇ. ਗੁ. ਅਲਾਬੇਗ ਯ.
ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ - ਨਾਮ ਦੇਵ
ਕੇ ਮੁਗਲ ਰੂਪ ਧਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ

ਮਿਲਾ ਨਾਮਦੇਵ ਨੇ ਨਾਮਪੁਛਾ
 ਤੇ ਅਲਾਬੇਗਬਤਾਯਾਥਾ
 ਆਲੁੰ ਗੁ. ਘਰਯ. ਆਲ ਜੀ
 ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ - ਗਿਹ
 ਕੇ ਜੀਜਾਲ ਬੀਧਨੇ ਸੇ ਤਥਾ ਕਾ
 ਮਾਦਿ ਆਨ ਬਿਕਾਰੇ ਸੇ ਪੁਨਾ
 ਉਚ ਨੀਚਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲ
 ਜਸੀਸਾਰ. ਆਲਯਜੇ ਸੀਸਾ
 ਰਹੈ ਤਿਸ ਮੇ, ਅੰਗਾਰੇ ਜੀਭਾ
 ਥਾਮੇ ਆਲ ਤਮਾਮ ਕਾ ਨਾਮ
 ਹੈ ਈਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੀ ਅ
 ਰਥ ਸੀਭਵੇ ਹੈ ਜੋ ਤਮਾਮ ਸੀਸਾ
 ਆਵਲੇ. ਪੰ. ਪਹਲੇ ਰ ਤੇ
 ਯ. ਆਦਿਲੇ ਭੁਗਤਿ ਜਿਤ
 ਲਗਤਰੇ
 ਆਗਲ. ਦੇ. ਬਹੁਤ
 ਆਪੁਲੇ. ਗੁ. ਡਿਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਆਕਲ. ਅ. ਬਡੀ ਬੁਧੀ ਵਾ
 ਲੇ ਸਰਬਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ
 ਯ. ਆਕਲ ਕੇ ਘਰ ਜਾਓਗੇ
 ਆਨਲੋ. ਗੁ. ਅਗਨੀ ਯ. ਪੁ

ਪ ਮਲ ਆਨਲੋ
 ਆਵਲੁੰ ਗੁ. ਆਸਰੇ ਵਾਸ
 ਤਵ ਸੇ ਆਵ ਪਦ ਕਾ ਯੁਕੁ
 ਭੀ ਅਰਥ ਹੈ ਯਾਤੇ ਓਤ ਪੋਤ
 ਗਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ਪਾਠ ਸੇ ਜਿ
 ਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇ ਯੁਕੁ ਅਰਥਾ
 ਤ ਸਾਬ ਮਿਲੇ ਸਭੀ ਪਦਾਰਥ
 ਹੈਂ ਵਹੁ ਹਰਿ ਯ. ਨਨਕ ਸੇ ਸ.
 ਹੁ ਆਹ ਜਾਕੇ ਆਵਲ ਹਭ ਕੇ
 ਆਵਲੁੰ ਗੁ. ਅਵੱਲਾ ਵੱਲ
 ਪੰਜਾਬ ਮੇ ਸਮਝ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
 ਸਮਝ ਹੀਨ ਕਾ ਨਾਮ ਅਵੱਲਾ
 ਤਥਾ ਬਿਲੱਲਾ ਹੈ ਅਵੱਲਾ ਸੇ
 ਆਵਲ ਬਨਾ ਹੈ
 ਆਵਾਇਲੇ. ਦੇ. ਦੇਵ ਪਨੇ ਯ.
 ਮਨ ਸਮਝ ਛੋਡ ਆਵਾਇਲੇ
 ਆਲਪਤਾਲ. ਪੰ. ਬਜਰਥ ਬ
 ਚਨ ਯ. ਆਲਪਤਾਲ ਮੁਹੇ
 ਬੋਲ ਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੇ ਮਦ ਮਤ
 ਆਲਜਲ. ਗੁ. ਘ ਵਾਲੇ
 ਰਕੇ ਜਾਲ ਯ. ਆਲਜਲ ਮ

ਯਾ ਜੰਜਾਲ - ਆਲਯ ਘਰ
ਜਾਲ ਇਸ਼ੀ

ਆਵਲ ਬਾਵਲ ॥ ਪੰ. ਅਵੱ
ਲੀ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਕਮ
ਲੀ ਯ. ਹਉ ਭਈ ਦਿਵਾਨੀ
ਆਵਲ ਬਾਵਲ - ਮੇ ਹੋਗ.
ਯਾ ਹੋ ਦਿਵਾਨ ਪੀਤਮ ਕੋਲ
ਭਹੇਤ ਉਲਟੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕ
ਹਨੇ ਵਾਲਾ

ਆਕਲ ਬਿਕਲ ॥ ਵਾ. ਬਡੀ
ਬੁਧੀ ਸੇ ਹੀਨ ਯ. ਹਉ ਆਕ
ਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਬਿਨ ਦੇਖੇ
ਆਖਮ ਸੋਲਾ ॥ ਵਾ. ਕਹਿਆ
ਹੈ ਮਸਲਾ ਯ. ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿ
ਚ ਆਖਮ ਸੋਲਾ

ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਗੁ. ਸੈਨ
ਕਾਲ ਮੇ ਪੜਨੇ ਯੋਗ ਬਾਣੀ
ਆਵੇ ॥ ਵੇ. ਆਵਸਥਾ ਯ. ਆ
ਵਪਵੇ ਇਨ ਛੀਜੇ ਜੀ ਜੇ ਲੇ
ਸਿਖ ਆਵਰੇ ਆਵ ਚਲੀ
ਆਵੇ ॥ ਵੇ. ਆਓ. ਸਮੀਪ ਪ

ਹੁਚੇ
ਆਵੇ ॥ ਵੇ. ਸਮੀਪ ਪਹੁਚੇ
ਆਹਵ ॥ ਸੰ. ਯੁਧ
ਆਤਮ ਦੇਵ ॥ ਗੁ. ਅੰਤ ਕਰ
ਣ ਈਸ਼ਰ ਮੇ ਯ. ਸੁਣ ਸੁਣ
ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ - ਆਤ
ਮ ਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈ ਆਤਮ ਇਸ
ਤੁਕ ਮੇ ਦੇਵ ਈਸ਼ਰ ਕਾ ਨਾਮ
ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਨਾਨਾ ਗੀਬੋ ਸੇ
ਮਹਾਤਮ ਸੁਵਣ ਕਰ ਹਮਾਰ
ਅੰਤ ਕਰਣ ਭੀਗ ਗਯਾ ਹੈ
ਆਤਮ ਵੁਵੇ ॥ ਗੁ. ਅੰਤ ਹਕ
ਰਣ ਵੁਵੇ
ਆੜਿ ॥ ਸੰ. ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਖੀ
ਯ. ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਈ
ਆਖਾੜੇ ॥ ਵੇ. ਸਮਾਜ ਯ. ਮਹ
ਬਿਚਿਤ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ - ਮੇ
ਨੇ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੀ ਵਿਦਮਾ ਵਾ
ਨੇ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਸਮਾਜ ਕੀਏ
ਆਸਾੜ ॥ ਵੇ. ਹਕ ਮਹੀਨ
ਯ. ਆਸਾੜ ਤਪਤਾ ਤਿਜਲਗੇ

ਆਸੜੀਂ ਪੰ. ਮੁ. ਆਸਾ ਯ. ਆ
ਸੜੀ ਨਿਬਾਹ ਪੁਨਾ ਜਿਨਾ ਕੀ
ਮੈ ਆਸੜੀ-ਜਿਨ ਕੀ ਮੈ ਆ
ਸਾ ਕਰਤੀ ਥੀ

ਆਹੜਾ. ਗੁ. ਬਿਸੇਖ ਕਰ
ਤੋਲ ਯ. ਪੈ ਨਾਹੀ ਕਛ ਆ
ਆਤਸੜੀ. ਪੰ. ਮੁ. ਆ ਹੜਾ
ਤਸਮੇ ਯ. ਆਤਸੜੀ ਮੰਤ੍ਰ
ਨੈਣੁ-ਜੈਸੇ ਆਗ ਮੈ ਪਾਇ
ਆ ਮਖਣ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਹੈ ਮੈ
ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ ਆਗੇ ਸਭ ਕੀ
ਆਪਨੜੇ. ਪੰ. ਅਪ ਦਸਾ ਹੈ
ਨੇ ਯ. ਆਪਨੜੇ ਘਰ ਹਰਿ
ਰੰਗੋ ਕੀ ਨਮਾਣੇ ਪੁਨਾ ਆਪ
ਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮੇ

ਆਗਲੜਾ. ਪੰ. ਬਹੁਤਾ. ਅਰ
ਬਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮੇਂ ਕਾ ਯ. ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹ ਮਨ ਆਗਲੜਾ
ਪ੍ਰਾਣੀ, ਸਨਮੁਖ ਯ. ਤਿਨ
ਆਗਲੜੇ ਮੇ ਰਹਣ ਨ ਜਾ
ਇ ॥

ਮੈ

ਮੈਸੇ. ਦੇ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਨ
ਮਜਪਹੁ ਜੀਅ ਮੈਸੇ ਮੈਸੇ
ਪੁਨਾ ਮੈਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚਤ
ਣੀ ਪੁਨਾ ਮੈਸੇ ਅਚਰਜ
ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ਪੁਨਾ ਮੈ
ਸਾਨਾਮ ਰਤਨ ਨਿਰਮੋਲਕ
ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ
ਮੈਜੀ. ਦੇ. ਕੋਮਲਤਾਈ ਸੇਬੇ
ਲਨੇ ਮੇ ਯ. ਮੈਜੀ ਤੂ ਆਪੇ
ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਅਯਿਸੀ.
ਮੈਠ. ਦੇ. ਆਕੜ. ਪੈਂਚ. ਅ
ਭਿਮਾਨ ਯ. ਮੈਸੇ ਗੜ ਮੇ ਮੈ
ਠ ਹਠੀਲੇ

ਮੈਡੋ. ਦੇ. ਆਕੜ ਸੇ. ਅਭਿਮ
ਨ ਸੇ ਯ. ਮੈਡੋ ਟੇਢੇ ਜਾਤ-ਅ
ਕੜ ਸੇ ਟੇਢਾ ਚਲਤਾ ਹੈ-
ਮੈਰਾਵਤ. ਸੰ. ਇਰ. ਜਲਤਿ
ਸਵਾਲਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਇਰਾਵਾਨ
ਤਿਸ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੇ ਜਨਮਾ ਹਸਤੀ

ਮੈਰਾਵਤ ਜੋ ਚੌਦਾ ਰਤੋਨੇ ਮੇ
ਗਿਨਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੁਰਗ ਮੇਂ ਇ
ਵ ਇਸ ਪੈ ਚੜਤਾ ਹੈ
ਮੈਥੇ. ਪੰ. ਈਹ, ਇਸ ਲੋਕ ਮੇਂ
ਯ. ਮੈਥੇ ਓਥੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ
ਰਖੇ ਪਤ ਪੁਨ ਮੈਥੇ ਸਾਚੇ ਸੁ
ਆਗੇ ਸਾਚੇ
ਮੈਨ. ਦੇ. ਪਰ, ਅਯਨ ਸੀ.
ਮੈਡਾਨੇ. ਦੇ. ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੂ
ਆ ਹੈ ਯ. ਦੇਖ ਕਹਾ ਮੈਡਾਨੇ
ਮੈਬ. ਫ. ਅਉਗਣ. ਅਸੁ
ਗੀ ਸੰਪਦਾ ਯ. ਮੈਬਤਨ ਚਿ
ਮੈਵੇ. ਪੰ. ਬਮਰਥ ਕੜੇ

ਮੈ

ਮੈ. ਸੰ. ਅਨੰਤ ਅਰਥਾਤ ਦੇਸ
ਕਾਲ ਕੀ ਅਵਧੀ ਸੇ ਰਹਿਤ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਤਿ ਏਕਾਖਰ ਕੋਸੇ
ਯਹ ਅਬਯਾਯ ਹੈ ਇਨ ਅਰ
ਥੋਂ ਮੇਂ ਅਹੁਨ. ਬੁਲਾਨ, ਸੰਬੇ
ਧਨ. ਬੁਲਾਕਰ ਸਾਮਨੇ ਕਰਨ

, ਬਿਰੋਧ, ਨਿਰਣਯ. ਨਿਰਧ
ਰਣ, ਸੂਵੇਂ ਕਾ ਓਕਾਰ. ਜੈਸੇ ਕ
ਹਾ ਹੈ ਕਾਲਕ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਚ
ਤੁਰਦਸ ਸੁਰ ਸੁਰੂਪ ਜੋ ਪੁਲ
ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਵਹੀ
ਪੁਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਔਰ ਨਾਦ
ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਸੂਵੇਂ ਕਾ
ਸੇਤੁ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਰਨੇ ਹੇਤੁ,
ਔਕਾਰ ਅਖਰ ਯਹ ਅਰਥ
ਸਬਦਾਰਥ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਮੇਂ ਹੈ

ਮੈ

ਮੰਗਾਰਉ. ਗੁ. ਮੰਗਦ ਯ.
ਫਿਰਣ ਸੀਹ ਮੰਗਾਰਉ
ਮੰਧਿਆ. ਗੁ. ਹੇ ਨੇੜ ਹੀਨ
ਮੰਜੀਮੈ. ਗੁ. ਪਾਈਮੈ ਯ.
ਮੰਜਨ ਤੈਸਾ ਮੰਜੀਮੈ ਜੈਸਾ
ਧਿਰਭਾਵੇ
ਮੰਜਲੀਆ. ਗੁ. ਦੋ ਹਾਥ ਜੋ
੩ ਪਾਰਥਨਾ ਕਾ ਸਬਦ ਯ.
ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਧੁਰੇ ਹੀ ਹੂਆ,

ਕੁੰਬੇ ਕਰ ਜੋੜੇ ਦੇ ਹਾਥ ਯ. ਕਰ
 ਸਾਧੁ ਅੰਜਲੀ ਪੁਨ ਵਡਾ ਹੋ
 ਅੰਬ ਪਇਆ. ਪੰ. ਮ. ਮੁਖ
 ਬਕ ਪਇਆ ਯ. ਜਿਸ ਅੰਦ
 ਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹ ਅੰਬ ਪਇਆ
 ਬਕਤ ਹੋ ਜਾਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਪੰਜਾਬ
 ਮੇ ਅੰਬ ਪੈਨਾ, ਅੰਬ ਜਾਨਾ ਹੈ
 ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਹੈ ਉਸ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਿੰਦਾ ਕ
 ਰਤੇ ਕਾ ਮੁਖ ਬਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇ
 ਅੰਧ ਕਮਾਇ. ਗੁ. ਜਿਨ ਕ ਹੈ
 ਰ ਮੇ ਸੇ ਕਬੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਉਪ
 ਜੇ ਅੰਸੇ ਕਾਮ ਕਰੇ ਹੈ
 ਅੰਸ. ਸੰ. ਹਿੰਸਾ. ਅਵਯਵ
 ਅੰਕੁਸ. ਸੰ. ਕੁੰਡਾ ਹਾਥੀ ਚਲਾ
 ਅੰਦੇਸਾ. ਫਾ. ਚਿੰਤਾ ਯ. ਨੇ ਕਾ
 ਚੂਕੇ ਮਨ ਹੁ ਅੰਦੇਸਾ
 ਅੰਬਰੀਆਸ. ਪੰ. ਪਹੁਚ ਪ
 ਈ ਹਾਂ ਯ. ਪੰਧ ਜੁਲਾਈ ਨਹ
 ਜੁਲਾ ਆਖਾਂ ਅੰਬਰੀਆਸ
 ਅੰਦੋਹ. ਫਾ. ਨਾਖੁਸੀ ਯ. ਦੂ

ਖ ਅੰਦੋਹ ਨਹੀਂ ਤਿਹ ਠਾਉ
 ਅੰਧ ਹੋ. ਦੇ. ਅੰਧਿਓ ਯ. ਲਾ
 ਲਚ ਛੋਡੋ ਅੰਧ ਹੋ
 ਅੰਧ ਕਹ. ਗੁ. ਅੰਧੇ ਰੇ ਮੇ
 ਯ. ਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰਧ ਕਹ
 ਅੰਕ. ਸੰ. ਗੋਦ ਮੇ ਯ. ਹਰਿ
 ਅੰਕ ਸਮਾਇ ਪੁਨਾ ਪਿਆ
 ਅੰਕ ਅੰਕ ਸਮਾਈ-ਪਤਿ
 ਕੀ ਗੋਦ ਮੇ ਅੰਕ ਪਿਆਰੀ
 ਬਨ ਸਮਾਈ ਤਬ ਇਛਾ ਪੁ
 ਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਹਿਰਦੇ ਮੇ ਯ.
 ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕ ਸਮ
 ਵੇ, ਏਕ ਦੇ ਆਦਿ ਸੰਖਿਆ ਬੋ
 ਧਕ ਅੰਗ, ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗ ਸੰ.
 ਅੰਭੇ ਕਾ. ਦੇ. ਜਲ ਕਾ ਯ.
 ਅੰਭੇ ਕਾ ਕਰ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ
 ਅੰਬਰੀਕ. ਦੇ. ਸੁਰਯ ਬੰਸੀ
 ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸ਼ੁਰਨੇ ਦੁਰਬਾਸਾ ਰਿਖੀ ਕਾ
 ਮਾਨ ਭੰਗ ਕੀਆ ਅੰਬਰੀ
 ਖ ਸੰ. —

ਅੰਡੂਕੁੰਗੁ ਬੁਝਾਂਡਕਾ
 ਟੁਕੜਾ ਨਰਕਥਾਨ ਪਾਪੀ
 ਜੋਨੇਕੇ ਪਕਨੇ ਹੇਤ ਚੁਲਾ ਹੈ
 ਵਾਸਤਵ ਸੇਉਤਮ ਬਿਭੂਤੀ
 ਕਾ ਬਰਨਨ ਹੈ ਯਾਂਤੇ ਬੁਝਾਂ
 ਡਕਾ ਟੁਕੜਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਿਸ
 ਕਾ ਚੁਲਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚੁਲੇ ਪੈਪੱ
 ਕਾ ਸਰਬਤ੍ਰ ਖਾਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇ
 ਸਲੋਕ ਮੇਂ ਕੀਏ ਕਰਮ ਸਰ
 ਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗਾਦਿ ਥਾਨੇਂ
 ਮੇਂ ਭੋਗੇ ਹੈਂ ਯ. ਅੰਡੂਕੁੰਗੁ ਜਾ
 ਚੈ ਭੁਸਮਤੀ

ਅੰਗੁੰਸੀ. ਨੇੜ ਨਾਸਕਾਦਿਕ
 ਅਵਯਵੇ ਮੇ ਯ. ਸਰਬਰ
 ਖਾ ਗੁਰਦਿਆਲਹ, ਸਰੀ
 ਰ, ਉਪਾਯ, ਨਾਮੁਖਯ ਭਾਵ
 ਗੋਟਵਸਤੁ, ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਸੰ
 ਬੋਧਨ ਮੇ, ਗੁ. ਅੰਤਹਕਰਣ
 ਯ. ਅਜਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ
 ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁੜ ਜਾਇ - ਕਾ
 ਹੁਨਿ ਸਿਤ ਸੇ ਆਜਹੀ ਪ੍ਰਮੇ

ਸੁਰਸਾਥ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕੀ ਬਿਰਤਾਵਾ
 ਲੀਨਹੀ ਹੁਈ ਇਸਲੀਏ ਪੁਨ
 ਪੁਨਾਹਮਾਰ ਅੰਤਹਕਰਣ
 ਬਮਾਕੁਲ ਹੋਵੇ ਹੈ, ਪੱਖ ਯ.
 ਜਿਸਕਾ ਅੰਗ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ
 ਅੰਗੀੰਗੁ. ਪੱਖ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
 ਯ. ਰਾਖੇ ਅੰਗੀ ਅੰਡ - ਹੇ ਪੱਖ
 ਮੇਂ ਰਖਣੇ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰਰ
 ਖੇ ਅਪਨੇ ਪੱਖ ਮੇਂ

ਅੰਡੁੰਗੁ. ਪੱਖ ਮੇਂ ਯ. ਫਿਰ
 ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਡ - ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕੇ ਪੱਖ ਮੇਂ ਬਿਚਰਤਾ ਹੈ
 ਮੁਕਤੀ ਨਹੀ ਪਾਤਾ, ਹੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਯ. ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਅੰਗੀ ਅੰਡ
 ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਪੱਖ ਮੇਂ ਰਖੇ

ਅੰਡੈੰਗੁ. ਅੰਮਃ ਇਨ ਬਿੰ
 ਦੀ ਬਿਸਰਗ ਵਾਲੇ ਅਖਰੇ ਕੰ
 ਨਾਮ ਹੈ ਯ. ਆਯੋ ਅੰਡੈ ਸਭ
 ਜਗ ਆਇਆ

ਅੰਚੰਸੀ. ਖੜੇ ਹੋਣੇ ਜੈਸੇ ਰੋਮਾਂ
 ਅੰਬੁਜੰਸੀ. ਕਮਲ ਚ

ਅੰਭੂਜ. ਸੀ. ਅੰਡੇ ਸੇ ਪੇਦਾ ਹੋਨੇ
 ਵਾਲੇ ਪੰਖੀ ਕੀੜੇ ਆਦਿ ਜੀ
 ਅੰਦਾਜ਼ਾ. ਫਾ. ਮਾਪ ਸੇ [ਵ
 ਯ. ਤਿਸਤ ਪੀਰ ਲਫਜ਼ ਕ
 ਮਾਇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ- ਜੈਸੇ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਉਸੀ ਮਾਪ ਸੇ
 ਉਨਕੇ ਬਚਨ ਕਮਾਵਨੇ ਯਹ
 ਸੁਰਗ ਹੈ ਸੁਖ ਭੋਗਨੇ ਹੇਤ
 ਅੰਦੁ. ਪੰ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਅੰਤਰ ਖੂਹਟਾ. ਵ. ਦੇਹ ਭੀਤ
 ਰੂਪ ਅੰਤਰ ਕਰਣ ਯ. ਅੰ
 ਤਰ ਖੂਹਟਾ ਅੰਸਿਤ ਭਰਿਆ
 ਸਬਦੇ ਕਾਢ ਪੀਏ ਪਨਿਹਾਰੀ
 - ਦੇਹ ਭੀਤਰ ਅੰਤਰ ਕਰਣ
 ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਸੁਰੂਪ
 ਅੰਸਿਤ ਸੇ ਪੂਰਿਆ ਹੈ ਤਿਸ
 ਕੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੇ ਕਾਢ
 ਅੰਤਰ ਕਰਣ ਸੇ ਜੁਦਾ ਜਾਨ
 ਪੀਤੇ ਹੈ ਉਤਮ ਭਗਤ
 ਅੰਧੀਕੋਠੀ. ਗੁ. ਗਮਨ ਯੀਨ
 ਕੋਠੇ ਮੇ ਭਾਵ ਮਨੇ ਸੇ ਯ. ਅੰ

ਧੀਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀ
 ਅੰਡੁ. ਸੀ. ਪੰਖੀ ਆਦਿ ਕੇ ਕਾ
 ਆਂਡਾ, ਬੈਜਾ, ਬ੍ਰਿਖਣਕੀ.
 ਪਤਾਲੂ ਕੀ ਗੋਲੀ, ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ
 ਯ. ਅੰਡੂ ਟੁਕ ਜਾਏ
 ਅੰਭੂਕੁੰਡੁ. ਸੀ. ਜਲ ਕੇ ਕੁੰਡ ਮੇ
 ਯ. ਜੈਸੇ ਅੰਡੂ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿ
 ਉ ਪਰਤ ਸਿੰਧ ਗਲ ਜਾਹਾ -
 ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਲ ਕੇ ਕੁੰਡ ਮੇ
 ਕਰ. ਹਾਥ ਸੇ ਰਖਾ ਸਿੰਧ. ਸੇ
 ਧਾ ਲਵਣ ਪੜਤਾ ਹੀ ਗਲ
 ਜਾਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਦਸ
 ਹੈ ਇਸ ਪਾਠ ਕੇ ਬਾਨ ਮੇ ਲੇ
 ਖੋਕੇ ਕੀ ਭੂਲ ਸੇ ਸੁਧੀਗ ਕੇ
 ਬਾਨ ਮੇ ਸੁਗੰਧ ਵਤ ਅੰਭੂਕੁੰ
 ਭੁਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਕਰਤਾਰ
 ਪੁਰ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
 ਮੇ ਅੰਭੂਕੁੰਡ ਪਾਠ ਹੈ ਅੰਭ
 ਕੁੰਡ ਨਹੀ
 ਅੰਕਣ. ਸੀ. ਹਵੇਲੀ ਕੇ ਚੌਕ
 ਮੇ ਅਰਥਾਤ ਹਿਰਦੇ ਮੇ, ਅੰ

ਗਣ ਸੀ.

ਅੰਮਾਵਣ. ਪੰ. ਸਮਾਤੇ ਨਹੀ
ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਹੈਂਯ. ਅੰ
ਮਾਵਣ ਡੋਸੜੇ

ਅੰਨਪਾਣੀ. ਗੁ. ਅੰਨ ਜਲ

ਯ. ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇ

ਆ, ਗੁਨ ਅੰਨ ਭੁਕਤੀ ਰੂਪ

ਯ. ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਮੁਚ ਉਪਾਇ

- ਨਿਰੰਕੁਸ ਡਿਪਤੀ ਅੰਨਿ

ਸ਼ਾ ਸਾਂਤੀ ਹੇਤ ਰਿਦੇ ਰੂਮੀ

ਮੇ ਗੁਨ ਭੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਉਪਾਏ

ਅੰਤੁ. ਸੰ. ਨਾਸ, ਓੜਕ, ਮਰਨ

ਸਮੇ ਯ. ਅੰਤ ਕਾਲ ਜੋ ਲਛ

ਮੀ ਸਿਮਰੇ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਯ.

ਆਦਿ ਅੰਤ ਲਿਵ ਲਾਗ ਪੁਨ

ਅੰਤੁ. ਦੇ. ਦੇਸ ਕਾਲ ਕੀ ਅ

ਵਧੀ ਸੇ ਯ. ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ

ਸਦਾ ਬਿਅੰਤਾ. ਓੜਕ ਨਹੀ

ਦੇਸ ਕਾਲ ਕੀ ਅਵਧੀ ਸੇ,

ਅੰਤ ਕਾ ਯ. ਜਬ ਅੰਤੀ ਅ

ਉਸਰ ਆਇ ਬਨਿਓ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ. ਦੇ. ਘੀਉ, ਜਲ,

ਸੁਧਾ, ਬਿਨ ਮਾਗੇ ਮਿਲੀ ਵ

ਸਤੁ, ਮੁਕਤੀ, ਗੁਨ ਯ. ਅੰ

ਸ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ਅਮਰ ਸੁਹੇਇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ. ਦੇ. ਅਮ੍ਰਿਤ

ਅੰਗਦ. ਸੰ. ਅੰਗ ਸਬਦ ਕੇ

ਉਤਰ ਵਦੇ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਅੰ

ਦੇਨਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯਾਤੇ ਉਪਦੇ

ਸ ਜਨਮ ਗੁਨ ਦੁਰਾ ਮੇਖ ਸ

ਮੇ ਦੇਹ ਇਵ ਯਾਦਿ ਸਮੁਦਾ

ਯ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ

ਗੁਰੂ ਵਾ ਉਪਦੇਸ ਦੁਰਾ ਸੇਵ

ਕੋ ਕੋ ਗੁਨ ਭੁਕਤੀ ਕੇ ਸਾਧਨ

ਰੂਪ ਅੰਗੋ ਕੋ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ ਤਬ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇ

ਅਪਨੇ ਅੰਗੋ ਕੋ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ

ਗੁਰੂ ਯ. ਅੰਗਦ ਲਹਟੇ ਸੰ

ਗਹੁਇ, ਬਾਲੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ,

ਬਾਹੁ ਕਾ ਭੂਖਣ

ਅੰਬੁਦ. ਸੰ. ਮੇਘ

ਅੰਧ. ਸੰ. ਨੇੜ ਹੀਨ, ਗੁਨ

ਹੀਨਯ. ਨਨਕਏਹਨੇੜਅੰ
ਧਸੇ, ਖਸਮੇਭੁਲੇ ਯ. ਅੰ
ਧੇਸੇਈਨਨਕਾ ਖਸਮੇਘੁ
ਬੇਜਾਨ, ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਜ
ਨਮ ਗਾਨ ਹੀਨਯ. ਸੁਣਮ
ਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੁਛਿਆਰ,
ਅਤ੍ਰਿਤ ਅੰਧੇਰਾ ਯ. ਬਿਨ
ਨਾਵੇ ਸਭ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ,
ਬਡੀ ਅਯੋਗਾ ਯ. ਅੰਧੀਕੰ
ਮੀਅੰਧ ਸਜਾਇ, ਗਾਨਰ
ਹਿਤ ਸਭਾ ਯ. ਅੰਧਾ ਬਗ
ੜਾ ਅੰਧੀ ਸਬੈ, ਗਾਨਹੀ
ਨਰਿਦਯੋ ਮੇਂ ਯ. ਅੰਧੀਕੋ
ਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ

ਅੰਬੁਧਿ. ਸੰ. ਸਮੁਦ੍ਰ
ਅੰਤਰਵਿਧਾ. ਗੁ. ਰਿਦਾ ਬੇ
ਧਾਗਿਆ ਹੈ ਹਰਿ ਸਾਬ
ਅੰਨ. ਦੇ. ਅਨਾਜ ਯ. ਤਜਿ
ਐਅੰਨ ਨਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ,
ਗਾਨਰੂਪ ਯ. ਅੰਨ ਧਨਬ
ਹੁਤ ਉਪਜੇ- ਗੁਰੁ ਸੁਰੂਪ

ਮੇਘਕੇਉਪਦੇਸ ਸੁਰੂਪਜ
ਲਸੇ ਗਾਨਐ ਮੁਕਤੀ ਬ
ਹੁਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਹੈ, ਅੰਨ
ਸੰ. ਉਭੇਲੋਕੋ ਕੀ ਲੱਜਾ ਸੇ
ਹੀਨਯ. ਅੰਦਰੇ ਅੰਨਾ ਬ
ਹੋਰੇ ਅੰਨਾ- ਪਰਲੋਕ ਐਰ
ਲੋਕਕੀਲੱਜਾ ਸੇ ਹੀਨ
ਅੰਨੀ. ਗੁ. ਅੰਨਕੀ ਯ. ਤੇ
ਟਨਆਵੈ ਅੰਨੀ, ਅੰਨ
ਕੇਦਾਨਸੇ ਯ. ਜੂਠਨਅੰਨੀ
- ਜੂਠਨਹੀ ਦੂਰ ਹੋਤੀ ਅੰ
ਨਦਾਨਸੇ, ਅੰਨ ਸੇ ਯ.
ਅੰਨੇ ਬਾਹਰ ਜੇ ਨਰਹੋਵੇ,
ਨੇੜਹੀਨ

ਅੰਜਨ. ਸੰ. ਸੁਰਮਾ ਯ. ਸੋ
ਲਹ ਕੀਏ ਸਿੰਗਾਰ ਕਿਅੰ
ਜਨਪਾਜਿਆ, ਨਿਖਲਦੁ
ਖਐ ਤਿਨਕੀਮੂਲਮਾਯਾ
ਮੇਂ ਯ. ਅੰਜਨ ਮਾਹਨਿਰੰਜ
ਨਰਹੀਏ, ਗਾਨ ਯ. ਗਾਨ
ਅੰਜਨ ਗੁਰਦੀਆ ਪੁਨਾ

ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ - ਗੁਨ ਅੰ
 ਜਨ ਸੇ ਸੁੰਦ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ
 ਅੰਗਨੰ ਸੰ. ਮੰਦਰ ਕਾ ਚੌਕ
 ਅੰਤਰ ਸੁੰਨੰ. ਗੁ. ਕਾਰਨ ਮੋਹ
 ਮੋਹੀ ਅਫੁਰ ਬਾਪ ਕਹੈ
 ਯ. ਅੰਤਰ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰ ਸੁੰਨੰ
 ਬਿਭਵਣ ਸੁੰਨਮ ਸੁੰਨੰ
 ਅੰਬੀ. ਦੇ. ਅੰਬੀ ਕੀ ਅਰਥ
 ਤਵੈਵ ਸੰਪਦ ਕੇ ਗੁਣੇ ਕੀ
 ਯ. ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀ ਏਹ
 ਅੰਬ. ਦੇ. ਅੰਬ ਬਿਛ ਯ. ਕੇ
 ਕਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤ ਚਵੇ ਸੁ
 ਹਾਵੀਆ ਪੁਨਾ ਅੰਬੀ ਛਾ
 ਵੜੀ ਏਹ, ਪੰ. ਮਾ. ਥੱਕ ਯ.
 ਮੁਹ ਅੰਬ ਪਇਆ
 ਅੰਭੈ. ਸੰ. ਜਲ ਕੇ ਯ. ਅੰਭੈ
 ਕੇ ਸੰਗ ਨੀਕਾ ਵੰਨ ਪੁਨਾ ਅੰ
 ਭੈ ਕਾ ਕਰ ਭੰਡਾ ਧਰਿਆ,
 ਜਲ ਯ. ਅੰਭੁ ਕੁੰਡ
 ਅੰਮ. ਗੁ. ਮਾਤਾ ਯ. ਅੰਮ
 ਅਬੇ ਬਾਵਹੁ

ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ. ਦੇ. ਨਿਖਲ
 ਕੇ ਭੀਤਰ ਹੋਕਰ ਪ੍ਰੇਰਣੇ ਵਾ
 ਲਾ ਯ. ਅਚੁਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ. ਅ
 ਨਜਾਨ ਜਨ ਇਸ ਕਾ ਅਰ
 ਥ ਅੰਤ ਕੀ ਵਾਰਤਾ ਜਾਨਨੇ
 ਵਾਲਾ ਸਮਝਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਰ-
 ਬਗ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅੰ
 ਤਰ ਜਾਮੀ ਕਾ ਨਹੀਂ ਕਾਰੇਤੇ
 ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਰਥ ਭੀਤਰ ਹੈ
 ਜਾਮੀ ਕਾ ਪ੍ਰੇਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ ਨ
 ਹੀ ਯਹੀ ਅਰਥ ਵੇਦ ਕੇ ਅੰ
 ਤਰ ਜਾਮੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਠ ਵਿ
 ਖੇ ਬ੍ਰਿਹਦਾਰਨਯਕ ਉਪਨਿ
 ਸ਼ਦ ਮੋ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅੰਤਰ ਜਾ
 ਅੰਤਰ ਜਾਮ. ਗੁ. ਮੀ ਸੀ.
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ. ਗੁ. ਗੁਨ
 ਅੰਜਨ ਸੇ ਸੁੰਦ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ
 ਅੰਕੁਰ. ਸੰ. ਅੰਕੁਰ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਯ. ਪਰਾਪੁਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰਜਾ
 ਗਿਆ - ਸੁਭ ਕਰਮਕਾਫਲ
 ਅੰਗਰੈਂਗੁ. ਅੰਗਰਾਰਿਖੀ
 ਯਹ ਰਿਖੀ ਸਾਤੁ ਮੇਂ ਏਕ ਹੈ
 ਅੰਗੂਰੀ. ਦੇ. ਅੰਕੁਰ. ਪੜਸੂ
 ਈ ਯ. ਚੋਰੀ ਮਿਰਗ ਅੰਗੂਰੀ
 ਖਾਇ - ਮ੍ਰਿਗ ਸਮ ਜੀਵ ਸਬ
 ਦਾਇਕੋ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਭੋਗੇ ਹੈਂ
 ਅੰਦਰ. ਦੇ. ਭੀਤਰ ਯ. ਜਿਨ
 ਪਟ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਹੁਦੜ
 ਅੰਬਰ. ਦੇ. ਬਸੂ ਯ. ਅੰਬਰ
 ਲੇਤ ਉਬਾਰੀ ਅਲੇ, ਸੁਰੀ
 ਧਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਅੰਬਰ ਪੁ
 ਸਿਧ, ਆਕਾਸ ਅਰਥਾਤ
 ਭੁਵਲੋਕ ਯ. ਅੰਬਰ ਧਰ
 ਤ ਵਿਛੋੜ ਗੁ. ਉਰਧ ਸਿਰ
 ਬਲ ਮੇਂ ਯ. ਅੰਬਰ ਕੁੰਜਾ ਕੁ
 ਰਲੀਆ

ਅੰਧੇਰ. ਦੇ. ਅਗਨ ਅੰਧ
 ਕਾਰ ਸੇਂ ਯ. ਅੰਧੇਰ ਅੰਧੀ
 ਵਾਪਰੈ - ਅਗਨ ਸੇਂ ਅੰਧੀ

ਬੁਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਬਪੁੜੇ ਜੀ
 ਵੇ ਕੀ, ਅੰਧਾਰ, ਅੰਧੇਰੇ
 ਯ. ਨਾ ਦੀਸੇ ਅੰਧੇਰਾ - ਨਹੀ
 ਦਿਸਤਾ ਅੰਧੇਰੇ, ਅੰਧਾਰੇ
 ਯ. ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤਜੇ ਵਿ
 ਅੰਧਘੋਰ. ਦੇ. ਬਡੇ ਕਾਰੇ
 ਅਗਨੀ ਯ. ਅਸੰਖ ਮੂਰ
 ਖ ਅੰਧਘੋਰ, ਭਯੰਕਰ ਅੰ
 ਅੰਦੇਸਰਾ. ਦੇ. ਸੀਵੇਹ ਧੇਰਾ
 ਅੰਗੀਕਾਰ. ਸੰ. ਸ਼ੀਕਾਰ ਯ.
 ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ ਓਪਰਾ ਮੇਂ ਸਰ
 ਪੁਨਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਓਹ ਕਰੇ ਤੇਰ
 ਅੰਧਿਆਰਾ. ਗੁ. ਅੰਧਕਾਰ
 ਯ. ਬਿਨ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ
 ਕੀ ਬਿਨ ਸੈਨ ਅੰਧਿਆਰਾ,
 ਅੰਧਕਾਰ ਮੇਂ ਯ. ਅੰਧਿਆ
 ਰੇ ਦੀਪਕ ਚਹੀਏ
 ਅੰਧਕਾਰ. ਸੰ. ਅੰਧੇਰਾ ਯ.
 ਜਿਹ ਅੰਦਰ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾ
 ਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰ ਤਹ ਨਾਸਾ
 ਅੰਤੀਵਾਰ. ਗੁ. ਅੰਤ ਸਮੇ

ਯ. ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀਵਾਰ-
 ਵਹੁਨਹੀਂ ਸਹਾਇ ਕਰਸਕੇ
 ਅੰਤਸਮੇ, ਮਰਨਸਮੇ ਯ.
 ਅੰਤਵਾਰਨਾਨਕ ਬਿਨ ਹਰਿ
 ਜੀਕੋਉ ਕਾਮਨ ਆਇਓ
 ਅੰਧਅੰਧਾਰ. ਗੁ. ਅਤੀ ਅੰ
 ਧਕਾਰ ਯ. ਬਿਨਸਤ ਅੰਧਅੰਧ
 ਅੰਗੁਸੁਧਾਰ. ਸੰ. ਗਲ [ਰ
 ਮੋਂ ਕ੍ਰਿਸਨਕਾ ਅੰਗੁਠਾ ਧਾਰ
 ਕੇ ਯ. ਕੁਬਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁ
 ਸੁਧਾਰ- ਜਬਕੁਬਰੀ ਮਾ
 ਲਨਪੁਸਪਲੇ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੋ
 ਪ੍ਰਥਮਮਿਲੀ ਤਬਕ੍ਰਿਸਨੇ
 ਉਸਕੇ ਪਾਓ ਪੈ ਅਪਨੇ ਚਰ
 ਨਰਖ ਗਲ ਮੋਂ ਅੰਗੁਠਾ ਦੇ
 ਕਰਸੀਧੀ ਕਰੀ ਐ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰ ਉਧਾਰੀ
 ਅੰਸਾਅਉਤਾਰ. ਵ. ਈਸ਼ਰ
 ਕੇ ਗਨ ਸਕਤੀ ਆਵੇ ਧਰ
 ਮਕਰਪੁਰਣਵਾਮਨਾਦਿ
 ਅਵਤਾਰ ਯ. ਅੰਸਾ ਅਉ

ਤਾਰ ਉਪਾਇਓਨ ਭਾਉ ਦੂ
 ਜਾ ਕੀਆ
 ਅੰਮਾਲੀ. ਗੁ. ਹੇ ਅੰਬ ਯ.
 ਹਉਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤਕੋ
 ਅੰਮਾਲੀ, ਅਮਾਲੇ ਮੇਂ ਭਾ
 ਵ ਪਾਤਿਕੋ ਪਸੰਨ ਕਰਤੇ ਕ
 ਰਮੋਂ ਕੀ ਧਾਰਣਾ ਮੇਂ ਯ. ਅੰ
 ਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੇ
 ਸਹ ਏਕ ਨ ਭਾਵਾ
 ਅੰਭੁਲਾ. ਦੇ. ਜਲਹੈ ਯ. ਨ
 ਮਤੋਰੇ ਅੰਭੁਲਾ
 ਅੰਜਲੀ. ਸੰ. ਸੂਧੇ ਕਰ ਜੋੜੇ
 ਹਾਥ ਯ. ਕਰ ਸਾਧੂ ਅੰਜਲੀ
 ਪੁਨਵਡਾਹੇ
 ਅੰਧੁਲੇ. ਦੇ. ਅੰਧੇ ਕੀ ਭਾਵ
 ਨੇੜਹੀਨ ਕੀ ਯ. ਮੇਂ ਅੰਧੁਲੇ
 ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਖੰਦਕਾਰ,
 ਹੇ ਅੰਧਲੇ ਅੰਧੇ ਹੂਏ ਯ. ਮ
 ਤ ਭੁਸਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਰਬਜਾ
 ਅੰਚਲ. ਸੰ. ਪੱਲਾ. ਭਾਵ [ਹ
 ਸੇਂ ਸਰਣ, ਪੀਛਾ ਯ. ਅੰਚ

ਲਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕ ਪੁਨਾ ਸੁ
ਪਨੇ ਉਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀਨ
ਅੰਤਕਾਲ० ਸੰ. ਮਰ ਅੰਚਲਾ
ਨਸਮੇ ਯ. ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਲਛ
ਮੀ ਸਿਮਰੇ, ਫਾ. ਬਦਲ ਇੰਤ

ਅੰਬਿਤਜਲ० ਵਾ. ਗੁ ਕਾਲ
ਰੂਕਾ ਉਪਦੇਸ ਯ. ਵਿਚ ਅੰ
ਬਿਤਜਲ ਛਾਇਆ

ਅੰਬਰਾਵੇ० ਦੇ. ਪਹੁਚਾਵੇ ਹੈ
ਯ. ਜਿਨ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੋ ਰਿ
ਜਕ ਅੰਬਰਾਵੇ

ਅੰਬਰਾ० ਪੰ. ਪਹੁਚਾ ਯ. ਇ
ਕਤੋਲ ਨ ਅੰਬਰਾ - ਤੇਰੇ
ਚੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਸਮੁਹੇ ਮੇਂ ਮੇਂ
ਏਕ ਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀਂ
ਪਹੁਚਤਾ, ਅੰਬਰੇ ਯ. ਅਮ
ਲੀ ਅਮਲ ਨ ਅੰਬਰੇ, ਅੰ
ਬਰੀ ਯ. ਆਖਾ ਅੰਬਰੀ
ਆਸ

॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾ
ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗਿ ਹੀ

ਤੇ ਗੁਰਗਿਰਾਰ ਬਕੋਸੇ
ਅਕਾਰਾ ਦਿਸ ਬਦਾਰ
ਬ ਰਚਨੰ ਸਮਾਪਤੰ॥

ਇ

ਇਉ० ਪੰ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਇ
ਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ
ਇਕਉ० ਪੰ. ਏਕ ਹੀ ਯ. ਇਕੋ
ਆਪ ਫਿਰੇ ਪਰਿਛੰਨਾ

ਇਬਾਉ० ਪੰ. ਇਸ ਬਾਨ ਮੇਂ
ਇਆ० ਪੰ. ਯਹ ਯ. ਪੁਨ ਇ
ਆ ਅਉਸਰ ਚਰੇ ਨ ਹਾਥਾ
ਮਨੁਖ ਸਮਾ

ਇਕਾਤੀਆ० ਗੁ. ਇਕੋਲਾ
ਯ. ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰ ਅ
ਪਇਕਾਤੀਆ

ਇਕਨਾਈ ਮੈ० ਗੁ. ਏਕ ਨਾਮ
ਇਕਤੁਕੀਆ० ਗੁ. ਸਮਾ ਕੀ
ਨਤੁਕਾਂਤ ਵਾਲੇ ਸਬਦ

ਇਕਰਾਇ० ਗੁ. ਏਕ ਰਾਜਾ
ਇਸ० ਦੇ. ਯਹ ਯ. ਇਸ ਮਾਰੀ

<p>ਬਿਨ-ਯਹ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰ ਕਰੀ ਬਿਨ, ਯਾਂਕੇ ਯ. ਇਸ ਕੈ ਹਾਥ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭ ਕੁਛ ਲੇਇ ਇਕੀਸ. ਦੇ. ਏਕ ਬੀਸ ਯ. ਚ ਨਿਅੰ ਹੋਇ ਇਕੀਸ, ਏਕ ਈ ਸੁਰਕੇ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਮਿਲੀ ਦੇ ਬੀਸ ਇਕੀਸ- ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਏਕ ਈ ਸੁਰਕੇ ਇਕਸ. ਪੰ. ਏਕ ਯ. ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ਪੁਨ ਇਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਅਗੇਲ ਈਏ ਖੋਹ. ਇਖਲਾਸ. ਅ. ਚਿਤ ਕੇ ਸੁ ਧ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਯ. ਰਿਦੇ ਇਖਲਾ ਸ ਨਿਰਖਲੇ ਮੀਰਾ ਇਹ. ਪੰ. ਯਹ. ਸਨਮੁਖ ਵਸ ਤੁ, ਐਸਾ ਯ. ਇਹ ਦਰਵੇਸ - ਐਸਾ ਬਿਰਕੁ ਸੰਤ, ਸੰ. ਇ ਸ ਦੇ ਸਕਾਲ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਇਹ ਗੱ ਇਹੀ. ਦੇ. ਯਹੀ ਯ. ਇ ਛ</p>	<p>ਹੀ ਤੇਰੀ ਅਉਸਰ ਇਹੀ ਤੇਰੀ ਇਵਹੀ. ਪੰ. ਐਸੇ ਹੀ ਬਾਰ ਯ. ਇਵਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ਇਉਹੀ. ਪੰ. ਬਮਰਬ ਹੀ ਇਵੇਹ. ਪੰ. ਐਸਾ ਯ. ਫਿਰ ਇ ਵੇਹ ਜੀਵਿਆ ਸਿਤ ਖਾਇ ਵ ਧਾਇਆ ਪੇਟ, ਇਸੀ ਸਮੇਯ ਸਿਤ ਇਵੇਹ ਦਾਰ ਇਕ. ਦੇ. ਏਕ ਯ. ਇਕ ਨਾਮ ਵ ਸਮੰ-ਏਕ ਨਾਮ ਮੇ ਬਸਾਵਤੇ ਹੈਂ ਇਸਕ. ਫਾ. ਇਕ ਤਰਫੀ ਚਾ ਹਨ, ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਂ ਯ. ਰਤੇ ਇਸਕ ਇਕਾਕੀ. ਗੁ. ਏਕ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਯ. ਹੋ ਮਾਗੇ ਭਗਤ ਇਕਾਕੀ ਇਕਤੁਕੇ. ਵਾ. ਏਕ ਅਨੁਪਾ ਸਕੀ ਵੇ ਵੇ ਤੁਕਾਂ ਵਾਲੇ ਸਬ ਦ ਯ. ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਇਤਨਕ. ਪੰ. ਬੋੜਾ ਸਾ ਯ. ਇਤਨਕ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ਇਖਲਾਕ. ਯ. ਨਿਸਕਪਟ</p>
---	--

ਪ੍ਰੇਮ	ਬਲੀਦੇਨੀ ੬ ਇਤਨੇ ਕਰਮੇ
ਇਤਫਾਕ. ਯ. ਮੇਲ	ਕਾਨਾਮ ਇਸਟ ਕਰਮ ਹੈ
ਇਛਾ ਪੁਰਕ. ਸੀ. ਇਛਾ ਪੁਰ	ਇਠ. ਪੰ. ਪਿਆਰਾ, ਇਠੇ ਯ. ਹੈ
ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯ.	ਇਠੇ ਨਿਤ ਪਿਆਇਦਾ ਇਸ
ਇਛਾ ਪੁਰਕ ਰਖੇ ਨਿਦਾਨ	ਇਕਰੇ. ਪੰ. ਮਿਲੇ ਬੈਠੇ ਸੀ.
ਇਖ. ਦੇ. ਈਖ. ਕਮਾਦ	ਯ. ਬਿਰਖੇ ਹੇਠ ਸਭ ਜੀਤਇ
ਇਛਾ. ਸੀ. ਚਾਹ. ਬਾਂਛਾ, ਇਛੇ	ਕਰੇ ਇਕ ਤਤੇ ਇਕ ਬੋਲਨ
ਯ. ਜੇ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਏ	ਮਿਠੇ-ਏਕ ਸੁਖਦਾਈ ਏਕ
ਇਟ. ਪੰ. ਈਟ ਯ. ਇਟ ਸਿਰਾ	ਦੁਖਦਾਈ ਬਚਨ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ
ਟੇਭਾਇ ਸਉਣ	ਇਕੋਡੀ. ਪੰ. ਦੇਵੀ ਯ. ਕਹੇਤ
ਇਸਟ. ਦੇ. ਪੁਜਿਤ. ਪੁਜਾਹੂ	ਧਰਾਇ ਇਕੋਡੀ ਕਰੇ
ਆ, ਅਭਿਲਖਤ. ਬਾਂਛਿਤ,	ਇਆਣੇ. ਪੰ. ਬਾਲਕ ਯ. ਨ
ਪ੍ਰਿਯਵਸਤੁ ਯ. ਮਨਕਾਇ	ਲਾਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ, ਗੁਨ
ਸਟ ਗੁਰ ਸੰਗ ਪਿਆਨ, ਯ	ਹੀਨ ਯ. ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ
ਗਾਇ ਕਰਮ, ਏਰੰਡ ਕਾ ਬ੍ਰਿ	ਕਿਆ ਕਰੇ, ਬਾਲਕ ਯ. ਹੋ
ਛ, ਸੰਸਕਾਰ, ਯਗ ਕੀ ਵੇਦੀ	ਇਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮ
ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਾ ਦਾਨ, ਇਸਟ	ਇਤੁ. ਦੇ. ਇਸ ਯ. ਇਤਰੰਗ
ਕਰਮ. ਅਗਨਿ ਹੋਤ੍ਰ ੧ ਤਪ	ਨਾਚੇ ਰਖ ਰਖ ਪਾਇ, ਇਸ
੨ ਸਤ ਬੋਲਨ ੩ ਵੇਦੋ ਕੇ ਅ	ਲੋਕ ਮੇਂ ਯ. ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓ
ਰਥ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ੪ ਅਤਿਥੀ	ਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ
ਓ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਬਿਸ਼੍ਟੇ ਦੇਵੇ ਕੀ	ਇਤਿ. ਸੀ. ਯਹ ਯ. ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ

ਕਬੀਤ ਬੇਦਾ ਇਤਿਨ ਇਤਿ
 ਨ ਭਾਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਂ ਸੁਖ
 ਮਪ੍ਰਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲ ਪ੍ਰਚ
 ਨਹੀਂ ਐਸੇ ਵੇਦ ਕਹਤੇ ਹੈਂ,
 ਸਮਾਪਤਿ, ਹੇਤੁ,
 ਇਕਤੁੰਗੁ. ਏਕਕਾਮਾਦਿਦੇਖੇ
 ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇਯ. ਸਭ ਇਕਤ
 ਸਾਦ ਮੁਠੀ-ਸਭ ਸਿਸੀਕਾ
 ਮਾਦਿਕੋ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਮੇਂ ਠਗੀਗ
 ਈ ਹੈ, ਏਕਯ. ਇਕਤ ਘਰ
 ਆਟੇ, ਇਕਤ ਯ. ਮਾਇਆ
 ਕਰੈ ਇਕਤ
 ਇਕਾਂਤੀ. ਦੇ. ਏਕਾਂਤ ਰਹਨੇਵਾ
 ਲਾ ਯ. ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸ ਰਿਦਾ
 ਇਕਾਂਤੁੰਗੁ. ਨੇਮ ਕਰਕੇ ਠਾਇ
 ਯ. ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਇਕਾਂਤ
 ਇਛਤੁੰਗੁ. ਚਾਹਤਾ ਅਰਥਾ
 ਤ ਜਾਨਤਾ
 ਇਛਤੁੰਗੁ. ਸੰ. ਬਾਂਛਿਤ
 ਇਲਤੁੰਗੁ. ਅ. ਸਬਬ. ਨਿਮਿੱਤ, ਵ
 ਜਹ. ਪ੍ਰਕਾਰ, ਬੀਮਾਰੀ. ਰੋਗ

ਭਾਵ ਬੀਮਾਰੀ ਸਰੀਖੇ ਜਨੋਂ ਕੋ
 ਦੁਖਦਾਈ ਯ. ਇਲਤ ਕਾਨ
 ਉਚੋਧਰੀ ਕੁੜੀ ਪੁਰੇ ਬਾਉ ਇੰ
 ਇਤੁਓਤੁੰਗੁ. ਵ. ਲੋਕ ਲਤਅ.
 ਪਰਲੋਕ ਕੀ
 ਇਥੰ. ਸੰ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਇਆਨਥੁੰਗੁ. ਇਆਨਪਨਾ
 ਯ. ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰੇ ਇਆਨ
 ਇਦੰ. ਸੰ. ਯਹ ਯ. ਪਰਮੰ ਬ
 ਪ੍ਰਸੰਨਸਿਦੰ
 ਇੰਦੁੰ. ਦੇ. ਇੰਦੁ ਯ. ਇੰਦੁ ਬਰ
 ਸੇ ਧਰਤ ਸੁਹਾਵੀ-ਇੰਦੁ ਬਰਸੇ
 ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਵਾਲੀ ਹੋਵੈ
 ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਤਬ
 ਸਿਖ ਕਾ ਹਿਰਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਇੰਦੁ ਸੰ. ਪਰਮ ਐਸੁ ਰਯ ਵਾ
 ਲੇ ਕਾ ਨਾਮ ਇੰਦੁ ਹੈ
 ਇੰਦੁੰ. ਸੰ. ਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰ. ਵ. ਯਹ ਆਨੰ
 ਦ ਹੋਨੇ ਕੀ ਰੀਤਿ ਹੈ
 ਇਹ ਬਿਧਿੰ. ਵ. ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਪੈਯ. ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੈਮਨ ਜੋਗ
ਨੀ. ਯਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਮੋਮਨ ਕੇ ਜੋੜਨੇ ਕਾ

ਇਕ ਅਧ. ੬. ਏਕ ਪੁਰਾ ਗਾ
ਨੀ ਆਧਾ ਜਿਗਾਸੁ ਵਾਸਤ
ਵਸੇ ਕੋਈ ਯ. ਇਕ ਅਧ ਨ
ਇ ਰਸੀਅਤਾ - ਅਨੇਕ ਮਨੁ
ਖਨ ਮੋ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਨਾਮ ਕਾ
ਰਸੀਅ ਪੈ ਬਚਨਾਂਤਰ ਭੀ
ਪੈ ਕੋਟ ਮਧੇ ਕੋਈ ਬਿਰਲਾ ਸੇ
ਵਕ ਹੋਰ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ
- ਬਿਉਹਾਰੀ. ਦੁਕਾਨ ਦਾਰੋਂ
ਸਮ ਜਮਾਨੇ ਸਾਜ

ਇਨ ਬਿਧ. ੭. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਯ. ਇਨ ਬਿਧ ਬੁਡੀ ਮਾਕਰੀ
ਭਾਈ ਬੁਡੀ ਸਿਰ ਕੇ ਭਾਰੇ
ਇਨ. ੮. ਇਸ ਯ. ਇਨ ਬਿਧ
ਮਨ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ
ਇਕ ਵਰਨ. ੯. ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਨ
ਵਾ ਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ ਯ. ਸਿ
ਸੁਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰ

ਮਕੀ ਗਾਤਿ ਰਹੀ
ਇਕ ਨ. ੧੦. ਗੁ. ਏਕ ਨੇ ਯ. ਇਕ
ਨ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾ
ਵੀ ਗੀਤਿ - ਕਾਹੁ ਏਕ ਨੇ ਚਲੀ
ਤਾ ਪੈ ਭਾਵ ਕੋਈ ਏਕ ਚਲੇ ਪੈ
ਵਿਰਕੂ ਕੀ ਗੀਤਿ ਪੈ
ਇਕ ਫਾ. ੧੧. ਏਕ ਹੋ ਗਏ ਪੈਂ
ਯ. ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇ
ਕਫਾ. ਗੁਰੁ ਕਹੇ ਭਗਤ ਜਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋ ਗਏ ਪੈਂ
ਇਬ. ੧੨. ਅਬ ਯ. ਇਬਤਬ.
ਇਸ ਸਮੇ ਐ ਅੰਤ ਕੋ
ਇਭੁ. ੧੩. ਹਾਥੀ
ਇਮ. ੧੪. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਇਸਮ. ੧੫. ਨਾਉ
ਇਕ ਦਮੀ. ੧੬. ਏਕ ਸੁਸਕੀ
ਜੀਵਗੀ ਵਾਲੇ ਯ. ਹਮ ਆ
ਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਬਚਨਾਂਤ
ਰ ਮੇਂ ਮਤ ਜਾਣਾ ਸਾਹ ਆਵੇ
ਕਿਨ ਆਵੇ ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਪੈ
ਇਧਰ. ੧੭. ਇਸ ਪਾਸੇ

ਇਜ਼ਾਰਾ. ਫਾ. ਸੁੱਥਨ ਯ. ਸੋਲ
ਹਸਹਸਇਜ਼ਾਰਾ

ਇਫਤਰਾ. ਅ. ਬਹੁਤਾਨ ਬਹ
ਕਾਵ ਯ. ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤ
ਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰ ਨ
ਜਾਇ - ਸਾਮਾਦਿ ਚਾਰੇ ਵੇਦ
ਐ ਅੰਜੀਲ ਆਦਿ ਚਾਰੇ ਕਿ
ਤਾਬਾਂ ਪਰਸ ਪਰਬਿਰੁੱਧ ਬਚ
ਨੇ ਸੇ ਸੀਦੇਹ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈਂ
ਯਾ ਤੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਬਿਨਾ ਇਨ ਸੇ ਚਿਤਕਾ ਸੀਦੇ
ਹ ਜਾਨਾ ਕਠਨ ਹੈ। ਬਚਨ ਭੀ
ਹੈ ਮਹਾਭਾਰਤ ਕਾ ਸੁਤਯੋ ਵਿ
ਭਿੰਨਾ ਸਿਮਿਤਯੋ ਵਿਭਿੰਨਾ ਨੈ
ਕੋ ਮੁਨਿ ਯਸਮ ਵਚ: ਪ੍ਰਮਾਣੈ
- ਭਾਵ ਬਚਨ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਸੁ
ਤੀਆਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਰਥ ਕਹ
ਤੀ ਹੈਂ ਉਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਿਮਿ
ਤੀਆਂ ਭੀ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੇ
ਹੈਂ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਭੀ ਅਪਨੇ ਅ
ਪਨੇ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੇਂ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਸਿ

ਧਾਂਤ ਕਰੇ ਹੈਂ ਏਕ ਬਾਤ ਕਾ ਨਿਰ
ਣੇ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਜਿਸ ਕੋ ਸਭੀ
ਮਾਨੇ। ਸੁਤੀਆਂ ਮੇਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
ਕਹੇ ਏਕ ਦੇ ਅੰਸ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁ
ਨੇ। ਏਕ ਸੁਤੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਪ
ਚ ਭੂਤੋਂ ਸੇ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪੱਤੀ
ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਤੀਨੋਂ ਸੇ ਜ
ਗਤ ਕੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੈ। ਸੁਨ ਕ
ਰ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸੀਦੇਹ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਕਿ
ਸ ਕੋ ਸੱਚ ਮਾਨੇ ਕਿਸ ਕੋ ਸੁਠਾ
ਮਾਨੇ। ਤਬਾ ਕਿਸ ਕੋ ਮੁਖਮਾ
ਨੇ ਕਿਸ ਕੋ ਗੋਣ ਮਾਨੇ। ਪੁਨਾ
ਏਕ ਸੁਤੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਜੀਵ
ਈਸ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈਂ। ਬਹੁਤੀਓਂ ਮੇਂ
ਲਿਖਾ ਹੈ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਗਊ ਕੇ ਬ
ਛਰੇ ਜੀਵ ਈਸ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਹੈਂ।
ਪੁਨਾ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛਵਾਸੀ ਦੇ ਪੰ
ਛੀ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਹੈਂ। ਇਨ ਮੇਂ ਕਿਸ
ਕੋ ਸੱਚੀ ਸੁਠੀ ਤਬਾ ਮੁਖਮ ਗੋ
ਣ ਸਮਝੈਂ ਐਸਾ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸੀਦੇ

ਹੋਵੇਹੈ। ਯਾਹੀ ਭਾਵਸੇ ਕ
ਹੈ। ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰ ਨ ਜਾ
ਇ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ।
ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹੋ ਮਤ ਸੂਰੇ ਸੂਰਾ
ਜੇ ਨ ਬਿਚਾਰੇ। ਅਰ ਭਾਰਤ ਕੇ
ਬਚਨ ਮੇਂ ਉੱਤਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥
ਮਹਾ ਜਨਾ ਯੇਨ ਗਤਾ ਸਪੰਥਾ
- ਭਾਵ ਯਹ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤ
ਮ ਗਏ ਵਹੀ ਚਲਨੇ ਹੋਤ ਮਾਰ
ਗ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਬ੍ਰਹਮਸੂਤ੍ਰੇ ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਦੇਵ ਨੇ ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਅੰਸ ਮੇਂ
ਨਿਰਵੇ ਕੀਆ ਹੈ ਪਾਂਚ ਸੇ ਉਤ
ਪੱਤੀ ਕਹਨੇ ਵਾਲੀ ਸੁਤੀ ਕੇ ਅ
ਨੁਸਾਰ। ਤੀਨ ਸੇ ਉਤਪੱਤੀ ਕਹ
ਨੇ ਵਾਲੀ ਸੁਤੀ ਮੇਂ ਆਕਾਸ ਵਾ
ਯੂ ਦੇ ਔਰ ਜੋੜਨੇ ਸੇ ਦੇਨੇ ਕੇ ਵਿ
ਰੋਧ ਕਾ ਪਾਰਿਹਾਰ ਹੋਨੇ ਕਰ ਸੀ
ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕੇ। ਏਵੇਂ ਭੇਦ
ਕਹਨੇ ਵਾਲੇ ਬਚਨੇ ਕੋ ਉਪਾ
ਧੀ ਕ੍ਰਿਤ ਭੇਦ ਕੀ ਬੋਧਕਤਾ ਮਾ
ਨਕੇ ਅਭੇਦ ਬੋਧਕ ਸੁਤੀ ਕੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਉਨਕਾ ਅਰਥ ਕ
ਹੇ ਬਿਰੋਧ ਦੂਰ ਹੋਨੇ ਸੇ ਸੰਦੇਹ
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਯਾਤੇ ਬੇਦ ਕਿਤੇ
ਬਇਤਆਦਿ ਪੁਰਬ ਕਹੇ ਬਚ
ਨ ਸੇ ਵੇਦਾਦਿ ਸੂਰੇ ਨਹੀਂ। ਸੂਰੇ
ਵਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਕੇ ਪਾਰਿਹਾ
ਰ ਕੀ ਗੀਤਿ ਕੋ ਨਾ ਸੁਨ ਸਮਝ
ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਦੇਖ ਲਗਾਵੇ ਹੈਂ।
ਈਹਾਂ ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਭਕਤੀ ਮੇਂ
ਵਿਘਨ ਜਾਨਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਇਫ
ਤਰਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਆਗੇ
ਲਿਖਾ ਹੈ। ਟੁਕ ਦਮ ਕਰਾਹੀ ਜੇ
ਕਰਹੁ ਹਾਜਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਖੁਦਾ
ਇ- ਬਹੁਤ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਵਸ਼
ਕਰਨੀ ਛੋਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮੇਂ ਬਿ
ਣਮਾੜ ਚਿਤ ਕੀ ਸਾਵਧਾਨਤਾ
ਕਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾ
ਇਹ ਵਾਰੀ ॥ ਗੁ. ਮਨੁ ਵੇਗਾ
ਖ ਜਨਮ ਕਾ ਸਮਾ
ਇਕਸਰ ॥ ਗੁ. ਇਕਰਾ
ਇਕਤਰ ॥ ਦੇ. ਏਕਥਾਨ ਮੇਂ ਇ

ਕੜਸੀ.

ਇਹਮਾਸਰੰਗੁ. ਇਸਰਾਮ
ਮੰਤ੍ਰਕੇਆਸਰੇਯ. ਇਹਆ
ਸਰਪੁਰਨਭਏਕਾਮ

ਇਕਤੀਆਰੰਦੇ. ਪਸੰਦਕਰ
ਮਾਨਯ. ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕ
ਤੀਆਗਾਹੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੇਦਾ
ਸਤੁਭਕਤੀਕਰਨੀਪਸੰਦ
ਕਰ। ਇਖਤਿਆਰਅ.

ਇਲੁੰਪੰ. ਚੀਲਪੰਛੀਯ. ਜਿ
ਥੇਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬਹਿ
ਰੀਆਇ। ਇੱਲ

ਇਤਾਲੁੰਗੁ. ਇਸੀਸਮੇਯ.
ਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ-
ਇਤਿਕਾਲਸੰ.

ਇਕੇਲਾੰਦੇ. ਏਕੇਲਾਯ. ਸੀਤ
ਕਾਦੋਖੀਛੁਟੇਇਕੇਲਾ-ਛੁਟੇ

ਇਕੀਕੁਲੰਪੰ. ਬੀਸ ਗੇਹੈ
ਅਰਏਕ ਅਰਥਾਤਦਸ
ਅਪਨੇਸੇਪੁਰਬਲੀਦਸ
ਅਪਨੇਸੇਉਤਰਲੀਏਕਆ

ਪਨੇਕੋ॥ ਯਾਗਵਲਕਕੇਅ
ਚਾਰਯਾਯਕੇ ੫੮ ਸਲੋਕ
ਮੇਂਲਿਖਾਹੈ“ਤੱਜਃ ਪੁਨਤੁ
ਭਯਤਃ ਪੁਰੁਖਾਨੇਕਬੀਸ
ਤਿ” ਤੱਜਃ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਵਾਹਵ
ਲੀਇਸ਼੍ਰੀਕਾਪੁਤ੍ਰ॥ ਮਨੁਕੇ
ਤੀਸਰੇਅਧਿਆਯਕੇਤੀਸਰੇ
ਸਲੋਕਮੇਂਲਿਖਾਹੈ“ਦਸ
ਪੁਰਾਨਪਰਾਨਬੀਸਆਨਾਤਾ
ਨੰਚੈਕਬੀਸਕੰ” ਦਸਪੁਰ
ਬਾਨ. ਪਹਲੇਬੀਸੋਂਕੋਦਸਪ
ਰਾਨ. ਪਹਲੇਬੀਸੋਂਕੋਆਤਮ
ਨੰਚੈਕਬੀਸਕੰ. ਪੁਨਾਇਕੀ
ਸਵੇਅਪਨੇਕੋ

ਇਹਬੇਲਾੰਦਾ. ਯਹਸਮਾਯ.
ਇਹਬੇਲਾਕਤਆਈ
ਇਕਪਲੇੰਦਾ. ਏਕਪਲਮੇਂ
ਇਕੀਹਕੁਲੰਦਾ. ਇਕੀਸਕੁ
ਲਯ. ਪਹਲਾਦਜਨਕੇਇ
ਕੀਹਕੁਲਉਧਾਰੇ
ਇਵੰਦੇ. ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ

ਇੜਾ. ਸੀ. ਵਾਮ ਨਾਸਾ ਕੀ ਨਾ
 ਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਸਿਰਾ ਵਾ
 ਮੇ ਪਤਾਲੂ ਕੇ ਤਲੇ ਲਗਾ ਹੈ
 ਯਹ ਨਾੜੀ ਧਨੁਖ ਵਤ ਦੇਢੀ
 ਹੈ ਗੰਗਾ ਕੀ ਇਸ ਮੇ ਭਾਵ
 ਨਾ ਹੈ " ਇੜਾ ਗੰਗਾ ਨਦੀ
 ਪੁਣਾ ਪਿੰਗਲਾ ਚਾਕ ਪੁ
 ਡਿਕਾ। ਮਧਮੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਪ੍ਰੇ
 ਕ੍ਰਾ ਤਾਸਾਂ ਸੀਰੋ : ਤਿਦੁਲੰ
 ਭੁਃ " ਇਤਿ ਸਿਵ ਸੰਹਿਤਾ
 ਵਾਕਮੰ - ਤਾਸਾਮ੍ ਤਿਨ ਤੀਨੋ
 ਕਾ ਸੰਗ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਹੈ
 ਇਠੜਾ. ਪੰ. ਮੁ. ਪਿਆਰਾ ਇ
 ਇਛਾ ਮੜਾ. ਪੰ. ਚਾ ਸ੍ਰਸੀ.
 ਹੀਦਾ. ਬਾਂਛਿਤ ਯ. ਜੀਅ
 ਇਛਾ ਮੜਾ

ਈ

ਈ. ਸੀ. ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਯ. ਪਾਰਬ
 ਤੀ ਮਾਈ - ਦੁਰਗਾ ਪਦਮਾ
 ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਗੁਰੂ ਹੈਂ,

ਲਖਮੀ

ਈ. ਫ. ਯਹਯ. ਮਮ ਈਚਿ
 ਨੀ ਅਹਵਾਲ - ਮੇਰਾ ਯਹਯੇ
 ਸਾ ਅਹਵਾਲ ਹੈ, ਨੇ ਹਿੰਦੀ
 ਬਾਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਯ. ਮੇ
 ਗੰਗੁਣ ਸੁਣ ਲਾਇਆ - ਮੇਰੇ
 ਨੇ ਪੁਨਾ ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗ ਠ.
 ਗਿਆ, ਸੇਂ ਯ. ਗਲੀਂ ਹੋਂ ਸੁਹ
 ਗਣ ਭੈਣੇ

ਈਸ. ਸੀ. ਧਰਮ ਕਾਨਾ ਵਿਰੂਪ
 ਸਮਗ੍ਰ ਮੇਸ਼ੁਰਯ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸ਼ੁਰਯ. ਧਰਣੀ ਧਰ ਈਸ ਨ
 ਰਸਿਘ ਨਾਰਾਯਣ, ਈਸੇ ਯ.
 ਬਿਨ ਭਜਨ ਈਸੇ - ਬਿਨ ਭ
 ਜਨ ਈਸੁਰ ਕੇ

ਈਹਾਂ. ਦੇ. ਇਸ ਥਾਨ ਮੇਂ ਯ.
 ਉਹ ਤੇ ਜਾਈਏ ਜੋ ਈਹਾਨ ਹੋ
 ਈਕ. ਗੁ. ਏਕ ਯ. ਵਰਤੇ ਇ
 ਸਭ ਮਹਾਈਕ ਏਕ ਸੀ.
 ਈਖ. ਦੇ. ਗੰਨਾ ਯ. ਜਾਨ ਮਿ
 ਠਾਈ ਈਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ

ਈਘੋਂ. ਦੇ. ਈਹਾਂ ਭਾਵਦੇਹਦ
ਸਾਮੇਂ ਯ. ਈਘੋਂ ਨਿਰਗੁਣ
ਉਘੋਂ ਸਰਗੁਣ

ਈਟੋ. ਦੇ. ਇੱਟਪ੍ਰਸਿੱਧ

ਈਟੀ. ਪੰ. ਮਧਾਣੀ ਕੇ ਖੰਚਨੇ
ਵਾਲੀ ਰਸੀ ਕੇ ਸਿਰਿਓਂ ਪੈ ਛੇ
ਟੀ ਛੋਟੀ ਹਾਥ ਮੇਂ ਪਕੜ ਕੇ ਖੰ
ਚਨੇ ਹੇਤ ਲਕੜੀਆਂ ਹੋਤੀ ਹੈਂ
ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਈਟੀ ਹੈ ਪੰਜਾ
ਬ ਮੇਂ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਗੁੱਲੀਆਂ ਪ੍ਰ
ਸਿੱਧ ਹੈ ਯ. ਇਹ ਮਨ ਈਟੀ
ਹਾਥ ਕਰੋ-ਮਨ ਕਾ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਨਾ ਰੂਪ ਈਟੀ ਅਪਨੇ ਹਾਥ
ਮੇਂ ਕਰੋ

ਈਠਾ. ਗੁ. ਪਿਆਰਾ

ਈਤ. ਦੇ. ਇਸਲੋਕ ਕੇ ਯ. ਈਤ
ਉਤ ਕੇ ਮੀਤ

ਈਤੀ. ਸੰ. ਅਤਿ ਬਿਸ਼ਿ ੧ ਅ
ਨਾ ਬਿਸ਼ਿ ੨ ਮੁਖ ਕ ੩ ਸਲਭ
੪ ਸ੍ਵਰਕ ੫ ਪਰਚਕ ੬ ਸੁ
ਕ ੭ ਇਹ ਸਾਤੋ ਖੇਤੀ ਕਾ ਬਿ

ਗਾੜ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸੂ

ਈਖਤ. ਸੰ. ਬੋੜਾ

ਈਰਿਤ. ਸੰ. ਕਯਾ ਹੁਆ ਜੈ

ਸੇ ਪਸੁਭੀ ਗਹੇ ਉਦੀਰਤ ਬਾ

ਤਾ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਕਹੇ ਚਲਾਤ

॥ ਪੰਡਿਤ ਬੂੜੇ ਬਿਨਾ ਉਚਾਰੇ

॥ ਬੁਧੀ ਕੋ ਫਲ ਗਹੇ ਇਸਾਰੇ

ਈਵ. ਅ. ਰੋਜੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਕੇ ਖੁ

ਸੀ ਕਾ ਦਿਨ ਮਨਾਵਨਾ ਰੋਜ

ਰਖਨਾ ਹੱਜ ਕਰਨਾ ਯਕਾਤ ਦੇ

ਨੀ ਆਦਮੀਓਂ ਕੇ ਜੁੰਮੇ ਖੁਦ

ਕਾ ਰਿਣ ਹੈ ਉਨ ਮੇਂ ਸੇ ਰੋਜੇ

ਪੂਰੇ ਕਰ ਸੁੰਦ ਬਸੂ ਪਹਰ ਖੁ

ਸੀ ਮਨਾਵਨੀ ਈਵ ਹੈ ॥ ਮੱਕੇ

ਕੀ ਯਾਤਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੱਜ ਕਰ

ਤਿਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਮਨਾਵਨੀ ਬ

ਕਰਾ ਈਵ ਹੈ ॥ ਯਕਾਤ ਦਸਮ

ਸਦੇ ਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਭੁਲੇਲੇ

ਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ ਖੁਸੀ ਹੇਤ ਦ

ਸੋਧ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਈਧਨ. ਦੇ. ਬਾਲਨ. ਜਲਨੇ

ਕੀਲਕੜੀਆਂ ਯ. ਈਧਨ
 ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਏ ਪੁਨਾ ਈ
 ਧਨ ਤੇ ਬੈਸੀਤਰ ਭਾਗੈ
 ਈਮਾਨ. ਫਾ. ਧਰਮ. ਨਿਜਮ
 ਤਕ ਨਿਸਚਯ
 ਈਚੁਨੀ. ਫਾ. ਮੇਸੇਹੀ ਹੈ
 ਈਸਰ. ਦੇ. ਸੰਪੂਰਣ ਅੰਸਰ
 ਯਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਕੋ
 ਪਤਿਜਲੀ ਮੁਨੀ ਨੇ ਕਲੇਸਾਦਿ
 ਕੋ ਸੇ ਰਹਿਤ ਅਸੰਗ ਕਯਾ
 ਹੈ, ਕੰਦਰਪ, ਸਾਠ ਸੰਬਤੋ ਮੇਂ
 ਏਕ ਸੰਬਤ, ਧਨੀ ਪੁਰਖ, ਸ੍ਰ
 ਮੀ, ਮਹਾਦੇਵ ਯ. ਗਾਵਹਿਈ
 ਸਰਬਹਮਾ ਦੇਵੀ ਈਸਰ ਸੰ.
 ਈੜੀ. ਗੁ. ਈੜੀ ਅਖਰ
 ਈਵੜੀ. ਗੁ. ਈੜੀ ਅਖਰ ਸੇ
 ਕਹੇ ਯ. ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰ
 ਖ ਹੈਦਾਤਾ
 ਈਕੜੇ. ਦੇ. ਵ. ਇਸਤਰਫ

ਏ
 ਏਊ. ਦੇ. ਵਹੀ ਯ. ਏਊ ਕਰਮ
 ਕਮਾਹ, ਏਹ ਯ. ਏਊ ਜੀਅ
 ਬਹੁਤ ਗਰਭ ਵਾਸੇ
 ਏਕਊ. ਦੇ. ਏਕਹੀ ਯ. ਏਕਊ
 ਸਿਮਰੋਨਾਨਕਾ
 ਏਕਿਆ. ਗੁ. ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਵੇ ਹੈ
 ਯ. ਠਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲ ਏਕਿ
 ਏਕਮਇਆ. ਗੁ. ਏਕ ਆ
 ਰੂਪ ਯ. ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕਮ
 ਇਆ - ਸਤਮਵਕਤ ਪੁਰਖ
 ਸੂਚੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਵੇ
 ਏ. ਦੇ. ਹੇ ਯ. ਏ ਸਵਣੇ ਮੇਂ ਹੈ
 ਰਿਹੋ ਪੁਨਾ ਏਮਨ ਚੰਚਲਾ
 ਚਤਰਾਈ ਸੰ. ਦਯਾ, ਸਿਮਿ
 ਤੀ, ਆਮੰਤਣ. ਇਛਾਨੁਸਾ
 ਰ ਆਗਾ ਕਰਨੀ, ਬੁਲਾਵ
 ਨ, ਬਿਸਨੁ ਕੇ ਬੀਚ, ਤਾਂਈ
 ਯ. ਆਦਿ ਗੁਰ ਏਨਮਹ -
 ਆਦਿ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਤਾਂਈ ਨਮ
 ਸਕਾਰ ਹੈ

ਏਈ० ਪੰ० ਵਹੀ ਯ० ਏਈ ਕਰ
ਮਥਿਕਾਰ
ਏਕਲੀਪਾਏ० ਵਾ० ਏਕ ਓਮੰਤ
ਅਪਨੇ ਜਾਪ ਸੇ ਪਾਰ ਕਰੇ ਹੈ
ਏਸ० ਗੁ० ਸਚਾ ਈਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਯ० ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣੀ
ਏਸਚ ਪ੍ਰਗਟੀ ਏਸਾ
ਏਸ० ਪੰ० ਇਸਕੋ ਯ० ਏਸ ਨੇ ਹੋ
ਰਥਾਉ ਨਾਹੀ
ਏਕਸ० ਪੰ० ਏਕ ਕੀ ਯ० ਏਕਸ
ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਪੁਨਾ ਏਕਸ ਕੇ
ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ, ਏਕ ਕੋ
ਯ० ਨਾਨਕ ਸਲਾਹੇ ਏਕ ਸੈ
ਏਹ० ਪੰ० ਯਹ ਯ० ਏਹ ਕਨੇਹੀ
ਚਾਕਰੀ, ਯਹੀ ਯ० ਏਹ ਮਤ
ਬਿਸੇਖ ਪੁਨਾ ਏਹੀ ਤੇਰੀ ਅਉ
ਸਰ ਏਹੀ ਤੇਰੀ ਬਾਰ
ਏਵੇਹੀ० ਗੁ० ਅੇਸੀ
ਏਕ० ਸੰ० ਏਕ ਗਿਨਤੀ, ਏਕ ਵ
ਸਤੁ ਯ० ਏਕ ਨ ਛੂਟ ਸਮਾਇ
ਆ, ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਜੈਸੇ ਏਕ ਭਗਤ ਹੈ

ਭਾਵ ਹਜਾਰੇ ਮੇ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਹੈ, ਅ
ਦੁਤੀ ਜੈਸੇ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭ
ਵ ਅਦੁਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਅ
ਨੁਪਮ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸੀਤ ਹੈ ਭਾਵ
ਅਨੁਪਮ ਸੀਤ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਯ०
ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ
ਨਿਖਲ ਕਾ ਕੇਵਲ ਹੀ ਆਸਰ
ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸੇਬਿਨ ਯ० ਨਾਨ
ਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨ
ਹੀ ਜਾਇ- ਕੇਵਲ ਸੇਬਿਨ ਦੂ
ਸਰਾਬਾਨ ਨਹੀ ਪੁਨਾ ਏਕੀ ਕਾ
ਰਣ- ਬਾਸ ਮੁਨੀ ਕਾ ਕੇਵਲ
ਬਚਨ ਨਾ ਮਾਨਨੇ ਕੇ ਸਬਬ,
ਕੇਵਲ ਕੋ ਯ० ਏਕੋ ਕੋ ਸਚ ਏਕਾ ਜਾ
ਣੇ- ਕੇਵਲ ਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇਵਲ
ਹੀ ਜਨੇ, ਏਕੋ ਏਹੀ ਯ० ਪੰਚ ਤੇ ਏਕ
ਛੂਟਾ- ਕਾਮਾਦਿ ਦੇਖੋ ਸੇ ਕੋਈ ਛੂਟਾ
ਹੈ ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਭੀ ਯਹ ਸੂਚਨ ਹੈ
ਕਾਮ ਰੋਪ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲ ਅ
ਏਖ० ਸੰ० ਯਹ
ਏਣ० ਸੰ० ਸ੍ਰਿਗ

ਏ ਪਾਇ

ਏਤੁੰਗੁ. ਇਸਯ. ਏਤਛਡਾਈ
ਮੋਹਤੇ ਇਤਨੀ ਵਿਛਤਾਰੀ -
ਇਸਮੋਹਸੇ ਮੇਂ ਛੁਡਾਇ ਲਈ
ਏਤੀ ਵਿਛਤਾ ਦਈ

ਏਤੇ. ਪੰ. ਇਸੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਯ. ਏ
ਤੇ ਕੀਮਲਾਇ. ਇਸੀ ਕਾਮ ਮੇਂ
ਲਗਾਵੇ, ਦੇ. ਇਤਨੇ ਯ. ਏਤੇ
ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ - ਹੇ ਨਨਾ
ਵੇਸ ਕਰਤੇ ਭਗਤ ਜਨ, ਇ
ਤਨਾ ਯ. ਏਤਾ ਗਰਬ ਅਕਾਸ
ਨਮਾਵਸ

ਏਹੋਤੇ. ਵਾ. ਯਹਤੇ

ਏਥੇ. ਪੰ. ਇਸ ਥਾਨ ਭਾਵ ਇਸ
ਲੋਕ ਮੇਂ ਯ. ਏਥੇ ਓਥੇ ਨਾਨਕਾ
ਕਰਤਾ ਰਖੇ ਪਤ, ਇਸ ਥਾਨ ਤੇ
ਯ. ਏਥੇ ਛੁਟਿਕਿਆ ਠੋਰਨ

ਏਕਥੇ. ਪੰ. ਏਕਤੇ ਠਾਇ

ਏਦੁ. ਪੰ. ਇਸ ਤੇ ਜੈਸੇ ਏਦੁ ਪਾਰੇ
ਓਤ ਪਾਰ

ਏਦਾ. ਪੰ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ. ਇਸ
ਤਰਹ

ਏਕਦਾ. ਸੰ. ਏਕ ਕਾਲ ਮੇਂ

ਏਧ. ਸੰ. ਬਿਧੀ

ਏਨੀ. ਪੰ. ਇਨ ਮੇਂ ਯ. ਹਉ ਦੇ
ਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀ ਅਸ

ਏਸਨੇ. ਪੰ. ਇਸ ਕੋ ਯ. ਏਸਨੇ
ਹੋਰ ਥਾਉ ਨਾਹੀਂ

ਏਮਨ. ਵਾ. ਹੇ ਮਨ ਯ. ਏਮਨ
ਮੇਰਿਆ ਪੁਨਾ ਏਮਨ ਮੂਲੇ ਭੁ
ਲਿਆ, ਦੇ. ਏਮਨ ਕਲਾਣਾ
ਰਾਗਣੀ

ਏਕਾਬੇਦਨ. ਵਾ. ਕੇਵਲ ਜਨ
ਮਾਦਿ ਦੁੱਖ ਯ. ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂ
ਜੇ ਬਿਆਪੀ - ਕੇਵਲ ਜਨਮ
ਦਿ ਦੁਖ ਨਿਖਲ ਜੀਵੇ ਕੋ ਵੈਤ
ਭਾਵਸੇ ਬਿਆਪ ਗਹਿਆ ਹੈ

ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੀ. ਗੁ. ਏਕ ਸਚਦਾ
ਨੰਦ ਹੀ ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਯ. ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੀ ਸ
ਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾਤਾ ਆਤ
ਮਾ - ਏਕ ਸਚਦਾ ਨੰਦ ਹੀ ਸ
ਰਬ ਕੋ ਦੇਵਾ. ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਵਾਲਾ

ਪੈ ਜੋ ਦੇਵਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧੋ ਕੋ
ਦੇਵਾਤ. ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਵਾਲਾ ਪੈਵ
ਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਉਪਾ
ਧੀ ਸੇ ਆਤਮਾ ਬਨ ਰਹਾ ਪੈਓ
ਹੀ ਆਤਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸੇ
ਭਾਵਾਲਾ ਦੇਵ ਰੂਪ ਪੈ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਭੇਤ ਜਾਨੇ

ਏਧਰ. ਪੰ. ਇਧਰ

ਏਹਰ. ਪ੍ਰ. ਈਹਾ

ਏਕੀਕਾਰ. ਪੰ. ਏਕਾਕਾਰ. ਏਕ
ਰੂਪ ਯ. ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੀਕਾ
ਰ- ਇਸ ਤੁਕ ਆਗੇ ਏਕਾਕਾ
ਰਤਾ ਸਾਧਕ ਵਿਸ਼੍ਵਾਤ ਪੈ

ਏਤੇਕੁਕਰ. ਵ. ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਏ
ਤੇ ਆਪਕੇ ਜਸਕੋ ਕਹ ਕਰਕੇ
ਯ. ਏਤੇਕੁਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ

ਏਕੋਭਵਰ. ਵ. ਏਕ ਆਤਮ
ਭਵਰ ਹੀ ਬਿਚਰੇ ਹੈ ਯ. ਏਕੋ
ਭਵਰ ਭਵੇ ਤਿਹ ਲੋਅ

ਏਕਲ. ਸੀ. ਏਕ ਕੀ ਯ. ਏਕ
ਲ ਚਿਤਾ ਰਾਖ ਅਨੰਤਾ ਔਰ

ਤੋ ਜੋ ਸਭ ਆਸਾਰੇ- ਏਕ ਅ
ਨੰਤ ਕੇ ਭਜਨ ਕਾਹੀ ਚਿਤ ਮੇਂ
ਇਕਰ ਰਖੇ ਔਰ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕੀ ਆਸਾ ਤਾਗੇ

ਏਵੈ. ਪੰ. ਨਿਸਚੇਕਰ, ਅੰਸੇ ਯ.
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਏ, ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਹਰਿਜੀ ਏਵੈ ਭਾਵ
ਏਹਕ. ਪੰ. ਏਧਰ ਯ. ਏਹ ਦਾ
ੜ ਤੇ ਹੜ ਛਡ ਤੂ ਭਉਕਰ- ਏ
ਧਰ ਓਧਰ ਬਿਚਰਨ ਭਾਵ
ਬਖਰਥ ਬਿਚਰਨਾ

॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਤਾਰਾ
ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੀਰੀ
ਹੀਤੇ ਗੁਰਗਿਰਾਰਥ
ਕੋਸੇ ਇਕਾਹਾਦਿ ਸਬ
ਦਾਰਥ ਰਚਨੰ ਸਮਾਪ੍ਤੰ

ਸ

ਸਭ. ਪੰ. ਸੇ ਗਿਨਤੀ, ਸੇਵਸ
ਤੁ, ਗੁ. ਸਵਾ ਮਣੁ ਯ. ਸਭਿ ਮ
ਣਹਸਤੀ ਪਿਉ ਗੁਰ ਖਾਵੇ-

ਈਹਾਂ ਸਉ ਕਾ ਸਵਾ ਅਰਥ
 ਇਸਲੀਏ ਜਾਨਾ ਗਯਾ ਇਸ
 ਪਾਠ ਕੇ ਸਮੀਪ ਹੀ ਅਧਰੁ
 ਲਾ ਚਿਤੀ ਕੇ ਚੁਗਣ ਪਾਠ ਮੇਂ
 ॥ ਚਿਤੀ ਕੇ ਏਕ ਦਿਨ ਕੇ ਆ
 ਹਾਰ ਕਾ ਕਥਨ ਹੈ ॥ ਇਸਲੀ
 ਏ ਹਾਥੀ ਕਾਭੀ ਏਕ ਦਿਨ ਕਾ
 ਆਹਾਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਸ
 ਵਾ ਮਣ ਹਾਥੀ ਘੀ ਗੁੜ ਖਾ
 ਤਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਣ ਭਰ
 ਆਟਾ ਆਠ ਸੇਰ ਗੁੜ ਦੇ ਸੇ
 ਰ ਘੀ ਏਤਾ ਭਾਤ ਬਖਾਤਾ ਹੈ
 ਪੰਜ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ - ਪੰਜ
 ਸਵਾਯਾ ਸਾਢੇ ਸਾਤ ਮਣ ਦਾ
 ਏ ਸੰਬੰਧੀ ਫੂਸ ਖਾਤਾ ਹੈ ਕਿ
 ਈ ਚਿਤੀ ਕੇ ਏਕ ਦਿਨ ਕੇ ਆ
 ਹਾਰ ਕੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ
 ਐਸਾ ਅਰਥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ਐ
 ਰ ਐਸਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਅ
 ਨਯੋਕ੍ਰੀ ਸੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਨਿਰ
 ਹੰਕਾਰੀਯੋ ਕੇ ਬਰਣਨ ਮੇਂ ਤ

ਤ ਪਰਯ ਹੈ ॥ ਯਾਤੇ ਅਧਰੁ
 ਲਾ ਇਤਯਾਦਿ ਪਾਠ ਸੇ ਏਕ ਦਿ
 ਨ ਕੇ ਆਹਾਰ ਕਹਨ ਕਾ ਅਵ
 ਸਥਾ ਭਰ ਕੇ ਅਲਪ ਆਹਾ
 ਰ ਮੇਂ ਤਾਤ ਪਰਯ ਹੈ ॥ ਹਾਥੀ
 ਕੇ ਸੋ ਮਣ ਘੀ ਗੁੜ ਪੰਜ ਸੈ
 ਦਾਣਾ ਪਾਠ ਕਾ ਉਮਰ ਭਰ ਕੇ
 ਬਹੁਤ ਆਹਾਰ ਮੇਂ ਤਾਤ ਪਰ
 ਯ ਹੈ ॥ ਯਾਤੇ ਅਨਯੋਕ੍ਰੀ ਸੇ ਅ
 ਹੰਕਾਰੀ ਕੇ ਅੰਤ ਸਮੇ ਦੁਖ ਨਿ
 ਰਹੰਕਾਰ ਕੇ ਸੁਖ ਕਹਿਆ ਹੈ, ਜੇ
 ਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸਉ ਨਿਸਲ ਜਨ ਟੀ
 ਗਧਰ - ਜੇਤੇ ਹੈਂ ਭਗਤ ਜਨ
 ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਸੀਧੀ ਲੱਤਾਂ ਕਰ
 ਅਰਥਾਤ ਦੇਵ ਪਿਤਰਾਦਿ
 ਕੋ ਕੇ ਸਭ ਰਿਣ ਦੂਰ ਕਰ ਬੇ
 ਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ, ਸਾਬ ਯ. ਬੀਬੀ
 ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਯਨ ਤੇਰਾ, ਸ
 ਉ ਵਸਤੁ ਅਰਥਾਤ ਸੈਕੜੇ
 ਯ. ਸਉ ਉਲਾਮੇ ਦਿਨੇ ਕੇ ਰਾ
 ਤੀ ਮਿਲਣ ਜਹੰਸ - ਦਿਨ ਮੇਂ

ਮੰਦਕਰਮ ਬੋਝ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਇ
ਸਲੀਏ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਜੀ
ਵੇਕੋ ਸੋ ਉਲਾਮੇ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ।
ਰਾੜੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਸ
ਵਾਸਤੇ ਰਾੜੀ ਕੇ ਪਾਧੇ ਕੇ ਹ
ਜਾਰਾਂ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ। ਬਚਨਾਂਤ
ਰਮੇਂ ਯਹੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸੂ ਕੀ
ਆ ਹੈ ਸਾਵਣ ਰਾਤ ਅਹਾੜ
ਇਹੁ-ਸਾਵਣ ਤੁਲਾ ਰਾੜੀ
ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਜਨ
ਮੇ ਹੈਂ ਅਹਾੜ ਸਮ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿ
ਸਮੇਂ ਅਲਪ ਪਾਪ ਜਨ ਮੇ ਹੈਂ
ਸਹਾਉਂ ਗੁ. ਸੁਭਾਵ ਯ. ਹਮਰੇ
ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਸੁ
ਭਾਵ ਸੀ.

ਸਮੇਉਂ ਪੰ. ਸਮਾਏ. ਮਿਲੇ ਯ.
ਗਰਬ ਨਿਵਾਰ ਸਮੇਉ
ਸਮਾਉਂ ਗੁ. ਫਲ. ਸਮਰਾ
ਯ. ਏਹ ਹੋਆ ਸਮਾਉ
ਸਨਾਉਂ ਗੁ. ਕਵਚ ਯ. ਪਹਰ
ਸਮਾਦਿ ਸਨਾਉ

ਸਹਿਓਂ ਪੰ. ਪੂਰਾ ਹੁਆ ਯ.
ਮਨ ਰੇ ਸਹਿਓਂ ਨ ਏਕੋ ਕਾਜਾ
ਸਰੇਉਂ ਗੁ. ਸੇਵੇ
ਸਮਿਓਂ ਗੁ. ਅਵਸਰ ਯ. ਨ
ਨਕ ਸਮਿਓਂ ਰਮ ਗਾਇਓ-
ਦਾਨ ਅਸਨਾਨ ਜਪਾਦਿਕ
ਕਾ ਸਮਾਬੀਤ ਗਯਾ। ਸਮ
ਸਭਵਾਉਂ ਗੁ. ਸਭੀ ਯਸੀ.
ਪਵਨ ਵਤ ਚਲ ਭੁਪ ਯ. ਨ
ਨਕਾ ਸਭਵਾਉ

ਸਦਭਾਉਂ ਪੰ. ਸਤਕਾਰ ਸੇਯ.
ਅਗੇ ਦੇ ਸਦਭਾਉ ਨ ਦਿਰੇ-
ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਨਿਉਤੇ ਆਦਿ
ਕਨਾ ਦੇਈਯੇ- ਸਦਭਾਵ ਸੀ.
ਸਚਭਾਉਂ ਗੁ. ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਤਮਭਾਵ ਸੀ.

ਸਮਾਧਉਂ ਗੁ. ਸਮਾਧੀ ਮੇਂ ਬਿ
ਸਦਵਾਉਂ ਗੁ. ਸਦਾ ਚ ਤ
ਲਨੇ ਵਾਲੀ ਪਵਨ ਯ. ਭੈ ਵਿ
ਚ ਪਵਣ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉਂ- ਸੀ
ਸਕ੍ਰਿਤ ਮੇਂ ਪਵਨ ਕਾ ਨਾਮ

ਸਦਾਗਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ
 ਸਚੜਾਉਂ ਗੁ. ਸੱਚਾ ਯ. ਗੁਰ
 ਮੁਖਲਾਲੇਲਾਲ ਹੈ ਜਿਉਰੇ
 ਗਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ
 ਸਮਾਹਿਓਂ ਗੁ. ਸਮਾਏ ਹੈਂ,
 ਸਾਵਧਾਨ ਭੁਏ ਹੈਂ ਯ. ਸਹਜ
 ਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓਂ। ਸਮਾਹਿ
 ਸਮਪ੍ਰਿਓਂ ਦੇ ਸਮਰਪ ਤਸੀ.
 ਟਕਰਤਾ ਹੋਂ ਯ. ਜੀਉਸਮਪ
 ਉਆਪਣਾ

ਸਰਧਕਉਂ ਗੁ. ਸਰਧਾ ਕਰ
 ਨੇ ਯੋਰਕੋ ਯ. ਸਰਧਕਉਂ ਸ
 ਰਧਿਆ - ਸ੍ਰਧਾ ਕਰਨੇ ਯੋ
 ਗਮ ਕੋ ਅਰਥਾਤ ਸਰਧਾ
 ਕਰਨੇ ਯੋਗਮ ਮੇਂ ਸ੍ਰਧਾ ਕਰੀ
 ਸਰਜੀਉਂ ਗੁ. ਜੀਵਤੇ ਬ ਹੈ
 ਕਰੇ ਆਦਿਕ ਯ. ਸਰਜੀਉ
 ਕਾਟੇ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜੇ ਅੰਤਕ
 ਲਕੋ ਭਾਰੀ। ਸਜੀਵ ਸੀ.
 ਸਰਬਾਗਿਓਂ ਗੁ. ਸਰਬੰਗ,
 ਸਰਬਕੋ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ

ਸਖੀਆਂ ਦੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਯ.
 ਸਭ ਸਖੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣ
 ਗਈਆ

ਸਹੀਆਂ ਦੇ ਸਖੀਯ ਮੇਂ ਯ.
 ਸਹੀਆ ਵਿਚ ਫਿਰੇ ਸੁਹਾਗਣ

ਸਮੀਆਂ ਗੁ. ਸ੍ਵਾਮੀ ਅਰਥਾ
 ਤ ਲਖਮੀ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ.
 ਜਾਕੇ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਹੈ ਸਮੀ
 ਆ - ਹੇ ਸਜਨੇ ਜਿਸ ਕਾ ਮਿ
 ਤ੍ਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਧਨਵਾਂ
 ਨ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈ

ਸਟਿਆਂ ਪੰ. ਗੋਰਿਆ ਯ.
 ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ

ਸਸੀਆਂ ਗੁ. ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਯ. ਸ
 ਸੀਅ ਧੇਨੁ ਲਛਮੀ-ਸਸਧ

ਸਬਾਇਆਂ ਪੰ. ਸਭੀ ਰਸੀ.
 ਯ. ਸਭ ਸੁਣੀਅਹੁ ਲੋਕ ਸ
 ਬਾਇਆ

ਸਮਾਇਆਂ ਦੇ ਸਮਾਵਨੇ ਸੇ
 ਯ. ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ

ਸਵਾਇਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕੀਚੋਥਾ
ਈਸਹਿਤ ਏਕ ਪੁਰਾ ਅਰਥਾ
ਤ ਅਧਿਕ ਸੇ ਅਧਿਕ ਯ. ਦਿ
ਨ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਇਆਂ ਨਾਨ
ਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟ - ਪੈਣਾ ਭਾਵ

ਸਮੰਜੀਐਂ ਗੁ. ਨਰ ਨੂਨ
ਕ ਮੋਂ ਭੂਬੀਤਾ ਹੈ ਯ. ਨਰਕ ਸ
ਮੰਜੀਐਂ - ਸੰਮਜਿਤ ਸੰ.

ਸਕੇਲੀਐਂ ਦੇ. ਇਕੜ ਕਰੀ
ਏ ਯ. ਈਧਨ ਅਧਕ ਸਕੇ
ਲੀਐਂ

ਸਮੇਟਿਆਂ ਪੰ. ਇਕਠਾ ਕੀ
ਸਮਾਹਿਆਂ ਦੇ. ਸਮਾਇਆ,
ਸਾਵਧਾਨ ਭਾਇਆ

ਸਰੇਵਿਆਂ ਪੰ. ਸੇਵਿਆ
ਸਲਾਹੀਐਂ ਦੇ. ਵਡਿਆਈ
ਐ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਸਲਾ
ਸਮਾਨਿਆਂ ਦੇ. ਸਮਾ ਹੀਐ
ਇਆ

ਸਫਰੀਆਂ ਗੁ. ਸਭਾ ਯ. ਬਿ
ਰਸਾਧੁ ਸਫਰੀਆ, ਦੇ. ਮੁਸਾ

ਫਰ. ਸਫਰ ਵਲਾ, ਮਛਰੀ

ਸਜੁਤੀਆਂ ਗੁ. ਸੰਜੁਕ ਆ
ਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਯ. ਮੋਹ ਮਾਇ

ਆਵੇ ਸਭ ਕਾਲਖਾ ਇਨ ਮ

ਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਜੁਤੀਆ

ਸਹੇੜੀਐਂ ਪੰ. ਵਿਹਾੜੀਐਂ

ਖਰੀਦੀਏ

ਸਮਾਬਿਆਂ ਦੇ. ਸਮਾਕ ਅ

ਬਿਨਾਸੀ ਯ. ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ

ਸਮਾਬਿਆਂ, ਸਮਾਬਯੰ ਸੰ.

ਸਮੇਟਿਆਂ ਗੁ. ਲਯ ਕਰ

ਯ. ਸਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ - ਤ

ਤੁਗਮਾਨ ਐ ਧਮਾਨ ਸੇ ਵਿਸ

ਕੋ ਲਯ ਕਰ, ਪੰ. ਇਕੜ ਕੀ

ਆ ਜੈਸੇ ਬਸਤੁ ਸਮੇਟਿਆ

ਸਹਜਰੀਆਂ ਗੁ. ਸੁਖ ਸੁਭ

ਵਕ ਹੋਗਯਾ ਯ. ਸੁਖ ਸਹਜ

ਸਗਰਾਇਆਂ ਗੁ. ਰੀਅ

ਸਾਗਰ

ਸਹਸਾਇਆਂ ਗੁ. ਸੰਦੇਹ

ਸਹਕਾਈਐਂ ਪੰ. ਮਰਨ ਸ

ਮੇਸੁਆਸਲੇਤੇਜੀਵਸਮ ਸਸ
ਕਤਾਕਰੀਏਹੈਯ: ਸੰਤਕਾਦੇ
ਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ ਸਹ
ਕਾਈਪਦਕਾਅਰਬਗੁਗੁਲਿ
ਖੇਹੈ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਮਰੇਨਜੀਵ
ਈਐ- ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੰ
ਧੀਮੋਪਾਪਤਹੋਣਾਸਹਕਣਾ
ਸਤਤਿਖਿਆ॥ ਦੇ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਭਿ ਹੈ
ਖਿਆ -

ਸਤਪੁਰਖਈਆ॥ ਗੁ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਪੁਰ
ਖਯ: ਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁ
ਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ

ਸਬਦਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ ਗੁ. ਉਪ
ਦੇਸਸੇਚਿਤਮੋਸੋਭਾਪਾਵਨਵਾ
ਲਿਆ

ਸਰਾਇ॥ ਫਾ. ਬਡੇਮੁਸਾਫਰਖਾ
ਨੇਮੇਯ: ਸੁਬਹਨਿਵਾਜਸਰਾ
ਇਗੁਜਾਰਉ

ਸਰਾਈ॥ ਦੇ. ਮੁਸਾਫਰਸ੍ਰਰੂਪ
ਜੀਵੇਕੇਵਾਸਥਾਨ ਦੇਨੋਲੋਕੋਮੇ
ਯ: ਦੁਹੀਸਰਾਈ

ਸਜਾਇ॥ ਫਾ. ਤਾੜਨਾ. ਦੰਡਯ: ਦੇ
ਜਕਸਜਾਇ

ਸਮਾਇ॥ ਅ. ਹਾਲਰੂਪਖੇਲਜੇਰਾ
ਗਸੁਟਕੇਮੁਸਲਮਾਨਫਕੀਰੋਕੋ
ਮਸਤੀਚੜਤੀਹੈ ਜਿਸਮਸਤੀ
ਸੇਨਾਚਨੇਟਪਨੇਬਿਛੋਸਾਬਲ
ਟਕਨੇਲਗਤੇਹੈਯ: ਤਉਦਰ
ਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ- ਹੇਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਰਰਤੇਰੇਦੇਖਨੇਕੀਹਾਲਰੂਪ
ਖੇਲਕਰੇਐਰਨਾਕਰੇਯਹਮੁ
ਨਮਾਗਤੇਕੋਭਿਖਾਪਾਵੇ, ਸੁ
ਣਨਾ, ਰਾਗ, ਗੁ. ਪਹੁਚਾਇ
ਯ: ਦੇਦਾਰਿਜਕਸਮਾਇ

ਸਨਾਇ॥ ਅ. ਉਸਤਤੀਯ: ਪੰ
ਜਵੀਸਿਫਤਸਨਾਇ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ
ਰਕੇਗੁਣੇਕੀਬਡਾਮਾਈਕ
ਰਨੀ

ਸਖਾਈ॥ ਦੇ. ਮਿਤ ਯ: ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ,
ਪ੍ਰੀਤਮ, ਦੇਸਤ

ਸਮੋਇ॥ ਪੰ. ਸਮਾਵੇ ਯ: ਜੇਗੁ

ਰਗਨ ਸਮੋਇ
 ਸਵਾਈ० ਗੁ० ਬਹੁਤੀ ਯ० ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਈ
 ਸਬਾਏ० ਗੁ० ਧਨਤਾਈ ਹੈ० ਸਾ
 ਬਾਸੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਗੁਰਸਾਹ ਸਬਾ
 ਏ- ਗੁਰੂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋ ਸਾਬਾ
 ਸੀ ਹੈ, ਸਭੀ ਯ० ਠਾਕੁਰ ਏਕ
 ਸਬਾਈ ਨਾਰ, ਸਭ ਕੋ ਯ०
 ਸਾਰਗਪਾਣ ਸਬਾਇ- ਇਹ
 ਜਗਤ ਹਰਿਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਬਚ
 ਨ ਸੇ ਸਭ ਕੋ ਸਾਰਗਪਾਣਿ
 ਰੂਪ ਦੇਖੇ ਹੈ

ਸਬਈ० ਗੁ० ਸਾਥੀ
 ਸਮੋਈ० ਪੰ० ਮਿਲੀ० ਸਮਾਈ
 ਸਮੋਇ० ਗੁ० ਮਿਲਾਇਕੇ ਯ०
 ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣ ਸਾਜਿਆ
 ਘਟ ਘਟ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ
 ਸਮਾਈ० ਗੁ० ਹੇ ਸਮਾਵਨ ਕੇਥਾ
 ਨਹਰੇ ਯ० ਸਰਬ ਸਮਾਈ
 ਸਚੀ ਸੋਇ० ਦੇ० ਸਚੀ ਸੋਭਾ
 ਸਭਥਾਇ० ਦੇ० ਸਰਬ ਥਾਨੇ ਮੇਂ

ਸਰਨਾਈ० ਦੇ० ਸਰਨ ਪੜਯ०
 ਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ਉਬਰੇ
 ਸਲਾਹੀਏ० ਦੇ० ਉਸਤਤੀ ਕ
 ਸਭਰਾਈ० ਪੰ० ਭਾਈਓਂ ਰੀਏ
 ਵਾਲੀ ਅਰਥਾਤ ਬਡੇ ਸਹਾ
 ਯਕੋ ਵਾਲੀ ਅਥਵਾ ਸਭ ਕੀ
 ਰਾਜਾ ਯ० ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾ
 ਸਹਨਾਈ० ਯ० ਨਫੀਰੀ ਈ
 ਵਾਜਾ ਜੇ ਨੌ ਬਤੋਂ ਸਾਬ ਵਜਤਾ
 ਹੈ ਯ० ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ
 ਸਭਜਾਏ० ਦੇ० ਸਭ ਜਗਹ
 ਯ० ਬਾਗਮਿਲਖ ਸਭਜਾਏ
 ਸਤਭਾਇ० ਗੁ० ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਂ
 ਯ० ਮਤਿ ਸਤਭਾਇ ਭਗਤ
 ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਬਾਇੜੀਏ० ਗੁ० ਸਭ ਮੇਂ
 ਆਈ ਹੂਈ ਹੈ ਜੋਤਿ ਯ० ਜੋ
 ਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ
 ਸਲੋਨੜੀਏ० ਗੁ० ਸ੍ਰੀਵਨੇੜਾ
 ਵਾਲੀਏ ਯ० ਜਾਗ ਸਲੋਨੜੀ
 ਏ ਸੁਲੋਚਨੇ ਸੀ०

ਸਚਕਮਾਇੰਗੁ. ਸੱਚਾ ਨਾਮ

ਜਪਕੇਯ. ਛੁਟਹ ਸਚਕਮਾ

ਸਹਸਾਦੇਈੰਗੁ. ਸਹ ਇ

ਸਾ ਅੰਦ੍ਰਿਤ

ਸਹਜਸੇਏੰਫਾ. ਸਾਂਤ ਸਰੂਪ

ਮੋਵਿਰਾਜੇ

ਸਹਜਫੇਏੰਫਾ. ਸਾਂਤ ਸਰੂਪ

ਮੋਮਿਲਾਇਦੀਏ

ਸਤਗੁਰਏੰਗੁ. ਸੇਸੁ ਗੁਰੋਂਕੇ

ਤਾਈਯ. ਸਤਗੁਰਏ ਨਮਃ

ਸਰੂਰਏ ਨਮਃ ਸੀ.

ਸਰਬਸਮਾਈੰਫਾ. ਹੇ ਸਰਬ

ਕੇਸਮਾਵਨ ਬਾਨਹਰੇ

ਸਤਗੁਰਭਾਏੰਫਾ. ਸੇਸੁ ਗੁ

ਰੋਕੇ ਅਨੁਸਾਰਯ. ਚਾਲੇ ਸ

ਤਗੁਰਭਾਏ

ਸਸਿੰਸੀ. ਚੰਦਮਾ. ਸਸਾ ਹੋਵੇਬ

ਹਨਜਿਸਪਾਸ ਤਿਸਕਾਨਾਮ

ਸਸਿ ਹੈ ਚੰਦਮਾ ਪਾਸ ਬਾਹਨ

ਸਸਾ ਹੈ, ਫਾਮਾ ਸੁਰਯ. ਸਸਿ

ਘਰ ਸੂਰਵਜੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧਿਆ

ਸਸੁੰਪੰ. ਪਤਿਨੇ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ

ਸੋਯ. ਸਸੁਤੇ ਧਿਰਕੀਨੀਵਖ

ਸਸੁੰਪੰ. ਪਤਿਕੀ ਮਾਤਾ ਯ. ਸ

ਸਵਿਰਾਇਣ ਸਹੁਰਾਵਾਦੀ

ਸਸੇੰਗੁ. ਇਸ ਨਾਮਵਾਲੇ ਅ

ਖਰਸੇਉਪਦੇਸਕਹੇ ਹੈਂਯ.

ਸਸੇ ਸੋਇ ਸਿਸਿ ਜਿਨਸਾਜੀ

- ਪੁਨਾ ਸਸਾ ਸਤ ਸਤ ਪ੍ਰਭ

ਸਹਸੰਦੇ. ਹਜਾਰਾ ਯ. ਜੋਊ

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖਹੋਹ

ਪੁਨਾ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨੇੜ ਹੈ

ਸਹਸਾ ਪੁਨਾ ਸਹਸਤਵਨੈ

ਨਨਨਨੈਨਹਹ, ਸੋ ਜੈਸੇ ਸੀ

ਬਤ ਸਤਰਾ ਸਹਸਪਚਾਵ

ਨ, ਸਾਹਸਕਰਵਾ ਸੀਦੇਹਕ

ਰ ਜੈਸੇ ਸਹਸਾਕਰ ਪਛਤੈ

ਸਹਸਾੰਗੁ. ਸੀਦੇਹਯ. ਮੂਨਾ

ਸਹਸਾ ਮੂਲੇਨਾਹ ਸਰ ਪਰ

ਤਾਰਸੀ ਪੁਨਾ ਸਹਸਾਇਹਸੀ

ਸਾਰ ਹੈ ਪੁਨਾ ਨ ਜਾਇ ਸਹ

ਸਾ ਕਿਤੇ ਸੀਜਮ, ਹਜਾਰਾ ਯ.

ਨੇੜਹੈਸਹਸਾ
 ਸਹਸੇ॥ ਗੁ॥ ਸੀਦੇਹਸੇਯ: ਸਹਸੇ
 ਜੀਉਮਲੀਣਹੈ, ਦੇ॥ ਪਤਿਸਾ
 ਸਰਸੀ॥ ਪੰ॥ ਪ੍ਰਾਪੁਹੋਵੇਗਾ [ਬ
 ਯ: ਮਨਸਰਸੀਕਾਜ
 ਸਰਸ॥ ਸੰ॥ ਅਨੰਦਕੀ ਯ:
 ਗੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ
 - ਸਮਾਆਯਾਹੈ ਅਨੰਦਕਾ
 ਬਸੰਤ। ਪੁਨਾ ਸਰਸੇਮਾਤਪਿ
 ਤਥੀਵਿਆ - ਅਨੰਦਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾਹੂਏ, ਮਧੁਰਾਦਿਰਸੇਵਾ
 ਲੇਪਦਾਰਥ, ਸਾਦਿਸਜੈਸੇ
 ਸਾਧਗਰਿਤਸੁਭਸਰਸਕਪਾ
 ਸੂ, ਅਧਿਕਮੇ ਜੈਸੇ ਭੇਦਨ
 ਲਖੇਸਰਸਮੇਕੋਊ
 ਸਮਾਸੀ॥ ਗੁ॥ ਸਮਾਵੇਗਾ
 ਯ: ਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾ
 ਸੀ
 ਸਹਸੀ॥ ਪੰ॥ ਸਹਾਰੇਗਾ
 ਸਰਸੇ॥ ਪੰ॥ ਸਭਕੇ ਯ: ਸਭ
 ਸੇਦੇਇਦਾਤਾਰ

ਸਮਾਸ॥ ਸੰ॥ ਸੰਖੇਪਜੈਸੇਗੰਥਬ
 ਦੁਨਤੇਕਰੋਸਮਾਸ
 ਸਮਾਲਸੀ॥ ਪੰ॥ ਯਾਟਕਰੇਗੇ
 ਯ: ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਸਮਾਲਸੀਬੋ
 ਲਾ - ਹਿੰਦਦੇਸਕੇ ਵਸਨੇਵਾ
 ਲੇਸਭੀਲੋਕਹੇਲਾਲੇਯਾਵਕ
 ਰੇਂਗੇ ਹਮਾਰੇਬਚਨੇਕੋਜੋਗੁਰੇ
 ਨੇਪਹਲੇਕਹਾਥਾਸੇਪੁਰਾਹੁਆ
 ॥ ਇਸਬੇਲਾਸੇਖਾਲਸੇਨੇ ਬੋ
 ਲੀਕਾਬੇਲਾਕਾਯਮਕੀਆ
 ਸਚੀਰਾਸ॥ ਗੁ॥ ਸ੍ਵਧਾਰੂਪੀਸ
 ਚੀਪੁਜੀਯ: ਸਚੀਰਾਸਸਚਾ
 ਵਾਪਾਰ
 ਸਰਬਸ॥ ਦੇ॥ ਸਮਗਧ
 ਨਾਦਿ ਯ: ਸਰਬਸਦੀਜੇ
 ਅਪਨਾਵਾਰੇ - ਈਹਸ੍ਰਕੇ
 ਬਨਸੇਅੰਤਕਾਸਪੈਸ੍ਰਪਦਕੇ
 ਆਪ ੧ ਅਪਨੀਚੀਜ ੨
 ਜਾਤੀ ੩ ਧਨ ਚਾਰਅਰਥਹੈ
 ਯਾਂਤੇਸਰਬਸ੍ਰਪਦਸੇਅਪਨਾਅਤੁ
 ਪ ਅਪਨੀਜਾਤਿ ਆਪ

ਨੀਚੀਜਾ ਧਨ ਇਨਸਭਕਾ
ਗੁਹਣੈ ਸਰਬਸ੍ਰਕਾਵਾਰ
ਨਾਇਨਸਭਕਾ ਅਰਪਨਕ
ਰਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬਲਿ ਨੇ ਵਾਮ
ਨਕੋ ਅਰਪਨ ਕੀਆ ਸਰ
ਬਸੇ ਯ. ਸਰਬਸੇ ਗੋਪਾਲ-
ਹਮਾਰਾ ਸਰਬਸ੍ਰ ਗੋਪਾਲ
ਹੈ ਸਰਬਸ੍ਰ ਸੀ.

ਸਮਾਰਸਿ. ਗੁ. ਸਮਾਲਤੇ
ਯ. ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ
ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ

• ਸਰਬਾਸਾ. ਸੀ. ਨਿਖਲਤਿ
• ਸਰਬੇਸ. ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਨਾ
ਸਮਦਰਸੀ. ਦੇ. ਸਰਬਤ੍ਵੇ
ਕਬਹਮ ਰੂਪ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲਾ
ਤਤ ਗੁਨੀ ਪੁਰਖ ਯ. ਜੋ ਸ
ਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ
ਸਹਸੇਸਹਸਾ. ਵਾ. ਸੀਦੇਹ
ਹੀ ਸੀਦੇਹ ਹੈ

ਸਚਤਪਾਵਸ. ਦੇ. ਸਚਨਾਮ
ਉ ਯ. ਸਚਤਪਾਵਸ ਕਰਿਓ

ਸਹੁ. ਪੰ. ਪਤਿ ਯ. ਸਹੁ ਆਲਾ
ਇਸੀ-ਜਬ ਪਤਿ ਬੁਲਾਵੇਗਾ
ਪੁਨਾ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੇਇ
ਸਹਾਰ ਯ. ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ
ਅਪਨਾ ਕੀਆ

ਸਹਿ. ਗੁ. ਪਤਿ ਨੇ ਯ. ਸਹਿ
ਟਿਕਾ ਦਿਤੇ ਬੁਜੀਵਦੈ-ਪ
ਤਿ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਵਾਮੀ ਗੁਰੁ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਕੋ ਗੁਰੁ ਆਈ ਕਾ ਤਿਲਕ
ਦੀਆ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਸਮੇ
ਪਤਿ ਯ. ਮਤ ਜਾਣ ਸਹਿਗ
ਲੀ ਪਾਇਆ, ਵਹੀ ਯ. ਸ
ਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰ ਪਲਟੀਐ

ਸਹੁ. ਪੰ. ਓਟ. ਆਸਰਾਪਨ
ਯ. ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਪਕਰੀ ਸੀਤ
ਨਕੀ ਸੀ. ਸਾਬ ਜੈਸੇ ਸਹਰ
ਮੇਣ ਗਤਾ ਸੀਤਾ

ਸਹੀ. ਅ. ਸੁਧ ਭਾਵ ਨਿਸਚੇ
ਯ. ਪੁਛ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸ
ਹੀ ਪੁਨਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸ

ਭੁਸਹੀਕੀਤਾ ਪੁਨਾ ਭੂੜ ਨਿਖੁ
 ਏ ਨਾਨਕ ਓੜਕ ਸਚ ਸਹੀ
 ਸਹੀ० ਅ. ਬਹੀ ਹਿਸਾਬ ਕੀ ,
 ਨਿਸਚੇ
 ਸਹੇ० ਪੰ. ਸਹਾਰੇ ਹੈ ਯ. ਕਸ ਕ
 ਸਵਟੀ ਸਹੇ ਸੁਤਾਉ
 ਸਕਾਹ० ਗੁ. ਸਕਤੇ ਯ. ਲਹਨ
 ਸਕਾਹ ਗਤਾ
 ਸਰਾਹ० ਦੇ. ਸਲਾਹਕੇ
 ਸਨਾਹ० ਪੰ. ਕਵਚ. ਲੋਕੋਂਕੀ
 ਕਵਚ ਲੋਹੇਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਭਗ
 ਤੋਂਕੀ ਰਾਮਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
 ਸਮਹੂ० ਗੁ. ਸਮਾਇਆ ਹੈ ਸ
 ਮਾਨਹੀ
 ਸਹੁਹਾਂ० ਗੁ. ਸਹਾਊਗਾ
 ਸਮਾਹੀ० ਦੇ. ਸਮਾਇਜਾਤੇ ਹੈ
 ਯ. ਤਿਸਹੀ ਮਾਹ ਸਮਾਹੀ
 ਸਮਾਹੇ० ਗੁ. ਪਹੁਚਾਇਆ ਹੈ
 ਯ. ਜੀਅਜੀਤ ਸਭ ਪਾਛੇ ਕ
 ਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕ ਸਮਾ
 ਹ, ਪਹੁਚਾਇ ਯ. ਦਿਤੇ ਨ

ਰਿਜਕ ਸਮਾਹਿ , ਸਮਾਵੇ ਹੈਂ ਯ.
 ਤਿਸਹੀ ਮਾਹ ਸਮਾਹਾ ਪੁਨਾ
 ਗੁਰਕੇ ਸਬਦ ਸਮਾਹ - ਗੁ
 ਰੋਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇ
 ਸਮਾਵੇ ਹੈ ॥
 ਸਚ ਹੈ० ਗੁ. ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਯ.
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚ ਹੈ - ਜਿਸਕੀ
 ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੈ
 ਸਕਹੁ० ਗੁ. ਸਕਤੇ ਹੋਤ ਬਯ.
 ਸਕਹੁਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰ
 ਸਭਹੂ० ਗੁ. ਸਭਕੇ ਯ. ਸਭਹੂ
 ਤਲੇ ਤਲੇ ਸਭ ਉਪਰ - ਜੋ ਸ
 ਭਕੇ ਤਲੇ ਸੇ ਤਲੇ ਭਾਵ ਦਾਸੇ
 ਕਾ ਦਾਸ ਆਪਕੇ ਜਾਨੇ ਹੈ ਸੇ
 ਸਭਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਸ਼ਾਮੀ ਹੋਵੇ ਹੈ
 ਸਮੂਹ० ਸੀ. ਸਮੁਦਾਯ ਯ. ਮਾ
 ਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ. ਸ਼ਾਮੀ ਕੇ ਅ
 ਚਰਣੋਂਕੇ ਸਮੂਹ ਮੇ
 ਸਤਹੂ० ਗੁ. ਸੇਸਟਾਜੇ ਅਰ
 ਬਾਤ ਅਪਨੀ ਅਵਤਾਰਤਾ
 ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਯ. ਸਤਹੁ ਖੇਤ

ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣ -
 ਅਪਨੇ ਜਨਮਥਾਨ ਤਲਵੰ
 ਡੀਨਗਰੋਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
 ਨੇ ਸਤਸੇਹੀ ਮਹਾਖੀਓਂਕਾ
 ਖਾਯਾ ਖੇਤ ਹਰਾ ਕੀਆ ਪੁ
 ਨਾ ਸਤਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਸੇਹੀ ਸਿਰ
 ਪੈ ਸਰਪਸੇ ਛਾਯਾ ਕਰਾਈ
 ਸਮਾਹੀ ॥ ਗੁ. ਸਮਾਈ ਯ. ਜੋ
 ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹੀ - ਗੁਰੋਂਕੇ
 ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਂ ਸ
 ਮਾਵਤੇ ਹੈਂ

ਸਲਾਹ ॥ ਪੰ. ਉਸਤਤੀ ਯ. ਹ
 ਉ ਗੁਰੂ ਸਲਾਹ ਨਰਜਊ
 ਸਲਾਘਾ ਸੀ.

ਸਬਾਹਿ ॥ ਗੁ. ਪਹੁਚਾਇ ਯ.
 ਵਾਹ ਵਾਹ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ
 ਅੰ ਜੋ ਵੇਂਦਾ ਰਿਜਕ ਸਬਾ
 ਹਿ, ਪਹੁਚਾਵੇ ਹੈ

ਸਹਾਹ ॥ ਵੇ. ਸਹਾਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਨ
 ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹ
 ਸਉਹੇ ॥ ਪੰ. ਸਾਮਨੇ ਯ. ਚਕ

ਰ ਕਹੀਏ ਖਸਮਕਾ ਸਉਹੇਉ
 ਤਰਦੇਇ . ਸਾਮਨਾ ਕਰੇ ਤਾ
 ਵਪੁਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੁਝੇ ਦੁਖ ਕਿ
 ਉ ਦੀਆ ਅੰਜੇ ਦੇਖ ਲਗਾ
 ਵੇ, ਸੁਰੀਦ ਜੈਸੇ ਸਉ ਸਉ
 ਸਉਹੇ ਖਾਇ

ਸਰੇਵਹੁ ॥ ਗੁ. ਸੇਵੋ ਯ. ਤਿਸੇ
 ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਜਿਸਦੇਨਾ
 ਉਪਲੇਪੁਨਾ ਤਿਸੇ ਸਰੇਵ
 ਹੁਤਾ ਗਤਿਮਿਤਿ ਪਾਵਹੁ

ਸਭਨਾਹ ॥ ਗੁ. ਸਭਨਾਕੋ ਯ.
 ਸਭਨਾ ਮਰਨਾ ਆਇਆ
 ਵਿਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ

ਸਰੀਰਹੁ ॥ ਵੇ. ਸੁਖਮ ਸਰੀਰ
 ਸੇ ਅਰਥਾਤ ਮਨਸੇ ਯ. ਭ
 ਰਮ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰ

ਸਲਾਹਹੁ ॥ ਪੰ. ਵਭਿਆਓ ਯ.
 ਸਲਾਹਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ

ਸਾਦਿਅਹੁ ॥ ਪੰ. ਬੁਲਾਇ
 ਓ ਯ. ਕੇਜੇ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਤ
 ਸਾਦਿਅਹੁ

ਸਖਣੀਆਹੰਪੰ. ਖਾਲੀ ਹੈ
 ਯ. ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹ
 ਸਚੀਸਲਾਹੰਗੁ. ਮੰਤ੍ਰਭੀ
 ਉਸਕਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਯ. ਸਚੀ
 ਸਿਫਤਿ ਸਚੀਸਲਾਹ
 ਸਨਬੰਧੇਹੀੰਗੁ. ਮਾਇਆ
 ਕੇ ਸਾਬੀ ਯ. ਮਾਇਆ ਸ
 ਨਬੰਧੇਹੀ
 ਸਬਦਸਨਾਹੰਗੁ. ਗੁਰੋਂਕੇ
 ਉਪਦੇਸਮੇਂ ਸਮਾਵਤੇ ਹੈ
 ਸਕੰਫ. ਸੰਕ. ਸੰਦੇਹ ਯ. ਸ
 ਕਕਰੇ ਜਿਦੂਸਰਹੋਇ, ਸੰ.
 ਰਾਜਾ ਸਾਲੀ ਬਾਹਨਕਾ ਚ
 ਲਾਯਾ ਹੂਆ ਸੰਬਤ ਜੋ ਪ
 ਤੀਓਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕ
 ਲੀ ਮੇਂ ਸਕ ਕਰਤਾ ਤੀਨਹੂ
 ਏ ਹੈ ਪਹਲੇ ਯੁਧਿਸ਼੍ਠਰ ਪੀ
 ਛੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾਦਿਤਮ ਤਾਸੇ ਪੀ
 ਛੇ ਸਾਲੀ ਬਾਹਨ। ਪਤੀਓਂ
 ਮੇਂ ਅਬ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਾਲੀ ਬਾਹ
 ਨਦੋਨੋ ਕਾ ਨਾਮ ਪੜਤਾ ਹੈ

ਯੁਧਿਸ਼੍ਠਰ ਕਾ ਨਹੀਂ ਪੜਤਾ,
 ਬਿਕ੍ਰਮਾਦਿਤਮ ਕੇ ਸਤ੍ਰਯਵ
 ਨ ਬਿਸੇਖ ਜਿਨ ਕੇ ਸਤ੍ਰਪਨੇ
 ਸੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਕਾ ਨਾਮ ਸਕਾਰਿ
 ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ, ਦੇਸ ਬਿਸੇਖ
 ਸਕੇਂਦੇ. ਸਕਤੇ ਹੋ, ਸਕਤਾ
 ਯ. ਆਇਨ ਸਕਾ ਤੁਝਕਨ
 ਧਿਆਰੇ ਭੇਜਨ ਸਕਾ ਕੋਇ,
 ਸਕਤੇ ਯ. ਵੂਤਨ ਲਾਗ ਸ
 ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਸਦਕਾੰਅ. ਕੁਰਬਾਨੀ. ਉ
 ਤਾਰ ਅਰਥਾਤ ਵਾਰਨੇ ਕਰ
 ਖਦਾ ਕੇ ਨਾਮ ਪੇ ਮੁਹਤਾਜੋਂ ਕੇ
 ਦੇਨਾ ਯ. ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸ
 ਭਸਦਕਾ- ਕਰਾਂ ਸੇਖ ਭਾਵ
 ਆਪ ਉਪਰ ਸਭ ਕੁਰਬਾਨ
 ਕਰ, ਸਦਕੇ ਯ. ਵਾਰ ਵਾਰ
 ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ- ਵਾਰ ਵਾ
 ਰ ਜਾਵਾ ਸੰਤ ਪੇ ਕੁਰਬਾਨ
 ਸਲੋਕੰਸੰ. ਚਾਰ ਮੁਕੁਓਂ ਮੇਂ
 ਏਕ ਮੁਕੁਓਂ ਯ. ਅੰਤੇ ਮੁਕਤਿ

ਸਲੋਕ, ਯਸ ਜੈਸੇ ਭਗਤੋਂ ਕਾ
 ਬਡਾ ਸਲੋਕ ਹੈ ਭਾਵ ਬਡਾ ਜਸ
 ਹੈ, ਛੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਯ. ਉਤਮ ਸਲੋ
 ਕ ਸਾਧਕੇ ਬਚਨ - ਉਤਮ ਛੰ
 ਦ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈ। ਜੇ ਛੰਦ
 ਪਿੰਗਲ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਛੰ
 ਦ ਮਾਤ੍ਰ ਗਣ ਬਰਣ ਛੰਦ ਭੇ
 ਦ ਸੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
 ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ
 ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ
 ਇਸ ਸਲੋਕ ਬਿਨਾ ਅਰ ਸਹ
 ਸਾਕ੍ਰਿਤਿ ਸਲੋਕੋਂ ਬਿਨਾ ਬਹੁਤ
 ਕਰ ਔਰ ਸਭ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਸਲੋ
 ਕ ਨਾਮ ਦੋਹੇ ਛੰਦ ਕਾ ਹੈ। ਪੋ
 ਕੀਓਂ ਕੇ ਆਦਿ ਕੇ ਸਲੋਕ ਔ
 ਕ ਬੀਰਾਦਿ ਕੇ ਕੇ ਸਲੋਕ ਸਪ
 ਸ੍ਰਦੋਹਰੇ ਹੈਂ। ਸੁਖਮਨੀ ਕੀ ਅ
 ਸਟਪਦੀਆਂ ਚੌਪਈ ਛੰਦ ਹੈਂ
 ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ
 ਗਾਥਾ ਛੰਦ ਹੈਂ। ਜਿਨਕਾ ਪ੍ਰ
 ਸਿੱਧ ਨਾਮ ਬਿਖਮ ਪਦ ਹੈਂ। ਲੋ

ਕੋਂ ਮੇਂ ਬਿਖਮ ਪਦੇ ਕਾ ਬਿਗੜ
 ਕੇ ਬਿਸਨ ਪਦੇ ਬਨ ਗਯਾ ਹੈ।
 ਜੇਕਰ ਬਿਸਨ ਪਦਾ ਬਿਸਨੁ ਕੇ
 ਗੁਣ ਕਰਮ ਜਸ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ
 ਬਾਣੀ ਕਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੋਵੇ। ਤਬ
 ਸਿਵ ਦੁਰਗਾਦਿ ਕੋਂ ਕੇ ਗੁਣਾ
 ਦਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿ
 ਵ ਪਦਾ ਸਕੂੀ ਪਦਾ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀ
 ਏ। ਕਹਤੇ ਸਭ ਕੇ ਬਿਸਨ ਪਦ
 ਹੈ। ਯਾਤੇ ਬਿਖਮ ਪਦੇ ਸੇ ਬਿ
 ਗੜਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਸਰੀਕ. ਅ. ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲਾ. ਸਿਰਕ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
 ਸਿਰਕ ਬਰਾਬਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਸਮਕਾ. ਗੁ. ਸਮਾਯਾ ਹੂਆ
 ਯ. ਨਾਨਕ ਵਿਸ੍ਰੁ ਆਇਓ ਸ
 ਭਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮ

ਸਨਕ. ਸੀ. ਚਾਰੇਂ ਮੇਂ ਏ ਕਾ
 ਕ ਬੁਯਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯ. ਸਨਕ
 ਸਨੰਦ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ

ਸਲਾਕਾ. ਸੀ. ਸਲਾਈ. ਸੁਰਮਚੁ

ਸਬਾਹਕੇਂਗੁ. ਰਾਤੀਕੇਯ. ਚੋਥੇ
ਪਹਰ ਸਬਾਹਕੇ ਸੁਰਤਿਆ
ਉਪਜੇ ਚਾਉ - ਸੁਬਹ ਫਾ.

ਸਹਨਕ. ਅ. ਕੁਨਾਲੀ ਯ. ਸ
ਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ

ਸਤਸੀਕਾ. ਪੰ. ਸਾਤਵਾਰਵਾ
ਹੀਜਿਮੀਕਾ ਯ. ਅਨਾਜਮਾ
ਗਉ ਸਤਸੀਕਾ - ਸਾਤਵਾਰ
ਵਾਹੀਜਿਮੀਕਾ ਅੰਨਉਤ
ਮਹੋਤਾਹੈ। ਯਾਤੇ ਜਿਮੀਨਜੋ
ਤਨੇਵਾਲੇਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਸੇ ਅ
ਪਨੀਚਿਤਥਿਤੀਕੇ ਅਨੁਕੂ
ਲ ਅਰਥ ਪਦਾਰਥ ਮਾਗਮਾ
ਹੈ। ਜਿਨ ਮਹਾਤਮਾ ਜਨੇਕੋ
ਅਰਥਕੀ ਯਾਚਨਾ ਅਛੀ
ਨਹੀਭਾਨਹੋਤੀ ਵਹੁ ਸਤਸੀ
ਕਾ ਸਤਸੀਲਕਾ ਅਨਮਮਾ
ਗਤਾਹੈ। ਮੈਸਾ ਅਰਥਕਰਲੇ
ਤੇਹੈਂ ਵਾਸੁਵਸੇ ਸੀਪਦਕਾ
ਅਰਥਵਾਹਨਾਹੈ ਸੀਲਨ
ਹੀਯਾਤੇ ਅਰਥਪਦਾਰਥ

ਕੀ ਯਾਚਨਾ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿ
ਉਕਿ ਮਾਗੇ ਰਾਮਤੇ ਸਭਥੋਕ
ਪਾਠਸੇ ਸਭਕਾ ਮਾਂਗਨਾ ਉਤ
ਮਹੈ ਇਸਕਹਨੇਸੇ ਯਹ ਸਿਧ
ਹੁਆ ਬਖਸ਼ਵਹਾਰਕ ਪਦਾਰਥ
ਵਾਲੇਪਾਠੇਕੋ ਪਰਮਾਰਥ ਮੇਂ
ਖੋਚਨਾ ਖੋਚਹੈ ਉਨਕੋ ਬਖਸ਼
ਹਾਰਮੇਂ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਜੈਸੇ ਤਪਾਨਹੋਵੈ ਅੰਦਰਹੁਲੇ
ਭੀਨਿਤਮਾਯਾਨੇ ਫਿਰੇ ਜਜਮ
ਲਿਆਪੁਨਾ ਕਾਹੇਪੁਤਝਗ
ਰਤਹਉ ਸੰਗਥਾਪ ਇਤਮਾ
ਦਿਸਪਸੁ ਬਖਸ਼ਵਹਾਰਹੈਂ

ਸਸਕੀਕ. ਗੁ. ਚੰਦ੍ਰਹੈ ਯ. ਜਿ
ਉਵਿਚ ਉਡਵਾ ਸਸਕੀਕ -
ਜੈਸੇ ਤਾਰਿਓ ਮੇਂ ਚਾਂਦਹੈ

ਸਕੇਲਕੇ. ਵਾ. ਇਕਤਕਰਕੇ
ਯ. ਈਧਨ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲਕੇ
ਸਚਹਾਕ. ਵਾ. ਸਚਮਾ ਤੇ ਸਚੇ
ਹੈਂ ਯ. ਸੇਈ ਸਚਹਾਕ

ਸਨਕਾਦਿਕ. ਸੰ. ਸਨਕਹੈਅ

ਦਿਮੋਂਜਿਨਕੇ ਅੰਸੇ ਬੁਝਾ ਕੇ
 ਮਾਨਸੀ ਚਾਰਪੁੜ ਨਾਮਯੇ ਹੈ
 ਸਨਕ ੧ ਸਨਿਦਨ ੨ ਸਨਤ
 ਨ ੩ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ੪ । ਰਾ
 ਜਾ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਦ
 ਰਕੇ ਅਵਾਹਨ ਸੇ ਸਨਤ ਸੁ
 ਜਾਤ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਜਿ
 ਸਪੇ ਸੰਕਰਾ ਚਾਰਯਕਾ ਭਾ
 ਸਚਾਚਉਕਾ ॥ ੧ ॥ ਖਜ ਹੈ
 ਸਚਾ ਬਚਨ ਕਹਨਾ ਚੌਕਾ ਹੈ
 ਯ. ਸਚਾਚਉਕਾ ਸੁਰਤ ਕੀ
 ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ॥ ਕਾਰ
 ਗੁ. ਜਲ ਕੇ ਸਮੁੰਦ ਵਤ ਵਿ
 ਖੇਰੂਪ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਜੋ ਚਿਤ ਕੇ
 ਅਪਨੇ ਮੋਂ ਭਿਗੋਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਆ
 ਵਹ ਲਹਰ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ
 ਸਫਲਦਰਸਨਕੀ ॥ ੨ ॥ ਕੀ
 ਸਫਲਦਰਸਨ ਵਾਲੇ ਕੀ ਯ.
 ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਸਫ
 ਲਦਰਸਨਕੀ - ਸਫਲਾ ਹੋ
 ਵੇਦਰਸਨ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕਾ

ਨਾਉ ਸਫਲਦਰਸਨ ਹੈ
 ਸਖਾ ॥ ਸੰ. ਸਿਤ ਯ. ਸੰਗਿ ਸਖਾ
 ਸਭਤ ਜਿ ਗਏ
 ਸਖੀ ॥ ਸੰ. ਸਹੇਲੀ ਯ. ਸਖੀ
 ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ
 . ਸਮਖੁ ॥ ਸੰ. ਸਾਮਨੇ ਜੈਸੇ ਮੇ
 ਰੇ ਸਮਖੁ ਇਸ ਨੇ ਜਪ ਕੀਅ
 ਸਨਮੁਖ ॥ ਦੇ. ਸਾਮਨੇ ਮੁਖ ਵ
 ਲਾ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਨਮੁਖ ਮ
 ਨਮੁਖ ਵੇ ਮੁਖੀਆ, ਸੰਮੁਖ ਸੰ
 ਸਭਸੁਖ ॥ ਦੇ. ਭੋਗ ਮੇਖ ਰੂਪ ਸੁ
 ਸਚੀ ਸਿਖੀ ॥ ਦੇ. ਯਥਾਰਥ ॥ ਖ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਸੇ ਯ. ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ
 ਲਭਈ ਬਿਨ ਸਚੀ ਸਿਖੀ - ਸ
 ਚੀ ਸਿਖਾ ਸੇ
 ਸਚਸਾਖੀ ॥ ਦੇ. ਸਚੀ ਸਾਹਦੀ
 - ਸਚੀ ਗਵਾਹੀ
 ਸਪਤਰਿਧਿ ॥ ਦੇ. ਮਹੀਚਰੀ
 ਅਤਿ ੨ ਪੁਲਹ ੩ ਪੁਲਸਤ
 ੪ ਕ੍ਰਤੂ ੫ ਅੰਗਿਰਾ ੬ ਬਸਿ
 ਸਰਬਭੂਖ ॥ ਦੇ. ਨਿਖ ॥ ਸੁ १

ਲਵਿਖਯੋਂਕੀ ਅਰਥਾਤਲੋਕ
ਪਰਲੋਕਕੇ ਸਰਬਪਦਾਰਥੋਂ
ਕੀ ਵਾਸਨਾ

ਸਰਬਸੁਖੰਗੁ. ਵਿਖਯਾਨੰਦ
ਰੁਜਨਨੰਦਾਦਿ ਸੁਖੇਕਾਮੁਲਯ.
ਸਰਬਸੁਖ ਅਨੰਦ - ਨਿਖਲ
ਸੁਖੇਕਾਮੁਲਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ

ਸਚਬਿਨਸਾਖੀੰਗੁ. ਯਥਾ
ਰਥਜਾਨੇ ਬਿਨਸਾਹਦੀ ਭਰ

ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੰਦੇ. ਨਿ ਨੀ
ਖਲ ਸੁਖੇਕਾਮੁਲਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ

ਸਹਸਫਣੀਸੇਖੰਦੇ. ਸਹਸ੍ਰ
ਫਣੇਵਾਲਾ ਸੇਖਨਾਗ ਯ. ਸ
ਹਸਫਣੀ ਸੇਖ ਅੰਤਨਜਾਨੇ

ਸਗੰਫ. ਕੁਤੇਯ. ਸਗਨਾਨ
ਕਦੀਵਾਨ ਮਸਤਾਨਾ. ਆਪ
ਕੇ ਦਰਬਾਰਕਾ ਕੂਕਰ ਮੈਂ ਉਸ
ਜਲਕੀ ਚਾਹ ਸੇਹੀ ਮਸਤਹੂ
ਆਉਸਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੇਤਦਿ
ਨਦਿਨ ਮੈਂ ਸਵਾਯਾ ਚੜਤਾਹੋਂ
ਅਥਵਾ ਮੈਂ ਦੀਵਾਨ. ਬਿਛਿ

ਪਤਮਨਹੋ ਉਸ ਕੀ ਚਾਹ ਮੇਂ ਮ
ਸਤਾਨਾ ਹੂਆ ਤਾਕੇ ਗਹਟਹੇ
ਤਅਧਿਕ ਚੜਤਾਹੋਂ

ਸੱਗੋਂ. ਪੰ. ਉਲਟੀ. ਪ੍ਰਤ੍ਯੁਤ
ਸਭਾਗਾਂ. ਦੇ. ਭਾਗਮ ਸਹਿਤ
ਯ. ਧੰਨ ਧੰਨ ਉਆ ਜਨ ਸੰਜੋਗ
ਸਭਾਗਾ ਪੁਨਾ ਤਿਤ ਘਰ
ਸਭਾਗੇ

ਸਮਾਧੈ. ਗੁ. ਸਮਾਗਮ ਮੇਂ ਯ.
ਮਿਲ ਸਾਧ ਸਮਾਧੈ

ਸਹਲੀਗਾ. ਗੁ. ਸੰਜੋਗ। ਸ
ਹਲਗਨ ਸੀ.

ਸਭੇਰੋਗਾਂ. ਦੇ. ਅਧਿਆਤਮਾ
ਦਿ ਭ੍ਰਿ ਬਿਧਰੋਗ

ਸਰਨਾਰੋ. ਪੰ. ਸਰਨ ਯ. ਹ
ਮਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਰੋ
ਸਰਬੰਗ. ਸੰ. ਸਰਬਕੋਜਾ
ਨਨੇਵਾਲਾ

ਸਰਬੀਗਾ. ਗੁ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੇ
ਸਰਬ ਅੰਗੋਂ ਕੀ ਯ. ਮੈਂ ਗ
ਣਤਨ ਆਵੈ ਸਰਬੀਗਾ. ਪ੍ਰਮੇ

ਸੁਰਕੇ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾਦਿ ਅੰਗੋਂ
 ਸਰਬਾਗੰ ਗੁ. ਸਰਬੰਗੋਂ ਕੀ
 ਯ. ਕਰੋਤ ਪਾਵਸ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾ
 ਸਤਸੰਗੰ ਸੀ. ਸੇਸੁ ਹੈ ਮੁਕ ਗ
 ਤੀ ਹੇਤ ਮੇਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਸਾ
 ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਯ. ਮਹਾਸਾਰਥੀ ਸ
 ਸਹਲੰਗੰ ਗੁ. ਸੰਜੋਗੋਂ ਤਸੰਗਾ
 ਸਤਿਜੁਗੰ ਦੇ. ਸਤਯੁਗ ਯ. ਸ
 ਤਿਜੁਗ ਸਤ੍ਰੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆ
 ਪਰ ਪੁਜਾ ਚਾਰ-ਈਹ ਸਿਆ
 ਗੀ ਉਚਾਰਣ ਮੋ ਫਲ ਦਾਣੀ ਹੈ
 ਸਭੁ ਜਗੰ ਦੇ. ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤ
 ਯ. ਬੰਧਨ ਬਾਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗ
 ਸਹਜ ਜੋਗੰ ਗੁ. ਗਮਾ ਭਵੇ
 ਨਯੋਗ ਯ. ਸਹਜ ਜੋਗ ਜਿਨ ਮਾਣੇ
 ਓ- ਮਨ ਕਾ ਨਿਗ੍ਰਹ ਰੂਪ ਰਾਜ
 ਜੋਗ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਣਿਆ ਹੈ
 ਸਬਦ ਤਰੰਗੰ ਗੁ. ਬਚਨੋ ਕੀ
 ਲਹਰ ਯ. ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗ
 ਵਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰ
 ਸਹਘੋ. ਦੇ. ਮਾਰ. ਸਸਤਾ ਯ. ਤਉਗੁ

ਟ ਸਹਘੋ ਜਾਇ
 ਸਮਘਾ. ਗੁ. ਸਮਾਏ ਹੈਂ ਯ. ਹ
 ਰਿ ਅਸਥਿਰ ਸੇਵ ਸੁਖ ਸਮ
 ਸਹਲੰਡੰ ਗੁ. ਸਾਬ ਲਗਾ ਘਾ
 ਹੁਆ ਯ. ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹ
 ਲੰਡ- ਮਨ ਕੇ ਵੈਤ ਭਾਵ ਸਾਬ
 ਲਗਾ ਹੁਆ ਹੈ. ਸਹਲਗਨ ਸੀ.
 ਸਚੰ ਦੇ. ਯਥਾਰਥ ਯ. ਸਚ ਜਾ
 ਏ ਕਚ ਵੈ ਦਿਓ- ਕਚੇ ਐ ਜਾ
 ਨੇਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਯਥਾਰਥ
 ਜਾਣੇ ਹੈਂ, ਪੁਨਾ ਸਚ ਭੁਏ ਵਿ
 ਕਾਸ- ਯਥਾਰਥ ਵਿਕਾਸ ਵਾ
 ਲੇ ਹੁਏ ਹੈਂ, ਯਥਾਰਥ ਕਥਨ
 ਯ. ਸਚ ਪਰ ਮਲ ਤਨ ਵਾਸ.
 ਸਚ ਭਾਖਣ ਰੂਪ ਤਨ ਮੇਂ ਵਾਸ
 ਹੈ ਚੰਦਨ ਕੀ, ਸਤਮ ਅਰਥ
 ਤ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾ ਬਾਧ ਯ. ਨਾਨਕ
 ਸਚ ਧਿਆਇਨ ਸਚ- ਜੋ ਤ੍ਰਿ
 ਕਾਲਾ ਬਾਧ ਕਾ ਧਨ ਕਰੇ ਹੈਂ
 ਸੋਓਹੀ ਸੁਰੂਪ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਸਚ ਕਾ ਅਰਥ

ਨਿਸਚੇ ਭੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਯਥਾਰ
 ਥਹੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਨਾਨਕ ਲਾਲੇ ਲਾ
 ਲ ਹੈ ਸਚੇ ਰਤਾ ਸਚ, ਜੋ ਸਤਮ
 ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਾਲਾ ਭਯਾ
 ਹੈ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਭਾਵ ਯਥਾਰਥ
 ਜੋ ਪੁਰਾ ਲਾਲ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਸ
 ਚ ਅਰਦਾਸ. ਨਿਸਚੇ ਪਾਰਥ
 ਸਚਾ. ਦੇ. ਯਥਾਰਥ ਵਕ ਨ ਹੈ
 ਤਾ ਯ. ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਸਚ
 ਫਲ ਪਾਇਆ, ਪੁਨ, ਨਾਨਕ ਸ
 ਚ ਸੇਵ ਸਚ ਫਲ ਪਾਇਆ, ਪੁ
 ਨ, ਸਚ ਮਿਲੇ ਸਚ ਉਪਜੇ ਸਚ
 ਮਹ, ਇਤਯਾਦਿ ਪਾਰ ਵਾਲੀ ਪੈ
 ਕੀ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਸੰਭਵੇ ਤੈਸੇ ਅਰਥ
 ਸਮਾਚੀ. ਗੁ. ਭੁਲਾਈ ਜਾਨੇ
 ਸਚ ਸਚਾ. ਵਾ. ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸਚਾ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ. ਸਚ ਸਚਾ ਸਭ
 ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ
 ਸਰਾਇਚੇ. ਫਾ. ਕਨਾਤਾ ਯ. ਸ
 ਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ, ਬਡੀ ਕਨਾਤਾ
 ਅਤਲ ਸਕੀ ਜੋ ਤੰਬੂ ਕੇ ਗਿਰਦ

ਲਗਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈਂ, ਛੋਟਾ ਸਾਘਰ
 ਸਚੇ ਹੀ ਸਚ. ਗੁ. ਗੁਰੇ ਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸ ਵਾਲੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰ
 ਸ੍ਵਛ. ਸੰ. ਨਿਰਮਲ
 ਸੋਰੇਜ. ਸੰ. ਕਮਲ
 ਸਵੀਜੇ. ਪੰ. ਸੋਈਏ. ਸਵੀਏ
 ਸਕੀਜੇ. ਗੁ. ਸਕੀਤਾ ਹੈ
 ਸਮਾਜ. ਸੰ. ਪਸੁਰੰ ਸੇ ਭਿਨੋ ਕਾ
 ਸਮੂਹ ਅਮਰ ਕੋਸੇ. ਸਭਾ ਹੇਮ
 ਕੋਸੇ. ਹਸਤੀ ਨਾਨਾਰਥ ਕੋਸੇ
 ਸਹਜ. ਸੰ. ਸਹਜਾਯਤੇ ਇਤਿ
 ਸਹਜੰ. ਸਾਥ ਉਪਜੀ ਵਸਤੁ,
 ਸੁਭਾਵ, ਯੇ ਸਹਜ ਕੇ ਦੋ ਅਰ
 ਥ ਹੈਂ. ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਯਹ ਪਦ
 ਕਹੀ ਗਮਾਨ ਕਾ ਬੋਧਕ ਹੈ ਕਹੀ
 ਸੁਖ ਕਾ ਬੋਧਕ ਹੈ ਕਹੀ ਬਿਚਾ
 ਰ ਕਾ ਬੋਧਕ ਹੈ ਕਹੀ ਸਾਂਤਿਕ
 ਹੈ ਕਹੀ ਧੀਰਜ ਕਾ ਹੈ ਕਹੀ
 ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਹੈ ਇਸ ਪਦ ਮੇਂ
 ਕਹੀ ਜੱਜਾ ਮੁਕਤਾ ਹੈ ਕਹੀ
 ਸਿਆਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਹੀ ਐਂ

ਕੁੜਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਹੀ ਜੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
 ॥ ਪੁਰਬ ਕਹੇ ਸਹਜ ਪਦ ਕੇ ਦੋਨੇ
 ਅਰਥੇ ਮੇਂ ਪਹਲੇ ਕਾ ਬਿਸਤਾਰ
 ਹੋਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੇ ਯ. ਸਹਜੇ
 ਗਾਇਆ ਬਾਇ ਪਵੇ ਬਿਨ ਸ
 ਹਜੇ ਕਬਨੀ ਬਾਦ - ਅੰਤ ਰੰਗ
 ਬਹਿ ਰੰਗ ਸਾਧਨੇ ਕੇ ਸਾਥ ਉਪ
 ਜੇ ਗਿਆਨ ਸੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ
 ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਾ ਕਥਨ ਕਰਨਾ ਉਤ
 ਮ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਸਭਾ ਮੇਂ ਠਿਕਾਨੇ
 ਪੜੇ ਹੈਂ। ਬਿਨਾ ਵਾਕੇ ਗਿਆਨ ਸੇ
 ਕਹਨਾ ਬਮਰਥ ਹੈ, ਪੁਨ, ਕਰ
 ਮੀ ਸਹਜ ਨ ਉਪਜੇ ਬਿਨ ਸ.
 ਹਜੇ ਸਹਜਾ ਨ ਜਾਇ - ਗਿਆਨ
 ਕੇ ਸਾਧਨ ਸਮਾਇ ਕੇ ਬਿਨ ਕੇ
 ਵਲ ਕਰਮ ਸੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਉ
 ਪਜੇ। ਅੰਗਿਆਨ ਹੁਏ ਬਿਨਾ
 ਚਿਤ ਕਾ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ, ਪੁ
 ਨ, ਜਾਕੇ ਸਹਜ ਭਯਾ ਸੇ ਜਾ
 ਏ - ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਗਿਆਨ
 ਉਪਜਿਆ ਹੈ। ਵਹੀ ਸ੍ਵ ਸੰਦੇ

ਦਮ ਬਮ ਕੋ ਜਾਣੇ ਹੈ। ਪੁਨਾ।
 ਬਾਬ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜ ਨ ਪਾਏ -
 ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਸੇ ਕੋਈ ਪੁਰਸਰਮ
 ਨ ਨਹੀ ਪਾਵੇ। ਪੁਨਾ। ਗੁਰ
 ਬਿਨ ਸਹਜ ਨ ਉਪਜੇ ਭਾਈ
 ਪੁਛੋ ਉ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ
 ॥ - ਗੁਰੇ ਬਿਨਾ ਚਿਤ ਮੇਂ ਗੁਨ
 ਨਹੀ ਉਪਜੇ ਯਹ ਨੇਮ ਹੈ। ਜੇ
 ਕਰਕਿ ਉਂ ਨਹੀ ਉਪਜੇ ਸੰਦੇਹ
 ਹੈ ਤਬ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਰੇ ਸੇ ਉਪ
 ਜਾ ਹੈ ਉਨ ਗੁਨੀਓਂ ਕੇ ਜਾਕੇ
 ਪੁਛੋ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਸਪਸ਼
 ਲਿਖਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿ
 ਨ ਗਿਆਨ ਨ ਹੋਇ। ਪੁਛੋ
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੇ ਬੇਦ ਬਿਆਸੇ
 ਕੋਇ। ਪੁਨਾ। ਕਾਟ ਸਕਤਿ
 ਸਿਵ ਸਹਜ ਪ੍ਰਕਾਸਿਓ ਏਕੇ
 ਏਕ ਸਮਾਨਾ - ਜਬ ਸਹਜ
 ਗੁਨ ਸੇ ਸਕਤੀ ਅਗੁਨ ਕੋ
 ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸਿ
 ਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੂਅ

ਤਬਹਮ ਉਸ ਏਕ ਮੋਂ ਏਕ ਰੂਪ
 ਹੋ ਸਮਾਏ ਹੈਂ। ਸਭ ਤੁਕੋ ਮੇਂ ਸਹ
 ਜਕਾ ਅਰਥ ਗੁਨ ਹੈ। ਸਤਗੁ
 ਰ ਸਹਜੇ ਦਾ ਖੇਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸ
 ਮਤ ਸਭ ਕੋਇ। ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੇਝੀ
 ਬ੍ਰਹਮ ਨੇਸੀ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨੰਦ ਕਾ ਖੇਤ ਹੈਂ। ਜਿਨ ਕੋ ਸਭ
 ਵਸਤੂ ਓ ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸ਼ਿ ਹੈ।
 ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁ
 ਨ ਸਾਥ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਨੰਦ ਸੁਖ ਕਾ ਖੇਤ ਹੈਂ। ਜਿਨ
 ਕੋ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਆਨੰਦ ਸੇ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨੇ ਕਰ ਤਿਸੀ ਕਾਰੂ
 ਪ੍ਰਭਾਨ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ
 ਮੇਂ ਸਹਜੇ ਕਾ ਸੁਖ ਅਰਥ ਹੈ -
 ਸਤਗੁਰ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ
 ਸੇਤੀ ਮਨ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈ
 ਆ - ਗੁਰ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਪਾਏ ਹੈਂ ਮਹਾ
 ਤਮਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸੇ ਉਪਜੇ ਕੱਚੇ
 ਪੱਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰੀਖਾ ਰੂਪ ਬਿ
 ਚਾਰ ਸੋ। ਰੀਝ ਜੀ ਨੇ ਕੱਚੇ ਸੇ

ਉਪਦੇਸ਼ ਲੇਨੇ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਸੂਚ
 ਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਕਾਚੇ ਗੁਰ
 ਤੇ ਮੁਕਤ ਨ ਹੁਆ। ਪੁਨਾਮਾ
 ਇ ਮੂੰਡੋ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਂਤੇ ਭ
 ਰਮ ਨ ਜਾਇ। - ਪੱਕੇ ਸੇ ਉਪ
 ਦੇਸ਼ ਲੇਨੇ ਕੀ ਬਿਧੀ ਸੂਚਨ ਕ
 ਰੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁ
 ਨ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕ
 ਟ ਕਰ ਪੇਖ ਤਬ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
 ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ। ਜਿਸ ਮਨ
 ਬਸੇ ਤਿਸ ਸਾਚ ਪਰੀਖਿਆ -
 ਪੁਰਬ ਲਿਖੀ ਆਨੰਦ ਜੀ ਕੀ
 ਤੁਕ ਮੇਂ ਸਹਜ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਅ
 ਰਥ ਹੈ। - ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿ
 ਓ - ਕੋਪਾਦਿਕੋ ਕੀ ਨਿਬ੍ਰਿਤਿ ਸ
 ਹਿਤ ਸਾਂਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕੀ
 ਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ ਮੇਂ ਸਹਜ ਕ
 ਸਾਂਤਿ ਅਰਥ ਹੈ। ਸਹਜ ਸਹਜ
 ਗੁਣ ਰਵੇ ਕਬੀਰ - ਚਿਤ ਕੀ ਬਿ
 ਰਤਾ ਸਹਿਤ ਧੀਰਜ ਸੇ ਗੁਣੇ ਕੋ
 ਕਥਨ ਕਰੇ ਹੈ ਕਬੀਰ। ਇਸ

ਪਾਠਮੇਂ ਸਹਜ ਕਾ ਧੀਰਜ ਅਰਥ
 ਹੈ। ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਸਭ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ
 ਸਾਬ ਉਪਜਨਾ ਰੂਪ ਪਹਲਾ ਅ
 ਰਥ ਦਿਖਾਯਾ। ਸੁਭਾਵ ਯ. ਅ
 ਸ੍ਰਿਤ ਲੇਲੇ ਨੀਮ ਸਿੰਚਾਈ। ਕ
 ਹਿ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜ ਨਜਾ
 ਈ - ਈਹਾ ਸਹਜ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਅ
 ਰਥ ਹੈ। ਇਸੀ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਅਰ
 ਥ ਗੁਨੀ ਜਹਾਂ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆ
 ਵੇ ਤਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਭੂਤ
 ਅਗਿਨ ਸੁਖ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈ। ਸੁ
 ਭਾਵ ਅਰਥ ਮੇਂ ਸਹਜ ਪਦ ਰੂ
 ਦੁ ਹੈ। ਗੁਨਾਦਿਕ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਸ
 ਹਜਾਯਤੇ ਇਤਿ ਸਹਜੀ ਅੰਸੇ
 ਅਵਯਵੇ ਦੁਰਾ ਅਰਥ ਬੋਧਨ
 ਜੇ ਯੋਗਿਕ ਹੈ। ਜੇਤਿਸ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ
 ਲਗਨ ਸੇਤੀ ਸਰੇ ਸਥਨ ਕਾ ਨਾਮ
 ਸਹਜ ਹੈ

ਸਮਜ. ਸੰ. ਪਸੁਓਂ ਕਾ ਬ੍ਰਿੰਦ, ਬਿ
 ਪਨ, ਦੇ. ਭੂਬਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਮਾਭਿਓ
 ਕੰਟਕ ਕਾਲ ਗਰਜ ਧਾਵਤ ਲੀ

ਓ ਬਰਜਾ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰ
 ਰਾਖ ਲੇ ਸਮਜ - ਹੇ ਗੁਰ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਆਪਨੇ ਤਬ ਸੇ ਕਾਲ ਸ
 ਤੁ ਗੋਜ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਬ
 ਸੇ ਧਾਵਤੇ ਮਨ ਕੋ ਵਰਜ ਕੇ ਜਿ
 ਨ ਸੇ ਸਰਬ ਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਸ
 ਮੱਜ. ਭੂਬਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਪੰਚ ਰੂਪ ਕ
 ਮਾਏ ਕੋ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਕੋ
 ਏਕ ਪਰਮਾਤਮ ਘਰ ਮੇਂ ਰਖ
 ਲੀਆ ਹੈ ਵਾ ਸਮੱਜ. ਨਿਖਲ
 ਜੀਵ ਕੋ ਪਸੁਓਂ ਕੇ ਬ੍ਰਿੰਦ ਤੁਲਮ
 ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ। ਜੇ ਕਾਮਾਦਿ ਪੰਚ
 ਰੂਪ ਦੂਤ ਬੇਤਿਨ ਕੀ ਓਰ ਧਾਵਤੇ
 ਮਨ ਕੋ ਵਰਜ ਕੇ। ਜਬ ਸੇ ਏਕ
 ਪਰਮਾਤਮ ਘਰ ਮੇਂ ਰਖ ਲੀਅ
 ਹੈ। ਤਬੀ ਸੇ ਗਰਜ ਕੇ ਕਾਲ ਸਤੁ
 ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਵਾ ਸਮੁਧਰਿ
 ਆ ਵਤ ਸਮਜ ਕਹੀਏ ਸਮਯ
 ਕ ਅਜਯ ਪਾਂਚ ਕਾਮਾਦਿ ਦੂਤੇ
 ਕੋ ਜਬ ਸੇ ਏਕ ਸੁਧ ਮਨ ਬਾਨ
 ਮੇਂ ਰਖ ਲੀਆ ਅਰਥਾਤ ਅ

ਭਾਵ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਬੀ ਸੇ ਧਾਵਤੇ
ਮਨ ਕੋ ਵਰਜ ਕੇ ਕਾਲ ਸਤੁ ਮਾ
ਰਿਆ ਹੈ॥

ਸਰਸਿਜੰ. ਸੰ. ਕਮਲ

ਸਰਸਹਜੰ. ਗੁ. ਸਾਂਤਿਕਾ ਸਰੇ
ਸਬਦ ਨਿਵਾਜੰ. ਵਾ. ਉਪ ਵਰ
ਦੇਸ ਸੇ ਵਡਿਆਏ

ਸਮਸ਼ੰ. ਦੇ. ਬਿਸੇਖ ਬਿਚਾਰਯ
ਸਮਸ਼ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੇਰ ਸਰਚਿ
ਓ. ਸਬਦਾ ਦਿਕੋ ਕਾ ਆਨੰਦ
ਸਦਾ ਨਹੀ ਰਹੇ ਯਾਤੁ ਮੇਂ ਇਨ
ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਹੇ ਕਰੁੰ ਅੰਸਾ ਬਿਰਾ
ਰਨਹੀ ਹੁਆ॥, ਬਿਚਾਰ ਕਰ
ਜੇਸੇ ਕਈ ਸਮਸ਼ ਮਨ ਮਰਜਾ
ਨਾ, ਗਯਾਨ ਯ. ਸਮਸ਼ੇ ਸੁਸ਼ੇਪ
ਰਪਰ ਬੁਸ਼ੇ-ਪਹਲੇ ਜਾਨਲੇ
ਵੇਤਬ ਪੀਛੇ ਸੇ ਦੇਖੇ ਹੈ। ਪਰ
ਤੁ ਜਬ ਪ੍ਰਥਮ ਪੜ ਪੜ ਕੇ ਗੁ
ਰੇਂ ਸੇ ਪੁਛ ਲੇਵੇ॥

ਸਟੇ. ਦੇ. ਬਦਲੇ ਯ. ਮੇ ਤੇ ਮੇਲ
ਮਹਯੇ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੇ-ਮੇਂ

ਨੇ ਪਾਵੇਂ ਕੇ ਬਦਲੇ ਅਰਥਾਤ
ਅਪਨੇ ਪਾਣ ਅਰਪ ਕੇ ਲਈ
ਹੈ, ਪੰ. ਗੇਰੇ ਜੇਸੇ ਸਰਪ ਕੇ ਦੂ
ਰ ਸਟੇ ਤੇ ਅਛਾ ਹੈ

ਸਟੰ. ਪੰ. ਚੇਟ ਜੇਸੇ ਸਟ ਪਈ
ਖਰਚਾਮੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ-
ਨਗਾਰਿਓ ਪੇ

ਸਮ੍ਰਾਟੰ. ਸੰ. ਚੱਕਰਵਰਤੀਰਾ
ਜਾ, ਰਾਜੇ ਕਾਰਜਾ

ਸਰਟੰ. ਸੰ. ਕਿਰਲਾ

ਸਤਚਟੇ. ਵਾ. ਸਤ ਭੁੱਕ ਯ. ਸ
ਤਚਟੇ ਸਿਰਛਾਈ

ਸਠੰ. ਸੰ. ਮੂਰਖ, ਸਾਠ ਯ. ਲੋ
ਕੀਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਈ-
ਈਹਾਂ ਸਠ ਪਦ ਸਾਠ ਕਾ ਬਾਰ
ਕਹੈ- ਅਸੁਖ ਸਿੰ ਸੰ.

ਸਹਸੇਰੀਠੰ. ਦੇ. ਸੀਵੇ ਹੋਂ ਕੀ ਗ
ਠ, ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੰਸਯ ਪ੍ਰ
ਮੇਯ ਸੰਸਯ ਭੇਦ ਸੇ ਵੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੀ ਹੈ। ਜੇਸੇ ਵੇਵਾਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਯ
ਥਾਥ ਹੈਂ ਵਾ ਸਿਥਾ ਹੈਂ ਯ

ਬਰਬੈਂਤ ਬਜੀਵ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਕਾ ਅਭੇਦ ਕਰੇ ਹੈਂ ਵਾ ਭੇਦ ਕਰੇ
 ਹੈਂ। ਇਤਾਦਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੇਂ ਸੀ
 ਸਯ ਹੈ- ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅ
 ਭੇਦ ਸਚਾ ਹੈ ਵਾ ਭੇਦ ਸਚਾ
 ਹੈ। ਅਭੇਦ ਸਚਾ ਹੈ ਤਬ ਬੇ
 ਦਾਂਤ ਬਿਨਾ ਪਾਂਚ ਸਾਸਤ੍ਰੇਂ ਵਾ
 ਲੇ ਮੁਨੀਸ਼ੁਰ ਭੇਦ ਕਿਉਂ ਮਾਨ
 ਤੇ ਹੈਂ। ਅਭੇਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾ
 ਨਤੇ ਇਤਾਦਿਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਂ ਸੀ
 ਸਯ ਹੈ। ਯੇ ਸੀਸਯ ਜੀਵ ਕੋ
 ਮੇਲਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਬਚਨ
 ਭੀ ਹੈ। ਸੀਸੈ ਜੀਵ ਮਲੀਟ
 ਹੈ ਕਿਤ ਸੰਜਮ ਧੋਤਾ ਜਾਇ॥
 ਸਹੁ० ਪੰ. ਸੱਦ, ਕਵਿਤਾਈ ਕੀ
 ਉਚੀ ਅਵਾਜ ਯ. ਭੇਰੀ ਸਭੋ
 ਰਭ-ਨਗਾਰੇ ਕੀ ਸਭੋ ਅਵਾ
 ਜ ਐ ਉਚੇ ਪਾਠ ਰਭ. ਭੁਟੇ ਕੇ
 ॥ ਪੁਨਾ ਗੋਰਨ ਮਾਣੀ ਸਹੁ ਕ
 ਸਣ० ਪੰ. ਸਾਬ. ਸਹਿਤ ਯ. ਰੇ
 ਸਣ ਕੀ ਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ-ਸ

ਹਿਤ ਕਸੀਰੋਂ ਕੇ ਬਰੀਕ ਕੀ
 ਆ, ਪੁਨਾ ਸਣ ਨੀਸਾਣੇ ਜਾ
 ਇ-ਸਾਬ ਨੀਸਾਨ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ
 , ਸਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਰੱਸੀ ਬਨਤੀ
 ਸਤਾਣੀ० ਪੰ. ਜੋਰ ਵਾਲੀ ਹੈ
 ਯ. ਸਚ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵੇ
 -ਸਚ ਕੀ ਜੋਰ ਵਾਲੀ ਨੀਵਦ
 ਈ ਹੈ ॥

ਸਦਣਾ० ਪੰ. ਬੁਲਾਵਨਾ
 ਸਮਾਣੇ० ਦੇ. ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ.
 ਸਮਨ ਸੀ. ਸਮਾਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
 ਯ. ਮਿਲ ਸਲਲੇ ਸਲਲ ਸ
 ਸਮਾਣੀ० ਗੁ. ਸਮਾਈ ਮਾਣੇ
 ਹੈ ਯ. ਹਰ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ
 ਸਖਣੀ० ਪੰ. ਖਾਲੀ ਯ. ਆ
 ਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲੀ ਸਖਣੀ
 ਸਵਣਾ० ਪੰ. ਸਉਣਾ ਯ. ਕਿ
 ਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ
 ਸਜਣ० ਸੀ. ਮਿਤ੍ਰ. ਸੇਸ਼ ਜਨ
 ਯ. ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣ ਲ
 ਗਿਆ ਸੱਜਨ ਸੀ.

ਸਹਣੁ० ਦੇ० ਸਹਾਰਨਾ० ਖਮਾਯ०
 ਸਹਿਣ ਸੀਲ ਸੰਤ
 ਸਉਣੁ० ਦੇ० ਸਗੁਨ ਜੈਸੇ ਯਾਤਾ
 ਸਮੇ ਸਿੰਗ ਪੰਛੀ ਪ੍ਰਦਖਣਾ ਕੀ
 ਗੀਤਿ ਸੇਜਾਵੇ ਭੁਗਾਹੁਆ ਜ
 ਲਪਾਤ ਸਨਮੁਖ ਮਿਲੇ ਇਤਾ
 ਦਿ ਸੁਭ ਸਗਨ ਹੈਂ ਸਕੁਨ ਸੀ०
 ਸਰਵਣੁ० ਦੇ० ਕਾਨਯ ਸਰਵ
 ਟਨ ਸੁਰਤ - ਨ ਕੰਨ ਹੈਂ ਨਾਗਿ
 ਆਤ ਹੈ, ਸੁਣਨਾ ਗੰਥੋਂ ਕਾ, ਓ
 ਪ ਕ੍ਰਮ ਉਪ ਸੰਹਾਰਾ ਦਿ ਚਿੰਨੇ
 ਸੇ ਏਕ ਵਸਤੁ ਮੇਂ ਸਰਬ ਬਚ
 ਨੇ ਕੈ ਤਾਤ ਪਰਯਕਾ ਨਿਰਣ
 ਯ ਕਰਨਾ ਸੁਵਣੀ ਸੀ०
 ਸਮਾਇਣੁ० ਪੰ० ਸਮਾਪਤ ਯ० ਕੈ
 ਸੇ ਗਰਬ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ,
 ਸਮਾਵਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ० ਦਰਸ
 ਸਹਜ ਸਮਾਇਣ, ਦਹੀ ਜਮਾ
 ਨੇ ਕਾ ਜਾਮਣ ਯ० ਦੂਧ ਕਰਮ
 ਪੁਨ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣ
 ਸਮਝਣੀ० ਪੰ० ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ

ਯ० ਸਮਝਣੀ ਵਿਰਲੇ ਜਨਾ
 ਸਮਾਉਣੁ० ਗੁ० ਸਮਾਵਨਾ ਯ०
 ਬੁਝ ਹੁਕਮੇ ਸਚ ਸਮਾਉਣੁ
 ਸਰਗੁਣੁ० ਪੰ० ਗੁਣ ਸਹਿਤ
 ਯ० ਨਿਰਗੁਣ ਆਪ ਸਰਗੁ
 ਣ ਭੀ ਓਹੀ ਸਗੁਣ ਸੀ०
 ਸਰੇਵਣੁ० ਗੁ० ਸੇਵਨੇ ਯ० ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ
 ਸਮਰਣੇਨੁ० ਸੀ० ਸਿਮਰਨ ਸੇ
 ਯ० ਨਦੁ ਨੋਤਿ ਜਸ ਸਮਰਣੇ
 ਨ - ਨਹੀ ਤਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ
 ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਸੇ
 ਸਮਝਾਵਣੀ० ਗੁ० ਸਮਝ ਦੇਤੇ
 ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਗੁਨ ਦੇਤੇ ਹੋ ਯ०
 ਮੁਖ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਸਮਝਾਵ
 ਣੀ - ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਝੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇਸ਼ੀ
 ਮੁਖ ਗੁਰੁ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਅਪਨ
 ਗੁਨ ਦੇਤੇ ਹੋ
 ਸਰਬਗੁਣਾ० ਸੀ० ਬਿਬੇਕਾਦਿ
 ਕ० ਦਯਾਲੁਤਾ ਭੂਰੁ ਬਤਸ
 ਲਤਾਦਿ ਯ० ਸਰਬਗੁਣਾਨਿ

ਧਰਾਇਓ॥

ਸਜਣਸੈਣੀ॥ ਦੇ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਥੀਯ
ਹਰਿਲੱਧਾ ਸਜਣ ਸੈਣੀ

ਸਰਣਸਰਣ॥ ਵਾ॥ ਵਾਰਵਾਰ

ਤੁਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਕਹਤੇ ਜੇ ਅ

ਸਰਬਭਰਮਣੀ॥ ਵਾ॥ [ਦੇਹੈਂ]

ਸਰਬਭਰਮੇ ਕੇ ਯ॥ ਸਿਮਰੰ

ਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਭਰਮਣੀ

ਸਹਿਜਬਖਾਣੀ॥ ਵਾ॥ ਸਾਂਤਿ ਰਿ

ਤਸੇ ਕਥਨ ਕਰੀ

ਸਤੀ॥ ਦੇ॥ ਸਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ

ਯ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨ

ਅਸਥਿਰ ਹਰਿ ਸਤੀ, ਸਦਾ

ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ

ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਸਦਾ ਵਰਤ ਦੇਨੇ ਵਾ

ਲਾ ਯ॥ ਸਤੀ ਦੇ ਸੰਤੋਖੀ ਖਾ

ਇ-ਸਤੀ ਕਾ ਮੂਲ ਸਤੀ ਹੈ ਧ

ਰਮ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਕਾਨਮ ਹੈ ਕਹੀ ਚੋਰੀ ਆਇ

ਕੋ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਯ॥ ਸਤੀ ਪਾਪ ਕਰ

ਸਤਿ ਕਮਾਹਿ - ਕਲਿ ਯੁਗ ਮੇਂ

ਸਦਾ ਵਰਤੀ ਪਾਪ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਸ

ਦਾ ਵਰਤ ਚਲਾਵੇ ਹੈਂ, ਪੰ॥ ਸੰਤੋ

ਸੇ ਯ॥ ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆ

ਪਾ॥ ਸੰ॥ ਪਾਰਬਤੀ, ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ

ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ॥ ਬਿਨ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋ

ਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰ - ਆਨ ਪੁਰਖ ਓ

ਰਵਿਸ਼ੀ ਨਾ ਕਰੇ ਬਿਨ ਸਤੀ ਕੈ

ਸੇ ਹੋ ਸਕੇ ਹੈ ਭਾਵ ਕਾਹੂ ਰੀਤ ਸੇ

ਨਹੀ ਹੋਵੇ॥ ਯਾ ਤੇ ਲੋਕ ਮੇਂ ਜੇ ਇ

ਸਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਪਤੀ ਸਾ

ਥਵਗਾਧ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ

ਓਂ ਮੇਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਵਾਦ

ਗੁਰੁ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਕੀਤਾ ਨਾਲ ਮਹੇ

ਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅੱਗ ਜਲਾਹਿ॥

ਜੇ ਸਤੀ ਪਨਾ ਸਮਝਕ ਨਹੀਂ

ਸਮਝਕ ਸਤੀ ਪਨਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ

ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਹੀਨ ਕੀ ਗੁਰ

ਨਿੰਦਾ ਲਿਖੇ ਹੈ॥ ਸਤੀਆ ਏਹ

ਨ ਆਖੀਅਨ ਜੇ ਮਾਝਿਆ

ਲਗ ਜਲੰਨ - ਜੀਵਨ ਸਮੇ

ਬਾਭਿਚਾਰ ਸੇਰੋਕਤੇਕੋਸੰਖੀ
 ਆਖੁਲਾਇ ਮਾਰ ਕੇ ਪੀਛੇਸੇ
 ਮਰੇਸਾਬਜਲਤੀਆਂ ਸਤੀ
 ਆਂ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਨਹੀ ਕਹੀ ਜਤੀ
 ਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ। ਜਿਨ ਕੋ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ
 ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਕੈਸੀਆਂ ਜਾਣੀਏ
 ਸੁਨਕੇ ਗੁਰ ਬਤਾਵੇਂ। ਨਾਨਕ ਸ
 ਤੀਆ ਜਾਣੀਆਨਿ ਜਿਬਿਰਹੇ
 ਚੋਟ ਮਰੰਨ - ਪੁਨਾ ਸਤੀ ਪਦਕਾ
 ਦੂਜਾ ਅਰਥ ਕਹੇ। ਭੀਸੇ ਸਤੀਆ
 ਜਾਣੀਅਨ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਰਹੰਨ
 ਸਤੇ॥ ਗੁ॥ ਸੇਸੁ ਯ॥ ਬੇਣੀਤ ਸੰਗ
 ਮ ਸਤ ਸਤੇ - ਬੇਣੀਕਾ ਪੁਨਾ ਸੰ
 ਗਮ ਹੈ ਸੇਸੁ ਸੇ ਸੇਸੁ, ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕੇ ਪੋਤੇ ਨੇ ਯ॥ ਸਤੇ ਭੂਮ ਅਖੀ
 ਸਤ॥ ਸੰ॥ ਸੇਸੁ ਯ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿ
 ਆ, ਵਾਮਾ ਸੁਰ ਸੇਸੁ ਭੇਦਿ ਆ।
 ਰੇਚਨ ਕੀਆ, ਧੀਰ, ਸਾਧੂ, ਪੁ
 ਜਮ, ਵਿੰਦਮਾਨ ਸਾਮਨੇ, ਸ
 ਤਮ ਯ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੇ
 ਊ, ਸਾਤ, ਯਥਾਰਥ ਕਰ ਯ॥ ਗੁ

ਰੁਕਾ ਕਹਿਆ ਸਤ ਕਰਮਾਨੇ,
 ਦੇ॥ ਸਦਾ ਵਰਤ ਯ॥ ਸਤੀ ਪਾ
 ਪਕਰ ਸਤ ਕਮਾਹਿ - ਸਦਾ ਵ
 ਰਤ ਦੇਨਾ ਕਰੇ ਹੈਂ, ਪਤਿਬ੍ਰਤ
 ਧਰਮ ਯ॥ ਬਿਨ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋ
 ਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰ, ਸਿਧਿ ਯ॥ ਨਾ
 ਸਤ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਾਈ ਕੈਸੀ ਨਾ ਸਤ
 ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰੇ - ਨਹੀ ਸਤ।
 ਸੇਸੁ ਮੋਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੀ ਕੇ
 ਸ ਮੂੰਡਾਨੇ ਸੇ

ਸਭਤ॥ ਗੁ॥ ਸਰਬਤ ਯ॥ ਏਹਮ
 ਨੂਆ ਬਣ ਝਿਣ ਸਭਤ ਹੈ
 ਸਉਤ॥ ਦੇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਵਾਲਾ ਯ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੀਨੋ ਸਉਤ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਪੁ
 ਸਰੋਤ॥ ਗੁ॥ ਭਗਵਤ ਭ [੩ ਸੰ॥
 ਕ੍ਰੀ ਕੇ ਸਵਣ ਸੇ ਯ॥ ਜਨਮ ਮੂ
 ਏ ਬਿਨ ਭਗਤ ਸਰੋਤ

ਸਕਤੀ॥ ਦੇ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਯ॥ ਸਿ
 ਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲ, ਮਾਯਾ ਜੋ
 ਬੇਦਾਂਤ ਮਤ ਮੋ ਅਨਾਦਿ ਭਾਵ
 ਰੂਪ ਨਾ ਬਨਤੀ ਵਸਤੁ ਓ ਕੋ

ਬਨਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ ਕਹੀ ਹੈ। ਇਸ
 ਪਖ ਮੇਂ ਸਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹੈ, ਬਲ, ਇਸ਼ੀ, ਬਰ
 ਸਕਤਿ० ਦੇ० ਬਲ० ਜੋਰ० ਕੁੰ ਛੀ
 ਬਤ ਯ० ਮਾਨ ਮਹਤ ਮੇਰੀ ਸ
 ਕਤਿ ਨ ਕਾਈ-ਪਦ ਕਾ ਅਪ
 ਨਾ ਬਲ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਮੇਂ ਜ
 ਲਨੇ ਜਲ ਮੇਂ ਗਲਾਨੇ ਕਾ ਜੋ
 ਰ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਦੋਂ ਮੇਂ ਅਪਨੇ
 ਅਰਥ ਬੋਧਨ ਕਾ ਜੋਰ ਹੈ ਤਿਸ
 ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ਯਹ ਬੇ
 ਦਾਂਤ ਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਪਦ ਸੇ ਯਹ
 ਅਰਥ ਭਾਨ ਹੋਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਈ
 ਸ਼ੁਰ ਕੀ ਇਛਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸਕੁੰਦੀ
 ਹੈ ਯਹ ਨੈਯਾਯਿਕ ਮਤ ਹੈ॥
 ਪਦ ਮੇਂ ਅਰਥ ਗਾਨ ਕੀ ਕਾਰ
 ਣਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸਕੁੰਦੀ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬੰਝਾ ਕਰਣ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਪਦ ਕਾ
 ਅਰਥ ਕਾ ਆਪਸ ਮੇਂ ਭੇਦਾਭੇ
 ਦ ਰੂਪ ਤਦਾਤਮ ਸੰਬੰਧ ਸਕ
 ਤੀ ਹੈ ਯਹ ਮੀਮਾਸਕ ਮਾਨੇ ਹੈ

ਸਕਤਾ० ਦੇ० ਜੋਗਾਵਰ ਯ० ਸਕਤ
 ਸੀਂਹ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੇ-ਜੋਗਾਵਰ
 ਸੇਰ ਮਾਰੇ ਹੈ ਪੜਕਰ ਗਊਓਂ
 ਕੇ ਸਮੁਦਾਯ ਕੇ ਸਕੁੰਦੀ, ਸਕ
 ਤੇ ਯ० ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕੋ ਮਾ
 ਰੇਤਾ ਮਨ ਰੋਸਨ ਹੋਈ, ਅ०
 ਜਿਸ ਕਰ ਪੁਰਖ ਚਲਨੇ ਫਿਰ
 ਨੇ ਸੇ ਰਹ ਜਾਵੇ ਵਹੁ ਰੋਗ, ਛੀ
 ਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਨਾ ਹੋਨਾ ਸਕਤਾ
 ਪੜ ਜਾਨਾ ਯਹ ਭੀ ਅਰਥੀ ਮੇਂ
 ਸਕਤਾ ਕਹਾਵੇ ਹੈ

ਸਕਤ० ਗੁ० ਰੇਤਾ ਯ० ਜੈਸੇ ਸ
 ਕਤ ਸੁਰ ਬਹੁ ਜਲਤਾ-ਜੈਸੇ
 ਰੇਤਾ ਰਵਿ ਤੇਜ ਸੇ ਬਹੁਤ ਜ
 ਲਤਾ ਚੰਦ ਸੇ ਸੀਤ ਹੋਵੇ ਹੈ॥
 ਤੈਸੇ ਸਮ ਦਮਾਦਿ ਹੀਨ ਜਲ
 ਤੇ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੇ
 ਸੀਤ ਹੋਵੇ ਹੈਂ ਸਿਕਤਾ ਸੰ०

ਸਲਿਤਾ० ਸੰ० ਨਦੀ ਯ० ਗੰਗਾ
 ਕੇ ਸੰਗ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ
 ਸਨਾਤ० ਦੇ० ਗੋਲ ਕੁੰਡਾਦਿ ਬ

ਰਣ ਸੰਕਰ ਜਾਤਿ, ਪਤਿ ਮਰੇ
 ਪੀਛੇ ਯਾਰ ਕਾ ਬੇਟਾ ਗੋਲ। ਪ
 ਤਿ ਜੀਵਤੇ ਯਾਰ ਸੇ ਉਪ ਜਾਕੁੰ
 ਡੁ। ਆਦਿ ਸਬਦ ਸੇ ਸੁਤ ਕਰ
 ਣਾਦਿ ਲੇਨੇ। ਸ੍ਵਰੂਪ ਜਾਨਨੇ
 ਕੀ ਇਛਾ ਹੋ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਸੰਗ
 ਹ ਦੇਖੋ, ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਤਿ। ਬ
 ਰਣ ਸੰਕਰ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ
 ਮੇਲ ਸੇ ਉਪ ਜੇ ਜੀਵ ਸੰਕੀਰ
 ਣ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਨਨਕ ਨ
 ਵੈ ਬਾਝ ਸਨਾਤ

ਸਨਾਤੀ. ਦੇ. ਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ
 ਯ. ਵਿਚ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕ ਹੋ
 ਇ-ਸਨਾਤੇ ਮੇਂ ਭੀ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਕਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ। ਪੁਨਾ ਜਾਤਿ
 ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ
 ਸਪੀਤੀ. ਸੀ. ਸ. ਸਾਬ ਪੀਤੀ. ਪੀ
 ਨਾ ਭਾਵ ਸਜਾਤੀ ਓਂ ਕਾ ਸਹ
 ਭੋਜਨ ਅਰਥਾਤ ਮਿਲਕੇ ਖਾ
 ਸਮੇਤ. ਦੇ. ਸਹਿਤ ਯ. ਲੂ ਨਾ
 ਟੀਲੀਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤ. ਰਾਵ

ਣ ਕੇ ਸੇਖ

ਸਮਤ. ਗੁ. ਸਮਯ. ਸਿਤ ਸ
 ਤਪੇਖ ਸਮਤ ਵੀਚਾਰਿਓ,
 ਸਮਾਨ ਯ. ਸਤ ਗੁਰ ਪੁਰਖ
 ਦਇਆਲ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਮਤ
 ਸਭ ਕੋਇ

ਸਮਾਤੇ. ਗੁ. ਬੀਚ ਮਾਵਤੇ
 ਸਮਤਾ. ਸੀ. ਬਰਾਬਰੀ
 ਸਮੀਤਾ. ਗੁ. ਸਮਾਏ ਹੈਂ, ਸ
 ਸਪਤ. ਦੇ. ਸਾਤ ਯ. ਮਤਾ ਹੈ
 ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰ
 ਸਪੁ ਸੀ.

ਸ੍ਵਸਤਿ. ਸੀ. ਮੰਗਲ ਯ. ਸ੍ਵਸ
 ਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ -
 ਪਰਮ ਮੰਗਲ ਦਸਾ ਹਰਿ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸਿ ਸੀ.

ਸਸਤ. ਦੇ. ਸਸਤਾ ਯ. ਸਸਤ
 ਵਖਰ ਤੂ ਘਿੰਨਹ ਨਾਹੀ- ਹਰਿ
 ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਿਨ ਦਾਮਖ
 ਰਚੇ ਮਹਾਤਮਾ ਸੇਤੂ ਲੇਤਾ ਨਹੀ
 ਸਰਜੀਤ. ਦੇ. ਸਜਲ. ਚੁਹਰੁ

ਹਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਯ. ਸਰਜੀਤ ਸ
ਮਾਇਣ

ਸਭਰਾਤ. ਫਾ. ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਸੇ ਅੰਧਕਾਰ

ਸਬਦੀਤ. ਗੁ. ਨਿਖਲ ਧਰਮੇ
ਕਾ ਅੰਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯ. ਸ
ਰਬ ਸਬਦੀਤ ਏਕ ਸਬਦੀ-ਨਿ
ਖਲ ਧਰਮੇ ਕਾ ਅੰਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰ
ਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾ ਧ੍ਰੁਵ ਰੂਪ ਏਕ ਧ
ਰਮ ਹੈ ॥

ਸਨਾਖਤ. ਫਾ. ਪਹਚਨ

ਸਮੀਪਤ. ਗੁ. ਨਿਕਟ ਯ. ਮਿ
ਰਤ ਲੋਕ ਪਤਾਲ ਸਮੀਪਤ
ਅਸਥਿਰ ਥਾਨ ਜਿਸ ਹੈ ਅ
ਸਰੇਵਤ. ਗੁ. ਸੇਵਤ ਭਗਾ
ਯ. ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਤ ਦੂ
ਖ ਗਾਇਆ

ਸਰੀਮਤ. ਅ. ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਯ.
ਸਰਾ ਸਰੀਮਤ ਲੇ ਕਮਾਵਉ.
ਸਰਾ. ਰੀਤੀ ਸਰੀਸਤ ਕਰਮ
ਕਾਂਡ ਕੀ ਕੋ ਚਿਤ ਮੇਲੇ ਕਰ

ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਯਵਨ ਮਤ ਕਾ
ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਕੁਰਾਂਨ ਹਦੀਸੇਂ
ਮੇਂ ਕਹੇ ਧਰਮ ਮਾਰਗ ਕਾ ਨਾ

ਸਹਕੀਤ. ਗੁ. ਸਹਕਤ. ਮ ਹੈ
ਮਰਨ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਐਖੇਸ਼ੁ

ਸਲੇਤਾ ਯ. ਸਹਕੀਤ ਹਰੀਅੰ

- ਗੁਰ ਸਹਕਤੇ ਤੁਲਮ ਭਏ

ਜੀਵੇਂ ਕੋ ਆਨੰਦ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਸਲਾਮਤ. ਅ. ਤੰਦਰੁਸਤੀ

ਸਮੇ ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਸਮੇ ਯ.

ਸਲਾਮਤ ਥੀਵੈ, ਅਥਿਨਾ

ਸੀ ਯ. ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤ ਨਿ

ਰੰਕਾਰ ॥

ਸਰਬਤ. ਪੰ. ਸਰਬਤ ਯ. ਹ

ਰਿਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ

- ਸਰਬ ਬਾਨੇ ਮੇਂ

ਸਦਬਸੀਤ. ਦੇ. ਸਦਾ ਅਨੰ

ਸਪਤਧਾਤੁ. ਦੇ. ਰਸ ੧ ਦ

ਰੁਧਿਰ ੨ ਮਾਸ ੩ ਮੇਦ. ਚਰ

ਬੀ ੪ ਅਸਥੀ ੫ ਮੱਜਾ. ਮਿਸ਼

੬ ਸੁਕ੍ਰ. ਬੀਰਜ ੭ ਯ. ਜਬਰੂ

ਕੇਸਪਤਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾ
 ਸਠਸੰਬਤੰ. ਦੇ. ਬੀਸ ਬਰਸ
 ਬੁਆ ਕੇ। ਬੀਸ ਸਿਟ ਕੇ। ਬੀ
 ਸ ਬਿਸੁ ਕੇ ਯਹ ਜੇ ਹੇ ਹਰੇ ਸਾ
 ਠ ਸੰਬਤੀ ਹੈ ਸੋ ਹਮਾਰੇ ਲੀ
 ਏ ਪ੍ਰਸਿਧ ਤੀਰਥ ਹੈ ਜਿਨ ਮੇਂ
 ਤੇਰੇ ਸਤ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਹੀ ਹ
 ਮਾਰੇ ਲਾਨ ਹੇਤ ਜਲ ਹੈ ਯ. ਤੇ
 ਰੇ ਸਠਸੰਬਤ ਸਭ ਤੀਰਥਾ
 ਸਬਦਰਤੀ. ਦੇ. ਗੁਰੇ ਕੇ ਉਪ
 ਦੇਸ ਸੇ ਨਾਮ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰ
 ਣੀ, ਸਬਦਰਤੇ. ਗੁਰੇ ਕੇ ਉ
 ਪ ਦੇਸ ਸੇ ਨਾਮ ਮੇਂ ਰੰਗੇ ਯ.
 ਸਬਦਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਾਇ ਹੋ
 ਸਦਾ ਅਤੀਤੰ. ਵਾ. ਜਦਾ ਇ
 ਹੀ ਵਿਖਿਓ ਸੇ ਵਿਰਕੁ
 ਸਹਿਜ ਸੇਤੀ. ਵਾ. ਬਿਚਾਰ ਸ
 ਸਹਸਮੁਰਤੀ. ਦੇ. ਸਹ ਹਿਤ
 ਸੁਮੁਰਤੀਓ ਵਾਲਾ ਬਿਰਾਟ
 ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਸਗਲੀਗਣਤੰ. ਵਾ. ਸਭ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਅਰਥਾਤ
 ਸੀਚਿਤ ਕਰਮੇਂ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਕ੍ਰਿ
 ਯਮਾਣ ਕਰਮੇਂ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਪ
 ਰਾਰਥਧ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਯੇ ਸਭ
 ਦੂਰ ਕੀਏ ਯ. ਮੇਰੀ ਸਗਲੀ
 ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਸੀਤੋ

ਸਹੀਸਲਾਮਤੰ. ਵਾ. ਸਾਬਤ
 ਤੰਦਰੁਸੁ. ਨਿਸਚੇ ਅਥਿਨਾਸੀ
 ਸਹਜ ਸਰੋਤੰ. ਵਾ. ਸੁਭਾਵਕ
 ਸੁਨਕੇ ਯ. ਓਹ ਬੇਧੋ ਸਹਜ
 ਸਰੋਤ - ਸਿਰਾ ਬੇਧਾ ਜਾਵੇ ਹੈ
 ਸੁਭਾਵਕ ਸਬਦ ਸੁਨਕੇ
 ਸਬ. ਪੰ. ਸਭਾ ਯ. ਮਨ ਹੀ ਨਾ
 ਲ ਸ਼ਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲ ਸਬ,
 ਜੀਗਲ ਗਾਮ ਕੇ ਸਮੀਪ ਕੀ
 ਭੂਮੀ, ਮੂਰਖੇ ਕੀ ਸਭਾ ਮੇਂ ਯ.
 ਅੰਧਾ ਸ਼ਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਬੇ,
 ਸਾਬ ਯ. ਰਿਧਿ ਅਰ ਸਿਧਿ
 ਨ ਛੋਡੁ ਇ ਸਬ, ਨਹੀ ਛੋਡ
 ਤੀਆਂ ਸਾਬ

ਸਨਾਥੰ. ਸੰ. ਸੁਮੀ ਵਾਲਾ, ਸ

ਫਲਾਯ. ਤਿਨ ਸਗਲਿਓਜਨ
 ਮਸਨਾਥਾ-ਸ੍ਵਾਮੀਵਾਲਾਭਾ
 ਵਪਤਿਸਹਤ
 ਸ੍ਵਸਥ. ਦੇ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇਯ. ਸ
 ਗੀਰਸ੍ਵਸਥ ਸਮਏ ਸ੍ਵਸਿਸੀ.
 ਸਮਰਥ. ਸੀ. ਸਕ੍ਰੀਵਾਨ ਯ.
 ਸਰਥਕਲਾ ਸਮਰਥ
 ਸਮਰਾਥ. ਦੇ. ਸਮਰਥ
 ਸਕਾਰਥ. ਗੁ. ਅਰਥ ਸਹਿ
 ਤ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਯੋਜਨਵਾਲਾ
 ਸਾਰਥਕ ਸੀ.
 ਸਕਅਥ. ਪੰ. ਸਕਾਰਥਯ.
 ਜਨਮਤਪਰ ਸਕਅਥ
 ਸਮਰੀਥ. ਗੁ. ਸਿਮਰਣ ਕਰ
 ਤੇਹੈ ਯ. ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਮਰੀ
 ਬਗੁਨ, ਸਮਰੀਤਿ ਸੀ.
 ਸਹਜਕਥਾ. ਗੁ. ਗੁਨਕੀ
 ਕਥਾਕੇ ਸੰਤ ਬਿਰਕਰਨੇਵਾ
 ਲੇਕੁੰਡਹੈ ਯ. ਸਹਜਕਥਾਕੇ
 ਅਮ੍ਰਿਤਕੁੰਡਾ
 ਸਹਜਆਥ. ਵਾ. ਸਾਂਤਿਰੂਪ

ਧਨ ॥
 ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸਥਾ. ਵਾ. ਮੰਗ
 ਲਦਸਾਯ. ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸਥਾ
 ਹਰਕੀਸੇਵਾ ਠੀਜਾਹਿ
 ਸਦੇ. ਪੰ. ਬੁਲਾਏਯ. ਸਦੇਉ
 ਸਦ. ਫਾ. ਸੈਵਸਤੁ, ਸੈਗਿਨ
 ਤੀ, ਦੇ. ਸਦਾਯ. ਸਿੰਘਰੁ
 ਰੇਸਦਭੋਜਨਮਾਸ
 ਸਦ. ਪੰ. ਉਚੀਲੀਥੀਅਵਾਜ
 ਜੈਸੇਰਾਮਕਲੀਮੇਂਜੁੰਦਰਜੀ
 ਕਾਸਦਹੈਜੈਚਲਾਨੇਸਮੇਗੁ
 ਰੁਅਮਰਜੀਕਾਸਮਾਪਤੀ
 ਸਮੇਕੇਕਰਤਬਖਕਾਉਪ
 ਦੇਸਹੈ, ਬੁਲਾਕਰਯ. ਸ
 ਦਨਦੇਵਹੀ
 ਸਦਾ. ਸੀ. ਨਿਤਮ. ਹਮੇਸ, ਦੇ.
 ਮਾਂਗਨੇਕੀਅਵਾਜਜੈਭਿ
 ਖਾਹੇਤਫਕੀਰਕਰਤੇਹੈ
 ਸਵਦ. ਫਾ. ਹੋਨਾਯ. ਚੁੰਸਵ
 ਦਤਕਬੀਰ-ਹੋਗਯਾਮਾ
 ਨਿੰਦਅਧਗਲਾਕਟੇਜੀਵ

ਕੇ-ਸ੍ਰਦਫਾ.

ਸਬਦ. ਦੇ. ਸੋੜ ਸੇ ਗੁਹਣ ਕ
ਰਨੇ ਯੋਗਮ ਧੁਨੀ ਐ ਬਰਣ
ਰੂਪ ਅਵਾਜਾ ਧੁਨੀ ਰੂਪ ਸ
ਬਦ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਬੀਣਾ ਮਿਦੰ
ਗਾਇ ਵਾਜਿਓ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ
ਤਾਹੈ। ਬਰਣ ਰੂਪ ਸਬਦ
ਉੜੇ ਆਇ ਅਖਰਾ ਕੰਨੇ
ਆਇ ਮਾੜਾ ਰਾਮਾਇ ਪਦ
।। ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਆਇ ਵਾਕਮ
ਨਕੇ ਭੇਦ ਸੇ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਹੈਂ।
ਪਦ ਵਸਤੂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਨਾਉ
ਹੈ। ਵਾਕਮ ਪਦੋਂ ਕੇ ਸਮੁਦਾ
ਯ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਮੇਂ ਸਬਦ ਨਾਉ ਉਪਦੇਸ ਬ
ਚਨੋਂ ਕਾ ਹੈ, ਉਪਦੇਸ ਬਚਨੋਂ
ਸੇ ਬਤਾਏ ਧਰਮ ਕਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ
ਕਾ ਹੈ, ਤੀਨੋਂ ਮੇਂ ਉਪਦੇਸ ਬ
ਚਨੋਂ ਪੈ ਯ. ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਕਿ
ਉਂਤਰੀਏ ਭਉਜਲ ਬਿਨ ਸਬ
ਦੇ ਕਿਉਂਤਰੀਏ। ਪੁਨਾ ਸਬ

ਦ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕ-
ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਦੀਵੇ ਸੇ ਆਤ
ਮ ਜੋਤਿ ਕੋ ਸਿਖਮ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ
ਜਗਾਵੇ। ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਸਬਦ ਸੁਨਾਵੇ। - ਗੁਰੋਂ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਾਵੇ।
ਧਰਮ ਪੈ ਸਬਦ ਯ. ਖੜੀ ਸ
ਬਦ ਸੂਰ ਸਬਦੇ - ਖੜੀ ਧਰ
ਮ ਸੂਰਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਗੀਤਾ
ਮੋਂ ਕਹਾ ਹੈ। ਯੁਧੇ ਚਾਪਮ ਪ
ਲਾਯਨੀ। - ਜੰਗ ਮੇਂ ਨਾ ਭਾਗ
ਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਕੇ
ਲੜਨਾ ਪੀਠ ਨਾ ਦੇਨੀ ਛੱਡੀ
ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮ ਪੈ ਸਬਦ
ਜੈਸੇ ਸਬਦੇ ਧਰਤੀ ਸਬਦ
ਆਕਾਸ ਇਤ ਆਦਿ, ਸਮੁਦ
ਯ. ਸਬਦ ਰਿੜਿਕਿਓ - ਸਮੁ
ਦ ਕਾ ਸਮੁਦ ਬਨ ਤਾਸੇ ਮਮੇ
ਕਾ ਬਬਾ ਬਨ ਸਬਦ ਪਦ ਸਿ
ਧ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸਬਦ ਕਾ
ਮੂਲ ਸਮੁਦ ਹੈ

ਸਬਦੀ॥ ਸੀ॥ ਵੇਦ ਰੂਪ ਸਬਦ
 ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਰ, ਉਪਦੇਸ਼ ਵਾ
 ਸਭਦੂ॥ ਪੰ॥ ਸਭਤੇ [ਲਾ ਗੁਰ
 ਸਭਿਦਾ॥ ਅ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਬਿਕ੍ਰਿਯਾ॥ ਖ
 ਰੀਦਨਾ ਬੇਚਨ, ਸਭਿਦਿਯੋ
 ਮੇਂ ਯ॥ ਸਗਲੀ ਸਭਿਦੀ ਤੋਟਾ
 ਆਵੇ, ਸੈਨ ਕਰਤੇ ਯ॥ ਸਭਿ
 ਦੇ ਭੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਉਚਰਹਿ
 ਸਹੀਦ॥ ਫਾ॥ ਧਰਮ ਯੁਧ ਮੇਂ
 ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਮਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ॥
 ਸੁਹਦੇ ਔਰ ਸਹੀਦ ॥ ਸਹੀ
 ਦ ਫਾਰਸੀ

ਸਭਸਦਾ॥ ਪੰ॥ ਸਭਕਾ
 ਸਰਮਿੰਦਾ॥ ਫਾ॥ ਲਜਿਤ॥ ਲ
 ਜਾਵਾਲਾ ਯ॥ ਮਤ ਸਰਮਿੰ
 ਦਾ ਥੀਵੇਦੇ
 ਸਤਵਾਦੀ॥ ਦੇ॥ ਸਚ ਕਹਨੇ
 ਵਾਲਾ ਸਤਮਵਾਦੀ ਸੀ॥
 ਸਈਯਾਦ॥ ਫਾ॥ ਸਿਕਾਰ ਮਾ
 ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਹੀਸਾ
 ਦਿਕ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਯ॥ ਰੀਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆਂ
 ਪੁਰਖ ਹੋਏ ਸਈਯਾਦ-ਇ
 ਸਤੀਆਂ ਧਨ ਲੇਨੇ ਹੇਤ ਚੋਰੀ
 ਆਦਿਕ ਕੁਕਰਮੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇ
 ਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁਈਆਂ
 ਪੁਰਖ ਧਨੀਓਂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਪਾ
 ਤ ਕਰ ਧਨ ਚੁਰਾ ਲਿਆਵਨੇ
 ਸੇ ਮਾਨੇ ਸਿਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ
 ਸਰੈਨ ਬਿੰਦ॥ ਵਾ॥ ਨਹੀ ਨਿਰ
 ਵਾਹ ਹੋਵੇ ਅਲਪ ਕਾਲ ਯ॥
 ਬਿਸਰੇ ਸਰੈਨ ਬਿੰਦ

ਸਚਾ ਸਬਦ॥ ਵਾ॥ ਯਥਾਰਥ
 ਉਪਦੇਸ਼

ਸਧੈ॥ ਪੰ॥ ਬਨੇ, ਸਿਧ ਹੋਵੇ
 ਸਧਾ॥ ਗੁ॥ ਸ੍ਰਧਾ ਯ॥ ਸੇਜ ਸਧ
 ਸਹਜ ਛਾਵਾਣ- ਸ੍ਰਧਾ ਰੂਪੀ
 ਸੇਜਾ ਹੈ॥ ਗੁਨ ਰੂਪੀ ਛਾਯਾ
 ਵਾਨ ਹੈ॥ ਦੇ॥ ਬਨਾ ਜੈਸੇ ਤੁਮਾ
 ਰਾ ਕਾਮ ਸਧਾ

ਸਰਧ॥ ਦੇ॥ ਸ੍ਰਧਾ ਯ॥ ਸੇਜ ਵਿ
 ਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰ, ਸ੍ਰਧਾ

ਯੋਗਮਕੋਯ. ਸਰਧਕੋਸਰਧਿ
 ਸਮਧੇ. ਗੁ. ਸਮਝੇਯ. ਆ
 ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ
 ਜਿ ਆਪਹਿ ਬਖਸ ਮਿਲਾਏ
 . ਗਮਨ ਵਾਲਾ ਹੁਯਾ ਯ. ਏ
 ਤਫ਼ਿਆ ਵਿਚ ਸੇ ਜਨ ਸਮ
 ਧਾ, ਸੀ. ਲਕੜੀਆਂ ਯ. ਤ
 ਨਮਨ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ, ਸ
 ਮਾਏ ਯ. ਸੋ ਪਿਰਲਧਾ ਸਹ
 ਜ ਸਮਧਾ

ਸਮਾਧਿ. ਸੀ. ਧਮੋਯ ਵਸਤੁ ਮੇਂ
 ਏਕਾਗਰ ਕਰ ਚਿਤ ਕਾ ਬਿਤ
 ਕਰਨਾ ਯ. ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉ
 ਪਾਧਿ ਰਹਿਤ, ਯੁਕੀ ਸਹਿਤ
 ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਨਿਰਣਯ ਕਰ
 ਟਾ ਰੂਪ ਸਮਾਧਾਨ ਭਾਵ ਉ
 ਤਰ, ਬਚਨ ਕਾ ਅਭਾਵ,
 ਨਿਯਮ, ਅਰਥਾਲੰਕਾਰ
 ਬਿਸੇਖ, ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕਾ ਨਿਰੋਧ
 . ਕਾਬਜ ਕਾ ਗੁਣ ਬਿਸੇਖ, ਦੇ.
 ਮੁਰਦੇ ਕਾ ਮੰਦਰ ਦੇਹਰਾ ਛ

ਤਰੀ ॥

ਸਮਾਧਾ. ਸੀ. ਨਿਸਪੱਤਿ. ਸਿੱਧਿ
 , ਵਿਵਾਦ ਕਾ ਭੀਜਨ, ਪੂਰਬ
 ਪੱਖ ਕਾ ਸ੍ਵ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇ ਅਨੁਸ
 ਰਯਥਾਰਥ ਉਤਰ, ਧਮਾਨ
 ਯੋਗਮ ਵਸਤੁ ਮੇਂ ਚਿਤ ਕਾ ਨਿ
 ਰੰਤ ਸਥਾਪਨ ਰੂਪ ਸਮਾਧਿ
 ਸਰਧਾ. ਦੇ. ਬਿਸ਼ਵਾਸ. ਨਿਸਚ
 ਯ. ਮੇਂ ਸਰਧਾ ਨਾਮ ਲਗਾਵੈ
 ਗੋ- ਮੇਰਾ ਬਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਮ ਮੇਂ ਲ
 ਗਾਵੇਗਾ ॥

ਸਰਬਸਿੰਧ. ਸੀ. ਸਰਬ ਸਿੱਧੀ
 ਓ ਵਾਲਾ ਹਰਿ ਯ. ਸਰਬਸਿ
 ਧ ਹਰਿ ਗਾਈਏ- ਸਰਬਸਿੰ
 ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗਾਯਨ
 ਕਰੀਯੋ। ਪੁਨਾ ਸਰਬਸਿੰਧ
 ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਨ ਕਰਨ

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ. ਸੀ. ਸੁਭਾਵ
 ਸਿੰਧ ਸਮਾਧਿ ਅਰਥਾਤ ਬਿ
 ਨਾ ਯਤਨ ਸਮਾਧੀ
 ਸਨ. ਸੀ. ਸਤ, ਪੰ. ਗੋ ਯ. ਖ

੨ ਸਨ ਬੰਨ-ਲੇ ਜਾਵੇਗੇ ਬਾਧ
 ਕੇ ਅ. ਸੰਬਤ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕੇ ਸ
 ਨ ਮੇਂ ਵਹੁ ਕਾਮ ਹੁਆ, ਚਿੰਨ
 ਜੈਸੇ ਅਮੁਕੇ ਸਨ ਕਾ ਰੂਪ ਯਾ
 ਸਭੁ ਨੀ. ਦੇ. ਸਭੁ ਮਤੋਂ ਵਾ ਹੈ
 ਲਿਓ ਨੇ ਯ. ਸਭੁ ਨੀ ਛਾਲਾ
 ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ
 ॥ ਹਮ ਅਪਨੇ ਮਤ ਵਾਲਿਓ
 ਕੇ ਕੁਨਾਹੇ ਸੇ ਬਖਸਾਵੇਂਗੇ ॥
 ਅੰਸੇ ਸਭੁ ਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਹੋਸਲਾ
 ਕੀਆ ਜੈਸੇ ਸੰਨਿਆਸੀਓ ਕੇ
 ਮਤ ਕੀ ਛਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਦੰ
 ਡ ਗਾਹਟ ਮਾੜੇ ਟ ਨਰੇ ਨਾਰਾ
 ਯਟੇ ਭਵੇਤ

ਸਖਨੀ. ਪੰ. ਖਾਲੀ ਯ. ਆਕਾ
 ਸੀ ਪਾਤਾਲੀ ਸਖਨੀ
 ਸਰਨ. ਦੇ. ਆਸਰਾ ਯ. ਸਰਨ
 ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਪੁਨਾਸ
 ਰਨ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖ ਦਇਆਲਾ
 ਸਮਾਨਿ. ਦੇ. ਸਮਾਵੇਗਾ ਯ.
 ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿ

ਸਮਾਨ. ਸੰ. ਏਕ ਰਸ, ਤੁਲਮ
 ਯ. ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਇਕ ਸਮਾ
 ਨ, ਨਾਭੀ ਥਾਨ ਮੇਂ ਰਹਨੇ ਵਾ
 ਲੀ ਪਵਨ, ਨਾਯ ਮਤ ਮੇਂ
 ਸਤਾ ਜਾਤੀ ਰੂਪ ਸਮਾਨਮ ਪ
 ਦਾਰਬ ਸਭੁ ਵਸਤੂਓ ਕੇ ਸਤ
 ਕਹਨੇ ਕਾ ਹੇਤੁ ਸਤਾ ਹੈ। ਘਟ
 ਪਟਾਇ ਕਹਨੇ ਕਾ ਹੇਤੁ ਘਟ
 ਤੁਪਟਤੁਾਇ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਨਿਤਮ
 ਹੋਵੇ ਏਕ ਹੋਵੇ ਅਨੇਕੋਂ ਮੇਂ ਸਮ
 ਵਾਯ ਸੇ ਰਹੇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸ
 ਮਾਨਮ ਹੈ ਸਤਾ ਅੰ ਘਟਤੁਾ
 ਇਕ ਨਿਤਮ ਹੈ ਏਕ ਹੈ ਅਨੇ
 ਕੋਂ ਮੇਂ ਰਹੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸਮਾਨਮ
 ਹੈ। ਇਸ ਸਤਾ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਹੀ
 ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤ ਕਹੇ
 ਜਾਵੇ ਹੈ। ਬੇਦਾਂਤ ਮਤ ਵਤਸ੍ਰ
 ਰੂਪ ਸਤਾ ਸੇ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਜਾਵੇਂ
 ਬ੍ਰਹਮਵਾਦੀਓ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮ
 ਭ੍ਰਿਨ ਨਿਖਲ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਅ
 ਨਿਤਮ ਹੋਨੇ ਤੇ ਨਾਯ ਮਤ ਮੇਂ

ਭਿਨਮਾਨੀਸੱਤਾਭੀਮਿਥਾ
 ਹੋਜਾਵੇਗੀ। ਯਾਤੇਸੱਤਾਐ
 ਘਟਤ੍ਵਾਦਿਜਾਤੀਆਂਸਤਸ੍ਰ
 ਰੂਪਬ੍ਰਹਮਤੇਭਿਨਨਹੀਂਸਭੀ
 ਬ੍ਰਹਮਸ੍ਰਰੂਪਹੈਂ। ਯਾਹੀਤੇਘ
 ਟਸਤਹੈਂਪਟਸਤਹੈਕਥਨ
 ਅਨੁਸਾਰਜੈਸੇਘਟਾਦਿਕ
 ਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰੀਯੇਂਮੇਂਮਿਲਾਬ੍ਰਹਮਸ
 ਤਾਹੈਂ। ਤੈਸੇਘਟਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰੀਯੇਂ
 ਮੇਂਮਿਲਾਬ੍ਰਹਮਘਟਤ੍ਵਹੈਂ।
 ਪਟਮੇਮਿਲਾਪਟਤ੍ਵਹੈਂਬ੍ਰ
 ਕ੍ਰੀਯੇਂਕੇਨਾਸਹੂਏਨਾਸਨਹੀਂ
 ਹੋਵੇਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰੀਯੇਂਕੇਉਤਪਤੀਸ
 ਮੇਤਿਨਕੇਸਾਥਉਪਜੇਨਹੀਂ
 ॥ਕਿੰਤੂਉਤਪਤੀਸੇਪਹਲੇ
 ਨਾਸਸੇਪੀਛੇਬਨਾਰਹੇਹੈਂ॥
 ਏਕਹੈਅਨੇਕੋਂਮੇਂਮਿਲਾਹੈਂ॥
 ਅਰਥਾਤਸਰਬਬ੍ਰਹਮਪੀਤ੍ਰਿ
 ਕਾਲਾਬਾਧਮਹੈਂ। ਸੋਈਸਾ
 ਮਾਨਵਸਤੁਹੈਤਾਸੇਭਿਨ
 ਸਾਮਾਨਸਸਸਿੰਗਤੁਲਮ

ਹੈਯਾਤੇਜੀਵਈਸਜਿਸਕੇ
 ਅੰਸਹੈਂਉਸੀਸੇਸਤਹੈਅਨ
 ਸਮਾਨਾ० ਵੇ० ਸਮਾਨਾ ਸੇਨਹੀਂ
 ਹੈਯ० ਦਾਸਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨ
 ਹਸਮਾਨਾਪੁਨਾ। ਜਿਉਜੋਤੀ
 ਸੰਗਜੋਤਸਮਾਨਾ
 ਸਖੇਨੀ० ਗੁ० ਪਿਆਰੀਯ० ਨ
 ਮਜਪਹੁਮੇਰੀਸਖੀਸਖੇਨੀ
 ਹੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਓਸਜੋਨੇ
 ਸਧਨ० ਸੰ० ਧਨਸਹਿਤ, ਵਹੁ
 ਸਘਨ० ਸੰ० ਸੰਘਨਾ ਇਸ੍ਰੀ
 ਜਿਸਮੇਂਵਿਰਲਨਾਰਹੇ, ਘ
 ਨਸਹਿਤ
 ਸਰੋਨੀ० ਗੁ० ਸੋਗੁਣੀਅਰ
 ਥਾਤਬਡੀਯ० ਅਸਥਿਰਚੀ
 ਤਸਮਾਧਿਸਰੋਨੀ
 ਸੱਜਨ० ਸੰ० ਰਛਿਆਹੇਤਸੇ
 ਨਕਾਥਿਤਕਰਨਾ, ਘਾਟ,
 ਸੇਸ਼ਕੁਲਮੇਂਉਪਜਾ, ਸੇਸ਼
 ਪੁਰਖ, ਹਾਥੀਓਕੀਜਿਲੇਕਰ
 ਨੀਅਸਟਾਰੀਹੇਤ

ਸਮਾਲੇਨ॥ ਗੁ॥ ਸਮਾਲਤੇਪੈਯ
ਨਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤ
ਉਠਸਮਾਲੇਨ

ਸਨੰਦਨ॥ ਸੰ॥ ਬਯਾਕਾਪੁਤ

ਸਨਾਤਨ॥ ਸੰ॥ ਨਿਤਮ

ਸਰਵਨ॥ ਦੇ॥ ਕਾਨ॥ ਸੁਵਨਸੰ॥
ਸਰਵਨੂਯ॥ ਨੈਨੂਨਕਟੂਸਰ
ਵਨੂਰਸਪਤਿ

ਸਭਸੈਨੇ॥ ਦੇ॥ ਸਭਕੋਯ॥ ਸਭ
ਸੈਨੇਕਿਰਪਾਲਸੰਮਾਲੇਸਾਹ

ਸਤਦਾਨ॥ ਸੰ॥ ਸੇਸਦਾਨ [ਸਾਹ

ਕਰਨਅਰਥਾਤਧਰਮਕੀ

ਕਮਾਈਸੇਦਾਨਕਰਨਾਸੁਧ

ਹੋਨੇਯੋਗਚੁਲੀਹੈਯ॥ ਗਿਰ

ਹੀਕਾਸਤਦਾਨ

ਸਉਕਨ॥ ਦੇ॥ ਏਕਪਤੀਵਾਲੀ

ਦੇਇਸਤੀਆਂਵਤਅਪਨੇ

ਅਪਨੇਵਿਖਯੋਮੇਂਮਨਕੋਖੇ

ਚਨੇਵਾਲੀਇਵੀਆਂਯ॥ ਸ

ਉਕਨਘਰਕੀਕੀਤਤਿਆਰੀ

ਸਰਸਨ॥ ਗੁ॥ ਹਸਤਾਦਿਅੰਗ

ਸੰਤੋਕੀਸੇਵਾਸੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਪੈ

ਯ॥ ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸ

ਨਹਰਸਨ

ਸਚਮਨੇ॥ ਗੁ॥ ਸਚੇਮਨਵਾਲੇ

ਕੋਯ॥ ਮੇਲਨਾਹੀਸਚਮਨੇ

ਸਦਜੀਵਨ॥ ਸੰ॥ ਸਦਾਜੀਵ

ਨਾਯ॥ ਸਦਜੀਵਨਭਲਾਕ

ਸਤਹੋਵਨ॥ ਵ॥ ਜੋਹੋ [ਹਾਹੀ

ਗਮਰਵਾਦਿਸਚੇਹੋਨੇਵਾਲੇ

ਸਮਲੋਚਨ॥ ਸੰ॥ ਸਮਾਦਿ [ਹੈ

ਸੀਵਾਲੇਯ॥ ਨਾਮਾਭਗਤਕ

ਬੀਰਸਦਾਗਾਵਹਿਸਮਲੋਚ

ਸਹਜਧੁਨਿ॥ ਗੁ॥ ਸੁਖਦਾ [ਨ

ਈਧੁਨਿ

ਸਤਮਬਚਨ॥ ਸੰ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ

ਕੀਆਬਚਨ॥ ਯਥਾਰਥਬ

ਚਨਯ॥ ਸਤਬਚਨਸਾਧੂਉ

ਪਦੇਸ॥ ਸਤਮਬਚਨਸੰ॥

ਸਭਅੰਜਨ॥ ਦੇ॥ ਸਮਗ੍ਰਮਾ

ਯਾਐਤਿਸਕਾਕਾਰਯਪ੍ਰਪੰ

ਚਰੂਪਸਿਆਹੀਯ॥ ਆਪੇਸ

ਭੁਅੰਜਨ
 ਸਮਰਟੇਨੰ ਸੰ. ਸਿਮਰਨ ਸੇ
 ਯ. ਨਦੁ ਨੇਤਿ ਜਸ ਸਮਰਟੇ
 ਸਹਜਧਮਾਨੰ ਵਾ. ਸਾਂਤ ਨ
 ਰੂਪ ਆਤਮਾ ਕੇ ਧਮਾਨ ਮੇਂ
 ਸਰਬੰਗਨਾੰ ਗੁ. ਸਰਬੰਗ
 ਯ. ਏਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ
 ਸਦਾਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੰ ਵਾ.
 ਸਦਾ ਹੀ ਧਨਾਦਿਕ ਕੇ ਮਾਨਯੁ
 ਤਰਹਨਾ
 ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੰ ਦੇ.
 ਨਾਮੀਓਂ ਵਤ ਨਿਖਲ ਨਾਮੋਂ ਕਾ
 ਭੀ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯ.
 ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਨ
 ਪਾਇਆ
 ਸਪੇਂ ਦੇ. ਸਰਪ ਕੇ ਯ. ਸਪੇਂ ਦੁ
 ਧਧਿਆਈਏ ਅੰਦਰ ਵਿਸ
 ਨਿਕੋਰਾ ਪੁਨਾ ਸਪਧਿਛਾ
 ਈ ਪਾਈਏ
 ਸਮੀਪੰ ਸੰ. ਪਾਸ. ਨਿਕਟ. ਨ
 ਜਦੀਕ

ਸਰਪੰ ਸੰ. ਪ੍ਰਸਿਧ ਵਿਖਧਰ
 ਜੀਵ, ਸਪ, ਚਲਾ ਜਾਹੁ
 ਸਉਪੰ ਦੇ. ਅਰਪਣ ਕਰ ਯ.
 ਸਉਪ ਗੁਰ ਕੋ ਹੁਕਮ ਮੀਨਿ
 ਅੰ. ਸਮਰਪ ਸੰ.
 ਸਰਾਪੰ ਦੇ. ਸਾਫ ਯ. ਲਛਮ
 ਨ ਮੁਓਂ ਸਰਾਪ
 ਸਵਾਪੇਂ ਗੁ. ਜਾਨ ਪੜੇ ਯ. ਇ
 ਉ ਘਰ ਮਹਲ ਸਵਾਪੇ
 ਸਪਤਦੀਪੰ ਸੰ. ਜੰਬੂ ਦੀਪ ੧
 ਕੁਸ ਦੀਪ ੨ ਪਲਖ ਦੀਪ ੩
 ਸ੍ਵੇਤ ਦੀਪ ੪ ਕ੍ਰੋਚ ਦੀਪ ੫ ਪੁ
 ਸਕਰ ਦੀਪ ੬ ਸਾਕ ਦੀਪ ੭
 ਯੇਸਾਤ ਦੀਪ ਹੈਂ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਰ
 ਓਰ ਜਲ ਹੋਇ ਉਸ ਭੂਮੀ ਕੇ
 ਟੁਕੜੇ ਕਾ ਨਾਮ ਦੀਪ ਹੈ। ਜੰਬੂ
 ਦੀਪ ਕੇ ਚਾਰੋ ਓਰ ਖਾਰਾ ਸਮੁੰ
 ਦ੍ਰ ਹੈ। ਜੰਬੂ ਦੀਪ ਕੇ ਨੌ ਹਿੱਸੇ ਹੈਂ
 । ਏਕ ਹਿੱਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਖੰ
 ਡ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾ
 ਸਫਾੰ ਪੰ. ਚਟਾਈਆਂ ਯ. ਨ ਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਬੈਸਹੁਸਫਾ ਬਿਛਾਇ ਫਾ. ਪੜੇ ਆਇਕੋਂ ਕਾਪਾਸਾ. ਪਿਸ਼, ਦੇ. ਸਭਾ	੨ ਸੁਭ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਸਰਾਬ. ਅ. ਸੁਰ ਮਦਰਾ ਸਬਬ. ਅ. ਨਿਮਿਤ
ਸਰਫਾ. ਅ. ਫਾਇਦੇ ਕੀ ਨਿਗਾ ਹਸੇ ਖਰਚ ਬੈਝਾ ਕਰਨ, ਬੁਖ ਲ. ਕ੍ਰਿਪਣਤਾ, ਲਾਭ, ਨਫਾ, ਫਰੇਬ, ਬਹੁਤਾਯਤ, ਫੁਰਸ ਤ. ਅਵਕਾਸ	ਸਗਾਰਬਾ. ਗੁ. ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ ਯ. ਮਨ ਤਨ ਤਾਮ ਸਗ ਰਬਾ ਜਾ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਨੈਣੇ। ਸੋਗੇ ਸੁਭ. ਦੇ. ਸਰਬ ਯ. ਰਵਸੀ. ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹ ਕਰ
ਸਰਾਫਾ. ਅ. ਚਾਂਦੀ ਸੋਨਾ ਪਰ ਖਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਨਦਰ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀਸ ਚੜਾਉ, ਦੇ. ਦੁਰਾਸੀ ਸ. ਬਦਦੁਆ। ਸਾਪਸੀ.	ਨੇਜੋਗ, ਸਭ ਯ. ਸਭੋਭਜੈ ਸਭਾ. ਸੀ. ਗੋਸਟਿ. ਆਸਰਾ ਦਰਬਾਰ ਯ. ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰ ਆਸਟ ਬੈਠੇ, ਸਮਾਜੀ ਲੋ
ਸਰਾਫੀ. ਦੇ. ਪਰਖ ਵਾਲੀ ਯ. ਊਚੀ ਨਜਰ ਸਰਾਫੀ ਹੋਇ ਸਬ. ਅ. ਰਾਤ ਯ. ਸਬ ਰੋਜਗ ਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ, ਦੇ. ਸਰਬ। ਸਬ ਅ.	ਗ, ਜੁਆ, ਮੰਦਰ ਸਰਭ. ਸੀ. ਸ਼ੇਰਕਾ ਸਤੁ ਜੀਵ ਇਸੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮੇਂ ਸਿ ਆਰ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਸਰਬ. ਦੇ. ਸਭ ਮੇਂ ਯ. ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ, ਸ ਰਬ ਕੋ ਯ. ਸਰਬੇ ਪਰ ਮਲਕ ਰਣਾ- ਸਭ ਕੋ ਸੁਰੀਧਿਤ ਭਾ	ਸਰਨਭਾ. ਗੁ. ਸਰਨ ਯ. ਹਮ ਪਰੇ ਹਰ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ਸ੍ਰਮ. ਸੀ. ਖੇਚਲ ਯ. ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰਮ ਅਤ ਕਰੈ ਸਮ. ਸੀ. ਸਰਬ, ਏਕ ਕਾਲ ਮੇਂ,

ਤੁਲਮ, ਸਾਧੂ, ਯੁਗਮ, ਵੇਚਾ
 ਰਛੀ ਆਠ ਆਦਿ ਵਸਤੁ,
 ਗਾਯਨ ਸਮੇ ਗਵਈਏ ਕਾ
 ਹਾਥ ਚਲਾਨਾ ਰੂਪ ਸਮ
 ਸਮਾ. ਦੇ. ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਮਤ ਵ
 ਰਤਮਾਨ, ਸਪਥ. ਸੁਗੰਦ,
 ਆਚਾਰ, ਸਿਧਾਂਤ, ਸੰਕੇਤ,
 ਭਾਖਾ, ਅੰਗੀਕਾਰ। ਸਮਾਯਸੀ.
 ਸਮ. ਸੀ. ਅਬਮਾਯ. ਪ੍ਰਕਰਖ.
 ਅਧਿਕਪਨ, ਸੰਗਤਿ, ਸੋਭ
 ਨ, ਸਮੁੰਦਰਯ, ਯਥਾਰਥ
 ਸਰਮ. ਅ. ਲੱਜਾ ਯ. ਰਾਖਹੁ
 ਸਰਮ ਅਸਾਨੀ ਜੀਉ, ਪੁਨਾ।
 ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਛਪਖਲੇ
 ਏ, ਸੀ. ਪਰਿਸ੍ਰਮ ਯ. ਸਰਮਕ
 ਰਤੇ ਦਮ ਆਢਕਉਤੇ ਗਨੀ
 ਧਨੀਤ, ਸ੍ਰਮ ਸੀ.

• ਸਰਮਾ. ਸੀ. ਬ੍ਰਾਹਮਣ
 ਸਰਮਾ. ਸੀ. ਕੁੰਤੀ ਜੈਸੇ ਸਰਮਾ
 ਪੈਰ ਕਰੇ ਦਧ ਪਾਨ
 ਸਲਾਮ. ਅ. ਆਸੀਰਬਾਦ. ਰ

ਹਮਤ ਭਾਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇ ਖੁਦਾ
 ਕੀਤੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਅੰਸੀ ਨੇਕ ਦੁਆ
 ਕਰਨੀ ਯ. ਸਲਾਮ ਜਵਾਬ ਦੇ
 ਸਹਮ. ਅ. ਜਮਾ ਸਹਮ ਵੇਕਰੇ
 ਕੀ ਬੋਢ, ਸਹਾਰਨਾ
 ਸਹਮ. ਅ. ਤੀਰ, ਹਿੱਸਾ, ਫਾ.
 ਬੋਢ. ਰੂਰ
 ਸਹੀਮਾ. ਦੇ. ਬੋਢ. ਵਾਹਿਸਾ ਯ.
 ਸਿਰਸਿਰ ਸੁਖ ਸਹੀਮਾ ਦੇਹ ਸੁ
 ਤੂੰ ਭੁਲਾ- ਸਰੀਰ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਕ
 ਰਮ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਖ ਤਥਾ ਸ
 ਹੀਮਾ ਦੁਖੋਂ ਕਾ ਹਿੱਸਾ ਫਾ ਬੋਢ ਜੈ
 ਤੂ ਦੇਵੇ ਸੁ ਹਮ ਕੇ ਭੁਲਾ ਹੈ ਹਮ ਕਾ
 ਬੁਰਾਨ ਹੀ ਮਾਨੇ

ਸੱਤਮ. ਸੀ. ਬਹੁਤ ਸੇਸੁ ਯ. ਸਾ
 ਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੇ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਕ
 ਰਣੀ- ਬਡੇ ਸੇਸੁ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਸੀ
 ਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕੇ ਕਾਰਣ ਪੈਂ

ਸਰੀਜਾਮ. ਫਾ. ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁ
 ਕੇ ਆਰੰਭ ਮੇਂ, ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁ
 ਕੇ ਸੰਪਾਦਨ ਕਰਨ ਮੇਂ ਯ. ਸਰੀ

ਜਾਮ ਲਾਗ ਭਵ ਜਲ ਤਰਨ ਕੇ

- ਸੀਪਾਦਨ ਮੇਂ ਲਹੇ ਸੀਸਾਰ

ਸੇਤਰਨ ਕੇ ਸਾਧਨੋ ਕੇ

ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਦੇ ॥ ਅਰਥ ਕਮਾਦਿ

ਸਭੀ ਪਦਾਰਥ

ਸਤਨਾਮ ॥ ਗੁ ॥ ਸੱਤ ਏਹ ਨਾਮ

ਯ ॥ ਕਿਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ

ਜਿਹਥਾ ਸਤਨਾਮ ਤੇਰਾ ਪਰਾ

ਪੁਰਬ ਲਾਗੁ ਪੁਨਾ ਜਪ ਮਨ

ਸਤਨਾਮ ਸਦਾ ਸਤਨਾਮ ਇ

ਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਸਤ ਮਾਤ੍ਰ ਜਪ

ਨੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ ॥ ਸਾਥ ਮੇਂ ਨਾ

ਮਕਾ ਨਹੀਂ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਜਪ ਬੇੜਾ ਬਾਧੇ, ਪਾਠ ਮੇਂ ਰਾ

ਮਕੇ ਜਾਪਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਧੇ ਉਪ

ਦੇਸ਼ ਹੈ ॥ ਸਾਥ ਮੇਂ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪ

ਨ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ॥ ਅਥਵਾ

ਸਤਨਾਮ ਆਦਿ ਕਹੈ ਨਾਮ ਜਿਸ ਕੇ

ਵਹੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੈਸੇ ਪੀਲੇ ਬ

ਸੜਾ ਵਾਲੇ ਬਿਸ਼ਨੁਕਾ ਨਾਮ ਪੀ

ਡਾਂਬਰ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸਤਨਾਮ ਉਵਾਲੇ

ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਨਾਮ ਹੈ ॥ ਯ ॥ ਸਤ

ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ - ਈਹ ਓ

ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਏਕੜੇ ਕੇ ਅ

ਰਥਕਾ ਸਤਨਾਮ ਬਿਸੇਖਣ

ਹੈ ॥ ਜੋ ਕੈਸਾ ਏਕ ਹੈ ਸਤਨਾਮ

ਕਹੀਏ ਸਤਨਾਮ ਆਦਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬੋਧ

ਕ ਨਾਮੋਂ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਪੁਨਾ ਕਰਤਾ

ਸਭ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਥ

ਵਾ ਸਤਹੀ ਜੋ ਹੋਵੇ ਨਾਮ ਜੋ ਕ

ਹੀਏ ਸਤਨਾਮ ਯਹ ਅਰਥ

ਹੈ ॥ ਇਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਨਾਮੀ ਵਤ

ਨਾਮ ਭੀ ਸੱਚਾ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ਹੈ ॥ ਕਾ

ਹੇਤੇ ਜੈਸੇ ਨਾਮੀ ਨਿਤਮ ਹੈ ਤੈ

ਸੇ ਨਾਮ ਭੀ ਨਿਤਮ ਹੈ ॥ ਬੇਦਾਂਤੀ

ਓਨੇ ਜੋ ਨਾਮ ਰੂਪ ਅਨਿਤਮ ਮ

ਨੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੱਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿ

ਨਾ ਆਨ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ

ਸਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਮਾ

ਨੇ ਕਾ ਹੇਤੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪ

ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਕਲਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ

ਜੈਸੇ ਰੁੱਪੇ ਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਿੱਧੀ

ਮੋਕਲਪਤ ਹੈਂ ਅਪਨੇ ਮੋਨਹੀ
 ਤੈਸੇ ਸਤ ਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੋ ਕਲ
 ਪਤਮਾਨੇ ਸਤ ਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਕਾ ਭੀ ਕੋਈ ਐ
 ਰਾਮ ਧਿਸ਼ਨ ਕਹਨਾ ਹੋਗਾ।
 ਜੇ ਔਰ ਪਦਾਰਥ ਬ੍ਰਹਮਵਦ
 ਮੋਂ ਮਾਯਾ ਬਿਨਾ ਮਾਨਾ ਨਹੀਂ
 ਐ ਮਾਯਾ ਆਪ ਹੀ ਮਿਥਾ
 ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੀ ਕਲ
 ਪਨਾ ਕਾ ਅਧਿਸ਼ਨ ਬਨੇ ਨ
 ਹੀਂ ਐ ਅਪਨੇ ਮੋਂ ਅਪਨੀ
 ਕਲਪਨਾ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਯਾ ਤੇ
 ਸਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਰੂਪ ਸਚਿ
 ਦਾਨੰਦ ਐ ਸਤ ਯਾਦਿ ਨਾਮ
 ਦੇਨੇ ਸਚੇ ਹੈਂ ਯਾ ਯਹ ਬੈਸਨੋਂ ਮ
 ਤ ਕੀ ਰੀਤਿ ਸੇ ਸਤ ਨਾਮ ਕਾ
 ਅਰਥ ਹੈ

ਸਭ ਜਾਮੰਦਾ ਸਭੀ ਜਮੋਂ ਤੁ
 ਲਾ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੈਂ ਯਾ ਮੀਤ
 ਜਜਨ ਸਭ ਜਾਮ

ਸਚਰਿਠੇਮੰਦਾ ਸਚ ਹੀ ਦੇ

ਖਿਆ ਹੈ

ਸਹਸਰਗਗਾਮੀਂ ਦੇ ਇ
 ਵ ਯਾ ਸੀਸ ਧਰਨ ਸਹਸਰ
 ਸਤੁਜੀਂ ਸੀ ਯਥਾਰ ਗਗਾਮੀ
 ਬ ਹੈ ਯਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਨੇਹ ਸ
 ਤਮ ਸੁਖੀ ਬਸੀਤਿ ਨਾਨਕਹ
 - ਸੰਤੋ ਕੇ ਸੰਗ ਕਾ ਸਨੇਹ ਯ
 ਥਾਰਥ ਵਸਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ
 ਤੇ ਤਸੇ ਸਿਮਰਣ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
 ਸੁਖੀ ਵਸੀਤਾ ਹੈ, ਸਪਥ ਸੁ
 ਰੀਦ, ਸਤ ਯੁਗ,

ਸਮਜਾਯਾ ਗੁਰੂ ਸਭਾ ਮੇਂ, ਜਸ ਮੇਂ
 ਯਾ ਅਸਾਜੀ ਸਾਜ ਸਮਜਾਯਾ
 - ਹੇਲੋ ਭਤ੍ਰ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਅਪ੍ਰ
 ਤਿਸਾ ਕਰਨੇ ਹੇਤੁ ਸਭਾ ਮੇਂ ਤ
 ਬਾ ਜਸ ਕੇ ਬਾਨੋਂ ਮੇਂ ਜੋ ਅਨਾ
 ਚਾਰ ਐ ਕੰਨਾ ਦਿਕੋਂ ਕਾ ਧਨ
 ਗੁਹਟ ਕਰਨ ਰੂਪ ਨਾ ਸਾਜ
 ਨੇ ਯੋਗ ਬਾਤਾਂ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਸਾ
 ਜ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਸਮਜਾ ਸੀ.
 ਸਰੰਸੀ ਤਲਾਵ ਯਾ ਅਮ੍ਰਿਤ

<p>ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰ-ਅਸਿਤ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾ ਹ ਕੇ ਆਪ ਸਰੋਵਰ ਹੋ, ਜਲ, ਲਵਣ, ਮਖਣ, ਬਾਣ, ਨਿ ਰਸ਼ਰ, ਭੇਦਨ, ਗਮਨ ਯ. ਸਰ ਅਪਸਰ ਨ ਪਛਾਣਿਆ - ਗਮਨ ਕੇ ਐ ਨਾ ਗਮਨ ਕੇ ਯੋਗਮ ਬਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਨ, ਗੁ. ਤੁਲਮ ਯ. ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਨ ਹੀ, ਸਿਰ ਯ. ਕੰਧ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿ ਰ ਘੜਾ ਬਨ ਕੈ ਸਰ ਲੋਹਾਰ ਸਰਿੰਦੇ. ਨਦੀਆ ਯ. ਹੁਕਮੇ ਬਲ ਸਿਰ ਸਰਿ ਵਹੈ - ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਉਚੇ ਬਾਨੇਂ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਨਦੀਆਂ ਵਹਤੀ ਹੈਂ, ਸਰੀ ਵਾ ਸਰਿਤੁ ਸੀ. ਸਰੇੰਦੇ. ਪੂਰੇ ਹੁਏ ਯ. ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ, ਤੁਲਮ ਯ. ਅਵ ਰਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੇ ਸਰੇ, ਲਾਭ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਏ ਯ. ਹਰਿ ਜੀ ਉਤੇ ਸਭੇ ਸਰੇ, ਨਿਰਵਾਹਨ ਹੀਂ ਹੋਵੇ ਯ. ਬਿਸਰੇ ਸਰੇ ਨਹੀਂ</p>	<p>ਸਰੀੰਪੰ. ਹੋਈ ਯ. ਭੁਲੀ ਸਰੀ ਜਾ ਭੁਓ ਪਰਿਆ, ਨਦੀ ਯ. ਸੁਰ ਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ-ਸੁਰ. ਦੇਵਨ ਕੀ ਸਰੀ. ਨਦੀ ਗੰਗਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਹੁਆ ਐਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ ਸਰੇੰ. ਗੁ. ਧਰਮ ਕਾ ਰਸਤਾ ਯ. ਸਰੇ ਸਰੀ ਅਤਿ ਲੇ ਕੀ ਮਾਵੇ ਸਹਾਰੰ. ਗੁ. ਸਹਾਯਕ ਯ. ਸੀ ਤ ਸਹਾਰ ਸਦਾ ਬਿਖਾਤਾ, ਦੇ. ਜੀਰਾਲੀ ਖੇਚਕੇ ਜੈਸੇ ਸ ਹਾਰ ਕੇ ਕਾਮ ਕਰਨਾ, ਸਹੁ ਜੈ ਸੇ ਜਮੋਂ ਕੀ ਮਾਰ ਸਹਾਰ ਸਬੂਰੀੰ. ਫਾ. ਸੀਤੋਖ, ਤਿਤਿਖਾ ਯ. ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਸੀਤਨ ਮਿ ਸਬਰੰ. ਫਾ. ਸੀਤੋਖ ਯ. ਲਿਓ ਸਬਰ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾ ਸਹੇਰਾੰ. ਪੰ. ਇਕਤ ਕੀਆ ਯ. ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ਸਠੇਰੰ. ਗੁ. ਸਠਨੇ ਯ. ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੇਰ ਰਸ</p>
---	---

ਸੀਚ ਸੀਚ ਧਨ ਕੀਆ - ਰਸ ਆ
 ਨੰਦ ਸੇ ਸੀਚ ਸੀਚ ਕੇ ਧਨ ਕੀ
 ਸਤਰੰ ਪੰ. ਸਾਤੇ ਪੈ ਬਿੰ ਆ
 ਦੀ ਵਾਲੀ ਸੀਖਾ, ਏਤੀ ਸੀਖਾ
 ਵਾਲੇ ਯ. ਸਤਰੰ ਸੇ ਸਲਾਰ ਹੈ
 ਜਾਕੇ. ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਸਾਤ
 ਹਜਾਰ ਸਰਦਾਰ ਹੈ

ਸਤਰੰ ਅ. ਗੁਪਤ ਯ. ਸਤਰ
 ਕਾਬਾ ਘਟਹੀ ਭੀਤਰ - ਗੁਪ
 ਤ ਕਾਬਾ ਘਟਮੇਂ ਹੈ। ਵਾ ਸਤਰ
 ਕੇ ਬਾਨ ਸਦਰ ਮੂਲ ਰਖ ਸਭ
 ਸੇ ਮੁਖ ਜਕਾਬਾ ਘਟਮੇਂ ਹੈ, ਸਤ

ਸਤਰੰ ਅ. ਦੇ. ਪੰਗਤੀ ਰਫਾ.
 ਜੈਸੇ ਸਾਝੀ ਸਤਰ

ਸਦਰੰ ਅ. ਛਾਤੀ

ਸਵਾਰੀੰ ਦੇ. ਪ੍ਰਮਸੇ ਬਨਾਈ
 ਯ. ਜਨਕੀ ਪੇਜ ਸਵਾਰੀਆ
 ਪ, ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲਮੇਂ ਯ. ਗਾਵ
 ਉ ਜਾਗ ਸਵਾਰੀ। ਸਵੇਰੇ ਪੰ.

ਸਵਾਰੇੰ ਦੇ. ਸਵਾਰ ਦੀਏ ਯ. ਸ
 ਤਗਾਰ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ

ਸਵੇਰਾੰ ਪੰ. ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ, ਇ
 ਜੀਵੇਲੇ ਯ. ਉਇ ਭੀ ਲਾਗੇ
 ਕਾਢ ਸਵੇਰਾ - ਦੇਹ ਪਾਤ ਸਮੇ
 ਸਭੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸਕੇ ਅਬੀ
 ਨਿਕਾਸੇ ਅਵੇਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ
 ਅਸੇ ਕਹਨੇ ਲਗੇ ਹੈ

ਸਸੁਰੰ ਦੇ. ਸਹੁਰਾ

ਸਕਰੰ ਪੰ. ਕੰਕਰੀ ਵਾਲਾ ਕੋ
 ਚਾਮਿੰਠਾ ਯ. ਸਕਰ ਖੰਡ ਨਿ
 ਵਾਤ ਗੁਨ, ਦੇ. ਦ. ਖਾਂਡ ਮਿਸ
 ਰੀਕਾ ਨਾਮ ਦਖਣੀ ਖੜੀ ਸ
 ਕਰ ਬੋਲਤੇ ਹੈ

ਸਧਾਰੇੰ ਪੰ. ਮਨਕੋ ਸਵਾਰਨੇਵ
 ਲੇਗੁਰੇ ਯ. ਬਰਸ ਪਿਆਰੇ
 ਮਨਹੁ ਸਧਾਰੇ - ਮਨਕੋ ਸੁਧਾ
 ਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਸਫਰੀੰ ਗੁ. ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀਏ
 ਯ. ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ - ਜੈ
 ਸੇ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀਏ ਕੀ ਖੇਲਕਾ
 ਦੀਭੁ, ਯਾਤਾ ਵਾਲੇ, ਐਰ ਬਾ
 ਨਮੇਂ ਗੋਇਲ ਆਇਆ

ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸਦੰਭੁਪ
 ਸਾਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਅਨੁ
 ਸਾਰਈਹਾਂ ਯਾਤੀਕ ਜੈਸਾਦੰ
 ਭੁਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਸੰਸਾਰਕੀਦ
 ਸਲਾਰ॥ ਅ॥ ਸਰਦਾਰ [ਸਾ ਹੈ
 ਯ॥ ਸਤਰਸੈ ਸਲਾਰਹੈ ਜਾਕੇ
 ਸਗਾਰ॥ ਸੰ॥ ਜਿਸਕੇ ਪੁਤ੍ਰੇ ਨੇਪੇ
 ਦਕੇ ਸਮੁਦ ਬਨਾਯਾ ਵਹੁਰਾ
 ਜਾ, ਦੇ॥ ਪੁ॥ ਸਗਾਲ
 ਸਦਕਾਰੀ॥ ਵਾ॥ ਸਤਕਾਮਮੇਂ
 ਅਰਥਾਤ ਸੇਸੁ ਸੇਵਾ ਮੇਂ ਯ॥
 ਰਾਖਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ
 ਸਰੋਵਰ॥ ਸੰ॥ ਤਲਾਵ ਮੇਂ ਯ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ
 ਸਰਵਰ॥ ਦੇ॥ ਤਲਾਵ, ਸਮੁੰਦ
 ਯ॥ ਤੂੰ ਸਰਵਰ ਤੂੰ ਹੀਸ-ਉਪ
 ਦੇਸ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ॥ ਲੇ
 ਨੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖਮ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਯ॥
 ਹਮਨਯੋਕੁੀ ਹੈ॥ ਪੁਨਾ ਸੇਈ
 ਸਰਵਰ ਚੁੰਦੁਲੇ, ਅ॥ ਸਰ
 ਦਾਰ ਜੈਸੇ ਸਰਵਰੇ ਕਾਯਨਾਤ

ਸਮਾਚਰੀ॥ ਦੇ॥ ਸੰਮਕ ਆਚ
 ਰਣ ਕਰੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਭ
 ਲੀ ਗੀਤਿ ਸੇ ਗੁਰੁ ਕਰੀ ਹੈ
 ਯ॥ ਅੰਗੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ
 ਸਹਜਾਰੀ॥ ਗੁ॥ ਸੰਤੀ ਵਾਲੀ
 ਯ॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾ
 ਰੀ ਸਹਜਾਰੀ
 ਸਰਬਰ॥ ਦੇ॥ ਬਰਾਬਰੀ ਯ॥
 ਰਾਵਣ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ॥
 ਪੁਨਾ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਜੀ
 ਸਰਪਰ॥ ਗੁ॥ ਸਰਬਥਾ॥ [ਉ
 ਨਿਸਚੇ ਯ॥ ਸਰਪਰ ਉਠੀਚ
 ਸਦਵਾਰ॥ ਸਿ॥ ਸੇਵਾ [ਲਣਾ
 ਰਯ॥ ਦਿਉਹਾਤੀ ਸਦਵਾਰ
 ਸਮਸਰ॥ ਗੁ॥ ਸਦਿਸ ਯ॥ ਲੇ
 ਚਾ ਸਮਸਰ ਇਹ ਬਿਉਹਾਰਾ
 ਪੁਨਾ ਤੁਮ ਸਮਸਰ ਅਵਰ
 ਸਹੋਦਰਾ॥ ਸੰ॥ ਸਕੇ [ਕੋਨਹੀ
 ਭਾਈ ਯ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਪਸ
 ਸਤਗੁਰੂ॥ ਸੰ॥ ਸੇਸੁ [ਹੋਦਰਾ
 ਗੁਰੋਕੇ ਤਾਈ ਯ॥ ਸਤਗੁਰਏ

ਨਮਹਾ, ਸ੍ਵੇਦ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਯ. ਸ
ਤ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ,
ਪੂਜਮ ਗੁਰੂ ਯ. ਸਤ ਗੁਰੂ ਗੁ
ਰੁ ਵੇਚੇਲੀ-ਪੂਜਮ ਗੁਰੂ ਵਡੇ
ਵਕੀਲ ਹੈਂ, ਦੇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵੇਦ ਗੁਰੇ
ਯ. ਮੇਰੇ ਸਤ ਗੁਰ ਮੇ ਤੁਝ ਕਿ
ਨ ਅਵਰਨ ਕੋਇ

ਸਚਪੀਰ. ਸਿ. ਸਚੇ ਗੁਰੂ
ਸਤਸਰ. ਸੀ. ਸ੍ਵੇਦ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ
ਅਰਥਾਤ ਸਤਸੀਗ ਮੇਂ

ਸਹਕਰੇ. ਵ. ਪਤਿਕੇ ਯ. ਸਹ
ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ

ਸਰਾਇਰਾ. ਗੁ. ਸੀਧਾ ਯ. ਸਿ
ਮਲ ਰੁਖ ਸਰਾਇਰਾ, ਸਰਲ

ਸਚਾਕਰੇ. ਵ. ਯਥਾਹਥ | ਸੀ.
ਮਨੇ ਹੈ ਯ. ਸਤ ਗੁਰ ਆਖੇ
ਸਚਾਕਰੇ

ਸਤਕਰ. ਗੁ. ਸਤਕਾਰਕਰ
ਯ. ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜ
ਨ ਪਾਟ ਪਟੀਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸ
ਤਕਰ ਮੁਖ ਸੀਚਹੁ

ਸਮਾਹਰਾ. ਗੁ. ਸਮਾਈ ਯ.
ਸਤਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ, ਸਮਾਇ
ਆ ਯ. ਨਨਕ ਸਾਹ ਸਮਾਹਰਾ
ਸਤਪੁਤ੍ਰ. ਸੀ. ਸ੍ਵੇਦ ਪੁਤ੍ਰ
ਸਰਕਾਰ. ਵ. ਕਚਹਰੀ ਪਾਤ
ਸਾਹੀ ਮਜਾਜਨ ਅਰਥਾਤ ਰੀ
ਣ ਸੇਹਾਕਮਕਾ ਨਮ ਸਰਕਾਰ
ਹੈ, ਸਿਰ ਪੈ ਕਾਰਵਾਲੇ ਯ. ਦੂ
ਜੇ ਰੁਾਇ ਦੁਸ਼ ਆਤਮਾ ਓਹ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਕਾਰ

ਸਰਬਰੀ. ਗੁ. ਸਰਬਰੀ ਯ.
ਸਰਬਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰ

ਸਬਦਸਰੇ. ਗੁ. ਉਪਦੇਸ ਕੇ
ਤਲਾਵ ਯ. ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ
ਸਬਦ ਸਰੇ

ਸਬਦਸਾਰ. ਸੀ. ਉਪਦੇਸ ਕੇ
ਸਬਦਪਾਰ. ਸਿ. ਬ੍ਰਮ | ਤਤ੍ਵ
ਬਾਨ

ਸਮਾਧਿਹਰਾ. ਗੁ. ਸਮਾਧਿਕਾ
ਰੀ ਯ. ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ
ਸਪਤਸਰੇ. ਵ. ਸਤਸੀਗ | ਹਰਾ

ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਭਾਖਾ ਮੇਂ ਸਪਤਮੇ
ਸਤ ਏਕ ਅਰਥ ਕੇ ਵਚਕ ਹੈਂ
ਯਾਤੇ ਸਪਤ ਸਤ ਕੇ ਬਾਨ ਮਾਨ
ਕੇ ਅਰਥ ਹੈ

ਸਗਲ ਭੁਗੀ० ਵਾ० ਸਤੁ ਮੇਂ ਪੁਰ
ਨ ਯ० ਉਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭੁ
ਸਮਤ ਸਰੇ० ਵੇ० ਸਮਵਿ [ਹੀ
ਇਕੇ ਸਰੋਵਰ ਹੈਂ ਯ० ਚਾਹਕ
ਤਤੁ ਸਮਤ ਸਰੇ

ਸਮਤ ਸਾਰ० ਵਾ० ਸਮਤਾ ਕੀ ਸਾ
ਰਾਂ ਨਰਦਾ ਖੇਲਤੇ ਹੈਂ

ਸਉਦਾਗਾਰੀ० ਫਾ० ਕੁਯ ਧਿਰ
ਯਕੋ ਯ० ਲੈ ਭੂਰੇ ਸਉਦਾਗ
ਰੀ ਸਉਦਾਗਾਰ ਧਾਵੇ

ਸਰਣ ਸੂਰ० ਵਾ० ਸਰਣਾਗਤੋਂ
ਕੀਰਛਾ ਹੇਤ ਸੂਰਬੀਰ ਹੈਂ

ਸਰਬ ਸਾਸ਼ੁ० ਸੀ० ਖਟ ਸਾਸੜ
ਸਹਸਨੇੜ० ਗੁ० ਹਜਾਰ ਨੇੜੇ
ਵਾਲਾ ਬਿਸ਼ਨੁ ਯ० ਸਹਸਨੇੜ
ਮੂਰਤ ਹੈ ਸਹਸਾ॥ ਜੈਸੇ ਸਹ
ਸਾਖੁ: ਸਹਸਪਾਤ ਸੀ०

ਸਰਬ ਧਾਰ० ਸੀ० ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਰ
ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ० ਸਰਬ ਧਾ
ਰ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਇਕ

ਸਬਦ ਗੁਰੂ० ਗੁ० ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਅ
ਵਧਿ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲਾ ਹੋਨੇ ਤੇ ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਹੈ ਯ० ਸ
ਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਗਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ

ਸਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ० ਸੀ० ਸੇਖ ਗੁਰੂ
ਬਰੇ ਯ० ਸਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਵੇਚੇ

ਸਕਤੀ ਅੰਦਰ० ਵਾ० [ਲੀ
ਮਾਯਾ ਕੇ ਬੀਚ ਯ० ਸਕਤੀ ਅੰ
ਦਰ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ

ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ० ਸੀ० ਸਾ [ਉਪਉ
ਤ ਸਮੁਦ੍ਰ- ਖਾਰਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ੧ ਖੀ
ਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ੨ ਦਧਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ੩ ਘ੍ਰਿ
ਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ੪ ਇਖੁਹਸ ਸਮੁਦ੍ਰ
੫ ਮਧੁ ਸਮੁਦ੍ਰ ੬ ਮਧੁਰ ਜਲ
ਸਮੁਦ੍ਰ ੭

ਸਰਅਪਸਰ० ਗੁ० ਰਾਮਨ ਕੇ
ਯੋਗ ਅੰ ਅਯੋਗ ਵਸਤੁ
ਕੋ ਨਾ ਜਾਨਿਆ ਯ० ਸਰਅਪ

ਸਰਨ ਪਛਾਣਿਆ

ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਦੇ. ਸਰਾਨ
ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਜੋਤਿਸ ਅੰ ਸਰੇ ਦਾ
ਗੰਥ, ਸਕੁਨ ਜਾਸੁ ਸੰ.

ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੰ ਦੇ. ਸਗਰ
ਰਾਜਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰੇ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਾ
ਗਰ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਬੇਦਾ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਯ. ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਨੀਰ
ਭਰਿਆ ਭੇਤੇ ਔਗਟ ਹਮਾਰੇ

ਸਤੁ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰੰ ਵਾ. ਸਤੁ ਕੀ
ਦੁਖ ਛਤ੍ਰ ਪ੍ਰਪੰਕ ਨਿਵਾਰਨ ਕ
ਰਨੇ ਵਾਲਾ ਛਤ੍ਰ ਹੈ

ਸਹਿਜ ਸੀਗਾਰੰ ਦੇ. ਸਾਂਤਿ
ਰੂਪ ਸੀਗਾਰ

ਸਲੰ ਦੇ. ਤੇਮਰ, ਖੇੜ, ਥਾਂਸ
ਕੀ ਸਲਾਈ, ਦੁਸਹ ਵਸਤੁ,
ਦੁਰ ਬਾਕਮ, ਬਾਟੇ ਕੇ ਜਖਮ
ਯ. ਸਲ ਬਿਸਲ ਆਟ ਤੇਖੀ
ਲੇਹਰੀ- ਬਾਟੇ ਕੇ ਜਖਮ ਦੂ
ਰ ਕਰਨੇ ਹੇਤੁ ਬਿਸਲ ਆ ਬੁ
ਟੀ ਲਿਆ ਕਰ ਪਸੰਨ ਕੀਆ

ਸੀਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀਕੋ, ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾ ਜਸ ਕਹਨੇ ਵਾਲਾ ਏਕ ਭਾ
ਟ ਯ. ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸਚ
ਸਲ ਭੁਟ- ਪੰ. ਚਲ ਯ. ਆ
ਪੁ ਆਪੇ ਸਲਵੇ- ਆਗੇ ਅ
ਗੇ ਚਲਵੇ

ਸਹਲਾੰ ਗੁ. ਸਫਲਾ ਵਾ ਸੁ
ਖਾਲਾ ਯ. ਸਹਲਾ ਆਇਅ
ਜੋਇ, ਸਸਤੀ ਯ. ਸਹਲੀ ਖੇ
ਪ ਨਾਨਕ ਲੈ ਆਇਆ

ਸਉਲਾੰ ਗੁ. ਸਬਲਾ. ਬਲ
ਵਾਨ ਯ. ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਉਲਾ,
ਵਾ ਸਾਵਲਾ. ਸਮਾਮ

ਸਮਾਲੰ ਦੇ. ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਸੇ
ਯ. ਕਾਰਜ ਸੀਧੇ ਰਿਦੇ ਸਮਾਲ,
ਪੰ. ਸਾਭ ਲੇ. ਚੋਕ ਸਕਰ ਯ.
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਲ ਤੂੰ ਸੋਇ
ਨਨੇੜੇ ਆਇਓ

ਸਬਲੰ ਦੇ. ਬਲਵਾਨ, ਸਬ
ਲ ਸੰ. ਯ. ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬ
ਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪੁਨਾ ਇਹ

ਮਨੁਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ, ਆ	ਸਮਊਲਾ • ਗੁ. ਸਮਾਵੇਗਾ ਯ.
ਸਰਾ ਯ. ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲ	ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਊ
ਕਹਾਇਆ	ਲਾ - ਗੁਣ ਗਾਵਤਾ ਭਗਤ
ਸਕਲ • ਸੀ. ਸੀਪੁਰਣ ਯ. ਸਕਲ	ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਂ
ਧਰਮ ਅਛੁਤਾ	ਹੀ ਸਮਾਇ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਮਲ • ਪੰ. ਸੰਭਾਲ ਯ. ਤੂ ਸ	ਸਭੇਟੋਲ • ਸਿ. ਸਭੀ ਥਾਨ ਯ.
ਮਲ ਘਰ ਬਾਰ	ਸਭੇਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠ
ਸਮੀਲਾ • ਗੁ. ਮਿਲਾ ਹੂਆ	ਅੰਕੁਣ ਮਲ, ਪਦਾਰਥ
ਸਮਾਲੇ • ਪੰ. ਲੇਵੇ ਹੈ ਯ. ਪਾਤਿ	ਸਦਕੇਲਾ • ਵਾ. ਸਦਾ ਅਨੰਦ
ਪਾਲੇ ਨਿਤ ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ, ਸ	ਕੀਲੀਲਾ ਯ. ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ
ਮਾਲਤਾ ਹੈ ਯ. ਜਿਤ ਬਹਿਸ	ਕਰੇ ਸਦਕੇਲਾ
ਰਬ ਸਮਾਲੇ	ਸਰਦੂਲ • ਦੇ. ਸੇਰ
ਸਗਲ • ਦੇ. ਸੀਪੁਰਨ ਯ. ਸਗ	ਸਭੁਰਾਲੀ • ਵਾ. ਸਭ ਕੇ ਧੁੜ
ਲ ਸਾਮਰੀ ਜਾਕਾ ਤਨਾ ਪੁਨ	ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਅਵਰ ਸਭ ਰਾ
॥ ਸਗਲ ਸਮਰੀ ਰੁਰਹ ਬਿਆ	ਸਭਾਨਾਲ • ਵਾ. ਪਾਰਖੇ ਲੀ
ਪੀ, ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਯ. ਉਧਰਤੇ	ਵੇਂ ਸਹਿਤ ਬਿਲੁ ਯ. ਘਰਨਾ
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਹ, ਸੰ. ਗਲ ਸ	ਰਾਯਣ ਸਭਾਨਾਲ
ਸਰਲ • ਸੰ. ਸੀਧਾ ਪੰ. ਯਾ ਹਿਤ	ਸਚੀ ਪਾਲ • ਗੁ. ਯਥਾਰਥ ਭ
ਦ ਅਰਥਾਤ ਬਿਨਾ ਅਟਕ ਸੁਧ	ਕਤੀ ਰੂਪ ਸੇਤੁ ਦੇਕਰ ਪਾਰ ਕ
ਪਠ ਜੈਸੇ ਇਸ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਸ	ਰੇਹੈ, ਅਥਵਾ ਸਚੀ ਭਕਤੀ ਦੇ
ਰਲ ਹੈ ॥	ਪਾਲ. ਪਾਰ ਕਰੇ ਹੈ

ਸਭੁ ਫਲਾ • ਵਾ. ਭੋਗ ਮੋਖ ਰੂਪ

ਸਰਜਾਲ • ਵਾ. ਮਨ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਜਾ

ਲ ਮੋ ਬਾਂਧਾ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪ ਸਰ. ਸਮੁ

ਸਪੀਅਲ • ਗੁ. ਸ੍ਰੇ. ਦ੍ਰੋਮੇਂਹੀ ਕਤਾ ਹੈ

ਸੁਪੀਲਾ ਰੇਜ ਮਯ. ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ

ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ

ਹਸੇ

• ਸਜਟ ਚਲੇ • ਵਾ. ਇਵੇ ਚਲੇ ਹੈਂਦੇ

ਸਲਬਿਸਲ • ਵਾ. ਬਾਣੇ ਕੇ ਜਖ

ਮੇਂ ਸੇ ਬਿਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ ਯ.

ਸਲਬਿਸਲ ਆਨ ਤੇ ਖੀਲੇ ਹਰੀ

ਸਉ ਨਿਸਲ • ਵਾ. ਸੇਵਤੇ ਹੈਂ ਸੀ

ਧੀਲੱਤਾਂ ਕਰ, ਭਾਵ ਬਿਨਾ ਸੀ

ਦੇਹ ਹੋ ਕਰ

ਸਰਬ ਕਲਾ • ਸੀ. ਗੀਤ ਵਾਦਾ

ਦਿਕ ਚੋਹਟ ਕਲਾ ਲੇ ਯ. ਸ

ਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੇ

ਸਕਲ ਕਲਾ • ਸੀ. ਗਾਨ ਕ੍ਰਿਯਾ

ਦਿ ਸਕੂੀਆਂ ਸਾਬ ਪਰਮਾਤ

ਮਾ ਪਾਰਿਪੁਰਣ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ

ਯ. ਸਕਲ ਕਲਾ - ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ

ਸਰਬ ਕੀ ਰਚਨਾ ਯੋਗਯ ਗੁ

ਨ ਸਕੂੀ ਇਛਾ ਸਕੂੀ ਉਦਮ ਸ

ਕੂਓਂ ਸਾਥਾ ਪੁਨਾ ਰਚਨਾ

ਸਕੂੀ ਪਾਲਨ ਸਕੂੀ ਸੰਹਾਰ ਸ

ਕੂੀ ਅਰਥ ਦਾਨ ਸਕੂੀ ਕਾਮ

ਦਾਨ ਸਕੂੀ ਧਰਮ ਦਾਨ ਸਕੂੀ

ਯਕੂੀ ਦਾਨ ਸਕੂੀ ਆਦਿਕ ਸ

ਰਬ ਸਕੂੀਆਂ ਸੇ ਪੁਰਨ ਹੋ ਰ

ਸਬਦ ਰਲੀ • ਗੁ. ਓ ਹਮਾ ਹੈ

ਪਦੇਸ ਸੇ ਗਮਨ ਦੁਆਰਾ ਆਨੰ

ਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਈ

ਸਹਜ ਕੇਲ • ਸੀ. ਸੁਭਾਵਕ ਖ

ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਆਬਿਨਾਸੀ ਭੂ

ਤ ਆਨੰਦ, ਗਮਨ ਰੂਪ ਕ੍ਰੀ

ਕਾ ਸੇ ਯ. ਸਹਜ ਕੇਲ ਆਨੰ

ਦ ਖੇਲ

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ • ਵਾ. ਪਿਆਰੀ

ਸਖੀ ਯ. ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨ

ਦ ਗਹੇਲੀ ਪੁਨਾ ਸਖੀ ਸ

ਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ

ਸਚ ਸੋਹਿਲਾ • ਵਾ. ਯਥਾ

ਰਬ ਆਨੰਦ ਕਾ ਗਾਯਨ ਯ.

ਸਬਦਸਚੇ ਸਚਸੋਹਲਾ, ਯਥਾ
ਰਬਉਪਦੇਸਸੇ ਯਥਾਰਥਆ
ਨੰਦਕਾ ਗਾਯਨਹੋਤਾਹੈ
ਸਬਦਸੋਹਲਾ० ਗੁ. ਬ੍ਰਮਾ
ਨੰਦਯ. ਸਬਦਸੋਹਲਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ

ਸਪਤਪਾਤਾਲ० ਦੇ. ਅਤਲ
੧ ਬਿਤਲ੨ ਨਿਤਲ੩ ਤ
ਲਾਤਲ੪ ਮਹਾਤਲ੫ ਸੁ
ਤਲ੬ ਪਾਤਾਲ੭ ਯੇਸਾਤ
ਭੂਮੀ ਕੇਤਲੇਕੇਲੋਕਹੈਯ.
ਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ-
ਮਾਨੋਸਾਤਵੇਪਾਤਾਲਲੋਕ
ਕੀਅਵਾਜਦੇਵੇਹੈ

ਸਕਤੀਸਬਲ० ਗੁ. ਮਾਯਾਸ
ਬਲਅਰਥਾਤਮਾਯਾਕਾਆ
ਸਰਪਰਮਾਤਮਾਯ. ਆਪੇ
ਸਕਤੀਸਬਲਕਹਾਇਆ

ਸਤੁਪਰਮਲੁ० ਵਾ. ਸਚਰੂਪ
ਚੰਦਨਾਦਿਕੋਕੇਘਸਾਵਨੇਸੇ
ਉਠੀਸੁਰੀਧੀਕੀਯ. ਸਤੁਪਰ

ਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ
ਸਵ० ਸੰ. ਮੁਰਦਾ
ਸਮਾਵੇ० ਗੁ. ਨਾਸਕਰੇਯ. ਤੀ
ਨਸਮਾਵੇਚੋਥੇਵਾਸਾ, ਧਾਰਨ
ਕਰੇਯ. ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰ
ਕਸਮਾਵੇ, ਲਯਹੋਵੇਹੈਯ.
ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾ
ਤਿਸਮਾਹਸਮਾਵੇ

ਸਚਾਵਾ० ਗੁ. ਸਚਾਯ. ਬਾਣ
ਸਚਾਵਾਸੰਨਕੇ

ਸਦੀਵ० ਦੇ. ਸਦਾਹੀਯ. ਸਦੀ
ਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਣੇ। ਸਦੈਵ
ਸਗਣੀ० ਪੰ. ਉਲਟੀਯ. [ਸੰ.

ਸਗਵੀਮਲਲਾਇ, ਦੇ. ਮਾ.
ਵਹੀਜੈਸੇਸਗਵੀਚੀਜਚਾ
ਹੀਏਅਰਥਾਤਸੋਈਚਾਹੀਏ

ਸਲਵੇ० ਸਿ. ਜਾਤਾਹੈਯ. ਆ
ਘੁਆਘੇਸਲਵੇ-ਸੂਰੇਪਦਾ
ਰਬੋਕੇਗਹਣਹੋਤਆਗੇਅ
ਗੇਜਾਤਾਹੈ

ਸਤਾਨਵੇ० ਦੇ. ਪੰ. ੧੭੯੭ ਸਤਾ

ਰਾਸੈ ਸਤਨਵੇ ਮੋਨਾ ਦਰਕੇਆ
 ਵਨੇ ਸੇਯ. ਜਾਨ ਸਤਨਵੇ-ਨ
 ਦਰਕੇ ਪਚਾਨਵੇ ਮੋ' ਆਵਨ
 ਪੀਛੇ ਸਤਾਰਾ ਸੈ ਸਤਨਵੇ ਮੋਂ
 ਤੇਜ ਹੀਨ ਹੋ ਮੁਗਲ ਗਇਓਂ
 ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ ਯਹ ਭੁਵਿ
 ਖਤ ਬਚਨ ਹੈ

ਸਖਨਾਵੇ. ਪੰ. ਖਾਲੀ ਕਰੇ ਹੈਯ.
 ਗੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੇ

ਸਮੁਲਵੇ. ਗੁ. ਕਹਤਾ ਹੈ ਯ. ਕ
 ਲ ਸਮੁਲਵੇ - ਕਲ ਭਾਵ ਕਹ
 ਸਮਝਾਵੇ. ਪੰ. ਉਪਦੇ ਤਾ ਹੈ
 ਸਕਰੇ

ਸਗਾਰਵਾ. ਗੁ. ਗੋਰਵ ਸਹਿਤ
 ਯ. ਮਨ ਤਨ ਤਾਮ ਸਗਾਰਵਾ
 ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਨੈਣੇ - ਮਨ ਤ
 ਨ ਤਬ ਗੋਰਵ ਸਹਿਤ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਜਬ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋ ਨੇੜੀ ਦੇ
 ਖੀਏ। ਸਗੋਰਵ ਸੀ.

ਸੜ. ਪੰ. ਦਗਧ ਹੋ

ਸਚੜਾ. ਪੰ. ਮੁ. ਸੱਚਾ ਯ. ਸਚ

ੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਗੁਮ ਸੋਲਾ
 ਸਉੜ. ਦੇ. ਬਾਂ. ਰਜਾਈ ਤੁਲਾ
 ਈਯ. ਉਂਘੇ ਸਉੜ ਪਲੀਘ
 ਸਦੜੇ. ਪੰ. ਮੁ. ਆਵਾਜਾ ਉਪ
 ਦੇਸ ਰੂਪ ਯ. ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰ
 ਨ, ਬੁਲਾਵੇ ਯ. ਸਦੜੇ ਆਏ
 ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ, ਉਪਦੇਸ ਯ.

ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮ ਖ
 ਸਮ ਕਾ ਲੇਹ - ਮਹਾਤਮਾ ਕਾ
 ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇਂ
 ਉਠਕੇ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇ

ਸਮਾਹੜਾ. ਗੁ. ਸਮਾਯਾ ਯ.
 ਸਚ ਸਮਾਹੜਾ ਪੁਨਾ ਭੁਇ
 ਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨ

ਸਰਸਮੜੇ. ਪੰ. ਅਧਿਕ ਹੋਤੇ
 ਭਏ ਯ. ਸਰਸਮੜੇ ਸਰਸਮ
 ਝੇ - ਤਨ ਮਨ ਬਿਧੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਸਤਕਾਖੇੜਾ. ਵਾ. ਸਤ ਹੋਗਏ
 ਯੁਗ ਮੇਂ ਸਤਵਾਦ ਕਾ ਨਗਰ
 ਯ. ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤਕ
 ਖੇੜਾ

ਸਾ.

ਸਾਉਂ. ਗੁ. ਸੁਪ੍ਰਯੋਜਨ. ਮਤ
ਲਵਯ. ਸਾਉਂ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ। ਸੁਰਬ ਸੰ., ਸੁਦਯ.
ਸੇਵਕ ਸੇਵਹ ਭਾਉ ਕਰ ਲਾ
ਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ। ਪੁਨਾ।
ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ

ਸਾਰਉਂ. ਗੁ. ਪੁਰਾਕਰੇਂਗਾ.
ਪਹੁਚਾਵੇਂਗਾ ਯ. ਕੁਛ ਭੀ
ਖਰਚ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ

ਸਾਚਾਨਾਉਂ. ਵਾ. ਸਤ ਨਾਮ
ਯ. ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਨਾਉਂ- ਸਚੇ
ਕਾਨਾਮ ਸਤ ਹੈ

ਸਾਜਿਆ. ਦੇ. ਬਨਾਇਆ
ਯ. ਪੀਠ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ
ਸਾਰੀਐ. ਗੁ. ਸਮਾਲਤਾ ਹੈ
ਯ. ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੀਐ,
ਸਮਾਲੇ ਹੈਂ ਯ. ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ
ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ- ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ
ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਮਾਲੇ ਹੈ, ਪੂਰਾ

ਕੀਆ, ਸਵਾਰਿਆ

ਸਾਧੀਐ. ਪੰ. ਸਿਧ ਕਰ ਲਈ

ਸਾਖਿਆ. ਗੁ. ਸਾਹਦੀ ਏ

ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਾਂਤ ਯ. ਉਦ

ਕਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿ

ਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵੇਗੇ

ਸਾਧਾਰਿਆ. ਪੰ. ਸਵਾਰਿ

ਆ ਯ. ਗੁਰਮਿਲ ਏ ਮਨ ਸ

ਧਾਰਿਆ- ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਮਿਲਕੇ

ਮਨ ਕੇ ਸਵਾਰਿਆ ਹੈ

ਸਾਸੁਗਿਆ. ਗੁ. ਸਾਸ਼ੁੰ ਕੇ
ਗਿਆਤੇ

ਸਾਧਸਫਰੀਆ. ਗੁ. ਸੰਤੋ

ਕੀ ਸਭਾ ਯ. ਬਿਰਸਾਧ ਸਫ

ਸਾਈਂ. ਦੇ. ਪੰ. ਵਹੀ ਰੀਆ

ਯ. ਸਾਈਂ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ

। ਪੁਨਾ ਜੋਤੁ ਭਾਵੇ ਸਾਈਂ ਤ

ਸਾਂਈਂ. ਦੇ. ਸੁਮੀਯ. ਲੀਕਾਰ

ਸਾਂਈਂ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ਕੀ ਮਨ ਕੇ

ਈ। ਪੁਨਾ ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੇ ਚੰਗਾ

ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਤਹੀਂ ਭੀ ਦਸ਼ਾ ਅ

੭। ਸੁਆਮੀ ਸੀ.
 ਸਾਰਣੀ॥ ਪੰ॥ ਸੰਭਾਲਤਾ ਹੈ ਯ.
 ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ
 ਸਾਬਣੀ॥ ਗੁ॥ ਸਾਬੀ ਯ॥ ਤਹ
 ਰਾਖੇ ਨਾਮ ਸਾਬਣੀ
 ਸਾਧਾਰੇਇ॥ ਗੁ॥ ਸਵਾਰੇ ਹੈ
 ਸਾਖੀਆਏ॥ ਵਾ॥ ਸਾਹਦੀਆ
 ਏ ਹੈਂ ਗੁਵਾਹ ਆਏ ਹੈਂ
 ਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ ਗੁ॥ ਸਾਧੋਂ ਕੇ ਸੰ
 ਗ ਕੇ ਯ॥ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਾਏ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗਾਏ - ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਕੇ
 ਸੰਬੰਧ ਸੇ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਹੈਂ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਥ ਵਾ ਉਤਮ ਕ
 ਰਮ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਨੇ ਮੇਲੇ ਹੈਂ ਹ
 ਰਿਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
 ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮੇਂ
 ਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ ਵਾ॥ ਵਹੁ ਪੁਰ
 ਖਾਰਥ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੀਹ ਸੇਰ
 ਛਾ ਕਰਨੀ ਯ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹ
 ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਰਗੇ ਖਸਮੇ ਸਾਪੁਰ
 ਸਾਈ॥ ਜੋ ਉਸ ਸੇਰ ਛਾ ਕਰ-

ਨੀਸੇਖ
 ਸਾ॥ ਦੇ॥ ਵਹੁ ਯ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ
 ਕਬਨੀ ਸਾਰਾ ਪੁਨਾ ਸਾ ਹੋਵੈ
 ਜੋ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਨੀ, ਸੀ॥ ਸਾ - ਵਹੁ
 ਸਾਸ॥ ਦੇ॥ ਪ੍ਰਾਣ॥ ਸ੍ਵਾਸ॥ ਵਸਤੁ
 ਸੀ॥ ਸਸ ਯ॥ ਸਾਸ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸ
 ਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ
 ਸਾਬਾਸ॥ ਦੇ॥ ਧਨ ਯ॥ ਤਿਸ
 ਕਹੀਏ ਸਾਬਾਸ
 ਸਾਬੀਸ॥ ਗੁ॥ ਧਨ ਹੈ ਯ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਹਸ॥ ਸੀ॥ ਹਰ॥ ਸਾਬੀਸ
 ਸਾਚੀਰਾਸ॥ ਵਾ॥ ਸ੍ਵਾ ਪ੍ਰਾਪੀ
 ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਯ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾ
 ਚੀ ਰਾਸ
 ਸਾਵਣਜੇਵਸੇ॥ ਵਾ॥ ਮਨੁਖ
 ਜਨਮ ਰੂਪ ਸਮੇ ਮੇਂ ਅਧਿਕਾ
 ਰਦੇਖ ਜੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ
 ਤਬ ਨਾਰੋ ਵਤ ਉਪਦੇਸ ਸੁ
 ਣ ਕੇ ਮਸ੍ਰੂ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨੋਂ ਕੇ
 ਮਿਰੋ ਵਤ ਜਗਤ ਸੇ ਬਿਰਕੁੰ ਕੇ
 ਮਛੀਆਂ ਸਮਸਤ ਸੰਗ ਸਮੁ

ਵਸੇ ਬਹਰਿ ਨ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਜ
ਨੋ ਕੋ ਰਸੀਯੋਂ ਵਤ ਗਮਨ ਧ
ਨ ਵਾਲੇ ਜੋਨੋ ਕੋ ਉਮਾਹ ਹੋਤਾ
ਚੈ ਯ. ਨਾਨਕ ਸਾਵਣ ਜੇ ਵ
ਸੈ ਚਹੁ ਉਮਾਹ ਹੋਇ ਨਾ
ਗ ਮਿਗ ਮਛੀਆ ਰਸੀ
ਆ ਘਰ ਧਨ ਹੋਇ

ਸਾਹ. ਫਾ. ਮਾਲਕ ਯ. ਤੁਧਰਿ
ਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ-ਹੇ ਸਚੇ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਤੀ, ਸਾਹੂਕਾਰ
ਯ. ਸਾਹਸ ਦਾਏ ਸੰਚ ਧਨਾ
ਪੁਨਾ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ-ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਵਡੇ ਜਾਣੀ ਦੇ ਹੈ, ਸੁ
ਸੋਂ ਕੇ ਯ. ਸਾਹ ਗਏ ਪਛਤਾ
ਇ, ਉਤਸਾਹ ਯ. ਦਰਸਨ
ਲਗਾਵਾ ਸਾਹੁ

ਸਾਹਾ. ਦੇ. ਬਿਵਾਹ ਯ. ਸੰਬਤ
ਸਾਹ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲ ਕਰ
ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ, ਸੁਸਾਂਕੇ ਯ.
ਜੇਤੇ ਜੀਵ ਜੀਵੇ ਲੈ ਸਾਹਾ,
ਰਾਜੇ ਕੋ ਯ. ਸਿਰ ਸਾਹਾ ਪਾ

ਤਸਾਹਾ ਪੁਨਾ ਸੋ ਪਾਤਸਾ
ਹ ਸਾਹ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਬ ਨਾਨ
ਕ ਰਹਣ ਰਜਾਈ

ਸਾਹੂ. ਗੁ. ਭੁਸਮ. ਸੁਹ ਯ. ਭੀ
ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣ

ਸਾਹੂ. ਦੇ. ਸਾਹੂਕਾਰ ਯ. ਤੂਸ
ਚ ਸਾਹੂ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਪੁ
ਨਾ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਹੂ ਸਭ ਵ
ਸ ਕਰ ਦੀਨੇ, ਪੰ. ਸੁਸ ਯ.
ਜਿਚਰ ਘਟ ਮੇ ਸਾਹੂ ਪੁਨਾ
ਸਾਹੁ ਆਵੇ ਕਿਨ ਆਵੇ ਰਾਮ,
ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸ ਯ. ਸਾਹੁ ਗ
ਇਮੇ ਪਛਤਾਇ- ਪਾਤਸਾਹ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇ ਆਗੇ ਗਇਆ
ਵਹੁ ਪਛਤਾਵੇ ਹੈ ਵਾ ਸੁਸ
ਕੇ ਗਏ ਪੀਛੇ ਪਸਚਾਤਾਪ

ਸਾਹੀ. ਗੁ. ਸਾਬ ਯ. ਕਰੇ ਹੈ
ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੀ-ਇਸ
ਝੀਕੇ ਆਨੰਦ ਸਾਬ ਰਚਤਾ

ਸਾਹੀ. ਫਾ. ਪਾਤਸਾਹੀ ਹੈ

ਸਾਹਿ. ਦੇ. ਸੁਸ ਯ. ਸਾਹਿਸ

ਹਿਤੁ ਸੀਮਲਾ
 ਸਾਬਾਹੀ० ਗੁ॥ ਪ੍ਰਤਾਕਾਲਮੇਂ
 ਯ॥ ਸਾਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ-ਬਚ
 ਨਾਂਤਰਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ॥ ਪਿਛ
 ਲਰਾਤਨ ਜਾਗਿਓ ਪਹਲੀ
 ਰਾਤੀ ਫੁਲੜਾ ਫਲਭੀ ਪਿ
 ਛਾ ਰਾਤਾ ਪੁਨਾ ਨਾਉ ਪ੍ਰ
 ਭਾਤੇ ਸਬਦ ਧਿਆਈਏ ਛੇ
 ਰੁਹੁਦਨੀ ਪਰੀਤਾ ਅਥਿ
 ਆ ਪੜਨ ਸੁਣਨ ਕੋ ਬਾਣੀ
 ਸਾਰਹ० ਗੁ॥ ਸਮਾਲੇ ਯ॥ ਸਚੇ
 ਕੇਗਣ ਸਾਰਹ

ਸਾਬਾਹੀ० ਪੰ॥ ਪ੍ਰਤਾਕਾਲ
 ਸਾਲਾਹੀ० ਪੰ॥ ਬਡਿਆਈਓ
 ਸੇ, ਸਲਾਘਾ ਯੋਗਮ ਕੀ
 ਸਾਲਾਹ० ਪੰ॥ ਬਡਿਆਓ, ਬ
 ਡਿਆਈਆਂ ਕਰੋ ਯ॥ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਸਾਲਾਹ- ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋ ਨ
 ਨ ਭਾਂਤ ਕੀ ਬਡਿਆਈਓ ਸੇ
 ਬਡਿਆਓ ਵਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰ
 ਰਨ ਸਲਾਘਾ ਯੋਗਮ ਪਰ

ਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹਰਭਾਂਤ ਕੀ ਵ
 ਡਿਆਈਆਂ ਕਰੋ
 ਸਾਧਹੁ० ਗੁ॥ ਸਾਧੋ ਤੇ
 ਸਾਕ० ਪੰ॥ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕ ਯ॥ ਸ
 ਕਭੀ ਭੁਜ ਖਲੇ
 ਸਾਧਕ० ਸੰ॥ ਸੁਵਦਾਦਿ ਸਾ
 ਧਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ॥ ਸਾਧਕ
 ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ
 ਸਾਲਕ० ਅ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇ ਰਾ
 ਹਚਲਨੇ ਵਾਲੇ ਜਿਗਾਸੂ ਯ॥
 ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦ
 ਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਬਾਇ ਪਏ
 ਸਾਦਕ० ਅ॥ ਸਿਦਕ ਵਾਲੇ
 ਨਿਸਚੇ ਵਾਲੇ
 ਸਾਵਕਾ० ਅ॥ ਪਿਛਲਾ ਯ॥
 ਬਾਪ ਸਾਵਕਾ ਕਰੇ ਲਰਾਈ
 ਸਾਖ० ਵੇ॥ ਖੇਤੀ ਯ॥ ਜਲਬਿ
 ਨ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ॥ ਸਸਮ
 ਸੰ॥, ਬਿਛ ਕੀ ਡਾਲੀ, ਸਾਹ
 ਦੀ॥ ਗਵਾਹੀ ਜੈਸੇ ਸੁਠੇ ਕੀ
 ਸੁਠੀ ਸਾਖ

ਸਾਖਾ॥ ਸੀ॥ ਬੇਦੋਂ ਕੇ ਛੋਟੇ ਭਾਗ
 ਜੈਸੇ ਤੈਤਰੀ ਸਾਖਾ, ਬਾਜਸ
 ਨੇਯੀ ਸਾਖਾ, ਬਿਛਕੀ ਡਾ
 ਲੀ ਯ॥ ਵੈਸਾਖ ਭੁਲਾ ਸਾਖਾ
 ਵੇਸ ਕਰੇ, ਪਖਾਂਤਰ॥ ਐਰ
 ਪਖ, ਗੁ॥ ਭੁਜਾ
 ਸਾਖੀ॥ ਗੁ॥ ਉਪਦੇਸ ਯ॥ ਪਰ
 ਬਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋ
 ਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨ,
 ॥ ਪੁਨਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਨ ਸਾ
 ਚੀ ਸਾਖੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਕਥਾ
 ਜੈਸੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੀ ਸਾਖੀ
 ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸਾਖੀ, ਸਾਹ
 ਦੀ॥ ਗਵਾਹੀ ਯ॥ ਦੁਤੀਆ
 ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ, ਸੀ॥ ਗਵਾਹ॥
 ਉਗਾਹ ਜੈਸੇ ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰ
 ਭ ਅਸੁ ਬਨਾਏ॥ ਸਾਖ ਨਿ
 ਮਿਤ ਦੇ ਬੈਠ ਹਰਾਏ - ਪ੍ਰਮੇ
 ਸ਼ੁਰਨੇ ਨਿਖਿਲ ਕਾਮੋਂ ਕੀ ਗ
 ਵਾਹੀ ਲੇਨੇ ਹੇਤ ਚੰਦ ਸੂਰਯ
 ਦਿ ਆਠ ਬਸੁ ਬਨਾਏ, ਬਿਛ

, ਵੇਦ॥ ਸਾਖੀ ਸੀ॥
 ਸਾਰਖੇ॥ ਪੰ॥ ਤੁਲਮ ਯ॥ ਤੇ ਘ
 ਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸੇ
 ਤਿਨ ਮਾਹ॥ ਸਦਿਸ ਸੀ॥
 ਸਾਧਖੇ॥ ਦੇ॥ ਪਰਬਤੀ ਕਸੇ
 ਲੀ ਕੀ, ਸਾਧਕੇ ਯ॥ ਸੂਨੀ ਮ
 ਜਨ ਸਾਧਖੇ ਸਾਂਈ ਬੀਏ ਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਾਂਗੀ॥ ਦੇ॥ ਸੁੰਗੋਟਾ ਪਾਲ
 ਲਾ
 ਸਾਂਗੀ॥ ਦੇ॥ ਨਕਲੀਆ ਯ॥
 ਤੂ ਸਾਹਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ
 ਸਾਂਗ॥ ਦੇ॥ ਨਕਲ, ਸੀ॥ ਅੰਗੋਂ
 ਸਹਿਤ ਜੈਸੇ ਸਾਂਗ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹ
 , ਦੇ॥ ਬਰਛੀ
 ਸਾਗ॥ ਦੇ॥ ਝਕਾਰੀ॥ ਭੁਰਜੀ-
 ਬਿਦਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਜੀ ਨੇ ਯਹੀ ਸਾਗ ਖਾਯਾ ਬਾ
 ਬਿਦਰ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਸੀ ਘੁਬ
 ਨਵਾਇਆ ਇਸ ਲੀਏ ਰ
 ਜੋਈਆ ਲਵਣ ਪਾਨ ਭੂਲ
 ਗਯਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨੇ ਬਡੇ

ਪ੍ਰਸੰਨਹੋ ਖਾਯਾ ਤਬ ਸੇਲੋਗ
ਅਪਨੇ ਉਤਮ ਭੋਜਨੋਂ ਮੇਂ ਭੀ
ਨ੍ਰਾਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਹੇਤ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੇ ਬਿਦਰਕੀ ਭਾ
ਜੀ ਬਿਦਰਕਾ ਸਾਗ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਅਸਲ ਮੇਂ ਬਿਦਰ ਘਰ ਸੇ ਗ
ਰੀਬ ਨਹੀ ਥਾ। ਬਿਦਰ ਰਾਜਾ
ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸ਼ਟ੍ਰਕਾ ਭਾਈ ਥਾ ਅਰ
ਵਜੀਰ ਥਾ, ਪੰ. ਮਕੀਕਾ ਆ
ਦਾ ਮਿਲਾਕਰ ਬਨਾਯਾ ਨਰਮ
ਸਾ ਸਾਗ ਜਿਸ ਕਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ
ਭਾਜੀ ਹੈ ਯਹ ਸਾਗ ਪੰਜਾਬ
ਮੇਂ ਹੀ ਹੇਤਾ ਹੈ ਆਨ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ
ਨਹੀ ਬਨਤਾ ਨਾ ਆਨ ਦੇਸੀ
ਪਸੰਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਦੇ. ਮਾਰਵਾ
ੜੀ. ਸਾਬ ਜੈਸੇ ਥਾਕੇ ਸਾਗੇ ਮੇ
ਭੀ ਜਾਸਨਾਂ

ਸ੍ਰੰਗ. ਦੇ. ਬਨਾਵਟੀ ਰੂਪ ਯ.
ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਰੰਗ ਸਕੇਲਾ, ਨਾ
ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਬਨਾਵਟੀ ਰੂਪ
ਯ. ਸਾਂਗ ਉਤਾਰ ਬੀਮਿਓ ਪਾ

ਸਾਰ, ਨਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਵੇਸੋਂ ਕੋ
ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੰਗ ਦੇਖ ਕਰ ਪੂਜਤ ਰਾ
ਸਾਰੰਗ. ਸੰ. ਧਨੁਖ. ਕ [ਜਾ
ਮਾਨਯ. ਸਾਰੰਗ ਧਰ ਭੁਗ
ਵਾਨ ਬੀਰਲਾ। ਪੁਨਾ। ਸਾਰੀ
ਗ ਪਾਣ ਸਬਾਇ - ਸਿੰਗ
ਕੇ ਵਿਕਾਰਕ ਅਰਥਾਤ ਕਾ
ਰਜਕਾ ਨਾਮ ਸਾਰੰਗ ਹੈ। ਕ
ਮਾਨ ਸਿੰਗੋਂ ਸੇ ਬਨਾਈ ਜਾਤੀ
ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਹਾਥ ਮੇਂ ਧਾਰਨੇ
ਸੇ ਬਿਲੁਕਾ ਨਾਮ ਸਾਰੰਗ ਧ
ਰ ਐਂ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣਿ ਹੈ। ਸਾ
ਸਾਰੰਗ. ਸੰ. ਚਾਤਕ [ਰੰਗ ਸੰ.
ਪੰਛੀ ਜੋ ਬਰਖਾ ਰਿਤੁ ਮੇਂ ਬੋਲ
ਤਾ ਹੈ ਯ. ਸਾਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਹ
ਈ - ਚਾਤਕ ਕਾ ਸਬਦ ਸੁੰਦ
ਰ ਲਗੇ ਹੈ ਅਨ੍ਯੋਕ੍ਰੀ ਸੇਈ
ਹਾ ਸਿਖਮ ਲੇਨਾ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਬ
ਦਲ ਆਗੇ ਉਕੁ ਅਧਕਾਰੀ
ਕਾ ਸਬਦ ਸੁੰਦਰ ਲਗੇ ਹੈ। ਚ
ਤਕ ਅਰਥ ਮੇਂ ਸਾਰੰਗ ਅਮ

ਰਮੇਂ ਹੈ, ਹਰਿਣ, ਗਜ, ਇਨ
 ਵੇ ਅਰਥੇ ਮੇਂ ਮੇਦਨੀ ਹੈ, ਭ੍ਰਿ
 ਗ, ਖੰਜਰੀਟ ਮੇਂ ਬਿਸ੍ਵ ਕੋਸ ਹੈ
 ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਦ ਧਰੇ ਠੁਮ
 ਠੁਮਈਹਾਂ ਖੰਜਰੀਟ ਸਮ ਚਰ
 ਣ ਧਰੇ ਹੈ ਅਰਥ ਹੈ, ਛੜ,
 ਰਾਜਹੰਸ, ਚਿੜ ਮਿਗ, ਟਾ
 ਦਾ ਬਿਸੇਖ, ਭਾਵ ਸਾਰਗੀ
 ਟਾਜਾ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਬਸ੍ਰ, ਸਬਦ
 ਰਤ੍ਨ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਇਨ ਅਰਥੇ
 ਮੇਂ ਰਾਜਹੰਸ ਵਤ ਪਗ ਧਰੇ
 ਭੀ ਅਰਥ ਬਨ ਸਕੇ ਹੈ, ਨਨਾ
 ਵਰਣ, ਨਨਾ ਰੰਗ, ਮਯੂਰ,
 ਕਾਮਦੇਵ, ਧਨੁਖ, ਕੋਸ, ਸੂਰ
 ਣ, ਆਭਰਣ, ਪਦਮ, ਚੰ
 ਦਨ, ਕਪੂਰ, ਪੁਸਪ, ਕੋਕਿਲ
 ਪਖੀ, ਮੇਘ, ਸਿੰਹ, ਸ਼ੇਰ, ਰ
 ਡਿ, ਭੂਮੀ, ਦੀਪਤੀ ਇਨ ਅ
 ਰਥੇ ਮੇਂ ਨਾਨਾਰਥ ਕੋਸ ਹੈ ਸਾ
 ਰਗ ਜਿਉ ਪਗ ਧਰੇ ਠੁਮ ਠੁ
 ਮ ਨਾਚਤੇ ਮੋਰ ਵਤ ਭੀ ਅਰ

ਥ ਸੰਭਵੇ ਹੈ ਯਹ ਸਾਰਗ
 ਪਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਵੰਤੀ ਸਕ
 ਰ ਸੇ ਪੁਰਬ ਕਹੇ ਅਰਥੇ ਮੇਂ
 ਲਿਖਾ ਹੈ, ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਮੇਘ
 ਰਾਗ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ। ਸਰਿਗਮ
 ਪਧ ਨਿਸ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਮ
 ਧਾਨ ਸਮੇ ਗਾਨਾ
 . ਸਾਸ੍ਰਗ . ਸੰ. ਸਾਸ੍ਰੇ ਕੇ ਗਾਤੇ
 . ਸਾਮੰਗ . ਸੰ. ਸਾਮਵੇਦ ਕੇ
 ਗਾਯਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
 ਸਾਧੁਸੰਗ . ਸੰ. ਸੇਸੁ ਪੁਰਖੇਂ
 ਕੇ ਸੰਗ ਮੇਂ ਯ. ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭ
 ਦੇਹ ਨਿਵਾਸ
 ਸਾਚ . ਦੇ. ਯਥਾਰਥ ਅਰਥ
 ਤ ਅੰਤਾ ਕਰਣ ਮੇਂ ਪੂਰੀ ਸਾਧ
 ਨ ਸਾਮਗੀ ਯ. ਜਾ ਸਾਚ ਅੰਦ
 ਰ ਹੋਇ ਸਾਚ ਤਾਮ ਸਾਚਾ ਪਾ
 ਈਐ, ਸਤਮ ਬੋਲਨੇ ਆਦਿ
 ਯਥਾਰਥ ਸਾਧਨੋ ਬਿਨਾ ਯ.
 ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ।
 ਪੁਨਾ ਸਾਚ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ,

ਸਚੀ ਯ. ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਣੀ.
ਆ - ਯਥਾਰਥ ਹੈ ਗੁਰੋਂ ਕੀ
ਮਾਨਤਾ ਪੁਨਾ ਜਿਨ ਸਾਚੀ
ਪੜੀ ਬਿਚਾਰਾ, ਸਤੁ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਬਿਨਾ ਯ. ਬਿ
ਨ ਸਾਚੇ ਜਗ ਕਾਚੇ ਰਾਚਾ ਪੁ
ਨਾ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭੁਇਆ
ਪਵਨੇ ਤੇ ਜਲ ਹੋਇ, ਸਤੁ
ਸ੍ਵਰੂਪ ਯ. ਸਾਚਾ ਸਾਹਬ ਸੇਵੀ
ਏ ਪੁਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਨਾਈ
ਸਾਜ. ਫ. ਸਾਰਗੀ ਆਦਿਕ
ਵਾਜੇ, ਸਾਮਗੀ, ਬਨਾਯਕੇ
ਯ. ਸੇਵਕ ਸਾਜ-ਸੇਵਕ ਭਾਵ
ਸਾਜਕੇ, ਬਨਾਵੇ ਹੈ ਯ. ਆਪੇ
ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਪੁਨਾ ਆ
ਪੇ ਸਾਜੇ ਸਾਜ ਨਿਵਾਜੇ
ਸਾਜਿ. ਗੁ. ਮਾਯਾ ਸੇ ਉਤਪਤੀ
ਯ. ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾ
ਜਿ - ਆਪ ਹੀ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ
ਸੇ ਕਰੇ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਚਨਾ
ਜਗਤ ਕੀ। ਸਜੰ ਸੰ.

ਸਾਂਝ. ਪੰ. ਸੰਧਾ ਸਮਾਯ. ਸਾਂ
ਝ ਪਰੀ ਵਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ
ਈਹਾਂ ਅਨਯੋਕੀ ਸੇ ਮਰਨ ਸਮੇ
ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਬ
ਮਰਣ ਸਮਾ ਸਮੀਪ ਆਯਾ
ਤਬ ਜੀਵ ਕੇ ਸੁਖ ਪਤੀ ਮੂਰਛ
ਸਮਿਓ ਵਤ ਕਾਹੂ ਚੀਜ ਕਾ ਗੁ
ਨ ਨਹੀ ਰਹੇ। ਸੰਧਾ ਸੰ., ਦੂਸ
ਰੇ ਸੇ ਮੇਲ ਯ. ਸਾਂਝ ਪਾਤ ਕਾਹੂ
ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਪੁਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਸੇ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੁਛਉ
ਕਰ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
। ਪੁਨਾ ਸਭੇ ਸਾਂਝੀ ਵਾਲ ਸਦ
ਇਨਾ ਪੁਨਾ ਸਾਹੁ ਰਜੀ ਵਥ
ਸਭ ਕਿਛ ਸਾਂਝੀ ਪੇਵ ਕੜੇ ਧਨ ਵਖੇ
। ਸਾਮਾਨੁ ਸੰਸ ਕ੍ਰਿਤ ਪਦ ਸਾਂ
ਝ ਪਦ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ, ਦੇ. ਸਾਂਝੀ
ਸੰਧਾ ਸਮੇ ਜੇ ਮੰਦਰੇ ਮੇਂ ਸਿੰਗ
ਰਕੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਸਿੰਗਾਰ
ਲੀਲਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯਹ ਲੀਲ
ਸਭ ਸੇ ਬਢਕੇ ਮਬਰਾ ਬਿੰਦਾ

ਬਨਮੋਬਨਤੀਪੈ

ਸਾਟੰਦੇ. ਚੋਟਯ. ਇਸੇ ਤੁਰਾਵ
ਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟ-ਨਾਮਦੇਵਕੋ
ਹਾਥੀਸੇਤੁਨਾ ਦੇਵੋ ਮਾਰਕੇਸਾਂ
ਟੇਕੀਚੋਟ, ਹਾਥੀਕੋਮਾਰੇਸਾਂ
ਟਾ। ਘੋੜੇਕੇਚਾਵਕਵਤ ਹਾ
ਥੀਕੇਤੁਰਾਵਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਂਟਾ
ਹੋਤਾਹੈ ਜਿਸਸਾਥ ਹਾਥੀਓਂ
ਕੀ ਸਾਂਟ ਮਾਰੀਖੇਲ ਭਾਵਲ
ਜਾਈਕਰਤੇਹੈਂ, ਚੀਜਕੀਬ
ਦਲ ਭਾਵ ਬੱਟਾ ਯ. ਸੀਮਨ
ਜੋਇਸਪ੍ਰੇਮ ਕੀਦਮਕਸ਼ਹੁਰੇ
ਤੀਸਾਟ-ਜੇਕਰ ਦਾਮੇਸੇਹੋ
ਤੀਬਦਲ

ਸਾਟੀੰਦੇ. ਧੋਤੀ

ਸਾਠੇੰਦੇ. ਗੱਠੇ. ਸੀਢੇ ਅਰਥਾ
ਤੁਸਿਧਕਰੇ ਯ. ਕਾਰਜਸਗ
ਲੇਸਾਠੇ

ਸਾਡੇੰ. ਪੰ. ਹਮਾਰੇ

ਸਾਂਡੀੰ. ਸੀ. ਸੁਕਕੇ ਸੰਡਨਾਮ
ਵਾਲੇਬੇਟੇਕੀਉਪਦੇਸ਼ਕਰੀ

ਨੀਤਿ ਵਿਦਮਾ ਸਾਂਡੀਹੈਸੋਨੀ
ਤਿਨਿਖਲ ਰਾਜਿਓਂਕੇ ਘਰਵ
ਰਤੀਜਾਤੀਹੈਯ. ਰਾਜਾਕੇਘ
ਰਸਾਂਡੀਹੋ। ਸੀਡੇਕੀਜਾਣੀ
ਨੀਤਿ ਕਾਨਾਮ ਸਾਂਡੀਹੈਜੋਸੀ
ਭਾਪੁਹਲਾਵਕੋਨੀਤੀ ਪੜਤਾ
ਅਰਵਹੁਨਾਪੜਤਾ

ਸਾਂਢੇੰ. ਪੰ. ਗੀਢੇ. ਗੱਠੇ. ਬਨਾਵੇ
ਯ. ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰ ਬਿਰਾਨ
ਸਾਂਢੇ, ਭਰਤੇਹੈਂ ਯ. ਕਰਸਗੁ
ਰੂਬਹੁਸਾਂਢੇ, ਪੁਨਮਾਰਥਛੋ
ਡਮਾ ਪਸੂ ਸਾਂਢ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਸਾਂਢੇੰ. ਪੰ. ਆਧੇ ਸਹਿਤ ਤੀਨ
ਤੀਨ ਯ. ਗਜ ਸਾਂਢੇ ਝੇਝੇਧੋ
ਤੀਆਂ। ਸਾਧ ਸੀ.

ਸਾਣੰਦੇ. ਸਸਤੁ ਤੇਸ਼ ਕਰਵੇ
ਯੋਗਸਿਕਲੀਗਰੋਂਕਾ ਪੱਥ
ਰਯ. ਸਬਦੇ ਸਾਣ ਰਖਾਈਲ

ਸਾਬੁਣੰ. ਪੰ. ਸਾਬਣ ਖਾਇ
ਰਯ. ਦੇਇ ਸਾਬੁਣ ਲਈਏ
ਓਧੋਇ

ਸਾਬਣ० ਦੇ० ਸਬੂਣ ਯ० ਮੇਲੂ

ਕੀਨੋ ਸਾਬਣ ਸੂਧ

ਸਾਲਣੇ० ਦੇ० ਦਾਲ ਝਕਾਰੀ

ਸਲੂਣੇ ਯ० ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰ

ਸਾਰਣਾ० ਗੁ० ਸਮਾਲਣਾ ਦੀ

ਪਹੁਚਾਨਾ

ਸਾਵਣ० ਦੇ० ਸਾਵਣ ਕਾ ਮਹੀ

ਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਾਵਣ ਨਖੜ

ਯਕੁ ਪੁਨਾ ਵਾਲਾ ਮਹੀਨਾ

ਅਨਯੋਕੀ ਸੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਯ०

ਭੈਣੇ ਸਾਵਣ ਆਇਆ ਸਾ

ਸਾਵਣੀ० ਸੀ० ਸਾਵਣ ਵਣਸੀ०

ਕੀ ਪੁਨਾ ਇਸ ਮੇਂ ਰਿਖੀਓਂਕਾ

ਤਰਪਣ ਕਰ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜਨੇਊ

ਬਦਲਤੇ ਹੈਂ ਲੋਗੋਂਕੇ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ

ਰਖਵੀ ਬਾਂਧਤੇ ਹੈਂ ਬ੍ਰਾਮਣੇਂ

ਕਾ ਮੁਖਾਦਿਨ ਹੈ ਚਨ

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ० ਦੇ० ਯਥਾਰਥ ਬ

ਸਾਧੂਚਰਣ० ਸੀ० ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਪੁਜਾ

ਯ० ਹਮ ਸਾਧੂਚਰਣ ਸਾਧਪ

ਗ ਸੇਵੇ - ਹਮ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਪੁਜਾ ਸਾ

ਧੋਂਕੇ ਚਰਣੋਂਕੇ ਸੇਵੇ ਹੈਂ

ਸਾਰੰਗ ਪਾਣਿ० ਸੀ० ਧਨੁਖ

ਹਾਥ ਮੇਂ ਪਕੜਨੇ ਵਾਲੇ ਬਿਸੁ

ਕੋ ਯ० ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜ ਸਾਰੰ

ਗ ਪਾਣਿ, ਦੇ० ਪਪੀਹ ਜੈਸੇ

ਸ੍ਵਾਤਿ ਨਖੜਕੇ ਜਲਕੇ ਸੇਵ

ਨ ਕਰੇ ਹੈਂ ਵੈਸੇ ਸੇਵੇ ਉਦਾਹਰ

ਣ ਪਿਛਲਾ ਹੀ ਦੇਖੋ

ਸਾਹਵਡ ਦਾਣੇ० ਵਾ० ਸਾਹੂਕਾ

ਰਵਡੇ ਜਾਣੀ ਦੇ ਹੈਂ

ਸਾਂਤਿ० ਸੀ० ਕਾਮਕੋਧਾਦਿਕੋ ਕਾ

ਜਯ ਕਰਨਾ, ਵਿਖਯੋਂ ਸੇ ਮਨ

ਕਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਅਮਰ

ਕੋਸੇ, ਉਪਵੇਂਕਾ ਨਿਵਾਰਣ,

ਨਿਵਾਰਣ ਮਾੜਾ, ਅਧਿਕ ਵਾ

ਨ੍ਯਾਨ ਵਸਤੁ ਕੇ ਲਾਭ ਸੇ ਚਿਤ

ਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਨੀ, ਸੰਤੋਖ ਬਿਸੇ

ਖ, ਦੇਵੀ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਸਰਬ

ਕੋ ਜਾਨਨੇ ਸੇ ਦੁਰਗਾ ਕਾ ਨਾਮ

ਸਰਬਰਾ ਹੈ। ਸਾਂਤੀ ਪਨੇ ਸੇ

ਸਾਂਤੀ ਹੈ, ਜਪ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਦਾ

ਨਾਦੀ ਕਰਮੇ ਦੁਰਾ ਬੇਟੇ ਗਹੋਂ
 ਕਾ ਅਰ ਬੇਟੇ ਸੁਪਨੇ ਕੇ ਹੇਤੁ
 ਪਾਪੇ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰਨਾ ਭੀ ਸਾਂ
 ਤਿਥੈ ਜੋ ਬਿਛਾਹਾ ਦਿਕੋ ਕੇ ਆ
 ਦਿ ਮੇਂ ਕਰਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯ.
 ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ-
 ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਈਹਾਂ
 ਸਾਂਤਿ ਪਦ ਕੇ ਸਭੀ ਅਰਥ ਗ
 ਹਣ ਕਰ ਲੇਨੇ

ਸਾਂਤੁੰ ਸੀ. ਸਮਵਾਲਾ, ਅਭਿ
 ਯੁਕੁ. ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ, ਨਿਰਵੇਦ ਸਥਾ
 ਯੀ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਰਸ ਵਾਸ
 ਮਸਥਾਯੀ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਸਾਂਤ
 ਰਸਾਜਿਸ ਰਸ ਕਾ ਦੇਵਤਾ
 ਬਿਸ਼ਨੁ ਹੈ ਅਨਿਤਮ ਰੂਪ ਸੇ ਸੰ
 ਪੂਰਣ ਮਾਯਿਕ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੋ
 ਅਸਾਰ ਜਾਨਨਾ ਵਾਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ਕਾ ਸ਼ੁਰੂਪਾ ਇਸ ਰਸ
 ਕਾ ਆਲੰਬਨ ਬਿਭਾਵ ਹੈ। ਪ
 ਵਿਤ ਆਸ਼ਮ ਤੀਰਥ ਸੁੰਦਰ
 ਬਨ ਮਹਾਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਸੰਗਾ

ਇਤਮਾਦਿਕ ਇਸ ਰਸ ਕੇ ਉਦੀ
 ਪਨ ਬਿਭਾਵ ਹੈ। ਰਿੰਮਾਂਚ ਅਸੁ
 ਪਾਤਾਦਿਕ ਇਸ ਰਸ ਕੇ ਅਨੁਭ
 ਵ ਹੈ। ਨਿਵੇਦ ਬਿਤਿ ਮੇਂ ਵਾਸਮ
 ਮੇਂ ਪਕਟ ਹੂਯਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸ਼ੁਰੂ
 ਪ ਆਨੰਦ ਰਸ ਹੈ। ਨਿਖਲ ਗ
 ਨ ਕਾਂਡ ਵੇਦ ਕਾ ਇਸੀ ਰਸ ਕੇ ਨਿ
 ਰਣੇ ਮੇਂ ਅਵਸਾਨ ਹੈ। ਵਾਸਤ
 ਵਸੇ ਨਿਖਲ ਆਨ ਰਸੋਂ ਮੇਂ ਪ
 ਰਮਾਤਮ ਰੂਪ ਰਸ ਪਨਾ। ਇਸੀ
 ਰਸ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਜਨੋਂ ਕੋ
 ਅਨੁਭਵ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅੰਗੇ ਕੋ ਨਹੀਂ
 ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਮਤ ਨਿ
 ਰਣੇ ਮੇਂ ਹੈ

ਸਾਂਤੁੰ ਦੇ. ਸਤ ਯ. ਸਾਂਤ ਸੁਰਾਲੇ
 ਚਾਲੇ ਪਨਾ, ਸਾਂਤ ਸੁਤ ਇਨ
 ਮੁੰਡੀਏ ਖੋਏ - ਸਾਂਤ ਰੰਗੋਂ ਕੇ
 ਅਰਥਾਤ ਅਨੇਕ ਰੰਗੋਂ ਕੇ ਸੁ
 ਤਾ ਪੁਨਾ ਪੰਦਹ ਤਿਥੀ ਸਾਂਤ
 ਸਾਖਤੁੰ ਫਾ. ਘੋੜੇ ਕੀਦੀ ਵਾਰ
 ਬਤਲੇ ਚਮੜੇ ਤਥਾ ਬਨਾਤ

ਕੀ ਵੰਬਚੀ ਯ. ਸੋਇਨੇ ਸਾਖਤ
ਬੁਝਨ ਤੇਰੀ। ਸਾਖਤੀ. ਰਚਨਾ.
ਸਾਸਤਰੰ. ਦੇ. ਸਾਸਤਰੰ. ਬਨਨਾ
ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ

ਸਾਬਤਰੰ. ਅ. ਅਛਿਜ. ਪੁਰਾ
ਬਿਰਯ. ਸਾਬਤ ਰਖਹਿਤਰ
ਮਭਜਾ ਪੁਨਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰ
ਤਦਸਤਾਰ ਸਿਰ - ਸੂਰਤੋਕੇ
ਸਾਬਤ ਰਖਣਾ ਭਾਵ ਗੁਰੋਂਕੇ
ਸਨਮੁਖ ਰਹਣਾ ਯਹੀ ਸਿ
ਰਮੇਂ ਪਗੜੀ ਜਾਨੇ

ਸਾਰਤਰੰ. ਯ. ਹਾਥਕੀ ਸੈਨ ਯ. ਦੇ
ਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ

ਸ੍ਵਾਦਤਰੰ. ਗੁ. ਸ੍ਵਾਦ ਕੇ ਬਸਹੇ
ਕਰਯ. ਸ੍ਵਾਦਤ ਸੀਅਸੀਘਰੇ

ਸਾਕਤਰੰ. ਗੁ. ਨਿਖਿਧ ਕਾਮਕ
ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਜਨ ਯ.
ਹਰਿਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤਨ
ਹੀ ਸੰਗਾ ਪੁਨਾ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿ
ਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੁਜਾ - ਸਕੂਰੀ
ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਵਾਮ ਮਤੀ ਲੋਗੋਂ

ਕਾਨਾਮ ਸਾਕ੍ਰਿਕ ਹੈ ਵਹੁ ਮਦ
ਰਾਮਾਸ ਮੱਛੀ ਮੈਥਨ ਮੁਵਾ
ਇਨ ਪਾਂਚ ਕਾ ਸੇਵਨ ਭਲਾ ਮ
ਨਤੇ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਉਸੀ ਸੇ ਸਾਕ
ਤਨਾਮ ਬਨਾ ਜਾਨ ਪੜਾ ਹੈ।
ਸਾਕ੍ਰਿਕ ਸੀ.

ਸਾਜਾਤਿਰੰ. ਵ. ਵਹੀ ਅਰਥਾਤ
ਵੈਸੀ ਹੀ ਪਰਖ ਕੀ ਜਾਤਿ ਐ
ਇਜਤ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਾਮ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ. ਸਾਜਾਤਿ ਸਾਧ
ਤਿ ਹੈ ਜੈਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਸਾਰਤਤਰੰ. ਵ. ਉਤਮ ਸੇ ਉਤਮ
ਜੈਸੇ ਸਾਰਤਤ ਕਲਮਹਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਪੁਨਾ ਏਹਾ ਭਗਤਿ
ਸਾਰਤਤ

ਸਾਤਸੂਤਰੰ. ਵ. ਸਾਤ ਰੰਗੋਂ ਕੇ
ਸੂਤ ਅਰਥਾਤ ਹਰਿ ਰੰਗੋਂ ਕੇ
ਸੂਤਾਦਿਕ ਸਰਬ ਸਾਮਗੀ

ਸਾਰਭੂਤਰੰ. ਸੀ. ਸਾਰਭੂਪ ਯ.
ਸਾਰਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ
ਸਾਂਝਪਾਤਰੰ. ਪੰ. ਪੰਗਤੀ ਕੀ ਸਾਂ

ਸ਼ਯ. ਸਾਂਸ਼ ਪਾਤ ਕਾਹੁ ਸਿਉ ਨ
ਸਾਰਮਤਿ॥ ਸੀ. ਸੇਸ਼ ਬੁਧੀ ਹੀ
ਸਾਚ ਸੀਗਤੀ॥ ਗੁ. ਸਾਚ ਕੇ ਸੰ
ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ॥ ਸੀ. ਸੀ ਗਵਾਲੀ
ਤੋਂ ਕਾ ਸੀਗਯ. ਕਰ ਸਾਧੁ ਸੰ
ਗਤਿ ਸਿਮਰਮਾਧੇ

ਸਾਧ ਸੀਗਤ॥ ਵਾ. ਸਾਧ ਸੀਗਤੇ
ਯ. ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੀਗਤ
ਸਾਯਰਸਾਤ॥ ਦੇ. ਸਤ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਭਾਵ ਸੇ ਪਾਂਚ ਗਾਨ ਇਵੇ ਦੇ
ਮਨ ਬੁਧੀ, ਖਾਰੇ ਆਵੇ ਸਮੁ
ਸਾਜਨਮੀਤ॥ ਦੇ. ਸਜਨੇ ਦੁ
ਕੇ ਸਜਨ ਯ. ਸਾਜਨਮੀਤ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ

ਸਾਗਰਸਾਤ॥ ਦੇ. ਸਾਯਰਸਾਤ
ਸਾਬ॥ ਦੇ. ਸੈਦਾਗੋਰੇ ਕਾ ਸਮੂਹ
ਯ. ਮੁਰਝੇ ਸੇਈ ਸਾਬ-ਠੰਗੇ
ਗਏ ਵਹੁ ਸੈਦਾਗੋਰੇ ਕੇ ਸਮੂਹ
, ਸਮੂਹ ਮਾਝ ਯ. ਪੜਪੜਭ
ਰੀਅਹਿ ਸਾਬ-ਪੁਰਖੇ ਕੇ ਸਮੁ
ਹ ਕੇ ਪੇਬੀਆਂ ਕੇ ਸਮੂਹੋਂ ਸੇਭ

ਰਦੇਈਏ॥ ਸਾਬ ਸੀ, ਦੇ. ਸੀਗ
ਯ. ਸਾਬ ਨਚਾਲੇ ਬਿਨ ਭੁਜ
ਨ, ਪੰ. ਜੁਲਾਹੇ ਕੀ ਨਾਲਾਂ ਯ.
ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਸਾਬ ਚਲਾ
ਈ-ਈਸ ਜੁਲਾਹੇ ਨੇ ਬ੍ਰਮਾਂ
ਤੂਰੁਪ ਕਪੜਾ ਬੁਨਨੇ ਹੇਤ ਮਾ
ਨੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਾਲਾਂ ਚਲ
ਇ ਰਖੀ ਹੈਂ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੂਤ ਕੀ
ਨਲਕੀ ਪਾਇ ਕਰ ਤਾਣੇ ਮੇਂ ਪੇ
ਟਾ ਫੇਰਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਨਾਲਾਂ

ਸਾਬੀ॥ ਦੇ. ਸਾਬ ਵਾਲੇ ਯ. ਹੈਂ
ਸੀਗੀ ਸਾਬੀ-ਸੀਗ ਸੇ ਸਾਬ
ਵਾਲੇ ਸਭ ਕੋ ਤਰਾਵੇ ਹੈਂ

ਸਾਨਬ॥ ਗੁ. ਸਾਬ ਯ. ਤਜ ਸਾ
ਰੰਗ ਧਰ ਭ੍ਰਮ ਤੂਭੂਲਾ ਮੋਹਿ
ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੀਗ ਸਾਨਬ
- ਦਾਸੀ ਮਾਯਾ ਕੇ ਸੀਗਿਓ ਕੇ

ਸਾਣਬ॥ ਗੁ. ਸਹਾਯ ਸਾਬ
ਤਾ ਮੇਂ ਯ. ਸਾਣਬ ਮੇਰੀ ਆਪ
ਖੜਾ-ਮੇਰੀ ਸਹਾਯਤਾ ਮੇਂ ਅ
ਪਖੜਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਸ੍ਵਰਬੀ॥ ਗੁ॥ ਰਥਵਾਹੀਯ॥ ਬਿ
ਸ੍ਵਕਾ ਦੀਪਕ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾਚੇ ਰੇ
ਸ੍ਵਰਬੀ॥ ਸਾਬੀ ਸੀ॥ ਸੀ॥ ਸ੍ਵਪ੍ਰ
ਯੋਜਨੀ॥ ਮਤਲਵੀ

ਸਾਰੀਬੀ॥ ਗੁ॥ ਸਹਾਯਤਾ ਕਰ
ਨੇਵਾਲੇ

ਸਾਰਬ॥ ਸੀ॥ ਅਰਬ ਸਹਿਤ ਹੋ
ਜਾਵੇਗਾ ਯ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰਬ

ਸਾਧੂਪਾਥ॥ ਗੁ॥ ਸੀਤੋਂ ਕੇ ਰਸਤੇ
ਯ॥ ਸਤਸੰਗਤ ਮਿਲ ਸਾਧੂ

ਸਾਦ॥ ਗੁ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਯ॥ ਸਾ ਪਾਥ
ਦਕਰ ਸਮਧਾ॥ ਪੁਨਾ॥ ਜੋ
ਲਾਰੀ ਦੂਜੇ ਸਾਦਾ॥ ਪੁਨਾ॥ ਸਾ
ਦਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਪੁਨ
॥ ਸਾਦ ਸਹਜ॥ ਸ੍ਵਾਦੇ ਸੇ ਸਾਂਤਿ
ਕਰਕੇ॥ ਸ੍ਵਾਦੁ ਸੀ॥

ਸਾਦੀ॥ ਯ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਈ, ਬਿਵ
ਸਾਦਾ॥ ਯ॥ ਸੀਧਾ

ਸਾਰਦੇ॥ ਗੁ॥ ਸਮਾਲਤੇ ਯ॥ ਆ
ਤਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ

ਸਾਰਦ॥ ਦੇ॥ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਯ॥ ਨਾ

ਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹ ਖਵਾਸੀ
ਸਾਰਵਸਤੁ ਕੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ॥

ਸਾਰਦ ਸੀ॥

ਸਾਰੇਂਦੀ॥ ਪੰ॥ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਯ॥
ਗੁਣ ਸਾਰੇਂਦੀ

ਸਾਬਦ॥ ਸੀ॥ ਸਬਦ ਜਨਮ ਗੁ
ਨ॥ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਗੁ

ਸਾਹਬਦੀ॥ ਪੰ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਨ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਯ॥ ਸਾਹਬਦੀ
ਕਰਚਾਕਰੀ

ਸਾਤਸਮੁੰਦ॥ ਦੇ॥ ਸਾਤੋ ਸਿੰਧ
ਭਾਵ ਸੇ ਪਾਂਚੋ ਗੁਣ ਇਵੇ ਮ
ਨ ਬੁੱਧੀ ਯ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ
ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ - ਸਮਦਮਾ
ਦਿ ਸਾਧਨ ਰੂਪੀ ਜਲ ਸਾਬ
ਪੁਰਨ ਕਰੇ ਪੈਂ

ਸਾਧੂ॥ ਸੀ॥ ਕੁਲੀਨ॥ ਉਤਮ ਕੁਲ
ਸੇਂ ਜਨਮਾ, ਸੁੰਦਰ, ਮਨੋਹ
ਰ, ਉਚਿਤ, ਮੁਨਿ, ਬੁਧ ਅ
ਵਤਾਰ, ਸਮਾਚਿਤੀ ਮਹਾਤ
ਮਾ ਵਿਹਰਾਨਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ

ਮਾਨਸੇ ਨਹ ਅਮਾਨਸੇ ਤੀਗਾ ।
 ਕਠਨ ਕਹੇ ਨਹ ਕੁਪਿਤ ਹੋਇ
 ਲਖਣ ਸਾਧੂ ਚੰਗਾ ॥੧॥ ਗ੍ਰੰ
 ਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੇਂ ਐਸੇ ਮਹਾ
 ਤਮਾ ਕੀ ਚਰਣ ਧੁਲੀ ਮੇਂ ਮ
 ਨ ਕੀ ਸੁਧੀ ਹੇਤ ਸਨਾਨ ਲਿਖਾ
 ਹੈ ਯ. ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂੜ ਕਰੋਇ
 ਸਨਾਨਾ ਪੁਨਾ ॥ ਸਾਧੂ ਬਚ
 ਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥ ਤਬਾ ॥ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ - ਸਾਧੂ ਸ
 ਚੇ ਹੈਂ ਸਚੇ ਹੈਂ

ਸਾਧੂ. ਦੇ. ਸਾਧੂ ਯ. ਸਾਧੂ ਸਾਧੂ
 ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ - ਕੁਲੀਨੋਂ
 ਮੇਂ ਜੈ ਮਨੋਹਰ ਤਿਨ ਮੇਂ ਸਮ
 ਚਿਤ ਵਾਲੇ ਮਹਾਤਮਾ ਅਛੇ
 ਸਾਧੇ. ਦੇ. ਹੇ ਕੁਲੀਨ ਜਨੋਂ ਹੈਂ
 ਯ. ਸਾਧੇ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨ ਤਿਆ
 ਸਾਧੇ. ਦੇ. ਸਿਧ ਕਰੇ ਯ. ਗੋ
 ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ
 ਸਾਧੀ. ਦੇ. ਸਿਧ ਕਰੀ ਯ. ਜਿ
 ਹ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪ ਕੀ

ਰਤ ਸੋਈ ਅਵਿਦਾ ਸਾਧੀ
 ਸਾਧ. ਗੁ. ਸਾਧ ਯ. ਜੇਤੁ ਸ
 ਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ - ਜੇ ਤੈ ਨੂ ਸਾਧ
 ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮੇਂ ਪ੍ਰਮ ਰਖਨੇ ਕੀ
 ਤਬ ਪੱਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਸਾਧ. ਸੰ. ਪਿਤਰੋਂ ਕੇ ਤਾਈਂ ਸ
 ਧ ਕਰ ਦੇਨੇ ਯੋਗਮ ਅੰਨਜ
 ਲਾਇਕਾ ॥ ਇਸ ਸਾਧ ਸੇਧਿ
 ਤਰ ਐਸੇ ਡਿਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੈ
 ਸੇ ਯੋਗਮ ਕੇ ਅੰਨਾਇਕੋਂ ਸੇ
 ਦੇਵਤਾ ਡਿਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਐ
 ਡਿਪਤ ਹੋਕਰ ਪੁੜਾਇਕੋਂ ਕੋ
 ਤੈਸੇ ਫਲ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਯੋਗ
 ਕਰਤਾ ਕੋ ਦੇਵਤੇ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ॥ ਯ
 ਤੇ ਸਾਧਕਾ ਕਰਨਾ ਸਫਲ ਹੈ
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਖਿਓਂ ਕੇ ਬਚ
 ਨੋਂ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ਪਰੰਤੂ ਸਾਧ
 ਕੋ ਨਿਸਫਲ ਸਿਧ ਕਰਨੇ ਵਾ
 ਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਯੁਕੀਓਂ ਸੇ ਸਾਧ
 ਕਰਮ ਸਫਲਾ ਨਹੀਂ ਸਿਧ ਹੋਵੇ

ਜੋਈ ਦਿਖਾਵੇ ਹੈਂ। ਇਵਾਦਿਕ
 ਦੇਵਤਾ ਸਰਬਗ ਹੈਂ। ਬਡੀ
 ਸਮਰਥ ਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਚੇਤਨ ਹੈਂ
 ਯਾਤੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੇ ਬੁਲਾਏ ਯੱਗ
 ਥਲ ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕਰਾ ਯੱਗ
 ਮੇਂ ਦੀਏ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਦਰਸ
 ਨ ਸੇ ਡਿਪਤ ਹੋ ਯਜਮਾਨ ਕੇ
 ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਵੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ
 ਪਿਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇਂ। ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਸ੍ਰਾਧ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਦੇਵਨ ਵਤ
 ਪਿਤਰ ਆਵੇ ਹੈਂ ਵਾ ਪਿਤਰੇ ਹੋ
 ਤਦੀਆ ਅੰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਲ
 ਸੇ ਪਿਤਰੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈਂ।
 ਇਨ ਮੇਂ ਦੇਵਨ ਵਤ ਸ੍ਰਾਧ ਥਾ
 ਨ ਮੇਂ ਪਿਤਰ ਆਵੇ ਹੈਂ। ਪਹ
 ਲਾ ਮਾਨੇ ਸੇ ਬਨੇ ਨਹੀਂ। ਕਾਹੇ
 ਤੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਕਰਮੇਂ ਕੇ
 ਅਨੁਸਾਰਾ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ
 ਦਿਜੂਨੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਏ ਪਿਤਰ
 ਸ੍ਰਾਧ ਥਾਨ ਸੇ ਦੂਰ ਦੇਸੇਂ ਮੇਂ ਬਿ
 ਤ ਹੈਂ ਅਧਿਕ ਸਕਤੀ ਸੇ ਰਹਿ

ਤ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਬੁਲਾ
 ਏ ਸਮਰਥ ਦੇਵਨ ਵਤ ਆ
 ਇਨਹੀਂ ਸਕੇਂ। ਆਵੇ ਤੇ ਜੈਸੇ
 ਪੰਚਮੀ ਖਾਣ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਹਮਾ
 ਰੇ ਇਵੇਂ ਕੇ ਅਵਿਖਯ ਹੈਂ।
 ਤੈਸੇ ਚਾਰ ਖਾਣੇ ਕੇ ਅੰਦਰ ਪ
 ਸੁ ਆਦਿ ਸਰੀਰੇ ਵਾਲੇ ਪਿਤ
 ਰਾ ਹਮਾਰੇ ਇਵੇਂ ਕੇ ਅਵਿ
 ਖਯ ਨਹੀਂ। ਯਾਤੇ ਦਿਖਾਈ ਪ
 ਜ਼ਨੇ ਚਾਹੀਏਂ ਐਂ ਦੀਖਤੇ ਕਾਹੂ
 ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਿਨਾ ਦਿਖਾਈ ਪੜੇ
 ਭੀ ਹਰ ਸੇ ਆਏ ਮਾਨੇ। ਤਬ
 ਆਇ ਕਰ ਖਾਨੇ ਬਿਨਾ। ਦੇਵ
 ਨ ਸਮਾਨ ਪਿਤਰੇਂ ਕੀ ਪਦਾਰਥ
 ਕੇ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਡਿਪਤੀ ਨ
 ਹੀ ਹੋਵੇ। ਡਿਪਤ ਹੂਏ ਬਿਨਾ ਪ
 ਸੰਨ ਨਾ ਹੋਨੇ ਸੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ
 ਵੇਂਗੇ। ਕਿੰਚ ਪਸੁ ਆਦਿ ਜੂਨੇ
 ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਏ ਅਸਮਰਥ
 ਪਿਤਰ ਫਲ ਦੇਨੇ ਕੇ ਸਮਰਥ
 ਭੀ ਨਹੀਂ। ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਾਧ ਦੇਸੇਂ ਮੇਂ

ਦੇਵਨਵਤ ਪਿਤਰ ਆਵੇ ਹੈਂ॥
 ਯਹ ਪਹਲਾ ਪਖ ਨਾ ਬਨੇ॥ ਸਾ
 ਧ ਮੇਂ ਦੀਆ ਅੰਨ ਪਿਤਰੇ ਪਾ
 ਸ ਪਹੁਚੇ ਹੈਂ ਯਹ ਦੂਸਰਾ ਮਾਨੇ
 ਸੋਭੀ ਨਹੀਂ ਬਨੇ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਾ
 ਧ ਕੇ ਪੂੜੇ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥ ਜ
 ਝ ਹੈਂ॥ ਲੇ ਜਾਨੇ ਫਾਲੇ ਚੇਤਨ ਬਿ
 ਨਾ ਆਪ ਕਹੀ ਜਾਇ ਨਹੀਂ ਸ
 ਕੇ॥ ਪੁਨਾ ਜੇਸੇ ਟਿਕਾਏ ਜਾਤੇ
 ਹੈਂ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਉਸ ਥਾਨ ਮੇਂ ਪੜੇ
 ਦਿਖਾਈ ਦੇਤੇ ਹੈਂ॥ ਯਾਤੇ ਪਿਤ
 ਰੇਂ ਪਾਸ ਜਾਨ ਕਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸ
 ਕੇ॥ ਨਾ ਗਾਏ ਡਿਪਤ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਹੂਏ ਬਿਨਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ॥
 ਜੇਕਰ ਕਹੋ ਉਤਮੇ ਕੇ ਖੁਲਾਨੇ
 ਸੇ ਉਨ ਕੀ ਡਿਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਸੋ
 ਭੀ ਨਹੀਂ ਬਨੇ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਖਾਵੇ
 ਸੋ ਡਿਪਤ ਹੋਵੇ ਯਹ ਨੇਮ ਹੈ॥
 ਯਾਤੇ ਉਤਮੇ ਕੇ ਖੁਲਾਨੇ ਸੇ ਵ
 ਹੀ ਡਿਪਤ ਹੋਵੇ ਹੈਂ॥ ਉਨ ਕੇ ਭੋ
 ਜਨ ਕਰਾਨੇ ਸੇ ਪਿਤਰੇ ਕੀ ਡਿਪ

ਤੀ ਨਹੀਂ ਬਨੇ॥ ਕਿੰਚ ਸਾਧ ਕੇ
 ਅੰਨ ਸੇ ਪਿਤਰੇ ਕੀ ਡਿਪਤੀ
 ਨਾ ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਯੇ ਭੀ ਕਾਰਣ ਹੈ॥
 ਜੇਕਰ ਉਤਮ ਕਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾ
 ਪ ਸੇ ਪਿਤਰ ਦੇਵ ਯੋਨੀ ਮੇਂ ਹੈਂ
 ॥ ਤਬ ਅਸ੍ਰਿਤ ਕੇ ਵਰਸਨ ਸੇ
 ਡਿਪਤ ਭੁਏ ਸਾਧ ਕੇ ਪੂੜੇ ਪੁ
 ਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇ॥ ਪਸੁ ਯੋਨੀ ਗ
 ਤ ਹੈਂ॥ ਤਬ ਅਧਿਕ ਡਿਣੇਂ ਸੇ ਡਿ
 ਪਤ ਹੋਨੇ ਫਾਲੇ॥ ਅਲਪ ਅੰ
 ਨ ਜਲ ਸੇ ਡਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ॥
 ॥ ਸਿੰਘਾਦਿ ਯੋਨੀ ਮੇਂ ਹੈਂ॥ ਮਾਸ
 ਬਿਨਾ ਆਨ ਅਹਾਰ ਨਹੀਂ ਚਾ
 ਹੇ॥ ਨਾ ਖਾਏ ਡਿਪਤ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਹੂਏ ਬਿਨਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ
 ਸਕੇ॥ ਅਰ ਸਾਮਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ
 ਨੇ ਸੇ ਫਲ ਦੇਨੇ ਕੇ ਸਾਮਰਥ
 ਭੀ ਨਹੀਂ॥ ਇਸ ਕਹਨੇ ਸੇ ਜੇ
 ਮਾਰਕੰਡੇ ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨੇਂ ਮੇਂ
 ਪੁਰਬ ਕਹੀ ਆਸੀ ਕਾ ਕੇ ਸਮ
 ਧਾਨ ਲਿਖੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ ਭੀ ਸਿਬਲ

ਹੁਏ ਜਾਨੋ ਮਾਰ ਕੀਡੇ ਰਿਖਿ
ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਜੇਸੇ ਅਨੇਕ ਗ
ਊਓ ਮੇ ਬਛਰਾ ਅਪਨੀ ਮਾ
ਤਾ ਕੇ ਬੇਜਲੇਤਾ ਹੈ। ਤੇਸੇ ਨ
ਮਗੋਤ ਉਚਾਰ ਕਰ ਦੇਵਤਿਓ
ਕੇ ਦੀਏ ਹਬਮ ਵਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ
ਦੀਆ ਕਬਮ ਪਿਤਰੋਂ ਕੋ ਪੋ
ਜਲੇਤਾ ਹੈ। ਬੇਜ ਕੇ ਇਸਰੀ
ਤਿ ਸੇਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੇਕ
ਰ ਸੇਸੁ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿ
ਤਰ ਦੇਵ ਯੋਨਿ ਮੇਂ ਹੈਂ। ਤਬ
ਸ਼ਾਧਕਾ ਅੰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਨ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਦੈਤਮ ਹੈਂ
ਤਬ ਮਾਸ ਬਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪ
ਸੁਹੋਵੇ ਤ੍ਰਿਣ, ਨਾਗ ਹੋਵੇ ਪੋ
ਣ ਬਨ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਵੇ ਰੁਧਿਰ ਬ
ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਨੁ
ਖ ਹੋਵੇ ਅੰਨ ਬਨ ਕਰਤਾ ਹੈ
॥ ਅੰਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਅੰਨ

੧ ਦੇਵਨ ਹੋਤ ਦਈ ਵਸਤੁ ਕਾ ਨਾਮ ਹਬਮ ਹੈ।

੨ ਪਿਤਰੋਂ ਹੋਤ ਦਈ ਵਸਤੁ ਕਾ ਨਾਮ ਕਬਮ ਹੈ॥

ਕੋਵਰ ਦੇਸ ਮੇਂ ਲੇ ਜਾਨਾ ਐ ਕ
ਰਮ ਕੇ ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਯੋਨੀ ਮੇਂ
ਹੋਵੇ ਤਿਨ ਕੇ ਭੋਜਨ ਯੋਗਮ ਬ
ਨਾ ਦੇਨ ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇਕ
ਲਪਨ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਸੇਭੀ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਏ ਕਲਪਨਾ ਅਛੀਨ
ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ਕਾਹੇਤੇ ਜੇਸੇ ਅੰ
ਨ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਤੇਸੇ ਅਖਰ ਸੁਰੂਪ
ਮੰਤ੍ਰ ਭੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਅਚੇਤ
ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਤਰੋਂ ਪਾਸ ਅੰਨ ਪ
ਹੁਚਾਵੇ ਹੈਂ ਕਬਨ ਭੀ ਤਬੀਅ
ਛਾ ਜਾਨੇ ਜਬ ਪਿਤਰੋਂ ਹੋਤ ਦੀ
ਯਾ ਅੰਨ ਜੇਸਾ ਰਖਾ ਗਯਾ ਹੈ
ਵੈਸਾ ਬਿਰਨਾ ਰਹੇ ਦੇਖਨੇ ਮੇਂ
ਓਸਾ ਹੀ ਆਵੇ ਹੈ ਸੁਰੂਪ ਉ
ਸ ਕਾ ਬਦਲਤਾ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ
ਕੈਸੇ ਤਾਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲ ਸੇ ਅ
ਮ੍ਰਿਤਾਦਿ ਬਨ ਜਾਨਾ ਚਿਤ ਮੇਂ
ਜਾਨ ਸਕੇਂ। ਭਾਵ ਕਾਹੂ ਰੀਤਿ
ਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਸਕੇਂ। ਇਸ ਬਿ
ਚਾਰ ਸੇ ਯਹ ਸਾਰ ਨਿਕਸਾ

ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨ ਸਾਧ ਮੰਤ੍ਰ
 ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੇ ਸੇ ਅੰਰ
 ਬਵਾਦ ਰੂਪ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ
 ਯਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਜੀਵਤ ਪਿਤ
 ਰਨ ਮਾਨੇ ਕੋ ਉਮ੍ਹਾਏ ਸਰਾਧਕ
 ਰਾਹੀਂ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਖਸ਼ੇ ਕ
 ਹੁਕਿ ਉਖਾਵੇ ਕਉ ਆਕੂਕਰ
 ਖਾਹੀ ਯਹ ਬਚਨ ਹੈ - ਜੀ
 ਵਤੇ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਕਰੇ ਮਰਿਓਂ ਕੀ ਡਿਪਤੀ
 ਹੇਤ ਸਾਧ ਕਰੇ ਹੈਂ ਪਿਤਰ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਕਹੋ ਤਿਸ ਅੰਨ ਮੋਂ ਕਿ
 ਆਖਾ ਸਕੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨ
 ਹੀ ਖਾਵੇ ਕੇਵਲ ਕਾਉ ਕੁੱਤੇ
 ਖਾਵੇ ਹੈਂ ਯਹ ਬਚਨ ਜੀਵਤੇ
 ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਉਪ
 ਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਹੈਂ ਜੇ ਜੀਤੇ ਪਿਤ
 ਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹੈ ਤਿਨ ਹੇਤ
 ਮਰਿਓਂ ਕੇ ਸਾਧਕ ਭੀ ਨਿਖੇ
 ਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇਕ
 ਰ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਕਾ ਮਰਿਓਂ ਕੇ

ਸਾਧਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਹਿਨੇ ਮੋਭ
 ਵਹੋਵੇ ਤਬ ਰਾਮਕਲੀ ਕੇਸ
 ਦ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਜੇ ਅੰਤੇ ਸਤਗੁ
 ਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੇਂ ਪਿਛੇ ਕੀਰਤ
 ਨ ਕਰਹੋ ਨਿਰਬਾਣ ਜੀਉ ॥
 ਕੇਸੇ ਰੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿ
 ਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੇ
 ਪੁਰਾਣ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਣੀਏ
 ਬੇਬਾਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭਾਵਏ
 ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਕ੍ਰਿਯਾ ਦੀਵਾ
 ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰ ਪਾਵਏ ॥
 ਅੰਸੇ ਪਿੰਡੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੇ
 ਸਾਧਕੀ ਵਿਧਿ ਨ ਕਹਤੇ ਕ
 ਬੰਚਿਤ ਇਸ ਕਾ ਔਰ ਭਾਂਤ
 ਸੇ ਅਰਥ ਰਹੇ ॥ ਮਾਝਵਾ
 ਰਕੇ ਪਚੀਸਵੇ ਸਲੋਕ ਮੇਂ ਜੇ
 ਨਮਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਖੇ ਓਨਾ
 ਪਿੰਡ ਨ ਪਤਲ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਦੀ
 ਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਉ ਪਾਹੀ ॥ ਅੰ
 ਸੇ ਆਦਿ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਸਾਧ ਹੀ

੧ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਨੇ ਮੇਂ ਕਾਹੂ ਏਕ ਕਾ ਬੋਧਕ ਬਚਨ ਅਰਥ ਵਾਦ ਹੈ ॥

੨ ਸਚੇ ਅਰਥ ਕੋ ਕਹਣੇ ਵਾਲਾ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ॥

ਨੇਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ
 ਵਿਧਾਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਾਧ
 ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ - ਪੁਰਬ ਲਿਖੀ
 ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਮ ਕੀ ਹਾਨਿ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲੀ ਯੁਕਤੀਯੋਂ ਕਾ ਇਸਰੀ
 ਤਿਸੇ ਨਿਰਾਕਰਣ ਹੈ। ਸ੍ਰਾਧ ਸੇ
 ਦੀਆ ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ ਅੰਨ ਪਿਤਰੋਂ
 ਕੇ ਪਹੁਚੇ ਹੈਂ। ਸੋਈ ਦਿਖਾਵੇ ਹੈਂ
 ਜੀਵੇ ਕੇ ਨਿਖਲ ਕਰਮੋਂ ਕਾ ਸਾ
 ਖੀ ਈਸ਼੍ਵਰ ਹੈ। ਵਹੀ ਜਿਸ ਸੰ
 ਕਲਪ ਸੇ ਜੀਵ ਕਰਮ ਕਰੇ ਹੈਂ
 ਉਨ ਕੋ ਫਲ ਦੇਵੇ ਹੈਂ। ਯਹ ਵਾ
 ਰਤਾ ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੋ
 ਪੁਰਖ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਪੁਜ
 ਨ ਕਰਨ ਚਾਹੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਿ
 ਰਸ੍ਰਾਧ ਉਸ ਮੇਂ ਈਸ਼੍ਵਰ ਕਰੇ ਹੈ
 ਈਸ਼੍ਵਰ ਕੀ ਕਰੀ ਬਿਰਸ੍ਰਾਧ ਸੇ
 ਪੁਰਖ ਪੂਜੇ ਹੈ ਉਸ ਪੁਜ ਸੇ ਅ
 ਪਨੇ ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਕੋ ਈਸ਼੍ਵਰ
 ਸੇ ਪਾਵੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲੇ ਕੇ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ

ਐ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੋ ਬਾਂਛਿਤ
 ਫਲ ਈਸ਼੍ਵਰ ਦੇਵੇ ਹੈ। ਇਸ
 ਪਖ ਮੇਂ ਨ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਅੰਨ ਸ
 ਮੀਪ ਆਨੇ ਕੀ ਨਾ ਅੰਨ ਕੀ
 ਪਿਤਰੋਂ ਪਾਸ ਜਾਨੇ ਕੀ ਕਲ
 ਪਨਾ ਹੈ ਕਿੰਤੂ ਈਸ਼੍ਵਰ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨਤਾ ਸੇ ਹੀ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿ
 ਪਤੀ ਐ ਪੁਰਬ ਕੋ ਬਾਂਛਿਤ ਫ
 ਲ ਕਾਲਾ ਭੁਰੇਵੇ ਹੈ - ਅਥਵਾ
 ਜੈਸੇ ਨਗਾਦਿ ਨਾਮੋਂ ਕਾਨ ਦੇ
 ਹ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾ ਜੀਵ ਅਰ
 ਥ ਹੈ ਕਿੰਤੂ ਦੇਹ ਸਹਤ ਜੀਵ
 ਅਰਥ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ
 ਮਹ ਪ੍ਰਪਿਤਾਮਹ ਪਦੇ ਕੇ ਭੀ
 ਬਸੁ ਰੁਦ੍ਰ ਅਦਿਤ੍ਯ ਸਹਿਤ
 ਪਿਤਾਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ਕੇਵਲ
 ਪਿਤਾਦਿਕ ਨਹੀਂ ਯਹ ਵੇਵਲ
 ਆਦਿ ਨੇ ਅਪਨੀ ਜਿਮਿਤੀ
 ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਜਬ ਸ੍ਰਾਧ
 ਕਾਲ ਮੇਂ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਹ ਪ੍ਰ
 ਪਿਤਾਮਹ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਕਰ ਸੰ

ਕਲਪ ਕਰੇ ਹੈਂ ਤਬ ਪਿਤਾ ਆ
 ਦਿ ਸਬ ਦੇ ਕੇ ਅਰਥ ਬਸੁ ਆ
 ਦਿ ਸਰਬੰਗ ਦੇਵਤਾ ਤਤਕਾ
 ਲ ਸ੍ਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਕਰ ਸ੍ਰਾਧ
 ਕੇ ਅੰਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਡਿ
 ਪਤ ਹੋਵੇ ਹੈਂ ਐ ਆਪ ਡਿਪਤ
 ਹੋ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕੋ ਪ
 ਹੁਚਾਵੇ ਹੈਂ ਐ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੋ
 ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਅੰਸੇ ਦੇਵੇ ਹੈਂ ਜੇ
 ਸੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੇ ਦੀਏ ਪਦਾ
 ਰਥ ਕੇ ਭੋਜਨ ਸੇ ਗਰਭੁਟਾ
 ਲੀ ਇਸ ਡੀ ਆਪ ਡਿਪਤ ਹੋ
 ਤੀ ਗਰਭੁ ਕੋ ਭੀ ਡਿਪਤ ਕ
 ਰੇ ਹੈ ਅਰਭੋਜਨ ਦੇ ਨੇ ਵਾਲੇ
 ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕਰੇ
 ਹੈ - ਕਾਸੀ ਮਰਣਾ ਦਿ ਨਿਮਿ
 ਤ ਸੇ ਮੁਕੁ ਭਏ ਪਿਤਰੋਂ ਕੇ ਨਿ
 ਮਿਤ ਸ੍ਰਾਧ ਜੇ ਬਸੁ ਆਦਿ ਕ
 ਹੀ ਡਿਪਤ ਹੋ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੋ
 ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਦੇਵੇ ਹੈਂ ਯਾ ਤੇ
 ਮੁਕਤੋਂ ਹੋਤ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਨ ਭੀ

ਬਮਰਥ ਨਹੀਂ ਇਸ ਪੱਖ ਮੇਂ ਯੋ
 ਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਿਕੋਂ ਵਤਸ
 ਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਸੁ ਆਦਿ ਕ ਆ
 ਵੇ ਹੈਂ ਵਹੀ ਕਰਤਾ ਕੋ ਫਲ
 ਦੇਵੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਅੰਸੇ ਕਰੇ ਹੈਂ
 ਵੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਮੇਂ ਪਿਤਾ ਆ
 ਦਿ ਸਬ ਦੇ ਕੇ ਜੇ ਬਸੁ ਆਦਿ
 ਕ ਅਰਥ ਮਾਨੇ ਸੋ ਬਸੁ ਆ
 ਦਿ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਕਿੰਤੁ
 ਬਾਰ ਬਰਸ ਵਿਦਾ ਪੜਾ
 ਬਸੁ ਚੋਟੀ ਬਰਸ ਪੜਾ ਭੁਵ
 ਛਤੀਸ ਬਰਸ ਪੜਾ ਆਦਿ
 ਤਮ ਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਕ੍ਰਮ ਸੇ
 ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਹ ਪ੍ਰਪਿਤਾ
 ਮਹ ਹੈਂ ਵਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ
 ਨੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ
 ਖੁਲਾਨ ਦੇਨਾ ਬਡਾ ਜਗਤ ਕਾ
 ਉਪਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਵਹੁ ਸ੍ਰਾਧ
 ਕਰਦੀਏ ਅੰਨ ਸੇ ਡਿਪਤ ਹੋ
 ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇਂਗੇ ਲੋ
 ਗ ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਪੜੇਂਗੇ ਯਾ

ਤੇ ਮਰਿਓ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਸਾਧਕ
ਰਨਾ ਛੋੜ ਇਨ ਪਿਤਰੋਂ ਹੇਤ ਅ
ਵਸਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਗੁਰੂ
ਭੀ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਛਾ
ਦਨ ਭੋਜਨ ਸਤ ਕਰ ਮੁਖ ਸੀ
ਚਹੁ ਤਿਸ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰ ਤੋਟ
ਨ ਆਵੇ। ਇਤਿ। —

ਚਲੇ ਪ੍ਰਕਰਣ ਮੇਂ ਯਹ ਭੀ ਚਿ
ਤਨ ਕੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਧਿ
ਤਰ ਪੱਖ ਮੇਂ ਇਤਰ ਜੀਵੋ ਕੇ ਸਾ
ਧ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਪੁਰਬ ਹੂਏ ਅ
ਵਤਾਰੋਂ ਕੇ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਸਾਧ
ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਨਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦਿਨ
ਮੇਂ ਉਤਸਵ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ ਮ
ਤ ਕੇ ਲੋਗ ਸਮਾਪਤੀ ਦਿਨ ਮੇਂ
ਗੁਰੂ ਪੁਰਬ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸ
ਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਨਿਮਿਤ
ਉਤਸਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ
ਪਿਤਰ ਪੱਖ ਮੇਂ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਸਾਧ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਮਰਿਓ ਕੇ ਨਿਮਿ
ਤ ਦੇਨਾ ਹੇਤਾ ਹੈ ਸਾਥੀ ਪੁਰ

ਬੈਵਤ ਪੁਰਨ ਅਵਤਾਰ ਮਾਨ
ਤੇ ਹੈਂ ਮੁਖ ਸੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੁਰਨ ਹਰਿ ਅ
ਵਤਾਰ ਪੜਤੇ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਸਭ
ਆਗੇ ਨਿਵੇਦਨ ਹੈ ਜਬ ਗੁ
ਰੂ ਅਵਤਾਰ ਹੈਂ ਤਬ ਸਾਧਕੇ
ਦਿਨੋਂ ਮੇਂ ਇਨ ਕਾ ਸਾਧ ਅਰ
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨੇ ਕੇ ਸੋਕ
ਦਿਨ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਪਰਬ ਨਾ ਕਰ
ਨੇ ਚਾਹੀਏ ਉਤਸਾਹ ਕਰਨੇ
ਕੀ ਇਛਾ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਦਿ
ਨੋਂ ਕੇ ਅਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠ
ਨ ਕੇ ਦਿਨੋਂ ਕੇ ਕਰੋਂ ਉਚਿਤ
ਸਾਨੂ० ਪੰ० ਹਮਨੂ, ਸੰ० ਪ [ਹੈ
ਰਬਤ ਪੇ ਸਮਭੂਮੀ
ਸਾਨੇ० ਦੇ० ਮਿਲਾਏ, ਪੰ० ਹਮਨੇ
ਸਾਨ० ਦੇ० ਮਿਲਾਓ, ਪੰ० ਸਾਢ
ਸਾਬਨ० ਦੇ० ਸਬੂਣ ਯ० ਮੇਲੂ
ਕੀਨੋ ਸਾਬਨ ਸੂਧਾ ਪੁਨਾ
ਜਿਉ ਸਾਬਨ ਕਾ ਪਰ ਉਜਰ
ਸਾਰਨ० ਗੁ० ਸਰਨ ਯ० [ਹੇਤ

ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਨ
 ਸਾਸਨੰ ਸੀ. ਨਮੁਨ ਕੋ ਉਸਕੇ ਹਿ
 ਤ ਸਾਧਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰਬਿਤ ਕਰਨਾ,
 ਰਾਜਾ ਕੀ ਦਈ ਜਮੀਨ, ਰਾ
 ਜਾ ਕੀ ਕਰੀਸਨ ਦਪੰਟ, ਤਾ
 ਕਨਾ ਯ. ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾ
 ਕੀਤ ਜਮ ਦੂਤਹ - ਅਨੇਕ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਕੀ ਕਠਨ ਬਾਣੀ ਸੇ ਸਿ
 ਖਾ ਕਰਤੇ ਮਾਰਤੇ ਹੈਂ ਜਮ ਕੇ
 ਦੂਤ, ਸੀ. ਸਿਖਾ, ਸਾਸੁ, ਸਾਂ
 ਤਿ, ਆਗਾ

ਸਾਜਨੰ ਦੇ. ਸੱਜਨ ਯ. ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਾਜਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
 ਸਾਰਨੰ ਗੁ. ਸਰਨ ਇਆ
 ਯ. ਹਰ ਪਰੇਤੁ ਮ ਸਾਰਨ
 ਸਾਧਨੰ ਸੀ. ਕਾਰਜ ਬਨਾਨੇ ਕੀ
 ਸਾਮਗੀ ਜੈਸੇ ਸਮ ਦਮਾਇ
 ਕ ਆਤਮ ਗਮਨ ਕੀ ਸਾਮ
 ਗੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਸਾਧਕ ਬੁ
 ਧਾਰਵਾਲਾ ਹੇਤੁ, ਸੈਨਾ, ਯੁ
 ਧ ਕੀ ਸਾਮਗੀ, ਪੁਰਖ ਕਾਇ

ਨ, ਪ੍ਰਤਖਾਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣ -
 ਭਾਵ ਮੇਂ ਮਰਣ, ਮਰੇ ਕੇ ਸੀ
 ਸਕਾਰ, ਅਗਨਿ ਸੰਸਕਾਰ.
 ਮਰੇ ਕਾ ਵਾਹ ਕਰਨਾ, ਗਤਿ.
 ਮਰੇ ਕੇ ਸਾਬ ਜਾਨ, ਨਿਸੰਪ
 ਦਨ. ਚੀਜ ਕਾ ਬਨਾਨਾ, ਅ
 ਨੁਗਮਨ. ਪੀਛੇ ਜਾਨਾ, ਸਿੰ
 ਧਿ. ਪ੍ਰਾਪਤੀ, - ਕਰਮ ਮੇਂ ਦੁ
 ਬਖ. ਧਨ, ਗੁ. ਵਹੁ ਇਸ਼ੀਯ.
 ਸਾਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ
 ਸਾਮਨੇੰ ਦੇ. ਸਨਮੁਖ ਜੈਸੇ ਹੋ
 ਈ ਸਾਮਨੇ

ਸਾਰਨੰ ਗੁ. ਪਹੁਚਾਨਾ ਯ. ਤੁ
 ਮ ਹੀ ਆਗੇ ਸਾਰਨਾ
 ਸਾਖਾਤੀਨੰ ਗੁ. ਤੀਨ ਗੁਣਰੂ
 ਪ ਸਾਖਾ ਯ. ਸਾਖਾਤੀਨ ਕਹੇ
 ਨਿਤ ਬੇਦ

ਸਾਪੰ ਦੇ. ਸਰਪ ਯ. ਸਾਪ ਕੀ
 ਚਛੋਝੈ ਬਿਖਨੀ ਛਾਝੈ
 ਸ੍ਰਾਪੰ ਦੇ. ਸ੍ਰਾਫ ਸੇ ਯ. ਲਛਮ
 ਟਮੂਆ ਸ੍ਰਾਪ

ਸਾਪੰ. ਸੀ. ਸਾਫ. ਦੁਰਾ ਸੀਸ
 ਸਾਫ. ਫਾ. ਰਿਜੁ. ਸਰਲ
 ਸਾਹਿਬ. ਯ. ਸੁਮੀ ਯ. ਵਡਾ
 ਸਾਹਿਬ ਉਚਾ ਬਾਉ, ਸਾਹਬ
 ਮੇਂ ਯ. ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਬੇ
 ਭਾਈ, ਹੇ ਸਾਹਬ ਯ. ਸਚੇ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ
 ਘਰ ਤੇਰੇ

ਸਾਭੁ. ਗੁ. ਸਭ ਯ. ਪੁਰਨ ਭਏ
 ਮਨੋਰਥ ਸਾਭੁ, ਪੰ. ਸਮਾਲ
 ਜੈਸੇ ਅਪਨੀ ਚੀਜ ਸਾਂਭੁ
 ਸਾਂਭਾ. ਗੁ. ਸਰਟ. ਸਾਮ ਯ.
 ਕਹਿ ਰਵਦਾਸ ਪਰੋ ਤੇਰੀ ਸਾਂ
 ਭਾ, ਸਾਮ ਸੀ.

ਸੁਮੀ. ਸੀ. ਧਨੀ. ਮਾਲਕ ਯ.
 ਵਿਸ੍ਵਕਾ ਦੀਪਕ ਸੁਮੀ
 ਸਾਮ. ਸੀ. ਸਾਮ ਵੇਦ ਯ. ਸਾਮ
 ਕਹੇ ਸੇਤੀ ਬਰ ਸੁਮੀ, ਸਤ੍ਰੁਵ
 ਸਮ ਕਰਣ ਯੋਗਮ ਪ੍ਰਿਯ ਵ
 ਚਨ ਭੂਪ ਨੀਤਿ ਕਾ ਉਪਾਯ
 ਗੁ. ਸਰਟ ਯ. ਤਕ ਆਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ

ਸਾਮਾ. ਦੇ. ਸਾਮਰੀ ਜੈਸੇ ਬੇ
 ਟੀ ਕਹੇ ਸੁਨੇ ਬਾਵਾ ਜੀ ਕਿਆ
 ਕਿਆ ਸਾਮਾ ਲਿਆਏ ਹੇ-
 ਨਰਸੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬੇਟੀ ਕ
 ਬਚਨ ਹੈ। ਸਾਮਾਨ ਫਾ.

ਸਾਹਮਾਲਮ. ਅ. ਪਾਤਸਾ
 ਹਨਿਖਲ ਕਾ ਯ. ਖਖੇ ਖੁੰਦ
 ਕਾਰ ਸਾਹਮਾਲਮ

ਸਾਧੂ ਸੱਤਮ. ਸੀ. ਅਤਿ ਉੱਤਮ
 ਸਾਧੂ ਯ. ਸਾਧੂ ਸੱਤਮ ਜਾਣੇ।
 ਸਤ੍ਰੁਤਮ ਸੀ.

ਸਾਰ. ਸੀ. ਜਲ, ਧਨ, ਨਾਮ
 ਯ. ਨਾਮ ਯੋਗਮ। ਮੇਦਨੀ
 ਕੋਸੇ, ਨਵਨੀਤ। ਰਾਜਨਿਘੰ
 ਟੁਮੇਂ, ਲੋਹ। ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਯ.
 ਮੇਨ ਕੇਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਏ ਸਾ
 ਰ, ਬਨ। ਸਬਦ ਰਤ੍ਨ, ਬਲ
 , ਬਿਰ ਅੰਗ, ਮੱਜਾ। ਅਮ
 ਰ ਕੋਸੇ, ਸਰਜਖਾਰ, ਵਾਯੂ,
 ਜਟਾਧਰੇ ਰੋਗ, ਧਰਣੀ ਕੋ

ਸੇ ਅਤਿਵਿਦੁ, ਚੋਸਰਕੇਪਾ
ਸੇ, ਸਬਦਰਤਨੇ ਵਹੀਕੇਅਕੁ
ਭਾਗਮੇਂ ਹੇਮਕੋਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ,
ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ. ਵਰ ਯ. ਸਾਰਭੂਤ ਸ
ਤਹਰਿਕੋ ਨਾਮ, ਦੇ. ਸੰਭਾਲ
ਯ. ਸਾਰਸਮਾਲਾਪੁਨ ਸਾਰੇਸ
ਮਾਲੇ-ਸਭਕੀਖਬਰਲੇਤਾਹੈ॥

ਸਾਰੇ. ਗੁ. ਪਹੁਚਾਵੇ ਯ. ਦੂਖ
ਸੁਖਇਸਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁ
ਸ੍ਰੁ ਹੀ ਆਗੇ ਸਾਰੇ, ਸਵਾਰੇ,
ਸਮਾਲੇ ਯ. ਜਾ ਹਰਿਕੇ ਗੁ

ਸਾਰੇ. ਪੰ. ਪੂਰਾਦਿਨ [ਣਸਾਰੇ
ਭਰ ਯ. ਸਾਰੇਦਿਨਸੁਮਜੂ
ਰੀਕਰਤਾ, ਪਹੁਚਾਵਾ ਯ. ਕ
ਛਭੀਖਰਚਤੁਮਾਰਾਸਾਰੇ

ਸਾਰਾ. ਦੇ. ਪੰ. ਪੂਰਾ, ਗੁ. ਸਰਾ
ਬ, ਚੋਸਰਕੀਨਰਦਾਂ, ਪਾਲ
ਨਾਯ. ਹਰਿਨਾਮ ਹਮਾਰੀਕ
ਰਦਾ ਨਿਤਸਾਰਾ

ਸਾਰੀ. ਦੇ. ਚੋਸਰਕੀਨਰਦ
ਯ. ਸਤਰੰਜਥਾਜੀਪੱਕੇਨਾ

ਹੀਕਚੀਆਵੇਸਾਰੀ।ਪੁਨਾ।
ਸੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾ
ਸਾਢਲਨਆਪਲਗਾ, ਪੁ
ਰੀਉਤਮਯ. ਬਿਨਨਾਵੇਕੈਸੀ
ਪਤਿਸਾਰੀ, ਸੰਭਾਲੀ ਯ. ਅ
ਪਨੀ।ਇਤਨੀਕਛੁਨਸਾਰੀ,
ਸਾਫ਼ੀ. ਧੋਤੀ ਜੈਸੇ ਸਾਰੀਮਧ
ਨਾਰੀਹੈ ਇਤਜਾਵੇ, ਪਹੁਚਾ
ਈਯ. ਅੰਤਰਕੀਗਤਤੁਧ
ਪਹਸਾਰੀ- ਮਨਕੀਦਸਾਤੇ
ਰੇਪੇਪਹੁਚਾਈ, ਮੇਨਾਜੈਸੇ
ਸਾਕਤਸੰਤਗਹੇ ਸੁਕਸਾਰੀ
।।ਸਿਮਰੇਨਾਮਦੇਹਗਨਗਾ
ਸਾਇਰਾ. ਗੁ. ਸਾਗਰ [ਰੀ
ਯ. ਵਿੱਚਉਪਾਏਸਾਇਰਾ
।ਸਾਗਰਸੀ.

ਸਾਯਰ. ਅ. ਕਵਿ ਯ. ਨਾਨ
ਕਸਾਯਰਏਵਕਹਤਹੈ, ਸ
ਗਰਕੀ ਯ. ਸਾਇਰਕੀਪੁ
ਤ੍ਰੀਪਰਮਗਤਪਾਈ

ਸਾਗਰੀ. ਸੰ. ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ. ਸਾਗ

ਰੀਸੀਸਾਰਸਮ, ਸਾਗਰੇ ਯ.
 ਸਾਗਰੇ ਰਤਨਾਗਰੇ, ਸਾਗ
 ਰ ਯ. ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ
 - ਹਰਿਕੇ ਬਾਗ ਸੀਸਾਰ ਸੇਂ
 ਜੀਵ ਅੰਸੇ ਚੇਸਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
 ਜੈਸੇ ਟਿੰਡ ਮੇਂ ਆਯਾ ਸਮੁਦ੍ਰ
 ਜਲ ਕਰੇ ਹੈ
 ਸਾਧਾਰੇਂ ਗੁ. ਸਵਾਰੇ ਹੈਂ, ਸਾ
 ਧਾਰ ਯ. ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੇ ਸਾ
 ਧਾਰ - ਮਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਮਨ
 ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਨਿਖਲ ਪ
 ਰਿਵਾਰ ਕੇ ਸਵਾਰ ਲੇਵੇ ਹੈ।
 ਪੁਨਾਨਾਮ ਮਨਹ ਸਾਧਾਰੇ
 ਸਾਬਰੀ. ਦੇ. ਸਬਰ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲਾ ਯ. ਸਬਰ ਅੰਦਰ ਸਾ
 ਸਾਬਰ. ਦੇ. ਸੰਤੋਖ ਬਰੀ
 ਯ. ਨਾ ਸਾਬਰ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਮੰ
 ਸਾਹੁਰੇ. ਪੰ. ਪਾਤਿ ਪਤ ਗੇ
 ਨੀ ਕੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ
 ਯ. ਸਾਹੁਰੇ ਪੇਈਏ ਬੁਢੀ-
 ਅਨਯੋਗੀ ਸੇ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ

ਮੇਂ ਬੁਰੀ
 ਸਾਲਾਰ. ਫਾ. ਸਰਦਾਰ
 ਸਾਸਤਰ. ਸੀ. ਸਿਖਾ ਕੇ ਸਾਧ
 ਨ, ਸਾਂਖ ੧ ਪਾਤਿ ਜਲ ਕ ਨਮ
 ਯ ੩ ਬੈਸੇਖਕ ੪ ਮੀਮਾਂਸਾ
 ਪ ਬੇਦਾਂਤ ੬ ਖਟ ਸਾਸਤਰ
 ਸਾਂਝਪਰੀ. ਗੁ. ਅਵਸਥਾ ਕੀ
 ਸਮਾਪਤੀ ਕੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵ ਮਰ
 ਨ ਸਮੇਂ ਯ. ਸਾਂਝਪਰੀ ਦਹ
 ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ
 ਸਾਰੇ ਘਰ. ਵਾ. ਸਤਸੰਗਾਥ
 ਨ ਮੇਂ ਯ. ਏਹ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਰੇ
 ਘਰ ਗਾਵਹੁ
 ਸਾਪੁਗੁਰ. ਸੀ. ਸੇਸੁਗੁਰ.
 ਪਰੇ ਪਕਾਰੀਗੁਰ
 ਸਾਤਸੁਰਾ. ਗੁ. ਸਾਤ ਅਰ
 ਥਾਤ ਸੇਸੁ ਦੇਵ ਗੁਣੇ ਕੇ ਲੇ
 ਕਰ ਬਿਚਰੇ ਵਾ ਸਾਂਤਿ ਆਦਿ
 ਸੁਭ ਗੁਣੇ ਕੇ ਲੇਕਰ ਬਿਚਰੇ
 ਹੈਂ ਯ. ਸਾਤਸੁਰਾ ਲੇ ਚਾਲੇ
 ਸਾਚਪਿਆਰੀ. ਗੁ. ਸਚੇ

ਹਰਿਕੀਪਿਆਰਵਾਲੀ
ਸਾਖਤੋਰੇਵਰੰ. ਵਾ. ਕੀਰਤੀ
ਗੁਰੁਅਰਜਨਜੀਕੀ ਮਾਨੇ
ਮਉਲਸਿਰੀਕੀ ਭਾਲੀਆਂ
ਵਤ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੈ ਯ. ਸਾਖ
ਤੋਰੇਵਰ ਮਵਲ ਸਰਾ

ਸਾਯਰਕੀਪੁੜੀ. ਵਾ. ਲਖ
ਮੀਯ. ਸਾਇਰਕੀਪੁੜੀਬਿ
ਦਾਰਗਵਾਈ

ਸਾਲੰ. ਦੇ. ਸੰਬਤ, ਸਾਰਅ
ਰਥਤ ਉਤਮ ਯ. ਕੇ ਸਾਲ
ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ- ਧਾਨਐ
ਜਿਵਾਹੇ ਮੇਂ ਕੋਨ ਸਾਰ ਹੈ ਅ
ਰਥਤ ਜਿਵਾਹ ਹੈ ਵਾ ਧਾਨ
ਹੈ ਪੂਛੇ ਧਾਨ ਹੀ ਸਾਰ ਉਤਰ
ਦੇਨਾ ਪੜੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਗਮਾ
ਨਾ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤੋਂ ਐ ਮ
ਨਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖਮ ਗੁਰ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਮੇਂ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਅੰ
ਗਦ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਹੈਂ ਸਿਧ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਸੀ. ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ

ਸੰਬਤ ਮਾਝ। ਸਾਰ ਸੀ.
ਸਾਲੀ. ਸੀ. ਤੁਧੇਂ ਸਮੇਤ ਬਾਸ
ਮਤੀ ਆਦਿਕ ਚਾਵਲ ਯ.
ਕੇ ਸਾਲ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ, ਪੰ.
ਪਤਨੀ ਕੀ ਭਗਨੀ

ਸਾਲਾ. ਸੀ. ਸਬਨ. ਗਿਹ ਜੈ
ਸੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਪਾਠ ਸਾਲ
ਪਾਕ ਸਾਲਾ ਯੋਗ ਸਾਲਾ
ਅਸ਼ੁ ਸਾਲਾ ਹਸਤੀ ਸਾਲਾ
, ਦੇ. ਪਤਨੀ ਕਾ ਭ੍ਰਾਤਾ

ਸਾਲਾ. ਸੀ. ਸਾਲਾ. ਪਤਨੀ
ਕਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪੰ. ਸੀਤ ਕੀ ਰਿਤੁ,
ਜੰਬੁਕ ਸਿੰਗਲ

ਸਾਂਕਲੁ. ਦੇ. ਸੰਗਲ ਅਰ
ਥਤ ਬੇੜੀ ਯ. ਵੇਦ ਕੀ ਪੁੜੀ
ਸਿਮਿਤਿ ਭਾਈ। ਸਾਂਕਲ ਜੇ
ਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ- ਰਿਖੀ
ਓਂ ਕੀ ਵੇਦਾਨੁ ਸਾਰ ਬਨਾਈ
ਸਿਮਿਤੀਆਂ ਵੇਵੇਂ ਕੀਆਂ ਪੁ
ੜੀਆਂ ਹੈਂ ਅਰ ਉਨ ਮੇਂ ਵਰ
ਣੇਂ ਆਸ਼ਮੇਂ ਕੇ ਧਰਮ ਐਨਿ

ਖਿਧਕਰਮਕਰਨੇਵਾਲੇਲੋ
ਗੋਂਕੇਦੰਤੁਦੇਨੇਲਿਖੇਪੈਂਜਿ
ਸਮੇਂਬੇੜੀਪਾਵਨੀਮੁਸਕਾਬਾਂ
ਧਨੀਫਾਸੀਦੇਨਾਲਿਖਾਪੈਯ
ਤੇਵਹੁਬੇੜੀਆਂਅਰਮੁਸ
ਕਾਂਬਾਂਧਨਕੀਰਸੀਆਂਰੂਪ
ਫਾਹੀਆਂਲੇਕਰਆਈਆਂ
ਹੈ- ਸਾਂਕਲ ਸੰਗਲ ਸਿਖ

ਸਾਵਲੁ०ਦੇ. ਸਮਾਮ [ਲਾਸੀ]

ਯ. ਸਾਵਲੁਸੁੰਦਰਰੂਪਬ
ਣਾਵਥਿਨ ਸੁਨਤ ਸਭਮੋਹੇ
ਗਾ, ਸਾਵਲੇ ਯ. ਸਾਵਲੇਬ

ਸਾਮਲੁ०ਯ. ਸਾਬਮਿ [ਰਨਾ
ਲਾਇ

ਸਾਰਦੁਲੁ०ਸੀ. ਸੇਰ ਯ. ਗਉ
ਕੋਚਾਰੇਸਾਰਦੁਲ

ਸਾਵੀ०ਪੰ. ਬਰਾਬਰਸੁਵਰਣ
ਦਿਕੋਂਕੇ ਯ. ਖੰਭਾਵਿਕਾਂਦੜੇ
ਜੇਲਹਾਘੀਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲ-
ਚਿਤਕੇਉਤਸਾਹਕਾਵਰਣ
ਨਹੈਜੇਅਪਨੇਪਿਆਰੇਕੇ

ਬੇਜਹੇਤ ਪੰਖੀਹੋਊਡਕੇਜਾ
ਨੇਹੇਤ ਜੇਕਰਕਹੀ ਬਹੁਤ ਉ
ਡਾਹੀਦੇਨੇਵਾਲੇਪੰਖੀਕੇਪੰਖ
ਬਿਕਤੇਪਾਵਾਂ।ਤਬਅਵਸਮ
ਸੁਵਰਣਾਦਿਕਧਾਤੁਓਂਕੇਬ
ਰਾਬਰਵਜਨਸੇਖਰੀਦਲੇ
ਵਾਂ, ਸਾਵੇ ਰੰਗਕੀਚੀਜਖਾ
ਕੀਰੰਗਕਾਨਾਮਪੰਜਾਬਮੇਂ

ਸਾੜੀ०ਪੰ. ਜਲਾ [ਸਾਵਹੈ]

ਈਯ. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਅਗ
ਨਿਮਹਿਸਾੜੀ, ਦੇ. ਧੋਤੀ

ਸਾੜਾ०ਪੰ. ਜਲਾਯਾ [ਬਸਤ]

ਪੰ.ਦੁ. ਧੋਤੀਬਸਤਯ. ਸਤ
ਵੰਤਾਸਾੜਾ- ਸਤਕੀਧੋਤੀ
ਹੈਅਰਥਾਤਸੀਲਸੁਭਾਵ
ਸੇਇੰਦੀਜੀਤਹੁਏਪੈਂ

ਸਾਦੜੇ०ਪੰ. ਸ਼ਾਦ

ਸਾਡੜੇ०ਪੰ. ਮੁ. ਸ਼ਾਦਯ.
ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇ, ਹਮਾਰੇ
ਜੈਸੇਆਜਸਾਡੜੇਕਾਰਦੇਖ
ਨੇਕਿਆਕਿਆਕਰੇਂਗੇ

ਸਾਥੀਅਨ੍ਹਾਂ ਪੰ. ਸਾਥੀ. ਸੰਗੀ
 ਯ. ਸਾਥੀਅਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਏਕ
 ਸਾਹੁਰਤੀ. ਗੁ. ਸਾਹੁਰੇ ਘਰ
 ਕੀ ਅਰਥਾਤ ਪਰਲੋਕਵਾਸੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੀ ਰਚੀ ਵੇਦ ਵਿਦਿਆ
 ਜਲ ਅਗਨੀ ਪਵਨ ਸਭ ਕੇ
 ਵਾਸਤੇ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕੇ ਜੈ
 ਸੇ ਜਲ ਸਭ ਕੇ ਪੀਨੇ ਹੇਤ ਹੈ।
 ਅਗਨਿ ਸਭ ਕੇ ਪਾਕ ਸੇਕ
 ਨਾਦਿਕ ਕਾਮੇਂ ਹੇਤ ਹੈ। ਪਵਨ
 ਪਸੀਨਾ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁਕਾਵਨ ਅੰ
 ਨ ਸੁਧਕਰਨਾਦਿ ਉਪਕਾਰ ਹੇ
 ਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਈਸ਼ੁਰ ਗਚਿਤ ਵੇ
 ਦ ਵਿਦਿਆ ਭੀ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੂਦ੍ਰ
 ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ ਯ
 ਵਨ ਈਸਾਈ ਸਭ ਕੇ ਲੀਏ
 ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕੇ ਵੇਦ ਮੇਂ ਗ
 ਰਗੀ ਮੇਝੇਯੀ ਪ੍ਰਭ੍ਰਿਤੀ ਇਸ
 ਤ੍ਰੀਓਂ ਕੇ ਸੰਵਾਦ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇਂ
 ਮੇਂ ਚੂੜਾਲਾ ਮੰਦਾਲ ਸਾਦਿਕ
 ਇਸਤ੍ਰੀਓਂ ਕੇ ਸੰਵਾਦ ਹੈ- ਨਿ

ਖਾਦੇਂ ਕੇ ਚੌਧਰੀ ਕੇ ਮੀਮਾਂਸਾ ਮੇਂ
 ਯੱਗਲਾਇਕ ਵੇਦ ਪੜਨਾ।
 ਜੈਮਨੀ ਰਿਖਿਨੇ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਬ
 ਰਣ ਸੰਕ੍ਰ ਵਿਦਰ ਭੁਗਤ ਨੇ
 ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ਼੍ਰ ਕੇ ਮੋਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਚਾ
 ਰੇਂ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀ
 ਆ ਹੈ। ਯਹ ਕਥਾ ਮਹਾਭਾਰ
 ਤ ਕੇ ਉਦਯੋਗ ਪਰਬ ਮੇਂ ਸਪ
 ਸ਼ੁ ਹੈ। ਸੂਤ ਪੌਰਾਣਕ ਜਿਸ ਕੀ
 ਮਾਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਪਿਤਾ ਖੜੀ ਵ
 ਹੁ ਨੈਮ ਖਾਰਨੁ ਮੇਂ ਅਠਾਸੀ ਹ
 ਜਾਰ ਰਿਖੀਓਂ ਕੋ ਕਥਾ ਸੁਨਾ
 ਤਾ ਰਹਿਆ ਯਹ ਪੁਰਾਣੇਂ ਮੇਂ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਧਰਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ
 ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਕੀਆ ਯਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਇ
 ਤਿਹਾਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਜਾਨ
 ਸੁਤਿ ਕੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਸੇ ਸੂਦ੍ਰ
 ਕਹ ਰੈਂ ਕ੍ਰਮ ਰਿਖਿਨੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਕੀਆ। ਯਹ ਗਾਥਾ ਛਾਂਦੋਗੁ
 ਉਪਨਿਖਦ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਯ

ਤੇ ਸਰਬ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤਰ
 ਚੇ ਜਲ ਅਗਨੀ ਆਦਿ ਪ
 ਦਾਰਥੇ ਵਤ ਵੇਦਵਿਦਯਾ ਕੇ
 ਸਰਬ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤਰ ਚ
 ਨੇ ਸੇ ਸਭੀ ਜੀਵੇ ਹੇਤ ਸਾਂਝੀ
 ਹੈ। ਸੁਚਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋਈ ਪ
 ਤ੍ਰੇ ਕਾਹੂ ਪ੍ਰਤਿ ਇਸ ਕਾ ਅਨਧਿ
 ਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਜਹਾਂ ਅਨਧਿਕਾ
 ਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਇਸ ਤੀ ਸੁ
 ਵੇਂ ਵਤ ਬ੍ਰਹਮ ਬੰਧੂ ਖੜ ਬੰਧੂ
 ਬੈਸਮ ਬੰਧੂ ਭੀ ਸਾਥ ਲੀਏ ਗ
 ਏ ਹੈਂ। ਐ ਬਰਤਮਾਨ ਮੇਂ ਬਹੁ
 ਤ ਬਾਯਣ ਆਦਿ ਕ ਵੈਸੇ ਹੀ
 ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਮੇਲੇ ਪਾਪੀ ਪੁਰਖ ਸ
 ਭੀ ਅਨਧਿਕਾਰੀ ਹੈਂ। ਸੁਛ
 ਬਾਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਸਭੀ ਅਧਿ
 ਕਾਰੀ ਹੈਂ। ਕੋਈ ਅਨਧਿਕਾਰੀ
 ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਪਨੇ ਸੁਰਬ ਹੇਤ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋ ਅਨਧਿਕਾਰੀ
 ਬਤਾਵੇ ਸੋ ਕੁਚੱਜਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ
 ਵਿਦਯਾ ਕੀ ਰਖਾ ਕੀ ਗੀਤਿਨ

ਹੀ ਜਾਨੀ। ਰਖਾ ਤੇ ਵਸਤੁ ਕੀ
 ਤਬੀ ਹੋ ਸਕਤੀ ਹੈ। ਜਬ ਸਭੀ
 ਮਿਲਕੇ ਕਰਾਂ ਏਕ ਕੀ ਕਰੀਰ
 ਖਾ ਕਹਾਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇਗੀ ਅਰ
 ਥਾਤ ਜਹਾ ਵੇਕ ਜਾਤਿ ਕੇ ਮੁਰਖ
 ਆਲਸੀ ਪ੍ਰਮਾਦੀ ਹੁਏ ਰਹ ਜ
 ਵੇਗੀ। ਵੈਦ ਯੋਗ ਸੇ ਵੈਸੇ ਪੁਰ
 ਖੋਂ ਸੇ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗਾ। ਤਬ ਆ
 ਪਨਾ ਜਾਣਤੇ ਹੁਏ ਪੁਛਤੇ ਕੋ
 ਯਹੀ ਸੁਨਾਵੇਗੇ। ਆਪ ਕੋ ਸੁ
 ਨਾਨੇ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਯ
 ਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਂਗੇ ਕੇ ਸੁਨਾਨੇ ਮੇਂ ਮੁ
 ਰਖ ਪਨੇ ਕੇ ਸਬਬ ਹਮ ਹੀ ਲ
 ਚਾਰ ਹੈਂ। ਯਹ ਸਭੀ ਭਾਵ ਚਿੰਤ
 ਮੇਂ ਰਖ ਗੁਰੁ ਕਹੇਂਗੇ। ਸਾਹਰ
 ਤੀ ਵਸਤੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਂਝੀ ਪੇ
 ਵਕੜੇ ਧਨ ਵਖੇ - ਸਾਹੁਰੇ ਘ
 ਰ ਕੀ ਸਭੀ ਵਸਤੁ ਜੀਵ ਮਾਤ੍ਰ
 ਕੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਪੇਵਕੜੇ ਇਸ
 ਲੋਕ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਸੁਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਤਾਪ ਸੇ ਧਨ ਇਨ ਜੀਵ ਰੂਪ

ਇਸਤੀਓਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਕੋ ਉਸਕੀ
 ਯੋਗਮਤਾ ਅਪਨੇ ਸੇ ਇਤਰੋਂ ਕੋ
 ਉਸਕੀ ਅਯੋਗਮਤਾ ਬਾਪਜੁ
 ਵੀਜੁਦੀ ਕਰਲਈ ਹੈ। ਸੋਸ਼ੁ
 ਮੀਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੇਤ ਨਹੀਂ ਕ
 ਰੀ। ਕਿੰਤੂ ਆਪਕੁਚੱਜੇ ਹੈਂ
 ਯਾਤੇ ਇਸਤੀ ਸੁਵਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ
 ਦੇਸਦੇਨੇ ਵਲੇ ਬਨਗਏ ਉ
 ਲਟਾ ਉਨਕੋ ਭੀ ਪਾੜ ਬਨਾ
 ਯ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਜਾਨਾ ਨ
 ਹੀ ਰਛਾ ਕਰਨਾ। ਯਾਹੀ ਵਾ
 ਰਤਾ ਕੇ ਸਾਧਕ ਗ੍ਰੰਥਜੀ ਮੇਂ
 ਬਹੁਤ ਬਚਨ ਹੈਂ। ਯ. ਜਾਣਹੁ
 ਜੇਤਿਨ ਪੁਛਹੁ ਜਾਤੀਆਗੇ
 ਜਾਤਿਨ ਹੋ। ਪੁਨਾ। ਜਾਤੀ ਦੇ
 ਕਿਆ ਹਬ ਸਾਚ ਪਰਖੀਐ
 । ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੇ ਹਾਬ ਮਰੀਐ ਚ
 ਖੀਐ॥ । ਆਸੀਕਾ।
 ਐਸੇ ਮਾਨੇ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ
 ਕਹੇ ਬਰਣਾਸ਼ੁ ਮੇਂ ਕੇ ਧਰਮ ਭੀ
 ਨਿਰਰਥਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ॥ ਉ

ਤਗ। । ਗੀਤਾ ਵਿਕਸਤ
 ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਗੁਣ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ
 ਬਰਣ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਬ੍ਰਾਮਣ ਬ੍ਰਾ
 ਮਣੀ ਸੇ ਉਪਜੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਾ
 ਮਣ॥ ਖੜੀ ਖੜਾਣੀ ਸੇ ਉ
 ਪਜੀ ਸੰਤਾਨ ਖੜੀ ਐਸੇ ਨਹੀਂ
 ਕਹੇ, ਜਿਨ ਮੇਂ ਗੁਣ ਕਰਮ ਸੇ ਬ
 ਰਣ ਬਿਭਾਗ ਕਹਨਾ ਤਿਆਗ
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਸੇ ਬ੍ਰਾ
 ਮਣਾਦਿ ਬਰਣ ਬਿਭਾਗ ਮਾ
 ਨ ਧਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਤ ਗ੍ਰੰ
 ਥ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਰਰ
 ਥਕ ਹੋਨੇ ਕਾ ਭੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ
 ਉਕੇ। ਬ੍ਰਾਮਣਿ ਦੇ ਤਿਸਕਾ ਬ੍ਰ
 ਮਣਤ੍ਵ ਰਹੇ। ਪੁਨਾ। ਬ੍ਰਾਮ
 ਣਿ ਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕਹੀਏ।
 ਐਸੇ ਗੁਰੁ ਬਚਨੇ ਮੇਂ ਬ੍ਰਾਮ
 ਬਿਚਾਰ ਬ੍ਰਾਮਣ ਪਨੇ ਕਾ ਹੇਤੁ
 ਮਾਨਾ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਮਾ
 ਨੇ॥ ਏਵੇ। ਖੜੀ ਸੋ ਜੇ ਕਰਮਾ
 ਕਾ ਸੂਰਾ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸ

ਗੀਰਾ ਅੰਸੇ ਗੁਣ ਕਰਮੋਂ ਅ
ਨੁਸਾਰ ਜਾਤਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ਤਾਕੇ
ਅਨੁਕੂਲ ਧਰਮ ਸਾਰਥਕ
ਹੈ ਨਿਰਰਥਕ ਨਹੀਂ

ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਪੰ. ਮੁ. ਸਜਨ,
ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਸਾ
ਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ -
ਮੇਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇ
ਸ਼੍ਵਰ ਸੱਜਨ ਹੈ

ਸਾਨੇਹੜੇ ॥ ਗੁ. ਸੰਦੇਸੇ ਯ.
ਸਾਜਨ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸੀ ਅੜੇ
ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਂਦੀ

ਸਿ

ਸਿਉ ॥ ਦੇ. ਸਾਬ ਯ. ਬਟਾਉ ਸਿ
ਉ ਜੋ ਲਾਵੇ ਨੇਹਾ ਪੁਨਾ ਬਿ
ਰਖ ਕੀਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰ
ਗ ਲਾਵੇ, ਸੇ ਯ. ਸਤਗੁਰ
ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਰੂਬਨ
ਨਾਹ ਭੁਓ, ਸਿਟ ਜੈਸੇ ਸਿਉ
ਸਿਰਿਓ ॥ ਗੁ. ਗਚਿਆ ਸਕਤੀ

ਸਿਖਉ ॥ ਪੰ. ਹੇ ਸਿਖਿਆ ਰਹੁ
ਣਕੇ ਯੋਗ ਪੁਰਖੇ, ਸਿਖਲੇ
ਵੇ ਯ. ਸਿਖਉ ਸਬਦ ਪਿਆ
ਰਿਓ - ਸਿਖਲੇ ਵੇ ਗੁਰੋ ਕੇ ਉਪ
ਦੇਸ ਰੂਪ ਸਬਦ ਕੇ ਜੋ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਨ ਕਾ ਆਸ
ਸਿਚਉ ॥ ਗੁ. ਜਮਾ ਕਰੇ ਰਾ ਹੈ
ਸਿਰਜਿਓ ॥ ਗੁ. ਗਚਿਆ
ਸਿਮਰਉ ॥ ਦੇ. ਯਾਦ ਕਰੇ ਯ.
ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਸੁਖ
ਸਿਰਿਆ ॥ ਗੁ. ਗਚਿ ਪਾਵਉ
ਆ ਯ. ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿ
ਨੈ ਸਵਾਰਿਆ, ਬਰਣਾਸ
ਮੀ ਐ ਯਵਨੇ ਕਾ ਯ. ਦੁਹਾ
ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮ ਆਪ
ਸਿਫ਼ਿਆ ॥ ਗੁ. ਸੰਗਣਾ. ਲੱ
ਜਾ ਕਰਣੀ ਵਿਖਓ ਤੇ ਯ. ਭਾ
ਰੀ ਗਗਨ ਸਿਫ਼ਿਆ ਅਰਚੁ
ਸਿਟਿਆ ॥ ਪੰ. ਗੋਰਿ ਫ਼ਿਆ
ਆ, ਫੈਂਕ ਦੀਆ
ਸਿਖਿਆ ॥ ਦੇ. ਜਿਸਮੋਂ ਅ

ਖੋਂਦੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਯੋਗਮ ਉ
 ੨੧ ਕੰਠ੨ ਸਿਰ੩ ਜਿਹਥਾ
 ਕਾਮੁਲ੪ ਦਾਂਤ੫ ਨਾਸਕਾ
 ੬ ਓਸੁ੭ ਤਾਲੁ੮ ਯੇ ਆ
 ਠਸ਼ਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ਐ ਬਾਹਮ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਭੇਦ ਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਯਤਨ ਬਤਾਏ ਹੈਂ ਇਨ ਸ਼ਬਨ
 ਪ੍ਰਯਤਨੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਹੀ ਪਾ
 ਇਨੀ ਰਿਖਿ ਨੇ ਤੇਹਟ ਅਥਵਾ
 ਚੋਹਟ ਅਖਰ ਕਹੇ ਹੈਂ ਜੇ ਅ
 ਖਰ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਇਸਨਾ
 ਮ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾ
 ਵੇਂਗੇ ਉਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਟਸੇ ਸ਼ਾ
 ਨ ਪ੍ਰਯਤਨ ਦਿਖਾਏ ਜਾਵੇਂਗੇ
 ਨਾਰਦ ਰਿਖਿ ਕੀ ਸਿਖਾ ਮੇਂ ਸੁ
 ਰੋਂਕੇ ਹ੍ਰਸ੍ਵ ਦੀਰਘ ਪਲੁਤ ਭੇ
 ਦ ਐ ਹ੍ਰਸ੍ਵਾਇਕੋਂ ਕੇ ਉਦਾਂਤ ਅ
 ਨੁਦਾਂਤ ਸੁਰਿਤ ਭੇਦ ਐ ਉ
 ਦਾਂਤਾ ਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਖੜਜ ਰਿਖ
 ਭੁ ਰੀਧਾਰ ਮਧਮ ਪੰਚਮ
 ਧੈਵਤ ਸੁਰੋਂਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਐਰ

ਸੁਰੋਂਕੇ ਮੁਰਛਨਾ ਗਾਮਾਦਿ ਬਿ
 ਸੇਖਾ ਸਾਮ ਵੇਦ ਕੇ ਗਾਯਨ ਹੇ
 ਤ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ਯਾ ਤੇ ਬਰਣ ਸੁ
 ਰਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਉਚਾਰਣ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਜਿਸ ਮੇਂ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਗ
 ਯਾ ਸੇ ਸਿਖਾ ਅੰਗ, ਦੇ. ਅ
 ਭੁਜਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਯ. ਸਿਖੀ
 ਸਿਖਿਆ ਗੁਰੁ ਬੀਚਾਰ. ਸਿ
 ਬੋਨੇ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੁ
 ਕਰ ਅਭੁਜਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਯਸ
 ਭੁਸੇ ਬਡੇ ਪਰਮਾਤਮ ਧਿਚਾਰ
 ਕਾ ਉਸੀ ਕਾ ਕਥਨ ਉਸੀ ਕ
 ਚਿੰਤਨ ਉਸੀ ਕਾ ਪਰਜਪਰ
 ਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਅਭੁਜਾਸ ਕ
 ਹਾਵੇ ਹੈ, ਸੇਨਾਕ ਬਿਛ
 ਸਿਵਰਿਆ. ਦੇ. ਯਾਦ ਕੀਆ
 ਯ. ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿ
 ਆ ਨਹੀ ਜਾਇ
 ਸਿਆਣੀਐ. ਪੰ. ਹੇਚਤੁਰੇ
 ਯ. ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸਿਆਣੀਐ
 ਇਉ ਕੀਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ

ਸਿਵਾਣੀਐਂ ਪੰ. ਪਹਚਾਨੀਏ
ਗੀ ਤਬ ਯ. ਆਗੇ ਵਸਤੁ ਸਿ
ਵਾਣੀਐਂ

ਸਿਰਧਰਿਆਂ ਗੁ. ਮੁੱਖਕੀ
ਆ ਅਰਥਾਤ ਸਿਰਪੈ ਰਖਿ
ਆ ਮਨੁਖ ਜੂਨ ਦੇ ਕਰ ਯ. ਸ
ਗਲ ਜੋ ਨਿਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਧਰਿ

ਸਿਕਦਾਰੀਆਂ ਦੇ. ਸਿ ਆ
ਕਹਦਾਰੀਆਂ. ਸਰਦਾਰੀਆਂ

ਸਿਰਦਾਤਿਆਂ ਗੁ. ਬਡੇ ਦਾ
ਤਿਓਂ ਕੇ ਯ. ਸਿਰਦਾਤਿਆ
ਜਗ ਹਥ- ਜਗਤ ਕੇ ਬਡੇ
ਦਾਤਿਓਂ ਕੇ ਸਿਰਪੈ ਜਿਸ ਕਾ
ਹਥ ਹੈ ਵੇਦ ਮੇਂ ਭੀ ਲਿਖਾ ਹੈ
॥ ਧਨਦਾਤਿਓਂ ਮੇਂ ਬਡਾ ਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ

ਸਿਹਜਵਾਲੂਆਂ ਗੁ. ਸੇਜ
ਬੰਦ ਬਾਸਕੀ ਨਾਗ ਯ. ਬਾ
ਸੁਕਿ ਸੇਜਵਾਲੂਆ

ਸਿਰਾਇ ਗੁ. ਸਿਰ ਮੇਂ ਉਠਾ
ਤਾ ਹੈ ਯ. ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ

ਸਿ. ਗੁ. ਵਹੁ ਭੀ ਯ. ਨਿਮਬਿਰ
ਖਸਿ ਚੰਦਨਹਾ ਪੁਨਾਤਿਸ
ਰਿਦੇ ਸਿਲੋਚਨ ਨਾਹੀ॥

ਸਿਸ. ਗੁ. ਸੀਸ ਯ. ਡੇਈ ਸਿ
ਸਉਤਾਰ, ਦੇ. ਸਿਖਮ. ਚੇਲਾ
ਸਿਸੁ. ਸੀ. ਬਾਲਕ ਦਾਂਤ ਜਮ
ਨੇ ਪ੍ਰਯੰਤ ਯਹ ਸੰਗਿਆ ਹੈ ਇਸ
ਦਸਾ ਮੇਂ ਮਰੇ ਕਾ ਸਤਾਈ ਮਹੀ
ਨੇ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਤਾਈਂ ਦਾਹਨ
ਹੀਂ ਹੋਤਾ ਨਦੀ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰ
ਨਾ ਵਾ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਗਾਡਨਾ ਹੋਤਾ

ਸਿਸ਼ੁਸਿ. ਪੰ. ਸਿਸ਼ੁ ਜਾਵੇਗਾ ਹੈ
ਪੁਰਾ ਕੀਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਸਿਧਾਸੀ. ਗੁ. ਜਾਵੇਗਾ

ਸਿਖਹੁ. ਦੇ. ਹੇ ਸਿਖੇ ਯ. ਸਿ
ਖਹੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿਓ, ਸਿ
ਖਲੇਵੇ ਜੈਸੇ ਕਾਮ ਸਿਖਹੁ

ਸਿੱਚਹੁ. ਦੇ. ਸੀਚਤੇ ਹੋ ਯ. ਕ
ਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੱਚਹੁ ਜਨਮ ਗ

ਵਾਵਹੁ, ਸੀਚੋ ਯ. ਅਮ੍ਰਿਤ
ਸਿੱਚਹੁ ਭੁਰੇਕਿਆਰੇ

ਸਿਆਹੀ॥ ਗੁ॥ ਸਿਆਹ ਪੈਸਾ
ਕਯ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ
ਸਿਧੇਹ॥ ਗੁ॥ ਸਿਧ ਕਰਣੀ
ਹੁਆ ਹੈ

ਸਿਰਾਹ॥ ਗੁ॥ ਸਿਰਸੇ ਯ॥ ਕਾ
ਲਨ ਵਰੇ ਸਿਰਾਹ

ਸਿਮਰਹੁ॥ ਦੇ॥ ਯਾਦ ਕਰੇ ਯ॥
ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਜਨੇ
ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ

ਸਿਮਰਹੁ॥ ਗੁ॥ ਯਾਦ ਕਰੇ ਹੈ
ਯ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹੁ ਜਿਨ ਆਪ
ਸਿਰੇਵਹੁ॥ ਗੁ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਾਏ
ਵੇ ਯ॥ ਏਕ ਸਿਰੇਵਹੁ ਤਾ ਗ
ਤਿਮਿਤਿ ਪਾਵਹੁ

ਸਿਰੇਵਹੁ॥ ਗੁ॥ ਸੇਵੇ ਯ॥ ਤਿਸੇ
ਸਿਰੇਵਹੁ ਪਾਣੀ ਓ ਜਿਸ ਦੇ
ਨਾਉ ਪਲੇ

ਸਿਰਮੋਰਹੁ॥ ਗੁ॥ ਸਿਰਮਣੀ
ਯ॥ ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੀਪਟ ਸੰਗ ਸਿ
ਰਮੋਰਹੁ

ਸਿਵਜੋਤਕੰਨਹੁ॥ ਵ॥ ਕਲਾ

ਨਰੂਪ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਮਾਤ
ਮਾਕੀ ਓਰਸੇ ਯ॥ ਸਿਵਜੋਤਕੰ
ਨਹੁ ਸੁਧ ਪਾਈ

ਸਿਕ॥ ਪ॥ ਪੇ॥ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਮਿਲ
ਨੇ ਕੀ ਖੇਂਚ ਹੈ ਯ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿ
ਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਕ, ਅਸਰਫੀ
ਰੁਪਯਾ ਯ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਕ
ਸਿਕ ਦਾਹੀਆ॥ ਸਿਕਹ ਅ॥
ਸਿਕਹ ਦਾਹੀ ਰੁਪਏ ਮੇਹਰੇ ਕੇ
ਰਖਨੇ ਵਾਲਾ ਖਜਾਨ ਚੀਪਨ

ਸਿਲਕ॥ ਅ॥ ਲੜੀ ਅਰਥਾ
ਤਜੰਜੀਰ ਯ॥ ਤਿਨ ਗਲ ਸਿ
ਲਕਾ ਪਾਈਆ ਪੁਨਾਕਾ
ਟੀ ਸਿਲਕ ਦਇਆਲ

ਸਿਦਕ॥ ਅ॥ ਨਿਸਚਾ॥ ਸਧਾ
ਯ॥ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਨ

ਸਿਦਕੀ॥ ਦੇ॥ ਨਿਸਚੇ ਵਾਲਾ ਜ

ਸਿਰਕ॥ ਅ॥ ਬਰਾਬਰੀ ਇ
ਸੇ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾਨਾਮ ਸ
ਸਿਵਨੀਕੀ॥ ਵ॥ ਚੰ ਗੀਕ ਹੈ
ਗੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਕੀ ਜੋਤਿ ਹੈ

ਸਿਖੰ ਦੇ ਚੇਲਾ ਸਿਖਸ ਸੰ.
 ਯ. ਸੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਸਿਖ ਕਥੀਆ
 ਲੇ। ਪੁਨਾ। ਸਤ ਗੁਰ ਕਾ ਜੇ ਸਿ
 ਖ ਅਖਾਵੇ, ਅਭੁਜਾਸ ਹੇਤੁ
 ਉਪਦੇਸ ਯ. ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ
 ਸਿਖ ਸੁਣੀ। ਸਿਖਾ ਸੰ. ਪੁਨ
 ।। ਸਤ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁ
 ਣਾਈ। ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤ ਹੋ
 ਇ ਸਹਾਈ

ਸਿਖੀੰ ਗੁ. ਸਿਖ ਲਈ ਹੈ ਅ
 ਰਥਾਤ ਗੁਰੁ ਕਰੀ ਹੈ ਜੇਸੇ
 ਯਹ ਬਾਰਤਾ ਅਮੁਕੇ ਸੇ ਸਿਖੀ
 , ਸਿਖੋਂ ਨੇ ਯ. ਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰ
 ਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਨ ਮਸ
 ਕਾਰਿਆ, ਸਿਖਪਨਾ ਜੇ
 ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਬਰੀਕ ਹੈ ਖੰਡੇ
 ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤ ਭੀੜੀ। ਪੁ
 ਨਾ। ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ
 ਬੀਚਾਰ- ਗੁਰੁ ਬਿਚਾਰ ਕੀ
 ਸਿਖਿਆ ਸਿਖਪਨਾ ਹੈ ਸੰ.
 ਸਿਖਾਵਾਲਾ ਜੇਸੇ ਮੋਰ

ਸਿਖਾੰ ਸੰ. ਅਗਨਿ ਕੀ ਲਾਟ
 । ਅਮਰ ਕੋਸੇ ਸਾਖਾ, ਮੋਰ ਕੀ
 ਕਲਗੀ, ਲਾਂਗਲੀ ਹਾਲੇ, ਅ
 ਗਮਾੜ, ਚੂੜਾ ਮਾੜ, ਮੇਦਨੀ
 ਕੋਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਿਖਾ ਯ. ਸਿ
 ਖਾ ਕੰਨ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹ
 ਮਣ ਥੀਆ- ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਸਿਖਾ ਚੇਲੇ
 ਕੇ ਕਾਨ ਮੋਂ ਚੜਾਇਕੇ, ਕਿਰ
 ਣ, ਹੇਮ ਕੋਸੇ ਸਮਰ ਕਾ ਜੁਰ,
 ਕੇਸੇ ਕ ਪੁੰਜ. ਚੋਟੀ ਯ. ਸਿਖਾ
 ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ- ਵੇਦ ਮੇਂ ਲਿ
 ਖਾ ਹੈ। ਸਿਖੀ ਤਿਲਕੀ ਕਰਮ ਕੁ
 ਰਯਾਤ. ਸਿਖਾ ਵਾਲਾ ਤਿਲ
 ਕ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪੂਜਨ ਯਜਨਾ
 ਦਿਕ ਕਰਮ ਕਰੇ ਇਸ ਸੂਤੀ
 ਸੇ ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਰਮ ਕਾ ਅਧਿ
 ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਹੋ
 ਕਰ ਜੇ ਗਾਯਾਦਿ ਤੀਰਥੋਂ ਮੇਂ
 ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਜਾਨਾ ਯੋਗਮ
 ਨਹੀਂ। ਸਿਖਾਵਾਨੇ ਮੇਂ ਭੀ ਬੱਧੀ

ਸਿਖਾਵਾਲੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਕਾ
 ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਖੁਲੀ ਵਾਲੇ ਕੋ
 ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮੰ ਰੰਧ ਸੇ ਨੈਰਤ ਕੋ
 ਟਮੇਂ ਸਿਖਾ ਕੋ ਗਾਯਤੀ ਕੋ ਉ
 ਚਾਰਣ ਕਰ ਬਾਂਧ ਕੇ ਕਰਮ
 ਕਾ ਆਰੰਭ ਕਰੇ ਜਨੇ ਉ ਕੋ ਖੋ
 ਬੇ ਮੇਢੇ ਪਰ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਬਾ
 ਣੀ ਕੇ ਸੰਯਮ ਸਾਹਿਤ ਸਿਖਾ
 ਬੰਧ ਕਰ ਬੈਠ ਕੇ ਆਚਮਾਨ
 ਕਰੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕ੍ਰਿਯਾਵਾਨ
 ਸਿਖੇ॥ ਪੰ॥ ਉਪਦੇਸ ਲੇਵੇ ॥ ਹੈ
 ਯ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੇ ਕੰਮ
 ਸਿਰੀਰੰਗ॥ ਦੇ॥ ਰਾ ॥ ਸਿਖੇ
 ਜਾ ਪਰੀਛਤ ਕੋ ਸਾਪ ਲੜਨੇ
 ਕਾ ਸਾਫ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਰਿਖਿ
 ਜਿਸ ਕੋ ਬੇਸਿਆਨੇ ਮੋਹਿਆ
 ਸਿਰੀ॥ ਪੰ॥ ਸੀਰਾ ਪਸੁ ਕੇ ਯ॥
 ਚਾਰ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿਰੀਰੰਗੀ
 ਸਿਰੀ॥ ਪੰ॥ ਸਿਰੀ ਵਾਲੇ ॥ ਗਮੁਖ
 ਸਿਰੀਰੰਗ॥ ਦੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ

੧ ਤਾਲੂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਦਸਮ ਵਾਰ

ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰੇ ਜਿਸ ਮੇਂ ਤਿਸ ਬਿ
 ਸੁ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਹੈ ਯ॥
 ਸਿਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ
 ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੰ॥ ਪੁਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ
 ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ

ਸਿਰੀਰੰਗ॥ ਦੇ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ
 ਈਸਾਨ ਮੁਖ ਸੇ ਦੇਵਨ ਕੋ ਬਰ
 ਦੇਨੇ ਹੇਤੁ ਹੂਆ ਸਾਤੋ ਸੁਰ ਕਾ
 ਸੰਪੂਰਣ ਰਾਗ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ
 ਪਹਰ ਗਾਵਨਾ ਬਿਸੁ ਸੁਰ
 ਪ ਹੈ। ਇਸ ਲੀਏ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
 ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਆ
 ਕਿਉਂਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਮੇਂ ਬਿਸੁ
 ਭਕਤੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਯਹ
 ਰਾਗ ਸ੍ਰੀਰੰਗੀ ਤੋਂ ਮੇਂ ਬਿਸੁ ਸੁਰ
 ਪ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ
 ਲ ਕੇ ਮਹਾ ਦੇਵ ਰੂਪ ਭੈਰਉਰ
 ਗ ਕੋ ਛੋਤੁ ਕਰ ਆਦਿ ਮੇਂ ਸਥਾ
 ਪਨ ਕੀਆ

ਸਿੰਘ॥ ਦੇ॥ ਸੇਰ ਯ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰ
 ਘ ਇਕ ਤੈ ਬਾਇਰਾਖੇ ਵਿਚ

ਕਾਸਟ ਅਗਨਿਧਰੀਜੇ।ਪੁ
 ਨਾ ਜਬਲੋਸਿੰਘਰਹੇਬਨ
 ਮਾਹ।ਤਬਲੋਬਨਫੂਲੇਹੀ
 ਨਾਹ।ਜਬਹੀਸਿਆਰਸਿ
 ਘਕੇਖਾਇ।ਫੂਲਰਹੀਸ
 ਗਲੀਬਨਗਾਇ।ਪੁਨਾ
 ਸਿੰਘਰਚੇਸਦਭੇਜਨਮਾ
 ਸਾ।ਬਿਸੁਸਹਸੁਨਾਮਮੇਂ
 ਬਿਸੁਕਾਨਾਮਲਿਖਾਹੈ।ਹ
 ਨਨਕਰਨੇਵਾਲੇਕਾਨਾਮ
 ਸਿੰਘਹੈ।ਵਿਸੁਕੁਕਤੇਕੇ
 ਸਤੁਓਕੇਹਨਨਕਰਤਾਹੈ
 ਇਸਲੀਏਨਾਮਸਿੰਘਹੈ,
 ਪੁਰਖਕੀਬੀਰਤਾਪ੍ਰਕਾਸਨ
 ਮੇਂਗੋਣੀਬਿਤੀਸੇਕਯਾਜਾ
 ਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਅਮੁਕਾਆਦਮੀ
 ਸਿੰਘਹੈਭਾਵਸਿੰਘਵਤਸੁ
 ਰਮਾਹੈ।ਪੁਰਖਕੀਸ੍ਰੇਸ਼ਤਾ
 ਕਥਨਮੇਂਜੈਸੇਕੁੰਜਰ ਰਿਖ
 ਭੁਨਾਗਾਹੈ।ਤੈਸੇਯਹਭੀਹੈ
 ਪੁਰਖਕੁੰਜਰ ਪੁਰਖਰਿਖਤ

ਪੁਰਖਨਾਗ ਪੁਰਖਸਿੰਘ
 ਪੁਰਖਸਾਰਦੂਲ ਸਭਪਦੇਂ
 ਕਾਪੁਰਖਸ੍ਰੇਸ਼ਟੇਤਾਮਾਡਅ
 ਰਥਹੈ,ਗੁਰਦਸਮਜੀਕੇਮ
 ਤਮੇਂਯਹਨਾਮਕੀਛਾਪਹੈ
 ਜੈਸੇਪੁਰਬਮਤਪ੍ਰਵਰਤਕੇਂ
 ਨੇਦਾਸਗਿਰੀਪੁਰੀਨਾਬਾ
 ਦਿਛਾਪਰਖੀਹੈ।ਤੈਸੇਗੁ
 ਰਜੀਨੇਖੜੀਧਰਮਕਾਪ੍ਰਕਾ
 ਸਕਐਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾਨਾਮ
 ਜਨਕਰ ਨਿਜਮਾਰਗਮੇਂਯ
 ਹਨਾਮਅੰਤਮੇਂਸਥਾਪਨਕੀ
 ਆਗਨਿਧਰੀਤਪੁਰਖਇਸ
 ਨਾਮਕੇਪੀਛੇਨਿਮਾਡਜੋਕੁਲੇ
 ਵੇਂ।ਤਬਏਕਸੰਖਏਕਕੀਰ
 ਭੁਰਿਓਵਤਪੁਰਾਹੀਭੁਗਵ
 ਨਕੇਮਹਾਸੂਰਬੀਰਅਵ
 ਤਾਰਕੀਛਾਪਵਾਲਾਨਾਮ
 ਹੋਜਾਵੇਜੈਸੇਰਾਮਨਿਸਿੰਘ
 ਨਰੋਤਮਨਿਸਿੰਘ ਇਤਆਦਿ
 ਸਿੰਘੀ० ਦੇ० ਜੋਗੀਓਕਾਬਾਜਾ

ਗੋਰਖਮਤਕੇਜੋਰੀ ਅਪਨੇ ਗਲਮੇਂ
 ਏਕਛੋਟਾਸਾਬਜਾਰਖਤੇਪੈਂਦੁਮਿ
 ਗਕੇਸਿੰਗਸੇਬਨਤਾਪੈਂਹਿਸਲੀਏ
 ਨਾਮਸਿੰਘੀਪੈਯ. ਸਿੰਘੀਵਜੇਨਿਤ
 ਉਦਾਸੇਰ. ਸਿੰਘੀਵਜਤੀਪੈਂਨਿਤਮ
 ਹੀਉਦਾਸੀਨਤਾਕੀ

ਸਿਰੁ. ਸੰ. ਸਿਚਨਕਰ

ਸਿਚੇ. ਦੇ. ਸਿਚਨਕਰੇਯ. ਅਮ੍ਰਿਤਸਿ
 ਚੇਤੁਰੇਕਿਆਰੇ- ਅਮ੍ਰੇਕੁਸੇਉਪਦੇ
 ਸਪੈਗੁਰੇਕਉਪਦੇਸਅਮ੍ਰਿਤਅੰਤ
 ਹਕਰਣਮੇਂਸੀਚਕੇਨਿਖਲਥਿਤੀਅੰ
 ਰੂਪਕਿਆਰੇਭੁਲੇਵੇਕੋਈਕੁੰਡਮਾ
 ਰਾਖਿਆਲਾਐਪਾਸੇਨਉਦੇਹੋਵੇਤ
 ਬਅਪਨੇਕੋਮਾਲੀਕੇਦੇਖੇ

ਸਿਘਰ. ਦੇ. ਸਿਘਕਾਅਰਥਤਸੇਰ
 ਸਮਹਿਸਾਵਾਲਾਮਾਜਾਦਿਯ. ਸਿਘ
 ਚਭੇਜਨਜੋਨਰਜਨੇ- ਜੇਸੇਰਕੇਸਮਾ
 ਨਹਿਸਾਵਾਲਾਮਾਜਾਦਿਭੇਜਨਹੀਲੇ
 ਗੋਂਕੇਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਸਕੇਕਰਨਜਨਤੇ
 ਹੋਂਦਹੁਪੁਰਖਠਗੋਂਕੇਦੇਵਕਹੇਪੈਂਚਦ
 ਖਟਦੇਸਮੇਂਕਾਕੇਭਨਪੈਂਜੈਸੇਰਾਮਚੇ

ਨਾਮੰ. ਰਾਮਕਾਨਾਮ, ਸਿਘਚਭੇਜਨ.
 ਨਿਰਾਯਚੇ. ਦੇ. ਬਡੀ ਸੇਰਕਾਭੇਜਨ
 ਸਿਰੁਜ. ਪੰ. ਰਚਕੇ ਕਨਾਤਾਂ

ਸਿਹਜਾ. ਦੇ. (ਅਧਾਰਮੇਂ) ਖਾਟਭੂ
 ਮੀ ਤਖਤਪੋਸ ਕੋਚਾਦਿਯ. ਨਬੇ
 ਕਸਿਹਜਾਸਟੀਮੂਲਨਜਾਣੇਅ
 ਪਬਲ, (ਭਾਵਮੇਂ) ਸਯਨ. ਸੇ
 ਵਨਾ, ਗੁੰਫਨ

ਸਿਧਕਾਜੇ. ਪੰ. ਮਨਕੇਮਨੇ
 ਰਥ ਸਿਧਕਰ ਲੀਏ
 ਸਿਸਟੀਜਾ. ਗੁ. ਰਚੇਜੀਵਾਂ
 ਕੇਯ. ਇਕਦਾਤਾਰਸਗਲ
 ਹੈਜਾਚਕਦੇਹਦਾਨ ਸਿਸਟੀ

ਸਿਘਾਸਨਭੀਜੇ. ਦੇ. ਜਾਹੇ
 ਦਸਮਦੁਰਮੇਂਭੇਜੇਪੈਂਪਵਨਕੇ
 ਸਿਝੇ. ਪੰ. ਕ੍ਰਿਤਕਾਰਜਹੂਏ.
 ਜੇਕਰਨਾਥਾਸੇਕਰਚੁਕੇ
 ਸਿਝ. ਪੰ. ਕਰਨੇਯੋਗਤਕਾ
 ਮਕੋਕਰਯ. ਸਿਝਇਵੈਹਾ
 ਵਾਰ-ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਮਹੈਇਸ
 ਮਨੁਖਮਜਨਮਸਮੇਮੋਹੀ

ਅਰਥਾਤ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਮੇਂ
 ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੋ
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਸੰ. ਰਚਨਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
 ਵੇਦਾਦਿਕ ਮੇਂ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਸੇ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇ ਵੇਦ ਮੇਂ ਕਹੀ
 ਪਾਂਚ ਭੰਤ ਸੇ ਕਹੀ ਤੀਨ ਭ
 ਤੇ ਸੇ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੇਂ
 ਕਿਨਹੁ ਨੇ ਵੇਦ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਕਿਨਹੁ ਨੇ ਵਿਰੁ
 ਧ ਲਿਖੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇ ਨਾਯ
 ਵੈਸੇਖ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੇਂ ਪਰਮਾਣੂ
 ਓ ਸੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਵੇ
 ਦ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਮਿਲੇ ॥ ਕੁ
 ਮ ਉਨਹੁ ਨੇ ਐਸਾ ਲਿਖਾ ਹੈ
 ॥ ਜਬ ਈਸ਼੍ਵਰ ਜਗਤ ਰਚ
 ਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਬ
 ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਓ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋ ਕਰ
 ਦ੍ਰੇ ਪਰਮਾਣੂ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ ॥
 ਤ੍ਰਿਕਾ ਨਾਮ ਦੁਅਣੁਕ ਹੈ
 ਤੀਨ ਤੀਨ ਦੁਅਣੁਕ ਮਿਲ
 ਕੇ ਬਨਿਓ ਕਾ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਅਣੁ

ਕ ਹੈ ॥ ਚਾਰ ਚਾਰ ਤ੍ਰਿਅਣੁਕ
 ਮਿਲ ਬਨਿਓ ਕਾ ਨਾਮ ਚਤੁ
 ਰਣੁਕ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਆਗੇ ਪੰਚ
 ਟੁਕ ਆਦੀ ਕਰਮ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਵਾਯੂ ਤਤ੍ਵ
 ਬਨ ਤਿਨ ਸੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ
 ਦੇਹ ਇਵੇ ਇਵੇ ਕੇ ਵਿਖੇ
 ਰੂਪ ਜਗਤ ਹੋਵੇ ਹੈ ਜੋ ਸੇ ਉ
 ਤਪਤੀ ਸਮੇ ਮੇਲ ਹੈ ਜਗਤ
 ਹੋਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਲਯ ਸਮੇ ਵਿ
 ਭਾਗ ਹੈ ਵਿਛੜ ਵਿਛੜ ਪ੍ਰ
 ਮਾਣੂ ਬਨ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ॥ ਮੀਮਾਂ
 ਸਕ ਜਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰਲਯ ਨ
 ਹੀਂ ਮਾਨੇ ਉਨ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਜ
 ਗਤ ਸਦਾ ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈ ॥
 ਸਾਂਖਯ ਪਾਤੰਜਲ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਵੇ
 ਲੇ ਵੇਦ ਮੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਸ੍ਰਿ
 ਸ੍ਟਿ ਸੁਟ ਕਰ ਤਾਸੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ ॥
 ਰਚਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ਐਸੇ ਕਹੇ
 ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਮਹਤਤ੍ਵ ਉ
 ਪਜੇ ਹੈ ॥ ਤਾਸੇ ਤ੍ਰਿਧਾ ਅਹੰਕ

ਰਪੰਚਤਨਮਾਝਾ ਹੋਤਿਨਸੇਬੁ
 ਲਭੂਤ ਏਕਾਦਸਇਵੇ ਬਨ
 ਜਗਤਬਨੇ ਹੈ। ਏਤਾ ਦੋਨੋ ਕਾ
 ਭੇਦ ਹੈ ਸਾਂਖੀ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤੀਸੇ ਮਾਨੇ ਹੈ। ਪਾਤੰਜਲੀ ਸ
 ਥਈ ਸ੍ਵਰ ਕਰਤਾ ਮਾਨੇ ਹੈ। ਜੀ
 ਵੇ ਕੇ ਭੋਗ ਯੋਗ ਕਰਮ ਸਮਾ
 ਪਤ ਭੁਟੇ ਪੁਲਾਯ ਹੋਵੇ ਹੈ ਭੋਗ
 ਦੇਨੇ ਯੋਗ ਕਰਮ ਸੇ ਪੁਨਾਰਚ
 ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਕੇਵਲਤੀ ਅੰਸੇ ਕਰੇ
 ਹੈ। ਮਾਯਾ ਯੁਕੁ ਭੁਯਾ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਕਾ ਪਰ
 ਮਥੀਜ ਹੈ ਤਾਸੇ ਜਗਤ ਰਚਨਾ
 ਆਕਾਸਾਇਤ ਠਮਾਝਾ ਭੂਤ ਹੋ
 ਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਨੇ ਹੈ ਤਨ
 ਮਾਝਾ ਭੂਤੋਂ ਕੀ ਧਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ
 ਸਤੇ ਅੰਸ ਸੇ ਪਾਂਚ ਗੁਨ ਇਵੇ ਉ
 ਪਜੇ ਹੈ। ਸਭ ਕੀ ਮਿਲੀ ਸਤੇ ਅੰ
 ਸਤੇ ਅੰਤਾਕਰਣ ਉਪਜੇ ਹੈ। ਏ
 ਵੇ ਜੁਦੀ ਜੁਦੀ ਰਜੇ ਅੰਸ ਤੇ ਪਾਂ
 ਚ ਕਰਮ ਇਵੇ ਉਪਜੇ ਹੈ ਮਿਲੀ

ਰਜੇ ਅੰਸ ਤੇ ਪਾਣ ਉਪਜੇ ਹੈ।
 ਦਸੇ ਇਵੇ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਾਣ ਚਰਮੀ
 ਤਾਕਰਣ ਵੇਤੇ ਸਮੁਦਾਯ ਕਾ
 ਨਾਮ ਸੁਖਮ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਇੰਗ
 ਸਰੀਰ ਹੈ ਯਹ ਸਰੀਰ ਸਦਾ
 ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਰਹਨਾ
 ਸਨਹੀ ਹੋਤਾ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ
 ਮੇਂ ਬੁਲ ਦੇਹ ਸੇ ਨਿਕਸਕੇ ਯਹੀ
 ਜਾਵੇ ਹੈ। ਇਸ ਸੇ ਪੁਰਖ ਅ
 ਵਿਦਾ ਮਯ ਕਾਰਣ ਸਰੀਰ
 ਹੈ ਅਗਮਾਨ ਕਾ ਪੂਸੇ ਜਨਮਾ
 ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਕਾਕੁਕਾ ਕਾਕੁਨ ਨ
 ਹੀਂ ਉਸ ਸੇ ਸਭ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
 ਹੈ। ਯਾਤੇ ਨਾਮ ਕਾਰਣ ਸਰੀ
 ਰ ਹੈ। ਸੁਖਮ ਸਰੀਰ ਸੇ ਅਨੰ
 ਤਰ ਸੁਖਮ ਭੂਤੋਂ ਕੀ ਤਮੇ ਅੰਸ
 ਸੇ ਬੁਲ ਭੂਤੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੈ
 ਪੰਚੀ ਕਾਰਣ ਗੀਤਿ ਸੇ ਤਿਨ ਕੇ
 ਅੰਸ ਮਿਲ ਬੁਲ ਦੇਹੋਂ ਕੀ ਉਤ
 ਪਤੀ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਬੁਲ ਦੇਹ ਅੰਤ
 ਜਾਇ ਭੇਦ ਸੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ

ਪੁਰਖ ਫਹੀ ਤੀਨੋ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਪੁ
ਕਾਰਕੀ ਹੈਂ। ਏਕ ਸਮਸੀ ਦੁ
ਸਰੀ ਬਮਸੀ। ਨਿਖਲ ਦੇਹੋਂ
ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਸਮਸੀ ਹੈ ਜੁ
ਦੀ ਜੁਦੀ ਬਮਸਿ ਹੈ। ਸਮਸੀ
ਦੇਹੋਂ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਈਸ਼ਰ
ਹੈ। ਬਮਸੀ ਦੇਹੋਂ ਕੇ ਅਭਿਮਾ
ਨੀ ਜੀਵ ਹੈਂ। ਬਲ ਬਿਛ ਵਤ
ਦੇਹਾਂ ਮਿਲੀ ਹੁਈ ਹੈਂ ਦੇਹੋਂ ਕੇ
ਭੇਦ ਬਿਨਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭੀ
ਮਿਲੇ ਹੁਏ ਹੈਂ। ਦੇਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ
ਨੇ ਸੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੀਵ ਈਸ
ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈਂ। ਬਿਸਤਾ
ਰਸੇ ਬਿਸੇਖ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਮ
ਤ ਨਿਰਣੇ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਪੁ
ਰਾਣੇ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਸਿਸੀ ਕਾ ਪੁ
ਕਾਰ ਸਭ ਕੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੇ ਸੁਵ
ਣ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਰਚਨੇ ਯੋਗਮ ਵ
ਸਤੁਓ ਕੋ ਰਚਕੇ ਯ. ਸਿਸਟਿ
ਦੇਖੇ ਆਪ ਉਪਾਏ, ਸੁਭਾਵ
ਸਿਸਟ. ਦੇ. ਰਚੀ ਗਈ ਵਸ

ਤੁਯ. ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਪਾਰੀ
ਸਭ ਸਿਸਟ- ਆਗਾ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਈਸਨੇ। ਪੁਨਾ। ਸਭ
ਸਿਸਟ ਕਰੇ ਜੈਕਾਰ ਜੀਉ।
ਸਿਸਟਾ. ਦੇ. ਰਚਨੇ ਸਿਸਟ ਸੰ.
ਵਾਲਾ ਯ. ਸਿਸਟਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹ
ਚਉ ਹੋਇ, ਰਚਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ
ਯ. ਸਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਨੇ ਕੇ
ਇ- ਰਚਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਈ
ਸ਼ਰਕੀ ਰਾਇ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਜਾਨਤਾ। ਸੁਸਾ ਸੰ.
ਸਿਸਟ. ਦੇ. ਇਕਤ ਜੈਸੇ ਸਿ
ਮਟ ਸਿਮਟ ਜਲ ਭਰੇ ਤਲਾਵ
ਸਿਰੇਸਟ. ਦੇ. ਅਤਿ ਸੈਕਰਉ
ਸਤਤੀ ਕੇ ਯੋਗਮ, ਕੁਬੇਰ।
ਰਜਾਰ ਬਾਮਣ ਤ ਬਿਲੁ,
ਗਊ ਕਾ ਦੂਧ, ਅਤਮੰਤ ਪ੍ਰਸ
ਸੁਵਸਤੁ ਸਲਪਦਮ. ਗੁ
ਲਾਬ ਕਾ ਫੂਲ। ਸੁਸਾ ਸੰ.
ਸਿਧਗੋਸਟਿ. ਦੇ. ਸਿਧ ਸਭ
ਮੇਂ ਚਰਚਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਯ. ਨਾ

ਮਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ।	ਤ ਸੁਗਨ ਸੀ ਅਬਫ ਗਾ
ਸਿੰਧ ਗੋਸਟਿ ਸੀ	ਨ ਸਹਿਤ ਉਦਾਹਰਣ ਪੁਰ
ਸਿਰਠਿ ॥ ਪੰ. ਸਿਮਿ ਯ. ਜੇਤੀ	ਬਲਾ ਹੀ ॥ ਮੂਲ ਸਰਮਾਨ
ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਦੇਖਾ ॥ ਸਿਮਿ	ਸਿਆਣੂ ॥ ਪੰ. ਪਹਚਾਨ ॥ ਸੀ.
ਸਿਰੀਖੰਡ ॥ ਦੇ. ਚੰਦਨ ॥ ਸੀ.	ਵਾਲਾ ਭਾਵ ਸਿਆਣਵਾਲਾ
॥ ਸੀਖੰਡ ਸੀ. ਯ. ਕਾਠਹੁ ਸੀ	ਸਿਆਣ ॥ ਪੰ. ਪਹਚਾਨ ਯ.
ਖੰਡ ਸਤ ਗੁਰ ਕੀਓ	ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਆਣ ਨਕ
ਸਿਰਠੰਡ ॥ ਦੇ. ਸਿਰਪੇ ਜਮੇਕ	ਸਿਵ ਬਾਣ ॥ ਸੀ. ਸਿਵ ਜੀ ॥ ਰੀ
ਦੰਡ ਯ. ਜਮ ਕਾਲ ਸਹੇ ਸਿ	ਕਾ ਬਾਣ ਬਾਸਕੀ ਨਾਗ ਜੇ ਪ
ਰਡੰਡਾ ਹੇ	ਸੁਪਤਿ ਅਸੁਕਾ ਬਾਣ ਪੈ ॥ ਬ
ਸਿਰਮੁੰਡੀ ॥ ਵਾ. ਗਰਦਨ ਤ	ਚਨਾਂਤਰ ਮੋਂ ਸਿਵ ਕੇ ਬਾਣ ਸਿ
ਲੇ ਸਿਰਯ. ਸਿਰਮੁੰਡੀ ਤਲੇ	ਰਕਾਟਿਓ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਦੇਇ - ਕਪਾਲੀ ਆਸਨ ਕ	ਸਿਮਰਣ ॥ ਦੇ. ਯਾਦ ਕਰਣ
ਰਤਾ ਹੂਆ ਜੇਕਰ ਸਿਰਕੇ	ਯ. ਬਿਨ ਸਿਮਰਣ ਜੋ ਜੀਵਨ
ਗਰਦਨ ਕੇ ਤਲੇ ਦੇ ਲੇਵੇ,	ਸਿਹਜਾਸਣੀ ॥ ਗੁ. ॥ ਬਲਨ
ਗਰਦਨ ਸੇ ਸਿਰਯ. ਸਿਰ	ਸੇਜ ਪੈ ਪਛਾ ਰਹਨੇ ਵਾਲਾ ਯ.
ਮੁੰਡੀ ਕਟ ਜਾਵਹਿ - ਗਰ	ਨਬੇਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ
ਦਨ ਸੇ ਸਿਰ ਕਟ ਜਾਵਹਿ	ਸਿਫਤ ਸਲਾਹਣ ॥ ਦੇ. ਗੁਣੇ
ਸਿਆਣਾ ॥ ਦੇ. ਸੇਸੁ ਗਨ ਵਲਾ	ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੀ ਯ. ਸਿਫ
ਯ. ਚਤਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਪਤ	ਤ ਸਲਾਹਣ ਛਰਕੇ
ਸੋਇ ਜਿਨ ਭੁਜਿਆ ਭੁਗਵਿ	ਸਿਤ ॥ ਸੀ. ਸੁਪੇਦ, ਬਾਂਧ ਹੂਆ,

ਸਿਮਿਤੁ० ਸੀ० ਸੀਖਾ ਹੂਆ ਜੈਸੇ

ਸਿਮਿਤ ਪੁਰਖ

ਸਿਫਤੀ० ਦੇ० ਸਿਫਤੋਂ ਮੇਂ ਯ.

ਸਿਫਤੀ ਰੱਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ,

ਸਿਫਤੋਂ ਕੋ ਯ. ਕਰ ਸਿਫਤੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਦੇ

ਸਿਪੀਤੀ० ਗੁ० ਸਿਫਤ ਕੀ ਯ.

ਤਿਨ ਵਾਤ ਸਪੀਤੀ

ਸਿਫਤੁ० ਅ० ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੀ

ਗੁਣ ਕਹਨੇ ਬਹੁਤੀ

ਸਿਫਤੁ० ਅ० ਉਸਤਤੀਆਂ

ਸਿਰਤੁ० ਦੇ० ਫਿਲਤ ਬਰੀ

ਕਰੰਗ ਬਾਂਸ ਆਇਕੋ ਕਾ

ਯ. ਜਰਾ ਮਰਤਾਪ ਸਿਰਤਾ

ਸਿਰਤੁ० ਦੇ० ਬੀਤਤਾ ਹੈ ਪ

ਯ. ਜਨਮ ਸਿਰਤਾ ਹੈ

ਸਿਲਾਤੁ० ਅ० ਜਮ ਮਾਰਗ

ਮੇਂ ਯਵਨ ਮਤ ਮੇਂ ਮਨ ਪੁਲ

ਯ. ਪੁਰਸਿਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥ ਦੁ

ਹੇਲਾ-ਯਵਨ ਮਤ ਮੇਂ ਸਿਰ

ਤਲ ਮੁਸਤਕੀਮ ਨਾਮ ਜੈਮਾ

ਨੇ ਪੁਲਕਾ ਰਸਤਾ ਕਰਨ ਹੈ

ਸਿਧਮਤਿ० ਗੁ० ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ

ਯ. ਅਨਕ ਉਪਵਨ ਸਿਧਮ

ਸਿਮਿਤੁ० ਸੀ० ਯਾਦ ਕਰਤੇ ਤੇ

ਕੋ ਯ. ਸੁਧਨ ਸਿਮਿਤ ਅੰਗ

ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਚਰਣਾਦਿ ਅੰਗ ਯਾ

ਦ ਕਰਤੇ ਅਨ ਵਸਤੁ ਕਾ ਗ

ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ, ਯਾਦ ਕਰ

ਤੇ ਯ. ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮਿਤ ਪ

ਤਰਹਤੇ, ਯਾਦ ਕਰਤਾ ਯ.

ਸਿਮਿਤ ਕਾਹ ਨ ਰਾਮ

ਸਿਮਿਤਿ० ਸੀ० ਪੁਰਖ ਦੇਖੀ ਸੁ

ਫੀ ਵਸਤੁ ਕੇ ਕਾਨ ਜਨਮ ਸੀਸ

ਕਾਰੋਂ ਸੇ ਉਪਜਾ ਗਾਨ, ਵੇਦ ਮੇਂ

ਕਹੇ ਧਰਮੋਂ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੇ

ਵਾਲੇ ਜਨੁ ਸਿਮਿਤੀ ਆਇਕ

ਗੀਯਾ ਜੇ ਯਾਰਾ ਮਲਕ ਨੇ

ਅਪਨੀ ਸਿਮਿਤੀ ਮੇਂ ਬੀਜ ਲਿ

ਖੇ ਹੈਂ ਅਨੁ१ ਯਾਰਾ ਮਲਕ ਕਰ

ਅੰਗਰਾ ੩ ਬਸਿਸਤ ੪ ਦੱਤ ੫

ਸੰਬਰਤ ੬ ਸਾਤਾਤ ੭ ਪਹਾ

ਸਰਦ ਗੋਤਮਦ ਸੰਖ੧੦ਲਿ
 ਖਤ੧੧ ਹਾਰੀਤ੧੨ ਆਪਸ੍ਰੁ
 ਬ੧੩ ਸੁਰੁ੧੪ ਕਾਤਮਾਯਨ
 ੧੫ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ੧੬ ਦੇਵਲ
 ੧੭ ਬ੍ਰਹਮਸ੧੮ ਪੈਰੀਨਸੀ
 ੧੯ ਬਿਸ਼ਨੁ ੨੦ ਯਮ੨੧ ਦ
 ਖ੨੨ ਆਤ੍ਰਿਕ੨੩ ਪ੍ਰਚੇਤਾ
 ੨੪ ਨਾਰਦ ੨੫ ਬ੍ਰਿਹਦੇਵ
 ਲ੨੬ ਸੋਮ੨੭ ਜਮਦਗ
 ਨਿ੨੮ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ੨੯ ਬ੍ਰਿ
 ਹ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ੩੦ ਮਹੀਚ੩੧ ਪਿ
 ਤਾਮਹ੩੨ ਬ੍ਰਹਮਾਯਨ੩੩ ਛਾ
 ਗਲੇਯ੩੪ ਜਾਟਾਲਿ੩੫।
 ਚਮਵਨ੩੬ ਭੁਵਿਖਤਪੁਰਾ
 ਟਮੋਯੇ ਛਤੀਸ ਰੀਥਲਿਖੇਪੈ
 ਰਾਮਾਯਣ ਮਹਾਭਾਰਤ ਬਿਸ਼ਨੁ
 ਧਰਮਸਿਵ ਧਰਮਾਦਿ ਔਰ
 ਭੀ ਧਰਮ ਰੀਥ ਕਹੇਪੈ ਜਿਨ
 ਸਰਬ ਕਾ ਨਾਮ ਜਯ ਹੈ ਇਨ
 ਰੀਥੋਂ ਮੇਂ ਬਰਣੇ ਆਸਮੇਂ ਕੇ ਧ
 ਰਮਲਿਖੇਪੈ ਅਰਥਾਤ ਬਾ

ਮਣ ਖਾਤਿਯ ਬੈਸਮ ਸੂਦ੍ਰ
 ਇਨ ਚਾਰੋਂ ਬਰਣੇ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਕ
 ਪ੍ਰਿਥਕ ਧਰਮਲਿਖੇਪੈ ਔ
 ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਬਾਨਪ੍ਰ
 ਸਥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਨ ਚਾਰੋਂ ਅ
 ਸਮੇਂ ਕੇ ਧਰਮਲਿਖੇਪੈ ਸਿ
 ਮਿਤੀਓ ਮੇਂ ਕਹੇ ਧਰਮ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਲੋਕ ਮੇਂ ਵਡਿ
 ਆਈ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਮੁਕਤੀ
 ਲਿਖੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਆ ਚੋਰੀ ਮਦ
 ਰਾ ਬੈਸਮਾਗਮਨ ਸਿਕਾਰਏ
 ਟੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਸੰਗ ਇਤਮਾਦਿ
 ਕ ਕਾਮੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਸਨਲਿ
 ਖਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਸਨੇ ਕੀ ਬੰਦੀ ਕ
 ਰੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਸਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
 ਕੇ ਦੰਡ ਲਿਖੇਪੈ। ਦੰਡੋਂ ਮੇਂ ਬ੍ਰ
 ਤ ਅਲਪਦੰਡ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਗ
 ਮਨ ਯੋਗਮ ਗੁਰੁਪਤਨੀ ਅ
 ਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਗਮਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
 ਪੁਨਾਨਾ ਖਾਨੇ ਯੋਗਮ ਵਸਤੁ
 ਓਕੋ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਲਿ

ਖੇਰੈ ਕੈਦ ਅੰ ਬੈਤੋਂ ਕੀ ਮਾਰ
 ਚੇਰੀ ਜਾਰੀ ਆਦਿਕ ਕਾਮੋਂ
 ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਹੇਤ ਲਿਖੀ ਹੈ
 ਆਫਾਸੀ ਸੁਲੀ ਪਾਣੀ ਬਧਕ
 ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਵਾਸਤੇ ਲਿ
 ਖੀ ਹੈ। ਬਾਮਣ ਫਾਸੀ ਨਹੀਂ
 ਦੇਨਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨ ਕੇ ਗਧੇ ਰੜਾ
 ਕੇ ਦੇਸੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇਨ ਏਤਾ
 ਮਾਝ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਨਾਵ
 ਨੇ ਵਾਲੇ ਰਿਖਿ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਨਿਜ
 ਕੁਲ ਕਾ ਸਤਕਾਰ ਰਖਾਇ
 ਸੀ ਲੀਏ ਪਾਂਡਵੋਂ ਨੇ ਅਜ
 ਬਾਮਾ ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜੇ
 ਕਰ ਏਤੀ ਆਗੁ ਧਰਮ ਸਾ
 ਸਤ੍ਰ ਮੋਨਾ ਹੋਤੀ ਤਬ ਅਪਨੇ
 ਪੁਰੋਂ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਸੁ
 ਬਾਮਾ ਕੋ ਅਵਸਮ ਫਾਸੀ ਦੇਤੇ
 ਯਾ ਸੁਲੀ ਦੇਤੇ ਯਾ ਤਲਵਾਰ
 ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਟਤੇ ਜੋਢੇ ਤੋ ਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿ ਕਾਰੋਂ ਨੇ ਉਚਿਤ ਹੀ ਲਿਖਾ
 ਹੈ। ਬਾਮਣ ਉਤਮ ਕਰਮੋਂ ਵ

ਲੇ ਸਤੇ ਗੁਣੀ ਕਾ ਨਾਮ ਰੀਤਾ
 ਮੋਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਵੇਤਾ ਕਾ
 ਨਾਮ ਵੇਦ ਮੋਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਅੰਸੇ
 ਪੁਰਖ ਸੇ ਵੇਦ ਯੋਗ ਤੇ ਕੋਈ
 ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤਬ ਦੇਸ ਸੇ
 ਨਿਕਾਲੇ ਪੀਛੇ ਆਨ ਦੇਸੋਂ ਮੋਂ
 ਉਪਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਜ ਦੇ
 ਸ ਮੇਂ ਉਸ ਕੋ ਫਾਸੀ ਸੇਭੀ ਅ
 ਧਿਕ ਵੰਡ ਮਿਲ ਦੁਕਾ ਹੈ। ਕਿ
 ਉਕਿ ਨਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਅਪ
 ਜਸ ਹੋਨਾ ਮੌਤ ਸੇ ਬਚਕੇ ਹੈ।
 ਯੋਗਮ ਪੁਰਖ ਬਿਨ ਆਨ
 ਕੀ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਮਾਝ ਸੇ ਸਤਕ
 ਰ ਕੀ ਬੰਦੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈ। ਯਾ
 ਤੇ ਕੁਕਰਮੀ ਕੋ ਫਾਸੀ ਨਾ ਦੇਨ
 ਕਬ ਚਿਤ ਸੇ ਕਹ ਸਕਤੇ ਹੈ।
 ਤਾਤੇ ਨਿਸ਼ਕ ਦੇਵੇ ਨਾ ਦੀਏਰ
 ਜਾ ਕੇ ਦੇਖ ਲਗੇਗਾ ਇਨ ਸਿ
 ਮਿਤੀਯੋਂ ਮੇਂ ਹੀ ਪੁਰਖ ਕਹੇਏ
 ਜਦਾਹੀ ਕੇ ਦੇਵੇ ਵਤੁ ਦਿਵਨੀ
 ਮੇਂ ਬੰਸੀ ਵਸਤ ਕੀ ਬੰਸ ਕੇ

ਹਕਦਾਰੋਂ ਕੇ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਿਵ
ਸਾਲਿਖੀ ਹੈ

ਸਿਧਤੁ ॥ ਪੰ. ਤਰਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਪ
ਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਧਤੁ ਤੇ ਪਾਣੀ-
ਜੇ ਬ੍ਰਮਰਾਮਾਨੀ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਚਰ
ਟ ਛੁਹਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਪਾਣੀ ਤਰ
ਸਿਮਰੀਤਿ ॥ ਗੁ. ਯਾ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
ਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸਿਮਰੀਤਿ ਸੰ
ਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੇ

ਸਿਰਜੀਤ ॥ ਗੁ. ਰਚਤਾ ਹੈ ਯ.
ਸਿਰਜੀਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤ
ਰ ਚੇਤਨਾ - ਰਚਤਾ ਹੈ ਚਤ
ਰ ਅੰ ਚੇਤਨ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਕੋ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ

ਸਿਨਾਖਤੁ ॥ ਅ. ਪਹਚਾਨਨਾ
ਯ. ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ

ਸਿਧਕਰਤੁ ॥ ਪੰ. ਜਾਣਾ ਕਰ
ਤੇ ਬੇ ਯ. ਵੇਕ ਕੇ ਸਰੇ ਸਿਧਕ
ਰਤ ਲਾਲ ਤਬ ਚਤਰ ਪਾਤ
ਰੇ ਆਇਓ

ਸਿਉਮੰਡਤੁ ॥ ਦੇ. ਸਿਵ ਲਿਗ

ਬਨਾਤੇ ਰਹੇ ਯ. ਕੇ ਖਟ ਕਰਮ
ਸਹਿਤ ਸਿਉਮੰਡਤ

ਸਿਰਖਬੇ ॥ ਪੰ. ਜੈਨ ਮਤ ਕੇ
ਢੂਢੀਏ ਸਾਧ ਯ. ਜੋਗੀ ਕਾਪ
ਡੀਆ ਸਿਰਖੁ ਬੇ

ਸਿਰੀਦਾ ॥ ਪੰ. ਸਿਰਜਨਹਾਰ
ਯ. ਧੰਨ ਸਿਰੀਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤ
ਸਾਹ, ਸਾਜ ਬਿਸੇਖ ਜਿਸ ਕੋ
ਗੁਰਮਤ ਕੇ ਰਾਗੀ ਲੋਗ ਬਜ

ਸਿਜਦਾ ॥ ਅ. ਨਿਮਾਜ ਤੇ ਹੈਂ
ਸਮੇਧਰਤੀ ਪੈ ਸਿਰ ਰਖ ਕੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਨਾ ਯ. ਸਿਵਕ ਕਰ

ਸਿੱਧਿਦ ॥ ਸੰ. ਸਿਧੀ ਸਿਜਦ
ਕੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ

ਸਿਧਪਦੀ ॥ ਦੇ. ਸਰਬ ਸਿਧੀ
ਓਂ ਕਾ ਬਨ ਯ. ਸਗਲ ਸਿਧ
ਪਦੀ। ਸਿਧਿਪਦੀ ਸੰ.

ਸਿਰੀਰਾਮਚੰਦ ॥ ਦੇ. ਸੋਭਾਵ
ਨ ਰਾਮਚੰਦ ਯ. ਸਿਰੀ ਰਾਮਚੰ
ਦ ਜਿਸ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ

ਸਿੱਧਿ ॥ ਸੰ. ਅਣਿਆਇਕ ਸਿ

ਸੀਆਂ, ਕਰਮਾਤਾਂ, ਰਿਧਿ ਨਾਮ	ਸਿਧੀ० ਦੇ० ਅਟਿਮਾਦਿਕ ਸਿ
ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ, ਮੁਕੁ, ਸੰਪਤਿ,	ਧੀ, ਪੰ० ਸਿਧੀ० ਨਾ ਟੇਢੀ ਵਸ
ਪਾਪਤੀ ਯ० ਤਿਲੋਚਨ ਗੁਰਮਿ	ਸਿਖ ਬਾਧੀ० ਵਾ० ਚੋਟੀਕੀ ਤੁ
ਲਿ ਭੁਟੀ ਸਿਧਿ- ਸਿਧਿ० ਗੁਨ	ਜਟਾਂ ਬਾਂਧੀਆਂ
ਕੀ ਪਾਪਤੀ, ਅਨੁਮਾਨ ਮੇਂ ਸਾ	ਸਿਰਮਾਰੇ ਧੀਧਾ० ਵਾ० ਧੀਧਿਅ
ਧਮ ਵਾਲੇ ਪਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ, ਅੰ	ਮੇਂ ਸਿਰਮਾਰਤੇ ਹੈਂ
ਤਰਧਾਨ० ਛਿਪ ਜਾਨ, ਨਿਸਪੱ	ਸਿੰਨਾ० ਗੁ० ਸਿਆਣ ਯ० ਕੁਛ
ਤਿ० ਬਨਨਾ ਕਾਹੂ ਵਸਤ ਕਾ	ਜਾਕਨ ਸਿੰਨਾ- ਕੁਛ ਸੰਬੰਧਨ
ਸਿੰਧ० ਸੰ० ਪੰਕਾ ਭੋਜਨ, ਨਿਸ	ਸਿਰਾਨੀ० ਦੇ० ਬੀਤੀ ਸਿਆਣ
ਪੰਨ० ਬਨ ਚੁਕੀ ਵਸਤੁ, ਨਿਤੁ	ਯ० ਬ੍ਰਿਬ ਐਧ ਸਿਰਾਨੀ, ਸੀ
, ਸਿੰਧ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ, ਨਿ	ਤੁਲ, ਜੈਸੇ ਤਵ ਦੇਖਨ ਤੇ ਮ
ਸਚਿਤ, ਅਟਿਮਾਦਿ ਸਿਧੀ	ਮ ਦੇਹ ਸਿਰਾਨੀ
ਆਂ ਵਾਲੇ ਗੋਰਖਾਦਿ ਯ० ਸਿ	ਸਿਆਨਾ० ਦੇ० ਚਤੁਰ
ਬ ਹੋਵਾ ਸਿਧ ਲਾਈ ਰਿਧ ਆ	ਸਿਮਰਨ० ਦੇ० ਧਮਾਨ ਸੇ ਯ०
ਖਾ ਆਉ॥ ਸੇਧ ਲਵਣ ਯ	ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ
ਹ ਲਵਣ ਬਨਾਵਟੀ ਨਹੀਂ ਇ	ਸਿੰਘਾਸਨ० ਸੰ० ਸਿੰ॥ ਆਰਜਗੀ
ਸਲੀਏ ਨਾਮ ਸਿਧ ਹੈ, ਜੋਤਿ	ਘ ਕੇ ਚਿੰਨ ਵਾਲਾ ਆਸਨ ਅ
ਸਕਾ ਸਿਧ ਨਾਮਾ ਯੋਗ, ਗੁੜ	ਰਥਾਤ ਰਾਜਾ ਕਾ ਤਖਤ। ਯੁਕੀ
, ਕਾਲਾ ਪਤੂਰ, ਤੰਤੂ ਗੰਥੇ ਮੇਂ	ਕਲਪਤਰੁ ਗੰਥ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਲਿਖਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸੇਖ	॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਬੈਠਨੇ ਕੇ ਆਸਨ
ਸਿਧਾ० ਪੰ० ਸੀਧਾ० ਸਰਲ	ਕਾ ਨਾਮ ਸੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈ

ਸੁਭਮਹੂਰਤ ਸੁਭਮਾਸ ਸੁਭਪਖ
 ਸੁਭਵਾਰ ਸੁਭਵੇਲਾ ਸੁਭਤਿਥਿ
 ਸੁਭਚੰਦ੍ਰਕੇਯੋਗ ਮੇਂ ਈਤਿ ਰਹਿਤ
 ਉਤਪਾਤ ਰਹਿਤ ਕਾਲ ਮੇਂ ਸਿੰਘਾ
 ਸਨ ਬਨਨਾ ਬਿਰ ਰਾਸਿ ਮੇਂ ਬਿਤ
 ਸੂਰਯ ਅੰ ਬਿਤ ਨ ਛੁਡੇ ਮੇਂ ਚੰਦ੍ਰਕੇ
 ਉਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤਥਾ ਰਿਹ
 ਕਾ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰਾ
 ਜਾ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਆਠ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
 ਨਾਮ ਉਨ ਕੇ ਪਦਮ ੧ ਸੰਖ ੨ ਗਜ
 ੩ ਹੰਸ ੪ ਸਿੰਘ ਪਤ੍ਰਿੰਗ ੫ ਮਿੰਗ
 ੬ ਹੰਸ ੭ ਨਮੋਂ ਸੁਕੁ ਹੈਂ ਅਰਥ ਤਪਦ
 ਮ ਸਿੰਘਾਸਨਾਦਿਕ ਹੈਂ ਜੋ ਗੀਤਾ
 ਗੀਲ ਕੜੀ ਕਾ ਕਮਲੋਂ ਕੀ ਮਾਲਾ
 ਕੀ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਪਦਮ ਰਾਗ
 ਮਣੀਓਂ ਸੇ ਜਟਿਤ ਸੁਵਰਣ ਕੇ ਪ
 ਤੇਂ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਕੇ ਚਰਣੇਂ ਅਰਥ
 ਤਪਾਵਿਓਂ ਕੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਕਮਲ
 ਫੂਲੋਂ ਕੇ ਚਿੰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮ ਰਾਗ
 ਮਣੀਓਂ ਸੇ ਜੜੇ ਹੋਵੇਂ ਆਠੇ ਦਿਸਾ
 ਮੇਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਅੰਗਲ ਕੀ ਆਠ

ਪੂਤਲੀ ਨਵ ਰਤੋਂ ਕਰ ਜਟਿਤ ਹੋਵੇ
 ਰਕੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸੇਢਕਿਆ ਰਹੇ ਤਿਸ
 ਕਾ ਨਾਮ ਪਦਮ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈਂ ਅੰਸੇ
 ਸੰਖ ਸਿੰਘਾਸਨਾਦਿਕ ਸਾਤ ਹੈਂ ਪਰ
 ਵੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕਾ ਬਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰ
 ਨਾਨਾ ਉਸ ਪਰ ਬੈਠਨਾ ਨਾ ਨਿਰਾਸਨ
 ਬੈਠਨਾ ਅਪਨਾ ਬਨਾ ਕਰ ਬੈਠਨਾ ਯ
 ਹ ਨੀਤਿ ਹੈ - ਯੋਗ ਕਾ ਆਸਨ ਬਿਸੇਖ
 ਲਖਣ ਉਸ ਕਾ ਮੋਖ ਪੰਥ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
 । ਚੋਪਣੀ ਸੀਮਾ ਸਮੀਪ ਬਿਖਣ ਕੇਤ
 ਲੇ ਪਦ ਕੇ ਗੁਲ ਫਲ ਗਾਵੇ ਭੁਲੇ ।
 ਦਖਨ ਵਾਮ ਗੁਲ ਫਲ ਕੇ ਧਾਰੇ ਦਖ
 ਨ ਗੁਲ ਫਲ ਵਾਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ਦੋ ਕਰ ਜ
 ਨੂੰ ਉਪਰ ਧਾਰਾ ਪਾਂਚੇ ਅੰਗਲ ਦਏ
 ਪਸਾਰਾ ਮੁਖ ਪਸਾਰ ਪੇਖੇ ਨਾਸਾਰਾ ।
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਯਹ ਕਹੇ ਉਜਾਗਰਾ ਗੁ.
 ਦਸਮ ਵਾਰ ਮੇਂ ਯ. ਚਾੜ੍ਹਸ ਪਵਨ ਸਿ
 ਘਾਸਨ ਭੀਜੇ - ਭੇਜੇ ਪਵਨ ਕੇ ਦਸ
 ਸਿਰਜਨ . ਦੇ . ਰਚਨਾ [ਮਦ੍ਹਰਮੇਂ
 ਸਿਵਕਨ . ਗੁ. ਸੇਵਕੋਂ ਕੋ ਜੋ ਸੇ ਸਿਵ
 ਕਨ ਕੇ ਸਿਵ ਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ

ਸਿਵਗੁਨੰਗੁ. ਸੋਗੁਨਾ
 ਸਿਰਦਾਨੰਗੁ. ਸਿਰੋਮਣੀ ਬੁਧਿ
 ਮਨਯ. ਦਾਨ ਕੇ ਸਿਰਦਾਨ - ਦਾ
 ਨਾਥ ਕੇ ਸਿਰਪੇ ਦਾਨਾ
 ਸਿਵਪਸਨੰਗੁ. ਜਾਨੇ ਜਾਵੇਗੇ
 ਯ. ਅਗੇ ਗਏ ਸਿਵਪਸਨ
 ਸਿਖੀਬਾਹਨੰਗੁ. ਸੀ. ਖੜਨਨ. ਸੁ
 ਸਿਕਾਰਤਿਕੇਯ ਸਿਸਕਾ ਨਾਮਲੋਕ
 ਸਮਾਮਕਾਤਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
 ਸਿਮਰਦੇਨੰਗੁ. ਸਿਮਰਦੇਸੇਯ.
 ਨਦੁਨੇਤੀ ਯਸਮ ਸਿਮਰਦੇਨ
 ਸਿਪੰਗੁ. ਸੁਕਤੀ. ਬਡੀ ਸਿਪੀ
 ਸਿਵਪੇੰਗੁ. ਜਾਨੇਯ. ਕਿਉ ਕਰਮ
 ਸਿਆਪਾੰਗੁ. ਮਰੇਪੁ ਹਲਸਿਵਪੇ
 ਰਖ ਕਾ ਨਾਮਲੋਕ ਰਪਿਟਣਾ ਯਹ
 ਰਸਮਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਹੈ ਯ. ਸਤੀਰੰਗੀ
 ਸਿਆਨਪੰਗੁ. ਚ ਪਰੇਸਿਆਪ
 ਤੁਰਾਈਯ. ਬਤਰੀਤ ਸਰੁਰੀ
 ਸਿਆਨਪਾਪੁਨਾਸਸਾ ਸਿਆਨ
 ਪਛਾਤੁਇਆਨ. ਈਹ ਬਿਰੋਧਾ
 ਭਾਸ ਅਲੰਕਾਰ ਹੈ

ਸਿਟਾੰਗੁ. ਜਟਾਸਰੂਪ ਮੂਲ ਜੈਸੇ ਬ
 ਟਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਸੋਟ ਅੰਖਦੀ, ਹਲਦੀ
 ਸਿਰਟੰਗੁ. ਕੇਵਲ
 ਸਿਆਮੀੰਗੁ. ਮਾਰਵਾੜੀ ਸੁਆਮੀ
 ਸਿਹਮੰਗੁ. ਸਹਮ ਫ. ਥੋਟ, ਡਰ
 ਅ. ਹਿੱਸਾ, ਤੀਰ ਸਿਮੇਨਿਰਲਸ
 ਸਿਜਾਸਿੰਗੁ. ਰਚਤੀਹੂੰ ਜੈਸੇ ਸਿਜ
 ਸਿਆਮੰਗੁ. ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਬਿ
 ਸੁਕੋਯ. ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਨੀਦ
 ਸਿਧੰਗੁ. ਗੁ. ਸਿਧ ਹੋ ਕਿਉ ਆਈ
 ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਸਰਬ ਸੁਖ ਯ. ਸਿਧੀ ਸ
 ਰਬ ਕੁਲਲਟਹ
 ਸਿਮਰਤੁਤੰਗੁ. ਸਿਮਰਨਕ
 ਰਨੇ ਯੋਗਯ. ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮ
 ਰਤਯ ਸੁਆਮੀ
 ਸਿਰੰਗੁ. ਮਸਤਕ ਯ. ਸਿਰਕਰ
 ਵਤਧਰਾਏ ਪੁਨਾਸਿਰਸਿਰ
 ਰਿਜਕਸੀਧਾਹੇ ਠਾਕੁਰ - ਮਸਤਕ
 ਮਸਤਕ ਪਾਤਿ ਭਾਵ ਨਿਖਲ ਜੀਵੇਂ
 ਕੇਸਰੀਰੇ ਪਾਤਿ ਆਜੀਵਕ ਪੁ
 ਚਾਵੇ ਹੈ. ਪਿਪਲੀ ਪੂਲ, ਸਿਹਜਾ,

ਅਜਗਰ। ਸਿਰ ਸੀ.
 ਸਿਰੰਦੇ. ਮਸਤਕ, ਸਿਖਰਯ.
 ਸਿਰਮਸਤਕਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਮੰ.
 ਸਰੀਰਕੇ ਸਿਖਰਤਾਲੂ ਤਥਾ ਮਥੇ
 ਮੋਰਖਾ ਹੋਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਮ ਵਿਸ਼ਨਾਮ
 ਕੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੇਨਕਾ ਅਗ੍ਰ। ਸਿਰਸ
 ਸਿਰਿੰਗਾਰੁ. ਸਿਰਿਯ. ਜਿਨਿ [ਸੀ.
 ਸਿਰੀੰਦੇ. ੧ ਲਖਮੀ ਸਿਰਿਸਾਜੀ
 ਜੈਸੇ ਸਿਰੀ ਪਤਿਸੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ
 ਬਿਨ, ੨ ਲੋਂਗ। ਅਮਰਕੇਸੇ, ੩ ਸੇ
 ਭਾਯ. ਸੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਿਸ ਰੂਪ ਨ
 ਰੇਖਿਆ, ੪ ਬਾਣੀ, ੫ ਕੇਸੋਂ ਕਾਸੁ
 ਧਾਰਨ, ੬ ਸਰਲਤਰੁ, ੭ ਡਿਵਰ
 ਗ ਸੀ ਪਤਿ. ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਕੀ
 ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ, ਸੰਪਦਾ ੮, ਪ੍ਰਕਾਰ ੯, ਉਪ
 ਕਰਣ ੧੦ ਬੁਧਿ ੧੧ ਬਿਭੂਤਿ ਮੇਦ
 ਨੀ ਕੇਸੇ ੧੨ ਅਧਿਕਾਰ ੧੩ ਪ੍ਰਭਾ
 ੧੪ ਕੀਰਤਿ ਧਰਣੀ ਕੇਸੇ ੧੫ ਬਿ
 ਧਿ ੧੬ ਸਿਧਿ। ਸਬਦ ਰਤ੍ਨ ਕੇਸੇ ੧੭
 ਕਮਲ ੧੮ ਬਿੱਲ ਬ੍ਰਿਖ ੧੯ ਬ੍ਰਿਧਿ
 ਬੂਟੀ ਰਾਜ ਨਿਘੰਟੁ ਮੇਂ ੨੦ ਨਾਮ ਬੋਲ

ਨੇ ਮੇਂ ਦਰਜਾ ਦੋਹਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਕੋ ਬਾਨ ਪੁਨਖੇੜ ਖੇੜ ਕੋ ਦੇਵਾ ਸਿੰ
 ਧ ਸਿੰਧ ਅਧਕਾਰ ਕੋ ਨਾਮ ਸੀ ਸਹ
 ਲੇਵਾ ਸਿਧ ਅਧਕਾਰ ਕੋ ਅਧਿਕ
 ਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਕੋ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਸਭ ਕੇ
 ਉਦਾਹਰਣਾ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਅ
 ਮਿਤ ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਖੇੜ ਸ੍ਰੀ ਕਾਸੀ
 ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਯ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਕਲਪ ਸਿਧ
 ਸ੍ਰੀ ਸੇਨਾ ਪਤਿ ਮੰਦਰ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਂ
 ਸ੍ਰੀ ਪੁਜਾਰੀ ਜੀਵੇਸ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਂ
 ਸ੍ਰੀ ਮਹੰਤ ਜੀ ਲਿਖਨ ਸਮੇ ਏਕ ਸ੍ਰੀ ਸਿ
 ਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁੜ ਕੋ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਤੀਨ
 ਸ੍ਰੀ ਸੁਹਿਰਦ ਕੋ ਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਵੈਰੀ ਕੋ ਪੰ
 ਚ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਮੀ ਕੋ ਖਟ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕੋ
 ਸਾਤ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਚਿਠੀ ਕੋ ਆਦਿ
 ਮੇਂ ਲਿਖੇ ੨੧ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਸੰਗੀਤ ਮੇਂ ਇ
 ਸ ਕੀ ਪਾਂਚ ਰਾਗਣੀ ਆਠ ਪੁੜ ਲਿ
 ਖੇ ਪੈਂ ਸ੍ਰੀ: ਸੰ. ਗੁ. ਰਚੀਯ. ਲਖ ਚ
 ਉਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਪੁਨਾ ਤਿਸਹ
 ਨ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਏਹ ਸਿਰੀ, ਸਿਰੇ ਸੇਯ.
 ਸਿਸਰੰ. ਸੀ. ਮਾਘਟ ਸੁਕਰ ਸਿਰੀ

<p>ਗਣਕੀਰੁਤਿ _____ ਰੇਕੇਤ ਸਿਧਾਰੇ. ਪੰ. ਜਾਵੇਗੇਯ. ਉਠ ਸਿਧ ਸਿਮਰੇ. ਦੇ. ਯਾਦ ਕਰੇ ਪੈਂਯ. ਸੇਸਿ ਮਰਹਿਜਿਨ ਆਪ ਸਿਮਰਾਏ, ਯਾ ਦਕਰਾਂਯ. ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਮਰਿ ਆ, ਯਾਦ ਕਰਯ. ਸਿਮਰ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨਤਨ ਪੁਰਲੇਖਿਆ. ਹੇ ਜੀਵ ਮ ਨਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਤਨ ਸੇਸੇ ਟਾਕਰ ਯਾਤਰੀ ਕਲਾਨ ਹੇਤ ਆ ਦਿਸੇਲਿਖਾ ਹੂਆ ਹੈ ਪੁਨਾਰ ਮਸਿ ਮਰ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਵਿਹੇ ਤੇਰੇ ਕਾਜ ਹੈ ਸਿਕਾਰ. ਫ. ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਜੀਵ ਮਾਰ ਨੇ ਹੇਤ ਬਿਚਰਨ ਯ. ਜੀਤ ਸੰਗਲੇਚ ਸਿਆਰ. ਗੁ. ਸੇਰ ਕਾ ਕਿਓਂ ਸਿਕਾਰ ਵੈਰੀ ਸਰਭ ਜੀਵ ਅਰਥਾਤ ਜਾਤੀਧ ਨਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਅਹਿਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਯ. ਜਬਹੀ ਸਿਆ ਰਸਿਘ ਕੇ ਖਾਇ, ਸਿਘਾਰਿ ਸੀ. ਦੇ. ਗਿਦੜ, ਸਿੰਗਾਲ ਸੀ. ਸਿਹਰ. ਅ. ਇੰਦ੍ਰ ਜਲ ਕੀ ਖੇਲ ਯ. ਇਹ ਜੇ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰ ਮੇਲਾ</p>	<p>ਸਿਧੀਰੀ. ਗੁ. ਸੀਧੀਯ. ਉਲਟੀ ਪ ਲਟਿ ਸਿਧੀਰੀ ਕਰੈ- ਜਗਤ ਓਰ ਉ ਲਟੀ ਹੁਈ ਬਿਤੀ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਓਰ ਪ ਲਟਿ ਕੇ ਸੀਧੀ ਕਰੇ ਸਿਖਰ. ਸੀ. ੧ ਪ੍ਰਬਤ ਕਾ ਅਗ੍ਰਭਾ ਗ ੨ ਅੰਗ ਮਾਤ੍ਰ ੩ ਬਿਖ ਕਾ ਅਗ੍ਰਭ ਗ ਅਮਰ ਕੇਸੇ ੪ ਪੁਲਕ ੫ ਸੁਸਕ ਤ੍ਰਿਣਾਦਿਕ ੬ ਆਨਾਹ ਕੇ ਦਾਣੇ ਸ ਰੀਖੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਰਤਨ ਮੇਦ ਨੀਕੇਸੇ ੭ ਮੂਰਬਾ ਬੂਟੀ, ਸੂਰਯ ਕਾ ਘੋੜਾ ਯ. ਸਿਖਰ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀਚੇ ਨਾਥੀ ਸਿਖਰਿ. ਸੀ. ਪ੍ਰਬਤ, ਬ੍ਰਿਛ, ਅਪ ਮਾਰਗ ਔਖਧਿ ਨਾਰੀ ਰਤਨ ਮੇਦ ਸਿੰਗਾਰ. ਦੇ. ਸਿੰਗ ਨਾਮ ਨੀਕੇਸੇ ਕਾਮ ਕਾ ਉਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਕ ਰ ਵਹੁ ਰਤੀ ਬਾਈ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਰਸ ੧ ਲੋਂਗ ੨ ਸਿਧੂਰ ੩ ਚੂਰਣ ੪ ਕਾਲ ਅਗਰ ੫ ਆਰਵਕ. ਆਦਾ ੬ ਸਿੰ ਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਕਰ ਵਹੁ ਭੂਖਣ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਜਨਾਦਿ ਯ. ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸਿੰਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜ</p>
--	--

ਨਪਾਜਿਆ, ਗਜਕੇ ਭੂਖਣ, ਇ
ਸੜੀ ਪੁਰਖਕੋ ਪਰਸਪਰ ਮੇਲ
ਕੀ ਇਛਾ ਤਾਕਾ ਨਾਮਭੀ ਸਿੰਗਾਰ
ਪੈਯ. ਕੀਯੋ ਸਿੰਗਾਰ ਮਿਲਣ ਕੇਤ
ਈ ਸਿੰਗਾਰ ਸੀ. ਗੁ. ਸੁੰਘੇ ਯ. ਭੁਮ
ਭੂਲਾ ਮਿਗ ਸਿੰਗਾਰੇ

ਸਿਰਖਰ. ਵ. ਸਿਰਸੇਲੇ ਪੈਰਾਤਾ
ਈਯ. ਇਕਨਾ ਪੇਰਨ ਸਿਰਖਰਪਾ
ਸਿਰਭਾਰ. ਪੀ. ਸਿਰਕੇ ਜੋਰ. [ਟੇ
ਸਿਰਪਰਨੇ ਯ. ਮਤ ਸਿਰ ਆਵੇ
ਭਾਰ-ਮਤ ਸਿਰਭਾਰ ਆਵੇ ਅ
ਨੁਯਕਰ ਅਰਥ ਹੈ

ਸਿਰਪੁਰ. ਦੇ. ਸਿਰਪੇ
ਸਿਵਪੁਰੀ. ਸੀ. ਕਾਂਸੀ ਯ. ਸਗਲ
ਜਨਮ ਸਿਵਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ

ਸਿਵਪੁਰ. ਸੀ. ਕਾਂਸੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਨਗ
ਸਿਕਦਾਰੀ. ਗੁ. ਰੁਪਏ ਮੋਹਰਾ [ਰ
ਦਿਨਿਖਲ ਬਿਭੂਤੀ ਕਾ ਧਾਰਨਯ.

ਧਰਮ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ [ਅਮੀਰ
ਸਿਕਦਾਰ. ਗੁ. ਮੋਹਰਾਂ ਰੁਪਏ ਵਲਾ
ਸਿਵੇਘਰ. ਵ. ਪਰਮਾਤਮ ਧਮ

ਮੇਂਯ. ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੇਘਰ ਆ
ਵੇ-ਫਟਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਸੇ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ
ਪਰਮਾਤਮ ਘਰ ਮੇਂ ਲੈ ਰੇ ਜਾਤੀ ਹੈ

ਸਿਰਮੋਰਾ. ਗੁ. ਸਿਰੋਮਾਣਿ. ਸਿਰ
ਮੋਰਯ. ਸਰਬ ਉਪਾਏ ਗੁਰੂ ਸਿਰ
ਮੋਰ-ਭੁਕਤੀ ਸਮੇ ਆਨ ਉਪਾਇ
ਨਕੀ ਅਪੇਖਾ ਕਰ ਉਪਦੇਸ ਦੇਨੇ
ਸੇ ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਿਰੋਮਾਣਿ ਉਪਾਯ ਹੈ

ਸਿਰੀਧਰ. ਦੇ. ਲਖਮੀ ਕੇ ਧਾਰ
ਨਕਰਤਾ ਬਿਲੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸੀ.

ਸਿਰਕਾਰ. ਗੁ. ਸਿਰਪੇ ਕਾਮਯ.
ਲਾਲੇ ਨੇ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ [ਮਧਮ

ਸਿਵਨਗਰੀ. ਸੀ. ਕਾਂਸੀ, ਪ੍ਰਮਾਤ
ਸਿਧੀਰੇਸਰੇ. ਵ. ਸਰਲਤਾ ਕੇ ਪੁ

ਸਿਵਕੀਪੁਰੀ. ਵ. ਕਾਂ [ਪਤਰੇ
ਸੀ, ਦਸਮਦਾਰਯ. ਸਿਵਕੀਪੁਰੀ

ਸਿਫਤਧਰਾ. ਵ. ਪ੍ਰ [ਵਸੇ ਬੁਧਿਸਾਰ
ਮੇਸ਼ਰ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੀ ਧਾਰਨ

ਕਰੇ ਪੈਸੇ ਬਿਰਕੂ ਪੈਯ. ਸੇ ਦਰਵੇਸ
ਜਿਸਿਫਤਧਰਾ ਅਥਵਾ ਜਿਸਮੇਂ

ਤਾਰਨੇ ਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਨੇ ਅਪਨੀ ਸਿਫ

ਤਕਰਨੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਹੈ ਸੇਵਰ ਦੇਸ
 ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੰ ਦੇ ਰਚਨੇ [ਹੈ]
 ਸਿਲੰ ਦੇ ਲੰਬਾ ਚੌੜ ਪਥ [ਵਾਲ]
 ਰ, ਸਾਲ ਗਾਂਧ ਨਰਬ ਦੇ ਸਰਾਇ
 ਕਸ. ਸਿਲ ਪੁਜਸ ਬਗਲ ਸਮਾਧੀ
 -ਬਕਸਮ ਧਮਾਨ ਲਾਵੇ ਹੈ, ਪ੍ਰਿਸ਼
 ਬੀਸ ਮੋਂ ਮਾਸ ਕੀ ਬੋਟੀ ਯ. ਤਹ ਸਿ
 ਲ ਉਪਰ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ-ਤਿਸ
 ਗੁਦਾ ਸੇਲੇ ਸਿਰ ਪ੍ਰਯੰਤ ਲੰਬੇ ਪੀਠ
 ਪੀਛੇ ਕੇ ਡੰਡੇ ਮੋਂ ਸਿਖਰ ਜਾਕਰ
 ਏਕ ਮਾਸ ਕੀ ਬੋਟੀ ਹੈ, ਅਲੂਣੇ ਪਾ
 ਖਾਣ ਸਮਾਨ ਨਿਗੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਾ
 ਧਨ ਯ. ਸਿਲ ਜੇਗ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀ
 ਅੰ. ਚਿਤਕਾ ਰੋਕਨ ਗੁਰੇ ਨੇ ਅਲੂ
 ਟਾ ਪਥਰ ਚਟਿਆ ਹੈ। ਲੂਣੀ ਲ
 ਵਨ ਕੀ ਸਿਲਾ ਕੋ ਤੇ ਮਹਾ ਅਰਾ
 ਨੀਭੀ ਚਟਤੇ ਹੈਂ। ਅਲੂਣੇ ਪਥ
 ਰ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਟੇ। ਅਰਥਾਤ
 ਸਬਦਾਇਕ ਸਰਬ ਵਿਖਯੋਂ ਕੀ
 ਓਰ ਸੇ ਚਿਤਕੋ ਰੋਕ ਕਰਾ। ਰੂਪਰ
 ਸਾਇ ਗੁਣੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਨਿਰਗੁਣ

ਮੋਂ ਅੰਬੋਲਨ ਬੈਠਨਾ ਦਿ ਸਰਬ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੇ ਰਹਿਤ ਅਕ੍ਰਿ
 ਯ ਮੋਂ। ਮਨੁਖ ਪਸੁ ਆਦਿ ਅਕਾਰ
 ਰਹਿਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਮੋਂ। ਚਿਤਕਾ ਠ
 ਹਰਾਵਨਾ ਰੂਪ ਗੁਰੇ ਨੇ ਆਤਮਾ ਮੋਂ
 ਸਮਾਧੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿੰਚਿ
 ਤ ਕਾਲਭੀ ਚਿਤਕੋ ਨ ਰੋਕ ਸਕ
 ਨੇ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰ ਮੁਖ ਜਨੋਂ ਕੀ ਵਿ
 ਸ਼ਿ ਮੋਂ। ਅਲੂਣੇ ਪਥਰ ਕੇ ਸੁਦਲੇ
 ਟੇ ਤੁਲਮ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਦਲੇ ਨੇ
 ਓਰ ਪਸੁ ਭੀ ਨਹੀਂ ਖਜਾਲ ਕਰੇ।
 ਜਹਾਂ ਕਹੀ ਸਿਲ ਅਲੂਣੀ ਚਟਣੀ
 ਕਹੀ ਹੋਵੇ ਤਹਾਂ ਸਰਬਤ ਯਹੀ ਭਾ
 ਸਿਬਾਲੰ ਸੰ. ਜਲ [ਵ ਹੈ। ਸਿਲਾ ਸੰ.
 ਕਾ ਜਾਲਾ ਯ. ਭੁਖ ਸਿ ਸਿਬਾਲ ਵ
 ਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲਾ। ਪੁਨਾ। ਕਾਯ
 ਛੀ ਜੇ ਭਈ ਸਿਬਾਲ ਸੇਵਾਲ ਸੰ.
 ਸਿਮਲੰ ਦੇ. ਲਾਲ ਫੂਲੇ ਵਾਲਾ ਉ
 ਚ ਦਰਖਤ ਯ. ਸਿਮਲ ਰੁਖ ਸਰਾ
 ਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚਾ।
 ਅਨੇਕ੍ਰੀ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਸਾਲਮਲੀ ਸੰ.

ਸਿਆਮਲੀਂ ਦੇ ਕਾਲਾ ਅਰਥਾਤ	, ਲਿਗ, ਕੀਲਾ ੧੯
ਕ੍ਰਿਸ਼ ਵਤ ਸੁੰਦਰ ਔ ਮਧੁਰ ਬੋਲ	ਸਿਵਾ. ਸੰ. ਗਿਦੜੀ, ਆਉਲਾ, ੭
ਨੇਵਾਲਾ ਭੀ ਨਿਕੰਮਾ ਪੈ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿ	ਰੜ, ਪਾਰਬਤੀ ਯ. ਸਿਵਾ ਸਕਿ
ਤ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਬਿਰੋਧ ਪੈ ਯ. ਸਿਆਮ	ਸਿਵੇ. ਪੰ. ਮਸਾਣਗੁ. ਸੇਵੇ [ਸੰਬਾਦੀ
ਲੰ ਮਧੁਰ ਮਨੁਖੀ। ਸਿਆਮਲੀ ਸੰ.	ਸਿਰਾਵੇ. ਪੰ. ਬਿਤਾਵੇ ਜੈਸੇ ਬਿ
ਸਿਵ. ਸੰ. ਮਹਾਦੇਵ ਯ. ਸਿਵ ਸਿਵ	ਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਵੇ
ਕਰਤਾ ਜੋ ਨਰ ਧਿਆਵੇ, ਪਰਮਾਤ	ਸਿਮਰਾਵੇ. ਦੇ. ਯਾਦ ਕਰਵਾਵੇ
ਮਾ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਤਿ ਭੁਲੀ ਸਿਵ	ਸਿਵਦੇਵ. ਸੰ. ਸਿਵਾਦਿ ਦੇਵਤਾ
ਨੀਕੀ-ਗੁਰਮੁਖ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਪਰਮਾ	ਯ. ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਸਿਵਦੇਵ
ਤਮ ਜੋ ਤਿ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵੇ ਪੈ। ਪੁਨ	ਸਿਰਓਪਾਟ. ਦੇ. ਬਡੇ ਯਤਨ ਕੇ
। ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰ ਵਾਸ ਧਰੇ. ਪ	ਯ. ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਓਪਾਟ ਪੈ
ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਭਾਗ ਮਾਯਾ ਕੇ ਘ	ਸਿੜੀ. ਪੰ. ਮੁਰਦੇ ਕੋ ਜਿਸ ਪੇਨਖ
ਰ ਮੇਂ ਅਗਨੀ ਜੀਵ ਵਾਸ ਧਾਰ ਰਹੇ	ਮਸਾਨ ਮੇਲੇ ਜਾਤੇ ਪੈਂ ਵਹੁ ਪੌੜੀ, ਜੀ
ਪੈਂ, ਮੁਕਤੀ ਯ. ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹ	ਸਿਰੜ. ਪੰ. ਬਾਉਲ ਪਨਾ [ਨਾ
ਤ-ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾ	ਸਿਖੜਾ. ਪੰ. ਸਿਖਮ ਯ. ਜੋ ਦੀਸੇ ਤੁ
ਲੀ ਮੁਕਤੀ ਸਾਥ ਰਹਤਾ ਪੈ, ਮੰਗ	ਰਸਿਖੜਾ ਤਿਸ ਨਿਵ ਨਿਵ ਲਾਗਓ
ਲ, ਸੁਖ, ਜਲ, ਸੇਧ ਔ ਸਮੁਦਲ	ਪਾਇ ਜੀ। ਬਚਨਾਂ ਤਰ ਮੇਂ ਭੀ, ਸਿਖ
ਵਣ, ਚਿੱਟਾ ਸੁਹਾਗਾ, ਮੰਗਲ ਵਾ	ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ਭਾਉਇ ਕੇ ਜੇਹਾ
ਲਾ, ਗੁਗਲ, ਦੇਵ, ਪੁੰਡਰੀਕ ਤ	ਸਿਲਓੜ. ਵਾ. ਮਾਸ ਕੀ ਬੋਟੀ ਕੇ
ਰੁ, ਕਾਲਾ ਧਤੂਰ, ਪਾਰ, ਦੇਵ, ਬਿ	ਸਿਰਹਾਬਪਛਾੜੇ. ਵਾ. ਅ [ਓਲੇ
ਸਕੰਭਾਦਿ ਯੋਗੋਂ ਮੇਂ ਬੀਸਵਾ ਯੋਗ,	ਪਣੇ ਹਾਥ ਸੇ ਸਿਰ ਕੋ ਕੂਟੇ ਪੈ

ਸੀ

ਸੀਉਂ. ਗੁ. ਸਿਵ ਰੂਪ ਅਰਥਾਤ ਅ

ਵਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ. ਭੁਇਓ ਜੀਉ

ਸੀਟਉਂ. ਦੇ. ਸੀਵਤਾ ਹੂੰ ਤੇ ਸੀਉ

ਯ. ਗੰਗਨ ਗੰਗਉ ਸੀਵਨ ਸੀਵਉ

ਸੀਅੰ. ਦੇ. ਸੀਤਾ ਯ. ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਮੀ

ਸੀਅਬ ਹੋਗੀ। ਸੀਤਾ ਸੀ. ਸੀਤਾ ਹ

ਠ ਕੀਲੀਕ ਕਾਨਾਮ ਹੈ ਜਨਕ ਪੁ

ਤੀ ਯਲ ਕੀਲੀਕ ਸੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੂਈ

ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਸੀਤਾ ਹੈ

ਸੀਝਿਆ. ਪੰ. ਪੂਰਣ ਭੁਏ ਮਨੋਰ

ਬੋ ਵਾਲਾ ਹੂਆ ਯ. ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੇ

ਸੀਤਲਾਇਆ. ਧਤ ਸੀਝਿਆ

ਗੁ. ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਯਾ ਯ. ਨਾਨਕ ਉ

ਆਂ ਕਾ ਮਨ ਸੀਤਲਾਇਆ

ਸੀ. ਪੰ. ਬੀ ਯ. ਕਿਛ ਨੀ ਸੀਛੰਦਾ

- ਨਹੀ ਬੀ ਮੁਝੇ ਕਿਸੇ ਕੀ ਇਛਾ,

ਜੋਤੀ ਜਿਮੀਕ ਯ. ਨਾਜ ਮਾਰੋ ਸ

ਤ ਸੀਕਾ- ਸਾਤ ਵਾਰ ਵਾਹੀ ਜਮੀ

ਨਕਾ ਏਕ ਵਾਰ ਹਲਸੇ ਜਮੀਨ

ਕਾ ਜੋਤਨ ਏਕ ਸੀ ਪੈ। ਸਾਤ ਵਾਰ

ਜੋਤੀ ਸਾਤ ਸੀ ਪੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਨ ਖੂਬ

ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇ ਅੰਨ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ, ਗਾ ਯ.

ਸੀਸ. ਦੇ. ਸਿ [ਕਿਆ ਕਰ ਸੀ ਪੀਉ

ਰਯ. ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਬੀ

ਏਜਾ ਰਿਵੇ ਕਸੁ ਪੇ ਜਾਹ। ਸੀਖ ਸੀ.

ਸੀਸਾ. ਦੇ. ਵਰਪਣ

ਸੀਸਾ. ਗੁ. ਕਾਰਯ ਕੀ ਪੂਰਣਤ

ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਕਲਮਾਣ ਹੋ

ਸੀਵਾਸ. ਸੀ. ਸੀਵਾਸ ਕਰੇ [ਵੇਗਾ

ਸੀਨਿਵਾਸ. ਸੀ. ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੇ ਬਿਸੁ

ਬਿਸੁ, ਲਖ ਮੀ ਵਾਲਾ ਪਰ

ਸੀਹ. ਦੇ. ਸੇਰ ਯ. ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮ

ਭੇਪੇ ਵਰੇ, ਸੇਰਾਂ ਕੇ ਯ. ਸੀਹ ਬਾ

ਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ। ਸਿਹ ਸੀ.

ਸੀਲਹ. ਸੀ. ਸੀਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਨ

ਸੀਕਾ. ਗੁ. ਸੀਵਕ ਯ. ਅ [ਵਾਲਾ

ਨਾਜ ਮਾਰੋ ਸਤ ਸੀਕਾ, ਸਿੱਕਾ ਯ.

ਗਨਨ ਸਕੋ ਸੀਕਾ- ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ

ਟਕਸਾਲ ਮੇਂ ਰਚੀ ਵਸਤੂ ਓਂ ਕੇ ਚਿ

ਨ ਗਿਨ ਨਹੀ ਸਕਤਾ ਦੇ. ਬੰ. ਸੀਕੀਚ

ਅਨੀ

ਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕੰਦੇ. ਪਰਮਸੋਭਾ
 ਵਾਲੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਮੁਖ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹੀ
 ਕਹੀ ਯਹ ਪਾਠ ਉਹ ਲਿਖ ਪੈਜ
 ਚੰ ਅੰਗੇ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੇ ਕੀ ਰਚ
 ਜਾ ਤੇ ਸੋ ਸੇ ਅਦਿ ਗੁਰ ਸਾਹਬ
 ਮੇਂ ਭੁਟੇ ਕੀ ਰਚਨ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੂ
 ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੀ ਸਵੈ ਯੋਰ
 ਚਨ ਪੈਜ ਚੰ ਅੰਗੇ ਕੀ ਰਚਨ ਨਹੀ
 ਭੁਯਾ ਯਹ ਪਾਠ ਨਹੀ ਇਸ ਸੇਭੀ ਸਿ
 ਧ ਹੋਤਾ ਪੈ ਭੁਗਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤੇ ਕੀ
 ਰਚੀ ਨਹੀ ਉਨ ਕੀ ਰਚੀ ਹੋਤੀ ਤੇ
 ਅਪਨੀ ਕੇ ਸਵੈ ਯੋਰ ਅਵਸਰ
 ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਕ ਲਿਖਤੇ
 ਸ੍ਰੀਖੰ. ਦੇ. ਸਿਧਾ ਯ. ਸ੍ਰੀਖਸਿਖਾਇ
 ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ. ਪਤਲਾ ਡਿਟ
 . ਦੇ. ਪੁ. ਸਿਖ ਪੰਥ ਅੰਗਰੇਜੀ ਮੇਂ
 ਬੀਮਾਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਪੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ
 ਸ੍ਰੀਖ ਰਜਾ ਬੀਮਾਰੀ ਕੀ ਫੁਰੀ ਕਾ
 ਸ੍ਰੀਗੰ. ਦੇ. ਸ੍ਰਿਗ ਯ. ਭੈਸ ਨਾਮ ਪੈ
 ਸ੍ਰੀਰੰਗ. ਸ੍ਰੀ. ਭਿਸ਼ੁ ਰਮਾ ਬੇ ਸੀ ਗਰੇ
 ਯ. ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਤ ਕੇ ਵਾਸੀ. ਸ੍ਰੀ

ਲਖਮੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰੇ ਜਿਸ ਸੇਂ ਤਿਸ
 ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪੈ
 ਸ੍ਰੀਰੰਗ. ਸ੍ਰੀ. ਸਿਰੀਰੰਗ ਜੋ ਕੰਧ
 ਜੀ ਮੇਂ ਸਭ ਕੇ ਅਦਿ ਮੇਂ ਪੈ
 ਸ੍ਰੀਕੁੰ. ਭਾ. ਸ੍ਰਿਗ ਯ. ਇਨ ਸਿਮਰ
 ਨ ਜੀ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਭ ਤਾਰਾ-ਬਿਨ ਸਿ.
 ਮਰਨ ਸੇ ਪੁਰਖ ਅੰਜਾ ਦੁਖ ਦਾਈ
 ਪੈ ਜੇ ਸੇ ਛਤਰੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀਗ ਅਪਨੇ ਕੇ
 ਐ ਪਰ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਈ ਪੈ
 ਸ੍ਰੀਚੰ. ਦੇ. ਸਿਚਨ ਕਰਕੇ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰੇ. ਪੰ. ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਸਿਧੀ ਵਾਲਾ ਹੋਏ
 ਸ੍ਰੀਖੰ. ਸ੍ਰੀ. ਚੰਦਨ
 ਸ੍ਰੀਧਾਛੇਤੁ. ਵ. ਮੁਕੁੰਦ ਸ੍ਰੀਧਾਰ
 ਸਤਾ ਭੁਕੁੰਦੀ ਐ ਨਿਸਕਾਮ ਧਰਮ ਹੋ
 ਤੁਸੀਂ ਸਾਰ ਕੇ ਹੋਤੁ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰ
 ਨੇ ਯ. ਸ੍ਰੀਧਾਛੇਤੁ ਅਪੁਰ ਭੁਟਲਾ
 ਸ੍ਰੀਤਾ. ਸ੍ਰੀ. ਰਾਮ ਕੀ ਪਤਨੀ. ਸ੍ਰੁਰਗ
 ਕੀ ਗੰਗਾ, ਹਲ ਕੀ ਲੀਕ, ਸ੍ਰੀਵਿਆ
 ਪੈ ਯ. ਸ੍ਰੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹ
 ਸ੍ਰੀਤ੍ਰੇ. ਗੁ. ਸ੍ਰੀਤਲ ਪੈ ਅਰਥਾਤ ਪੁਸ਼
 ਪੈ ਤੇਰੇ ਦੀਏ ਅੰਨ ਸੇ ਯ. ਇਹ ਤਨ

ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੇ ਧਨੁ ਧਿਆਨ ਸੇ ਪੋਤਾ
 ਪੈ, ਸੀਤਾ ਤੁਲਸੀ ਪੈ ਯ. ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀ
 ਤੁਮਰਾ ਮਾਹ-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਬੈਕੁੰਠ
 ਬਨ ਸੇ ਵਹੁ ਸੀਤਾ ਤੁਲਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਅੰ ਪੈ ਜਿਨੇ ਨੇ ਅਪਨਾ ਚਿਤ ਸੀਟਿ
 ਅ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖੇ

ਸੀਤੁੰਦੇ. ਪੋਤਾ ਗਿਆ ਯ. ਸੰਗ ਚ
 ਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਸੀਤ ਲਾ
 ਸੀਲਵੰਤੁੰਦੇ. ਸੀ. ਸੇਸੁ ਅਚਰਣ ਵ
 ਸੀਤੁਲੰਤੁੰਦੇ. ਸੀਤਲ ਯ. ਸੀਤ
 ਲੰਤ ਰਿਦਿਅੰ-ਹਿਦਾ ਸੀਤਲ ਹੇ
 ਸੀਤੁਲਤੁੰਦੇ. ਗੁਰਹਰਿ ਜਤਾ ਪੈ
 ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕੋ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮੇਂ
 ਸੀਤਲ ਕੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੇ ਯ. ਸੀਤ
 ਲਾਤੇ ਰਾਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ਤਲ
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿੰਦੇ. ਸੀਤਲ ਤੇ ਸੀ
 ਸੀਦੰਦੇ. ਸੀ. ਬਿਨੁ ਲਖਮੀ ਕੇ ਦੇਨੇ ਵਲਾ
 ਸੀਚੰਦੰਦੇ. ਸੀ. ਗੁਰਨਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਡੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨ ਕੇ ਚੇਲੇ ਗੁਰਵਿਤਾ ਜੀ ਕੇ
 ਚਰਚੇਲੇ ਸੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਸਚਲਾ
 ਪੈ ਇਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਬਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰ ਪੁਰਿ
 ਧਰੇ

ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦੰਦੇ. ਸੀ. ਦਸਰਥ ਕਪਤ
 ਰਾਮਚੰਦ, ਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਾ ਰੂਪ ਸੀ
 ਕਾ ਵਿਖਾਨੁ ਜਿਸ ਮੇਂ ਯੋਗੀ ਰਮਣ
 ਕਰੇ ਪੈ ਅੰਸਾ ਸਰਬ ਕੋ ਅਨੰਦ
 ਕਰਨੇ ਵਲਾ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਮਾਤੁ
 ਮਾਯ. ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸ ਰੂਪ ਨਰੇ
 ਸੀਧੰਦੇ. ਸੁਕਾ ਆਟਾ ਯ. ਥਿਆ
 ਵਲ ਸੀਧਾ ਮਾਭਉ ਪੰ. ਸੀਧੀ. ਸ
 ਰਲ, ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਪੈ ਯ. ਕਰਜ ਸੀਧੇ
 ਰਿਦੇ ਸਮਾਲ, ਸੀਧੇ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ
 ਪਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ-ਮੁਖ ਗੁਰੋ
 ਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਣੀ ਭੀ ਸਿਤ੍ਰ ਗਏ
 ਸੀਨੰਦੇ. ਛਾਤੀ. ਉਰਬਲ ਯ. ਸੀ
 ਤਲ ਮਨ ਸੀਨ ਰਾਮ
 ਸੀਵਨੰਦੇ. ਤਾਗੇ ਸੇ ਕਪੜਾ ਜੋੜ
 ਨਾਯ. ਗੰਗਾ ਵਗੇ ਸੀਵਨ ਸੀਵੇ
 ਸੀਚਨੇੰਦੇ. ਭਾ. ਬਾਜ ਯ. ਸੀਚਨੇ
 ਸੀਪੰਦੇ. ਸਿਪੀ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ
 ਸੀਮੰਦੇ. ਹੱਦ. ਐਧਿ. ਸੀਮਾ
 ਸੀਤਮੰਦੇ. ਪੰ. ਸੀਤਾ ਗਾਯਾ ਪੈ ਯ.
 ਮੇਰਾ ਹੀ ਅਨਾ ਸੀਤਮ

ਸ੍ਰੀ.ਸੀ.ਸਿਰੀ ਨਾਮ ਮੇਂ ਇਸ ਕੇ ਅਰ
 ਸ੍ਰੀ.ਸੀ.ਇਸਤੀ [ਬਕਹੇ
 ਸ੍ਰੀ.ਸੀ.ਹਲ,ਫਾ.ਦੁਪ,ਪੰ.ਜੀ.
 ਸ੍ਰੀਧਰ.ਸੀ.ਬਿਸੁ ਏਵੰ ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਸਾ
 ਵਰ ਸੀਕਰਭੀ ਬਿਸੁ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈਂ
 ਸ੍ਰੀਕਰ.ਸੀ.ਜਲ ਕਾ ਕਣਕਾ
 ਸ੍ਰੀਵਰ.ਸੀ.ਬਿਸੁ
 ਸ੍ਰੀਲ.ਸੀ.੧ਦਭਾਵ ੨ ਸਦ ਬ੍ਰਿਤ
 .ਉਤਮ ਆਚਰਣ ਮੇਦਨੀ ਕੇ ਸੇ
 ਯ.ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਭੁੰਨੀ ਖਾਣਾ
 ੩ ਅਜਗਰ ਸਰਪ ੪ ਰਾਗ ਵੇਖ
 ਕ ੫ ਆਗ ੫ ਸਦ ਬ੍ਰਿਤ ਸੀਲ ਯਹ
 ਸੀਲ ਤੇਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹਰੀਤ ਰਿ
 ਖਿਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ੧ ਬ੍ਰਾਮਣੇ ਕਾ ਭੁਕੁ
 ਹੋਨ ੨ ਦੇਵ ਪਿਤਰੇ ਕਾ ਭੁਕੁ ਹੋਨ
 ੩ ਸੋਮ ਸੁਭਾਵ ੪ ਪਰਕੇ ਖੇਦ ਨਾ
 ਦੇਨ ੫ ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਚੁਗਲੀ ਨਾ ਕਰ
 ਨੀ ੬ ਕੋਮਲਤਾ ੭ ਕਰੋਰ ਨ ਬੋਲ
 ਨਾ ੮ ਮੇੜੀ ਰਖਨੀ ੯ ਪਿਆਰੀ
 ਬਣੀ ਬੋਲਣੀ ੧੦ ਕ੍ਰਿਤਗਤਾ.
 ਕੀਤਾ ਜਾਨਣਾ ੧੧ ਸਰਣਮਤਾ.

ਅਸਰਾ ਦੇਣਾ ੧੨ ਕਾਰੁਣਮਤਾ.
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਣੀ ੧੩ ਸਾਂਤੀ ਯੇ ਤੇਰਾ
 ਸ੍ਰੀਤੁਲੀ.ਸੀ.੧ ਸੀਤ [ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈਂ
 ਸਪਰਸ ੨ ਸੀਤ ਸਪਰਸ ਵਾਲੀ
 ਵਸਤੁ ੩ ਚੰਦਨ ਸੁਪੇਦ ਯ.ਨਹ
 ਸੀਤਲੀ ਸੀਤ ਕੁੰਡੇ ਨਹ ਸੀਤ
 ਲੰਬਾ ਵਨ ਚੰਦਨ ਹ ੪ ਸੈਲੇਯ.ਛ
 ਲਛਲੀਰ ੫ ਪੁਸਪ ਕਾ ਸੀਸ.
 ਕਾਹੀ ਮੇਦਨੀ ਕੇ ਸੇ ੬ ਪਦਮਾਕ
 ਲਕੜੀ ੭ ਮੋਤੀ ੮ ਖਸ ਐਖਧੀ
 ੯ ਚੰਪਕ ੧੦ ਰਾਲ ੧੧ ਚੰਦਮਾ
 ਸ੍ਰੀਤੁਲਾ.ਸੀ.ਖਰਬਾਹ ੧੨ ਕਪੂਰ
 ਨੀ ਦੇਵੀ ਸਕੰਦ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਇਸ
 ਕਾ ਧਾਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਨਮਾਮਿਸੀ
 ਤੁਲਾਂ ਦੇਵੀ ਰਾਸਭਾਸਥਾਂ ਵਿਗੀਬ
 ਰੀ ॥ ਮਾਜ਼ਨੀ ਕਲਸੋ ਪੇਤਾਂ ਸਪ
 ਲੀਕ੍ਰਿਤ ਮਸੂਕਾਂ ॥ ਇਸ ਧਾਨ ਸੇ
 ਸੀਤਲਾ ਕੇ ਫੋਕਿਯੋ ਕਾਨਸਹੇਤ
 ਹੈ ॥ ਗੁਰੁਜੀ ਕਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਤ
 ਹੀ ਸਭੁ ਸੇਰਖਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ.ਸੀ
 ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ਪੁਨਾ

ਸੀਤਲਾ ਠਕ ਰਹਾਈ
ਸੀਆਲੇ. ਪੰ. ਸਿਆਲਮੇਂਯਸੀ
ਆਲੇਸਿੰਦੀਆ ਪਿਰਕਲਥਾ
ਹਜੀਆ-ਜੈਸੇ ਕਾਤਕ ਮੇਂ ਕੂਜਚੇ
ਤਸੇਂਡੇ ਜਾਵਣ ਮੇਂ ਬਿਜਲੀਆਂ
ਸੋਤੁਤੀ ਹੈਂ ਠੈਸੇ ਸੀਤ ਕਲਮੇਂਇ
ਸਤੀਚੰਕੀ ਪਤੀਚੰਕੇ ਰਾਏ ਮੇਂਥ
ਹਾਂ ਸੋਤੁਤੀ ਹੈਂ ਸੀਤ ਕਲਮੇਂ ਮਘ
ਧਰਾਦਿ ਸੀਤ ਕਲਮੇਂ, ਜਿਸਕਾ
ਨਮਹਿਮ ਸਿਸਰ ਚਿਤੁ ਹੈ

ਸੀਫਲ. ਸੰ. ਬਿੱਲ, ਨਾਲੀਏਰ
ਸੀਫਾ. ਪੰ. ਸੀਆ ਯ. ਸਾਹੇਤੀਨ
ਹਾਕਤੋਡੀ ਸੀਫਾ, ਜਿਮੀਨ ਕਾ
ਵਹਨ, ਬਸਤਕਾ ਸੀਫਨ ਯ. ਰੰ
ਗਨ ਹਥੋਂ ਸੀਫਨ ਸੀਫੇ
ਸੀਫ. ਦੇ. ਸਿਫ ਅਵਤੀ ਪਰਮਤਾ
ਸੀਤਕਾ. ਪੰ. ਮੁ. ਸੀਫਿਆਹੈਯ.
ਸੀਤਕਾ ਮੰਨ ਮਥਾਹ

ਸੁ

ਸੁਆਉ. ਗੁ. ਸੁਵਯ. ਸੁਆਉ

ਨਜਾਣਨ ਸੁਵੀਆ ਪੁਨਾਮ
ਤਈਰਘ ਬਹੁਸੁਆਉ, ਸੁਵਯ
ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਯ. ਰੂ ਜਾਣ ਮਹਿਰਾਸੁ
ਆਉ ਪੁਨਾਮ ਸੁਆਉ ਰਥ ਸੁਆ
ਉਨਕੋ ਕਰੇ - ਸੁਵਯੀ ਕਾ ਸੁਵਯ
ਪੁਨਾ, ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਯ. ਜਨ ਆਵਨ
ਕਾਇ ਹੈ ਸੁਆਉ ਜਾਨਕੇ ਸੰਗ
ਚਿਤੁਆਵੇਨਾਉ

ਸੁਵਯ ਸੰ.

ਸੁਵਯ. ਦੇ. ਆਵਤ. ਪ੍ਰਯੋਤੀ
ਸੁਹਾਉ. ਗੁ. ਸੁਵਯ ਯ. ਹਮਰੇ
ਸੁਹਾਉ ਸਵਾਸਵ ਰੂਲਨ
ਸੁਆਉ. ਦੇ. ਸੁਵਯ. ਆਉ
ਸੁਆਉ. ਕਾਇਆ ਪੁਨਾਮ ਤੇਈ
ਸਿਫਤ ਸੁਆਉ

ਸੁਖੀਆ. ਦੇ. ਸੁਖਵਾਲਾ ਯ. ਉ
ਰਤ ਸੁਖੀਆ - ਸੁਖਵਾਲਿਓ ਮੇਂ
ਯ. ਤੇ ਸੁਖੀਆ ਮਹ ਗਨਣੇ

ਸੁਨੀਆ. ਗੁ. ਸੁਣਕੇ
ਸੁਹੀਆ. ਪੰ. ਬਧੂਚੰਕੀ ਨਮਸ
ਕਾਰਯ. ਸਸਤੁ ਸੁਹੀਆ ਬਿਫ ਕਈ
ਸੁਚੀਆ. ਪੰ. ਪਵਿਤ੍ਰ ਯ. ਨਨਕਚੁ

ਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭੁਰ ਜਾਣੈ
ਕੋਇ - ਮੁਖ ਆਇਕ ਨਿਰਾਲ
ਅੰਗੋਂ ਕੋ ਅੰ ਮਨ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਲੀਆ ਹੈਂ ਜੇ ਕਰ ਉਨ ਕੋ ਮੁਖ
ਦਿ ਅੰਗੋਂ ਮੇਂ ਪੁਰਨ ਜਾਨੇ ਚੁਲੀ
ਅੰ ਅਗੇ ਲਿਖੀ ਹੈਂ ਜੇ ਸੁਰਤੇ
ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ - ਪੜੇ ਪੰਡਿ
ਤ ਕੀ ਚੁਲੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ - ਜੋ
ਗੀ ਕੀ ਚੁਲੀ ਜਤ ਕੀ ਹੈ - ਅੰ ਸੇ
ਮੋਰ ਸਭ ਕੀਆਂ ਹੈਂ

ਸੁੰਦਿਆਂ ਪੰ. ਖਾਲੀ ਯ. ਵਿਣਨ
ਸੁੰਦਿਆਂ ਗੁ. ਸਫਾ ਫੇ ਸੁੰਦਿਆ
ਈ ਕੋ ਯ. ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿ
ਸਰਤੇ ਸੁੰਦਿਆ. ਕਮਲ ਅਪਨੇ
ਅੰਗੋਂ ਸੰਗ ਕੀਚ ਕੇ ਉਰਝਨੇ ਸੇ ਬਿ
ਸਰਗਏ ਸਫਾਈ ਕੋ ਅਨੇਕੁ ਸੇ
ਯਹ ਜੀਵੇਂ ਕੀ ਵਸਾ ਕਹੀ ਹੈ

ਸੁਣਿਆ. ਦੇ. ਸੁਵਟ ਕੀਆ, ਸੁਣ
ਕੇ ਤਾਤਪਰਯ ਨਿਰਟੇ ਕੀਆ ਯ. ਸੁ
ਸੁਣਿਐ. ਗੁ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁ ਟਿਆ ਮੰਨਿਆ
ਰਕੇ ਪਤਿਪਾਦਕ ਬਚਨੋਂ ਕੋ ਸੁਵਨ

ਕਰਕੇ, ਏਕ ਵਸਤ ਮੇਂ ਤਾਤਪਰਯ
ਕੇ ਨਿਰਟੇ ਸੇ ਯ. ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀ
ਰਸੁਰਨਾਥ ਇਤ ਯਾਦਿ

ਸੁਖਲੀਆ. ਗੁ. ਸੁਖਵਾਲੀ ਯ.
ਸੁਜੁਤੀਆ. ਗੁ. ਸੰ ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਅ
ਯਕੂ ਕਰੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਤਿਆ. ਗੁ. ਸੁਣਤੇ ਹੈਂ
ਸੁਜੁਟੀਆ. ਗੁ. ਵਹੁ ਮੋਹਨੇ ਜੋੜ
ਸੁਖੇਟਿਆ. ਗੁ. ਸੁਖੀ ਲਈ
ਭਏ ਯ. ਸੁਖ ਸੁਖੇਟਿਆ. ਸੁਖੀ

ਸੁਖਾਨਿਆ. ਗੁ. ਓ ਸੇ ਸੁਖੀ ਭਏ

ਸੁਖਾਇਆ. ਚਿਤ ਕੋ ਭਲਾ ਭਲ

ਸੁਹਾਇਆ. ਪੰ. ਸੁੰਦਰ ਗੁਆ

ਯ. ਮਨ ਭਾਵੇ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇਆ

ਸੁਣਾਇਆ. ਦੇ. ਸੁਵਟ ਕਹਾਇ

ਆ ਯ. ਸਤਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਅ

ਸੁਭਾਇਆ. ਦੇ. ਸੇਸੁ ਭਾਇਆ

ਸੁਰਤਿਆ. ਗੁ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁ ਮੇਂ ਸੇਸੁ

ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਜੋਨੋਂ ਕੋ ਯ. ਚਉ

ਬੇ ਪਹਰ ਸਬਾਹ ਕੇ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪ

ਜੇ ਚਉ, ਸੁਰਤਯ: ਸੰ. ਵ. ਸਾਸੁਪ

ਤੇਗਨੀਜਨੋਕੋਇਸਮੋਯਹਬੀ
 ਜਹੈ। ਸੁਰਤੇਚਲੀਗਨਕੀ
 ਪਾਠਮੋਂਸੁਰਤੇਸੋਭਿਯਕਾਨਾਮਪੈ
 ਜਿਸਕਾਨਾਮਬ੍ਰਹਮਸੋਭਿਯਪੈ। ਸੋ
 ਸੁਹਾਵਣਿਆਂਗੁ। ਸੋ ਭਿਯਸੀ
 ਭਾਵਲੇਭਏਯ। ਗੁਰਕੇਸਬਦਸੁ
 ਹਾਵਣਿਆ ਆਪੈ
 ਸੁਖਸਮਿਆਂਗੁ। ਸੁਖਸਮਾਭਿ
 ਸੁਧਰਮੀਭਿਆਂਗੁ। ਹੇਸੇਸੁਧ
 ਰਮਵਾਲੇਰਾਜਨਯ। ਬੋਲਸੁਧ
 ਰਮੀਭਿਆਮੋਨਕਤਧਾਰੀਰਾਮ
 ਸੁਰੀਧਰੀਧਈਆਂਵਾ। ਸੇਸੁਰੀ
 ਧਸੇਖੁਸਬੋਵਾਲੇਭਏਪੈ
 ਸੁਖਮਾਟੇਰਲੀਆਂਵਾ। ਸੁਖ
 ਰੂਪਪਰਮਾਤਮਾਕਾ ਆਨੰਦਅਨੁ
 ਸੁਈਂਪੰ। ਵਹੀਯ। ਭਵਕਰੇਪੈ
 ਵਰਖਤਾਥਾਥਾਸਕਰਦਿਹੰਦ
 ਸੁਈਂ-ਜਲਕੀਆਸਾਵਾਲੇਦਰ
 ਖਤੋਕੋਹੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਤੂਹੀਦੇਤਾਪੈ
 ਸੁਇੰਗੁ। ਵਹੁਯ। ਸੁਇਤਲ ਜਲ
 ਸੁਹਾਈਂਗੁ। ਮਨੁਖਜਨਮਰੂਪਸੁ

ਹਾਵਣੀਗੁਤਿਯ। ਇਹਗੁਤਿਸੁਹਾ
 ਸੁਆਇੰਗੁ। ਸੁਰਬ, ਸੁਵਦ ਈ
 ਸੁਸੁਈਂਪੰ। ਦਿਖਤਾ। ਦਿਖਾਈਪੜ
 ਸੁਨਈਂਦੇ। ਸੁਣਤਾਯ। ਨਾ ਤਾ
 ਮਨਸੁਨਈਂਡੋਰਾ
 ਸੁਜਾਇੰਗੁ। ਸੋਜਾਤਾਪੈ
 ਸੁਭਾਇੰਗੁ। ਸੇਸੁਭਾਵਨਾਸੇ
 ਸੁਖਾਈਂਪੰ। ਰੁਚਤਾਯ। ਨਿੰਦ
 ਕਦੁਸੁਵਡਿਆਈਦੇਖਨਸਕ
 ਨੀਓਨਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁ
 ਖਾਈਂਪੁਨਾਪਰਆਂਗਣਨਸੁਖ
 ਸੁਭਾਈਂਗੁ। ਸੁਭਾਵਕਯ। ਈ
 ਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈਂਪ੍ਰਫੁਲ
 ਤਭਏਪੈਪ੍ਰੇਮਸੇਸੁਸੇ
 ਸੁਨਬਈਂਗੁ। ਸੁਨਲਈਯ।
 ਅਕਬਰਕਾਸੁਨਬਈ ਖਸੇ
 ਸੁਖਭਾਇੰਗੁ। ਸੁਖਪੁਰਬਕਸੁ
 ਸੁਲੋਨਜੀਏਂਦੇ। ਹੇਸੁਧਬੁਧੀ
 ਰੂਪਸੁੰਦਰਨੇਤ੍ਰੇਵਾਲੇਸਿਖਜਸੁਲੋ
 ਸੁੰਸੀਅਬਮਯ। ਪੂਜਾ, ਚਨੇਸੀ
 ਅਤਿਸਯ। ਅਧਿਕ, ਖੇਦ, ਅ

ਨੁਮਤਿ. ਸਲਾਹ, ਸਮਿਧੀ. ਧਨ
 ਧਨਮਾਦਿ, ਅਨਾਯਾਸ. ਬਿਨਾ
 ਯਤਨ, ਸੇਸੁ ਯ. ਸੁਮੰਤ ਸਾਧ
 ਬਚਨੰ-ਸਾਧੂਕਾ ਬਚਨ ਸੇਸੁ ਮੰਤ੍ਰ
 ਸੁਆਸ. ਦੇ. ਸਾਹ. ਪਾਣ, ਸੇਸੁ ਹੈ
 ਆਸਾ ਯ. ਸੁਆਸ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਸੁਧੇਸ. ਪੰ. ਸੁਧ. ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਯ. ਸਾ
 ਸੁਧੇਸਤਾਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨ. ਜਬ
 ਬਿਚਾਰਲੀਆਲਹਣਾ ਸੁਧੇਸ.
 ਸਰਬਦੇਖ ਰਹਿਤ ਸੁਧ ਹੈ ਤਬ ਟਿ
 ਸੁਜਸ. ਸੰ. ਉਤਮ ਕੀਰ ਕਦੀਆ
 ਤੀਯ. ਸੁਵਣਨ ਸੁਣੀਅਤੁ ਸੁਜਸ
 ਤੁਮਾਗਾਪੁਨ ਕਵਿਕਲ ਸੁਜਸਗਾ
 ਸੁਰਪਸੀ. ਦੇ. ਸੇਸੁ ਰੰਗ ਸਾਵੇਗਾ ਵੈ
 ਸੁਖਮਾਸ. ਵਾ. ਸੁਖ ਕੇ ਮਹੀਨੇ ਚੇਤ
 ਸੁਝੀਓਸ. ਗੁ. ਦੇਖੀਆਂ ਹੈ ਵੈਸਾਖ
 ਸੁਹੈ. ਦੇ. ਸੇਭੁ ਤੇ ਹੈ
 ਸੁਰਹ. ਪੰ. ਗਊ ਯ. ਸੁਰਹ ਕੀ ਸੇ
 ਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ। ਸੁਰਭੀ ਸੰ.
 ਸੁਦੇਹੀ. ਦੇ. ਸੇਸੁ ਹੋਵੇ ਹੈ ਦੇਹ ਯ. ਜਿ
 ਹਮਿਲਿਅੇ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ

ਸੁਨਾਹ. ਪੰ. ਸੁਣੀਏ ਹੀਗੋਰੀਏ
 ਸੁਣੇਹੀ. ਪੰ. ਸੁਣਤੀਯ. ਕੀਨ ਸੁਣੇ
 ਸੁਲਹੀ. ਦੇ. ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਕੇ
 ਬਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ ਕਾ ਦੇਸਤਮੁ
 ਗਲਸਰਦਾਰ ਯ. ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਰ
 ਇਣਰਾਖ-ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ ਜੀਕਾ ਅਪ
 ਨੇ ਛੋਟੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿ
 ਬਜੀਸੇ ਬਿਰੋਧ ਬਾ ਇਸਲੀਏ ਗੁ
 ਰੂਜੀਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੇ ਨਿਕਸਵਾ
 ਨੇਹੇਤ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਮਨਸਬਦਾਰ
 ਸੁਲਹੀ ਸੇ ਸਲਾਹ ਕਰੀ ਜਬ ਤੁਮ ਜੀ
 ਗਲਦੇਸ ਓਰ ਆਵੇ ਤਬ ਮੇਰੇ ਭ੍ਰਾ
 ਈਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੇ ਨਿਕਾਸੋ। ਹੀ
 ਲੀਸੇ ਚਲ ਲਹੈਰ ਜਾਤਾ ਸੁਲਹੀ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੋਰੇ ਪਹੁਚ ਆਵ ਲੇਗਾ
 ਦੇਖਨੇ ਗਯਾ। ਦਗਧ ਹੋਕਰ ਮੁ
 ਆਗਜਿਸ ਕੇ ਪਰਬਾਇ। ਸੁਲ
 ਹੀ ਹੋਇ ਮੁਆ ਨਾਪਾਕ ਕਹਾ ਹੈ
 ਸੁਕਾ. ਦੇ. ਖੁਸਕ ਸੁਸਕ ਸੰ.
 ਸੁਕ. ਸੰ. ਤੇਤ, ਸੁਕਦੇਵ ਯ. ਸੁਕ
 ਜਨਕ ਪਰੀਲਗ ਪਾਵੇਗੀ, ਰਵ

ਟਕਮੰਡੀ, ਸਰੀਹ ਕਾ ਬਿਛ
 ਸੁਰਹਕੀ. ਪੰ. ਗਊਕੀ ਯ. ਸੁਰਹ
 ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ। ਸੁਰਭੀ ਸੀ
 ਸੁਰਤੀ ਕੇ. ਗੁ. ਰਮਾਨ ਵਨੋਂ ਕੇ ਯ.
 ਸੁਰਤੀ ਕੇ ਮਾਰਗ ਚਲਕੇ ਖੋਲ੍ਹੇ
 ਸੁਖ. ਸੰ. ਕਲਮਾਣ, ਸੁਰ ਕੇ ਮੂਲ
 ਗ, ਅਨੰਦ ਯ. ਸੁਖ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖ
 ਮਾਗੈ ਮਾਵੇ, ਸੁਖੇ ਕੀ ਯ. ਸੁਖਾ
 ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ
 ਸੁਖੇ. ਗੁ. ਸੁਖਦਾਈ ਯ. ਸੁਖੇ ਏਹ
 ਬਿਟੇਕ-ਸੁਖਦਾਈ ਯ. ਬਿਰਾਟ ਹੈ
 ਸੁਰਖੀ. ਗੁ. ਸ੍ਵੇਦ ਰੀਤਿ ਸੇਇਵੀਆਂ
 ਯ. ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਤਰੀ ਰਾਖੇ ਸਭੇ। ਸੁਰਿ
 ਸੁਜਾਖਾ. ਦੇ. ਸ੍ਵੇਦ ਚੁਪ ਹੈ ਖੀਕਸ
 ਯ. ਅੰਧਲੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ. ਮੁਕਾਅ
 ਧੋਕੇ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸ੍ਵੇਦ ਚੁਪ ਹੈ
 ਸ੍ਵੇਦ ਚੁਪ ਵਲਾ ਯ. ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ
 ਹੋਇ. ਜੇ ਸਾਹਬ ਕਰੇ ਤਬ ਸੁਜਾ
 ਖਾ ਹੋਵੇ, ਸੁਦਰਨੇ ਤੋਂ ਵਾਲੇ ਯ.
 ਰੂਪ ਹੋਹ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਨ-ਤੁ
 ਮ ਸ੍ਵੇਦ ਨੇ ਤੋਂ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕਰ ਦੇਖ ਲੇਵੇ

ਸੁਮੁਖ. ਸੰ. ਸ੍ਵੇਦ ਮੁਖ
 ਸੁਸੁਖਾ. ਸੰ. ਸੇਵਾ
 ਸੁਣਹੁ ਯ. ਵ. ਸੁਣ ਕੇ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਸੁਖਾ ਸੁਖ. ਗੁ. ਸੁਖੇ ਕਾ ਮੂਲ ਸੁਖ
 ਸੁਰ. ਸੰ. ਸ੍ਵੇਦ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਸੁਖ
 ਗਮਾਨ ਵਾਨ
 ਸੁਹਾਗ. ਦੇ. ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਪਤਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮ, ਪਿਆਰ, ਸੋਭਨ ਐਵਰ ਯ. ਯ.
 ਕਿਉ ਭਿਨ ਮਿਲੇ ਸੁਹਾਗ। ਸੋਭਾਗੁ ਸੰ.
 ਸੁਰੰਗ. ਸੰ. ਸ੍ਵੇਦ ਰੰਗ ਵਾਲੀ
 ਸੁਭਾਗ. ਦੇ. ਸ੍ਵੇਦ ਭਾਗ ਸੇ ਯ. ਨ
 ਨਕ ਮਿਲਣ ਸੁਭਾਗ
 ਸੁਰਗ. ਦੇ. ਇੰਦੁ ਲੋਕ, ਸੁਰਗ ਮੇਂ
 ਯ. ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲੇ, ਸੁਰ
 ਗ ਕੀ ਯ. ਸੁਰਗੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਣੀ
 ਸੁਮਰਗ. ਦੇ. ਸ੍ਵੇਦ ਰਸਤਾ ਆ
 ਸੁਧੰਗ. ਗੁ. ਸੁਧੀ. ਸੁਧੀ ਕੇ ਥਾਨ ਸੁ
 ਧੰਗ ਅਨਜਨੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਅੰਸੇ
 ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਪਾ
 ਠਕ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਪੁਨਾਭਿਨਮ: ਸਿਧੀ ਕੇ ਥਾਨ ਕਾ

ਹੁਕੇਮੁਖਚੜ੍ਹਸਿਧੀਗਕਾਹੁਕੇਸਿ
 ਧੀਨਕਾਹੁਕੇਮੁਖਚੜ੍ਹਸਿਧੀਗਾ
 ਵਿਕਾਹੁਕੇਸਿਧੀਕਾਹਾਹੇਤੇਹੈਂਸੇ
 ਗੁਰੁਤੀਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀਕੀਬਾਣੀ
 ਮੇਂਸਿਧੀਕਾਇਆਸਿਮਦੇਨਹੀਓ
 ਖਹੈਪੁਰਾਨੀਮ:ਕਮਨਜਨੇਂ
 ਕੇਮੁਖਚੜ੍ਹਅੰਕਾਹੋਜਤਾਹੈਸਿਸ
 ਕਾਉਮੀਬਾਣੀਕੇਅਯੋਅੰਕੇਸ
 ਰੁਜਗਅਇਆਪਾਠਮੇਂਅੰਕੇ
 ਲਿਖਾਹੈਸਿਧੀਸੀਸਾਕ੍ਰਿਤਮੇਂਫੇਰ
 ਕਨਾਮਹੈਓਨਮ:ਸਿਧਾਯਫੇਰ
 ਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈਓਯੋਵਸਤੁਨਈ
 ਨਾਬਨੇਅਨਾਦਿਹੋਵੇਤਿਸਕੇਸਿੰ
 ਧਕਹਤੇਹੈਂਅੰਸਾਵੇਦਪੈਤਕੋਈ
 ਸੁਰਕਾਬਚਨਜਨਸਭੀਨਮਸਕਾ
 ਰਕਰਤੇਹੈਂਸਰਬਕੀਅਪੇਖਾਬ
 ਰੁਸਿੰਧਈਸੁਰਹੈਤਿਸਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਿਕਰਗੁਰੂਜੀਸਿਧੀਕਾਇਆ
 ਅੰਗਲਸੇਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈਂਹੇ
 ਤੁਹੀਅਨਾਦੀਪ੍ਰਮੋਸੁਰਕੋਤੁਮ
 ਸੁਰਤੀਗਾ०ਦੇਪਾਸਿਮਰਤੇਨਹੀ

ਠਯੋਗਮ ਸੁਰਕੀ ਹੀਨਤਾਈਯ.
ਯਤਨ ਕਰੇਤੋਂ ਭੀ ਸੁਰਭੀਗ
ਸੁਚੰਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਈਯ. ਸੁਚੰਦੇ
ਵੇਤਾ ਸਚਪਾਈਯੋ ਪੁਨਾ ਸੁਚ
ਬਿਨ ਸੋਚਨ ਹੋਈ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਈ
ਬਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰਨ ਹੀ ਹੋਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ
ਹੋਕੇਯ. ਸੁਚਾ ਹੋਕੇ ਜੋਵਿਆ - ਹਾ
ਬਪਾਵੀਯੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਕਾਰ, ਪਵਿਤ੍ਰ
ਯ. ਸੁਚੇ ਏਹਨ ਆਖੀਅਹ

ਸੁਪਾਰੰ. ਦੇ. ਚੰਡਾਲ। ਸੁਪਾਰੰ. ਸੁ
ਕੁੰਤੇਕੋ ਜੋ ਖਾਨੇ ਹੇਤੁ ਪਕਾਵੇ ਚਿਸ
ਕਾਨਾਮ ਸੁਪਾਰੰ. ਸੁਪਾਰੰ. ਅੰਸੇ
ਚੰਡਾਲ ਹੈਂ ਜਿਨ ਸੇ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਚਿ
ਖਿਨੇ ਖਾਨੇ ਹੇਤੁ ਅਤ੍ਰੀਤਵੁਰਾਓ
ਪੁਸ਼ਮੇ ਮਾਸਮਾਚਾ ਯ. ਸੁਪਾਰੰ
ਤੁਲ ਸਮਾਲ

ਸੁਧਕੀਚੇ ॥ ਵਾ. ਸੁਧਕਰ ਨੇਨਾ
ਕਹੀ ਕਹੀ ਵਰੋਂ ਕੇ ਅੰਤ ਮੇਂ ਯਹ
ਪਦੁ ਹੈ ॥ ਕਹੀ ਕਹੀ ਸੁਧਮਾਨੁ ਹੈ ॥
ਸੁਧਕਾ ਅਭਿਯੁ ਯਹ ਪਾਠ ਅਸੁ
ਧੀ ਦੇਖ ਸੇ ਰਹਿਤੁ ਹੈ ॥ ਸੁਧਕੀਚੇ

ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਧ ਕਰ ਲੇਨਾ ਯਹ ਨਿ
 ਜ ਸਿਖੋ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ
 ਆਗਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹ
 ਬਜੀ ਮੇਂ ਚੁਕ ਹੋਇ ਕਬ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾ
 ਰੋ ਪੁਨਾ ਜਹ ਭੂਲ ਪਰੀ ਹਮ ਤੇ
 ਲਹੀ ਓਅਯਹ ਆਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਉਤਮ ਸਿੱਖੋ ਕੋ ਅਵਸਯ ਹੀ ਸਿ
 ਲ ਕਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਪਰੰ
 ਤੂ ਪੂਰੀ ਤਬ ਹੋਗੀ ਜਬ ਸਿੱਖੋ ਕੋ ਗ੍ਰੰ
 ਥ ਸਾਹ ਬਜੀ ਕੇ ਬਖਾ ਕਰਣ ਅੰਕੋ
 ਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਥ ਬੋਧ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ਬਖਾ ਕਰਣ ਬਿਨ ਇਸ ਪਦ
 ਮੇਂ ਕੋਨ ਅਖਰ ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਕੋਨ ਮਾ
 ਤ੍ਰਾ ਚਾਹੀਏ ਐਸਾ ਗਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋ
 ਸਕੇ ਕੋਸ ਬਿਨ ਉਸ ਕਾ ਅਰਥ
 ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਸਾਢੇ ਅਰਥ ਪਠ ਜਾ
 ਨੇ ਬਿਨ ਸੁਧ ਕਰਨਾ ਕਠਨ ਹੈ ਯਾ
 ਤੇ ਸੁਧਕੀਚੇ ਆਗਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਹੋ
 ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਕੀ ਲੇਖ ਹੈ ਆਨ ਕੀ ਨਹੀਂ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਯਹ ਆਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
 ਰਤਾਰ ਪੁਰਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮੇਂ ਲਿਖਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਸੇ ਪਰੇ ਅੰ
 ਰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ ਜਿਸ
 ਸੇ ਉਸ ਕੋ ਸੁਧ ਕਰ ਲੇਵੇ ਅਰਗੀ
 ਥ ਸਾਹ ਬਜੀ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਾ ਗੁ
 ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਾ ਦੇਹ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ
 ਅਲਪ ਕਾਲ ਰਹਾ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ਚੰਦ ਕਾ ਬਿਰੋਧ ਔਰ ਬਿਖੇੜਾ
 ਲਗ ਰਹਾ ਥਾ ਇਸ ਲੀਏ ਸੁਧਕੀ
 ਚੇ ਆਗਾ ਲਿਖਵਾਨੇ ਅਨੁਸਾਰ
 ਜਨ ਪੜਤਾ ਹੈ ਮਾਤ੍ਰਾਓਂ ਕਾ ਸੋਧਨ
 ਕਰਨਾ ਨਹੀ ਹੂਆ ਹੋ ਜਾਤਾ ਤੇ ਦੇ
 ਵਾ ਦੇਹ ਲੇਵੇ ਬਕਪਾਹ ਇਤੁ ਆਦਿ
 ਪਾਠੋਂ ਮੇਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਮੇਂ ਬਿੰਦੇ ਅਵਸਯ ਲਗਾਏ
 ਗਏ ਹੋਤੇ ਤਬ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹ ਬਜੀ ਮੇਂ ਹਰਨਾ ਕਸ ਕਈ ਹਜ਼ਾ
 ਰ ਕੋ ਕੇ ਬਾਨ ਮੇਂ ਹਨ ਰਾ ਕਸ ਕਈ
 ਹਜ਼ਾਰ ਕੋ ਪੁਨਾ ਮਹਾਖਾਸਰ ਸੁੰ
 ਤੂ ਉਪਾਯਾ ਕੇ ਬਾਨ ਮੇਂ ਮਹਾਖਾਸ
 ਰ ਸੰਤੂ ਉਪਾਯਾ ਅੰਸੇ ਅੰਸੇ ਅ
 ਨੇ ਕਹੀ ਸੁਧ ਹੋ ਜਾਤੇ ਸੇ ਮਹਾਰਾਜ

ਕੀਇਛਾਨੁਸਾਰਸਭਹੋਜਾਵੇਗੇ॥
ਛਾਪੇਕੇਗੀਬਸਾਹੋਬੰਮੇਂਬਹੁਤਬਾ
ਨੇਮੇਂਬਿੰਦੇ ਲਗਾ ਭੀ ਗਏ ਹੈਂ
ਜਿਸਕੋਇਛਾਹੋਵੇਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਵਾਲੇਸੇਮੇਲਕੇਦੇਖਲੇਵੇ॥ਸਭੀ
ਦਿਖਾਈਦੇਜਾਵੇਗੇ॥

ਸੁਚਜੀ०ਪੰ०ਸ਼ੇਸ਼ਆਚਾਰਵਾਲੀ
ਸੁਚਜ०ਪੰ०ਸ਼ੇਸ਼ਆਚਰਣ०ਪਤਿ
ਬਤਾਦਿਉਤਮਬਖਸ਼ਹਾਰ॥ਸੁਚਰ
ਸੁਨੀਜਾ०ਗੁ०ਸੁਨਿਆਯ॥[ਯਸੀ॥
ਵੇਦਪੁਰਾਣਤਿਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀ
ਸੁਖਸਹਜ०ਗੁ०ਸੁਭਾਵਕਸੁ[ਜਾ
ਖਬੁਮਾਨੰਦ [ਸੁਨਸੁਸ਼੍ਰੇ
ਸੁਸ਼੍ਰੇ०ਪੰ०ਦਿਸੇਯ०ਕਿਸੁਨਬੁਸ਼੍ਰੇਕਿ
ਸੁਰਸ਼ੀ०ਪੰ०ਸੁਧੀਭਈਹੈਯ०ਕੁੰਡ
ਸੁੰਦੀ०ਪੰ०ਪ੍ਰੀਤਸੇਖਾ[ਲਨੀਸੁਰਸ਼ੀ
ਲੀਨੇਯ०ਤੂੰਸੁੰਦੀਕੀਤਨਜਾਣਈ
-ਹੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਮੇਪ੍ਰੇਮਸੇਖਾਲੀਤੇਨੇ
ਤੇਤੁਸ਼ਕੀਤਕੋਨਹੀਜਾਨਿਆਪੁ
ਨਾਸੁੰਦੀਦੇਹਡਰਾਵਣੀਤਿਤਵੇ
ਲੇਕਹਸਨਪ੍ਰੇਤ,ਖਾਲੀਘਰਕਾ

ਯ०ਸੁੰਦੇਘਰਕਾਪਾਹੁਨਾਸੁਨਮ
ਸੁਲੁੰਦੁ०ਗੁ०ਅਛੀਤਰਹਛੈ[ਸੀ॥
ਦਨਕਰਤਾਹੈਯ०ਜਮਪਕਰੇਕਾ
ਲਸੁਲੁੰਦੁ-ਜਮੇਂਕੇਪਕੜੇਹੁਏਜੀ
ਵੇਂਕੇਕਾਲ०ਧਰਮਰਾਜਅਛੇਛੇ
ਦਨਕਰਤਾਹੈਯ०ਕਾਲਸਮੇਜਮੇਂ
ਕੇਪਕਰੇਜੀਵਅਛੀਤਰਹਛੇਦ
ਨਹੋਤੇਹੈਂ॥ਲੂਨਸੀ॥

ਸੁੰਦੀਸੁੰਦੁ०ਗੁ०ਸੁਨਮਸੇਸੁਨਮ
ਸੁਟ०ਪੰ०ਗੋਰ०ਫੈਂਕ
ਸੁਰੂਟਾ०ਗੁ०ਸੁਰਬੀਰ
ਸੁੰਡੁ०ਦੇ०ਹਾਥੀਕਾਸੁੰਡਯ०ਕਰੇ
ਗਾਜਿੰਦਸੁੰਡਕੀਚੋਟ
ਸੁਟ०ਦੇ०ਸੁਵਟਕਰਯਤੂਸੁਟ
ਕਿਰਤਕਰੀਮਾਪੁਨਾਸੁਟਮੁੰਧੇ
ਹਰਣਾਖੀਏ,ਸੁਟੇਯ०ਮਹਲੀਖ
ਸਮਸੁਟੇ,ਸੁਣੀਯ०ਜੇਇਕਗੁਰ
ਕੀਸਿਖਸੁਣੀ [ਸੁਗੁਨਸੀ॥
ਸੁਜਾਣ०ਦੇ०ਸ਼ੇਸ਼ਗਮਨਵਾਲਾ॥
ਸੁਹਾਣ०ਦੇ०ਸ਼ੇਸ਼ਹਾਨੀਵਾਸੁਹਾਣ
ਯ०ਸਤਸੁਹਾਣਸਦਾਮਨਚਾਰੀ

ਸੁਨਣੇ० ਦੇ० ਸੁਣਕਰਨੇ ਕੇ
 ਸੁਖੇਣ० ਸੀ० ਕਰੋਂ ਦਾਤਰ, ਬੈਤ ਬਿ
 ਛ, ਰਾਵਣ ਕਾ ਵੈਦ, ਰਾਮ ਕੀ ਸੇ
 ਨ ਕਾ ਬੀਦਰ, ਕਾਲੀ ਤ੍ਰਿਣੀ ਐਖੀ
 , ਗੁ० ਸੁਖਕੇ ਬੋਧਕ ਯ० ਸੁਖੇਣ ਬੈ
 ਣਰਤਨੇ - ਸੁਖੇ ਕੇ ਬੋਧਕ ਅਰਥ
 ਫਾਦ ਰੂਪ ਬਚਨ ਵਿਖਾਯੀ ਜਨੋਂ ਕੇ
 ਰਤਨੇ ਸਮੁਤਰਨ ਹੋਤੇ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉ
 ਨ ਬਚਨੇ ਕਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਕਹਾ ਸੁ
 ਖ ਕਸੀਭੇ ਕੇ ਰੰਗ ਤੁਲਾ ਨਾਸੀ ਹੈ,
 ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਯੇ ਬਚਨ ਫਲ ਹੀਨ ਪੁ
 ਸਪੇ ਵਾਲੀ ਵੇਲ ਤੁਲਾ ਲਿਖੇ ਹੈ,
 ॥ ਯਾਮਿਮਾ ਪੁਸਪਿਤਾ ਬਾਚੰ ਪ੍ਰਵਦੰ
 ਤਾ ਬਿ ਪਾਸ਼ਿਤਾ ॥ ਬੇਦ ਬਾਦਰ ਤਾਪਾ
 ਥ ਨਾਮ ਦਸ੍ਰੀ ਤਿ ਬਾਵਿਨ :

ਸੁਹਾਵਣੀ० ਦੇ० ਸੁੰਦ, ਸੁਹਾਵਣਾ
 ਸੁਹਾਗਣ० ਦੇ० ਪਤਿ ਕੀ ਪਿਆਰੀ
 , ਸੋਤਨ ਐਸੁ ਰਾਖ ਵਾਲੀ ਯ० ਸਾ
 ਈ ਸੁਹਾਗਣ ਤਾਕਰ ਰਾਣੀ, ਪ
 ਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ ਚਿੰ ਕੇ ਸੁ० ਜਾਇ
 ਪੁਛੇ ਸੁਹਾਗਣੀ ਵਹੈ

ਸੁਖਮਣਾ० ਦੇ० ਤੀਤ ਗੰਥੋ ਮੇਂ ਲਿ
 ਖੀ ਮੇਰੇ ਦੰਤ ਅਰਥਾਤ ਪੀਠ ਕੀ
 ਹਡੀ ਸੇ ਬਾਹਰ ਇਤਾ ਪਿੰਗਲਾ ਨ
 ਡੀ ਕੇ ਮਧਮੇਂ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਨਾਡੀ
 ਬਿਸੇਖ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸੁਤੁ ਵਹਨ ਕਾ
 ਫਲਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਖਿਟ ਵਾਮੇ ਬਿਟ
 ਦਾਹਨੇ ਜਬ ਹੀ ਚਾਲੇ ਸੁਆ ਨਾਮ
 ਸੁਖਮਣ ਤਾਹ ਕੇ ਸੁਤੁ ਸੁਤੁ ਕਰੇ ਬਿ
 ਨਾਸਾ ॥ ਐਸੇ ਕ੍ਰਮ ਯਾਮਲ ਤੀਤ ਮੇਂ
 ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਅਨ ਬਾਨ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
 ਵੇਨੇ ਨਾਸਾ ਮੇਂ ਸੁਸਕਾ ਬਰਾ ਬਰਚ
 ਲਨ ਸੁਖਮਨਾ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਸਮੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਬਿਨ ਵਾਨ ਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸ ਅੰਤ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ
 ਬਤਾਨ ਯਹ ਸੁਰੇ ਦੇ ਕੀ ਆਗਾ ਹੈ

ਸੁਪਰਵਾਣ० ਦੇ० ਸ੍ਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੁ
 ਸੁਪਰਸੁਜਾਣ० ਦੇ० ਚ ਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਤੁਰ ਮੇਰੇ ਤੁਰ ਅਰਥਾਤ ਕ੍ਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ੀ
 ਸੁਹਾਗਣੀ ॥ ਸੁਹਾਗਣੀ ॥
 ० ਵਾ० ਤਿਤ ਕੀ ਦੇ ਕਾ ਕਾ ਬਿਤੀ ਗੁ
 ਤ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਰੂਪ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ

ਜਮਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਨੋ ਵਹੀ ਕਾ ਜਾਮ
 ਸੁਤੀ. ਦੇ. ਸੋਈ ਯ. ਅਜਨ ਸੁ [ਵਹੈ
 ਤੀ ਕੀਤ ਸਿਉ ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁੜ ਜਾਇ-
 ਭਗਤ ਮਾਪਨੀ ਦਸ ਕਹੇ ਅਜ ਮੇਂ
 ਬਿਰਥਿਤੀ ਕਰ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਅਪਰੇਖਨ
 ਹੀ ਕੀਆ ਸੁਆਮੀ ਏਸੀ ਦੁਖ ਸੇ ਮੇਂ
 ਰਹਿਰਦਾ ਬਰੇ ਬਰ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੈ।
 ਇਸ ਸੇ ਜਨਤਾ ਹੂੰ ਦੁਹਾਗਣੀ ਪ੍ਰਮੇ
 ਵਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੀ ਨੇ ਕੀ ਬੁਰੀ ਹੀ ਦਸਾ
 ਹੋਵੇ ਗੀ ਤੇਭੀ ਉਨ ਕੋ ਪੁਛਨ ਚਹੁ
 ਤਾ ਹੁ ਜੋ ਹੋ ਦੁਰਭਾਗੀ ਚਿਤੁ ਮਾਰੀ ਅ
 ਵਸਾ ਕੇ ਸੇ ਬੀਤੇ ਹੈ ਪੁਨਾ ਸੁਤੀ ਸੁ
 ਤੀ ਸੁਲੁਥੀਆ

ਸੁਤਾ. ਸੀ. ਪੁੜੀ, ਪੰ. ਚਿਤ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜੋ
 ਸੇ ਮੇਰੀ ਸੁਤਾ ਆਪ ਕੋ ਮਿਲਨੇ ਕੀ
 ਥੀ, ਅਪਨੇ ਆਪ ਯ. ਸੁਤੇ ਸਿਧਰੂ
 ਸੁਰਤੇ. ਦੇ. ਬੁਧੀ ਮਨੇ ਕੀ ਪਧਾਰਿ ਚਿ
 ਯ. ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ, ਬੁਧੀ
 ਮਨ ਯ. ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨ ਜ
 ਝਾ-ਕੋਨ ਪੀਠਿਤ ਹੈ ਕੋਨ ਮੂਰਖ ਹੈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਯ. ਸੁਰਤੀ ਕੇ ਮਾਰਗ ਚਲ

ਕੇ ਪੁਨਾ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ-ਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮਾ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਦਿ ਸੇ
 ਸੁਰਤਿ. ਪੰ. ਧਾਨ ਯ. ਫਾਹੀ ਸੁਰ
 ਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸ-ਨੋ ਕੋ ਕੇ ਫਸਨੇ
 ਮੇਂ ਧਾਨ ਹੈ ਅਰ ਪਾਤਸਾਹੋਂ ਵਾਲਾ
 ਵੇਸ ਹੈ, ਸੀ. ਸ੍ਰੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਤੀ ਯ. ਸੁਰ
 ਤਿ ਸਮਾਇਣ-ਨਿਦਿਧਾਸਨ ਰੂ
 ਪੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤ ਮੇਂ ਉਪਦੇਸ ਵਧ ਕੇ
 ਜਮਾਵਨ ਹੋਤ ਜਮਨ ਹੈ, ਸ੍ਰੇਸ਼ ਪ੍ਰੀ
 ਤੀ ਵਾਲਾ, ਬੇਦ ਯ. ਸੁਰਤਿ ਸਿਮਿ
 ਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੰਦਰ, ਪੰ. ਖਬਰ
 ਸੁਰਤ. ਗੁ. ਸੋਭਤੇ ਹੈ
 ਸੁਟਤੇ. ਦੇ. ਸਵਟ ਕਰਤੇ ਹੈ ਯ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਸੁਟਤੇ
 ਸੁਮਤਿ. ਸੀ. ਸ੍ਰੇਸ਼ ਬੁ [ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਧੀ ਭਕਤਿ ਕਰਨੇ ਕੀ ਯ. ਸੁਮਤਿ
 ਜਲ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤ-ਸ੍ਰੇਸ਼ ਬੁਧੀ ਵ
 ਲਾ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਾ ਬਭਾ ਸੁਮਤਿ ਪੁਰ
 ਸੁਚਿੱਤ. ਸੀ. ਸ੍ਰੇਸ਼ ਚਿੱਤ ਵਾਲਾ [ਖ ਹੈ
 ਯ. ਸੁਚਿੱਤ ਚਿਤੈਨ-ਹਮ ਕੋ ਸਾਵਧ
 ਨ ਚਿੱਤ ਵਾਲਾ ਕਰੇ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਿਹੀ ਸੇ

ਸੁਰਤੁੰ ਦੇ. ਸੁਟਨਾ

ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ. ਸੰ. ਪੰਡਿਤ

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁੰ. ਸੰ. ਉਤਮਕਰਮਯ: ਦੁਕ੍ਰਿ

ਤਸੁਕ੍ਰਿਤਬਰੋਕਰਮਰੀ

ਸੁੰਨਤੁੰ. ਅ. ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਕੋਸਿਰਧੋਨੇ

ਆਦਿ ਮਹੀਮਦ ਪੈਯੰਬਰਕਾ ਚਲਾ

ਯਾਰਿਵਾਜ ਯ: ਸਰਮਸੁੰਨਤਸੀ

ਲੋਰੋਜਾ - ਮੰਦਕਰਮੇਸੇਲਜਾਕ

ਰਨੀਯਹਸੁੰਨਤ. ਪੈਯੰਬਰਕੀਬ

ਤਾਈਕ੍ਰਿਯਾਕਰੋ ਉਤਮਸੁਭਾਵਧਰ

ਨਾਰੋਜਾਰਖੋ ਲੋਰੋਮੇਸੁੰਨਤਲਿਗ

ਕੇਅਗਭਾਗਕੀ ਤੁਚਾਕਟਾਦੇਨੇ

ਕੋਜਾਨਤੇਹੈ ਉਸਕਾਈਹਾਂਗ੍ਰਹਣ

ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕੇ ਉਸਕਾਨਮਖਤਨਾ

ਹੈ ਸੁੰਨਤਨਹੀਂ।

ਮੁਕਤੀ

ਸੁਗਤਿ. ਸੰ. ਸੇਸੁਗਤਿ ਅਰਥਤ

ਸੁਭਗਤਿ. ਸੰ. ਸੇਸੁਭਗਤੀਕੋਯ:

ਸਾਧੂਹੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਨੇਹਰਿ

ਲਏਖਜਾਨੇਪਾਈ।

ਸੁਅਸਤਿ. ਦੇ. ਕਲਆਣਯ. ਸੁ

ਅਸਤਿਆਬਬਾਣੀਬਰਮਾਉ-ਕ

ਲਆਣਕੇਅਰਬਬਾਣੀਹੈਬ੍ਰਮਾ

ਸੰਬੰਧੀਬੇਦਰੂਪ- ਪੁਨਾ ਸੁਅਸ

ਤਬਿਵਸਬਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾ ਸੁ

ਸਿ ਸੰ.

ਵਾਲੀ

ਸੁਭਵੰਤੀ. ਦੇ. ਉਤਮਆਚਰਣ

ਸੁਖਦਾਤਾ. ਸੰ. ਸੁਖਦੇਨੇਵਾਲਾ

ਸੁਖਦੇਨੇਵਾਲੇਨੇ ਯ: ਜਿਨਕਉ

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ

ਸੁਗੰਧਤ. ਗੁ. ਸੁਗੰਧਿ ਯ: ਜਿ

ਹਪਸਾਦਸੁਗੰਧਤਤਨਲਾਵੇ

ਸੁਧਮਤਿ. ਸੰ. ਉਤਮਮਾਤਿਯ:

ਸੁਧਮਤਿਕਰਤੇਹਿਰਲਈ

ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿ. ਗੁ. ਪਰਮਾਤ

ਮਾਮੋਬਿਤੀਲਾਵਣੀ

ਸੁਆਰਥ. ਦੇ. ਸੁਾਰਥੀਕੇ ਕਾ

ਰਯਕੀਸਿਧੀ ਯ: ਸੁਆਰਥ

ਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇ, ਸੁਪ੍ਰਯੋਜਨੀ

ਯ: ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰ

ਥੀ- ਮਨਮੁਖਪੁਰਖਅਪਨਾ

ਪ੍ਰਯੋਜਨਸਿਧਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ

ਸੁਪੇਦਾ. ਦੇ. ਸੁਕਲਵਸਤੂਓ

ਕੇਯ: ਸੁਪੇਦਾਂਸੇਵੰਨ - ਕਾਲੀ
 ਰਾਤੇਮੇਸੁਕਲਵਸਤੁਓਕੇਵਹੀ
 ਰੰਗਰਹਤੇਪੈਂ ਕਾਲੇਨਹੀਹੋਤੇ,
 ਸੁਪੇਦਪੈਸਾਕ ਯ: ਸੁਪੇਦੀ
 ਸਤਦਾਨ

ਸੁਪੇਦੰ ਦੇ. ਚਿਟੇ. ਸੁਕਲਯ:
 ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸਪੀਅ
 ਸੁਹਦੇ. ਅ. ਸਹੀਦਕਾਬਹੁਲ
 ਬਚਨਹੈ ਸਹੀਦਕਾ ਅਰਥਗ
 ਵਾਹ ਐ ਧਰਮਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇ
 ਵਾਲੇਹੈਂ ਯਾਂਤੇ ਈਹਾਂ ਸਹੀਦ
 ਧਰਮਕੇ ਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇਵਾਲੇ
 ਐ ਸੁਹਦੇ ਧਰਮਕੀ ਗਵਾਹੀ
 ਦੇਨੇਵਾਲੇ ਵਾ ਸੁਹਦੇ ਧਰਮ
 ਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇਵਾਲੇ ਸਹੀਦ
 ਸਾਮਾਨਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇਵਾਲੇ
 ਐਸੇ ਅਰਥੋਂਕਾ ਭੇਦਹੈ ਯਾਂਤੇ
 ਪੁਨਰੁਕੁੰਨੀ ਨਹੀਂ ਯ: ਸੁਹਦੇ
 ਔਰਸਹੀਦ। ਸੁਹਦਾਇ ਅ.

ਸੁਰੇਦੰ. ਫਾ. ਰਬਾਬ

ਸੁਆਦੀ. ਦੇ. ਸੁਆਦ ਯ: ਸੁ

ਆਦੀਰਸਹਾਪੁਨਾ ਮੋਹਿਓ
 ਸੁਆਦਬਿਕਾਰ

ਸੁਖਾਂਦੀ. ਪੰ. ਭਲੀਲਗ
 ਤੀਹੈ

ਸੁਖਸਾਂਦੰ. ਪੰ. ਸੁਖਐਸਾ
 ਤਿ ਯ: ਸੁਖਸਾਂਦਘਰਆ
 ਵਿਆ - ਆਨੰਦਐਸਾਂਤ
 ਰੂਪਥਾਨਮੇਂਆਏ

ਸੁਰਰਿਦੰ. ਗੁ. ਮਿਤ੍ਰ. ਸੁਹਿਦ ਯ:
 ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਰਰਿਦਤੀਨਤਾ

ਸੁਰਗੀਦੁੰ. ਗੁ. ਸੁਰਗਮੇ ਪਜਲੀਤ
 ਇੰਦ੍ਰਪਨਯ: ਕੋਈ ਬਾਛੇਭਿਸਤ

ਸੁਸਬਦੰ. ਸੰ. ਸੇਸ੍ਰਸ ਕੋਈ ਸੁਰਗੀਦੁੰ
 ਬਦਸੇਬ੍ਰਮਕਾਵੇਤਾਹੋਤਾਹੈ ਯ: ਸੁ
 ਸਬਦਗਿਆਨੀ

ਸੁਭਪਦੰ. ਸੰ. ਸੁਭਥਾਨ

ਸੁਧੰ. ਸੰ. ਕੇਵਲ, ਨਿਰਦੋਖ, ਪਵਿ
 ਤ੍ਰਯ: ਸੁਧਮਤਿਕਰਤੇਹਿਰਲਈ

ਮਲਹੀਨ, ਗੁ. ਸੋਧੀਆਂਹੁਈਆਂ
 ਵਾਰਜੈਸੇ ਵਾਰਾਪੀਛੇਸੁਧਅਰ

ਥਾਤਅਸੁਧਦੋਖਗਹਿਤਨਿਰਦੋ

ਖ, ਪੰ. ਖਬਰ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਸੁਧ ਲੀ
 ਜੀਓ- ਮੇਰੀ ਖਬਰ ਲਈਓ, ਸੋਝੀ
 ਸੁਧਾ. ਪੰ. ਸਹਿਤ ਯ. ਓਹ ਧਨ ਭਾ
 ਗ ਸੁਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਧਾ- ਵ
 ਹੁ ਉਤਮ ਭੁਗੋ ਸਹਿਤ ਹੈ, ਸੀ. ਅ
 ਮਿਤ, ਮੰਦਰ ਲਿਖਨੇ ਕੀ ਕਲੀ
 ਜਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਲਿਖੇ ਜਨ ਮੰਦਰੇ
 ਕਾ ਨਾਮ ਸੋਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪੰ. ਕੇਵਲ. ਸਿ
 ਸੁਧੀ. ਪੰ. ਨਿਗੀ. ਕੇਵਲ ਯ. ਪ ਰ
 ਗਨੇਵਾ ਧਰਮ ਲ ਮੁਖ ਸੁਧੀ, ਸੀ.
 ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੁਧੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ
 ਸੁਧਿ. ਸੀ. ਪਾਵਿਤ੍ਰਤਾਈ
 ਸੁਰੰਧ. ਸੀ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰੀਧ. ਖਸਬ, ਗੰ
 ਬਜਾਹ ਬਜੀ ਮੇਂ ਆਸਾਰਾਗ ਮੇਂ
 ਚੋਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੇ ਵੇਦ ਸਬਦ ਕੇ
 ਅੰਤ ਸੁਰੰਧ ਪਾਠ ਕਹੀ ਕਹੀ ਭੂ
 ਲਕੇ ਲਿਖਾਈਓ ਸੇ ਲਿਖਾ ਗਯਾ
 ਹੈ ਸੋ ਅਸੁਧ ਹੈ ਸਹੀ ਪਾਠ ਸੁਧੰਗ
 ਹੈ ਸੁਧੰਗ ਕਾ ਸਹੀ ਸੁਧੰ ਹੈ ਸੁਧੰ
 ਕੇ ਧਨ ਸੁਧੰਗ ਅੰਮੇ ਬਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
 ਜਿਥੇ ਕੇ ਬਨ ਪਟੀ ਮੇਂ ਸਿਧੀ ਕਾਇਆ
 ਲਿਖੀ ਹੈ

ਸੁਕਲੀਧੇ. ਗੁ. ਸੁਕ ਜਾਵੇ ਹਨ
 ਸੁਧ ਹਾਧੇ. ਗੁ. ਸੁਧ ਹੋਗਾ ਵੇ ਹੈਂ ਗੁ
 ਰੋ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇਧ. ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ
 ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ. ਵ. ਅਫੁ ਹਯੋ
 ਰ ਸਮਾਧੀ. ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਸਮਾਧਿ
 ਸੁਗਤਿ ਬੁਧਿ. ਸੀ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ
 ਬੁਧੀ ਯ. ਸੁਗਤਿ ਬੁਧਿ ਚਤੁਰਾਈ
 ਸੁਨ. ਦੇ. ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਯ. ਸੁਨ ਮਨ
 ਮਿਤ ਪਿਆਰਿਆ ਪੁਨਾ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨ ਸਜਨੀ, ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੇ ਯ.
 ਜੋ ਜਨ ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤ, ਸ੍ਰਵ
 ਨ ਕਰੇ ਯ. ਸੁਨੇ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ
 , ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੀ ਯ. ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ
 ਸੁੰਨ. ਦੇ. ਅਫੁਰ. ਨਿ. ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ
 ਰਸੀ ਕਲਪ ਯ. ਸੁੰਨ ਸੰਧਾ ਤੇਰੀ ਦੇ
 ਵਦੇਵਾ- ਹੇ ਸੁਨ ਮ ਸਰਬ ਕਲਪ
 ਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਪਰਮਾਤ
 ਮਾ ਸੰਧਾ. ਤੇਰਾ ਹਮ ਧਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ
 ਤੂ ਅਪਨੇ ਆਸਚਰਯ ਰੂਪ ਸੇ ਸਭ
 ਮੇਂ ਸਮਾਯਾ ਹੁਆ ਹੈ ਬਚਨ ਤੁਰੇ ਮੇਂ
 ਅੰਤ ਰਸੀਨ ਬਹਰ ਸੁੰਨੀ ਪੁਨਾ ਪੁ

ਉਣ ਪਈ ਸੁਨੇ ਤੇ ਸਜੇ ਐਸੇ ਅਫ
 ਸੁਖਮਨੀ ਦੇ ਸੇਸੁ ਬਾ ਰਹੀ ਕਹਾ ਹੈ
 ਨਮੋਂ ਤਾ ਵਸਤ ਸੰਗ ਮੇਂ ਯ. ਬੈਠ ਸੁ
 ਬਾਨ ਕਹਾ ਗੁਣ ਤੇ ਰੇ ਪੁਨਾ ਪੰਨ ਸੁ
 ਸੁਜਨ. ਸੀ. ਸੇਸੁ ਜਨ ਬਨ ਪੰਨ ਓਇ ਭਵ
 ਸੁਖਾਨੇ. ਦੇ. ਭਲੇ ਲਗੇ ਯ. ਗੁਰ ਨ
 ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅਰੇ
 ਸੁਪਨ. ਦੇ. ਸੁਫਨਾ ਯ. ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ
 ਸੁਪਨੇ. ਦੇ. ਸੁਪਨ ਮੇਂ ਯ. ਰੈਨਾਈ
 ਸੁਪਨੇ ਹੁਕਮ ਕਾਇ ਕੇ
 ਸੁਜਨ. ਦੇ. ਸੇਸੁ ਗੁਨ ਵਾਲ. ਚਤੁ
 ਰ ਯ. ਆਪੇ ਚਤੁਰ ਸੁਜਨ
 ਸੁਮਨ. ਦੇ. ਪੁਸਪ, ਦੇਵਤਾ
 ਸੁਵੰਨ. ਗੁ. ਸੈਠ ਮੇਂ ਯ. ਸੁਤਨੇ ਸੁਖੀ
 ਸੁਵੰਨ-ਸੁਖਵਾਲੀ ਪਰਮਾਤਮ ਸੇ
 ਹਜਾ ਮੇਂ ਸੇਏ ਹੈ
 ਸੁਖੇਨ. ਗੁ. ਸੁਖੀ ਹੈ ਯ. ਜਿਸ ਨ
 ਮਰਿਦੇ ਸੇਸੁ ਹਜ ਸੁਖੇਨਾ
 ਸੁਖਮਨੇ. ਗੁ. ਸੁਖਮਾਣਾ ਹੈ
 ਸੁਖਮਨਾ. ਦੇ. ਇੰਨ ਪਿੰਗਲਾ ਕੇ
 ਮਧਕੀ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀ

ਸੁਰਜਨ. ਸੀ. ਦੇਵਤਾ ਐ ਮਨੁਖ
 , ਗੁ. ਸੇਸੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਯ. ਸੁਰਜਨ
 ਭਾਨੀ ਤਾ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਸੁਜਨ ਸੀ.
 ਸੁਰਜਨ ਦੁਰਜਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਕਹਾ
 ਗਾਯਾ ਹੈ ਜੇਸੇ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ
 ਸਰਗੁਣ ਕਥਨ ਹੈ
 ਸੁਖਮਨ. ਦੇ. ਮਨ ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਸੰਤੋਖ ਸੇ ਯ. ਸੁਖਮਨ ਸੰਤੋਖਾਏ, ਪੇ
 ਮਭੁਗਤੀ ਯ. ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨ ਹਰੀ
 ਸੁਲਤਾਨ. ਅ. ਚੜ੍ਹਵਰਤੀ ਪਾ ਰੇ
 ਤਸਾਹ ਯ. ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਾ ਮੇਲ ਲ
 ਸੁਖਮਨ. ਅ. ਪਦਿਤ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਸਕਰ
 ਸੁਰਤਾਨ. ਦੇ. ਪਰਜਾ ਦਿਸੁਰੇ ਕਾ ਫੈ
 ਲਾਵ ਇੰਨ ਪਿੰਗਲਾ ਕਾ ਫੈਲਾਵ ਯ.
 ਸੇਸੁਰਤਾਨ ਜੇ ਦੁਇ ਸੁਰਤਾਨੇ. ਇ
 ਵਾ ਪਿੰਗਲਾ ਮੇਂ ਸਾਸ ਕਾ ਫੈਲਾਵ ਕਰੇ
 ਸੁਖਚੈਨ. ਫ. ਸੁਖ ਐਸਾ ਤੀ
 ਸੁਤੁਭਾਨ. ਦੇ. ਸੁਰਯ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਮਰ
 ਜਯ. ਦੇਖ ਪੁਤਾ ਪਸੁਤ ਭਾਨ ਰਹਿਓ
 ਸੁਹਾਵਨੀ. ਗੁ. ਸੁੰਦਰ ਯ. ਸੇਭ ਸੁ
 ਸੁਖਮਨੀ. ਗੁ. ਸੁਖ ਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ

ਦਾਈ ਅਰਥਾਤ ਉਤਮ ਰਤਨ ਵਤ
ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਭੋਗ ਤਥਾ ਦੁਖ ਐ
ਦੁਖ ਦਾਈ ਰੋਗਾ ਜਨਮਾਦਿ ਕੋ ਕਾ
ਭਯ ਸੰਸਯ ਬਿਪਰਯ ਸਰੂਪ ਭਰ
ਮਾਇਨ ਸਭ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰਾ ਪੁਨਾ
ਸੇਸ ਨਾਮ ਸੁਧ ਕਰਮ ਰੂਪ ਉਚੀ ਸੇ
ਭਾ ਕੋ ਬਨਾ ਕਰਾ ਅੰਤ ਕੋ ਮੁਕਤੀ
ਰੂਪ ਸੁਖ ਦੇਨੇ ਸੇ ਨਾਮ ਸੁਖਮਨੀ ਪੈ
ਯਹੀ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਗੁ
ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮਹਾਤਮ ਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਯ. ਦੁਖ ਰੋਗ
ਬਿਨ ਸੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਸਾਧਨਾਮ ਨਿਰ
ਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚਤਾ
ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਨੀ। ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁ
ਣ ਨਾਮ ਸੁਖਮਨੀ। ਰਤਨ ਸੇ ਜੋ
ਹਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇਭੀ ਇਸ ਮੇਂ ਭਾਰੋਂ ਨੇ
ਆਦਿ ਮੇਂ ਸੂਚਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਸੁਖ
ਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ। ਭ
ਗਤ ਜਨ ਕੇ ਮਨ ਬਿਸਰਾਮਾ। ਰ
ਤਨ ਕੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵਤ ਇਸ ਬਾ
ਣੀ ਮੇਂ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਮੋਂ ਕੀ ਕੀਰ

ਤਨਾਦਿ ਭਗਤੀ ਪੈ ਐ ਤਿਸ ਕਾ ਟ
ਲ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਭੇਦਨ ਭਾਈ। ਤ
ਥਾ ਬ੍ਰਮ ਗਮਨੀ ਆਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਾ।
ਆਦਿ ਬਚਨੋਂ ਮੇਂ ਕਹਾ ਅਭੇਦ
ਗਨ ਪੈ ਜਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਭਗਤ
ਜਨੋਂ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ ਸਰਬ
ਦੁਖੋਂ ਕੀ ਹਾਨੀ ਰੂਪ ਬਿਸਰਾਮ ਹੋਵੇ
ਸੁਰਗਾਨਾ ॥ ਗੁ. ਸੇਸ ਗਾਨਵਾ ॥ ਪੈ
ਲੀ ਪੈ ਯ. ਤੂ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ ਤੂ ਹੀ ਸੁ
ਰਗਾਨਾ। ਸੇਸ ਗਮਨ ਯ. ਗਿਧੇ ਬੁ
ਧਿ ਸੁਧਿ ਸੁਰਗਿਆਨ - ਸੁਰਕਾਮੁ
ਲਸੁ ਪੈ ਯਾਤੇ ਸੁਰਗਾਨ ਸੰ.
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੰ. ਅਨੰਦ ਕਾ ਬਾ
ਨ. ਖੁਸੀ ਕੀ ਜਗਹ ਯ. ਸੁਖ ਨਿਧਾ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਪੈ ਅਭਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿ
ਆ-ਇਸੀ ਸੇ ਭੰਗ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਖ ਨਿ
ਧਾਨ ਨਿਕਸਾ ਪੈ
ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ॥ ਸੰ. ਸੁੰਦਰ ਪੈ ਮੁ
ਖ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਹਰੀ ਕੇ ਮੁਖ ਕੇ ਦੇਖ
ਕੇ ਯ. ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ
ਸੁੰਨਮਸੁੰਨੀ ॥ ਗੁ. ਮਹਾ ਅਫੁਰਸ

ਰੂਪਸ. ਤਿਭਵਣ ਸੁੰਨਮਸੁੰਨੀ
 ਸੁਖਜਸੁਜਨ. ਗੁ. ਚਤੁਰਸੇਚਤੁ
 ਸੁਰਾਪੀ. ਸੀ. ਸਰਾਬੀ [ਰ
 ਸੁੰਨਗੁਫਾ. ਗੁ. ਅਫੁਰਦਰੂਪ
 ਸੁਖਲਾਗਬਾ. ਵ. ਅਨੰਦਲਗ
 ਤਾਪੈਭਾਵਸੁਰੀਧੀਲਗਤੀਪੈ।
 ਯ. ਬਾਵਨ ਬੀਖੁਬਾਨੇ ਬੀਖੇਬਾਸ
 ਤੇਸੁਖਲਾਗਬਾ - ਬਾਵਨਚੰਦਨ
 ਕਾਭਿਛਜੇਸੁਰੀਧਵਾਲਾ ਬਨਭਿ
 ਖੇਪੈ। ਤਿਸਕੀਸੁਰੀਧਸੇਸਤੁਭਿ
 ਛੇਕੋਸੁਰੀਧੀਲਗੇਪੈ। ਅੰਸੇਉਤ
 ਮੇਕੇਮੇਲਸੇਸਤੁਕੋਸੁਖਹੋਵੇਪੈ

ਸੁਰੁ. ਸੀ. ਭੁਲਾ

ਸੁੰਮ. ਦੇ. ਜਲਕੇਚਸਮੇ. ਨਿਰਸ਼ਰ
 ਯ. ਨਦੀਆਹੋਵੇਧੇਣਵਸੁੰਮਹੋਵੇਦੁ
 ਧਘੀਉ, ਫਾ. ਘੋੜੇਕਾਪੇਰ

ਸੁਆਮੀ. ਦੇ. ਪਤਿ. ਸੁਆਮੀਸੀ.
 ਸੁਖਹਗਾਮੀ. ਦੇ. ਜਬਸੇਸੁਆਮੀਨੇ
 ਨਦਰਕਰੀਤਬਸੇਸੁਖੇਮੰਗਮਨ
 ਕਰਨੇਵਾਲੇਭੁਏਯ. ਮਿਲੇਸੁਆ
 ਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀ

ਸੁਖਬਿਸੁਆਮ. ਸੀ. ਸੁਖਮੇਂਬਿਤੀ
 ਸੁਬਿਦਾ. ਸੀ. ਸੇਸੁਆਤਮਗਾ
 ਸੁਭੰਤਤੁਯੀ. ਵ. ਸਭਮੇਂਸੋਭ[ਨ
 ਸੁਰ. ਸੀ. ਸੁਰਗਵਾਸੀਦੇ [ਤਾਪੈਤੁ
 ਵਤ, ਉਤਮਗੁਟੇਵਾਲੇਪੁਰਖਅ
 ਰਬਾਤਸੁਰੀਸੀਪਦਾਵਾਲੇਪੁਰਖ
 , ਜੇਸੁਸੇਸੁਜਨੇਪ੍ਰਤਿਬਾਂਛਿਤਫ
 ਲੋਕੋਰਦੇਵੇਤਿਨਕਾਨਾਮਸੁਰਪੈ
 ਵਾਮਮਤਮੇਸੁਰਾਗ੍ਰਹਣਕਰਨ
 ਵਾਲਿਓਕਾਨਾਮਸੁਰਪੈਨਾਗ੍ਰਹ
 ਟਕਰਨਵਾਲਿਓਕਾਨਾਮਅਸੁ
 ਰਪੈਸੇਤੀਤੁਅਪ੍ਰਮਾਣਪੈਯਾਤੇ
 ਵਹੁਅਰਬਪ੍ਰਮਾਣਨਹੀ

ਸੁਰਾ. ਸੀ. ਸਰਾਬਯ. ਸੁਰਾਅਪ
 ਵਿਭਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸ
 ਸੁਕਰ. ਯ. ਧਨਕੇਲਾਭਹੋਤ[ਰੀ
 ਧਨੀਪੁਰਖਕੀਉਸਤਤੀਕਰਨੀ
 ਸੁਮਾਰ. ਫਾ. ਗਿਣਤੀ. ਹਿਸਾਬ
 ਸੁਤਾਰਿ. ਸੀ. ਸੇਸੁਨੌਕ. ਜਹਾਜ
 ਸੁਮੇਰੁ. ਸੀ. ਸੁਮੇਰੁਪਰਬਤ
 ਸੁੰਦਰ. ਸੀ. ਸੋਹਣਾਯ. ਅਤਿਸੁੰ

ਦਰਕੁਲੀਨਚਤਰਮੁਖਗਿਆਨੀ
ਪੁਨ ਸੁੰਦਰਮਾਯਾਸੋਹ-ਅਛੀ
ਲਗੀਪੈਮਾਇਆਠਗਨੀਗੁਰੂ
ਅਮਰਜੀਕਪੜੇਤਾਜਿਸਕੀਰੀ
ਬਜੀਮੇਂਸਦਬਾਣੀਪੈਗੁਰਅਮ
ਰਜੀਕੇਮੋਹਰੀਤਿਨਕੇਅਰਯਾ
ਟੀਉਨਕਾਪੁਤ੍ਰਸੁੰਦਰਹੁਆ

ਸੁੰਦਰੀ॥ਸੀ॥ਇਸਤੀ

ਸੁਖਿਰ॥ਦੇ॥ਸ੍ਰੇਸ਼ਥਿਰਸੁਖਿਰਸੀ॥

ਸੁਨਾਰਾ॥ਦੇ॥ਸੁਨਿਯਾਰਸੁਜੋਨਰਾ

ਸੁਨਾਰਾ॥ਗੁ॥ਸੁੰਨ [੩੩] ਤੇਹਿਰੇਸੁਨਾਰਾ

ਸੁਧਾਕਰ॥ਸੀ॥ਚੰਦਮਾ

ਸੁਰਨਰ॥ਗੁ॥ਨਰੋਮੇਂਬੂਦੇਵਯ॥

ਸੁਰਨਰਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਾਵੇ,ਦੇ

ਦਯੋਮਨੁਪੋਕੇਯ॥ਸੁਰਨਰਨਾ

ਸੁਪਾਰੋ॥ਦੇ॥ਚੰਡਾਲ [ਬਨਬਤੁ]

ਜਾਤੀ,ਬਾਲਮੀਕੀਯ॥ਬਾਲਮੀਕ

ਸੁਪਾਰੋਤਰਿਓ [੩੪] ਇਸਤੀ

ਸੁਤੁਦਾਰਾ॥ਸੀ॥ਪੁਤ੍ਰਕੀਇਸਤੀ,ਪੁ

ਸੁਨਾਗਰ॥ਸੀ॥ਸ੍ਰੇਸ਼ਥਚਤੁਰਧਨੰ

ਤਰਿਵੈਦਯ॥ਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇ

ਨਾਈ

ਸੁਰਖਰੂ॥ਫ॥ਲਾਲਮੁਖਅਰਥ

ਤਨਿਸਪਾਪਪਾਤਿਵਾਲੇਪੁਰਖ

ਸੁਰਸਰੀ॥ਦੇ॥ਗੀਗਾਸੁਰਸਰਿ

ਸੁਨੀਅਰ॥ਗੁ॥ਕੰਨਯ॥ [੩੫] ਸੀ॥

ਸੁਨੀਅਰਬਹਗਾਏ।ਪੁਨਾ।ਸੁਟੀ

ਅਰਸੇਪਰਵਾਣਜੇਸੁਟੇਦੇਸਚ

ਸੁਪਸਾਰੋ॥ਗੁ॥ਸੁਖਉਤਮਹੋਤ

ਸੁਧਾਖਰ॥ਸੀ॥ਸੁਧ॥ਪਾਵਿਤ੍ਰ [੩੬] ਯੇ

ਅਖਰ॥ਅਥਿਨਾਸੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ

ਯ॥ਜੁਝੇਨਾਹੀਏਕਸੁਧਾਖਰਾਪੁ

ਨਾਏਕਸੁਧਾਖਰਜਾਕੇਹਿਰਦੇਵ

ਜਿਅਤਿਨਬੇਦਹਿਤਤਪਛਾਨੇ

ਆ,ਸੁਧਅਖਰੋਫਾਲਾਪਾਠ

ਸੁਆਨਸਤੁ॥ਦੇ॥ਕੁੰਤਿਓਕਵੈ

ਫੀਚੰਡਾਲਬਾਲਮੀਕੀ।ਉਗੀਲੇ

ਕਦੁਗਤਿਖਸਮੇਕੁੰਤੇਕਮਾਸਤੀ

ਖਲੇਤੇਹੈ॥ਜਿਨਸੇਬਿਦੁਮਿਤ੍ਰਨੇ

ਖਨੇਹੇਤਮਾਸਲੀਆਥਾ।ਸੁਨਾਮ

ਕੁੰਤੇਕਾਪੈਤਿਸਕੇਖਨੇਹੇਤਪਕਾਨੇ

ਸੇਚੰਡਾਲੋਕੇਸੁਪਚਐਸੁਪਾਕ

ਦੋਨੋਨਾਮਹੈ॥ਉਨਕੇਬਰਾਬਰਅ

ਰਬ ਵਲਾ ਹੀ ਸੁਨ ਸਤੁ ਨਾਮ ਹੈ। ਪਾ
 ਡੇਵੇ ਕੇ ਯਗਮ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਅਪਨੇ
 ਭੁਕੁ ਬਾਲ ਮੀ ਕੀ ਦੁਪਚ ਕਾ ਪੁਸ਼ਨ
 ਕਰ ਯਾ ਯਾਹ ਜੈਮੁਨੀ ਅਸੁ ਮੇਧ ਮੇਂ
 ਬਿਸਤਾਰ ਸੇ ਕਬ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਾ ਕਬਾ
 ਕੇ ਭਾਵ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁਆਸ ਸੁਆ
 ਜਾਤਿ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਵੇ ਹੇਤੁ ਲਿਖਾ
 ਹੈ ਰਾਮਾ ਯਥਾ ਬਨਾਨੇ ਵਾਲਾ ਰਿਖੀ ਪ
 ਹਲੇ ਬਟ ਵਾਰਾ ਬਾ ਚੰਡਾਲ ਨਹੀਂ ਬਾ,
 ਅਰਥਾ ਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਝੇਤਾ ਮੇਂ ਹੁ
 ਆ ਯਾਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਦੁਪਚ ਮੇਂ
 ਸੁਆਵਸਿਰੀ॥ ਗੁ॥ ਹੁਆ ਦੁਸਰ ਹੈ
 ਸੁਰਬ ਕੀ ਸੋਭਾ

ਸੁਆਵਗੀਰ॥ ਵਾ॥ ਸੁਰਬ ਕੇ ਪਕ
 ਝਨੇ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਮਤਲ ਵਕੇ ਸੀ
 ਗੀਯ। ਜਾ ਸਤ ਗੁਰੁ ਸਰਾਫ ਨਦਰ
 ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭ ਉ
 ਸੁਪਨੀਤਰ॥ ਗੁ॥ ਸੁਪਨੇ ਘੜ ਆਏ
 ਕੇ ਬੀਚ ਭਾਵ ਭੁਲਾਵੇ ਕੇ ਅੰਦਰ
 ਸੁਕਰਾਸਿਰੀ॥ ਗੁ॥ ਜੋ ਸੇਸੁ ਗੀਤਿ
 ਸੇ ਕਫਲ ਗਾਵੇ ਹੈ ਜੀਵੇ ਕੇ ਸਿਰੇ

ਪੇ ਵਹੁਕਾਲ _____ ਰਨੁਧੇ
 ਸੁਭਰਭੁਰੇ॥ ਵਾ॥ ਸੇਸੁ ਭਰ ਕੇ ਪੁ
 ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਵੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਬ
 ਸੁਰਗ ਵਾਸੀਓ ਕੇ ਤਬ ਭਾਜ ਲੋਗੇ
 ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਹੈ ਯ। ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ
 ਸੁਹੇਲਾ॥ ਪੰ॥ ਸੋਭਾ॥ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ
 ਸੁਗਮ ਯ। ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ
 ਸੁਖਾਲਾ॥ ਪੰ॥ ਸੁਗਮ॥ ਸੋਭਾ
 ਸੁਆਲ॥ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ। ਸਟਾਲ ਠਾ।
 ਸੁਵਲੀ॥ ਪੰ॥ ਸਸਤੀ ਯ। ਹਰਿ ਲਦੇ
 ਸੁਖਸਾਲ॥ ਵਾ॥ ਉਤ॥ ਖੇਪ ਸੁਵਲੀ
 ਮਸੁਖ ਯ। ਨਨਕ ਸੁਖਸਾਲ॥ ਸਾਰ ਸੁਖ
 ਸੁਖਸੈਲ॥ ਵਾ॥ ਸੁਖ ਮੇਂ ਸੈਲ ਕਰਨੇ
 ਅਰਥਾਤ ਬਿਚਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ। ਮਹਾਪੁ
 ਨੀਤ ਭੁਏ ਸੁਖਸੈਲ, ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੈਲ
 ਕਾ ਈਹਾ ਸਰਬ ਅਰਥ ਹੈ
 ਸੁਖਬਾਲੇ॥ ਗੁ॥ ਸੁਖ ਉਚੇ ਅਰਥਾ
 ਤਬ ਹੁਤੇ ਹੇਤੇ ਹੈਂ ਰਤੇ ਹੈਂ ਜਿਗ੍ਰਾਸੀਜਨ
 ਸੁਣਿਤ ਬਾਲਾ॥ ਵਾ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਵਨ ਕ
 ਸੁੰਨਮੰਡਲ॥ ਵੇ॥ ਅਫੁਰਥਾਨ ਸਰ
 ਬ ਕਲਪਨਾ ਰਹਤ ਬ੍ਰਮਥਾਨ

ਸੁਖਮਹਲੇ • ਵ • ਸੁਖਵਾਲ ਬਨਯ
 ਸੁਹਾਵਾ • ਗੁ • ਸੋਹਣਾ ਪਾਵੇ ਸੁਖਮਹਲੇ
 ਯ • ਸਚ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ • ਸਚ ਕਰ
 ਸੋਹਣਾ ਕਹੀਤਾ ਹੈ, ਸੋਹਣੀ ਯ ਤੇਰੀ
 ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਪੁਨਾ ਅਨਹਦ ਸਬ
 ਸੁਖਾਵੇ • ਪੰ • ਅੰਛਾ ਲਗੇ ਦਸੁਹਾਵੀ
 ਯ • ਕਾਪੜ ਤਨ ਨ ਸੁਖਾਵੇ
 ਸੁਆਵ • ਪੰ • ਸੁਰਬ • ਸੁਪ੍ਰਯੋਜਨਯ
 ਸੁਆਵ ਗੀਰ ਸਭ ਉਘੜ ਆਏ
 ਸੁਪਾਵਾ • ਵ • ਵਹੀ ਪਾਵਾਂ ਯ ਜੋ ਦੇ
 ਸੁਹਲਾਵੀ • ਪੰ • ਸੋਭ ਵਾ ਹਸੁਪਾਵਾ
 ਲੀ ਵਾ ਸੁਖਵਾਲੀ ਹੁਈ
 ਸੁਘੜ • ਪੰ • ਚਤੁਰ ਸੁਘਟ ਸੰ • ਸੇਜ
 ਚੇਸਾ ਵਾਲਾ ਚਤੁਰ ਪੁਰਖ
 ਸੁਤੜੇ • ਪੰ • ਮੁ • ਸੋਏ ਪੁਰਖ ਅਹਥਾ
 ਤਮੋਹ ਨੀਂਦ ਮੇਂ ਪੜੇ ਅਗਨੀ ਜੈਸੇ
 ਸੁਤੜੇ ਅਸੀਖ, ਸੈਨ ਕਰਕੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ
 ਯ ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਭਿਰ • ਮੇਨੇ ਸੈਨ ਕ
 ਰ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਵਹੁ ਪਤਿ ਦੇਖਾ ਹੈ ਵਸਾ
 ਸੁਹਾਵੜੀ • ਪੰ • ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਉਨਕੀ ਅ
 ਸੁਹੇਲੜੀ • ਪੰ • ਮੁ • ਸੁਖੀ ਯ ਤਿਚਰ

ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰ ਸਾਥੀ
 ਸੁਆਵੜਾ • ਪੰ • ਮੁ • ਪ੍ਰਯੋਜਨ
 ਸੁਵੰਨੜੀ • ਪੰ • ਮੁ • ਸੇਸਰੰਗ ਵਾਲੀ
 ਦੇਹ ਯ ਸੰਗ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ
 ਸੁਣਿਦੜੀ • ਪੰ • ਮੁ • ਸੁਣਤੀ ਕੋ ਯ ਜੋਇ
 ਸੁਹੇਲੜਾ • ਗੁ • ਸੁਖੀ ਸੁਣਿਦੜੀ
 ਹੋਕੇ ਯ ਸਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ •
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇ ਸੁਖੀ ਹੋਕੇ ਸੋਏ ਪੁ
 ਰਖ ਵਤ ਬਿਰਹੋ ਗਯਾ

ਸੁ

ਸੁਆ • ਦੇ • ਤੋਤਾ • ਸੁਗਾ ਯ ਸੁਆ ਪ
 ਝਾਵਤ ਗਨ ਕਾਤਰੀ ਪੁਨਾ ਜੈਸੇ ਸਿ
 ਮਲ ਦੇਖ ਸੁਆ ਉਰਝਨ, ਸੁਕ ਸੰ,
 ਸੀਵਨੇ ਕਾ ਸੁਆ ਵਸੁਲੀਆ
 ਸੁਲੀਆ • ਦੇ • ਪੀੜਾਂ ਯ ਸੋਈ ਜਨ
 ਸੁਰਿਆ • ਪੰ • ਸੁਰਮਿਆਂ ਬਹਾਦਰ
 ਕਾ ਯ ਮਰਦ ਮੁਟਸਾ ਸੁਰਿਆ ਹਕੂ ਹੈ
 ਸੁਲੀਆ • ਪੰ • ਦੀਖ ਪੜਾ
 ਸੁਇ • ਪੰ • ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਰ ਯ ਪੰਖੀ ਸੁਇ
 ਬਹਿਰ • ਪੰਖੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੰਠੇ ਹੈ

ਸੁਹੀ

ਸੁਈ. ਦੇ. ਸੀਵਨੇ ਕੀ ਸੁਈ ਯ ਸੁਇਨੇ
 ਕੀ ਸੁਈ, ਪੰ. ਬਿਆਈ ਪਸੁਤਹੁਈ
 ਸੁਹਈਏ. ਗੁ. ਹੇ ਸੁਹੇਵੇਸ ਵਾਲੇ ਜ
 ਨੇ ਅਰਥਤ ਹੇ ਗੇਰੁਏ ਬਸਤੁ ਜਟਾ
 ਧਾਕਨਾ ਦਿਕੋ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੇ ਯ. ਸੁਹ
 ਵੀਏ ਨਮਾਣੀਏ

ਸੁਸੁਸਿ. ਪੰ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ
 ਸੁਰਸਸਿ. ਸੰ. ਸੁਰਜਚੰਦਕਾ ਯ
 ਨ ਸੁਰਸਸਿ ਮੰਡਲੇ

ਸੁਹਾਵੇਸ. ਵ. ਕਸੁਰੇ ਕੇ ਰੰਗੇ ਕਪ
 ਨੇ. ਭਾਵ ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਜਟਾਧਾ
 ਰਨਾ ਦਿਵੇਸ ਯ. ਸੁਹਾਵੇਸ ਵਿਕਾ
 ਰ-ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੋਭੀ ਲਿਖਾ ਪੈਇ
 ਸੁਭੇਖੇ ਨਲੇ ਗਿਰਹੇ ਚੰਗਾ ਜਿਥੇ
 ਕੇਵਰ ਸਾਵੇ ਪੁਨਾ ਪਰ ਕੀ ਨਰ
 ਤਿਆਏ ਅੰਧਾ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾ

ਸੁਹਾ. ਦੇ. ਲਾਲ ਰੰਗ, ਜਾ ਲੇਖੀਧਾ
 ਨਨੇਵਾਲਾ ਸੁਹਾ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਸੁਹੀ. ਦੇ. ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ,
 ਸੁਹੀ ਰਾਗਣੀ ਸਿਰੀਰਾਸ ਸਾਣਗਾ
 ਕਨਕਾ ਇਨ ਤੀਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਸੁਹੀ

ਬਨੀ ਪੈ ਸੀਪੁਰਣ ਪੈ ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਦਿ
 ਸੁਕਹ. ਦੇ. ਸੁਕੇ ਨਕੋ ਗਾਵਣੀ
 ਸੁਕਰਹ. ਦੇ. ਸੁਕਰਤੁਲ ਯ. ਕਰ
 ਮਕਰਤ ਸੁਸੁਕਰਹ-ਜੇ ਕ੍ਰਿਆ ਕ
 ਰੇ ਪੈ ਸੇ ਪਦਾਰਥ ਰੂਪੀ ਪੁਰੀਖ ਹੇਤ
 ਕਰੇ ਪੈ ਯਹ ਸੁਕਰਤੁਲ ਮਕਰਮ ਪੈ

ਸੁਕਾ. ਦੇ. ਖੁਸਕ, ਗੁ. ਦੁਖੀ ਯ. ਬਿ
 ਨਨਾਵੇ ਸੁਕਾ ਸੰਸਾਰ-ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਜ
 ਪਸੇ ਸੇ ਨਰਕ ਯੋਗ ਮਕਾਮ ਕਰਨੇ ਸੇ
 ਖੁਸਕ ਹੋਰਹੇ ਹੋ ਸਤੁ ਜੀਵ ਕੋਈ ਸਬ
 ਜਨਹੀ, ਸੁਕੇ ਯ. ਸੁਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਬਿ
 ਨਮਾਹਿ-ਜੇ ਦੁਖੀਏ ਐ ਸਕਤੀ ਹੀਨ
 ਬੇ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਐ ਸਕਤੀ ਸਹਤ ਕਰ

ਸੁਤਕ. ਸੰ. ਜਨਮ, ਜਾ ਦੀਏ ਗੁਰੇਨੇ
 ਨਮ ਮਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸੁਧੀ ਯ. ਜੇਕਰ
 ਸੁਤਕ ਮੰਨੀਏ-ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਤਬਾਮ
 ਰਨੇ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸੁਧੀ ਚਿਰ ਬਿਮਾਲ
 ਕਰੀਏ ਤਬ ਰੂਲੇ ਮੇਂ ਜਲਨੇ ਯੋਗਮ
 ਗੇਹੇ ਲਕੜੀ ਆਦਿ ਚੀਜੋਂ ਮੇਂ ਅਨੇ
 ਕਜੀਵੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਸੁਤਕ ਸੇ
 ਖਨ ਪਾਨਾ ਦਿਖਾਵਹਾਰ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਵੇ

ਗੇ। ਮਨੁਖ ਕੇ ਜਨਮਾਦਿ ਕੋ ਸੇਹੀ ਸੁਤ
 ਕਹੋਤਾ ਹੈ। ਆਨ ਕੇ ਸੇਨਹੀ ਯਹ ਭੀ
 ਗਉ ਭੈਸ ਕੇ ਦੂਧ ਕਾ ਸੁਤ ਕਮਾਨੇ
 ਵਾਲੇ ਕਹਨਹੀ ਸਕੇ। ਯਾਤੇ ਤਿਨੇ ਤੁ
 ਲਮ ਇਤਰ ਜੀਵੇ ਕਾ ਸੁਤ ਕਮਾਨੇ
 ਖਨ ਪਾਨਾਦਿ ਕੋ ਕੀ ਅਸਿਧੀ ਹੋਗੀ
 । ਤਾਤੇ ਸੁਤ ਕਨਾਸ ਕਰਤਾ ਆਨ ਹੈ
 ਆਨ ਕਰਮ ਨਹੀ ਯ। ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕ
 ਏਵ ਨ ਉਤਰੇ ਗਨ ਉਤਰੇ ਪੋਇ
 ਸੁਲਾਕੁੰਦੇ। ਛਿਦ੍ਰ ਯ। ਬਹੁਤ ਸੁਲਾ
 ਕਨ ਹੋਈ-ਸਿਸ ਕੋ ਸਰਾਫ ਵਤ ਗੁਰ
 ਪਮੇਸਰ ਪਰਖ ਲੇਵੇ ਉਸ ਕੋ ਫੇਰ ਧ
 ਰਮਾਦਿ ਕੋ ਕੇ ਸਥਾਨੇ ਮੇਂ ਦੁਖ ਨਹੀ
 ਹੋਸਕੇ। ਸੁਹਾਕਫਾ। ਕਨ ਹਰ
 ਸੁਖੰਦੇ। ਸੁਖ ਯ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਪੁਰਵੇ
 ਸੁਖੀੰਗੁ। ਸੁਖੋਕ ਯ। ਸੁਖੀ ਕਰੇ ਪ
 ਸਾਉ-ਸੁਖਾਕਾ ਪਸਾਰਾ ਕਰੇ ਹੈ
 ਸੂਚੇੰਦੇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਯ। ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ
 ਸੁਰਜੰਦੇ। ਦਿਵਾਕਰ, ਅੰ ਮਇਆ
 ਕਕਾ ਪੇਤੂ, ਦਾਨਵ ਬਿਸੇਖ, ਸੂਰਯ ਸੀ।
 ਸੁਰੀਜੇੰਗੁ। ਸੁਰਜ ਕੋ ਯ। ਜਿਉ ਚਕ

ਵੀ ਦੇਖ ਸੁਰੀਜੇ ਸੁਨ ਆਵਏ
 ਸੁਸ਼ੁੰਦੇ। ਵਿਦੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਯ। ਸੁਸ਼ੁ
 ਸੁਸ਼ੁੰਦੇ। ਦਿਖਾਈ ਪੜੇ ਯ। ਸਮਝੇ ਸੁ
 ਸ਼ੇਪੜ ਪੜ ਦੁਸ਼ੇ। ਪੁਨ। ਲੋਚਨ ਕਛੂ
 ਨ ਸੁਸ਼ੇ। ਪੁਨਾ। ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੀ ਤ ਅ
 ਸੁਮਟਾੰਦੇ। ਤੋਤਾ। ਸੁਕ ਯ। ਖੀਸੁਏ
 ਤੂੰ ਪਿੰਜਰ ਹਉ ਸੁਮਟਾ ਤੋਰ
 ਸੁਰਤੁਟੰਦੇ। ਸੁਰਬੀਰਤਾ ਯ। ਲ
 ਸੁਰਤੁਟ ਸੰਗ ਮਰਣ ਮਹਾ ਫੂਟੇ ਪਾਟ
 ਸੂਤੁੰਦੇ। ਤਾਣਾ ਬੁਟਨੇ ਯੋਗ ਯ। ਹ
 ਮਘਰ ਸੂਤ ਤਨਹ ਨਿਤ ਤਾਣਾ, ਜਨੇ
 ਉਯ। ਸੂਤ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ, ਆ
 ਤਮਸਤ ਮੇਂ ਯ। ਵੇਕੇ ਸੂਤ ਪਰੇਏ ਮਣੀ
 ਏ, ਦੇ. ਜੀ. ਅੱਛਾ ਯ। ਬਾਹਰ ਸੂਤ ਸ
 ਗਲ ਸਿਉ ਮਊਲਾ-ਬਾਹਰ ਸੇ ਅਛੀ
 ਤਰਹ ਹਮ ਸਗਲ ਜਨੋ ਕੇ ਸਾਥ ਮਊ
 ਲਾਪੁਫਲਤ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਪਰੰਤੂ ਚਿਤ ਸੇ
 ਕਾਹੁ ਸਾਥ ਅਨੁਗਾਨ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਜ
 ਲ ਗਤ ਕਮਲ ਵਤ ਅਲੇਪ ਰਹੇ ਹੈਂ
 ਸੀ. ਸਾਰਥੀ, ਤਖਾਣ, ਛੱਡੀ ਸੇ ਬੁਖ
 ਟੀ ਕਪੜ, ਨੀਮ ਖਾਰਨ ਮੇਂ ਅਠਾ

ਸੀ ਹਨ ਰਿਖੀਯੋ ਕੋ ਕਥਾ ਸੁਨਾਨੇ
 ਟਾਲਾ ਬਾਸ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖਾਯੀ ਜਾ
 ਤੀਬਾ, ਬੰਦੀ ਜਨ, ਪਾਠ ਧਾਤੁ, ਪਸੁਤ
 ਸੁਤੇ. ਦੇ. ਸੇਏ ਯ. ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁ ਭੁਯ
 ਹਏ, ਸੇਈਯ. ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੁਤੀ, ਸੇ
 ਯਾਸ. ਸੁਤਾ ਕਿਆ ਕਥੇ ਉਠ ਕਿਨ ਭਜੇ
 ਸੁਰਤੁ. ਅ. ਆਕਾਰ ਮੁਰਾਭਿ

ਸੁਸੁਤੁ. ਦੇ. ਦੀਖਤਾ, ਜਨ ਪੜਤ
 ਸੁਕੁਤੁ. ਦੇ. ਸੁਕਦੇ
 ਸੁਰਅਜਿਤੁ. ਦੇ. ਅਜੀਤ ਸੁਰਮੇ ਹੈ
 ਸੁਖਮਮੁਰਤਿ. ਦੇ. ਮਨ ਬਾਣੀ ਕਾ ਅ
 ਵਿਖੇ ਹੋ ਜੇ ਦੁਹਲਾਵ ਸੁਤੁ ਯ. ਸੁਖ
 ਮਮੁਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੁਖਮਮੁਰਤਿ ਸੇ
 ਸੁਦ. ਦੇ. ਸੁਦਯ. ਸੁਦਸੁਦ ਕਰਮਾਰ
 ਉਠਾਇਓ, ਫਾ. ਬਾਜ, ਦੇ. ਸੁਦਜਾਤਿ
 ਜੇ ਸੁਤੇ ਸੇ ਬਨੀ ਜਨ ਪੜਤੀ ਪੈ ਯਾਤੇ
 ਬਰਣ ਸੀਕਰ ਪੈ ਸੁਦਲੇਕ
 ਸੁਰਸਬਦ. ਟਾ. ਸੁਰਜਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਰਨੇ ਵਲਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਚੇਰੇ ਗਚਲੇ
 ਸੁਧ. ਦੇ. ਸੀਧ. ਰਿਜ, ਸੀਧੇ ਯ. ਸੁਧੇ

ਸੁਧ. ਗੁ. ਸੋਈ
 ਸੁਨੇ. ਦੇ. ਖਾਲੀ ਸੁਨਾ ਸੈ.
 ਸੁਚਨ. ਸੀ. ਕਾਹੁ ਰੀਤਿ ਸੇ ਬਤਨ ਸੈ
 ਸੇ ਯਾਤਾ ਸਮੇ ਟਾਮੇ ਬੋਲਕੇ ਗਧਾ ਮੰ
 ਗਲ ਸੁਚਨ ਕਰਤਾ ਹੈ
 ਸੁਖਨ. ਦੇ. ਸੁਖਨਹੀ ਯ. ਸੁਖਨ
 ਏਹ ਜਗ ਕਰਹਿ ਜਿ ਬਹੁਤੇ ਮੀਤ, ਸੁ
 ਕ ਜੈਸੇ ਰੂਖਨ ਸੁਖਨ ਭੋਜਨ ਕੇ
 ਸੁਹਨੀ. ਦੇ. ਸੁਹਾ. ਬੁਹਾਰੀ ਸੀਮਾਰ
 ਜਨੀ ਸੀ. ਯ. ਦੇਉ ਸੁਹਨੀ ਸਾਧਕੇ
 ਈਜਨ ਦੇਲਾਵਉ
 ਸੁਪ. ਸੀ. ਦਾਲ, ਦੇ. ਛਜ ਸੁਪ ਸੀ.
 ਸੁਰਪ. ਸੀ. ਛਜ ਛਜ ਜੈਸੇ ਬਰੇਨ
 ਖਦੇਖ ਰਾਵਟ ਕੀ ਭੁਗਨੀ ਕਾ ਨਾਮ
 ਸੁਰਪਨਖਾ ਰਖਾ ਜੈਸੇ ਬਿਲੀਆਂ ਆਂ
 ਖਾਂਦੇਖ ਰਾਕਸੇ ਨਾਮ ਬਿਰਾਲਾ ਛ ਕ
 ਸੁਫ. ਦੇ. ਖਫਨੀ. ਫਕੀਰੋਂਕ ਹਿਆ ਹੈ
 ਚੇਲ ਯ. ਕੀਨ ਮੁਜਲਾ ਸੁਫ ਗਲ
 ਸੁਹਬ. ਪੰ. ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਭਾਵ
 ਮਾਯਕ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਯ. ਸੁ
 ਹਬ ਸੁਹਬ ਸੁਹਬੀ-ਹੇ ਬਰੇ ਭਾਵੇ

ਭੇਖਵਾਲੇ ਜਨੇ

ਸੁਮੰਠਾ. ਬਿਪਟ ਬਦੀ ਕਰਟੇਵਾ
ਲਾ ਸੀ. ਖੀਰ, ਅਕਾਸ

ਸੁਖਮੰ. ਸੀ. ਅਲਪ ਬਰੀਕ, ਅ
ਧਾਤਮਵਸਤੁ, ਅਣੁ ਪਰਿਮਾਣ
ਵਾਲਾ, ਕ੍ਰਿਸ ਯ. ਸੁਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧੇ ਬ

ਸੁਰਾਂ. ਦੇ. ਬੀਰ ਯ. ਸੁਰਾਂ ਸੇ ਹੁਜਟੁਆ

ਸੁਰਾਂ. ਸੀ. ਸੁਰਜ, ਸੁਰਮਾ ਪਹਚਾਨੀਏ

ਸੁਰੀ. ਦੇ. ਸੁਲੀ ਯ. ਸੁਰੀ ਉਪਰਖੇ

ਸੁਰੀ. ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਲਨ ਤਿਰੇਤ, ਸੁਰਨੀ

ਸੁਕਰਾਂ. ਸੀ. ਸੁਰ. ਬਦ ਯ. ਸੁਕਰ ਕੁ
ਕਰਜੇ ਨਿਭੁਮੇ ਤਉ ਲਜਨ ਆਈ

ਸੁਅਰਾਂ. ਠਾ. ਸੁਕਰ ਯ. ਹਕ ਪਰਾਇ
ਆਨਨਕ ਉਸ ਸੁਅਰ ਉਸ ਗਾਇ

ਸੁਰਬੀਰਾਂ. ਸੀ. ਸੁਰੇ ਮੇਂ ਸੁ ਸੁਕਰ ਸੀ.

ਰਭਾਵ ਬਡੇ ਸੁਰ ਮੇਂ ਨੇ ਯ. ਸੁਰਬੀਰ

ਵਰਿਆਮ ਕਿਨੇ ਨ ਹੋੜੀਐ

ਸੁਪਕਾਰਾਂ. ਦੇ. ਰਸੋਈਆ

ਸੁਲੀ. ਦੇ. ਸੁਲੀ ਪੇ

ਸੁਲਾਂ. ਸੀ. ਸੁਲ ਰੋਗ. ਬੀਲ, ਮਹਾ

ਦੇਵ ਕਾ ਤਿਸੁਲ, ਦੇ. ਬੰਧੁਲ ਕਾ ਕਾਂਟਾ

ਸੁਲਾਂ. ਦੇ. ਦੁਖਾਂ ਸਾਬ ਯ. ਸੁਲਾਂ ਸੇਤੀ

ਸੁਲਾਂ. ਦੇ. ਕੰਡਾ ਗਰਬ ਰੂਪ ਯ. ਰਾਤ

ਕਵੈ ਗੁਮਾਨ ਚੁਭੁਹਿ ਤਿਸ ਸੁਲਾਂ

ਸੁਹਵੀ. ਗੁ. ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਭਾ

ਵਸੇ ਮਾਯਿਕ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ

ਯ. ਲੋਕਾਵੇ ਹਉ ਸੁਹਵੀ ਸੁਹਾਵੇ ਸਕਰੀ

ਸੇ

ਸੇਉ. ਦੇ. ਸੇਵਨੇ ਯੋਗਮ ਯ. ਨਾਇਹੁ

ਜਤੀ ਕਹਾਵੇ ਸੇਉ, ਸੇਵੇ, ਦੇ. ਸੇਉ ਮੇ

ਸੇਵਉ. ਦੇ. ਸੇਵੇ ਯ. ਸੇਵਤ ਸੇਵ ਟਾ

ਸੇਵ ਸਾਥ ਸੇਵਉ

ਸੇਵਉ. ਦੇ. ਸੇਵਨ ਕੀਆ ਯ. ਨਾਹ

ਹਿਤੁ ਸਿਓਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵਉ

ਸੇਵਿਆ. ਦੇ. ਸੇਵਨ ਕੀਆ ਯ.

ਜਿਨ ਹਰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ

ਸੇਵਦਿਆ. ਗੁ. ਸੇਵਨ ਕਰਤੇ ਕੇ

ਯ. ਸੇਵਾਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚ

ਸੇਜਬਾਲੂਆ. ਗੁ. ਕੁਰਮਾਦ

ਰੂਪ ਪਲਾਘ ਕੇ ਕਸਨੇ ਹੇਤੁ ਸੇਖਨਾ

ਗਸੇਜਬੀਦ ਹੈ ਯ. ਬਾਸੁਕ ਸੇਜਬਾ

ਲੁਆ ਯਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸਕਾ
 ਸੇਇ. ਦੇ. ਵਹੁ ਨਾਮਉਤਪ੍ਰੇਖਾ ਹੈ
 ਸੇਈ. ਦੇ. ਵਹੀ ਯ. ਸੇਈ ਸਾਹਭਗ
 ਵੰਤਸੇ। ਪੁਨਾ ਸੇਈ ਤਾਂ ਲਾਜੀਐ
 ਸੇ. ਦੇ. ਵਹੁ ਯ. ਸੁਪੇਦਾ ਸੇਵੰਨ, ਥੇ
 ਸੇਸ. ਦੇ. ਸੇਖਨਗ ਪੰ. ਜੈਸੇ ਕਹਾ ਗਏ
 ਸੇਕ. ਪੰ. ਤਪਤ ਯ. ਲਗਨ ਦੇ ਸੇ
 ਤਨ ਸੇਕ, ਸੰ. ਜਲਕਾ ਸਿੰਚਨ
 ਸੇਵਕ. ਸੰ. ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲ, ਗੁ
 ਰੋਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਭਾਵ ਕਾਵਿ
 ਯ. ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਕਹਿਓ ਇਹ ਤਬ
 ਸੇਖ. ਫਾ. ਗੁਰੂ, ਬਿਧ. ਬੁਢਾ, ਮਹੰਤ
 , ਮੁਸਲਮਾਨੇ ਮੇਂ ਸੁਵੇਂ ਕੇ ਠਿਕਨੇ ਏ
 ਕਜਾਤਿ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਧੋਬੀ ਪੇਂਜੇ ਮੇ
 ਚੀਜਲਾਹੇ ਆਦਿ ਸਭੀ ਹੈਂ, ਸੰ.
 ਸੇਸਨਾਗ ਯ. ਸੇਖਨਾਗ ਤੇਰੇ ਮਰ
 ਮਨ ਜਾਨ, ਬਾਕੀ ਜੈਸੇ ਸੇਖਧਨ
 ਸੇਖਾ. ਫਾ. ਹੇ ਸੇਖ ਯ. ਆਖੀ ਸੇਖਾ
 ਬੰਦਗੀ, ਯਵਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੋਂ ਕੀ ਯ.
 ਆਦਿ ਪਰਖਕੇ ਅਲਹੁ ਕਹੀਏ
 ਸੇਖਾ ਆਈ ਵਾਰੀ। ਹੇ ਹਰੇ ਆਪ ਕੀ

ਇਹਾ ਸੇਜਬ ਯਵਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੋਂ
 ਕਾ ਸਮਾ ਆਯਾ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮਉ
 ਨਲੋਏ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਅੱਲਾ ਪ੍ਰਸਿਧਹੁ
 ਆ, ਬਿਸੇਖਤਾ ਯ. ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕ
 ਛੁਸਾਂਤ ਨਉ ਪਜਤ ਬਿਨ ਬਿਸਾਸ
 ਕਿਆ ਸੇਖਾ- ਨਿਮਚੇ ਬਿਨਾ ਕਿਆ
 ਬਿਸੇਖਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ
 ਸੇਂਘ. ਗੁ. ਸਿਘ ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਜੈਸੇ
 ਪਾਲਨ ਸਰਵ ਸੇਂਘ- ਜੈਸੇ ਸਰ
 ਨਗਤ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਸੇਰ ਕਰੇ ਹੈ ਤੂੰ
 ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਰੇ ਹੈ
 ਸੇਜ. ਦੇ. ਸਿਹਜਾ ਸੱਯਾ ਸੰ. ਸੇਜ
 ਮੇਂ ਯ. ਸੇਜੇ ਰਮਤ ਨੈਨ ਨਹ ਪੇਖੇ
 ਸੇਤਜ. ਦੇ. ਪਸੀਨੇ ਸੇਉ ਪਜੇ ਜੀ
 ਵੇਂ ਕੀ ਖਾਣ ਸੇਵਜ ਸੰ.
 ਸੇਵਕ ਸਾਜ. ਫਾ. ਸੇਵਕ ਭਾਵਸ
 ਸੇਗੁਣ. ਫਾ. ਵਹੁ ਗੁਣ ਯ. ਜਕੇ
 ਸੇਗੁਣ ਮੇਤਨ ਹੰਨ
 ਸੇਵਕਾਣ. ਗੁ. ਸੇਵਕ
 ਸੇਤੁ. ਦੇ. ਸੁਕਲ ਯ. ਸਿਆਹੋ ਹੇ
 ਆ ਸੇਤੁ, ਰੁਪਾਧਾਤੁ ਸੇਤ ਸੰ.

ਸੇਤੁੰ.ਸੀ.ਪੁਲਜੈਸੇਸੇਤੁਕਰੇਜਿਨਸਾ
ਸੇਤੀੰ.ਦੇ.ਸਾਬਯ.ਨੇਹਲ ਗਰਪੇ
ਗਾਰਬਸੇਤੀ

ਸੇਵਤੁੰ.ਸੀ.ਸੇਵਿਆਹੂਆ
ਸੇਵਾਸੁਰਤਿੰ.ਗੁ.ਸੇਵਾਕਰਨੇਮੇਂ
ਸੇਧੰ.ਗੁ.ਸੀਧਾ,ਪੰ.ਨਿਸਾਨੀ ਖੀਤੀ

ਜੈਸੇਅਮੁਕਚੀਜਕੀਸੇਧਬਤਾਰ
ਸੇਵਪਿੰ.ਸੀ.ਨਿਧਿਜੈਸੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟਰਗੁ
ਸੇਨੰ.ਸੀ.ਸੈਨ.ਫਉ ਟਸੇਵਪਿਹੇ

ਜ,ਗੁ.ਸਰੀਖੇਨਾਰਹੇਯ.ਜਿਨਸਿ
ਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨ.ਜਿਨਮਹਾਤ
ਮਾਸੇਮਿਲਕੇਖਬਰੇਂਸਰੀਖੇਨਾਰ

ਸੇਨਾੰ.ਸੀ.ਫਉਜ ਹੇ
ਸੇਵਨੰ.ਦੇ.ਸੇਵਤੇਹੈਂਯ.ਦਰਖੜੇ
ਸੇਵਨਪੰ.ਵਹੀਰੰਗਯ.ਸੁਪੇਦਾਸੇ

ਸੇਭੀੰ.ਵ.ਵਹੁਭੀਯ.ਸੇਭੀ ਵੰਨ
ਸੇਮੰ.ਫ.ਤੀਨਅਰ ਫਹਦੇਡਿਠਮੇ
ਥਾਤਡਿਗੁਵਵਿਕਾਰਯ.ਦੇਮਨ

ਸੇਮਏਕਜੋਆਹੀ
ਸੇਰੰ.ਫ.ਸਿੰਘਯ.ਬੁਰਿਆਈ
ਹੇਇਸੇਰ,ਸੇਰਭਰਮਾਪਯ.ਦੁ

ਇਸੇਰਮਾਰਾਉਦੂਨਾ

ਸੇਹਰੰ.ਫ.ਇਵਜਾਲਕੀਖੇਲਯ.
ਇਹਜੇਵੁਨੀਆਸੇਹਰਮੇਲਾਦਸ

ਸੇਂਬਰੰ.ਦੇ.ਸਿੰਬਲਤ ਤਰੀਰੀਨ
ਰੁਯ.ਨਾਲੀਏਰਫਲਸੇਂਬਰਪਾਰ

ਸੇਘਰੰ.ਵ.ਵਹੁਘਰਯ.ਸੇਘਰ
ਸੇਵਦਾਰੰ.ਮਿ.ਸੇਵ ਭਾਗਠਦੇਖ

ਕਰਨੇਵਾਲਾਯ.ਪੁਜਾਸਤਸਤਸੇਵ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀੰ.ਵ.ਸੇਵਚਾ ਦਾਰ

ਸੇਲਾੰ.ਪੰ.ਨੇਜਾ,ਦੇ.ਉਕਰਕੇਕਰੀ
ਦ.ਜਹੀਵਾਰਕਪੜਾਬਿਸੇਖ

ਸੇਲੁੰ.ਪੰ.ਸੇਲੀਅਰਥਾਤਕਾਲੇ
ਤਾਰਮੇਂਕੀਮਾਲਾਜਿਸਕੇਮੁਸਲ

ਮਾਨਫਕੀਰਗਲਮੇਂਰਖਤੇਹੈਂ।
ਸਾਧਵੇਸਕਰਨੇਸਮੇਗੁਰੂਨਨਕ

ਜੀਨੇਭੀਤੁਲਸੀਭੁਵਾਖਕੀਮਾ
ਲਾਛੇਡ,ਉਚੀਟੋਪੀਚੇਲਾਅਰ

ਸੇਲੀਪਹਰੀਜਿਸਕਾਅਬਪ੍ਰਸੰ
ਤਫੇਰੇਦਾਰਉਦਾਸੀਸਾਧੇਮੇਂਪ੍ਰ

ਚਾਰਹੈਂ।ਇਸਵੇਸਕੀਗਵਾਹੀ
ਉਦਾਸੀਕੀਰੀਤਿਚਲਾਈ।ਗੁ

ਰੁ ਅਰਜਨਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਭਾਈ ਗੁਰ
 ਦਾਸਜੀ ਨੇ ਦਈ ਹੈ। ਅਰ ਉਸੀ ਨੇ
 ਪਹਰ ਸੰਸਾਰੀ ਕਪੜੇ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ
 ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਗੱ
 ਦੀ ਨਿਸੀਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਬ
 ਜੀ ਮੇਂ ਇਸ ਵੇਸ ਕਾ ਲੇਸ ਨਹੀਂ ਆ
 ਇਆ। ਕਿਉਂਕੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇਂ
 ਆਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਵਹੁ ਵੇਸ ਤਿਆ
 ਰਿਆ। ਉਹ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾ
 ਹਬ ਜੀ ਕੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀਆ ਯਾ
 ਤੇ ਵਹੁ ਵੇਸ ਨਹੀਂ ਦੀਆ। ਕੇਵਲ
 ਨਿਰਮਲ ਵੇਸ ਦੀਆ। ਜਿਸ ਕਾ
 ਅਬ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਗੁਰ
 ਦਾਸਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਮਾਰਿਆ ਸਿ
 ਕਾ ਜਗਤ ਮੇਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਪੰ
 ਥ ਚਲਾਇਆ। ਥਾਪਿਆ ਲਹ
 ਣਾ ਜੀਵ ਦੇ ਗੁਰ ਅਈ ਸਿਰਛੱਤ
 ਫਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਬਚਨ ਸੇ ਯ
 ਹ ਭੀ ਜਾਨ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਲਖਮੀ ਦਾ
 ਸਜੀ ਕੇ ਬੀਸ ਕੇ ਵੇਦੀ ਸਾਹਬ ਯਾ ਦੇ
 ਜੋ ਗਲ ਮੇਂ ਸੇਲੀ ਰਖਤੇ ਹੈ। ਸੋ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਗੁਰੂਜੀ ਵਾਲਾ
 ਵੇਸ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਰਲੀਆ ਥ
 । ਉਨ ਸੇ ਮਿਲਾ ਹੁਆ ਹੈ। ਗੁਰੂਜੀ ਕ
 ਉਦਾਸੀ ਵੇਸ ਭੀ ਸੇਲੀ ਟੋਪੀ ਗੇਰੂ ਹਿ
 ਰਮਚੀ ਯਾ ਮਜੀਤ ਕਾ ਰੰਗਾ ਹੁਆ ਲੰ
 ਬਾ ਚੋਲਾ ਮਾੜਾ ਥਾ। ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ
 ਨਹੀਂ ਥੀ। ਜੋ ਮਾੜਾ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੈਂ।
 ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸੇਵਕ ਫਕੀ
 ਰੋਂ ਕੇ ਹੈਂ। ਸੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈਂ ਮਾੜਾ ਮੇਂ। ਤੇ
 ਝਾੜੂ ਝਾੜੂ ਔਰ ਜੰਜੀਰਾ ਪਹਰੇ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹ ਫਕੀਰਾ। ਅਰਥ ਤੇ ਝਾੜੂ ਝਾੜੂ
 ਜੰਜੀਰ ਤਥਾ ਜੋ ਕੁਛ ਮਾੜਾ ਮੇਂ ਲਿਖਾ
 ਹੈਂ ਸੋ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਅਰਥਾਤ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਵੇਸ
 ਵਾਲੇ ਫਕੀਰ ਸੰਤ ਪਹਰਤੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪਹਰੇ। ਕਿਉਂਕੇ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰ
 ਥ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਮੇਂ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਲਖਣ
 ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾ
 ਸਾਰੁਖ ਬਿਰਖ ਕਰੇ ਕੰਦਰ ਵਾਸ।
 ਜਿਤ ਤਨ ਦੁਤੀਆ ਮੇਲ ਨਹੋਈ।
 ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰ

ਮਵਿਰਕੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਮ ਉਦਾਸੀ ਸੁ
 ਚਨ ਕੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਮਹਤਮਾ ਸੇਸ
 ਮਨ ਚਿਨ ਮਾਤ ਬਿਨ ਅਧਿਕ ਤੇਰੇ ਚੁ
 ਰੇ ਆਦਿ ਵਸਤੁ ਕਾ ਧਾਰਣ ਨ ਹੋ ਸਕੇ
 ਯਾਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਐਫ ਕੋਈ ਵਸਤੁ ਨ
 ਹੀ ਧਾਰਣ ਕਰੀ ਓਤਾ ਹੀ ਵੇਸ ਬਾਸੇ ਪੁ
 ਰਬ ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਵਹੁ ਭੀ ਮੁਸਲ
 ਮਨੇ ਵਾਲਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀਆ ਸਰ
 ਬ ਦੇਸੈਂ ਮੈਂ ਬਿਚਰਨ ਸਮੇਂ ਯਵਨੇਂ ਕੇ ਦੇ
 ਸਮੇਂ ਰੋਕ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਹੋਇ ਮਤੇਂ ਵਾ
 ਲੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਵੇਸੈਂ ਮੈਂ ਸੇ ਕੋਈ ਇਸ ਲੀਏ
 ਨਹੀਂ ਧਾਰਣ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਧਾਰਣ ਕਰਤੇ ਉਸੀ ਵੇਸ ਵਾਲੇ ਅਪ
 ਨੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਕੇ ਬਾਪ ਲੇਤੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
 ਭਿਨ ਵੇਸ ਵਾਲਾ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੀ ਨਾ ਮਲੂ
 ਮਹੇਤਾ ਸੈਲ ਹੇਤ ਸੇਲੀ ਟੋਪੀ ਵੇਸ ਕੀ
 ਆ ਸੈਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਉਤਾਰ ਧਰਾ
 ਜੈਸੇ ਅਤੀਤ ਕਾ ਉਚ ਕੇ ਪੀਰੋਂ ਕਾ ਡੋਗ
 ਰੋਂ ਕਾ ਯੇ ਵੇਸ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਜੀ ਨੇ ਉਤਾਰ ਧਰੇ ਸਰਬ ਦਾ ਕਾਲ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁਪੇਦ ਵੇਸ ਰਖਾ ਜੋ ਵਰਤਮਾ

ਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਸੁਪੇਦ ਪੋਸ ਸਿੱਖੋਂ ਮੇਂ ਪੈਉ
 ਚਕੇ ਪੀਰੋਂ ਵਾਲਾ ਨਿਤੀ ਗੋਂ ਨੇ ਧਾਰਿਅ
 ਅਤੀਤ ਵੇਸ ਨਿਰਮਲਿਓਂ ਨੇ ਧਾਰਿ
 ਆ ਡੋਗ ਰੋਂ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਧਾਰਿ
 ਆ ਕਈ ਵੇਸ ਸਿੱਖੋਂ ਸੇ ਚਲੇ ਹੋਂ ਜੈਸੇ
 ਸੁਬਰਾਸਾਹ ਸੇ ਸੁਬਰਿਓਂ ਕਾ ਹਰੀਏ ਬ
 ਲੇਸੇ ਦਿਵਾਨਿਓਂ ਕਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੇ ਕੂ
 ਕਿਓਂ ਕਾ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਸੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ਓਂ ਕਾ ਕਨੰਟੀ ਆਲਾਲ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਸਾ
 ਹੀਓਂ ਕਾ, ਰੱਸੀ ਪਾਕੇ ਯ. ਪ੍ਰਣਵੇ ਨਾ
 ਮਾ ਸੇਲ ਮਸੇਲ - ਗਊ ਕੇ ਪਾਓਂ ਮੇਂ ਰ
 ਸੀ ਭਾਵ ਨਾਣਾ ਮਸੇਲ. ਮੇਲ ਕੇ ਵ
 ਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੇ ਨਾਮੇ ਨੇ ਦੁਹਾਇ
 ਦਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲ ਕੇ

ਸੇਵੀ ਅਲੇ. ਦੇ. ਸੇਵਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸੇਵੀ
 ਸੇਵ. ਦੇ. ਸੇਵਾ ਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ
 ਸੇਵਾ. ਸੀ. ਟਹਲ. ਖਿਜਮਤ ਯ. ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਭਗਤਿ ਹੈ - ਪਖਾ ਪਾਨੀ
 ਚਰਣ ਚਾਪਨਾ ਦਿ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਨੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਕਹਾਤੀ ਹੈ
 ਸੇਵੀ. ਦੇ. ਸੇਵੇ

ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਂ ਫਾ. ਅਪਨੇ ਸਾਬਪੁ
ਮੇਸਰਕੋ ਏਕੁ ਪੁਜਾਨਕੇ ਬੁਧੀਸੇ
ਜਾ ਸੋਭਾਵਾਲੀ ਹੁਈ
ਸੇਕੀ ਮੜੇ. ਫਾ. ਵਹੁ ਮਾੜੇ ਕਾਮ

ਸੈ

ਸੈਮਿਰਿਆ. ਗੁ. ਸੈਕੜੇ ਸਿਗਾਂਨੂੰ
ਯ. ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮਾਰੇ ਸੈਮਿਰਿਆ ਸ
ਭੁਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ - ਸਭੀ ਸਿੰਗਲਾ
ਦਿਕ ਜੀਵ ਸੇਰਕੇ ਪੀਛੇ ਪੜ ਉਸ
ਕੀਛੋਡੀ ਜੂਠ ਸੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰੇ ਹੈਂ

ਸੈਤਾਨਿਆ. ਗੁ. ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਭੁਮਾ
ਇਆ ਹੁਆ ਵਾ ਸੈਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ
ਬਰਾ ਆਈ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਕਮਰ ਕਾ ਸਾਕ
ਰੀਬਿਚਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਫਿਰੇ ਸੈਤਾਨਿਆ

ਸੈਨਾਈ. ਦੇ. ਨਫੀਰੀ ਵਾਜਾ ਜੋਨੇ ਬਤ
ਕੇ ਸਾਬ ਬਜਤਾ ਹੈ ਯ. ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸੈਨਾ

ਸੈਲਲੋਇ. ਗੁ. ਸਕਲ ਲੋਕ. ਈ
ਸੈਲ ਸਰੀਖੇ ਜੜ ਬੁਧੀ ਲੋਕ ਯ. ਸੈ
ਲਲੋਅਜਿਨ ਉਧਰਿਆ

ਸੈ. ਪੰ. ਸੈਕੜੇ ਯ. ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁ

ਖੇਲ ਖਨ ਭੁਖਿਆ. ਪੁਮੇਸਰ ਕੇ ਭਗ
ਤ ਸੈਕੜੇ ਵਾਰ ਬਸਤ ਹੀਨ ਹੁਏ ਰੀਕੇ
ਵਤ ਆਪਕੇ ਨੰਗ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ ਲਾ
ਬੋਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਫਿਸ ਕੇ ਸੀਕਲ ਪੋਕੇ
ਅੰਤਾ ਕਰਣ ਕਾ ਧਰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਆ.
ਪਕੇ ਭੁਖਾ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ ਆਤਮਾ
ਨੰਦ ਮੇਂ ਮਗਨ ਹੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਤੇ ਹੈਂ
ਪੁਨਾ ਆਜ ਫਰੀ ਦੇ ਕੂਜੜਾ ਸੈਕੇ
ਹਾ ਬੀਓਮ, ਦੇ. ਬਾਂ. ਹੈ ਯ. ਨਨਕ ਜ
ਲਕੋ ਮੀਨ ਸੈ. ਨਨਕ ਜਲ ਕੀ ਮਛ
ਲੀ ਸਮ ਆਪਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ

ਸੈਨਾਹ. ਪੰ. ਸੈਨੇ ਸੇ. ਇਸਾਰਿਓ ਸੇ ਯ.

ਸੈਣਹ. ਗੁ. ਵਹੁ ਹੈ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ

ਯ. ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਨ ਮਧਹ
ਰਿਕੀਰਤਨਹ. ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਵੇ ਹੈਂ ਜਿ
ਨ ਮੇਂ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਕ੍ਰਿ ਹੋਵੇ ਹੈ

ਸੈਣ. ਪੰ. ਸਿਆਣੂ. ਪਹਚਾਨ ਵਾਲਾ

ਯ. ਹਰ ਮੇਲੇ ਸਜਣ ਸੈਣ, ਨਾਈ ਭ
ਗਤ ਯ. ਸੈਣ ਨਾਈ ਬੁਤ ਕਾਰੀਆ

ਸੈਣੀ. ਪੰ. ਸਿਆਣੂ ਯ. ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ

ਸਜਣ ਸੈਣੀ ਪੁਨਾ ਲਧਾ ਸਜਣ

ਸੈਣੀਜੀਉ, ਮਾਲੀਕੋਮਸੇ ਨਿਕਸੀ
 ਜਾਤਿ ਬਿਸੇਖ ਜੋ ਸੈਣੀ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿ
 ਸੈਨੰਪੰ. ਸਿਆਣ, ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਤਿ ਹੈ
 ਰ, ਨਾਈ ਭਗਤ ਯ. ਨਾਈ ਉਧਰਿ
 ਓ ਸੈਨ ਸੇਵ-ਸੈਨ ਨਾਈ ਏਕ ਰਾਤ
 ਰਾਜ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਿਆਗ ਕੇ
 ਸੀਤੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਉਧਰ ਗਯਾ ਹੈ
 ਸੈਤਾਨੰ. ਅ. ਯਦਨੋਂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਏਕ
 ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਬੁਰੇ ਕਾਮੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ
 ਨੇਵਾਲਾ ਨਾਰੀ ਵਜ੍ਹਦ ਮਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹਿੰ
 ਦੂਮਤ ਮੇਂ ਨਰਦ ਮੁਨਿ ਹੈ। ਨਾਰ ਨਾਮ ਅ
 ਗਨਿਕਾ ਹੈ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਸਰੀਰ ਅਗਨਿ
 ਸੇ ਬਨਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਨਾਰੀ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਮੇਂ ਸੁ
 ਰਯ ਮੰਡਲ ਵਾਸੀ ਓ ਕੇਵੇਂ ਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ
 ਹੈਂ ਆਦਮ ਪੈਯੀਬਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ
 ਗੇ ਹੁ ਖੁਲਾਇ ਕੇ ਇਸੀ ਨੇ ਸੁਰਗ ਸੇ ਗੇ
 ਰਾਤ ਬਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸ ਕੋ ਅਤੀ ਬੁ
 ਰਾਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਤ ਕੇ ਗਮਾ
 ਨੀ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸੂਫੀ ਹੈ ਵਹੁ ਅਸੁ
 ਰ ਸੁਭਾਵੇਂ ਵਾਲੇ ਮਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸੈਤਾਨ ਕਹ
 ਤੇ ਹੈ ਯ. ਨਾਉ ਸੈਤਾਨ ਮਤ ਕਰ ਜਾਈ

ਸੈਤਾਨੀ. ਦੇ. ਸੈਤਾਨ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲੇ
 ਸੈਭੰ. ਗੁ. ਸੰਭਵ. ਸੈਭੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸੰਭਵ ਸੇ ਬਦਲਾ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸ
 ਵੈਯੋਂ ਮੇਂ ਅਜੇਨੀ ਸੰਭਵਿਓ ਪਾਠ ਹੈ।
 ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮੇਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ
 ਜੇਨੀ ਸੰਭਉ ਪਾਠ ਹੈ। ਆਦਿ ਮੰਤ੍ਰ
 ਮੇਂ ਸੀ ਕੇ ਬਾਨ ਸੈਭਵ ਐ ਭਉ ਕੇ ਬਾ
 ਨ ਭੰ ਬਨ ਮਿਲ ਕੇ ਸੈਭੰ ਹੂਆ ਹੈ। ਯੁ
 ਲ ਇਸ ਕਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਕਾ ਅਰ
 ਥ ਬਨਨਾ ਹੈ। ਯੇਨੀ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾਰ
 ਣ ਹੈ। ਯੇਨੀ ਸੰਭਵ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾ
 ਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਬਨੀ ਚੀਜ ਹੈ। ਅਜੇ
 ਨੀ ਸੰਭਵ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾ ਹੂ ਕਾਰਣ
 ਸੇ ਨਾ ਬਨਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਹੈ। ਵੈਸਾ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਆਪ ਵਹੁ
 ਸਭ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਰਣ
 ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਹੀ। ਯਾਤੇ ਅਜੇਨੀ
 ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਜੇਨੀ ਸੰਭਵ ਪਾਠ ਪਰ
 ਮਾਤਮਾ ਕੇਂ ਅਕਾਲ ਸਰੂਪ ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਹੋ
 ਤੁ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅ
 ਨ ਵਸਤੁ ਓ ਵਤ ਕਾ ਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਹੀ ਬ

ਨਾ। ਤਤੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਕਹੀਏ
ਅਕਾਲ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਕਾ ਕਬੀ ਨਾ ਸਨਹੀ ਹੋਸਕੇ। ਅਧਿ
ਕ ਬਿਚਾਰ ਇਸ ਕਾ ਜਪਣੀ ਕਾ ਮੋਕੀ
ਸੋਢੀ। ਸੋ. ਨੰਬੀ ਨਿਲਾ ਯ. ਸੋ. ਆ ਹੈ
ਲਪਥਰਮਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ, ਫਾ. ਆ
ਨੰਦ ਸੇ ਬਿਚਰਨ ਇਸੀ ਅਰਥ ਕੇ
ਭਾਵ ਸੇ ਗਮਾਨੀ ਸੈਲ ਕਾ ਅਰਥ
ਅਨੰਦ ਕਰਲੇ ਤੇ ਹੈ, ਸਗਲ ਯ.
ਸੈਲ ਲੇ ਅਜਿਨ ਉਧਾਰਿਆ। ਪੁਨ
ਭਿਕਾਰ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ਸਕਲ ਸੀ.
ਸੋਢੀ। ਸੋ. ਸਿਵ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਸੋਰਫਾ.
ਜਨ, ਸਿਵ ਜੀ ਕਾ ਬਨਾਯਾ ਰੁਦ੍ਰ ਯਾ
ਮਲ ਤੰਤ੍ਰ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੈਵ ਗਮ ਹੈ
ਸੈਸਾਰਫਾ. ਗੁ. ਸੰਸਾਰ ਅਰਥਾਤ
ਨਿਖਲ ਜੀਵ ਯ. ਸਭ ਮੁਕਤ ਹੋਆ
ਸੈਸਾਰਫਾ ਸੰਸਾਰ ਸੀ.

ਸੋ

ਸੋਢੀ. ਦੇ. ਤਤ ਅਰਥਾਤ ਓਹੀ ਵਹੀ
ਤਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮ ਓਤਤ ਸਤ ਐ

ਸਾ ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਤੁ ਮਾਸਿਰੂ
ਪਵੇਦ ਬਚਨ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯ. ਸੋ
ਉਸੇ ਉਜਪ ਵਿਨ ਰਾਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
ਤਤ ਕੇ ਬਨ ਭਾਖਾ ਮੇਂ ਸੋ ਪਦ ਹੈ ਯਾ
ਤੇ ਸੋਢੀ ਸੋਢੀ ਵਹੀ ਹੈ ਵਹੀ ਹੈ ਐ.
ਸਾ ਪਮੇ ਸ੍ਵਰਕਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ਰਾਤ ਵਿ
ਨ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲੇ

ਸੋਢੀ. ਦੇ. ਬਿਚਾਰੇ ਯ. ਸੋਢੀ ਮੁ
ਕਤ ਕਹਾਵੇ ਉਕੈਸੀ ਚਿਤਵਉ

ਸੋਚਉ. ਦੇ. ਸੋਚਤਾ ਹੂੰ ਯ. ਸੋਚਉ

ਸੋਇਆ. ਦੇ. ਸੈਨ ਕਰ ਰਹਾ ਹੈ ਜੋ

ਸੇਕਿਉ ਸੋਇਆ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰ

ਸੋਹਿਆ. ਪੰ. ਸੋਭਾ ਯੁਤ ਹੁਆ. ਸੋ

ਭਤਾ ਭਯਾ ਹੈ ਯ. ਤਾਤੁ ਸੋਹਿਆ

ਸੋਫੀਆ. ਫਾ. ਬਿਚਾਰਵਾਨਾਂ ਕੋ ਯ.

ਜਚ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ। ਸੂ

ਫੀਆ ਫਾ. ਨਾ ਅਮਲ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ

ਸੋਧਿਆ. ਦੇ. ਸੁਕਾ ਸੋਫੀ ਪਸਿਧ

ਯਾ ਯ. ਉਨ ਚਨਣ ਓਹ ਸੋਧਿਆ

ਸੋਈ. ਦੇ. ਵਹੀ ਯ. ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਬਨ

ਨਿਵਾ ਮੇਂ ਪਾਪਤ ਭਈ ਯ. ਸੋਈ ਸੋਈ ਜ

ਗੀ-

ਸੋਇੰ. ਦੇ. ਸੋਭਾਯ. ਤਿਨਕੀ ਸੋਇਸੁ
ਈਮਨ ਹਰਿਆ, ਖਬਰਯ. ਸੁਣੀ
ਇਹ ਸੋਇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਬਿਨਤਰਿ
ਆਨਕੋਇ, ਸੈਨਕਰਯ. ਬਾਫਰ
ਸੋਇਰਹੇ, ਵਹੀਯ. ਤੁਕਰਕਰਵੇ
ਸੋਹਾਇੰ. ਦੇ. ਸੋਭਾਕੇ ਖੇਜਾਣੇ ਸੋਇ

ਪਾਪਤਹੋਵੇਗਾ

ਸੋਭਾਈੰ. ਗੁ. ਸੁਭਾਵੇ ਭਾਵ ਸਮਝਾ
ਵੇਹੈਯ. ਸੋਭਾਈ ਸੈਨਾਹ

ਸੋ. ਦੇ. ਵਹੁਯ. ਸੋਪਦ ਰਮਹੁ ਜਿਥ
ਹੁਰਨ ਰਮਨਾ-ਵਹੁਪਦ ਉਚਾਰ
ਣਕਰੇ ਜਿਸਕੇ ਉਚਾਰਣ ਕੀਏ ਅੰ
ਰਕੋਈ ਫੇਰਨ ਜਪਨਾ ਪੜੇ ਰਮਹੁ
ਜਪਨ ਕਾ ਨਾਮ. ਤੁਮ ਰਮਹੁ ਗੋਬਿ
ਦੇ ਰਮਣ ਜੋਗ-ਈਹਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ,
ਤਿਸਯ. ਸੋਨਿਬਾਹੁ ਗੁਰੂ-ਹੇ ਪੁਰਖ
ਚਿਤਮੋਂ ਤਿਸ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲੀ ਵਸਤੁ ਕੋ ਬਾਪ ਜੋਰਲਾਯਮਾਨ
ਨਹੋਵੇ ਇਆਨ ਸੋਹੈ, ਵਾ. ਵਹੁਪੈ

ਸੋਹੈ. ਦੇ. ਸੋਭਾਪਾਵੇਹੈਯ. ਅਗੈਗ
ਸੋਹੈ. ਸੀ. ਵਹੁਈ ਸੁਰਮੇਂ ਹੂੰ ਮੇਸਾਏ

ਕਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜਪਯ. ਨਨਕ ਸੋਹੈ
ਹੀਸਾ ਜਪ ਜਪਹੁ ਵਹਿਨ ਮਥਿਸਰ
ਸੋਵਹਿੰ. ਗੁ. ਸੋਵਤਾ ਹੈਯ. ਕਿਆ ਸੋ
ਸੋਲਹੈੰ. ਗੁ. ਖੋੜਸ ਪੌਦੇ ਵਾਲੇ ਸਭ
ਦ. ਖੋੜਜ ਪਈਆ ਸਟਪਈਆਂ
ਵਤ ਏਕ ਸਬਦੋਂ ਕੀ ਚਾਲ ਹੈ ਜੇ ਸ
ਬਦ ਕੇਵਲ ਮਾਹੂ ਰਾਗ ਮੇਂ ਹੈਂ ਅੰਤ
ਰਗੇ ਮੇਂ ਗੰਥ ਸਾਹਬ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ, ਵ
ਹੁਲਾਏ ਹੈਂਯ. ਨਨਕ ਸੋਲਹੈ ਜਿਖ

ਸੋਕੁ. ਸੀ. ਸੋਗਾ ਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ

ਸੋਮਪਾਕੁ. ਗੁ. ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਸੇਤੋਂ
ਜਨ ਬਨਨਾ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਪੰਕ ਨਾਖਾਨੇ
ਵਾਲੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਸੇਪਕਾਤੇ ਹੈ ਜੇ
ਸਿਧੇ ਮੇਂ ਬਿਬੇਕੀ ਉਨਕੇ ਬਿਬੇਕਤਾ
ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਪਾਕ ਹੈ ਬਿਬੇਕ ਕਾ ਅਰਥ
ਦੇ ਸਿਲੀ ਚੀਜੋਂ ਕੋ ਜੁਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ
ਈਆਤਮਾ ਜੋ ਅਨਤਮਾ ਕੇ ਜੁਵਾ ਕ
ਰਨੇ ਹੇਤੁ ਗੁਰੂ ਕਹੈ ਹੈਂ ਕਰੇ ਬਿਬੇਕ ਸੀ
ਤਜਨ ਭਾਈ ਬੇਜਹਿਰਦੇ ਦੇਖ ਢੰਢੇ
ਲੀ ਸੁਯੰ ਪਾਕੀ ਜੋਨੇ ਮੇਂ ਬਿਬੇਕੀ ਨ
ਮਕਾ ਅਰਥ ਸੁਧੀ ਅਸੁਧੀ ਕੀ ਜੁਵਾ

ਈਕਰਨਵਲਾ ਹੈ ਸੋਮਪਾਕ ਕਾਮੂਲ
ਸੁਖੀਪਾਕ ਸਿਸਕਿਤ ਹੈ ਯ. ਸੋਮਪਾਕ
ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ

ਸੋਭਨੀਕ. ਦੇ. ਸੋਭਾ ਕੇਯੋਗਮ
ਸੋਖੇ. ਦੇ. ਸੁਕਾਵੇ ਹੈ ਯ. ਸਰਭਰਸੇਖੇ
ਮੰਦੀਚੰਗੀਸਭੁਵਸਤੁ ਕੇ ਸੁਕਾਤਾ
ਵੇਖੀਨਹੀਹੋਤਾ ਯ. ਜੈਸੇ ਸੂਰਸਰਬ
ਸੋਗ. ਦੇ. ਬਾਂਛਿਤਵਸਤੁ ਕੇ ਕੋਸੇਖ
ਬਿਯੋਗਸੇਮਨ ਕੀ ਬਮਾਕਲਤਾਈ
ਯ. ਬਿਨਸੇਸੋਗ ਬਿਯੋਗ

ਸੋਗੀ. ਦੇ. ਸੋਗਵਾਲਾ

ਸੋਹਾਗ. ਦੇ. ਪਤਿਕਾ ਸਿਰਪਰਹੋਨਾ
ਯ. ਘਰਧਿਰਧਨ ਸੋਹਾਗੇ

ਸੋਚ. ਦੇ. ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਯ. ਸੋਚੈਸੋਚਨ
ਹੋਵਈ. ਉਤਮਕਾਮਕੀਏ ਬਿਨਾ
ਤਿਨਕੇਚਿਤਨਮਾਤ੍ਰਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨ
ਹੀਹੋਤੀ, ਚਿਤਾ. ਫਿਕਰਯ. ਮੇਰੀ
ਸੰਗਤਪੋਚਸੋਚ ਦਿਨਰਾਤੀ-ਮੇ
ਰਾਮੇਲਪੋਚ. ਨੀਚੋਂਸਾਬ ਹੈ ਇਸਕੀ
ਸੋਚਮੇਰੇਕੋ ਦਿਨਰਾਤ ਹੈ

ਸੋਚੈ. ਦੇ. ਕੀਏ ਬਿਨ ਚਿਤਨਮਾਤ੍ਰਕ

ਰਨੇਸੇਯ. ਸੋਚੈਸੋਚਨ ਹੋਵਈ
ਸੋਚੈ. ਦੇ. ਚਿਤਾ ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਕਿਆਸੇ
ਚੇਬਾਰੰਬਾਰਾ, ਚਿਤਨਕਰਾ ਯ.
ਜੇਸੋਚੀਲਖਥਾਰ

ਸੋਚਮਸੋਚ. ਗੁ. ਨਾਸੋਚਕਰਨੇ
ਯੋਗਮ ਸੰਬੰਧੀਯੋਕੀਸੋਚਮੇਂਯ.
ਜਾਨਅਜਾਨਭੁਏਹਮਬਾਵਰਸੋ
ਚਅਸੋਚਾਦਿਵਸਜਾਹੀ. ਜਾਨਤੇ
ਭੀਅਗਮਾਨਸੇਹਮਹੋਰਹੈਪੈਂਬਾਵ
ਰੇਜਿਸਕਾਰਣਤੇਜਿਨਹੁਨੇਅਪ
ਨੇਕਰਮੇਅਨੁਸਾਰਫਲਪਾਨੇਹੈ।
ਤਿਨਅਸੋਚ. ਨਾਸੋਚਕਰਨੇਯੋਗ
ਸੰਬੰਧੀਯੋਕੀਸੋਚਕਰਨੇਮੇਂਹਮਾ
ਰੇਦਿਨਜਾਵੇਹੈਜੋਕੈਸੇਜੀਵੇਗੇ

ਸੋਝੀ. ਪੰ. ਗੁਨ. ਸਮਸ਼

ਸੋਟਾ. ਦੇ. ਛੋਟੀਲਾਠੀਯ. ਮਤਲਕ
ਰੀਸੋਟਾ ਤੇਰੀਪਰੇਪੀਠ

ਸੋਰਠ. ਦੇ. ਜਿਸਦੇਸਮੇਂ ਪਰਿਭਾਸ
ਤੀਰਬਗਿਰਨਾਰਪਰਬਤਸੋਮਨ
ਬਮਹਾਦੇਵਹੈਵਹੁਦੇਸ। ਸੋਰਾਸ੍ਰਸੀ.
ਸੋਰਠਰਾਗਣੀਸੋਰਾਸ੍ਰਸੀ. ਯ. ਸੋਰ

ਰਤਾਮਸੁਹਾਵਣੀ
 ਸੋਢੀ॥ ਦੇ॥ ਸੋਢੀ ਰਾਯ ਕੀ ਸੀਤਨ ਕੇ
 ਖੜੀ ਜਿਸ ਕੀ ਕਥਾ ਬਿਚਿਤ ਨਾਟਕ
 ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਅਧਿਆਇ ਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਿਖੀ ਹੈ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਲਊ ਕੁਸੁਨੇ ਮਵ ਦੇ
 ਸਮੇਂ ਅਕਰ ਲਹੌਰ ਕੁਸੁਰ ਦੇ ਨਗਰ
 ਬਾਂਧੇ ਇਨ ਨਗਰੇਂ ਮੇਂ ਉਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸੀ
 ਤਨ ਬਢੀ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਪੀਛੇ ਉਸ ਸੀ
 ਤਨ ਮੇਂ ਕਾਲ ਕੇਤ ਕਾਲ ਰਾਇ ਦੇ ਨਾਮੀ
 ਹੂਏ। ਕਾਲ ਕੇਤ ਨੇ ਕਾਲ ਰਾਇ ਕੋ ਨ
 ਗਰੇਂ ਨਿਕਾਲਾ। ਵਹੁ ਭਾਗ ਕੇ ਚਿਤ੍ਰ ਕੁ
 ਟਕਾਲ ਪੀਕੇ ਸਮੀਪ ਸਨੌਢ ਦੇ ਸਮੇਂ
 ਰਾਯਾ ਸੋਢੀ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਭਾਜ ਸਨੌਢ
 ਦੇ ਸਤੇ ਗਏ। ਤਹੀ ਭੂਪਤ ਜਾ ਬਿਆ
 ਹਤ ਭਏ। ਤਾਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਏ ਜੇਧਾਮਾ।
 ਸੋਢੀ ਰਾਯ ਧਰਾਤਿ ਹਨਾਮਾ। ਬੀਸ
 ਸਨੌਢ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਬੀਆ। ਪਰਮ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜੁ ਕੀਆ। ਕਦੀ। ਤਾ
 ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਤ੍ਰ ਹੁਇਆਏ। ਤੇ ਸੋਢੀ ਸ
 ਭਜਗਤ ਕਹਾਏ। ਯ। ਕੁਲ ਸੋਢੀ ਗ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਤਨ ਧਰਮ ਪੁਜਾ ਅਰਜ

ਨਹਰਿ ਭਗਤਾ - ਸਨੌਢ ਦੇ ਸਕੇਵਾ
 ਸੀਖੜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ। ਭਾਜ ਸਨੌਢ ਦੇ ਸ
 ਤੇ ਗਏ। ਪੁਨਾ ਬੀਸ ਸਨੌਢ ਤਾ ਦਿਨ
 ਤੇ ਬੀਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸ ਅਰ ਕਾਲ ਰਾ
 ਸ ਕੀ ਸੀਤਨ ਦੇ ਨੇ ਕ ਨਾਮ ਸਨੌਢ
 ਖਾਹੈ। ਸਨੌਢ ਕ ਮੂਲ ਸਨਾਵੁ। ਪੈਤ
 ਸੇ ਬਿਗੜ ਕੇ ਭੀ ਸੋਢੀ ਨਾਮ ਬਨਾ ਸਿੰ
 ਧਰੇਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਸੀ ਬਾਅਟੇ ਕ
 ਨਾਮ ਅਸਭੀ ਸਨਾਵੁ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ

ਸੋਹਣਾ॥ ਦੇ॥ ਸੁੰਦਰ

ਸ੍ਰੋਤ॥ ਦੇ॥ ਬਿਦਾਪ ਪ੍ਰੇਸ। ਪਸੁ ਪਰੇ
 ਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੁਖ
 ਗਾਇਆ - ਜਿਹ ਹਰਿ ਕ ਨਾਮ ਮੁ
 ਬੰਝਿ ਚਾਰਿਆ ਹੈ ਵਹੁ ਪਸੁ ਪਰੇ ਤੇ ਸੇ
 ਸੇ ਪੁਰਖ ਭੀ ਵਿਦਾ ਪੜਿਯੋਂ ਮੇਂ ਮੁ
 ਸ੍ਰੋਤਾ॥ ਸੀ॥ ਸੁਣਨੇ ਵਲਾ ਦੇ। ਖਮਰੇਏ
 ਸੁਪਾਰੀਆਂ ਕਾਟਨੇ ਕਾ ਹਥਿਆਰ
 ਸ੍ਰੋਤ॥ ਦੇ॥ ਸੁਣਤੇ ਯ। ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਾ
 ਸ੍ਰੋਤ ਸੁਵਣੀ, ਕਾਨ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ
 ਨਾ ਸੁਣੇ ਸ੍ਰੋਤ। ਸ੍ਰੋਤ ਸੀ॥ ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਹ
 ਸੋਧਿਤ॥ ਸੀ॥ ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਮਨ ਕੀ ਮੇਲ

ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਯ. ਸੋਧਿਤ ਸੋਧਿਤ ਸੋਧਿ
 ਸੋਭਿਤ. ਸੰ. ਸੋਭਾਵਲਾ ਤ ਸੀਤਿਆ
 ਸੋਹਤ. ਦੇ. ਸੋਭਾ ਪਵਤੇ
 ਸੋਧ. ਦੇ. ਸੋਧਨ ਕਰ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸੇ
 ਧਸਾਧੁ ਬੀਚਾਰਿਆ - ਗੁਰਮੁਖੇ ਨੇ
 ਸੋਧ ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਖੋਜ ਕੇ ਸਾਧੁ
 ਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਚਾਰਿਆ

ਸੋਈ ਸੁਧਾ. ਵ. ਵਹੀ ਨਿਰਮਲ ਹੈ
 ਸੋਨ. ਗੁ. ਤਿਸੀ ਕੇ ਯ. ਸੋਨ ਸਮਾਨ ਸ
 ਗੀਰ - ਲੋਨ ਕੇ ਅਟਾਲੇ ਵਤ ਖਰਨੇ
 ਵਲਾ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਸੁਵਰਨ ਯ. ਸੋਨ
 ਗਰਭ ਦਾਨ ਦੀਜੈ - ਪੇਰੇ ਮੋਂ ਪਾਕੇ ਸੁ
 ਵਰਨ ਕ ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਕਰੀਏ
 ਸੋਧਨ. ਸੰ. ਸੁਧੀਆਂ ਯ. ਅਲਿਕ ਸੇ
 ਸੋਇਨ. ਦੇ. ਸੁਵਰਣ ਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ
 ਕੀ ਯ. ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ
 - ਰਵਣ ਕੀ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਲੰਕਾ ਪੁ
 ਰੀ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਆਹਵੇਲੀ
 ਆਂ ਬੀਲੰਕਾ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਬੀਯਹੁ ਗੁ
 ਰੋਨੇ ਰਾਮਾਯਣੇ ਕਾ ਅਨੁਵਾਦ ਲਿਖਾ
 ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਸਮਗ੍ਰ ਸੁਵਰਣ ਕੀ

ਨਹੀਂ ਬੀ ਰਾਮਾਇਣੇ ਮੇਂ ਜੇ ਸਮਗ੍ਰ ਲਿ
 ਖੀ ਹੈ ਤਿਸ ਲਿਖਨੇ ਕਾ ਭਾਵ ਯਾਹ ਹੈ
 ਕਵਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਹਾਬਲ ਅਰ ਮਹ
 ਨ ਅੰਦਰ ਲਿਖਨ ਹੋਵੇ ਪਹਲੇ ਉ
 ਸ ਕੇ ਸਤ੍ਰਕਾ ਬਢਾ ਕਰ ਲਿਖਤੇ ਹੈ
 ਜਿਸ ਸੇ ਵੈਸੇ ਬਲਵਾਨ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵ
 ਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਸਭ ਕੇ ਦਿਤ ਮੇਂ ਬਡਾ
 ਜਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਇਸ ਲੀਏ ਬਾਲਮੀਕੀ ਜੀ
 ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਕਾ
 ਕੇ ਬਾਗ ਕਾ ਨਾਮ ਅਸੋਕ ਬਨੀ ਲਿਖ
 ਜਿਸ ਮੇਂ ਰਹਤੀ ਸੀਤਾ ਕੋ ਮਹਾਨ ਸੇ
 ਕਹੀ ਰਹਾਇਸੀ ਸੇ ਜਨੇ ਲੰਕਾ ਸੁ
 ਵਰਣ ਕੀ ਝਾਲ ਵਾਲੇ ਮਹਲੇ ਵਾਲੀ
 ਬੀ। ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਸਮਗ੍ਰ ਸੁਵਰ
 ਣ ਕੀ ਨਹੀਂ ਬੀ। ਜੇਕਰ ਹੋਤੀ ਤਬ ਵ
 ਹੁ ਸੁਵਰਣ ਅਬ ਉਹਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਕਿ
 ਈਲੇ ਗਯਾ ਹੋਤਾ ਤਵਾਰੀਖੇ ਮੇਂ ਲਿਖ
 ਜਾਤਾ। ਲਿਖਾ ਕਾਹੂ ਇਤਿਹਾਸ ਮੇਂ ਨ
 ਹੀ। ਇਸ ਤੇ ਜਨੇ ਸਮਗ੍ਰ ਲੰਕਾ ਸੁ
 ਵਰਣ ਕੀ ਨਹੀਂ ਬੀ। ਹਨੂਮਾਨ ਕੀ ਪੁ
 ਛ ਸੇ ਜਲ ਕੇ ਸੋਇਨ ਭੁਸਮ ਹੋ ਗਯਾ

ਕਹੋ ਸੋਕਯਾ ਭੀ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਾ
 ਹੇਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਕੀ ਪੁਛ ਸਾਥ ਕੋਈ ਸੁ
 ਵਰਣ ਕੇ ਭੁਸਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ
 ਨਹੀਂ ਬਾਂਧੀ ਥੀ। ਕੇਵਲ ਰੂਈਂ ਤੇਲ
 ਮਥਾ ਜੋ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤੁਲਸੀ ਨੇ। ਰ
 ਹਨ ਨਗਰ ਬਸਨ ਪ੍ਰਿਤ ਤੇਲਾ। ਬ
 ਦੀ ਪੁਛ ਕੀਨ ਕਪਿ ਖੇਲਾ। ਪ੍ਰਿਤ ਤੇ
 ਲ ਸੇ ਸੁਵਰਣ ਭੁਸਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ
 ॥ ਇਸ ਲੀਏ ਬਾਲਮੀਕੀ ਜੀਨੇ ਸੁਵ
 ਰਣ ਕੀ ਝਾਲ ਵਲੇ ਕੋਟ ਮਹਲੇਂ ਵ
 ਲੀ ਲੰਕਾ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਲਿਖੀ ਹੈ।
 ਉਸੀ ਕਥਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਲੰਕਾ
 ਗਢ ਸੋਇਨੇ ਕਾ ਭੁਇਆ। ਮੂਰਖ
 ਰਾਵਣ ਕਿਆਲੇ ਗਇਆ। ਗੁਰੂ
 ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਆ ਹੈ।
 ਜਿਸ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਅੰ
 ਸੇ ਅਰਥ ਵਾਦ ਬਚਨ ਵੇਦ ਮੋਂ ਭੀ ਹੈ
 ਜਿਨ ਮੋਂ ਚਿਲਕਾਏ ਹੂਏ ਯਗ ਕੇ ਥੀ
 ਭੇਕੋ ਸੂਰਜ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਤਹਾ ਭੀ ਉਸ
 ਤਤੀ ਮੋਂ ਤਾਤਪਰਯ ਹੈ ਵੈਸੇ ਜੀਈ
 ਹਾਂ ਹੈ, ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਯ. ਸੇਜ਼ੀਆ

ਸੋਇਨ - ਸੋਹਜਾ ਸੁਵਰਣ ਕੀਆਂ,
 ਸੋਭਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਸੋਇਨ
 ਚੋ ਬਾਰੇ ਸੋਹਨ ਪਟੀਆ ਪੰ. ਵਹੁ ਹੈਂ
 ਸੋਹਨ. ਦੇ. ਸੋਭਤੀ ਹੈਂ ਯ. ਜਿਨ ਸਿਰ
 ਸੋਧਨ. ਗ. ਬਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਯ. ਸੋਧ
 ਸਗਰ ਸੋਧਨ - ਸੁਧ ਕਰ ਲੀਆ ਹੈ
 ਸੋਵਨ. ਦੇ. ਸੋਨ ਸਭ ਬਿਚਾਰ ਕਰ
 ਸੋਹੀਂ ਸਾਜਾ ਪ. ਵ. ਸੋ ਮੇਰੂ ਮੇਟ
 ਹੁਰੀ ਅੰਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਥ ਅਪਨੇ
 ਅਭੇਦ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜਾਪ
 ਸੋਭਾ. ਸੰ. ਜਸ. ਕੀ ਗਤਿ ਯ. ਸਾਧ
 ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿਆਈ, ਦੀ ਪਤਿ
 ਸੋਮ. ਸੰ. ਚੰਦਮਾ ਕਾ ਸੁਰ ਯ. ਸੋਮ ਸੁ
 ਰ ਪੋਖਲੇ - ਚੰਦਮਾ ਕੇ ਸੁਰ ਇਕਾ ਕੋ ਥੀ
 ਦਕਰਲੇ, ਚੰਦਮਾ, ਗੁ. ਸੁਯੰ ਯ. ਸੋਮ
 ਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ
 ਸੋਰ. ਫ. ਰੋਲਾ ਯ. ਛੂਟ ਗਇਓਂ ਜ
 ਮਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ਦਰ ਕੇਹਾ
 ਸੋਦਰ. ਵ. ਵਹੁ ਦਰਵਾਜਾ ਯ. ਸੋ
 ਸੋਘਰ. ਵ. ਵਹੁ ਘਰ ਯ. ਸੋਘਰ ਕੇ
 ਸੋਗਰੁ. ਵ. ਵਹੁ ਉਤਮ ਗੁਰੂ ਯ. ਹ

ਸੋਗੁਰਕੋਜਿ ਬਹੁਰਨ ਕਰਨ
ਸੋਮਵਾਰੁ ਸੀ ਚੰਦਮਾ ਕੇ ਦਿਨ ਮੇਂ ਯ.
ਸੋਮਵਾਰ ਸਸਿ ਅਮਿਤ ਬਰੇ

ਸੋਭਧਰੇ ਫਾ. ਜਲ ਬਰਸਨੇ ਸੇ ਧਰਤੀ

ਸੋਭਧਾਰੇ ਪੈ ਦਕਾ ਸੁਰ

ਸੋਮਸੁਰ ਸੀ ਇੰਡਾ ਨਾਨੀ ਸੁਰੂਪ ਚੰ

ਸੋਭਦੁਆਰੇ ਫਾ. ਸੋਭ ਕੇ ਘਰ ਠਾ

ਕਰਦੁਆਰੇ ਵਤ ਸੋਭਦੁਆਰੇ ਪੈ

ਸੋਵੰਦੇ ਚੁਰ ਫਾ. ਵਹੁ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾ

ਵੇਗਾ ਯ. ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋਵੰਦੇ ਚੁ

ਸੋਲਾ ਦੇ. ਖੋੜ ਸ ਯ. ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਰ

ਸੰਪੂਰਣ ਫਾਲਿਆ

ਸੋਹਲਾ ਪੰ. ਜਸ ਕੇ ਬਚਨ ਯ. ਤਿਤ

ਘਰ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਲਾ ਉਤਸਾਹ ਆ

ਸੋਪਿੜ ਫਾ. ਵਹੁ ਯੁਧ ਭੂਮੀ ਨੰਦ

ਸੋਹਲੜਾ ਪੰ. ਅਨੰ ਮੱਲ ਅਖਾੜਾ

ਦ ਯ. ਸੋਹਲੜਾ ਹਰਿ ਸੋਹਲੜਾ ਨਿ

ਖਲ ਅਨੰਦੋਂ ਮੇਂ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਕੋਨ

ਪੈ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਅਨੰਦ ਪੈ

ਸੋਹਲੜੇ ਪੰ. ਮੁ. ਅਨੰਦ ਕੇ ਗੀਤ

ਯ. ਸੋਹਲੜੇ ਅਗਮਾਨੀ ਗਾਏ

ਸੋ

ਸੋਧੇ ਦੇ. ਚੂਨੇ ਕਲੀ ਸੇ ਲਿਪੇ ਮੰਦਰੋਂ

ਕੇ ਯ. ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਬ

ਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ

ਦੇ. ਅਤਰਾ ਦਿ ਸੁਰੀਧੀ ਜੈਸੇ ਛਿਪੇ ਨ

ਹ ਸੋਧ ਲਾਇਆ

ਸੀ

ਸੀਰੁਓ ਗੁ. ਸੰਭਵ ਉਤਪਤੀ, ਬ

ਨਨਾ ਮੁਮਾਕਿਨ ਯ. ਅਕਾਲ ਮੂਰ

ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੀਰੁਓ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅ

ਕਾਲ ਸੁਰੂਪ ਪੈ ਕਾਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਾ

ਸੀਰੁਵਿਓ ਗੁ. ਬਨਾ ਬਨਨੇ ਤੇ

ਯ. ਅਜੋਨੀ ਸੀਰੁਵਿਓ ਪਰਮਾਤ

ਮਾ ਕਾਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਹੀ ਬਨ

ਸੀਚਰਿਓ ਦੇ. ਫੈਲਿਆ ਯ. ਸਹ

ਜ ਭਾਇ ਸੀਚਰਿਓ

ਸੀਗ੍ਰਹਅਓ ਗੁ. ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਗ੍ਰਹਣ ਕਰ ਯ. ਜਿਹ ਸਿਖਹਿ ਸੀ

ਗ੍ਰਹਅਓ ਤਤ ਸਿਓ ਤਤ ਮਿਲਾਇਓ

ਸੀਖਿਆ.ਦੇ.ਏਕਸੇਲੇਪਰਾਰਧ

ਪ੍ਰਯੋਤਗਿਣਤੀ ਜੈਸੇ

ਏਕ ੧

ਦਸ ੧੦

ਸਤ ੧੦੦

ਸਹਸ੍ਰ ੧੦੦੦

ਅਯੁਤ ੧੦੦੦੦

ਲਖ ੧੦੦੦੦੦

ਨਿਯੁਤ ੧੦੦੦੦੦੦

ਕੋੜ ੧੦੦੦੦੦੦੦

ਅਰਬ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦

ਬਿੰਦ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਖਰਬ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਨਿਖਰਬ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਸੰਖ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਪਦਮ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਸਾਗਰ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਅੰਤਮ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਮਧਮ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਪਰਾਰਧ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦

ਜੇਪੁਰਧਲਿਖੇਬ੍ਰਹਮਾਂਡਪੁਰਾਣਮੇਂ

ਸੰਖਯਾਕੇਅਠਾਰੇਸ਼ੁਨੇਕੇਨਾਮਕਹੇ

ਹੈਂਪੁਰਬਪੁਰਬਸ਼ਨਸੇਉਤਰਉਤਰ

ਸ਼ਨਦਸਗੁਣਾਅਧਿਕਹੋਤਾਹੈਜੈਸੇ

ਏਕਸ਼ਨਸੇਵਸਸ਼ਨਦਸਗੁਣਾਅ

ਧਿਕਹੈਤਸੇਸਤਸ਼ਨਦਸਗੁਣਾਅ

ਧਿਕਹੈ।ਸੰਸਾਰਮੇਂਨਿਖਲਮਾਪਤੋਲਕੇ

ਫਜਵਹਾਰਇਸਸੰਖਯਾਕੇਅਧੀਨਹੈਂ

ਸੰਖਯਾਬਿਨਕੋਈਨਹੀਂਸਿਧਹੋਵੇ।ਉ

ਥਾਈਆਧਪੈਣਾਪੁਰਾਸਵਾਯਾਭੂਫ

ਢੋਰੇਆਦਿਸੰਖਯਾਕੇਭੇਦਹੈਂਤਬਜੈਰ

ਬਕੀਭੇਦਹੈਂਸੋਲੀਲਾਵਤੀਆਦਿਹੀ

ਥੋਂਮੇਂਲਿਖੇਹੈਂ,ਸਮਾਕਕਥਨਕਰੀਯੇ

ਆਤਮਤਤ੍ਵਕਾਸ੍ਵਰੂਪਜਿਸਕਰਤਿਸ

ਬੁਧੀਕਨਾਮਸੰਖਯਾਹੈ

ਸੀਖਿਆ.ਗੁ.ਅੰਤਸਮੇਇਨਮੇਂਜ

ਨੇਕਰਇਨਹੀਨਮੇਂਸੇਯ.ਤੀਨਸੰ

ਕਿਆਕਰਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੂਕਰਭ

ਸਮੇਹੀ.ਅੰਤਸਮੇਤੀਨਮੇਂਮਿਲੇਗੀ

ਐਸਾਜਨਕੇਹਰਿਨੇਤੀਨਨਾਮੇਂਸੇਸ

ਗੀਰਕੀਰਚਨਾਕਰੀਹੈ।ਸੋਈਦਸਾ

ਹੋਵੇਹੈਜਲਮੇਂਫੁੱਕੇਹੈਯਾਂਕੁਤੇਖਾਵੇ

ਪੈਂਯਾਂ ਭੁਸਮ ਹੋਵੇ ਪੈ ਬਚਨਾਂ ਤਰਮੇਂ
 ਅੰਸੇ ਪਾਂਚ ਦਸਾ ਲਿਖੀ ਪੈਂ। ਇਕ ਦ
 ਥੀ ਇਕ ਦ ਬੀਅੰ ਇਕ ਨ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ
 ਸੀਚਿਆਂ। ਦੇ. ਜਮਾ ਕੀਆ
 ਸੀਢੀਅੰ। ਪੰ. ਭਰੀਏ ਪੈ ਯ. ਆਪੇਹੀ
 ਸੀਧਿਆਂ। ਦੇ. ਸਾਧੀ ਲੇਖਾ ਸੀਢੀਅੰ
 ਕਾਲ ਮੇਂ ਯ. ਸੀਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸਨਾਨ
 ਕਰਾਹੀ-ਜੇ ਜਨ ਦੇਹ ਸੁਧ ਕਰਨੇ ਹੋਤ
 ਸਾਧੀ ਕਾਲ ਮੇਂ ਅੰ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਮੇਂ ਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰੇ ਪੈਂ। ਵਹੁ ਅੰਸੇ ਪੈਂ ਜੈਸੇ ਜਲ
 ਮੇਂ ਨਾਏ ਮੇਂ ਰੁਕ ਹੋਤੇ ਪੈਂ ਯਾਤੇ ਨਨੇ ਸੇ
 ਗਤ ਚਾਹਨੇ ਵਾਲਿਯੋਂ ਮੇਂ ਮੇਂ ਰੁਕ ਮੁਰੋਂ
 ਲੀ ਹੋਵੇਂਗੇ ਵਹੁ ਸਦਾ ਨਾਏ ਰਹਤੇ ਪੈਂ
 , ਸਮਾਕ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਜਾਵੇ ਪਰ
 ਮਾਤਮਾ ਕਾ ਜਿਨ ਕਾਲੋਂ ਮੇਂ ਤਿਨ ਕਾਨ
 ਮਭੀ ਸੰਧਾ ਪੈ ਸੋ ਕਾਹੂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾ
 ਤ ਮਧਾਨ ਸਾਧੀ ਮੇਲ ਕੇ ਤੀਨ ਪੈਂ ਕਾ
 ਹੂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਤ ਸਾਧੀ ਦੇ ਪੈ ਭਾਵ
 ਦੇ ਕਹਨੇ ਵਾਲੋਂ ਕਾ ਅੰਸੇ ਪੈ ਰਾਤੀ
 ਕਾਨਾਮ ਤ੍ਰਿਜਾਮਾ ਪੈ ਯਾਤੇ ਰਾਤੀ ਕੀ
 ਦੇ ਘੜੀ ਪਹਲੀ ਦਿਨ ਕੀ ਦੇ ਘੜੀ

ਅੰਤ ਕੀ ਮਿਲ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰੂਪ ਕਾਲ
 ਕਾਨਾਮ ਸਾਧੀ ਸੰਧਾ ਪੈ ਰਾਤੀ ਕੀ ਦੇ
 ਘੜੀ ਪਿਛਲੀ ਦਿਨ ਕੀ ਦੇ ਘੜੀ ਪ
 ਹਲੀ ਕਾਨਾਮ ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਾ ਪੈ ਯ. ਸੁੰ
 ਨ ਸੀਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾ-ਹੇ ਅਫੁ
 ਰ ਸੁਰੂਪ ਦੇਵੇ ਕੇ ਦੇਵ ਤੇਰਾ ਹਮ ਸੰ
 ਧਾ ਚਿਤ ਟਿਕਾ ਕਰ ਸਮੇ ਸਮੇ ਮੇਂ ਧੁ
 ਨ ਕਰੇ ਪੈਂ ਚਿਤ ਟਿਕਾ ਯਾ ਬਿਨਾ ਸੰਧੁ
 ਕਰਨੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੈਂ ਗੁਰੂ ਯ. ਨ
 ਨਕ ਸੀਧਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ
 ਟਿਕੇ ਮਰ ਜੀ ਮੇਂ ਹੋਇ ਖੁਆਰ। ਯੁਗੋਂ
 ਕਾ ਆਦਿ ਕਾਲ ਜੈਸੇ ਕਲਿ ਕਾ ਸੰਧਾ
 ਕਾਲ ਕਲਿ ਕਾ ਆਦਿ ਕਾਲ ਪੈ, ਏਕ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਇਸ਼੍ਰੀ ਬਿਸੇਖ
 ਸੀਤੋਖੀਆਂ। ਗੁ. ਸੀਤੋਖ ਵਾਲਿਓਂ
 ਨੇ ਯ. ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੀਤੋਖੀਆ ਜਿਨੀ
 ਸੰਜਰੀਅੰ। ਗੁ. ਸੰਚਾਰ ਕਰੀਤੀ
 ਪੈ ਯ. ਇਕਤ ਸੂਤ ਪਰੋਇ ਜੇਤ ਸੰਜ
 ਸੰਜਰੀਆਂ। ਗੁ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਰੀਅੰ
 ਈ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਯ. ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ
 ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ

ਸੰਗਰੀਆਂ ਗੁ. ਸੰਗਯ. ਦੂਤਨ

ਸੰਗਰੀਆਂ ਭੁਇ ਅੰਗਨ ਬਸਰੀਆ

ਸੰਤਕਾਲੀਆਂ ਗੁ. ਸੰਤੋਕੇ ਵਸਤੇ

ਦੁਸ਼ੋਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਿਦਾਰਤਾ ਹੋ ਪਾਠਮੇਂ

ਸੰਤਕੇ ਲੀਏ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਸੰਤਕਾਲੀ

ਆਪਠ ਹੈ ਯ. ਦੁਸ਼ ਸੰਤਕਾਲੀਆਂ

ਨਾਸਕੀਆ ਹੂਯਾ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਧਰਤੀ

ਪੇ ਬਿਚਰਨੇ ਸੇ ਬਿਦਾਰਤਾ ਹੋ ਬਿਚ

ਰਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਤ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਲਿ

ਖਾ ਹੈ ਸੰਤਕੇ ਹਤੇ ਕੇ ਰਖੇ ਨਕੋਇਆ

ਯਾਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭੀ ਧਰਤੀ ਅਸਮਾ

ਨ ਮੇਂ ਫਿਰਨੇ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਕਹਤਾ ਹੈ

ਸੰਗਥਸਰੀਆਂ ਦੇ. ਸਾਥ ਬਸੇ ਹੈਂ

ਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ. ਵ. ਸੰਤੋਂ

ਕੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਅਰਥਤ ਸਭਾ ਮੇਂ

ਯ. ਮੋਹ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ

ਧਰਮਸਾਲੀਐ

ਸੰ. ਸੰ. ਸਮਯਕ ਅਛੀਤਰਹ, ਕਰ

ਖ, ਸੰਗਤਿ, ਸੋਭਨ, ਸਮੁਚਯ, ਗੁ.

ਸਮਾਨਯ. ਕੀਤੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸੰਮਾਨੇ ਕ

ਰਣਹਾਰ ਤਿਛ ਜਾਨੇ। ਬਚਨਾਂਤਰ

ਮੇਂ ਦਾਤਾ ਬਿਸਰਿਆ ਦਤੇ ਪਿਆਰ। ਸ

ਸੰਸਾ. ਗੁ. ਸੰਦੇਹ ਰੂਪ ਯ. ਸੰਸਾ ਮ. ਸੰ.

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਹੈ- ਈਹ ਆਉਖਾ ਬ

ਧਾਵਤੇ ਪੀਕੇ ਆਯੁ ਕਥਨ ਵਤ ਸੰਸ

ਯ ਬਿਪਰਯ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤੇ ਹੈ

ਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਸ੍ਰਿਤੁ ਕੇ ਪ੍ਰਣਾਹ ਰੂਪ

ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਸੰਸਾ ਸ੍ਰ ਰੂਪ ਕਥਨ ਹੈ, ਸੰ

ਦੇਹ ਸੇ ਯ. ਸੰਸੇ ਜੀਉ ਮਲੀਨ ਹੈ

ਸੰਤੁਸ. ਗੁ. ਪ੍ਰਸੰਨ

ਸੰਨਿਆਸ. ਦੇ. ਧਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਕੋ ਕ

ਤਿਆਗ ਕਰ ਬਿਰਕੁ ਹੋਨਾ

ਸੰਨਿਆਸੀ. ਦੇ. ਤਿਆਗੀ ਯ. ਦੇ

ਤੇ ਰਸ ਛੋਟੁ ਹੋਵੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪੁਨਾ

ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰ-ਉਤਮ ਜ

ਨ ਕੇ ਵਸਨ ਮੇਂ ਮੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭਰਮੇ ਹੈ ਦਸ

ਨਾਮ ਯੇ ਹੈ। ਭੀਰਬ ੧ ਆਸੁ ਮ ੨

ਬਨ ੩ ਆਰਨਾ ੪ ਗਿਰਿਪ ਪਰ

ਬਤ ੬ ਸਾਗਰ ੭ ਸਰਸਵਤੀ ੮ ਗੁ

ਰਤੀ ੯ ਪੁਰੀ ੧੦ ਸਕਾਸੰਨਾਹੁ

ਸੰਨਾਹੁ. ਸੰ. ਕਵਚ ਯ. ਰਾਮ ਕਵਚ ਦ

ਸੰਚਹੁ. ਦੇ. ਜਮਾਕਰੇ ਯ. ਹਰਿਧਨ

ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ
 ਸੰਬਾਹੈ॥ ਦੇ॥ ਪਹੁਚਾਵੈ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
 ਰੇ ਹੈ॥ ਯ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕ ਸੰਬ
 ਰੇ ਠਾਕੁਰ, ਪਹੁਚਾਯ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
 ਯ॥ ਦੇ॥ ਦਾਰਿਜ ਕ ਸੰਬਾਹ, ਸਮੂਹ
 ਯ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹ

ਸੰਗਾਹੈ॥ ਦੇ॥ ਇਕਤ ਕਰੇ॥ ਜਮਾ ਕਰੇ
 ਸੰਗਾਹ॥ ਗੁ॥ ਸੰਗਾਯ॥ ਸਤ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗੇਹ - ਸੰਤੋਕਾ ਸੰਗ ਸੇਸ ਹੈ

ਸੰਗਾਹੀ॥ ਦੇ॥ ਸਾਬਹੀ ਯ॥ ਸੰਗਾਹੀ
 ਚੋਰ ਘਰ ਮੁਸਨ ਲਾਗ

ਸੰਬਾਹੀ॥ ਗੁ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇ ਉਠ ਇਸ
 ਮੰਤ੍ਰੇ ਕੇ ਪਾਠ ਕੇ ਅਛੀਤ ਰਹ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯ॥ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਾਹੀ

ਸੰਤਤੁਹੀ॥ ਦੇ॥ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁਤੀਆਇ
 ਹੀ॥ ਸਦੀਵ ਹੀ

ਸੰਜਿਆਹੀ॥ ਪੰ॥ ਜਮਾ ਕੀਆ ਹੈ ਯ॥
 ਮਾਲ ਧਨ ਕਿਤ ਕੁ ਸੰਜਿਆਹੀ

ਸੰਪਾਰਹ॥ ਗੁ॥ ਜਮਾ ਕਰੇ॥ ਸੰਗ੍ਰਹ ਸੰ॥

ਸੰਪੂਰਣਹ॥ ਗੁ॥ ਪੂਰਾ ਹੈ ਯ॥ ਹਰਣ

ਸੰਕ॥ ਦੇ॥ ਸੰਕਾ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਹ

ਸੰਕਾ॥ ਸੰ॥ ਤਾਸ, ਸੰਸਯ, ਬਿਤਰਕ॥

ਸੰਧਕ॥ ਸੰ॥ ਸੰਨਮਾਰ ਉਹ॥ ਦਿਲੀਲ

ਨੇਵਾਲਾ ਚੋਰ ਜੋ ਪਾੜ ਦੇ ਕਰ ਚੋਰੀ ਕ

ਰਤਾ ਹੈ ਯ॥ ਸੰਧਕ ਤੋਹ ਸਾਧਨ ਹੀ ਕ

ਸੰਨਕੈ॥ ਗੁ॥ ਜੋੜ ਕੇ ਯ॥ ਬਾ ਹੀਅਉ

ਟ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਕੈ ਧਕੈ

ਸੰਤਸਾਧਕੈ॥ ਵਾ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾ

ਸੰਖ॥ ਸੰ॥ ਸੰਖ ਵਾਜਾ ਯ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਬਿਰਾਜਤ, ਦੇ॥ ਗਿ

ਨਤੀ ਜਿਸ ਕੇ ਬਿਰੁਧ ਅਸੰਖ ਹੈ

ਸੰਮੁਖ॥ ਸੰ॥ ਸਨਮੁਖ

ਸੰਤੋਖ॥ ਸੰ॥ ਧੀਰਜ ਤਾਈ, ਸਦਾ ਬਤ

ਯ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖੇ - ਤੁਮ ਇਸ

ਝੀਯੋਂ ਕਾ ਕੰਨੀ ਨਾਮ ਸੁਣਨੇ ਸੇਭੀ ਹ

ਮ ਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਧੀਰਜ ਕੀਆ ਹੈ ਯਾਤੇ

ਤੁਮ ਵਯਾ ਕਰ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਸੇਜਾ

ਵੇ, ਪੁਨਾ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਉ

ਰਾਜੇ - ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਧੀਰਜ

ਕਰੇ ਸੇ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਚਿਤ ਸੇ ਝਿਪਤ

ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਸਦਾ ਝਿਸੂ ਮੇਂ ਜਲੇ ਹੈ॥

ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਹੈ ਯ॥ ਕੇਮਲ ਬਾਣੀ ਸਤ

ਕੁਸੰਤੋਖ

ਸੀਤੋਖੀ॥ ਸੀ॥ ਸੀਤੋਖਵਾਲਾ ਜੈਸੇ ਸਤੀ
 ਸੀਗ॥ ਸੀ॥ ਮੇਲ, ਪੰ॥ ਲੋ॥ ਦੇ ਸੀਤੋਖੀ ਖਾਇ
 ਜ, ਫ॥ ਪਥਰ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੀਖਮ
 ਰਮਰ ਹੈ। ਸਹੀ ਸੀਗ ਮਰਮਰ ਹੈ
 ਸੀਰੀ॥ ਸੀ॥ ਮੇਲੀ ਯ॥ ਸੀਰੀ ਸਾਬੀਸ
 ਗਲਤ ਰਾਈ॥ ਪੁਨਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸ
 ਦ ਸੀਰੀ, ਸਾਬੀ ਬਨ ਯ॥ ਸੀਰੀ ਜੇ
 ਗੀ ਨਾਰਲ ਪਟਾਨੀ - ਜੋਗੀ ਜੀਵ
 ਕੀ ਸੀਰੀ ਬਨ ਜੀਵ ਸਾਬ ਦੇਹ ਲਪ
 ਸੀਰੇ॥ ਪੰ॥ ਲੋ॥ ਜਾ ਕਰੇ ਯ॥ ਟਰਹੀ ਹੈ
 ਮਧੋ ਕੈ ਸੀ ਬਨੇ ਤੁਮ ਸੀਰੇ, ਸਾਬ ਸੇ
 ਯ॥ ਸੀਰੇ ਕੀ ਚਨ ਭੈਲਾ
 ਸੀਜੋਗ॥ ਦੇ॥ ਮੇਲ ਯ॥ ਸੀਜੋਗ ਵਿਯੋ
 ਗ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਏ, ਦੇ ਵਥਾਪ
 ਦਾਰਥੋਂ ਕਾ ਮੇਲ ਵਥਾ ਸੇ ਆਨ
 ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਮੇਲ ਕੋ ਨਾ ਯਵਾਲੇ
 ਸਮਵਾਯ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
 ਸੀਜੋਗੀ॥ ਦੇ॥ ਸਬੰਧੋਂ ਸੇ ਯ॥ ਨਵੀਆ
 ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੇਲਾ ਸੀਜੋਗੀ
 ਰਮ, ਮੇਲ ਵਾਲੇ ਵਥਾ
 ਸੀਤਲਾਗ॥ ਵ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਚਰਨੀ

ਲਗਾਯ॥ ਸੀਤਲਾਗ ਮਨਹ ਛਾਡ
 ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ਠ
 ਸੀਘ॥ ਸੀ॥ ਸਮੁਦਾਯ, ਪੰ॥ ਗਲਾ॥ ਕੀ
 ਸੀਘੀ॥ ਪੰ॥ ਗਲ, ਸੀ॥ ਸੀਘਾਤ ਵਾਲੇ
 ਪਰਮਾਤਮ ਜੈਸੇ ਸੀਘੀ ਭਿੰਨ ਸੀਘਾਤੇ
 ਸੀਘੁ॥ ਗੁ॥ ਸਾਬ ਯ॥ ਸਤ ਸੀਗ ਗਾਵੇ
 ਤਿ ਮੇਲੇ ਸੀਘੁ - ਸਤ ਸੀਗ ਤਿ ਕੇ ਮੇਲੇ
 ਸੀਚੁ॥ ਦੇ॥ ਇਕਤ ਕਰ ਯ॥ ਸੀਚ ਸਾਬ
 ਸੀਕੋਚੇ॥ ਦੇ॥ ਇਕਤ ਕਰੇ ਯ॥ ਮਹਾਰਸ
 ਖੇਲ ਸੀਕੋਚੇ ਤਬ ਨਨ ਕਏ ਕੇ। ਸੀਕੋਚ ਸੀ
 ਸੀਜੈ॥ ਪੰ॥ ਜਮਾ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਯ॥ ਮੁਰਖ ਪੰ
 ਰਿਤ ਹਿਕਮਤ ਹੁਜਤ ਸੀਜੈ ਕਰਹਿ
 ਪਿਆਰ, ਸੀਚ ਯ॥ ਸੀ॥ ਬਾਸਕਾ ਸਿ
 ਖਜ ਜੋ ਰਾਜਾ ਧਿਤ ਰਾਸ਼ ਕੇ ਭਾਰਤ
 ਯੁਧ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਤਾ ਥਾ। ਸੀਜਯ
 ਸੀਸ਼ੁ॥ ਦੇ॥ ਸਾਂਸ਼॥ ਸਾਮ॥ ਤਿਕਾਲਾ ਸੀ॥
 ਸੀਕਟ॥ ਸੀ॥ ਕਸਟ ਯ॥ ਸੀਕਟ ਨਹੀਂ
 ਪਰੇ ਜੈਨਿ ਨਹੀ ਆਵੇ ਨਾਮ ਨਿਰੀ
 ਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੋ॥ ਪੁਨਾ ਸੀਕਟ ਯੋਨਿ
 ਗਰਭੁ ਨ ਆਇਓ - ਗਰਭੁ ਸੇ ਨਿ
 ਕਸਨੇ ਸਮੇ ਯੋਨਿ ਕੇ ਸੀਕਟ ਮੇਂ ਨਹੀ ਅ
 ਵੇ, ਗਣੇਸ

ਸੰਪੁਟ. ਭੰਬਾ ਯ. ਘਟਘਟ ਸੰਪਟ ਪੈਰੇ
 ਜਾਕਾ - ਸਰੀਰ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਅੰਤ ਕਰਣ
 ਰੂਪ ਭੰਬਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਸਟ
 ਸੰਤੁਸਟ. ਪੰ. ਖੁਸ ਯ. ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਸੰ
 ਸੰਚਾਣਾ. ਗੁ. ਇਕਤ ਕੀਆ, ਸੰਚਨ ਕੀ
 ਸੰਤੁ. ਦੇ. ਸੇਸ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਯ. ਸੰਤ ਆ
 ਕੀ ਨਿਦਾ ਨਾਨਕਾ, ਹੇ ਸੇਸੇ ਯ. ਸੰਤੋ ਸਾ
 ਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰੀਏ
 ਸੰਤੀ. ਦੇ. ਸੰਤੋ ਨੇ ਯ. ਸੰਤੀ ਮੰਤ ਦੀਓ ਮੋਹ
 ਨਿਰਭਉ. ਸੰਤੋ ਨੇ ਮੁਖੇ ਨਿਰਭਉ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲਾ ਮੰਤ ਦੀਆ ਹੈ
 ਸੰਪਤ. ਸੰ. ਸੰਪਦਾ ਯ. ਸੰਪਤ ਹਰਖ ਨ
 ਬਿਆਪਤ ਦੁਖਾ - ਈਹ ਸੰਪਤ ਕੇ ਮੇ
 ਲਸੇ ਬਿਆਪਤ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਬਿ
 ਸੰਤਤ. ਸੰ. ਨਿਰੰਤਰ, ਦੇ. ਸੰਤਾ ਪਤਾ ਹੈ
 ਨ. ਐਲਾਦ। ਸੰਤਤਿ ਸੰ.
 ਸੰਗਤਿ. ਸੰ. ਮੇਲ ਸੇ ਯ. ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
 ਸੰਗੀਤ. ਸੰਗੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਲੇਜੋਤ ਰਿਆ
 ਯ. ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪਰ ਸੰਗੀਤ, ਸੰਗ
 ਤੇ ਯ. ਸੁਖ ਗਾਧਰ ਬਭੁਸਮ ਸੰਗੀਤ ਸੰ
 ਗੀਯ. ਗਾਏ ਸੰਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ, ਸੰ

ਨ੍ਰਿਤਮ ਗੀਤ ਵਾਜਾ ਤੀਕੇ ਤੀਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਦਕ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗੀਤ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਕ
 ਰਤਾ ਚਾਰ ਹੈ ਭਰਤ ੧ ਹਨੂਮਾਨ ੨ ਸੋਮੇ
 ਸੁਰ ੩ ਕਲਾਨਾਥ ੪ ਇਸ ਸਮੇਲੇ ਕ
 ਮੇਂ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਹਨੂ
 ਮਾਨ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਸਾਤ ਅਧਿਆਯ ਹੈਂ
 ਸੁਰਾਧਿਆਯ ੧ ਰਾਗਾਧਿਆਯ ੨ ਤਾਲਾ
 ਧਿਆਯ ੩ ਨ੍ਰਿਤਾਧਿਆਯ ੪ ਭਾਵਾਧਿਆਯ ੫
 ਯਪ ਕੋਕਾਧਿਆਯ ੬ ਹਸੁਧਿਆਯ ੭
 , ਸਮਾਜਕ ਗੀਤ ਗਨ ਜਾਤ ਸੰਗਤੀ
 ਸੰਗਤੀ. ਗੁ. ਸੰਗੀ ਯ. ਆਵਤ ਸੰ
 ਸੰਹੇਤ. ਗੁ. ਅਛੀ ਤਰਹ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ
 ਸੰਗੇਤ. ਗੁ. ਸੰਗ ਹੁਆ ਯ. ਜਬ ਸਾਧ
 ਸੰਪਾਤ. ਸੰ. ਪੜਨਾ ਸੰਗੇਤ
 ਸੰਪਾਤੀ. ਸੰ. ਦੂਰ ਸੇ ਪਤਨ ਕੇ ਸੁਭਾਵ
 ਵਾਲਾ ਗਿਧ ਪੰਖੀ। ਇਸੀ ਤੇ ਜਟਾ
 ਉਕੇ ਭਾਈ ਕਾ ਨਾਮ ਸੰਪਾਤੀ ਲਿਖਾ ਹੈ
 ਸੰਗੂਤੀ. ਗੁ. ਸੰਗ ਵਾਲੀ ਹੁਈ ਯ. ਸ
 ਸੰਗਸਾਤਾ. ਗੁ. ਸੰਗ ਸੰਤ ਕੇ ਰਸੰਗਤੀ ਟਮ
 ਸੰਤਸੰਤ. ਗੁ. ਸੇਸੇ ਮੇਂ ਸੇਸ
 ਸੰਤਮੰਤ. ਗੁ. ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇ
 ਸ

ਸੀਤੀਮੰਤੁੰ ਸੀਤੋਨੇਮੰਤੁੰ ਸੀਤੀਮੰਤੁੰ
ਦੀਓਮੋਹਨਿਰਭੁਓ

ਸੀਘੋਪਲਤੇੰ ਫਾ. ਸੀਘਮੇਂਛਾਲੇਯ.
ਚਬੈਤਤਾਲੋਹਸਾਰਵਿਚਸੀਘੋਪਲ

ਸੀਗਸਾਥੰ ਗੁ. ਤਿਨਸੀਤੋਂਕੇਸੀ ਤੇ
ਗਕਾਸਾਥੀਬਨਯ. ਨਨਕਤਿਨਕੇ

ਸੀਦਾੰ ਪੰ. ਕਾਯ. ਓਹਤੇਲੀ ਸੀਗਸਾਥ
ਸੀਦਾਬਲਦਕਰਾਪੁਨਾਕੀਰਤਿਕ

ਰਮਕਾਰਨਿਜਸੀਦਾ-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੀ
ਕੀਰਤਨਭਗਤੀਕਰਨੀਯਹਜੀਵੇਂ

ਹੇਤਨਿਜਕਾਕਾਰਹੈਜੇਬਰਨਤਰ
ਮੋਘਰਕੇਕੀਮਹਰਿਲਾਇਆ।

ਲਿਖਾਹੈਘਰਕੇਕੀਮਅਪਨੀਮੁਕ
ਤੀਕੇਕਾਮਮੇਂ, ਕੀਯ. ਪਿਰੀਆਸੀ

ਦੀਭੁਖਮੂਲਾਫਟਬੀਵਿਬਰਾ।
ਪੁਨਾਮਾਨਸਸੀਦੀਆਸ ਪਦ

ਸੀਪਦਾੰ ਸੀ. ਬਿਭੂਤਿ. ਐਸ਼ਰਯ, ਸੀ
ਸੀਬਾਦੰ ਸੀ. ਚਰਚਾਯ. ਸਿਵਾਸਕ

ਸੀਬਾਹਦਾੰ ਪੰ. ਪਹੁਚਾਵਤਹੈ ਤਿਸੀਬਾਦੰ
ਸੀਧੰ ਗੁ. ਸੀਧਾਪਾਠਯ. ਬਰਤਸੰਧ

ਸੋਚਚਾਰ-ਬ੍ਰਤਸੀਧਾ ਸੋਚਆਚ
ਰਕਰਨੇ

ਸੀਧੇੰ ਗੁ. ਜੇਕੇ. ਸਿਨੇਯ. ਸਰਸੀਧੇਅ
ਸੀਧਿੰ ਸੀ. ਸੀਯੋਗ. ਮੇਲਮਾ ਕਾਸਕੇ

੩, ਚੋਰੋਂਕੀਦਈਸੁਰੀਗਿ ਸੀਨਪ੍ਰ
ਸਿੱਧ, ਭੁਗ, ਸੀਘਟਨ, ਨਾਟਕਕਾ

ਅੰਗਬਿਸੇਖ, ਬਾਕਰਣਮੇਂਅਖ
ਰੋਂਕਾਮੇਲਜਿਸਕੇਪਾਂਚਭੇਦਹੈ। ਸੀ

ਗਾਸੀਧੀਮੇਂਸੀਗਾਬਾਧੀਹੈ। ਅ
ਚਸੀਧੀਮੇਂਅਰੋਂਕਾਮੇਲਹੈ। ਹਲ

ਸੀਧੀਮੇਂਹਲੋਂਕਾਮੇਲਹੈ। ਬਿਸਰ
ਗਸੀਯੋਬਿਸਰਗਕਾਮੇਲਹੈ।

ਅਨੁਸ਼ਟਮੇਂਅਨੁਸ਼ਟਕਾਮੇਲਹੈ।
ਅਨੁਸ਼ਟਬਿਸਰਗਨੇਮਕਰਅ

ਚਸੇਪਰੇਹੇਤੇਹੈ। ਅਚਊੜੇਆ
ਕੇਈਕੀਕਾਨਾਮਹੈ। ਹਲਸੱਸੇਸੇ

ਲੇਕਾਕੇਪ੍ਰਯੋਤੋਂਕਾਨਾਮਹੈ। ਬਿਸਰ
ਗਅਖਰਸੇਪਰੇਹੇਨੇਫਾਲੀਦੇਬਿ

ਦੀਆਂਕਾਨਾਮਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਟਰਿਪੀ
ਕਾਨਾਮਹੈ। ਸੀਗਾਅਚਹਲਅ

ਦਿਨਮੇਂਕੇਕਹਤੇਹੈ, ਕਰਮਕਾਮੇ
ਲਯ. ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੀਧਿ-

ਕੋਈਗਿ ਸਤੀਹੋਦੇਸਕਾਲਮੇਂਦ

ਨਾਇ ਕਰਮੇਂ ਕੇ ਮੇਲ ਮੇਲ ਗੇ ਹੈ, ਰਾ
 ਜਨੀਤ ਕੇ ਖਟ ਗੁਣੇ ਮੇਂ ਸੰਧੀ ਗੁਣ।
 ਜੇ ਬਲਵਨ ਸਤੁ ਸੇ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਰੂ
 ਸੰਬੰਧੀ. ਸੰ. ਰਿਸਤੇ ਦਾਰ ਸਾ ਪ ਹੈ
 ਕ, ਸੰਬੰਧ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਘਟ
 ਸੰਬੰਧ. ਸੰ. ਜਗਾਵਨ ਪਟਾਇ
 ਸੰਬੰਧ. ਸੰ. ਸਮਵਾਯ ਸੰਜੋਗ ਤਦਾ
 ਤਮ ਰੂਪ ਮੁਖ ਸੰਬੰਧ, ਤਬ ਆਧਾ
 ਰਤਾ ਆਧੇਯ ਤਾਇ ਔਰ ਸੰਬੰਧ,
 ਮੇਲ ਮਾਤਾ ਸੰਬੰਧ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
 ਹੈਂ। ਏਕ ਵਿਦਿਆ ਜਨਮ ਜੈਸੇ ਗੁਰ
 ਰੇਲੇ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਯੋਨਿ ਜੈਸੇ ਮਾਮੇ
 ਮਾਮੀ ਆਇ ਕੋ ਕਾ ਮਾਤਾ ਦੁਰਾ ਹੈ ਤਾ
 ਏਚਾਚੇ ਆਇ ਕੋ ਕਾ ਪਿਤਾ ਦੁਰਾ ਹੈ
 ਭਗਨੀ ਪਤਿ ਆਇ ਕੋ ਕਾ ਭਗਨੀ
 ਦੁਰਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੇ ਸਾਲੇ ਆਇ ਕੋ ਕਾ
 ਭ੍ਰਾਤਾ ਦੁਰਾ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਆਇ ਕੋ ਕਾ
 ਅਪਨੀ ਇਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਾ ਹੈ। ਯੇ ਸਭ ਯੋਨਿ
 ਜ ਸੰਬੰਧ ਹੈਂ ਤੀਸਰਾ ਸੇਹ ਜਨਮ ਸੰ
 ਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਵ ਹੈ ਭੁਏ ਸਾਬੀ
 ਸੰਤਸਾਧ. ਗੁ. ਸੇਹ ਸਾਧਯ. ਸੰਤਸਾਧ

ਸੰਨੀ. ਪੰ. ਪਾੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਚੋਰ ਯ. ਸੰ
 ਨੀ ਉਪਰ ਚੋਰ, ਪਾੜ ਯ. ਸੰਨੀ ਦੇਨ
 ਬਿਖੰਮ ਬਨ ਮਿਠਾ ਮਦ ਮਾਣੀ ਪੰ. ਯੋ
 ਈ ਤੂੜੀ, ਗਰਮ ਚੀਜ ਪਕੜਨੇ ਕੀ
 ਸੰਨ. ਪੰ. ਚੋਰੀ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਮੰਦ ਸੰਨੀ
 ਰਮੇਂ ਪਾੜ ਦੇਨ. — ਈਹ ਉਸ ਕੇ ਤੁ
 ਲਮ ਨਿਜ ਰੂਪ ਚੁਰਾਨੇ ਵਾਲ ਦੇਹਾ
 ਵਿਕੋਂ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ਯ. ਹਰਿ ਮੇਂ ਅੰ
 ਦਰ ਸੰਨ, ਤੀਨ ਦੋਖੇ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਬਿਮ
 ਰੀ ਸੰਨ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਸੰਤਨ. ਗੁ. ਸੰਤ ਯ. ਸੇ ਸੰਤ ਨਹਿ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਈਹ ਬਹੁ ਬਚਨ ਹੈ, ਸੰ
 ਤੋਂ ਕੇ ਯ. ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕਰਨ ਮੇਂ ਨਮੇ
 ਸੰਤਨ. ਗੁ. ਸਾਂਤੀ ਨਹੀ ਹੇ ਹਰੀ ਸਾਂਤੀ
 ਨਹੀ ਯ. ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਸੰਤਨ
 ਸੰਗਨ. ਗੁ. ਸੰਗ ਸੇ ਯ. ਗਮਨ ਦੀ
 ਪਕ ਸੰਤ ਸੰਗਨ, ਲਜਾਵਨ ਹੋਨਾ
 ਯ. ਕਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀ ਸੰਗਨ
 ਸੰਪਾਨੀ. ਗੁ. ਸੰਪਦ ਈ ਹੈ
 ਸੰਮਾਨੇ. ਗੁ. ਤੁਲਮ ਯ. ਕੀਤੇ ਕਉ
 ਸੰਧਿਆਨੀ. ਗੁ. ਮਾਰ ਮੇਰੇ ਸੰਮਾਨੇ

ਨੇਹੇਤ ਮੇਲ ਲਈਯ. ਛੁਰੀ ਸੀਧੀਆਨੀ
 ਸੀਮਾਲਨ. ਗੁ. ਸਮਾਲਤੀਆਂ ਹੈ
 ਸੰਭਾਖਨ. ਸੀ. ਕਬਨ ਸੀਤੋਂ ਕਾ ਸਭੀ
 ਜਪ ਰੂਪ ਹੈਯ. ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾ
 ਪ, ਬੋਲਨ ਯ. ਜਨਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾ
 ਖਨ ਜਨ ਸਿਉ

ਸੰਗਹਨ. ਦੇ. ਪਕੜਤੇਹਾਂ
 . ਸੰਬੋਧਨ. ਸੀ. ਸਨਮੁਖ ਕਰਨੇ ਵਾ
 ਲੇ ਸਬਦ ਯ. ਭੋਭੁਗਵਾਨ ਏਨ ਮਹ
 ॥ ਪੁਨਾ ॥ ਹੋਗੋ ਬਿੰਦ ਹੋਗੋ ਪਾਲ ਹੋਵੇ

ਸੰਤਹਤਨ. ਗੁ. ਸੀਤੋਂ ਕਾ ਅਲਲਲ
 ਸੀਪੀ. ਪੀ. ਸੀਪਦਾ ਯ. ਸੀ ਪੁਤ੍ਰ
 ਪੈਵੇਖਨ ਹਰਖੀਏ

ਸੰਤਾਪ. ਸੀ. ਦੁਖ, ਅਗਨਿਕ ਸੇਕ
 ਸੰਭੁ. ਗੁ. ਸਮਾਲ, ਸੀ. ਬਕਰ, ਸਮਮ
 ਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੇ ਵਾਲੇ ਸੂਰਯਾਦਿ

ਸੰਭੁ. ਸੀ. ਮਹਾਦੇਵ

ਸੰਮ. ਗੁ. ਸੋਇਕੇ ਯ. ਚਾਰ ਗਵਾਇ
 ਆਹੰਢਕੇ ਚਾਰ ਗਵਾਇਆ ਸੀ
 ਮ, ਦੇ. ਛਟੀਕੀ ਸੰਮ

ਸੰਗਮ. ਸੀ. ਮੇਲ ਯ. ਬੇਟੀ ਸੰਗਮ

ਤਹ ਪਾਗਮਨ ਮਜਨ ਕਰਹਤਿਥਾ
 ਈ- ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਸਰਸਵਤੀ ਕੇ ਮੇ
 ਲਕਾ ਨਾਮ ਬੇਟੀ ਹੈ ਨਦੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇ
 ਸੰਗਮ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਯਾਗ ਹੈ

ਸੰਜਮੀ. ਦੇ. ਸੰਜਮ ਵਾਲਾ
 ਸੰਜਮ. ਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੋ ਅਪਨੇ ਅ
 ਪਨੇ ਵਿਖਯੋਂ ਸੇ ਰੋਕਨ। ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕਾ
 ਸੰਜਮ ਸਭ ਸੇਬਢਕੇ ਜੈਨੀ ਕਰਤੇ
 ਹੈਂਯ. ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿਸ

ਸੰਗਰਾਮ. ਦੇ. ਯੁਧ ਮੇਂ ਯ. ਸੂ ਧਨ
 ਰ ਸੰਗਰਾਮੀ ਪੁਨਾ ਲਖ ਸੂਰਤੁਟ
 ਸੰਗਰਾਮ। ਸੰਗਾਮ ਸੀ.

ਸੰਘਾਰੇ. ਦੇ. ਮਾਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਅਘਾਏ
 ਸੂਖ ਸੰਘਾਰੈ - ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੂਆ ਬਾ
 ਲਕ ਜੈਸੇ ਮਾ ਬਾਪ ਕੇ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰੇ ਹੈ
 ਤੈਸੇ ਹਮ ਭੀ ਆਪ ਕੀ ਦਈ ਦਾਤ
 ਲੇ ਆਪ ਕੇ ਗਾਲੀ ਦੇਵੇ ਹੈਂ, ਸੀ. ਹੇ
 ਅਸੁਰ ਸਮੁਦਾਯ ਕੇ ਸਤ੍ਰ ਯ. ਜ
 ਗਵੀਸ਼ਰ ਹਰਿਜੀ ਅਸੁਰ ਸੰਘ
 ਸੰਜੋਰ. ਦੇ. ਮੇਲ ਕੇ ਯ. ਹਰਿਸ ਰੇ
 ਚਉ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰ

ਸੰਗਾਰੰਗੁ ਸੰਗੀਯ ਗਿਹਮੰਦ
ਰਮਹਲਾ ਜੇਵੀਸੇਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰ
ਸੰਗੋਰੀੰ ਮੇਲ ਕੇ ਸਾਬਯ ਉਨਸੰਤ
ਨ ਕੇ ਸੰਗ ਸੰਗੋਰੀ

ਸੰਗਾਰੇੰਗੁ ਸੰਗਹ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਸੰਗਾਰੇੰਗੁ ਸੰਗਹ ਰਿਕੇਯ ਤ
ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰੇ, ਸੰਗੀਯ ਪਾਰਬ
ਸੰਚਾਰੇੰਦੇ ਬਿਚਾਰੇ ਪੁਛੇਸ ਅਸੰਗਾਰੀਰੇ
ਕਰੇ ਦਾਤਾਲੇ ਸੰਚਾਰੇ

ਸੰਚਾਰੇੰਸੀ ਬਿਚਾਰਾਏਯ ਕਵਨਸੁ
ਸੰਸਾਰੀੰਸੀ ਸੰਸਾਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸਸੇਵ
ਹੁਬੁਯਾਯ ਇਕ ਸੰਸਾਰੀ, ਜਨਮ
ਮਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਾਲੇ ਜੀਵ, ਜਨ
ਮਾਇਕੋਕ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਸਤੁਯ ਛੂ
ਟਗਈ ਸੰਸਾਰੀ

ਸੰਸਾਰੰਸੀ ਜਨਮ ਮਿਤੁਕ ਪ੍ਰਵਾਹ
ਜੇਸੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ
ਸੰਕਰੰਸੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕੇਯ ਸੰਕਰ
ਮਸਤਕ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ, ਭੀੜ
ਤੰਗਯ ਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਰਾ
ਰਾਈ ਦਸਏ ਭਾਇ

ਸੰਕਰੰਸੀ ਮਹਾਦੇਵਯ ਸੰਕਰਛੇ
ਡੀਮਾਯਾ-ਬਿਰਕੂਹੁਏ ਮਹਾਦੇਵ,
ਕਲਮਾਣ ਕਰਤਾ ਮਾੜ

ਸੰਘਾਰੰਦੇ ਨਾਸਯ ਹੋਆ ਅਸੁ
ਰਸੰਘਾਰ-ਹੋਇਆ ਅਸੁਰੇਂਕਾਨ

ਸੰਸਕਾਰੰਦੇ ਵਸਤੁਕਾਸਵਾ ਸ
ਰਨਾ, ਨਾਯਮਤਮੇਂ ਬੇਗ ਭਾਵ
ਨਾ ਬਿਤੀ ਬਾਪਕ ਤੀਨ, ਤੀਨੇਂ ਮੇਂਭਾ
ਵਨਾ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕੀਵਾਸਨ
ਕਾਨਾਮਹੈ

ਸਿਧਊਰੰਗੁ ਸਤੀ ਹੋਨੇ ਕਾਲਮੇਂ
ਨਾਲੀਅਰਯ ਅਬਤੇ ਜਰੇ ਮਰੇਸਿ
ਧਪਾਈਐ ਲੀਨੇ ਹਾਬ ਸਿਧਊਰ
-ਜਲਕੇ ਮਰਨੇਸੇ ਹੀ ਪਤਿਕੇ ਸਾਬ
ਸੁਰਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਗੀ ਐਸੇਸ
ਤੀ ਅਪਨੇ ਮਨਕੋ ਸਮਝਾਵੇ ਹੈ ਸੀ
ਫਲਸੀ ਗਰੁੜ ਪੁਰਾਣ ਕੇ ਦਸਮ
ਅਧਯਾਯ ਕੇ ਅਠਤੀਸਮੇਂ ਸਲੋਕ
ਸੇਲੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸਤੀ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਏ
ਸਤੀ ਸਨਕਰ ਬਸਤੁ ਭੂਖਨ ਪਹਰ
ਕੇ ਗੁਰੂਕੋਨਮੇ ਕਰਕੇ ਬਿਸੁਮੰਦਰ

ਮੇਂਜਕਰ ਬਿਸੁਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ	ਸੀਮਲਾ • ਪੰ. ਸਮਾਲਾ • ਯਾਦ ਕਰਾਂ
ਕੇ ਬਿਸੁਆਰੇ ਸੰਪੂਰਣ ਭੂਖਣ ਅ	ਯ. ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸੀਮਲਾ
ਰਪਣ ਕਰ ਮੰਦਰ ਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸੇਹ	ਸੀਗਲ • ਦੇ. ਲੋਹੇ ਕਾ ਸੀਗਲ ਯ. ਗ
ਬਮੇਂ ਸੀਫਲ ਲੇ ਰਿਤਾ ਸਮੀਪ ਪ	ਲ ਸੀਗਲ ਸਿਰਮਾਰੇ ਉਡੇ ਸਿਖਲਾ ਸੀ
ਹੁਰ ਸੂਰਯ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਚਿ	ਸੀਮਲ • ਪੰ. ਸਮਾਲ ਕੇ. ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ
ਤ ਕੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਕਰੇ ਪਤਿਕਾ ਸਿ	ਕੇ ਯ. ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸੀਮਲ
ਰ ਅਪਨੀ ਗੋਦ ਮੇਂ ਰਖ ਅਪਨੀ ਸ	ਬੁਕ ਭਰੀ - ਜੇ ਜਾਣਤਾ ਸੁਸ ਅਲ
ਹੇਲੀਓ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਸੀਫਲ ਅਰ	ਪਹਿਂ ਸੁਭ ਕਰ ਮੇਂ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਰਿ
ਪਣ ਕਰੇ ਉਨ ਸੇ ਵਾਹ ਕੀ ਆਗ	ਰਦੇ ਮੇਂ ਧਾਰਤਾ
ਲੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਵਾਹ ਕਰੇ ਯਥਾ	ਸੀਮਲ • ਪੰ. ਪਰਖ ਕੇ ਦੇਖ ਯ. ਹਉ
ਸਮਯਾ ਭਰਣੇ ਤੜ ਸੀਫਲ ਪਤਿ	ਸੀਮਲ ਬਕੀ ਜੀ ਹਿ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੇ
ਗਿਯ ਚ। ਲਜਾ ਮੇਰੀ ਪਰਿਤਾ	ਸੀਤਮੰਡਲੀ • ਦੇ. ਸੀਤੋਂ ਕਾਸ ਕੋਰਾ
ਜਮ ਸਮਸਨ ਭਵਨੰ ਬ੍ਰਜੇਤ ॥	ਮੁਦਾਯ ਯ. ਕਬਤ ਚੁਨਤ ਮੁਨ ਜਨ
ਸੀਤਸਹਾਰ • ਗੁ. ਸੀਤੋਂ ਕੇ ਸਹਾਰਾ ਦੇ	ਮਿਲ ਸੀਤਮੰਡਲੀ
ਨੇ ਫਲਾ ਭਾਵ ਸੀਤੋਂ ਕਾ ਸਹਾਈ ਯ.	ਸੀਤਬਹਲ • ਵਾ. ਸੀਤਾ ਕੇ ਬਾਹਨ
ਸੀਤਸਹਾਰ ਸਦਾ ਬਿਖਾਤਾ	ਯ. ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਸੀਤ ਬਹਲ
ਸੀਤੋਖਗੁਰੂ ਸਰਾ • ਗੁ. ਬਡੇ ਸੀਤੋ	ਸੀਪਦਤੋਲ • ਵਾ. ਸੀਪਦਾ ਕੀਤ
ਖ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਯ. ਤੇ ਨਾਏ ਸੀਤੋਖ	ਲਾਪੀ ਭਾਲ ਹਿਭੋਲੇ ਰੂਪ ਸੁਲੇ ਪੰਝ
ਗੁਰੂ ਸਰਾ - ਯਹੀ ਪਾਠ ਸੀਤੋਖ ਸਰ	ਸੀਤਾਵੇ • ਪੰ. ਦੁਖ ਦੇਤਾ ਹੈ ਲਤਾ ਹੈ
ਤੀਰਥ ਕਾ ਨਾਮ ਧਰਨੇ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ	ਸੀਚਾਵੇ • ਗੁ. ਮਿਲਾਵੇ, ਸੀਚਨ ਕਰਾਵੇ
ਸੀਮਾਲੇ • ਪੰ. ਸਮਾਲਤਾ ਹੈ	ਸੀਗਰਵੇ • ਵਾ. ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਰਮਣ ਕ
	ਹੋਏ

ਸੀਕੜਾ. ਪੰ. ਭੀੜ

ਸੀਦੜੇ. ਪੰ. ਕੇ. ਯ. ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੇ ਸੁ

ਲ. ਖਾਨੇ ਕੇ ਦੁਖੇ ਮੇਂ, ਕਾ. ਯ. ਕਰਮਾ

ਸੀਦੜਾ ਖੇਤ

ਟੀ

ਸੰਤੋਖਮੜੀ. ਗੁ. ਸੰਤੋਖ ਰੂਪਕ

ਸੀਦਿਤਿ ਸੀ ਮਤ ਭਾਰ ਹਰਿ ਨੋਰੇਤਮ

ਸੀਗ੍ਰਹੀਤੇ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾਰਥ ਕੇ ਸੇ ਸਕਾ

ਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨੰ ਸਮਾਪਤੀ

ਹ

ਹਉ. ਪੰ. ਮੇਂ ਅਹੰ ਯ. ਮੇ ਨਹੀ ਕਛ

ਹਉ ਨਹੀ ਪੁਨਾ ਹਉ ਸੰਚੇ ਹਉ

ਖਾਟਤਾ ਇਤਮਾਦਿ

ਹਉਓ. ਗੁ. ਹਤੇ ਹੈ. ਮਾਰੇ ਹੈ ਯ. ਫਿ

ਰਫਿਰ ਕਾਲ ਹਉਓ ਹਤ: ਸੀ.

ਹਉਓ. ਦੇ. ਹਰਿਆ ਭਾਵ ਅਨੰਦ

ਸਹਿਤ। ਵਿਖਯੋਂ ਕੀ ਤਿਸਨਾਨੇ ਸ

ਭਜੀਵ ਦਾਹ ਕਰਦੀਏ ਪੈਂ ਕੋਈਆ

ਤਮਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਵਾਲੇ ਤਾਸੇ ਬਚੇ ਪੈਂ, ਉ

ਰਾਯਾ ਯ. ਉਹੀ ਤੇ ਹਉਓ ਉਹੀ ਲੇਖ

ਰਿਓ

ਹਰਿਆਇਓ. ਪੰ. ਚੇਰੀ ਜੇਰੀ ਦੇ

ਨੇ ਸੇ ਅਪਨੀ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਖਾਨੇ ਹਿ

ਲਾ ਪਸੁਯ. ਜਿਉ ਕਿਰਖੇ ਹਰਿ

ਆਇਓ ਪਸੁਆ

ਹਰਿਆ. ਦੇ. ਸਬਜ, ਗੁ. ਅਨੰਦ

ਸਹਿਤ ਯ. ਤਨ ਮਨ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ

ਪੁਨਾ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟ ਹਉਓ

ਹਉਆ. ਗੁ. ਹਤਿਆ. ਕਾਲਕਾ

ਹਤਿਆ. ਦੇ. ਪ੍ਰਾਣੇ ਕਾ ਮਾਰਿਆ

ਬਿਯੋਗ ਕਰਨੇ ਯੋਗ ਸਸਤ ਪਰਿ

ਹਰਾਦਿ ਕ੍ਰਿਯ, ਮਾਰਣਾ. ਬਧ. ਹਤੁ

ਹਟੀਐ. ਪੰ. ਫਿਰੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਸੀ.

ਜੀ ਯ. ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲੇ ਹਟੀਐ-

ਅੰਗਦ ਕੋ ਗਦੀ ਵੇਨੀ ਹੈ ਵਿਸਬੋਲ

ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉ ਹਟੇ ਅਰਥਾਤ ਨਹੀਂ

ਹਟੇ ਉਨਹੀ ਕੋ ਦਈ ਉਕ੍ਰੰਚ ਇਕ ਸ

ਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧ, ਦੁਕਾਨ ਕੋ ਯ.

ਮਲ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਹਟੀਐ- ਗੁ

ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਸੋ ਦੇ ਕੇ ਠੀਕ

ਨੇ ਤਖਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਲ ਬੈਠੇ

ਹਰੀਆ. ਗੁ. ਦੁਖ ਬਿਡਾਠੇ ਹਾਰ

ਯ. ਦੁਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ, ਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਯ. ਨਿਰਗੁਣ ਹਰੀਆ
ਹੁਟੁਆ. ਦੇ. ਹਟੀਵਾਲ ਬਨ ਯ.
ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਯ ਸੁਤ ਕੇ ਹੁਟੁਆ
- ਮਕੜੀ ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਮੇਂ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਹਟੀਵਾਲ ਹੋਖੇਰੇ
ਹਜੁਰੀਮੇ. ਦੇ. ਪਤਛ ਹਜੁਰ [ਹੈ
ਹੱਕਪਰਾਇਆ. ਵਾ. ਦੂਸਰੇ ਕੀ
ਮੇਰਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਯ. ਹਕਪਰਾ
ਇਆ ਨਾਨਕਾ

ਹਰਕਾਇਆ. ਪੰ. ਹਲਕਿਆ
ਹੂਆ ਕੁੱਤਾ. ਬਾਉਲਾ ਹੂਆ ਕੁੱਤਾ
ਯ. ਜਿਉ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ
ਹਟਵਾਣੀਆ. ਪੰ. ਦੁਕਾਨਦਾਰ
ਹਰਿਬੁਹੀਆ. ਗੁ. ਸੁਗੰਧੀਵਾ
ਹੜਵਾਣੀਮੇ. ਪੰ. ਨਿ [ਲਾਹੂਆਹੁ
ਦਾਰੂਪ ਹੜਮੇਂ ਵਰਗਾਏ ਹੈ

ਹਰਟਾਕਾਲਿਆ. ਵਾ. ਹੋਵੇਖੀ
ਜੀਵ ਯ. ਤੂਸੁਟ ਹਰਟਾਕਾਲਿਆ
ਕੀਵਾੜੀ ਅੰਗਤਾ. ਹੋਵਿਖਈ ਜੀ
ਵਕਿਉ ਪਰਾਈ ਇਸ੍ਰੀਓਂ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ

ਹਈ. ਗੁ. ਹਤੀ, ਪੰ. ਹੈ ਜੈਸੇ ਜਲ ਹਈ
ਹਵਾਇ. ਫਾ. ਫਿਲਾ ਯ. ਗਾ [ਤਾਦੇਹ
ਫਲ ਹਵਾਇ- ਫਿਲਾ ਕੇ ਗਾਫਲ ਕੀ
ਹਰੁਵੇ. ਦੇ. ਹਲਕੇ. ਅਰਥਾਤ [ਏ
ਬਿਬੇਕ ਸੇ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਭੁਏ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਯ. ਹਰੁਵੇ ਹਰੁਵੇ ਤਰਗਾਏ ਰੂ
ਬੇਜਿਨ ਸਿਰਭਾਰ [ਖੇਤੀ ਖਾਨੇ ਵਲ
ਹਟਿਆਇ. ਪੰ. ਜੋਗਵਰੀ ਪਰਾਈ
ਹਛਨਈ. ਗੁ. ਅੱਛੀ
ਹਰਿਰਾਇ. ਦੇ. ਹਰਿਰੂਪ ਰਾਜਾ,
ਸਾਤਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਿ
ਮੱਠੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ
ਹਲਕਾਏ. ਪੰ. ਲੋਭੁ ਬਿਖਸੇ ਯਮ
ਕਲਹੂਏ ਕੂਕਰ ਵਤ ਬਾਉਲੇ ਹੂਏ
ਯ. ਅੰਤਰ ਲੋਭੁ ਫਿਰੇ ਹਲਕਾਏ
ਹਰਟਾਖੀਏ. ਪੰ. ਮਿਗਵੇ ਨੇੜ
ਸੇ ਨੇੜਾ ਵਾਲੀਏ ਯ. ਸੁਣ ਮੁਖੇ ਹ
ਰਟਾਖੀਏ- ਭਾਵ ਸੇ ਹੋ ਸੁਧ ਮਨ ਵ
ਲੇ ਸਿਖਮ ਤੂਸੁਟ ਕਰ ਗੁੜ ਭਵ
ਹਸਤਾਜਾਇ. ਵਾ. ਜੇ [ਵਲਾ ਬਚਨ
ਅਨਾਤਮ ਦਰਸੀ ਸਤ ਸੰਗ ਮੇਂ ਹਸਤ

ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੀ ਬਿਨਾਸਤਾ ਸੁਵ ਣਕਰ ਰੋਤਾ ਆਤਾ ਹੈ	ਕੇ ਪਿਤਾ ਸੋਢੀ ਖੜੀ, ਹਰਿਕੇਸੇਵਕ ਹਰਿਰਸ. ਗੁ. ਹਰੀਕੇ ਆਨੰਦ ਮੇਂ ਗੀ ਤਗਾਵਤੇ ਯ. ਹਰਿਰਸ ਗੀਤ ਗਵ
ਹਸ. ਗੁ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਹ ਯ. ਮਨ ਹਸ ਜੀਉ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਹੈ ਯ. ਰੇਵਤ ਜਾ ਇਸੁ ਹਸੈ-ਜੇ ਬੈਰਾਗ ਦਸਾਵਾਲਾ ਰੋਤਾ ਸਤ ਸੰਗ ਮੇਂ ਜਾਵੇ ਹੈ ਸੋ ਆਤ ਮਗਮਨ ਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਹੈ	ਹਰਿਬੀਸ. ਸੰ. ਏਕ ਪੁਰਾਣ [ਈਅ ਕਾਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਭਾਰਤ ਕਾ ਪਰ ਬਮਾਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਸੁਨਤੇ ਹੈ, ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿ ਯ. ਹਰਿਬੀਸ ਜ
ਹਰਾਸ. ਪੰ. ਪ੍ਰਾਣ ਪੁਸਕ ਹੋ ਗਏ ਹਵਾਸ. ਫ. ਪ੍ਰਾਣ ਇੰਦ੍ਰੇ	ਹਰਿਨਾਖਸ. ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਗਤ ਜਸ ਸੰਚਕੋ ਹਲਾਦ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਭਾਈ ਰਾਖਸ
ਹਦੀਸ. ਅ. ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਓਂ ਕੇ ਸਮਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕੇ ਧਰਮ ਨਿਰਟੇ ਹੇਤ ਪੇਯੀ ਬਰੋਂ ਕੀ ਬਨਾਈ ਬਾਣੀ ਯ. ਹ ਦੂਰ ਹਦੀਸਾ-ਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਸ ਨਮੁਖ ਰਖਣਾ ਹਦੀਸ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਸਮਝੋ, ਪੰ. ਭੂਲ ਬਖਸਾਨੀ ਕਰਤੇ ਹੈ ਯ. ਤਾਕੇ ਆਗੇ ਕਢਹਿ ਖੜੇ ਹਦੀ	ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿਰ ਣਕ ਸਿਪੁਥਾ ਹਿਰਣਮ ਸੁਵਰਣ ਜੈਸੀ ਬਸੰਤੀ ਰੰਗ ਕੀ ਬਿੱਲੀਅ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਨਕੇ ਨਾਮ ਹਿਰਣਮ ਯੁ ਰਖਾ ਹਿਰਣਮ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਸੇ ਹਜਾ ਵਾਲਾ ਜਾਨਕੇ ਨਾਮ ਹਿਰਣਮ ਕਸਿਪੁ ਹੈ ਕਸਿਪੁ ਸਿਹਜਾ ਕਾ ਨਾਮ
ਹਠੀਸਾ. ਪੰ. ਹਠ ਕੀ ਆ ਬਾਤਾਂ [ਸਾ ਹਥਾਸਾ. ਗੁ. ਹਾਥ	ਹਹ. ਪੰ. ਹੈਂ ਯ. ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਹੈ ਸਮਰਥ ਦਾਤਾਰ ਹਹ
ਹਰਿਪਾਸ. ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਯ. ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿਪਾਸ	ਹਰਿਹੰ. ਗੁ. ਸਰਬ ਕੇ ਯ. ਹਰਿਹੰ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹ ਨਾਏ ਰਾਮਦਾ ਸਸਰ, ਸਰਬ ਜੀਵੇਂ ਸੇ ਯ. ਪਗਨ
ਹਰਿਦਾਸ. ਸੰ. ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ	

ਹੀ ਚਲੇ ਹਰਿਹਾਂ - ਮੋਹ ਰੂਪ ਕੀਚ
 ਟਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਸਭੀ ਜੀਵੇਂ ਸੇ ਨਿ
 ਸਕਾਮ ਕਰਮਾਦਿ ਕਾਹੂ ਪੈਰ ਮੇਂ ਨਹੀਂ
 ਚਲਾ ਜਾਤਾ, ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਕ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਹਰਮਸ਼ਾਹੂ० ਟਾ० ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਹਟ
 ਕੇ ਬੀਚ ਯ० ਹਰਮਸ਼ਾਹੂ ਮਾਪਿਰੀ
 ਹਰਿਕਾਰਿਹ० ਟਾ० ਅੰਤ ਹ ਕਰਟ
 ਹਰਨਿਗ੍ਰਹ० ਸੀ० ਹਰਯੋਗ ਕੀਰੀ
 ਤਿਕੇ ਗ੍ਰਹਟ ਸੇ ਯ० ਹਰਨਿਗ੍ਰਹ
 ਅਤ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗ
 ਹਕ० ਅ० ਸਚ, ਜੋ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨੇ
 ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਯੋਗ ਮ ਵਸਤੁ ਕਹੀ ਹੈ
 ਵਹੁ ਵਸਤੁ, ਧਰਮ, ਅਵਸਮ ਕਰ
 ਨੇ ਯੋਗ ਮ ਕਾਮ ਯ० ਹਕ ਹਲਾਲ ਬ
 ਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ - ਅਪਨੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿ
 ਹਤ ਚੀਜ ਸੇ - ਬਖੋਰਹੁ ਤੋਜਨ ਕਾ ਖਾ
 ਟਾ ਕੌਰੇ, ਸਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯ० ਹਕ
 ਸਚ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿ
 ਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਹ - ਜਿਸ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ਕੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਰੂਪਾਦਿ ਹੀਨ ਕਹ
 ਤੇ ਪੈਂ ਵਹੁ ਹਕ० ਖਾਲਕ ਜਗਤ ਕਾ

ਸੁਆਮੀ ਸਚ० ਨਿਸਚੇ ਜਾਨੇ ਸਿਆਮ
 ਰੂਪ ਟਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਹੀਂ
 ਕਿੰਤੁ ਇਨ ਸਭ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪੈ ਵੇਦ ਭੀ
 ਕਹਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸ
 ਕਤੀ ਜੋ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਹੀ। ਭਵੇਵ
 ਬ੍ਰਮਤ੍ਰ ਬਿਧੀ ਨੇਵ ਯਾਦਿ ਦਮੁ ਪਾਸਤੇ
 ਹਕਾ० ਅ० ਹੇ ਸਤ੍ਰ ਰੂਪ ਤੂ ਕਬੀਰ ਹੈ
 ਕਰੀਮ ਹੈ ਯ० ਹਕ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ
 ਤੂ ਬੇ ਅੰਬ ਪ੍ਰਵਦ ਗਾਰ
 ਹਰਿਕਾ० ਦੇ० ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ ਯ० ਹਰਿ
 ਕਾ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਾਪੇ। ਪੁਨ
 ॥ ਹਰਿਕਾ ਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨਕ
 ਹਰਖ० ਸੀ० ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਯ० ਹਰਖ ਸੇ
 ਗਤੇ ਰਹੇ ਅਤੀਤਾ, ਦੇ० ਗੁੱਸਾ० ਰੰਜ
 ਮਾਖਤਾ ਜੋ ਸੇ ਆਪ ਪੈ ਮੇਰਾ ਹਰਖ ਹੈ
 ਹਰਣਾਖੀ० ਸੀ० ਮਿਗ ਸਮਨੇ ਤੋਂ ਵ
 ਲੀ ਭਾਵ ਸੇ ਸੁਧ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੀ ਯ०
 ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚ ਵੈਟ ਸੁਨਾਈ
 ਹਮਰਾਖਾ० ਟਾ० ਹਮ ਕੋ ਰਖੇ
 ਹਰਨਾਖ० ਗੁ० ਹਰਨਾਖ ਸ ਵੈਤ ਯ०
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਹਰਨਾਖ ਪਕਰਿਓ।

ਪੁਨਾਤੁਮਦੁਸਟ ਤਾਰੇਹਰਣਖੇ।
 ਹਰਿਰਾਖਰਾਖੰਗੁ। ਹੇਹਰੇਰਛਾਕ
 ਰਛਾਕਰਯ। ਹਰਿਰਾਖਰਾਖਵਡਵ
 ਹਰਿਰੁਖੰਦੇ। ਹਰੀਚੰਦਨਅਰੁ ਤੁਹੇ
 ਬਤਸੁਰਗਕਾਬਿਛੁਯ। ਚਰਪਦਾ
 ਰਬਅਸੁਮਹਾਸਿਧਿਕਾਮਧੇਨਪਾਰ
 ਜਾਤਹਰਿਹਰਿਰੁਖ-ਹਰਿਚੰਦਨਦੇਵ
 ਹਰਿਰੰਗੀੰਦਾ। ਨਨਾਰੰਗਕੇਯ। ਤੁਹੇ
 ਹਰਿਰੰਗੀ ਹਰਮਸਵਾਰਿਆ-ਭਾਂਤ
 ਭਾਂਤਕੇ ਸੀਸਮਹਲਸਵਾਰੇ
 ਹਰਿਰੰਗੰਸੀ-ਹਰਿਕਾਅਨੰਦਯ-ਹ
 ਰਿਹਰੰਗਰੰਗ-ਸਭਨਾਅਨੰਦਾ
 ਵਿਚੋਂਹਰਿਕਾਅਨੰਦਅਨੁਪਮਪੈ,
 ਹਰਿਕੇਪ੍ਰੇਮਕੋਯ-ਰੂੜੇਮਨਹਰਿਚੰ
 ਗਲੇੜੇਗਾਲੀਹਰਿਨੀਹ ਹੀਕਾਰ
 ਹਉਰੋਗੰਦਾ-ਜਾਤੀਧਨਾਦਿਕੋਂਕਾਅ
 ਹਤਤਮਾਰੀੰਦਾ-ਤਿਆਗਛੋਡੀਪੈ
 ਹਥਫਲਛਾੰਦਾ-ਹਾਥਮੇਂਫਲਲਗੇ
 ਹਰਿਹਰਰੰਗਰੰਗੰਦਾ-ਨਨਾ ਗ
 ਭਾਂਤਕੇ ਅਨੰਦੋਂਮੇਂਹਰਿਕਾਅਨੰਦ
 ਹਮਚੁੰਦਾ-ਅੰਯੋਜਾਜੋਜਾ ਅਨੁਪਮਪੈ

ਯ-ਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਲ
 ਹਸਤਉਚੰਗੁ-ਹਾਥਮੇਂਜਪਸਮੇ
 ਉਚੇਕਰਪਹਰੀਹੁਈਗੋਮੁਖੀਜੋਪੈ
 ਜੋਚਿਤਮੇਂਪ੍ਰੇਮਕੀਧਾਰਪੈਯ-ਹਸ
 ਤਉਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ ਖਲੇਹ
 ਹਛੇੰਪੰ-ਸੁਧਮੇਯ-ਦਿਲਹਛੇਮੁ
 ਹਨਛੇੰਗੁ-ਅਛੇ-ਉਤਮਬਿਬੇਕੀਕ
 ਰੇਪੈਯ-ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿ
 ਖਮਲਭੁਰਿਆਮਿਲਸੰਗਤਕਰਪ੍ਰ
 ਹਜੰਅ-ਮੱਕੇਕੀਯਾਥਾ ਭੁਹਨਛੇ
 ਯ-ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰਾਪੁ
 ਨਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇਆ-ਅ
 ਵਸਾਭਰਮੇਂਪਹੁਚਕੇਏਕਵਾਰ
 ਪੁਜਾਥਨਕਾਪੁਜਨਾਹਜਪੈਤਿ
 ਸਪੁਜਾਥਨਕਾਬੇਕੇਹੱਜਮੇਂਜਨੇ
 ਸੇਕਿਆਪੈਭੁਵਕੁਛਨਹੀਂਹੋਤਾ
 ਜੋਚਿਤਅਛਾਨਹੀਂ
 ਹਰਿਜੀੰਗੁ-ਹੇਹਰੇਯ-ਹਰਿਜੀ
 ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰੇ-ਹੇਹਰੇ
 ਮੇਂਉਨਕੀਸੰਗਤਿਨਕਰਾਂਵਾਹੇ
 ਹਰੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਮਕੋਉਨਕੀਸੰਗ

ਤਿਨ ਪਾਪਤ ਕਰੋ ਵ ਨਾ ਪਾਪਤ ਕ
 ਰਾਓ ਈਹ ਸਭੀ ਬਾਖਾ ਕਾ ਸੰਤ
 ਹਰੀਜੈ॥ ਗੁ॥ ਖੜ ਸੁਕ ਬਿਛੁੜ ਵਖੈ
 ਵਤ ਖੁਸਕ ਹੂਏ ਪੁਰਖ ਸਤ ਸੰਗ
 ਸੇ ਹਰੇ ਹੋਵੇਖੈ ਨ
 ਹਰੇਜ॥ ਫ॥ ਅਨੁਦਿਨ ਪਤਿਦਿ
 ਹਟ॥ ਦੇ॥ ਦੁਕਾਨ ਯ॥ ਹਾਟ ਹਟ ਕਰ
 ਆਰਜਾ ਸਚ ਨਾਮ ਕਰਵਬ, ਪੰ॥
 ਨਿਬਿਤ ਹੋਹ ਜੈਸੇ ਕੁਰਾਹ ਸੇ ਪੀਛੇਹ
 ਹਰਹਟ॥ ਪੰ॥ ਹਲਟ॥ ਘਟੀਯੈ ਟ
 ਤੁ ਅਰਘਟ ਸੰ॥ ਕਰ ਹਰਹਟ ਮਾ
 ਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵੇ ਤਿਸ ਭੀਤਰ ਮਨ
 ਜੋਵੇ॥ ਮਾਲ॥ ਮੱਲ ਹਰਟ ਕੀ
 ਹਟਹਾਟ॥ ਗੁ॥ ਦੁਕਾਨ ਦੁਕਾਨ ਮੇਂ ਗੁ
 ਰੋਂ ਕੇ ਬਚਨੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਹੇਤ ਬਿ
 ਕਾਭਾ ਵਜਹਾ ਭੇਜਾ ਤਹਾ ਗਯਾ
 ਯ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਿਕਾਨੋਂ ਹਟਹਾਟ
 ਹਠ॥ ਸੰ॥ ਆਗਾਹ॥ ਜਿੰਦ ਯ॥ ਮਨ
 ਹਠ ਕਰਮ ਕਮਾਇ, ਬੇਦ ਬਾਹਮ
 ਮਨ ਮਾਨੇ ਕਰਮ ਯ॥ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕ
 ਰਉਦਰ ਭਰੇ, ਗੁ॥ ਹਿੰਦੇ ਮੇਂ ਯ॥ ਹ

ਠਮਜਾਹੂ ਮਾਪਿਰੀ, ਪਾਟ ਕੇ ਨਿਰੋ
 ਧਸੇ ਯ॥ ਹਠਨ ਪਤੀ ਜੇ ਪਮੇਸ਼ਰ ਕ
 ਹੂਕੇ ਹਠ ਯੋਗ ਸੇ ਨਹੀਂ ਬਿਸ਼ਾਸੀ ਹੋ
 ਵੇ ਨਾ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸੇ ਸੇ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਹਠੀ॥ ਸੰ॥ ਆਗਾਹ ਵਾਲਾ॥ ਜਿੰਦੀ
 ਆ, ਗੁਰੁ ਦਸਮ ਜੀ ਕੇ ਪੁੜੇਲੇ ਜੀ
 ਤਸਿ ਘਕਾ ਬੇਟਾ ਜਿਸ ਕਾ ਬੁਰਹਾਨ
 ਪੁਰ ਮੇਂ ਦੇਹਰਾ ਹੈ ਕੜਕਾਇ
 ਹਠਾਂ॥ ਪੰ॥ ਹਠੀਆਂ ਕੋ ਯ॥ ਹਠਾਂ ਕੁ
 ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ॥ ਵ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪ ਕੰ
 ਟਕ ਯ॥ ਅੰਤਰ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੋ
 ਹਰਣਾ॥ ਦੇ॥ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਥਾਤ ਹੇ
 ਜੀਵ ਯ॥ ਤੂ ਸੁਣ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ,
 ਕਸਤੂਰੀ ਹਰਣ ਕੀ ਯ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮੇਂ ਹ
 ਹਸਣ॥ ਦੇ॥ ਗੁਜਰਾਤ ਕੂਪ ਮੇਂ ਰਣਾ
 ਜੈਸੇ ਪਾਰਸੀ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਪੜਤੇ
 ਹੈਂ ਯ॥ ਇਕ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਸਟੀ ਅੰਏ
 ਕਭੀ ਫਿਰ ਹਸਣ ਪਾਇ॥ ਬਹੁੜੇ ਫੇਰ
 ਏਕ ਕੂਏ ਮੇਂ ਫੈਂਕੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਯਹ
 ਕੋਈ ਦਾਹ ਕਰੀਤੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਦੱਬੀਤੇ
 ਹੈਂ ਕੋਈ ਕੁੱਤਿ ਓਂਕਾ ਭੋਜਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ॥

ਕੋਈ ਜਲਮੇਂ ਫੁੱਕੀਤੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਬਹੁੜੇ ਕੂਏ ਮੇਂ ਗੇਰੀਤੇ ਹੈਂ	ਹਮਨੇ ਅਪਨ ਮਨੀ ਮਠ ਸਮਝ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੇਤ ਘਰ ਪਾਇਆ ਹੈਂ
ਹਰਿਗੁਣ. ਸੀ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਗੁਣ ਯ. ਹਰਿਗੁਣ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਾਤੀ- ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰੂਪ ਪੜ੍ਹੇ ਸੇ ਪੂਜੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨ ਕੋਇ	ਹਸਤੀ. ਸੀ. ਹਾਥੀ ਸੇ ਭਾਵ ਸੇ ਅਹੀ ਕਾਰੀ ਜੀਵ ਸੇ ਯ. ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡ ਰੇਤ ਮੇ ਬਿਖਰੀ ਹਸਤੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਈ।
ਹੁਤੇ. ਵੇ. ਮਾਰੇ ਕੇ ਯ. ਸੰਤ ਕੇ ਹੁਤੇ ਕੋਰਖੇ ਹੁਤ. ਸੀ. ਮਾਰ ਕੇ ਯ. ਹਤ ਭਿਆਰੀ -ਮਾਰ ਛੋਠੀ ਹੈ, ਹਤ ਕਰਤੇ ਥੇ ਯ. ਹਤ ਪੰਚ ਸੜੇਣ ਨਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪਰਿਹਾਰ ਦੇ- ਜੋ ਹਤ ਕਰਤੇ ਥੇ ਕਾ ਮਾਦਿ ਪੰਚ ਸੜੂ ਸੇ ਸਭ ਭੁਗਤੋਂ ਨੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਰੂਪ ਬਣ ਸੇ ਮਾਰ ਲੀਏ	ਹਲਤੁ. ਗੁ. ਇਹ ਲੋਕ ਯ. ਹਸਤੀ. ਸੀ. ਹਲਤ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤ ਨ ਦੇਈ ਹ ਲੀਫਾ. ਪਰਤ ਸੀ. ਅਰਥਾਤ ਹਾ ਲੀਫਾ ਰਸੀ ਸੇ ਹਲਤ ਨ ਮ ਬਨ ਹੈ ਪਰਤ ਸੀ ਸਾਕਿਤ ਸੇ ਪਲਤ ਬਨ ਹੈ
ਹਰਤਾ. ਵੇ. ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਤ ਸੀ. ਹਸਤਾ. ਵੇ. ਮੁਖ ਖਿੜਾ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਸਤ. ਵੇ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਾ ਯ. ਹ ਹੋਤਾ ਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹਰੇ ਆਸਾ, ਹ ਬਕਾ ਯ. ਹਸਤ ਆਲੰਬਨ ਦੇਹ- ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪੀ ਹਾਥ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੇਵੇ, ਨਛੜ ਬਿਸੇਖ। ਹਸਤ ਸੀ., ਫਾ. ਹੈ ਯ. ਅਉਹਰ ਹਸਤਿ ਮਨੀ ਘਰ ਛਾ ਇਆ- ਹਠ ਜੋ ਰਿਦਾ ਹਸਤਿ ਹੈ ਸੇ	ਹਰਿਤੇ. ਗੁ. ਹੈ ਹਰੇ ਯ. ਅਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਿਤੇ, ਵਾਹਰ ਤੇ. ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਕੋ ਹਰਨੇ ਵਾਲੇ ਚੋਰ ਹੈ ਹਰਿਰਾਤੇ. ਗੁ. ਹਰਿ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਹਥੀ ਦਿਤੀ. ਵਾ. ਹਾਥ ਪਕ ਗਏ ਜਾਯਾ ਭਾਵ ਆਸਰਾ ਦੀ ਆ ਯ. ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣ ਹਾਰੇ ਹਕੀਕਤ. ਅ. ਅਨੁਭਵ ਮੇਂ ਅਰ ਥਾਤ ਪ੍ਰਤਖ ਯ. ਗਮਨ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇ ਸ਼ਵਰ ਮੇਂ ਯ. ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤ ਜਿਤ ਹਰਪਾਤ. ਵੇ. ਹਰੇ ਫਿਰਨ ਮਰਾ

ਪੜਯ. ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ
 ਹਬ. ਦੇ. ਹਾਬ ਮੇਸ. ਹਬ ਕਲੀਮ ਅ
 ਗੀਮ ਮਸਤ ਕਲੇਖਾਵਤੀ, ਹਾਬ
 ਅਭੁਯਾਨ ਕਾ ਯ. ਸਿਰ ਦਾਤਿ
 ਹਬੀ. ਗੁ. ਹੱਥੋਂ ਕੇ ਯ. [ਅਜਗ ਹਬ
 ਹਬੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੇ-ਜਮੋਂ ਨੇ
 ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਜਬ ਪਕੜਾ ਤਬ ਕਿਉ ਰੋ
 ਤਾਹੈ, ਆਸਰਾ ਯ. ਹਬੀ ਦਿਤੀ ਪੁ
 ਭੁਵੇਵਨ ਹਾਰੇ

ਹਬੋ ਹਬ. ਟ. ਹਾਬ ਸੇ ਹਾਬ ਮੇਂ ਮ
 ਤਾ ਕੇ ਹਾਬ ਸੇ ਬਹਨ ਕੇ ਹਾਬ ਬਹ
 ਨ ਕੇ ਹਾਬ ਸੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹਾਬ ਯ. ਹ
 ਬੋ ਹਬ ਨ ਚਾਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਰਿ
 ਆਮਿਤਾ ਜਿਉ ਜਸੁ ਧਾਘਰ ਕਾ

ਹਦਰਬ. ਟ. ਦਰਬਾਰ, ਹ [ਨ
 ਜੂਰ ਯ. ਤੈਤਾ ਹਦਰਬ ਪਾਇਓ
 ਮਾਨ-ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਮੇਂ ਪਾਯਾ
 ਹੈ ਸਤਕਾਰ। ਅਰਬੀ ਮੇਂ ਦਾਲ
 ਯਾਲ ਕੀ ਬਦਲ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸਹੀ ਹ
 ਹਦ. ਟ. ਸੀਮਾ [ਜਰਤ ਪਠ ਹੈ
 ਹਰਦੀ. ਦੇ. ਹਲਦੀ ਪੁਸਿਧ ਯ.

ਹਰਦੀ ਪੀਲਤਣ ਹਰੇ ਚੂਨ ਚਿਹ
 ਨ ਨ ਰਹਾਇ। ਹਰਿਦਾ ਸੰ.

ਹਰੀਚੰਦ. ਦੇ. ਹਰੀਚੰਦ ਰਾਖੀ
 ਸੀਰਾਜਾ ਜਿਸ ਕੋ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਚੰ
 ਡਾਲੇ ਕੇ ਬੇਚਿਆ ਥਾ ਯ. ਹਰੀਚੰਦ
 ਦਾਨ ਕਰੇ ਜਸ ਲੇਵੇ

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ. ਸੰ. ਛਰੇ ਗੁਰੁ ਯ.
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅ
 ਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ

ਹਰਿਲਕੁਧੋ. ਟ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹਮਨੇ
 ਲਭਾ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰੇ ਮੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਿਤ੍ਰ ਯ. ਹ
 ਰਿਲਕੁਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁ ਮਿਤ੍ਰੇ

ਹਰਿਰਾਮ ਭੁਟਾਧ. ਟ. ਹੇ ਹਰੇ
 ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਜਨੋ ਕਾ ਮੇਲ ਦੇਵੇ

ਹਨ. ਪੰ. ਹੈਂ ਯ. ਜੋ ਹਨ ਪਾਪ ਬਿ
 ਦਾਨ ਕਉ-ਜੋ ਹਨ. ਹੈਂ ਪਾਪ ਵੂ
 ਰ ਕਰਨੇ ਕੋ, ਸੰ. ਮਾਰ, ਹਿਸਾ, ਗ

ਹਨੁ. ਸੰ. ਰੋਡੀ. ਜੈਸੇ ਹਾਬੀ [ਮਨ
 ਕਾਨਕ ਬਡਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਬੰ
 ਦਰ ਕੀ ਰੋਡੀ ਬਡੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਬ
 ਹੁਤ ਸੇਵਕ ਰੇ ਪਾਲੇਤਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਬੰਦਰ

ਕਾਨਾਮ ਹਨੂਮਾਨ ਹੈ
 ਹਰਨਾ० ਦੇ॥ ਮਿਗ ਯ॥ ਹਰਨਾ ਦੂਬ
 ਲਾ ਇਹ ਹਰਿਆਰਾ ਤਾਲ, ਚੁਰਾ
 ਲੇਨਾ ਜੈਸੇ ਕਾਹੂ ਕਾ ਮਨ ਹਰਨਾ
 ਹਰਾਨੀ० ਗੁ॥ ਦੂਰ ਹੋਈ
 ਹਰਨ० ਦੇ॥ ਖਾਲੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ॥
 ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇੜ ਫੇਰ॥ ਖਾ
 ਲੀ ਕਰਨੇ ਔਪੁਰਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
 ਜਿਸ ਕੇ ਨੇੜ ਕਾ ਫਰਕ ਨ ਮਾੜ ਹੈ ਭੁ
 ਵ ਨੇੜ ਕਾ ਇਸਾਰਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮਰ
 ਬਪੁਰ ਬੇ ਕੇ ਨੇੜ ਕਾ ਇਸਾਰਾ ਨ ਫੇ
 ਨੁਕਸਾਨ ਕਾ ਹੋਤੂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅੰਸੇ ਹੀ
 ਹਕੀਨ० ਅ॥ ਹਕਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ
 ਅਰਥਾਤ ਹਕ ਸੰਬੰਧੀ ਯ॥ ਰੰਗ
 ਤਮਾਸੇ ਮਾਣ ਹਕੀਨ ਵਾ ਮਾਣ
 ਹਕੀਨ ਪਾਠ ਹੈ ਅਰਥ ਕਿਉਨ
 ਹਰਜਨੀ० ਗੁ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਮਾਣਤਾ
 ਕੇ ਦਾਸੇ ਨੇ ਯ॥ ਏਹ ਪਛਾਨੀ ਹਰਜ
 ਨੀ, ਹਰਿਜਨ ਹੈ ਯ॥ ਸੋਸਚਾ ਹਰਿਜ
 ਹਰਸਨ० ਗੁ॥ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ॥ ਨ
 ਕਲਿ ਮਲ ਦੇਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹਰਸਨ, ਪ੍ਰਸੰ

ਨ ਹੋਨਾ ਯ॥ ਦੁਸਨ ਪਰਸਨ ਹਰਸਨ
 ਹਮਚਿਨੀ० ਫ॥ ਅੰਸੇ ਜੈਸੇ ਸਰਸਨ
 ਯ॥ ਹਮਚਿਨੀ ਪਾਤਸਾਹ ਸਵਲੇ ਬਰ
 ਹਰਿਬਿਨ० ਦੇ॥ ਹਰਿ ਇਸਨਾਮ ਨ
 ਬਿਨਾ ਯ॥ ਹਰਿਬਿਨ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰ
 ਹਰਿਜਾਨੈ० ਗੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤੋਂ ਬੇ
 ਕੇ ਯ॥ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿਜਾਨੈ
 ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਨ० ਸੰ॥ ਇਵ ਨੇ ਸਿੰ
 ਘਾਸਨ ਦੀਆ ਯ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਦੀਓ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤਹਿ ਬੈਠਾਇਓ
 ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ० ਦੇ॥ ਹਰਿਦਾਸ ਜੀ
 ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯ॥ ਕਵਿਕ
 ਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ॥ ਹਰਿਦਾਸ
 ਹਮਸਰਦੀਨ० ਫ॥ ਹ॥ ਤਨ ਯਸੀ॥
 ਮਾਰੇ ਸਰੀਖਾ ਦੀਨ ਯ॥ ਹਮਸਰਦੀ
 ਨ ਦਿਆਲ ਨਤੁ ਮਸਰ
 ਹਰਿਦਰਸਨ० ਸੰ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸ
 ਨ ਕੀ ਚਾਹਵਾਲੇ ਯ॥ ਹਰਿਦਰਸਨ ਕੇ
 ਜਨਮ ਕਤਨ ਮਾਂਗੇ ਮਿਲ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿ
 ਪਤ ਮਨ ਧੀਜੇ

ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੰਵਾ. ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਕਾਚਿਹਨ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਹੈ ਯ. ਹਰਿ
 ਕਾਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨਕਾ
 ਹਸਤ ਆਲੀਬਨੰ. ਸੰ. ਹਾਥ ਕਾ
 ਆਸਰਾ ਯ. ਹਸਤ ਆਲੀਬਨ ਦੇ
 ਹਜਕਾਬੇ. ਵਾ. ਪੁਜਣੇ ਯੋਗ [ਹਪ੍ਰਭ
 ਬਨ ਕੇ ਪੁਜਣੇ ਮੇਂ ਯ. ਕਿਆ ਹਜਕਾ
 ਹਭੇ. ਪੰ. ਮੁ. ਸਭੀ ਯ. ਹ [ਬੇਜਾਇਆ
 ਭੇਟੇਲ ਸੁਹਾਵਣੇ, ਸਭ ਮੇਂ ਯ. ਹਭ
 ਸਮਾਣੀ ਜੋਤ ਜਿਉ ਜਲ ਪਾਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰ
 ਹਰਿਭਾ. ਗੁ. ਹਰਿਭੂਪ ਹੋਗਾਏ [ਮਾ
 ਹੈਂ ਯ. ਲੋਹ ਮਨੁਰ ਕੰਚਨ ਮਿਲ ਸੰ
 ਗਤ ਹਰਿ ਉਠਧਾਰਿਓ ਗੁਰੁ ਹਰਿਭਾ
 ਹਮੰ. ਦੇ. ਅਸੀਂ. ਹਮ ਯ. ਹਮ ਆਦ
 ਮੀ ਹਾਂਇਕਦਮੀ [ਹਮਹਫਾ.
 ਹਮੂੰ. ਦੇ. ਸੰਪੂਰਣ ਯ. ਹਮੂੰ ਜੰਜਾਲਾ
 ਹਮਾਂ. ਦੇ. ਤਮਾਮ ਕੋ ਯ. ਹਮਾਰਾ
 ਏਕ ਆਸ ਬਸੇ
 ਹਰਮੰ. ਸੰ. ਮੰਦਰ ਯ. ਹਰਿਰੰਗੀਹ
 ਰਮ ਸਵਾਰਿਆ, ਅ. ਚਾਰਦਿਵਾ
 ਰੀ ਮਕਾਨ ਕੀ, ਵਹੁਇਸਤੀਆਂ

ਜਿਨ ਸੇ ਬਿਵਾਹ ਕਰਨੇ ਕਾ ਨਿਖੇਧ
 ਹੈ ਭੁਗਨੀ ਆਦਿ, ਲੋਡੀਆਂ. ਟ
 ਹਲਨਾਂ ਜਿਸ ਸੇ ਹਰਮ ਜਾਦ ਕਾ ਅ
 ਰਥ ਲੋਡੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ
 ਹਰਾਮੰ. ਫਾ. ਕੁਰਾਨ ਹਦੀਸ ਮੇਂ ਨਿ
 ਖੇਧ ਕਰੀ ਚੀਜ ਯ. ਹਰਾਮ ਕੁਸਤ
 ਨੀ. ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਮੇਥਨ ਚੇ
 ਰੀ ਆਦਿ ਕਰਮੇਂ ਮੇਂ ਜੀਵ ਮਾਰੇ ਜ
 ਹਰਮਾਂ. ਅ. ਮਾਤਾ ਭੁਗਨੀ [ਤੇ ਪੈਂ
 ਆਦਿ ਕ ਨਾਰੀਆਂ ਜਿਨ ਸਾਥ ਬਿਵਾ
 ਹ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ ਯ. ਕਹਾ ਸੁਪਾਨ ਤੰਬੇ
 ਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ
 ਹਲੇਮੀ. ਫਾ. ਧੀਰਜ. ਨਿਮਤਾ. ਮੁਲ
 ਯਮੀ ਯ. ਇਹ ਹੋਇਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾ
 ਹਉਮੇ. ਦੇ. ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿਕੋਂ [ਜ ਜੀ
 ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਯ. ਹਉਮੇ ਏਹੋ ਬੀਜ
 ਹੈ. ਈਹਾ ਜਨਮਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਸੇਖ ਕਰ
 ਜਾਤਿ ਧਨਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਜਨ
 ਮਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਬੀਜ ਹੈ। ਪੁਨਾਹਉਮੇ
 ਅੰਦਰ ਸੰਨ-ਅਹੰਕਾਰ ਇਨ ਕੀਅ
 ਤਮ ਵਿਸਿ ਚੁਹਾਨੇ ਹੇਤ ਮਾਨੇ ਪਾੜ

ਲਗ ਰਹਾ ਹੈ ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਅਰੀ
 ਭਾਮਮਤਾ ਕੋ ਮੇਟ ਕੇ ਟੇਕ ਹੋਨੇ ਕਾ ਉ
 ਪਦੇਸ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚ ਹੁ ਬੇਵੇ
 । ਪੁਨਾ ਹਉਮੈ ਨਾਵੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ
 ਹੈ - ਜਾਤੀ ਧਨਾ ਦਿਕੋ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰ
 ਰਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਥ ਬਿਰੋਧ ਹੈ
 । ਪੁਨਾ ਹਉਮੈ ਦੀ ਰਾਖ ਰੋਗ ਹੈ -
 ਅਹੰਤਾ ਬਡਾ ਰੋਗ ਹੈ

ਹਰਦਮੰ. ਫਾ. ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ. ਹਰਦਖਤ
 ਹਮਤੁਮੰ. ਗੁ. ਅਹੰਤਾ ਤ੍ਵੰਤਾ. ਮੈਂ ਅੰ
 ਤ੍ਵੰਪਨਾ ਯ. ਕਹੁ ਨਨਕ ਹਮਤੁਮਗੁ
 ਰਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੇਗਨੀ

ਹਕਹੁਕਮੰ. ਗੁ. ਸੱਚਾ ਹੁਕਮ ਯ. ਹਕ
 ਹੁਕਮ ਸਚ ਖੁਦਾਇਆ

ਹਲਹਲੇਮੀ. ਵਾ. ਨਿੰਮਤਾ ਰੂਪ ਹਲ
 ਯ. ਹਲਹਲੇਮੀ ਹਲੀ ਰਿਤ

ਹਰੇ. ਵੇ. ਦੂਰ ਕਰੇ ਯ. ਮੇਰੀ ਹਰੇ ਬਿਪਤ

ਹਰਿੰ. ਸੀ. ਸਰਬ ਘੋਰ ਕੇ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ

ਬਿਲੁ ਯ. ਨਾ ਹਰਿ ਭੁਜਿਓ ਨ ਤੀਰਥ

ਜੇਵਿਓ ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਸਰਟ ਸੂਰਗੇ

ਖਾਲ - ਪਾਪ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਗੋਪਾਲ ਸ

ਰਲਗਠੇਂ ਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਸੂਰਮਾ ਹੈ, ਚੰ
 ਦ, ਸੂਰਜ, ਪਵਨ, ਅਸ਼ੁ, ਸੁਕੁ ਭੇ
 ਕ, ਕਪਿ, ਸਿੰਘ, ਹਰ, ਅਜ, ਇੰਦ੍ਰ
 ਯ. ਹਰਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਦੀਓ, ਅੰਸ, ਹ
 ਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ

ਹਰੰ. ਸੀ. ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ

ਮਹਾਦੇਵ, ਅਗਨਿ, ਗਾਧ ਯਹਨਾ

ਮਗਧੇ ਕਾ ਬੋਲ ਕੇਲੇ ਜਾਨੇ ਸੇ ਹੈ,

ਗਣਤ ਬਿਦਾ ਮੇਂ ਜਿਸ ਸਾਥ ਭਾਗ

ਦੀਆ ਜਾਵੇ ਵਹੁ ਅੰਗ, ਫਾ. ਸਭ

ਯ. ਖੋਜ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰਪ

ਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹ - ਖੋਜ ਅਪਨੇ ਦਿਲ

ਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਸਭ ਦਿਨੇ ਮੇਂ। ਵੇ. ਦੂਰ

ਕਰ, ਸਭ ਤਰਹ ਸੇ ਯ. ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ

ਹਰ - ਸਭ ਤਰਹ ਸੇ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ

ਰੂਪ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਹਰ ਰਤਨ ਰਤ

ਨ ਹਰਿ ਨੀਕੋ - ਸਭ ਰਤਨੇ ਮੇਂ ਦਰਿਦ੍ਰ

ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਰਿ ਹੀ ਭਲਾ ਰਤਨ

ਹੈ। ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਹਰ ਸੇਵਕ - ਸਭ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹੈਂ।

ਹਰੇ. ਵੇ. ਸਬਜ ਯ. ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ

ਖਿਨਮਹਿ, ਹਰਿਆਯ. ਜਿਸਨੇਗੁ
ਰਮੁਖਕਰੇਹਰੇ, ਹਰਿਕੇਯ. ਸਾਧੂ
ਹਰਹਰੇਗੁਨਗਾਉ- ਹਰਾਕਰਨੇ
ਵਾਲੇਹਰਕੇ, ਸੀ. ਹੇਹਰੇ ਧਿਹਰਾ

ਹਰਾ. ਗੁ. ਧਾਰਨੇਵਾਲੇਯ. ਸਿਧਸਮਾ
ਹਰੀ. ਗੁ. ਦੂਰਕਰੀਯ. ਦੁਰਮਤਿਮੇ
ਲਹਰੀ, ਸਬਜਯ. ਹਰੀਨਹੀਨਹ
ਡਰਹੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਹੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਯ.
ਹਮਾਰੇਏਕੋਹਰੀਹਰੀ ਟ

ਹਜੂਰ. ਫ. ਸਮੀਪ. ਸਨਮੁਖ. ਨਿਕ
ਹਮਾਰਾ. ਫ. ਸਭਕੇਤਾਈਯ. ਹਮਾਰਾ
ਏਕਆਸਵਸੇ

ਹਦੂਰ. ਅ. ਹਜੂਰ. ਨਿਕਟ. ਸਨਮੁਖ

ਹਜਾਰ. ਫ. ਸਹਸ੍ਰ. ਦਸਸੈਕੜੇ

ਹਕਾਰਾ. ਦੇ. ਹੁਕਮਯ. ਆਇਆ

ਹਕਾਰਾਚਲਣਵਾਰਾ- ਆਯਾਹੁ

ਕਮਪਰਲੋਕਕੋਚਲਾਨੇਵਾਲਾ

ਹਮਰਾ. ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਹਮਾਰਾਯ. ਹਮਰਾਕੋ

ਨਹੀ. ਸੰਬੰਧੀਸੇਖਾਪੁਨਾਹਮਰਾ

ਸ਼ਗਰਾਰਹਨਕੋਊ

ਹਉਰਾ. ਦੇ. ਹਲਕਾ. ਅਰਥਾਤਤੁ

ਛਯ. ਭੁਇਓਲੋਭਸੰਗਹਉਰਾ, ਦੇ.

ਰੋਲਾਜੈਸੇਕੈਸਾਹਉਰਾਹੋਰਹਾਪੈ

ਹਲਧਰ. ਸੰ. ਕ੍ਰਿਖੀਕਰ, ਬਲਦੇਵ

ਹਲਹਰ. ਗੁ. ਹਲਵਾਹਨੇਵਾਲੇਪੁ

ਰਖਬਿਨਯ. ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿਨਾਜਿ

ਮੀਨਹੀਬੋਈਏ। ਪੈਓਧਰੀਕੇਥਾਨ

ਪਯੋਹਰੀਵਤਹਲਧਰਕੇਥਾਨਹਲ

ਹਰਹੋਗਯਾਪੈ, ਹਲਮਾਤ੍ਰ

ਹਰਿਦ੍ਵਾਰ. ਸੰ. ਹਰਿਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕਰ

ਨੇਵਾਲਾਬ੍ਰਹਮਕੁੰਡਤੀਰਥ, ਹਰਕੇਧਾ

ਮਸੋਯ. ਨਹਮਿਲੀਏਹਰਿਦ੍ਵਾਰ

ਹਰੀਆਰਾ. ਗੁ. ਹਰੇਘਾਸਵਾਲਾ

ਅਰਥਾਤਸਬਦਸਪਰਸਾਦਿਰੂਪ

ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਸਬਜੀਵਾਲਾਯ. ਇ

ਹਰੀਆਰਾਤਾਲ

ਹਲੇਯਾਰਾ. ਮਿ. ਹੇਮਿਤ੍ਰਸੰਸਕ੍ਰਿਤ

ਨਾਟਕੋਂਮੇਹਲਾਸਬਦਸਖੀਕੇਸੰਬੋ

ਧਨਮੋਹੋਤਾਪੈਸੋਈਹਾਹੋਕੇਠਿਕਾ

ਨੇਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਸਖਾਪ੍ਰਤਿਸੰਬੋਧਨਮੋਂ

ਨਾਮਦੇਵਨੇਕਹਾਪੈ. ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਸੇ

ਦੁਬਾਰੇਕਹਾਪੈਯ. ਹਲੇਯਾਰਾਹਲੇ

ਯਾਰਾਖਸਖਬਰੀ-ਹੇਯਾਰਹੇਯਾਰਖੁ
ਸਖਬਰਭੁਵਆਨੰਦਹੈਤੂਇਸਅ
ਰਥਕੇਸੰਭਵਹੋਤੇਹਲੇਕਾਹਲਾਕਰ
ਕੇਅਰਥਾਤਸੀਘ੍ਰਕਹੁਰਾਜੀਹੈਯ
ਹਅਰਥਨਕਰਨਾਚਾਹੀਏ,ਅਖ
ਬਰਦਾਰਹੋਹੁ,ਦੇ.ਪੂ.ਅਪਨੇਸਮੀਪ
ਬੁਲਾਨੇਮੇਂਜੈਸੇਮਾਤਾਦੀਨਹਲੇਅ
ਰਥਾਤਉਭੇਆਵੇ,ਪੰ.ਘੋੜਾਘੋੜੀ
ਬੁਲਾਨੇਮੇਂਜੈਸੇਹਲੇਹਲੇ

ਹਤਿਆਰਾ.ਪੰ.ਹਤਿਆਵਾਲਾਯ.
ਸੀਤਕਾਨੰਦਕਮਹਾਹਤਿਆਰਾ.ਬੁ
ਮਵੇਤਾਕਾਘਾਤਕਮਹਾਹਤਿਆਕ

ਹਰਿਸਰਿ.ਗੁ.ਗੰਗਾ ਰਨੇਵਾਲਾਹੈ
ਜੀਯ.ਫੁਲਹਰਿਸਰਿਪਾਵਹੇ.ਅਸ
ਥੀਗੰਗਾਮੇਂਪੜਤੀਹੈਇਸਲੀਏਈ
ਹਾਗੰਗਾਕਾਭੀਗ੍ਰਹਣਹੈਅਕਿਉਕੇ
ਮਨੀਸਿੰਘਜੀਕੀਸਾਖੀਮੇਂਲਿਖੀਵਾ
ਜਬਲਅਰਜਕੇਉਤਰੇਮੇਂਗੁਰਦਸਮ
ਜੀਨੇਹੁਕਮਗੰਗਾਮੇਂਪਾਵਟੇਕਾਭੀਦੀ
ਆਹੈਸਰਿਪਦਕੇਮੂਲਸਰਸਰਿਤ
ਦੇਨਿਕਸਸਕਤੇਹੈਯਾਤੇਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਭੀਇਸਨਾਮਕਾਅਰਥਹੈਅਕਿਉਕਿ
ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਕਾਵਾਕਮਹੈ
ਅਸੀਤਾਕੇਕਾਰਜਆਪਖਲੋਇਆਹ
ਰਿਕੰਮਕਰਾਵਨਆਇਆਰਾਮ-ਬੇਦ
ਨੇਸਮੇਬਿਨੁਭੁਗਵਨਨੇਮਜੂਰਕਾ
ਸ੍ਵਰੂਪਬਨਾਕਰਆਪਖੋਦਾਇਸਲੀ
ਏਹਰਿਸਰਅਰਥਾਤਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾਸਰੋ
ਵਰਅਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਕਾਨਾਮਹੈਵਾਜ
ਬੁਲਾਅਰਜਕਾਅਰਥਯੋਗਮਪ੍ਰਾਰਥ
ਨਾਹੈਸੋਸਿੱਖਨੇਸੀਮੇਨਾਸਹੇਤਪ੍ਰਸ
ਨਰੂਪਕਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਤਰਦੀਏਤਿਨ
ਉਤਰੇਮੇਂਮਨੀਸਿੰਘਜੀਲਿਖਤੇਹੈ।
ਗੁਰੂਜੀਨੇਆਗ੍ਰਾਵਈਧਰਮਯੁਧਮੇਂ
ਮਰੇਕੇਅਸਥਰਣਭੂਮੀਸੇਨਹੀਉ
ਠਨੇਵਹੁਸੁਰਗਪਹੁਚਾਅਛੇਠਿ
ਕਨੇਪਹੁਚਨੇਹੇਤਹੀਉਤਮਤੀਰਥ
ਮੇਂਅਸਥੀਪਾਵਨੀਲਿਖੀਹੈਯੁਧ
ਭੂਮੀਬਿਨਅਨਥਾਨਮਰੇਕੇਗੰ
ਗਾਤਬਾਅਮ੍ਰਿਤਸਰਪਾਵੇਇਸਆ
ਗ੍ਰਾਕੇਅਨੁਸਾਰਬਹੁਤਲੋਕਆਪੇ
ਆਪੇਗੰਗਾਅਮ੍ਰਿਤਸਰਦੇਨੇਥਨੇਮੇਂਪ

ਤੇਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਜਾਵੇ ਤਬ
 ਹੁਰੇ ਕੀ ਆਗਾ ਕਾਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ
 ਜੇ ਬਹੁਤ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਸਮਝਾ ਹੈ ਆਗਾ
 ਕਾਯਹ ਭਾਵ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਪਾਵੇ
 ਏ ਗੰਗਾ ਪਾਵੇ ਆਧੇ ਆਧੇ ਪਾਵੇ ਯ
 ਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਕੇ ਗੰਥ ਜੀ ਮੇਂ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਬਧੇ ਪੁਰਖ
 ਬਿਧਾਤੇ ਤਾਤੁ ਸੋਹਿਆ ਜਬ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਕਾ ਬਾਂਧ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਆਪ ਲਿਖਤੇ
 ਹੈਂ ਤਬ ਇਸ ਮੋਹੀ ਗੰਗਾ ਵਤ ਸਮਝ
 ਅਵਸਯ ਪਾਵੇ ਆਧੇ ਗੰਗਾ ਭੇਜਨੇ ਕਾ
 ਕੁਛ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੈਸੇ ਬਿਲੁ ਕੇ
 ਚਰਨੋਂ ਕੇ ਜਲ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਗੰਗਾ ਉਤ
 ਮਤੀਰਥ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਬੰਧਨੇ
 ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਉਤ ਮਤੀਰਥ ਹੈ ਯਾ
 ਤੇ ਉਸੀ ਮੋਂ ਪਾਵੇ ਉਤ ਮਤੀਰਥ ਮੇਂ ਅਸ
 ਥੀ ਪਾਵਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ
 ਕੋਈ ਅਵਯਵ ਉਤ ਮਤੀਰਥ ਮੇਂ ਪੜੇ
 ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਉਤ ਮਥਨ ਮਿਲਤਾ ਹੈ।
 ਯਾਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਾਰਵੜ ਵਸੀ ਹਰਿਦ੍ਵਾਰ
 ਰਕਨ ਖਲ ਮੇਂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਗਾ ਸਮੀ

ਪੀਜਤਾਂਤਰਾਂ ਗੰਗਾ ਮੇਂ ਉਜੈਨ ਕੇ ਸ
 ਮੀਪੀ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਦੀ ਮੇਂ ਪਾਤੇ ਹੈਂ ਕੁਰਛੇੜ
 ਵਾਸੀ ਤੂਮੀ ਸੇ ਉਠਾਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬ੍ਰਿਜ ਮੇਂ
 ਅਯੁਯਾ ਵਾਲੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਤੇ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਗੁਰਸਿੱਖੋਂ ਕੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਗੁਰ
 ਬਨੇ ਵਾਲੇ ਨਗਰੋਂ ਮੇਂ ਦਾਹ ਥਾਨ ਸੇ ਨਾ
 ਉਠਾਵੇਂ ਫੁਲ ਹਰਿਸਾਹਿ ਪਾਵਣੇ ਬਚਨ
 ਅਨੁਸਾਰ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਹੀ ਪਾਵਨੇ ਅੰ
 ਛੇ ਸਮਝੇਂ ਤਬ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਕੇ ਸ
 ਮੀਪ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਹੀ ਪਾਵੇ ਇਸ ਬਚ
 ਨ ਸੇ ਬਿਰੁਧ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਮੇਂ ਨਾ ਫੈਂਕੇ ਕਾਹੇ
 ਤੇ ਨਾ ਸਪਰਸਯੋਗ ਵਸਤੁ ਕੇ ਸਪ
 ਰਸ ਸੇ ਪੁਰਖ ਅਸੁਧ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਯਾਤੇ
 ਬ੍ਰਮਕੁੰਡ ਮੇਂ ਅਸਥੀ ਓਪੀ ਖੜੇ ਹੋ ਨਨੇ
 ਵਾਲੇ ਭੀ ਸਨਨ ਕਰਨਾ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਅ
 ਨੁਸਾਰ ਅਨੁਚਿਤ ਸਮਝੇ ਉਸ ਬਾਨ
 ਨਾਂਵਨ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਤਬ ਸੰਕਾ ਸਮ
 ਧਾਨ ਕੇ ਤੁਲਾ ਹੋਣੇ ਸੇ ਈਹਾ ਬੀਤ ਲੈ ਫੈਂ
 ਕਉ ਪਰ ਨਿਸੰਕ ਨਾਵੇਂ

ਹਥਵਾਰ ० ਗੁ. ਹਥੀਵੜ ਯ. ਲੂਣੇ
 ਖੇਤ ਹਥਵਾਰ ਕਰੇ

ਹਥਿਆਰੁੰਦੇ ਬਸਤੁਕੇ ਬਨਨੇਕ
ਟਨੇਕੇ ਸਾਧਨ ਯ. ਅਹਰਣ ਮਤ ਬੇ

ਹਟਤਾਰੁੰਦੇ ਤਲੇਲ ਦਹਥਿਆਰ

ਗਾ ਦੀਏ ਜਮੋਂ ਕੇ ਮਕਲ ਕੋਯ ਜਮਹ

ਹਰੀਕੇਰਾ ਗੁ. ਹਰਿਕਾ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰ

ਹਰਿਦੁਆਰੁੰਦੇ ਹਰਿਕੇ ਦਰਵਾਜੇ

ਯ. ਮਰਉਤ ਹਰਿਕੇ ਦਾਰ, ਗੰਗਾ ਦੁ

ਹਨਮੰਤਰ ਗੁ. ਹਨੁਮਾਨ ਆਰ

ਯ. ਹਨਮੰਤਰ ਅਰਾਧਿਆ

ਹਰਮਖੇਰੁੰਦੇ ਨਿਖਿਧਵਸਤੁਖ

ਨੇਵਾਲੇ ਯ. ਅਸੰਖ ਚੇਰ ਹਰਮਖੇਰ

ਹਰਮਖੇਰੀ. ਫ. ਨਿਖਿਧਵਸਤੁਕ

ਹਰਿਮੰਦਰੁੰਦੇ ਸੀ. ਹਰਿਕੇ ਵਾਸ ਖਨ

ਕਰਨੇ ਕਾਬਲ ਦੇਹ ਯ. ਹਰਿਮੰਦਰ

ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜਿਸਮੋਂ ਹਰਿਵਾਸਕ

ਰੇਸੇ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਥਨ, ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ

ਤਬ ਪਟਟੇ ਕੇ ਦਰਬਾਰ, ਕਲਕੀ

ਕੇ ਹੋਨੇ ਕਾ ਬਨ ਜੈਸੇ ਭੁਲ ਭਾਗ ਭ

ਇਆ ਇਹ ਸੰਭੁਲ ਕੇ ਹਰਜੂ ਹਰਿ

ਮੰਦਰ ਆਵਹਿਗੇ

ਹਰਿਚੰਦੋਰੀ ਗੁ. ਉਪਵਦ ਸੇ ਹਰਿ

ਆਭਨ ਹੋਤਾ ਚੰਦ ਪੁਰ ਅਰਥਾਤ

ਚੰਦ ਕਾ ਮੰਡਲ ਜੈਸੇ ਉਪਵਦ ਕਾਲ

ਮੋਂ ਵਿਸਾਓ ਮੇਂ ਲਾਲੀ ਅਕਾਸ ਮੇਂ ਉ

ਲਕਾਪਾਤ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਭੂਕੰਪ ਭਾਨ ਹੋ

ਤੇਹੈ ਤੈਸੇ ਅਤਿ ਸੁਕਲ ਚੰਦ ਮੰਡਲ

ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਭਾਸੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਹਰਿ ਚੰ

ਦੋਰੀ ਕਾ ਮੂਲ ਹਰਿਤ ਚੰਦ ਪਰੀਪਾਠ

ਹੈ ਯ. ਹਰਿਚੰਦੋਰੀ ਚਿੰਤ ਭ੍ਰਮ ਸਖੀ

ਏ ਮਿਗਾਝਿਸਨ ਦੁਮ ਛਾਇਆ

ਹਮਸਹਰੀ. ਫ. ਏਕ ਸਹਰ ਮੇਂ ਬਸ

ਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਜੋ ਹਮਸਹਰੀ ਸੈ ਮੀਤ ਹ

ਹਲਬੀਚਾਰੁੰਦੇ ਇਸ ਪੁਰ ਮਾਰ

ਖਸੇ ਧਨ ਇਸ ਛਲ ਸੇ ਮਿਲੇਗਾ ਮੈਂ

ਸਾ ਬਿਚਾਰ ਹਲ ਹੈ

ਹਮਰੀ ਮੁਵਾ. ਫ. ਔਰੋ ਕੀ ਤਰਨੇ

ਹੇਤ ਖੇਚਰੀ ਆਦਿ ਔਰ ਔਰ ਮੁਵ

ਹੈ। ਹਮਾਰੀ ਹੇਤਰੀ ਆਪ ਕੇ ਨਾਮੇਕਾ

ਜਾਪ ਹੀ ਮੁਵਾ ਹੈ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ

ਮੁਵਾ ਨਾਮ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇਂ ਹੋਗਾ

ਹਨੁਮਾਨਸਰ ਗੁ. ਹਨੁਮਾਨਸਰੀ

ਖੇਦਾਸ ਭਗਤੋਂ ਨੇ ਯ. ਹਨੁਮਾਨਸ

ਰ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨ

ਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੰਫਾ. ਹਰਿਸਭ

ਹੀਰਯੋ ਮੋਉਤਮ ਹੀਰਾਧੈ

ਹਲੁੰਸੀ. ਹਲਪ੍ਰਸਿਧ

ਹਲੇੰਗੁ. ਹੇਯ. ਹਲੇਯਾਰ, ਹੱਲੇ

ਯ. ਕਰਹਲੇਮਨ ਪ੍ਰਦੇਸੀਆ, ਹਮ

ਹਮਲਾ. ਅ. ਹੱਲਾ ਪ੍ਰਸਿਧ [ਲਹਅ.

ਹਵਾਲੁੰਦੇ. ਬਿਤਾਂਤ ਦਸਾ. ਅਵਲਾ

ਅਹਵਾਲਫਾ. ਯ. ਹਵਾਲਮਾਲੂਮ

ਹਵਾਲੁੰਦੇ. ਦਸਾਯ. ਕਹ [ਕਰਦੇ

ਨਨਕ ਹਮਇਹੀ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖਸੀਤ

ਨਕੇਪਾਛੇਫਾ. ਦਿਸਾਂਤ

ਹਠੀਲਾ. ਦੇ. ਹਠਯ. ਤਿਆਗਹੁ

ਮਨਹੁ ਹਠੀਲਾ

ਹਲਾਲੁੰ. ਅ. ਕੁਰਲ ਹਦੀਸ ਮੋਕਰ

ਨੇਯੋਗ ਬਤਾਏਕਾਰ. ਬਿਧਨਕੀਏ

ਕਾਰਜੈਸੇਪਾਂਚਵਖਤ ਨਿਮਾਜਪੜ

ਨੀ ਮੱਕੇਕੀਯਾਤਾ ਕਰਨੀ ਕਮਾਈ

ਸੇਯਕਾਤ ਦੇਨੀ ਭਾਵ ਦਸਮਾਹਿਸ

ਪੁਨਮਾਰਬਦੇਨਾਯ. ਹਕ ਹਲਾਲਕੁ

ਹਉਲਾ. ਪੰ. ਹਲਕਾ ਬੋਲੇਬੋਲ [ਰਾਣ

ਵਾਲਾ, ਸਹਜਜੈਸੇਹਉਲਾ ਚਲ,

ਤੁਛਯ. ਮਨਮਤ ਹਉਲੀਹਉਲੇ

ਬੋਲ. ਮਨਮੁਖੋਂਕੀਤੁਛ ਬੁਧੀਪੈਉ

ਸਕੇਅਨੁਸਾਰਵੇਸੀਆਹੀਬਾਤਾਂਕਰੇ

ਹਉਲੁੰਦੇ. ਪੰ. ਧੜਕਾ ਅਰਥਾ [ਹੈਂ

ਤਕੀਪਯ. ਨਿਤਹਉਲੇਹਉਲ ਮਰਹੀ

ਹਰਿਗਾਲੁੰ. ਫਾ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ

ਬਾਤਯ. ਕੋਈਆਨਸੁਨਾਵੇਹਰਿਕੀ

ਹਰਿਗਾਲ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਸੰਬੰਧੀਕਥਾ

ਹਟਨਾਲੇੰਦੇ. ਬਾਜਾਰਯ. ਚੋਦਾਹ

ਟਨਾਲੇ-ਚੋਦਾਲੋਕਬਾਜਾਰਪੈਂ

ਹਰਘਾਲੁੰਗੁ. ਕੀਰਤਨਾਦਿਨਨਾ

ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਭਗਤੀਯ. ਨਿਹਕਪਟ

ਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲ

ਹਰੀਆਵਲਾ. ਦੇ. ਹਰ. ਅਨੰਦ

ਸਹਤਯ. ਮੇਘਰ ਬਨਹਰੀਆਵਲਾ

ਹਮੁਜੀਜਾਲੁੰ. ਫਾ. ਸਤੁਬੀਧਨਪੈਂ

ਹਰਿਬਨਮਾਲਾ. ਗੁ. ਬਨਮਾਲਾ

ਵਾਲਾਹਰਿਯ. ਮਿਲਿਆਹਰਿਬਨ

ਮਾਲਾ-ਗਲਸੇਲੇਪਾਓਪ੍ਰਯੰਤਲੀ

ਬੀਮਾਲਾਕਾਨਾਮਬਨਮਾਲਾਪੈਬ

ਨਮਾਲਾਫਲੇਕਾਨਮ ਬਨਮਾਲੀ
 ਹੈਜਿਸਸੇ ਬਨਵਾਲੀਐ ਬਨਵਾਰੀਬਨੋਂ
 ਹਸਤਕਮਲ॥ ਸੰ. ਹਾਥਮੇਂਪਕੜੇ
 ਕਮਲਵਾਲਾ ਬਿਸ਼ਨੂ, ਕਮਲਵਤ
 ਕੋਮਲਹਾਥ

ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ॥ ਵ. ਹਮ
 ਮੇਲੇਕਪੜੇਵਾਲੇਮੇਂ ਮੇਲੇਬਸ
 ਤੋਂਵਾਲੇਭਾਵ ਅਸੁਧਮਨਵਾਲੇਮੇਂ
 ਸੇਅਸੁਧਮਨਵਾਲੇਪੈਂ. ਵਾਖੋਟੇ
 ਚਲਨਵਾਲੇਐ ਅਸੁਧਮਨਵਾ
 ਹਵਾ॥ ਫ. ਚਾਹ. ਤਿਸਲਾ, ਪਵ [ਲੇਪੈਂ
 ਨ, ਆਦਮਪੈਯੀਬਰਕੀਇਸਤੀ
 ਹਰਵੇ॥ ਦੇ. ਪੁ. ਹਲਕੇ ਅਨੁਭਵਕਰਕੇ
 ਹਰਿਰਸਪੀਵੇ॥ ਵ. ਹਈਕਾ ਅਨੰਦ
 ਹੜ॥ ਪੰ. ਵਰਖਾਕੇਜਲਕਾਅਤੀਪ੍ਰ
 ਵਾਹਯ. ਤਿਣਕੀਅਗਨਿਮੇਘਕੀ
 ਛਾਇਆਗੋਬਿੰਦਭੁਜਨਥਿਨਹੜ
 ਹਕਾਰਕਾ॥ ਗੁ. ਹੁਕਮ. ਬੁਲਵਾ [ਕਾਜਲ
 ਹਰਿਰੁਕਾ॥ ਦੇ. ਹਰਿਸੁੰਦਰਪੈ
 ਹਰਿਦਾਤਰੇ॥ ਪੰ. ਹੇਹਰਿਦਾਤੇਯ. ਹ
 ਰਿਦਾਤਰੇਮੇਲਗੁਰੂ

ਹਰਿਜਨੀਅਨਾ॥ ਗੁ. ਸਭਕੇਜਾ
 ਨਨੇਵਾਲਾ, ਮਿਤਯ. ਜਾਨੀਅਨਾਹ
 ਰਿਜਨੀਅਨਾ-ਸਭਕੇਜਾਨਨੇਵ
 ਲਾਹਰਿਮੇਰਾਮਿਤਪੈ [ਸਨ
 ਹਰਿਦਰਸਾਵਨਾ॥ ਸੰ. ਹਰਿਕਾਦਰ

ਹਾ

ਹਾਉ॥ ਦੇ. ਹਾਵ ਸਿੰਗਾਰਫਸਮੇਹ
 ਸਬਿਲਾਸਾਦਿਚੇਸਾ
 ਹਾਟਿਓ॥ ਗੁ. ਹੱਟੀਯ. ਝੂਠੇਬਨ
 ਜਉਠਹੀਗਈਹਾਟਿਓ
 ਹਾਰਿਓ॥ ਦੇ. ਹਾਰਗਾਯਾ
 ਹਾਰਿਆ॥ ਪੰ. ਵਾਲਿਆਜੇਸੇਸਿ
 ਰਜਣਹਾਰਿਆ, ਬਕਾਹੁਆਯ.
 ਕੁਮਤਬਹੁਹਾਰਿਆ
 ਹਾਇ॥ ਦੇ. ਸੋਗਕੀਅਵਾਜਯ. ਕ
 ਰਦੇਹਾਇਹਾਇ
 ਹਾਈ॥ ਗੁ. ਬਹੁਤੇਗੁਰੂਗੁਰੂਹਾਇ
 ਫ. ਯ. ਗਮਾਨੀਧਮਾਨੀਗੁਰੂਗੁਰੂ
 ਹਾਈਪੁਨਾਤੂਮੇਰਾਗੁਰੂਹਾਈ
 - ਗਮਾਨੀ. ਸਾਂਖੀਓਸੇਧਿਆਨੀ

ਪਤਿਜਲੀਓਂ ਸੇ ਗੁਰੁ ਮੀਮਾਸਕੋ ਸੇ
 ਗੁਰੁਹਾਈ ਅਨਜਗਤਕੇ ਬਹੁਤੇਗੁ
 ਰੁਰੂਪ ਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰੋਂ ਸੇ ਕਹੀ ਨਹੀਂ
 ਜਾਤੀ ਬੋਲੀ ਭੀ ਉਪਮਾ - ਦੂਸਰੇ ਬਚ
 ਨਕਾ ਅਰਥ ਯਹ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤ੍ਰਿਹੀ
 ਮੇਰੇ ਗੁਰੁਹਾਈ ਬਹੁਤੇ ਉਪਦੇਸਦਾਤੇ
 ਗੁਰਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ

ਹਾਣਲਾਏਂ ਵਾ. ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ
 ਹਾਸ. ਸੰ. ਮੁਖਕ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸੇ ਬਿਕਾਸ
 ਹਾਠੀਸਾ. ਗੁ. ਹਠਕੇ ਸਿਥਾ ਬਚਨ
 ਹੈ ਯ. ਕੂੜੇ ਮੁਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ
 ਹਾਂ. ਗੁ. ਹੈ ਯ. ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਗੁਨੀਹਾਂ
 ਪੰ. ਹੂੰ ਜੈਸੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਸੇਵਿਰੁਧ
 ਹਾਂਹਾਂ. ਗੁ. ਹੁਆਹੂੰ ਯ. ਹਾਂਹਾਂ ਮਨ
 ਚਰਨਰੇਨ - ਹੁਆਹੂੰ ਮਨਸੇ ਸਤੋਂ ਕੀ
 ਹਾਹ. ਪੰ. ਹਾਇ ਅਰਥਾ ਚਰਣਧੂੜ
 ਤੁਸੇਗਕੀ ਅਵਾਜ ਯ. ਰੇ ਮਨਕਿ
 ਆ ਕਰ ਹੈ ਪੈ ਹਾਹ, ਇਸੀ ਅਖ
 ਰਕਾਨਾਮ ਹੈ, ਅਸਚਰਯ ਯ. ਹਾਹ
 ਲਪਟਿਓਂ ਰੇ ਮੁੜੇ

ਹਾਰੂ. ਦੇ. ਸਚ ਯ. ਦਿਲਾ ਕਾਮਲਕ

ਕਰੇ ਹਕੁ - ਨਿਸਚੇ ਹਕ
 ਹਾਕੁ. ਦੇ. ਬੁਲਾਵਨੇ ਹੇਤ ਉਚੀ ਅਵ
 ਜ ਯ. ਜਰ ਹਕ ਦੀ ਸਭਮਤਿ ਥਕੀ
 , ਬੁਲਾਇਲਏ ਯ. ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ
 ਸੋਈ ਸਚ ਹਾਕ - ਸਚੇ ਨੇ ਅਪਨੇਸ
 ਮੀਪ ਬੁਲਾਇਲਏ

ਹਾਂਕੇ. ਵਾ. ਮੈਸੇਹਾਂ
 ਹਾਂਕਿ. ਵਾ. ਜੋ ਮੈਹੂਯ. ਹਾਂਕਿ ਬਲਿਬ
 ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਹਾਰ
 ਹਾਜੀ. ਅ. ਹੱਜ ਕਰਨੇ ਵਾਲ. ਮੱਕੇ
 ਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਾਲਾ ਯ. ਜੋ ਦਿਲੋਂ ਸੇਧੇ ਸੇ
 ਹਾਟ. ਗੁ. ਹੱਟ ਯ. ਹਾਟ ਪਈ ਹਾਜੀ
 ਟਣ ਪਾਰ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ
 ਹਾਟੇ. ਗੁ. ਹਟੇ. ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ ਯ. ਗੁ
 ਰੁਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੇ, ਹੱਟੀ ਯ.
 ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹੇ ਨਿਰਾਲੇ
 ਹਾਠਾ. ਦੇ. ਤਰਠਾਂ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਬਿ
 ਤੀ ਨਿਬ੍ਰਿਤੀ ਯੋਗ ਮਗ੍ਰ ਹਟਾਤਿ ਅ
 ਗਾਦਿ ਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਪਗਟਿ
 ਰਤਿ ਨਿਰਬਿਗਤਿ ਦੇਵੈ ਹਾਠਾ ਵਿਚ
 ਧਰਮ ਫਿਰੈ ਰੈ ਵਾਰਿਆ

ਹਾਂਡੀ. ਦੇ. ਮਿਟੀ ਕਾ ਪਾਤ੍ਰ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸਾ
ਗਭਾਜੀ ਬਨਾਈ ਜਾਵੇ ਯ. ਪੁਮਾਰ
ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ
ਹਾਂਢੇ. ਪੰ. ਫਿਰੇ ਸਾਡੀ ਗੋ

ਹਾਣ. ਦੇ. ਹਾਨੀ. ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ
ਜਨਨ ਯ. ਹਾਣ ਹਟ ਕਰ ਆਰਜਾ
ਹਾਤੇ. ਗੁ. ਨਾਸ ਹੋਤੈ ਹੈ, ਨਾਸ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਯ. ਬਿਨ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾ
ਤੇ, ਹਤ ਹੋਤੈ ਯ. ਸਭ ਵਿਸ਼ੁ ਤੁਮਾ
ਹਾਣਤੁ. ਗੁ. ਘਾਟਾ ਯ. ਹ ਗੀ ਹਾਤੇ
ਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ

ਹਾਥੀ. ਦੇ. ਹਸਤੀ, ਗੁ. ਹਥ ਕਾ ਆ
ਸਰਾ ਯ. ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾ
ਵੇਗਾ ਪੁਨਾ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ
ਕਢ ਦੇ ਹਾਥੀ, ਹਾਥ. ਬਾਹ ਯ.
ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰ, ਹਥ ਯ. ਹ
ਬਚਮ ਚਮਰੇ- ਹਾਥ ਚਮੜੇ ਸਾ
ਬਚਮੜੇ ਹੂਏ ਜਿਸ ਕੇ ਅੰਸਾਰ
ਹਾਕਦੀ. ਫ. ਬੁਢੇ ਪੇ ਨੇ ਮਦਾਸ
ਅਵਾਜ ਦਈ ਜੋ ਮੇ ਆਯਾ ਯ. ਜਰਾ
ਹਾਕਦੀ ਸਭੁ ਮਤ ਬਾਕੀ

ਹਾਨੀ. ਸੰ. ਨੁਕਸਾਨ. ਘਾਟਾ. ਬਿਨਾਸ
ਹਾਮੀ. ਅ. ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ,
ਹਿਮਾਇਤ ਤਰਫ ਦਾਰੀ ਬਚਾਵ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰ ਪੀਰ ਤਰਫ ਦਾਰੀ ਚੋਲੇ
ਕੀਤ ਬਕਰੇ ਹੈ ਜਬ ਚੋਲਾ ਅਭੁੱਖ ਵਸ
ਤੁਸੇ ਬਚੇ ਯ. ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਾਮੀ ਤਾ ਭੁਰੇ
ਜਾ ਮੁਰਦਾਰ ਨ ਖਾਇ

ਹਾਮਾ. ਅ. ਹਿਮਾਇਤ ਸਹਾਇਤਾ
ਹਾਕਮ. ਅ. ਹੁਕਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਹਾਰਾ. ਦੇ. ਵਾਲਾ ਯ. ਸਦਾ ਹਾਰਾ
ਸਿਮਰੀ ਐਵੇ. ਪੁ ਬਕਾ ਹੁਆ, ਦੇ.
ਜੰ. ਦੂਧ ਕੜਨੇ ਕਾ ਹਾਰਾ

ਹਾਰਾ. ਸੰ. ਪੁਸਪਾਇ ਕੋਂ ਕੀ ਮਾਲ, ਜ
ਯਨ ਹੋਨੀ ਯ. ਹਾਰ ਜੁਆਰ ਜੁਆ
ਬਿਧੇ- ਜੈਸੇ ਜੂਏ ਛੀ ਖੋਲ ਮੋਂ ਬਿਧੇ ਲ
ਗੇ ਜੁਆਰੀ ਕੋ ਹਾਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੇ
ਰੇ ਕੋ ਹੂਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੂੰ ਇਨ ਵਿਖੋ
ਨੇ ਜੀਤ ਲੀਆ ਹੈ, ਪਾਨੀ ਭਰਨ ਵਾ
ਲੇ ਯ. ਰਾਮ ਭੁਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਾਰ

ਹਾਜਰ. ਅ. ਸਮੀਪ ਯ. ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ
ਭੁਦਾਇ- ਸਮੀਧੋ ਸੇ ਸਮੀਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਹਾਰਡੋਰੰਫ. ਹਾਰਮੋਜਰੀਸੇਸਟਾ
ਰੀਰੇਸਮਕੀਡੋਰਯ. ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨ
ਹਾਲੁੰਅ. ਫ. ਤਤਕਾਲ, ਮੰਡਕੇ ਘਨੇ
ਜੋਰਸੇਮੁਸਲਮਾਨੋਕੋ ਮਸਤੀਚੜਨੀ,
ਦਸ, ਬਾਰਤਾ,

ਹਾਲੀੰਦੇ. ਹਲਵਾਹਨੇਵਾਲਾ ਕਿਰਖੀ
ਕਾਰਯ. ਮਨਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਈ ਕਰਣੀ
ਫ. ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇ ਕਾਕੀਆ ਕਾਮ
ਹਾਲੁੰਸੀ. ਸਰਬ, ਪੰ. ਰਾਜਾ ਕਾਕਰਜੋ
ਜਿਮੀਦਾਰੋਂ ਸੇਲੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਹਾਟੇਲੀੰਗੁ. ਹੱਟੀ. ਦੁਕਾਨ

ਹਾਸਲੁੰਅ. ਲਾਭ. ਕੀਏ ਕਰਮ ਸੇਨਫ

ਹਾਟਲੀੰਗੁ. ਦੁਕਾਨਯ. ਜਿਉ ਸਫਰੀ

ਉਦਰਭਰੇਬਹਾਟਲੀ- ਜੈਸੇਰਾਹੀਦੁ
ਕਨਪੈਬੈਠਉਦਰਭਰਲੇਤਾ ਪੈਤੈਸੇਤੁ
ਮਭੀਹੋਜੀਵੇਭਰਲੇਤੇਹੋ

ਹਾਠੀਲਾੰਗੁ. ਹਠਵਾਲਾਯ. ਤਿਆ
ਗਮਨਹਾਠੀਲਾ

ਹਾਥਾਲੁੰਗੁ. ਹਥ ਅਰਥਾਤ ਬਾਹਯ
ਸਾਗਰਗੁਟੀ ਅਥਾਹਕਿਨਹਾਥਾਲਾ

ਹਾਵਾ. ਪੰ. ਬਿਯੋਗ, ਬਿਛੋੜੇ ਦੇਖੀਏ

ਕਾਸੋਗ. ਪਸਚਾਤਾਪ, ਹਾਹੁਕਾਪੰ.,
ਹਾਹੁਕੇਯ. ਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਹਾਵੇ।
ਪੁਨਾਜਿਤਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿਤਿਤਲ
ਗੈਹਾਵਾ, ਹਾਹੁਕੇਲੇਤੇਯ. ਮੋਹਨਨੀ
ਦਨਆਵੇਮਗੀਏਹਾਵੇ ਹੈਰਛਕਕਨਹੇਤ

ਹਾਥਬਤਾਵੰਫ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਹਾਥਪਾਵੇ

ਹਾੜੁੰਪੰ. ਅਖਾੜਮਾਸ, ਹਾੜਮਹੀਨਾ
ਅਖਾੜਾਨਛੜਯੁਤਪੁਨਾਵਾਲੇਮਹੀ
ਨੇਕਾਨਮਹਾੜਹੈ। ਆਖਾੜਸੀ.

ਹਾੜੀੰਪੰ. ਹਾੜਕੀਖੇਤੀ, ਕਿਸਟੇਮੇਟ
ਜਿਸਕਾਨਮਾਂਤਰਜਰਦਾਲੂਹੈ

ਹਿ

ਹਿਆਉੰਪੰ. ਲੱਜਾਯ. ਕਉਨਸੁਅ
ਖਰਜਿਤਰਹੇਹਿਆਉ, ਹਿਰਦਾਯ.
ਤਪੇਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ।

ਪੁਨਾਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ

ਹਿਰਿਆੰਗੁ. ਚੁਰਾਲੀਆਪੈਹਰਿ
ਕੇਨਮਨੇਯ. ਦੂਖਦਰਦਭਰਮਹਿ

ਹਿਰੀਆੰਗੁ. ਹਰਵਤਾਹੈਰਿਅ

ਹਿਰਖਰਿਆੰਫ. ਚੁਰਾਕਰਲੇ

ਗਏ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਯ. ਕਈ ਜਨ ਮਗਰ	ਹਿਖੀਕੇਸ. ਸੰ. ਇੰਦੀਯੋਂ ਕਾ ਸਦਮੀ ਪ੍ਰ
ਭੁਹਿਰਖਰਿਆ ਭਾਵ ਕਈ ਵਾਰ ਗਰ	ਹਿਚਹਿ. ਪੰ. ਪੀਛੇ ਹਟੇ ਤਬ ਮੇਰ
ਹਿਤੰਮਇਆ. ਗੁ. ਭਛਣ ਗਏ	ਯ. ਹਿਚਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਚਾਬਕ ਮਾਰੇ
ਹਿਤ ਕਰਨ ਦਯਾ ਸਾਥ ਯ. ਸਬਦੰ ਰਤੰ	ਹਿਕ. ਪੰ. ਮੁ. ਏਕ ਯ. ਹਿਕ ਸੇਵੀ ਹਿ
ਹਿਤੰਮਇਆ. ਉਪਦੇਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਹਿ	ਕਸੰਮਲਾ, ਛਾਤੀ ਜੈਸੇ ਹਿੰਕ ਕਾਧੰਕਾ
ਤ ਕਰਨ ਦਇਆ ਸਾਥ ਭਾਵ ਉਪਦੇਸ	ਹਿਖੀਕ. ਸੰ. ਇੰਦੀਆਂ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਏ ਦਯਾ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਧਾਰਨਾ	ਹਿਸਕ. ਸੰ. ਹਿਸਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਹਿਰਾਏ. ਗੁ. ਲਿਆਵਤਾ ਹੈ ਯ. ਕਾ	ਹਿਲਾਕ. ਅ. ਗਲਾ ਕਾਟ ਕੇ
ਨਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ. ਕਨ ਪੜਾ ਕ	ਹਿਗ. ਦੇ. ਹਿਗ ਐਖਧਿ. ਰਾਮਠ
ਰਮਾਗ ਕੇ ਲਿਆਵੇ ਹੈ ਪਰ ਘਰੋਂ ਸੇਟ	ਹਿਕ. ਦੇ. ਹਿਗ ਐਖਧਿ
ਹਿਆਇ. ਗੁ. ਹਿਰ ਕੜੇ। ਹਰਤਾ ਸੰ	ਹਿਤੁ. ਪੰ. ਜਿੰਦ
ਦੇ ਮੋਂ ਯ. ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ, ਹਿਰਦੇ ਮੋਂ	ਹਿਕਤੁ. ਪੰ. ਏਕ ਤੋ ਯ. ਹਿਕਤੁ ਹਿਕ
ਕਮਾਵੇ ਪੁਨਾਗ ਬਿਨ ਜਿਹ ਬਾ ਜੇ ਜਪ	ਹਿਰੰਤੁ. ਗੁ. ਏਰੰਤ ਯ. ਮਿਲ ਸਤ
ਹਿਆਲੀਏ. ਗੁ. ਹਿਰ ਹਿਆਇ	ਸੰਗਤ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਮੇ ਹਿ
ਦੇ ਮੋਂ ਯ. ਬਸੀ ਰਬ ਹਿਆਲੀਏ ਜੰਗ	ਰੰਤੁ ਪਲਾਸ ਸੰਗ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ
ਲਕਿਆ ਢੂਢੇ	ਹਿਣ. ਪੰ. ਘੋੜੇ ਕੀ ਬੋਲੀ
ਹਿੱਸਾ. ਦੇ. ਭਾਗ. ਬਾਂਟਾ. ਬਖਰਾ. ਛਾਂ	ਹਿਤੁ. ਸੰ. ਪਥਮ. ਪਰਹੇਜ ਜੈਸੇ ਹਿ
ਹਿੱਸਾ. ਸੰ. ਬਧ, ਜੀਵੇਂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾ	ਤ ਭੋਜੀ, ਇਸ ਸਾਧਨ. ਬਾਂਛਿਤ ਪ
ਸਨੇ ਯੋਗਮ ਸਸਤੁ ਪਰਿਹਾਰਾ ਵਿਕਿ	ਪਤੀ ਕਾ ਉਪਾਯ, ਮੰਗਲ, ਭੁਲਿਅ
ਯਾ ਕਰਨੀ ਯ. ਹਿੱਸਾ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀਂ	ਈ, ਪ੍ਰੇਮ ਯ. ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰਮਇਆ
ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ	- ਨਮ ਮੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਇਆ ਮੋ ਹਿ
	ਤ ਕਰਨ

ਹਿਤੇ. ਗੁ. ਕਰੇ

ਹਿਤਮੰਤ੍ਰ. ਗੁ. ਹਿਤਭਾਵ ਅਤਿਸੇ

ਪ੍ਰੇਮਯ. ਹਿਤਮੰਤ੍ਰ ਮਾਇਆ. ਬਹੁਤ

ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਥ

ਹਿਮਤ. ਅ. ਪੁਰਖਾਰਥ

ਹਿਰਤ. ਗੁ. ਚੁਰਾਤੇ ਹੁਏ ਜੈਸੇ ਕਾਹੂ

ਬਿਹਾਰੇ ਹਿਰਤ ਪਰਦਰਬਾ

ਹਿਤਚਿਤ. ਵ. ਚਿਤਕਾ ਪ੍ਰੇਮ

ਹਿਕਮਤ. ਆਬਡੀ ਬੁਧੀ ਮੱਤਾ.

ਚਾਤਰੀ ਦੁਨੀਆ ਕੀ, ਸਾਸ਼ੀ ਯੁਕ

ਤੀਓ ਸੇਯ. ਮੁਰਖ ਪੰਡਤ ਹਿਕਮਤ

ਹੁਜਤ ਸੀਕਰੈ ਪਿਆਰ-ਪਹਮਾਰ

ਬਪਾਸੇ ਕਾ ਅਰਮਾਨੀ ਪੰਡਿਤ ਬਾਵ

ਹਾਰਕ ਸਾਸ਼ੀ ਯੁਕੀਓ ਸੇ ਹੁਜਤਾਂ ਕਰੇ

ਹੈ ਆਪਸੀਚਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰੇ ਹੈ ਮਤੋਂ ਸੇ

ਹਿਕਮਤੀ. ਦੇ. ਹਿਕਮਤ ਵਾਲਾ, ਹਿਕ

ਹਿਕਾਯਤ. ਅ. ਚਰਚਾ ਕਾਹੂ ਕੀ.

ਜੇਕਹਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਹਿਕਾਯਤ ਸੁ

ਨੀ ਦੇ ਮਰਾਜਹ ਦਿਲੀਪ, ਸਚਾਈ.

ਹਿੰਦੂ. ਫਾ. ਹਿੰਦ ਕੇ ਬਾਸੀ ਦਰਸ਼ੀ,

ਬਰਣਾਸ਼ਮੀ ਲੋਗ ਸਿੰਧੂ ਸੇ ਅਰਬ

ਤਾਅਟਕਨਦੀ ਸੇ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰ ਨਦ

ਪ੍ਰਯੰਤ ਦੇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁ ਹੈ ਆਬ੍ਰਹਮਪੁ

ਤ੍ਰਸੇ ਪਰੇ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਸਾਮ ਦੇਸੀ ਰੂ

ਟੰਤੀ ਚੀਨੇ ਬੋਧ ਲੋਗ ਹੈਂ ਆਐ ਸਿੰਧੂ ਸੇ

ਪਰੇ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਰਣ

ਬਿਭਾਗ ਨਹੀਂ ਰਖਤਾ ਇਸ ਲੀਏ

ਵਹੁ ਲੋਗ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਸੇ

ਖਤ ਚਰ ਬਰਣੇ ਕੇ ਲੋਕ ਹੈਂ ਚਾਰ

ਬਰਣੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਯਵਨੇ ਨੇ ਜਬ

ਸੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਖਾਯ

ਤਬ ਸੇ ਰਖਾ ਹੈ ਅਰਬ ਇਸ ਨਾਮ

ਕਾ ਕਾਫਰ ਠਗ ਚੋਰ ਭਾਲਾਮ ਹੈ ਕਾ

ਸੀ ਕੇ ਮਹਾਨ ਪੰਡਿਤੋਂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਮ

ਕਾ ਕਾਫਰ ਮਾਝ ਅਰਬ ਸਮਝ ਕੇ ਅ

ਪਨੇ ਹਸਤਾਖਰ ਲਿਖ ਪੜ੍ਹ ਛਪਵਾਯ

ਥਾ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕਾ ਰਖਾ ਕਾਫਰ ਅ

ਰਬ ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਹਮ ਕੇ ਕਹਾਨ

ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲੀਏ ਕੋਈ ਖ

ਰਣਾਸ਼ਮੀ ਆਪ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਨਕਹਾਵੇ

ਉਸੀ ਪੜ ਮੈਂ ਯਹ ਵੇਹਾ ਲਿਖਾਥਾ

ਦੇ: ਕਾਫਰ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਤ ਯਵਨਸੁ

ਭਾਖਾਅਹਿ। ਤਾਤੇ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਯਹ ਉ
 ਚਿਤ੍ਰ ਕਹੈ ਬੋਨਾਹਿ। ੧॥ ਪੀਤ੍ਰਿ ਤੋਂ ਕੇ ਲਿ
 ਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਬਾ
 ਸੀ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਆਰਯ ਵਾ ਬਰਨਾਸ਼
 ਮੀ ਨਾਮ ਸੇ ਬੋਲਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਹਿੰਦੂ
 ਨਾਮ ਸੇ ਬੋਲਨਾ ਭੀ ਓ ਚਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ। ਤਿ
 ਭੀ ਜੇ ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਵਾਸੀ ਲੋਗੋਂ ਪੈ ਅ
 ਤਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋ। ਪੋਥੀ ਰੀਝੇ ਮੇਂ ਲਿਖਾ
 ਗਯਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਮ ਸੇ ਬੋਲੇ ਕਹਾਏ ਬਿਨ
 ਨਿਰਬਾਹ ਹੋਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਰਜਿਸ ਅ
 ਰਥੇ ਕੋ ਸਮਝ ਕੇ ਪੰਡਿਤੋਂ ਨੇ ਨਾ ਕਹਨਾ ਚਾ
 ਹੀਏ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਮੁਖਮ
 ਅਰਥ ਭੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੀਏ ਜਿਨ ਸੀ
 ਸਕ੍ਰਿਤ ਪਦੋਂ ਸੇ ਬਦਲ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਸੁਨਨਾ
 ਮਥਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਲਿਖ ਦਿਖਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
 ਕੋਈ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯਵਨ ਦੇਸ ਸੇ ਭਾਰਤ
 ਖੰਡ ਮੇਂ ਆਵਨੇ ਸਮੇ ਪਹਲੇ ਸਿੰਧੂ ਨ
 ਦੀ ਆਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾਮ
 ਅਟਕ ਹੈ। ਤਿਸ ਸਿੰਧੂ ਸਥਲ ਮੇਂ ਆਤੇ
 ਯਵਨ ਦੇਸੀ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਸਿੰਧੂ ਸਥਲ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਸੁਨ ਰਖਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਫਰ

ਸੀ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਸੀ ਸਕ੍ਰਿਤ ਸਪੁ ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ
 ਰਕੇ ਬਨ ਹੇ ਬਦਲ ਕੇ ਹਫਤ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ
 ॥ ਵੈਸੇ ਹੀ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਬਰਸ ਸੇ ਸਿੰਧੂ
 ਸਥਲ ਸਥਦ ਮੇਂ ਹੇ ਬਦਲ ਹਿੰਦੂ ਸੁਨ ਬ
 ਨਾ ਹੁਆ ਹੈ। ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਪਾਠਸੀ ਲੋਗੋਂ
 ਕੀ ਦਸਤੀਰ ਨਾਮੀ ਆਸਮਾਨੀ ਪੁਸਤਕ
 ਕੀ ਡੇਹਟ ਪੈਹਟ ਆਯਤੋਂ ਮੇਂ ਬਾਸਾਇ
 ਰਿਖੀਯੋਂ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਵ ਹਿੰਦ ਕੇ ਵਾਸੀ
 ਲਿਖਨ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਔਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
 ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਮੇਂ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਬਿੰਧੂ
 ਚਲ ਹੈ। ਵਹੁ ਬਿੰਧੂ ਸਥਲ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ।
 ਤਿਸ ਕੀ ਜਗਾ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ ਹਿੰਦੂ ਸੁਨ
 ਬਨ ਗਯਾ ਹੈ। ਬੇਕੇ ਬਨ ਹੇ ਕਾ ਬਦ
 ਲਨਾ ਬੇਸਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਹੁਏ ਹੋਸ ਪਦ ਮੇਂ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਹੋਸ ਕਾ ਅਰਥ ਉਸੁਤੀ
 ਕਰਨੀ ਹੈ। ਔਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਭਾ
 ਰਤ ਬੀਸੀ ਛਤ੍ਰੀਯੋਂ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਸੇ ਖੰਡ
 ਕਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਬਹੁਤ ਇੰ
 ਦੁਬੀਸੀ ਅਰਥਤ ਚੰਦ ਬੀਸੀ ਛਤ੍ਰੀਯੋਂ
 ਕੇ ਬਸਨੇ ਸੇ ਅਫਯੂਨ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਅਪ
 ਯੂਨ ਵਤ ਇੰਦੂ ਸਥਲ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਹਿੰਦੂ

ਸੁਨਹੋ ਗਯ ਹੈ ਅਫਸੂਨ ਅਫੀਮ
 ਕਾਨਮਹੈ ਕਹੀ ਗੀਤ ਸੇ ਸਿੰਧੁ ਸਥਾਨ
 ਵਾ ਬਿੰਧ ਸਥਾਨ ਵਾ ਇੰਦੁ ਸਥਾਨ ਸੇ ਹਿੰਦੂ
 ਸੁਨ ਸਿਧ ਹੋਨੇ ਸੇ ਹਿੰਦੂ ਪਦ ਕੇ ਅਰ
 ਥ ਕਾਫਰ ਵਾ ਠਗ ਚੋਰ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀ
 ਸਿਧ ਹੋਤੇ ਸਿੰਧ ਵਾਸੀ ਬਿੰਧ ਵਾਸੀ ਇੰ
 ਦੁ ਵਾਸੀ ਲੋਗਹੀ ਸਿਧ ਹੋਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂ
 ਕੇ ਹਿੰਦੀ ਪਦ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਯੇ ਕਾ ਹਿੰਦੁ ਵਾ
 ਸੀ ਅਰਥ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਪਦ ਕਾ ਵਾਓ
 ਉਸੀ ਅਰਥ ਕੇ ਕਹਤਾ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਹਿੰ
 ਦੂ ਹਿੰਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸੁਨੀ ਤੀਨੇ ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ
 ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਅਰਥ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਦੇਸ
 ਵਾਸੀ ਬਰਣਾਸ਼ਮੀ ਹੋਵੇ ਚਹੇ ਯਵਨ
 ਹੋਵੇ ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਯਵਨ ਕੇ ਬਡੇ ਨਿ
 ਰਵੈਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਨੀ ਮੌਲਾਨ ਹੂੰ ਮਕੀ
 ਮਸਨ ਵੀ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਦਫਤਰ ਕੀ ਬੈਤ
 ਸੇਭੀ ਸਿਧ ਹੈ ਉਸ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਚ
 ਹਾਰ ਹਿੰਦੂ ਦਰ ਯਕੇ ਮਸਜਦ ਸੁਦੰਦ
 । ਅਰਥ ਉਸ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਵਾ
 ਸੀ ਚਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੀਚ ਏਕ ਮਸ
 ਜਦ ਕੇ ਆਏ ਯਾ ਤੇ ਯਹ ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਵਾ

ਸੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਐਨਾ ਦਰ ਪਾਰ
 ਸਾਹਕੀਤਾਰੀਖ ਮੇਂ ਭੀ ਜਹਾਂ ਦਿਲੀ ਮੇਂ
 ਹਿੰਦੂ ਰਾ ਬਜਨਾ ਭਾਵ ਹਿੰਦੂ ਵਾਸੀ ਲੋ
 ਕੋਂ ਕੋ ਕਤਲ ਕਰੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਭਹਾਂ ਉਸ
 ਕਤਲ ਸਮੇਂ ਬਰਨਾਸ਼ਮੀ ਬੋਝੇ ਮਾਰੇ ॥ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਬਹੁਤ ਕਤਲ ਹੂਏ ॥ ਇਸ ਸੇ
 ਭੀ ਯਹ ਨਾਮ ਦੇਨੇ ਕਾ ਹੈ ਕਾਫਰ ਵਾ ਠ
 ਗ ਚੋਰ ਗੁਲਾਮੋਂ ਕਾ ਨਹੀਂ ॥ ਰਾਕੂਓ ਮੇਂ ਜੋ
 ਯਹ ਨਾਮ ਲਿਖਾ ਹੈ ਉਸ ਮੇਂ ਯਹ ਨਿਮਿਤ
 ਹੈ ॥ ਜਬ ਹਿੰਦੂ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਛੜੀ ਲੋਗ ਯ
 ਵਨੋਂ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਮਾਰ ਧਾੜ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ॥
 ਤਬ ਸੇ ਉਨੋਂ ਨੇ ਯਹ ਨਾਮ ਧਾੜ ਵੀਯੋਂ ਮੇਂ
 ਜਾਹਰ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸੇ ਐਰੰਗ ਜੇਬ ਕੇ ਵ
 ਖਤ ਮੇਂ ਮਰਹੱਦਾ ਨਾਮ ਧਾੜ ਵੀਯੋਂ ਮੇਂ ਪੁ
 ਸਿਧ ਹੂਆ ॥ ਪੁਨਾ ਜਬ ਸੇ ਚੰਗੇ ਜਖਾਂ ॥
 ਐਂ ਅਹਮਦ ਸਾਹ ਦੁਰਾਨੀ ਨੇ ਪਕੜ ਕੇ
 ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਲੋਗ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਬਨਾਏ ॥ ਤਬ
 ਸੇ ਗੋਟ ਮਾਤ੍ਰ ਉਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਭੀ ਪ੍ਰਾਸਿਧ ਹੂ
 ਆ ॥ ਪਹਲੇ ਯਹ ਪਦ ਇਨ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਨ
 ਹੀਂ ਬਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਕਾਫਰ ਵਾ ਧਾੜ ਵੀ ਵਾ ਗੁ
 ਲਾਮ ਇਸ ਕੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ॥ ਤੇਭੀ ਇਨ

ਦਿਨੋ ਮੇਂ ਸਹਨਾ ਮਥਰਨਾ ਸੁਮੀ ਜਨੋ ਕੋ ਕ
 ਹਨਾ ਯੋਗਨ ਹੀਂ ਗੋਟ ਸੇ ਧਾੜਵੀ ਗੁਲਾ
 ਮਭੀ ਇਸ ਕੇ ਅਰਥ ਹੈਂ ਯਾ ਤੇ ਜਬ ਕੋਈ
 ਯਵਨ ਪੁਛੇ ਤੁਮ ਕੋਨ ਹੋਤ ਬ ਹਮ ਹਿੰਦੂ
 ਪੈਂ ਉੜਦੀ ਏ ਜਰੂਰ ਵਹੁ ਧਾੜਵੀ ਗੁਲਾ
 ਮ ਅਰਥ ਸਮਝ ਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੇਗਾ ਇਸ
 ਲੀਏ ਇਹ ਨਾਮ ਨਾ ਕਹਾਨ ਚਾਹੀਏ। ਚਾ
 ਹੇ ਅਪਨਾ ਅਰਥ ਅੱਛਾ ਭੀ ਰਖਤਾ ਪੈ
 ਜੈਸੇ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ ਸਿਹਤਰ ਸਰਦਾਰ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹੈ। ਐ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਭੀ ਗੀਯੋ ਮੇਂ
 ਮਸਹੂਰ ਹੈਂ ਯਾ ਤੇ ਜੈਸੇ ਵਹੁ ਕਹਾਨਾ ਅਨੁ
 ਚਿਤ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਨਾ ਅਨੁਚਿ
 ਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ
 ਹਿੰਦੂ ਅੰਨਾ ਕਹਾ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਭੀ ਨਾ ਕਹਾਨਾ
 ਚਾਹੀਏ। ਕੇਵਲ ਬਰਨਾਸੁਮੀ ਵਾ ਅਰ
 ਯ ਕਹਾਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਦਯਾਨੰਦ ਕਾ ਪ੍ਰਸਿ
 ਧ ਕੀਆ ਜਾਨ ਕੇ ਆਰਯ ਕਹਾਨਾ ਅਨੁ
 ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਨਾ। ਬਰਨਾਸੁਮੀ ਆ
 ਰਯ ਵੇਨੋ ਨਾਮ ਵੇਦ ਮੇਂ ਸਦਾ ਸੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ
 ਇਸ ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਮੁਨਸੀ ਇੰਦ੍ਰਮ
 ਟ ਮੁਰਦਾਵਾ ਦੀ ਕੀ ਕਿਤਬੋਂ ਮੇਂ ਪੈ

ਹਿਰਦਾ ਦੇ ਮਨ, ਮਨ ਕੇ ਰਹਨੇ ਕਾ ਠਿ
 ਕਨਾ ਜੋ ਨਾ ਭੀ ਕੇ ਉਪਰ ਛਤੀ ਕੇ ਤਲੇ ਵੇਂ
 ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਨਾਨਾ ਦਿਕੋ ਕੇ
 ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਹੁਈ ਭਾਵ ਵਲੀ
 ਹੁਈ ਹੀ ਜਗ ਮੇਂ ਰਹੀ। ਉਸ ਸੇ ਕਸੂਰੀ
 ਕੀ ਸੁਰੀਧਿ ਤੁਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ ਗੁਜਾ
 ਨ ਜਾਤ ਰਹਾ ਯ. ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ
 ਬੇੜੀ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਸ. ੩੩
 ਹਿਤਾਨੀ ਭਾ. ਹਿਤਵਾਲੀ ਜਾਨੀ ਯ. ਯ
 ਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹ ਹਿਤਾਨੀ ਗ
 ਹਿਰਨ ਦੇ ਸੁਵਰਣ ਹਿਰਣਾਸੀ ਸੀ
 ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਮ੍ਰਿਗਾਣੀ
 ਹਿਤਨੇ ਭਾ. ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤਾ ਪੈ
 ਹਿਰਾਨੇ ਭਾ. ਹਰਲੀਏ ਪੈ, ਹਿਰਗਯਾ
 ਹਿੰਦੂ ਸਤਨ ਫ. ਹਿੰਦਵਾਸੀਯੋਂ ਕੀ
 ਜਗਹ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਮੂਲ ਇਸ ਪਦ ਕੇ
 ਸਿਧੁਸਥਾਨ ਵਾ ਬਿਧਸਥਾਨ ਵਾ ਇੰਦੁ
 ਸਥਾਨ ਤੀਨ ਪੈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਯ
 ਹ ਪਦ ਹਿੰਦੂ ਸਤਨ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ਪ
 ਹਿਮ. ਸੀ. ਵਰਫ ਠਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੈ
 ਹਿਰੇ ਭਾ. ਚੁਰਾਵੇ ਪੈ ਯ. ਕਈ ਕੋਟ ਪਰ

ਦਰਬਕੋਹਿਰੇ। ਪੁਨਾਸੋਨਗਢਤੇ
 ਹਿਰੇਸੁਨਾਰਾ। ਪੁਨਾਸੁਪਮਤਕ
 ਹਿਵਧਾਰੰਦੇ। ਸੀਤ ਰਤੇਹਿਰਲਈ
 ਲਤਾਕੋਧਾਰਨਕਰਨੇਵਾਲੇਯਪਵ
 ਨਵਹੇਹਿਵਧਾਰਚੰਦਕੀਸੁਰਮੋਂਪਾ
 ਟਚਲੇਪੈਂਬਡੀਸੀਤਲਤਾਕੋਧਾਰਨ
 ਹਿਤਕਾਰੀੰਸੀ। ਹਿਤਕ ਕਰਨੇਵਾਲੇ
 ਹਿਤਕਾਰੰਸੀ। ਹਿਤ ਰਨੇਵਾਲਾ
 ਹਿਮਕਰੰਸੀ। ਚੰਦਮਾ
 ਹਿਮਧਰੰਸੀ। ਹਿਮਾਲਾ ਪਰਬਤ
 ਹਿੰਡੋਲੰਦੇ। ਹਿੰਡੋਲਾ, ਰਾਗਬਿਸੇਖ
 ਜੈਸੇਬਸੀਤਹਿੰਡੋਲ ਮਾਲਯਸੀ
 ਹਿਮਾਲਾੰਦੇ। ਬਰਫਾਨੀਪਰਬਤ। ਹਿ
 ਹਿੰਗਲੂੰਸੀ। ਸਿੰਗਰਫਧਾਤੁ, ਹਿੰਗ
 ਲਾਦੁਰਗਾਜੈਹਿੰਗਲਾਜਿਪ੍ਰਸਿਧਹੈ
 ਹਿਵੰਗੁ। ਬਰਫੰਹਿਮਸੀ, ਬਰਫਮੇਂ
 ਯ। ਪਹਰਾਅਗਲਹਿਵੇਪਰਬਾਧ,
 ਧੁਨ। ਹਿਵੇਕਾਘਰਅਗਲਿਪਰਹਲ
 ਹਿਤਵੈੰਗੁ। ਹਿਤਕਾਰੀਜਨੇਯਪ੍ਰ
 ਭਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਵੈ

ਹੀ

ਹੀਚੰਗੁ। ਹਿਰਦਾ
 ਹੀਉੰਗੁ। ਹਿਰਦੇਮੇਂ
 ਹੀਆੰਪੰ। ਹਿਰਦੇਕੀਭਾਵਨਾਸੁੰਦ
 ਰਹੋਗਈਯ। ਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਭਾ
 ਵਨੀਕਹੀਆ ਹੀਂਗਆਛੇ। ਹਿੰਗਸੀ
 ਹੀਂਗੰਦੇ। ਹਿੰਗਯ। ਬਾਣੀਏਕੇਘਰ
 ਹੀਂਗੀੰਦੇ। ਗਧਾਅਪਨੀਅਵਾਜਕ
 ਰੇਪੈਯ। ਨਿਤਉਂਠਹਾਸੇਹੀਂਗੀਮਰੇ
 ਹੀਤੁੰਗੁ। ਸੁਧਹਿਰਦਾਯ। ਭੋਲਤਣ
 ਭੈਮਨਵਸੈਹੇਕੇਪਾਧਰਹੀਤੁੰਦਿਕ
 ਸੁਧਰਿਦੇਰੂਪਮਾਚਗਕੇਭੂਲਣੇਸੇ
 ਭੈਮਨਮੇਵਸਤਾਪੈ
 ਹੀਣੰਦੇ। ਨਿੰਦਿਤ, ਉਂਟਾ। ਖਾਲੀ
 ਹੀਤੁੰਦੇ। ਹਿਤ। ਪ੍ਰੇਮਯ। ਮਾਇਆਮੇਂ
 ਹਭੂਲਾਅਵਰੇਹੀਤਾ। ਪੁਨਾ। ਹੀਤ
 ਚੀਤਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ, ਹਿਤਕਾਰੀ
 ਹੀਨਤੁੰਗੁ। ਰਹਤਹੋਰਹਾਪੈਗੁਰਸੇਵ
 ਕੀਬਿਧਿਸੇਯ। ਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤ
 ਹੀਨੰਸੀ। ਜਨ। ਨਿੰਦਾਯੋਗਮਰਅਧ

ਮੜ ਕਮਾਵਹਾਨਿਰਦੇਸੇਲਿਖਾ ਪੁਤਿ
 ਹੀਰਾਮੁ.ਗੁ.ਹੀਨ.ਰੁ ਫਦੀ ਬਿਸੇਖ
 ਹਿਤਯ.ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੀਣਸਮਜੇਪਾਣੀ
 ਹੀਰਾ.ਦੇ.ਹੀਰਾਨਮਸੇਪ੍ਰਸਿਧਰਤਨ
 ਯਹਰਤਨਸੁਕਲਪੀਤਫਕਤਸਮਾ
 ਮਭੇਦਸੇਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਤਪੈਅ
 ਪਨੇਚੂਰਨਸੇਕਾਸੀਧਤੁਕੀਸਾਣਪੇ
 ਸਾਫਹੋਤਪੈਲੋਹੇਸੇਵਿਸਮੇਂਛਿਦ੍ਰਨ
 ਹੀਹੋਸਕਤਾਸਮਾਮਰੰਗਸੇਅਨਰੰ
 ਗੋਂਕਾਫੁਟਨੇਮੇਨਰਮਪੈਈਟਸੇਭੀਫੁ
 ਟਸਕਤਾਹੀਸਭਰਤਨੇਮੇਂਯਹਰਤ
 ਨੇਮੇਲਮੇਂਬਿਖਾਤਪੈਗੁਰਜੀਨੇਇਸ
 ਨਾਮਸੇਕਹੀਗਮਾਨਕਹੀਗਮਾਨਕੇਸਾ
 ਧਨਕਹੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕਹੀਜੀਵਈਸ
 ਕੇਲਖਭਾਗਕਹੀਨਾਮਕਹੋਪੈਂਤਿਨ
 ਮੇਂਗਮਾਨਪੈਯ.ਹੀਰਾਹਟਬਿਕਾਇ-
 ਪੰਡਤਲੋਕੋਂਕਾਗਮਾਨਕਥਾਹੁਪਹਟ
 ਪੈਬਿਕਤਾਪੈ,ਰਸਾਨਸਾਧੋਨੇਪੈਯ.ਗੁ
 ਰਕਾਸਬਦਰਤਨਪੈਹੀਰੈਜਿਤਜਨ
 ਉ-ਗੁਰੋਂਕਾਉਪਦੇਸਬਭਾਉਤਮਲ
 ਸਨੀਏਤੁਲਮਪੈਨਿਸਕਾਮਧਰਮ

ਬਿਬੇਕਬੈਰਾਗਮਖਟਸੀਪਦਮੁਕੁੀਕੀ
 ਵਿਛਾਰੂਪਅਨਸਾਧੋਨੇਕਾਜਿਸਸਾਥ
 ਰਿਦੇਮੰਦਰਮੇਂਜਨਾਉਕਾਰਪੈ,ਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਰਪੈਯ.ਹਰਿਹੀਤਾਹੀਰ-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਹੀਰਾਸ੍ਰੇਸ਼ਪੈਨਿਖਲਹੀਰੇਰੂਪਰਤਨੇ
 ਮੇਂ,ਜੀਵਈਸਕੇਲਖਪੈਯ.ਹੀਰੈਹੀ
 ਰਾਬੇਧਿਆ-ਸੁਧਈਸਕੇਲਖਭਾਗ
 ਸਾਥਸੁਧਜੀਵਕਾਲਖਭਾਗਏਕਰੂਪ
 ਨਿਸਚੇਕੀਆ,ਮਹਾਦੇਵ,ਬਜ੍

ਹੀਅਰਾ.ਗੁ.ਹਿਰਦਾ
 ਹੀਲਾ.ਦੇ.ਬਹਾਨ ਉਪਾਯ
 ਹੀਡੋਲੀ.ਗੁ.ਹਿਡੋਲਿਓਮੇਂਯ.ਹੀ
 ਡੋਲੀਚੜਆਈਆ
 ਹੀਨੜੀ.ਪੰ.ਤੁਛ.ਛੋਟੀ.ਕਮੀਨੀ
 ਯ.ਹੀਨੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਮਰਾਇ
 ਹੀਲੜਾ.ਦੇ.ਫਰੇਬ.ਛਲਰੂਪ ਅ
 ਯ.ਹੀਲੜਾਏਹੁਸੀਸਾਰੇ,ਉਦਮ ਹੀ
 ਹੀਅੜੇ.ਪੰ.ਹਿਰਦੇਮੇਂ ਛਹਯ.

ਹੁ

ਹੁਟਿਓ.ਗੁ.ਬਕਤਹੋਗਇਆਯ.ਸਤੀ

ਰਸਤੁ ਹੁਇਓ ਸਾਸ ਗਇਓ	ਹੁੰਤਾ. ਗੁ. ਹੇਤਾ. ਹੁੰਦਾ
ਹੁਕਮਾਉ. ਗੁ. ਹੁਕਮ ਸੇਯ. ਹਉਆ	ਹੁੰਜਤ. ਅ. ਦਿਲੀਲ ਮਾੜ ਭਾਵਸੇ
ਪਹੁਏਲ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੇਕਹਿਆ ਸਭ	ਨਿਰਥਕ ਯੁਕਤੀ ਯ. ਗੁਰਮਤਸਾ
ਹੁਰੀਆ. ਗੁ. ਛਾਲਾ	ਹੁੰਜਤ ਦੂਰ
ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਓ	ਗਮਤ ਤਿਸਨੇ ਅਗਲੀ
ਯ. ਪਗ ਬਿਨ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ. ਵਾ	ਹੁਰਮਤੁ. ਅ. ਇੰਜਤ. ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟਾ ਯ. ਹੁ
ਸਤਵਸੇ ਹੁੰਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਚੇਟਾਂ ਕ ਨਾਮ ਹੈ	ਹੁੰਦਾ. ਪੰ. ਹੇਤਾ ਯ. ਜੇਮੇ ਹੁੰਦਾ ਵਾਰਿਆ
ਸੋਹਾਬ ਪਾਉਲ ਕੁਨੀ ਸੇਮਾਗੀ ਜਤੀ	ਹੁਵੈਨੀ. ਗੁ. ਹੇਨਹਾਰ. ਹੇਨੇਯੋਗ ਯ.
ਹੈਂ। ਈਹ ਪਾਉਸੇ ਬਿਨ ਚੇਟ ਮਾਰਤਾ ਹੈ	ਹੁੰਬ. ਅ. ਖੁਸੀ
ਹੁਈ. ਦੇ. ਹੋਈ	ਸਾਹੇਵੈ ਜੇ ਬਤ ਹੁਵੈਨੀ
ਹੁੰਸ. ਪੰ. ਬੱਕ	ਹੁਕਮੀ. ਦੇ. ਹੁਕਮ ਵਾਲੇ ਸੇਯ. ਹੁਕ
ਹੁੰਮਸ ਹੁੰਮਸ. ਪੰ. ਭਾਗੀ ਕੋਲਾ ਹੁਲਾ	ਮੀ ਹੋਵਨ ਅਕਾਰ. ਹੁਕਮ ਵਾਲੇ ਹ
ਯ. ਬਾਹ ਬਿਡਾਨ ਨੇ ਹੁੰਮਸ ਹੁੰਮਸ	ਓਸੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸਭ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਅਕਾ
ਹੁੰ. ਸੀ. ਹੁੰਕਾਰ ਕਰਨਾ	ਰਵਾ ਹਰਿਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸਭ ਕੇ
ਹੁਕਮੇਹੀ. ਵਾ. ਹੁਕਮ ਸੇਹੀ ਯ. ਹੁਕ	ਹੁਕਮ. ਅ. ਆਗਮਾ ਯ. ਹੁ
ਮੇਹੀ ਜਮਲ ਗਦਾ	ਆਕਾਰ
ਹੁਟੈ. ਪੰ. ਹਟੇ ਯ. ਜਾਨ ਮਿਠਾਈ ਈਖ	ਕਮ ਕਰੈ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ. ਆਗਮਾ ਕ
ਬੇਈ ਪੀੜੈ ਨ ਹੁਟੈ, ਹਟਤੇ ਯ. ਹਰਿ	ਰੇ ਹੈ ਮੂਰਖਾ ਪੁਨਾ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਸਾਬਾ
ਮਗਨ ਹੁਟੈ	ਸ. ਅਪਨੀ ਆਗਮਾ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਮੋਭ
ਕਿਆਰੂ ਆਇਆ	ਗਤੋਂ ਕੀ ਹਰਿ ਕਰੇ ਹੈ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਹੁਟ. ਪੰ. ਮਾ. ਅਬਯ. ਹੁਟ ਸੁਟੀਏ	ਧੰਨ ਵਾਦਤਾ ਜੈਸੇ ਮੇਹੀ ਬਾਧੀ ਭਗਤ ਛੁ
ਹੁੰਬ. ਪੰ. ਹੁੰਜਤ. ਤਕਰਾਰ ਜੈਸੇ ਅਮ	ਭਾਵੇ ਬਾਧੇ ਭਗਤ ਨ ਛੂਟੇ ਮੋਹ
ਕੇਨੇ ਹੁੰਤ ਨ ਕਰੀ	ਹੁਕਮੀ. ਗੁ. ਹੁਕਮ ਸੇ
	ਹੁੰਜਰਾ. ਅ. ਕੋਠਾ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੇ ਕ

ਯ. ਬੀਦਗੀ ਅਲਹੁ ਅਲਾ ਹੁਜਰਾ
ਹੁਸੀਆਰੁ ਦੇ. ਸਾਵਧਾਨ. ਚੌਕਸਯ.
ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁ
ਹੁਲਾ. ਹੁ. ਹੁਲਾਰਾ. ਲਹਰ ਸੀਅਤ

ਹੁ

ਹੁਏ. ਦੇ. ਹੋਏ

ਹੁੰ. ਸੀ. ਪਸ ਜੈਸੇ ਪੁਛਨੇ ਸਮੇ ਬਡਾ ਛੋ
ਟੇ ਕੋ ਹੁੰ ਕਹ ਬਤਾਵੇ ਹੈ ਕੁਛ ਕਹੁ, ਸੀਮ
ਤੀ. ਅਪਨੀ ਸਹੀ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਕਾਮ ਹੇਤ
ਪੁਛੇ ਤਿਸ ਕੋ ਹੁੰ ਬਤਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ, ਭਯ
ਜੈਸੇ ਸਰਪਾਦਿ ਕੋ ਕੇ ਡਰਸੇ ਮੁਖਸੇ ਹੁੰ ਨਿ
ਕਸੇ ਹੈ, ਨਿਦਾ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਅਯੋਗ ਮਕੀ
ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਤਬ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਹੁੰ, ਅਵਗੁ
ਜੈਸੇ ਗੁਰੁ ਬੁਲਾਵੇ ਤਬ ਆਗੇ ਸੇ ਹੁੰ ਕਹ
ਨਾ ਅਵਗਾ ਹੈ ਧਰਮ ਸਾਸਡ ਮੇਂ ਲਿਖਾ
ਹੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਹੁੰ ਤੂੰ ਕਹ ਕੇ ਐ ਬ੍ਰਮ ਗਮਨੀ
ਕੋ ਵਾਦ ਮੇਂ ਜੀਤ ਕੇ ਪੁਰਖ ਮਸੋਨੇ ਕਾ ਬਿ
ਛ ਬਨਤਾ ਹੈ, ਵਿਤਰਕ, ਹੁ. ਅਹੰਕਾਰ
ਯ. ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਹੁਆ ਮੁਸ਼ ਮੋਰਹਾਨ
ਹੁੰ. ਅਹੰਕਾਰ ਭਾਵ ਜੀਵਪਨਾ

ਹੁੰ. ਹੁ. ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪ ਮੁਢਤਾਈ ਯ.
ਬਿਨਸੀ ਹਉ ਮੇ ਹੁੰ, ਸੀ. ਗੀਧਰ ਬਥਿ
ਹੁੰ. ਪੰ. ਹਟੇ ਯ. ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁੰ. ਸੇਖ
ਪੁਨਾ ਬਿਖੇ ਬਿਆਧ ਤਬ ਹੁੰ, ਅਸ
ਵਰੀ ਮੇਂ ਸੈਲ ਹੁੰ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਹੁੰ. ਫਾ. ਕਾਲੇ ਨੇੜ ਕਾਲੇ ਕੇਸ ਗੋਰੇ ਰੰ
ਗ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀ. ਅਪੰਛ
ਰਾਯ. ਹੁੰ ਨੂਰ ਮੁਸਕ ਖੁਦਾਇਆ

ਹੇ

ਹੇਰਿਓ. ਦੇ. ਦੇਖਿਓ

ਹੇਰਉ. ਦੇ. ਦੇਖੋ ਯ. ਹੇਰਉ ਘਟ ਘ
ਟ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ

ਹੇਵਈ. ਭਾ. ਸਹਾਰਤੇ

ਹੇ. ਸੰ. ਬੁਲਾ ਕਰ ਸਨ ਮੁਖ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਯ.
ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ
ਲਾਲ, ਰਣ, ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਇਨ ਦੋ ਅ
ਰਬੇ ਓਰ ਵਿਸ਼ਿ ਕਰਹੀ ਗਟੇ ਸਕਾਨ
ਮਹੇਰੀ ਬਧੋ ਬੀਓ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਹਾਥੀ
ਰਣ ਮੇਂ ਤਬ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਮੇਂ ਰੀਬ ਨਾਮ
ਸਬਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਗਟੇ ਸਕਾਨ

ਮਹੇਰੀਬੈ ਜੀਸੇ ਹੇਰੀਬ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕੇ
 ਮਮ ਹੋਹ ਨੀਤ ਸਹਾਇ। ਪੰ. ਚੈ ਯ। ਓ
 ਤਾਤਿਸ ਤੀਹੇ-ਚਿਤਾ ਉਸੀ ਕੋ ਹੈ, ਪੁ
 ਨਾਨ ਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ-ਗੁਰੁ ਕਹੇ ਵ
 ਹੁ ਵਿਰਲੇ ਹੈ, ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਬੁਲਾਨੇ
 ਮੇਂ ਯ. ਹੇ ਪਿਪੀਲਕਾ ਨਾਮ ਮੇਲਗੀ
 ਦੇਹ ਕੀ ਬਡ ਆਈ ਕਰੇ ਹੈ ਜੋ ਚੀਟੀ
 ਸਮ ਸੁੰਦ ਦੇਹ ਹੈ
 ਹੋਕੇ. ਪੰ. ਏਕੋ ਯ. ਹੋਕੇ ਪਾਧਰ ਹੀਡ-
 ਏਕ ਹੀ ਗੁਰੁ ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਲ ਕਾਰ ਸ
 ਹੋਚੁ. ਫ. ਕਛ ਯ. ਦਿਲ ਹੋਚ ਨਵ ਨੀ ਤਾ ਹੈ
 ਹੋਰ. ਪੰ. ਤਲੇ. ਨੀਰੇ ਯ. ਧੋਤੀ ਖੋਲ ਵਿਛਾ
 ਹੋਤੁ. ਦੇ. ਪ੍ਰੇਮ ਯ. ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਿ ਏ ਹੋਰ
 ਛਾਹੇ ਤਾ ਪੁਨਾ ਨਿਮਖਨ ਹੋਤ ਕਰਤਾ,
 ਵਾਸਤੇ ਯ. ਸੀਤ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਭੁ ਵਟ ਧਾਰੇ
 ਹੋਰਤੁ. ਦੇ. ਦੇਖਤੀ ਯ. ਹੋਰਤ ਹੋਰਤ ਹੇ
 ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਚਨ
 ਹੋਰਤੁ. ਗੁ. ਜਲਧਾਰ ਸਹਾਰਤੇ ਯ. ਜ
 ਲਹੇ ਵਤ ਭੂਖ ਅਰਨੰਗਾ
 ਹੋਮਨ. ਸੰ. ਹੋਚਿਤ
 ਹੋਰਨ. ਦੇ. ਦੇਖਨੇ

ਹੋਰੁ. ਗੁ. ਹੋਰਨੇ ਵਾਲੇ ਜਮ ਯ. ਜਮ ਰਾ
 ਹੋਰੁ. ਦੇ. ਮਾਸ, ਹੋਰਾ ਜੇਕੇ ਹੋਰੁ ਆਏ
 ਆਖੇਟ ਸੇ ਬਨ ਤਾਸੇ ਹੋਰਾ ਬਨਾ ਹੈ ਯ.
 ਹੋਰਾ ਹੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ਗਲਾ ਕਵਾਏ ਕੋਨ
 , ਹੋਰਾ ਦੇਖਾ
 ਹੋਰੇ. ਦੇ. ਦੇਖੇ
 ਹੋਰੇ. ਸੰ. ਹੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਹੋਲਾ. ਸੰ. ਲੀਲਾ
 ਹੋਵੁ. ਗੁ. ਸੀਤਲ ਹੋਗਿਆ
 ਹੋਰਾ. ਪੰ. ਮਾਸ ਅਰਥਾਤ ਮਾਸਵਾ
 ਲਾ ਸਗੀਰ ਯ. ਹੋਰਾ ਜਲੇ ਮਜੀਠ ਜਿ
 ਉਉਪਰ ਅੰਗਾਰਾ ਕੜੇ
 ਹੋਕੜੇ. ਪੰ. ਏਕ ਯ. ਚਿਤ ਨ ਆਵੇ ਹੇ

ਪੈ

ਪੈ. ਦੇ. ਅਸਤੀਪਨ ਯ. ਪੈਪੈ ਆਖਾ
 -ਸਤ ਪੈ ਚਿਤ ਪੈ ਅੰਸੇ ਕਹਾ, ਵਰਤਮ
 ਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਯ. ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਤ ਪੈ ਸੋਈ
 ਪੈ. ਪੰ. ਪੀਟਨੇ ਸਮੇਵਖ ਕੋਈ ਪੈਰੇ
 ਕਾ ਸਬਦ ਯ. ਪੈਪੈ ਕਰਕੇ ਓਹ ਕਰੇਨ-
 ਰੁਦਨ ਸਮੇ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਇਸਤੀਆਂ

ਬਹੁਤਵਾਰਹੈਐਸੇਉਚਰਕਰਪੀ
 ਛੇਸੇਬਹੁਤਵਾਰਓਓਕਰਤੀਹੈ
 ਹੈਹਾਹਾ.ਵਾ.ਹੈਅਰਹਾਇਹਾਇਯ
 ਰੇਮਨਕਿਉਕਰਹੈਹੈਹਾਹਾ
 ਹੈਰਾਣ.ਦੇ.ਹੈਰਨ.ਚਕਿਤ
 ਹੈਰਤ.ਅ.ਚਕਤਪਨ.ਹੱਕਬੱਕਾ
 ਯ.ਭਿਨਕੀਹੈਰਤਕਛੁਨਰਹੀ.ਤਿ
 ਨਕਾਚਕਤਪਨਕਛੁਨਰਹਾ
 ਹੈਰਤੀ.ਹੁ.ਹੈਰਤਵਾਲਾ,ਹੈਰਤਸੇ
 ਹੈਯਾਤੀ.ਦੇ.ਜੀਵਤਾਭਾਵਅਮਰਹੋ
 ਯ.ਸੇਖਹੈਯਾਤੀਜਗਨਕੋਈਬਿਰ
 ਰਹਿਆ.ਸੇਖਫਰੀਦਕਹੇਸਦਾਜੀਤਾ
 ਜਗਮੋਕੋਈਬਿਰਨਹੀਰਹਾ।ਹਯਾਤ
 ਹੈਨ.ਪੰ.ਹੈਯਾ.ਹੈਨਦਿਰਲੇਨਹੀ ਅ.
 ਹੈਵਾਨ.ਫਾ.ਪਸੁ ਘਟੇ
 ਹੈਰਨ.ਅ.ਅਸਦਯ.ਹੱਕਬੱਕਾ
 ਹੈਵਰ.ਦੇ.ਸੇਯਘੋੜੇ.ਹਯਵਰਸੀ.

ਹੈ

ਹੈਓ.ਦੇ.ਹੈਵੇਗਾ
 ਹੈਰਿਓ.ਹੁ.ਐਰਹੀਯ.ਹੈਰਿਓਗੀਗ

ਵਹਾਈਐ.ਹੁ.ਹੈਕਰਚੇਲੇਕੋਨਮਸ
 ਹੈਮਾਗਉ.ਹੁ.ਹੈਕਰਕਰਣਤੂਪ
 ਕਰਾਂਯ.ਕਰਉਬੇਨਤੀਅਤਿਘਟੀ
 ਹੈਆ.ਪੰ.ਹੁਆ ਇਹਜੀਉਹੈਮਾਗਉ
 ਹੈਹਿਆ.ਪੰ.ਹਲੇਰੇ ਹਿਲੇਲੇ
 ਹੈਈ.ਦੇ.ਹੁਈਯ.ਹੈਈਰਾਜੇਰਾਮ
 ਕੀਰਖਵਾਲੀ.ਰਖਵਾਲੀ.ਰਛਾ
 ਹੈਇ.ਪੰ.ਹੈਰੋਵੇ ਇਹਮਨਹੈਜੀਏ
 ਹੈਜੀਏ.ਪੰ.ਰੋਕੀਏਜੈਸੇਗੁਰਸਬਦੀ
 ਹੈਸੀ.ਪੰ.ਹੈਵੇਗਾ ਯ.ਹੈਸੀਭੀਸਚੁ
 ਹੈਹਾ.ਹੁ.ਹੈਵੇਯ.ਮਨੁਰਹੁਕੰਚਨਹੋ
 ਹੈਹੁ.ਪੰ.ਹੈਵੇ ਹੁ.ਪੰ.ਧੱਕਾ
 ਹੈਰੋ.ਪੰ.ਹੈਜਾਵੇਹੈਜਾਵੇ ਯ.ਹੈਰੋ
 ਹੈਲਿਖੇਲਿਲਾਰ
 ਹੈਰੋ.ਪੰ.ਧੱਕੇਯ.ਮਹਾਸਾਗਰਹੈਰੋ
 ਹੈਗ.ਪੰ.ਹੈਗਾਹੈਵੇਗਾ
 ਹੈਛਾ.ਹੁ.ਤੁਛਯ.ਹੈਛਾਮਦਮੂਲ
 ਨਪੀਚਈ।ਪੁਨਾਹੈਛਾਮਦਚਖ
 ਭਏਤੁਮਬਾਵਰ,ਬਾਉਲਾਯ.ਕਉ
 ਨਸੁਦਾਨਕਉਨਸੁਹੈਛਾ
 ਹੈਜੀ.ਦੇ.ਅਵਾਜਸੁਨਮੈਹਜਰਹੀ

ਉੜ ਦੇਨੇ ਸਹਿਤ ਸਤਮ ਬਚਨ ਮਾਲਾ
 ਯ. ਤੁਕੁਨਰੇ ਮੇਜੀ ਨਾਮਾ ਹੋਜੀ
 ਹੋਡੀ. ਦੇ. ਸਿੰਦਵਲੇ. ਹਠੀ. ਹਿੰਡੀ ਯ.
 ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਏਹ ਮੂਰਖ ਹੋਡੀ, ਸਰ
 ਹੋਡੁ. ਦੇ. ਸਰਤ. ਪ੍ਰਤਿਗਮਾ ਤਵਲੇ
 ਯ. ਬਦੋ ਕੀਨ ਹੋਡੁ ਮਧੋ
 ਹੋਣੀ. ਪੰ. ਹੋਨੇਵਾਲੀ, ਬਲਾਇ ਭੂਤ
 ਹੋਵਣ. ਦੇ. ਹੋਣਾ
 ਹੋਤੁ. ਦੇ. ਹੋਤਾ ਯ. ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛ ਦੇ
 ਉਬਾਰ, ਹੋਨਾਥਾ ਯ. ਹਾਹ ਹੋਤ ਹੋਇ
 ਨਹੀ ਜਨ, ਥੇ ਯ. ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ, ਥੀ
 ਯ. ਤਨ ਮਾਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟ ਉਪਾਧਿ
 ਹੋਰਤੈ. ਪੰ. ਐਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਯ. ਹੋਰਤੈ ਭ
 ਗਤਨ ਪਾਏ ਕੋਇ ਸਦੀਵ
 ਹੋਵਤੈ. ਦੇ. ਹੋਤੇ ਯ. ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ
 ਹੋਮਤ. ਗੁ. ਹਵਨ ਕਰੇ ਯ. ਅਗਨਿ
 ਮਾਹ ਹੋਮਤ ਪਰਨ
 ਹੋਰਥੇ. ਪੰ. ਐਰ ਥਾਨ ਮੇਂ
 ਹੋਛਾਮਦ. ਵ. ਤੁਛ ਰੂਪ ਮਦ ਅਰ
 ਥਤ ਸਰਾਬ ਯ. ਹੋਛਾ ਮਦ ਮੂਲਨ
 ਪੀਚਈ ਜੇਕਾ ਪਾਰ ਬਸਾਇ

ਹੋਨ. ਦੇ. ਹੋਵਨ ਜੋਨੀ ਪੈਭੀ ਹੋਨੀ
 ਹੋਨੀ. ਗੁ. ਹੋਨੇਵਾਲ ਯ. ਸੋ ਬ੍ਰਮਾ
 ਹੋਵਨ. ਦੇ. ਹੋਨਾ ਯ. ਹੋਵਨ ਕਉਰਾਅ
 ਨ ਹੋਵਨ ਮੀਠਾ - ਸਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਜੀਵੇ ਕੋ ਕਟੁ ਭਾਸੇ ਪੈ ਆਨ ਵਸਤੁ
 ਮੀਠੀ ਭਾਸੇ ਪੈ ਹੋਹਿਨ ਅਵਰੀ
 ਹੋਹਿਨ. ਵ. ਹੋਤੇ ਨਹੀ ਯ. ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਹੋਵੈਨੀ. ਗੁ. ਹੋਨ ਹਾਰ. ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ
 ਹੋਮ. ਸੰ. ਹਵਨ. ਅਗਨਿ ਮੇਂ ਆਹੁਤੀ
 ਪਾਵਨੀ ਯ. ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ
 ਹੋਰੈ. ਦੇ. ਹੋਰੇ. ਹਟਾਵੇ ਯ. ਭਰਮ ਹੀਤੇ
 ਹੋਰ. ਦੇ. ਐਰ ਹੋਰੈ - ਭਰਮ ਸੇ ਹਟਾਵੈ
 ਯ. ਹੋਰ ਮੁਚ ਗਰੂਰ - ਐਰ ਅਹੰਕਾਰ
 ਹੋਰੀ. ਦੇ. ਫਗਨ ਸਦੀ ਦਿਨਾਸ ਹੋ ਗਏ
 ਮੇਂ ਗੁਲਾਲ ਉਡਨੇ ਕੀ ਧੂਮ ਧਾਮ, ਗੁ.
 ਬਡੇ ਚਾਵ ਸੇ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਯ. ਹੋਰੀ ਕੀਨੀ
 ਹੋਇ ਪਰਾਲ. ਵ. ਸਕਤੀ ਸੰਤ ਸੇਵ
 ਹੋਵੇ. ਦੇ. ਹੋਜਾਵੇ ਹੀਨ ਹੋਜਾਤੇ ਪੈ
 ਹੋੜਾ. ਪੰ. ਰੋਕ, ਗਉ ਭੈਸਾਂ ਭੇਡਾਂ ਬਕ
 ਰੀਆਂ ਕਾ ਬਾੜਾ,

ੴ

ਹੁੰਦੇ ਮੈਂ

ਹੋਲੁ ਫਾ. ਚਿਤਕਾ ਕੰਬਣਾ

ੴ

ਹੀਢੀਐ. ਪੰ. ਫਿਰੀਐ ਯ. ਤ ਕਾਇ

ਤ ਗਾਰਬ ਹੀਢੀਐ

ਹੀਢਾਇਆ. ਪੰ. ਫਿਰਾਇਆ

ਹੀਘਣੀ. ਪੰ. ਸਕਤ ਯ. ਕੰਨ ਕੋਈ ਕ

ਹੀਸ. ਸੰ. ਨਿਰਲੋਭੀ ਰਾਜ, ਢਨ ਹੀਘਣੀ

ਬਿਲੁ, ਸੂਰਯ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮਤਸਰ,

ਯਤਿ ਬਿਸੇਖ. ਅਰਥਾਤ ਖੜੀ ਸੰਨਾਸੀ

ਜਿਨਕਾ ਦੰਡ ਕਮੰਡਲੁ ਮੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਸ

ਭੀ ਸੁਕਲ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸੇਖ ਜੋ ਹੀਸ

ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਅਜਪਾ ਜਪ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ, ਤੰਤ੍ਰ

ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਬਰਨਨ ਹੈ. ਸਵਾਸ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ

ਨੇ ਸਮੇ ਹੀਕਾ ਉਚਾਰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭੀਤਰ

ਜਨੇ ਸਮੇ ਸ: ਕਾ ਉਚਾਰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯਾ

ਤੇ ਹੀਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਿਨ ਯਤਨ ਜੀਵ ਸਦਾ

ਜਪਤਾ ਹੈ. ਗਇਤ੍ਰੀ ਲੀਏ ਅਜਪਾ ਮੰਤ੍ਰ

ਤਬ ਅਜਪਾ ਜਪ ਪੁਨ ਅਜਪਾ

ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਇਸ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈਂ. ਗਇਸ ਕੇ

ਜਪ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਦੇਨੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬੋਂ

ਮੇਂ ਲਿਖੀ ਹੈ. ਨਾਨਕ ਸੋਹੀ ਹੀਸਾ ਜਪ

ਜਪੋ ਭਿਭਵਟ ਤਿਸੇ ਸਮਾਹਾ ਪੁਨਾ

ਜਪ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਪੋ. ਸਦਾ ਛੇਕੰ

ਚਨ ਸੀਕਾਇਆ ਕਾਲਨ ਕਬਹੂ ਬਿ

ਆਪੇ. ਕਾਇਆਈਹ ਜੀਵ ਕਾ ਵ

ਸਤਵ ਸਾਚਿਦਾਨੰਦ ਸਰੂਪ ਲੇਨਾ

ਕਿਉਕਿ ॥ ਜੇ ਉਪਾਜਿਓ ਸੇ ਬਿਨਸੈ

ਪਰੋਂ ਆਜ ਕੇ ਕਾਲ ॥ ਬਚਨ ਸੇ ਭੋਤ

ਕ ਕਾਯਾ ਕੇ ਕਾਲ ਬਿਆਪਨ ਬਿਨ

ਕਬੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਨੇਮ ਸੇ ਬਿਆਪੇ ਹੈ,

ਸੁਮੇਰੁ ਪਰਬਤ, ਸਿਵ, ਦੇਹ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣ

ਵਾਯੂ ਕੇ ਬਿਚਰਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਹੀਸ ਹੈ,

ਪ੍ਰਾਣ ਯ. ਉਡੇ ਨ ਹੀਸਾ ਪੜੇ ਨ ਕੰਧ -

ਨਹੀਂ ਦੇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਸੇਂ ਨਹੀਂ ਉਨ

ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਬਿਨ ਸਰੀਰ ਗਿਰੇ, ਜੀਵ

ਯ. ਉਡਿਆ ਹੀਸ ਦਸਾਏ ਰਾਹ, ਹੀਸ

ਪੰਥੀ ਯ. ਹੀਸ ਉਡਰ ਕੋ ਧਰੇ ਪਾਇਆ

- ਅਨੋਕੀ ਹੈ ਕੋਈ ਮਹਾਤਮਾ ਜਨ

ਦੈਵਯੋਗ ਸੇ ਅਗਮਾਨੀਓ ਕੇ ਥਲਮੇਂ	ਕੀ ਹੀ ਇਛਾ ਰਖੇ ਹੈਂ। ਅਗਮਾਨੀ ਜੀਵੇਂ
ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਮਾਲਕ ਮਹਾ	ਤੁਲਮ ਸਵਾਇਸੀ ਮੇਂ ਬਨੇ ਰਹਨੇ ਕਾ
ਤਮਾ ਕੇ ਵਹਾਂ ਸੇ ਨਿਕਾਸਨੇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ।	ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂ
ਜੋ ਹਮਾਰੀ ਨਰੀ ਆਇ ਚੀਜ ਕੇ ਨਾ	ਹੀਰੂ. ਪੰ. ਫਿਰਕੇ ਯ. ਸਭ ਜਗ ਡਿਠਾ
ਲੇ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਵਹੁ ਜਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ	ਹੀਰੂ. ਫਿਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਹੀਰੂ ਉਨ ਕਤਾਇ
ਮਹਾਤਮਾ ਫਾਇਨ ਚੀਜੋਂ ਓਰ ਯਾਨ ਨ	ਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋਕ ਪਟ-ਜੀਵ ਕਰਮ ਖੋ
ਹੀ, ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਯ. ਹੀਸਾ ਦੇਖ ਤਰੀ	ਟੇ ਕਰੇ ਹੈਂ ਫਲ ਉਨ ਕੇ ਉਤਮ ਚਾਹੇ ਹੈ
ਦਿਆ ਪੁਨਾ ਹੀਸ ਸੇ ਹੀਸਾ - ਉਤਮ	ਯਹ ਅਨਮੋਭੂ ਹੈ,
ਜਨ ਹੈ ਜੋ ਉਤਮ ਹੀ ਹੈਂ ਬਗ ਸੇ ਬਗਾ	ਹੀਤੂ. ਗੁ. ਹਨੇ ਜਾਤੇ. ਹਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਾਸੀ.
ਅਧਮ ਹੈਂ ਸੇ ਅਧਮ ਹੀ ਹੈਂ, ਸੇਵਕ ਯ.	ਹੀਰੂ. ਪੰ. ਅਹੀਕਾਰ. ਮੈ ਪਣਾ। ਅਹੀ
ਸਰਵਰ ਮਹਾ ਹੀਸ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤ ਪਾਵੇ. ਸ	ਹੀਰੂ. ਗੁ. ਕਾ ਯ. ਜਸ ਹੀਦਾ ਬਾਣ
ਤਗੁਰੋਂ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤਿ	ਹੀਤਨਾ. ਗੁ. ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਯ. ਹਤ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਪਾਵੇ ਹੈ	ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੀਤਨਾ - ਧਨਾਦਿਕੋਂ ਕ
ਹੀ. ਦੇ. ਮੈਂ ਯ. ਹੀ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੇ - ਮੈਂ	ਹੀਸਨ. ਦੇ. ਹੀਸੇ ਕੇ ਅਹੀਕਾਰ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਭੀ ਜਾਵਾ ਅਪਨੇ ਸਸੁਰ ਕੇ ਥਲ ਮੇਂ	ਹੀਰੂ. ਦੇ. ਮਾਰ. ਹੈ, ਹਾਂ ਯ. ਹੀਰੂ ਵਣਾ ਹੀਰੂ
ਹੀਰੂ. ਪੰ. ਹੀਸ ਯ. ਕਲਰ ਕੇ ਗੀਛ ਪੜੀ	ਹੀਰੂ. ਵ. ਮੈ ਭੀ ਯ. ਹੀਰੂ - ਹੋਨਾ ਹੈ
ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੀਰੂ - ਵਿਖਯ ਜਲ ਸੇ	ਵੰਞਾ ਹੀਰੂ ਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਟੀ ਬਾਣ - ਬ
ਭਰੀ ਸੰਸਾਰ ਛਪੜੀ ਮੇਂ ਮਹਾਤਮਾ ਆ	ਗੀਕ ਆਵਾਜ ਸੇ
ਕਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਹੈਂ। ਬੈਠ ਕਰ ਇਸ ਮੇਂ ਦੇ	ਇਤਿਸ਼ੀ ਮਤਤਾਰ ਹਰਿਨ ਰੋਤਮ ਸੀਰੀ
ਹਯਾਤ ਮਾਝ ਖਾਨ ਪਾਨਾਦਿ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।	ਹੀਤੇ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋ ਸੇ ਹਕਾਰਾਦਿ ਸ
ਪਰੰਤੂ ਚਿਤ ਮੇਂ ਇਸ ਸੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋਨੇ	ਬਦਾਰਥ ਰਚਨੀ ਸਮਾਪਤੀ॥

ਕ

ਕਉੰ.ਦੇ.ਨੂ.ਕਿਸਕਉਮੀਤਕਰੇਉ

ਕਰਉੰ.ਦੇ.ਕਰਤਾਹੂੰ.ਤਉਦਰਸ
ਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ-ਇਛਾਕਹਉੰ.ਗੁ.ਮੇਂਆਪਕੇਦਸੇਂਕਾਦਾ
ਸਹੂੰਐਸੇਕਹੋਂਯਹਕਿਰਪਾਕਰਯ.
ਤੇਰਾਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ

ਕਲਉੰ.ਗੁ.ਕਲਮਯ.ਕਲਉਮਸਾ

ਕਵਉੰ.ਦੇ.ਪੋਸਾਕ. ਜਨੀਜਾਇਸੀ
ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟਾਯੋਗਮਧਸਤਕਥਾਅਯ.
ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਉ

ਕਰਮਉੰ.ਗੁ.ਕਰਮਯ.ਪੁਰਤਿਸ

ਕਤਧਉੰ.ਵਾ.ਕਹਧਾਵ ਕਰਮਉ
ਤਾਪੈਭਾਵਦੋੜਤਾਪੈਹੇਮੂਢਯ.ਮੋਕਰਾਗਉੰ.ਗੁ.ਕਰਾ ਹਿਅਉਕਤਧਉ
ਯ.ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਅਪਣਾ
ਤੇਬੋਲਕਰਾਗਉਕਉਆ.ਦੇ.ਪੁ.ਕਾਗਯ.ਜਗਕਉ
ਆਮੁਖਚੁੰਚਗਯਨਾਪੁਨਾਜਗ
ਕਉਆਨਾਮਨਹੀਚੀਤਕਛੁਆ.ਦੇ.ਪੁ.ਕੁਛਯ.ਨਾਥਕਛੁ
ਅਨਜਾਨੇ,ਕਛਪਯ.ਕਛੁਆਕ

ਹੇਅੰਗਾਭਭਿਲੋਰਉ

ਕਚੂਆ.ਗੁ.ਕੱਚਸੇਫਲਯ.ਤਿਤ
ਲਾਕੇਕਚੂਆਫਲਮੋਤੀਕਮੀਆ.ਪੰ.ਕਮਤੀ.ਬੁੜਯ.ਤਿ
ਸਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆਪੰ.
ਭੰਭੂਲ.ਨੀਲੋਫਲ

ਕਜੀਆ.ਪੰ.ਬਖੇੜਾ

ਕਰੀਆ.ਪੰ.ਕੀਆਪੈਯ.ਤੋਮੇਹ
ਰਿਹਰਿਕਰੀਆ-ਜਬਪਾਵਨੇਕੀ
ਇਛਾਹੁਈਤਬਮੇਨੇਹਰਿਹਰਿਜਪਕੀਆ,ਮਲਾਹਯ.ਤੁਹੀਦਰੀਆ
ਤੁਹੀਕਰੀਆ-ਵੰਝਚਪੇਕਾਨਮ
ਕੜੀਐਕਰੀਪੈਤਿਸਵਾਲਮਲਾਹ

ਕਥੀਆ.ਗੁ.ਕਹੀਆ ਕਰੀਆਪੈ

ਕੜਿਆ.ਪੰ.ਯਹਕਰਣਾਯਹਨਹੀ
ਕਰਣਾਇਉਕਰਣਾਇਉਨਹੀਕਰ
ਣਾਐਸੇਬਿਚਾਰੇਮੇਂਬਾਂਧਾਗਯਾਯ.
ਲਿਖਲਿਖਪੜਿਆਤੇਤਕੜਿਆ
ਵਾਤਪਿਆਪੀਤਿਤਕੋਅਭੁਸਾਸਾ

ਬਿਸਮਰਟ ੨ ਗਰਬੜ ਮਾਨਭੰਗ
 ੪ ਯੇਚਾਰਤਾਪਲੋਕੋ ਸੇ ਅਧਿਕੁਇ
 ਖੇਪੈਂ ਯਾਤੇ ਲੋਕੋ ਕੋ ਤੀਨਹੈਂ ਪੀਡਿਤਕੋ
 ਸਾਤਹੈਂ ਤਿਨ ਸੇ ਤਪਿਆ ਤਕੜੀਐ
 ਕੜੀਐ. ਪੰ. ਤਪਨਾ ਹੈ ਯ. ਤਕਾਇ
 ਕਪਿਆ. ਪੰ. ਮੁ. ਕਟਿਆ ਯ. ਜਿਦਿ
 ਹਨਾਲਾ ਕਪਿਆ. ਜਿਸਦਿਨ ਗਰ
 ਭੁਸੇਨਿਕਸੇਕਾ ਨਾਨੂਆ ਕਟਿਆ
 ਕਛੀਐ. ਗੁ. ਮਾਪੀਯੇਯ. ਕੁੜਾਕਪ
 ਕਜਿਆ. ਪੰ. ਚਕਿਆ ਤਕਛੀਐ
 ਯ. ਜਿਤ ਮਿਲਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ
 ਕੁਥਿਆ. ਦੇ. ਕਹਿਆ ਯ. ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਆਨੀਕਾ ਕਥਿਆ ਨਜਾਇ ਅਧਾ
 ਖੁਰਾਪੁਨਾ ਅਕਥਨ ਜਾਈ ਹਰਿ
 ਕਥਿਆ, ਕਹਿਨੇਸੇ ਯ. ਕਹਿਐ ਕ
 ਥਿਐ. ਕਹਾਣੀਆ ਕੇ ਕਹਨੇਸੇ
 ਕਰੂਆ. ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਕੋੜਾ ਯ. ਲਗਸੰਗ
 ਤਕਰੂਆ ਮੀਠਾ, ਕਰਵਾ
 ਕਚਿਆ. ਪੰ. ਕੱਚੇ. ਸੂਰੇਯ. ਜਿਨਮ
 ਨਹੋਰ ਮੁਖਹੋਰ ਸਿਕਾਢੇ ਕਚਿਆ
 ਕਹੀਆ. ਗੁ. ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਕਹਨੇਮੋਂ
 ਜੀਕੋਈ

ਕਹਾਣੀਆ. ਪੰ. ਕਹਾਵਤਾਂ. ਇਤੀ
 ਹਾਸਯ. ਹਰਿਕੀਆ ਕਥਾਕਹਾਣੀ
 ਆ ਗੁਰਮੀਤ ਸੁਣਾਈਆ
 ਕਹਤਿਆ. ਪੰ. ਕਹਨੇਵਾਲੋਸੇਯ.
 ਅੰਤਨਜਾਈ ਕਹਤਿਆ, ਕਹਤੇਹੈਂ
 ਯ. ਹਰਿ ਮੁਖਕਹਤਿਆ
 ਕਤੀਫਿਆ. ਗੁ. ਪੁਸਾਕਾ ਯ. ਰੰਗ
 ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਰੇਧਰਮਾਈ
 - ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਪਹਰਤੇਹੈਂ
 ਕਥੜੀਆ. ਗੁ. ਕਥਾਸੰਤੋਕੀਆ.
 ਸੁਕਤੀ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਯ. ਕਥੜੀਅ
 ਸੰਤਹਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ. ਪੌੜੀਅ
 ਕੜਛੀਆ. ਪੰ. ਕੜਛੀ ਸੁਖੇਂਕੀ
 ਆਂ. ਚਮਚੇ ਭਾਵਸੇ ਬਹਿਰਮੁਖਬਿ
 ਤੀਆਂ ਯ. ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੀਨ ਸੁਆ
 ਉਨਜਾਣਨ ਸੁੰਦੀਆ
 ਕਹਈਐ. ਗੁ. ਕਹੇਹੈਂ
 ਕੜਈਐ. ਗੁ. ਕੜੀਏ. ਤਪੀਏ
 ਕਰਮਿਆ. ਗੁ. ਕਰਮਕੀ ਯ. ਕ੍ਰਿ
 ਤਰੇਖਕਰ ਕਰਮਿਆ
 ਕਚੜਿਆ. ਪੰ. ਕੱਚਿਆ ਅਨਜ

ਨਾਂ ਯ. ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜ
 ਕਸਾਈਆਂ ਪੰ. ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਚ ਮੇਂ
 ਆਈਆ ਯ. ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ
 ਕਰਤਿਆਂ ਪੰ. ਕੀਤਾ ਕਰਤ ਬਯ
 ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆਂ। ਕਿਤ ਕਰਤਿ ਤ੍ਰਿਸੀ.
 ਕਉੜੀਆਂ ਦੇ. ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੇ
 ਕੋਨ ਰਕ ਦੇਨੇ ਸੇ ਦੁਖ ਵਾਈ ਯ. ਸ
 ਭੇਵ ਸਤੁ ਕਉੜੀਆਂ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿ
 ਠਾ. ਦੇ. ਤਿ. ਕਉੜੀਆ
 ਕਈ. ਦੇ. ਅਨੇਕ ਯ. ਕਈ ਬਾਰ ਪ
 ਸਰਿਓ ਪਸਾਰਾ ਪੁਨਾ। ਕਈ ਜਨ
 ਮਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗ। ਕਿਯਤ ਸੀ.
 ਕਛੀਏ. ਪੰ. ਮਾਪੀਏ ਯ. ਕੂੜਾ ਕਪ
 ਕਵਾਈ. ਦੇ. ਪੁਸਾਕਾਂ. ੜਕਛੀਏ
 ਬਸੁ ਪਹਰਨੇ ਕੇ ਯ. ਕਹਾ ਸੁਲਾਲ
 ਕਵਾਈ। ਕਬਾ ਅ.
 ਕਵਾਇ. ਟਾ. ਪੁਸਾਕ
 ਕਸਾਈ. ਅ. ਜੀਵ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ
 ਹਿਸਕ ਜਨ ਯ. ਕਰਤ ਕਸਾਈ-
 ਕਰਦੇਤੀ ਹੈ ਕਸਾਇਣਾ ਪੁਨਾ
 ਕਾਕੋ ਕਹੋ ਕਸਾਈ, ਪ੍ਰੇਮ

ਕਮਾਈ. ਦੇ. ਕਰਮ
 ਕਵਾਇ. ਗੁ. ਕਵਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਅਰ
 ਸਠਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕ ਕਵਾਇ
 ਕਵਾਈ. ਗੁ. ਕਹਾਈ ਯ. ਘਾਸੀ
 ਕਉ ਹਰਨਾਮ ਕਵਾਈ
 ਕਵੀਏ. ਗੁ. ਕਵੇ ਹੈਂ ਯ. ਦੁਸਮਨ
 ਦੂਤ ਸਭ ਮਾਰ ਕਵੀਏ
 ਕਖਾਈ. ਦੇ. ਕਖਾਵਾਲੀ ਧੋਤੀ ਯ.
 ਮਥੇਟਿਕਾ ਤੇੜ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ-ਧੋ
 ਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਧੋਤੀ ਹੈ ਏਕ ਕਖ
 ਵਾਲੀ ਦੂਸਰੀ ਬਿਨ ਕਖਾ ਪੀਠ ਪਿਛੇ
 ਟੰਗੇ ਧੋਤੀ ਕੇ ਪਲੇ ਕਾਨਾਮ ਕਖਾ ਹੈ
 ਤਿਸ ਵਾਲੀ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ਹੈ ਕਖਾਈ
 ਧੋਤੀ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਲੋਕ ਬਾਂਧਤੇ ਹੈ ਜੇਤ
 ਲੋਕੋ ਪੀਨ ਨਹੀਂ ਰਖਤੇ। ਦੂਸਰੀ ਬਿ
 ਨਾ ਕਖਾ ਵਾਲੀ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਰਖਤੇ ਹੈਂ
 ਜੇਤ ਲੋਕੋ ਪੀਨ ਬਾਂਧਤੇ ਹੈ ਕੋ ਪੀਨ
 ਵਾਲੇ ਕੋ ਕਖਾਈ ਧੋਤੀ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ
 ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ
 ਕੜੀਏ. ਪੰ. ਤਪਨਾ ਹੈ
 ਕਰਾਈ. ਦੇ. ਕਰਾਵੇ ਹੈ ਕਾਮ

ਕਥੀਏ. ਦੇ. ਕਹੀਯੇ

ਕਹਾਏ. ਦੇ. ਜਪਤਪਾਇਕਰਮਕਰ

ਭਲਾਸਦਾਏ ਯ. ਜੇਕੋ ਕਹੇ ਕਹਾਏ

ਕਮਾਏ. ਪੰ. ਕਰਮਅਨੁਸਾਰ ਯ. ਪੁ

ਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸੀਰੀਗ ਪਾਏ ਕੁਕਾਇ

ਕੁਕਾਇ. ਪੰ. ਤੋੜਕੇ ਯ. ਹਭਾਭੂ ਕ

ਕਲਹੋਈ. ਫ. ਜਪਸੇਤਪਸੇਵਾ ਅ

ਕਸਮਾਤਕਾਹੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕੀ ਦਯਾ ਸੇ

ਜਬਕਰਮਾਤੁ ਹੋਗਈ ਕੁਤਿਓ ਸਹੀ

ਖੇਨੀਚੈਂਕੇ ਮੁਖਮੇਂ ਤਬਾਇਤਰ ਜੀ

ਵੇਂਕੇ ਦੁਖਦੇ ਦੇ ਖਾਨ ਭੂਪ ਮੁਰਦਾਰ

ਉਨਕਾ ਖਾਨ ਹੋਗਯਾ ਯ. ਕਲਹੋਈ

ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰ

ਕਰਪਾਈ. ਫ. ਲਿਖਕਰਪਾਈ

ਯ. ਕਰਕਰਤੇ ਕਰਣੀ ਕਰਪਾਈ-

ਜੈਸੇ ਜੀਵੇ ਨੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਤੈਸੇ ਹਰਿ

ਕਰਤ ਨੇ ਲਿਖਕੇ ਇਨਕੇ ਮਥੇ ਮੇਂ ਪਾ

ਕਲਮਲਹੋਈ. ਫ. ਕ ਇਦੀਏ

ਲਜਗ ਮੇਂ ਪਾਏ ਕਰਮੇਲੀ ਹੋਗਈ

ਸਿਸੀ ਯ. ਕਲਮਲਹੋਈ ਮੇਦਨੀ

ਕੱਸ. ਅ. ਕਤਰਲ. ਕਟਨ, ਹੱਡੀ

ਛਾਤੀਕੀ, ਫ. ਕੋਈ ਯ. ਕਸਨਦਾਰ

ਕਸ. ਅ. ਖੇਂਚ ਯ. ਕਸਕਸਵ ਦ

ਟੀ ਸਹੇ ਸੁਤਾਊ. ਖੇਂਚ ਕਸੋਟੀਕੀ

ਭਾਵਸੇ ਦੁਖ ਭੁਗਤੀ ਮੇਂ ਸਹਾਰੇ ਤ

ਬਗਰੁ ਸਰਫ ਕੀ ਨਦਰ ਮੇਰੀਗ

ਪਾਵੇ। ਪੁਨਾ ਰਸਕਸ ਖਾਏ- ਚਿਤ

ਕੀ ਖੇਂਚ ਮੇਨ ਨਾ ਰਸੇ ਕੋ ਖਾਤ ਪੁਰਖ

ਅਪਨਾ ਫਲ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹੈਂ, ਦੇ. ਪੁ.

ਕੈਸੇ. ਜੈਸੇ ਕਸ ਬੋਲਤ ਹੋ ਸੀ. ਕਾਸ

ਰੋਗ. ਖਾਸੀ ਰੋਗ ਸਤੁਆਂ ਕਸੇ

ਕਸੇ. ਫ. ਕਿਸੇ ਦੇ ਯ. ਨਰਿਜਕ ਦ

ਕੁਓਸੈ. ਦੇ. ਜੂਤੀ. ਪਨੀਆ ਯ. ਕਓ

ਸੈਸਪਤੁ ਪਿਆਲਾ

ਕਪਾਸ. ਦੇ. ਕਪਾਹ ਯ. ਲੋਹ ਮਾਰ

ਟਪਾਈ ਮੈਂ ਢਲੇ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ

ਕਲਸ. ਸੰ. ਘੜਾ ਯ. ਕਨਕਕਲ

ਸਇਕ ਪਾਇਆ. ਸੁਵਰਣ ਕੇ ਘ

ਟਵਤ ਸੁਧ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਪਾਇ

ਕਮਾਸ. ਗੁ. ਕਮਾਵੇ ਹੈਂ ਯ. ਆ

ਕਿਆ ਇਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ

ਕਰਾਸ. ਗੁ. ਕਰਣੇ ਯ. ਬਿਨਸੇਵ

ਧ੍ਰਿਗਕਰਮਕਰਾਸ
 ਕਰਸੀ० ਦੇ० ਬਾਗਨੀ० ਕਰੇਗਾਯ० ਨਾ
 ਜਾਨਉਕਿਆ ਕਰਸੀਪੀਉ
 ਕਢਾਸਾ० ਗੁ० ਸੁਣਾਵੇਪੈਯ० ਅਪਨੀ
 ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤ ਕਢਾਸਾ० ਅਪਨੀ
 ਪੀੜਾ ਮੁਖਸੇ ਬਹੁਤ ਸੁਣਾਵੇਪੈ
 ਕਲੇਸ० ਸੀ० ਰਾਗ ੧ ਵੇਖਰ ਅਵਿਦਾ
 ੩ ਅਸਮਿਤਾ ੪ ਅਭਿਨਿਵੇਸ ਪਯੇ
 ਪਾਂਚੇ ਪੁਰਖੋਂਕੋ ਤਪਾਵਨੇ ਵਾਲੇ ਕਲੇ
 ਸਕਹਾਵੇ ਪੈਯ० ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿਵ
 ਕੁਭਾਇਆਖੇਦ० ਰਾਗ० ਪ੍ਰੀਤੀ० ਵੇਖ
 ਬਿਰੋਧ० ਅਵਿਦਾ ਦੇਹਾਦਿ ਅਨਿ
 ਤਮ ਪਦਾਰਥੋਂਕੋ ਨਿਤਮ ਜਾਨਨਾ ਅ
 ਪਵਿਤ੍ਰੋਂਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਨਨਾ ਦੁਖ ਰੂਪੋਂਕੋ
 ਸੁਖ ਰੂਪ ਮਨਨਾ ਅਨਾਤਮ ਰੂਪੋਂਕੋ
 ਅਪਨਾ ਆਪ ਮਨਨਾ ਰੂਪ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕ
 ਰਕੀ ਅਵਿਦਾ ਪਾਤੀ ਜਲਿ ਮੁਨਿ ਨੇਕ
 ਹੀ ਹੈ, ਅਸਮਿਤਾ ਦੇਹ ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿ
 ਕੋਕਾ ਅਹੀਕਾਰ ਅਭਿਨਿਵੇਸ ਕਰਣੇ
 ਕੋ ਅਯੋਗ ਮਜਾਣ ਕਰ ਭੀ ਤਿਸਕੇ ਕਰ
 ਟੇਕ ਚਿਤਮੇਂ ਆਗ੍ਰਹ ਕਰਨਾ ਯੇ ਪਾਂ

ਚੇ ਕਲੇਸੋਂਕੇ ਸੁਰੂਪ ਹੈ। ਇਨਹੀ ਕੇ ਕੁ
 ਮਸੇ ਮਹਾਮੋਹ ੧ ਤਮਿਸ੍ਰ ੨ ਤਮ ੩ ਮੋ
 ਹ ੪ ਅੰਧਤਾ ਮਿਸ੍ਰ ਨਮ ਹੈ, ਮਹਾਮੋ
 ਹ० ਭੋਗੋਂਕੀ ਇਛਾ ਭਾਵ ਰਾਗ ਹੈ ੧
 ਤਮਿਸ੍ਰ ਭੋਗੋਂਕੀ ਇਛਾ ਮੋ ਵਿਘਨ
 ਕਾਰੀ ਪੈ ਕੋ ਪਰੂਪ ਦੁਖ ਹੈ ੨ ਤਮ ਸੁ
 ਰੂਪ ਕਾਨ ਭਾਨ ਹੋਨ ਰੂਪ ਅਵਿਦਾ
 ਹੈ ੩ ਮੋਹ ਦੇਹਾਦਿ ਕੋ ਮੇਂ ਅਹੀ ਬੁਧਿ ਰੂ
 ਪ ਅਸਮਿਤਾ ਹੈ ੪ ਅੰਧਤਾ ਮਿਸ੍ਰ ਦੇ
 ਹਾਦਿ ਕੋ ਕੇਨਾ ਸਹੂਏ ਮੇਂ ਮਰਾ ਐਸਾ
 ਗਮਨ ਹੈ ਭਾਵ ਅਭਿਨਿਵੇਸ ਹੈ ਭਾ
 ਗਵਤ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਸਕੰਧ ਕੇ ਬਾਰਵੇ
 ਅਧਿਆਯ ਮੇਂ ਇਨ ਕਾ ਸਪਸ਼ਟ ਬਰਨ
 ਕਦਪਸੀ० ਵ० ਕਬ ਦੇਖਾਰੇ ਨਹੈ
 ਮਿਤ੍ਰ ਤੈਨੂੰ ਯ० ਕਦਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹ
 ਕਬਲਾਸ० ਗੁ० ਕੈਲਾਸ ਪਰਬਤ ਯ०
 ਕੋਟ ਮਹਾਵੇਉ ਅਰ ਕਾ ਬਿਲਾਸ, ਕੈ
 ਕਹੁਕੀਸ० ਗੁ० ਕਹੁਕੀਸ ਲਾਸ ਸੀ०
 ਕੇ ਯ० ਤਬ ਛਲ ਛਿਦ ਲਗਤ ਕਹੁ
 ਕਹੁ० ਗੁ० ਕਿਆ ਯ० ਸੁਨੇ ਕਹੁ ਕੀਸ
 ਡੋਰ, ਕਿਸ ਬਾਨ ਮੇਂ ਯ० ਕਹ ਬੈਸਹੁ
 ਕਹਰਹੀਏ

ਕਹੇਂ ਦੇ. ਆਖੇਯ. ਕਿਆ ਕੋਕਹੇਕਹਾਏ
 ਕਹੁੰ ਦੇ. ਆਖੇਯ. ਕਹੁ ਨਨਕਹਮਨੀਚ
 ਕਹਾਂ ਦੇ. ਕਿਆਯ. ਤਾਕਹਾਂਕ ਕਰੀਮ
 ਰੇਮਨਮਾਨਾਪੁਨਾਕਹੇਕਹਾਅਪਨੀ
 ਕਹਾਂਗੁ. ਕਬਨਕਰਾਂਯ. ਤੂ ਅਧਮਈ
 ਸੁਲਤਨਕਹਾਹਉਮੀਆ. ਪੈਤੂਸੁਲ
 ਤਨਕਬਨਕਰਾਮੇਤੇਰੇਕੋਮੀਆਤ
 ਬਤੇਰੀਕਿਆਵਡਿਆਈਹੈਭਾਵਕੁ
 ਛਨਹੀਜਪਟੀਕਾਮੋਕਹਾਤੂਸੁਲਤਾ
 ਨਕਹਾਮੇਮੀਆਹੈਮੇਸਾਅਰਥਕੀ
 ਆਸੋਊਸਪ੍ਰਕਰਣਕੇਮੇਲਸੇਪੈ
 ਕਰੇਹੁੰਗੁ. ਕਰੇਯ. ਕਾਗੀਏਹਕਰੇਹੁ
 ਕਤਹੁੰਗੁ. ਕਿਸੇਥਾਤਸੇਜੈਸੇਹਹਿਨ
 ਨਪਾਈਐਕਤਹੁਥਾਤੇ, ਕਿਸੀਓਰ
 ਯ. ਸਾਧਕੈਸੰਗਨਕਤਹੁਧਾਵੇ
 ਕਹਾਹੰਪੰ. ਰੋਲਾ. ਸੋਰਯ. ਧਾਹੀਪਵੇ
 ਕਤਹੀੰਗੁ. ਕਹੀਭੀ, ਬੋਝਭੀ ਕਹਾਹ
 ਕਰੀਹਾਂੰਗੁ. ਕਰੀਏਜੈਸੇਸਤਿਗੁਰ
 ਕਲਹੰਸੀ. ਲੜਾਈਯ. ਸੇਵਕਰੀਹਾਂ
 ਕਲਹਬੁਰੀਸੰਸਾਰਵਾਦੇਖਪੀਐ
 ਕਪਾਹੰਦੇ. ਕਪਾਸਯ. ਦਇਆਕਪਾ

ਹਸੀਤੋਖਸੂਤ
 ਕਟਾਹੰਗੁ. ਕਟਦਈਏਯ. ਕਿਲਵਿ
 ਖਪਾਪਕਟਾਹ। ਸੰ. ਕੜਾਹ
 ਕਮਾਹੀੰਗੁ. ਕਮਾਵੇ. ਅਮਲਕੋਰੇ
 ਯ. ਕੁਰਾਣਕਿਤੇਬਦਿਲਮਾਹਕ
 ਕੜਾਹੰਪੰ. ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਿਧ ਮਾਹੀ
 ਯ. ਤਪਤਕੜਾਹਬੁਝਗਾਇਆ। ਕ
 ਕਹੁਹੰਗੁ. ਕਹੂੰਗਾਯ. ਹਰਿ ਦਹਸੀ
 ਹਰਿਨਾਮਨਿਤਕਹੁਹਾ
 ਕਰਹੁੰਗੁ. ਕਰਾਵਹੁਵਾਮੇਨਕੋਰੇ
 ਯ. ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨਨਾਕਰ
 ਹੁਯੋਦੂਜੇਭਾਇਚਿਤਲਾਈ
 ਕਹੁਕਹੁੰਗੁ. ਵਾ. ਬਤਾਇਬਤਾਇਕੇ
 ਕਹਾਵੇਹੈਅਪਨੇਕੋਜਗਤਗੁਰ
 ਗੁਸਾਈਜੀਸੁਆਮੀਜੀ ਬਾਵਾਜੀਪੰ
 ਭਿਤਜੀਆਦਿਨਾਮੇਸੇਯ. ਕਹਕਹ
 ਕਹਣਕਹਾਇਣਆਪ
 ਕਰੀਅਹੁੰਗੁ. ਕਰਾਈਓਯ. ਹ
 ਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗਨਕਰੀਅਹੁ
 ਪੁਨ ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨ
 ਕਮਲੇਹੰਗੁ. ਕਮਲਕੀਕਰੀਅਹੁ

ਯ. ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹੁ
 ਕਦਾਰਹੁ. ਗੁ. ਕਬੀਭੀ
 ਕਰਗਹ. ਦੇ. ਜੁਲਾਹੇ ਕੀ ਕੰਘੀ ਜਿ
 ਸਮੇਂ ਤਾਣੀ ਕੇ ਤਾਗੇ ਫਸਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ.
 ਧਰਨ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ, ਹੁ
 ਬਖ ਕੜ ਕੇ ਯ. ਕਰਗਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ
 ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ. ਦੇ. ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸ੍ਵਰੁ
 ਪਵਾ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਾਲੇ ਯ. ਸਰਣ
 ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ
 ਕਰਣ ਪਲਾਹ. ਗੁ. ਕਰਣਾ ਰਸ ਕੇ
 ਪੁਲਾਪ ਭਾਵ ਰੁਦਨ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਜੈ
 ਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ਰੋਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਕਰਣ ਪਲਾ
 ਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਲ ਨ ਪਾਵੇ
 । ਕਰੁਣਾ ਪੁਲਾਪ ਸੀ.
 ਕਰਮ ਭੂਮ ਮਹ. ਵ. ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਮੇਂ
 । ਸਾਸ਼੍ਰੋ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਸੇ ਸੁਕਰ ਮੇਂ ਕੇ
 ਅੰਕਰ ਹੇਤ ਉਤਮ ਭੂਮੀ ਕਹੀ ਪੈ। ਇ
 ਸਲੀਏ ਇਸ ਮੇਂ ਜਨਮ ਲੇ ਕੀਰਤਨਾਦਿ
 ਕਰਮ ਬੀਜੇ ਯ. ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੇ
 ਕਨਕ. ਸੀ. ਸੁਵਰਣ ਯ. ਵਹੁਨਾਮ
 ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕ ਪਾਇਆ

ਕਟਕ. ਸੀ. ਕੜਾ. ਕੰਕਨ ਯ. ਕਨਕ ਕ
 ਟਕ ਸਲ ਤਰੀਗ ਜੈਸਾ, ਦੇ. ਫਉਜ.
 ਸੇਨਾ ਜੈਸੇ ਕਹਾ ਕਾ ਕਟਕ ਚੜਾ ਹੈ
 ਕਲੀਕ. ਸੀ. ਦਾਗ. ਬੁਰਾ ਚਿੰਨ ਯ. ਕੋ
 ਨ ਕੋ ਕਲੀਕ ਰਹਿਓ
 ਕਲੀਕੀ. ਸੀ. ਕਲੀਕ ਵਾਲਾ
 ਕਤਕੀ. ਗੁ. ਕਹਾਂ ਕੀ ਯ. ਕਤਕੀ
 ਮਾਈ ਬਾਪ ਕਤਕੇਰਾ ਕਿ ਦੂਬਾਵਹੁ
 ਕਰਕ. ਦੇ. ਪੀੜਾ ਯ. ਕ. ਹਮ ਆਏ
 ਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹੀ
 ਕਤਕ. ਦੇ. ਕਾਤਕ ਮਹੀਨਾ ਯ. ਕ
 ਤਕ ਕੁੰਜਾ ਚੇਤ ਰੁਓ ਸਾਵਣ ਬਿਜ
 ਲੀਆ-ਕ੍ਰਿਤਕਾ ਨਛੜ ਯੁਤ ਪੁਨਾ
 ਵਾਲਾ ਮਹੀਨਾ । ਕਾਰਤਿਕ ਸੀ.
 ਕਰੇਕ. ਗੁ. ਕਰਲੇ
 ਕਲਕੀ. ਸੀ. ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਆ
 ਗੇ ਹੋਨੇ ਯੋਗਮ ਬਿਸੁਕਾ ਅਵਤਾਰ
 ਜੈਸੇ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵੇਨੇ
 ਕਲਿਕਾ. ਦੇ. ਕਲਿ ਯੁਗਾਕਾ
 ਕਬਹੂਕ. ਏ. ਕਿਸੇ ਸਮੇ
 ਕਸ਼ਿਤਕਾ. ਗੁ. ਮਾਯਕ ਵਿਖਯੋਕ

ਯ. ਕਚਾਰੀਗ ਕਸੀਭਕਾ - ਸੁਠਾ ਅਨੰ
ਦੈ ਵਿਖਸੇਂਕਾ

ਕਰਸੇਵਸੇਵਕ. ਟਾ. ਕਰੀਏ ਸੇਵਸੇ
ਵਕ ਬਨ ਯ. ਕਰਸੇਵਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ
ਕੁਖ. ਦੇ. ਸੁਕੇ. ਹਰੇਤ੍ਰਿਣ ਜੈਸੇ ਕੁਖ ਓ
ਲੇਲਖ। ਕੁਖ ਸੀ.

ਕੁਖਾ. ਸੀ. ਸੁਸਕ ਫਿਣ, ਸੁਸਕ ਬਨ,
ਪਿਛਲਾਪਾਸ, ਰਾਜਾ ਕਾ ਅੰਤਾਪੁਰ,
ਬਾਰੇ ਕਾ ਮੂਲ ਦੇਸ ਕਛਾਂ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਪਿਰ
ਪਿਛੇ ਟੰਗਾ ਧੋਤੀ ਕਾ ਪੱਲਾ ਜਿਸਵ
ਲੀ ਧੋਤੀ ਕਾ ਈ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਬਸਤ੍ਰਕ
ਅੰਚਲ, ਹਾਥੀ ਬਾਂਧਨੇ ਕਾ ਰੱਸਾ, ਕਾਂ
ਚੀ. ਤੜਾਗੀ, ਸਮਪਣਾ, ਸਪਰਧਾ
ਕਾ ਠਿਕਾਨ, ਕਛਰਾਲੀ ਚੋਗ, ਘਰ
ਕੀ ਕੰਧ, ਕਿਲੇ ਕੀ ਕੰਧ

ਕਲਖਾ. ਦੇ. ਪਾਪ. ਕਲੁਖ ਸੀ. ਪਾ
ਪੀ ਦੁਖਦਾਈ ਜੀਵ, ਕਾਲ ਯ. ਅ
ਗਮਾਨੀ ਅੰਧਨ ਬੁਝਈ ਸਿਰਭੂਪਰ
ਜਮਖੜਗ ਕਲਖਾ

ਕਲੂਖ. ਦੇ. ਪਾਪ ਯ. ਹਰੇ ਕਲੂਖ
ਕਰਾਰੋ. ਗੁ. ਕਰਾਂ. ਕਰੋਯ. ਤੇ ਬੋਲ
ਕਰਾਰੋ

ਕਲੀਗਾ. ਗੁ. ਕਲੀਕ ਯ. ਹਰੇ ਕਲੀਗ
ਕਥਾਗੀ. ਗੁ. ਕਥਨਵਾਲੇ ਯ. ਹਮ
ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ

ਕਰਗੀ. ਪੰ. ਮੁਰਦੇ ਕੀ ਹਡੀਆਂ ਕੋ
ਯ. ਕਰਗੀ ਲਗਾ ਹੀਸ

ਕਰੀਗ. ਪੰ. ਮੁਰਦੇ ਕੀ ਹਡੀਆਂ

ਕਰਸੀਗ. ਸੰ. ਹੱਥੋਂ ਕੇ ਸਾਥ

ਕਹਸੀਗਾ. ਗੁ. ਕਹਸਕਤੇ ਯ. ਇ
ਕ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਸੀਗਾ - ਹੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੇਰੇ ਏਕ ਗੁਣ ਕੋ ਭੀ ਮੈ
ਨਹੀਂ ਕਹਸਕਤਾ ਵਾ ਏਕ ਗੁਣ ਕਾ
ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਾਥ

ਕਰਪਗ. ਟਾ. ਹਾਥੋਂ ਸਾਥ ਪਗ ਪਖ
ਲੋ ਯ. ਕਰਪਗ ਪਖਲਾਵਉ

ਕਰੇਨਭੰਗ. ਗੁ. ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ
ਕਰਤਾ ਜੈਸੇ ਨਿਤ ਹਰਿਸੇਵ ਨਿਰੰਜ
ਨੇ ਮਨ ਕਰੇਨਭੰਗ ਪਾ ਸੇਭਗਤੀ ਤੇ ਏਹੈ

ਕਰਮੀਥੀਦਗੀ. ਟਾ. ਹਰਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿ
ਕਰਾਰਾਜੋਗ. ਟਾ. ਕਰੋ ਪ੍ਰੇਮਭਗ
ਤੀ ਸੇ ਮਨ ਕਾ ਜਯ ਕਰਨ ਰੂਪ ਰਾਜ
ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਰੋਕਨ ਹਠਜੋਗ ਹੈ

ਮਨਕਾ ਰੋਕਨਾ ਰਾਜਜੋਗਾ ਪੈਯਾ ਤੂੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜਜੋਗਾ
ਕਰੀਤੇ ਕੀਆਗਾ ॥ ਵਾ. ਯਗਕੀਸੁ
ਧਾਅਗਾਨਿ ਯਾ. ਗੀਗਾ ਕਾ ਉਦਕ ਕਰੀ
ਤੇ ਕੀਆਗਾ । ਕ੍ਰਤ੍ਰਗਾਨਿ ਸੀ.

ਕਰਨਾਦ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗਾ ॥ ਵਾ.
ਅਨੰਦ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾ ਕੇ ਸਬਦੇ ਮੇਂਗਾ
ਇਕੇਯਾ ਉਤਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ
ਕਰਨਾਦ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗਾ

ਕਲਘਾ ॥ ਗੁ. ਕਾਲਨੇ ਯਾ. ਪਕੜਖ
ਕੇ ਸਭ ਕਲਘਾ

ਕਚੇ ॥ ਪੰ. ਝੂਠੇ ਅਪ੍ਰਮਾਣ ਕਪੁਰਖ
ਯਾ. ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ, ਅਪ੍ਰ
ਮਾਣਕ ਯਾ. ਥਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂਥਾਝੁ ॥ ਨੇ ਯਾ. ਕਚੀ ਆਖਵਖਾਣੀ

ਕਚੀ ॥ ਗੁ. ਕਚੇ ਨੇ ਭਾਵ ਗਮਾਨ ਹੀਨੇ
ਕਤੀਚ ॥ ਗੁ. ਕੇਤੇ ਯਾ. ਕਤੀਚ ਮਾਤਾ ।
ਕਤੀਚ ਮਾਤਰ : ਸੀ.

ਕਦੀਚ ॥ ਗੁ. ਕਦਾਚਿਤ ਯਾ. ਕਦੀਚ ਕ
ਰਣਾਨ ਉਪਰਜਤੇ

ਕਚਪਿਚ ॥ ਗੁ. ਕਚੇ ਸੇਤੀ ਕਚਾ ਫਲ

ਮਿਲੇ ਪੈਯਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚਪਿਚ
॥ ਪੁਨਾ ਕਚਪਿਚ ਬੋਲਦੇ. ਬਮਰਥ
ਕਛ ॥ ਸੀ. ਅਧਿਕ ਜਲ ॥ ਬੋਲਤੇ ਪੈ

ਵਾਲਾ ਦੇਸ ਯਾ. ਮਛ ਕਛ ਕੂਰਮਾਅ
ਰਸਾਐ ਤਰਾਸੀ. ਕਛ ਦੇਸ ਮੇਂ ਕੂਰ
ਮਾਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀਆਗਾ
ਸੇਉਤਰਾ ॥ ਵਾ ਅਧਰਮ ਕੀ ਬਿਧੀਸ
ਮੇਮੇਂ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਤਾ ਹੂੰ. ਅਸੀਅ
ਪਨੀ ਆਗਾ ਸੇਉਤਰਾ, ਕਛ ਨਾਮ
ਵਾਲਾ ਬਸੁ, ਬਾਹਾਂ ਕਾ ਮੂਲ ਬਨ

ਕਛ ॥ ਦੇ. ਕਛ ਯਾ. ਕਛ ਸਿਆਨਪ
ਕਬਜਾ ॥ ਗੁ. ਮਾਯਾ ਯਾ. ਉਕੁਨ ਮੋਰੀ
ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੇ-ਦਿਲ
ਕੋ ਕਬਜ. ਪਕੜ ਸੇ. ਕਬਜਾ. ਪਕੜ
ਨੇ ਵਾਲੀ ਕੁਦਰਤ ਕਾਦਰ ਕੀ

ਕਬਜ ॥ ਗੁ. ਪਕੜ ॥ ਫਕਦੀਜੇ
ਕਢੀਜੇ ॥ ਗੁ. ਕਾਢ ਕਢੀਤੀ ਪੈਯਾ. ਕ
ਕਲੇਜੇ ॥ ਦੇ. ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਯਾ. ਕਰਕ ਕਲੇ
ਕਰਿਜੇ ॥ ਗੁ. ਕਰਿਆ ॥ ਜੇਮਾਹੀ
ਕਰੀਜਾ ॥ ਗੁ. ਕਰਤੇ ਭਏ ਕਰਦੇਈ
ਤੀ ਪੈ ਕਰੀਜੇ ਯਾ. ਸੇ ਹਰਿਕਾਰ ਕਰੀਜ

<p>ਕਰਜੰਫਾ. ਰਿਣਯ. ਕਰਜਉਤਾ ਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿਆਹਰਿਆ ਕਰਆਜੁੰਗੁ. ਹਾਥਕੇ [ਪ, ਸੰ. ਨਖ ਨਖਰੂਪਆਯੋਧੇ ਸੇਯ. ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇਕਰਆਜੁ. ਕਰਾਯੁਧ ਸੰ. ਕਰਾਂਝਾ. ਪੰ. ਪੇਚਸ ਮਰੇਝੇਕੀਪੀ ਝਾਵਲੇਵਤਯ. ਓਇ ਖਪਖਪਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ- ਪੇਚਸਕੀਪੀਝਾਕਾਨਮਕ ਰਾਂਝਨਾ ਹੈ। ਤਿਸਪੀਝਾ ਭੁਲਾਨਨਾ ਭਾਂਤਕੀਪੀਝਾ ਸੇਦੁਖੀਹੋਹੋਮਰੇਧੇ ਕਟੰਦੇ. ਕਾਟੇ, ਕਟਰੰਗ ਕਟੇੰਦੇ. ਕਾਟੇਯ. ਕਟੇਹਉਮੇਰੋਗ ਕਪਟੰਸੰ. ਔਰਪਕਾਰਕੀਵਸਤੁ ਕਾਔਰਪਕਾਰਸੇਕਹਨਾਦਿਖਲਾਵ ਨਕ. ਮਥੇਕੇਆਗੇਪਟਵਤਫਕ ਨੇਵਲੇਫਰੇਬਕਾਨਮਕਪਟਹੈ। ਯ. ਮਨਉਘਰੇਕਪਟਕਪਟ. ਮਨ ਸੇਉਘੜਗਏਕਪਟਕੇਤਖਤੇ, ਕਪਾ ਟਯ. ਖੋਲਕਪਟਗੁਰਮੇਲੀਆ ਕਪਟੀੰਸੰ. ਕਪਟਵਾਲਾ ਕਪਟੰਸੰ. ਕਿਵਾੜਕ. ਪਵਨਕੇਪਾ</p>	<p>ਟਦੂਰਕਰਨੇਸੇਨਾਮਕਪਾਟਹੈਯ. ਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸਕੇਕਰਮਕ ਕਪਾਟੀੰਗੁ. ਕਪਾਲਪੇਯ. ਬ [ਪਾਟ ਸੜਕਪਾਟੀਲਲੇਕੇਥਾਨਟਪੈ ਕਛਉਟੀੰਦੇ. ਕਛ. ਜੋਸੀਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਮਹਾਰਾਜਕੇਪੰਥਮੇਂ ਪਹਰੀਜਾਤੀਹੈ। ਕਥਾਮੇਂਲਿਖਾਹੈਦੁ ਰਗਾਕੇਪ੍ਰਤਖਹੋਨੇਸਮੇਹਨੂਮਾਨ ਲੰਕਾਦੀਏਨੇਅਪਨੀਕਛਦਈ। ਅ ਰਕਹਾ। ਮਮਥਾਨਕਛਨੀਯਹਲੀ ਜੋਅਪਨੇਸਰਬਪੰਥਮਹਦੀਜੋ। ਯੁਧਸਮੇਕੋਹੈਯਹਬਨਾ ਹਨੂਮਨ ਕੋਕਛਸੀਰਾਮਸੇਮਿਲੀਯ. ਕਰਮ ਕਰਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ-ਹਨੂ ਮਾਨਜੀਕਾਵੇਸਜਾਨਕੇਹੀਹਨੂਮਾਨ ਕੇਭੁਗਤ। ਕਾਵੜੀਯੋਬੰਰਾਗੀਸਾਧ ਭੀਭੀਖਮਾਗਟੇਸਮੇਖਾਰਵੇਕੀਕ ਛਪਹਰਤੇਹੈ। ਯਵਨਈਸਾਈਭੀ ਪਹਰਤੇਹੈਨਾਮਜਾਘੀਯਾਕਛਨਾ ਕਰਵਟੰਦੇ. ਪੁ. ਪੀਛਾ [ਬੋਲਤੇਹੈ ਫੇਰਕੇਪੜਨਾਯ. ਕਰਵਤਭੁਲਾਨ</p>
--	---

ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ-ਏਕਵਾਰ ਦੁਖ ਦੇਨੇ
 ਸੇਕਾਸੀ ਕਰਵਤ ਲੇਨ ਭੁਲਾ ਪੈਰ
 ਰੋਜ ਦੁੱਖੀ ਰਖਨੇ ਸੇ ਰੁੱਸ ਕਰਤੇ
 ਰਾਪੀਛਾ ਫੇਰ ਪੜਨ ਭੁਲਾ ਨਹੀਯ
 ਹਜ਼ੁਲਾਹੀ ਕਾ ਬਚਨ ਪੈ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰ
 ਕਟਕਾਟੰਗੁ. ਕਟੀ ਪੈ ਕਟਣੇ [ਤਿ
 ਜੋਗ ਜੈਸੇ ਦੁਹਮਤ ਮੇਲ ਹਰੀ ਕਟਕਾ
 ਕਸਉਟੀ. ਦੇ. ਕਸਵਟੀ ਗੁ. ਰਾ [ਟ
 ਮਭਗਤੀ ਓਰ ਮਨ ਕਰਨੇ ਸਮੇਝ
 ਵਹਾਰ ਕੀਤੀ ਗੀ ਯ. ਕਬੀਰ ਕਸਉ
 ਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਸੂਰਾ ਟਿਕੇਨ ਕੋਇ-ਨਿ
 ਜਸੇਵਾ ਮੇਂ ਸਿਖ ਕੇ ਨਿਸ਼ੇ ਕੀ ਪਰੀਖਾ
 ਜੈਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀਨੇ ਭਾਈ ਮੰ
 ਵ ਕੀ ਕਰੀ ਪੈਯੋ ਮ ਰਿਖੀਨੇ ਅਪਨੇ
 ਸੇਵਕ ਉਦਾਲ ਕਾ ਵਿਕੋ ਕੀ ਕਰੀ ਪੈਕ
 ਬਾਭਾਈ ਮੰਦ ਕੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾ
 ਹਬ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਬੀਚ ਗੁਰੂ ਸੂਰਜ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੇਂ ਦੇਖੋ ਉਦਾਲ ਕਾ ਵਿਕੋ ਕੀ
 ਮਹਾ ਭਾਰਤ ਕੇ ਆਦਿ ਪਰਬ ਕੇ ਆ
 ਕਸਵਟੀ. ਦੇ. ਖੇਂਚਕ [ਦਿ ਮੇਂ ਦੇਖੋ ਸੁ
 ਰਸੁਇਨਾ ਪਰਖਨੇ ਜੋਗ ਕਲੀ [ਟੋ

ਪਥਰੀ ਯ. ਕਸ ਕਸਵਟੀ ਸਹੇ ਸੁਤਾ
 ਉ. ਸੁਇਨ ਕਸਉਟੀ ਪੇਖੇਂਚ ਐਅ
 ਗਨੀ ਪੈਤਾ ਉ ਸਹਾਰ ਕੇ ਸੁਧ ਹੋਵੇ ਪੈ
 ਭਗਤ ਰਾਮ ਭਗਤੀ ਮੇਂ ਬਮਵਹਾਰ
 ਕੀਤੀ ਗੀ ਐ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ ਮੇਂ ਸਰੀਰਕ
 ਦੁਖਤਾ ਉ ਸਹਾਰ ਕੇ ਸੁਧ ਹੋਵੇ ਪੈ
 ਕਰਦੁਸ਼ੀ. ਦਾ. ਦੁਸਮਤੀ ਕਰ
 ਯ. ਕਰ ਦੁਸ਼ੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ਦੁ
 ਸਮਤੀ ਕਰ ਹਮਨੇ ਚੋਰ ਬਨ ਪਰਾ
 ਇਆ ਧਨ ਚੁਰਾਇਆ ਪਾੜਨੇ ਵਲੇ
 ਕਪਟਨ ਪਾਟ. ਦਾ. ਕਪਟ ਕੇ ਪੜਦੇ
 ਕਰੂ. ਪੰ. ਮੁ. ਕਬ ਯ. ਮੁਦਤ ਪਈ ਚਿ
 ਰਾਣੀਆ ਫਿਰ ਕਰੂ ਆਵੈ ਰੁਤ-ਚੋ
 ਰਾਸੀ ਚਕ੍ਰ ਮੇਂ ਫਿਰਨਾ ਰੂਪ ਦੇਰ ਬਹੁ
 ਤਪੜੀ ਪੈ ਫੇਰ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਮਿਲ
 ਨਰੂਪ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕੀ ਰੁਤ ਕਵ ਆਵੇਗੀ
 ਭਾਵ ਸੀਘ੍ਰ ਨ ਆਵੇਗੀ। ਬਚਨਾਂਤਰ
 ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪੈ ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ
 ਭੁਇ ਗਿਰੇ ਬਹੁਰ ਨ ਲਾਗੇ ਡਾਡਾ ਭ
 ਵ ਇਸ ਪਾਠ ਕਾ ਸੀਘ੍ਰ ਭਗਤੀ ਕਰਨੇ ਮੇਂ
 ਕਉਨ ਬਡਾ. ਦਾ. ਕੋਈ ਵਡਾ ਨਹੀਂ ਪੈ

ਯ. ਕਉਨਵਡ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ
-ਇਵਾਇਕੋ ਕੋਨਨ ਦੁਖ ਸੁਣਨੇ ਸੇ
ਮਾਯਾ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਕੋਨ ਬਡਾ ਹੈ
ਭਵ ਕੋਈ ਵਡਾ ਨਹੀਂ

ਕਰਮਪੇਡੁ. ਗੁ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ
ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਬਿਛੁਪੈ। ਨਿਸਕਾਮ
ਕਰਮ ਸੇ ਉਤਰ ਹਰੀ ਕੀ ਕੀਰਤਨ ਭ
ਗਤੀ ਉਸ ਕੀ ਸਾਖਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਗਤੀ ਰੂ
ਪ ਧਰਮ ਉਸ ਪੇਡੁ ਕਾ ਫੂਲ ਹੈ। ਤਾ ਸੇ
ਗਯਾਨ ਹੋਨਾ ਫਲ ਹੈ। ਤਾ ਸੇ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤੀ ਰੂਪ ਪਤਿਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨੀ ਬਡੀ
ਛਾਯਾ ਹੈ। ਤਾ ਸੇ ਮਨੋ ਨਾਸ ਹੋ ਮਨ ਕੀ
ਤਪਤ ਮਿਟਨੀ ਛਾਯਾ ਜਨਮ ਸੀਤਲ
ਤਾ ਹੈ। ਯ. ਕਰਮਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮ
ਫੂਲ ਫਲ ਗਿਆਨ ਪਤਿ ਪਰਾਪਤ
ਛਾਵ ਪਾਣੀ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨ॥

ਕਰਮਕਾਂਡੁ. ਸੰ. ਕਰਮੇਂ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਵੇਦ ਕਾ ਵਾਲਾ। ਤਿਸ
ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ। ਮੈਂ ਕਰਮਕਾਂਡੁ ਕੇ ਪ੍ਰਧ
ਜਨਤਾ ਹੋ ਐਸਾ ਯ. ਕਰਮਕਾਂਡੁ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਨ ਕੀਜੇ

ਕਦੇ. ਪੰ. ਨਿਕਾਸੇ ਯ. ਚੁਣਵਖ ਕਦੇ,
ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਦੇ ਤੇਰੀ

ਕਦੇ. ਪੰ. ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਯ. ਕਦੇ ਕਸੀ
ਦਾ ਪਹਿਰ ਉਚੇਲੀ, ਖੋਦ ਕੇ ਯ. ਕਦੇ
ਕੁਪ ਕਦੇ ਪਨ ਹਰੇ, ਨਿਕਾਸ ਕੇ

ਕਦੇ. ਸੰ. ਦਾਣਾ ਯ. ਕਦੇ ਬਿਨ ਗਾ
ਹ ਕਿ ਪਾਹੀ। ਪੁਨਾ ਕਦੇ ਬਿਨ ਜੈ ਸੇਥੇ
ਬਰਤੁਖਾ। ਪੁਨਾ ਕਦੇ ਲਇਆ ਤਨ ਸੁ

ਕਦੀ. ਦੇ. ਕਿਣਕਾ. ਭੋਰਾ ਯ. ਦੇਨਾ [੩
ਵੈ ਏਕ ਕਦੀ- ਦੇਕਰ ਨਾਮ ਕਾ ਰੰਚਕ ਉ

ਕਲਾਣ. ਪੰ. ਵਡਿਆਈ ਕੀ [ਪਦੇਸ
ਅਵਾਜ ਜੋ ਰੂਮ ਮਹਾਸੀ ਲੋਗ ਕਹਤੇ
ਪੈਂ ਕਲਾਣੇ ਯ. ਹਰ ਦਰਗਹ ਮਿਲੀ ਕ

ਕਰਣੇ. ਪੰ. ਕੀਤੇ ਹੁਏ ਕਾ ਯ. ਕ [ਲਾਣ
ਰਤੇ ਕੇ ਕਰਣੇ ਨਹੀਂ ਸੁਮਾਰ

ਕਰਣਾ. ਗੁ. ਕਰਤਤ ਯ. ਕੀਤਾ ਕ
ਹਣਾ- ਜੋ ਕੀਆ ਕਰਤਤ ਸੇ ਸਭ ਅ

ਗਿਆਨ ਸਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਕਰਣੇ ਯੋਗ
ਯ. ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਣਾ ਸੇ ਕਰ ਗਿਆ,

ਕਰਣੀ. ਪੰ. ਕਰਤੂਤ ਯ. [ਸੰ. ਕ੍ਰਿਪ
ਕਰਣੀ ਕੀਰਤ ਲਹਿਆ- ਕਲਿ ਮੇਂ

ਕੀਰਤਨਭਕੂਰੂਪ ਕਰਤਬਸੇਪ੍ਰਮੇ
 ਘਰਪਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸਨੇਪਾਇਆ
 ਹੈ। ਪੁਨ ਸਚਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਹੈਸਾ
 ਰੀ, ਸੰਤੀਰਯ. ਬਿਖੇਬਿਆਧਿ
 ਕੀਕਰਣੀ। ਪਾਂਚਦੋਖਐਪਾਂਚਛਿ
 ਦੁਜੈਪੈ। ਇਸਦੇਹਮੇਂਸੋਈਮਨੇਸ
 ਬਦਾਦਿਵਿਖਯਰੂਪ ਅਹੇਨੀਯੋਂ
 ਕੇਜੀਵੇਂਕੇਬਧਹੇਤਤੀਰਬਾਂਧੇਹੁਏ
 ਹੈ। ਕਣੀਸੀ.

ਕਪਣਾ. ਪੰ. ਕਟਣਾ ਕਾਟਨਾ

ਕਸਾਣੇ. ਗੁ. ਕਸਲਣੇ

ਕਮਾਣਾ. ਪੰ. ਕਮਾਯਾ ਯ. ਨਨਕ

ਕਮਾਣਾ ਸੰਗ ਜੁਲਿਆ ਕਚਣ

ਕਚਾਣ. ਗੁ. ਕੱਚਾ ਯ. ਰੰਗਕਸੰਭ

ਕਰਣ. ਸੰ. ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਕਰਣ

ਕਰੀਮਨਾ ਜਾਤੋਕਰਤਾ-ਜੋਕਰ

ਣਹਾਰਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਹੈਸੋਤੁਮ

ਨੇਨਹੀਜਾਤਾ, ਇੰਦ੍ਰਯ, ਠਾਡ, ਖੇਡ,

ਕਰਣਨਾਮਵਾਲਾਕਾਰਕ,

ਅਸਾਧਾਰਣਕਾਰਣ-ਕਾਰਣਦੋਪ੍ਰ

ਕਾਰਕੇਹੋਤੇਹੈਏਕਸਾਧਾਰਣਦੂਸ

ਰੇਅਸਾਧਾਰਣ। ਜਿਨਸੇਕਾਰਜਮ
 ਤਕੀਉਤਪਤੀਹੋਵੇਵਹੁਸਾਧਾਰ
 ਣਹੈਜੈਸੇਈਸਰਐਈਸਰਕੇ
 ਗਮਨਇਛੁਉਦਮਦੇਸਕਾਲਕ
 ਰਮਪਾਤਿਬੰਧਕਕਾਅਭਾਵਯੇਨ
 ਵਕਾਰਯਮਾਤ੍ਰਕੇਕਾਰਣਹੈਯਾਤੇ
 ਸਾਧਾਰਣਅਰਥਾਤਸਭਕੇਸਾਥੇ
 ਹੈਂਦੂਸਰੇਅਸਾਧਾਰਣਹੈਜੋਅਪ
 ਨੇਅਪਨੇਕਾਰਯੋਂਕੇਹੈਂਜੈਥੇਮਿਟੀ
 ਘੁਮਾਰਘਟਕੇਤੰਤੁਜੁਲਾਹਪਟ
 ਮਾਤ੍ਰਕੇਹੈਂਅਸਾਧਾਰਣਕਾਰਣਭੀ
 ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈਏਕਉਪਾਦਾਨ
 ਦੂਜਾਨਿਮਿਤ। ਜਿਸਸੇਕਾਰਜਉਪ
 ਜਕਰਸਦਾਉਸੀਮੇਂਰਹੇਸੋਉਪਾ
 ਦਾਨਕਾਰਣਹੈਜੈਸੇਘੜਾਮਿੱਟੀਸੇ
 ਉਪਜਕਰਸਦਾਉਸੀਮੇਂਰਹੇਹੈ। ਜਿ
 ਸਸੇਉਪਜਕਰਕਾਰਜਤਿਸਮੇਂਨ
 ਰਹੇਸੋਨਿਮਿਤ। ਜੈਸੇਘੁਮਾਰਸੇਉਪ
 ਜਕਰਘੜਾਤਿਸਮੇਂਨਹੀਂਰਹੇਯਾ
 ਤੇਘੁਮਾਰਘੜੇਕਾਨਿਮਿਤਕਾਰਣ
 ਹੈ(ਭਾਵਮੇਂ)ਕ੍ਰਿਯਾ, ਜੋਤਿਸਗ੍ਰੰਥੋਂ

ਮੇਂ ਕਹੇ ਬਲ ਬਲਵਾਇ ਕਰਣ ,
ਬੈਸਮ ਸੇ ਸੂਦ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮੇਂ ਉਪਜਾ
ਬਰਣ ਸੀਕਰ

ਕਰਲਾਣੇ . ਪੰ. ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਤੇ ਭਏ

ਯ. ਏਤੀ ਮਾਰਪਈ ਕਰਲਾਣੇ

ਕਲਿਆਣ . ਪੰ. ਬਡਾ ਮੰਗਲ ਯ. ਜ

ਪਰਮਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਵਕਮਾਇਣ

ਕਮਾਇਣ . ਗੁ. ਕਮਾਵਨੀ ਯ. ਸੀਤ ਸੇ

ਕਵੀਅਣ . ਗੁ. ਕਵੀ ਜਨੇਨੇ ਯ. ਕ

ਲਕਵੀਅਣ ਵਖਾਇਓ

ਕਲਿਆਣਾ . ਗੁ. ਸੁਖ ਯ. ਹੋਏ ਸ

ਰਬ ਕਲਿਆਣਾ . ਸੰ. ਅਖ ਯ. ਸੁ

ਰਗ . ਮੁਕੁੀ ਕਲਿਆਣ ਸੰ.

ਕਚਰਾਇਣ . ਗੁ. ਕਚਪਨ ਖੀਰੇ

ਮੇਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਰਖਨਾ ਪੰਜੀਰੀਆ

ਦਿਕ ਕੱਚੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਯ. ਭੂਲੇ ਨਰ

ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ - ਕਰਤੇ ਪੰਖੀਰੇ

ਮੇਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਰਖਣ ਵੀ ਕੱਚੀਆਂ

ਬਾਤਾਂ, ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਤਾਇਣ ਜਨਮਾ

ਦਿਕੋਂ ਸੇ ਗਹਿਤ ਪੈ. ਜੋ ਜਮਤ ਪੈ ਸੇ

ਮਰਤਾ ਪੈ ਜੇ ਕਰਨਾ ਯਾਣ ਸਾਲਰ

ਮੇਂ ਜਨਮਤਾ ਪੈ. ਤਬ ਮਰਤਾ ਭੀ ਹੋਗਾ

ਯਤੇ ਵਹੁ ਸਿਮਰਣੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਚ

ਨ ਭੀ ਪੈ. ਯੁਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਏ ਜੀਮੇ

ਤੇ ਮਰਜਾਇਾ ਏਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਨਕਾ ਜੇ

ਜਲ ਬਲ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਾ ਸੋਈ

ਡਾਟ ਕੇ ਕਹਾ ਪੈ. ਓਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰੇ ਰੇ

ਸਾਕਤ ਢੋਰ - ਇਸ ਬਚਨ ਓਹ ਦੇਖੇ ਗੁ

ਰੋਂ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਨਾਹ

ਮਾਰੇ ਮਤ ਮੇਂ ਭੀ ਬੜੀ ਆਸੀਕਾ ਨਾ

ਅਸਥਾਨ ਪੈ. ਕਿਉਂ ਕੇ ਜਬ ਐਰ ਕੋਈ

ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਹੋਨੇ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮੇ

ਸ਼ਵਰ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਕੈ ਸੇ ਪੁਛੇ. ਤਬ ਉ

ਤਰ ਦੇਨੇ ਮੈਂ ਸੀਕਾ ਸਮਾਧਨ ਬਹੁ ਤੇ ਕ

ਕਰਮ ਮਣੀ . ਵ. ਕਰ ਰਨੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗੇ

ਮਾਂ ਕੀ ਮਨੋਤ, ਕਰਮ ਪੈ ਰਤਨ ਸੁਰੂਪ

ਯ. ਮਸਤਕ ਕਰਮ ਮਣੀ

ਕਦਾ ਕਰਣੀ . ਵ. ਸਮਾਹੀ ਦੂਰ ਕ

ਰਣੀ ਯ. ਨੀਲੀ ਸਮਾਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ

- ਕਦਾ ਕਾ ਮੂਲ ਕਤਾ ਭੀ ਪੈ

ਕਰਣਕਰੇਣ . ਗੁ. ਕਰਣਕਾਰਣ

ਯ. ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣ ਕਰੇਣ

ਕਰਣਕਾਰਣ.ਵ. ਕਾਰਜੇਕੇਕਰਣੇ
ਵਾਲਾਈਸੁਰਅਹਥਾਤਸਾਧਾਰਣ
ਕਰਣਯ.ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭਏਕ
ਪੈਦੁਸਰਨਾਹੀਕੋਇ

ਕਲਕਵੀਅਣ.ਵ.ਕਲਭਟ
ਕਹਤਾਪੈਕਵੀਲੋਗੋਨੇਗੁਰੋਕਾਜ
ਸਕਥਨਕੀਆਹੈਯ.ਕਲਕਵੀਅ
ਣਵਖਾਣਿਓ

ਕਤੇਬਕੁਰਾਣ.ਵ.ਕੁਰਨਰੂਪਕਿ
ਤਾਬਯ.ਪੜੇਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ

ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਕਰਣ.ਵ.
ਹੈਕਰਤਾਰਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਸੇਸ
ਭਕੇਕਰਨੇਵਾਲੇਯ.ਕਰਤਾਰਕੁਦ
ਰਤਕਰਣਖਾਲਕ

ਕਤ.ਦੇ.ਪੁ.ਕਹਾਯ.ਕਤਜਾਈਏਰੇ,
ਕਤਸੀ.ਕਤਰਾਹੰਚਕਯ.ਦੀਦੀਮੇ
ਲਨਕਤ,ਕਤਰਹਫਾ.ਕਿਸਵਾਸ
ਤੇਯ.ਸਿੰਘਸਰਣਕਤਜਾਈਅੇ,
ਕੈਸੇਯ.ਕਾਗਰਨਾਵਲੰਘੇਕਤਸਾ
ਗਰ,ਕਬੀਭੀਯ.ਸਾਚਨਲਾਗੇਕ
ਕਰਤਾ.ਸੀ.ਹੈਕਰਨੇਵਾਲੇਯ.ਕ[ਤ

ਰਤਾਤੁਮੇਰਾਜਜਮਾਨ
ਕਹਤੀ.ਗੁ.ਕਹਵਤਯ.ਕਹਤਿਅ
ਹੁਕਹਤੀਸੁਨੀ-ਕਹਨੇਵਾਲੇਮੋਕੀ
ਕਹਵਤਾਂਹੀਸੁਣੀਆਂਧਾਰਨਮੇਂ
ਕੋਈਹਮਾਰੇਪਸਿੰਦਨਆਯਾ
ਕਹੀਤੁ.ਗੁ.ਕਹਤੇਪੈਵੇਦਨਮਕੀ
ਮਹਮਾਐਬਿਚਾਰਤੇਪੈਗੁਣੀਜ
ਨਯ.ਕਹੀਤਵੇਦਾਗੁਣੀਤਗੁਣੀਅ
ਕਹਾਤੁ.ਗੁ.ਕਹਤੇਪੈਯ.ਜੀਉਜੀਉਸ
ਕਰਤ.ਦੇ.ਕਰਤੇਪੈਯ.ਭੁ[ਕਹਤ
ਲੇਨਰਕਰਤਕਾਰਾਇਣ,ਕਰਤ
ਪੈਯ.ਜੋਕਛਕਰਤਪੈਜੋਈਕੋਈਪੈ
ਰੇ,ਕਰਤੇਕੋਯ.ਪਾਪਕਰਤਨਹਿਪ
ਰੀਦਇਆ,ਕਰਤਬਖਸਸੇਯ.ਨ
ਨਕਰਤਨਛੂਟੀਅੇ ਪੇਕਾਰਕਰਤ
ਕਰਾਤੁ.ਦੇ.ਪੁ.ਕਰਾਵਤਪੈਜੈਸੇਪੁਰਅ
ਕੋਰੇਤਿ.ਸੀ.ਕਰਤਪੈਜੈਸੇਸੋਈਕਰਮ
ਕਵਿਤੁ.ਦੇ.ਕਵਤਾਈਯ.ਪੋ[ਕੋਰੇਤਿ
ਬੀਗੀਤਕਵਿਤਨਾਦਕੁਛਕਦੇਨ
ਕਰਨਧਰਿਆ-ਕਵਿਤਕਵੀਕੀਰ
ਚਨਮਾਤ੍ਰਕਾਨਾਮਪੈਜੋਕਵਿਬਾਣੀਬ

ਟਾਵੇਂ, ਬਤੀ ਅਖਰਾਂ ਕੀ ਤੁਕ ਵਾਲਾ
 ਛੰਦ ਪੇਖੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਪਾਠ ਮੇਂ ਕਵ
 ਤਾਈ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਗੁਣ ਹੈ ਕੇਵਲ ਬਤੀ
 ਅਖਰੀ ਤੁਕ ਵਾਲੇ ਛੰਦ ਕਾ ਨਹੀਂ ਕ
 ਕਥਿਤਾ. ਦੇ. ਕਵੀ ਸੁਰ ਯ. [ਵਿਤੁਸੀ.
 ਕਥਿਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ-ਕਵੀ
 ਸੁਰ ਪੀਤਿਤ ਆਪ ਹੀ ਹੈ
 ਕਥਤੁ. ਦੇ. ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਕਥਤ ਸੁਨਤ
 ਕਉਤੇ. ਗੁ. ਕਵਤੇ. ਕਵੀ [ਮੁਨਿਜਨ
 ਯ. ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੁਤਾ
 ਕਮਾਤੇ. ਗੁ. ਕਮਾਏ ਯ. ਸਭ ਉਤਰੇ ਪਾ
 ਪ ਕਮਾਤੇ
 ਕਬੋਤੁ. ਗੁ. ਕਬੂਤਰ ਕਪੋਤ ਸੀ.
 ਕਲਿਤੁ. ਦੇ. ਇਸਤਰੀ ਕਲੜ ਸੀ. ਯ.
 ਪੁੜ ਕਲਿਤ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ
 ਕਛੋਤੁ. ਗੁ. ਅਪਵਿਤ
 ਕਰੰਤੇ. ਗੁ. ਕਰਤੇ ਜੈਸੇ ਪਾਪ ਕਰੰਤੇ ਨ
 ਰਕਪੜੀਤੇ, ਯੱਗ ਕੀ ਸੁਧ ਅਗਨਿ
 ਯ. ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਅਗ
 -ਈਹ ਜਾਂਨਵੀ ਸੇ ਜਾਹਰਨਵੀ ਵਤ ਕੁ
 ਤੁਸੇ ਕਰੰਤੇ ਬਨਾ ਹੈ ਕੁਤੁਸੀ. ਕੁਤੁਸੀਕ

ਲਪਕਾ ਸਪੁਰਿਖੀਓ ਮੇਂ ਏਕ ਰਿਖਿ
 ਕਾਤੇਰਾਂ ਬਿਸੇ ਦੇਵੇਂ ਮੇਂ ਏਕ ਬਿਸੇ ਦੇਵ
 ਕਾ ਇੰਦ੍ਰਿਯੋਂ ਕਾ ਯੱਗ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮਹ
 ਦੇਵ ਨੇਦਖ ਕਾ ਯੱਗ ਨਾਸ ਕੀ ਆਇ
 ਸਲੀਏ ਕੁਤੁਏ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕਾ ਨਾਮ
 ਹੈ ਪਾਣਾ ਯਾਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰਿਯੋਂ ਕੇ ਦੇ
 ਖਵੁਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਸਲੀਏ ਕੁਤੁ ਦੇਖਹ
 ਰਪਾਣਾ ਯਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯੱਗ ਸਮੇ
 ਲਕੜੀ ਸੇ ਮਥ ਕਰ ਆਗ ਨਿਕਾਸੀ
 ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਕਾਹੂ ਅਸੁਧ ਥਾਨ
 ਸੇ ਆਵਨੇ ਕਾ ਸੀਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਈ
 ਹਾਂ ਸੁਧ ਵਸਤੁ ਯੋਂ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਕਰੰਤੇ ਪ
 ਵਸੇ ਉਸ ਕੁਤੁ ਕੀ ਅਗਨਿ ਕਾ ਹੀ ਗੁ
 ਹਟ ਹੈ
 ਕਛੁਤੁ. ਗੁ. ਨਿੰਦਿਤ, ਕੁਤਸਿਤ ਸੀ.
 ਕਮਿਤੁ. ਗੁ. ਕਮਾਏ ਹੈ ਯ. ਸੇ ਕਰਮ
 ਕਰਪਾਤੀ. ਦੇ. ਹਾਥ ਰੂਪ ਪਾ [ਕਮਿਤ
 ਤੇਵਲਾ ਯ. ਮੋਨ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿ
 ਕਰਤੂਤੁ. ਪੰ. ਕਰਣੀ. ਕਰਤੱਬ [ਓ
 ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਬੇਲ ਬਿਸਬਾਹੀ ਪੁ
 ਨਾ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਕੇ ਉਪਰ ਕਰਮ-

ਸਰਬਸੁਤਕਰਮੋਂਕੇਕਰਨੇਸੇਉਪਰ
ਕਰਮਪੈਨਾਮਕਾਜਪਕਰਤੂਤੀ-ਉ
ਤਮਕਰਮੋਂਮੇ

ਕਰਮਾਤੁੰਫਾ. ਆਇਮਾਦਿਸਿੰਧੀ
ਆਂਯ. ਏਹਾਸਿਧਏਹਾਕਰਮਾਤੁੰਫਾ
ਪੁਨਾ ਸਾਸਿਧਸਾਕਰਮਾਤੁੰਫਾ

ਕਰਮਾਤੁੰਫਾ. ਬੁਜਰਗੀ. ਵਡਿਆਈ
ਬਖਸਸਯ. ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤੁੰਫਾ. ਸਾ
ਹਬਤੁਰੇਜੋਮਿਲੇ- ਗੁਰਕਹੇਵਹੀਵ
ਰਾਈਪੈਜੋਸੁਆਮੀਕੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਨੇਸੇਮਿ
ਲੇਵਾ ਵਹੀਬਖਸਸਪੈ

ਕਮਜਾਤੁੰਫਾ. ਨੀਰਜਤਹੀਨਜਾ
ਤੀਵਾਲਾਯ. ਖਸਮਵਿਸਾਰੇਤੇਕਮਜਾ

ਕਮਾਵਤੁੰਗੁ. ਧਾਰਨਕਰਤੇਯ. ਤ
ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ

ਕਮਾਵਤੁੰਫਾ. ਕਹਾਣੀ. ਕਥਾਯ. ਜਾ
ਕੋਠਿਦੇਪ੍ਰਗਾਸਭੁਇਓਹਰਿਤਕੀ
ਕਹੀਨਜਾਇਕਮਾਵਤ

ਕਪਰਵਾਤੁੰਫਾ. ਲਹਰੇਂਕੀਹਵਮੇਂ
ਲਹਰੇਂਕੇਮੁਖਮੇਂਯ. ਬੇਧਕਪਰਵਤ

ਕਰਗੁਗਤੁੰਫਾ. ਕਰੇਮਕਤੀ

ਕਮਲਾਕੰਤੁੰਫਾ. ਦੇ. ਲਖਮੀਕੇਪਤਿ
ਕਾਯ. ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਰੇਹਰਿਸਸ
ਸੁਨੇਤਿਸਕਮਲਾਕੰਤਾ

ਕਰਸਿਫਤੀੰਫਾ. ਗੁਰਅੰਗਦਜੀ
ਕੀਉਸਤਤੀਓਂਕਰ ਯ. ਕਰਸਿਫ
ਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਦੇ- ਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਮੁਖਤੇਸਿਫਤਕਰਪ੍ਰੇਮੀਸਿਖਪਰ
ਮਸੁਖੀਹੋਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੇਪੈ

ਕਵਲਾਸਪਤਿੰਫਾ. ਪੰ. ਕੈਲਾਸਪ
ਤਿਮਹਾਦੇਵਯ. ਹਰਿਜਪਤਤੇਉ
ਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿ

ਕਰਮਬਿਧਾਤੁੰਫਾ. ਸੰ. ਕਰਮਕਾਫ
ਲਪਦਾਤਾ, ਕਰਮੋਂਕੇਅਨਸਾਰ
ਸਿੰਧੀਕੀਰਚਨਾਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਕਹੀਨਰਾਹੇਚਿੱਤੁੰਫਾ. ਕਿਸੇਕਾ
ਚਿੱਤਨਹੀਂਢਾਹਤਾ

ਕਥਾ. ਦੇ. ਕਹਾਣੀ. ਇਤੀਹਾਸਯ.
ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰੂ
ਮੀਤਸੁਣਾਈਆ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੀਕ
ਕਥਾਕੇਬਾਅਨਗੁਰਮਿਤ੍ਰਨੇਸੁਨਾ

ਕਈ. ਸੰ. ਕਹੀਨਹੀਂਜਾਤੀ] ਏ

ਕੁਥੁੰ.ਸੀ.ਕਹਯੁ.ਕਥਕਥਅੰਤਨਪਾ
ਕੁਥੇੰ.ਗੁ.ਕਹੇਜੈਸੇਹਰਿਗੁਨਕ ਇਆ
ਬੇਹਰਿਗਿਆਨਬੀਚਾਰੇ

ਕਹਾਵਥੁੰ.ਦੇ.ਕਹਾਵਤੇਪੈਂਯੁ.ਫੇਕਰ
ਕਰਮਕਰੇਅਭੁਮਾਨੀਮਨਮੁਖਅੰ
ਧਕਹਾਵਥ

ਕਦੁੰ.ਪੰ.ਕਥਯੁ.ਕਦਪਸੀਦੀਦਾਰ

ਕਦਾੰ.ਸੀ.ਕਥਗੁ.ਦੂਰਕਰਨਯੁ.ਸਮਾ
ਹੀਕਦਾਕਰਣੀਯਹਕਦਾਕਤਾਸੇ
ਬਨਹੋਤੋਫਰਸੀਕੀਬਦਲਪੈਨਹੋ
ਤੋਕਦਾਬਿਕਲਤਾਕਾਵਾਚਕਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤਪੈਸਮਾਹੀਕਦਾਕਰਣੀਚਿਤ
ਕਾਅੰਧਕਾਰਬਿਕਲਕਰਨਭਾਵ
ਦੂਰਕਰਨਯਹੀਨੀਲੀਪੁਸਾਕਵ
ਤਸੋਭਾਦੇਨੇਸੇਨੀਲੀਪੁਸਾਕਹੈ

ਕਢਦਾੰ.ਗੁ.ਕਰਤਾਹੈਯੁ.ਤਿਸਕੀ
ਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਕਢਦਾ

ਕਰਦੁੰ.ਦੇ.ਕ੍ਰਿਪਾਣਗੁਰੂਕੀ,ਸੀ.ਰ
ਜਾਕਾਕਰਦੇਨੇਵਾਲੇ,ਫਾ.ਕੀਆ
ਕਮਾਦੇੰ.ਦੇ.ਈਖਕੋਯੁ.ਕਮਾਦੇਅਰ
ਕਾਗਾਦੇਕੁਨੇਕੋਇਲਿਆਹ

ਕਸੀਦਾੰ.ਪੰ.ਬਸੁਪੈਰੇਸਮਕੀਬੋਲ
ਬੂਟੀਆਂਭਾਵਸੇਉਤਮਗੁਣੇਂਕੇਧ
ਰਨਰੂਪਰੇਸਮਸਾਬਬੁਧੀਸਜਾਕ
ਰਉਸਬੁਧੀਕੋਧਾਰਣਕਰੇਤਬਤ
ਮਅਪਨੇਕੋਪੁਰਾਪ੍ਰਮੋਦਰਕੀਸ
ਕੀਜਾਨੇਯੁ.ਕਢਕਸੀਦਾਪਹਰਹੁ
ਚੋਲੀਤਤੁਮਜਾਣਹੁਨਾਠੀ

ਕਰੇਂਦਾੰ.ਪੰ.ਕਰਤਾਹੂਆਯੁ.ਅ
ਵਰਕਰੇਂਦਾਵੰਨ-ਦਯਾਖਿਮਾਦਿ
ਗੁਣੇਂਯੁਤਹੋਸੁੰਦਰਰੰਗਕਰਤਾਹੂ

ਕਰਦਾੰ.ਪੰ.ਕਰਤਾਹੈਯੁ.ਕ ਆ
ਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦ-ਕਰਤਾਹੈਸ
ਰਬਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅਨੰਦੋਂਸੇਭੁਕਤੋਂਕੋ

ਕਰਦੀੰ.ਫਾ.ਕਰੇਪੈ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਕਵਾਦੇੰ.ਦੇ.ਬਹੁਤਨਰਮਕਮਾਨ
ਅਰਥਾਤਤੀਰੋਂਸੇਔਰੋਂਕੋਬੇਧਨ
ਵਾਲੀਕਮਾਨਤੁਲਾਚਿਤਵਾਲੇਕਾ
ਜੀ,ਬਡੇਪਾਤਸਾਹਪ੍ਰਮੋਦਰਸੇ.ਹੇਕ
ਜੀਅਪਨੇਚਿਤਮੇਂਸੋਰਕੇਬਿਚਾਰ
ਕਰੇਂਜੋਕਵਾਦੇ.ਬਡੇਪਾਤਸਾਹਪ੍ਰਮੇ
ਸ਼ਰਸੇਨਰਕਸੁਰਗਕਿਸਨੇਪਾਇ

ਅਪੈ, ਦਰਦ ਜਿਗਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੇਝ
 ਗੜਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜਿਗਰ ਮੇਂ ਦਰਦ ਵਲੇ
 ਕਾਜੀ ਦਿਲ ਮੇਂ ਸੋਚ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਜੇ
 ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਿਸਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪੰ.
 ਬੁਲਾਵਤੇ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਖੁਬ ਸੋਚ
 ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਹੇ ਮੁਝੇ ਕਵਾ ਦੇ ਕੁਆ
 ਵਤੇ ਅਰਥਾਤ ਬੁਲਾਤੇ ਕਾਜੀ ਭਿਸਤ
 ਵੇਜ ਕ ਕਿਸਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਯ. ਦਿਲ ਮੇਂ
 ਸੋਚ ਬਿਚਾਰ ਕਵਾ ਦੇ ਭਿਸਤ ਵੇਜ ਕ ਕਿ
 ਕਮਰਬੰਦ. ਫ. ਕਮਰਕਸਾ ਨਪਾਣੀ
 ਪੇਟੀ ਯ. ਕਮਰਬੰਦ ਸੀਤੋਖ ਕਾ
 ਕਰਦਨ ਬੂਦ. ਵ. ਕਰਨਾਥਾ ਯ. ਗੁ
 ਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ
 ਕਸਨਦਾਰਦ. ਵ. ਕੋਈ ਨ ਰਖੇ
 ਯ. ਆਖਰ ਬਿਅਫਤ ਮਕਸਨਦਾਰ
 ਕੋਰੇਧ. ਦੇ. ਗੁੱਸਾ ਯ. ਕਾਮਕੋਰੇਧ ਦ
 ਅਰਲੇ ਭੁਮੇਹ
 ਕਨਿ. ਪੰ. ਪਾਸ ਯ. ਆਇਨ ਸਕਾਤੁ
 ਸ਼ਕਨ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਨ ਸਕਾ ਕੋਇ
 ਕਨ. ਦੇ. ਸੁਵਟ ਯ. ਜਿਨ ਕਨ ਕੀਤੇ
 ਅਖੀਨਕ

ਕਰਨ. ਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਯ ਯ. ਕਰਨ ਸਿਓ
 ਇਛਾ ਚਾਰਹੁ-ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੋ ਸੀਯਮ
 ਕਰ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਨੁਸਾਰ ਵਰਤ
 ਵੇ, ਕਨ ਯ. ਕਰਨ ਸੁਨ ਧਿਆਵੇ
 ਪੁਨ ਜਸ ਤੋਖ ਸੁਨਤ ਕਰਨ-ਕਾ
 ਨ ਜਸ ਕੋ ਸੁਨ ਸੀਤੋਖ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
 ਵੇ ਪੈਂ, ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਕਰਨ ਕਰ
 ਕਰਨੀ. ਦੇ. ਕਰਤਬ ਯ. ਕਹਾ ਨ
 ਕਹਉ ਮੇਂ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਪੁਨਾ
 ਕਰਨੀ ਕੀਰਤ ਲਹਿਆ. ਜਸ ਕ
 ਰਨੇ ਰੂਪ ਕਰਤਬ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਆ
 ਕਹਨ. ਦੇ. ਕਹਾ ਯ. ਕਹਨ ਨ ਜਾ
 ਈ ਅਚਰਜ ਗਾਥ ਇ ਅਕਥ
 ਕਥਨ. ਸੀ. ਕਹਨ ਯ. ਕਥਨ ਨ ਜਾ
 ਕਥਨੀ. ਦੇ. ਕਥਾਂ. ਕਹਾਣੀਆਂ ਯ.
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੇ-ਮੁਖ
 ਸੇ ਕਹਾਣੀਆ ਕਰਤਾ ਫਿਰੇ ਪੈ
 ਕਥਨ. ਦੇ. ਕਹਨ ਯ. ਕਥਨ ਕਥੀ
 ਨ ਆਵੈ ਤੋਟ
 ਕਮੀਨ. ਦੇ. ਨੀਚ ਜਾਤੀ ਕਮੀਨਾ
 ਫ. ਯ. ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ

ਕੜਨ.ਘੰ.ਬੰਧਨਯ.ਸੇਕੜਨਸਬਾ
ਹੀ,ਤਪਨਾ ਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰ.

ਕਰਨ.ਸੰ.ਕਰੜਾਯ.ਕਰਨਕੋਰੇਧ
ਕਰੈਨੀ.ਦੇ.ਕਰਨਯ.ਏਹਬਤਕਠੈ
ਕਸਨ.ਗੁ.ਤੋਪੇਯ.ਕਸਨਬਹੁ ਨੀ
ੜਲਾਹੀਆਇ,ਦੇ.ਪੁ.ਕੈਸੇ

ਕੁਰੈਨ.ਗੁ.ਕੜਤਨਹੀਤਪਤਨਹੀ
ਯ.ਕਰੈਨਕੁਰੈਨਾਮਨਰੇਵਨਹਾਰ
ਕਰੈਨ.ਗੁ.ਕਰਨੇਯੋਰਯ.ਕਰ
ਰਖਾਪਕਰੈਨ

ਕਬਦੈਨ.ਦੇ.ਕਵਿਜਨੇਕੋਵਨਦੇ
ਨੇਵਾਲੇਹੋਯ.ਅਘਅੰਤਕਬਦੈ
ਨ.ਪਾਪਾਂਕੋਨਸਕਰਤੇਕਬੀਯੋਕੋਵਨ

ਕਲਾਲਨ.ਗੁ.ਮਟੀਸਰਾਬ ਦੇਤੇਹੋ

ਕੀਯ.ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਲਾਹ
ਨਮੇਲੋ.ਜੈਸੇਕਲਾਲਕੀਵਿਸ਼ੀ
ਕਾਨਾਮਕਲਾਲਨਪੈਤੈਸੇਕਲਾਲ
ਸੰਬੰਧੀਮਟੀਆਇਕੋਕਾਨਾਮਤੀ
ਬਨਸਕਤਜਾਨਕੇਮਟੀਅਰਥ
ਕੀਆਹੈ.ਕਾਹੇਤੇਪਹਲੇਜੋਮਦ
ਦੇਇਕਲਾਲੀਰੇਕਹਾਤਹਾਪੁਸ

ਹੁਯਾਕੋਵ ਮਟੀਕਾਉਤਰਮੇਂਕਹਾ
ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਸੇਮਟੀਬਿ
ਨਔਰਚੀਜਸਿਧਨਹੀਹੋਵੇ
ਕਲਿਆਨ.ਦੇ.ਸੀਰਗਕਾਪੁ
ੜਪੈਰਾਤਕੇਪ੍ਰਥਮਪਹਰਗਾਵਨ

ਕਰਸਨ.ਗੁ.ਆਨਉਪਾਇਨਹੀ
ਕਰਤੇਯ.ਆਨਉਪਾਵਬਕਤਨ
ਹੀਕਰਸਨ-ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਪ੍ਰਤਿ
ਮਾਪੁਜਾਵੇਆਨਉਪਾਇਕਰਤੇ
ਬਕਤਹੋਗਏਅਬਆਗੇਕੋਬਿ
ਨਾਈਸੁਰਕੁਤੀਸੇਔਰਨਹੀਕ

ਕਮਤਰੀਨ.ਫ.ਬਹੁਤਛੋਰਤੇ
ਟਯ.ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨ-
ਮੈਨੀਰਜਾਤੀਵਾਲਾਬਹੁਤਛੋਰਾਹੋ

ਕਮਲਨੈਨ.ਦੇ.ਕਮਲਸਮਸ਼੍ਰਿਤ
ਰਨੇਵੇਵਾਲਾਭਗਵਾਨਯ.ਕਮਲ
ਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨ,ਕਮਲਨਯਨਸੀ.

ਕਰਜੁਰਨ.ਗੁ.ਵਮੇਜੁਰੇਯ.ਸੇਸ
ਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨ.ਤਿ
ਸੀਮੇਂਜੁਰਨਕਰ

ਕਬਨੀਬਦਨੀ.ਗੁ.ਬਦਨਸੇਕ

ਹਾਣੀਯ. ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਿਨ
 ਕਹਨਭਵਨ. ਵ. ਹਮ ਕਹਵਨ
 ਬਡੇਤਪਸੀਪੈਂਅਸੇਉਚਰਨਐ
 ਰਤੀਰਬੇਂਮੇਯਾਡਾਕਰਨੇਸੇਯ. ਕ
 ਯਨਭਵਨਨਹੀਪਾਇਓ
 ਕਪਾਲੀਆਸਨ. ਸੰ. ਤਲੇਸਿਰ
 ਉਪਰਕੋਪੇਰਕਰਨਜੈਸੇਰੁਸਤਿ
 ਓਮੈਂਬੈਰਾਗੀਸਾਧਕਰਤੇਪੈਂ
 ਕਲਉਮਸਾਜਨੀ. ਦੇ. ਕਲਮਦਵ
 ਇਤਯ. ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆ
 ਸਦਾਈਅੇਹਿਰਦੇਹੀਲਿਖਲੇਹੁ
 ਕਪਿ. ਸੰ. ਬੰਦਰਯ. ਜਿਉਕਧਿਕੇ
 ਕਰਮੁਸਟਚਨਨਕੀ
 ਕਪੇ. ਪੰ. ਦਾਈਕਾਟਦੇਤੀਯ. ਜਿਦ
 ਹਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲਕਪੇਰੁਖ
 ਕਲਪ. ਸੰ. ਕਲਪਨਯ. ਕਲਪ
 ਤਿਆਗੀਬਾਦੀ. ਨਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਯੁ
 ਕਤੀਯੋਂਸੈਜੇਅਪਨੇਪਖਕੀਸਿਧੀ
 ਦੂਸਰੇਕਖੰਡਨਰੂਪਬਾਦਕੀਕਲ
 ਪਨਕਰਤੇਬੇਸੋਤਿਆਗਦੀਏ, ਵੇ
 ਦਕਾਛਠਾਅੰਗਜਿਸਮੇਂਵੇਦਕੇਮੰ

ਤ੍ਰੇਕੇਜਪਨੇਕੇਪ੍ਰਕਾਰਪੈਂਜੈਸੇਗੁਰੁ
 ਮਤਕੇਸਰਧਾਪੁਰਕਮੇਂਪੈਂਗੁਰੁਮਤ
 ਮੇਂਸਰਧਾਪੁਰਕਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਕਾ
 ਕਲਪਅੰਗਪੈਂ ਧਉ
 ਕਫ. ਸੰ. ਬਲਗਮਯ. ਕਫਕੰਠਬਿਰੁ
 ਕਰਪਫਾ. ਗੁ. ਕਰਤੇਪੈਂਯ. ਕਾਇਅ
 ਨਗਰਵਾਸਿਓਘਰਮੰਦਰਜਪਸੋ
 ਭਾਗੁਰਮੁਖਕਰਪਫਾ ਨੈਣੀ
 ਕਬ. ਦੇ. ਕਿਸਸਮੇਯ. ਕਬਪੇਖਉ
 ਕਬਾਬ. ਫ. ਸੀਖਪੈਭੁੰਨਾਮਾਸ
 ਜੈਸੇਪੀਤੇਪਿਆਲੇਐਖਾਤੇਕਬਾ
 ਕਰਬ. ਗੁ. ਕਰਕੇ ਬ
 ਕਤੇਬ. ਅ. ਪਸੁਕ. ਬੁਕਯ. ਪੜ
 ਹਿਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ ਬਛੁਰੀਸਟਪਈ
 ਕਸਾਬ. ਅ. ਕਸਾਈਯ. ਮਹਾਕਸ
 ਕਰਤਬ. ਦੇ. ਕਰਨੇਯੋਗਮਕਾਮ
 ਯ. ਕਰਤਬਕਰਨਭੁਲੇਰਿਆ
 ਕਰਪਟੰਬ. ਗੁ. ਕਰਕੇਫਰੇਬਯ.
 ਕਰਪਟੰਬਗਲੀਮਨਲਾਵਸ
 ਕਢਭਾ. ਗੁ. ਨਿਕਾਸੇਪੈਯ. ਬਿਖ
 ਰੁਬਦੇਬਾਹਦੇਕਢਭਾ

ਕਮ.ਫ.ਘ.ਨਮੁਨ.ਅਲਪ

ਕਮੀ.ਫ.ਨਮੁਨਤ.ਘਟਾਯ.

ਕਿਛਨਾਹੀ ਤਕੈ ਕਮੀ

ਕਰਮੀ.ਗੁ.ਉਤਮਕਰਮੇਸੇਯ.ਨ

ਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀ

ਕਰੀਮ.ਅ.ਸਖੀ.ਦਾਤਾ,ਬਜ਼ੁਰ

ਗ.ਬਡਾਯ.ਕਰਮਕਰੀਮਨਜਤੋ

ਕਰਤਾ,ਫਾ.ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ

ਕਲਮਾ.ਅ.ਮੁਸਲਮਾਨੋਕਮੁਖ

ਮੰਤ੍ਰ,ਪਦਮਾਭ ਮੁਖਕੋਕਲਮ

ਕਰਅਰਥਾਤਫਾੜਕਰਨਿਕਸੇ

ਪੈਇਸਲੀਏਨਮਕਲਮਾਹੈਯ.

ਕਲਮਾਅਕੁਲਹਿਜਾਨੇ

ਕਲਮਾ.ਅ.ਬਾਣੀਯ.ਸਭਨਾਲਿ

ਖਿਆਵੁੜੀਕਲਮ.ਈਸ਼ਰਨੇ

ਬੁਢੀ.ਬਿਧਅਰਥਾਤਸਭਸਿ

ਮ੍ਰਿਤੀਇਤਿਹਾਸਆਦਿਬਾਣੀ

ਯੋਸੇਬਡੀਬੇਦਰੂਪਅਪਣੀਬ

ਣੀਮੇਂਸਭਜੀਵੇਂਕੋਕਰਮਫਲ

ਹੋਨੇਚਾਹੀਏਸੋਲਿਖੇਪੈਂਵੁੜੀਕ

ਬੁਢੀਅਰਥਜਨਕਰਮੋਕਲਮ

ਕਾਬਾਣੀਅਰਥਜਨਕੇਸਭਸੇਬਿ

ਧਵੇਦਬਾਣੀਅਰਥਕੀਆਪੈਅਨ

ਬਨਮੇਂਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤ

ਕਪਾਠਮੋਂਤਿਸਅਨਸਾਰਕਲਮਵੁ

ੜੀਕਾਵਰਸੀਅਰਥਾਤਵਰੀਅਰ

ਥਸਿਧਭਏਜੈਸੇਕਲਮਵਰੀਹੈ

ਜੀਵੇਂਕੇਮਥੇਪੈਤੈਸੀਇਨਪਾਸਬਿ

ਕਲੀਮ.ਗੁ.ਕਲਮ.ਲਿ [ਭੂਤੀਹੈ

ਖਟਯ.ਹਥਕਲੀਮਅਰੰਮ

ਕਲਮ.ਗੁ.ਕਲਮਾਯ.ਕਲਮਖ

ਦਾਈਪਕਖਰਾ,ਅ.ਲਿਖਣਯ.

ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਉਪਰਲੇ

ਖਭਿਤੂ।ਸੰ.ਚਾਵਲ

ਕਦੀਮ.ਅ.ਹਮੇਸਹ.ਸਦਾ

ਕਦਮ.ਅ.ਪੈਰ.ਚਰਨਦੇ.ਕਦਮ

ਕਰੀਮ.ਗੁ.ਪੂਰੇਕਰਮੇਸੇਯ. [ਬਿਛ

ਪਾਈਮੈਪੂਰਕਰੀਮ।ਕਰਮਸੀ.

ਕਰਮ.ਸੰ.ਸੁਭਾਸੁਭਕਰਮਯ.ਕ

ਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਪੰ.ਕ

ਦਮ.ਉਲਾਂਘਯ.ਗਨੇਏਕਕਰਕ

ਰਮ.ਏਕਕਦਮਬਰਾਬਰਭਾਵਬ

ਹੁਤਫੋਟ, ਅ. ਸਖਾਵਤ. ਦਾਤਾਪ
ਨ, ਫਾ. ਅਨੁਗ੍ਰਹ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੈਸੇ ਹਰਿ
ਨਮੇਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਕਰਮੀ. ਗੁ. ਕਰਮੇਂ ਸੇਯ. ਕਰ ਇ
ਮੀਸਹਜਨ ਉਪਜੇ, ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਮ ਸੇਯ. ਇਹ ਹਰ ਰਸ ਕਰਮੀ ਪਾ
ਈਏ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇਯ. ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ
ਬੰਦਗੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ ਦਯਾ ਸੇਭ
ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਈ

ਕਰੀਮਾ. ਅ. ਸੰਬੋਧਨਯ. ਕੁਦਰਤਿ
ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮ, ਸਖੀਯੋਂ ਕੇ
ਯ. ਕਰੀਮਾ ਰਹੀਮਾ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ
-ਈਹ ਕੰਨਾ ਬਹੁ ਬਚਨ ਰੂਪ ਹੈ ਯਾਂ ਤੇ
ਸਖੀਯੋਂ ਕੇ ਰਹਮ ਵਾਲਿਓਂ ਕੇ ਉਪਰ
ਤੂਹੀ ਧਨੀ ਹੈ

ਕਰਮ. ਦੇ. ਸੁਭ ਕਰਮਯ. ਉਨ ਸੰਗ
ਸੋਪਾਏ ਜਿਸ ਮਸਤਕ ਕਰਮਾ ਪੁਨ
ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਰਮ

ਕਰਦਮ. ਫਾ. ਕੀਏ ਮੇਨੇਯ. ਗਾਹੇਨ
ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ, ਕਰੀ ਹੈਯ. ਖਾ
ਕਨੂਰ ਕਰਦਮ, ਸੀ. ਕਪਲਜੀ ਕਾ

ਪਿਤਾ ਦੇਵਹੂਤੀ ਕਾ ਪਤੀ, ਪੰਕਜੇਸੇ
ਜਲਕਰ ਕਰਦਮ ਉਪਜੇ ਜਲਕਰ
ਪੰਕਥਿਨਾਸ ਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ
ਕਰਦੇਮ. ਫਾ. ਕੀਏ ਹਮਨੇਯ. ਕਰ
ਕਰਦਮੀ. ਸੀ. ਕੀਚ ਕੋਯ. ਕਰਦਮੀ
ਤਰੰਤ ਪਪੀਲ ਕਹ

ਕਰਣਾਮੇ. ਗੁ. ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਯ. ਕਰਤਾਰ ਕਰਣਾਮੇ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ
ਕਲਿਆਣਾਮੇ. ਗੁ. ਕਲਾਣਾ ਕਰੇ

ਕਰਹਰਿਕਰਮ. ਫਾ. ਹੋਥੋ ਰੂਪ

ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਮ ਮਹਤਮਾ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸ੍ਵਦੇਣੇ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥ
ਸੁਨੇਯ. ਕਰਹਰਿਕਰਮ ਸ੍ਵਦਨ ਹਰਿ

ਕਰ. ਸੀ. ਹਾਥਯ. ਕਰਕਰਕ ਕਥਾ
ਰਨ ਲਿਖ ਲੈ ਜਾਇ, ਹਾਥੀ ਕਾ ਸੁੰਡ

, ਜਗਤ ਔ ਮਾਮਲੇ ਆਦਿਯ. ਜ
ਮ ਜਾਗਤੀ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਕਰ ਲਾਏ,
ਕਰਕੇਯ. ਗਨੇਏ ਕ ਕਰਕਰਮ, ਕ
ਰੇਯ. ਕਰਹਰਿਕਰਮ, ਗੁ. ਚਿਤਯ.
ਕਰਮਾਯਾ ਅਰਲ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ, ਹ
ਮ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਅੰਗ ਮੇਂ ਅਪਨਾ

ਕਰ. ਹਾਥ ਭਾਵ ਚਿੱਤ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਮੇ
ਲਤੇਥੇ, ਕਰੀਏ ਯ. ਕਰ ਸਾਈ ਸਿਉ
ਪਿਠਾੜੀ- ਕਰੀਏ ਸਾਈ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਕਰੇ. ਦੇ. ਕਰਤ ਹੈ ਯ. ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਧਰਮ
ਕਰੀ. ਸੀ. ਹਸਤੀ, ਦੇ. ਕੀ ਨਿਆਏ
ਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇ ਹ
ਰੇ, ਹਾਥ ਦੇ ਯ. ਰਾਖ ਹੁਧਾਰ ਕਰੀ
ਕਰਾਂ. ਦੇ. ਭਿਣੇ ਤੇ, ਹੱਥ ਪੈ ਸਪਸ਼ਟ ਅ
ਰਥ ਕਰਾਂ ਉਪਰ ਨਾਮ ਮੇਂ ਹੋਗਾ
ਕਰੇਰੇ. ਗੁ. ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਪੁਰਪਵਿਤ੍ਰ ਕ
ਕਰਾਰਾਂ. ਪੰ. ਤਕੜਾ. ਡਾਢਾ. ਰੇਰੇ
ਜੇਰਾਵਰ ਯ. ਸਿਰ ਉਪਰ ਅਮਰ
ਕਰਾਰ, ਕਰੜਾ, ਤੀਖਣ ਜੈਸੇ ਸਾ
ਗਮੇਂ ਲਵਣ ਕਰਾਰਾ ਹੈ
ਕਰਾਰਾਂ. ਅ. ਅਰਾਮ. ਸਕੂਨਤ. ਠ
ਹਰਨ, ਗੀਣ ਤੇ ਇਕਰਾਰਾਂ ਕਰ
ਨੀ, ਨਦੀ ਕੇ ਥਿਰ ਕੰਢੇ ਯ. ਚਹਈ
ਜਾਇ ਕਰਾਰ- ਦੇਹ ਦੂਰ ਹੋਤੀ ਜਾ
ਤੀ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰੂਪ ਹੋਂਦਾਂ ਕੇ ਭੀਤ
ਕਰਾਰੀ. ਦੇ. ਦਮਕਾ ਠਹਰਾਵਨਾ ਰ
ਯ. ਟੁਕ ਦਮਕਾਰੀ ਜਉ ਕਰੇ- ਏਕ

ਖਿਟ ਮਾੜਾ ਸਕਾਠ ਹਰਾਵਨ ਜੇਕ
ਰ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਕਰੇ, ਤਕੜੀ ਯ. ਹਉ
ਮੈ ਭੀਤ ਕਰਾਰੀ
ਕਪਰੀ. ਗੁ. ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕੀ ਕਾ
ਮਾਇਲ ਹੋਰੇ ਤੇ ਯ. ਵੰਞਾ ਏਨੀ ਕਪ
ਕਰੋਰ. ਸੰ. ਕਰੜਾ ਯ. ਕੁਚਲ ਰੀ
ਕਰੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ
ਕਚਰਾਂ. ਦੇ. ਕਚਪਨਾ. ਕਚ, ਕਚ
ਖਰਬੂਜਾ ਕਚਰਾ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਕਲਰਾਂ. ਦੇ. ਉਖਰ. ਰੇਹੀ. ਖਾਰੀ ਮ
ਟੀ ਯ. ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ, ਕਲਰਾ ਯ.
ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ. ਕੁਮੁ ਸਾਲਗ੍ਰ
ਮਪਾਖਾਣ ਕੀ ਪੁਜਾ ਐ ਤੁਲਸੀ ਮਾ
ਲਾ ਧਾਰਨ ਕੋਹੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਮਸ਼੍ਰਣਾ
ਰੂਪ ਕਲਰਾ ਸੀਂਚਤੇ ਹੋਇਨ ਕੋਛੇ
ਡਕੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪੇ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨ
ਕਟਾਰੇ. ਦੇ. ਨੇੜੇ ਕੇ ਕਟਾਖ. ਨੇ ਕਰੇ
ਤੋਂ ਕੀ ਡਿਛੀ ਨਿਗਾਹ ਕਾ ਨਾਮ ਕ
ਟਾਖੁ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਮ ਨ ਬਾਂ
ਧਨੇ ਹੋਤ ਰਜੁ ਹੈ ਯ. ਤੇਰੇ ਮੁਧ ਕਟਾਰੇ
ਕਟਾਰਾਂ. ਦੇ. ਕਟਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਯ. ਜੇਵੜ

ਕਮਰਕਟਾਰ ਬੰਕੜਾ ਟਾ. ਕਤਾਰ	ਕਰੋਰੇ. ਦੇ. ਪੁ. ਕਰੜਾ ਯ. ਕਰੋਰੇ ਧਰ
ਪੈਜਿਸ ਸੇਕਟਾਰ ਬਨਾ	ਮਰਾਇਆ ਕੀ ਕਵਰੀ
ਕਪਰੇ. ਦੇ. ਬਸਤ, ਗੁ. ਅੰਤਹ ਕਰ	ਕਵਰੀ. ਸੀ. ਬੇਟੀ. ਗੁੱਤ ਜੈਸੇ ਸੀਤਾ
ਟਯ. ਨਿੰਦਕ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਧੋਇ	ਕਵਰੇ. ਦੇ. ਕਉੜੇ. ਕਟ ਜੈਸੇ ਅਵ
ਕਪਰ. ਪੰ. ਮੁ. ਪ੍ਰਮਿਣਘੇਰੀ ਯ. ਬੇੜੇ	ਰਸਾਦ ਸਭ ਕਵਰੇ। ਕਵਰੀ
ਨੇ ਕਪਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੇ	ਕਹਰੇ. ਗੁ. ਅਤਮੰਤ ਕੋਪ ਵਾਲਾ
ਸੁਚੇਤ, ਚਕ੍ਰ ਦੇ. ਕਾਟਨੇ ਵਲੇ ਜਨ	ਹੋਰੇ ਜੈਸੇ ਸਾਕਤ ਫਿਰਤੇ ਕਹਰੇ ਕਹ
ਕਟੇਰੇ. ਗੁ. ਕਟੇਰੇ ਯ. ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੇਰੇ,	ਕਬੋਰੇ. ਗੁ. ਕਮਲਾ ਯ. ਜਿਉਂ ਰੇ
ਕਵੂਰੀ. ਅ. ਦੇਗ. ਹਾਂਡੀ ਈਹਾਂ ਭਾ	ਕਨਕੋ ਕੋਰਾਰੀ ਚੜ੍ਹਿਓ ਕਬੋਰੇ ਹੋਤ
ਵਸੇ ਦੇਗ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਅਪਨੇ ਇਸ	ਕਰਪੂਰ. ਸੀ. ਮੁਸਕ ਕਪੂਰ ਫਿਰੇ
ਕੋਭੋਗ ਲਗਾਓ ਯ. ਮਿਸ ਮਿਲਤਾ	ਯ. ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਰੀਧਾ
ਮਸਭਰਮ ਕਵੂਰੀ	ਕਤਬੋਰੇ. ਵਾ. ਕਹਾ ਬਾਲਕ ਕਾ ਪੈ
ਕਬੀਰ. ਅ. ਬਡਾ. ਮਹਾਨ ਯ. ਹਕਾ	ਯ. ਦੁਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨ ਕਤਬੋਰੇ
ਕਬੀਰ ਕਤੀ ਮਤੂ, ਜੁਲਾਹ ਭਗਤ	ਕਲਧਾਰੀ. ਗੁ. ਸਕਤੀ ਧਾਰਣ ਕ
ਕਹਰ. ਅ. ਜਬਰਦਸਤੀ. ਜੋਰ ਕ	ਰੀ ਪੈ ਯ. ਜਿਨ ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ
ਰਨ ਯ. ਲਹੌਰ ਸਹਰ ਜਹਰ ਕਹ	ਕਲੀਦਰ. ਅ. ਅਵਧੂਤ ਯ. ਆ
ਰ. ਲਹੌਰ ਸਹਰ ਮੇਂ ਬਿਖ ਸਮਜੀ	ਉਕਲੀਦਰ ਕੇ ਸਵਾ. ਆਵੇ ਹੇ ਅਵ
ਵੇਂ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕਹਰ ਜੀਵੇਂ ਕੇ	ਪੁਤਰੂਪ ਧਾਰੇ ਕੇ ਸਵ, ਦੇ. ਬੀਦਰ ਨ
ਗਲਾ ਕਾਟਨੇ ਮੇਂ ਜੋਰ ਕਰਨ ਸਵਾ	ਚਾਨੇ ਵਾਲਾ, ਸੀ. ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਜਾਤ
ਪਹਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤਕ ਰਹਤਾ ਪੈ	ਕਥਿਲਾਰ. ਗੁ. ਕਮਲ. ਭੰਡੂ ਬਿਸੇਖ
ਕਥੁਰੀ. ਗੁ. ਕਸਤੂਰੀ ਯ. ਗਈ ਕ	ਲ ਯ. ਚੰਦ ਦੇਖ ਬਿਗਸੇ ਕਥਿਲਾਰ
ਥੁਰੀ ਗੰਧ	

ਕਰਫੇਰੇ॥੫॥ ਕਰਤਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਯ.
 ਅਸੀਖ ਖਤੇ ਕਰਫੇਰੇ
 ਕਲਿਤਰ॥੬॥ ਇਸਤੀ॥ ਕਲਤਸੀ.
 ਯ. ਪੁਤ ਕਲਿਤਰ ਲਖਮੀ ਮਾਇਆ
 ਕਤਕੇਰਾ॥੭॥ ਕਹਾਂ ਕਾ ਯ. ਕਤਕੀ
 ਮਾਇ ਬਾਪ ਕਤਕੇਰਾ
 ਕਸਤੂਰੀ॥੮॥ ਮਿਗਮਦ
 ਕਰਝਾਰ॥੯॥ ਹਾਥ ਝਾੜ ਕੇ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਯ. ਪਾਪ ਰਤ ਕਰਝਾਰ
 ਕਰਤਾਰ॥੧੦॥ ਸਿੰਦਿ ਕਰਤਾ ਯ. ਕ
 ਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤ ਕਰਣ ਖਾਲ ਕਾਪੁ
 ਨਾ ਸਚ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰ
 ਕਲਪਤਰੂ॥੧੧॥ ਕਲਪ ਬਿਛਵਤ
 ਯ. ਕਲਪਤਰੂ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰ
 ਕਲਸਹਾਰ॥੧੨॥ ਭਾਟਕ ਵਿਕਾਨਾ
 ਮ ਹੈ ਯ. ਕਲਸਹਾਰ ਤਾਸ ਗੁਣ ਜੀ
 ਪਹਾਪੁਨਾ ਕਹੁ ਕੀਰਤ ਕਲਸਹਾਰ
 ਕਜਲਝਰੇ॥੧੩॥ ਜੋ ਕੋਈ ਬਸਤ
 ਕਜਲ ਪੇਝਾਰੇ ਤਬ ਕਜਲ ਹੀਲ
 ਕਰਣੀਕਾਰ॥੧੪॥ ਨਾਮ ਜਾਗਤਾ ਹੈ
 ਪਭੂਪਕਾਮ ਕਰਨਾ ਯ. ਕਰਣੀਕਾ

ਰਸੁਰੇ ਫੁਰਮਾਈ
 ਕਰਾਂਉ ਪਰ॥੧੫॥ ਹਾਥ ਪੈਧਰੀ ਫ
 ਸਤੁ ਵਤ ਗੁਰੇ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇਪ
 ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਸੁਰੂਪ ਕੇ ਅਪਰੋਖ
 ਜਾਨ ਕਰਾਵਾ ਕਰ ਪਦ ਕੇ ਅਰਥ
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਕਰ ਪਿਤਰੇ ਕੇ ਰਿਣ ਦੇ
 ਵਨ ਕੇ ਰਿਣ ਸੇ ਉਪਰ॥ ਪਰੇ ਹੋਕ
 ਰ ਭਾਵ ਇਨ ਸਭ ਕੇ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਕਰ
 ਕੇ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯ.
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਕਰਾਂਉ ਪਰ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
 ਆ। ਵਾ ਕਰਾ ਉਪ ਲਖਣ ਹੈ ਸਭ
 ਇਵੇ ਯੋਂ ਕਾ ਯਾਤੇ ਨਿਖਲ ਇਵੇ ਯੋਂ
 ਕਾ ਦਮਨ ਕਰ
 ਕਰਮਾਡੀ ਬਰ॥੧੬॥ ਆਰੰਭੁ ਕ
 ਰ ਜੈਸੇ ਕਰਮਾਡੀ ਬਰ ਜਗਤ ਕਉ
 ਕਰਣ ਮਾਧਾਰ॥੧੭॥ ਨਿਠਾਗੇ
 ਖਲ ਇਵੇ ਯੋਂ ਕਾ ਆਸਰਾ
 ਕਵਨ ਗਤੀਰੀ॥੧੮॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਯ. ਲਾਲਨ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀਰੀ
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ॥੧੯॥ ਅਪਨੇ ਵਾਸਯੋ
 ਗਸਤ ਸੰਗ ਬਾਨ ਮੋਯ. ਕਰਤਾਰ ਪੁ

ਰਕਰਤਾਵਸੇ
 ਕਰਮਾਬਾਹਰੇ॥ ਗੁ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਦਿਕ
 ਰਮੇਸੇਹੀਨਜਨਯ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਾ
 ਬਾਹਰੇਦਰਢੋਇਨਲਹਿਨੀਧਾਵਦੇ
 ਕਲਰਸਿਰਭਾਰ॥ ਦੇ॥ ਸਿਰਊਪਰ
 ਬਾਰਬਕ੍ਰਿਯਾਕਾਬੋਝਪੈ
 ਕਲੇ॥ ਗੁ॥ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਤਰਹਯ॥ ਪਿੰਧੀ
 ਉਤੁਕਲੇਸੰਸਾਰਾਅਰਟਕੀਵਿਡੋਂ
 ਕੀਤਰਹਉਪਰਤਲੇਹੋਤੇਸੰਸਾਰ
 ਮੇਂ, ਪੰ॥ ਏਕਲੇ
 ਕਲਿ॥ ਸੰ॥ ਕਲਿਯੁਗਯ॥ ਕਲਿਕਾ
 ਤੀਰਾਜੇਕਾਸਾਈ॥ ਪੁਨਕਲਿਮੇ
 ਵੇਦਅਥਰਵਟਹੂਆ
 ਕਲਾ॥ ਸੰ॥ ਸੈਵਤੰਤ੍ਰਮੋਵਿਦ੍ਯਾਕੇਭੇ
 ਵੇਂਕਾਨਾਮਕਲਾਲਿਖਾਪੈਸੋਗੀ
 ਤਾਦਿਭੇਦਸੇਚੋਹਟਪੈਜੈਸੇਗੀਤ॥
 ਰਾਗਾਗਾਵਨ॥ ੧॥ ਵਾਦ੍ਯ॥ ਬੀਣਾ
 ਮ੍ਰਿਦੰਗਾਦਿਵਾਜੇਬਜਾਵਨੇ੨ਨਿ
 ਤ੍ਯ॥ ਨਾਚਨਾ੩ਨਾਟ੍ਯ॥ ਸਾਂਗਬਨਾ
 ਵਨੇ੪ਆਲੇਖ੍ਯ॥ ਤਸਬੀਰਾਂਲਿ
 ਖਨੀਆਂ੫ਥੇਸੇਖਕਛੇਦ੍ਯ॥ ਤਿ

ਲਕਰਚਨਾਕੀਚਤੁਰਾਈ੬ਤੰਤ੍ਰ
 ਲਕੁਸਮਬਲਿਬਿਕਾਰ॥ ਪੁਜਨਮੇਂ
 ਚਾਵਲਫੂਲੋਂਕੀਨਾਨਾਰੀਤਸੇਰ
 ਚਨਾ॥ ਪੁਸਪਾਸੁਰਣ॥ ਪੁਸਪੇਂ
 ਕੀਸਿਹਜਾਬਨਾਵਨੀ੮ਵਸਨ
 ਵਸਨਅੰਗਾਰਾਗ॥ ਵੀਵੇਂਮੇਂਬਝੇਂ
 ਮੇਂਹਸਤਾਦਿਅੰਗੇਂਮੇਂਰੰਗਕਰ
 ਨੇ੯ਮਾਣਿਭੂਮਕਾਕਰਮ॥ ਜੜ
 ਉਕਾਮਕਰਨਾ੧੦ਸਯਨਰਚਨੇਂ
 ਸੁੰਦਰਪ੍ਰਯੋਕਾਦਿਸਿਹਜਾਕੀਰ
 ਚਨਾ੧੧ਉਦਕਵਾਦ੍ਯ॥ ਜਲਤ
 ਰੰਗਾਦਿਜਲਕੇਬਾਜੇਬਜਾਵਟੇ
 ੧੨ਉਦਕਘਾਤ॥ ਜਲਥੀਭੁਨਕੀ
 ਵਿਦ੍ਯਾਐਂਜਲਕਾਤਰਨਾ੧੩
 ਚਿਤ੍ਰਾਯੋਗ॥ ਅਨੇਕਚੀਜੇਕੇਅ
 ਦਭੁਤਦੇਖਨੇਕੇਭੁਲੇਉਪਾਯ੧੪
 ਮਾਲ੍ਯਗ੍ਰਥਨਵਿਕਲਪ॥ ਹਚਬ
 ਨਾਨੇਕੀਚਤੁਰਾਈ੧੫ਸੇਖਰਾਧੀ
 ਤ੍ਰਯੋਜਨ॥ ਸਿਰਮੇਂਮਾਲਾਐਂਭੂਖਣ
 ਯੋਜਨਕਰਨੀ੧੬ਨੇਪਥਾਯੋਗ॥
 ਤੰਤ੍ਰਕਨਾਤਾਲਗਾਵਨੇਕੀਚਤੁਰਾ

ਈ ੧੭ ਕਰਣ ਪੜਭੰਗ ਕਰਨ ਕੇਤੂ
 ਖਟੇ ਕੀਰਚਨ ੧੮ ਰੀਧ ਯੁਕਿ.
 ਅਤਰ ਬਨਾਵਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧੯ ਭੂ
 ਖਟ ਯੋਜਨ. ਗਹਟੇ ਪਹਰਾਵਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੦ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀ. ਮਦਾਰੀ
 ਕੀ ਖੇਲ ਬਨਾਵਨੀ ੨੧ ਕੋਚੁਮਾਰ
 ਯੋਗ. ਕੁਚੁਮਾਰ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਅਸੁ
 ਰ ਕਾ ਲਿਖਾਨਾ ਰੂਪੇਂ ਕਾ ਜਾਹਰ
 ਕਰਨ ੨੨ ਹਸਤ ਲਾਪਵੰ. ਹਾ
 ਬਚਲਾ ਕੀ ਹਥ ਫੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ੨੩
 ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਵਿਕਾਰ ਕ੍ਰਿ
 ਯਾ. ਭੋਜਨ ਬਨਾਵਨੇ ਕੀ ਚਤੁਰਾ
 ਈ ੨੪ ਪਲਕਰਸ ਭਾਗਾਸਵ
 ਯੋਜਨੀ. ਲਵਨ ਮਿਰਚ ਵਾਲੇ ਅ
 ਮਲੀ ਅਨਾਰ ਦਾਨੇ ਆਦਿ ਕੋ ਕੇ
 ਪਾਨੀ ਐ ਪਾਰੇ ਆਦਿ ਕਰਸ ਐ
 ਐ ਖਧੀਆਂ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗ ਐ ਸ
 ਰਬ ਅਰਕੋਂ ਕਾ ਨਿਕਾਸਨ ਭਾਵ
 ਨਾਮੀ ਵੈਦਕ ਐ ਨਾਮੀ ਅੰਤਾਰੀ ੨੫
 ਸੂਚੀ ਵਾਯ ਕਰਮ. ਸੂਈ ਕੁੰਡੀ ਕਾ
 ਕਾਰ ੨੬ ਸੂਤ੍ਰ ਕੀਤਾ. ਸੂਤ੍ਰ ਸੇਲੰਟੁ

ਪੁਤਲੀ ਨਚਾਵਨ ਆਦਿ ਕ ਖੇਲ
 ੨੭ ਪਰਹੇਲਿਕਾ. ਪੜਹੇਲੀਆਂ
 ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ੨੮ ਪ੍ਰਤਿਮਾਲ
 . ਸਰਬ ਚੀਜ਼ੋਂ ਕੀ ਸਕਲ ਕਾ ਬਨ
 ਨਾ ੨੯ ਦੁਰਬਚ ਕਯੋਗ. ਜੋ ਜੋ ਚੀ
 ਜ ਕਹਨੇ ਕੋ ਕਠਨ ਹੋਤ ਕੇ ਕਹਨੇ ਕ
 ਉਪਾਯ ੩੦ ਪ੍ਰਸੂਕਵਾਚਨ ਵੂਟੇਭੀ
 ਅਖਰ ਮੇਲ ਪ੍ਰਸਤਕ ਕਾ ਸੁੰਦਰ
 ਪਾਠ ਕਰਨ ੩੧ ਨਾਟਕਾ ਖਾਯਕਾ
 ਦਰਸਨ. ਨਾਟਕੋਂ ਮੇਂ ਕਹੀ ਕਥਾ ਕ
 ਦਿਖਾਨਾ ਰਚਨਾ ੩੨ ਕਾਬਜ ਸ
 ਮਸਮਾ ਪੂਰਨੀ. ਕਵਿ ਕੀ ਸਮਰਥ
 ਪ੍ਰੀਖਾ ਹੋਤ ਕਹੇ ਨ੍ਯੂਨ ਛੰਦ ਕਾ ਪ੍ਰ
 ਰਨ ਕਰਨ ਜੈਸੇ ਅਕਬਰ ਜੀਤੀ
 ਚਾਰਦਿਸ ਲੈਕਰ ਕਰ ਸਮਾਸੇਗਾ
 ਤਹਾ ਮੇਰ ਕਿਨ ਜੀਤਯੋ ਮਾਲਾ ਕੈ
 ਸੋਫੇਰ ੩੩ ਪੱਟ ਕਾ ਵੇਤ੍ਰ ਬਾਣ
 ਵਿਕਲਪ. ਬੈਤਤੀਰ ਨਿਵਾਰਾਇ
 ਪੱਟੀਆਂ ਕਾ ਨਾਨਾ ਰੀਤਿ ਸੇ ਬਨਾ
 ਵਨਾ ੩੪ ਤਰਕੂ ਕਰਮ. ਤੱਕਲੇ ਦੇ
 ਰਨੀ ਆਦਿ ਕੋ ਸੇ ਸੂਤ੍ਰ ਐ ਬਾਣ ਕੇ ਬੰ

ਟਟੇਕੀਕਿਆ ੩੫੩੫੮. ਛਿੱਲ
 ਨੇਕੱਟਨੇਕੀਕਾਰੀਗਾਰੀ ੩੬ ਬਾਸੁ
 ਬਿਦਾ. ਮੰਦਰਰਚਨਾਕੀਕਾਰੀ
 ਗਾਰੀ ੩੭ ਰੂਪਮ ਰਤਨਪਰੀਖਾ. ਜੈ
 ਹਰੀਹੋਨ ੩੮ ਧਾਤੁਵਾਦ. ਰਸਾਯ
 ਟਵਿਦਾ ੩੯ ਮਾਟਿਰਾਗਗਾਨ.
 ਹੀਰੇ ਆਦਿਕੋਮੇਰੰਗੋਕਾਬਨਨ
 ਜਾਨਨ ੪੦ ਆਕਰਗਾਨ. ਚੀਜਾਂ
 ਕੀਖਾਣੇਕਾਗਾਨਹੋਨ ੪੧ ਬ੍ਰਿਖਾ
 ਯੁਰਵੇਦਯੋਗ. ਬ੍ਰਿਛਵੇਲਾਕੇਲ
 ਗਾਵਨੇਐਪੇਉਦਕੇਪ੍ਰਕਾਰੋਕਾਗਾ
 ਨ ੪੨ ਮੇਖਕੁੱਕਟਲਾਵਕਯੁਧਬਿ
 ਧਿ. ਮੀਛੇਕੁੱਕੜਬਟੋਰਿਓਕੀਲੜਾ
 ਈਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ੪੩ ਸੁਕਸਾਰਿਕਾ
 ਪੁਲਾਪਨ. ਤੋਤੇਮੇਨਾਕੇਪੜਾਵਨ
 ਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ੪੪ ਉਤਸਾਵਨ. ਮੰਤ੍ਰਸੇ
 ਸਤ੍ਰਕੋਉਚਾਟਨਕਰਨ ੪੫ ਕੇਸ
 ਮਾਰਜਨਕੋਸਲ. ਕੇਸਾਂਕੇਧੋਨੇਸ਼ਾ
 ਰਨੇਕੀਚਤੁਰਾਈ ੪੬ ਅਖਰਮੁਸ
 ਟਕਾਕਥਨ. ਨਾਦੇਖੇਅਖਰਐਮੁ
 ਠੀਕੀਚੀਜਬਤਾਵਨੀ ੪੭ ਮਲੇ

ਛਿਤਕਾਵਿਕਲਪ. ਮਲੇਛਵਿਦਾ
 ਜਾਨਨੀ ਸਾਯਰਾਂਬਨਾਵਨੀਆਂ ੪੮
 ਦੇਸਭਾਖਾਗਾਨ. ਦੇਸੋਂਕੀਆਂਬੋ
 ਲੀਆਂਜਾਨਨੀਆਂ ੪੯ ਪੁਸਪਸ
 ਕਟਿਕਾਨਿਮਿਤਗਾਨ. ਫੁਲੋਂਕੀਗ
 ਠੀਬਨਾਨੇਕੇਸਬੱਬੋਕਾਜਾਨਨ ੫੦
 ਯੰਤ੍ਰਮਾਤ੍ਰਿਕਾ. ਅਕਾਰਸੇਲੇਖਪ੍ਰ
 ਯੰਤ੍ਰਅਖਰੋਕਾਨਮਮਾਤ੍ਰਿਕਾਹੈਤਿ
 ਨਕੇਮੰਤ੍ਰਮਹੋਦਧਿਆਦਿਕਮੰਤ੍ਰ
 ਸਾਸਤ੍ਰਕੇਗ੍ਰੰਥੋਮੇਕਹੇਯੰਤ੍ਰੋਕਾਜਾਨ
 ਨ ੫੧ ਧਾਰਣਮਾਤ੍ਰਿਕਾ. ਮਾਤ੍ਰਿਕਾ
 ਕੇਚਿਤਮੋਧਾਰਣਕਾਪ੍ਰਕਾਰਭਾਵਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰੀਮੇਂਉਪਰਤਲੇਸੇਸਮਾਪੁਨਾਸ
 ਘਨਗੋਲ ॥ ਪਰਸਪਰਮਿਲਤਮ
 ਪਮੋਂਪੁਰੇਅਖਰਲਿਖਨੇ ੫੨ ਸੀਪਾ
 ਟੀ. ਨਾਫਟਸਕਤੇਹੀਰੇ ਆਦਿਰਤ
 ਨੋਂਕਾਚੀਰਨ ੫੩ ਮਾਨਸੀਕਾਬਾ
 ਕ੍ਰਿਯਾ. ਦੂਸਰੇਕੇਮਨਮੇਂਬਿਤਵਸੂਕੇ
 ਕਹਨੇਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ੫੪ ਕ੍ਰਿਯਾਵਿਕਲ
 ਪ. ਵੇਕਕਾਮਕਾਅਨੇਕਰੀਤਿਸੇਬ
 ਨਾਨ ੫੫ ਛਲਤਿਕਯੋਗ. ਛਲਵਿ

ਦਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹ ਅਭਿਧਾਨ ਕੋਸ
ਛੰਦੇ ਗਯਾਨ ਸਬਦੇ ਕੇ ਸਿਧ ਕਰਨੇ
ਸਹਿਤ ਤਿਨ ਕੇ ਅਰਥੇ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ
ਕਰੀਥੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਅਭਿਧਾਨ ਹੈ ਕੇਵ
ਲ ਅਰਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਕਰੀਥੋਂ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੋਸ ਹੈ। ਛੰਦੇ ਕੇ ਲਖਣ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਕ
ਰੀਥੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਪਿੰਗਲ ਹੈ ਤਿਨ ਸਭ
ਕਾ ਜਾਨਨਾ ਪੜ੍ਹ ਬਸਤ੍ਰ ਰੋਪਨ ਰੇਸ
ਮ ਪਸਮੀਨੇ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰੇ ਕੀ ਰਖਾ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਪੜ੍ਹ ਦ੍ਰੁਤ ਬਿਸੇਖ ਸਤਰੰਜ ਚੌ
ਪੜ੍ਹ ਗੰਜਫਾ ਆਦਿ ਖੇਲੋਂ ਸੇ ਜੁਏ ਕਾ
ਗਾਨ ਪੜ੍ਹ ਆਕਰਖ ਕੀੜਾ ਦੂਰ
ਗਈ ਵਸਤੁ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਲ ਸੇ
ਖੇਂਚ ਲੇਨ ੬੦ ਬਾਲ ਕ ਕੀੜਾ ਬਾਲ
ਕੋ ਕੇ ਬਿਨੋਦ ਦਾਈ ਖੇਲਨੇ ਆਦਿ ੬੧
ਬੰਨਾਯ ਕੀ ਵਿਦਯਾ ਗਯਾਨ ਗਣੇਸ
ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਲਿਖਨਾ ਵਿਦਯਾ ਕਾ
ਗਾਨ ੬੨ ਬੰਨਾਯ ਕੀ ਵਿਦਯਾ ਗਾ
ਨ ਯੁਧ ਮੇਂ ਜਯ ਕਰਤੀ ਵਿਦਯਾ ਕਾ
ਗਾਨ ੬੩ ਬੰਨਾਯ ਲਿਕ ਵਿਦਯਾ ਗਾ
ਨ ਭੂਤਾਂ ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਕੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਜਾਨਨਾ

੬੪ ਯੇ ਚੌਹਟ ਕਲਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਇਨ
ਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਚਤੁਰੇਂਗੇਤਿ ਮੇਂ ਚੜ੍ਹ ਰਹ
ਹੈ ਯਾ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਰਾਕੁਰ ਚ
ਕ੍ਰਿਆ ਅੰਸਮਾਤ੍ਰ ਬਿਭੂਤੀ ਸਮਰ
ਥਤਾਈ ਸੰਖਯਾ ਮਹੀਚੀ ਕੀ ਪਤਨੀ
ਪਿੰਗਲੋਂ ਮੇਂ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਲਘੁ ਵ
ਰਣ ਚਿਕਿਤਸਾ ਗੰਥੋਂ ਮੇਂ ਸੂਖਮ ਨਾ
ਤ੍ਰੀਯੋਂ ਸੇ ਵੇਦਿਤ ਹੁਏ ਭਾਗ ਕਲਾ ਹੈ
ਵਹੁ ਸਾਤ ਹੈ ਮਾਸਧਰਾ ਰਕੁਧਰਾ ਮੇ
ਦਧਰਾ ਕਛਧਰਾ ਮਲਧਰਾ ਪਿਤ
ਧਰਾ ਰੇਤਧਰਾ ਰਿਣ ਕੇ ਬਾਵਹਰ
ਮੇਂ ਸੂਦਕਾ ਨਾਮ ਕਲਾ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀ
ਰਜ ਨੌਕਾ ਕਪਟ ਚੰਦ ਮੰਡਲ ਕਾ
ਜੋਲਵ ਹਿੱਸਾ ਚੰਦ ਕੀ ਜੋਲਵੀ ਕਲ
ਬਾਧੇ ਘਾਟੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਏਕ ਸੀ ਬਨੀਰ
ਹਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅਮਾਵਸ ਹੈ।
ਪੰਦ ਕਲਾ ਬਢਤੀ ਘਟਤੀ ਰਹਤੀ ਹੈ
ਇਨਹੀ ਕਾ ਨਾਮ ਤਿਥੀਆਂ ਹੈ ਚੰਦ ਮਾ
ਕੀ ਬਢਨੇ ਘਟਨੇ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਕ
ਲਾ ਕਾ ਨਾਮ ਏਕਮ ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਕਾ ਦ੍ਵਿਤੀ
ਆਪੈਤੀ ਸਰੀਕਾ ਤ੍ਰਿਤੀਯਾ ਹੈ ਅੰਸੇਹੀ

ਤੀਪੁਰਣਮ ਪ੍ਰਯੰਤ ਔਰ ਹੈ ਜਿਨ
 ਕਲਾ ਕੀ ਸੁਕਲ ਪਖ ਮੇਂ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਬਿਧੀ
 ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਨ ਕੀ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਪਖ ਕੀ ਏ
 ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਲੇ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਖੀਣਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਖੀਣ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਕਲਾ ਓ ਮੇਂ
 ਪਹਲੀ ਕਲਾ ਕੋ ਅਗਨੀ ਖੀਂਚ ਲੇਤੀ
 ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਕੋ ਸੂਰਜ ਪੀਲੇਤਾ ਹੈ ਤੀਸ
 ਰੀ ਕੋ ਬਿਸ਼ਦੇਵ ਪੀਤੇ ਹੈ ਚੌਥੀ ਕੋ ਬਰ
 ਣ ਮੇਸੇ ਹੀ ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਪੀਤੇ ਜਾਤੇ
 ਹੈ ਯਾਤੇ ਅਮਾਵਸ ਕੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਹੀਂ
 ਦਿਖਾਈ ਪੜਤਾ ਜਬ ਸੁਕਲ ਪੱਖ ਕੀ
 ਏ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਪਨ ਕਰੀ ਕਲਾ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਦੇ
 ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਪੁਰਣਮ ਮੇਂ ਚੰਦ੍ਰਮੰਡਲ
 ਪੁਰਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ - ਸਤ ਪਥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
 ਮੇਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਕੀ ਖੇੜਸ ਕਲਾ ਕਹੀ
 ਹੈ - ਸਾਂਤਿ ਪਰਬ ਮੇਂ ਸੂਰਯ ਮੰਡਲ
 ਕੀ ਦ੍ਰਾਵਸ ਕਲਾ ਅਗਨਿ ਮੰਡਲ
 ਕੀ ਦਸ ਕਲਾ ਕਹੀ ਹੈਂ ਤੰਤ੍ਰੇ ਮੇਂ ਅਕਾ
 ਰ ਉਕਾਰ ਮਕਾਰ ਨਾਦ ਬਿੰਦੁ ਸ੍ਵਰੂਪ
 ਓਕਾਰ ਕੀ ਪਚਾਸ ਕਲਾ ਕਹੀ ਹੈਂ ਅ
 ਕਾਰ ਸੇ ਲੇਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਚਾਸ ਵਰਣੇ

ਮੇਂ ਵਹੁ ਬਿਤ ਰਹਤੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਪਨਿ
 ਖਦ ਮੇਂ ਪਰਮਾਤਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਖੇੜਸ
 ਕਲਾ ਕਹੀ ਹੈਂ ਸੰਗਮਾ ਉਨ ਕੀ ਯੇ ਹੈ
 ਪ੍ਰਾਣ ੧ ਸ੍ਵਾ ੨ ਬ੍ਰਹਮ ੩ ਵਾਯੁ ੪ ਤੇ
 ਜ ੫ ਜਲ ੬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ੭ ਇੰਦ੍ਰਯ ੮
 ਮਨ ੯ ਅੰਨ ੧੦ ਵੀਰਜ ੧੧ ਤਪ
 ੧੨ ਮੰਤ੍ਰ ੧੩ ਕਰਮ ੧੪ ਲੋਕ ੧੫
 ਨਾਮ ੧੬ ਅਰਥ ਇਨ ਕੇ ਅੰਸੇ ਹੈ ਸ
 ਰਬਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਅਪਨੀ ਉਪਾ
 ਧੀ ਰੂਪ ਕਲਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਮੇਂ ਸਭ ਸੇ
 ਪ੍ਰਥਮ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਸੇ ਨਿਖਲ ਪ੍ਰਾ
 ਣੀਯੇਂ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰਯੇਂ ਕਾ ਅਸ੍ਰਯ ਪ੍ਰਾਣ
 ਹਿਰਨਮ ਗਰਭ ਰਚਿਆ ੧ ਤਾਂ ਸੇ ਸਰ
 ਬ ਪ੍ਰਾਣੀਯੇਂ ਕੀ ਸੁਭ ਕਰਮੇਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਬਿਤੀ
 ਕੀ ਹੋਤੁ ਸ੍ਵਾਰਚੀ ੨ ਤਾਂ ਸੇ ਕਰਮ ਫਲ
 ਭੋਗਨੇ ਕੇ ਸਾਧਨ ਦੇਹਾ ਦਿਕੋਂ ਕੇ ਹੋਤੁ
 ਮਹਾਭੂਤ ਰਚੇ ਪ ਇਨ ਪਾਂਚੇ ਸੇ ਆ
 ਗੇ ਇੰਦ੍ਰਯ ਰਚੇ ਜਿਨ ਕੇ ਦੋ ਭੇਦ ਹੈਂ ਪਾਂ
 ਚ ਗਮਨ ਕੇ ਸਾਧਨ ਗਮਨ ਇੰਦ੍ਰਯ ਹੈਂ
 ਪਾਂਚ ਕਰਮ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰਯ
 ਹੈਂ ੮ ਤਿਨ ਕਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਸਯ ਸੰਕਲ

ਪਾਦਿ ਸੁਭਾਵੇ ਵਾਲ ਮਨ ਰਚਾ ਦਇ
 ਸਪੁਕਾਰ ਪਾਣੀਯੋਂ ਹੇਤ ਦੇਹਾਇ ਰਚ
 ਕੇਤਿਨ ਕੀ ਬਿਰਤਾ ਹੇਤ ਠੇਹੂੰ ਚਾਵ
 ਲਾਦੀ ਅੰਨ ਰਚੇ ੧੦ ਤਿਸ ਭੋਗੇ ਅੰ
 ਨ ਸੇ ਸਰਬ ਕਾਮੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਥਿਤੀ ਕਾ ਹੇ
 ਤੁ ਬਲ ਰੂਪ ਵੀਰਯ ਰਚਾ ੧੧ ਤਿਸ
 ਵੀਰਯ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀਯੋਂ ਕੀ ਪਾਪੋਂ ਸੇ
 ਸੁਧੀ ਕਾ ਸਾਧਨ ਤਪ ਰਚਾ ੧੨ ਤਪੋ
 ਸੇ ਸੁਧ ਭੁਏ ਪੁਰਖੋਂ ਹੇਤ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਸਾ
 ਧਨ ਸਾਮ ਰਿਗ ਯਜੁਰ ਅਥਰਬਣ
 ਸ੍ਵਰੂਪ ਚਾਰੋਂ ਵੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਰਚੇ ੧੩ ਤਿ
 ਨ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਸੇ ਅਗਨੀ ਹੋਤਾਇ ਸ੍ਵਰੂਪ
 ਕਰਮ ਰਚੇ ੧੪ ਤਾ ਸੇ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਫਲ
 ਸ੍ਵਰੂਪ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿ ਲੋਕ ਬਨਾਏ ੧੫
 ਲੋਕੋਂ ਮੇਂ ਬੋਲਾਨੇ ਬੈਠਾਨੇ ਆਦਿ ਕਾਮੋਂ
 ਹੇਤ ਨਨਾ ਦੇਵ ਦੰਤ ਜਗ ਦੰਤਾਇ ਕ
 ਨਾਮ ਰਚੇ ੧੬ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੇ ਹੁਏ ਅੰਤ ਕੇ
 ਉਸੀ ਮੇਂ ਯੇ ਕਲਾ ਰੂਪ ਪਦਾਰਥ ਲੇਹੇ
 ਤੇਹੂੰ ਅਧਾਰੋਪ ਅਪਵਾਦ ਸੇਇ
 ਨਵਾਰ ਪੁਰਖ ਕਾ ਜਨਨ ਹੇਤਾ ਹੈ
 ਇਸ ਲੀਏ ਇਨ ਕਾ ਨਾਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕ

ਲਾ ਹੈ ਯ. ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿ
 ਆ - ਨੇੜ ਕੀ ਪਲਕ ਲਗਨ ਮਾਤ੍ਰ
 ਸਮੇ ਕਾ ਨਾਮਾਨਿਮੇਖ ਹੈ ਨਿਮੇਖ ਕੇਤੀ
 ਸਵੇ ਹਿਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਤਤ ਪਰ ਹੈ ਤਤਪ
 ਰਕਾ ਸੋਲਵਾ ਹਿੰਸਾ ਤੁਹਿ ਹੈ ਅਠਾ
 ਰਾ ਨਿਮੇਖੋ ਕੀ ਏਕ ਕਾਸਾ ਤੀਸ ਕਾ
 ਸਾ ਕੀ ਏਕ ਕਲਾ ਤੀਸ ਕਲਾ ਕੀ ਏ
 ਕ ਘੜੀ ਦੇ ਘੜੀ ਕਾ ਮੁਹੂਰਤ ਤੀਸ
 ਮਹੂਰਤੋਂ ਕਾ ਏਕ ਦਿਨ ਇਸ ਬਿਚ
 ਰਮੇਂ ਘੜੀ ਕੇ ਤੀਸਵੇ ਹਿੰਸੇ ਕਾ ਨਾ
 ਮ ਕਲਾ ਹੈ ਗੁ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮੇਂ ਗਨ ਸ
 ਕ੍ਰੀ. ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਕ੍ਰੀ. ਰਚਨਾ ਸਕ੍ਰੀ. ਪ
 ਲਨ ਸਕ੍ਰੀ. ਸੰਹਾਰ ਸਕ੍ਰੀ. ਭੁਕ੍ਰੇ ਪ
 ਤਿਉਤਿ ਮ ਗੁਣ ਦਾਨ ਸਕ੍ਰੀ. ਨਿਖ
 ਲ ਦੋਖ ਪਾਰਿਹਾਰ ਸਕ੍ਰੀ. ਪਦਾਰਥ
 ਚਤੁਸ੍ਵੇ ਦਾਨ ਸਕ੍ਰੀ ਆਦਿਕ ਅਨੰ
 ਤ ਸਕ੍ਰੀ ਅਹੰ ਜਿਨ ਸੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪੂ
 ਰਨ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਯ. ਅਕਲ ਕਲਾ
 ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਆ ਪੁਨ ਸਰਬ ਕ
 ਲਾ ਸਮਰਥ

ਕਲਿ. ਸੰ. ਚੋਬਾਯੁਗ ਇਸ ਯੁਗ ਮੇਂ

ਨਿਖਲਜੀਵੇਂ ਕੇ ਖੋਟੇ ਸੁਭਾਵ ਅੰਧ
 ਰਮ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੋਨੇ ਕਾ ਬਰਨਨਾ ਗੰ
 ਬ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਬਨੇਂ ਮੇਂ ਗੁ
 ਰੇਂ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੇਂ ਸਭ ਸੇ ਪਹ
 ਲੇਵਾ ਮਾਝ ਸ. ੧੬ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
 ਕਲਿਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾ ਸਾਈ ਧਰਮ
 ਪੰਖ ਕਰ ਉਡ ਰਿਆ ਕੂੜ ਅਮਾ
 ਵਸ ਸਚ ਚੰਦਮਾ ਦੀ ਸੇ ਨਾ ਹੀ ਕਹ
 ਚਕਿਆ ਇਤਿਆ ਦਿ ਵਾ. ਆ.
 ਸ. ੧੩ ਮੇਂ ਕਲਿਜੁਗ ਰਬ ਅਗ
 ਨਿਕਾ ਕੂੜ ਅਭੇ ਰਬ ਵਾਹ। ਵਾ.
 ਬਿਹਾ. ਸ. ੨੦ ਕਲੀ ਅੰਦਰ ਨਾਨ
 ਕਾ ਜਿਨ ਦਾ ਅਉਤਰਾ ਪੁਤ ਜਿਨੁ
 ਰਾਧੀ ਜਿਨੁ ਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿਨ ਦਾ ਸਿ
 ਕਦਾਰ। ਧ. ਮ. ੧ ਸ. ੮ ਕਾਲ ਨਾ
 ਹੀ ਜਗ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਤ ਕਾ ਵਧਾ
 ਥਾਨ ਜਗ ਭਰਸੁ ਹੋਏ ਰੂਬਤਾ
 ਇਵ ਜਗ। ਵਾ. ਸਾ. ਸ. ੧੪ ਕ
 ਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜ ਹੋਇਆ
 ਮੁਰਦਾਰਾ ਕੂੜ ਬੋਲ ਬੋਲ ਭੋਕ
 ਟਾ ਚੁਕਾ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰ। ਵਾ. ਮ.

ਸ. ੨੨ ਨਉ ਫਕੀਰੇ ਪਾਤਸਾਹ
 ਮੂਰਖ ਪੰਡਤ ਨਾਉ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾ
 ਉ ਪਾਰਖੁ ਏਵੇ ਕਰੇ ਗੁਆਉ। ਇ
 ਲਤ ਕਾ ਨਾਉ ਚੋਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ
 ਬਾਉ। ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਣੀਏ
 ਕਲਿਕਾ ਏਹ ਨਿਆਉ। ਰਾ.
 ਮ. ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਸ. ੧ ਸੋ
 ਈ ਚੰਦ ਚੜੇ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀ
 ਅਰਭ ਪਤ ਰਹੇ। ਸਾਧ ਰਤੀਸ
 ਪਵਨ ਸੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ
 ਬਾਂਵ ਕੈ ਸੇ। ੧। ਜੀਵਨ ਤਲਬ
 ਨਿਵਾਰਾ ਹੋਵੇ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰੇ ਧਿ
 ਕਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰ। ੧
 । ਰਹਾਉ। ਕਿਤੇ ਦੇਸ ਨ ਆਇ
 ਆ ਸੁਣੀਏ ਤੀਰਥ ਪਾਸ ਨ ਬੈਠ
 । ਇਤਿਆ ਦਿ ਪਾਠ ਸੇਲੇ ਫਿਰਓ
 ਲਾਮਾ ਮਿਲੇ ਤਈ। ਪਾਠ ਸੇ ਬਰ
 ਨਨਕੀਆ ਹੈ। ਕਲਿ ਕੇ ਅਧਿਕ
 ਸੁਭਾਵੇਂ ਕਾ ਬਰਨਨ ਕਲਕੀ ਅ
 ਵਤਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਵਿਖੇ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰੰਥ
 ਜੀ ਮੇਂ ਕੀਆ ਹੈ। ਪੁਨ ਮਹਾਭਾਤ

ਤੁਥਰ ਪਰਬਰੇ ੧੯੦ ਏਕੋਜੈ ਨੇਥੇ
 ਅਧਾਯ ਮੋ ਸਪਸ ਲਿਖਾ ਯੋਗੁ
 ਗਵਤ ਕੇ ਦ੍ਵਾਦਸ ਸਕੰਧ ਕੇ ਦੂਸ੍ਰੇ
 ਅਧਾਯ ਮੋ ਲਿਖਾ ਹੈ ਔਰ ਯੁਗੋਂ
 ਸੇ ਇਸ ਦੋਖੀ ਕਲਿ ਮੇਂ ਏਤਾ ਬਿਸੇ
 ਖ ਹੈ ਇਸ ਮੇਂ ਸਰੀਰ ਸੇ ਕਰੇ ਹੀ ਪਾ
 ਪਲਗਤੇ ਹੈਂ ਮਨ ਸੇ ਚਿਤ ਵੇ ਨਹੀਂ
 ਲਗਤੇ ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ ਨਾਮ
 ਲੇਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਇਸ ਮੇਂ ਗਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਜਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ. ਕਲ ਕੀ ਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਚਾਨਣ ਸੰਸਾਰਾ ਪੁਨ ਸਤ
 ਜੁਗ ਸਤ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦ੍ਵਾਪਰ ਪ੍ਰ
 ਜਾ ਚਾਹਾ ਤੀਨੋਂ ਯੁਗ ਤੀਨੋਂ ਵਿਭੇ
 ਕਲਿ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ. ਬਿ
 ਲੁ ਪੁਰਾਣ ਅਗਨਿ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਤ
 ਬਾ ਭਾਗਵਤ ਦ੍ਵਾਦਸ ਸਕੰਧ ਕੇ ਤੀ
 ਸਰੇ ਅਧਾਯ ਮੋ ਜਾਹੀ ਕਲਿ ਯੁ
 ਗ ਕੇ ਦੋਖੋਂ ਕੇ ਨਾਸ ਕੇ ਉਪਾਇ ਲਿ
 ਖੇ ਹੈਂ ਸਕੰਧ ਪੁਰਾਣ ਮੋ ਲਿਖਾ ਹੈ
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾਯ: ਕਸ਼ਿਤ ਨਰੇਤ
 ਦਤਿ ਭੂਤਲੇ ਤਸਮ ਸੰਕੀਤੀਨ ਦੇ

ਵ ਪਾਪੰਯਾਤਿ ਸਹਸ੍ਰਧਾਯਹ ਗੁ
 ਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿ
 ਮਰਨ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਾ ਜਾਨੇ
 ਪੁਨ ਕਲਿ ਮੇਂ ਏਤਾ ਔਰ ਬਿਸੇ
 ਖ ਹੈ ਔਰ ਕਾ ਕੀਆ ਪਾਪ ਔਰ ਕੋ
 ਨਹੀਂ ਲਗੇ ਜੈਸੇ ਸਤ ਯੁਗ ਮੇਂ ਪਾਪੀ
 ਸਾਬ ਬੋਲਨੇ ਸੇ ਤੇਤਾ ਮੇਂ ਪਾਪੀ ਕੇ ਦੇ
 ਖਨੇ ਸੇ ਦ੍ਵਾਪਰ ਮੇਂ ਪਾਪੀ ਕੋ ਅੰਨ ਦੇ
 ਨੇ ਸੇ ਪਾਪ ਲਗਤਾ ਬਾਯਾਹੀ ਤੇਇ
 ਸ ਮੇਂ ਦੰਡ ਕਮ ਹੈ ਪੁਰਬ ਯੁਗੋਂ ਵਤ
 ਦੇਸ ਗਾਊ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਕੜੇ ਜਾਤੇ
 ਸੋਈ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਅਹਿ ਕਰ ਕਰੇ ਸੁ
 ਅਹਿ ਕਰ ਪਾਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਏ
 ਕਿਸੇ ਕੇ ਬਾਇ

ਕਲੀ.੦ ਦੇ. ਕਲਿ ਯੁਗ ਮੇਂ ਯ. ਕਲੀ
 ਅੰਦਰ ਨਾਨਕਾ ਜੀਨ ਦਾ ਅਵਤਾਰ
 ਰ, ਕਲ ਯੁਗ ਕੇ ਯ. ਨਹਿ ਦੇਖ ਬਿ
 ਆਪੇ ਕਲੀ, ਨ ਖਿੜਿਆ ਫੂਲ,
 ਪੰ. ਏਕਲੀ, ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਾਲੀ ਤੁਕ, ਕ
 ਕਲ.੦ ਦੇ. ਸਕੂੀ ਯ. ਜਿਨ ਕੋ ਲੀਧਾਤੁ
 ਲਰਖੀਧਾਰ, ਲੜਾਈ ਯ. ਹੇਕਲ

ਮੂਲ ਕਰੋਧੀ-ਹੇਲ ਨਾਈ ਕੇ ਮੂਲ ਕੋ
 ਪ। ਸੀ. ਕਲਹ, ਸੀ. ਮੀਠੀ ਅਸਫੁਟ
 ਅਵਾਜ ਜੈਸੀ ਕਪੋਤ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ, ਵ
 ਰਤਮਾਨ ਦਿਨ ਕਾ ਸਮੀਪੀ ਅਰਲਾ
 ਪਿਛਲਾ ਦਿਨ ਯ. ਚਲਣ ਅਜਕਿ
 ਕਲ, ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭੁਟ
 ਯ. ਕਵਿ ਕਲ ਸੁਜਸ ਗਾਵਉ ਗੁਰਨ
 ਨਕ, ਕਲ ਸੁੰਦਰ ਯ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਧਾਰੀ
 ਕਜਲ. ਸੀ. ਅੰਜਨ ਮਾਤ੍ਰ, ਦੀਵੇ ਕੀ ਮ
 ਸੀ ਕਾ ਅੰਜਨ ਯ. ਕਜਲ ਰੇਖਨ ਸਾ
 ਦਿਆ, ਮੇਘ ਸਮਾਮ ਰੰਗ ਕਾ, ਕਾਹੂ
 ਜਾਤਿ ਕੀ ਮਛੀ, ਦੀਵੇ ਕੀ ਮਸੀ
 ਕਬੂਲ. ਅ. ਅੰਗੀਕਾਰ ਯ. ਸਾਹਬ
 ਕਉਲਾ. ਦੇ. ਲਛਮੀ ਕਰੇ ਕਬੂਲ
 ਯ. ਸੇਵੇ ਚਰਣ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ਪੁਨ
 ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ। ਕਮਲ ਸੀ
 ਕਮਲ. ਸੀ. ਪੰਕਜ. ਕੋਲ. ਪਦਮ ਕੀ
 ਜਲ ਕੋ ਅਲ ਭੂਖਿਤ ਕਰਨੇ ਜੇ ਨਾਮ
 ਕਮਲ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਸ ਜੈਸੇ ਪੰਚ ਕਮਲ ਕ
 ਰਜੇਵਨ ਲਾਗੇ
 ਕਮਲਾ. ਸੀ. ਲਖਮੀ ਦੇ. ਸੁਦਾਈ. ਬਾ

ਉਲਾ ਯ. ਕੁਟੀਬ ਦੇਖ ਬਿਰਾਸੈ ਕਮ
 ਕਮਾਲ. ਅ. ਕਬੀਰ ਕਾ ਲਾਜਿਉ
 ਪੁਤ ਯ. ਬੂਝਾ ਬੰਸ ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪ
 ਜਿਉ ਪੁਤ ਕਮਾਲ ਵਿਕਰੇ ਸੁਕ ਕਰੂਲੇ
 ਕਰੂਲੇ. ਗੁ. ਕਾਠ ਤੁਲਾ ਕੋਠੇ ਰੋਯ
 ਕਉਲ. ਗੁ. ਗ੍ਰਾਸ. ਕੋਰ. ਬੁਰਕੀ, ਦੇ.
 ਕਮਲ. ਪਦਮ, ਅ. ਬਚਨ ਯ. ਪੁਤੀ
 ਕਉਲ ਨ ਪਾਲਿਓ
 ਕਉਲੇ. ਗੁ. ਕਢਤੀ ਹੈ
 ਕਪਾਲ. ਸੀ. ਸਿਰ ਕਾ ਉਪਰਲਾ ਪਾਸ
 , ਬਰਤਨ ਕਾ ਠੀਕਰਾ
 ਕਪਲ. ਸੀ. ਸੰਖਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਕਠਤ,
 ਦੇਵਹੁਤੀ ਜੇ ਕੁਦਮ ਰਿਖਿਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਪਾਲੀ. ਗੁ. ਕਪਾਲ ਕੇ ਭਾਰ ਖੜੋਹੇ
 ਨ ਜੈਸੇ ਕਪਾਲੀ ਆਸਨ
 ਕਵਲ. ਦੇ. ਕਮਲ ਯ. ਕਵਲ ਫੁਲੇ
 ਆਕਾਸ-ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਦੇਵ ਗੁਣ
 ਹਿੰਦੇ ਆਕਾਸ ਮੇਂ ਫੁਲੇ ਹੈਂ, ਲਛਮੀ
 ਯ. ਕਵਲ ਛਪਾਇਆ-ਲਛਮੀ
 ਕੋ ਤੇਰੇ ਮੇਂ ਲੈ ਕਰਦੀਆ ਹੈਵ ਕਮ
 ਲ ਮੇਂ ਤੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਛਪਾਯਾ ਹੈ

ਕਲਕਲੀ॥ ਗੁ॥ ਮੱਟੀ ਕਯ॥ ਜੋ ਮਦਦੇ
ਇਕਲਾਲੀਰੇ

ਕਰਾਲ॥ ਸੀ॥ ਭੁਯੀਕਰ ਜੈਸੇ ਤਿਨ ਦੀ
ਸੈ ਮੁਖਕਰਾਲ, ਸਰਾਬ ਨਿਕਾਸੇ
ਵਾਲੀ ਜਾਤਿ ਬਹੁਤ ਸੇਲੋਗ ਇਨਮੇਂ
ਨਹੀਂ ਭੀ ਨਿਕਾਸਤੇ ਹੈਂ

ਕਰਲਾ॥ ਗੁ॥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ॥ ਕਹਨਕ
ਹਾਵਨ ਇਹ ਕੀਰਤ ਕਰਲਾ

ਕੜੀਆਲ॥ ਗੁ॥ ਲੋਹਾਲਗਾਮਕਾ
ਯ॥ ਕੜੀਆਲ ਮੁਖੇ

ਕਸੀਮਲ॥ ਗੁ॥ ਮੋਹ॥ ਮੂਰਛ, ਪਾਪ
ਯ॥ ਸ਼ਰਹਿ ਕਸੀਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂ
ਆ॥ ਕਸਮਲ ਸੀ॥

ਕਰਤਲ॥ ਸੀ॥ ਹਾਥ ਕੀ ਤਲੀ ਪੈ ਯ॥
ਨਦ ਨਿਧ ਕਰਤਲ ਤਾਕੇਰੇ

ਕਲਮਲ॥ ਗੁ॥ ਕਲਜੁਗ ਮੇਂ ਪਾਏਂ
ਸੈ ਮੇਲੀ ਯ॥ ਕਲਮਲ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ

ਕਲਵਾਲੀ॥ ਗੁ॥ ਮੱਟੀ ਯ॥ ਕਲਕ
ਲਵਾਲੀ ਕਾਮ ਮਦ-ਕਲਿਜੁਗ ਕੀ
ਕ੍ਰਿਆ ਮੱਟੀ ਹੈ

ਕਲਕਾਲੀ॥ ਗੁ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕੀ ਕ੍ਰਿ

ਯਾ ਪਾਪ ਵਾਲੀ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਜਹਾਂ ਰੀਝੋ
ਮੇਂ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਬਰਨਨ

ਕੀਆ ਹੈ ਯ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਕਾਲੀ

ਕਰਹਲਾ॥ ਗੁ॥ ਹੱਲਾ ਕਰ॥ [ਕਾਂਢੀ

ਧਾਈ ਕਰ ਯ॥ ਕਰਹਲਾ ਮਨ ਪਰ

ਦੇਸੀਆ, ਦੇ॥ ਮਾਰ॥ ਉਂਟ ਯ॥ ਕਰਹ

ਲਬੇਲ ਦੀਝਾਈ॥ ਪੁਨ ਬੇਲ ਬਾ

ਲਹ ਕਰਹਲਾ

ਕਲਮੂਲ॥ ਗੁ॥ ਹੇ ਕੋਪਤੂ ਕਲਹਕ

ਮੂਲ ਹੈ ਯ॥ ਹੇ ਕਲਮੂਲ ਦੋਖੀ

ਕਵਿਕਲ॥ ਦੇ॥ ਮਿ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਜਸ

ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕਲ ਭੁੱਟ ਯ॥ ਕਵਿਕ

ਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤਨੇ

ਕਚੀਚੋਲੀ॥ ਵਾ॥ ਕਾਮਕਰੋਧਾਦਿ

ਦੋਖੋਂ ਵਾਲੀ ਮੰਦਦੋਹ ਯ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ

ਕੀ ਕਚੀਚੋਲੀ॥ ਬਾਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਕਾਮ

ਕਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲ ਆਏ

ਕਰਕਰਤਾਲ॥ ਵਾ॥ ਹਥੋਂ ਕੀ [ਪਾਇ

ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਭ ਜੀਵੇਂ ਨੇ ਤਾਲ ਕਰੀ ਹੈ ਯ॥ ਕ

ਰਕਰਤਾਲ ਪਾਪ ਵਜਨੈ ਨਹੁ॥ ਹਥੋਂ ਕੀ

ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੀਵੇਂ ਨੇ ਤਾਲ ਕਰੀ ਹੈ ਨੇੜੋਂ ਕੀ ਪਾਪ

ਵਜਨੈ ਕਰੀ ਹੈ

ਕਪਰੇਬਾਰੇਵਾਲੀ॥ ਵਾ॥ ਪੰਖਸਰੂ
ਪਸੁਪੇਦ ਬਸਤ੍ਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁੰਜ
ਕਵਿ॥ ਸੰ॥ ਗਦਪਦਸਰੂਪ ਬਾਣੀ
ਬਨਾਨੇ ਵਾਲਾ॥ ਖੁਲੀ ਰਾਨਾ ਕਾਨ
ਮਗਦਪ ਹੈ॥ ਛੰਦੇ ਮੇਂ ਬਨਾਈ ਕਾਨਾਮ
ਪਦ ਹੈ॥ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ ਇਨਕੇਨਾਮ ਨਜਰ
ਨਜਮ ਹੈ॥ ਕਵਿ ਕਾਨਾਮ ਸਾਯਰ ਹੈ, ਪੰ
ਕਵੇ॥ ਗੁ॥ ਕਵਿ ਜਨਾਪਸੇ॥ ਯ॥ [ਤਿਤ
ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਨਿ ਹਾਮਨਾ
ਕਰਵੇ॥ ਦੇ॥ ਟੂਟੀ ਵਾਲੇ ਮੇਂ [ਮਦੁਖ ਭਰੇ
ਟੀ ਕੇਵਰਤਨ ਮੇਂ ਯ॥ ਕਾਚੇ ਕਰਵੇ ਰ
ਹੇਨ ਪਾਨੀ, ਕੋੜੇ ਜੈਸੇ ਕਰਵੇ ਭੇਖ ਜ
ਕਹ ਜਾਵੇ॥ ਦੇ॥ ਕਹ ਕਰਨਿ [ਬਿਨ ਪੀਏ
ਸੰਕਚਲੇ ਜਾਵੇ ਯ॥ ਕਹ ਦੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕ
ਹ ਜਾਵੇ॥ ਕਹਨੇ ਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹੇ ਕਹੇ ਐ ਕਹ
ਕਹ ਕੇ ਨਿਸੰਕਚਲੇ ਜਾਵੇ [ਦਨ

ਕਰਣਪਲਾਵ॥ ਗੁ॥ ਬਿਰਲਾਪ॥ ਰੁ
ਕੜ॥ ਪੰ॥ ਅਗਨਿ ਕੇ ਤਾਊ ਸੇਤ ਪਤਪ
ਕੇ ਬੋੜਾ ਹੋ ਜਾਨਾ, ਅਰਥਾਤ ਦੁਖੀ
ਹੋਨਾ, ਕਸਕੇ ਯ॥ ਕੜ ਬੰਧਨ ਬਾਧਿ
ਕਪੜ॥ ਦੇ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਯ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ [ਓ

ਸੁਗੰਧਤਨ ਮਠਦਨ ਮਾਲਨਾ॥ ਕਰਪ
ਕਬਾੜਾ॥ ਦੇ॥ ਕੁੜਾ॥ ਕੁਤਵਾਰ [ਟਸੀ॥
ਯ॥ ਕੁੜ ਕਬਾੜਾ - ਸੁਰੂਪ ਕੁੜਾ ਅ
ਕਉੜਾ॥ ਪੰ॥ ਕੜਵਾ॥ ਕ [ਰਥਾਤ ਗੱਪਾਂ
ਦੁਯ॥ ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ
ਕਰ ਜੋੜ॥ ਵਾ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕੇ ਯ॥ ਕਰ
ਜੋੜ ਨਾਨਕ ਦਾਨ ਮਾਰੇ
ਕਸੀ ਭੜੇ॥ ਦੇ॥ ਸਿ॥ ਅਗਨਿ ਕੇ ਭਾਵ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਅਗਨਿ ਕੇ ਯ॥ ਹ
ਬਨ ਲਾਇ ਕਸੀ ਭੜੇ ਜਲ ਜਾਸੀ ਚੋਲ
- ਕਾਚੀ ਬੰਦਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਨਸੀ ਹੁੰਦੀ
ਨਕੀ ਕਛੀ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਯਹ ਨਾਮ ਆਗ
ਕਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ॥ ਤਬ ਕਾਠੀਆ ਵਾੜ ਮੇਂ
ਕਮਾਇ ਅੜੇ॥ ਪੰ॥ ਕਮਾਏ ਯ॥ ਦਿਨ
ਰਾਤ ਕਮਾਇ ਅੜੇ

ਕਾ

ਕਾਊ॥ ਪੰ॥ ਕਾਗ ਯ॥ ਅਨਦਿਨ ਬਿਲ
ਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਦੇ ਘਰ ਕਾਊ॥ ਪੁਨਾ ਪਿ
ਛੇ ਪਤਲ ਸਾਦਿ ਅਹੁ ਕਾਊ
ਕਾਗਊ॥ ਦੇ॥ ਕਾਗ ਸੇ ਯ॥ ਕਾਗਊ ਹੋ

ਇਨਉਜਲਾ-ਜੈਸੇ ਕਉਆਜਲ
 ਨਵਨੇਸੇਸੁਕਲਨਹੀਹੋਤਾਤੈਸੇ
 ਮੇਲੇਮਨਵਾਲਪੁਰਖਕਾਹੁਭੇਖਧ
 ਰਨਾਦਿਕਮੇਸੇਸੁਧਨਹੀਹੋਤਾ
 ਕਾਯਉੰਗੁ.ਸਰੀਰਯ.ਕਾਯਉਦੇ
 ਦਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲ-ਕਾਯਵਿਖੇ
 ਦੇਟਈਸੁਰਹੈਕਾਇਆਦੇਵਕਾਮੰ
 ਕਾਟਿਓੰਦੇ.ਕਾਇਆ. [ਦਰਦੇਵਲਹੈ
 ਵਡਿਆਯ.ਸਿਵਕੇਬਣਸਿਰਕਟਿ
 ਕਾਸਿਉੰਦਾ.ਕਿਸਪਾਸਯ.ਇਹ] ਓ
 ਦੁਖਕਾਸਿਉਕਹੋਰੀ
 ਕਾਂਢਿਆੰਗੁ.ਕਹੀਦੇਪੈਯ.ਸੇਵ
 ਕਸੇਈਕਾਂਢਿਆ-ਕਹਦਾਪੰਜਾਬੀ
 ਸੇਕਾਂਹਦਾਹੋਤਾਸੇਕਾਂਢਬਨਗਯਾ
 ਹੈਜੈਸੇਦਾਰੜੀਸੇਢਾਢੀ
 ਕਾਢੀਆੰਗੁ.ਕਹੀਦੀਹੰਯ.ਭੀ
 ਤਿਹੰਜੀਕਾਢੀਆ
 ਕਾਢੀਐੰਪੰ.ਨਿਕਾਸੀਦੇਪੈਯ.ਜਗ
 ਮਹਿਉਤਮਕਾਢੀਐੰਗੁ.ਕਹੀਦਾ
 ਹੈਪੁਰਖਯ.ਸਚਸੁਹਾਵਕਾਢੀਐ
 ਕਾਇਆੰਪੰ.ਦੇਹਯ.ਤੂਕਾਇਆ

ਮੇਰੁਲਦੀਦੇਖੀ,ਪਰਮਾਤਮਰੂਪਸੁ
 ਧਦੇਹਯ.ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁਇਨੇ
 ਕਾਲਿਆੰਦੇ.ਚੋਰਾਂਕੇਅ [ਕੀਢਾਲ
 ਰਬਤਖੋਟੇਪੁਰਖੋਕੇਯ.ਕਾਲਿਆ
 ਕਾਲੀਆੰਗੁ.ਕਲਪਨੇ [ਕਾਲੇਵੰਨ
 ਵਾਲੇਭਾਵਦੁਖੀਕਰਨੇਵਾਲੇਕੇਯ.
 ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਬਿਦਾਰੇ-ਸੰਤੋ
 ਕੀਰਛਾਹੇਤਸੰਤੋਕੇਨਿੰਦਕਕੋਪਿ
 ਈਪੈਪਟਕਤਾਹੈ.ਸੰਤਕੇਲੀਏਕੇ
 ਬਾਨਸੰਤਕਾਲੀਆਗਤਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
 ਕਾੜਿਆੰਦੇ.ਬਹੁਤਪਕਾਇਆ] ਹੈ
 ,ਸਭੀਤਪਜੈਸੇਮਿਟੇਸਭਕਾੜਿਆ
 ਕਾਪੜੀਆੰਗੁ.ਗੋਰੂਏਕਪੜੇਪ
 ਹਰਤੀਰਬਯਾਝਾਕਰਨੇਵਾਲੇਕਿ
 ਸਤੀਨਿਰਧਨਗਿਸਤੀਕੋਤੀਰਬ
 ਯਾਝਾਹੇਤਗੋਰੂਏਕਪੜੇਕੀਬਿਧਿਧ
 ਰਮਸਾਥੁੰਮੇਲਿਖੀਹੈ.ਜੈਸੇਬਿਧਾਯ
 ਕਾਪਟੀਬੇਸੀ-ਭੁਕੀਛੋਡਤੀਰਬ
 ਯਾਝਾਕੋਮੁਖਸਮਝਨੇਵਾਲੇਜਨੇ
 ਕੀਨਿੰਦਾਹੈਯ.ਕਾਇਕਾਮੰਰੁਲਕਾ
 ਪੜੀਆਰੇਅਠਸਠਕਾਇਫਿਰਹੀ

ਕਾਲਕੀਨਿਆਂ ਗੁ. ਮਿਤੁ. ਮੋਤਯ.
ਕਾਲਕੀਨਿਆ ਗੁਸਤੋ-ਮਿਤੁ ਮਹਾ
ਕਾਲਕੀ ਪੁਤੀ ਪੈ। ਇਸਲੀਏ ਨਮਕ
ਲਕੀਨਿਆ ਪੈ। ਕਾਲਕੀਨਿਆ ਸੀ.

ਕਾਈ. ਪੰ. ਕੋਈ ਯ. ਤਉ ਤਨ ਕਾਈ ਕੋਰ
-ਤੇਰੇ ਤਨ ਮੇਂ ਕੁਛ ਆਬਿਬੇ ਕਰੂਪ ਅੰਧ
ਪਨਾ ਪੈ, ਜਲ ਕੀ ਮੇਲ ਯ. ਮਿਟੇ ਨ ਕੁਮ
ਕੀ ਕਾਈ. ਬਿਨਾ ਗਯਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਟਤੀ
ਮਨ ਕੀ ਸੰਸਯਾਦਿ ਰੂਪ ਮੇਲ

ਕਾਇ. ਪੰ. ਦੇਹ. ਸਰੀਰ. ਕਾਯ ਸੀ, ਕਿ
ਸੇਸੇ ਯ. ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤ ਨ ਮਿਲੇ
ਕਾਇ-ਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਤੂ ਕਿਸੇ ਜੁਗ
ਤਿਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ, ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਯ.
ਕਾਇ ਮੋਹ ਮੋਹੀ-ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੋਹ ਨੇ
ਕਾਲਹਈ. ਗੁ. ਕਾਲਕੀ ਮੋਹ ਲਈ ਪੈ

ਹਤੀ ਯ. ਫਿਰ ਫਿਰ ਕਾਲਹਈ
ਕਾਂਸੀ. ਸੰ. ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ. ਬਨਾਰਸ
ਯ. ਤੂ ਬਾਮਨ ਮੇਂ ਕਾਂਸੀ ਕਾ ਜੁਲਹਾ,
ਦੇ. ਕਾਂਸੀ ਧਾਤੁ ਜੋ ਤਾਬੇ ਮੇਂ ਕਲੀ ਮਿ
ਲ ਬਨਤੀ ਪੈ, ਕਾਂਸਮ ਸੰ. ਯ. ਕਾਂਸੀ
ਫੂਟੀ ਪੰਤਤ ਧੁਨਿ ਕਹ ਸਮਾਈ

ਕਾਸੇ. ਠਾ. ਖਾਣੇ ਕੋ ਪਾਤ ਯ. ਲੱਕੀਕ
ਸੇ ਹੱਥੀ ਫੁਮਟ, ਕਾਸਾ ਯ. ਕਰਕ
ਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ

ਕਾਬਸ. ਢਾ. ਕਿਆ ਅਧੀਨ ਪੈ ਭਾਵ
ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਯਹ ਕਾਕੂ ਕਤੀ ਪੈ

ਕਾਲਗੁਸ. ਗੁ. ਕਾਲਕੇ ਗੁਸੇ ਯ.
ਪਰੇ ਕਾਲਗੁਸ ਕੁਆ

ਕਾਲਰਲਾਦਸਿ. ਢਾ. ਪਦਾਰਥੋਂ
ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਹੇ ਜੀਵੇਂ ਤੁਮਨੇ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਰੇ
ਹੀ ਰੂਪ ਮੰਦ ਵਸਤੁ ਲੱਦੀ ਪੈ ਯ. ਕਾ
ਲਰਲਾਦਸਾਇ ਚਰਜ ਕਾਹੇ

ਕਾਹੇ. ਦੇ. ਪੂ. ਕਿਆ ਪੈ ਯ. ਤਾਕੋ ਆ
ਕਾਹੇ. ਦੇ. ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਯ. ਕਾਹੇ ਪੁਤ
ਸ਼ਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗ ਬਾਪ, ਕਿਉ ਨ
ਹੀ ਯ. ਬਾਹਰ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ. ਜਬ ਤੂ
ਹੀ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਬਸੇ ਪੈ

ਕਾਹ. ਦੇ. ਕਿਆ ਯ. ਬਹੁ ਕਹੀਏ ਕਾ
ਹ, ਕਿਸ ਕੋ ਯ. ਬੂਤ ਮੁਏ ਨੌਕਾ ਮਿ
ਲੇ ਕਹੁ ਕਾਹ ਚੜਾਵੇ, ਕਾਹੀ ਘਾਸ
ਯ. ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਫੂਲੇ

ਕਾਹੂ. ਦੇ. ਕਿਸੇ ਕੋ ਯ. ਕਾਹੁ ਕਾਜਨ ਆਵ
ਜਮਾਇਆ

ਕਾਪਹੁੰਦੇ. ਕਿਸਪਾਸਜੈਸੇਕਾਪਹੁਕ
ਹੋਅਰਦਾਸ

ਕਾਢੀਅਹੁੰਗੁ. ਕਹੀਦੇਪੈਂਨਿਕਾਸੀ
ਦੇਪੈਂਯ. ਜਗਮਹਉਤਮਕਾਢੀਅਹ

ਕਾਰਗਾਹੁੰਫਾ. ਕਾਰਖਾਨਾਮਾਡ, ਜੁ
ਲਾਹੇਕਾਕਪੜਾਸੁਨਨੇਕਾਰਿਕਨ
ਯ. ਕਾਰਗਾਹਤੋਰੀ. ਭਾਵਜਬਪੰਚ
ਕੋਸਰੂਪਕਾਰਖਾਨਾਦੂਰਕੀਆ

ਕਾਬਲਹੁੰਦੇ. ਕਾਬਲਸਹਰਸੇਯ.
ਪਾਪਕੀਜੰਦਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆ
-ਬਾਕਰਹਿੰਦਮੇਅਤਾਹੁਆਮਨੇਮੁ
ਗਲਕੀਫੈਜਮਹਪਾਪੀਯੋਂਕੀਜਨੇਤ
ਲੇਕਰਕਾਬਲਸੇਆਇਆਜੇਅਧਰ
ਮਕੀਸਾਦੀਆਂਹੋਤਲੋਠੋਂਕੀਜੋਰੀਐ
ਰਤਾਂਕਾਦਨਮਾਗਤਾਅਰਬਾਤੁਬੋਸ

ਕਾਢਕੁਆਹੁੰਦਾ. ਕਹਨੇਵਾ ਤਬਾ
ਲਾਪੈਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਸੀਬੀਧੀਉਪਦੇਸਕੇ
ਤਿਨਕੇਮੈਂਚਰਨਧੋਕਰਪੀਵਾਂਯ. ਮ
ਤਨੀਕਾਢਕੁਆਹਪਾਉਧੋਵੰਦੋਪੀਵ
ਸਾ. ਜੋਮਹਾਤਮਾ ਮਤਨੀਕੇਕਾਢ
ਕੁ. ਕਹਨੇਵਾਲੇਆਹੁੰਤਿਨਕੇ

ਮੈਂਚਰਨਧੋਕਰਪੀਵਾਂਯਮੇਰੀਭਾ
ਕਾ. ਦੇ. ਕੋਈਯ. ਕਾਵਿਰਲੀਵਨਪੈ
ਜਾਇਵੁਠੀ, ਕੁਛਯ. ਜੇਕਾਪਾਰਵ
ਸਾਇ, ਦਾਯ. ਸੁਠੇਕਾਮੁਲਏਕਦੁ
ਕਾਕੀ. ਦੇ. ਕਿਸਕੀਯ. ਕਾਕੀਗਾਣ
ਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੇਕਵਨਪੁਰਖ
ਕੀਜੋਈਪੰ. ਲੜਕੀ

ਕਾਰੁਕੁੰਸੀ. ਕਾਰੀਗਾਰ

ਕਾਰੁਕੁੰਸੀ. ਕਰਤਾਕਰਮਕਰਟਤ
ਸੰਪ੍ਰਦਾਨ੪ਅਪਾਦਾਨ੫ਅਧਿਕ
ਰਣ੬ਇਨਖਟਕਾਰਕੇਮੇਂਧਾਤੁਯੋਂ
ਸੇਪਰੇਪ੍ਰਤਾਯਹੋਤੇਪੈਂਬਹੁਤਨਾਮੇਂ
ਕੇਅਰਬੋਮੇਂਕਰਤਾਕਰਣਾਦਿਅਰ
ਬੋਮੇਂਪ੍ਰਤਾਯਵਿਖਾਵਨੇਹੋਤ ()
ਅੇਸੇਚਿੰਨਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇਇਨਚਿ
ਨੋਂਵਾਲੇਪਦੋਂਕੇਕਰਤਾਆਦਿਕਅ
ਰਬਜਾਨਲੇਨੇ

ਕਾਲਿਕਾ. ਸੀ. ਕਾਲੀਦੇਵੀ

ਕਾਲਕਾ. ਗੁ. ਜਮਕਾਯ. ਭੈਨਬਿ
ਆਪੇਕਾਲਕਾ,

ਕਾਮੁਕੀ. ਸੀ. ਮੇਧਨਕੀਅਧਿਕਵਿਛਾ
ਵਾਲੀਨਹੀ

ਕਾਮੁਕੁੰ ਸੀ ਚਿਤਪਛੀ, ਕਬੂਤਰ, ਕਾਮੀ
ਪੁਰਖ, ਅਸੋਕਨਾਮਵਲਾਥਿਛ
ਕਦਾਚਿਕੁੰ ਸੀ ਕਬੀਕਬੀਹੋਨੇਵਾ
ਲੀਵਸਤੁ

ਦਰਸਤੁਹਾਰੇ। ਕਾਂਖੀਸੀ

ਕਾਂਖੀੰ ਸੀ ਚਾਹਵਾਲਾ ਯ. ਕਾਂਖੀਏਕੇ
ਕਾਖਾੰ ਪੰ. ਏਕਫਿਟਕਾ ਯ. ਬਿਨਗਾ
ਤਕਮੀਕਾਕਾਖਾ

ਕਾਲਖੰ ਦੇ. ਸਮਾਹੀ, ਕਲੀਕਜੈਸੇਬਿ
ਨਹਰਿਨਾਮਲਗੇਮੁਖਕਾਲਖ
ਕਾਲੇਖੰ. ਗੁ. ਸਮਾਹੀ ਯ. ਤਕੇਮੁਖ
ਲਗੇਕਾਲੇਖੀਪੁਨ ਤਿਲਕਕਢੇ
ਇਸਨਾਨਕਰਅੰਤਰਕਾਲੇਖੰ

ਕਾਲੂਖੀੰ. ਗੁ. ਕਾਲਖ ਯ. ਜੇਪੇਸੇਕਾ
ਕਾਪੁਰਖੰ. ਸੀ. ਨਪੁੰਸਕ. ਲੂਖੀਰੇ
ਹੀਜਫਾ ਯ. ਜਿਉਕਾਪੁਰਖਪੁਚਾਰੇ
ਨਾਰੀਜੈਸੇਕੁਤਸਿਤਪੁਰਖਭਾਵਨ
ਪੁੰਸਕਇਸਤੀਕੋਪੇਸੇਸੁਰਕਾਰੇਪੁ
ਏਸੇਤੋਭੀਵਫੇਮੇਥਨਕਸੁਖਨਹੀਂ

ਕਾਲਮੁਖਾੰ ਦੇ. ਹੇਕਾਲੇਮੁਖ ਦੇਸਕੇ
ਵਾਲੇਯ. ਕਾਲਮੁਖਾਉਰਜਾਹੀ

ਕਾਲਪੁਰਖੰ. ਸੀ. ਧਰਮਰਾਜਕਾਯ

ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੇਮਾਨ

ਕਾਲੇਲਿਖਨਲੇਖੰ. ਵ. ਕਾਲੀ
ਲਿਖਤਾਂਨਾਕਰਭਾਵਦੇਖਵਾਲੇਕਾਮ
ਨਾਕਰਯ. ਜੇਤੂਅਕਲਲਤੀਫੁਕਾਲੇ
ਲਿਖਨਲੇਖ

ਕਾਗੰ. ਦੇ. ਕਉਆ, ਗੁ. ਬਿਖਈਪੁ
ਰਖਯ. ਕਾਗਬਤਨਬਿਸਠਮੇਵਾ
ਸ, ਹੇਕਾਗੇਯ. ਕਾਗਕਰਗਢੇਢੇ
ਕਾਚੇਤਾਗੇੰ. ਵ. ਗਮਾਨਭੁ ਲਿਆ

ਏਕਚੀਤੰਤੁਸਮਵੁਟਤੇਜਗਤਕੋ
ਯ. ਬਿਲਮਨਵੁਟਸਕਾਚੇਤਾਗੇ
ਕਾਮਨੀਮਾਰੇੰ. ਵ. ਸੁਰਗਕੀਅ
ਪਛਤਾਇਸਤੀਆਂਮਾਂਗਤੇਪੈਂ

ਕਾਚੇੰ. ਗੁ. ਅਪਮਾਟਿਕ. ਲੋਕੋਮੰਭਿ
ਸਾਸਰਹਿਤਯ. ਮੂਰਮੁਗਧਨਰਕ
ਚੇ, ਬਿਨਾਪਕਾਏਯ. ਕਾਚੇਕਰਵੇਰ
ਹੇਨਪਾਨੀ, ਧਰਮਮੋਚਿਤਫੀਅਥਿ
ਰਤਾਵਾਲੇਸੇਯ. ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕ
ਤਨਹੁਆ-ਸੇਈਬਚਨਾਂਤਰੋਮੈਂ
ਲਿਖਾਹੈ। ਮਾਇਮੂਡੋਤਿਸਗੁਰੁ
ਕੀਜਾਤੇਭਰਮਨਜਾਇਪੁਨਗੁ

ਰੂਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸ
 ਓਹ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਚਨ ਛਾਡਨ
 ਕਾਚੁੰਦੇ ਕੀਰਯਾ ਕਾਚ ਬਿਹਾਨ ਕੀ
 ਕਾਚੀੰਗੁ ਖੂਹੀਯਾ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹਣੁ
 ਕਾਇਚੇੰਗੁ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਵਾਂ ਪੀ
 ਯਾ ਮਨ ਕਾਇਚੇ ਕੁਰਮ ਕੁਲਾ
 ਕਾਛੇੰਦੇ ਸੁੰਦਰ ਯਾ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀਕ ਬੋਲ
 ਬੋਲੇ ਕਾਛੇ, ਬਨਾਵੇ ਯਾ ਅਨਿਕ
 ਸਾਗ ਕਾਛੇ ਭੁਖ ਧਾਰੀ ਜੈਸੇ ਜਸ
 ਨਾਚੇ ਤਸ ਕਾਛਨ ਕਾਛੇ
 ਕਾਛੁੰਗੁ ਬਨਾਵੇ ਯਾ ਕਾਛ ਕੁਛ
 ਤਨ ਦੀਨਾ ਪੁਨਾ ਕਰ ਸੰਜੋਗ ਬਨਾ
 ਕਾਜੀੰਅ ਦਾਯ ਭਾਗ ਈ ਕਾਛ
 ਅਰਥਾਤ ਥੰਡ ਬਾਦ ਹਾਰ ਕੇ ਸੁਗ
 ਜਿਯੋ ਮੇਂ ਪਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਬਾਦ
 ਸਬ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਾਤ
 ਸਾਹੋਂ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦਿਵਾਨੀ ਫੈਸਦਾਰੀ ਕੇ
 ਮੁਕਦਮੇਂ ਯਵਨ ਮਤ ਕੇ ਕਾਜੀਯੋਂ ਕੀ
 ਰਾਯ ਸੇ ਹੋਤੇ ਬੇਜੀਵੇਂ ਕੇ ਗਲ ਮੇਂ ਛੁ
 ਰੀ ਭੀ ਕਾਜੀ ਚਲਾਤੇ ਬੇਇਸਲੀਏ
 ਅਬ ਭੀ ਮੁਲਖ ਹਿੰਦ ਮੇਂ ਕਸਾਈਓ

ਕੇ ਪਰਪਹੁੰਚ ਬਿਸਮਲਾ ਕਹ ਕਰ
 ਬਕਰੇ ਆਵੇ ਕੋ ਕੇ ਗਲ ਮੇਂ ਛੁਰੀ
 ਕਾਜੀ ਹੀ ਚਲਾਤੇ ਹੈਂ ਯਾ ਹੀ ਭਾਵ
 ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿਖਤੇ ਹੈਂ ਕਾਜੀ ਕਿਸ
 ਨ ਹੋਇਆ ਮੁਕਦਮਿਓਂ ਮੰਵ ਦੀ
 ਲੇਕਰ ਖੂਹੀ ਬਾਦ ਸਾ ਦੇਨੇ ਸੇ ਅ
 ਰ ਦਮਾਦੀ ਕੇ ਮਿਹਨਤ ਨੇ ਸੇ ਜੀਵੇਂ
 ਕੇ ਗਲ ਛੁਰੀ ਚਲਾਨੇ ਸੇ ਕਾਜੀ ਦੇ
 ਖੀ ਹੋ ਗਏ, ਕੰਜੀ ਢਕੀ ਯਾ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤ
 ਅਪਨੇ ਕਾਜੀ
 ਕਾਜੰਦੇ ਕਾਜੀਆ ਫੁਕਿਆ ਫਿ
 ਪਾਇਆ ਯਾ ਤੇ ਮੁਖ ਕਾਜ ਲੋਯੋ ਜ
 ਬ ਕੋਈ ਸੇਵ ਪੁਰਖ ਪਾਰ ਮੇਂ ਆਇ
 ਆਤ ਬਲ ਜਾ ਕਰ ਮੁਖ ਫਿਪਾਇ
 ਲੀਆ, ਯਗੁਾਇ ਕਾਮ ਯਾ ਜਜਕ
 ਜਪੁ ਥਾਇ ਸੁਹਾਈ, ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਯਾ
 ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜਨ ਕਛੁਏ,
 ਬਿਦਾਹਾਇ ਮੰਗਲ ਕਾਮ, ਹੇਤੁ ਕਾ
 ਰਣ, ਬਨਾਈ ਵਸਤੁ। ਕਾਰਯ ਸੀ
 ਮਹਨ ਅਭੰਬਰ ਯਾ ਅਵਰ ਕਾਜ

ਤੇਰੇ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ

ਕਾਜੈਂਗਾ ਅਰਥ ਯੋਜਨੇ ਤੁ ਅਪ

ਨੇ ਕਾਜੈਂਗੇ ਸੰਗ ਨ ਚਲੇ ਤੇਰੇ ਤੁਆ

ਕਾਜੀਂਦੇ ਰਾਈ ਪੜਖਣਾ ਹੁਆ ਅ

ਚਾਰ ਪਕੌੜੇ ਆਇ ਕੋ ਕਾ ਜਲ

ਕਾਗਜੀਂਦੇ ਕਾਗਜੀਂਦੇ ਪੜ

ਕਾਰਜੀਂਦੇ ਉਪਜੀ ਵਸਤੁ ਨਾਯ

ਮਤ ਵਾਲੇ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਨਿਖ

ਲ ਕਾਰਜੀਂਦੇ ਉਨ ਕੇ ਉਪਾਵ ਨੋ ਮੇਅ

ਰਾਵ ਮਨੇ ਹੈਂ ਯੁਕਤੀ ਯਹ ਕਹਤੇ ਹੈਂ

ਜੇਕਰ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪਹਲੇ ਅਪਨੇ ਉਪ

ਦਾਨ ਮੇਂ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਉ

ਤਪਤੀ ਹੋਤ ਕਾਰਣ ਸਾਮਗੀ ਨਾ ਗ

ਹਣ ਕਰੀ ਚਾਹੀਏ ਕਰਤੇ ਸਭੀ ਪੈਯ

ਤੇ ਅਪਨੀ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਅ

ਪਨੇ ਉਪਾਵ ਨ ਕਾਰਣ ਮੇਂ ਕੋਈ ਵਸ

ਤੁ ਨਹੀਂ ਰਹਤੀ ਸਭ ਕਾ ਅਪਨੇ ਉ

ਪਾਵਾਨ ਮੇਂ ਅਭਾਵ ਹੀ ਰਹੇ ਹੈਂ ਨਾ

ਮਉਸ ਅਭਾਵ ਕਾ ਪ੍ਰਯਾ ਅਭਾਵ ਹੈ

ਅਪਮਾਣ ਉਸ ਅਭਾਵ ਕੀ ਸਿਧੀ

ਮੇਂ ਏਤੀ ਸ੍ਰਿਤ ਕਾ ਮੇਂ ਘਟ ਬਨੇਗਾ

ਏਤੇ ਸੁਤ ਮੇਂ ਬਸਤ ਬਨੇਗਾ ਯਹ

ਉਨ ਕਾਰਜੋਂ ਕੇ ਬਨਾਏ ਵਾਲੇ ਜਨੇਰ

ਪਤਖਪਮਾਣ ਹੈ ਪ੍ਰਯਾ ਅਪਨੀ

ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਅਪਨੇ ਕਾਰਣ

ਮੇਂ ਰਹੇ ਅਪਨੇ ਅਭਾਵ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾ

ਗਭਾਵ ਹੈ ਇਸ ਅਭਾਵ ਵਾਲੀ ਵ

ਸਤੁ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਲ

ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਜੇਕਰ ਅ

ਪਨੀ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਕਾਰਣ ਮੇਂ ਨ

ਰਹੀ ਵਸਤੁ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਵੇ ਤਬ

ਬਾਲੂ ਮੇਂ ਨਾ ਰਹੇ ਤੇਲ ਕੀ ਭੀ ਬਾਲੂ ਸੇ

ਉਤਪਤੀ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਏ ਹੋਤੀ ਕਈ

ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਨਾ ਰਹੀ ਵਸਤੁ ਨਹੀਂ ਉਪ

ਜਸਕੋ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਸੁਖਮ

ਰੂਪ ਸੇ ਰਹੀ ਵਸਤੁ ਹੀ ਬੁਲ ਰੂਪ ਸੇ ਪ੍ਰ

ਗਟ ਹੋਵੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰ

ਬ ਨਿਖਲ ਵਸਤੁ ਯੋਂ ਕਾ ਅਪਨੇ ਕਾਰ

ਣੇ ਮੇਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਾਹੂ ਕਾ ਅਭਾਵ ਨਹੀਂ

ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਯ ਮਤ ਅਸੰਤਾਤ ਹੈ

ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀ ਇਸ ਮਤ ਕਾ ਖੰਡਨ ਕ

ਰੇ ਹੈ ਅਪਸਤ ਸਤ ਸਤ ਪਾਠੀ ਕਾਰ

ਯਸ

੧੧੯

ਕਾਢਕਢੀਸੇ.ਵ.ਉਪਦੇਸਰੂਪਕ
 ਦ.ਕਢਨੇਯੋਗਕੁੰਡੇਸਾਥਕਢੀਏ
 ਭਾਵਉਪਦੇਸਰੂਪਕੁੰਡੇਸਾਥਕੁਪ
 ਮੋਂਗਿਰੇਪਾੜੇਵਤਨਿਕਾਸੀਏਯ.ਬਿ
 ਖਤੁਬਦਾਕਾਢਕਢੀਜੇ [ਕਦਿਆਲ
 ਕਾਟੀ.ਦੇ.ਕੱਟੀ.ਵੱਢੀਯ.ਕਾਟੀਸਿਲ
 ਕਾਟੇ.ਪੰ.ਬਿਤਾਵੇਹੈਸਮਾਯ.ਕਾਟੇਕ
 ਲ,ਕੱਟਦੀਏਯ.ਸਗਲੇਬੰਧਨਕ
 ਕਾਸਟ.ਦੇ.ਲਕੜੀਯ.ਸੰਗਕਾ] ਟੇ
 ਸਟਲੋਹਤਰਾਇਓ,ਪੰ.ਕਾਸਦ.ਹ
 ਲਕਾਰਯ.ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਕਾਸ
 ਟਭੁਇਆ-ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਥੂਲਦੇਹ
 ਮੋਂਮਨੋਨਨਮਨੋਰਾਜੋਂਮੇਂਧਾਵਨੇਸੇ
 ਜੀਵਸਮੁਦਾਯਹਲਕਾਰਬਨਰਹਾਹੈ

ਕਾਪਟ.ਗੁ.ਕਪਟਵਾਲਾ
 ਕਾਠੀ.ਦੇ.ਘੋੜੇਕੀਕਾਟੀ,ਲਕੜੀ
 ਯ.ਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵੇ
 ਕਾਂਠੇ.ਦੇ.ਫਿਨਾਰੇ.ਤੀਰੇਯ.ਕਾਂਠੇਗਹਿ
 ਕਾਰਕਰੀਰ.ਗੁ.ਕਾ [ਗਾਇਓਰਮ
 ਲੇਸੇਕਾਲਾਭਾਵਬਹੁਤਕਾਲਾਯ.ਤਿ
 ਨਮੰਤਰਕਾਰਕਰੀਰਾ

ਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾ.ਵ.ਤੈਪੰਡਤਕ
 ਮਾਉਨਕੇਸੰਕਲਪਭਾਰਲੇਬੈਰਜ
 ਨੇਵਾਲੇਮਠੇਬੈਲੇਤੁਲਮਹੈ
 ਕਾਂਡੀ.ਸੰ.ਪੜੀ.ਕਾਂਡਨਾਮਏਕਜ
 ਤਿਕੇਪਦਾਰਥੋਂਕੇਸਮੁਦਾਯਕਾਹੈਜੋ
 ਸਮੁਦਾਯਯੋਗੋਂਕੇਕਰਣੋਂਕੇਤਿਥੀ
 ਯੋਂਕੇਵਾਰੋਂਕੇਨਛੜੋਂਕੇਬਹੁਤਸੇਪ
 ਝੀਮੋਂਹੋਵੇਹੈਇਸਲੀਏਕਾਂਡੀਨਾ
 ਮਪੜੀਕਾਹੈਯ.ਗਾਣਗਾਣਜੋਤਿ
 ਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀ-ਜੋਤਸਕੇਗ੍ਰੰਥਬਿ
 ਚਾਰਕੇਪੜੀਕਰੀ

ਕਾਚੀਪਿੰਡੀ.ਗੁ.ਕਚੇਪਿੰਡਮੇਂਭ
 ਵਮੇਲੇਅੰਤਹਕਰਣਮੇਂਯ.ਕਾਚੀ
 ਪਿੰਡੀਸਬਦਨਚੀਨੇ

ਕਾਢ.ਪੰ.ਕੋਪਰੂਪਕੁਠਾਰਨਿਕਾਸਕੇ
 ਯ.ਕਾਢਕੁਠਾਰਖਸਮਸਿਰਕਾਟਿਅ
 ਕਾਢੇ.ਪੰ.ਨਿਕਾਸੇਯ.ਕਾਢੇਛਾਣ,ਕ
 ਹੀਦੇਹੈਯ.ਜਨਨਨਕਕੁਤਰੇਕਾਢੇ
 ਕਾਢੀ.ਗੁ.ਕਹੀਦੀਹੈਯ.ਕਲਕਾ
 ਲੀਕਾਢੀ,ਪੰ.ਨਿਕਾਸੀਯ.ਗੁਰੁ
 ਕਾਢੀਬਾਂਹਕੁਕੀਜੇ

ਕਾਣ. ਪੰ. ਅਧੀਨਤਾ. ਕੋਨੋਡਯ. ਕਾ
 ਟਕਢਣ ਤੇ ਚੁਕਪਰੀ. ਕਾਹੂਕੀਅ
 ਧੀਨਤਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੁਏ। ਪੁਨ
 ਹਮ ਕਾਹੂਕੀ ਕਾਣਨ ਕਢਤੇ, ਵਿੰਗ.
 ਟੇਢਾਪਨ ਜੈਸੇ ਖਾਟ ਮੇਂ ਕਾਣ ਪੜੀ
 ਕਾਮਣ. ਦੇ. ਯਾਵੁ. ਟੂਣਾ ਯ. ਭੁੰਡੀਕ
 ਮਣ ਕਾਮਣਾ ਆਰ. ਭੈੜੀ ਯਾਵੁ ਟੂਨ
 ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਕਾਮਣ ਸੰ. ਦੇ. ਇਸ
 ਹੀ ਯ. ਕਾਮਣ ਲੋੜੇ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ.
 ਕਾਮਨੀ ਸੰ. ਦੇਨੋਂ ਅਰਥੇ ਮੇਂ ਏਕ ਉ
 ਦਾਹਰਣ ਯ. ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣ
 ਕਰੇ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕੋ ਪਾਵੇ. ਜੇਕਰ
 ਉਤਮ ਗੁਣ ਰੂਪ ਯਾਵੁ ਇਸਤਰੀ ਕ
 ਰੇਤਬ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਪਾਇਲਏ ਅੰਧੇ ਭ
 ਏ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣ ਕਰੇ ਅੰਧੇ
 ਅਨੁਯਕਰ ਅਰਥ ਕਰਨ ਅੰਧੇ
 ਕਾਮਣੀ. ਦੇ. ਇਸਤਰੀ ਯ. ਜੇ ਗਮ ਪੈ
 ਬਰਲੋੜੇ ਕਾਮਣੀ ਈਆ ਕਾਣੇ
 ਕਾਰਣੇ. ਦੇ. ਪਾਪਤੀ ਵਸਤੇ ਯ. ਹਮ
 ਕਾਰਣ. ਸੰ. ਜਿਸ ਬਿਨ ਕਾਰਜ ਨਾ ਬ
 ਨਸਕੇ ਅੰਧੇ ਕਾਰਜ ਸੇ ਨੇਮ ਕਰ ਪੂਰ

ਬਰਹਮੇਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਕਾਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਕੇ ਪੈਂ ਏਕ ਨਿਮਿਤ ਦੂਸਰੇ ਉਪ
 ਦਾਨ ਸੁਰੂਪ ਦੇ ਨੋਂ ਕੇ ਕਾਰਣ ਪਦ ਕੇ
 ਅਰਥ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੈਂ, ਬਧ. ਹਿ
 ਸਾ, ਦੇ. ਵਸਤੇ ਯ. ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣ
 ਪੁਰੇਤਾਲਾ ਪੁਨ ਜਿਨ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ
 ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾ
 ਰ, ਗੁ. ਜੀਵ ਯ. ਕਾਰਣ ਬਪੁਰਾ
 ਕਿਆ ਕਰੇ, ਕਾਰਜ ਯ. ਜਿਨ ਕਰ
 ਤੇ ਕਾਰਣ ਕੀਆ. ਜਿਸ ਕਰਨੇ ਵਾ
 ਲੇ ਨੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਮਾਤ੍ਰ ਬਨਾਯਾ ਪੈ
 ਪੁਨ ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਵਸ ਪੈ
 ਕਾਢੇ ਛਾਣ. ਵਾ. ਕਾਢੇ ਪੈਂ ਨਿਆਰੇ ਯ
 ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭ ਕਾਢੇ ਛਾਣ
 ਕਾਦਰ ਕਰਣ. ਵਾ. ਕਾਦਰ ਤਸੇਸ
 ਭਕੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਯ. ਕਾਦਰ ਕਰਣ
 ਕਾਲੇ ਤੇ ਰੇਨੇ ਟਾ. ਵਾ. ਗਮ ਹਾਰ ਕਰੀਮ
 ਨਸੀਯੁਕਤ ਤੇਰਾ ਮਨ ਜਨ ਪੜੇ ਪੈ ਯ
 ਲੀਮਾਨ ਕਾ ਕਾਲੇ ਤੇ ਰੇਨੇ ਟਾ
 ਕਾਤੀ. ਟਾ. ਛੁਰੀ ਯਬਾ ਰਿਦ ਅੰਦਰ
 ਕਰਤਲ ਕਾਤੀ ਪੁਨ ਕਲ ਕਾਤੀਰ

ਜੇਕਸਾਈ-ਕਲਭੁਗਮੇ ਰਜਾਪੁ
ਜਾ ਕੀਰਭਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ। ਅਤੀਤ
ਲੇਭੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਿਉ ਕਿਉ ਕਰਪੁ
ਜਾ ਕੇ ਵੰਡ ਦੇਨੇ ਸੋ ਪ੍ਰਮ ਰਖੇਗੇ। ਭੁਲੇ
ਪੁਰਖੇ ਕੀ ਇਸਤੀਆਂ ਕੋ ਧਨ ਕੋ ਜੋ
ਟਾਵਰੀ ਲੇਸੇਗੇ। ਇਸਲੀਏ ਯੁਗ ਕੋ
ਕਾਤੀਐ ਰਜਨ ਕੋ ਕਸਾਈ ਕਹਾਏ,
ਬਡੀ ਕੈ ਚੀਸੇ ਯ. ਸੇਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀ
ਮੇ, ਦਾਂਤੁ ਰੂਪ ਛੁਰੀ ਯ. ਜੇਸੇ ਕਾਤੀ
ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ. ਕਾਹੂ ਨੇ ਤੀਸ ਕਾਹੂ
ਨੇ ਬਤੀਸ ਮੁਖ ਮੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਸੇ ਸਭੀ
ਜੀਭ ਕੇ ਕਾਟਨੇ ਕੋ ਮਾਨੇ ਛੁਰੀ ਹੈ। ਪ
ਰੰਤੁ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਪਨੀ ਸਕਤੀ ਸੇ
ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਸਭ ਸੇ ਰਛਾ ਕਰੇ ਹੈ, ਕੈ
ਚੀਯ. ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਜ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ
ਕਾਇਤੁ. ਪੰ. ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਯ. ਕਾਤੀ
ਕਾਇਤ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ, ਕਾਯਸਸ ਸੰ.
ਕਾਗਤ. ਦੇ. ਕਾਗਜ
ਕਾਢਤ. ਦੇ. ਨਿਕਾਸਤੇ
ਕਾਲਖਤ. ਗੁ. ਪਾਪਯ. ਕਾਲਖਤ
ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ

ਕਾਲਖਤੁ. ਦੇ. ਬਨਾਵਟ ਕੀ ਸੂਰਤ
ਯ. ਕਾਲਖਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ. ਕਾਗ
ਜ ਕੀ ਬਨਾਈ ਹਬਨੀ. ਕਾਲਖਤ ਕਾਮੁ
ਲ ਕਲਬ ਹੈ. ਜਿਸ ਕੋ ਅਰਬ ਸੰਚਾ
੧ ਉਲਟਾ ੨ ਦਿਲ ੩ ਰਣਭੂਮੀ ੪
ਮਧ ੫ ਹੈਂ. ਪਾਂਚੇ ਮੇਂ ਈਹਾਂ ਸੰਚਾ ਰੂ
ਪ ਬਨਾਵਟ ਅਰਬ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਬ ਕੀ
ਕਾਈਰਾਤੁ. ਵਾ. ਮੁਸ਼ਦੋਹਗਾ ਆ
ਣ ਕੋਭੀ ਕੋਈ ਗਤ ਸੁਖ ਕੀ ਦੇਵੇ ਯ.
ਮੇਦੋਹਗਾਣ ਕਾਈਰਾਤ
ਕਾਲਰਭੀਤੁ. ਵਾ. ਰੇਹੀ ਵਾਲੀ ਅੰਦੀ
ਕੀ ਕੰਧ ਯ. ਕਾਲਰਭੀਤੁ ਗਿਰੀਤ
ਕਾਟੇ ਕਟਤ ਕਟੀਤੁ. ਵਾ. ਕਟਤ. ਕਾਟ
ਨੇ ਕੋ ਸਮਰਥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨੇ ਨੇ ਕ
ਟੀਤ. ਕਾਟਨੇ ਯੋਗ ਪਾਪ ਕਾਟੇ ਕਟਦੀ
ਕਾਬ. ਗੁ. ਕਾਬਾਸੇ ਯ. ਜਾਪਿਓ ਦੇ ਪੈਂ
ਅਕਬ ਕਬਕਾਬ
ਕਾਇਬ. ਦੇ. ਦੇਹ ਮੇਂ ਥਿਤ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ, ਕਾਯਬੋਕਾ ਵਡਾ ਯਮਰਾਜ ਕਾਮੁ
ਨਸੀ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਯ. ਘਰੀ ਘਰੀ ਕ
ਲੇਖਾ ਮਾਗੇ ਕਾਇਬ ਚੇਤੁ ਨਾਉ. ਕਾਇ

<p>ਬਜਾਤਿ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਸੇਚਨੀ ਪੈਇ ਸਫਾਸਤੇ ਕਾਇਬ ਇਸੀ ਕੀ ਕੁਛ ਇਨੋਂ ਸੇ ਪੁਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਅਪ ਨੇਕੋ ਖੜੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਭਾਰਤ ਮੇਂ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕੀ ਸੂਦ੍ਰ ਸੇ ਉਤਪਤੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਕਾਇਆਪਥੁੰ ਵਾ. ਜੋ ਸਰੀਰ ਕੋ ਸੁ ਖ ਕਰੇ ਪਥੁੰ ਰੂਪ ਹੋ ਕਰ ਕਾਮਨਾ ਮਰਥੁੰ ਗੁ. ਕਾਮਨ ਕੇਵ ਸਤੇਯ. ਜੋ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮ ਨਾ ਅਰਥ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵ ਦੇ ਕਾਦੀ. ਅ. ਕਾਜੀ. ਬਮਵਸਾ ਗਤਾ ਅਰਥੀ ਪਾਰਸੀ ਮੇਂ ਦਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਬਦਲ ਪੈਯਾ ਤੇ ਕਾਜੀ ਕੇ ਬਾਨ ਕਾਦੀ ਭੀ ਅਰਥੀ ਹੈਯ. ਕਾਦੀ ਕੂੜ ਬੋਲ ਬਿਖਖਾਇ-ਝੂਠੀ ਬਮਵਸਾ ਦੇ ਕੇ ਵਢੀ ਲੇਨਾ ਰੂਪ ਬਿਖਖਾਵੇ ਪੈ ਕਾਗਦ. ਅ. ਕਾਗਤ. ਪੜਯ. ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰ. ਦੇਹਕ ਚੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਸੀਘ੍ਰ ਗਲ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾਗਤ ਤੁਲਯ ਹੈ। ਬਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਲਿ ਖਾ ਪੈ। ਬਿਨਸਤ ਬਾਰਨ ਲਾਗਈ ਜਿ</p>	<p>ਉ ਕਾਗਦ ਬੁੰਦਾਰ ਕਾਮਕੋਧ. ਗੁ. ਵਾਮਮਤ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਯ. ਛੇਡਹੁ ਕਾਮਕੋਧ ਚ ਤੁਰਾਈ-ਕਾਮਕੋਧ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ. ਦੇ. ਮਨੋਰ [ਤਿਆਰੋ] ਬੋਕੀ ਪੁਰਨਤਾ ਯ. ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨਹੇ ਕਾਨ. ਦੇ. ਕਾਨਨ ਯ. ਜਿਉਡਵ [ਵਨੀ] ਦਧਾਕਾਨ, ਕਾਨਾ ਸਰਕੜੇ ਕਾ ਯ. ਦੀ ਸੇਵਾਧੇ ਕਾਨ ਸਿਉ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯ. ਗਾ ਵਨ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨ ਕਾਨ, ਕੰਨ ਜੈਸੇ ਗੁਰਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੇ ਨਕਾਨ, ਕ ਨੋਡ ਯ. ਕਾਨ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟ ਪਰੀ ਕਾਲੇ. ਦੇ. ਕਾਟੇ ਯ. ਔਰਨ ਹਸਤ ਅ ਪਹਿਕਾਨੇ, ਮੁੰਜਵਾਲੇ ਕਾਨੇ, ਦੇ. ਪੁ. ਕਿਸਨੇ ਜੈਸੇ ਕਾਨੇ ਕਹੀ ਤੁਮ ਸੇਯ ਕਾਂਧਨ. ਦੇ. ਪੁ. ਕੰਧੇਯ. ਫ [ਹਥਾਤ] ਟੇਨ ਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਂਧਨ ਕੋ ਦਹ ਕੋ ਭੁ ਸਖਈ ਪੈ, ਕਾਰਨ. ਦੇ. ਹੇਤ ਯ. ਰੋਟੀਆ ਕਾਰ ਨਪੁਰੇ ਤਾਲ, ਕਾਰਟ ਕਾਇਨ. ਅ. ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਜਹਰਯ.</p>
--	--

ਬੀਬੀ ਕੋਲਾਸਉ ਕਾਇਨ ਤੇਰਾ-ਅ
ਪਨੀ ਪਤਨੀ ਲਖਮੀ ਸੇ ਸਭ ਮੇਂ ਵਿ
ਦਮਾਨ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਪਤਿ ਭਾਵ ਸੰ
ਬੰਧ ਹੈ ਤੇਰਾ ਕਾਇਨ ਕਾ ਜਾਹਰ ਹੋ
ਨ ਵਤ ਖੇਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਭੀ ਅਰ
ਥ ਹੈ ਭਾਵ ਸੇ ਬਿਵਾਹ ਪੈ ਕਰ ਲੇਨਾ,
ਪੈਦਾ ਸੁਦਾ ਅਰਥਾਤ ਪੈਦਾ ਹੂਆ
ਪਤਿ ਭਾਵ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਤੇਰਾ

ਕਾਰਕੁਨੀ-ਫਾ. ਕਾਮਦਾਰੀ. ਅਹ
ਲਕਾਰੀ ਯ. ਹਰਿਨਾਮੇ ਕੀ ਹਮ ਕੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦਈ

ਕਾਚਾਧਨ-ਫਾ. ਗਿਹਖੇੜ ਵਿਤਾਰਿ
ਯ. ਕਾਚਾਧਨ ਸੰਚਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹ
ਕਾਲੇਖਰਨਾ-ਫਾ. ਕਾਲਨੇ ਲੇ ਜਲਾ
ਯ. ਜੇ ਵੀ ਸੈ ਸੇ ਕਾਲੇਖਰਨਾ

ਕਾਲਖਖਨ-ਫਾ. ਪਾਪੋਂ ਕੋ ਪੱਟ ਕੇ ਯ.
ਕਾਲਖਖਨ ਉਤਾਰਿ

ਕਾਲਬਤਨ-ਫਾ. ਕਾਗ ਕਾ ਬਿਸਾ
ਦੇਸ ਮੇਂ ਬਾਸ ਹੈ ਯ. ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿ
ਸਮੇਂ ਵਾਸ

ਕਾਰਨਕਰਨ-ਫਾ. ਸੰਪੂਰਣ ਕਾਰ

ਜੇ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਕਾਰਨਕਰਨ ਕ
ਕਾਪ-ਫੇ. ਕੱਟ ਕੇ ਯ. ਬੰਧਨ ਸੇ ਰੀਮ
ਕਾਇਆ ਕਲਪ-ਫਾ. ਗਲ ਕਾਪ
ਸਰੀਰ ਕੀ ਬਿਧਤਾ ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ
ਐਖਧੀਓਂ ਕਾ ਸੇਵਨ ਯ. ਕਾਇਆ
ਕਲਪ ਕੀ ਜੈ। ਕਾਯ ਕਲਪ ਸੰ.

ਕਾਫੀ-ਫੇ. ਤਿਲੰਗ ਰਾਗਨੀ ਕਾਨਮ
ਹੈ, ਚਾਹ ਵਤ ਪੀਨੇ ਕੀ ਬੂਟੀ

ਕਾਬਾ-ਅ. ਮਕੇ ਮੇਂ ਤਬਾ ਸੰਪੂਰਣ
ਮਸੀਤੋਂ ਮੇਂ ਜਿਸ ਬਾਨ ਕੇ ਖੁਦਾ ਕਾ ਘ
ਰਮਾਨ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਥਾ ਟੇਕ ਤੇ ਹੈ
ਵਹੁ ਬਾਨ ਯ. ਸਤਰ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ
ਭੀਤਰ-ਪਸਿਧੀ ਇਸ ਪਦ ਕੀ ਮਕੇ
ਮੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਕਾਬੇ ਯ. ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ

ਕਾਂਬ-ਪੰ. ਫਲੋਂ ਮੇਂ ਕਾਣ ਪ ਜਾਇਅ
ੜਜਾਨੀ ਯ. ਜੋ ਬੀਚਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ

ਕਾਤਬ-ਯ. ਲਿਖਾਰੀ

ਕਾਮ-ਫੇ. ਕਾਮਦੇਵ, ਬੀਰਯਧਾਤੁ,
ਅਨੁਮਾਤਿ. ਸਲਾਹ, ਬਾਂਛਿਤ ਵਸ
ਤੁ, ਇਛਾ. ਚਾਹ ਯ. ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਅ
ਰ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸ ਜਾਇਅ ਹੀ ਮੇਵ-

ਈਹ ਇਛਾ ਕੇ ਨਾਸਕੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਹੈ
 । ਇਛਾ ਰਜੇ ਗੁਣੀ ਬਿਤੀ ਸਦਾ ਹੀ ।
 ਬਾਂਛੇ ਤਹੇਤ ਬਨੀ ਰਹੇ ਹੈ ਸਰੀਰ
 ਕਾ ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ ਭੁਕ੍ਰੀ ਮੇਂ ਪਰਮਾਇਯ
 ਨਹੀਂ ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਬਚਨ ਹੈ ਕਾਮ
 ਕਰੋਧ ਕਾਇਆ ਕੋ ਗਾਲੇ - ਗੀਤਾ
 ਮੇਂ ਕਾਮ ਏਖ ਕੋਧ ਏਖ ਇਤਿਆਦੇ
 ਪਾਠ ਸੇ ਯੇਹੀ ਵੈਰੀ ਕਹੇ ਹੈ
 ਕਾਮੀ० ਸੀ० ਇਸਤ੍ਰੀਯੋਂ ਕਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇ
 ਮੀ ਜੈਸੇ ਕਾਮ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਕਾਮੀ ਨਰਧਾ
 ਵਤ, ਚਕਵਾ ਪੰਛੀ, ਕਬੂਤਰ, ਗੁ.
 ਕਾਮ ਕਾਰਵਾਲਾ ਕਾਰੀ ਵਤ ਕਾਮੀ
 ਭੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਕਾਮਨਾ ਯ. ਤਿਆਗ
 ਕਾਮਿ० ਗੁ. ਕਾਮੀਯ. ਸਗਲ ਕਾਮੀ
 ਕੁਚਲ ਕਰੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧ ਭੁਤੁਮ
 ਨਹੀਂ ਸੁਟਿਓ ਪਰਮ ਰਾਇ
 ਕਾਇਮ० ਅ. ਅਟਲ ਯ. ਕਾਇਮ
 ਦਾਇਮ ਸਦਾ ਪਾਤਸਾਹੀ
 ਕਾਯਾ० ਸੀ० ਦੇਹ ਕੇ
 ਕਾਲਕੰਨਾ० ਸੀ० ਮੋਤ ਯ. ਨਨਕਾ
 ਲਕੰਨਾ ਗਾਸਤੇ

ਕਾਰ० ਦੇ. ਕਾਮ ਯ. ਪੜਨਾ ਗੁੜਨਾ ਸੀ
 ਸਾਰਕੀ ਕਾਰ, ਕਾਲਾ ਯ. ਕਾਰ ਕਰੀ
 ਠਾ, ਅਦਭੁਤ ਕਾਰ ਯ. ਨਨਕਾ ਕਾਰ
 ਨ ਕਬਨੀ ਜਾਇ
 ਕਾਰੀ० ਦੇ. ਐਖਧਿ ਯ. ਵੈਦ ਕਿ ਜਾਨੇ
 ਕਾਰੀ ਜੀ, ਚੋਕੇ ਕੀਲੀਕ ਯ. ਕਾਰੀ
 ਕਢੀ ਕਿਆ ਬੀਐ, ਕਾਮ ਯ. ਸਫ
 ਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ, ਕਾਮ ਵਾਲਾ
 ਜੈਸੇ ਯਹ ਕਾਰੀ ਆਦਮੀ ਹੈ
 ਕਾਰੇ० ਦੇ. ਕਾਮ ਮੇਂ ਯ. ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੇ
 ਲਾਈਐ, ਚੋਰ ਯ. ਕਾਰੇ ਉਭੇ ਜੀਤ
 ਕਾਰਾ० ਪੰ. ਕਾਜ਼ਾ. ਤਪਨਾ ਯ. ਕਾਰਾ ਤੁ
 ਬ੍ਰੇਨ ਬਿਆਪਈ, ਯਾਦੂ ਟੂਨ ਜੈਸੇ ਕੀ
 ਕਾਰਾ ਹੂਆ, ਸੀ० ਬੀਧਨ ਗਾਰ. ਬੀਦੀ
 ਖਾਨ, ਚੋਕੇ ਕੀਲੀਕਾਂ ਯ. ਰੁਪੇ ਕੀਅ
 ਕਾਲਰ० ਦੇ. ਉਖਰ ਯ. ਜਿਉ ਕਾਰ
 ਕਾਲਰ ਭੀਤ ਗਿਰੀਐਂ
 ਕਾਦਰ० ਅ. ਕੁਦਰਤ ਵਾਲਾ ਮਾਯਾ
 ਸਕਤੀ ਵਾਲਾ ਯ. ਕੁਦਰਤ ਕਾਦਰ
 ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ, ਕੁਦਰਤ ਸੇ ਸਭ ਕੇ
 ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸਕ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਕਾਢਰੁ॥ ਅ॥ ਕੁਢਰਵਾਲਾ ਅਰਥਾ
 ਤਪੁਮੇਸ਼ਰਪੁਜਨਸੇ ਹਟਮੂਰਤੀ
 ਪੁਜਾਦਿ ਕਰਨੇਵਾਲਾ
 ਕਾਢੁਰੁ॥ ਯ॥ ਮਸਕ ਕਾਢੁਰੁ
 ਕਾਲਿਤੀ॥ ਦੇ॥ ਨਾਰੀ
 ਕਾਯਰੁ॥ ਦੇ॥ ਯੁਧਮੇਂ ਡੁਰਨੇਵਾਲਾ
 ਕਾਗਰੁ॥ ਗੁ॥ ਕਲੰਕ ਯ॥ ਬਿਨਵੰਤ
 ਨਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਾਪੁਨਾ ਜਨਮ
 ਜਨਮਕੇਕਾਟੇਕਾਗਰ-ਕਲੰਗਾਟ
 ਤਕਲੰਕਸੇਕਾਗਰਬਨਾਪੈ॥ ਫਾ॥ ਜ
 ਮਰਾਜਕੇਹਿਸਾਬਕੇਕਾਗਜਅਨੇ
 ਕਜਨਮੇਂਕੇਕਾਟੇਪੈ॥ ਕਾਗਜਯ॥ ਕਾ
 ਗਰਨਾਵਲੰਘੇਕਤਸਾਗਰ॥ ਲੇ
 ਟੀਵਾਲੇਅਸੁਧਕਾਗਜਯ॥ ਕਾ
 ਗਰਕਰਤਬਿਚਾਰੀ
 ਕਾਪਰੁ॥ ਦੇ॥ ਕਪੜਾ ਯ॥ ਕਾਪਰਤਨ
 ਨਸੁਖਾਈਪੁਨਾ ਕਾਯਾਕਾਪਰ
 ਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇ॥ ਕਾਯਾਰੂਪਜੀਵ
 ਕੇਬਸੜਨੇ॥ ਬਹੁਤਹੀਪਹਨਪਹ
 ਨਕੇਕਪੜੇਫਾਰੇਪੈ
 ਕਾਚਰੀ॥ ਦੇ॥ ਸਰਪਕੀਕੰਜਯ॥ ਜਿ

ਉਕਾਚਰੀਭੁਯੰਗ
 ਕਾਮਰੀ॥ ਦੇ॥ ਕੰਬਲ॥ ਲੋਈਕਾਲੀ
 ਯ॥ ਧਨਧਨਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਕਾਮਰੀ
 ਕਾਜਰੁ॥ ਦੇ॥ ਕਜਲਕੇਯ॥ ਕਾਜਰ
 ਕੋਟਮਹਾਭਈਨਕਾਰੀ
 ਕਾਮਕਰੀ॥ ਫਾ॥ ਕਾਮਕਰੇਯ॥ ਕਾਮ
 ਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ॥ ਕਾਮਕਲਾ
 ਯ॥ ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾ
 ਕਾਈਕਾਰੁ॥ ਫਾ॥ ਕਿਆਕਾਰਮਿ
 ਲੇਗੀਉਨਕੋਯ॥ ਤਿਨਾਤ੍ਰਿਕਾਈਕ
 ਕਾਮਹਾਰੁ॥ ਗੁ॥ ਚਿਤਮੇਂਕਾਮ[ਰ
 ਕੇਪ੍ਰਵੇਸਵਾਲਾਯ॥ ਮੇਗਲਜਿਉ
 ਫਾਸਸਿਕਾਮਹਾਰ-ਹਾਥੀਵਤਫ
 ਸਤਾਪੈਕਾਮਦੋਖਵਾਲਾ] ਪੁਣ
 ਕਾਰੀਗਰੁ॥ ਫਾ॥ ਕਾਮਕਰਨੇਮੇਂਨਿ
 ਕਾਰੀਗਰੀ॥ ਫਾ॥ ਕਾਰੀਗਰਪਨਾ
 ਕਾਮਣਆਰੁ॥ ਦੇ॥ ਯਾਵੁਟੂਨੇਵਾ
 ਲੀਯ॥ ਭੂਭੀਕਾਮਾਣਿਕਾਮਣਆਰੁ
 ਕਾਢਕੁਠਾਰੁ॥ ਫਾ॥ ਨਿਕਾਸਕਰਕੇ
 ਪਰੂਪਕੁਹਾੜਾਯ॥ ਕਾਢਕੁਠਾਰਖ
 ਸਮਸਿਰਕਾਟਿਆ

ਕਾਨਕੁਅਰੰਦੇ. ਵਸੁਦੇਵ ਯਾਦਵ
ਕਾਪੁਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯ. ਕਾਨਕੁਅਰਨਿ
ਕਾਰਨਬਪੁਰਾ. ਗੁ. ਜੀ ਹਕਲੀਕ
ਵਕਾਕੀਆ ਜਪਤਪਾਦਿ, ਭਾਵਸੇ
ਈਸਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਬਿਨਾ ਜੀਵਕੇ
ਕੀਏ ਯਤਨ ਯ. ਕਾਰਨਬਪੁਰਾ
ਕਾਲਕੰਟਕਮਾਰੰਵ. [ਕਿਆ ਕਰੇ
ਕਾਲਸਤੁ ਕੋ ਮਾਰਕੇ ਯ. ਕਾਲਕੰ
ਟਕਮਾਰ ਬਿਦਾਰਿਆ

ਕਾਲੰਸੰ. ਸਮਾ. ਵਖਤ ਯ. ਰਾਤੀ
ਕਾਲਪਟੈਦਿਨਕਾਲ, ਧਰਮਰਾ
ਜਕੀ ਯ. ਕਾਲਫਾਸ ਜਬਗਲ
ਪਰੀ, ਮ੍ਰਿਤੁ ਯ. ਕਾਲਪਹੂਚਿਓ
ਆਨ, ਮਹਾਕਾਲ ਯ. ਕਉਤਕ
ਕਾਲਬਪੜਾ, ਕਾਲਾਰੰਗ, ਛਨਿ
ਛਰਗ੍ਰਹ, ਲੋਹਾ, ਪੰ. ਦੁਰਭਿਖ.
ਅਕਾਲ. ਕਹਤਸਾਲੀ, ਕਾਲੇ ਯ.
ਨਿੰਦਕਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲ

ਕਾਲੀ. ਸੰ. ਕਾਲੇਰੰਗਵਾਲੀ ਯ. ਕ
ਲੀਕੋਇਲਤੁ ਕਿਤ ਗੁਣਕਾਲੀ,
ਅਨਯੋਕ੍ਰਿਪੈ ਹੋਜੰਗਲਮੇਂ ਵਸ

ਕਾਲੇਹੁਏ ਫਰੀਦਤੁ ਕਿਤ ਗੁਣ.
ਕਿਸ ਸਬਬ ਸੇਕਾਲਾ ਹੋਰਹਿਆ
ਪੈ, ਕਾਲੇਕੋਸੇਕੇ ਸਮੇ ਯ. ਕਾਲੀ
ਜਿਨਹੁਨ ਰਾਵਿਆਧੋਲੀ ਰਾਵੇ
ਕੋਇ, ਪਾਪਵਾਲੀ ਯ. ਚਹੁ ਜੁਗੀ
ਕਲਕਾਲੀਕਾਵੀ ਪੁਨ ਕਾਲੀ
ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ, ਸੰ. ਗੋਰੀ, ਕਾ
ਲੀਦੇਵੀ, ਕਾਲੀਨਾਰਾ ਯ. ਕਾਲੀ
ਨਬਕਿਆ ਵਡਾ ਭਯਾ

ਕਾਲੁੰਅ. ਕਹਿਆ ਪੈ ਯ. ਕਾਲੁ
ਬਿਅਕਲੇ ਮਨ ਗੋਰਨਮਾਨੀ। ਕਾ
ਲੁ. ਕਹਿਆ ਪੈ. ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਚਮ
ਤਕਾਰ ਉਨਹੁਨੇ, ਜਿਨ ਬਿਅਕਲੇ
ਬੁਧੀ ਹੀਨ ਮੂਰਖੋਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ
ਮੇਂ ਜਾਨੇ ਹੋਤ ਗੋਰਨਹੀਂ ਮਾਨੀ ਜੋਏ
ਕਦਿਨ ਗੋਰਮੇਂ ਜਾਨਾ ਪੈ. ਏ ਉਨਮੁ
ਰਖੋਨੇ ਕਹਾ ਪੈ. ਜਿਨਹੁਨੇ ਅੰਸਾਨ
ਹੀਂ ਜਾਨਾ ਜੈਮਨ. ਮੇਰੀ ਜਗਹ ਪਰਮ
ਦੀਨਤ ਕਾਰਿਕਾਨ ਗੋਰਹੋਗੀ ਜਿ
ਸਮੇਂ ਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਛੁ ਮਾਨ ਰਹੇ

ਕਾਗਲੰਗੁ. ਕਾਗਤ ਅਰਥਾ [ਗ

ਤਪੜੀਯ. ਕਢ ਕਾਗਲ ਦਸੇਰਾਹ
 ਕਾਹਲੀ. ਫਾ. ਸੁਸਤੀ. ਆਲਸ, ਪੰ.
 ਸੀਪ੍ਰਤਾਈ ਜੇਸੇ ਕਿਉ ਕਾਹਲੀ ਕਰ
 ਕਾਜਲ. ਦੇ. ਕਜਲ [ਤਾਪੇ
 ਕਾਲੇ ਕਵਲ. ਵਾ. ਮਿਤਕੋ ਗਾਸਕ
 ਰੇਪੇ ਅਰਥਾਤ ਖਾਇਲੇ ਦੇ ਪੇ ਨਿਰੰ
 ਜਨ ਕਾ ਗਾਨ ਯ. ਕਾਲੇ ਕਵਲ ਨਿ
 ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ. ਵਾ. [ਰੰਜਨ ਜਾਣੇ
 ਮਰਨ ਜਮਨ ਯ. ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਖ
 ਸਮ ਕਾ ਕੀਆ
 ਕਾਰਵੀ. ਗੁ. ਘੜੀ. ਝੜੀ ਕਰ
 ਵੀਸੇ ਕਾਰਵੀ ਬਨ ਪੈਯ. ਕਾਇ
 ਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ. ਦੇਹ ਕਚੀ
 ਘੜੀ ਵਤ ਪੈ, ਸੀ. ਉਲੂ ਜੇਸੇ ਦਿਨ
 ਮੇ ਕਾਰਵਾ ਅਧ [ਸੇ ਕਾਤਵ ਜਨਨੀ
 ਕਾਤਵ. ਵਾ. ਕੋਨ ਤੇਰੀ ਮਾਤਾ ਪੈਜੇ
 ਕਾਰਗਰਨਾਵ. ਵਾ. ਕਾਰਗਰ ਕੀਨੇ
 ਕਾਸੇਯ. ਕਾਰਗਰਨਾਵ ਲੀਘੇ ਕਤ
 ਕਾੜਾ. ਪੰ. ਤਪਨਾ [ਸਾਗਰ
 ਕਾਪੜ. ਦੇ. ਬਸਤ ਯ. ਕਾਪੜ ਤਨ
 ਕਾਨੜਾ. ਦੇ. ਪਧ ਨਿਸਰਿ [ਨਸੁਖਾਵੇ

ਗਮ ਪਇਨ ਸਾਤ ਸੁਰੇ ਕਾ ਰਗਰਾ
 ਤਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਰ ਮੇਂ ਗਾਵਨਾ
 ਕਾਇਆ ਕਪੜ. ਵਾ. ਏਮਨਾਵਾ
 ਵਨਗਰ ਮੇਂ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਪਠਾਣੇਂ
 ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਪੜੇ, ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਏ
 ਯ. ਕਾਇਆ ਕਪੜ ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੋਸੀ

ਕਿ

ਕਿਉ. ਦੇ. ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਯ. ਕਿਉਨ
 ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ ਲੇਹ, ਪ੍ਰਲ ਯ. ਕਿ
 ਉਤਤੇ ਅਵਗਤੇ ਪਾਵੇ, ਨਿਖੇਧ
 ਯ. ਕਿਉ ਆਵੇ ਜਾਤਾ. ਕੈਸੇ ਜਾਵੇ
 ਸੁਰੂਪ ਮੇਂ ਆਯਾ ਹੁਆ ਭਾਵਨ ਹੀਂ
 ਕਿਥਾਉ. ਵਾ. ਕਿਸੇ ਬਨ ਯ. [ਜਾਵੇ
 ਰਹਿਣ ਕਿਥਾਉ ਨਾਹ
 ਕਿਸਕਉ. ਕੋਨ ਕੋ ਯ. ਕਿਸਕਉ
 ਮੀਤ ਕਰੇਉ, ਵਾ. ਕਿਸਕੋ ਯ. ਕਹ
 ਹਿਸੁਨਾਵਹਿ ਕਿਸਕਉ
 ਕਿਆ. ਦੇ. ਆਖੇਪ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨ
 ਹੀਂ ਯ. ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ਪੁ
 ਨਾ ਨਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ, ਪ੍ਰਲ

ਜੈਸੇ ਕਿਆ ਕਹਤੇ ਹੋ, ਕੌਨ ਜੈਸੇਈ
ਸੁਰਕੇ ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਕਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੈਤਾ
ਵਪ੍ਰਤਖ ਪੈ ਵਾ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈ

ਕਿਰਿਆ. ਦੇ. ਉਪਾਯ, ਚੇਸਟਾ. ਹਿ
ਤਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਹਿਤ ਕੇ ਪਾਰਿਹਾਰ
ਹੇਤ ਕਾਮ ਕਰਨ, ਆਰੰਭ, ਕਰ
ਮ, ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਪਾਰ ਜੈਸੇ ਅੰ
ਖਕਾ ਦੇਖਨਾ ਕਾਨਕਾਸੁਨਨ, ਪਾ
ਚਕਾਦਿ ਸਬਦੇਕਾ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ ਨਿਮਿ
ਤ ਜੈਸੇ ਪਕਾਵਨਾ ਕ੍ਰਿਆ ਪੁਰਖ ਮੇਂ
ਪਾਚਕ ਨਾਮ ਕੇ ਵਰਤਨ ਮੇਂ ਨਿਮਿਤ
ਤ ਪੈ ਪਕਾਵਨਾ ਕ੍ਰਿਆ ਪਾਠਕ ਨਾਮ ਕੇ
ਵਰਤਨ ਮੇਂ ਨਿਮਿਤ ਪੈ, ਪੂਜਾ, ਸਿ
ਖਿਆ, ਚਿਕਿਤਸਾ. ਰੋਗ ਕੇ ਨਾਸ
ਕਰਨਕਾ ਉਪਾਯ ਕਰਨ, ਗਾਰਭ
ਧਨਾਦਿ ਦਸ ਸੰਸਕਾਰ ਜੋ ਮਨੁ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਤੀ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਪੈਂ ਯ. ਕਿਰਿਆ ਚਾ
ਰਕਰੇ ਖਟਕਰਮਾ ਇਤਿ ਰਾਤੇ ਸੰ
ਸਾਰੀ, ਗਵਾਹੋਂ ਸੇ ਲਿਖਿਤ ਕਰਾ
ਵਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਵਹਾਰਕਾ ਤੀਜਾ ਪਾ
ਦ, ਫਲ ਅੰ ਬ੍ਰਹਮਾਪਾਰ ਸੁਰੂਪ

ਤੁਕੇ ਅਰਥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਵਾਚਕ ਸਬਦ
ਈਹਾਂ ਧਾਤੁ ਲੇਨੇ ਜਿਨਕਾ ਨਾਮ ਫ
ਰਸੀ ਮੇਂ ਮਸਦਰ ਪੈ, ਮਰੇ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਸੇ ਪਿੰਡਾਦਿ ਦੇਨੇ, ਪੰ. ਗਿਰਿਆ
ਜੈਸੇ ਅੰਬ ਕਿਰਿਆ ਆਦਿ ਭੜਕਿ
ਰਿਆ ਖਰਬੂਜਾ ਕਿਰਿਆ

ਕਿਕਕਿਆ. ਗੁ. ਕਿਆ ਤਪਤਾ ਪੈ
ਕਿਨੇਹਿਆ. ਵ. ਕੈਸੇ ਪੈਂ ਯ. ਸੇਕਿ
ਕਿਰਪਾਰੀਆ. ਗੁ. ਕ੍ਰਿ ਨੇਹਿਆ
ਪਾ ਯ. ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿ
ਕਿਨ ਉਵਟੀਐ. ਵ. ਰਪਾਰੀਆ
ਕਿਸਨੇ ਉਬਰੀਐ ਯ. ਕੌਨ ਹਾਰੇ ਕਿ
ਨ ਉਵਟੀਐ. ਉਬਟਨ ਜੀਤਨ ਪੈ
ਕਿਰਤਾਏ. ਗੁ. ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਯ. ਸੇਵ
ਤ ਸੇਵ ਸੇਵ ਸਾਧ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਕਰੇ ਕਿ
ਕਿਰਪਾਏ. ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੈ ਰਤਾਏ
ਯ. ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਛਲ ਕਿਰਪਾਏ
ਕਿਸ. ਪੰ. ਕਿਸਨੁ ਯ. ਕਿਸਹੁ ਸੇਵੀ
ਕਿਰਸ. ਦੇ. ਖੇਤੀ ਯ. ਜਮ ਚੁਹਾ ਕਿਰ
ਸਨਿਤ ਕਰਕਦਾ ਪੁਨ ਨਕੋ ਕਿਰਸ
ਕਿਰਪੀਸ. ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਰੇ

ਕਿਰਪਾਸ. ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾਲਨੇ ਯ. ਪੁਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ
 ਕਿਛਨੀਸੀ. ਗੁ. ਕਿਸੇਕੀਨਹੀਂਸੀ
 ਯ. ਕਿਛਨੀਸੀਛੰਦਾ. ਕਿਸੇਕੀਨ
 ਹੀਂ ਥੀਮੁਛੰਦਗੀ ਭਾਵ ਅਧੀਨਗੀ
 ਕਿਹ. ਦੇ. ਪੁਸਨ. ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਮਾ
 ਈਮੇਕਿਹ ਬਿਧਲਖਉਗੁਸਾਈ
 ਕਿਹੁ. ਦੇ. ਕਛ ਯ. ਜੇਕਿਹੁਹੋਇਤ
 ਕਿਹੁਦਿਸੇ। ਪੁਨਕੋਈਕਿਹੁਅਥੇ
 ॥ ਪੁਨਦੇਖਕਿਨੇਕਿਹੁਅਨਚੜਾਇ
 ਕਿਨਹ. ਗੁ. ਕਿਨਕਾਪੈਯ. ਪੁਛੇ ਆ
 ਜਾਇਸਿਆਇਆਅਗੇਮਿਲਣ
 ਕਿਨਹੀ. ਦੇ. ਕਾਹੂਨੇ ਯ. ਕਿ ਕਿਨਹ
 ਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਬਕਿ
 ਨਹੀਲੋਗਸੁਪਾਰੀ, ਅਪਮਾਰਗ
 ਬੁਟੀ। ਕਿਟਹੀਸੀ. ਪਾਂਚਕੀਜੋਗੀ
 ਕਿਨਹੂੰ. ਦੇ. ਕਾਹੂਨੇ ਯ. ਕਿਨਹੂੰਲਾਖ
 ਕਿਨੇਹੀ. ਗੁ. ਕੈਸੀਯ. ਏਹਕਿਨੇਹੀ
 ਚਾਕਰੀ। ਪੁਨਭਗਤਕਿਨੇਹੀਹੋਇ
 ਕਿਜੇਹਾ. ਗੁ. ਕੇਹਜੇਹ. ਕਿ ਕਿਨੇਹਾ
 ਸਤਰਹਕਾਸੁੰਦਯ. ਮੁਖਕਿਜੇਹਾਤ
 ਉਧਣੀ

ਕਿਆਕਹੇ. ਟਾ. ਕੁਛਨਹੀਂਕਹੇਯ.
 ਨਨਕਵਿਚਾਰਕਿਆਕਹੇ. ਭਾਵ
 ਕੁਛਨਹੀਂਕਹਸਕੇਪੈ
 ਕ੍ਰਿ. ਸੀ. ਕਿਆਪੈਭਾਵਕੁਛਨਹੀਂਅੰ
 ਸਾਅਖੇਪ ਯ. ਦਾਨੇਨਕਿਤਪਸ,
 ਪਸ ਪਮੇਸ਼ਰਕੇਹੋਣੇਮੇਂਕਿਆਪ੍ਰ
 ਮਾਣਪੈ, ਨਿੰਦਿਤਜੈਸੇਜੋਨਸੁਨੇਕ
 ਬਹਿਤਕੀਬਾਤ। ਸੋਕ੍ਰਿਪੁਭੂਸ਼ੁਠਨਹ
 ਕ੍ਰਿ. ਦੇ. ਕਿਆ ਯ. ਕਿਆਖ ਗਤ
 ਵਖਾਇਆ, ਪੁਨਕਿਕਾਝਿਆ
 ਅਬਵਾਯ. ਆਪਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭ
 ਆਪਭੁਲਾਇਆ, ਕਿਸਯ. ਕਿ
 ਲੇਖੇ. ਕਿਸਲੇਖੇ, ਕੀਯ. ਕਿਕਿਓ
 ਨ. ਕੀਕੀਤਾ, ਕੁਤਸਿਤਯ. ਨਾ
 ਲਕਿਰਾਝਾਦੋਸਤੀ. ਸਾਬਕੁਤਸਿ
 ਤਖੜੀਓਕੇਦੋਸਤੀ ਸਪਸ ਅਰ
 ਬਕਿਰਾਝਨਾਮਮੇਹੋਗਾ
 ਕ੍ਰਿਕੂ. ਪੰ. ਕਿਸਤਰਹਯ. ਤਿਸਕੀ
 ਕੀਮਤਕਿਕੂਹੋਇ
 ਕਿਨਕਾ. ਦੇ. ਕਟਕਾ. ਰੰਚਕ ਯ.
 ਕਿਨਕਾਇਕਜਿਸਜੀਅਬਸਾਵੈ

ਪੁਨ ਹਰਿਨਾਮਦਿਨਾਵਹੁਇਕਕਿ
 ਕਿਰਖਾ॥ਗੁ॥ਖੇਚੇ॥ਕਾਟੇਯ॥ ਨਕਾ
 ਸਭ ਕਿਲਾਵਿਖ ਕਿਰਖਾ॥ਪੁਨ ਕਿ
 ਰਖਾਕਰੇ-ਕਾਟਨਾਕਰੇ॥ਣਕਿਰਾਖੀ
 ਕਿਰਾਖੀ॥ਗੁ॥ਦੂਰਕਰੀਯ॥ਸੂਰਜਰੇ
 ਕਿਰਖੇ॥ਦੇ॥ਖੇਤੀਮੇਯ॥ਜਿਉ ਕਿਰਖੇ
 ਹਰਿਆਇਓਪਸੁਆ
 ਕਿਆਮਾਨੁਖ॥ਵਾ॥ਮਨੁਖਅਨੰਦ
 ਵਾਲਾਕਰਨਾਤੁਸ਼ੇਕਿਆਬਾਤਪੈ॥
 ਭਾਵਕੁਛਨਹੀਯਹਕੈਮੁਤਿਕਪੈ॥
 ਵਾਕਾਕੂਪੈਯ॥ਨਨਕਕਿਆਮਾ
 ਕ੍ਰਿਤਗੁ॥ਸੰ॥ਕੀਆਉਪਕਾਰ॥ਨੁਖ
 ਜਨਨੇਵਾਲੇਕੇਗੁਨਸੇਕਰਤਬਰ
 ਪੈਯ॥ਕਰਤਰਹੇਕ੍ਰਿਤਗੁਕਰਨਮੇ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਗੁਨ-ਕੀਆਜਨ
 ਨੇਵਾਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਕੇਗੁਨਸੇ
 ਕਰਤੰਬਸਭਰਹਤਹੋਗਏ
 ਕ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗੀ॥ਵਾ॥ਕੀਏਕਰਮੇਕੇ
 ਬਲਸੇਯ॥ਕ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆ
 ਕਿਛੁ॥ਦੇ॥ਕਛੁਯ॥ਜੇਕਿਛੁ॥ਭਾਲ
 ਕਰਤਪੈਸੋਈਕੋਈਪੈਰੇ-ਜੇਕਾਰ

ਯਮਾਤਕੋਕਰਤਪੈਸੋਈਕੋਈਪੈ
 ਕਿਰਪਛੇ॥ਗੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਯ॥ਗੋਬਿੰਦ
 ਜੀਸਤਸੰਗਤਮੇਲਕਰਕ੍ਰਿਪਛੇ
 ਕਿਸੁ॥ਪੰ॥ਕੁਛਯ॥ਕਿਸੁਨਬੁਝੇਕਿ
 ਸੁਨਸੁਝੇ॥ਹੁਕਰਕ੍ਰਿਪਣੇ
 ਕ੍ਰਿਪਣੇ॥ਗੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਯ॥ਹਰਿਦੇਵ
 ਕ੍ਰਿਪਣ॥ਸੰ॥ਸੂਮ॥ਉਦਾਰਤਾਗੁਣ
 ਹੀਨਧਨੀ॥ਆਤਮਬਿਚਾਰਹੀ
 ਨਅਗਨੀਦੀਨਕੋਯ॥ਮੋਹਿਕਿ
 ਪਟਕੋਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭ
 ਵਨਪ੍ਰਗਟਈ
 ਕਿਰਟੀ॥ਸੰ॥ਕਿਰਟੇਵਾਲਾਸੂਰਜ
 ਗੁ॥ਨਹਰਯ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਜਾਕੀਪੈ
 ਕਿਰਟਿ॥ਦੇ॥ਕਿਰਟੇਵਾ॥ਕਿਰਟੀ
 ਲਾਸੂਰਜਯ॥ਸਰਵਰਕਮਲ
 ਕਿਰਟਿਅਕਾਸੀ॥ਸੂਰਜਕੀਰ
 ਸਮਯ॥ਪਸਰੀਕਿਰਟਰਸਕ
 ਮਲਬਿਗਾਸੇਸਸਪਰਸੂਰਸਮਾ
 ਇਆ-ਗੁਨਸ੍ਵਰੂਪਸੂਰਯਕੀ॥
 ਅਨੰਦਕੇਆਕਾਰਜਬਰਸਮ
 ਪਸਰੀਤਬਹਿਰਦਾਕਮਲਖਿੜ

<p>ਸਾਧਨਵੈਸੀਰਸਮਕੇਪਸਰਨਕਾ ਚੰਦਕੀਸੁਰਮੇਂਸੁਰਜਕੀਸੁਰਕਾ ਸਮਾਵਨਰੂਪਕੀਆ ਕਿਰਸਾਣੇ. ਦੇ. ਖੇਤੀਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਮਨਕਿਰਸਾਣਹਰਿਰਿਦੇਜ ਕਿਰਸਾਣੀ. ਦੇ. ਖੇਤੀਯ. <u>ਮਾਇਲੇ</u> ਮਨਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀ, ਕ੍ਰਿ ਸਾਣਕੀਕਾਰਯ. ਕਿਰਸਾਣੀਕਿ ਰਸਾਣਿਕਰੇ ਕਿਤਗੁਣੇ. ਵ. ਕੋਣਗੁਨਸੇਯ. ਕਾ ਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਣਕਾਲੀ ਕਿਰਮਾਇਣੇ. ਗੁ. ਕਿਰਮਤੁਲਮ ਕਿਤੇ. ਗੁ. ਕੀਆਪੈਯ. ਨ <u>ਦਸੇਪੈ</u> ਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਕਿਤੇ, ਕੀ ਆਯ. ਜਮਕਾਲਵਸਕਿਤਾ ਕਿਤ. ਦੇ. ਕਿਸਯ. ਕਿਤਬਿਧਪੁਰ ਖਾਜਨਮਵਟਾਇਆ, ਕੀਰਤਨ ਸੇਯ. ਕਿਉਪਾਈਏਕਿਤਭੁਤ- ਕੈਸੇਪਾਈਏਪ੍ਰਸ਼ਕਾ, ਕੀਰਤਨਭ ਕ੍ਰੀਗੀਤਸੇਪਾਈਏਉਤਰਪੈ, ਕਿ ਉਯ. ਓਇਜੁਆਵੇਆਸਕਰਜਾ</p>	<p>ਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤ ਕਿਤੇ. ਦੇ. ਕਾਹੂਯ. ਕਿਤੇਦੇਸਨਆ ਇਆਸੁਣੀਏਤੀਰਥਪਾਸਨਬੈਠ ਕ੍ਰਿਤੀ. ਸੰ. ਚਤੁਰ, ਪੰਡਿਤ, ਯੋਗਮੁਖ ਪੁਨਮਵਨ, ਸਾਧੂ, ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ. ਸਿ ਧਭੁਏਪ੍ਰਯੋਜਨਵਾਲਾ, ਗੁ. ਧਰ ਮਕੀਕਮਾਈਕਰਨੇਵਾਲਾਯੋਗਮੁਖ ਪੁਰਖਜੈਸੇਕ੍ਰਿਤੀਸਿਖਯ ਕਿਤੀ. ਗੁ. ਕੇਤੇਯ. ਕਿਤੀਇਤਦ ਗੀਆਉਵੰਦਵਣਵੈਦਿਆ- ਜਾਤੇ ਕ੍ਰਿਤ. ਸੰ. ਸਤਜੁਗ, ਕੀ <u>ਪੈਚਲੇ</u> ਆਕਰਮਯ. ਕ੍ਰਿਤਕਰਮਨਮਿਟੇ ਗੀਘਰਗੇਹਣੇ, ਅਲੀ. ਪੂਰਣਜੈ ਸੇਹਮਏਤੇਭੋਜਨਸੇਕ੍ਰਿਤਪੈ, ਫ ਲ, ਗਚਿਤ <u>ਤਨਜਾਣਿਆ</u> ਕਿਤੇ. ਗੁ. ਕੇਤੇਯ. ਕਿਤੇਨਾਮਾਅੰ ਕਿਰਤ. ਦੇ. ਕੀਏਕਰਮਕੇਸੰਜੋਗ ਸੇਯ. ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪੁਨਾਕਿ ਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੜੇਕਰਕਿਰਪ ਮੇਲਹੁਰਾਮ- ਕੀਏਕਰਮੋਂਕੇਪ੍ਰਭ ਵਸੇਬਿਛੜੇਜਨੋਂਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੇਹ ਰੇਮੇਲੇ-</p>
---	---

ਕਿਚਿਤੁ ਸੰ. ਬੋਲੀਸੀਯ. ਗੁਰਕਿ
ਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ

ਕਿਰਪੰਤੁ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਯ. ਕਿਰਪੰ
ਤਹਰੀਅੰ ਮਤਿਤਤੁ ਗਮਾਨੰ. ਹ
ਰਿਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਬੁਧੀ ਮੇਂ ਤਤੁ ਗਮਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਵਤੁ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾਵਾ ਨਹੋਤਾ ਪੈ

ਲੇਖਮੇਸੁਰਯ. ਪੁਰਗਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਵਤੁ
ਕਿਉਵੇਵੇਪਿਤਾ. ਵਾ. ਕਿਸਪ੍ਰਕਾ
ਰਜਾਵੇਲੀਆ. ਅਰਥਾਤਹੇਹਰੇ
ਆਪਪਾਸਪਹੁਚਕੇ. ਆਪਸੇਕੈਸੇ
ਉਤਮਗੁਣਸੁਰੂਪਫਲਲੀਆ
ਕਿਰਤਕਿਰਤੁ. ਦੇ. ਕਰਲੀ ਜਾਵੇ
ਆਪੈਕਰਵੇਯੋਗਮਕਾਮਜਿਸ
ਨੇਐਸਾ ਕਿਤਕਿਤੁ ਸੰ.

ਕਿਉਆਵੇਜਾਤਾ. ਵਾ. ਜਬਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਜਨੋਕੇਚਿਤਮੇਂ ਗੁਰੋਂਕੀਦਸ
ਸੇਆਵੇਤਬਕਮੁਜਾਤਾਪੈਭਾਵ
ਕਹੀਨਹੀ ਜਾਤਾ

ਕਿਥੇ. ਪੰ. ਕਹਾਯ. ਕਿਥੇਗਏਤੈਡੇ
ਮਾਪਿਆਪੁਨ ਕਿਥੇਵੇਵਾਘਤ
- ਕਹਾਜਾਵਾਗੇਰਕੇ

ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ. ਦੇ. ਮੁਕਤੇਜੈਸੇਗੁਰਭੇ
ਦਤਭੁਏਕ੍ਰਿਤਾਰਥ

ਕਿਦੂ. ਪੰ. ਕਹਾਤੇਯ. ਕਿਦੂਬਾਵਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਦ. ਗੁ. ਹੇਕ੍ਰਿ. ਹਮਆਏ
ਪਾਨਿਧਿਯ. ਦੀਜੇਸਾਧਸੰਗਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਦ. ਹੇਕ੍ਰਿਪਾਕੇਨਦ ਨਿਧਿਭ

ਕਿਹਬਿਧ. ਵਾ. ਕੈਸੇ ਵਸਮੁਵ
ਯ. ਮਾਈਮੇਕਿਹਬਿਧਲਖੇਗੁ
ਸਾਈ- ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਭਾਵਕੈਨਸ

ਕਿਤਬਿਧ. ਵਾ. ਕਿਸਪ੍ਰਕਾ ਧਨਸੇ
ਰਯ. ਕਿਤਬਿਧਪੁਰਖਾਜਨਮਵ

ਕਿਰਪਾਧਿ. ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਟਾਇਆ
ਲਯ. ਹੋਹੋਹੇਗੁਰਕਿਰਪਾਧਿ

ਕਿਨ. ਦੇ. ਕਿਸਯ. ਕਿਨਬਿਧਬਾ
ਧਾਕਿਨਬਿਧਛੁਟਾ ਚਲਾਇਆ

ਕਿਨੇ. ਦੇ. ਕਿਸੇਨੇਯ. ਕਿਨੇਨਪਰ

ਕਿਸਨ. ਦੇ. ਨੰਦਨੰਦਨ ਕ੍ਰਿਸਨਾਮ
ਮੇਂਕ੍ਰਿਸਐਨਦੋਅਵਯਵਪੈਕ੍ਰਿ

ਖਭੂਕਾਵਾਚਕਪੈ. ਭੂਸਤਾਵਾਚ
ਕਪੈ. ਜਾਤੇਕ੍ਰਿਸਕਾਅਰਥਸਤਾ

ਪੈ. ਨਅਵਯਵਕਾਅਰਥਅਨੀ

ਦੁਪੈ ਜੋ ਫਸਤੁ ਸਤ ਰੂਪ ਹੈ ਅਨੰਦ
 ਰੂਪ ਹੈ ਵਹੁ ਚਿਤ ਸੁਰੂਪ ਭੀ ਹੈ। ਯਾ
 ਤੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਪਦਕਾ ਅਰਥ ਹੈ- ਪੁਨਾ ਕ੍ਰਿਪਪ
 ਦਕਾ ਅਰਥ ਬਿਦਾਰਨ ਕਰਨਾ
 ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਭੁਕਤੋਂ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ
 ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨ ਪਦਕਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਪਪ
 ਦਕਾ ਅਰਥ ਖੈਚਨਾ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਭੁਗ
 ਤੋਂ ਕੇ ਮਨ ਖੈਚਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦਕਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨ ਪਦਕਾ ਅਰਥ ਕਾਲਾਰੰਗ ਹੈ।
 ਤਿਸ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਸਗੁਣ ਪਰਮਾਤ
 ਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮਕਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਧੰ
 ਨ ਧੰਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੇ ਕਾਬਲੀ ਪਾਠ
 ਮੋਂ ਕਯਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੰ.

ਕ੍ਰਿਸਨਾ • ਦੇ. ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ। ਮਾਯਾਮੋਂ
 ਇਸਨਾਮ ਕੇ ਵਰਤਨ ਮੋਂ ਯਹ ਬੀ
 ਜ ਹੈ। ਸਤੋਗੁਣ ਸੁਕਲ ਰੰਗ ਹੈ। ਰ
 ਜੋਗੁਣ ਲਾਲ ਰੰਗ ਹੈ। ਤਮੋਗੁਣ
 ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਹੈ। ਤਾਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਮਾ

ਯਾਕਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਵਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯ. ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਜ
 ਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨ-
 ਮਾਯਾ ਤੇ ਜਾਨੈ ਜੋ ਨਨਾ ਭੁੱਤ ਕੀ ਬ
 ਨ ਰਹੀ ਨਾਚਨਾ. ਰਚਨਾ

ਕਿੰਕਨੀ • ਸੰ. ਤੜਾਰੀ. ਕਾਂਚੀ ਜੋ ਮ •

ਰਵਾੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਪ
 ਹਨ ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਕਿੰਕਨੀ
 ਅਵਾਜ ਵਾਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਮਦ
 ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਲਕ ਭੀ ਪਹਰਤੇ ਹੈ। ਜਿ
 ਸਕੀ ਓਰ ਖਿਆਲ ਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ
 ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਮੋਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯ. ਕਿੰਕ
 ਨੀ ਸਬਦ ਸੁਨਤ ਕਾਰ ਖੇਲ ਪਾਹ

ਕ੍ਰਿਪੰਗਨਾ • ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ. ਜੀਉ
 ਮੋਂ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਕ੍ਰਿਪੰਗਨਾ

ਕਿਰਪੇਨ • ਗੁ. ਕਿਰਪਾਲ ਯ ਭਏ
 ਹੈ ਕ੍ਰਿਪੇਨ- ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪੁਨਾ ਜਿਸ
 ਕਿਰਪੇਨ- ਕ੍ਰਿਪਾ

ਕਿਰਪਨ • ਦੇ. ਸੂਮ. ਜੋੜੂ ਯ. ਸੋਹ
 ਗਨ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੁਤੀ ਪੁਨਾ ਕਈ
 ਕੋਟ ਕਿਰਪਨ ਕਰੋਰਾ ਪੁਨਾ ਬਹੁ

ਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕੋ
 ਕਿਰਪਾਨੰ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯ. ਹਰਿ
 ਤੇਰੇ ਕਿਰਪਾਨ, ਗੁ. ਸੰਕੇਤ ਮੇਂ ਕ
 ਕਿਰਤਾਨਿੰ ਗੁ. ਕਾਮੇਂ ਮੇਯ. ਰਦ
 ਕਿਰਤਾਨਿ ਜੁਗੀਆ
 ਕਿਰਿਓਨੰ ਵਾ. ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
 ਕ੍ਰਿ. ਕ੍ਰਿ. ਕਿਓਨ. ਕ੍ਰਿਆ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ
 ਛੇਤ੍ਰ ਕੇ ਚੇਲਾ ਗਦੀ ਬੈਠਾਇਆ
 ਕਿਰਪੰਗਨੰ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ. ਹਰਿ ਹੇਰੇ
 ਕ੍ਰਿਆ ਛਾਡਿ ਕਿਓਨੰ ਹੇ ਕਿਰਪੰਗਨ
 ਵਾ. ਆਕਾਸ ਓਗਰਦਨ ਪੈਂਦੀ ਯ.
 ਅਸਮਾਨ ਕ੍ਰਿਆ ਛਾਡਿ ਕਿਓਨ-ਊਪ
 ਰਕੇ ਗਰਦਨ ਉਠਾਈ
 ਕਿਰਪਾੰ ਦੇ. ਦਯਾ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰ. ਯ. ਕਰ
 ਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ
 ਕਿਰਪਫਾੰ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ. ਸਤਗੁਰ
 ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਫਾ
 ਕ੍ਰਿਮੰ ਦੇ. ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਿਰਮੰ ਫਾ. ਛੋਟੇ ਜੀਵ. ਕੀੜੇ ਯ. ਹ
 ਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ

ਕਿਰਮੰ ਅ. ਬਹੁ ਵਚਨ ਹੈ ਕਰੀਮ
 ਕਾ ਅਰਥ ਤ ਬਖਸਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸ
 ਕਿਰਤਮੰ ਦੇ. ਕਰਮਾਂ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੀਲੇਗ
 ਰਬਨੇ ਯ. ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ
 ਜਿਹ ਬਾ-ਮਧੁਰਾਖ ਸਕੇ ਸੂਦਨ
 ਮਾਰਨ ਸੇ ਮਧੁ ਸੂਦਨ ਨਾਮ ਹੈ ਦਾ
 ਮ ਰਜੂ ਸੇ ਪੇਟ ਬੰਧਵਾਨੇ ਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤ ਦਾ ਮੇਵਰ ਨਾਮ ਹੈ
 ਕਿਹ ਸੰਜਮੰ ਵਾ. ਕੌਨ ਸੰਯਮ ਸੇ
 ਜੈਸੇ ਕਿਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆ
 ਕਿਰਤ ਕਰਮੰ ਵਾ. ਕੀਏ ਕਰ ਰੋ
 ਮੇਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਯ. ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ
 ਕਿਹਾਰੀੰ ਗੁ. ਕੇਹੜੀ ਅ ਵੀ ਛੜੇ
 ਰਥ ਤ ਕੌਨ ਸੀ ਪੈ ਯ. ਓਇ ਪਲਾਘ
 ਕਿਵਾਰੰ ਦੇ. ਕਿਵਾੜ ਭਾਗੀ ਕਿਹਾਰੀ
 ਵਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਯ. ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੇ
 ਕਿਸੇਰੰ ਸੰ. ਸੇਲਾ ਬ ਖੇਲ ਕਿਵਾਰ
 ਰਸਤਾਈਂ ਬਾਲ ਕਕੀ ਯਹ ਸੰਗਮਾ
 ਹੈ ਇਸ ਸੇ ਪੁਰਬ ਦਸਤਾਈ ਪੈਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਰੀੰ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁ ਸੰਗਮਾ ਹੈ
 ਕਿਰਗੀੰ ਦੇ. ਦਾਸ ਪਨ, ਕ੍ਰਿਆ ਕਰ

Missing Page

ਕਿਰਾੜਾ. ਪੰ. ਖੋਟੇ ਖੜੀਆਂ ਕੇ. ਨਾ
ਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੇਸਤੀ-ਕਿ ਖੋਟੇ ਕਾਨਮ
ਪੈਰਾੜਾ ਰਾਜ ਸਬਦ ਸੇਬਨ ਖੜੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਪੈ. ਦੇਨੇ ਪਦ ਮਿਲਕੇ ਖੋਟਾ ਖੜੀ
ਅਰਥ ਪੈ. ਖੜੀ ਲੋਗੋਂ ਕਾਨਮ ਕਿ
ਰਾੜਾ ਇਸ ਲੀਏ ਪੜਾਇਨ ਹੁਨੇ ਸਸ
੩ ਬਿਤੀ ਤਮਾਗ. ਬੈਸਮ ਬਿਤੀ ਬਨਜ
ਕਰਨ ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਕੀਆ ਖੜੀ ਬਨੀ
ਯੋਂ ਕਾ ਤੁਲਮ ਬਾਵਹਾਰ ਦੇਖ ਅਨਜ
ਨ ਬਨੀ ਯੋਂ ਕੋ ਭੀ ਕਿਰਾੜਾ ਕਹ ਦੇਤੇ ਪੈ
ਤਉ ਭੀ ਉਨ ਮੇਂ ਯਹ ਨਾਮ ਸਹੀ ਨ
ਹੀ. ਕਿਉਂਕੇ ਉਨ ਕੇ ਬੈਸਮ ਔ ਬਨਕ
ਨਾਮ ਪੈਂ ਰਾਜ ਨਹੀ. ਕਿਰਾਟ ਕਿਰਾੜ
ਦੇ ਕਿਰਾੜਾ ਨਾਮ ਕਾ ਮੂਲ ਪੈਂ

ਕਿਆੜਾ. ਦੇ. ਪਰਬਤੀ. ਕਮਰ. ਲੱਕ,
ਗਰਦਨ ਕਾ ਉਪਰਲਾ ਪਾਸਾ ਯ. ਅ
ਸਮਾਨ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨ. ਅਕਾ
ਸਸਮ ਬਿਆਪਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ ਓਰ
ਗਰਦਨ ਖੋਂਚੀ ਪੈ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼
ਵਰ ਓਰ ਸਨਮੁਖ ਭੁਏ ਪੈਂ

ਕੀ

ਕੀਓਂ. ਦੇ. ਕੀਤਾ ਕੀਆ ਯ. ਕੀਓਂ ਸਿ
ਕੀਆ. ਦੇ. ਕਰਿਆ ਯ. ਜੋ ਗਾਰ
ਕਿਛ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ
ਕੀਰਤਨੀਆ. ਗੁ. ਨਾਚਨੇ ਵਾਲਾ
ਯ. ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ. ਭੁ
ਜਨ ਗਾਨੇ ਵਾਲਾ
ਕੀਈ. ਗੁ. ਕਰੀ
ਕੀਜਈ. ਗੁ. ਕਰਤੇ ਪੈਂ
ਕੀਚਈ. ਗੁ. ਕਰੀਏ
ਕੀਸ. ਗੁ. ਕਿਸਕੋ ਯ. ਛਲ ਛਿਦ
ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ, ਸੰ. ਕ. ਪਵ
ਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਿ:
ਸੋ ਪੈ ਈਸ ਜਿਨੋਂ ਕਾ ਵਹੁ ਬਨਚਰ
ਕੀਸ ਕਹਾਤੇ ਪੈਂ ਅਪਨਾ ਕੀਜਹੁ
ਕੀਜਹੁ. ਗੁ. ਕਰਹੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਕੀਮਾਹੂ. ਗੁ. ਕੀਮਤ ਸੇ ਯ. ਸੁਖ ਕੀ
ਮਾਹੂ ਬਾਹਰੇ-ਜੈ ਪਤਿ ਹਮਾਰੀ ਓਰ
ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਰੇ ਤਬ ਹਮ ਕੋ ਬੇਕੀਮਤੇ ਸੁ
ਕੀ. ਪੰ. ਕੁੰਯ. ਕੀਨਾਮ ਬਿ ਖਹੋ ਜਾਵੇ

ਸਾਰਹਿ-ਕਿਆ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰਤਾ ਹੈ,	ਕੀਟੀ० ਦੇ० ਕੀੜੀਯ० ਕੀਟੀ ਸਾਸ
ਕਿਆ ਯ० ਕੀ० ਬਿਸਰਹਿ-ਕਿਆ	ਆਕਰਖਤੇ-ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰਕੀਆਗੁ ०
ਬਿਸਰਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮਤ ਬਿਸਰ, ਪੁ	ਸੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਖਤ ਕੇ ਫੂਲੇ ਸੇ ਨਿਕ
ਨਾ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰ ਰਾਵੇ ਜੀਉ-ਕਿ	ਸਕੀੜੀ ਬਨੇ ਤਖਕ ਨੇ ਸਾਸ ਖੋਚਲੀ
ਆ ਜੀਵ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਕੇ ਛੇਡ ਅਨ	ਕੀਟਾ० ਗੁ० ਸਰਪਾਦਿ ਕੀੜੀਯੋ॥ ਏ
ਦੇਵ ਕੇ ਪੁਜੇ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਤ ਕੀ ਬਿਖਯੋ	ਕੇ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਕੀੜੇ ਕਰ ਯ० ਕੀਟਾ
ਅਧਾਰ-ਤਬ ਭੁਗਤੋਂ ਕੋ ਬਿਖਯੋ	ਅੰਦਰ ਕੀਟ ਕਰ
ਕਾ ਕਿਆ ਆਸਰਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨ	ਕੀਤ० ਵਾ० ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਨਾਯਾ ਹੈ ਯ० ਕੋ
ਕੀਕ० ਗੁ० ਕਰੇ ਯ० ਨ ਕਟੇ ਨ ਕਕੀ॥ ਹੀਂ	ਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ
ਕ-ਨਾਕ ਕਟੇ ਨਾਕ ਸੇ ਕਰੇ	ਕੀਤਾ० ਪੰ० ਬਨਾਯਾ ਹੁਆ ਯ० ਕੀਤ ०
ਕੀਰਤ ਕੇ० ਵਾ० ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਕੇ	ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਮਾਨ, ਬਨਾਯਾ ਯ०
ਕੀਚੇ० ਪੰ० ਕਰਲਈਏ ਯ० ਸੁਧ ਕੀਚੇ	ਸਭ ਕੁਛ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੇ॥ ਪੁਨਾ
ਕੀਚ० ਦੇ० ਕਰਦਮ० ਚਿਕੜ० ਪੰਕ	ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੇ ਮੂੜਾ
ਕੀਜੇ० ਦੇ० ਕਰੀਏ० ਕਰਲਈਏ ਯ०	ਕੀਤੇ० ਪੰ० ਕਰੇ ਕਾਮ ਕੇ ਸਬਬ ਯ०
ਮਾਏ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੇ	ਕੀਤੇ ਕਾਰਣ ਪਾਕੜੀ, ਬਨਾਏ ਪੁਰ
ਕੀਟ० ਸੰ० ਕੀੜਾ ਯ० ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ	ਖਕੇ ਯ० ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋ
ਕੀਟ ਕੋ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਸੇਸ਼ਰ ਏਕ ਖਿਨ	ਕੀਰਤ० ਦੇ० ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿਕਾਨਾ॥ ਇ
ਮੇਂ ਕੀੜੀ ਤੁਲਾ ਅਤਿ ਛੋਟੇ ਪੁਰਖ	ਮਾਏ ਯ० ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੀਤ ਚਰਨ
ਕੋ ਰਾਜਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਕੀਟ ਤੇ	ਕੀਰਤਿ० ਸੰ० ਜਸ ਯ० ਕੀ॥ ਮੁੜਲਾਏ
ਸੁਰਪਤ ਕਰ ਕੰਗਾਲ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸ	ਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਗਾਉ ਮੋਰੀ ਰਸਨਾ, ਕੀ
ਮਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇ ਹੈ	ਰਤਨ ਭੂਰੀ, ਕਹਾਵਤ ਯ० ਦੇਵਲ

ਦੇਵਤਿਆ ਕਰ ਲਾਗਾ ਅੰਸੀ ਕੀਰ
 ਤਿਚਾਣੀ, ਜਸ ਕੇ ਸਾਬ ਯ. ਕੀਰਤਿ
 ਸਾਬ ਚਲੀਤੇ - ਕੀਰਤਨ ਭੁਕੀ ਫ
 ਲਹੇਤ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਸਾਬ ਜਾਤੀ ਪੈ
 ਕੀਜਤ. ਦੇ. ਕਰਤੇ ਹੋ ਯ. ਕਾਹੇ ਕੀ
 ਜਤ ਪੈ ਮਨ ਭਾਵਨ

ਕੀਮਤ. ਫਾ. ਮੇਲ ਹਸਤੀ ਕਰੇ
 ਕੀਰੀਤੇ. ਦੇ. ਗਰੀਬ ਸੇਯ. ਕੀਰੀਤੇ
 ਕੀਟਤੇ. ਦੇ. ਕੀੜੇ ਤੇ ਯ. ਖਿਨ ਮਹਿ
 ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਰਾਜ

ਕੀਚਤ. ਗੁ. ਕਰੀਤਾ ਪੈ ਅਰਥਾਤ
 ਕੀਏ ਯ. ਕੁਮਤੇ ਕੀਚਤ ਭਿੰਨ

ਕੀਨ. ਦੇ. ਕਰਿਯਾ ਯ. ਤੈਨਰ ਕਿਆ
 ਪੁਰਨ ਸੁਨ ਕੀਨ - ਪੁਰਨ ਸੁਨ ਕਿਆ
 ਕਰਿਆ ਪੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਿਆ,
 ਦੁਸਮਨੀ. ਅਦਾਵਤ, ਕੀਨ ਹ ਫਾ.

ਕੀਨ. ਪੰ. ਵਾ. ਕੁਮਨਹੀਂ ਯ. ਕੀਨ ਸੁ
 ਟੇਹੀ ਗੋਰੀਏ, ਕਿਉਂ ਯ. ਕੀਨ ਬਚਿ
 ਆ - ਭੁਕੀ ਹੀਨ ਕਾਗਰ ਭੁ ਕਿਉਂ ਬਚ
 ਰਹਿਆ ਭਾਵ ਬਮਰਬ ਹੀ ਬਚਿਆ,
 ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕੀਆ ਪੈ ਸੋ ਹੋਵੇਗਾ

ਨੇਮ ਸੇਯ. ਕੀਨ ਸੁਹੋਗ
 ਕੀਰਤਨ. ਸੀ. ਕੀਰ ਸੇਯਾਣੀ ਪੜ
 ਨੀ, ਰਾਗੋਂ ਮੇਂ ਪਾਇ ਕਰ ਸਬਦ ਗਾ
 ਵਟੇ ਯ. ਕਥਾ ਕੀਰਤ ਗਾਨ ਦਧੁ
 ਨਿਏਹ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ

ਕੀਤੀ ਅਨ. ਪੰ. ਕਰੀ. ਕਰਦਈ
 ਯ. ਭੀੜਹੁ ਮੁਕਲਾਈ ਕੀਤੀ ਅਨ
 - ਤੀਰੀ ਸੇਖੁਲੇ ਕਰਦੀਏ ਭਾਵ ਪਨ
 ਹੀਨ ਧਨੀ ਕਰਦੀਏ

ਕੀਰਤ ਕਰਨ. ਦੇ. ਕੀਰਤਨ ਭੁਕੀ
 ਕਾ ਕਰਨਾ ਯ. ਕੀਰਤ ਕਰਨ ਸਰਨ
 ਮਨ ਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕੋ

ਕੀਮ. ਗੁ. ਕੀਮਤ ਯ. ਕਾਗਦ ਕੀ
 ਮਨ ਪਾਈ - ਹਰਿਚੰਦ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੀ
 ਏ ਪੁੱਨੋਂ ਕੀ ਕਾਗਦੋਂ ਪੈ ਲਿਖ ਕੇ ਭੀ
 ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੇ ਏਤੇ ਦਾਨ ਕੀ

ਕੀਤੇ ਮੁ. ਪੰ. ਮੁ. ਕੀਆ ਯ. ਈ ਏ
 ਧਨ ਕੀਤੇ ਮੁ ਪਾਟਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀ

ਕੀਰੇ. ਦੇ. ਛੁਵ ਜੀਵ ਜੋ ਭੂਮੀ ਸਾਬ
 ਪੇਟ ਲਗਾ ਕਰ ਚਲਤੇ ਪੈ ਗੁ. ਗਰੀ
 ਬ. ਮਸਕੀਨ ਯ. ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ

ਸਤਗੁਰਸਰਣਾਈ
 ਕੀਰੰਦੇ. ਕੰਗਾਲ, ਤੋਤਾ ਸੀ.
 ਕੀਸਾਰਾ. ਪੰ. ਗੋਹੂ ਯਦ ਆਦਿਕੋਂ ਕੇ
 ਫਲੋਂ ਪੈ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ ਤੀਖੇ ਕੀਰਿਓਂ ਕੇ
 ਯ. ਸਣਕੀਸਾਰ ਚਿਥਿਆ. ਸਹਿ
 ਤ ਕਸੀਰੋਂ ਕੇ ਕੁਦਿਆ, ਕਿੰਸਾਰੂ ਸੀ.
 ਕੀਲੰਦੇ. ਲੋਹੇ ਕੀ ਸੇਖ, ਸਰਪਾਦਿ
 ਕੋਂ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇਰੋਕ
 ਕੀਅਲੋ. ਗੁ. ਕੀਆਹੈ ਯ. ਕੀਅ
 ਕੀਤੀ. ਦੇ. ਖੁਦਜੀਵ. ਲੋ ਖਸਸਨ
 ਚੀਟੀ ਯਥਾ. ਕੀਜੀਤੁਲਨਹੋ
 ਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ
 ਕੀਚੜ. ਗੁ. ਕਾਲ ਚਿਕੜੇ ਮੇਂ ਦੇਹ
 ਸੁਰੂਪ ਆਣ ਯ. ਕੀਚੜ ਆਣ
 ਗਿਰਪਾਰਿਆ

ਕੁ

ਕੁੰਭੇਉ. ਗੁ. ਕੁੰਭ. ਘੜਾ ਯ. ਜਿਉ
 ਪਕਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ
 ਕੁਆਉ. ਗੁ. ਕਹਾਂ ਹੈ ਭਾਵ ਕਰਨ
 ਹੈ ਯ. ਤਿਨ ਮਿਲਣ ਕੁਆਉ, ਪੰ.

ਬੁਲਾਵੇ ਜੈਰੇ ਅਮੁਕੇ ਕੇ ਕੁਆਉ
 ਕੁਥਾਉ. ਗੁ. ਖੋਟਾ ਬਨ ਯ. ਥਾਉ
 ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ
 ਕੁਆਲਿਉ. ਗੁ. ਕੁਜੇਹਟੀ ਯ.
 ਮਨਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓਂ ਕੁਰੂਪ ਕੁਲ
 ਖਣੀ, ਖੋਟੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਕੁਲ ਯ
 ਕੁਹੀਆਂ. ਦੇ. ਕੁਹੀ ਨਾਮਣਾ ਸੀ.
 ਲੇਸਿਕਾਰੀ ਜਨ ਵਰੋਂ ਕੇ ਯ. ਚਰ
 ਗਾ ਕੁਹੀਆਂ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾ
 ਕੁਰੀਆ. ਪੰ. ਰੰਡੀ. ਰਸਤਾ ਯ. ਹ
 ਮਨਹਿ ਛਾਡ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ
 - ਬਚਨਾਂ ਤਰਮੇਂ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ
 ਕੁਟਨੀਆ. ਦੇ. ਭੋਟੁ ਐ ਵੈਦਿਅ
 ਰਤਾਂ. ਦੂਤੀਆਂ ਯ. ਕੁਰਨੀਆ ਦੀ
 ਕੁੰਦਰੀਆ. ਦੇ. ਹਾਤੀ ਯ. ਥਾਣ
 ਤਲੇ ਕੁੰਦਰੀਆ ਸਿਰਕਨ ਕਛਤ
 ਕੁੰਡਲੀਆ. ਦੇ. ਕੁੰਡਲ ਗਿਅ
 ਯ. ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ, ਮਛੀ ਪਕ
 ਜ਼ਨੇ ਕੀ ਕੁੰਡੀ ਯ. ਜੇ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀ
 ਕੁਮੰਤੀਆ. ਦੇ. ਖੋਟੇ ਆਕੀਰਧਾਇ
 ਮੰਤੀਆਂ ਕੀ ਯ. ਮਿਠੀ ਗਲਨ ਕੁਮੰ

ਤੀਆ-ਕੁਮੰਤੀਆਂ ਕੀ ਸਲਾਹ ਖੁ
 ਰੁਣ ਪੈ। ਗਲਣ ਜਿਲਨ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ
 ਧਸਨ ਕੇ ਨਾਮ ਪੈਂ ਗਰ ਕੁਈ
ਕੁਈ। ਗੁ. ਕੋਟ ਯ. ਅਸਤ ਏਕ ਦਿ
ਕੁਥਾਇ। ਪੰ. ਖੋਟੇ ਬਾਨ ਮੇਂ
ਕੁਰੀਏ। ਗੁ. ਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਮੀਪ
 ਰਸਤੇ ਮੇਂ ਯ. ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੇਦਿਆ
ਕੁਮਲਾਇ। ਗੁ. ਜੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ ਯ.
 ਫਿਰ ਸੁਕੇ ਨ ਕੁਮਲਾਇ
ਕੁਰਲਾਏ। ਪੰ. ਕੁੰਜ ਕੇ ਸਮਾਨ ਬੋਲੇ
 ਪੈ ਭਾਵ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰੇ ਪੈਂ
ਕੁੜਮਾਈ। ਪੰ. ਸਗਾਈ ਯ. ਕੁੜ
 ਮ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ
ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ। ਵਾ. ਕੁਤ ਸਿਤ ਬਾਨ
 ਪੇਟ ਮੇਂ ਅਰਥਾਤ ਖੋਟੇ ਬਾਨ ਮੇਂ। ਕੁ
 ਥਰੀ ਜਗ ਮੇਂ ਯ. ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸ
ਕੁਸਲ ਘਰ ਆਏ। ਵਾ. ਆ ਟਿਆ
 ਨੰਦ ਰੂਪ ਹਰੀ ਮਨ ਮੇਂ ਆਯਾ ਤਾ
 ਤੇ ਕੁਸਲ ਭੁਇਆ ਪੈ ਯ. ਖੇਮ ਭੁ
 ਇਆ ਕੁਸਲ ਘਰ ਆਏ
ਕੁੰਜੀ ਗੁਰਸੈ ਪਾਈ। ਗੁ. ਅਗਨ

ਰੂਪੀ ਤਾਲਾ ਖੋਲਨੇ ਹੇਤ ਕੁੰਜੀ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁਰਨੇ ਬ੍ਰਮ ਵਿਦਿਆ ਰੂਪ ਗੁਰੇ ਕੋ ਸੋ
 ਪੀ ਪੈ ਯ. ਜਿਸ ਕਾ ਗੁਰ ਤਿਨ ਦੀਅ
 ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸੈ ਪਾਈ
ਕੁਲ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ। ਵਾ. ਬਡੀ
 ਕੁਲ ਵਾਲਾ ਐ ਬਹੁਤ ਕੁਤਾ ਰੂਪ ਬ
ਕੁਸਾ। ਵੇ. ਸਰੀਰ ਕਾਤ ਹੋਵਾਲਾ ਹੁੰ
 ਪਸੇ ਕੋਹਣਾ ਯ. ਕੁਸਾ ਕਟੀ ਆਵ
ਕੁਰਸ। ਅ. ਟਿਕੀਆਂ ਧਾ ਰਵਾਰ
 ਤੁਆ ਵਿਕੋ ਕੀ ਭਾਵ ਸੇ ਸਾਤ ਵਾ ਅ
 ਕਾਸ ਬਹੁ ਮਲੋਕ ਗੰਥ ਜੀ ਮੇਂ ਨਹੀਂ
ਕੁਦਸ। ਅ. ਪਾਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਯਹ ਪਦ
ਕੁਹ। ਵੇ. ਗਲਾ ਕਾਟ ਕੇ ਯ. ਕੁਹ ਬ
 ਕਰਾ ਰਿੰਨ ਖਾਇਆ, ਕੁਛ ਜੈ ਜੈ
ਕੁਹੀ। ਵੇ. ਬਾਜ ਸਰੀਖ ਪੰਖੀ ਕੁਹ ਨਹੀਂ
ਕੁਲਹ। ਵੇ. ਕੁਲੋਂ ਕੇ ਯ. ਕੁਲਹ ਸਮੁ
 ਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੀ-ਸਭ ਕੀ ਕੁਲੋਂ ਕੇ
 ਸਮੁਹ ਕੇ ਉਧਾਰ ਤੇ ਪੈ, ਵਾ. ਉਚੀ
 ਟੋਪੀ ਯ. ਜਿਨ ਆਕਾਸ
 ਕੁਲਹ ਸਿਰ ਕੀਨੀ
ਕੁਲਹਾ। ਵੇ. ਉਚੀ ਟੋਪੀ ਵਤ ਲੰਬੀ

ਆਂ ਅਸੀਸਾਂਵਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਮੇਂ ਉ
ਚੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਮੁਰੀਦੋਂ ਕੋ ਯ. ਕੁਲ
ਹ ਦੇਵੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਬਡੇ ਨਿਲਜ
ਕੁਲਾਹ. ਗੁ. ਕੁਲਾਭੁਯ. ਧੰਧੜੇ ਕੁ
ਲਾਹਿਤ ਨ ਆਵੇ ਹੇ ਕੌੜੇ ਵਾ. ਧੀ
ਧਿਆ ਕੋਲਾਹੋ।

ਕੁਕਹ. ਪੰ. ਪਿਲਛੀ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ
ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸਕੀ ਟੋਕਰੀਆਂ ਟੋਕ
ਰੇ ਬਨਤੇ ਹੈ ਯ. ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿਫੁ

ਕੁਸਮਾਈ. ਗੁ. ਫੁਲਮੇਂ [ਲੇ
ਕੁਤਿਅਹੁ. ਗੁ. ਕੁੱਤੇ ਯ. ਰਕਤਧਿ
ਤਕੁਤਿਅਹੁ ਚਟ ਜਾਹੁ

ਕੁਰਸਹੁ. ਦੇ. ਕੁਰਸਤੇ ਅਰਥਾਤ
ਬੁਲਕੇ ਕਸੇ ਯ. ਨੂਰ ਅਰਸਹੁ
ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਅੇ

ਕੁ. ਪੰ. ਪਾਪ, ਨਿੰਦਾ ਯ. ਕੁਬਧਿ ਚ
ਵਾਵੇ, ਈਖਤ, ਨਿਵਾਰਣ, ਭੁੰਮੀ
ਕੁਰੀਕ. ਦੇ. ਮਿਗ. ਕੁਰੀਗ ਸੀ. ਯ.

ਕੁਰੀਕ ਨਾਵੇ ਨੇਹੁ
ਕੁਧਕਾ. ਗੁ. ਖੋਟਾ ਧੱਕ ਭਾਵ ਗੋਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਧੱਕ ਯ. ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ

ਦਿਵਈ ਪੈਰੇ [ਨਕਾਰਨੇ
ਕੁਖ. ਪੰ. ਪੇਟ ਜੈਸੇ ਨਿਜ ਕੁਖ ਪੋਖ
ਕੁੰਗੂ. ਦੇ. ਕੇਸਰ ਯ. ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਇ
ਆ ਰਤਨ ਕੀ ਲਲਤਾ ਕੁੰਕਮ ਸੀ.

ਕੁਢੰਗ. ਪੰ. ਖੋਟੇ ਕੁਕਰਮ ਹੋਵੇ
ਯ. ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਏ

ਕੁਰੰਗ. ਸੀ. ਮਿਗ ਜੈਸੇ ਕੋ [ਨਹਿਤ
ਟਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੁਦਤ ਪੌਨ ਕੇ
ਕੁਸੰਗ. ਸੀ. ਖੋਟਾ ਸੰਗ. [ਗੋਨ ਕੋ
ਖੋਟੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਮੇਲ

ਕੁਛ. ਦੇ. ਕੁਛ ਯ. ਜੇ ਕੁਛ ਕਰਤ ਹੈ ਸੇ
ਈ ਕੋਈ ਪੈਰੇ [ਕੁਹਾਂ ਸੇ ਆਇਆ

ਕੁਜਾ. ਫਾ. ਕਹਾਂ ਯ. ਕੁਜਾ ਆਮਦ.
ਕੁਚੱਜ. ਦੇ. ਖੋਟਾ ਆਚਾਰ, ਅਰ
ਥਾਤ ਨਿਯਮ ਕਾ ਤਾਗ ਐ ਗੁਰੇਂ ਕੇ
ਉਪਦੇਸ਼ ਕਾ ਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਕੁਚ

ਕੁਚੱਜੀ. ਪੰ. ਕੁਚਜੰਦਾਲੀ [ਯੀ ਸੀ.
ਜੈਸੇ ਤੇਰੀ ਮਾਇ ਕੁਚਜੀ ਆਹੀ ਤੇ
ਠਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਬਿਚਾਰਵਾਨ ਨਹੀਂ
ਕੁਕੀਜੈ. ਪੰ. ਕੁਕਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਗੁਰਕਾ
ਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ-ਗੁਰੂ ਬਾਹ ਖੜੀ

ਕਰਚੇਲੇ ਕੋ ਸੁਨਾਵੇਹੋ ਉਕੁੰਚਬਾ
 ਸਿਸੇ ਉਧ ਬਾਹੁ ਪਰੋਮੇਖਨ ਕਸਿ
 ਕੁਸ਼ੁੰਪੰ. ਕੁਛ ਤਸਿਣੇਤਿਮੇ
 ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਦਾ. ਵ. ਕੁਰਬਾਣ
 ਜਾਵਾਂਯ. ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਦਾ ਵਾਰ
 ਏ ਬਲੇ ਬਲਕਿਤਾ
 ਕੁੰਟੰਪੰ. ਮਾਰਕੇ. ਛੇਤਕੇ ਯ. ਕਟਕੁੰ
 ਟਕਰਖੰਬ ਚੜਾਇਆ, ਕੁੰਟਧਾਤੁ
 ਕੁੰਟੰਗੁ. ਕੁੰਡ ਯ. ਗਰਭਕੁੰਟਮਹ,
 ਪੁਰਬਾਦਿਦਿਸਾ ਯ. ਚਰਕੁੰਟਦ
 ਹਿਦਿਸਕੁੰਮੇ ਬਕ ਆਏ ਪੁਭਕੀ
 ਕੁੰਟੀ. ਸੀ. ਘਰਦੇ. ਝੋਂਪੜੀ ਸਮ
 ਕੁਰਕਟੰ. ਸੀ. ਕੁਕੜ. ਮੁ ਫੂਸਕੀ
 ਰਗਾ ਯ. ਇਕਤ ਪੜਭਰਉਰਕ
 ਟਕੁਰਕਟ ਇਕਤ ਪੜਭਰਪਾਨੀ-
 ਕਬੀਰਕਹੇਹੇਲਖਮੀਤੁਤਹਾਂ ਗਮ
 ਨਕਰਜਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁਜਨ ਹੇਤ ਵਾਮੀਲੇ
 ਕੁਏਕਪਾੜਮੇਂ ਰਿਦ ਆਦਿ ਅੰਗਕੁੰ
 ਟਕਰਕੁਕੜ ਬਕਰੇ ਆਦਿ ਜੀਵੇਂ
 ਕੇਲੀਏ ਬੈਠੇ ਹੈਂ. ਦੂਸਰੇ ਪਾੜਮੋਂ ਪਾ
 ਨੀ ਸਰਾਬ ਲੀਏ ਬਿਤਹੈਂ

ਕੁਠਾ. ਦੇ. ਛੁਗੀਸੇਗਲਾ ਕਾਟਕੇਮ •
 ਰਾਹੁਆਯ. ਅਭੁਖਿਆ ਕਾਕੁਠ •
 ਬਕਰਾਖਾਨਾ ਪੁਨ ਤਿਸਦਾ ਕੁਠ •
 ਹੋਵੇਸੇਖ, ਨਾਸਕੀਆ ਯ. ਭਾਉ
 ਕੁੰਡਾ. ਦੇ. ਕੁਟੰ. ਪੁਰਬਾਦਿ ਦੂਯਾਕੁਠ •
 ਦਿਸਾਯ. ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ। ਕੁਟ
 ਕੁਰਾਣ. ਦੇ. ਕੁਰਨ. ਯਵਨਮ ਸੀ.
 ਤਕੀ ਪੁਜ ਪੁਸਤਕ ਯ. ਵਖਤਨ
 ਪਾਇਓਕਾਵੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਲੇ
 ਕੁਬਾਣ. ਗੁ. ਖੋਟੀਬ ਖਕੁਰਾਣ
 ਟੀਯ. ਸਬਦਨ ਚੀਨੈਲਵੈ ਕੁਬਾਣ
 ਕੁਟਣੀ. ਸੀ. ਬਿਭਚਾਰਣੀ
 ਕੁਟਰਾਣੇ. ਅ. ਨਾ ਸੁਕਰੀਨਿਆ
 ਮਤੋਂਕੀ, ਸੁਖਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇਸਵਰਕੇਵੀ
 ਏਪਦਾਰਥਲੇ ਉਸਕਾ ਧਨਮਵਾਦ
 ਨਾ ਕਰਨੇਵਾਲੇ. ਕ੍ਰਿਤਘਨੋਂਕੇ ਠਿਕ •
 ਨੇਨਰਕਮੇਂ ਯ. ਕੁਟਰ ਗੋਇ ਕੁਟ
 ਰਾਣੇ ਪਾਇਆ ਦਸ਼ਸੀ
 ਕੁਮਲੈਣੀ. ਗੁ. ਕੁਮਲਾਇਰਹੀ
 ਹੈ ਯ. ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ
 ਕੁਰਬਾਣੀ. ਦੇ. ਕੁਰਬਾਨ. ਬਲਹ •

ਰ ਜੈਸੇ ਹਉਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ ਜੈ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਕੁਤੀ० ਦੇ० ਕੁਕਰੀਯ० ਭੀਸੇ ਕੁਤੀ
 ਧਾਤੁ, ਕੁਤਿਓਨੇ ਯ० ਰਤਨਾਵਿਗਾ
 ਰੁ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ
 ਕੁਮਤਿ० ਸੀ० ਖੋਟੀ ਮਤਿ
 ਕੁਸਤ० ਦੇ० ਖੋਟਾ ਸਤ ਸੁਠਪਨਾ, ਖੋ
 ਟਾ ਦੇਨਾ। ਕੁਸਤ ਸੀ०
 ਕੁਸਤੀ० ਦੇ० ਸੁਠ ਬੋਲਨੇ ਵਾਲਾ, ਖੋਟਾ
 ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ। ਕੁਸਤੀ ਸੀ०
 ਕੁਗਤਿ० ਸੀ० ਖੋਟੀ ਗਤਿ
 ਕੁਹਤ० ਦੇ० ਗਲਾਕਾਟਾ ਯ० ਜੀ
 ਆ ਕੁਹਤਨ ਸੀਗੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਕੁਹੇਤ० ਗੁ० ਖੋਟਾ ਹਿਤ ਅਪ੍ਰੇਮ
 ਕੁਛੇਤ० ਦੇ० ਕੁਤਸਿਤ ਸਪਰਸਵਾ
 ਲੇ० ਨਾਛੇਹਨੇ ਯੋਗਮਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
 ਯ० ਬਿਨ ਨਾਵੇ ਸੁਠੇ ਕੁਚਲ ਕੁਛੇਤ
 - ਬਿਨ ਨਾਮ ਸੇਖੋਟੇ ਬਸੇਂ ਵਲੇ ਹੈ ਨਾ
 ਛੇਹਨੇ ਯੋਗਮਾ ਹੈ ਸਾ
 ਕੁਪਤਿ० ਦੇ० ਬੇਇੱਜਤੀ० ਅਪਤਿ
 ਕੁਪਤਾ० ਦੇ० ਇੱਜਤ ਹੀਨ ਪਤਿਸਾ

ਗਹਿਤ० ਬੇਪੱਤਾ
 ਕੁਜਾਤਿ० ਸੀ० ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਸੰਕੀ
 ਰਣਜਾਤਿ, ਹੀਨ ਜਾਤਿ ਵਾਲਾ
 ਕੁਮਿਤ० ਦੇ० ਖੋਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਯ० ਕੁਮਿਤ
 ਹਿਤ ਪੀਤਮ० ਕਾਮਾਦੇ ਖੋਟੇ ਮਿਤ੍ਰ।
 ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਜਾਨੇ ਹੈਂ ਹੇ ਜੀਵੇ ਤੁਮਨੇ
 ਕੁਦਰਤਿ० ਅ० ਕੁਵਤ० ਤਾਕਤ ਅ
 ਰਥਾਤ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ ਯ० ਤੇਰੀ ਕੁ
 ਦਰਤ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣ
 ਕੁਹਕਤ० ਗੁ० ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਯ० ਕੁਹ
 ਕਤ ਕਪਟ० ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਕਪਟ ਸਾਥ
 ਕੁਦਰਤੀ० ਦੇ० ਹੇ ਕੁਦਰਤਿ ਵਾਲੇ
 ਯ० ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕ
 ਕੁਰਖੇਤ० ਦੇ० ਕੁਲਛੇਤ ਤੀਰਥ ਮੇਂ
 ਯ० ਜੇ ਓਹ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੇ ਕੁਰ
 ਕੁਰਖੇਤ० ਸੀ० ਕੁਰਰਾਜਨੇ ਯ० ਖੇਤ
 ਗੋਹੇਤ ਯਾਹ ਭੂਮੀ ਸੁਧ ਕਰੀ ਥੀ।
 ਇਸਲੀਏ ਨਾਮ ਕੁਰਖੇਤ ਹੈ॥ ਅ
 ਪਨੇ ਬਡੇ ਕਾ ਤੀਰਥ ਜਾਨਕੇ ਕੋਰਵੇਂ
 ਪਾਂਡਵੋਂ ਨੇ ਈਹ ਜੁੱਧ ਕੀਆ
 ਕੁਰਬਾਨੀਤੀ० ਗੁ० ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਯ. ਹਰਿਜਨਕੇ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀਤੀ
 ਕੁਜਾਰਫਤੀ. ਫ. ਤੁਕਹਾਂ ਗਯਾਸ
 ਕੁਜਾਰਫਤੀ ਕੁਜਾਮੇਰਵੀ
 ਕੁਹਥੀ. ਗ. ਖੋਟੀ ਕੁਤਸਿਤਸੀ. ਯ.
 ਕੁਹਥੀਜਾਈ ਸੁਦਿਆ ਕਿਸਇਹੁਲ
 ਕੁਪਥ. ਸੀ. ਖੋਟਾਰਸਤਾ [ਗਾਦੇਸ
 ਕੁੰਦ. ਸੀ. ਚਾਂਦਨੀ ਕੇਫੁਲੋਲੋਸੇ ਯ. ਪੀਤ
 ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ [ਸਾਤਲ ਪਾਇ
 ਕੁਦ. ਪੰ. ਦੋੜਯ. ਕੁਦਕੁਦਚੜੇਰ
 ਕੁੰਦੇ. ਦੇ. ਬੰਦੁਕਕੇ ਯ. ਚੜਕੇਘੋੜ
 ਕੁੰਦੇ ਪਕੜੇ ਖੁੰਡੀਦਾ ਖੇਡਾਰੀ
 ਕੁੰਦੀ. ਪੰ. ਬਸਤੁ ਸੁਧਾਰਨੇ ਕੀਕਲ
 ਜਿਸਮੇਂ ਧੋਬੀ ਧੋਕਰ ਬਸਤੁ ਸਵਾ
 ਕੁਰਕਦਾ. ਪੰ. ਕਟਦਾ ਯ. ਜ [ਰਤੇ ਪੈ
 ਮਚੁਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ
 ਕੁਕੜਦੀ. ਪੰ. ਮੁਰਗੇਦੀ ਯ. ਹੀਸਾ
 ਸੇਤੀ ਚਿਤ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜਦੀ
 ਕੁਬਧਿ. ਸੀ. ਖੋਟੀ ਬਧੀਯ [ਉਡਾਰੀ
 ਕੁਬਧਿ ਭੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾ
 ਕੁਨ. ਦੇ. ਪ. ਕੋਨ ਯ. ਤੂਕੁਨ [ਇਟ
 ਰੇ, ਫ. ਕਰਯ. ਦਰਗੋਸ ਕੁਨਕਰ

ਤਾਰ. ਬੀਚਕਾਨਕੇ ਕਰਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਕੁੰਨੇ. ਪੰ. ਮਿੱਟੀਕੀ ਹਾਂਡੀਕੇ ਯ. ਕੁੰਨੇ
 ਹੇਠ ਜਲਾਈਏ
 ਕੁਰਾਨ. ਅ. ਪੜਨਾ, ਪੜੀ ਗਈ ਕਿ
 ਤਾਬ, ਈਹ ਉਸਕਿਤਾਬਕਾ ਗੁਹਣ
 ਪੈਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਓਰਸੇ ਯਵਨੇ ਕੇ ਨਿ
 ਸਚੇ ਮੇਂ ਮਹੀਮਦ ਪੈਯੰਬਰ ਵਾਸਤੇ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਬਨਾਈ। ਉਸਕਿਤਾਬ
 ਮੇਂ ੧੧੪ ਸੂਰਹ ਪੈਂ ਅਰਥਾਤ ਟੁਕੜੇ
 ਪੈਂ। ੬੬੬ ਆਯਤ ਪੈਂ ਅਰਥਾਤ
 ਸਲੋਕ ਪੈਂ। ੫੪੦ ਰੁਕੂ ਪੈਂ। ਸੁੰਨੀਲੇ
 ਗੋਂਕੇ ਨਿਸਚੇ ਮੇਂ ਤੀਸ ਔਰ ਸੀਆ
 ਲੋਗੋਂਕੇ ਨਿਸਚੇ ਮੇਂ ਚਾਲੀਸ ਸੀਪਾਰੇ
 ਪੈਂ। ਏਕ ਏਕ ਸੀਪਾਰੇ ਮੇਂ ਕਈ ਕਈ
 ਸੂਰਹ ਪੈਂ। ਸੂਰਹਕਾ ਹੀ ਨਾਮਾਂਤਰ ਸੁ
 ਰਤ ਪੈਂ ਔਰ ਏਕ ਏਕ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਕਈ
 ਕਈ ਰੁਕੂ ਪੈਂ। ਏਕ ਏਕ ਰੁਕੂ ਮੇਂ ਕਈ ਕਈ
 ਈ ਆਯਤ ਪੈਂ। ਸੂਰਤੋਂ ਕੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਕ
 ਹੀ ਕਹੀ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਰਖੇ ਗਏ ਪੈਂ ਪਰੰ
 ਤੁ ਰੁਕੂ ਓਂਕੇ ਅਰ ਸੀਪਾਰਿ ਓਂਕੇ ਨਾ
 ਮ ਨਹੀਂ ਰਖੇ। ਕੁਲ ਕੁਰਾਨ ਕੋ ਭਾਗ

ਵਤ ਕੇ ਸਪਤਾ ਵਤ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ
 ਪੜਤੇ ਹੈਂ। ਹਰ ਏਕ ਦਿਨ ਕੇ ਪੜਨੇ ਕੇ
 ਪਾਠ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਜਲ ਹੈ। ਕੁਰਾਨ ਮੇਂ
 ਲਿਖੇ ਸੁਰਾਹ ਆਦਿ ਕੇ ਮੇਂ ਕਹੇ ਅਰ
 ਬੇਕਾ ਪੁਰਾ ਹਾਲ ਏਕ ਆਯੀ ਨੇ ਕੁ
 ਰਾਨ ਅਰਥਾਤ ਸੀਸਾ ਕੁਰਾਨ ਕਾ ਕਿ
 ਤਾਬ ਬਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਛੇ
 ਹਜਾਰ ਛੇ ਸੈ ਛਿਆਹਟ ਆਯਤੋਂ ਕੇ
 ਅਰਬੇ ਕਾ ਬਿਭਾਗ ਐਸਾ ਹੈ। ਏਕ
 ਹਜਾਰ ਆਯਤੋਂ ਮੇਂ ਕਿਸੇ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਿ
 ਤਾਂਤ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਏਕ ਹਜਾਰ ਮੇਂ ਮਿਸਾ
 ਲੇਂ ਭਾਵ ਦਿਸ਼ਾਂਤ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਏਕ ਹ
 ਜਾਰ ਮੇਂ ਅਮਰ ਅਰਥਾਤ ਹੁਕਮ ਲਿ
 ਖੇ ਹੈਂ। ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਵਿਧਾਨ ਵਿਧਿ
 ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰ ਮੇਂ ਨਹੀ ਅਰਥਾਤ
 ਨਿਖੇਧੀ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰ ਮੇਂ ਵਾ
 ਦਾ ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਕਰਨੇ ਕੀ ਕੀ
 ਖਬਰ ਦਈ ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰ ਮੇਂ ਵਈ
 ਦ ਖਾਸ ਬਦੀ ਕੀ ਖਬਰ ਦਈ ਹੈ।
 ਪਾਂਚ ਸੈ ਮੇਂ ਹੱਲ ਅਰਥਾਤ ਕਠਨ
 ਚੀਜ਼ ਕੇ ਸੁਰਾਮ ਕਰਨਾ ਐ ਹੁਰਮ

ਤ ਇਜਤ ਕਰਨੀ ਕਹੀ ਹੈ। ਏਕ ਸੈ
 ਮੇਂ ਵੁਆ ਕਰਨੀ। ਅਰਥਾਤ ਅਪਨੇ
 ਐ ਦੂਸਰੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਂਗਨਾ ਲਿਖਾ
 ਹੈ। ਛਿਆਹਟ ਮੇਂ ਨਾ ਸਖਰੰਦ ਕਰ
 ਨੇ ਵਾਲੇ। ਐ ਮਨ ਸੁਖ ਰੰਦ ਕੀ ਏ
 ਗਏ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਕੁਰਾਨ ਵਤ ਯਵਨ
 ਮਤ ਮੇਂ ਤੋਰੇਤ ਅੰਜੀਲ ਜੰਬੂਰਯੇ
 ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਵਈ ਮਾਨੀ ਹੈਂ। ਜੈ
 ਸੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਮੇਂ ਵੇਦ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਹੀ
 ਹਮ ਭੀ। ਜੈਸੀ ਮੇਂ ਆਵੇ ਖਸਮ ਕੀ
 ਬਾਣੀ। ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ
 ਸੇ। ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰ
 ਚਿਤ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਇਸ ਬ
 ਤ ਮੇਂ ਅਸੀਂ ਕਾ ਕਰੇਗੇ। ਹਮ ਕੋ ਉਨ
 ਕੇ ਕਹਨੇ ਸੇ ਕੁਛ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ।
 ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਦ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕੁਰਾਨ
 ਕਾ ਯਹ ਅਰਥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਕੁ. ਕੁਤ
 ਸਿਤ ਖੋਟੇ ਫਲੋਂ ਕੋ ਜੋਗਾ. ਵੇਵੇ ਜੀਵ
 ਹਿੰਸਾ ਦਿਕਰਮਾ। ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮ
 ਕੁਰ ਹੈ। ਕੁਰੋਂ ਮੇਂ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕਰ
 ਅਨ. ਚੇਸਾ ਕਰਾਵੇ। ਤਿਸ ਜੀਵ

ਹਿਸਾਇਕਾਮੋਮੇਪ੍ਰਥਿਤਕਰਨੇਵਾ
 ਲੀਕਿਤਾਬਕਾਨਾਮਕੁਰਾਨਹੈ॥ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ਰਕੇਰਚੇਅਗਨੀਜਲਾਦਿ
 ਪਦਾਰਥਨਿਖਲਜੀਵੇਂਕੇਹਿਤਕਾ
 ਰੀਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੀਰਚੀਹੋਤੀਤੇ
 ਇਸਮੇਂਭੀਸਭਕੇਹਿਤਕਾਉਪਦੇ
 ਸਹੋਤਾ॥ਕੁਰਾਨਮੇਂਸਭਕੇਹਿਤਕਾ
 ਉਪਦੇਸਨਹੀ॥ਕੇਵਲਮਹੀਮਦ
 ਸਾਹਬਕੇਮਤਾਨੁਸਾਰੀਲੋਗੋਂਕੇ
 ਹਿਤਕਾਉਪਦੇਸਹੈ॥ਯਾਤੇਕਾਹੂ
 ਅਨਕੀਬਨਾਈਹੈ॥ਜਿਸਕਾਬ
 ਹੁਤਲੋਗੋਂਸਾਬਬਿਰੋਧਥਾ॥ਅੰ
 ਸੇਕਹਤੇਹੈ॥ਅੰਸੇਕਹਨੇਵਾਲੇਹਿ
 ਦੂਯੋਂਕੇਯਵਨਯਹਸੁਨਾਤੇਹੈਂਜਿ
 ਸਵੇਦਕੇਤੁਮਨਿਖਲਸੁਭਕਾਮ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਭਕੁਰੀਆਤਮਗਮਾਨਕਾ
 ਮੂਲਮਾਨਤੇਹੈ॥ਜੇਮਾਨੇਮਜਨੁ
 ਕਾਬਿਛਹੈ॥ਜੇਜਲਕਿਨਾਰੇਬਰੀ
 ਕਛਟੀਵਾਲਾਬੈਤਹੋਤਾਹੈ॥ਫਾ
 ਰਮੀਮੇਂਉਸਕਾਨਾਮਵੇਦਹੈ॥ਵਹੁ
 ਜੈਸੇਫਲਫੂਲਹੀਨਹੋਨੇਤੇਨਿਸ

ਫਲਦਰਖਤਹੈ॥ਅੰਸਾਹੀਉਸ
 ਕਾਭਾਈਹਿਦੂਯੋਂਕਾਵੇਦਹੈ॥ਯਾਤੇ
 ਵੈਸੇਨਿਸਫਲਗੰਥਕੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਕਾਬਨਾਯਾਮਾਨਨਾ॥ਹਿਦੂਯੋਂਕੀਪ
 ਰਮਬਿਆਕਲੀਹੈ॥ਯਵਨਜਿੰਦ
 ਸੇਅੰਸੇਕਹਤੇਹੈ॥ਯਾਤੇਗੰਥਸਾ
 ਹਬਜੀਕੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੀਰਚਨਾਨ
 ਕਹੇਂਤੇਹਮਕੋਭੀਕਿਆਅਫਸੇ
 ਸਹੈ॥ਸਹੀਬਿਚਾਰਕਰੇਜਿਸਮੇਂ
 ਸੁਭਕਾਮੋਂਕੇਕਰਨੇਕਾ॥ਬੁਰੇਕਾਮੋਂ
 ਕੇਛੋਡਨੇਕਾਉਪਦੇਸਹੋਵੇ॥ਸਭ
 ਕੇਹਿਤਕਾਉਪਦੇਸਹੋਵੇਸੇਪ੍ਰਮੇ
 ਸ਼ਰਕੀਰਚੀਜਿਸਮੇਂਯੇਨਾਹੋਵੇਵ
 ਹਮਨੁਖੋਂਕੀਬਨਾਈਹੈ॥ਜਿਨਕੇ
 ਮਨਕਾਸਦਾਵੈਰਾਦਿਕੋਂਮੇਂਪ੍ਰਵੇਸਹੈ॥
 ਯਾਹੀਤੇਅਪਨੀਅਪਨੀਭਾਖਨੁਸ
 ਰਜਿੰਦੀਮਨੁਖੋਂਕੇਕੀਏਅਰਥਭੀ
 ਅਨਰਥਹੈ॥ਭੁਲੇਅਰਥਵਹੁਹੋਤੇ
 ਹੈਂ॥ਜਿਸਭਾਖਕੇਪਦਹੋਵੇਉਸੀਭਾ
 ਖਨੁਸਾਰਉਨਕੇਅਰਥਕੀਏਜਾਵੇਂ॥
 ਉਨਭਾਖਨੁਸਾਰਕਰੇ॥ਤਉਪੁਰਬ

ਕੀਏ ਅਰਥਨਹੀਂ ਬਨ ਸਕੇਂ ਯਾਤੇ
ਜਿੰਦੀ ਸਭੀ ਮਿਥਾਵਾ ਦੀਐਂ। ਸ੍ਵਪ੍ਰ
ਯੋਜਨੀਐਂ। ਸਾਰ ਬਾਤ ਵਹੀਐ ਜਿਸ
ਮੇਂ ਨਿਖਲਕੀ ਭਲਾਈ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਹੋਵੇ। ਐਸਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ ਰਚਨਾ
ਹੈ। ਰੀਝ ਸਾਹਬਜੀ ਮੇਂ। ਜੋ ਤੇ ਮਾਰਨ
ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨ ਨਾ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮ। ਐਸੇ
ਪਰਮ ਖਿਆ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਮਿਠਾ
ਬੋਲਣ ਨਿਵਚਲਣ ਹਥੇ ਭੀ ਕੁਛ
ਦੇਨਾ। ਐਸੇ ਮਧੁਰ ਭਾਖਣ ਕਾ ਨਿ
ਮ੍ਹ ਹੋਣੇ ਕਾ ਹਾਥ ਸੇਵਾ ਨ ਕਰਨੇ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਜੇ ਰਤਲ ਗੇ ਕਪੜੇ
ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤਾ। ਐਸੇ ਅਹਿੰਸਾ
ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਐਸੇ ਹੀ ਐਰਾਅ
ਨੀਤ ਉਪਦੇਸ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਰ
ਚਨਾ ਦੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਹੈ। ਜੋ ਸੇਵਾਯੁ ਅਗਨੀ ਆਦਿ ਤਮ
ਦੁਰਾਵੇਦ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ ਹੈ
ਕੁਪੀਨ० ਦੇ. ਲੀਗੋਟੀ ਕੁਪ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ
ਕਰਨੇ ਕੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੋਪੀਨ ਹੈ। ਐਸਾ ਕੁਤਸਿਤ ਮੇਥਨ

ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਲਿੰਗ ਹੈ।
ਤਿਸ ਕੇ ਪੜਦੇ ਬਸੂ ਕਾ ਨਾਮ ਕੋਪੀਨ
ਹੈ। ਅਥਵਾ ਕੁਪ ਸਬਦ ਸੇ ਵਿਸਤ੍ਰੀ
ਕੀ ਭਗ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ। ਤਿਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਵੇਸ ਯੋਗ ਹੋਨੇ ਸੇ ਲਿੰਗ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੋਪੀਨ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਕਜਨੇ ਸੇ ਲੀਗੋ
ਟੀ ਭੀ ਵਿਸੀ ਨਾਮ ਸੇ ਕਹੀ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਯ. ਸਤ ਬੰਧ ਕੁਪੀਨ ਭਰਪੁਰ ਲੀ
ਣਾ ਜਿਹ ਬਾ ਰੰਗ ਰਸੀਣਾ. ਸਤ ਕਾ
ਹੀ ਕੁਪੀਨ ਬੰਧ ਬਾਂਧਾ ਹੈ

ਕੁਸਲਨ० ਫਾ. ਘਰ ਧਨਾਦਿ ਪਦ
ਰੱਥੇ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਾਸੋਂ ਚਾਹਨੇ ਸੇ ਕਾ
ਹੁਕੋ ਕੁਸਲ ਨਹੀਂ ਹੁਯਾ ਯ. ਕੁਸਲ
ਨ ਗ੍ਰਹ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਯਾ

ਕੁੰਡਲਨੀ० ਸੀ. ਕੁੰਡਲ. ਬਲਯਕੇ
ਆਕਾਰ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ। ਸਰਪਨੀਕਾ
ਨਾਮ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਸਮਾਨਤੀ
ਨ ਬਲੋ ਵਾਲੀ ਗੁਦਾ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਸਮੀਪ
ਕੀ ਨਾੜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ।
ਦਸ ਮਦਾਰ ਮੇਂ ਪਾਣ ਚੜਨੇ ਸਮੇਂ ਜੋ
ਗੀਜਨ ਇਸ ਕਾੜੀ ਕੇ ਬਲ ਖੋਲਕੇ

ਸੂਧੀਕਰ ਇਸਕੇਰਸਤੇਦਸਮਵਾ
 ਰਮੇਪਾਵੇਂਕੋਚੜਾਵੇਪੈਂਤਾਹੀਭਾਵ
 ਸੇਬਚਨਪੈ। ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਸ਼ੀ।
 ਸਰਪਟੀਕੇਆਕਾਰਵਾਲੀਗੁਦਾ
 ਚਕ੍ਰਕੇਸਮੀਪਕੀਨਾੜੀਯੋਗਾ
 ਕੁਮਾਸਕੇਬਲਸੇਸੀਪੀਭਈ
 ਕੁਸਤਨੀ०ਯਵ॥ ਮਥੇਗਏਯਹਰਾ
 ਸਕੁਸਤਨੀ
 ਕੁਹਕਨ०ਪ॥ ਬੋਲਨਯ॥ ਕੁਹਕਨ
 ਕੋਕਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ
 ਕੁਰਬਾਨ०ਅ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੇਰਾਹਪੇ
 ਅਰਪਨਕਰਨਾ
 ਕੁਪਵਾਨ०ਦੇ॥ ਨਹੀਂਪ੍ਰਮਾਣ
 ਕੁਮਲਾਨੀ०ਦੇ॥ ਕੁਮਲਾਗਾਈਯ॥
 ਹੀਸਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ
 ਕੁੰਦਦਸਨ०ਸੀ॥ ਚਾਂਦਨੀਕੇਫੁਲੇਂ
 ਸਰੀਖੇਦਾਤੋਂਵਾਲਾ
 ਕੁਰੂਪ०ਸੀ॥ ਕੁਸੇਹਣਾਭਾਵਸੇਮੇਲੇ
 ਮਨਵਾਲਾਯ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁ
 ਕੁਲਫ०ਦੇ॥ ਜੀਵਾ॥ ਤਾ ਬਜਕੁਰੂਪ
 ਲ, ਕੁਫਲਫਾ॥ ਯ॥ ਕੁੰਜੀਕੁਲਫਪਾ

ਟਕਰਰਾਖੇ
 ਕੁਤਬ०ਅ॥ ਕੀਲੀਜਿਸਕੇਆਸ
 ਰੇਚਕੀਫਿਰਤੀਪੈ, ਧੂਤਾਰਾਜਿ
 ਸਕੋਜੋਤਸੀਉਤਰਵਤਦਖਣ
 ਓਰਭੀਮਾਨਤੇਪੈਂ, ਸਯਦ॥ ਕੌਮਕ
 ਸਰਦਾਰ, ਸਭਸੇਸ੍ਰੇਸ਼, ਏਕਦ
 ਰਜਾਪੈਉਨਵਲੀਫਕੀਰੋਕਾਜੇ॥
 ਮੇਸ਼ਵਰਕੀਓਰਸੇਕਿਸੇਸਹਰਐਮ
 ਲਖਕੇਅਪਨੀਨਿਗਾਹਸੇਅਛੇ
 ਰਸਤੇਚਲਾਵੇ॥ ਐਵਰਸਰਾਫਸੇ
 ਤਾਰਨੇਨਾਸਕਰਨੇਕੇਸਮਰਥਹੋਵੇ
 ਕੁਟੀਬ०ਦੇ॥ ਦੂਸਰਾਘਰ, ਬਾਂਧਵ,
 ਸੀਤਾਨਯ॥ ਕੁਟੀਬਯਤਨਕਰਣੀ
 ਕੁਟੀਬਹੇਤਜੇਪੁਰਖਯਤਨਕਰਤਾ
 ਕੁੰਭ०ਸੀ॥ ਘੜਾਯ॥ ਕੁੰਭਉਦਕ ਹੈ
 ਪੁਰਆਨਿਓਤਬਓਹਭ੍ਰਿਨਦ੍ਰਿਸ਼ੇ
 , ਹਿਰਦੇਕਾਕੋਈਰੋਗ, ਹਾਥੀਕੇ
 ਸਿਰਪੈਦੇਮਾਸਕੇਪਿੰਡ, ਕੁੰਭਕਰ
 ਟਕਾਪੁੜ, ਬੇਸਮਾਕਾਪਤਿ, ਬੀਸ
 ਵੇਣਮਾਪ, ਕੁੰਭਰਾਸਿ, ਸਦਾਸਕਾਭੀ
 ਤਰਵਥਾਹਰਰੋਕਨਰੂਪਪਾਣਯ

ਮਕਾਕੀਭੁਕਭੇਦ

ਕੁਮੀਂਦੇ. ਕੁਰਮਕੀਇਸਤੀਯ. ਕੁਮੀਂ

ਜਲਮਹਤਨਤਿਸਬਾਹਰ

ਕੁਦਮੰਗੁ. ਕੁਦਨਯ. ਕੁਦਮਕਰੇ

ਪਸੁਪੰਖੀਆਪੁਨਕੁਦਮਕਰੇ

ਗਾਭਰਜਿਉਛੇਲੁ ਖਸੇਰ

ਕੁਸਮੰਸੀ. ਫੂਲਯ. ਕੁਸਮਰੰਗਬਿ

ਕੁਸਮਾਂਦੇ. ਖੋਟਸਮਾ. ਕੁਸਮਯਸੀ.

ਕੁਰਮੰਪੀ. ਜਿਨਕੋਲੜਕੀਦਈ

ਜਾਵੇਟਾਲਈਜਾਵੇਵਹੁਸੰਬੰਧੀ

ਯ. ਕੁਰਮਕੁਰਮਾਈਆਇਆ

ਕੁਕਰਮੰਸੀ. ਖੋਟਾਕਰਮ

ਕੁਕਰਮੀਂਸੀ. ਖੋਟੇਕਰਮੇਵਾਲਾ

ਕੁਰੁੰਸੀ. ਚੰਦਬੰਸੀਰਾਜਾਜਿਸਕੀ

ਜੰਗੋਂਹੇਤਸਵਾਗੀਭੂਮੀਕਾਨਾਮ

ਕੁਰੁਖੇਤਹੁਆਅਰਜਿਸਕੇਬੰਸਕੇ

ਲੋਗੋਂਕਾਨਾਮਕੋਰਵਹੁਆਜਿਸਕੇ

ਅਨਜਾਨੇਕੇਮੁਖਚੜਬਨੇਕੋਰਵ

ਕੋਰਉਗੁਰੋਂਨੇਲਿਖੇਏਂ

ਕੁੰਚਰੰਸੀ. ਹਾਥੀਯ. ਜਿਉਕੁੰਚਰਇ

ਸਨਾਨਾਪੁਨਸੁਚਕੁੰਚਰਬਿਧਿਬਿ

ਉਹਰ

ਕੁਮਾਰੰਗੁ. ਕਰਵਾਅਰਥਾਤਰੰ

ਗਾਸਾਗਰਯ. ਕੰਚਨਕੁਮਾਰ. ਸੁ

ਵਰਨਕਾਗੀਗਾਸਾਗਰ, ਕੁਮਾਰੀ

ਯ. ਰਾਜਕੁਮਾਰਪੁਰੰਦਰੀਏ, ਨਾ

ਬਿਵਾਹੀਯ. ਕੁਮਾਰਕੰਨਿਆਜੈ

ਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰ ਅਰ

ਕੁਮਾਰੰਗੁ. ਕੁਮਾਰਜੈਸੇਕਨਕੁ

ਕੁਮਾਰੀੰਦੇ. ਨਾਬਿਵਾਹੀਯ. ਜਾ

ਕੁਮਾਰੀਤਾਚਾਉ, ਗਾਸ. ਬਰਕੀ

ਯ. ਖੰਥਾਕਾਲਕੁਮਾਰੀਕਾਇਆ

ਵਾਮਹਾਕਾਲਕੀਪੁੜੀਬਚਨ

ਭੀਏ। ਸਕਲਕਾਲਕਾਕੀਆਤ

ਮਾਸਾ, ਕੁਮਾਰਅਵਸਥਾਕੀਯ. ਜ

ਕੇਘਰਲਛਮੀਕੁਮਾਰੀ

ਕੁਮਾਰੰਸੀ. ਤੋਤਾ, ਨਾਟਕਕੀਬੋਲੀ

ਮੋਧੁਵਰਾਜ, ਮਹਾਦੇਵਕਾਪੁੜ

ਖੜਾਨਨ, ਬਰੁਣਾਬ੍ਰਿਛ, ਪਾਂਚ

ਬਰਖਕਾਬਾਲਕ, ਸਿੰਧੁਨਦੀ,

ਸੁੰਦਰ, ਨਾਬਿਵਾਹਿਆਪੁਰਖ

ਕੁਮਾਰਪ੍ਰਸਿਧ ਕੁਮਾਰੀਭੂਧੀ

ਕੁਮਾਰੇੰਗੁ. ਪੁਮਾਰਨੇਯ. ਕੁਮਾਰੇਏ

ਕੁਠਾਰੰਸੀ. ਕੁਹਾੜਾਯ. ਕਾਢਕੁਠਾਰ
 ਕੁਫਰੰਅ. ਸੂਠ, ਪਿਤ ਬਤਹੀਤ
 ਮੁਲਕਾਲੋਪਕਰਨ. ਅਸਲਕਾ
 ਕੁਇਰੰਦੇ. ਏਮਨਾਬਾਦੀ ਛਿਪਾਨਾ
 ਪਠਾਣਾਕੇਬਾਲਕਯ. ਮਛਮਛਕੁ
 ਇਰਕੁਲਾਇਆ, ਰਾਜਾਕਛੋਟਾਪੁਤ੍ਰ
 ਕੁਤਰੇੰਗੁ. ਕੁੱਤੇਯ. ਜਨਨਨ ਮਾਤ੍ਰ
 ਕੁਤਰੇਕਾਢੇ- ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸਜੀ
 ਬੇਨਤੀਕਰੇਹੈਂ ਹੇਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ
 ਸਜੀ ਮਹਾਰਾਜਹਮ ਅਪਦੇਕੁਕ
 ਰਕਹੀਦੇਹੈਂ, ਕੁੱਤੇਕੋਯ. ਦੇਖਤਕੁ
 ਤਰਲੈਗਈ ਬਿਲਾਈ, ਖੋਟੀਤਰਾ
 ਕੁਦਰਤੀਨੂਰੰਵਾ. ਮਾਯਾਸਕੂੀ
 ਕਾਪਕਾਸਯ. ਵਰਿਅੇਦਰਗਾਹਿ
 ਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰ
 ਕੁਲੰਸੀ. ਬੀਜ, ਸਜਾਤੀਯੋਂਕਾਸ
 ਮੁਦਾਯਯ. ਕੁਲਭੀਲਈਤਰਾ
 ਇ. ਦੇਸ, ਗ੍ਰਿਹ, ਦੇਹ
 ਕੁਲਾਲੰਸੀ. ਪੁਮਾਰਤੁਲਯ. ਜਾ
 ਰੇਘਰਕੁਲਾਲਬ੍ਰਮਾਚਤਰਮੁ
 ਖਡਾਵਡਾ

ਕੁਸਲੰਸੀ. ਕਲਮਾਣਯ. ਅਬਮੋ
 ਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਜਾਨਿਆ-
 ਕਲਮਾਣਵਾਲੀਵਸਤੁ, ਕੁਸਾਕ
 ਗਾਹਕ, ਚਤੁਰਪੁਰਖ
 ਕੁਚਲੰਦੇ. ਖੋਟੇਚਲਨਵਾਲਾਯ.
 ਕੁਚਲਕਰੇਰਕਾਪਟਕਾਮੀਪੁ
 ਨਾ ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ
 ਕੁਚੀਲੰਪੰ. ਮੇਲੇਬਸਤਵਾਲਾ,
 ਮੇਲਾਬਸਤੁਕੁਚੈਲਸੀ. ਜੈਸੇਰਹੇਕੁ
 ਚੀਲਸਦਾਮਲਧਾਰੀ
 ਕੁਚਾਲੀੰਪੰ. ਖੋਟੀਚਾਲਵਾਲਾਜੈਸੇ
 ਅਹੋਦੇਵਕਸਕੀਨਕੁਚਾਲੀ
 ਕੁਮਹਲੰਗੁ. ਖੋਟਾਥਾਨਭਾਵਕੁਸੀ
 ਗਕਾਥਾਨਯ. ਮਹਲਕੁਮਹਲਨ
 ਕੁਟਬਾਢੁਲਾੰਦੇ. ਚਮਕੇ ਜਾਣਨੀ
 ਕੁੱਟਨੇਬਾਢੁਨੇਵਾਲੀਯ. ਮੇਰੀਜਾ
 ਤਿਕੁਟਬਾਢੁਲਾ
 ਕੁੰਭਕਮਲੰਗੁ. ਹਿੰਦਯਕਮਲ
 ਯ. ਕੁੰਭਕਮਲਜਲਭੁਰਿਆ-
 ਘਟਥਾਨੀਹਿੰਦਯਕਮਲਵਿਖ
 ਯਵਾਸਨਾਰੂਪਜਲਸੇਪੁਰਿਤਬਾ

ਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ ਵਾ॥ ਤੁਕਹਾਂ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਯ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾਰਫਤੀ ਕੁ
 ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੇ॥ ਵਾ॥ ਖੇ॥ ਜਾਮੇਰਵੀ
 ਕੁੜ੍ਹ॥ ਪੰ॥ ਪੁਰਾਨੀ॥ ਟੀਬੁਧੀਕੇ ਖਾਵੇ
 ਹੋਕਰ ਸੁਕਚ ਗਈ ਵਸਤੁ ਯ॥ ਖ
 ਰੁਪਕੀ ਕੁੜ੍ਹ ਭਜੇ ਬਿਨਸੇ, ਮਧਾਣੀ
 ਕਾ ਕੁੜ੍ਹ ਜਿਸਮੇਂ ਠਹਰ ਕਰ ਮਧਾਣੀ
 ਕੁਕੜ੍ਹ॥ ਪੰ॥ ਮੁਰਗਾ॥ ਕੁਰ॥ ਫਿਰਤੀ ਹੈ
 ਕਟਸੀ॥ ਯ॥ ਕੁਕੜ੍ਹ ਦੀ ਉਡਾਰੀ
 ਕੁਮੁੜ੍ਹਾ॥ ਵੇ॥ ਖੋਟਾ ਮੁਰਖ ਜੋ ਹਟਾਯਾ
 ਭੀ ਬੁਰੇ ਕਾਮੇਂ ਸੇ ਨ ਹਟੇ ਉਲਟਾ ਬੁ
 ਰੇ ਜਨਕੇ ਭੀ ਕਰੀ ਜਾਵੇ
 ਕੁਮਤੜੀ॥ ਪੰ॥ ਖੋਟੀ ਬੁਧੀ
 ਕੁਫਕੜ੍ਹੇ॥ ਪੰ॥ ਬਜਰਬੇ ਖੋਟੇ ਕਾਮੇਂ
 ਯ॥ ਤੁਲਗਾ ਕਿਤ ਕੁਫਕੜ੍ਹੇ
 ਕੁਹਬੜ੍ਹੇ॥ ਪੰ॥ ਖੋਟੇ॥ ਮੰਦੇ ਗਰਭੁਥਾ
 ਨਮੇਂ ਯ॥ ਵਸੀਦੇ ਕੁਹਬੜ੍ਹੇ ਬਾਇ॥ ਕੁ
 ਕੁਸੰਭਰੇ॥ ਵੇ॥ ਕੱਛੀ ਨਸੀ॥ ਤਾਸਿਡਸੀ॥
 ਰੁੰਦੀ ਨਕੀਮੇਂ ਔ ਕਾਠੀ ਆਵਾੜ੍ਹਮੇਂ
 ਅਗਨਿਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਭਾਵਸੇ ਇਸ਼ੀ
 ਰੂਪ ਅਗਨਿਕੇ ਯ॥ ਹਬਨ ਲਾਇ

ਕੁਸੰਭਰੇ॥ ਕੁਸੰਭਸੀ॥ ਅਗਨੀ
 ਕੁਵਾਟੜੀ॥ ਪੰ॥ ਖੋਟਾ ਰਸਤਾ ਯ॥
 ਦੂਜੀ ਛੋਟ ਕੁਵਾਟੜੀ॥ ਪੁਮੇਸ਼ਵਰ
 ਬਿਨ ਆਨਕੀ ਓਰਕਾ ਬਿਆਲ
 ਕਰਨ ਰੂਪ ਖੋਟਾ ਰਸਤਾ ਛੋਟ ਦੇ
 ਕੁਹਕਾਮੜ੍ਹਾ॥ ਪੰ॥ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਬੋਲ॥ ਵੇ॥
 ਤਾਹੀ ਮੋਰਜਬ ਮੇਘਕੇ ਸਬਦ ਕੇਸ
 ਨਰਾਹੈ॥ ਕੇਕਾ ਮੋਰਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਨ
 ਮਾਹੈ॥ ਤਾਸੇ ਕੁਹਕ ਬਨ ਕੁਹਕਾਮੜ੍ਹ
 ਹੋਗਯਾ ਭਾਵ ਮੇਘ ਰੂਪ ਗੁਰੂਕਾ
 ਸਬਦ ਸੁਨ ਸਿਖ ਮੋਰ ਪਸੰਨ ਹੋ ਬੋ
 ਲਤਾ ਧਨ ਆਵਾਦ ਕਰਤਾ ਹੈ
 ਕੁਵਲੀਆਪੀੜ੍ਹ॥ ਗੁ॥ ਕੀਸਕਾਖੁ
 ਨੀ ਹਾਈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨਕੇ ਮਾਰਨੇ ਹੇਤ
 ਛੋਟਾ ਉਸਕੇ ਕ੍ਰਿਸਨਨੇ ਆਪ ਮਾਰ
 ਯ॥ ਕੁਵਲੀਆਪੀੜ੍ਹ ਆਪ ਮਾਰ
 ਦਿਦਾ॥

ਕੁ

ਕੁਕੀਐ॥ ਪੰ॥ ਪੁਕਾਰੀਏ ਭਾਵਸੇ ਉਚੇ
 ਸੁਰਸੇ ਕੇਸਵ ਨਾਮਕੇ ਜਪੀਏ ਯ॥

ਕੇਸੇਕੇਸੇਕੁਕੀਅੇਨਸੇਈਅੇਅਸਾ
 ਰ-ਇਸੀਤੁਕਕੇਜੋੜ ਮੇਲਕੇਸਮੇ
 ਬਹੁਤਕਰਪੜਨੇਸੇਰਾਮਸਿੰਘਕੇਸੇ
 ਵਕੋਕਨਾਮਕੁਕੇਪ੍ਰਸਿਧਹੋਗਯਾ।
 ਜੇਸੇਨਿਰੀਕਾਰਨਾਮਜਪਨੇਸੇਸਰ
 ਜੁਦਾਸਕੇਚੇਲੇਰਾਮਨੰਦੀਬੈਰਾਣੀ
 ਨਿਰੀਕਾਰੀਏਪ੍ਰਸਿਧਹੁਏ
 ਕੁਪਾਰੀਆਂਗੁ.ਕੁਪਤੇਯ.ਮੋਹਿਕਾ
 ਦੇਭੁਜਪਸਾਰਅੰਧਕੁਪਾਰੀਆ
 ਕੁੰਜਰੀਆਂਗੁ.ਬੱਚਿਓਹੇਤਕੁਰ
 ਲਾਤੀਕੁੰਜਾਂਵਤਵਿਖਯੋਹੇਤਯਤ
 ਨਕਰਤੀਇੰਦੀਯਾਂਯ.ਟਾਕਮਕੁੰ
 ਜਰੀਆ-ਕੁੰਜਰੀਆਂਈਹਾਂਉ
 ਪਮਾਨਮਾੜਕੇਗ੍ਰਹਣਸੇਸਭੀਅੰ
 ਗਲੇਨੇਵਿਸ਼ਾਂਤਮੇਅੰਗਚਾਰਹੇ
 ਤੇਪੈਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਵਾਰਕ
 ਅਸਾਧਾਰਣਧਰਮਜਹਾਂਚਰੇਹੇ
 ਵੇਪੂਰਨਉਪਮਾਲੀਕਾਰਹੋਤਾਹੈ
 ਜਹਾਂਏਕਦੇਤੀਨਪ੍ਰਯੰਤਨਹੋਵੇਤ
 ਹਾਂਲੁਪਤੇਪਮਾਹੋਤਾਹੈਈਹਾਂਉਪ
 ਮਸਮਾੜਪੈਯਾਂਤੇਲੁਪਤੇਪਮਾਹੈ

ਅਧਿਕਬਿਚਾਰਇਸਕਾਅਲੰਕ
 ਰਗੰਥੋਂਮੇਂਪੈ[ਕੁਵੀਆ-ਸੋਭਾਸੂਟੀ
 ਕੁਕੁਵੀਆਂਗੁ.ਸੂਟੀਯ.ਜੋਇਕੁ
 ਕੁਕੁਹੁੰਗੁ.ਕੁਕੁਸੇਨਰਅਪਨਾਬਿ
 ਨਾਸਕਰੇਪੈਯ.ਕੁਕੁਹੁਕਰੇਬਿਨਾ
 ਸਧਰਮੇਤੁਗੀਅੇ
 ਕੁੰਦੇ.ਨੁਯ.ਹਡਾਕੁਕੁਕਾਇ-ਮਰ
 ਟਸਮੇਹਡਾਕੇਤੋੜਕੇ
 ਕੁਕਾਂ.ਪੰ.ਦੁਖਸੇਰੋਨੇਕੀਆਂਉਚੀ
 ਆਂਅਵਾਜਾਂਯ.ਕੁਕਾਂਪਈਆਂਰ
 ਕੁਕਾਂ.ਪੰ.ਪੁਕਾਰਯ.ਕੁਕਨਸੁ[ਹੀ
 ਏਪੁਕਾਰ-ਕੁਕਤੇਕੀਪੁਕਾਰ.ਫ
 ਰਿਆਦਕੋਈਨਹੀਂਸੁਨਤ,ਅੰ
 ਗਰੇਜੀਮੇਂ.ਰਸੋਈਆ.ਬਵਰਚੀ
 ਕੁਚ.ਫ.ਯਾੜਾ.ਚਲਦੇਨਾ.ਰਵ
 ਨਾਹੇਨਾਯ.ਦਰਕੁਚਕੁਚਾਕਰ
 ਗਏ-ਪੂਰਬਨਨਾਦੇਹੋਸੇਦੇਹਾਂ
 ਤੋਰੇਮੇਂਆਤੇਇਸਦੇਹਸੇਆਗੇ
 ਚਲੇਗਏ,ਤਾਣੀਸਾਫਕਰਨੇਕਾ
 ਕੁਚਯ.ਕੁਚਵਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ
 ਕੁੰਜਾ.ਅ.ਮਿਟੀਕਾਲੋਟ.ਦਸਤੇਦ

ਰਬਰਤਨਯ. ਕਰੋਹਥਕੁਜਾ ਦੇ.
ਮਿਸਰੀਕ ਕੁਜਾ ਯ. ਕੁਜਾ ਮੇਵਾ
ਮੈਸਭਕੁਛ ਚਾਖਿਆ

ਕੁੰਜ. ਦੇ. ਕੁੰਜ ਪੰਛੀ ਕੁੰਚ ਸੀ. ਰੇਕੁਟਾਂ
ਕੁਟਾਂ. ਦੇ. ਦਿਸਾਂ ਪੁਰਬਾਦਿ ਜੈਸੇ ਚਾ
ਕੁਟੇ. ਦੇ. ਸੰਜਮਸੇ ਮਨਕੋ ਛੋਤੇ ਯ. ਕੁ
ਟਨ ਸੋਇ ਜਿ ਮਨਕੋ ਕੁਟੇ

ਕੁਅਟਾ. ਪੁ. ਕੁਆ ਯ. ਕੁਅਟਾ ਏਕ
ਪੰਚਪਨਹਾਰੀ ਭੀਗੀ ਪੁਰੀਆ
ਕੁੰਡੇ. ਦੇ. ਮੰਦੀਕੇ ਕੁੰਡੇ ਯ. ਛੁਟੇ ਕੁੰਡੇ
ਕੁੜਾ ਰੀਝ. ਵਾ. ਬੁਰਾ ਪ੍ਰੇਮਯ. ਕੁੜਾ
ਗੰਢਨ ਗੰਢੀਏ

ਕੁਟ. ਪੰ. ਕੋਟ. ਦਿਸਾ, ਬੋਲਟ
ਕੁਕਟ. ਪੰ. ਪੁਕਾਰਨੇ ਯ. ਕੈਪਹਿਕੁ
ਕੁਅਟਾ. ਪੰ. ਬੋਲਟਾ ਕਟਜਾਉ
ਜਿਸਕਾ ਅਭਾਵ ਅਭੁਜਣਾ ਪੈ ਯ.
ਤੈਸਹਿਨਾਲ ਅਕੁਅਟਾ ਕਿਉਥੀ
ਕੁਤ. ਅ. ਖਾਨ. ਰੋਜੀ, ਵੈ ਘਰਵਾਸ
ਸੰ. ਸਬਦ, ਠਾ. ਮਾਪ ਜੈਸੇ ਕਟਕੁਤ
ਉਦਾਹਰਣ ਸਭਕਾ ਏਕਹੀ ਪੈ ਯ.
ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਜਾਣੈ ਕੋਟਕੁਤ-ਪ੍ਰਮੇ

ਸੁਰਕੀਕੇਤੀ ਦਾਤ ਪੈ ਜਾਨ ਕੋਨਸ
ਕਤਾ ਪੈ ਉਸਕੋ ਖਾਨੇ ਸੇਭਾਵ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਜਾਨ ਸਕੇ ਜਿਸਤੇ ਦਾਤ ਮਰੇ
ਪੀਛੇਭੀ ਬਨੀ ਰਹੇ ਪੈ ਪੁਨਾ ਕਹੋਕੇ
ਨਸਕੇ ਪੈ ਅਪਣੀ ਬਾਣੀ ਸੇਜੇ ਏ
ਤੀ ਪੈ ਪੁਨਾ ਮਾਪ ਕੋਨ ਕਰ ਸਕੇ ਪੈ ਗ
ਜੈਸੇ ਤਥਾਤਰਾਜੁ ਸਾਚ ਤੇਲਨੇ ਸੇ
ਤਥਾ ਹਾਰੀ ਘੋੜੇ ਵਤ ਨਿਗਾਹ ਕੇਆ
ਕੁਰਨ. ਗੁ. ਕੁੜੇ ਵਿਚੇ. ਭੁਸ ਪਸੇ
ਮੇਸੇ ਯ. ਕਥਾ ਕੁਰਨ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੇ-
ਕਈ ਮੰਦਕਰਮ ਪੁਰਖੇ ਸੇ ਕੁੜੇ ਮੇਸੇ ਚ
ਕੁਟਨ. ਗੁ. ਚਮਕਾਕੁ ਨੇ ਚੁਗਾਵੇ ਪੈ
ਟਨੇਵਾਲ ਚਮਾਰ ਯ. ਕੁਟਨ ਸੇਜੇ ਮ
ਨਕੇ ਕੁਟੇ. ਕੁਟਨੇ ਵਾਲਾ ਉਤਮ ਵਹੁ
ਪੈ ਜੈ ਮਨਕੋ ਕੁਟੇ ਪੈ ਚਮਕਾਕੁਟਨੇ ਵਾ
ਲਾ ਕੁਟਨ ਨਹੀਂ ਵੈ
ਕੁਪ. ਸੰ. ਕੁਆ ਯ. ਕੁਪਤੇ ਮੇਰ ਕਰਾ
ਕੁਰਮ. ਸੰ. ਕਛਪ ਯ. ਮਛ ਕਛਕੁ
ਰਮ ਆਗਾ ਔਤਰਾਸੀ-ਕਛਦੇ
ਸਮੇਂ ਕੁਰਮ ਅਵਤਾਰ ਕਾਮ ਪੜੇ
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਤਾਹੀ ਮੇਸੀ ਅਪ

ਨੀਆਗਕੋਯਾਦਕਰ ਉਤਰਾ
 ਕੁਰਮਾੰਦੇ. ਜਿਸਕੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਠਹਰੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਕਛਪ ਯ.
 ਕੁਰਮਾਪਾਲ ਸਹਜ ਫਨੀ ਬਾਸਕਸੇ
 ਕੁਰਾੰਦੇ. ਝੂਠਾ, ਕੁੜਾ, [ਜਵਾਲੁਆ
 ਜਲਕਾ ਜੀਵ
 ਕੁਰੇੰਗੁ. ਝੂਠੇ ਯ. ਕੁਰੇ ਗਾਢਨਗਾ
 ਦੇ. ਸੁਖਦਾਈ ਜਨਕਰ ਜੀਵ ਝੂਠੇ
 ਹੀ ਕੁਟੰਬ ਸਾਬ ਸੰਬੰਧ ਬਨਾਵੇ ਹੈਂ
 ਕੁਕਰੰਦੇ. ਕੁੱਤਾ ਯ. ਕਈਰ ਕੁਕਰ
 ਰਾਮਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਉ, ਜਸ
 ਕੋ ਕਰ ਯ. ਏਤੇ ਕੁਕਰ ਹੈ ਬੇਗਾਨਾ
 ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇਰੇ ਏਤੇ ਜਸਕੋ ਕਥਨ
 ਕਰਕੇ ਮੈ ਬੇਗਾਨਾ. ਗਾਨੇ ਸੇਭਾਵਨ
 ਸਕਹਨੇ ਸੇ ਚੁਪ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਯਹ ਜਾ
 ਨਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੇਹਕੋ ਅਬ ਕਿਆ ਭੁ
 ਕੁਕਰੀੰਦੇ. ਕੁੱਤੀ ਯ. ਕੁਕਰੀ [ਰਹੈ
 ਬਿਕਰਾਲ, ਰਸੋਈ ਕੀ ਬੁੱਕ ਅੰਗ
 ਕੁੜਆਰੀੰਗੁ. ਝੂਠੇ ਯ. ਕੁੜਾ [ਰੇਜੀ
 ਆਰੀ ਰੱਜੇ ਕੁੜਾ ਪੁਨਾ ਥਾਉਨ ਪਾ
 ਇਨ ਕੁੜਿਆਰ

ਕੁਪਤੇ ਮੇਰੰਦਾ. ਅਤਮੰਤ ਨੀਚ ਸੈਓ
 ਕੁਲੰਸੀ. ਕਿਨਾਰਾ, ਨਹਰ [ਚਕਰੇ ਹੈਂ
 ਯ. ਓਹ ਗਰ ਪਾਨੀ ਭੁਇਆ ਜਾਇ
 ਮਿਲੇ ਢਲ ਕੁਲ
 ਕੁਲੇੰਗੁ. ਨੂੰਲੇਵੇ ਯ. ਸਾਧਨ ਬਾਸ
 ਕੁਲੇਪੰ. ਕੋਮਲ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਿਆ ਕੇਲੇ
 ਕੇਪਤੇ ਕੁਲੇ ਹੈਂ [ਕਮਾਨੇ ਪਲਾਪੈ
 ਕੁਰਮਾਪਾਲੰਦਾ. ਕਛਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਕੁੜਾਵੀੰਪੰ. ਝੂਠਕੇ ਮੇਲਵਾਲੀ ਯ.
 ਕਾਹ ਕੁੜਾਵੀ ਛਡ ਭਾਵ ਕੁੜ ਸੰਬੰ
 ਕੁੜਾਵੇੰਪੰ. ਝੂਠਕੇ ਮੇਲਵਾ [ਧੀ
 ਲੇ ਯ. ਹਭੁ ਕੁੜਾਵੇ ਕੀ ਮਾਪੁਨ ਹ
 ਭੇ ਸਾਕ ਕੁੜਾਵੇ ਫਿਰੇ
 ਕੁੜੰਦੇ. ਝੂਠ, ਝੂਠੇ ਯ. ਕੁੜ ਮੀਅ
 ਕੁੜ ਬੀਬੀ, ਝੂਠੀ ਯ. ਕੁੜੇ ਕੁੜੀ
 ਪਾਇ. ਝੂਠੇ ਕੀ ਝੂਠੀ ਪਤਿ ਹੈ, ਝੂ
 ਠੀ ਗਵਾਹੀ ਯ. ਕੁੜੀ ਪੁਰੈ ਥਾਉ,
 ਝੂਠੇ ਕੀ ਯ. ਕੁੜੇ ਕੁੜੀ ਸੋਇ
 ਕੁਜੜਾੰਪੰ. ਮਿੱਟੀ ਕਾਲੇਟਾ ਯ. ਅ
 ਜਫਰੀਵੇ ਕੁਜੜਾ
 ਕੁੜਕਬਾੜਾੰਦਾ. ਝੂਠ ਸੁਰੂਪ ਕੁੜਾ

ਯ. ਛੇਤੁਹਿਨਿਦਾ ਕੂੜਕਥਾੜਾ

ਕੇ

ਕੇਸਾਇਓ. ਗੁ. ਕੇਸੇਸਾਥਯ. ਚਰ

ਨਸ਼ਾਹੀਕੇਸਾਇਓ

ਕੇਰਿਆ. ਗੁ. ਕੇਯ. ਕਿਸੇਨਕੇਰਿਆ

ਕੇਹਿਆ. ਗੁ. ਕੇਸੇ - ਕਿਸੇਕੇਨਹੀ

ਕੇਤੜਿਆ. ਪੰ. ਕੇਤੇਯੁਗੋਮੇਯ. ਕੇ

ਤੜਿਆਜੁਗਧੁਧੁਕਾਰੈ

ਕੇਵਡਮਟਿਆ. ਵ. ਕੇਤਾਵੱਡਮੱ

ਟਪੈਭੁਵਥਨਪੈਤਿਸਕਾਮੱਟਪੰ

ਜਾਬਮੇਮਿੰਟੀਕੇਵਡੇਘੜੇਕਾਨਮ

ਪੈ. ਈਹਾਂਥੁਆਂਤੁਲੇਨ

ਕੇਈ. ਦੇ. ਕੇਈਕੁਛਯ. ਤਾਅਖਨ

ਕੇਇ. ਦੇ. ਕੇਈ. ਕੁਛ [ਸਕੇਕੇਈਕੇਇ

ਕੇਸੀ. ਸੰ. ਕੇਸਕਾਕੁਤਾਯ. ਕੇਸੀਕੰ

ਸਮਥਨਜਿਨਕੀਆ, ਦੇ. ਕੇਸੇਕੇਯ.

ਨਾਸਤਮੁੰਡਮੁਡਾਏਕੇਸੀ

ਕੇਸ. ਸੰ. ਕ. ਜਲੋਂਕਾਈਸਥਰਣ, ਕੇ

ਸੀਰਾਖਸ, ਕ. ਬੁਆਕਾਈਸਥਿ

ਲੁ, ਸੁਰਯਾਇਕੋਕੀਕਿਰਣ, ਕ.

ਸਿਰਮੇਸ. ਬਿਰਾਜਨੇਵਾਲੇਸਿਰ

ਦਾੜੀਕੇਰੋਮਜੋਚਿਕਿਤਸਾਗੀਥੋਂ

ਮੇਂਅਸਾਬਿਧਾਤੁਸੇਉਪਜੀਉਪਧ

ਤੁਲਿਖੀਪੈਯੇਕੇਸਮਗਜਕੇਤਰ

ਰਖਤੇਪੈਸੀਤਉਸਨਸੇਬਚਾਤੇ

ਪੈਂਸਸੜਸੇਚੋਟਸੇਬਚਾਤੇਪੈਂਖੁ

ਸੀਕਾਅਰਪ੍ਰਤਿਸਾਕਾਚਿਨਪੈਸ਼ਿ

ਗਾਰਪੈਐਸਲੀਏਚੁੜਾਕਰਮ

ਐਕੇਸਾਂਤਕਰਮਸਮੇਭੀਮੰਤ੍ਰੇਹੁਏ

ਜਲਸੇਧੋਨੇਸਾਰਪੈਂਮੁੰਡਨੇਨਚ

ਹੀਏਜੈਸੇਸਿਖਾਰਖਤੇਪੈਂਤੈਸੇਸ

ਭੀਰਖਨੇਚਾਹੀਏਸੰਨਾਸੀਭੀ

ਦੱਤਕਪਲਾਦਿਜਟਾਰੂਪਕੇਸਵਾ

ਲੇਹੀਲਿਖੇਪੈਂਅਰਸਿਖਾਛੇਵਨ

ਕਰਨੇਵਾਲੇਸੰਕਰਾਚਾਰਯਕੇਪੜ

ਦਾਦਾਗੁਰਸੁਕਦੇਵਸੇਲੇਬਾਸ

ਪਰਾਸਰਾਦਿਬਿਸੁਪ੍ਰਯੰਤਰਿਖੀ

ਮਹਾਰਿਖੀਸਭਕੇਸਵਾਲੇਰਹੇਕੇ

ਈਮੁੰਡਤਨਹੀਂਹੁਆਯਾਤੇਦੰਡੀ

ਸੰਨਾਸੀਯੋਮੇਂਤਥਾਅਵਧੂਤੋਮੇਂ

ਸੰਕਰਸੇਚਲੀਮੁੰਡਿਤਹੋਨੇਕੀਰੀ

ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਵਧਾਸਾ ਦਿਪੁ ਰਥਲੇ ਆ
 ਚਾਹੇ ਸੇ ਬਿਰੁਧ ਹੋਨੇ ਤੇ ਸਾਸੋ ਕੇ
 ਤਧਰਮ ਨਹੀਂ ਮਨਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ਹੈ
 ਸੇ ਅਯੋਗੁ ਹੈ। ਮੂੰਡਨ ਸਮਸਾਧਨ
 ਸੇ ਮਨਕਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਮਗਜ ਕੋ ਤਰ
 ਰਖ ਬੁਧੀ ਕੀ ਬਿਧੀ ਵਾਲੇ ਕੋ ਸੋਕਾ ਮੁ
 ਡਨ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਕੀ
 ਬਜੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਮਨ ਮੂੰਡਿਆ ਨ
 ਹੀ ਕੇਸ ਮੁਭਾਏ ਕਾਇ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀ
 ਆਸੁ ਮਨ ਕੀਆ ਮੁਭਾ ਮੁਭਾ ਅਜਾ
 ਇ। ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਵਾਕਾ ਤਰ ਮੇਂ
 ਭੀ ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਆਸਾ ਸੇ ਮੂੰਡ ਮੁਭਾ
 ਨੇਕ ਨਿਖੇਧ ਕੀਆ ਹੈ। ਮੂੰਡ ਮੁਭਾ
 ਏ ਜੋ ਸਿਧ ਪਾਈ। ਮੁਕਤੀ ਭੇਡੁ ਨ ਗ
 ਈਆ ਕਾਈ॥ ਹਾਸਿਝੇ
 ਕੇਹਾ • ਦੇ. ਕੈਸਾ ਯ. ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੋ ਕੇ
 ਕੇਹਾ • ਗੁ. ਕਿਸਨੂੰ ਯ. ਕਹੀਏ ਕੇਹਾ,
 ਕਿਸ ਉਪਾਏ ਸੇ ਯ. ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ
 ਮਿਲੀਏ ਕੇਹਾ, ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੇਹੁ • ਦੇ. ਕੇਈ ਯ. ਉਣ ਥਾਓਨ ਕੇਹੁ
 ਕੇ • ਪੰ. ਕਿਆ ਯ. ਕੇਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ

ਕਿਆ ਹੈ, ਕੇਈ ਯ. ਕੇਜਾਇਆ-ਕੇ
 ਕੇਲਾਪਾਕਾ • ਵਾ. ਪੱਕਾ ਕੇ। ਈ ਜਾਵੇ
 ਲਾ ਭਾਵ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਰੂਪ ਫਲ ਵਾਲਾ
 ਸਤਸੰਗ ਬਨ ਯ. ਕੇਲਾਪਾਕਾ ਸ਼ਾਰ
 ਕੇਹੁ • ਪੰ. ਕਿਤਨਾ ਜੈਸੇ ਕੇਹੁ ਮੰਦਰ ਹੈ
 ਕੇਵਹੁ • ਪੰ. ਕੇਤਾ ਯ. ਕੇਵਹੁ ਵਡਾ ਭੀ
 ਠਾ ਹੋਇ- ਕੇਤਾ ਵਡਾ
 ਕੇਤੀ • ਦੇ. ਕਿਤਨੀ ਯ. ਕੇਤੀ ਵਾਤ ਜ.
 ਟੇ, ਕਿਤਨੇ ਯ. ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ
 ਕੇਤੁ • ਗੁ. ਕਿਸਨੂੰ ਯ. ਕਹੀਏ ਕੇਤੁ,
 ਕਹਾ ਯ. ਉਠ ਸਿਧਾਏ ਕੇਤੁ, ਕਿਸੇ ਯ.
 ਕਾਰਜ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ, ਕੇਤੇ ਯ. ਗੁਣਕ
 ਕੇਨ • ਗੁ. ਕਰਕੇ ਯ. ਓਇ ਹੀਏ ਕੇਤ
 ਉਤਮ ਹਥਿ ਹਥਿ ਕੇਨ, ਕਿਸਨੇ ਜੈ
 ਸੇ ਬਾਲੀ ਕੇਨ ਮਾਰਾ ਰਾਮੇਣ. ਰਾਮ
 ਨੇ ਮਾਰਾ, ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਜੈਸੇ ਕੇਨ ਸ
 ਸੜੇਨ ਹਤ: ਬਾਟੇਨ. ਬਾਟ ਕਰਕੇ
 ਕੇਵਲ ਨਾਮ • ਸੰ. ਏਕ ਨਾਮ ਮਾਰ •
 ਯ. ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਕੇਰੀ • ਗੁ. ਕੀ ਯ. ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ
 ਜਿਉ ਪੁਨਾਜ ਨਹ ਕੇਰੀ ਕੇ ਯ. ਸਭ

ਵਸ ਗਤਿ ਪੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ। ਪੁਨਾ ਅ
 ਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰ ਕੇਰੇ, ਕਾਯ ਕੇ
 ਇਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਰ, ਟਿੰਬੇ ਉਚੇ ਕੇਰ
 ਕੇਦਾਰ॥ ਸੰ. ਹਿਮਾਲੇ ਮੇਂ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਲਿੰਗ ਐਤਿਸ ਵਾਲਾ ਪਰਬਤ ਯ.
 ਕੇਦਾਰ ਬਾਪਿਓ ਮਹਸਾਈ, ਭੂਮਿ
 ਬਿਸੇਖ, ਆਲਬਾਲ. ਬ੍ਰਿਛਕੀ
 ਜੜ੍ਹ ਮੇਂ ਜਲ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਾ ਕੁੰਡ, ਖੇਤ
 ਕੇਹਰ॥ ਦੇ. ਸੇਰ। ਕੇਸਰੀ ਸੰ.
 ਕੇਦਾਰ॥ ਦੇ. ਮੇਘਾਗਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾ
 ਤ੍ਰੀ ਕੇ ਦੂਜੇ ਪਹਰ ਮੇਂ ਗਾਨਾ॥ ਨਿ
 ਸਪ ਮਗਰਿ ਸਨਿ ਖਟ ਸੁਰਕਾ
 ਚੜ੍ਹਦੇ ਯ. ਕੇਦਾਰ ਰਾਗਾ ਵਿਚ
 ਜਾਣੀਏ ਭਾਈ
 ਕੇਸਰ॥ ਸੰ. ਸੇਰਕੀ ਗਰਦਨ ਕੇਰੇ
 ਮ, ਘੋੜੇ ਕੀ ਗਰਦਨ ਕੇਰੇ ਮ, ਸੇ
 ਲਸਿਰੀ ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ, ਮੁਰਾਨਾ ਮਸੁ
 ਗੰਧ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ, ਹਿੰਗੁਲ. ਸਿੰ
 ਗਰਫ, ਕੁੰਕਮ ਕੇਸਰ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਯ. ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮੇਂ ਹਰ
 ਕੇਲਿ॥ ਸੰ. ਪਰੀਹਾਸ ਲੀਲਾ ਯ. ਟਾ

ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲਿ ਕਿਲਾਲੀ
 ਕੇਲ॥ ਸੰ. ਖੁਸੀਆਂ. ਲੀਲਾ ਯ. ਕੇ
 ਲ ਕਰੇ ਦੇ ਹੰਝਨੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਲੀਲ
 ਸ਼ਬਦ ਬਿਦਾ ਬਨ ਯ. ਰੀਗਾ ਜਮਨ
 ਕੇਲ ਕੇਦਾਰ
 ਕੇਲਾ॥ ਸੰ. ਕਦਲੀ ਬ੍ਰਿਛ ਯ. ਕੇਲਾ
 ਪਾਕ, ਖੇਲਾਂ ਲੀਲਾ ਯ. ਕੇਲਾ ਬਿ
 ਕੇਵਲ॥ ਸੰ. ਸੰਪੂਰਣ, ਸਰੀਆ
 ਨਿਸ਼੍ਚਿਤ, ਗਿਆਨ ਬਿਸੇਖ, ਸੁੱਧ, ਏ
 ਕਯ. ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪ ਹੁਰੇ ਖਾਣੀ
 ਕੇਲਾਲੀ॥ ਗੁ. ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਕੇਲ ਯ.
 ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ, ਵ. ਕੀਲਾਲ ਜਲ
 ਕਾ ਨਾਮ ਪੈਤਿਸ ਮੇਂ ਕੇਲ ਕਰਨੇ ਵਾ
 ਲਾ. ਕੀਲਾਲ ਸੰ.
 ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ॥ ਦੇ. ਗੁਰੁ ਅਮਰਜੀ
 ਕੀ ਸਭ ਮੇਂ ਏਕ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਸੇਵਕ ਪੰਡਿ
 ਤ ਜਿਸ ਕੇ ਪਰਬਾਇ। ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰ
 ਡਿਤ ਸਾਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪ
 ਰੁਪੁਰਾਣ ਜੀਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾ
 ਵਨ ਸਸੇਕਥਾ ਹੇਤ ਗੁਰੁ ਅਮਰਜੀਨੇ
 ਆਗਾ ਕਰੀ ਹੈ, ਸੋਈ ਆਗਾ ਉ

ਸਸਮੇਕਾਨਿਖਲਬਿਤਾਂਤਸੁਨਾਤੇ।
ਗੁਰੁਅਮਰਸਾਹਬਜੀਕੇਪੜੇਤੇਸੁ
ਦਰਜੀਨੇਅਪਨੇਸਵਮੇਂਗੁਰੁਅ
ਰਜਨਸਾਹਬਜੀਕੇਸੁਨਾਈਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਕੇਸੇਗੋਪਾਲਇਤਾਦਿਬਚ
ਨਸੇਯਹਸਿਧਹੋਤਾਹੈ।ਮਰਯਾਦਾ
ਪੁਰਾਤਨਵਰਤਨਸਮੇਗੁਰੁਮਤਕੇ
ਸਧਾਵਾਲੇਬ੍ਰਾਮਣਬਿਨਾਨਸੇ
ਕੋਈਰੀਤੀਨਹੀਂਕਰਾਵਣੀਸਧਾਲੁ
ਬ੍ਰਾਮਣਨਾਮਿਲੇ।ਅਨਵਰਣਕੇ
ਗੁਰੁਸਿੱਖੋਸੇਕਰਾਲੇਣੀਫਲਦੇਨਾ
ਬਾਣੀਕੇਅਧੀਨਹੈ।ਕਾਹੂਕੀਜੁਬਨ
ਕੇਨਹੀਂਪੁਰਾਣਕੀਆਗਯਾਇਸਲੀ
ਏਦਈਥੀਉਸਸਮੇਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬ
ਜੀਤਿਆਰਨਹੀਂਹੁਏ।ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹ
ਬਪੀਛੇਸੇਗੁਰੁਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀ
ਨੇਤਿਆਰਕੀਏ।ਜਬਸੇਤਿਆਰਹੁ
ਏਤਬਸੇਸਿਤਪੁਰਖਕੇਨਾਮਸੇਪਾਠ
ਇਸੀਕਾਹੋਨੇਲਗਾ।ਯਹਵਾਰਤਾ
ਸਾਖੀਸੇਪ੍ਰਸਿਧਹੈ।ਗੁਰਦਿਤਾਜੀ
ਕੇਵੇਹਾਂਤਹੁਏਪੀਛੇਪਾਠਹੋਤਾਗੁਰੂਹ

ਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਨੇਆਗਾਏ
ਕਰਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਕਰਤਾਰਪੁਰਸੇਮੰ
ਗਵਾਯਾਧੀਰਮਲਨੇਨਾਦੀਆਤ
ਬਐਰਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਕਾਪਾਠਕਰ
ਯਾ।ਇਸਲੀਏਪਾਠਕੇਵਲਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਬਜੀਕਾਚਾਹੀਏ।ਈਸ਼ੁਰਕਾਭੁ
ਜਨਗਤਿਕਾਸਾਧਨਹੈ।ਨਰਕਦੇਨੇ
ਵਾਲੀਪਾਪੋਂਕੀਕਥਾਐਨਰਕੋਂਕੀਕ
ਥਾਸਿਤਪੁਰਖਕੇਕੁਛਸਹਾਇਤਾਨ
ਹੀਂਕਰਸਕਤੀ।ਯਾਤੇਪ੍ਰੇਤਗਾਥਾ
ਸੁਣਨੀਲਾਭਦਾਈਨਹੀਂ
ਕੇਲਕਿਲਾਲੀ॥ਗੁ॥ਪੁਨਾਪੁਨਾਕੇ
ਲਕਰਨੇਵਾਲਾਵਾਜਲਕੇਵਾਚਕਕੀ
ਲਾਲਨਾਮਕਾਕਿਲਾਲੀਬਨਜਲੋਂ
ਮੇਂਕੇਲਕਰਨੇਵਾਲਾਹਰਿ
ਕੇਵ॥ਗੁ॥ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਯ॥ਕੇਵਰ
ਹਸੀਰੰਗ-ਕਿਵਸੇਕੇਵਬਨਾਹੈ॥
ਪੁਨਾਤੁਸ਼ਬਾਝਪਿਆਰੇਕੇਵਰਹਾ
ਕੇਸਵਾ॥ਦੇ॥ਹੇਕੇਸਵਯ॥ਆਉਕ
ਲੰਦਵਕੇਸਵਾ-ਫਾਰਸੀਕੀਰੀਤਿ
ਸੇਕੀਨਾਸੰਬੋਧਨਮੇਂਹੈ॥ਕੇਸਵਕੇ

ਯ. ਕੇਸਵ ਬਚਉਨੀ

ਕੇਸਵ. ਸੀ. ਸੇਸ ਕੇਸੇਵਾਲਾਮਾਤ੍ਰ,
ਕੰਸਕਾ ਭਾਈ ਕੇਸ ਤਿਸਕੇ ਵ. ਮਾਤ੍ਰ
ਨੇਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਹੁਆ, ਕ. ਬ੍ਰਹਮਾ ਅ. ਬਿਸ਼ਨੁ ਈਸ.
ਮਹਾਦੇਵ ਤੀਨੇ ਜਿਸਕੇ ਅਧੀਨ ਵ
ਰਤੀ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਮ ਕੇ
ਸਵ ਹੈ, ਕ. ਬ੍ਰਹਮਾ ਈਸ. ਮਹਾਦੇਵ
ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਤ੍ਰ ਰੂਪ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਬਿਸ਼ਨੁ ਕੇ ਤਿ
ਸਕਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵ ਹੈ, ਸੂਰਯਾਦਿ ਤੈ
ਜਸ ਵਸਤੁ ਯੋਗ ਨਾਮ ਕੇਸ ਹੈ ਤਿਨ
ਅੰਸੇਵਾਲਾ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਮ
ਮ ਕੇਸਵ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਨਾ ਭਾਂ
ਤ ਕੇ ਆਸ਼ੁਰਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਕੇ
ਸਵ ਚਲਿਤ ਕਰਹ ਨਿਹਾਲੇ

ਕੇੜਾ. ਪੰ. ਕੋਨ ਹੈ

ਕੇਵੜਾ. ਦੇ. ਕੇਤਕੀ ਜਿਸਕਾ ਫੂਲ
ਬਡੀ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਮੁ
ਦ੍ਰਤੀ ਰੇਕੇ ਦੇਸੇ ਮੇਂ ਯਹ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਕੇਹਾਕਾੜਾ. ਵਾ. ਕੈਸਾ ਕੜਨਾ ਅਰ
ਥਾਤ ਤਪਨਾ ਹੈ ਯ. ਤਾਂਭਉ ਕੇਹਾਕਾ

ੜਾਜੀਓ।

ਕੈ

ਕੈਸਿਉ. ਦੇ. ਕਿਸ ਪਾਸ ਯ. ਕੈਸਿ
ਕੈਰਉ. ਦੇ. ਕੁਰੁ ਰਾਜਾ ਉਕਰੀ ਪੁਕਰ
ਕੇ ਬੰਸੀ ਦੁਰਯੋਧਨ ਯੁਧਿਸ਼ਠਰਾ
ਦਿ ਦੇਨੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਕੈਰਵ ਹੈ ਪਰੰਤੂ
ਲੋਕ ਮੇਂ ਕੈਰੋ ਦੁਰਯੋਧਨ ਕੇ ਭਾਈ
ਯੋਮੇਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਯਾਂਤੇ ਵਹੀਲੇ
ਨੇ ਕੈਰਵ ਯ. ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕ
ਰਤੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ਕੈਰਵ ਸ
ਕੈਹਿਆ. ਪੰ. ਕਾਂਸੀ ਧਾਤੁ ਯ. ਉਜਲ
ਕੈਹਿਆ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਮ ਕਾਲ
ਕੈਸੇ. ਦੇ. ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਤ੍ਰੀਮਸ
ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲ
ਕੈ. ਦੇ. ਕੇਤੇ ਜੈਸੇ ਕੈ ਪੁਰਖ, ਕਿਸ
ਯ. ਕੈ ਦੇਖਕੇ ਸਾੜਿ ਓਹ. ਕਿਸ ਦੇ
ਖਤੇ ਤੂ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਕੈਗੁ
ਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹੀ-ਕਿਸ ਗੁਣ
ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨੰਦਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕ
ਰੇਗਾ, ਕਰਕੇ ਯ. ਗੁਰਮੰਤਨ ਕੈ।

ਪੁਨ ਸਾਪੁਸੀਤਨਸੇਵਕੈ, ਅਥਵਾ
 ਯ. ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਕਰਤਾਜਾਣੈਕੋਜਾ
 ਕੈਠੇ० ਦੇ. ਬਾਗੜਕਹਾ ਏਗੁਸੁਰਾ
 ਯ. ਬਿਨਲਹਲੇਕੈਠੇਪਾਇਓਰੇ -
 ਕੈਗੁਣ० ਗੁ. ਕਿਸਗੁਣਸੇਯ. ਕੈਗੁ
 ਏਹਰਿੰਗਮਾਦਹੀ
 ਕੈਧਰ० ਗੁ. ਕਿਸਓਰਯ. ਜਾਈਐ
 ਕੈਕਰੀ० ਗੁ. ਦੇ. ਕਿਕਰ ਪੁਭੈਧਰ
 ਪਨ, ਕਿਸਕੋ ਯ. ਕੈਕਰੀਸਲਾਮ
 ਕੈਸਟ० ਮ. ਏਕਪਾਤਸਾਹਗੁਮਕ
 ਪਾਤਸਾਹਮਾਤ ਇਸਲੀਏਕੈਸ
 ਰਬਾਗਕਾਅਰਥਪਾਤਸਾਹੀਕਾ
 ਗਹੈ ਭੂਲਸੇਲੋਗਕੇਜਰਬਾਗਥੇ
 ਲਤੇਹੈ ਏਕ ਕੈਸਰਬਾਗਲਖਣ
 ਕੋਲੀ० ਪੀ. ਕਪਲਾਗਭੂ ਭੂਮੇਹੈ
 ਯ. ਬ੍ਰਮਣਕੋਲੀਪਾਤੁਕੀਵਕਾ
 ਅਨਚਾਰੀਕਾਧਾਨ - ਬ੍ਰਮਰਮਾ
 ਨੀਕੇਪਾਤਸੇਪੁਨਾਕਪਲਾਗਭੂ
 ਕੇਪਾਤਸੇਜੋਪਾਪਹੋਤਾਹੈ ਤੁਥਾਕੀ
 ਨਾਕਾਅੰਨਰਹਣਕਰਨੇਸੇਪੁਨ
 ਸਾਸਤ੍ਰਮੋਕਹੋਭੂਤਮਚਾਲਚਲਨ

ਸੇਹੀਨਕਾਅੰਨਰਹਣਕਰਨੇਸੇਜੋ
 ਦੇਖਹੋਤਾਹੈ ਯੇਸਭੀਪਾਪਭਿਸਕੇਹੋਤੇ
 ਪੈਜਿਸਕੋਪ੍ਰਮੇਸਵਰਕਨਾਮਜੂਲ
 ਜਾਵੇ। ਇਸਬਚਨਕੀਓਰਦੇਖੈ
 ਜਿਨਰਾਜਾਏਗੋਕੇਰਾਜਮੋਸੇਦਾ
 ਗਰੀਕੀਚਿਜਿਵਤਖਤਕੀਯੋਕਾ
 ਮੇਲਲੀਆਜਾਤਾਹੈ। ਕਹੁਤਸਮਨ
 ਰਬਥਾਬੰਦਹੋਨੀਉਦਿਤੁਹੈ। ਪੁਨ
 ਜੋਆਦਮਜਿਸਮਤਕਾਹੈ ਉਸ
 ਮਤਕੀਸਾਧਾਰਣਹੀਤਿਮੋਊਸੇਅ
 ਵਸਮਹੀ ਪ੍ਰਜਾਕੇ। ਦੁਮੀਕੋਚਲ ०
 ਵਨਾਦਾਹੀਏ ਰੋਦੇਧਿਚਾਰ। ਜਿ
 ਸਕੋਰੋਮਬਦਾਮੀਫਿਨਾਕੋਹੋਵੇਖ
 ਨਕਾਲੇਹੋਵੇਉਸਗਭੂਕਨਾਮਕ
 ਪਲਾਹੈ। ਈਹਅਜਹਤਲਖਣਾ
 ਸੇਗਭੂਮਾਤ੍ਰਕਾਰਾਹਣਹੈ। ਕਾਹੇਤੇ
 ਵਾਕਾਂਤਰਮੇ ਗਭਿਬ੍ਰਾਮਣਕੋਕ
 ਰਲਾਵੇ ਗਭਿਮਾਤ੍ਰਕੋਸੇਸਤਾਨੂਚ
 ਨਕਰੀਹੈ ਯਾਤੇਗਭੂਮਾਤ੍ਰਕਾਨਾ
 ਗਣਮਾਨੇ ਆਨਗਭੂਓਰਕੋਪਾਤ
 ਸੇਦੇਖਨਕਹਨਾਹੋਗਾ

ਕੋਰਵੁੰਦੇ. ਕੁਰੁਰਾਜਾਕੇਬੀਸੀ
 ਦੁਰਯੋਧਨਾਦਿਕ
 ਕੋਦੋਖੜੇ. ਫਾ. ਕਿਸਦੇਖੜੇਯ
 ਕੋਦੋਖੜੇਸਤ੍ਰਿਓਹਿਕਾਲੀਹੋਈ
 ਆਦੇਹਰੀ

ਕੋ.

ਕੋਉੰਦੇ. ਕੋਈਯ. ਕੋਉਹਰਿ
 ਸਮਾਨਲਹੀਰਾਜਾ
 ਕੋਪਿਓੰਗੁ. ਕੋਪਵਾਲਾਭਯਾ
 ਫਾ. ਕੋਪਦਕੋਪੁਰਬਮੇਲਪਿਓਰਿ
 ਸਾਇ - ਖੜਗਕੋਨਿਕਾਸਕੋਪੁਹ
 ਲਾਦਕੋਮਾਰਨੇਪੜਾਕੋਧਸੇ
 ਕੋਪਜਗੀਆ. ਫਾ. ਕੋਧਅ
 ਗਨੀਮੋਪੜਾਜਲਤਾਹੈਯ. ਮਮ
 ਮਦਮਾਤਕੋਪਜਗੀਆ
 ਕੋਟਵਰੀਆ. ਗੁ. ਕੁਤਵਾਲ.
 ਪੁਲਸਦਾਰ ਕੋਟਪਾਲਸੀ. ਯ.
 ਵਿਰਮਨਕੋਟਵਰੀਆ
 ਕੋਰੁਬਦੀਆ. ਫਾ. ਅਨੇਕਜੂ
 ਏਚੋਰੀਆਦਿਐਰਬੁਗਈਆ

ਕੋਈ. ਗੁ. ਕਿਸੇ
 ਕੋਇੰਗੁ. ਕੋਈਯ. ਹੋਰਆਖਨਸ
 ਕੋਸੰਸੀ. ਖਜਾਨਾਜੋਰਾ [ਕੋਕੋਇ
 ਜਮਕੇਸਤਾਅੰਗੋਮੋਕੋਸਗਿਨਾਹੈ
) ਖੜਗਾਦਿਕੋਕਾਮਿਆਨ, ਅੰਨ
 ਮਯਾਦਿਕਪਾਂਚਜੈਸੇਖੜਗਕੋ
 ਮਿਆਨਅਟੁਰਲੇਭਾਹੈ ਤੈਸੇਦੇਹ
 ਦਿਕੋਨੇਆਤਮਾਕੋਆਛਾਦਨਕ
 ਰਰਖਾਹੈ ਇਸਲੀਏਵੇਦਮੇਅੰਨ
 ਮਯਪਾਣਮਯਮਨੇਮਯਵਿਗਮ
 ਨਮਯਆਨੰਦਮਯਪਾਂਚਕੋਸ
 ਆਤਮਾਕੇਸਦਰੂਪਕੋਆਛਾਦਨ
 ਕਰਨੇਵਾਲੇਕਹੇਹੈ। ਅੰਨਮਯਕੋ
 ਸਬੁਲਦੇਹਹੈ ਪਾਣਮਯਮਨੇ
 ਮਯਵਿਗਮਾਨਮਯਕੋਸਸੁਖ
 ਦੇਹਹੈ ਆਨੰਦਮਯਕੋਸਅਵਿ
 ਦਯਾਰੂਪਕਾਰਣਦੇਹਹੈ, ਨਾਮੋਕੋ
 ਅਰਥੋਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਰੀਥ
 ਨਾਮਾਪਨੇਅਰਥੋਕੋਸਕਤੀ
 ਲਖਣਾਬੰਜਿਨਪਰਿਭਾਖਾ
 ਇਨਚਾਰਬਿਤੀਯੋਸੇਕਹਤੇਹੈ

ਪਰਾਚੀਨਕੋਸੋਮੇਕੇਵਲਸਕਤੀ
 ਸੇਕਹੇਅਰਥਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇਥੇ॥
 ਅਬਕੋਕੋਸੋਮੇਪਰਿਭਾਖਾਸੇਕਹੇ
 ਅਰਥਭੀਲਿਖੇਜਾਤੇਥੇ॥ ਲਖ
 ਣਾਬਜੰਜਨਾਸੇਕਹੇਅਰਥਅਬ
 ਭੀਨਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇ॥ ਸਕਤੀਆ
 ਦਿਕੋਕੋਅਰਥਇਨਕੋਨਾਮੇਮੇਲਿ
 ਕੋਸਾ० ਦੇ० ਕੋਸ० ਕੋਹਯ० ਖੇਦੋਖੇ
 ਜਿਹਮਾਰਗਕੋਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋ
 ਸਾ - ਜਿਸਜਮਪੁਰੀਕੋਰਸਤੇਕੋ
 ਗਿਨੇਨਹੀਜਾਤੇਕੋਸ
 ਕੋਸਸ० ਯ० ਯਤਨ
 ਕੋਹਾਂ० ਗੁ० ਕੋਸੋਪੈਯ० ਅਜਫਰੀ
 ਦੇਕੁਜਨ੍ਹਾਸੇਕੋਹਾਥੀਓਸਾ॥
 ਕੋਹ० ਯ० ਪਰਬਤ
 ਕੋ० ਦੇ० ਕੋਈ ਯ० ਕੋਜਾਇਆ - ਕੋ
 ਈਜਾਵੇਪੁਨਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀ, ਕੋ
 ਨਯ० ਕੋਕੋਨਾਬੈਕੁਠਗਏ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ
 ਜੈਸੇ ਤੁਮਕੋਹੋ, ਨੂ ਯ० ਅਵਰੋਕੋ
 ਉਪਦੇਸਤੇ, ਕਾਯ० ਰਾਮਕੋਬਲ
 ਕੋਦੋਕੋ० ਦੇ० ਕੋਦੋਰਾਮੀਨਕਾਯ० ਕੋਦੋ

ਕੋਭੁਜਖਈਹੈ
 ਕੋਟ० ਦੇ० ਕੋਡਯ० ਕੋਟਕੋਟਿਤੇਤੀਸ
 ਧਿਆਵਹਿ - ਕੋਡੋਦਾਰ ਤੇਤੀਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੋਦੋਵਤਾਪ੍ਰਮੇਸਵਰਕਾਧਿਆਨਕ
 ਰੇਹੈ, ਅਰਥਾਗਮੇ ਯ० ਕੋਟਿਜੇਰੇਲ०
 ਖਕੋਰੇ - ਅਪਨੇਅਰਥਾਗਮੇਜੋ
 ਕੋਲਖਾਕਰੇਨਾ, ਕਿਲਮੇਉਦਾਹ
 ਰਣ ਪਿਛਲਾਹੀ ਕੋਟ० ਕਿਲਮੇ
 ਜੋਨ੍ਹਨੇਸੇਲਖਾਕਰੇਨਾਬੁਪਏਮਨ
 ਕੋਟਿ० ਸੀ० ਧਨੁਖਕੋ ਨਹੀਰੁਕਤਾ
 ਸਿਰੇ, ਵਸਤੁਮਾਰਕਾਅਰਥਾਗਮ,
 ਸਿਸਿਓਕਾਠਿਕਾਨਾ, ਸੇਲਖਗਿਨ
 ਤੀ, ਸੇਲਖਗਿਨਤੀਵਾਲੀਵਸਤੁ
 ॥ ਅਰਥਾਤਕੋਡ, ਪ੍ਰਕਾਰਯ० ਕੋਟਿ
 ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿ - ਵਾਦਚ
 ਰਚਾਸਮੇਨਿਰਣੇਹੇਤੁਕੀਆਪੁਰਬ
 ਪਖ ਅਰਥਾਤਤਤੁਨਿਰਣਯਕੀਰ०
 ਹਵਾਲੇਕੀਪ੍ਰਸ਼ਨਰੂਪਚਰਚਾ
 ਕੋਠੀ० ਗੁ० ਕੋਠਰੀ ਯ० ਮਨਮੁਖਕੋ
 ਠੀਅਗਾਨਾਮੰਧੇਰਾ, ਕੋਠਰੇਯ० ਕੋਠੇ
 ਕੋਡ० ਪੰ० ਕੋਡਯ० ਮੰਡਪਮਾਡੀਆ

ਕੋਤਕੋਤੁਤਮਾਸਿਆ

ਕੋਮਲਬਾਣੀ॥ ਸਿ ਨਰਮਬਚਨ

ਯ ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਤਕੋਸੀਤੁਪੇ - ਯ

ਕੋਧ॥ ਸਿ ਕੋਧ ਯ॥ ਹਨਸੀਹਤਪੈ

ਹਉਮੈਕੋਧਸਰੀਰਚੰਡਾਰ - ਕੋਧ

ਸੁਰੂਪਾਸੁਰਸੁਭਾਵਮਾਨੋਸਰੀਰ

ਸੋਚੰਡਾਲਵਾਸਕਰੇਪੈ

ਕੋਨੇ॥ ਦੇ॥ ਘਰਕੋਕੁਣੇਮੇਯ ਕੋਨੇਬੈਠੇ

ਕੋਟਸੋਧਨ॥ ਵਾਕੋਕੋਨ ਖਈਦੇ

ਕੋਧ॥ ਸਿ ਕੋਧ ਯ॥ ਹਿਸਹੇ ਖਿਆ

ਤੁਲੋਤਕੋਧਚਾਤੇਨਦੀਆਆਉ॥

ਕੋਮ॥ ਦੇ॥ ਕੁਲ ਬੀਸ॥ ਰੋਹਯ ਕੋਮ

ਨਜਿਰਕੋਮਾ ਜਾਤੋਮੇਥਡੀਜਾਤਿ

ਕੋਰ॥ ਗੁ॥ ਅੰਧਪਨ ਯ॥ ਦੂਢਦੀਏ

ਸੁਹਾਗਕੋਤੋਤਨਕਾਈਕੋਰ - ਤੇਰੇਤ

ਨਗਵਮਨਮੇਧਾਪਮੇਲਰੂਪਅੰਧ

ਕੋਰਾ॥ ਦੇ॥ ਅਨਭਿਜ ਯ॥ ਮ ਪਨਾਹੈ

ਨਕੋਰਾਹਰਿਰੰਗਭੁਨ - ਅਨਭਿ

ਜਮਨਸੀਤਕ੍ਰਿਪਾਸੇਹਰਿਕੋਰਸਮੇ

ਭੀਗਹਯਾਹੈ, ਨਾਖੰਬਕੀਆਖਸ

੩, ਬੇਲਿਹਾਜਮਨੁਖ ਯ॥ ਅਭਿਗ

ਆਤਮਨਿਕੋਰ

ਕੋਰੀ॥ ਦੇ॥ ਪੁ॥ ਜੁਲਾਹ ਯ॥ ਕੋਰੀਕੋ

ਕਾਹੁਮਰਮਨਜਾਨਾ, ਨਾਖੰਬਕਰ

ਕੋਰੇ॥ ਦੇ॥ ਬਿਨਾਖੰਬਕੀ ਈਦੁ

ਏ ਯ॥ ਕੋਰੇਰੰਗਨਜੋਇ, ਬਿਨਾਪਾਹੇ

ਕੋਰੇ॥ ਗੁ॥ ਕੋਰੇਪੈ ਯ॥ ਲਾਖਲਾਖਕ

ਕੋਥਵੀ॥ ਦੇ॥ ਕੋਲੀ॥ ਗੁਥ ਏਕੋਰੇ

ਲੀ ਯ॥ ਰਾਮਨਾਮਮੁਖਕੋਥਰੀ

ਕੋਟਵਾਰ॥ ਦੇ॥ ਕੋਟੇਵਾਰ, ਕੋਟਵ

ਕੋਟਵਾਰੀ॥ ਦੇ॥ ਲਕੋਟਪਾਲਸੀ

ਕੁਤਵਾਲਪਨਾ ਯ॥ ਪਾਪਕੋਟਵਾ

ਰੀਮੰਦਕਰਮਾਅਪਨੇਕਰਨੇਵਾਕੋ

ਪਰਲੋਕਮੇਦੁਖੀਕਰੇਪੈ ਬਚਨਾਂਤਰ

ਹੈ ਪਾਪਜੁਕੀਵੇਦੁਨੀਵਿਚਸੇਦਗਾਹ

ਕੋਲੂ॥ ਦੇ॥ ਭੋਲਪਿਤ੍ਰਨੇਕਾਮੀ ਭਗਾਹ

੩ ਯ॥ ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਦਕ ਪੁਨਾਜਿ

ਉਤਿਲਕੋਲੂਪੀਤ੍ਰੀਮੈ

ਕੋਲ॥ ਪੰ॥ ਪਾਸ॥ ਸਮੀਪ ਯ॥ ਘਟਮਿ

ਲਾਵੇਕੋਲਕਮਲਜਿਵੇਬਿਗਸਾਵੇ, ਸਿ

ਕੋਲੀ॥ ਪੰ॥ ਸਮੀਪ, ਕੋਲਰੂਪਧ ਸੁਕਰ

ਰਨੇਵਾਲਾਬਿਨੁ ਯ॥ ਨਿਕਟਵਸੇਹ॥

ਰਿਕੋਲੀਜੀਓ

ਕੋਇਲਾ० ਦੇ. ਕੋਈਯ ਮੁਕਤਨ
ਜਾਨੇਕੋਇਲਾ, ਪੰ. ਕਾਲਕੋਲਾ
ਯ. ਖਿੰਬਾਜਲਕੋਇਲਾਭੁਈ-੫
ਰਲੋਕਮੋਮੁਖਕਾਲਕਰਨੇਵਾ
ਲੇਪਾਪਯ. ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇ
ਤਿਸਉਪਰਮਨਜਲਿਆਸੀ
ਨੀਚਿਤਭਈ

ਲਸੰ.

ਕੋਇਲ० ਪੰ. ਕੋਇਲਪੰਡੀਕੋਕਿ
ਕੋਮਲ० ਸੰ. ਨਰਮ ਯ. ਕੋਮਲ
ਬਾਣੀਸਭਕੋਸੰਤੋਖੇ

ਕੋਸਾਲ० ਗੁ. ਕੋਨਸੇਸੁਧੇਯ. ਕੋਸ
ਲਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ-ਕੋਨਸੇਸੁਧੇ
ਜਿਵਾਹੇ. ਧੂਸੇ ਅੰਸਾਲੀ. ਚਾਵ
ਲਕੇ ਪੇਡੂਮਚਾਵਲਕੇਪੇਡੂਹੀਸੇ
ਸੁਧੇਤੋਸੇ ਆਗਮਾਭੰਗਕਰਤੇ
ਪੁਰੇਮੇਅੰਸਾਲਮਾਨਨੇਵਾਲੇਸਿ
ਕੋਮੇਗੁਰਮੰਗਵਸਿਖੀਸੇਸੁਧੇ
ਕੋਰੂ० ਦੇ. ਕੁਸੁਰੇਗ, ਕੋਰੂਯ. ਕੋਰੂਬ
ਦੀਆ-ਕੋਰੂਆਰਭੂਰੇਕਾਮਕਰਨੇ
ਕੋਰੂ० ਦੇ. ਕੁਸੁਵਾਲਪਰਧ, ਕੋਰੂ

ਯ. ਨਨਕੋਰੂਸਿਤਕਬਰਾਬਰੇ,

ਬੀਸਢੀਜਾਮੈਸੇਬਾਂਸਕੀਕੋਰੂ
ਕੋਰੂ० ਪੰ. ਬਹੁਤਮਾਂਚਸੇਭੀਨਾ
ਰਿਸ਼ਟੇਅਰਥਾਤਗਲਨੇਵਾਲਾ
ਮੋਠਕਾਵਣਾਯ. ਕੋਰੂਮੋਠਜਿਨੇ
ਕੋਰੂ० ਦੇ. ਬਡੇਮੰਦਰੇਮੰਛੇ ਹ
ਟਾਕੋਠਾ

ਕੁ

ਕੋਸੈ० ਦੇ. ਜੂਤਾਯ. ਕੋਸੈਸਪਤਪ
ਕੋਤਕ० ਸੰ. ਨਈਵਸਤਕੇ ਯਾਲਾ
ਦੇਖਨੇਕ ਉਤਸਾਹ ਯ. ਕੋਤਕ
ਕੋਤੁਤਮਾਸਿਆ

ਕੋਰੂ० ਦੇ. ਕੋਰੂਆਂਕੋ ਯ. ਕੋਰੂਰਾ
ਰਤਹਿਰੇਜੁਆਰੀ. ਕਪਰਵ

ਕੋਰੂ० ਦੇ. ਕੋਰੂਯ. ਕੋਰੂਕੋ ਕਸੰ.

ਕੋਮੁਦੀ० ਸੰ. ਚੰਦਕੀ ਡੀਜੋਰਕੇ

ਦਾਂਦਨੀਜੋਨਿਖਲਜੋਨੇਕੇਵਾਸ

ਥਾਨਪ੍ਰਥਵੀਕੋਮੋਦਦੇਤੀਪੈਰਿ

ਸੀਕਾਨਮਾਂਤ ਚੰਦਕਾਹੈਜੋਤਸ

ਕੋਨ० ਦੇ. ਕਿਸਕੋਯ. ਕੋਨਕੋ ਨਹੈ

ਕਲੰਕਰਹਿਓਰਾਂਮਨਮਲੇਤਹੀ
ਕੋਤਕਹਾਰੰ ਦੇ. ਆਸਚਰਯਕਾਂ
ਮਕਰਨੇਵਾਲੇਸੰਤ ਯ. ਸੋਈਕੋ
ਕੋੜਾ. ਦੇ. ਨਿਬਜੋਸਾਰ ਤਕਹਾਰ
ਸਯ. ਕੋੜਾਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆ

ਕੰ

ਕੰਨਿਆ. ਦੇ. ਨਾਬਿਵਾਹੀਲੜਕੀ
ਮੇਖਸੇਛੁਟੀਰਾਸਿ, ਕੰਨਿਆ ਸੰ.
ਕੰਚਨਕਾਇਆ. ਦੇ. ਕੰਚਨਵਤ
ਸੁਧਦੇਹ ਯ. ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁ
ਕੰਨਕਹਣਿਆ. ਇਨੇ ਕੀਵੁਲਾ
ਦੇ. ਰਾਸਧਾਰੀਕਿਸਲੀਲਾਕੀਕ
ਥਾਕਹਤੇਏ ਯ. ਕੇਤੀਆਬੰਨਕਹਾ
ਕੰਸ. ਸੰ. ਉਗਸੈਨਕਾਪਤ੍ਰ ਟੀਆ
ਕਿਸਕਾਮਾ ਯ. ਕੰਸਕੇਸੀਪ
ਕੜਮਰਾਹ, ਕਾਂਸੀਧਤ੍ਰ
ਕੰਨਹੁ. ਪੰ. ਧਾਸੇ ਯ. ਇਹਬਧਧ
ਈਮੇਸਾਧੁਕੰਨਹੁ
ਕੰਬਹ. ਦੇ. ਕਾਂਪਤੇਏਂਤਵਭਾਗਾ
ਤੇਏਂਪਧ ਯ. ਤਿਨਕੰਬਹਿਪਾਪਹਿ

ਕੰਧੀਪਾਹ. ਵ. ਕੰਢੇਪਾਸਤੀਰੇਪੇ
ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹ. ਵ. ਸੋਇਨੇਐ
ਇਸਤੀਮੇਯ. ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਜੀ
ਕੰਦੁਕਾ. ਪੰ. ਕੰਨਾ ਉਲੁਭਤਏ
ਨਾਬਿਵਾਹੀਲੜਕੀ ਯ. ਕੰਦਕ
ਅਨਚਾਰੀਕਾਧਨ
ਕੰਦਕ. ਸੰ. ਕੰਡਾ, ਸੁਈਕਾ ਅਭਾ
ਲਾਪਾਸ, ਰੇਮਾਂਚ, ਮਛੀਕੀਹਤ੍ਰੀ,
ਸਤ੍ਰ ਯ. ਕਲਕੰਦਕਮਾਰਬਿਵਾਰੀ
ਆਪੁਨ ਜਿਤਮਾਇਕੰਦਕਕਾ
ਕੰਠੀ. ਗੁ. ਮਾਲਜੋਸੇ ਕੰ ਲਗਸੇ
ਠੀਕੰਠਕਾਠਕੀਰਾਹੀ
ਕੰਠੇ. ਦੇ. ਗਲਮੇਯ. ਕੰਠੇਮਾਲਸਿ
ਹਬਾਰਾਂਮ, ਕਨਾਰੇ ਯ. ਕੰਠੇਬੰਠੀ
ਗੁਰਸਬਦਪਛਾਨੇ
ਕੰਡਾ. ਪੰ. ਕਾਂਟਾ. ਸੁਲ. ਦੁਖ ਯ.
ਤਿਨਅੰਤਰ ਹਉਮੇਕੰਡਾਹੇ. ਕੰਟ
ਕੰਡੂ. ਪੰ. ਪਿਸ਼. ਪੀਠ ਯ. ਕਸੰ.
ਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡੂਜੀਓ
ਕੰਕਣ. ਸੰ. ਕੜੇ ਯ. ਹਾਰਤੋਰਕੀ
ਕੰਠਰਮਣੀ. ਵ. ਕੰਠ ਕਣਪਟੇ

ਮੋਸ਼ੁੰਦਰਮਾਲਰਖਤੇਹੈਰਮਨਮ
 ਕੰਤੁੰਦੇ. ਪਤੀ, ਕਾਂਤ ਸੰ. ਯ. ਰੂਪ
 ਮੇਰਕੰਤਰੀਸਾਲੁਕੀਧਨ
 ਕੰਥੰਸੰ. ਖੰਥ. ਗੋਦੜੀ
 ਕੰਦੰਸੰ. ਸੁਰਣ. ਜਿਮੀਕੰਦੰਗਾ
 ਜਰ, ਮੇਘ, ਖੇਤਮੇਓਪਜਮੂਲ
 ਕੰਦਾੰਦੇ. ਗਾਜਰ. ਜਿਮੀਕੰਦੰਮਾਤ੍ਰ
 ਸਕਰਕੰਦੀਜੈਸੀਖਾਨੇਕੀਜੰਗ
 ਲੀਵਸਤੁ ਯ. ਗਿਹਤਜਬਨਖੰ
 ਰੁਜਾਈਮੇਚੁਨਖਾਈਏਕੰਦਾ
 ਕੰਧੰਗੁ. ਸਰੀਰ ਯ. ਉਡੇਨਹੀਸਾਪ
 ਰੇਨਕੰਧ ਸ਼ੰਧ ਸੰ. ਪੰ. ਭੀਨਮੰਦਰ
 ਕੰਧੀੰਪੰ. ਮੁ. ਕੰਢੇ. ਨਦੀਰਿਨ ਕੀ
 ਰੇ ਯ. ਕੰਧੀਵਹਣਨਵਾਹ, ਵੈਤਰ
 ਟੀਕੇਕਿਨਾਰੇਰੋਲਾਪੜਤਾਹੈ, ਮੋ
 ਤਕੇਸਮੀਪ ਯ. ਅੰਧੇਤੁਬੈਠਕੰ
 ਧੀਪਾਹ. ਅਵਸਥਾਨਦੀਕੇਕਨਾਰੇ
 ਮੋਤਕੇਸਮੀਪਾਪੁਨਾਨਕੰਧੀਨਾ
 ਕੰਨੰਗੁ. ਕ੍ਰਿਸਕੀ ਯ. ਕੇਤੀ ਪਾਤ੍ਰ
 ਮਾਕੰਨਕਹਾਣੀਮਾ, ਕਾਨ. ਸਵ
 ਟ ਯ. ਦੇਕੰਨਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਜੀ

ਕੰਧੇਪੈ ਯ. ਕੰਨਮੁਸਲਾਸੁਪਗਲ-
 ਕੰਧੇਪੈਨਮਾਜਕਾਅਸਨ, ਕੰਧਾ.
 ਅਰਥਾਤਪਾਸਾਮੋਕੁਲੈਣਾ ਯ. ਕ
 ਰਪੀਰਹੁਕੰਨਮੁਰਦੀਅੰ- ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਨੇਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੁਕਰਨੇਥੇਸੋਨਾ
 ਕੀਏਪਾਸਾਮੋਕੁਗਏ _____ ਹਾ
 ਕੰਨੀੰਦੇ. ਕਾਨੋਮੇ ਯ. ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰ
 ਕੰਚਨੰਸੰ. ਸੁਦਰਣ ਯ. ਕੰਚਨਨ
 ਗੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤਪੈ, ਸੁਧਕੋਮ
 ਲ ਯ. ਕੰਚਨਭੁਏਮਨੁਰਾ - ਅਸੁ
 ਧਕਰਨ ਸੁਰੂਪਮਨੁਰਭਾਵਤਮਾ
 ਗਕੇਸੁਧਅੰਕੋਮਲਹੋਗਏ
 ਕੰਗਨਾੰਸੰ. ਕੜੇ ਯ. ਕਹਿਕਹਿਕ
 ਰਤਾਕੰਗਨਾਪਹਰੇਵਾਮੇਦਰਵੰਤ
 ਕੰਚਨਵੰਨੇੰਦਾ. ਸੁਦਰਣ ਲੇਈ
 ਰੰਗੇ ਯ. ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਾਸੇਕਲ
 ਵਤਚੀਰਿਆ
 ਕੰਪੰਸੰ. ਕੰਪਨਾ. ਕਾਂਪਨਾ
 ਕੰਬੁੰਸੰ. ਸੰਖ
 ਕੰਮੰਦੇ. ਕਾਮ. ਕਾਰਕਰਮ ਸੰ. ਯ.
 ਹਰਿਕੰਮਕਰਾਵਨਮਾਇਆਰਾਮ

ਕੰਮੀਂ ਦੇ ਕਰਮੇਸੇ ਯ: ਜਿਨੀਕੰਮੀ
ਕੰਕਰੰ ਪੰ. ਟਹਲੀਏ ਨਹਿਗੁਣ

ਸੇਵਕ ਯ: ਜਮਕੰਕਰਮਾਰਥਿ
ਦਾਏ ਕੰਕਰ ਸੰ. ਦੇ. ਰੋੜ੍ਹ ਰੁਲੇ

ਕੰਨਕੁਆਰੰ ਦੇ. ਸੁਵਰਣਕ

ਰਵੇ ਅਰਥਾਤਹੀਗਾਸਾਗਰਵਛੇ

ਟੀਘੜੀਕਨਮਪੰਜਾਬਮੋਕੋਠੀਏ

ਤਾਸੇਕੁਆਰਬਨਸੁਵਰਣਕੀ

ਗਾਗਰਮਾਰਥਹੇਰੁਪੇਕੋਚੋਕੋਮੇ

ਲਭੀਸੁਵਰਣਕੀਗਾਗਰਕਾਹੀਏ

ਯ: ਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਕੰਚਨਕੁਆ

ਕੰਤੁਹਲੰ ਦੇ. ਕੰਤੁਕ

ਕੰਨਕੋਪਾਲੰ ਦੇ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੇ ਸੰਗੀ

ਗੁਆਲ ਬਾਲ ਯ: ਘੜੀਆਸ

ਭੁਗੋਪੀਆਪਹਰੇਕੰਨਕੋਪਾਲ-

ਈਸੁਰਕੀਮਹਾਨਰਸਿਮੇਸਾਠਸਾ

ਠਪਲਮਾਪਕੀਘੜੀਆ ਸਭੀਗੋ

ਪੀਆਂਤੁਲਮਹੈਪਹਰਕ੍ਰਿਸ਼ਮੋ

ਤਾਕੇਸਾਥੀ ਗੁਆਲਿਓਤੁਲਮਹੈ

ਕੰਮੜੇੰ ਪੰ. ਬੁਰੇਕਮ ਯ: ਜਿਨੀਕੰ

ਮੀਨਹਗੁਣਤੇਕੰਮੜੇਬਿਸਾਰ

ਮਇ ਤੇਸਮਿਤਤਾਰਾਹਰਿਨਰੇਤੁ

ਮਸੀ ਰਿਹੀਤੇਗੁਰਗਿਰਾਰਥਕੋ

ਸੇਕ ਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥਰਚਨ

ਸਮਾਪਤਿ॥

ਖ

ਖਉ ਂ ਪੰ. ਨਾਸ ਯ: ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ

ਜਿ: ਜਕਦੇਨਹੀਖਉ॥ ਪੁਨਾਕੋਟਪ

ਰਾਧ ਬਨਮਦਿਖਉਭਈਹੈਖਯਸੀ

ਖਪਿਆਮੰ ਪੰ. ਨਾਸਹੋਈਏ ਅਰ

ਥਾ: ਨਾਸਹੋਈਤਾਹੈ

ਖਇਆ ॥ ਪੰ. ਨਾਸ ਯ: ਮਹਾਵ੍ਰਤ

ਹੋਇ: ਖਇਆ॥ ਪੁਨਾਵ੍ਰਤਦੁਸ਼

ਸਭਤੁ ਏਖਇਆ

ਖਲੋਆ ਪੰ. ਖੜਾਹੁਆ ਯ: ਵਿ

ਚਕਰ ਤਾਪਰਖਖਲੋਆ

ਖਟੁਆ ਪੰ. ਖਟਕਰਮੋਮੈ ਯ: ਸ

ਸ: ਬਹੁਖਟੁਆ

ਖਟੀਅੰ ਪੰ. ਖਟੀਦੀਤੇਟਨਹੀ

ਅਵਤੀ ਯ: ਹਰਿਤੇਟਨਆਵੇਖ

ਟੀਅੰ-ਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅੰਨਧਨਜਸ

ਬਤਿਆਈਆਦਿਓਜੋਕੇਲਾਤੁ
 ਕੀਤੋਟਨਹੀਆਤੀ
 ਖਟਿਆਂ ਪੰ. ਲਿਆਦਾ. ਲਿਆਣ
 ਯ. ਮੀਨਾਦਸਗਤਿਖਰਿਆ-ਮਛੀ
 ਪਕੜਕੇਅਪਨੀਅਧੀਨਤਾਮੇਲਿ
 ਆਣੀ. ਫੁਰਖਾ ਆਦਿਕੋਕੇਪਾਨੀ
 ਸੇਰੁਗਯਾ ਜੋਸੇਬਨੇਰ ਖਰਿਆ
 ਖਚੀਮੇਂ. ਗੁ. ਖਚਿਤਹੋਈਏਹਰਿਕੇ
 ਸੰਗੀਓਕੇਸੰਗਮੇ ਯ. ਹਰਿ ਸੰਗ ਸੰਗ
 ਖਟਿਆਂ ਪੰ. ਕਮਾਇਆ. ਖਚੀਮੇਂ
 ਜਮਾਕੀਆ ਯ. ਕਿਆਤੈਖਟਿਆਕ
 ਖਲਿਆਂ. ਦੇ. ਖਲੋਇਕੇ ਹਗਵਾਇਆ
 ਖਚੀਲੀਮੇਂ. ਗੁ. ਖੋਲ ਅਰਥਤਪਤਲਾਸਾ
 ਲੇਪਲਗਾਈਏਯ. ਗਦਹਚੰਦਨਖਚੀਲੀ
 ਮੇ. ਗਧੋਕੇਚੰਦਨਕਾਲੇਪਸ਼ੁਨਾਈਮੇਂ. ਖੋਲ
 ਖਨਖੰਨੀਮੇਂ. ਫ. ਟਕੜੇ ਫ. ਕੰੜੀਮੇਂ ਪੰ.
 ਟਕੜੇਹੋਫੁਰਖਾਬਾਰਬਾਰ ਬਲਿਹਰੇਜਾਦਾਂ
 ਖਈ. ਗੁ. ਨਾਸ ਯ. ਤਨਤੋਹੋਏਸਗਲਖ
 ਖਲਿਓ. ਦੇ. ਖਲੋਇਕੇਯ. ਖਲਿਓਕੀ. ਈ
 ਖਟਾਈ. ਪੰ. ਠਹਰਤੇਯ. ਏ ਚੈਅਰਦਾਸ
 ਕਮੰਦਰਮੋਦੁਇਨਖਟਾਈ. ਦੇ. ਪੁ. ਖਟਾਸ

ਖਨਖੰਨੀਏ. ਗੁ. ਬਾਰਬਾਰ ਬਲਾ
 ਰਜਾਈਏ. ਪੁਨਾਪੁਨਾਅਪਨਾਅ
 ਪਅਰਪੀਏ
 ਖਸ. ਪੰ. ਬੋਹ ਯ. ਖਸਲਏਚੰਗੀ
 ਆਈ, ਪੰਨੀਕੀ ਜੜ
 ਖਟਾਸ. ਮ. ਚੈਰਮੁੰਠੇਆਦਿਕਰ
 ਨੇਵਾਲੇਸਮੀਪੀ ਸੇਵਕ
 ਖਟਾਸੀ. ਮ. ਖਿਦਮਤਗਾਰੀ. ਫੁ
 ਤਚਾਅਰਕਰਣਾਂਦਿਸੇਵਾ. ਮ. ਨਰ
 ਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਟਾਸੀ
 ਖਲਾਸ. ਮ. ਫੁਟਾ. ਬੰਧਨਦੂਰਦੂਏ
 ਵਾਲਾ ਨਿਰਬੰਧ ਯ. ਕਹਰਵਦਾ
 ਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ, ਨਿਰਬੰਧਹੋ
 ਗਏ ਯ. ਕਹਕਬੀਰਜਨਤੁਏਖ
 ਲਾਸੇਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਜਿਨਜਾਨੀ-ਪਰਿ
 ਪਰਾਸੇਸੁਨਨੇਮੇਂ ਆਇਆਹੈ. ਮ
 ਗੇਇਸਤੁਕਕਾਪਾਠੇਮੇਸਾਥਾ ਜ
 ਬਦਮਦਮੇਸਾਹਿਬਮੋਥਿਠਹੋਕ
 ਰਸਾਲਸਤਾਰਾਸੇਡੇਹਟਮੇਂਗੁਰੂ
 ਮਹਾਰਾਜਦਸਮੇਪਤਸਾਹਜੀਨੇਨੋ
 ਵੇਪਾਤਸਾਹਕੇਸਬਦਸਲੋਕ ਮੇਲ

ਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਲਿਖਵਾਯਾਉਸ
 ਸਮੇਖਲਾਸੇਕੇਥਾਨਖਾਲਸੇਬਦ
 ਲਵੀਆਜਿਸਕਾਅਰਥਅਗੇਰੇ
 ਖਲਾਸੀ॥ਅ॥ਛੁਟੀ॥ਨਿਰਬੰਧ॥ਗਾ
 ਤਾਈਯ॥ਬੰਦਖਲਾਸੀਭੁਟੇਹੋਇ
 ਖੜੀਅਸ॥ਪੰ॥ਲੇਜਾਈਏਗੇਬੰਧ
 ਕੇਯ॥ਬਿਨਨਾਵੇਸਭਖੜੀਅਸਬੰ
 ਖਟੇਕਸ॥੬॥ਗੁਰੁਅੰਗਦਜੀ॥ਧ
 ਨੇਸਹਾਗੀਹੋਕਸ॥ਸੇਵਾਰੂਪਗੁ
 ਰੁਨਾਨਕਜੀਕੀ
 ਖਰੀਸਰਸੀ॥੬॥ਭੁਲੀਅਨੰਦਹੂ
 ਈਯ॥ਸਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀ
 ਖਟਦਰਸ॥ਗੁ॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਯ॥ਸ਼ਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਚਾਰਖਟਦਰਸ
 ਖਹ॥ਗੁ॥ਸਹਾਰ॥ਸਮਾਸੀ
 ਖਸਮਾਹੁ॥ਗੁ॥ਖਸਮਕੇਯ॥ਸਭ
 ਆਏਹੁਕਮਖਸਮਾਹੁਹੁਕਮਸਭਦ
 ਖਟਸਕਹ॥ਗੁ॥ਸਹਾਰਸਕੇ॥ਰਤਨੀ
 ਯ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਸਾਕਾਦੁਖਨਖਟਸਕ
 ਖਟਕਾ॥ਗੁ॥ਸਿਖਾ॥ਕਲਪਰ॥ਹ
 ਬਮਾਕਰਣ੩ਜਮੋਤਿਸ੪ਛੰਦਪਸ਼ੀ

ਰੁਕ੍ਮਿਕਯ॥ਨਵਛਿਅਖਟਕਕ
 ਰੇਬਿਚਾਰ॥ਨੋਬਮਾਕਰਣੇਕਾਛਿ
 ਅਸਾਸਤ੍ਰਕਾਖਟਕ॥ਵੇਦਕੇਖਟ
 ਅੰਗੋਕਾਜੋਵਿਚਾਰਕਰੇਵੇਦਕੇਭੀ
 ਪੁਰਖਕੇਹਸਤਪਾਦਾਦਿਅੰਗੋ
 ਵਤਸਿਖਾਦਿਕਖਟਅੰਗਹੋਸਿ
 ਨਮੋਸਿਖਾਅੰਗਵੇਦਕੀਨਾਸਕਾ
 ਹੈ॥ਨਾਸਕਾਸੇਗੰਧਕਾਠਮਾਨਹੋਤਾ
 ਹੈ॥ਸਿਖਾਅੰਗਸੇਸੁਗੰਧੀਸਮਅ
 ਖੋਕੇਉਚਾਰਨਕੇਸਥਾਨਅੰਪਯ
 ਤਨਉਦਾਤਾਦਿਸ੍ਵਰੋਕੇਭੇਦਪ੍ਰਤੀ
 ਤਹੋਤੇਹੈ॥ਕਲਪਅੰਗਵੇਦਕੇਹ
 ਥਹੈ॥ਹਾਥਸੇਪਕੜਨਹੋਤਾਹੈਤੁ
 ਸੇਕਲਪਸੇਮੰਤ੍ਰਕੇਜਾਪਕੀਸਿਖਾ
 ਜਪਨਯੋਗਮਭੂਮੀਆਹਾਰ॥ਯ
 ਗਮਾਦਿਕਰਮਕਰਨੇਕੇਪਰਕਾ
 ਰੋਂਕੀਪਕੜਹੋਤੀਹੈ॥ਬਮਾਕਰਣ
 ਵੇਦਕਾਮੁਖਹੈ॥ਮੁਖਬਿਨਾਬੋਲਨ
 ਨਹੀਹੋਸਕੇ॥ਤੈਸੇਬਮਾਕਰਣਬਿਨ
 ਸੁਧਸਬਦੇਕਾਉਚਾਰਣਨਹੀਹੋ
 ਸਕੇਯਾਤੇਵੇਦਕਾਮੁਖਹੈ॥ਜਮੋਤਿਸ

ਵੇਦਕਾਨੇਤ੍ਰਅੰਗਪੈ ਨੇਤ੍ਰਬਿਨਕੁ
 ਛਾਵੇਖਾਈਨਹੀਪੜੇਤੈਸੇਸੰਪੂਰ
 ਟੁਮੀਆਕਾਸਕੇਪਦਾਰਥੋਕਾ
 ਦੇਖਾਨਾਮੋਸੁਭਪਲਪਟਕਮਹੁਰ
 ਤੁਪਹਰਦਿਵਸਪਖਮਾਸਬਰਸ
 ਵਿਜਮੋਤਿਸਸੇਹੀਵੇਖੇਜਤੇਹੈਯ
 ਤੇਵੇਦਕਾਨੇਤ੍ਰਹੈ-ਛੰਦਵੇਦਕੇਚਰ
 ਟਹੈ। ਭਰਣੇਸੇਬਿਨਾਪੁਰਖਚਲ
 ਨਹੀ। ਤਕੇਤੈਸੇਪੰਗਲਬਿਨਯ
 ਤਿਥਿ। ਰਾਮ ਗਣਿਆਦਿਕੋਕਾਗਮ
 ਨਨਾਹੈ ਨੇਸੇਪਾਠਭੀਨਹੀਕੀਆ
 ਜਾਤਾ। ਯਾਤੇਸੰਪੂਰਣਗਦਪਦ
 ਬੰਧਬਾ। ਈਮੇਚਲਨੇਕਾਸਾਧਨ
 ਹੈ। ਯਾਤੇਛੰਦਪੰਗਲਵੇਦਕੇਚਰ
 ਨਹੈ-ਨਿਯਤਿਛੰਦਵੇਦਕੇਕਾਨਹੈਨਿਰੁ
 ਕ੍ਰਿਸੇਹੀ। ਪੂਰਣਪਦੋਕੇਜਾਤਿਥਮ
 ਭੀਆਦਿ। ਅਰਥੋਕੀਸੋਭਹੈਤੀ
 ਹੈ। ਨਿਰੁਕ੍ਰਿ ਬਿਨਾਪਦੋਕੇਅਰਥੋ
 ਕਾਸਵਣ। ਨਹੀਹੈਤਾ। ਯਾਤੇਨਿਰੁਕ੍ਰਿ
 ਕੇਸਵੇਦਕ ਸੋਭਹੈ। ਜੈਸੇਪੁਰਖ
 ਕੇਅੰਗੋਤੁਲ ਪਦੇਦਕ ਕਾਰਯਸਿੰ

ਧਕਰਤੇਜਾਨਮੁਨੀਲੋਗੋਨੇਸਿਖਾ
 ਦਿਖਟਅੰਗਬਨਾਇਕੇਉਪਕਾ
 ਰਹੇਤਪ੍ਰਕਾਸਕੀਏ। ਤੈਸੇਭਾਖਾਬ
 ਟੀਸ੍ਵਰੂਪ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀ
 ਕੇਭੀਯੇਅੰਗਹੈ। ਜਿਨਮੇਕਈ
 ਪ੍ਰਕਾਸਤਹੋਗਏਕਈਲਿਗਤ
 ਹਿਤਕਾਰੀਮਹਾਤਮਾਜਨੇਦਾਰਾ
 ਹੋਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਖੇਪਸੇਅੰਗਲਿ
 ਖਤੇਹੈ। ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਪੰਟੀਬਾਦਨਅਖਰੀਲੋਯੇਨਾਸਾ
 ਆਹਾ। ਸੁਧਪਦਅਖਰੀਯਕਾ
 ਰਮਾਨਇਨੋਬਿਨਨਾਹਾ। ਸਿਖਾ
 ॥ਸੁਧਾਪੁਰਕਰੀਬਹੈਹਾਥਗੁਰੂ
 ਕੇਨੀਕਾ। ਯਾਤੇਸੁਭਹੀਕਾਮਕੀਪ
 ਕਰਤਾਹਸੇਠੀਕਾ॥ ਕਲਪ੨॥
 ਬਾਕਰਣ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਕੋਮੁਖਓ
 ਤਮੇਲੇਜਾਨਾ। ਯਾਤੇਸੁਧਪਦਬੋ
 ਲਨੇਬਿਨਤਾਸੇਨਹਿਆਨਾ। ਬਾ
 ਕਰਣ੩॥ ਸੁਭਪਦਸੁਭਦਿਨ
 ਲਗਨਕੋਬੋਧਕਗੁਰਬਚਨੈਨਾ।
 ਯਾਤੇਕਾਲਗਮਾਨਕੋਬੋਧਤਿਨੋਬਿਨ

ਦੈਨਾਜੋਤਿਸੌਪੌੜੀਛੰਦਸ
 ਲੋਕਲੋਯੇਗੁਰਬਚਪਗਆਹਾ
 ਯਾਤੇਚਲਨੋਤਿਨੋਸੋਹੋਦਤਹੈਲੁ
 ਰਾਹਾਛੰਦ ਪਾਗੁਰਵਪੁਸੀਗੁ
 ਰੁਗੀਥਕੋਕੋਸਅੰਗਹੈਕਾਨਾਯਾ
 ਤੇਤਾਸੋਹੋਤਹੈਅਰਥਗਮਾਨਕੋ
 ਭਾਨਾਨਿਰੁਕਿ ੬ ਯੇਖਟਅੰਗਹੈ
 ਖਲਕ੦ ਅ. ਸਿਸ਼ਿ. ਚਰਚਰਸੁਰੁ
 ਪਬਿਸੁਮੇਯ. ਖਲਕਖਲਕਮ
 ਹਿਖਲਕਵਸੇਰਬਮਾਹਿ
 ਖੜਕ੦ ਪੰ ਅਵਾਜ, ਗੁ. ਦੁਖ. ਖ
 ਲਾਲਯ. ਪ੍ਰੀਤਪਰਖੜਕਤਿਆ
 ਖ੦ ਸੰ. ਇੰਦ੍ਰਯ, ਦੇਹ, ਪੁ ਗਵਿਸੁਰੇ
 ਰ, ਸੂਨਮ, ਅਰੁ, ਬਿਦੀ, ਸੁਰਗ, ਸੁ
 ਖਖਾ. ਗੁ. ਇਸੀਅਖ ਖ, ਅਕਾਸ
 ਰਸੇਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈਯ. ਖਖਾਖਰ
 ਖਲਮੁਰਖ੦ ਵਾ. ਮਹਾ ਸਹੋਤਾਹੁ
 ਮੁਰਖਯ. ਖਲਮੁਰਖਤੇਪੰਤੁਤਕਰ
 ਖਗ੦ ਸੰ. ਪੰਛੀ, ਸੁਰਯ, ਦੇਵ ਬੈ
 ਤਾ, ਸਰ. ਬਾਣ, ਵਾਯੂ, ਨਦਗੁਹ,
 ਤਾਰਗਣ, ਖ. ਅਕਾਸਮੇਂਗਮ

ਨਕਰਨੇਸੇਪੰਛੀਆਵਿਕੋਕਾਨਾ
 ਮਖਗਹੈ, ਦੇ. ਤਰਵਾਰ
 ਖੜਗ੦ ਦੇ. ਗੋਂਡੇਕਾਸਿੰਗ, ਗੋਂਡਾ
 ਪਸੁ, ਲੋਹੇਕੀਵਸਤੁ, ਚੋਰਨਾਮ
 ਵਾਲੀਬੁਟੀ, ਤਲਵਾਰ
 ਖਵਲਾਵੇਗੋਂ. ਗੁ. ਖਲਾਵੇਗਾਜਮ
 ਖਰਾਜ੦ ਅ. ਜਮੀਨਵਗੈਗਹਕਾ
 ਖਟ੦ ਸੰ. ਅੰਧਕੂਪ, ਕਵ, ਕਰ
 ਫੰਕ, ਤ੍ਰਿਣ, ਲਾਗਲ, ਖਟ ਸੰ.
 ਖਟ੦ ਸੰ. ਖਟਸੰਖਾ, ਸੰਖਮਾਵਾਲੀ
 ਵਸਤੁ ਯ. ਖਟਸਾਸਤ੍ਰੀਚੇਕਹੇ, ਦੇ.
 ਕਮਾਇਕੇਯ. ਖਟਘਾਲਕਛੁਹ
 ਬਹੁਦੇਇ- ਧਰਮਸੇਧਨਕਮਾਇ
 ਕੇਜੋਹਾਬਸੇਵਾਨਕਰੇ ਖਟ ਸੰ.
 ਖਪਟ੦ ਗੁ. ਖਟਪਟਿਓਮੇਂਯ. ਕ
 ਪਟ ਖਪਟ ਖਲਗਰਜਤ- ਖ
 ਟਪਟਿਓਮੇਂਭਾਵਸੁਗਤਿਓਮੇਂਹੇ
 ਖਲਗਰਜਤਾਹੈ
 ਖਰੁ੦ ਦੇ. ਬਿਲਮੇਂਮੋਰੀਮੇਂਯ. ਚੂ
 ਹਾਖਰਨਮਾਵਈਤਿਕਲਬੀਨੇਛੁਜ
 ਖਟਣ੦ ਪੰ. ਕਮਾਵਨੇਕੀ ਯ.

ਜਤੋ ਖਟਵੇਲ-ਸੰਸਾਰ ਓਰ ਸੇ
 ਚਿਤ ਹਟਾਇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਓਰ ਕਰਨੇ
 ਕਾਜੁ ਵਾਸਾ ਰੂਪ ਸਮਾਥਾ
 ਖਵਣ. ਪੰ. ਖੋਟਾ ਵਾਕਮ ਸਹਚਨਾ
 ਖਿਸਾਜੇ ਖਿਵਣ ਹੋ ਖਵਣ ਬਨਾਯ.
 ਨਿਵਣ ਸੁਅਖਰ ਖਵਣ ਗੁਣ ਜਿ
 ਹਥ ਮਟੀਆ ਮੰਤ, ਜਹ ਕਨੇ ਯਮ
 ਵਟਣ ਆਪੇ ਖਵੇਦਧਕੋ ਖਪਣਨ
 ਖਟੇ ਸੋਧਣੀ. ਵ. ਜੋ ਨਾਮ ਕੋ ਵੇਇ
 ਵਾਨਾਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੋ ਖਟੇ ਸੋ ਪੁਰਾਧ
 ਖਟਲਖਣ. ਸੰ. ਰਾਮ ਮੰਤ ਨਵਨ ਹੋ
 ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਸਹਿਤ, ਤਾ ਕੇ ਅਰਥ ਰਾਮ
 ਕਾ ਧ੍ਰੁਵ ਰੂਪ ਉਪਾਸਨਾ ॥ ਗਯਨ ਸੇ
 ਸੁਖਦੁਖ ਮੇਂ ਸਮ ਬੁਧੀ ਕਰ ਨਿਰਵੇ
 ਰਤਾ ਕੀ ਯੁਕਤੀ ਸੇ ਵਰਤਨ ਰੂਪ ਜੀਵ
 ਨਮੁਕੀ ੨ ਸਭ ਜੀਵ ਮੇਂ ਦਯਾ ਯੁਤ ਹੋ
 ਸਮਾਦਿ ਸਾਧਨੋਂ ਸੇ ਕਾਮਾਦਿ ਦੇਖੋਂ ਕਾ
 ਤਾਗ ਰੂਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਨਤ ਕੀ
 ਰਤਨ ਭੁਕਤੀ ਸੇ ਡਿਪਤ ਹੋ ਸਰਬ
 ਪਦਾਰਥੋਂ ਸੇ ਅਲੋਪ ਰਹਨਾ ਰੂਪ ਵੈ
 ਰਾਗ ੪ ਸਭ ਕੇ ਹਿਤ ਕੀ ਬਾਂਭਾ ਕਰਸ

ਭੁਕੋਤੁਲਮ ਉਪਦੇਸ ਦੇਤੇ ਭੁਕੀ ਕੋ
 ਬਡਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਤਾ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖ
 ਨਾ ਪਸਵਣਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਸੇ ਨਿੰਦਾ
 ਦਿ ਦੇਖੋਂ ਕਾ ਸੁਣਨਾਦਿ ਛੋਡ ਕੇ ਪੁਨ
 ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਨਾਸ ਹੇਤ ਜਾਤੀ ਧਨਾ
 ਦਿ ਕੋ ਕੀ ਬਾਤਿ ਆਈ ਤਾਗ ਕੇ
 ਅਪਨੇ ਕੋ ਸਰਬ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਚ
 ਰਨੋਂ ਕੀ ਧੁਲੀ ਰੂਪ ਜਾਨਨਾ ਅਧਿ
 ਕਾਰੀ ਕੀ ਪ੍ਰਥਮ ਅਵਸਥਾ ੬ ਯ.
 ਮੰਤ੍ਰ ਤਰਾਮਨਾਮੰ ਧਯਾਨੈ ਸਰਬਤ
 ਪੂਰਣਹ ਇਤਯਾਦਿ
 ਖਤੁ. ਅ. ਲਿਖਤ ਯ. ਨਾ ਹਰਿ ਭੁਜਿ
 ਓਨ ਖਤ ਫਟਿਓ, ਰਿਣ ਕੀ ਲਿਖਤ
 ਉਦਾਹਰਣ ਪਿਛਲਾ ਹੀ ਹੈ ਪੁਨਾ
 ਇਸ ਧਨਕ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਨਾ ਹੀ ਕਿ
 ਸੇਕਾ ਖਤ ਨਾ ਹੀ
 ਖਤਾ. ਫ. ਗੁਣਾਹ. ਦੇਖ ਯ. ਬੰਫਨ
 ਖਤਾ ਨਤਰ ਸਜਵਾਲੁ, ਪਾਪ, ਪ੍ਰਮ
 ਖਤੇ. ਦੇ. ਖਤਾ ਯ. ਅਸੀਖ ਦ. ਭੁਲ
 ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਦੇ। ਪੁਨਾ ਅਸੀਖ
 ਖਤੇ ਕਰਫੇਰੇ

ਖਪਤੇ॥ ਵਾ॥ ਖਯਹੋਤੇਯ॥ ਬਿਖਮਾਯਾ ਮਹਿਨਾਓਇ ਖਪਤੇ	ਖਟਾਨਾ॥ ਗੁ॥ ਖੜਾਹੁਆ॥ ਸਮਾ ਯਾਯ॥ ਜਿਉ ਜਲਮਹਿਜਲਅ
ਖਵਤੇ॥ ਗੁ॥ ਸਹਾਰਤੇਯ॥ ਏਕਬੇਲ ਭੀਖਵਤੇਨਾਹੀ	ਖਟਾਨੀ॥ ਗੁ॥ ਸਮਾਈ॥ <u>ਇਖਟਾਨਾ</u> ਯ॥ ਜਨਕੀਧੂਰਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ
ਖਰਤੇ॥ ਵਾ॥ ਵਹੁਗਧੇਪੈਯ॥ ਮੁਢ ਮੁਗਧਖਲਖਰਤੇ, ਦੇ॥ ਖਰਦੇ	ਖਚਨਾ॥ ਗੁ॥ ਖਾਚਿਤਕਰਨਾਯ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਸੇਤੀਮਨਖਚਨਾ
ਖਸਲਤ॥ ਫਾ॥ ਸੁਭਾਵ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਯ॥ ਮੁਢੇਦੀਖਸਲਤਨਗਈਆ ਮੁੜੇਆਦਿਕਾਸੁਭਾਵ	ਖਲਹਾਨ॥ ਵਾ॥ ਖਲੋਕੀਮਹਨਹ ਨਿਕਰੇਹੈਯ॥ ਜਸਮਾਰਕਰੇਖਲ ਹਾਨ॥ ਖਲਵਾੜੇਮੇਯ॥ ਕੋਈਵਹੋਕੇ ਲੁਣੇਕੋਪਾਏਖਲਹਾਨਪੁਨਾਬਿ ਨਕਣਖਲਹਾਨਜੈਸੇਗਾਹਨਪਾ ਇਆ॥ ਖਲਿਆਨਫਾ॥
ਖਲਮੂਰਖਤੇ॥ ਵਾ॥ ਮਹਮੂਢਤੇ ਯ॥ ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰਡਿਤਕਰਵੇਪੰ ਡਤਤੇਮੁਗਧਾਹੀ	ਖਸਮਾਨ॥ ਅ॥ ਗੁਸਾ॥ ਕੋਪਯ॥ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਕੀਆ, ਖਾ ਵਿਦੀ॥ ਪਤਿਪਠਾ॥ ਅਪਨੇਜਾਨ ਕੋਪਖਯ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਖਸਮਾਨਾ ਕਰਪਿਆਰੇ॥ ਪੁਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਖਸਮਾਨਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀ ਵਡਿਆਈਰਾਮ
ਖਹੀਦੇ॥ ਪੰ॥ ਲੜਪੁਲਕੇਦੁਖਦੇਤੇ ਯ॥ ਸੁਖਨਪਾਇਨਮੁਗਧਨਰਸੀ ਤਨਾਲਖਹੀਦੇ	ਖੜਸਨ॥ ਪੰ॥ ਲੋਜਾਵੇਗੇਯ॥ ਐ ਗਣਖੜਸਨਬੰਧ॥ ਐਗਨਵ
ਖਹਦੀ॥ ਪੰ॥ ਆਪਗੁਰੁਖਾਵੇਹੈਯ॥ ਆਪਖਹਦੀਪੈਰਦਬਟੀਐ	
ਖਨਿ॥ ਦੇ॥ ਪਟਕੇ॥ ਬੋਦਕੇਯ॥ ਕਾਲਖ ਖਨਿਉਤਾਰ॥ ਸੰ॥ ਖਾਣ॥ ਆਕਰ	
ਖਰਨਾ॥ ਪੰ॥ ਲੋਜਾਨਯ॥ ਜੋਦੀਸੇ ਸੋਕਾਲਹਿਖਰਨਾ, ਖਰਜਾਨਾ	

ਲੇਜਨੋਕੋਜਮਲੇਜਾਵੇਗੇ।ਉਕ੍ਰੰ
ਚ ਅਮਲਜੋਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿ
ਚਸੇਦਰਗਹ ਓਗਾਹ-ਕੀਤੇ
ਦੇਖਹੀ ਬਾਂਧਕੇ ਲੇਜਾਵੇਂਗੇ

ਖਗਤਨ० ਗੁ० ਜਟਾਯੂ० ਗਰਭਾਦਿ
ਪੰਖੀਓਕੇ ਬਚੇ ਵਾ ਜਟਾਯੂਆਦਿ
ਖਗਸਰੀਰ ਯ० ਖਗਤਨੁ ਸਿਗਤ
ਨੁ ਬਾਹਤਨ ਸਾਧੂ ਸੀਗ ਉਧਰੇ
ਖਟਦਰਸਨ० ਸੰ० ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ
ਯ० ਖਟਦਰਸਨ ਸੰਸੇਪਰੇਅਰ
ਚੌਰਾਸੀ ਸਿੱਧ-ਸਾਂਖਯ ੧੫ ਤੰਜ
ਲੁਕ ਨਾਯ ੩ ਬੈਸੇਖਿਕ ੪ ਮੀ
ਮਾਂਸਾ ੫ ਬੇਦਾਂਤ ਯੇ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ०
ਦੇਖੀਏ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਪੁਰਖਾਦਿ ਵਸ
ਤੁਓਕੇ ਵਸਤਵ ਸ੍ਵਰੂਪੋਂ ਕੋ ਜਿਨਹੁ
ਸੇ ਤਿਨ ਸਾਂਖਯਾਦਿ ਕੋ ਕਾਨਾਮ ਵ
ਰਸਨ ਹੈ, ਲੋਗਾਂ ਮੇਂ ਇਨਕੋ ਭੀ ਦਰ
ਸਨ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਨਪਾਦੇ ਜੋਗੀ ੧ ਸਿ
ਵਪਾਰਬਤੀਕਾ ਬਿਵਾਹ ਗਨੇ ਵਾਲੇ
ਜੰਗਮ ਰਪੂਜ ਆਦਿ ਫੂਫੀਏ ਜੈਨੀ ਸਾਧ
੩ ਸੀਕਰਾ ਚਾਰਾ ਆਦਿ ਦਤਾਤ੍ਰੇਯ ਕੇ

ਮਤਕੇ ਸੰਨਯਾਸੀ ਸਾਧ ੪, ਰਾਮਾਨੁ
ਜ० ਮਧ੍ਵਚਾਰਯ-ਬਿਸ਼ਨੁ ਸ੍ਵਾਮੀ-
ਨਿੰਬਾਰਕ-ਇਨ ਚਾਰੋਕੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾ
ਯੋਂ ਕੇ ਬੈਸਨੇ ਸਾਧ, ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ੫
ਸਿਧ ਹੋ। ਬੈਰਾਗੀ ਯੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਅਚ
ਰਯਯਹੀ ਹੂਏ। ਅਵਾਂਤਰ ਐਰ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਰਾਮਾਨੁਜ ਕੇ ਪ
੩ ਤੇ ਚੇਲੇ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੇ ਰਾਮਾਨੰਦੀ
ਬੈਰਾਗੀ। ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੇ ਚੇਲੇ ਕ
ਬੀਰਸੇ ਕਬੀਰ ਪੰਥੀ ਬੈਰਾਗੀ। ਕ
ਬੀਰ ਕੇ ਚੇਲੇ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਸੇ ਗ
ਰੀਬ ਦਾਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਹੂਏ। ਰਾਮਾ
ਨੰਦੀ ਯੋਂ ਮੇਂ ਹੀ ਰਾਮਚਰਣ ਬੈਰਾਗੀ
ਸੇ ਰਾਮਜਨੇ ਹੀ ਸਾਧ ਹੂਏ। ਰਾਮਾ
ਨੰਦੀ ਯੋਂ ਮੇਂ ਹਰੀ ਦਾਸ ਡਿਡਵਾਨੇ
ਵਾਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਨਿਰੰਜਨੀ ਸਾਧ
ਹੂਏ। ਯੇ ਮਾਰਵਾੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ
ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ਪੰਚਭਾਖਾਗੀ ਥ ਇ
ਸੀ ਭੇਖਕੇ ਮਨੋਹਰ ਦਾਸ ਭਗਵਾਨ
ਦਾਸ ਸਾਧੋਨੇ ਬਨਾਏ। ਜਿਨਕਾ ਪਿ
ਛਲੇ ਦਿਨੋਂ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬਾ।

ਦਾਦੂਜੀਕਾ ਗੁਰੁਭੀ ਕੋਈ ਬੇਰਾਹੀ
 ਮਤਕਾ ਬੁਢਨਦਾਸ ਸਾਧੂ ਹੁਆ।
 ਉਸਸੇ ਚਲੇ ਯੇ ਭੀ ਬੇਰਾਹੀਯੋਕੇ
 ਹੀ ਸਮੀਪਿਐ। ਪਰੰਤੂ ਕਬੀਰਪੰ
 ਥੀ ਸਾਧੂ ਅਰਦਾਦੂਪੰ ਥੀ ਸਾਧੂਮੁ
 ਰਤੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਤੋ। ਗਰੀਬਦਾ
 ਸੀ ਅਰਦਾਦੂਪੰ ਥੀ ਜਨੇ ਉਭੀ ਨ
 ਹੀ ਰਖਤੋ। ਸਰਜੂਦਾਸ ਤਮਾਨੀ
 ਦੀਸੇ ਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ਬੇਰਾਹੀ ਚਲੇ
 ਸੁਕਦੇਵ ਜੀਕੇ ਚਲੇ ਚਰਨਦਾਸ
 ਬੇਰਾਹੀਸੇ ਚਰਨਦਾਸੀਏ ਸਾਧੂਚ
 ਲੇਯੇ ਕਪੜੇ ਬਸੀਤੀ ਰਖਤੇਹੈ। ਯੇ
 ਸਭੀ ਬੈਸਨੇ ਪਾਂਚਵਾ ਦਰਸਨਹੈ।
 ਕੁਹਮਤਕੋ ਸੰਤਛਰਾ ਦਰਸਨਹੈ।
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰੋਕੀ ਹਿੰਦੂਯੋਕੇ
 ਦਰਸਨੋਮੇ ਗਿਨਤੀ ਅਯੋਗਯਹੈ।
 ਇਸਲੀਏ ਮਦਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਹੀਂ
 ਯਾਂਹੀਤੇ। ਜੇਗੀ ਵਿਗੀਬਰਸੀਨਾ
 ਸੀਖਟ ਦਰਸਨ ਕਰਗਏ ਗੋਸਟ
 ਢੋਆ। ਪਾਠਮੋ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਵਸਤਵਸੇ ਖਟਦ

ਰਸਨ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੇਹੈ। ਖਟ ਦਰਸਨੀ
 ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੇਕੇ ਮਤੋਂ ਵਾਲੇ। ਸਾਂਖੀ
 ਪਾਤੰਜਲੀ ਨੌਆਯਿਕ ਬੈਸੇਖਕ
 ਮੀਮਾਂਸਕ ਬੇਦਾਂਤੀ ਲੋਗਹੈ। ਅਰ
 ਸਾਸਤ੍ਰੇਮੇਹੀ ਖਟਦਰਸਨ ਨਾਮ
 ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀਸੇ ਸਹੀ ਜਾਨ ਪੜ
 ਤਾਹੈ ਯ। ਖਟਦਰਸਨ ਉਚੇਕਹੈ-
 ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਬੈਸਨੇ ਦਰਸਨ ਮੰਗ
 ਰੀਬਦਾਸ ਕਬੀਰਕਾ ਖਿਆਲੀ
 ਚੇਲਾ ਹੁਆ ਚਰਨਦਾਸ ਬਯਾਸ
 ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਕਦੇਵਕਾ ਖਿਆਲੀ ਚੇ
 ਲਾ ਹੁਆ। ਗਰੀਬਦਾਸ ਚਰਨ
 ਦਾਸਕੋ ਕਬੀਰ ਸੁਕਦੇਵ ਸਾਖਾ
 ਤਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਕਿਉਕੇ ਏਹ ਦੋਨੋ
 ਬਾਂਗਰਦੇਸ ਛੁਡਿਆਨੀ ਗਾਂਊ
 ਅਰਦਿਲੀ ਸਹਰਮੇਂ ਬਿਕਾਮਾ
 ਜੀਤੀ ਉਨੀ ਸਵੇ ਸੈਕੜੇਮੇਂ ਹੁਏ ਕ
 ਬੀਰ ਸੁਕਦੇਵ ਬਹੁਤ ਪਹਲੇ ਗੁ
 ਖਪ. ਦੇ. ਸਮਾਪਤ ਯ. ਥਿ ਜਰਲੀਏ
 ਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਗਏ-ਸਮਾਪਤ ਹੋ
 ਗਏ, ਪੁਨਾ ਖਪਹੋਏ ਖਾਰ

ਖਰਬ.ਸੀ. ਦਸਸੌ ਕੋੜ ਯ. ਭੰਡਾਰਦ
ਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਤੇ ਸਹ ਖਾਨੇਧ
ਨਕੇ. ਅਰਬ ਖਰਬ ਜੀਖਾ ਤਾਈ
ਭਰੇ ਹੁਏ ਪੈਂ, ਵਾਮਨ. ਬਾਉਨਾ.

ਖਰਾਬ.ਅ. ਬੁਰਾ. ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਯ.
ਖੀਨ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ ਨਿਤ ਕੰਧ

ਖਮ.ਗੁ. ਬਾਣ ਯ. ਬਧਿਕ ਉਧਰਿ
ਓ ਖਮ ਪਾਰਿਹਾਰ. ਫਿਸਲਕੋ ਬਾਣ
ਕਾ ਪਾਰਿਹਾਰ ਕਰ ਬਧਿਕ ਤਰਿਆ
ਖਗ ਸੀ, ਟੇਢ ਪਨਾ ਜੈਸੇ ਲਕੜੀ ਮੇਂ ਖ

ਖਸਮ.ਅ. ਮਾਲਕ. ਪਤਿਯ.ਖ ਮ
ਸਮਪਛਾਨਤਰਸ ਕਰ ਜੀਉ ਮਾਰਿ
.ਗੁਸਾ ਕਰਨ ਕਾ ਅਰਪਤਿ ਪਨ ਕ
ਰਨ ਕਾ ਵਾਚਕ ਖਸਮਾਨ ਇਨ ਦੇਨੇ
ਸੇ ਬਨਾ ਪੈ ਜੋ ਪੀਛੇ ਲਿਖਾ ਗਯਾ

ਖਟਕਰਮ.ਸੀ. ਸਾਂਤਿ ੧ ਬਸੀਕਾਰ
੨ ਸੁੰਭਨ ੩ ਬਿਦੇਖ ੪ ਉਚਟਨ ੫
ਮਾਰਨ ੬ ਯ. ਕਰ ਕਿਰਿਆ ਖਟ
ਕਰਮ ਕਰੀਤਾ ਯੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਗੰ
ਥੇ ਮੇਂ ਕਹੇ ਖਟਕਰਮ ਪੈਂ ਰੰਗ ਸਾਹ
ਬਸੀਕੇ ਪਾਠੇ ਮੇਂ ਇਨਕਾ ਗੁਹਣਨ

ਹੀਂ ਯਜਨਾਦਿਕੋ ਕਾ ਪੈਸੇ ਯੇ ਪੈਂ ਯ
ਜਨ. ਯੱਗ ਕਰਨਾ ੧ ਯਾਜਨ. ਜ
ਜਮਲਕਾ ਯੱਗ ਕਰਾਵਨਾ ੨ ਪ
ਠਨ. ਆਪ ਪੜਨ ੩ ਪਾਠਨ. ਨੌ
ਕਰੀਲੇ ਪੜਾਵਨਾ ੪ ਦਾਨ. ਅਘ
ਪੁੰਨ ਹੇਤ ਦੇਨਾ ੫ ਪ੍ਰਤਿਗ੍ਰਹ. ਦੂਸ
ਰੇ ਸੇ ਲੇਨਾ ੬ ਯੇ ਖਟਕਰਮ ਧਰਮ
ਸਾਸ੍ਰੇ ਮੇਂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੇ ਲਿਖੇ ਪੈਂ ਯ. ਖ
ਟਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈ ਧਰਮ
ਸਾਸ੍ਰੇ ਮੇਂ ਕਹੇ ਕਰਮੇ ਮੇਂ ਯਜਨ ਪਠ
ਨ ਦਾਨ ਯੇ ਤੀਨ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੇ ਧਰਮ
ਹੇਤ ਪੈਂ ਯਾਜਨ ਪਾਠਨ ਪ੍ਰਤਿਗ੍ਰਹ
ਯੇ ਤੀਨ ਕਰਮ ਨਿਰਬਾਹ ਹੇਤ ਪੈਂ
ਇਸੀ ਲੀਏ ਬ੍ਰਾਮਣ ਲੋਕ ਖੜੀਅ
ਦਿਕ ਤੀਨ ਬਰਣ ਕੇ ਇਨ ਕਰਮੇਂ
ਕੀ ਬੰਦੀ ਕਰਤੇ ਪੈਂ. ਬ੍ਰਾਮਣ ਬਨ
ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ. ਸੇ
ਸੇ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਖੜੀ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮ
ਣ ਬਨ ਕੇ ਯੇ ਕਰਮ ਕਰੇ. ਬ੍ਰਾਸ ਪ
ਰਾਸਰਾਦਿਕ ਮੁਨੀ ਓਨੇ ਤਪਕੇ ਪ੍ਰ
ਤਾਪ ਸੇ ਬਰਣ ਸੰਕਰੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣ

ਬਨਕਰਕੀਏ, ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਆਪ ਖਯ. ਸੀ. ਨਾਸ, ਖਈ ਰੋਗ ਜਿਸਕਾ
 ਤਵਕਤਾ ਬਜਾਸਜੀਨੇ ਆਪਹੀ ਨਮਦਮਾਏ ਸ੍ਵਾਸਹੈ
 ਸਾਂਤੀ ਪਰਬਕੇ ਉਤਰਾਰਧਮੇ ਪਤਿ ਖਰ. ਸੀ. ਗਧਾ ਯ. ਖਰਕਾਪੇ ਖਰਤ
 ਪਾਦਨਕਰੀਐ। ਪਾਠਨਕਰਮਖ ਉਛੁਟੇ, ਪੁਲਕਰ ਜੈਸੇ ਖਰਕੇਗੁ
 ਤੀਭੀ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ਵੇਦਮੇ ਤਥਾਇ ਰੂਪਾਨੀਮੇ ਮਿਲਾ
 ਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਣੇਮੇ ਖਤੀਯੋਕੋ ਉਪ ਖਰਾ. ਦੇ. ਅਛੀਤਰਹ ਯ. ਖਖਾ
 ਦੇਸਾਪਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖਾਏ। ਜੇ ਖਰਾ ਸਗਹੇ ਤਾਹੂ, ਖੋਟ ਰਹਿਤ ਸੁ
 ਗੁਰਮਤ ਨਿਰਣੇਮੇ ਤੇਈਸਮੇ ਪ ਖਰੀ. ਦੇ. ਬਹੁਤ ਯ. ਖਰੀ ਰੰਝ [ਧ
 ਲਕੇ ਉਤਮੇ ਸਤਾਈਸਮੀ ਉਰਮੀ ਟੀ- ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੂਈ, ਸੀ. ਗਧੀ
 ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪਤਿਪਾਦਨ ਕੀਆਹੈ, , ਦੇ. ਖੋਟ ਰਹਿਤ ਸੁਧ ਜੈਸੇ ਖਰੀ ਚੀਜ
 ॥ ਯਾਤੇ ਨੇਮਸੇ ਪਾਠਨਕਰਮ ਬਾਮ ਖਪਰੀ. ਦੇ. ਅਧਕਟਾ ਚਿਪੀ [ਹੈ
 ਟੁਕਾਹੈ ਯਹ ਨੇਮ ਨਹੀਂ ਯਹੀ ਦ ਪਾੜ ਜੇ ਗੁਸਾਈ ਅਲੇਖੀਏ ਰ
 ਸਾ ਯਾਜਨਮੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਤਿਗ੍ਰਹਨ ਖਤੇਹੈ, ਗਲਾ ਕਟਾ ਤੂਬਾ ਜੇ ਕੋਡੀ
 ਗੇਭੂਖੇਕੋ ਅੰਨ ਬਸੁ ਦੇਨੇਕਾ ਕਹੀ ਆਮਾਂਗਨੇ ਫਾਲੇ ਯਵਨ ਫਕੀਰ
 ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰਮੇ ਨਿਖੇਧਨਹੀਂ ਇ ਰਖਤੇਹੈ। ਮਿਟੀਕਾ ਕਮੰਡਲ ਜੇ
 ਸਤੇ ਖਟਕਰਮੇਮੇ ਸਭਕਾ ਅਧਿਕਾ ਜਨੇਉ ਸਮੇ ਪਕੜਾਤੇਹੈ, ਯ. ਖਲ
 ਰਹੈ, ਏਤਾ ਬਿਸੇਖਾਹੈ। ਬਾਮ ਟੁਕਾ ਨੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ। ਕਾਲੀ
 ਪਹਿਲੇਹੈ ਇਤਰੋਕਾ ਪੀਛੇਹੈ। ਵਰ ਦੁਰਗਾ ਕਾਨਰ ਕਪਾਲਕਾ ਖਪਰ
 ਤਮਾਨ ਸਮੇ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ ਰਾਜਕੀ ਜਿਸਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਚਿਪੀਕੇ ਖਪਰਮੇ
 ਦਯਾਸੇ ਕਾਹੂ ਕਾਮਕੀ ਕਿਸੇਕੋ ਬੰਦੀ ਦੁਰਗਾਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾ ਕਰਵਾਮਮ
 ਨਹੀਂ। ਸਭਕੇ ਸਭਕਾਮੇਕਾ ਅਧਿਕਾ ਰਗੀਲੋਗ ਸਰਾਬ ਭਾਂਗ ਪੀਤੇਹੈ,

ਭਾਂਗਕਾ ਮਿਠੀ ਮਾਈ ਸਰਬਕਾ
ਤੀਰਥ ਮਾਸਕਾ ਸੁਧੀ ਗੱਠੇਕਾ
ਬਾਸ ਲਸਨਕਾ ਸੁਕਦੇਵ ਅੰਸੇ
ਨਾਮ ਬੋਲੇ ਹੈਂ ਯਹ ਮਤ ਸਰਬਥ
ਧਰਮ ਸਾਸਤਾ ਸੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਰ
ਉਤਮ ਗੁਣੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਨੀਚ ਸੁ
ਭਾਵੇ ਕਰ ਪੂਰਣ ਹੈ॥
ਖਪਰ० ਦੇ. ਫਲੋਂ ਕੋ ਛਿਲਕੇ ਜੈਸੇ
ਖਪਰ ਖਾਧੇ ਮਾਗੀਏ
ਖਜੂਰੀ० ਦੇ. ਖਜੂਰਕਾ ਫਲ ਯ. ਰ
ਬਿਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆ ਮਾਖਿਆ
ਨਈ ਵਹੀਨ - ਸੀਤੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਬੰ
ਸਾਖ ਜੇਠਕੀ ਪੱਕੀ ਖਜੂਰੋਂ ਤੁਲਾ
ਮੀਠੇ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਸਹਿਤ ਕੀ ਨਦੀਓਂ
ਤੁਲਾ ਹੈਂ ਸਾਤੇ ਹੋ ਜੀਵੇ ਤੁਮ ਤਿਨਕੇ
ਖਾਨੇ ਪੀਨੇ ਹੋਤ ਸੀਘ ਉਦਮ ਕਰੇ
ਖਲਾ० ਗੁ. ਖੜਾ ਬਿਰਹੂਆ ਯ. ਨਿਤ
ਉਜਾੜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ
ਖਲ० ਸੀ. ਕੂਟ ਫਾਟ ਕਰ ਭੁਸਸੇ ਅੰ
ਨ ਨਿਕਾਸਨੇ ਕਾ ਬਨ ਖਲਵਾੜਾ
ਪ੍ਰਸਿਧ, ਭੂਮੀ, ਤਿਲੋਂ ਕੀ ਖਲ, ਨੀ

ਚ, ਅਧਮ, ਕੂਰ ਯ. ਖਲਮੁਰਖ
ਤੇ ਪੀਭਿਤ ਕਰ ਬੋ, ਖ. ਮੇਂ ਲਯ ਹੋਨੇ
ਵਾਲਾ ਸੂਰਯ, ਦੇ. ਤੁਚਾ. ਖਲ ਪ੍ਰਸਿ
ਖਟੋਲਾ० ਪੰ. ਖਾਟ. ਮੰਜਾ. ਪਲ [ਧ
ਘ ਯ. ਚਿਤ ਖਟੋਲਾ, ਬੈਠ ਕਕਾਬ
ਨ ਯ. ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋ
ਖਨਲੀ० ਪੰ. ਕਾਲੀ ਕੰਬਲ ਕੀ ਲੀ
ਲੀਰ ਜੋ ਧੋਨੇ ਸੇ ਉਜਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਸ
ਕੇ ਯ. ਖਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀਨ ।
ਸੂਰਦਾਸ ਭੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਸੂਰਦਾਸ
ਪ੍ਰਭ ਕਾਰੀ ਕੰਬਰੀਆ ਧੋਏ ਹੋਇਨ ਸੇ
ਤ. ਪਹਲਾ ਸੁਭਾਵਨਾ ਦੂਰ ਹੋਨੇ ਸੇ
ਦੂਸਰਾ ਸੁਭਾਵ ਭੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੇ ਸੇ
ਭੀ ਸੂਰਦਾਸ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਸੂਰਦਾਸ
ਪ੍ਰਭ ਕਾਰੀ ਕੰਬਰੀਆ ਚੜ੍ਹਤਨ ਦੁ
ਜੋਰੰਗ -
ਖਲਹਲ० ਦੇ. ਚਿਤਕੀ ਅਨਿਸਥਿ
ਰਤਾ ਹਲਚਾਲ ਯ. ਦਿਲ ਖਲ
ਹਲ ਜਾ ਕੇ ਜਰਦ ਭੂਬਾਨੀ
ਖਇਕਾਲ० ਗੁ. ਖਯ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਯ. ਸੂਰ ਬੁਰਾ ਖਇਕਾਲ ਖਯ ਕਾਰ
ਸੀ.

ਖਵੇਂਗੁ. ਸਹਾਰੇਯ. ਬਿਛੋਹੇਜੰਬੂਰ
ਖਵੇਨਵੰਦਨਗਾਖੜੇ-ਸਹਾਰੇਨ
ਹੀਂਜਤੇਕਠਨਾਪੁਨਾਆਵਟਨਾ
ਪੇਖਵੇਦੁਧਕੋਖਪੁਨਨਦੇਇ

ਖਵੇਂਗੁ. ਸਹਾਰਨਯ. ਨਿੰਦਕਸਾ
ਕਤਖਵਨਸਕੈਤਿਲ

ਖਲਾਵੇਂਗੁ. ਖਲਾਵਤਾਹੈਯ. ਅ
ਪਨੀਉਕਤਖਲਾਵੇਭੋਜਨ

ਖਵਾਵੇਂਗੁ. ਖਲਾਵਤਾਹੈ

ਖੜਖਾਵੇਂਗੁ. ਸੂਕੇਕਖਖਤੇਹੈਂ

ਖੜੁੰਪੰ. ਸੁਕਾਘਾਸਯ. ਖੜਪਕੀ

ਭੜਭਜੇਬਿਨਸੇ, ਲੇਜਾਕਰਯ. ਖ

ੜਦਰਗਾਹਪੈਨਾਈਏਪੁਨਾਤਾ

ਖੜਰਸਾਤਲਦੀਤਾਪੁਨਾਇਸ

ਤਪੇਨੂਤਿਥੇਖੜਪਾਇਅਹੁ

ਖਲੜੀਂਦੇ. ਚਮੜਾਮਾੜ, ਮਿਗਕਾ

ਚਮੜਾਜੇਜਨੇਉਸਮੇਲੀਆਜਾਤਾ

ਹੈਯ. ਖਲੜੀਖਪਰੀਲਕੜੀਚ

ਮੜੀਸਿਖਾਸੂਤਧੋਤੀਕੀਨੀ

ਖਹੜਾੰਪੰ. ਰਸਤਾ, ਪੀਛਾਕਰਨਾ

ਕਾਹੂਵਸਤੁਕਾਯ. ਖੋਇਖਹੜਾ

ਖਲਵਾੜੇੰਪੰ. ਖਲਿਆਨਮੇਂਯ.

ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੀਖਲਵਾੜੇ

ਕਿਆਥਾਉ।-ਜਿਨਲੋਗੋਂਕੀਮੁਕ

ਤੀਹੇਤਜਪਕਰਨਾਰੂਪਖੇਤੀਉਜ

ੜਗਈਪੈਉਨਕੋਕਰਮਫਲੋਂਕੋਥਿ

ਚਰਸਮੇਪਰਲੋਕੋਂਉਤਮਥਨ

ਨਹੀਂਮਿਲੇਗਾਅਰਥਾਤਨਰਕ

ਪੜੇਗੇ॥

ਖਾ

ਖਾਓੰਪੰ. ਖਾਵੇ

ਖਾਓੰਪੰ. ਖਾਵੇਯ. ਰਜਰਜਭੇ

ਜਨਖਾਓ

ਖਾਇਆੰਦੇ. ਛਕਿਆਯ. ਘਰ

ਘਰਖਾਇਆਮੇਲਵਧਾਇਆ,

ਨਸਯ. ਸੋਦੀਆਰਸਾਈਖਾਇ

ਆ-ਨਹੀਂਜਾਤਾਨਾਸਹੈ

ਖਾਜੀਨਿਆੰਗੁ. ਖਜਨੇਯ. ਸਚ

ਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆ

ਖਾਇੰਦੇ. ਭੋਗੇਯ. ਭੋਗੀਹੋਵੇਖਾ

ਇ-ਭੋਗੀਹੋਵੇਤਬਭੋਗੋਂਕੋਭੋਗੇ

ਛਕਛਕਕੇਯ ਖਾਇਖਾਇਕਰੇ
 ਖਾਈ.ਦੇ.ਕੋਟਕੀਖਾ ਬਦਫੈਲੀ
 ਈਯ.ਦੋਵਰਕੋਟ ਅਰ ਤੇਵਰਖਾ
 ਈਪੁਨਾ ਖਾਈਕੋਟਨਪਰਲਪ
 ਗਾਗ,ਛਕੀਵਸਤੂਯ.ਫਿਖੇਠਰੀ
 ਰੀਜਿਨਜਨਖਾਈ ਨਹਿ,ਖਨਹਛ
 ਖਨਾਇ.ਫ.ਮੰਦਰਯ.ਮਿਲਕਖਾ
 ਖਾਸ.ਫ.ਮੁਖਯ.ਪ੍ਰਧਾਨ
 ਖਾਲਸੇ.ਦੇ.ਸੁਧਯ.ਕਹੁਕਕੀਰ
 ਜਨਭੁਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਜਿਨ
 ਜਾਨੀ.ਜਿਨੋਨੇਉਤਮਜਾਨਕੇਯ
 ਤਮੋਜਾਨੀਕੀਭਾਵਲਖਮੀਪਤਿ
 ਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀ.ਕਰੀਪੈਵਹੁਸੁਧ
 ਹੋਗਏਹੋਗਏਜਿਨੋਨੇਭਿਤਸੰਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤੀਕਰਨੇਯੋਗਯ ਜਾਨੀਪੈ
 ਵਹੁਸੁਧਹੋਗਏਪੈ ਖਾਲਸਾਅ.
 ਵਹੁਮੁਲਕਐਜਮੀਨਜਿਜਨੋ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹਬਿਨਾਮੋਰਕੀਭੇਸੇ
 ਵਾਗੀਨਾਹੋਵੇ ਇਸਅਰਥਮੋਜਿ
 ਨਹੁਨੇਜਾਨੀਕੀਭਗਤੀਕਰੀਪੈ
 ਵਹੁਮੀਸੇਹੋਗਏਜਿਨਮੋਪ੍ਰੇਮੇ

ਰਬਿਨਾਅਨਕਾਹੂਕਦਾਵਾਨਹੀ
 ਰਹ,ਸੰ.ਖਾਲਸਾ.ਅਰਥਮੀਸੇਪੈ
 ਖਲੋਕੀਵਸਤੂਕਾਨਾਮਖਾਲਪੈਵ
 ਹੁਵਸਤੂਖਲੋਕਾਅਗਮਾਨਵਲ
 ਸੁਭਾਵਲੇਵੇਤਬਖਾਲਖਲੋਕੇ
 ਅਗਮਾਨਵਾਲੇਸੁਭਾਵਕੋਉਪ
 ਦੇਸਸੇਸ.ਨਾਮਕਰਨੇਵਾਲੇਗਾ
 ਨੀਜੋਨੋਕਾਨਾਮਖਾਲਸਾਪੈਪ੍ਰਕ
 ਰਣਮੋਜਿਨੋਨੇਪ੍ਰੇਮੇਦਰਕੀਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤੀਜਾਨੀਪੈਵੇਨਾਰਦਾਦੀਵੇ
 ਵਤਭੀਖਮਾਇਮਨੁਖਪਹਲਾਦ
 ਆਵੇਰਾਖਸਸਤੀਖਾਲਸੇਗਾ
 ਨੀਹੋਗਏਵਾਖਨਾਮਅਕਾਸਕ
 ਪੈਤਿਸਆਕਾਸਵਿਖੇਆਸਰਥ
 ਓਰਸੇਲਾਸਕਨੇਵਾਲਾਚੰਦਤਿਸ
 ਚੰਦਵਤਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੇਹੋਗਏਪੈਜਿ
 ਨੋਨੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਜਾਨੀਪੈਗੁਰੂ
 ਰੋਬਿੰਦਾਨਿਯਜੀਕੇਪੰਥਮੋਇਸ
 ਨਾਮਕੀਪ੍ਰਸਿੱਧੀਪੈਅਰਤਿਸਮਾ
 ਰਗਮੋਗਾਨੀਭਥਾਬੀਰਬਹੁਤਪੈ
 ਤਿਨਮੋਪ੍ਰਕਾਸਕਹੀਗੀਤਿਸੇਗਾਨੀਯੋ

ਕਾ ਨਾਮ ਬਤਾਯਾ ਗਯਾ ਹੈ, ਸੁਰਬੀ
 ਰੋਮੇਂ ਖਲ ਮਲੇ ਛੋਂ ਕੇ ਸਮੁਹ ਕੋ ਨਾਸ
 ਕਰੇ ਸੋ ਖਾਲਸਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਦੇ. ਉਜੇ
 ਨ ਜਨ ਸਮੁਦਾਯ, ਸਾਖੀ ਮੇਂ ਖਲ ਸੇ
 ਖਾਲਸਾ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸੋਈ ਸੁਰਜਪ੍ਰ
 ਤਾਪ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਬਚਿਤ ਨਾਟਕ ਸੇ
 ਮਿਲਤ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਅਰਥ ਅਗਾਯ
 ਖਾਹ. ਦੇ. ਖਾਤੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਸਹਾਰੇ ਹੈਂ [ਹੈ
 ਯ. ਮੁਹੇ ਮੁਹ ਪਾਣਾ ਖਾਹ, ਭੋਗੇ ਹੈ ਯ.
 ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹ. ਅਪਨੇ ਕੋ ਖਾ
 ਹੀ. ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਕੋ ਖਾਹ ਭੋਗੇ
 ਖਾਕੁ. ਫਾ. ਧਰਤੀ, ਚਰਨ ਪੂੜ ਯ. [ਹੈ
 ਤੇਰੇ ਚਕਰਾ ਪਾ ਖਾਕੁ - ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੋਂ
 ਕੀ ਚਰਨ ਪੂੜ ਹੈ
 ਖਾਕੁ. ਗੁ. ਖਾਕੀ ਅਰਥਾਤ ਮਿਟੀ
 ਕੀ ਵਸਤੁ ਮਿਟੀ ਮੇਂ ਮਿਲੇ ਹੈ ਯ. ਖਾ
 ਕੁ ਖਾਕੁ ਮਿਲੇ - ਖਾਕੀ ਦੇ ਹ ਖਾਕੁ
 ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਹੈ। ਪੁਨ ਖਾਕੁ ਜੇਡ
 ਖਾਲਕ. ਅ. ਸਿਸ਼ਿਕਰ [ਨ ਕੋਇ
 ਤਾਪ ਮੇਂ ਦਰ ਯ. ਖਾਲਕ ਬਾਵਹੁ
 ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ - ਜੋ ਖਾਲਕ ਥੀ ਭੁਲਾ

ਹੈ ਸੋਮੁਠਾ. ਠਗਾ ਗਯਾ ਹੈ
 ਖਾਲਕਾ. ਅ. ਹੇ ਖਾਲਕ. ਅੰਖਾ
 ਲਕ [ਹੀ ਖਾਇਕਾ
 ਖਾਇਕਾ. ਗੁ. ਮੁਰਖੇ ਕੋ ਯ. ਬਾਉ ਨ
 ਖਾਇਕੁ. ਦੇ. ਮੁਰਖ ਯ. ਜੇਕੋ ਖਾ
 ਇਕੁ ਆਖਣ ਪਾਹ
 ਖਾਟੀਗਾ. ਗੁ. ਹਿੰਦ ਯਾਦਿ ਖਟ ਅੰ
 ਰੋਮੇਂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਸ ਭਾਵ ਸਥਾਪਨ
 ਯ. ਚਕਰ ਕਰਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੀਗਾ
 - ਦੇ ਜੰਘਾਂ ਦੇ ਬਹਾ ਏਕ ਸਿਰ ਏਕ
 ਦੇਹ ਕਾ ਮਧ ਭਾਗ ਯੇਭੀ ਖਟ ਅੰ
 ਗ ਹੈ, ਖਟ ਹੈ ਅੰਗੋਂ ਸਮਾਨ ਸਿੰਘਾ
 ਦਿ ਕਾਰਯ ਸਾਧਕ ਜਿਸ ਕੇ ਵਹੁ ਵੇ
 ਦ। ਖੜੀਗਾ ਸੀ.
 ਖਾਜੈ. ਪੰ. ਖਾਈਏ ਯ. ਦੇ ਖਾਜੈ ਆ
 ਪਗ ਵਾਈਏ - ਗਗੀ ਬੋਕੋ ਅਤਿਥੀ
 ਯੋਕੋ ਦੇਕਰ ਭੋਜਨ ਕਰੀਏ ਮਨ ਸੇ
 ਅਹੰਕਾਰ ਤਿਆਗੀਏ
 ਖਾਜ. ਪੰ. ਖਾਣਾ ਯ. ਖਾਣਾ ਖਾਜ
 ਅਹਾਜ - ਵਹੁ ਖਾਣਾ ਸਰਬ ਥਾ
 ਨ ਖਾਣੇ ਯੋਗ ਹੈ

ਖਾਟੰ.ਦੇ.ਕਾਰਸੇਨਫਾਲੇ.ਕਰਮਸੇ
ਲਾਭਲੇਯ.ਖਾਟਆਇਓਘਰ
ਪੂਤਾ,ਪਲਘਯ.ਖਾਟਮਾਰੀਚੈ
ਪਾਈ,ਖੱਟੀਯ.ਖਾਟਖਾਟਲੀ

ਖਾਂਡੁੰ.ਦੇ.ਪੂ.ਖੰਡਯ.ਹਰਿਹੈਖਾਂਡ
ਰੇਤਮਹਾਬਿਖਰੀ,ਛੋਟੀਨਹਰ,

ਖਾਣੰ.ਦੇ.ਆਕਰਧਾਤੁਆਇਕੋਕੀ
,ਅੰਡੁਜਾਇਚਾਰੇਖਾਣਖਨਿਸੰ,
ਖਾਣੇਕੋਯ.ਦੇਇਸੁਪੇਨਣਖਾਣ

ਖਾਣਾੰ.ਪੰ.ਭੋਜਨਕਰਨਾਯ.ਹੋਰ
ਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰਗਸਖਾਇਣ
ਖਾਇਣੰ.ਗੁ.ਭੋਜਨਯ.ਅਮਿਤ
ਖਾਵਣਾੰ.ਪੰ.ਖਾਣਾ.ਭੋਜਨਕਰ
ਨਾਯ.ਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ

ਖਾਤੁੰ.ਗੁ.ਖਾਤੇਯ.ਖਾਤਖਰਚ
ਬਿਲਛਤਰਹਿਤ-ਖਾਤੇਖਰਚਤੇ
ਕੇਸਾਬਨਿਭਤਾਰਹਤਾਪੈ,ਟੇਏਮੋ.
ਖਾਤੀੰ.ਗੁ.ਗਝਿਓਮੋਯ.ਗਝੋਮੋ
ਅੰਨੇਪਉਣਾਖਾਤੀਟੇਐ,ਦੇ.ਮਾ
ਰਵਾੜੀ.ਤਖਾਣ,ਖੜੀਯ.ਨਾਇ
ਹੁਬਮਣਨਾਇਹੁਖਾਤੀ

ਖਾਵਤੁੰ.ਪੰ.ਖਾਤੇਕੋਯ.ਭੂਖੇਖਾਵਤ

ਖਾਂਦਾੰ.ਪੰ.ਖਾਤਾਹੁ ਲਾਜਨਆਵੇ
ਆਯ.ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਂਦਾਲਹੇ
ਦਾਨਕੇਸਿਰਦਾਨ

ਖਾਦੰ.ਗੁ.ਖਾਏਯ.ਡੋਰੀਲਪਟ
ਰਹੀਚਰਨਹਸੰਗਭੁਮਭੋਸਗ

ਖਾਏੰ.ਪੰ.ਖਾਨੇਸੇਯ.ਕਿ ਲੇਖਾਦ
ਆਖਾਏਕਿਆਪੈਏਹੋਇ

ਖਾਧਾੰ.ਪੰ.ਖਾਇਆਯ.ਦੁਰਮਤਿ
ਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ

ਖਾਨੰ.ਫਾ.ਪਹਲੇਯੇਨਾਮਤੁਰਕਸੁ
ਨਕੇਪਾਤਸਾਹੋਂਕਾਥਾਅਥਸਤ
ਅਮੀਰਸਰਦਾਰੋਂਕਾਨਾਮਹੈਯ.
ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗ
ਏਕਰਕਰਕੂਚ ਖਿਚੜੀ

ਖਾਨਾੰ.ਦੇ.ਭੋਜਨਯ.ਖੁਬਖਾਨਾ

ਖਾਨੀੰ.ਦੇ.ਖਾਣਭਾਵਆਕਰਜੈਸੇ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਖਾਨੀ

ਖਾਰਸਮੁਦੰ.ਦੇ.ਖਾਰਾ-ਖਨਿਸੰ.
ਸਮੁੰਦਯ.ਖਾਰਸਮੁਦਫੰਢੋਲੀ
ਐਇਕਮਣੀਆਪਾਵੇ

<p>ਖਾਪੁੰ ਗੁ. ਨਾਸਹੋਗਏ ਯ. ਸਾਧਕੇ ਖਾਸਿਓ. ਕੰਚਾ ਯ. ਪਰਾ ਸੰਗਖਾਪ ਬਖਾਮਕੂਜੇ-ਪੁਰਨ ਹੋ ਰਹਾਹੈ ਪੁ ਮੇਸੁਰ ਜਲ ਕੱਚੇ ਕੂਜੇ ਸੁਰੂਪ ਦੇ ਹੋਸੇ, ਮੁਹਬੀਦ ਕੀਯਾ ਯ. ਸੋਈ ਸੋ ਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ਖਾਰੁੰ. ਦੇ. ਨਾਸ ਯ. ਖਪਹੋਏ ਖਾਰ ਪੁਨਾ ਖਾਪਹੋਵੇ ਖਾਰ, ਸੀਖੀਏ ਆ ਦਿਕ ਖਾਰੋਸੇ ਯ. ਆਨਰਸ ਸਤ ਖਾਟੀ. ਸੀ. ਚਰਵੇਟ ਮਾਪਕ ਖਾਰ ਟੋਕਾ, ਗੁ. ਖਰੇਦਾ ਖਰੇ ਯ. ਮੀਠੇ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਹੋਤ ਕ ਤਖਾਰੀ. ਹੋਤੇ ਹੈ ਅੰਤ ਸਮੇਕ ਹੀ ਖਰੇਦਾ ਖਰੇ ਅਛੇ ਭਾਵ ਕਈਨ ਹੀ ਹੋਤੇ ਖਾਰ ਲਾਂਤ ਰਮੇਂ ਭੀ ਜੇਸਓ ਵਰੇ ਆਮਿਠ ਖਾਜੇ ਭੀ ਫਿਰ ਕ ਖਾਕੁਲਰ. ਦੇ. ਖਾਮਿਓ ਉਨ ਖਾਇ ਗਨੀਸੇ ਯ. ਖਾਕੁਲਰ ਕਰਦਮ ਆਲਮ ਵੁਨੀ ਆਇ ਖਾਦੀ. ਸੀ. ਸੁਭਾ. ਜਿਸਮੇਂ ਕੁਛ ਭ ਰਸ ਹੋਵੇ ਯ. ਖਾਦੀ ਚਲੇ ਧਨੀ ਸਿ</p>	<p>ਉਟਿਬੇਜਿਉ ਮੀਹਾਹਿ ਖਾਲੁੰ. ਦੇ. ਪਾਟੀਕੀਤੁਚ ਖੱਲਪੁ ਸਿਧ, ਸੀ. ਖਲੋਂਕਾ ਸੁਭਾਵ, ਖਲੋਂਕ ਖਾਟਖਾਟਲੀ. ਗੁ. ਹਮ ਸਮੁਦਾਸ ਨੇ ਬਡੀ ਖੱਟੀ ਖਟਲਈ ਹੈ ਅੰਸੇ ਕਹ ਕੇ ਫਿਅ ਕਰੋਭੇ ਯ. ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਣਸੀਦੜੇ. ਗੁ. ਖਾਟਖਾਟਲੀ ਅਹਾਰ ਕੇ ਦੁਖਮੇਂ ਯ. ਅਠੇ ਪਹਰ ਭੋਦਾ ਫਿਰੇ ਖਾਟਣਸੀਦੜੇ ਸੂਲ ਖਿ ਖਿੰਡੀਆ. ਪੰ. ਪਲਗੀਆਂ ਯ. ਮਨ ਕੀ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ਨਚੀਨੋ ਖਿਨੁਆ ਖਿਨੁਆ. ਗੁ. ਖਿਨਮਾਤੁ ਯ. ਨਮ ਖਿਨੁਕੀਆ. ਪੰ. ਤਾਕੀਆਂ. ਬਾਗੀਆ ਖਿਸੇ. ਦੇ. ਖਿਸਕੇ ਹੈਂ ਯ. ਪਚਾਸੀ ਪ ਗ ਖਿਸੇ ਸਕੀਕੇ ਭੁਵੇਪਾ ਆਵੇ ਖਿਨਾਹੂ. ਗੁ. ਖਿਣਮੇਂ ਯ. ਦੁਖਰੇ ਗਤ ਹਮਿਦੇ ਖਿਨਾਹੂ ਖਿਮਕਾ. ਗੁ. ਖਿਮਾਕਾ ਯ. ਹਰਿ ਕਾਪੜ ਪਹਰਹੁ ਖਿਮਕਾ</p>
---	--

ਖਿਜ਼ਕੀ० ਪੰ० ਤੁੰਡਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕਿਵਾ
 ਕਾ० ਦੇ० ਛੋਟਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਦਸਮਵ
 ਰਮੇ ਮਾਸਕੀ ਬੋਟੀ ਯ० ਖਿਜ਼ਕੀਉ
 ਪਰ ਦਸਵਾ ਦਾਰ
 ਖਿੰਚ० ਦੇ० ਖੇਂਚਕੇ ਯ० ਅੰਸੀ ਮਾਧੇ
 ਖਿੰਚਤਣੀ- ਖੇਂਚਕੇ ਛੋਟਾਈ
 ਖਿੰਜੀ० ਪੰ० ਖੇਂਚੇ ਅਰਥ ਬੁਖਾਰ ਮੇਂ
 ਅਹੀ ਕਾਰਕਰ ਮੁਕੇ ਕੀ ਮੇਂ ਅਵ
 ਸਮ ਹਾਨੀ ਕਰੁੰਗਾ ਅੰਸੇ ਵਜ਼ੀ ਪੇਂਝ
 ਫੇਰਕੇ ਕਰੇ ਯ० ਗਰੀਬਾਉ ਪਰਜੇ ਖਿੰ
 ਖਿੰਜੀ० ਪੰ० ਘਸੀਟੇ ਖਿੰਚ ਜੋੜੀ
 ਖਿਰਾਜੀ० ਅ० ਮੰਡੂਲੇ ਸੁੱਕੇ ਸੇਂਜੇ ਨਜ
 ਹੁਣੇਟਾ ਮਹਾਨੇ ਲੇਤੇ ਹੋਂ ਜੰਸੇ ਭਾ
 ਰਤ ਖੰਡੀ ਭਾਜਾ ਲੋਗ ਸੇ ਹਰਬ
 ਰਸਮੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲੇਤੇ ਹੋਂ, ਜਿ
 ਮੀਨ ਕਾਰਕਰ ਮਾੜਾ, ਮਾਲ ਪੇਂਜਗਾ
 ਤ ਯ० ਨਤ ਸੁਣੀ ਸ ਖਿਰਾਜਨ ਮਾਲ
 ਖਿਣ० ਦੇ० ਬਹੁਤ ਅਲਪ ਕਾਲ
 ਖਿਵਣ० ਗੁ० ਖਿਆ ਯ० ਨਿਵਣ ਸੁ
 ਅਖਰ ਖਿਵਣ ਗੁਣ ਜਿਹ ਬਾ ਮ
 ਟੀਆ ਮੰਤ੍ਰ ਖਿਆ ਕਰਣੀ ਗੁਣ ਹੈ

ਵਾਖਿਆ ਕਰਣੀ ਉਸ ਜੰਡ ਕਤ ਗਾਹੈ
 ਖਿੰਚੋਤਣ० ਗੁ० ਖੇਂਚਤਾਨ ਸੇ ਯ०
 ਖਿੰਚੋਤਣ ਦਿਗੁ ਚੀਏ ਅਧਕਾਮ
 ਰਥ ਖਿੰਜੋਤਾਨ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇਰੇ ਖੇ
 ਖਿਤ੍ਰਿ० ਸੰ० ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਕਾਏ ਕੇਤੇ
 ਖਿਰਤ० ਦੇ० ਖਰਤੇ ਯ० ਖਖਾ ਖਿਰਤਖ
 ਖਿਅਤ० ਸੰ० ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਸਿਧ ਯ० ਨ
 ਗਰੀਨ ਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ਗੁ०
 ਖਿਜਮਤ० ਅ० ਟਹਲ ਵਾਲੀ ਖੇਤ
 ਯ० ਹਉ ਬੀਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤ
 ਦਾਰ, ਖਿਵਾਮਤ ਅ०
 ਖਿਨ ਕਿੰਚਿਤ० ਵਾ० ਖਿਨ ਮਾੜਾ ਬੋ
 ਰੀਸੀ ਯ० ਖਿਨ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
 ਖਿੰਥਾ० ਦੇ० ਗੋਦ ਰੀ० ਕੰਥਾ ਸੰ० ਨੀ
 ਖਿਸੰਦੇ० ਪੰ० ਖਿਸਤਾ ਯ० ਜਾਮਿ ਖਿਸੰ
 ਖਿਨ० ਦੇ० ਅਲਪ ਕਾਲ ਤੇਪਰ
 ਯ० ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ਜਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਛਾ
 ਨਿਆ- ਅਧਕਾਰੀ ਜਨ ਮੰਦ ਪਾਸੀ
 ਓਸੇ ਅਲਪ ਦੇਰ ਮੇਂ ਹਟ ਗਏ
 ਖਿਆਨ० ਦੇ० ਮਹਾ ਭਾਰਤ ਮਾਦਿਕ
 ਪੁਰਾਤਨ ਕਥਾ ਕੇ ਗੀਬ ਯ० ਨਾਨਾ ਖਿ

<p>ਆਨਪੁਰਲ, ਅਖਾਨਸੀ. ਖਿਲਖਾਨਾ • ਗੁ. ਸੇਨਾ ਬਾਹਨ ਸੇਵ ਕਆਦਿ ਸਰਬ ਸਾਮਗੀ ਯ. ਖਿ ਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੀਜਾਲਾ ਖਿਨਭੰਗਨ • ਗੁ. ਖਿਨਭੰਗਨ ਯ. ਖਿਨਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ - ਅਲਪਕ ਲਮੇਂ ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ ਦੇਹਾਦਿ ਕਹੈ ਖਿਮਾ • ਦੇ. ਬਲਹੀਨ ਖਣਭੰਗਰ ਸੀ ਕਾ ਕਯਾ ਦੁਰਬਚਨ ਸਹਾਰਨਾ ਅਰਬਾਤ ਮਾਰਨੇ ਪੀਟਨੇ ਕੋਪਕਰ ਨੇਸੇ ਭੀ ਚਿਤਮੇਂ ਕੋਧਕੀ ਉਤਪਤੀ ਐ ਹਨਨ ਕਰਨੇ ਕਾ ਸੀਕਲਪ ਨਾ ਹੋ ਨਾ ਅੇਸੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਖਿਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਨਾ ਅਗਿਣਤ ਨਾਸ ਹੋਗ ਏ ਯ. ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਗਏ ਖੁ ਹਣ ਲਖ ਅਸੀਖ - ਖੁਮਾ ਸੀ. ਖਿਸਰ • ਦੇ. ਬਿਖਰ. ਖਿੰਡ ਯ. ਖਿ ਸਰ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰ ਭਾਰਿਓ, ਬਿਖਰੇ ਯ. ਭੁੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਨ ਕਰ ਖਿਨਦਾਰ • ਦੇ. ਅਲਪ ਖਿਸਰੇ ਸਮਾ ਵਾ ਬਾਰਬਾਰ</p>	<p>ਖਿਲ • ਸੀ. ਕਿਚਤ ਬੋੜੇ ਜੈਸੇ ਗ੍ਰਿਥੇ ਕੇ ਖਿਲ ਪ੍ਰਕਰਣ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਦੇ. ਸਮੁ ਦਾਯ ਸਵਾਰੋਂ ਕਾ ਐ ਘੋੜਿਓਂ ਕਾ ਯ. ਖਿਲਖਾਨਾ। ਖੇਲ ਅ. ਖਿਲਾ • ਗੁ. ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਆ ਯ. ਖੇ ਲ ਸਭ ਖਿਲਾ, ਸੀ. ਨਾਵਾਹੀ ਜਮੀਨ ਖਿਆਲ • ਦੇ. ਚਿੰਤਨ ਯ. ਸਭੇ ਬੋ ਕਵਿਸਾਰ ਇਕੋ ਖਿਆਲ ਕਰ ਖਿੰਬਾ ਜਲ • ਵਾ. ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਗੋਦੜੀ ਦਗਧ ਹੋਕਰ ਯ. ਖਿੰਬਾ ਜਲ ਕੋਇ ਲਾ ਭਈ ਤਾਰੇ ਆਚਨ ਲਾਗ - ਦੇ ਹਰੂਪੀ ਖਿੰਬਾ ਦਗਧ ਹੋ ਗਈ ਜੀਵ ਤਮਾਕੋ ਆਚਨ ਹੀ ਲਗੀ ਖਿਵੇ • ਪੰ. ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਯ. ਜਤਗੁ ਰਕਾ ਖਿਵੇ ਚੰਦੋਆ - ਨਿਖਲ ਸਿਸਿ ਮੇਂ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਜਸ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਬਿਜ ਲੀਕੀ ਚਮਕਕਾ ਨਾਮ ਖਿਉਣਾ ਹੈ ਤਿ ਸਤੁਲਮ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਸਥਾਈ ਜਸ ਚਮ ਖਿਲਾਵੇ • ਪੰ. ਲਡਾਵੇ ਹੈ ਕਹੈ ਯ. ਅਪਨੀ ਉਕਤ ਖਿਲਾਵੇ ਖਿੜੇ • ਪੰ. ਬਿਕਸੇ. ਫੂਲੇ ਜੈਸੇ ਫੂਲ</p>
---	--

ਖਿੜੇਆਕਾਸ-ਦੇਵਗੁਣਗੁਪਪੁਸ

ਪਖਿਲੇਪੈਂਹਿਰਦੇਦੇਸਮੇਂ

ਖਿੰਬੜੁੰਗੁ. ਦੇਹਰੂਪੀਗੋਦੜੀ, ਤਾ

ਗੇਵਾਲੀਗੋਦੜੀਮੇਂਯ. ਖਿੰਬੜ

ਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦਨਕਾਈ

ਮੇਖ-ਤਾਗੇਵਾਲੀਗੋਦੜੀਮੇਂਤਾਗੇ

ਰੂਪਮੇਖਾਬਹੁਤਪੈਂਪਰੰਤੁਜਿੰਦਪ੍ਰਾ

ਣੇਮੇਂਤਿਨਕੋਬਚਨੇਵਾਲੀਕੋਈਮੇ

ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ. ਪੰ. ਟੀਰਾਦੇਖ ਖਨਹੀਂ

ਨਾ. ਨੇੜਕੀਬੀਮਾਰੀਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ

ਟੇਢਾਦੇਖਨਾ, ਗੁ. ਭਲੇਬੁਰੇਨਾਨਾਸੀ

ਕਲਪੋਂਕਾਉਠਨਾਜੈਸੇਮਨਮੋਹੋਆ

ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ - ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ਖਿੰਜੋਤਾਣ

ਸੇਬਨਾਹੈ ਖਿੰਜੋਤਾਣ ਖੇਂਚਤਾਨਸੇ

ਬਨਾਹੈ ਖੇਂਚਤਾਨ ਖੇਂਚਕਾਫੈਲਾਵ

ਅਰਥਾਤਮਨਮੋਂਕਈਭਾਂਤਕੇਸੰਕ

ਲਪਉਠਨੇਕਾਨਾਮਹੈਵਾਵੈਰਸੇ

ਅਧਿਕਖੇਂਚਕਰਨਕਾਨਾਮਹੈ

ਖਿੰਧੋਲੜਾ. ਪੰ. ਮਹਾਮੇਲਾ ਲੇਫ

ਯ. ਨੀਲਾਕਾਲਾ ਖਿੰਧੋਲੜਾ - ਸੁਨ

ਨੇਮੇਂਆਯਾਹੈਮੁਗਲੋਂਕੇਗਜਸਮੇ

ਜਿਸਪੈਜਬਰੀਹੋਈਹੋਤੀਵਹੁਅ

ਦਾਲਤਕੇਮਕਲਮੇਂਰਖਾਮਹਾਮੇ

ਲਾਨੀਲਾਕਾਲਾ ਖਿੰਧੋਲੜਾ ਪਹ

ਰਕੇਖੜਾਹੋਤਾਤਬਉਸਕੀਅ

ਰਜਸੁਨੀਜਾਤੀ

ਖੀ

ਖੀਓਂ. ਪੰ. ਖੀਵਾ. ਅਮਲਸੇਮਸਤ

ਯ. ਉਹੀਪੀਓਂਉਹੀਖੀਓਂ, ਖੀਣਯ.

ਸਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓਂ

ਖੀਓਂ. ਗੁ. ਖਚਿਤ. ਫਸਿਆਹੁਅ

ਖੀਣਸੁਆ. ਗੁ. ਖੀਣਹੁਆਯ.

ਹਾਰਿਓਂਉਕ੍ਰੇਤਨਖੀਣਸੁਆ

ਖੀਚਾ. ਗੁ. ਪੜਦਾਨਹੀਂਖੇਂਚਾਯ.

ਬੀਚਨਖੀਚਾ. ਪੜਦਾਨਹੀਂਖੇਂਚਾ

ਖੀਣ. ਸੰ. ਨਾਸਯ. ਤਨਖੀਣਭਾਇ

ਖੀਣੀਤ. ਗੁ. ਖੇਂਹੋਜਾਤਾਹੈਯ. ਆ

ਖੀਣੀਤਬਲਨੀ. ਬਲਖੇਂਹੋਜਾਤਾਹੈ

ਖੀਨ. ਗੁ. ਮਾਨੋਖੀਨਹੋਤਾਹੈਯ. ਖ

ਤਪੀਤਸਵੀਤਸੁਖੀਆਨਾਮਸਿਮਾ

ਖੀਨਾ. ਗੁ. ਖੀਣਤਾਯ. ਰਤਖੀਨ

ਕਾਹੁਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ
 ਖੀਵਨੰਗੁ. ਨਾਮਕੇਅਮਲਸੇਮਸ
 ਤਤੁਏਹੰਯ. ਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨ
 ਖੀਰੰਦੇ. ਦੁਧ, ਦੁਧਮੇਰੇਫੁਏਚਾ
 ਵਲ ਯ. ਰਸਮੰਮ੍ਰਿਤਖੀਰਘਿ
 ਮਾਲੀ- ਖੀਰਘੀਖੰਡੁਵਾਲੀ
 ਖੀਰੇੰਦੇ. ਦੁਧ ਯ. ਜਿਉਥਾਲਕਲ
 ਖੀਰੀੰਦੇ. ਪੁ. ਮਿਲਾ ਗਦੁਧਖੀਰੇ
 ਏਚਾਵਲਦਾਲ ਯ. ਖੁਬਖਾਨਾਖੀ
 ਚਰੀਜਾਮਹਿਮੰਮ੍ਰਿਤਲੇਨ
 ਖੀਵਾੰਦੇ. ਮਤਵਾਲਾ. ਸਰਬ ਆ
 ਵਿਕੇਕੇਅਮਲਸੇ ਮਸਤਹੁਆ
 ਯ. ਤਾਮਨਖੀਵਾਜਾਣੀਮੇ
 ਖੀਵੀੰਦੇ. ਪੰ. ਗੁਰਮੰਗਦਸਾਹ
 ਬਕੇ ਮਹਲ ਯ. ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹ
 ਸੋਇਜਿਨਗੋਇਓਠਾਲੀ

ਖੁ

ਖੁਮਾਇਓੰ ਪੰ. ਭੁਲਾਇਵੀਆ.
 ਖੇਵੀਆ ਯ. ਜਿਸਨੇਆਪਖੁਆ
 ਖੁਮਾਇਆ ਪੰ. ਭੁਲਾਇਆ ਇਓ

ਯ. ਇਕਆਪਹੁਤੁਪੁਖਾਇਆ
 ਖੁਮਾਈਮੇੰ ਪੰ. ਭੁਲਾਇਵੇਹੰ ਯ. ਮ
 ਨਮੁਖਮੁਗਧਖੁਮਾਈਮੇ
 ਖੁਦਾਇਆੰ ਗੁ. ਖੁਦਾਕ ਯ. ਸਚ
 ਖੁਦਾਇਆਪੁਨਾ ਖਨਕਨਾਮਖੁ
 ਖੁਇੰਦੇ. ਰਹਿਆ ਯ. ਰੇ ਦਾਇਆ
 ਵੇਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਾਇਆ
 ਖੁਮਾਈੰਦੇ. ਭੁਲਾਇਵੀਏ, ਖੁਆ
 ਖੁਮਾਏੰ ਗੁ. ਖੇਨਚਾਹੇਯ. ਰਕੀਏ
 ਜਿਸਨੇਆਪਖੁਮਾਏਕਰਤਾਖੁ
 ਸਲਏਚੰਗਿਆਈ
 ਖੁਦਾਇੰਦੇ. ਖੁਦਾਕਭਾਵ ਮਾਲ
 ਕਕਾ ਯ. ਨਨਕਨਾਮਖੁਦਾਇ
 ਕਾਦਿਲਹਛੇਮੁਖਲੇਹ
 ਖੁਦਾਈੰਦੇ. ਪਟਾਈ. ਖਨਵਾਈ
 ਯ. ਗਹਿਰੀਕਰਕੇਨੀਵਖੁਦਾਈ
 ਖੁਦਾਕੇਯ. ਅਲਹਅਗਮਖੁਦ
 ਖੁਦਖੁਦਾਇੰਦੇ. ਆਪ ਈਬੀਏ
 ਪਤੀ. ਆਪਮਾਲਕ ਯ. ਖੁਦ
 ਖੁਦਾਇ ਬਤੁਬੇਸੁਮਾਰ
 ਖੁਸੰਫ. ਰਾਜੀ. ਚੰਗੀਯ. ਖੁ. ਨਖਬ

ਗੀ, ਖੋਸਯ. ਖੁਸਲਏ ਚੀਗਿਆਈ
 ਖੁਸੀ. ਪੰ. ਪਸੰਦ ਯ. ਰਹਤਕੇ ਖੁਸੀ
 ਨਆਇਓ, ਆਨੰਦਮੇ ਯ. ਖੁਸੀ
 ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ. ਰਸੋਂਕੇ
 ਭੋਗਣੇ ਕੀ ਖੁਸੀਆਂ ਸੇ ਸਭੀ ਜੀ
 ਵ ਖੁਆਰ ਭਏ ਹੈਂ

ਖੁਲਾਸਾ. ਅ. ਅਸਲ, ਸਾਫ
 ਖੁਧਤਾਸ. ਵਾ. ਭੂਖਤਿਖਾ ਯ. ਜ
 ਪਹਿਰਿ ਚਰਨ ਮਿਟੀ ਖੁਧਤਾਸ
 ਖੁਨਕ. ਫਾ. ਠੰਢਾ. ਸਰਦ ਯ. ਖੁ
 ਨਕ ਨਾਮ ਖੁਦਾਇਆ
 ਖੁੰਢਾਂ. ਪੰ. ਮੋਟੇ ਲਕੜੇ ਮੇਂ ਅਰਬਾ
 ਤ ਬੇਲਨੇ ਕੀ ਲੋਠੇ ਮੇਂ ਯ. ਖੁੰਢਾਂ ਅੰ
 ਦਰ ਰਖਕੇ ਦੇਨ ਸੁਮਲ ਸਜਾਇ
 ਖੁਥੇ. ਪੰ. ਪੁਟਾਨੇ ਵਾਲੇ ਯ. ਭੁਸਪਈ
 ਸਿਰ ਖੁਥੇ ਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰ
 ਖੁਥੇ ਨਾਵਨ ਨਹੀ
 ਖੁਧਿਆਰਬ. ਵਾ. ਭੁਖੇ ਕੇ ਭੋਜਨ
 ਯ. ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਬ ਭੋਗ
 ਖੁਦ. ਫਾ. ਆਪ ਯ. ਖੁਦ ਖਸਮ ਵ
 ਖੁਦੀ. ਫਾ. ਅਹੀਕਾਰ ਯ. ਭਾਅਤੋਲ

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤ
 ਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ਦਾ ਖੁਦਲਨੇ ਵਾਲ
 ਖੁਦਾ. ਫਾ. ਮਾਲਕ, ਖੁਦਾ ਆਇ
 ਖੁਦਬਖੁਦ. ਫਾ. ਆਪ ਹੀ ਆਪ
 ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ. ਫਾ. ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕੇ
 ਦਾਸ ਯ. ਅਲਹ ਅਗਖ ਮਦਾਈ
 ਖੁਦੀ. ਪੰ. ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਯ. ਬੰਦੇ
 ਰਹੀ ਖੁਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਈ
 ਖੁਧਾ. ਸੰ. ਭੂਖ
 ਖੁਲਨੇ. ਗੁ. ਬਹੁਤ ਛੁਗਾਏ ਯ. ਮ
 ਯਾ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਓ ਖੁਲ ਖਲਨੇ
 ਖੁਰਾਸਾਨ. ਅ. ਈਰਾਨ ਕੇ ਭੀਤ
 ਰਏ ਕਮੁਲਕ ਜੋ ਪਾਰਸ ਜੇ ਪੂਰਬ
 ਓਹੈ ਯ. ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨ ਕੀ
 ਖੁਰਦਨੀ. ਫਾ. ਖਨੇ ਯੋਗ ਵ ਆ
 ਸਤੁ. ਖਾਨਾ ਯ. ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ
 ਖੁਰਦਨੀ. ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਨ
 ਖੁਆਇਅਨ. ਗੁ. ਭੁਲਾਏ ਹੈ ਹੈ
 ਯ. ਆਪੇ ਤੁਧ ਖੁਆਇਅਨ
 ਖੁੰਬ. ਦੇ. ਪੋਬੀਕਾ ਵਹੁ ਬਰਤਨ ਜਿਸ

ਪੈਰਖਕਪੜੇਤਪਾਵਤਹੈਯ.ਭੈ
 ਵਿੱਚਖੰਬਚੜਾਈਅੰ
 ਖੰਭੇ.ਪੰ.ਪਾਉਨਹੀਧਸੇਯ.ਨਦੀ
 ਤਰੰਦੜੀਮੇਂਡਾਥੋਜਨਖੰਭੇ.ਸੰਸ
 ਰਨਦੀਪੈਤਰਤੇਕਮੇਰਾਚਿਤਨ
 ਹੀਖਾਚਿਤਹੋਤਾਕਿਉਕਿਚਿਤਮੇਂ
 ਖਾਚਿਤਹੋਨੇਦੇਨੇਵਾਲਾਆਪਕਾਪੈ
 ਖੁਨਾਮੀ.ਦੇ.ਗੁਨਹਗਾਗੀ. [ਮਹੇ
 ਅਪਰਾਧਯ.ਦੁਹੀਸਰਾਈਖੁਨਾ
 ਖੁਦਖਸਮ.ਫਾ.ਆ [ਮੀਕਹਾਏ
 ਪਸ਼ਮੀਯ.ਤੂਖੁਦਖਸਮਵਡਾ
 ਖੁਰ.ਦੇ.ਪਸ਼ੁਕਾਪੈਰ,ਪੈਰ [ਅਤੇਲ
 ਮਾਤ੍ਰਯ.ਇਕਨਾਪੈਰਵਸਿਰਖੁਰ
 ਖੁਆਰ.ਪੰ.ਦੁਖੀਯ.ਖੁਸੀ [ਪਾਟੇ
 ਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣ-ਰਸਭੋ
 ਗਣੇਕੀਖੁਸੀਸਾਦੀਅਰਥਾਤਉ
 ਤਸਾਹਮੇਂਸਭਜੀਵਅੰਤਕੋਦੁਖੀ
 ਖੁਮਰ.ਅ.ਸਰਾਬਕਾਮਟ [ਹੋਵੇਂ
 ਖੁਮਾਰੀ.ਦੇ.ਖੁਮਰਸੰਬੰਧੀਸਰਾਬ
 ਕੇਪਿਆਲੇਸੇਮਸਤੀਯ.ਜੈਸੇਖੋਦ
 ਖੁਮਾਰੋ.ਦੇ.ਅਮਲਪੀਏ [ਖੁਮਾਰੀ

ਪੀਛੇਹਛੁਫੋੜੀ,ਅਮਲਕੀਮਸ
 ਤੀ,ਅਮਲੀਹੋਗਯਾਯ.ਹਾਰਿਰ
 ਸਗਪਿਓਖੁਮਾਰੋ
 ਖੁਸਰੋ.ਦੇ.ਨਪੁਸਕਕਾਯ.ਖੁਸਰੋ
 ਕਿਆਘਰਵਾਸ-ਹੀਜੜੇਕਾਇ
 ਸੜੀਸੇਕਿਆਮੇਲਹੈ।ਭਾਵਕੁਛ
 ਨਹੀਂਬਚਨਭੀਹੈ।ਜਿਉਕਾਪੁਰ
 ਖੁਟਹਰ.ਭੁ.ਖੋਟਵਾ [ਖਪੁਚਰੇਨਹੀ
 ਲੇਯ.ਮਨਖੁਟਹਰਤੇਰਾਨਹੀਬਿ
 ਸਾਸਤੂਮਹਾਉਦਮਾਦਾ
 ਖੁਰਗੀਰ.ਦੇ.ਕਾਠੀਤਲੇਕਾਨਮ
 ਦੇਕਾਟਕੜਾਜੋਤਾਰੂਜੇਉਪਰਪੜ
 ਤਾਹੈਯ.ਤਿਨਕੇਤੂਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀ
 ਰਸਭਪਵਿਤਹੈ
 ਖੁੰਦਕਾਰਾ.ਫਾ.ਹੇਸਰਬਕੇਪਾਤ
 ਸਾਹਪੁਮੇਸ਼ੁਰਖੁਦਾਵੰਦਕਾਰਕਾ
 ਮੁਖੰਫਫਅਰਥਾਤਲਪਸ਼ੁਰੂਪ
 ਹੈਯ.ਮੈਅੰਧਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾ
 ਮਖੁੰਦਕਾਰਾ
 ਖੁਸਖਬਰੀ.ਫਾ.ਆਨੰਦਕੀਵਾ
 ਰਤਾਹੈਭਾਵਆਨੰਦਹੈਤੂਯ.ਹਲੇ

ਯਾਰ ਹਲੇ ਯਾਰ ਖੁਸਖਬਰੀ
 ਖੁਲੀ ੦ ਪੰ. ਛੁਟੀ
 ਖੁਲੇ ੦ ਦੇ. ਛੁਟੇ ਜੈਸੇ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ
 ਸਭ ਖੁਲੇ ਹਰਨਾਮ ਧਿਆਏ, ਉ
 ਘੜੇ ਯ. ਖੁਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰ
 ਖੁਲ ੦ ਦੇ. ਛੁਟੀ. ਖੁਲ ਕਰਕੇ
 ਖੁਭਰੀ ੦ ਪੰ. ਧਸੀ. ਗਡ ਗਈ ਯ.
 ਖੁਭਰੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣ
 ਕੁਮੰਤੀਆ ॥

ਖੂ

ਖੂਹ ੦ ਪੰ. ਕੂਏ ਯ. ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ
 ਖੂਹੀ ੦ ਪੰ. ਕੂਈ ਯ. ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ
 ਖੂਡਹ ੦ ਦੇ. ਚੂਡ ਤੇ ਪੈਂ ਯ. ਤਲੀਆ ਖੂ
 ਖੂਕ ੦ ਗੁ. ਸੂਰ ਜੈਸੇ ਖੂ ਭਹਿ ਕਾਗ
 ਕਮਲਹਾਰੀ

ਖੂਡੀ ੦ ਦੇ. ਸਿਰ ਮੁੜੇ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ
 ਖੂਹਣ ੦ ਦੇ. ਅਖੌਹਣੀ ਸੇਨ ਵਾਲੇ
 ਦੁਰਯੋਧਨਾਇ ਯ. ਖਿਆ ਵਿਹੂਣੇ
 ਖਪ ਗਏ ਖੂਹਣ ਲਖ ਅਸੀਖ-ਖਿ
 ਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਵਾਟਾਦੇ

ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨ ਕੀ ਕਈ ਖੂਹਣ
 ਪਰਿਮਾਣ ਸੇਨ ਲਖ ਸੀਖ ਕਾ
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤੀ ਥੀ ਸੋਈ ਬਾਰਤਾ
 ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਗਣਤ
 ਨ ਆਵੇ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪ ਖਪ ਮੁ
 ਏ ਬਿਸੀਖ-ਖੂਹਣ ਕਾ ਮੂਲ ਅਖੌਹ
 ਣੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਿਮਾਣ ਯਹ ਹੈ
 ੨੧੮੭ ਦੇ ਹਜਾਰ ਏਕ ਸੈ ਸਤਾਸੀ
 ਹਸਤੀ ੨੧੮੭ ਦੇ ਹਜਾਰ ਏਕ ਸੈ
 ਸਤਾਸੀ ਰਬ ੬੫੬੧੦ ਪੈਸਠਹ
 ਜਾਰ ਛੀਸੈ ਦਸ ਘੋੜੇ ੧੦੯੩੫੦
 ਏਕ ਲਾਖ ਨੌ ਹਜਾਰ ਤੀਨ ਸੈ ਪਚਾ
 ਸ ਧਿਆਏ। ਏਤੀ ਚਤੁਰੰਗ ਨੀਸੇ
 ਨਕਾ ਨਾਮ ਅਖੌਹਣੀ ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ
 ਜਿਸ ਫੌਜ ਕੇ ਰਸਤੇ ਚਲਤੇ ਸਮੀਪ
 ਕਾ ਕੂਆ ਪੂੜ ਸੇ ਭਰ ਜਾਵੇ ਉਸ ਕ
 ਨਾਮ ਖੂਹਣ ਹੈ ਯਹ ਨਿਰਮੂਲਕ
 ਬਾਤ ਹੈ ਅਖੌਹਣੀ ਸੀ.

ਖੂਡੀਦਾ ੦ ਪੰ. ਖੂਡੀਕਾ ਯ. ਚੜਕੇ
 ਘੋੜੇ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜੇ ਖੂਡੀਦਾ ਖੇਡਾ
 ਰੀ. ਘੋੜੇ ਪੈ ਅਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਹਾਥ

ਮੇਂ ਬੰਦੂਕ ਕੋ ਪਕੜੇ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸਵਾ
 ਰਹੇ ਚਲਾਨੀ ਕਰਨ ਹੈ ਅਰਹੈ ਤ
 ਲੇ ਬਿਚਰ ਖੁੰਡੀ ਸੇ ਖੇਲਨੇ ਵਾਲਾ
 ਖੁਧੇਂ ਦੇ ਭੁਖੇ ਯ. ਆਵਤ ਪਹੀਆ
 ਖੁਨਾੰ ਗੁ. ਖੇਨਾ ਯ. ਖਖਾ ਖੁਧੇ ਜਾਹ
 ਖੁਨਾ ਕਛੁਨਹੀ- ਭਾਵੇ ਸੇ ਕਿਸੀ ਵ
 ਸਤੁਕੀ ਕਮਤੀ ਨਹੀਂ ਤਿਸ ਸਮਰ
 ਖੁਨਾੰ ਫਾ. ਗਧਿਰ. ਲਹੂ, ਬਕੇ ਪਾਸ
 ਪਾਣੀ ਯੋਕੇ ਬਧਕੇ ਯ. ਖੁਨਕੇ ਸੋਹ
 ਲੇ ਗਾਵੀ ਅਹਿ. ਬਾਬਰ ਸਾਥ ਪਠਾ
 ਟਕੀ ਲੜਾਈ ਮੇਂ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਅੰਸੇ
 ਖੁਬਾੰ ਫਾ. ਅਛਾ. ਬਿਹਤਰ, ਗੀਤ
 ਮਜਬੂਤ ਤਕੜਾ ਯ. ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ
 ਖੁਬ ਤੇਰੇ ਨਾਉ

ਖੁੰਬਾੰ ਪੰ. ਖੁੰਬ ਯ. ਜੈਸੇ ਭਾਵੇ ਉ ਖੁੰਬ
 ਰਾਜ- ਜੈਸੇ ਭਾਵੇ ਮੇਂ ਖੁੰਬੋਂ ਕੀ ਰਾਜਾ
 ਅਰਥਾਤ ਬਡੀ ਖੁੰਬ ਅਲਪਕਾਲ
 ਮੇਂ ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਹੇ ਦੇਹ
 ਤੂੰ ਤਿਸ ਸੇ ਸੀਘ੍ਰ ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ
 ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਆ ਭ
 ਰਵਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨ ਕਲਾ

ਗੋਰਨਕ

ਖੁਲਾੰ ਦੇ. ਖੁਲਕੇ ਯ. ਮਨਮੁਖ ਖੁਲ
 ਮਹਾ ਬਿਖਖਾਇ ਜੁਦੀਸੇ ਖੁਹੜੀ
 ਖੁਹੜੀ. ਪੰ. ਕੁਈ. ਛੋਟਾ ਕੂਪ ਯ. ਓਇ

ਖੇ

ਖੇਵੀ ਅੰ ਗੁ. ਸਹਾਰੀਏ ਯ. ਸੂਰੇ ਰੈ
 ਗਖਾ ਆਰਕਹਾ ਲਗ ਖੇਵੀ ਅੰ
 ਖੇਲ ਖਾਸੀ. ਦੇ. ਅਪਨੇ ਅਸਵਾ
 ਰਘੋੜੇ ਆਦਿ ਕੋਕਾ ਸਮੁਦਾਯ
 ਯ. ਛਪਨ ਕੋਟ ਜਾਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ
 ਖੇਹ. ਦੇ. ਧੂੜ ਯ. ਹਰਿ ਨਾਮਨ ਸਿਮ
 ਰੇ ਸਾਧਸੰਗ ਤੈ ਤਨ ਉਡੇ ਖੇਹ, ਬਿ
 ਸਾ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਖੇਹ ਦੇਵੇ
 ਮਟੀ ਮੇਂ ਯ. ਖੇਹ ਖੇਹ ਰਲਾਈ ਅੰ
 ਖੇਹ. ਦੇ. ਖੇਹਕਾ ਯ. ਖੇਹ ਖੇਹ ਰਲਾ
 ਈ ਅੰ- ਮਿਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਨਾਸ ਹੋਕਰ
 ਮਿਟੀ ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ
 ਖੇਲਹ. ਦੇ. ਲੀਲਾ ਕਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਖੇਲ
 ਹ ਬਿਗਸਹ ਅਨਦ ਸਿਉ
 ਖੇ. ਗੁ. ਕਾ ਯ. ਦਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ
 ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥

ਖੇਵਟੌਦੇ. ਮਲਾਹ. ਝੀਵਰ, ਚੱਪਾਯ.

ਖੇਵਟ ਸਬਦ ਗੁਰ- ਗੁਰੋਂਕਾ ਸਬ

ਦ ਚੱਪਾਯੋ ਗੁਰੁ ਮਲਾਹ ਹੈ ਕੇਵਤ

ਖੇਵਟੌਦੇ. ਮਲਾਹ ਯ. ਆ [ਕਸੀ.

ਪੇ ਸਾਗਰ ਬੋਹਥਾ ਆਪੇਹੀ ਖੇਵਟ

ਖੇਤੌਪੰਖੇਲਸੇ ਯ. ਚਉਥੇ ਪਿਆਰਉ

ਪੰਨੀ ਖੇਤੁ ਪਿਆਰਉ ਪਜਾ ਖੇਲਮੇ

ਖੇਲਣੌਦੇ. ਲੀਲਾ ਯ. ਖੇਲਣ [ਲ

ਖੇਤੀੌਦੇ. ਕ੍ਰਿਖੀ. ਸਸਮ. ਅਜਕੇ ਕਲ

ਪੈਲੀ ਯ. ਖੇਤੀ ਜਿਨਕੀ ਉਜੜੀ

ਖੇਤੌਦੇ. ਇਸੜੀ ਯ. ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇ

ਤਤਨ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸ

ਵਾਰਧਰੀ - ਕਿਚਤ ਮਾਤ ਬੀਰਯ ਜੋ

ਇਸੜੀ ਕੇ ਤਨਮੇਂ ਗਿਰਾਏ ਉਸੀਸੇ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਨੇ ਮਨੁਖੇਂਕੀ ਮਹਾ ਦੁਰਲ

ਭਦੇਹ ਸਵਾਰਕੇ ਰਖਦਈ, ਸੁਧ ਅੰ

ਤਹ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯ.

ਖੇਤ ਪਛਾਣੇ ਬੀਜੇਦਾਨ - ਸੁਧਮਨ

ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਨਕੇ ਗੁਰੁ ਤਿ

ਸਮੇਂ ਬੋਵੇ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਬੀਜ, ਮੇ

ਖਾਦਿ ਰਾਸੀਆ, ਕੇਦਾਰ. ਕਿਆਰਾ

ਅਰਥਾਤ ਖੇਤੀਕੀ ਉਤਪਤੀ ਯੋਗ

ਭੂਮੀ. ਖੇਤ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਦੇਹ ਅੰਤਹਕ

ਰਣ ਇਵਯ ਗਮਨੇਂ ਵਿਯੋਕੇ ਵਿਖਯ

ਇਛਾ ਦ੍ਰਿਖ ਸੁਖ ਦੁਖ ਚੇਤਨਤਾਈ

ਪੈਰਯ ਗੀਤਾਮੇਂ ਕਹਾਏਤਾ ਸਮੁਦਾ

ਯ, ਤੀਰਥ ਮਾਤ, ਖੇਤ ਸੰ.

ਖੇਲਤੌਦੇ. ਨਾਨ ਜਨਮੇਂ ਮੇਂ ਲੀਲਾ ਕ

ਰਤ ਯ. ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨ

ਕ ਜੋਨ ਭਰਮਾਇ [ਲਤ

ਖੇਦੌਸੀ ਕਸੂਯ. ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਸਿ

ਖੇਲਨੌਦੇ. ਖੇਲਨੇਕਾ ਯ. ਜੇਤੈਨੁਪੇ

ਮ ਖੇਲਨਕਾ ਚਾਉ

ਖੇਤਤਨੌਦੇ. ਇਸੜੀਕੀ ਦੇਹਮੇਂ ਯ.

ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤਤਨ ਨਿਰਮਿਤ

ਖੇਲਖਾਨਾ. ਫ. ਅਨੇਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤੀ

ਸਾਲਾਦਿ ਕਾਰਖਾਨੇ ਐਸੇ ਵੇਕੋਕੇ ਸ

ਮੂਹ ਅਰਥਾਤ ਪੂਰੀ ਰਾਜ ਸਾਮਗੀ

, ਖਾਨਦਾਨ। ਖੇਲਖਾਨਾ ਫ. ਯ. ਤੇ

ਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲਖਾਨਾ

ਖੇਪੌਸੀ. ਵਿਖੇਪ, ਨਿਦਾ, ਗਰਬ, ਪ੍ਰੇ

ਰਣ, ਲੰਘਨ, ਦੇ. ਮਾਲਕੀ ਭਰਤੀ

ਯ. ਹਰਿਲਦੇ ਖੇਪ ਸੁਵਲੀ
 ਖੇਮ. ਸੀ. ਮਿਲੀ ਵਸਤੁ ਕੀ ਗਛਿਆ
 , ਮੁਕੁੰਦੀ, ਚੋਰਾ ਬੂਟੀ ਜੋ ਬਦਰੀ ਕੇਦ
 ਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸੁਰੀਧੀ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ।
 ਤਨਕਾਲ ਗਾਨੇ ਕੇ ਕਾਮ ਆਤੀ ਹੈ,
 ਕੁਸਲ ਯ. ਖੇਮ ਸਾਂਤ ਰਿਧ ਨਵਨਿਧ
 , ਅ. ਜਮਾ ਖੇਮਿਓਂਕੀ, ਖੇਮੇ ਤੰਬੂ,
 ਫ. ਖੁਦ ਆਦਤ. ਅਪਨੀ ਆਦਤ
 ਖੇਮਾ. ਅ. ਬਡਾ ਤੰਬੂ. ਬਸਤ ਬੇਸਮ
 ਯ. ਸਤਿਗੁਰ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ. ਯਦ
 ਨ. ਮਾਰਨਾ, ਕਸੀਦਨ. ਖੇਚਨ. ਬ
 ਹਕਰਦਨ. ਉਂਚਾ ਕਰਨ, ਬਰਪਾਕ
 ਰਦਨ. ਖੜਾ ਕਰਨ, ਨਸਬ ਕਰਦ
 ਨ. ਇਸਥਿਤ ਕਰਨ. ਅਫਰੀਦਨ
 . ਭਾਲਨ ਭੇਰੇ ਵਗੀਰਹ। ਖੇਮਾ ਅ.
 ਖੇਤਾਰ. ਗੁ. ਖੇਤ ਯ. ਲੁਣਮਿਟਿਆ
 ਖੇਤਾਰ. ਕਟਿਆ ਮਿਣਕੇ ਖੇਤ
 ਖੇਚਰ. ਸੀ. ਸਿਵ, ਸੂਰਯਾਦਿ ਗੁਹ,
 ਵਿਦਯਾਧਰ ਦੇਵਤਾ, ਗੁ. ਖੇਚਰੀ
 ਮੁਵਾਸੇ ਯ. ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ
 ਮਾਲਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ. ਜਿ

ਸਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਜੋਗੀ ਜਨ ਖੇਚਰੀ
 ਭੂਚਰੀ ਆਦਿ ਮੁਵਾਸੇ ਪਾਣਾਇ
 ਰੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਚਾਹਤੇ ਹੈ। ਬੈਸਨੇ ਤੁ
 ਲਸੀਕੀ ਮਾਲਾ ਅੰਤਿਲਕਾਦੇ ਸੰਸ
 ਕਾਰੋਂ ਸੇ ਜਿਸਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਚਾਹਤੇ ਹੈ।
 ਸੋ ਗੁਰੋਂਕੀ ਦਯਾ ਸੇ ਪਾਇਆ। ਭਵਾਂ
 ਅੰਤਰਦਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨਕਾ ਨਾਮ ਭੂਚਰੀ
 ਮੁਵਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਦੇਨੇ ਭਵਾਂ ਕੇ ਮਧਮ
 ਦਿਸ਼ਟੀ ਲਾਵਨੀ ਇਸਕਾ ਨਾਮ ਭੂਚ
 ਰੀ ਮੁਵਾ ਹੈ। ਮੁਖਮੇਂ ਉਲਟੀ ਕਰਤਾ
 ਲੂਸਾਬ ਲਗਾਈ ਜਿਹ ਬਾਕੇ ਖੇਚ
 ਰੀ ਮੁਵਾ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਵਾਕਾ ਯ
 ਹਫਲ ਹੈ ਦਸਮ ਦੁਆਰੇ ਚੜਾਏ
 ਪਾਣ ਮੁਖਕੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤੀ ਨਾਸ
 ਕੇ ਛਿਦ੍ਰਸੇ ਨਿਕਸਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ
 ਲੀਏ ਜੀਭ ਉਲਟਾ ਕੇ ਉਸ ਛਿਦ੍ਰ
 ਕੋ ਬੰਦ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈਂ
 ਖੇਲ. ਦੇ. ਲੀਲਾ ਯ. ਕੀਓ ਖੇਲ ਬ
 ਭੁਮੇਲਤਮਾਸਾ ਪੁਨਾ ਖੇਲ ਸੀਕੇ
 ਚੇਤੋ ਨਨਕਏਕੇ
 ਖੇਵਾ. ਪੰ. ਯਤਨ ਸੇ ਸਿਧ ਕਰੇ ਯ. ਤੀ

ਤਮੰਤਬਹੁਖੇਵਾ-ਏਕਵਾਰਚਲਾ
 ਨੇਸੇਜੈਸੇਭੁਟੇਪਾਰਸਭੁਏਕਹਖੇ
 ਖੇਵੁੰਪੰ.ਚਲਾਇਯ.ਅਨਲੁ [ਵਾ
 ਬੇੜਾਹਉਖੇਵਨਸਾਕਉਤੇਰਾਪਾ
 ਰਨਪਾਇਆਬੀਰਲਾ
 ਖੇੜਾ.ਪੰ.ਗਾਮਯ.ਪ੍ਰਥਮੇਬਸਆ
 ਸਤਕਾਖੇੜਾ

ਖੇ

ਖੇਨਸੇ.ਵਾ.ਖਯਕਰਨੇਵਾਲੀਨਾ
 ਸਹੇਵੇਯ.ਜਗਲਥਿਆਧਮਨਤੇ
 ਖੇਚੇ.ਵੇ.ਖੀਚੇ.ਖਿਚੇ [ਖੇਨਸੇ
 ਖੇ.ਵੇ.ਬਿਨਾਸ,ਖੀਣਹੋਨਾ,ਸੰ.ਖਈ
 ਰੋਗ,ਘਰ,ਹਿੰਸਾ,ਸਾਠਸੰਬਤੋਂਮੇਂ
 ਏਕਸੰਬਤ।ਜਿਸਕਾਫਲਦੇਸਭੰ
 ਗਦੁਰਭਿਖਹੋਕਰਪ੍ਰਜਾਕਨਾਸ
 ਹੋਨਾਹੈ,ਮਲਮਾਸ.ਲੋਂਦਕਾਮਹੀ
 ਨਾ.ਅਧਿਕਮਾਸ।ਖਯਸੰ.
 ਖੇਰ.ਅ.ਨੇਕੀ.ਭੁਲਾਈਯ.ਆਪ
 ਖਹਦੀਖੇਰਦਬਟੀਐ-ਆਪਖਤੇ
 ਪੈਂਐਰੋਕੋਦੇਨਾਰੂਪਨੇਕੀਕਰਤੇਹੈਂ

ਪੁਨਾਦੁਜੀਖੇਰਖੁਦਾਇ-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਨਿਮਿਤਦਾਨਦੇਤੇਹੈਂ
 ਖੇਕਾਲ.ਵਾ.ਬਿਨਾਸਕਰਨੇਵਾਲਾ
 ਯ.ਸ਼ੁਰਬੁਰਖੇਕਾਲ।ਖਯਕਾਰਸੰ.
 ਖੇਹੜਾ.ਪੰ.ਰਸਤਾ,ਪੀਛਾਯ.ਖੋਇਖੇ
 ਹੜਾਭਰਮਮਨਕਾਸਤਗੁਰਸਹਨੀ
 ਜਾਇ

ਖੇ

ਖੋਇਓ.ਵੇ.ਨਾਸਕੀਆਜੈਸੇਖੋਇ
 ਓਮਨਸਜਨਮਦੁਰਲਭ
 ਖੋਈ.ਵੇ.ਗਵਾਈਯ.ਅਭਮਾਨਖੋ
 ਇਖੋਇਖੋਈ-ਅਹੰਕਾਰਕਾਜੇਸੁ
 ਭਾਵਤਿਸਸੁਭਾਵਕੋਖੋਯਾਹੈ
 ਖੋਇ.ਵਾ.ਸੁਭਾਵ.ਆਦਤਯ.ਅ
 ਭਿਮਾਨਖੋਇ,ਗਵਾਇ
 ਖੋਜਦਸਾਈ.ਵਾ.ਖੋਜਨੂੰਢੂੰਢੀਐ
 ਯ.ਮਿਲਸਤਸੰਗਤਖੋਜਦਸਾਈ
 ਖੋੜਸ.ਸੰ.ਖਟਦਸ.ਸੋਲਾਜੈਸੇ
 ਜੇਓਖੋੜਸਪ੍ਰਜਕਰਾਵੇ
 ਖੋਟੀਰਾਸ.ਵਾ.ਮਾੜੀਸੁਧਾਯ.
 ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਹੈ

ਖੋਹ.ਪੰ.ਖੋਸ.ਲੁੱਟਯ.ਏਕਸਹਰਿ
 ਕੇਨਾਮਬਿਨਅਗੇਲਈਏਖੋਹ
 ਖੋਜੇ.ਦੇ.ਢੂਭੋਯ.ਖੋਜੇਪਦਨਿਰਬਾਨਾ
 ਖੋਜੀ.ਦੇ.ਖੋਜਨੇਵਾਲਾਯ.ਖੋਜੀਓ
 ਪਜੇਬਾਦੀਬਿਨਸੈ.ਪੁਮਾਣਸੇਅ
 ਪਨੀਵਸਤੁਕੇਸਾਧਨਕਰਨੇਤਰ
 ਕਸੇਦੂਸਰੇਕੇਪਖਕੇਖੰਡਨਕਰਨੇ
 ਰੂਪਖੋਜਵਾਲੇਉਬਰੇਹੈਂਵਾਦੀਜ
 ਲਪਬਿਤੰਡਾਵਾਲੇਬਿਨਸੇਹੈਂ।ਪੁਨਾ
 ਖੋਜੀਲਧਮਖੋੜਛਡੀਆਉਜਾੜ
 -ਮਹਾਤਮਾਜਨਖੋਜੀਓਨੇਤੈਗੀਪੁ
 ਪਤੀਕੇਚਿਨਪਾਏਹੈਂ।ਇਸੀਤੇਛੋਡੀ
 ਹੈਬਿਨਰੂਪਉਦਿਆਨ
 ਖੋਜ.ਦੇ.ਢੂਭੋਯ.ਬੰਦੇਖੋਜਦਿਲਹ
 ਰੋਰੋਜ,ਪਾਉਂਕਾਚਿਨਯ.ਨਦੀਤ
 ਰੰਦੜੀਮੈਂਡਾਖੋਜਨਖੰਭੇ
 ਖੋੜਸਪੁਜਾ.ਸੀ.ਸੋਲਾਂਪ੍ਰਕਾਰਕੀ
 ਪੁਜਾ,ਅਵਾਹਨ੧ਆਸਨ੨ਪਾ
 ਵ੍ਰੜਅਰਘ੪ਆਚਮਨਪਸ
 ਨਨ੬ਬਸ੩੭ਜਨੇਊ੮ਗੀਧਰ
 ਪੁਸਪ੧੦ਧੁਪ੧੧ਦੀਪ੧੨ਨਈ

ਵੇਦ੧੩ਦਖਣਾ੧੪ਆਰਤੀ੧੫
 ਵਿਸਰਜਨ੧੬ਯੇਪੁਜਾਕੇਸੋਲਾਂ
 ਪ੍ਰਕਾਰਹੈਂਅਵਾਹਨਦੇਵਤਾਕੇਪ੍ਰਮ
 ਸੇਬੁਲਾਵਨਾਆਸਨਆਏਕੋ
 ਸਿਘਾਸਨਦੇਨਾਪਾਦਚਰਨੇਕੇ
 ਪਖਾਲਨਹੇਤਜਲਦੇਨਾਅਰਘ
 ਮੁਖਸੁਧੀਹੇਤਜਲਦੇਨਾ
 ਖੋਟ.ਦੇ.ਦੇਸਯ.ਖੋਟਵੇਜੀਆਖੋਟ
 ਖੋਟੇ.ਦੇ.ਖੋਟਵਾਲੇਯ.ਖੋਟੇਸੀਗਖ
 ਰੇ.ਸੀਤੋਂਕੇਸੀਗਸੇਖੋਟੇਭੀਖਰੇਹੋਜਾ
 ਖੋਟਣਾ.ਦੇ.ਗਵਾਵਣਾਯ. [ਤੇਹੈਂ
 ਜਪਜਪਤੁਧਨਿਰੰਕਾਰਭੁਗਮਭਉ
 ਖੋਤ.ਪੰ.ਖੋਤਾ.ਗਧਯ.ਭਾ [ਖੋਵਣ
 ਰਬਾਹਿਕਖੋਤ,ਖੋਵੇਹੈਯ.ਸਾਧਸੀ
 ਗਮਲਸਗਲੀਖੋਤ,ਖੋਤਕੇਯ.ਕੋ
 ਈਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕਕਢੇਖੋਤ
 ਖੋਵਤ.ਦੇ.ਦੂਰਕਰਤੇਯ.ਮਾਨਸਜ
 ਨਮਅਕਾਰਬਖੋਵਤ
 ਖੋਦ.ਦੇ.ਪੱਟਕੇਯ.ਬਸੁਧਾਖੋਦਕ
 ਰਹਿਦੁਇਚੂਲੇ,ਪਿਆਲਾਜੇਸੇਖੋਦ
 ਖੋਲਖੁਲਨੇ.ਵਾ.ਬਾਰਬਾ [ਖੁਮਾਰੀ

ਹਮੇ ਅਤਿਸੈ ਕਰਕੇ ਖੁਲ ਗਏ

ਖੋਰ. ਯਦ. ਖਲੇਵਾਲਾ ਯ. ਹਰਮ
ਖੋਰ, ਦੇ. ਖੋਟ ਯ. ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋ
ਹ, ਗਲੀ ਯ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤਰਿਦ
ਮਹੱਖੋਰ, ਪ੍ਰੀਤਮਕੇ ਬਿਚਰਨੇ ਹੋਤ
ਹਿਦਾਹੀ ਗਲੀ ਬਨ ਗਿਯਾਹੇ
ਖੋਰੀ. ਦੇ. ਗਲੀ ਯ. ਮਨ ਬੀਧੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੀ ਖੋਰੀ-ਮਨ ਬੀਧਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੀ ਗਲੀ ਮੇਂ, ਪੰ. ਈਖਕੇ ਉਪਰਕਾ
ਖੋਲ. ਪੰ. ਪ੍ਰਕਾਸਕਰ, ਅ. ਛਿ ਫੂਸ
ਲਕਾ. ਉਪਰਕਾ ਗਿਲਾਫ ਦੇ. ਦੂਰ
ਕਰੇ ਯ. ਭ੍ਰਮਕੇ ਪਰਦੇ ਖੋਲੇ
ਖੋਜ਼ਾ. ਦੇ. ਬਿੱਛਕਾ ਛਿਵ ਯ. ਤੀਨਖੋ
ਵਾ ਨਿਤਕਾਲ ਸਾਰੇ
ਖੋਇਖਹੜਾ. ਫਾ. ਖੋਇਕੇ ਰਸਤਾ

ਖੋ

ਖੋਲੀ ਮੇ. ਗ. ਜਨਨ ਕਰਾਈ ਮੇ
ਖੋਫ. ਫਾ. ਭਰ. ਭਯ ਯ. ਖੋਫ ਨਖਤ
ਨਤਰਸ

ਖੰ

ਖੰਨੀ ਮੇ. ਪੰ. ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਾਂ ਯ. ਖੰਨੀ
ਖੰਡਸ. ਗੁ. ਦੂਰਕਰਤਾ ਯ. ਅੰਦੇਵ
ਕਾਹਿਨ ਖੰਡਸ ਅੰਗਣ ਮੇਰਾ. ਕਮ
ਨਹੀ ਦੂਰਕਰਤਾ

ਖੰਨਿਅਹੁ. ਪੰ. ਖੰਡਿਓਤਰਵਾਰਸੇ
ਯ. ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ
ਪੁਨਾ ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀ ਪੁਰਸਲਾ
ਖੰਜਰੀਟ. ਸੰ. ਮਮੇਲਾ ਪਖੀ ਸੇ ਤ
ਸੇ ਨੈਨ ਖੰਜਰੀਟਨਸੇ

ਖੰਡੁ. ਸੰ. ਟੁਕੜਾ ਯ. ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਕਰਹਾ
ਹ, ਚੀਨੀ ਖੰਡੁ ਯ. ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵ
ਤ, ਭੇਦ ਖਾਹੀ ਲੂਟਕਾ, ਖੰਡੇ

ਖੰਡੁਤ. ਸੰ. ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰੀ ਯ. ਖੰਡਤ
ਨਿਵਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੀ-ਦੇ ਟੁਕੜੇ
ਕਰੀ ਭਾਵ ਦੂਰਕਰੀ ਛਰੀ, ਆਧਾ

ਖੰਨਾ. ਪੰ. ਖੰਡਾ ਯ. ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨ
ਖੰਜਨ. ਗੁ. ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਸੰ.
ਖੰਡਨ. ਸੰ. ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਮਮੇਲਾ ਪੰਖੀ
ਵਾਲਾ ਯ. ਹਮ ਪਾਪੀਤਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ
ਖੰਡੁ. ਪੰ. ਪੰਖ ਯ. ਖੰਡੁ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇਲ

ਹਾਂ-ਪਾਂਖਿਕਤੇਜੇਕਰਕਹੀਸੇਪਾ
ਵਾਂ,ਬੰਭੁਯ.ਖੰਭੁਪਾੜ,ਗੁ.ਚਰਨ
ਯ.ਦੀਏਨਾਲਖੰਭੁ
ਖੰਭੁਲੁ.ਸੰ.ਖੰਭੁਕੋਅਪਨੇਮੋਗੁਹਟ
ਕਰਨੇਵਾਲਾਯ.ਖੰਭੁਲਖੰਭੁਹੇ
ਖੰਭੁਲੀ.ਗੁ.ਪਾਂਧੋਕੋਖੰਭੁਨਕਰਨੇ
ਵਾਲੀਯ.ਪਾਪਖੰਭੁਲੀ

ਗਇਤਿਸੀਮਤਤਾਰਹਰਿਨਰੋਤਮਸੰ
ਗਿਹੀਤੇਗੁਗਿਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇਖਕਾ
ਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪੁਆ

ਗ

ਗਉ.ਗੁ.ਗਮਨਭਾਵਮਰਨਯ.ਗ
ਉਚੁਕਪੰ.ਇਛਾ ਗੁਰਉਪਦੇਸ
ਗਹਿਓ.ਗੁ.ਪਕੜਾਯ.ਗਹਿਓਨ
ਗਹਡਿਓ.ਗੁ.ਗੜੇਮੋਪੜਾਭਾਵਸੰ
ਸਾਰਰੂਪੀਟੇਏਮੋਪੜਾਯ.ਗਹਡਿ
ਓਮੂਢਨਰਹਾਂ.ਨਿਕਸੇਗਾਤਬਜ
ਬਹਰਕੀਸਰਨਪਵੇ,ਗਡਿਆ,
ਗਲਾਇਓ.ਦੇ.ਸਿ.ਕਯਾਯ.ਕਿਆ

ਗਲਾਇਓਭੂਛ ਦਹੂਸਯਦ
ਗਰਾਵਉ.ਗੁ.ਗਲਾਈਵਾਬੰਧਨੇ
ਕਾਸਮੁਦਾਯਯ.ਕਾਟਿਓਬੰਧਗ
ਗਇਆ.ਦੇ.ਨਸਹੂਯਯ.ਗਵਉ
ਗਇਆਨਆਵੇ.ਗੁਨਸੇਨਾਸਹੁ
ਯਾਅਗੁਨਫੇਰਨਹੀਗੁਨੀਕੇਮ
ਨਮੋਆਵੇ,ਗਯਾਤੀਰਥਯ.ਗੀਗ
ਗਇਆਗੋਦਾਵਰੀ,ਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆ
ਯ.ਅਖੀਮੀਟਪਵਾਰਗਇਆ
ਗਲਿਆ.ਪੰ.ਗਲਗਾਏਯ.ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਟਗਲਿਆ-ਵ
ਰਸੀਤੇਰੇਗਲਮੇਂਪਵੇਗੀ

ਗਵਿਆ.ਗੁ.ਜਾਨਿਆਯ.ਵਿਰ
ਲੇਹੀਗਵਿਆ,ਗਮਿਤ:ਸੰ.

ਗਠੀਆ.ਗੁ.ਗਾਂਠਮੋ.ਗੰਢਵਿ
ਚਯ.ਇਤਨਕਖਟੀਆਗਠੀਆ
ਮਟੀਆਸੰਗਨਕਛੁਲੈਜਾਇਦੇ.ਠ

ਗਰੂਆ.ਗੁ.ਬਡਾਯ.ਸੋਈਨਰਗ ਗ
ਗਲੀਆ.ਦੇ.ਗਲਗਈ ਰੂਆ
ਆਜੈਸੇਗਲੀਆਸਭੁਸਿਆਣਪਾਂ,

ਗਜਿਆ.ਗੁ.ਉਚਰਿਆ ਬੀਬੀਆਂ)

ਯ. ਗੁਰਸਬਦੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗਜਿਆ	ਯ. ਗਈ ਬੁਨਵਨਮਾਹੇ
ਗਹਿਲਿਆ. ਪੰ. ਬਵਲਿਆ, ਸੁ	ਗਬਈ. ਗੁ. ਗਤ ਹੋਗਏ ਯ. ਸਤ
ਦਾਈਆ ਯ. ਗਫਲ ਗਹਲਿਆ	ਕਿਲ ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਬਈ ਗਲਈ
ਗਲੇਈਐ. ਪੰ. ਕਹੀਏ ਯ. ਗਲਗ	ਗਲਾਈ. ਪੰ. ਪ੍ਰ. ਕਹੀ ਸੈਸੇ ਗਲ
ਗਡੁਬਿਆ. ਵਾ. ਗਡੁਗਿ ਲੇਈਐ	ਗਵਾਇ. ਪੰ. ਖੇਕੇ ਯ. ਪੰਡਿਤ ਰੋਵੇ
ਆ ਯ. ਇਹ ਤਨਲ ਹਿਰੀ ਗਡੁਬਿਆ	ਗਮਨ ਗਵਾਇ. ਸਮਾਪਤੀ ਸਮੇ
ਗਰਬਜੁਆ. ਗੁ. ਗਰਬ ਯ. ਸਰਟ	ਮਾਲਨ ਚੜ੍ਹੇ ਕਬਾਕੇ ਬਜਰਬ ਕਹੀ
ਪਰਿਓਤਜ ਗਰਬਜੁਆ	ਜਾਨਕੇ ਪੰਡਿਤ ਪਛਤਾਵੇਹੈ ਵਾਸੁ
ਗਲਤਗਿਆ. ਵਾ. ਗਯਾ ਗਲ ਤੀ	ਵਸੇ ਸਰਸਤੀ ਪੁਤਸੇ ਪੜਨੇ ਗਏ
ਤਿਸਮਹ ਪਾਣੀ ਗਲਤਗਯਾ, ਗ	ਆਓ ਪੁਤ੍ਰੇ ਪੜੇ ਐਸਾ ਬਾਲਕ ਕਾ
ਯਾਹੁਆ ਗਲਤਾਹੈ	ਬਚਨ ਸੁਨ ਦੁਖੀ ਹੁਏ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ
ਗਲਾਗੋਈਆ. ਵਾ. ਬਾਤਾਂ ਕਰੀਆਂ	ਗਲਾਇ. ਦੇ. ਪ. ਕਹੁ ਭਏ
ਗਹਨਈਆ. ਗੁ. ਘੜਿਆ	ਗਡੁਈ. ਪੰ. ਖੁਭਤਾ. ਧਸਤਾ. ਪ੍ਰਵੇ
ਗਚਗੀਰੀਆ. ਗੁ. ਚੂਨੇ ਗਜੀ	ਸਕਰਤਾ ਯ. ਵਿਚ ਸਚੇ ਕੂੜਨਗ
ਆਂ ਹਵੇਲੀਆ. ਕਲੀ ਚੂਨੇ ਸੇਲੀ	ਗਟਾਏ. ਪੰ. ਗਿਣਤੀ ਕਰਵੇ ਤਈ
ਗਰਭੁਹਿਰਖਰਿਆ. ਵਾ. ਪੇਮਹਲ	ਗਹੇਲੀਏ. ਪੰ. ਪਕੜੀ ਹੋਈਏ ਯ.
ਗਰਭੁ ਛਣਕੇ ਗਿਰ ਗਯਾ	ਸੁਣ ਸੁਣ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ. ਸੁਣ
ਗਰਬਹ ਪਰਿਆ. ਵਾ. ਪੜਾ ਗਰ	ਕਰਹੇ ਜਾਤੀ ਧਨਾ ਦਿਕੋਕੇ ਅਭਿਮ
ਬਤਾਹੈ ਯ. ਕਿਆ ਤੂਜੇ ਗੀ ਗਰਬਹ	ਨਕੇ ਪਕੜੇ ਜੀਵ
ਗਈ. ਦੇ. ਨਾਸਹੋਈ ਯ. ਗ ਪਰਿਆ	ਗਰਬਾਈ. ਗੁ. ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਕਰ
ਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜ, ਚਲੀ ਗਈ	ਯ. ਗਰਬਹ ਗਰਬਾਈ-ਗਰਬ

ਕਰਤੇ ਹੋ ਗਰਬਦਾਲੇ ਹੋ ਕਰ
ਗਰਸੰਦੇ. ਘੇਰ ਆ
ਗਵਾਸੰਦੇ. ਚੰਡਾਲ, ਫਾ. ਭੁਬੋਲੀ
ਗਰਾਸੰਦੇ. ਖਾਨੇ ਸਮੇਂ ਯ. ਸਾਸਗ
ਰਾਸਨ ਵਿਸਰੈ

ਗਰਭਾਸੰ. ਗੁ. ਗਰਭਾਸੰ. ਗਰ
ਭਾਸਯੰ. ਯ. ਫਿਰ ਗਰਭਾਸੰ
ਗਲਫਰੋਸੀ. ਵ. ਬਾ ਪਰਿਓਰੇ
ਤੰਵੇਚਕੇ ਸੂਠ ਬੋਲਕੇ ਨਿਰਬਾਹਕ
ਰਨ ਅਰਥਾਤ ਛਲਕਰਨ ਯ. ਫਿਰ
ਗਲਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ

ਗਰਨਿਤਰਵਾਸੰ. ਵ. ਚਿਦਾਕਾਸੰ

ਮੇਂ ਵਾਸਲੀਆ ਗਲੀ ਜਨੇਨੇ ਉਥਰੀ

ਗਹੰਦੇ. ਪਕੜਕੇ ਯ. ਕਰ ਗਹਲੇਹ

ਗਹੰਦੇ. ਸੰ. ਸੂਰਯਾ ਚੰਦ ੨ ਮੰਗਲ ੩

ਬੁਧ ੪ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ੫ ਸ਼ੁਕ੍ਰ ੬ ਛ

ਨਿਛਰ ੭ ਗ੍ਰਹ ੮ ਕੇਤੂ ੯ ਯੇਨਵਗ

ਹੈ, ਦੇ. ਘਰਯ. ਅੰਧਕੂਪ ਗ੍ਰਹ ੫

ਗਹਿੰਦੇ. ਵਿਛਕਰ ਪਕੜੀ ਰਿਆ

ਯ. ਗਹਿਕਰ ਪਕੜੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥ

ਗਹੁੰ. ਪੰ. ਮੋਹ. ਪੇਮ ਯ. ਗਹੁ ਕਿਤੋਨੇ

ਗਹੀੰਦੇ. ਪਕੜੀ ਗੁਣੀ ਯ. ਟੂਟੇ ਬਾਹ

ਦੁਹੁ ਵਿਸ ਗਹੀ-ਸਾਮਨਾ ਕਰਨੇ ਸੇ

ਪੇਮ ਅੰਸਾ ਟੂਟੇ ਹੈ, ਜੈਸੇ ਵੇ ਤਰਫ ਸੇ

ਖੇਂਚੀ ਭੁਜਾ ਟੂਟੇ ਹੈ, ਪਾਪ ਗ੍ਰਹੋਂ ਕੇ ਯ.

ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ

ਗਹੇਹੀੰ. ਗੁ. ਗਹੀ ਯ. ਓਟ ਗਹੇਹੀ

ਗਡੁਹਾੰ. ਵੇ. ਵੇਆ ਯ. ਦੇਕਰ ਗਡੁਹਾ

ਗਦਹਾੰ. ਵੇ. ਗਧ ਯ. ਪਹ ਗਾਡੀ

ਰਚੇਲਨ ਗਦਹਾ ਨਾਚੇ, ਸੰ. ਗਦ

ਰੋਗ ਕੋ ਹਨਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲ ਵੈਦ, ਐ

ਗਦਹੁੰ. ਵੇ. ਗਧੇਨੂ ਯ. ਗਦ ਖਰ

ਹੁੰਦਨ ਖਉਲੀਏ

ਗਵਾਹਾੰ. ਗੁ. ਗਵਾਇਆ, ਗਵੇ ਯ.

ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਮਨਾਮ ਗਵਾਹਾ

ਗਰਹੰ. ਗੁ. ਵਿਖਯ ਸਰੂਪ ਵਿਖੋਯ.

ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤ ਗੁਰੂ ਗਰਸੰ, ਖੇ

ਟੇ ਗ੍ਰਹੋਂ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਸੰ, ਗਲਮੇਂ ਜੈਸੇ ਗ

ਰਹ ਪਰੀਫਾਸੀ

ਗਲੇਹੀੰ. ਗੁ. ਕਹੀ ਗਲਾਈ ਦੇ. ਪ

ਰਬਤੀ ਯ. ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਲ ਗਲੇ

ਗਰਤਹੁੰ. ਵੇ. ਸੰਸਾਰ ਟੋਟੇ ਜੈ ਯ. ਹੀ

ਗਰਤੁ ਉਧਰ ਗੋਪਾਲ
 ਗਹਗਹਾ० ਦੇ० ਸਪਨਗੁਨਾਯ ਜਿ
 ਉਉਬਲੀ ਮਜੀਠੇ ਰੰਗ ਗਹਗਹਾ
 ਗਹੇਰਹੇ० ਵਾ० ਲਗਾਰਹੇ ਜੈਸੇ ਗਹੇ
 ਰਹੇ ਹਰਿ ਚਰਨਾ
 ਗਨੇਨਾਹ० ਵਾ० ਗਿਨਿਓ ਨਹੀਂ ਜੈਸੇ
 ਮੁਖ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਗਨੇਨਾਹ
 ਗਰਬਹ० ਦੇ० ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜੈ
 ਸੇਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਗਰ
 ਬਹ, ਗਰਬ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ० ਕਿਆ ਤੂ
 ਜੇਗੀ ਗਰਬਹ ਪਰਿਆ
 ਗਹਰਗਹੁ० ਵਾ० ਗੰਭੀਰਕਾ ਗਹਟ
 ਯ० ਗਹਰਗਹੁ ਹਦਰਬ ਦੀਓ
 ਗਲਤਰਹੇ० ਵਾ० ਗਲਤਨ ਰਹਤਾ ਹੈ
 ਜੈਸੇ ਹਰਿਜਨ ਗਲਤਰਹੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ
 ਗਟਾਕ० ਪੰ० ਦੜਪ० ਬਡੇ ਗਾਸ ਯ०
 ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂਕੇ ਗਟਾਕ
 ਗਟਾਕ० ਪੰ० ਗਟਗਟ ਯ० ਰਸ ਗਟ
 ਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੇ-ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਹਰਿ
 ਰਜਕੇ ਗਰਮ ਦੂਧ ਅਰਚਾ ਹਕੇ ਪੁੰ
 ਵੇਵਤੁ ਪੁੰਟ ਪੁੰਟ ਕਰ ਅਰਥਾਤਮ

ਨਮੋਂ ਅਛੀ ਤਰਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕਰ
 ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰੀਏ। ਗੱਟ ਗੱਟ ਯ
 ਹ ਪੀਨੇ ਸਮੇ ਗਲਮੇਂ ਹੋਤੀ ਅਵਾ
 ਜ ਕੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਨਕਾਰ ਦ
 ਸਮਦ੍ਵਾਰ ਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਤਿ
 ਟਟਟ ਤੀਰੀ ਤੀਰਕੀ ਅਵਾਜ ਕੀ ਨ
 ਕਲ ਹੈ। ਗੱਟ ਗੱਟ ਕੀ ਜਗਹ ਹੀ ਪੰਜ
 ਬਮੋਂ ਗਟਕ ਗਟਕ ਕਹ ਜਤਾ ਹੈ
 ਗਟਕੇ० ਪੰ० ਗਟਗਟ ਪੀਵੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹ
 ਰਿਨਾਮ ਰਸਹਿ ਨਿਤ ਗਟਕੇ
 ਗਢਕੈ० ਗੁ० ਪੜਕੇ ਯ० ਪਾਖਾਨ ਗ
 ਢਕੈ ਮੂਰਤ ਕੀ ਨੀ ਦੇਕਰ ਛਾਤੀ ਪਾਉ
 ਗਊਕੈ० ਗੁ० ਗੋਸਬਦਕੇ ਅਰਥ ਇ
 ਵੇਯੋਕੇ ਬਿਚਰਾਵੇ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਅਰਥੇ
 ਮੇਂ ਜੀਵ ਯ० ਗਊਕੈ ਚਾਰੇ ਸਾਰ ਦੂਲ
 - ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੇ ਗਮਨ ਸੇ ਸਭ ਕੇ
 ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਜੀਵ ਚਾਰੇ ਹੈ
 ਗਹੀਕੇ० ਗੁ० ਰਾਹੁ ਛਨਿ ਛਰਾਇ ਪ
 ਪਗਹੀਕੇ ਯ० ਕੋਟਿ ਗਹੀਕੇ ਪਾਪ
 ਨਿਵਾਰੇ-
 ਨੇਕ ਪਾਪ ਗਹੇਕੇ ਮੇਲਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ

ਪੈਂਭਾਵਪਘਗਹੀਅਪਨਾਬਲਨ
ਗੰਪਾਇਸਕੇ ॥

ਗਗਨਪਰਗੋਰਖੰਵਾ.ਵਸਮ

ਵਾਰਮੇਇੰਦੀਯੋਕਾਰਛਕਜੀਵਵ

ਸੇਪੈਯ.ਉਪਰਗਗਨਗਗਨਪ

ਰਗੋਰਖਤਕਅਗਮਗੁਰੂਪੁਨਿ

ਵਾਸੀ.ਜੀਵਮੋਈਸਰਵਾਸਕਰੇਪੈ

ਵੇਦਮੋਸਪਸਲੇਖਹੈਈਸਰਅਤ

ਮਾਮੋਬਿਤਹੈਆਤਮਾਕੋਭੀਤਮਪ੍ਰੇ

ਗਗਾ.ਗੁ.ਗਗੇਅਖਰਸੇਕਹੈਯ.ਹੈ

ਗਗਾਗੁਰਕੇਸਬਦਪਛਾਨਾਪੁਨਾ

ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵੇ

ਗਲੀਜੋਗੰਵਾ.ਸਾਧਨਕੀਏਬਿਨਾ

ਬਾਤੋਸੇਮਨਕਾਨਿਰੋਧਯ.ਜੋਗੀ

ਗਲੀਜੋਗਨਹੋਈ

ਗਲਲਾਵੇਗੋ.ਗੁ.ਗਲਲਾਵੇਗਾ

ਯ.ਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਗਲਲਾਵੇਗੋ

ਗਗ.ਦੇ.ਮਸਾਲੇਦਾਰਚੂਨਾਯ.ਗ

ਚਜਿਲਗਾਗਿੜਵੜੀ

ਗਗਗਗ.ਪੰ.ਪਕੜਮੋਮਸਾਲੇਦ

ਰਚੂਨੇਵਤਯ.ਗਗਗਗਪਰੋਕਟੰਬ

ਕੇ.ਮਸਾਲੇਦਾਰਚੂਨੇਕੀਪਕੜਵਤ

ਕੁਟੰਬਕੀਪਕੜਮੋਪੜਾਭਾਵਕੁਟੰਬ

ਮੋਅਤਿਖਚਿਤਭਯਾ

ਗਜ.ਸੰ.ਗਜੋਮੋਮੁਖਹਸਤੀਯ.ਗ

ਜਹਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਣਉਬਾਗੀਅਲੇ,ਗ

ਟੇਸਯ.ਗੁਰਗਜਸਿਵਸਭਕੋਜਾ

ਗਜੀ.ਪੰ.ਗਜੋਸੇਯ.ਗਜੀਨ

ਮਿਨੀਏਤੋਲਨਤੁਲੀਏ

ਗਹੀਜੈ.ਗੁ.ਗਹਣਕਰੀਏਯ.ਨ

ਨਕਹਰਿਸਕਨਗਹੀਜੈ

ਗਰਜੇ.ਦੇ.ਸਬਦਕਰੇਪੈਯ.ਬੋਲੇ

ਪਵਨਾਗਗਨਗਰਜੇ

ਗਵੀਜੈ.ਗੁ.ਗਾਵੀਏਜੈਸੇਹਰਿਕੋ

ਗਵਾਸ਼ਾ.ਗੁ.ਗਵਾਏ

ਯ.ਸਭਕਿਲਵਿਖਗਏਗਵਾਸ਼ਾ.

ਗਏਗਵਾਏਭਾਵਦੂਰਕੀਏ

ਗਰਿਸ਼.ਸੰ.ਅਤਿਸੈਬਡਾਯ.ਗੁਸ

ਈਗਰਿਸ਼ਰੂਪੇਣ.ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੋਅ

ਤਿਬਡਾਜਾਨਕੇਸਭੀਸੇਵੇਪੈ

ਗਲਾਟੇ.ਗੁ.ਗਲਮੋਯ.ਗੁਰਮਿਲੇ

ਗੜਕੋਟ.ਦੇ.ਕਿਲਮੋਕੋਕੋ

ਗਲਾਟੇ

ਟਸ. ਜਿਨ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ
ਛੋਡ ਗਯਾ ਸੇ ਰਾਵਨ

ਗਰਠੇ. ਗੁ. ਗੁਸੇ ਯ. ਜਮਕਾਲ ਗਰ
ਠੇ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ

ਗਰਿਠ. ਗੁ. ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਠੋਕ ਯ. ਸੋ ਨਿ
ਬਾਹੁ ਗਡ ਜੋ ਚਲਾਉ ਨਾ ਬੀਏ-ਹੇ

ਪੁਰਖ ਤੂ ਉਸ ਵਸਤ ਕੋ ਪੁਰ ਨਿਰਬਾ
ਹ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਜਾਨ ਕੇ ਚਿੰਤ ਮੇਂ ਠੋਕ

ਭਵ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰ ਜੋ ਵਸਤ ਕਬੀ ਚਲ
ਨੇ ਵਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਮੇਸੀ ਵਸਤੁ ਏਕ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਉਸ ਕੋ ਧਾਰਾ
ਪੁਨਾ ਗਡ ਬੀਮ ਅਹੱਲੇ, ਬਿਰਯ. ਇ

ਹਤਨ ਲਹਰੀ ਗਡ ਬਿਆ

ਗਢ. ਦੇ. ਕਿਲਾ ਯ. ਜਿਨ ਗਢ ਕੋਟ
ਕੀਏ, ਘੜ ਯ. ਪਾਖਾਨ ਗਢ ਕੇ

ਗਲਾਢੇ. ਗੁ. ਗਲ ਤੇ ਹੈ ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ
ਯ. ਮਨ ਮੁਖ ਗਰਬ ਗਲਾਢੇ

ਗਣ. ਸੰ. ਸਮੂਹ ਯ. ਗਣ ਗੀਧਰਬ
ਸਿਵ ਕੇ ਅਨੁਚਰ ਨੇ ਦੀਆ ਦਿ, ਗਿ

ਣਤੀ, ੨੭ ਸਤਾਈ ਹਾਥੀ ੨੭ ਸਤਾ
ਈਰਬ ੮੧ ਇਕਾਸੀ ਘੋੜੇ ੧੩੩ ਏ

ਕਸੇ ਤੇਤੀ ਪੈਦਲ ਏਤੀ ਸੇਨ, ਪਿ
ਰਲੇਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਮਗਣਾ ਦਿ ਆਠ ਬਰ

ਣਗਣ, ਟਗਣਾ ਦਿ ਪਾਚ ਮਾੜਾ
ਗਣ, ਏਕ ਏਕ ਕਿਸਮ ਕੇ ਬਹੁਤੇ ਦੇ

ਵਤ ਜੈਸੇ ਬਾਰ ਸੂਰਯ ਆਠ ਬਸੁ
ਏਕਾਦਸ ਰਵਾ ਦਿ

ਇਗਣੀ
ਗਣੀ. ਪੰ. ਗਿਣਤੀ ਯ. ਗਣਤਨਜ

ਗ੍ਰਹਣ. ਗੁ. ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਯ ਕੇ ਗ੍ਰਹਣੇਂ
ਕੇ ਦਾਨ ਸਨਾਨ ਸੇ ਯ. ਕੋਟ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ

ਗਵਣੀ. ਦੇ. ਗਮਨ ਕਰਨਾ ਫਲ ਮੂਚੇ
ਗਲਾਣੇ. ਗੁ. ਗਲ ਮੇਂ ਯ. ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਗ

ਗਲਣ. ਪੰ. ਖੁਭਣ. ਧਸਣ ਲਾਣੇ
ਯ. ਮਿਠੀ ਗਲਣ ਕੁਮੰਡੀਆ

ਗਛੇਣ. ਗੁ. ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਯ. ਗਛੇ
ਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ - ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨੇ

ੜਾਕੇ ਫੁਰਨੇ ਮੇਂ ਯਹ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਜੈਸਾ
ਗਹਣਾ. ਦੇ. ਭੂਖਣ ਯ. ਜੇਤੂ ਪਦ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਨ ਦੇਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ
ਕੋ ਕਢੇ ਗਹਣਾ

ਗਹਣੇ. ਦੇ. ਕਠਨ ਗਤਿ ਯ. ਹਮਨ
ਹਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗਹਣੇ ਗਹਨ ਸੰ.,

ਕੂਖਣਯ ਗਹਟੇ ਪੌਣ ਪਾਣੀ ਬੇਸੀ
 ਗਰਬੇਣ . ਸੀ . ਗਰਬਸੇਯ . ਤਰ
 ਗਰਬੇਣ ਅਗਨਟੇ - ਜਾਤੀਧ
 ਨਾਇਕੋਂਕੇ ਅਹੀਕਾਰਸੇ ਜੀਵਅ
 ਗਨਮੇਂ ਬਿਤ ਰਹਤੇਹੈ
 ਗਵਾਇਣ . ਪੰ . ਗਵਾਤੇ . ਦੂਰਹੁਏ
 ਯ . ਪਾਪ ਗਏ ਗਵਾਇਣ
 ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ . ਦੇ . ਸੰਗੀਤ
 ਸੰਕੇਤ ਸਾਤ ਸੁਰਕਾ ਹੈ . ਨਾਮਾਂਤਰ
 ਤਿਬਣਹੈ ਸੀਰਾਗ ਬਿਭਾਸ ਗਉ
 ਰੀਤੀਨਕੇ ਮੇਲਸੇ ਬਨੇਹੈ . ਸਮਾਸ
 ਗਤਾ . ਗੁ . ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐ ਕਾਨ . ਮੇ ਗਨੀ
 ਈਸਰਕਾਯ . ਕਹਨਸਕਾਹ ਗਤਾ .
 ਕੈਸੇਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਐ ਕੇਤਾ ਵਡਾ
 ਤੇਰਾ ਗਨਹੈ ਯਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਸ
 ਗਤਿ . ਸੀ . ਸੁਰਗ ਯ . ਗਤਿ ਅ . ਕਤਾ
 ਵਗਤਿ . ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕੀ ਖਬਰ
 ਨਹੀਂ ਮਾਨੀ , ਦਸਾਯ . ਰੇਮਨ ਕਉਨ
 ਗਤਿ ਹੋਇਹੈ ਤੇਰੀ . ਪੁਨਾਜ ਰਾਮਰ
 ਗਤਿ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰੇ , ਮੁਕਤਿ ਯ .
 ਜਿਹ ਸਿਮਰਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈਐ , ਪ੍ਰਾਪ

ਤੀਯ . ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਨੇ
 ਆਪੇ , ਪਰਮ ਮੁਕੁਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ , ਕਰਮ
 ਫਲ , ਉਪਾਯ , ਗਮਨ , ਯਾਤਾ
 ਗਤ . ਸੀ . ਗਮਤ . ਜਾਨੀ ਹੁਈ ਵਸ
 ਤੁ , ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸੁਯ . ਮਿਲ ਸਾਧੂ ਵਸ
 ਗਤ ਕਰਿਆ . ਮਿਲਕੇ ਸੀਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ
 ਅਪਨੀ ਅਧੀਨ ਤੋਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
 ਲੀਆ ਮਨਕੇ , ਲਬਧ ਵਸੁ , ਪਤਿ
 ਤ . ਗਿਰੀ ਵਸੁ , ਸਮਾਪਤ . ਨਾਸ
 ਹੋਈ , ਗਮਨ , ਗਈ ਵਸਤੁ ,
 ਗਤੀ . ਗੁ . ਤਰਹ . ਪ੍ਰਕਾਰ , ਗਨ ,
 ਗਮਨ , ਪ੍ਰਾਪਿ , ਗਤਿ ਸੀ .
 ਗਣਤੈ . ਗੁ . ਗਿਣਤੀ ਸੈ ਅਰਥਤ
 ਬਿਚਾਰਸੇ ਜੈਸੇ ਮਿਲੇਨ ਕਾਹੂ ਗਣਤੈ
 ਗਣਤ . ਸੀ . ਸੰਖਾ , ਲੇਖਾ ਯ . ਗਣ
 ਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤ ਸਾ
 ਚਾਸੇਇ ਪੁਨ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨਛੁ
 ਏ ਕਬਹੂ . ਗਣਿਤ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ
 ਹੈ . ਏਕ ਅੰਕ ਸੇ ਜੈਸੇ ਲੀਲਾ ਵਤੀ
 ਰੰਬ ਮੇਂ ਦੂਸਰੀ ਅਖਰੇ ਸੇ ਜੈਸੇ ਲੀ
 ਲਾ ਵਤੀ ਸੇ ਆਗੇ ਬੀਜ ਗਣਿਤ ਮੇਂ .

ਤੀਸਰੀ ਰੇਖਾਸੇ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤਮੋਂ ਰੇਖਾ ਗਾਇਤ ਹੈ ਯਵਨਤ
ਸਮੇਂ ਤਹਰੀਰ ਅਕੁਲੇਦਸ ਹੈ
ਗਾਇਤਾ. ਪੰ. ਗਵਾਇਦੀਆਂ ਯ.

ਗਾਨ ਗਾਇਤਾ ਹਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ
ਗਰਤ. ਦੇ. ਵੇਯਾ ਯ. ਗਰਤ ਪਰਤਗ
ਗਲਤ. ਗੁ. ਗਰਕ ਯ. ਤਿਸਮਹਪਾ
ਣੀ ਗਲਤ ਗਾਇਆ ਪੁਨਾ ਅੰਧ
ਕੂਪਮਹ ਗਲਤ ਬੇਕਢੇ ਦੇ ਹਥੇ,
ਗ੍ਰਸਤ. ਸੰ. ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੁ ਫਾ. ਅਸੁਧ

ਆ ਯ. ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧ.
ਜੈਸੇ ਗ੍ਰਸੇ ਹੁਏ ਹੈਂ ਵਿਖਈ ਜੀਵ ਧੰਧਿ
ਗਜਪਤਿ. ਪੰ. ਇੰਦ੍ਰ ਯ. ਅਸਪ ਓਮੇਂ
ਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ, ਬਡੁਹ
ਗਤਿਮਿਤਿ. ਸੰ. ਮੁਕਤੀ ਕਾਸਾਧ ਸਤੀ
ਨ ਆਤਮਗਾਨ ਯ. ਗਤਿਮਿਤਿ ਸਬ
ਗਤਿਪਤਿ. ਵਾ. ਮੁਕਤੀ ਐਪੁ ਦੇ ਪਾਈ
ਗਰਜਤ. ਦੇ. ਗਰਜਤਾ ਅਤਿਸ਼ਟਾ
ਰਬਤ ਅਹੀਕਾਰ ਸੇ ਬੋਲਤ ਹੈ ਯ.
ਗਰਜਤ ਮਹਾ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਗਤਿਮੁਕਤਿ. ਸੰ. ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੁਕਤੀ ਕੀ

ਯ. ਗਤਿਮੁਕਤਿ ਪਰੇ ਮਹਿ ਪਾਈ
ਗਰੂਅਮਤਿ. ਗੁ. ਬਡੀ ਬੁਧੀਵਾ
ਲੇ ਆਤਮਗਾਨੀ ਯ. ਗਰੂਅਮਤਿ
ਨਿਰਵੈਰਲੀਣਾ

ਗਹਨਗਤਿ. ਦੇ. ਕਠਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜੈ
ਸੇ ਕਹਿ ਬਿਧ ਮਿਲੀਐ ਗਹਿਨਗਤਿ
ਗਉੜੀਚੇਤੀ. ਦੇ. ਸੰਗੀਤ ਤੁਮਰੀ
ਸੰਕੇਤ ਖਟ ਸੁਰਕਾ ਖਡਵਰਾਗ ਹੈ
ਸਰਨਿ ਧ ਪ ਮ ਸਮਾਮ ਸਮੇ ਗਾਨਾ
ਗਤਿਅਵਗਤਿ. ਸੰ. ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਕਾਸਾਧਨਗਾਨ ਯ. ਤੇਰੀ ਗਤਿਅ
ਵਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ, ਗੁ. ਸੁਰਗ
ਨਰਕ ਅਰਥਾਤ ਉਤਮਗਤੀ ਮੰਦਗ
ਤੀ ਜੈਸੇ ਗਤਿਅਵਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣੇ ਗਤਿਅਪਗਤਿ ਸੰ.

ਗਬ. ਦੇ. ਗਾਬ, ਵਸਤੁ ਯ. ਗਾਬ ਗ
ਗਰੰਥ. ਦੇ. ਪ੍ਰਸੂਕ ਬ ਯਾ ਗਵਾਇ
ਹੁਤ ਬਚਨੋਂ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਯ. ਅਸੰ
ਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖ ਵੇਦ ਪਾਠ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੰ.
ਗਦ. ਸੰ. ਰੋਗ ਜੈਸੇ ਗਦਰੀ ਜਨਕੋਰ
ਗਰਦ. ਸੰ. ਜਹਰਦੇ ਰਕਾਦਿ ਮੁਨੀ

ਨੇਵਾਲ, ਫਾ. ਬਰੀਕ ਮਿਟੀ
 ਗਾਜੀਦ. ਦੇ. ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿਕਾ ਨਮੈ
 ਯ. ਨਮ ਸਾਰ ਹੀਏ ਧਾਰਤ ਜ ਬਿਕਾ
 ਰ ਮਨ ਗਾਜੀਦ, ਗਜਗਜ ਗਜੇਂਦ੍ਰ
 ਗਜੀਦ. ਦੇ. ਮਸਤ ਹਾਥੀ ਯ. ਕਰੇ
 ਗਜੀਦ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ਸੀ.
 ਗਣਾਇਦੇ. ਦੇ. ਗਿਨਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈ
 ਗਵਾਧਾ. ਗੁ. ਗਵਾਏ ਯ. ਸਭੁਕਿ
 ਲਵਿਖ ਗਵੇ ਗਵਾਧਾ, ਗੁਣ ਗਵੇ ਹੈ
 ਗਲਾਬਾਂਧ. ਵਾ. ਬਛਰੇ ਕੇ ਗਲਮੇਂ
 ਰਸੀ ਪਾਇਕੇ ਯ. ਗਲਾਬਾਂਧ ਦੁਹ
 ਗਰਤ ਪੋਰ ਅੰਧ. ਵਾ. ਲੇਇ ਅਹੀਰ
 ਅੰਧ ਟੋਆ ਸੀਸਾਰ ਯ. ਗਰਤ ਪੋਰ
 ਗਨੀ. ਫਾ. ਧਨਵਾਨ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢੁ
 ਯ. ਉਹ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ, ਦੇ.
 ਗਿਣੀ ਦੇ ਹੈ ਯ. ਸੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ।
 ਪੁਨਾ ਕਲਮਹ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ
 ਗਨ. ਗੁ. ਬਿਚਾਰ ਯ. ਗਨਮਿਨ ਦੇਖੇ
 ਗਮਨ. ਸੀ. ਚਲਨ. ਜਲ. ਸਮੂਹ
 ਯ. ਗਮਨ ਕਰੇਗੇ ਸਗਲੇ ਲੋਗ
 ਗਗਨ. ਸੀ. ਆਕਾਸ, ਦਸਮ ਦੁਹ

ਕਾ ਆਕਾਸ ਯ. ਉਪਰ ਗਗਨ ਗ
 ਗਨ ਪਰ ਗੋਰਖਾ ਪੁਨਾ ਗਗਨ ਮੰ
 ਭਲ ਮਹ ਰੋਪੇ ਬੰਭ, ਚਿਦਾਕਾਸ ਯ.
 ਗਗਨੀਤ ਰਵਾਸ
 ਗਹਨ. ਸੀ. ਕਠਨ, ਗਹੁਰ. ਦੁਖ,
 ਦੁਰਗਮ. ਦੁਰਪ੍ਰਵੇਸ. ਜਿਸਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇ
 ਸ ਕਰਨ ਕਠਨ ਹੋਵੇ ਯਾਹੀ ਭਾਵ
 ਸੇ ਜਿਲਟ ਦਲ ਦਲ ਗਭੁਟ ਭੀ
 ਗਹਨ ਕੇ ਅਰਥ ਹੈ ਯ. ਮਿਥਾ
 ਗ੍ਰਸਨ. ਗੁ. ਗ੍ਰਸੀਤਾ ਗਹਨ ਗਹੇ
 ਹੈ ਯ. ਕਾਇਆ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਨਾ
 ਗਰਾਮਨੇ. ਗੁ. ਪਾਰਗਾਮੀ ਗੁਰ
 ਕੇ ਯ. ਗੁਰ ਬੋਹਥ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੇ
 ਗਨਮਿਨ. ਪੰ. ਵਿਚਾਰ ਕਰਮਾਪ
 ਕੇ ਯ. ਗਨਮਿਨ ਦੇਖੁ ਮਨੇ ਮਾਹ
 ਗਲਤਾਨ. ਫਾ. ਖਚਿਤ. ਅਤਮੀਤ
 ਆਸਕੂ, ਜੈਸੇ ਰਹੇ ਗਲਤਾਨ ਮਾ
 ਇਆ ਮੈ ਸਦਹੀ
 ਗਰਭਜੋਨ. ਗੁ. ਗਰਭ ਬਨਵਾ.
 ਜੋਨੀ ਕੇ ਹਸਤੇ ਗਰਭ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਸੋਨ
 ਰ ਗਰਭਜੋਨ ਨਹੀ ਆਵੈ

ਗਹੁਕਿਤਨੇ० ਵਾ० ਮੋਹਕਿਤਨਾ ਹੈ
 ਸ਼० ਗਹਿਨਨਹੀ ਗਹੁਕਿਤਨੇ
 ਗੱਪ० ਦੇ० ਸ਼ੁਠੀਬਾਤ
 ਗਵਾਪੇ० ਗੁ० ਗਵਾਇਦੇਵੇ
 ਗਰੀਬ० ਅ० ਨਿਰਧਨਯ० ਮੋਹਿਗ
 ਰੀਬਕੀਕੇਤਕਬਾਤਹੈ
 ਗਰਬੇ० ਗੁ० ਗਰਬਵਾਲੇਹੁਏਯ०
 ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਆ ਗਰਬੇ
 ਗਰਬ० ਸੀ० ਧਨਾ ਜੁਆਨੀਕਕੁਲ
 ੩ ਵਿਦਯਾ ੪ ਬਲ ੫ ਬਾਂਛਤਕਾਲਾ
 ੬ ਇਨਕਹੀਬਾਤੋਂਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ
 ਅਹੰਕਾਰਯ० ਗਰਬਗਹੇਲੀ-
 ਅਹੰਕਾਰਕੀਪਕੜੀਹੁਈ॥ ਪੁਨਾ
 ਗਰਬਗਹੇਲੜੇਮੂੜੜੇ
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ० ਸੰਗੀਤਸੰਕੇਤ
 ਸਾਤਸੁਰਕੀਗਾਗਨੀਹੈ॥ ਮਪਗ
 ਰੇਨਿਸਧਸਮਸਮੇਗਾਨੀਪੁਰੀ
 ਆਧਨਸਰੀਐਗਉਰੀਕੇਮੇਲਸੇ
 ਗਰਬੁ० ਸੀ० ਮਾਜਕਾਪਿੰਡ, ਬਨਤੀਹੈ
 ਬਲਕ, ਅਪਵਰਕ, ਢਕਨੇਵਾਲਾ
 ਅੰਨ, ਅਗਨਿ, ਗਰਬੁਬਨਮੇਂਪ੍ਰ

ਪਤਹੁਏਰਕਤਬੀਰਯ, ਭਾਦੇਕੇਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਪਖਕੀਚੈਦਸਕੇਜੇਤੇਜਲਮੇਂਪ੍ਰ
 ਰਖਸਨਾਨਕਰੇਵਹੁਜਲਕਾਬਾਨ,
 ਮਾਤਾਕੀਕੁੱਖਮੇਂਯ० ਗਰਬੁਕੁੰਟਮ
 ਨਿਉਰਧਤਪਕਰਤਾ, ਭੂਟ० ਉਦਰ
 ਗਤਬੱਚਾਯ० ਗਰਬੁਹਿਰਖਰਿਅ
 ਭੂਟਛਟਕੇਗਿਰਗਯਾ
 ਗਮ० ਸੀ० ਗਮਨਯ० ਦੁਰਗਮ, ਕਾ
 ਹੂਪਕਾਰਕਾਜੂਆ, ਜਯਕੀਇਛ
 ਵਾਲੇਕੀਯਾੜਾ, ਫਾ० ਰੰਜ० ਦੁਖ
 ਗਰਮ० ਫਾ० ਤਤਾ ਸਤਮਦਰਹਵਾ
 ਗਸੁਮ० ਫਾ० ਫਿਰਮੇਂਯ० ਸਬਰੇਜਗ
 ਗਉਤਮ० ਗੁ० ਗੋਤਮਰਿਖੀਕੀਯ०
 ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ
 ਗਰੀ० ਦੇ० ਖੋਪਾ ਨਲਯੇਰਕੀਗਿ
 ਰੀਯ० ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਦੀਆ, ਫ
 ਟੀਹੁਈਗਲੀਹੁਈਯ० ਕਾਹੁਗਰੀ
 ਗਾਰੂ० ਦੇ० ਬਭਾਯ० ਗੁ० ਗੋਦਗੀਨਹੀ
 ਰੂਮੁਖਦੇਖਗਰੂਸੁਖਪਾਇਓਗੁਰੂ
 ਗਹੇਰਾ० ਗੁ० ਗੰਭੀਰਯ० ਸਾਹਿ ਸੀ०
 ਬਗੁਣੀਗਹੇਰਾ, ਬਨਯ० ਮਨਰੇਸੰ

ਸਾਰਅੰਧਗਹੇਰਾ-ਸੰਸਾਰਅੰਧ
 ਕਾਰਵਾਲਾ ਬਨਹੈ ਜਿਸਮੇਂ ਸਬਦਾ
 ਦਿਵਿਖਯੋਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਸੇਕੁਛ ਨਹੀਂ
 ਗਹਰੰਦੇ. ਭੂਘਾ. ਗੰ [ਦਿਖਾਈਪੜੇ
 ਭੀਰਸੀ. ਗਹੁਰੁ. ਪ੍ਰੀਧ. ਅਨੇਰਾ, ਸ
 ਘਨਜੈਸੇ ਗਹਰਾ ਬਨ
 ਗਹਰੀ. ਪੰ. ਭੂਘੀ ਯ. ਗਹਰੀਕਰ
 ਕੇਨੀਵਖੁਦਾਈ ਗੰਭੀਰਸੀ.
 ਗਹੀਰੰਦੇ. ਗੰਭੀਰ ਗਹੁਰਸੀ.
 ਗਮਰੰਦੇ. ਪ੍ਰ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਯ. ਜਾਕੇਕਾ
 ਮਤੇਗਾ ਬਡਗਮਰ-ਜਿਸਕੀਸੇ
 ਵਸੇਤੇਗਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪਹੈਪਟਨਾ
 ਮੁਜਫਰਪੁਰਕੇਸਮੀਪਕੀਬੋਲੀ
 ਗਹੁਰੰ. ਅ. ਘਮੰਤੁ. ਅਹੀਕਾਰ ਹੈ
 ਯ. ਹੋਰਮੁਚ ਗਹੁਰ [ਹਮਊਰੇਹੋਛੇ
 ਗਉਰਾ. ਦੇ. ਭਾਰੇਯ. ਤੁਮਗਉਰਾ
 ਗਵਾਰੰਦੇ. ਗੁਆਲਗੁ. ਪਸੂਯੋ
 ਤੁਲਨਮੁਰਖਯ. ਮੁਰਖਮੁਗਧ
 ਗਵਾਰ, ਹੇਗਵਾਰਯ. ਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮਕੀਨਜਪਸ ਗਵਾਰਾ
 ਗਭੁਰੂ. ਪੰ. ਜੁਵਾਨਯ. ਕਿਆਗ

ਭੂਰੁਕਿਆਬਿਰਧਹੈ
 ਗਤਿਸਾਰੰ. ਗੁ. ਪ੍ਰਾਪਤੀਕੀਖਬਰ
 ਯ. ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾ
 ਟੀ. ਮਰਣਸੇਛੂਟਨੇਰੂਪਮੁਕਤੀ
 ਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕੀਖਬਰਨਹੀਜਾਨੀ
 ਗਟਕਾਰੇੰ. ਗੁ. ਸ਼ਾਦਪਾਵੇਪੈਯ. ਕ
 ਦੁਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ-ਜੈਸੇਹਰਿ
 ਰਸਕੇਮੁਖਗਟਕਾਰੇ
 ਗਉਚਰੰ. ਗੁ. ਗਉਚਰਾਨੇਵਾਲਾ
 ਯ. ਗਉਚਰਸਿੰਘਪਾਛੇਪਾਵੇ-ਜੇ
 ਕਰਗਉਚਰਾਨੇਵਾਲਾਤਿਨਕੀਰ
 ਛਾਹੇਤਉਨਕੇਪੀਛੇਸੇਰਕੇਪਾਵੈਤ
 ਬਜੈਸੇਉਨਕਾਮੇਲਨਹੀਂ
 ਗਹੁਕਰੰ. ਵ. ਪ੍ਰੇਮਕਰਯ. ਗਹੁਕ
 ਰਪਕਰੀਨਆਈਹਾਬ
 ਗਉਹਰੰ. ਫ. ਮੋਤੀਯ. ਗੁਰੁਗਉਹ
 ਗਉਕਰੇੰ. ਗੁ. ਗਮ [ਰਦਰੀਆਉ
 ਨਕਰੇ. ਜਾਨਾਕਰੇ
 ਗਹਬਰੰਦੇ. ਨਿਕੰਜ. ਵੇਲਾਂਸਾਬ
 ਅਛਾਦੀਬਨਕੀਗਲੀ, ਆਛਾਦਿ
 ਆਮਾਤੁਯ. ਲਾਲਗੁਲਾਲਗਹਬਰ

ਲਾਲਪੋਸਤਕੇ ਫੂਲਕੀਲਾਲੀਵਤ
 ਅਪਨੇਅਨੰਦਸੇਆਛਾਦਾਹੂ
 ਆ,ਦੰਭ,ਚਿੰਤ,ਬਨਯ.ਗਹ
 ਬਰਬਨਘੋਰ ,ਰੋ
 ਦਨ,ਬਿਖਮਥਾਨ,ਅਨੇਕਅਰਥੇ
 ਕਾਥਾਨ,ਗੁਫਾ,ਗਦ੍ਰਸੀ.
 ਗਗਨੰਤਰੰ.ਗੁ.ਚਿਦਾਕਾਸਮੇਯ.
 ਗਗਨੰਤਰਵਾਸਿਆ ਗੁਣਪਰਗਾ
 ਗਰਬਗੁਬਾਰੰ.ਦੇ.ਗਰਬ[ਸਿਆ
 ਕੇਗੁਬਾਰਵਾਲਾਯ.ਵਾਉਸੀਦੇਕਪ
 ਤੇਪਹਰੇਗਰਬਗੁਬਾਰ-ਅਹੰਕਾ
 ਰਕੀਅੰਧੇਰੀਵਾਲਾਪਵਨਜੈਸੇ
 ਚਲੇਜਾਨੇਵਾਲੇਬਸਤੁਪਹਰੇਪੈਂਡਾ
 ਵਖੁਟਭੰਗਰਪਦਾਰਥੇਮੇਂਪ੍ਰੇਮਕਰੇ
 ਗੁਰਗੀਤੀਰੀ.ਵਾ.ਗੀਤੀਰੋ[ਪੈ
 ਸੇਗੀਤੀਰਭਾਵਬਡੇਪਤਿਬਤਧ
 ਗਮਵਾਲੀਯ.ਗੁਰਗੀਤੀਰੀ
 ਗਗਨਗੀਤੀਰੰ.ਵਾ.ਚਿਦਾਕਾਸ
 ਪਰਮਾਤਮਾਦੇਸਕਾਲਸੇਗਹਿਤ
 ਗੁਰਗੀਤੀਰੰ.ਵਾ.ਗੀਤੀਰੋਸੇਗੀ
 ਤੀਰਯ.ਗੁਰਗੀਤੀਰਗੁਟੀਰਾ

ਹੀਰਾ-ਹੇਗੀਤੀਰਾਅਕਾਸਾਦਿਕੋਸੇ
 ਗੀਤੀਰਹੇਗੁਣੋਂਕੇਬਨਵਾਹੇਸਰ
 ਬਕੇਵਾਸਹੇਤੁਗੁਣਰੂਪਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁ
 ਰਵਾਹੇਸਰਬਕੇਬਿਚਰਨੇਹੇਤੁਕੁੰ
 ਜਰੂਪਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ.ਸੰਗੀਤਸੰ
 ਕੇਤਖਾੜਵਰਾਗਹੈ.ਗੀਧਾਰਵਰ
 ਜਿਤਸੁਧਗਉੜੀਐਰਚੇਤੀਕੇਮੇ
 ਲਸੇਪੈ.ਸਮਾਸਮੇਗਾਨਾ
 ਗਲਾ.ਸੰ.ਕੰਠਦੇਸਯ.ਆਓਭੈਣੇ
 ਗਲਮਿਲੇਅੰਕਸਹੇਲੜੀਆ-
 ਪਿਆਰੀਸਖੀਓ
 ਗਲੀ.ਦੇ.ਬੀਬੀਯ.ਗਲੀਮੋਰੀ
 ਆਉ,ਬਾਤੋਂਸੇਯ.ਗਲੀਹੋਸੁਹਾ
 ਗਣਭੈਣੇ,ਬਾਤੋਂਮੇਂਯ.ਗਲੀਮਨ
 ਲਾਵਸ,ਗਲਗਈਜੈਸੇਗਲੀਕਾ
 ਨਨਕੀਗਲੀ,ਪੰ.ਮੋਰੀ
 ਗਲਾ.ਫਾ.ਸਮੂਹਯ.ਫਿਟਾਵੇਭੈ
 ਗਲਾ-ਜੈਨੀਓਕਾਸਮੁਦਾਯਹੀਮ
 ਨਮਾਨੇਧਰਮਕਰਤਾਬਿਗੜਾਹੂਆ
 ਫਿਰਤਪੈ,ਬਾਤਾਂਯ.ਗਲਾਕਰੇਪਾਏ

ਗੀਅ, ਕਪੇਲਯ. ਗਲਾਪਿਟਨ ਸਿਰ
 ਖੋਹੇਨ, ਗਲਕੋਯ. ਗਲਾ ਬਾਧ ਦੁ
 ਹਲੇਇ ਅਹੀਰ, ਪਾਟ ਜੈਸੇ ਖਹਬ
 ਗਲੇ. ਪੰ. ਗਲਗਾਏਯ. ਰਕਾ ਗਲਾ
 ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ, ਗਲਮੇਯ.
 ਲਾਗ ਗਲੇ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ
 ਗਰਲ. ਸੰ. ਅਗਨ ਸੁਰੂਪ ਵਿਖ
 ਯ. ਗਰਲ ਨਾਸ ਤਨ ਨਰਿਓ, ਗਾ
 ਗਹਲਾ. ਪੰ. ਕਮਲਾ. ਬਾਉ ਫਲ
 ਲਾਯ. ਗਹਲਾ ਰੂਹਨ ਜਾਣਈ
 ਗਹੇਲੀ. ਗੁ. ਪਕੜੀ ਹੁਈਯ. ਗ
 ਰਬ ਗਹੇਲੀ. ਗਰਬਕੀ ਗਹੀ ਹੁਈ
 ਅਰਬਮੇਂ ਗਹੇਲੀ ਗਹੀਸੇ ਬਨਾਹੈ
 ਬਾਵਲੀ ਹੁਈ ਇਸ ਅਰਬਮੇਂ ਗਹ
 ਲੀਸੇ ਗਹੇਲੀ ਬਨਾਹੈ
 ਗਲੇਲਾ. ਪੰ. ਗੋਲਾ. ਗੁਲੇਲਾ ਯ.
 ਅਮਲ ਗਲੇਲਾ ਕੁੜਕਾ. ਨਸੇਕੀ
 ਗਗਨਮੰਡਲ. ਸੰ. ਗੋਲੀ ਝੂਠਕੀ
 ਦਸਮ ਦੁਰਮੇਂ ਯ. ਗਗਨਮੰਡਲਮੇਂ
 ਗਵੇ. ਗੁ. ਗਮਨ ਕਰੇਹੈਯ. ਰੋਪੇਬੀਮ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ

ਗਲਾਵੇ. ਪੰ. ਗਲਮੇਂ ਰਜੂਯ. ਜਿਓ
 ਤਸਕਰ ਪਾਇ ਗਲਾਵੇ
 ਗਨੀਵ. ਦੇ. ਧਨੀ ਬੇਪਵਾਹ ਯ. ਸ
 ਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ
 ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ. ਸੰਗੀਤ ਸੰਕੇਤ
 ਖਾੜਵਹੈ. ਪੰਚਮ ਵਰਜਤ ਸਮਾਮ
 ਸਮੇ ਗਾਨਾ. ਧਮ ਗ ਰੇ ਸ ਨਿ
 ਗੜ. ਦੇ. ਕਿਲੇਮੇਂ ਯ. ਗੜਦੋਹੀ ਪਾ
 ਤਸਾਹਕੀ, ਕਿਲਾ ਯ. ਕਿਉਲੀਜੈ
 ਗੜ ਬੰਕਾ ਭਾਈ, ਪੜਕੇ ਯ. ਪਾ
 ਖਾਣ ਗੜਕੇ ਮੁਰਤਿ ਕੀਨੀ
 ਗਰੜ. ਸੰ. ਬਿਲੁਕਾ ਬਾਹਨ ਪਖੀ
 ਰਾਜ, ਗੁ. ਜਹਰ ਮੁਹਰਾ ਯ. ਪਸਿ
 ਗਰੜ ਸਬਦ ਮੁਖਲੀਠਾ
 ਗਰੜਾ. ਗੁ. ਨਾਨ ਰੰਗੋਂ ਕੇ ਚਾਵਲ
 ਯ. ਗਰੜਾ ਖਾਣਾ ਦਧਸੇ ਗਾਡੁ.
 ਚਾਵਲ ਸਬਜ ਬਸੰਤੀ ਸੁਰਖ ਸੁ
 ਪੈਦ ਨਾਰੰਜੀ ਰਸੇਈ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੰਗੋਂ
 ਕੇ ਬਨਤੇਹੈਂ. ਅਰ ਦਹੀਕੇ ਸਾਬ ਗਾ
 ਡੁ. ਮਿਲਕੇ ਖਾਏ ਜਾਤੇਹੈਂ. ਯਾਤੇ ਗ
 ਰੜਾ ਪਦਸੇ ਉਤਮ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੀ ਗਿ

ਨਤੀਮੋਂ ਚਾਵਲ ਹੀ ਲੇਨੇ ਪਰੰਤੂ ਰੰਗੋਂ
 ਕੇ ਪਤਾ ਪਸੰ ਗਰਜ਼ੇ ਕਹੇ ਜਾਵੇਗੇ ॥ ਖਾ
 ਸ ਚਾਵਲ ਨਾਮ ਵਤ ਗਰਜ਼ਾ ਨਾਮ
 ਚਾਵਲ ਕਾ ਕਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਹੀਂ, ਵਿ
 ਚਿਤ੍ਰ ਯ. ਗਰਜ਼ਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ
 ਗਉੜੀ. ਦੇ. ਮਾਲਕੋ ਸਕੀ ਰਾਗਨੀ
 ਪਾਂਚ ਸੁਰ ਕੀ ਓੜਵ ਹੈ ਸਮਾਮ
 ਸਮੇ ਗਾਨੀ ਪੈਵਤ ਰਿਖਤ ਸੁਰਨ
 ਹੀਂ ਲਗਤੇ ਯਾਤੇ ਓੜਵ ਹੈ

ਗਹਲੜਾ. ਪੰ. ਬਾਵਲਾ, ਗਾਫਲ
 ਗਹੇਲੜੇ. ਦੇ. ਬਾਗੜੀ. ਪਕੜਾ
 ਯ. ਗਰਬ ਗਹੇਲੜੇ ਮੂੜੜੇ ਹੀਓ
 ਰੇ. ਅਹੰਕਾਰਕਾ ਪਕੜਾ ਹੁਆ
 ਗੜਬੜ. ਦੇ. ਰੋਲਾ ਯ. ਗੜਬੜ
 ਕਰੇ ਕੌਡੀ ਰੰਗ ਲਾਇ. ਰੋਲਾ ਕਰ
 ਤਾਪੈ ਕੌਡੀ ਸਰੀਖੇ ਬਿਖਯੋ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤ
 ਗਹਰੁੜੜਾ. ਗੁ. ਗੜਾ. ਲਗਾਕੇ
 ਏਆ ਯ. ਗਹਰੁੜੜਾ ਡਿਟਛਾਇ

ਆ

ਗਾ

ਗਾਓ. ਦੇ. ਗਾਵੇ ਯ. ਗਾਓ ਗਾਓ ਰੀ

ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ
 ਗਾਉ. ਦੇ. ਗ੍ਰਾਮ. ਪਿੰਡ ਯ. ਬਹੁਤ ਪ
 ਤਾਪ ਗਾਉ ਸਉ ਪਾਏ
 ਗਾਉ. ਦੇ. ਗ੍ਰਾਮ ਯ. ਮਾਝ ਬਨਾਰਸ
 ਗਾਉਰੇ-ਬੀਚ ਬਨਾਹੁਆ ਹੈਆ
 ਨੰਦਕਾ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿੰਦਾਬਨ, ਗਾਉਅ
 ਯ. ਕਾਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਉ-
 ਕਾਸੀ ਪਾਠਕ ਮੇਲ ਕੇ ਦਾਰਥਾ ਪਿ
 ਓਮਹ ਸਾਈ ਸਾਬ ਹੈ ਕਿਉ ਕੇ ਮਹ
 ਸਾਈਕਾ ਦੇਹਲੀ ਦੀਪ ਨਾਯਸੇ
 ਦੇਉ ਓਰ ਮੇਲ ਬਨ ਸਕੇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਚਰਾਵਤ ਗਾਉ ਸਾਬ ਬਿੰਦਾਬਨ
 ਉਪਰਸੇ ਮੇਲ ਲੇਨਾ ਦਗਾਇਓ ਨਹੀ
 ਗਾਇਓ. ਦੇ. ਕਹੇ ਯ. ਗੁਨ ਗੋਬਿੰ
 ਗਾਰਉ. ਗੁ. ਗਰਬੋਗੇ ਯ. ਮਾਇ
 ਆਮਤ ਕਹਾਂ ਲੋ ਗਾਰਉ
 ਗਾਠੜੀਓ. ਦੇ. ਮਾਰਵਾੜੀ. ਗਾਠ
 ਝੀਮੇਂ ਵਾ ਗਾਂਠ ਮੇਂ ਯ. ਜਾਕੋ ਲਹਟੇ
 ਮਹਾਰਾਜਰੀ ਗਾਠੜੀਓ
 ਗਾਇਆ. ਦੇ. ਕਹਿਆ ਯ. ਸਹਜੇ
 ਗਾਇਆ ਬਾਇ ਪਵੇ ਬਿਨ ਸਹਜੇ ਕ

ਬਨੀ ਬਾਦ

ਗਾਰਿਆਂ० ਗੁ. ਮਿਲਾਇਆ ਯ.
 ਪਸ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਗਾਰਿਆ
 ਗਾਰੀਆਂ० ਦੇ. ਪੁ. ਗਾਲੀਆਂ ਜੈ
 ਸੇ ਗਾਰੀਆ ਦੇ ਦੇ ਲੋਕ, ਗੁ. ਮਿ
 ਲਾਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ

ਗਾਈ० ਦੇ. ਗਉਓਂ ਕੇ ਯ. ਗਾਈਪੁ
 ਤਰਾ, ਗਾਇਨ ਕਰੀ ਯ. ਨਹ ਕੀਰ
 ਤਿ ਪੁਰ ਗਾਈ- ਨਹੀਂ ਜਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਕਾ ਕਥਨ ਕੀਆ ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਜਸ ਕ
 ਬਹੁਨ ਗਾਈ- ਗਾਇਆ ਗਤ ਸੰਸ
 ਗਾਇ० ਦੇ. ਗਉ ਯ. ਅਬ [ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ
 ਕੀ ਵਾਰਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ, ਗਾਇਨ ਕ
 ਰਕੇ ਯ. ਨਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰਨ
 ਮੈ, ਜਗਾਹ ਯ. ਤੁਝੇ ਕਿਨ ਫੁਰਮਾਈ
 ਗਾਇ- ਮਕਾ ਹਜ ਕਰਨੇ ਕੀ ਜਗਾਹ
 ਪੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਸਨੇ ਬਤਾਈ ਹੈ ਗਾਹ
 ਗਾਲਾਇ० ਪੰ. ਪੁ. ਬੋਲ ਯ. ਇਕ [ਫਾ.
 ਫਿਕਾਨਾ ਗਾਲਾਇ

ਗ੍ਰਾਸ० ਸੰ. ਭੋਜਨ ਕੀ ਬਰਕੀ
 ਗਾਵਸੀ० ਗੁ. ਗਾਇਲੇਵਾ
 ਗਾਵਸ० ਦੇ. ਗਾਇਨ ਕਰਤੇ ਯ. ਜੈ

ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਤਕ
 ਉ ਕਬਹੂਨ ਗਾਵਸਰੇ ਕਰਕਰਦਮ
 ਗਾਹੇ० ਫਾ. ਕਬੀ ਯ. ਗਾਹੇਨ ਨੇਕੀ
 ਗਾਹ० ਗੁ. ਦਬਾਇਕੇ ਯ. ਤਸਕਰ
 ਬੈਸਹਿ ਗਾਹ- ਧਰਤੀ ਅੰਤਹ ਕਰ
 ਟਾਸਾਧ ਸੰਤੋਖਾਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਗੁਣੇ ਕੀ
 ਬੀ. ਫਿਸਨਾਦਿ ਮੰਦ ਸੁਭਾਵ ਤਿਸਕੇ
 ਦਬਾਇਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਹੈ, ਜਗਾ ਫਾ.
 ਗਾਹ० ਗੁ. ਗਾਵਤੇ ਹੈ ਯ. ਹਰਿ ਕੇ
 ਰੰਗ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹ

ਗ੍ਰਾਹ० ਸੰ. ਮਕਰਮਛ. ਸੰਸਾਰ ਇਸ
 ਜੀਵਕਾ ਮੁਖ ਬਡਾ ਲੰਬਾ ਹੋਤ ਹੈ
 ਗੰਗਾ ਜੀਕਾ ਬਾਹਨ ਹੈ। ਇਸੀ ਨੇ ਗਜ
 ਕੋ ਪਕੜਾਥਾ ਯ. ਗਜ ਗ੍ਰਾਹਤੇ ਛੂਟਾ
 ਗਾਛਹੁ० ਦੇ. ਜਾਵੇ ਹਮਾਰੇ ਸਮੀਪ
 ਤੇ ਯ. ਗਾਛਹੁ ਪੜੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰ
 ਗਾਵਹੀ० ਗੁ. ਗਾਯਨ ਕਰੇ ਹੈ ਯ.
 ਮਿਲ ਸੰਗਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ
 ਗਾਹਕ० ਦੇ. ਖਰੀਦਾਰ. ਖਰੀਦਨੇ
 ਵਾਲਾ ਯ. ਗੁਣਕਾ ਗਾਹਕ ਜੇ ਮਿ
 ਲੇ. ਗਾਹਕ ਸੰ.

ਗਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੬॥ ਗਾਵੇਪੈਂ ਗੀਧ

ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਸੁੰਦਰ ਗਾਯਨ

ਗਾ॥੬॥ ਭਵਿਖਤਕਾਲੇ ਯ॥ ਜੀਅ

ਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾ

ਗਾਂਗਾ॥ ਸੰ॥ ਗੰਗਾਜਲ ਜੈਸੇ ਗਾਂਗੀ

ਗਾਰਗੀ॥ ਸੰ॥ ਬ੍ਰਮਹਾ ਬਾਗੀ ਮਨੋਹ

ਨਣ ਅਵਧੂਤਣੀ ਇਸ਼ੀ ਜੋ ਜਨ ਗੰ

ਕਕੀ ਸਭ ਮੇਂ ਸਾਸੁ ਰਬ ਸਮੇ ਬੈਠ

ਤੀਥੀ ਇਸ ਸਮੇਕੇ ਇਸ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੋਨਾ

ਪਸੰਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਪਰੰਤੂ ਪੂਰਣ ਵਿਦਾ

ਨ ਜਿਸ ਹਾਲ ਮੇਂ ਬਿਚਰੇ ਸਭ ਮੇਂ ਲਿ

ਗਾਛੇ॥੬॥ ਜਾਵੇਪੈਂ ਭਾ॥ ਆਵਨ ਚਹੀਏ

ਵਸੇ ਚਲ ਰੂਪ ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਯ॥ ਜੋ ਵਿਸੇ

ਗਾਜੇ॥ ਬੋਲੇ ॥ ਜੋ ਗਾਛੇ

ਗਾਜ॥ ਗੁ॥ ਪ੍ਰਗਟ

ਗਾਜੇ॥੬॥ ਬੋਲੇ ਯ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ

ਗਾਜੀ॥ ਯਵ॥ ਬਹਾਦਰ, ਦੇ॥ ਮਾਂਗਲੇਵਾ

ਗਾਹਜ॥ ਗੁ॥ ਗਾਵਣ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ॥ ਲਾ

ਯ॥ ਏਕ ਮਹਲ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛ ਗਾਹ

ਜ ਏਕ ਮਹਲ ਕਛੁ ਨ ਲੇਤਾ ॥ ਪੁਨ

ਗਾਹਜ ਲਾਇਓ-ਗਾਵਣ ਕਰਲੀ

ਆ, ਗਾਵਣ ਕਰਲਈ ਯ॥ ਸੰਚ ਬਿ

ਖਯਾਲੇ ਗਾਹਜ ਕੀਨੀ ॥ ਗਾਟ

ਗਾਟ॥ ਗੁ॥ ਸ਼ਾਦਵੰਤ ਯ॥ ਰਸ ਹਰਿ

ਗਾਂਡ॥੬॥ ਜੁਤੀ ਗੱਠੇ ਬਿਨਾ ਯ॥ ਹਉ

ਬਿਨ ਗਾਂਡੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ

ਗਾਂਠੀ॥ ਗੁ॥ ਗੰਢਾਂ ਯ॥ ਗਾਂਠੀ ਭਿਨ

ਭਿਨ ਭਿਨ ਭਿਨ ਤਣੀਏ

ਗਾਠੇ॥੬॥ ਚਿਦ ਜੜ ਗੰਥ ਯ॥ ਭੈ

ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੂਟੀ ਗਾਠੇ-ਜਬ ਵਿ

ਵੇਕਸੇ ਚੇਤਨ ਜੜਕਾ ਅਭੇਟ ਮਾ

ਨਨ ਦੂਰ ਹੁਆ ਤਬ ਤੇ ਕੁਮ ਭੈ ਭਾ

ਗਾਡੂ॥੬॥ ਮਿਲਾਕੇ ਯ॥ ॥ ਗਗਾਏ

ਗਰੜਾ ਖਾਣਾ ਦਾਪਿ ਸੋ ਗਾਡੂ

ਗਾਡੀ॥੬॥ ਗੱਡੀ॥ ਸਕੜੀ ਯ॥ ਧੂੜ

ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਲਤੀ, ਦਬਾਈ ਯ॥

ਦੇਕਰ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ

ਗਾਡੇ॥੬॥ ਗੱਡੇ॥ ਸਕੜੇ ਯ॥ ਗਾਡੇ

ਲਾਏ ਛਾਰ-ਗਾਡੇ ਲੱਦੇ ਹੈਂ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਭ

ਵ ਅੰਤ ਹਕਰਣ ਭਰੇ ਹੈਂ ਨਿਖਿਧ

ਗਾਂਡੇ॥੬॥ ਪੁ॥ ਗੰਨਾ ਯ॥ ਰ ॥ ਕਾਮੇਂ ਮੇਂ

ਸਕੇ ਗਾਂਡੇ ਚੁਸੀਏ

ਗਾਠੇ० ਦੇ० ਪੰ० ਦੇਹਰੂਪ ਗਾਠਾ ਯ० ਧੁ
ਰਤੂਟੀ ਗਾਠੇ ਸਿਰਭਾਰ-ਜਬ ਦੇ
ਹਗਠੇਕੀ ਪਾਣ ਰੂਪੀ ਧੁਰਟੂਟ
ਗਈ ਤਬ ਦੇਹ ਗਾਠਾ ਸਿਰਪਰਨੇ
ਅਰਥਾਤ ਮਰਜਾਵੇ ਹੈ

ਗਾਢੇ० ਸੰ० ਵਿੜ ਜੈਸੇ ਗਾਢੇ ਗਢਨ
ਕੇ ਤੇੜਨਹਾਰ-ਵਿਢ ਗੜੇ ਕੇ ਤੇੜ
ਨੇਵਾਲੇ, ਗੀਢੇ ਯ० ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢ
ਗਾਵਣਾ० ਦੇ० ਜਪਨ ਤੇੜੇ ਗਾਢੇ
ਨਮੋਂ ਕੋ ਯ० ਰੈਣ ਦਿਨ ਸਪੁਭਾਤਤੂ
ਗਾਇਣ० ਗੁ० ਗਾਵ ਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ
ਏਵਾਲੇ ਗਾਵਈਏ ਯ० ਕਬਕੋਉਮੇ
ਲੇਪੰਜ ਸਤੁ ਗਾਇਣ, ਗਾਵਨਹੇਤ
ਯ० ਸੰਗਤ ਸਾਧਮੇਲ ਹਰਿਗਾਇਣ

ਗਾਤੇ० ਗੁ० ਮੁਕਤੀ ਗਾਤਿ ਯ० ਕਰੇਹ
ਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ਪੁਨਾ ਹਰਿਏਕ ਸਤੇ
ਗਾਤੀ० ਗੁ० ਮੁਕਤੀ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ
ਗਾਤ० ਦੇ० ਦੇਹ ਯ० ਬਿਨਸ ਜੈਪੈ ਤੇਰੇ
ਗਾਤ, ਇੰਦ੍ਰਯ ਗਾਤ ਸੰ० ਦੇ० ਪੁ०
ਗਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕੋਨ ਗਾਤ ਹੈ

ਗਾਵਤੁ० ਦੇ० ਗਾਵਤੇ ਯ० ਗਾਵਤੇ ਉਪ
ਰੇ

ਗਾਵੀਤਾ० ਗੁ० ਗਾਵਤੇ ਪੈਂ ਜੈਸੇ ਨਨ
ਕ ਹਰਿ ਰਸ ਗਾਵੀਤਾ

ਗਾਥਾ० ਸੰ० ਕਥਾ ਯ० ਗਾਥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੋ
ਪਾਲਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ० ਕ
ਥੀ ਕਥਨ ਯੋਗਮ ਗੋਪਾਲਕੀ ਕਥਾ
ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੈ ਜੋ ਮਥੰ ਮਥਨ ਭਾ
ਵ ਬਿਚਾਰਨੇ ਸੇ ਮਾਨਕੋ ਮਲਨੇਵਾ
ਲੀਪੈ, ਤੀਨ ਖਟਨੋ ਆਦਿ ਤੁਕਾਂ
ਵਾਲੇ ਛੰਦ ਜਿਨਕਾ ਨਾਮ ਲੋਕ ਬਿ
ਸਨ ਪਦੇ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਸਹੀ ਨਾਮ ਬਿ
ਖਮ ਪਦੇ ਹੈਂ ਸੀਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਿੰਗਲੋਂ
ਮੇਂ ਬਿਖਮ ਪਦ ਅਰਥਾਤ ਤੀਨ ਖ
ਟ ਆਦਿ ਤੁਕਾਂ ਵਾਲੇ ਛੰਦ ਗਾਥ
ਨਾਮ ਸੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ॥

ਗਾਥਾ० ਗੁ० ਪਦਾਰਥ ਯ० ਮਹਾਰਾ
ਜਰੇ ਗਾਥਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਰਚੇ ਪਦਾ
ਰਥਾ ਗਾਥਕਾ ਮੂਲ ਗ੍ਰੰਥਿਤ ਹੈ ਗੁ
ਥਿਤ ਗ੍ਰੰਥਨ ਕੀਏ ਅਰਥਾਤ ਰਚੇ
ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਜੀਵ ਉਨਹੀਕੇ ਸਾਥ
ਲੇਭੀ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ, ਕਥਾ

ਗਾਥਾ० ਸੰ० ਜਲਕੀ ਥਾਹ ਜਿਸਸੇ ਬਿ

ਰੂਪ ਅਗਾਧ ਹੈ, ਬਿਸਮਿਤ ਕਾਪਿ
 ਗਾਵਾਧਾ॥ ਗੁ॥ ਗਾਵੇਪੈ॥ ਗੁ॥ ਗਮਿ॥ ਤਾ
 ਗਾਨ॥ ਸੀ॥ ਗਾਵਨਾ॥ ਲਿਖੇ॥ ਹਰਿਗਾਵਾ
 ਗਾਵਨ॥ ਗੁ॥ ਗਾਵੇਪੈ॥ ਗਾਵਨ॥ ਰੂਪ॥ ਧਾ
 ਗਾਮਨੀ॥ ਗੁ॥ ਜਨੇਵਾਲੀ॥ ਮਾ॥ ਜੇ
 ਯਾ॥ ਨਹ॥ ਸੰਗ॥ ਗਾਮਨੀ
 ਗਾਰਬ॥ ਦੇ॥ ਬਰੁਆਈ, ਅਭਿਮਾਨ
 ਯ॥ ਗਾਰਬ॥ ਅੰਦਿਆ॥ ਪੁਨਾ॥ ਕਾਇ
 ਤੁਗਾਰਬ॥ ਹੀ॥ ਫੀ॥ ਐ॥ ਕਿ॥ ਉ॥ ਧਨਾ॥ ਦਿ॥ ਕੋ॥
 ਕੇ॥ ਅ॥ ਹੀ॥ ਕਾਰ॥ ਮੇ॥ ਬਿ॥ ਚਰੀ॥ ਏ॥ ਪੁਨਾ
 ਚਾਕਰ॥ ਲਗੇ॥ ਚਾਕਰੀ॥ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਰ
 ਬਵਾਦ॥ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਕੇ॥ ਬਚਨ॥ ਕ
 ਗਾਮ॥ ਗੁ॥ ਗਾਵਣਾ॥ ਯ॥ ਕਾਮਧੇ॥ ਹੈ
 ਨ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਗੁਣ॥ ਗਾਮ
 ਗਾਮੀ॥ ਸੀ॥ ਗਾਮਨ॥ ਕਰਨੇ॥ ਵਾਲ॥ ਯ॥
 ਸਹਸ॥ ਭੁਗ॥ ਗਾਮੀ॥ ਪੁਨਾ॥ ਸੁਖ॥ ਹ
 ਗਾਮੀ॥ ਸਦਾ॥ ਅਨੀ॥ ਦਮੇ॥ ਬਿ॥ ਚਰਨੇ
 ਗਾਰਾ॥ ਦੇ॥ ਗਾਲ॥ ਯ॥ ਮੁਖਤੇ॥ ਵਾਲਾ
 ਸੁਨ॥ ਕਰ॥ ਗਾਰਾ॥ ਪੰ॥ ਚਿ॥ ਕੜ॥ ਯ॥ ਰ
 ਕਤ॥ ਬੁੰ॥ ਵਕਾ॥ ਗਾਰਾ
 ਗਾਰ॥ ਦੇ॥ ਗੜਾ॥ ਅਰਬਤ॥ ਅਭਿਮਾ

ਨਰੂਪ॥ ਗੜਾ॥ ਯ॥ ਬਿਖਮ॥ ਗਾਰ॥ ਤੇਰੇ
 ਫਾ॥ ਵਾਲਾ॥ ਯ॥ ਪਰਵਦ॥ ਗਾਰ॥ ਪਾ
 ਲਨ॥ ਕਰਨੇ॥ ਵਾਲਾ
 ਗਾਰੀ॥ ਦੇ॥ ਗਾਲੀ॥ ਰੂਪ॥ ਕਲੰਕ॥ ਯ॥
 ਤਿਸਕੈ॥ ਕੁਲ॥ ਲਾਗੀ॥ ਗਾਰੀ
 ਗਾਰੂਰ॥ ਦੇ॥ ਪੁ॥ ਭੇਰੁ॥ ਅਵਿ॥ ਯ॥ ਗਾ
 ਰੂਲੇ॥ ਕਾਮਧੇਨ॥ ਕਰ॥ ਪੁਜੀ, ਪੰਨੀ
 ਘਾਸ॥ ਜੈਸੇ॥ ਗਾਰੂਰ॥ ਤੰਤਨ॥ ਬਜੇ॥ ਰਬ
 ਗਾਵਰ॥ ਗੁ॥ ਗਾਵਾਰ॥ ਯ॥ ਉਰਬ॥ ਬ
 ਰਹਿ॥ ਓਰੇ॥ ਬਾਵਰ॥ ਗਾਵਰ
 ਗਾਰਗਰ॥ ਦੇ॥ ਘੜਾ॥ ਯ॥ ਨਿਤ॥ ਉਰੇ॥ ਕੋ
 ਰੀ॥ ਗਾਰਗਰ॥ ਆਲੈ, ਪਿਤਲ॥ ਕਾ॥ ਘਟ,
 ਗਾਵਨ॥ ਹਾਰੇ॥ ਦੇ॥ ਗਾ॥ ਗਾਰਗਰੀ॥ ਸੀ॥
 ਵਨੇ॥ ਵਾਲੇ॥ ਕਥਾ॥ ਕਰ॥ ਲੋਕੋ॥ ਕੋ॥ ਪਰਬੇ
 ਧਨ॥ ਵਾਲੇ॥ ਪੀ॥ ਰਿਤ॥ ਯ॥ ਗਾਵਨ॥ ਹਾਰੀ
 ਗਾਲ॥ ਪੰ॥ ਬਾਤੁ॥ ਯ॥ ਗਾ॥ ਗਾਵੇਗੀ
 ਲ॥ ਗਲੇਈ, ਗਾਲ॥ ਕਰ॥ ਯ॥ ਹਿ॥ ਤੁ
 ਵੇ॥ ਗਾਲ॥ ਗਾਲ॥ ਤਨ॥ ਛੀਜੇ॥ ਹਿਮਾਲੇ॥ ਮੇਂ
 ਗਾਲ॥ ਗਾਲ॥ ਕਰ॥ ਦੇ॥ ਹਕਾ॥ ਨਾਸ॥ ਕਰੇ,
 ਗਾਲੀ॥ ਯ॥ ਜੇ॥ ਬੇ॥ ਮੁਖ॥ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਤੇ॥ ਪਿ
 ਆਰੇ॥ ਤਿਨ॥ ਕੁਲ॥ ਲਾਗੇ॥ ਗਾਲ

<p>ਗਾਲੀ० ਦੇ० ਬਾਤਾਂ ਯਸੇ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆ, ਪੁਨਾ ਗਾਲੀ ਹਰਨੀ ਹਨਹੇ ਇ। ਪੁਨਾ ਨਨਕ ਗਾਲੀ ਰੂੜੀਆ ਬਾਬ ਪਰੀਤ ਕਰੇਇ, ਪੰ० ਗਾਲਾਂ ਜੈਸੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ਗਾਲੀ ਅਗਲ ਮਾਲਤੁਮ ਪਾਸਾ ਹਮ ਗਾਲੀ ਨਹੇ ਨਸੇ ਦੇ ਨੇਮਾ ਹਨਿ ਰਾਸਾ ॥੧॥</p>	<p>ਗਾਵੇ० ਦੇ० ਗਾਯਨ ਕਰੇ, ਕਹੇ ਯ० ਗ ਵੇਕੋ ਤਾਣ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਤਾਣ ਗਾਣਵੇ० ਗੁ० ਗਿਣਤੀ ਕੇ ਯ० ਜੇਦਿ ਗਾਰਵ० ਗੁ० ਗੋਰਵ [ਹਲਧੇ ਗਾਣਵੇ</p>
<p>ਗਾਫਲ० ਅ० ਬੇਖਬਰ० ਅਸਾਵ ਧਨ ਯ० ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ਗਾਠਲੀ० ਗੁ० ਦੇਹਸੇ ਪਾਣੇਂ ਕੀ ਗਾਠ ਯ० ਅਜਕਾਲ ਖਲੇ ਤੇਰੀ ਗਾਠਲੀ ਗਾਠਨ ਪੋਲ० ਵ० ਗਾਠੜੀ ਨਾ ਪੋਲ ਭਾਵ ਮੁਖਸੇ ਕਾਹੂ ਅਨਧਿਕਾਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਤ ਕਰ ਯ० ਕਬੀਰ ਗਾਠ</p>	<p>ਯ० ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵ ਦਿਜਹ० ਧਨਸੇ ਕਿਆ ਬਡਾਈ ਦੇ ਨੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ, ਗੋਰਵ ਸੀ, ਅਭਿਮਾਨ ਸੇਯ० ਗਾਰਬ ਲਾਇਆ ਜਾਹ ਗਾੜਾ० ਦੇ० ਸਘਨਾ० ਵਿਫ ਯ० ਤਲ ਗਾਖੜੀ० ਦੇ० ਕਰਨ [ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰ</p>
<p>ਗਾਵਾ० ਦੇ० ਗਾਯਨ ਕਰੇ ਯ० [ਨ ਪੋਲ ਤਦਹੀ ਗਾਵਾ ਪੁਨਾ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤ ਬ ਗਾਵਾ, ਗਾਮ ਮੇਂ ਯ० ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉਧਰ ਮਹਤਾ - ਈਹ ਆ ਕਾ ਮੇਂ ਅਰਬ ਪੈ ਗਾਵ ਗਾਮ ਮੇਂ ਯ० ਬਿ ਖੇਬਿਆਧ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸ० ਬਿ ਖੇਰੁਪ ਅਹੇੜੀ ਕੇ ਗਾਮ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਹੈ</p>	<p>ਐਖੀ ਯ० ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰਾ ਪੁ ਨਾ ਬਿਛੋਹੇ ਜੀਬੂਰ ਖਵੇਨ ਵੰਦਨ ਗਾ ਗਾਰੜ० ਗੁ० ਸਰਪਕੀ ਬਿਖ [ਖੜੇ ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਗਾਰੜ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਮ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰਬਾਤ ਅਗਯਾਨ ਬਿਖ ਨਾਸ ਕਉ ਪਦੇਸ ਯ० ਝਾੜੈ ਗਾਰੜ ਤੁ ਮ ਸੁਨੇ ਹਰਿ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹ ਗਾਰੜੀ० ਦੇ० ਗਾਰੜ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਨੇ ਵਾਲਾ ਯ० ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੀਰੀ ਮੰ ਤ੍ਰੈ ਗਾਰੜੀ ਨਿਵਾਰੀ० ਜੈਸੇ ਦਸਨ ਕਾਟਨੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਭੁਯੀਰੀ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ</p>

ਜਿਸਕੀ ਬਿਖਕੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਗਾਰੂ ਨਿ
 ਗਾਰੂ ੦ ਪੰ. ਛੋਟੇ ਗ [ਵਾਰ ਦੇ ਤਾਹੈ]
 ਤੇ ਕਾਨਾਮ ਲਹੈ ਰਕੇ ਸਮੀਪ ਗਡੀ
 ਰਾਕਹ ਤੇ ਹੈ। ਗਡੀ ਰੇਸੇ ਗਡੀ ਰੜਹੈ
 ਗਾਰੂ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ। ਜਿਸਕਾ ਅਰਥ
 ਰਬ ਮੰਤ੍ਰੇ ਲੀ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲਾ
 ਲਕਵਾਈਕਾ ਅਰਥ ਸੁਰਖ ਦੁਸਾ
 ਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਕਰੇ ਤੋਂ ਗਾਰੂ ਨਾਮ ਭੇਰੁਕਾ
 ਹੈ। ਗਾਰੂ ਭੇਰੁਕੀ ਪਸਮ ਸੇ ਬਨੇ
 ਸੁਰਖ ਰੰਗਕੇ ਦੁਸਾਲੇ ਕਾਨਾਮ ਗਾ
 ਰੂ ਹੈ ਯ. ਕਹਾਸੁ ਤੇ ਗ ਬੰਦ ਗਾਰੂ
 ਰੁਕਹਾ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ

ਗਿ

ਗਿਆ ੦ ਦੇ. ਪਹੁਚਿਆ
 ਗਿਝਾਇਆ ੦ ਪੰ. ਹਿਲਾਇਆ ਯ.
 ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਸੰਗ ਗਿਝਾਇ
 ਗਿਰਾਇ ੦ ਦੇ. ਤਲੇ ਫੈਂਕ. ਨੀਚੇ ਗੇਰੇ [ਆ]
 ਗਿਰਾਸ ੦ ਗੁ. ਗਾਸ ਯ. ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ
 ਗਿਆਸ ੦ ਗੁ. ਏਕਦ [ਕੇ ਦੋ ਤੇ ਰੁਕਰ]
 ਸੀ ਯ. ਬਹਮਣ ਗਿਆਸ ਕਰੇ ਚੋਈ

ਸਾ। ਗਿਆਰਸ ਦੇ.

ਗਿਰਹੀ ੦ ਗੁ. ਗਿਰਵਾਲੇ ਕਾ ਯ. ਗਿ
 ਰਹੀਕਾ ਸਤ ਦਾਨ
 ਗਿਰਾਹੁ ੦ ਦੇ. ਗਿਰਾਸ ਯ. ਦੂਜੇ ਮੁਹੀ
 ਗਿਰਾਹੁ, ਗਾਰੁ ਯ. ਪਰੰਦ ਏਨ ਗਿ
 ਗਿਰਹੇ ੦ ਗੁ. ਘਰਵਾਲਾ [ਰਾਜਰ]
 ਹੀ ਯ. ਇਸ ਭੇਖੇ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੇ ਭ
 ਲਾ ਜਿਬਹੁ ਕੇ ਵਰਸਾਇ. ਅਸੇ ਸੰ
 ਨਾਸ ਸੇ ਕਹਾਸਥ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ
 ਗਿਰਹਾ ੦ ਗੁ. ਗਾਰਾ ਸਾਥ ਯ. ਗਿਰ
 ਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲ ਧਨ, ਵਾ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਾ
 ਥਕਾ ਮਾਲ ਧਨ। ਗਿਰ ਪਰਬਤ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹੈ ਬੰਜੁ ਸੇ ਤਿਨ ਕੇ ਹਨ ਨ ਕਰਨੇ
 ਸੇ ਗਿਰਹਾ ਨਾਮ ਇੰਦ੍ਰ ਕਾ ਹੈ
 ਗਿਰਹੁ ੦ ਪੰ. ਗਾਰ ਯ. ਮੋਹ ਮਗਨ
 ਲਪਟੇ ਭੁਮ ਗਿਰਹੁ, ਗਿਰਸੁ ਕੇ
 ਯ. ਵਿਚੇ ਗਿਰਹੁ ਉਦਾਸ
 ਗਿਰਫਤਹੁ ੦ ਫਾ. ਪਕੜੇ ਹੈ ਯ. ਮਮਸ
 ਰਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹੁ
 ਗਿਰਥਕਰ ੦ ਗੁ. ਘਰ ਐ ਘਰ
 ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਸਨੇਹ ਕੇ ਧਿਕਾਰ ਹੈ ਯ.

ਧਿਗ ਸਨੇਹ ਗਿਹਾਰ ਬਕਹ
 ਗਿਰਹੀਕਾ० ਗੁ॥ ਗਿਸਤੀਕੀ ਚੁਲੀ
 ਯ॥ ਗਿਰਹੀਕਾ ਸਤ ਦਾਨ
 ਗਿਆਤਾ० ਦੇ॥ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ਯ॥
 ਕਿਆ ਜਲ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ਗੁ
 ਗਿਆਤਾ० ਦੇ॥ ਸਮਝ, ਸੰ॥ ਜਾ ਤਾ ਸੰ॥
 ਗਿਰੀਤ० ਗੁ॥ ਗਿਰਕੇ ਟੀਹੁਈ ਵਸਤੁ
 ਪਰਬਤ ਸੇ ਯ॥ ਗਿਰੀਤ ਗਿਰੀ ਪਤਿਤ
 ਪਾਤਲੀ॥ ਗਿਰਕੇ ਪਰਬਤ ਸੇ ਜੇਕਰ
 ਪੜੇ ਪਾਤਾਲ ਮੇਂ ਤਬ ਭੀ ਵੇਸੀ ਚਿਤਾ
 ਗਿਰਸਤ० ਗੁ॥ ਗੁਸਿਆ ਹੂਆ ਨਹੀਂ
 ਯ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤ ਕੁਮਤ ਪੈ ਪ੍ਰਾ
 ਟੀ ਪੁਨਾ ਜਿਉ ਗਿਰਸਤ ਬਿਖਈਧੀ
 ਗਿਰਦ० ਗੁ॥ ਗੇਦ॥ ਖੁੰਦੇ॥ ਫਿਰੁ ਸੇ ਯ॥ ਧ
 ਜਮਨ ਕੇ ਕੂਲ ਖੇਲ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨ ਗਿ
 ਗਿਧਾ० ਪੰ॥ ਗਿਧਿਆ॥ ਹਿ॥ ਦਜੀ
 ਲਾ ਜੈਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਗਿ
 ਧ, ਹਾਥੋਂ ਕੀ ਤਾੜੀ ਬਜਾਵਨੀ
 ਗਿਨ० ਦੇ॥ ਗਿਨਤੀ ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਬਿ
 ਰਾਹ ਜੈਸੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੀ ਗਿਨ
 ਹਰੇ ਇਕ ਤਿਲ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ

ਗਿਆਨ० ਦੇ॥ ਜਾਨਨਾ ਸੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰਕਾ ਪੈ ਏਕ ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਕ ਦੂਸ
 ਰਾ ਸਵਿਕਲ ਪਕ, ਕੁਛ ਪੈ ਅੰਸਾ
 ਵਸਤ ਕੇ ਸੁਰੂਪ ਮਾੜਕਾ ਗਿਆਨ।
 ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਕ ਪੈ ਵਸਤ ਕੇ ਗੁਣ
 ਕਾ ਕ੍ਰਿਯਾ ਦਿਕੋਂ ਕਾ ਗੁਣ ਸਵਿਕਲ
 ਪਕ ਪੈ ਸੋ ਸਵਿਕਲ ਪਸੰਸ ਯ ਬਿਪ
 ਰਜੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਸਾਵਿਸ਼ਮ ਨਿਸਚਯ
 ਉਹ ਅਨਧਮ ਵਸਾਯ ਅਨੁਭਵ
 ਦਿ ਭੇਦੋਂ ਸੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹੈ,
 ਗੁਣ ਸੰ॥ ਯ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੁ
 ਚ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ

ਗਿਆਨੀ० ਦੇ॥ ਗੁਣ ਵਾਲਾ, ਤੜ
 ਗੁਣ ਵਾਲਾ ਯ॥ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ
 ਗਿਰੀਵਾਨ० ਦੇ॥ ਕੁੜ ਕੇ ਵਿਓ ਸੋਊ
 ਤੇ ਕੇ ਗਲਾਵੇ ਮੇਂ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਸੇ
 ਅਹੰਕਾਰ ਛੇਡ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਹੋ ਕੇ ਯ॥
 ਆਪਨੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮੇਂ ਸਿਰ ਨੀ
 ਗਿਆਨਮੰਜਨ० ਦੇ॥ ਵਾ ਕਰ ਦੇਖ
 ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸੁਰਮਾ ਯ॥ ਗਿ
 ਆਨਮੰਜਨ ਗੁਰ ਦੀਆ ਪੁਨਾ

<p>ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਭੈ ਭੰਜਨ ਗਿਰੰ ਗੁ. ਪਰਬਤ ਸੇ ਯ. ਗਿਰੰਤ ਗਿਰ ਪਤਿਤ ਪਤਾਲੀ ਗਿਰੀ. ਚੇ. ਪਰਬਤ ਯ. ਕਈ ਕਿੰਟ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸਵਰਣ ਬੀਵੇ. ਕਈ ਕੋੜ ਪਰਬਤ ਸੁਮੇਰ ਸੁਵਰਣ ਕੇਰੇ ਵੇਪੈ. ਯਹ ਬਚਨ ਕਲਪ ਭੇਦ ਸੇ ਵਾ ਪਾਤਿਭਾਸਕ ਸਿਸਿਕੇ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਸੇ ਸਾਰ ਥਕ ਹੈ ਗਿਰਿ ਮੇਰੁ. ਵਾ. ਪਰਬਤ ਸੁਮੇਰ ਗਿਰਧਰ. ਸੰ. ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਬ ਤ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯ. ਮੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਿਰਧਰ ਨਾਗਰ ਗਿਰੰਬਾਰੀ. ਵਾ. ਪਰਬਤੋਂ ਅੰਜਨੁ ਵੇਂਕੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਯ. ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਬਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਬੀਅ. ਜਿਨਕੀ ਪਰਬਤੋਂ ਸਮੁਦ੍ਰੇ ਭਾਵ ਜਲੇ ਬਲੇ ਮੇਂ ਬਡੀ ਸਾਹਬੀ ਬੀ ਵਹੁ ਸਭੀ ਸੁਪਨ ਹੋਗਏ। ਵਾ ਬਡੇ ਬੋਝ ਵਾਲੀ ਅਰਥਾਤ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਜਿਨਕੀ ਪਾਤਸਾਹਤ ਬੀ</p>	<p>ਸੇ ਸਭ ਸੁਪਨ ਹੋਗਏ, ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਗਿਰਵਰ. ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਬਤ ਫਾ. ਯ. ਜੋ ਤੁਮ ਗਿਰਵਰ ਤੋਂ ਹਮ ਮੇਰਾ ਗਿਲੀ. ਦੇ. ਭਿਜੀ ਹੁਈ. ਨਮਦਾਰ ਯ. ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੀ ਭਉਦੀ ਭ ਵ ਭਵ ਆਹ. ਜੋ ਗਿਲੀ ਗੁੜਕੀ ਰੋ ਡੀ. ਕੰਕਰੀ ਪੈ ਉਸ ਪੇ ਮੱਖੀ ਬਰੰ ਬਾਰ ਫਿਰਕੇ ਆਇ ਬੈਰੇ ਹੈ। ਅਰ ਜੋ ਬੈਰਤੀ ਹੈ ਸੇ ਪੰਖ ਬੀਚ ਧਸ ਜਾ ਨੇ ਸੇ ਫਸ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜੋ ਜਨ ਸੁੰਦ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਰਮਤ ਕਾਰ ਦੇਖ। ਵਿ ਖਯੋਂ ਮੇਂ ਫਸੇਂਗੇ। ਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉ ਨਕੇ ਪੇਮ ਸੇ ਜਨਮ ਧਾਰੇਂਗੇ। ਉਥਰੇਂ ਗੇ ਤਬ ਜਬ ਉਪਦੇਸ ਲੇ ਬਿਰਕੁ ਹੋਵੇਂਗੇ, ਨਿਗਲੀ ਜੈਸੇ ਸਾਪਨੇ ਮੇਡਕ ਗਿਲੀ, ਮਟੀਕਾ ਜੈਸੇ ਗਿ ਗਿਲ. ਸੰ. ਨਿਗਲ [ਲੀ ਬਰਤਨ ਗਿਰਾਵੇ. ਗੁ. ਮਿਲ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਗਿਰ. ਪੰ. ਫੇਰੀ ਲੈਕੇ ਮੁੜਤੇ ਹੁਏ ਯ. ਗਿਰ ਮੁੜ ਪੁਰਹਿਤਾਲ. ਨਿ ਤ ਸਮੇ ਫਿਰਕ ਕਰਕੇ ਤਾਲ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿ</p>
---	--

ਆਕਾਮਪੁਰਾਕਰੇਪੈਂ, ਭਿਰਾ
ਗਿੜਵੜੀ॥ ਗੁ॥ ਗਿਰੇਤੁਲਾਬ
ਡੀਉਚੀਯ॥ ਗਚਜਿਲਗਾਗਿੜਵ
ੜੀਸਖੀਏਧੋਲਹਰੀ-ਜਿਨਕੇਮਸਾ
ਲੇਦਾਰਚੂਨਲਗਾਥਾਐਸੀਪਰਬ
ਤੋਂਸਰੀਖੀਉਚੀਧੋਲਹਰੀ॥ ਹਵੇ
ਲੀਆਂਗਿਰਤੀਵੇਖੀਂ

ਗਿੜਾਗਿੜ॥ ਦੇ॥ ਦੀਨਤਕੇਬਚਨ

ਗੀ

ਗੀਓ॥ ਗੁ॥ ਗਇਓਯ॥ ਤਪਸੀਤਪਮੇ

ਗੀਅ॥ ਗੁ॥ ਗੀਤਯ॥ ਰਬੈਰਗੀਓ

ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸ

ਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੀਤ॥ ਵੇਕਪੁਰ

ਖੋਕੋ॥ ਨਾਭੀਦੇਸਸੇਉਠਬ੍ਰਾਹਮੰਧ

ਪ੍ਰਯੰਤਪਹੁਚਸਬਦਕਰਨੇਵਾਲੇ

ਨਾਦ॥ ਪ੍ਰਾਣਬ੍ਰਿਤੀਕਾ॥ ਆਨੰਦਨਹੀਂ

ਪ੍ਰਾਣਾਬੇਦਕੇਕਹੇਕਰਮਾਦਿਕੋਕੇ

ਸ੍ਵਰੂਪੋਕੋਨਾਜਾਨਨੇਸੇ॥ ਬੇਦਕਾ

ਆਨੰਦਨਹੀਂ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਗੀਅ॥ ਗੀ

ਤਕੇਖਰਜਾਦਿਸਾਤਸ੍ਵਰਤੀਨਗਾਂ

ਮਇਕੀਸਮੂਰਛਨਾਕਾਗੁਨਨਾ

ਹੋਨੇਸੇਗੀਤਭਾਵਰਾਗਕਾਅਨੰ

ਦਨਹੀਂ॥ ਯਾਹੀਤੇਅਰਥਸਹਿਤ

ਅਕਾਰਾਦਿਏਕਬਰਣਮਾਤ੍ਰਕਾ॥ ਵਾ

ਪੂਰਬਕਹੇਨਾਦਾਦਿਕੋਕੇਸ੍ਵਰੂਪੋਕੇ

ਨਜਾਨਨੇਵਤ॥ ਅਖਰਅਥਿਨਾ

ਸੀਪਰਮਾਤਮਾਕਾਗੁਰੋਕੇਉਪਦੇ

ਸਦ੍ਵਾਰਮਰਮਨਹੀਂਜਾਨਤੇ॥ ਭਾਵ

ਯਹਨਾਜੋਗਾਭੁਜਾਸੀਪੈਂਨਾਪੰਤਿ

ਤਪੈਂਨਾਗਵਈਏਪੈਂਨਾਅਤਮਦੇ

ਤਪੈਂਵਹੁਅਸਲਖਰਹੈਂ

ਗੀਤ॥ ਸੀ॥ ਗਾਯਨਯੋਗਮਪਦਯ॥

ਗਮਨਾਵਿਹੂਨਾਗਾਵੇਗੀਤ

ਗੀਤਾ॥ ਸੀ॥ ਗੁਰੁਸਿਖਮਭਾਵਕਲ

ਪਕੇ॥ ਤਿਨਕੇਪ੍ਰਸੈਤਰਰੂਪਰਚਨਾ

ਕਾਨਮਗੀਤਾਪੈ॥ ਐਸੀਰਚਨਾਗਾ

ਮਗੀਤਾਅਵਧੂਤਗੀਤਾਗੁਰਗੀ

ਤਾਭਗਵਤਗੀਤਾਆਦਿਬਹੁਤ

ਪੈ॥ ਤੋਭੀਗੀਤਪਦਕੀਬਹੁਧਾਪ

ਸਿਧੀਭਗਵਤਗੀਤਮੋਹੀਪੈ॥ ਸੇ

ਈਪ੍ਰਣਵੇਨਾਮਾਇਉਕਹੇਗੀਤ

ਇਸਪਾਠਮੇਕਹੀਪੈ॥

ਗੀਤਨਾਦ॥ ਗੁ. ਗਾਵਨ ਸੁੰਦਰ
ਪਦੇਕਾ ਯ. ਗੀਤਨਾਦ ਅਖੜੇਸੀ
ਗੀਧੇ॥ ਪੰ. ਗਿਥੇ. ਹਿਲੇ. ਪੇਮਸੇ ਗੁ
ਉਸ ਓਰ ਕੇ ਪੂਰੇ ਖਾਲ ਵਾਲੇ ਭੁਟੇ
ਯ. ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ
ਗੀਧਾ॥ ਪੰ. ਗਿਥਿਆ. ਹਿਲਿਆ
ਯ. ਗੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਣੀ
ਗੀਰ॥ ਫਾ. ਪਕੜਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਕ
ਸਨੇਸ ਦਸਤੰ ਗੀਰ, ਸੰ. ਬਾਣੀ

ਗੁ

ਗੁਆਉ॥ ਗੁ. ਕਥਨ ਯ. ਏਵੇ ਕਰੇ ਗੁ
ਆਉ. ਬਾਰਬਹੀ ਕਥਨ ਕਰੇ ਪੈਂ
ਗੁਨਾਉ॥ ਗੁ. ਗੁਣ ਯ. ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ਗੁਣੁ ਹੈ
ਗੁਜਾਰਉ॥ ਗੁ. ਨਿਵਾਜ ਪੂਰੀ ਕਰੇ
ਗੁ ਯ. ਸੁਭਹਿ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁ
ਗੁਰਪਾਰਿਓ॥ ਵ. ਗੁਰੇ ਕੇ ਜਾਹਉ
ਪਰੋਂ ਮੇਂ ਮਥਾ ਧਰਾ ਹੈ
ਗੁੰਦਿਆ॥ ਦੇ. ਬੇਸਿਤ ਹੋਏ ਯ. ਪੰ
ਕਜਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾਮਦ ਗੁੰਦਿ

ਆ ਅਪਨੀ ਸਫਾਈ ਕੇ ਅਧਿਕ
ਮਦਮੇਂ ਬੇਸਿਤ ਹੁਏ ਕਮਲ ਕੀ
ਚਮੇ ਫਸੇ ਪੈਂ ਯਹੀ ਅਨਯੋਕਿ ਸੇ
ਜੀਵੇਂ ਕੀ ਦਸਾ ਹੈ
ਗੁਣੀਆ॥ ਦੇ. ਸਤਸੰਤੋਖਾਦਿਕ
ਗੁਣੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ
ਗੁਰੀਆ॥ ਗੁ. ਬਡੀ ਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ
ਯ. ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲ
ਲਨਾ - ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਡੀ ਪੈ ਮੋਹ
ਨ ਪਿਆਰੇ ਕੀ। ਗੁਰਵੀ ਸੰ.
ਗੁਨੀਆ॥ ਗੁ. ਗੁਣ ਵਨੇ ਯ. ਸੁ
ਨਹਰੇ ਗੁਨੀਆ
ਗੁਨੀਅੇ॥ ਦੇ. ਬਿਚਾਰੀਏ ਯ. ਪਤੀ
ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ॥ ਵ. ਅੰ ਗੁਨੀਅੇ
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣੇ ਕੇ ਸਮਾਲਿਆ ਹੈ ਗੁ
ਵ ਯਾਦ ਕੀਏ ਪੈਂ ਯ. ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ
ਗੁਣੇਇ॥ ਗੁ. ਪ੍ਰੀਤ ਪੈ. ਸਾਰਿਆ
ਛਕਤੇ ਪੈਂ ਜੈਸੇ ਅਮੀਧਰ ਗੁਣੇਇ
ਗੁਸਾਈ॥ ਦੇ. ਗੋਸ਼ਾਮੀ ਗੋਸ਼ੇ ਗੁ
ਸ਼ਾਮੀ ਸੇ ਸਾਂਈ ਹੋਕਰ ਗੁਸਾਈ ਨ
ਮਬਨਾ ਹੈ ਗੋਪਦਕੇ ਅਰਥ ਬਹੁਤ

ਪੈਸਭੁ ਅਰਥੇ ਮੇਸੇ ਬਡੀ ਵਡਿਆ
 ਈ ਪਾਸਿਧ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਭੂਮੀ ਐ
 ਵੇਦ ਲੇਨੇ ਯਾਤੇ ਗੁਸਾਈ ਪਦਕਾ
 ਅਰਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਐ ਵੇਦਕਾ ਪਤੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪੈ ਅਪਨੇ ਕੋ ਬਡਾ ਕਹਨੇ
 ਵਾਸਤੇ ਸਭ ਸੇ ਪਹਲੇ ਯਹ ਨਾਮ।
 ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਮੇਂ ਜਗਤ ਗੁਰੁ ਕਹਾਵ
 ਨੇ ਵਤ ਸੰਕਰ ਮਤ ਕੇ ਦੰਡੀ ਸੰਨਾ
 ਸੀਯੋਨੇ ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਆ
 ਪੀਛੇ ਦੰਡੀਯੋਂ ਕੇ ਪੰਥੀ ਹੋਨੇ ਤੇ ਗਿ
 ਰੀ ਪੁਰੀ ਨਾਮੇਂ ਵਾਲੇ ਅਵਤੁ ਤੇਨੇ
 ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਆ ਜੀਨ
 ਕਾ ਅਬਭੀ ਗੁਸਾਈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿ
 ਧ ਪੈ ਸੰਨਾ ਸੀਯੋਂ ਸੇ ਪੀਛੇ ਬੰਗ
 ਗੀਯੋਂ ਕੇ ਬਡੇ ਆਚਾਰਯੋਂ ਨੇ ਅਪ
 ਨੇ ਮੇਂ ਥਾਪਾ। ਸਮਾ ਪਾਇ ਅਨਜਾ
 ਨੇਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਬਿਗੜ ਕੇ ਗੁਸਾਈ
 ਬਨ ਗਯਾ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਯ
 ਹ ਨਾਮ ਮਰਧਾਰੀ ਸੰਨਾ ਸੀ ਐ
 ਬਿਸ਼ੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਪ੍ਰਦਾਯ ਕੇ ਗੋਕਲੀ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੈ। ਜਿਨ ਕੋਲੋ

ਕ ਗੋਕਲੀ ਗੁਸਾਈ ਬੋਲਤੇ ਪੈਂ।
 ਮਾਰਵਾੜ ਦੇਸ ਮੇਂ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਾ ਸਾਈ
 ਬਨਨੇ ਵਤ ਸ੍ਵਾਮੀ ਬੋਲਤੇ ਪੈਂ। ਇ
 ਸਲੀਏ ਸਾਧ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ
 ਕਹਤੇ ਪੈਂ। ਸਚਾ ਗੋਸ਼ਾਮੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾ ਪੈ ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਕਹਾ
 ਪੈ। ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪ ਤੁਹਾਰੇ ਡੀ
 ਗੁਰਾਏ। ਗੁ. ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਤਾਈ ਨੇ ਗ
 ਮਸਕਾਰ ਪੈ ਯ. ਆਦਿ ਗੁਰਾਏ ਨ
 ਮਹ - ਆਦਿ ਸਭ ਸੇ ਪਹਲੇ ਪਰਮ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਤਾਈ ਨਾਮ ਸਕਾ
 ਰ ਪੈ। ਏ ਸੀਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਬਾਕਰ ਦੇ
 ਅਨੁਸਾਰ ਚੌਥੀ ਬਿਭਗਤੀ ਕਾ ਏ
 ਕ ਬਚਨ ਪੈ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਤਾਈ ਪੈ
 ਯ. ਭੈ ਭਗਵਾਨ ਏ ਨਾਮਹ - ਹੇ ਭਗ
 ਵਾਨ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਪੈ
 ਗੁਰੁਹਾਈ। ਏ. ਹ ਪਦ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ
 ਬਹੁਤੇ ਕਾ ਵਾਚਕ ਪੈ ਜੈਸੇ ਸੰਕੜੇ ਕੇ
 ਠਿਕਾਨੇ ਸਦਹਾ ਹਜਾਰ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ
 ਹਜਾਰਹਾ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂਓਂ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ
 ਗੁਰੁਹਾ ਬਨ ਤਾਸੇ ਗੁਰੁਹਾਈ ਬਨ ਗ

ਯਾਹੈ ਜਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰਗੁਰ
 ਹਾਈ ਬਡੇ ਬਹੁਤੇਗੁਰੋਂਸੇ ਵਾਸੀਸ
 ਕਿਤਮੋਂ ਹਾਪਦ ਹਨਨ ਕਰਨੇਵਾ
 ਲੇਕਾ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਬਡੇ ਰਿਖਿਮੁਨੀ
 ਓਕਾ ਬਾਚਕਪੈ ਯਾਤੇ ਤਿਨ ਰਿਖਿਮੁ
 ਨੀਓਕੇ ਹਨਨ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਰਾਖੋ
 ਕਾਨਾਮ ਗੁਰੁਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੁਹਾ ਸੇ ਗੁ
 ਰੁਹਾਈ ਬਨਾਹੈ। ਪ੍ਰਕਰਣਮੋਂ ਬਿ
 ਭੀਖਣ ਬਲਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰੁਟ
 ਕਹ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਆਦਿਕ ਰਾਖਸਭ
 ਕਤੋਂਸੇਭੀ ਆਪਕੀ ਬਡਿਆਈਨ
 ਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾਤੀ ਵਾ ਭੁਭੇਕੇ ਹਾਹਾ
 ਹੇ ਗੁਰੁਭਾਈਸੇ ਗੁਰੁਹਾਈ ਬਨ
 ਗਯਾਹੈ ਯਾਤੇ ਰਾਮਾਨੀਓਸੇ ਧਾਨੀ
 ਮੋਸੇ ਗੁਰੋਂਸੇ ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸੇਭਾ
 ਈਓਸੇਭਾ ਵਗੁਰਕੇ ਚੇਲਿਓਸੇ।
 ਕਹੀਨਹੀਂ ਜਾਤੀ ਰੰਚਕਮਾਤ੍ਰਹੇ ਪ੍ਰ
 ਮੇਸੁਰਤੇਗੀ ਬਡਿਆਈ

ਗੁਰੁਭਾਈ०ਦੇ॥ ਏਕ ਗੁਰਕੇ ਚੇਲੇ
 ਗੁਣਗਾਇ०ਦੇ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇ ਜਸ
 ਕੋ ਕਬਨਕਰਯਾ ਗੁਣਗਾਇ ਗੁ

ਟੀ ਸਮਝਾਵਣੀ

ਗੁਸਾ०ਫਾ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਯਾ ਗੁਸਾ ਮਨਨਹੀ
 ਢਾਇ॥ ਕ੍ਰੋਧਕੇ ਮਨਮੇ ਮਤਧਾਰ
 ਗੁਪਸ०ਗੁ॥ ਗੁੰਦੀਹੈਮਾ

ਟਕਰ

ਲਾ ਯਾ ਨਨਕ ਗੁਪਸ ਮਾਲ
 ਗੁਰਪਾਸੇ०ਪੰ॥ ਗੁਰੋਂਕੇ ਸਮੀਪਯਾ
 ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸਤਗੁਰਪਾਸੇ
 ਗੁਣਗਾਇ०ਸੀ॥ ਸਤਅਸੀਤੋਖਾਦਿ
 ਗੁਣਸੁਰੂਪਪ੍ਰੀਤੀ, ਗੁਣੇਕਾ ਸਮੁ
 ਹਯਾ॥ ਗੁਣਗਾਇ ਬੀਨਪਲੇਆਈ

ਗੁਣਤਾਸ०ਗੁ॥ ਗੁਣੇਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਬਿਸੇ
 ਖਯਾ॥ ਵਿਸਰਨਾਹੀ ਪੂਰਨਗੁਣਤਾ
 ਸ॥ ਹੇ ਗੁਣੇਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਰੂਪ ਪਰਸੇਬ
 ਰ, ਪੁਰਖਗੁਣੇਕਾ ਪਾਤ੍ਰ ਹੋਤਾਹੈ ਯਾ
 ਸੀਤ ਮੰਡਲ ਮਹਾਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸ, ਗੁ
 ਟਤਿਸਕੇਯਾ ਹਉਕਹਨਸਕੇ ਗੁਣ

ਗੁਰਬਿਲਾਸ०ਸੀ॥ ਗੁਰੁਹਰਿ ਤਾਸ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬਜੀਕੇ ਅੰਗੁਰੂਗੇ
 ਬਿੰਦਸਿੰਘਮਹਾਰਾਜਕੇ ਦੇਸਾਟਨ
 ਅੰਗੁਰੂਧਾਇਕੇਕੇ ਬਿਲਾਸ ਸੀਖੇਪਸੇ
 ਇਨ ਗੁਰਬਿਲਾਸੋਂਮੇਂ ਸਰਬਗੁਰੋਂਕੀ

ਕਥਾਕੇ ਬਰਨਨਹੈਂ ਮੁਖਕਰਛਰੇ
 ਗੁਰੋਂਕੀਐ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀਕੀਕ
 ਗੁਨਹ॥ ਗੁ॥ ਗੁਨਹ॥ ਦੇਖ [ਬਾਏ
 ਯ॥ ਗੁਨਹ ਉਸਕੇ ਸਕਲ ਆਟੂ
 ਗੁਨਹੀ॥ ਗੁ॥ ਗੁਨਹੋਂ ਸਾਥ ਯ॥ ਗੁ॥
 ਨਹੀ ਭੁਰਿਆ ਮੇਫਿਰ
 ਗੁਨਹ॥ ਗੁ॥ ਐ ਗੁਣੇਂ ਕੋ ਯ॥ ਗੁਨਹ
 ਬਖਸਣਹਾਰ
 ਗੁਰਾਹ॥ ਗੁ॥ ਗੁਰੋਂਕੇ ਯ॥ ਮਿਲ ਸ
 ਤਸੀਗਤਿ ਸੀਗ ਗੁਰਾਹ॥ - ਗੁਰੋਂ
 ਕੇ ਸੀਗ ਪੀਛੇ ਸਤਸੀਗ ਮੇਮਿਲੇ
 ਗੁਣਮਹ॥ ਗੁ॥ ਬਿਖੇਕਾਦਿ ਗੁਣੇਂ
 ਮੇਂ ਯ॥ ਗੁਣਮਹ ਗਿਆਨ ਪਾਪਤਰੇ
 ਗੁਰੁਵਾਹ॥ ਗੁ॥ ਵਾਹਗੁਰੂਯ॥ [ਇ
 ਨਨਕਦਾਸ ਕਹੇ ਗੁਰਵਾਹ॥ - ਆ
 ਸਾਮ: ੫ ਸ॥ ੨੧ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਯਹੀ ਉਲ
 ਵੇ ਪਾਤਵਾਲਾ ਵੇਕ ਬਨ ਮਿਲਾ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਮਹੈ ਸੀਧੇ ਵਾਲਾ
 ਭੁਟ ਬਾਣੀ ਬਿਨ ਐਰ ਕਹੀਨ
 ਗੁਰੀਤਰ॥ ਗੁ॥ ਈਰਖਾਚਿ [ਹੀ

ਤਾ ਰੂਪ ਗੁਪਤ ਅਗਨਿ ਮੇ ਯ॥ ਦੁ
 ਨੀਆ ਗੁਰੀਤਰ
 ਗੁਪਲਾਕ॥ ਗੁ॥ ਗੋਪਾਲ ਯ॥ ਰਾ
 ਮ ਗਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ॥ - ਵਾ ਗੁਪਤ
 ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਧੋਕਰ
 ਗੁਰਵਾਕ॥ ਦੇ॥ ਗੁਰੋਂਕੇ ਬਚਨ ਯ॥
 ਗੁਰਵਾਕ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਚਨਣ
 ਗੁਰੁਸਤਗੁਰਕਾ॥ [ਗੁਰਵਾਕ ਸੀ॥
 ਦੇ॥ ਬਡੇ ਸੇਸ ਗੁਰੋਂਕਾ ਯ॥ ਗੁਰੁਸ
 ਤਗੁਰਕਾ ਜੋ ਸਿਖ ਅਖਾਏ
 ਗੁਰੁਸਿਖ॥ ਦੇ॥ ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸਲੇ
 ਯ॥ ਗੁਰਸਿਖਲੇ ਮਨ ਜਿਣਤਿਆ
 ਗੁਰਮੁਖ॥ ਸੀ॥ ਗੁਰੋਂਕਾ ਮੁਖ ਯ॥ ਗੁ॥
 ਰੁਮੁਖ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ, ਗੁ॥
 ਰੋਂਕੇ ਮੁਖਕਾ ਭਾਵ ਉਪਦੇਸਕਾ ਯ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਚਲਤ - ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖ
 ਕੇ ਉਪਦੇਸਕਾ ਤਮਾਸਾਹੈ, ਗੁਰੋਂ
 ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਯ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਦੀ - ਗੁ॥
 ਰੋਂਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਨਾਦ ਹੈਂ ਤਥਾ ਵੇਦਹੈਂ,
 ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਯ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ
 ਸਲਾਹੀਏ - ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਉਪਦੇਸ

ਸੁਵਟ ਕਰਕੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ
 ਉਸਤਤੀ ਕਰੀਏ, ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ
 ਗਾਵੇ-ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਸੁਨੇ ਉਪਦੇ
 ਸਕੇ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੇ ਕਥਨ ਕਰੇ, ਪੁਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ-ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖ ਸੇ
 ਸੁਨਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਯਹ ਪਾਠ ਪੜਤਾ
 ਹੋ, ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਗੁਨ-ਗੁ
 ਰੋਂਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਦੁਆਰ ਹਰਿ ਕਾ
 ਗਮਨ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਗੁਰਮੁਖੋਂ ਨੇ ਯ. ਗੁ
 ਰਮੁਖ ਕੀ ਤੇ ਬਾਟ-ਗੁਰਮੁਖੋਂ ਨੇ ਇ
 ਕਠ ਕੀਆ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਹੀ ਜੇ ਹੋਵੇ ਮੁ
 ਖ ਸੇ ਕਹਾਵੇ ਗੁਰਮੁਖ ਅਰਥਾਤ
 ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਗੁਨੀ ਮੁਖ ਗੁ
 ਰੁ ਜਿਸ ਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਭਗਤਿ ਕਰ
 ਤਾ ਹੈ-ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਆਸਮਾ
 ਈ-ਸਰਬ ਮੇਂ ਮੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰੂਪ
 ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਮਾਇ ਰਹਾ ਹੈ, ਈਹਾਂ ਗੁ
 ਰੁਪਦੇਸੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਹੈ, ਗੁ
 ਰੁਮੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਕੇ ਤਿਸ ਉ

ਤਮ ਸੇਵਕ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ
 ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਪੰਥ ਪ੍ਰਗਟਾ-ਜਿਨ
 ਹੁਨੇ ਨਿਖਲ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ
 ਅਜਰ ਅਮਰ ਸਰੀਰ ਦਾਤਾ ਗੁਰੋਂ
 ਕੋ ਹੀ ਮੁਖ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਅਧਿਕਾਰੀ
 ਜਨੋਂ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਦਰਠਾ ਕਨ ਕੋਈ ਪਾ
 ਇ ਤਿਸ ਮੇਂ ਜਾਨੇ ਸੇ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ
 ਪਿਤਰ ਪਰੋਹਤਾ ਦਿ ਵਿਘਨ ਨਹੀ
 ਕਰ ਸਕੇ। ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਤੀ ਸਬ
 ਦ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਿ। ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾਨੇ ਕੇ ਤੀ ਸਿਸ੍ਟਿ ਅਪਨੇ ਵੇਦਾ
 ਦਿ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਉਧਾਰੀ ਹੈ, ਤਨ
 ਮਨ ਅਰਪ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪੂਰਣ ਆਗੁ
 ਮਾਨਤੇ ਗੁਰੋਂਕੇ ਜੇ ਹੋਗਾਏ ਹੋਵੇ। ਮੁਖ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਅੰਗ ਦਜੀ ਵਤ
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਕਹਾਵੇ ਗੁਰਮੁਖ ਯ.
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਨਮੁਖ ਮਨਮੁਖ ਵੇ ਮੁਖੀ
 ਆ। ਕੋਨ ਸੇ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੇ ਉਤ
 ਰ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਗੁਰੋਂਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੇਵਕ
 ਸਨਮੁਖ ਹੈ। ਗੁਰੋਂਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਹੀ ਨਮ

ਨਕੀਸਲਾਹ ਓਰ ਮਨਵਾਲੇ ਬੇਮੁ
 ਗੁਣਸਾਖੀ॥ ਵਾ॥ ਗੁਣੇਕਾਸਾ ਖੈਂ
 ਖਾਤ ਦਸਟਾ ਯ॥ ਪੰਨ ਗੁਪਾਲ ਗੁ
 ਗੁਰਸੁਖ॥ ਸੀ॥ ਬਡਾ ਸੁਖ ਟਸਾਖੀ
 ਯ॥ ਗੁਰਮਿਲ ਗੁਰਸੁਖ ਪਾਈਐ
 ਗੁੰਗਾ॥ ਦੇ॥ ਗੁੰਗਾ॥ ਮੁਕਯ॥ ਕਹਾ ਬਿ
 ਸਨਪਦ ਗਾਵੇ ਗੁੰਗਾ
 ਗੁਣਗ॥ ਦੇ॥ ਗੁਣੇਕੇ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲੇ
 ਯ॥ ਗੁਣਗ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ-ਵੇ
 ਖੇ ਓਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਤਾਗਕੇ ਭਗਤੋਂ ਕੇ
 ਗੁਣੇ ਓਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਭ
 ਗਵਾਨਕੇ ਨਾਮ ਕਹਨੇ ਸੇ ਗੁਣਗ
 ਗੁਣਅੰਗਾ॥ ਗੁ॥ ਅੰਗੋਂਕੇ ਸੀ॥
 ਗੁਣ ਅਰਥਾਤ ਭਗਵਾਨਕੇ ਨਖ
 ਸਿਖਾਦਿ ਅੰਗੋਂਕੀ ਉਸਤਤੀ ਯ॥
 ਬਰਨਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣਅੰਗਾ
 ਗੁਣ॥ ਸੀ॥ ਗੁਣਾ ਪੁਸਪਾਦਿਕੋਕਾ
 ਗੁੰਜ॥ ਸੀ॥ ਅਵਾਜ ਭ੍ਰਮਰਾਦਿਕੋ
 ਕੀ॥ ਗਤਿਕ ਜਿਸ ਸਾਥ ਸੁਨਿਆ
 ਰਸੁਵਰਣ ਤੇਲਤੇਹੈ
 ਗੁਰਜ॥ ਫਾ॥ ਗਦਾ ਯ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾ

ਦਸਿਉ ਗੁਰਜ ਓਠਾਈ
 ਗੁਹਜ॥ ਗੁ॥ ਗੁਪਤਯ॥ ਗੁਹਜਕ
 ਬਾਇਹ ਗੁਰਤੇ ਜਾਣੀ ਗੁਹਜ ਸੀ॥
 ਗੁਸ਼ਾ॥ ਪੰ॥ ਗੁਪਤਯ॥ ਨਾਮਰਤਨ
 ਲੈ ਗੁਸ਼ਾ ਰਖਿਆ, ਲੁਕੀ॥ ਛਪੀ
 ਯ॥ ਗੁਸ਼ੀ ਛੰਨੀ ਨਹੀ ਬਾਤਾ ਪੁਨਾ
 ਠਗੀ ਗੁਸ਼ੀ ਨਰਹੇ ਗੁਹਜ ਸੀ॥
 ਗੁਰਸ਼ੀ॥ ਪੰ॥ ਉਲਸ਼ੀ ਹੁਈ ਗਠੇਂ ਸੇ
 ਯ॥ ਸਾਕਤ ਸੁਤ ਬਹੁ ਗੁਰਸ਼ੀ ਭਰਿ
 ਆ॥ ਸਾਕਤ ਪੁਰਖ ਕਾ ਬਾਵਹਾਰ
 ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਕਪਟੇਂ ਸੇ ਪੁਰਿਤਹੈ
 ਗੁਰਤੁਠੇ॥ ਵਾ॥ ਗੁਰੇਂਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
 ਯ॥ ਗੁਰਤੁਠੇ ਨੌ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ
 ਗੁਣ॥ ਸੀ॥ ਰੱਜੂ॥ ਰੱਸੀ ਯ॥ ਹਰਿਬਿ
 ਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ-ਹਰਿ
 ਕੇ ਬਿਸਰਨੇ ਸੇ ਜਮੋਂ ਕੀ ਰਸੀ ਤੇਰੇ
 ਗਲਮੋਂ ਪੜੇਗੀ, ਦਯਾਲੁਤਾਦਿ
 ਸੁਭਾਵ ਯ॥ ਸਚੇਕੇ ਗੁਣਸਾਰਿ
 ਆ॥ ਸਚੇਕੇ ਦਯਾਲੁਤਾਦਿ ਗੁਣੇਂ
 ਕੋ ਸਮਾਲਿਆਹੈ, ਧਨੁਖ ਕਾਚਿ
 ਲਾ, ਗੁਨ ਯ॥ ਗੁਣਕਾ ਗਾਹਕ ਸੇ

ਮਿਲੇ, ਬਿਨਯਾਦਿਕ ਦੈਵ ਗੁਣ,
 ਸਾਂਖਯਮਤਮੇ ਪੁਰਖਕੀ ਭੁਗਤਿ
 ਮੁਕਤਿਕੇ ਸਾਧਨ ਰਜਸਤਤਮ
 ਗੁਣ, ਗੋਣ. ਨਾ ਮੁਖਮਵਸਤੂਜੈ
 ਸੇ ਪੁਰਖਮੇ ਉਲੂ ਨਾਮ ਗੋਣਹੈ,
 ਨਾਯਮਤਮੇ ਰੂਪ ਰਸਾਦਿ ਚੌਥੀ
 ਸ, ਅਲੰਕਾਰ ਰੰਗਮੇ ਕਹੇ ਓਜ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਾਧੁਰਜ ਤੀਨ, ਉਤਕ
 ਰਖ. ਅਧਿਕਤ, ਦੂਰਬਾ. ਖੰਬਲ
 ਘਾਸ, ਆਬਿਤੀ. ਫੇਰਨਾ ਜਿਸਕਾ
 ਨਾਮ ਗਣਤਮੇ ਗੁਣਨਾ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ
 , ਬਨਾਕਰਣਮੇ ਅ ਓ ਏ ਤੀਨ
 ਅਖਰੋਕਾ ਨਾਮਹੈ, ਬਿਬੇਕਾਦਿਯ
 ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ
 ਗੁਣੀ. ਸੀ. ਗੁਣੇਵਾਲਾ, ਦੇ. ਗੁਣੇ
 ਸੇ ਯ. ਗੁਣੀ ਘਰਛਾਇਆ-ਗੁ
 ਣੇਂ ਸਾਥ ਰਿਦਾਛਾਯਾ ਪੁਨ ਗੁਣ
 ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਸ਼ਾਵਣੀ-ਸੀਤ
 ਗੁਣੀਕੇ ਗੁਣੇਕੇ ਗਾਤੇ ਮਨਕੇ ਸਮ
 ਗੁਣਨਾ. ਦੇ. ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਸ਼ਾਦੇਵੇਂ
 ਬਿਚਾਰਨਾ ਯ. ਪੁਨਾਗੁਣਨਾ ਸੀਸ

ਰਕੀਕਾਰ । ਗੁਣਨ ਸੀ.
 ਗੁਣਕਾਮਣ. ਦੇ. ਉਤਮ ਗੁਣੇਕਾਧ
 ਰਨਸ਼ਰੂਪ ਯਾਦੂਟੂਣਾ ਯ. ਗੁਣ
 ਕਾਮਣਕਾਮਣਕਰੇ
 ਗੁਪਤੀਬਾਣੀ. ਦੇ. ਗੁਰੋਕੀਬ੍ਰਮ
 ਵਿਦਾ ਰੂਪ ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਸੇ ਰਿਦੇਮੇ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾਹੈ ਯ. ਗੁਪ
 ਤੀਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ-ਬ੍ਰਮਵਿ-
 ਦਾਕੋ ਗੁਪਤੀਵਿਦਾਪਨਾ। ਰਾਜ
 ਬਿਦਾ ਰਾਜਗੁਪਤੀਪਵਿਤ੍ਰਮਿਦ
 ਮੁਤਮ ਅੰਸੇ ਗੀਤਮੇ ਸਪਸ਼ਟਲਿਖ
 ਗੁਰੁਕੀਕਰਣੀ. ਵਾ. ਅਪਨੀ ਹੈ
 ਮੁਕਤੀਹੇਤ ਗੁਰੋਕੇ ਜਪਤਪਮੰਕਿ
 ਆ ਦੋੜਤੇਹੋਜੇ ਹਮਾਰੇ ਗੁਰਬਡੇਜ
 ਪੀਤਪੀਪੈਂ ਹਮਕੇ ਮੁਕਤ ਹੋਨੇਮੇਂਕਿ
 ਆਬਿਲੀਬਪੈਭਾਵ ਜੋਮੇਕੀਅਸੇ
 ਮੇਪਾਯਾ ਬਚਨਸੇ ਉਨਕੀਕਰਣੀ
 ਪੇਤਰਨੇਕਾ ਭਰੋਸਾ ਮਤਰਥੇਵਾ
 ਗੁਰੋਕੀ ਅਪਨੇ ਸਮਾਨ ਖਾਨਪਾਨ
 ਦਿਕ੍ਰਿਯਾਪੈਕਿਆ ਯਾਨ ਦੇਤੇਹੋ।
 ਜੋਗੁਰੋਨੇ ਮੁਕਤੀਹੇਤ ਯਤਨਬਤਾ

ਏਉਨਪੇਧਾਨਦੇਵੇਯਾਹੀਭਵਸੇ
ਬਚਨਹੈਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕ
ਮਾਵੇਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵੇ

ਗੁਰਬਡਦਾਣਾ॥੬॥ ਗੁਰਬਡੇਭੁ
ਧਿਮਾਨਹੈਜੈਸੇਇਸਜਗਮੇਗੁਰ
ਗੁਨਤ॥੬॥ ਵਿਚਾਰਤੇਹੈ

ਬਡਦਾਣਾ
ਜੋਗੁਰਾਂਨੇਉਪਦੇਸਕੀਆਹੈਜੈਸੇ
ਗੁਨੀਗੁਨਤਰਹੇਗੁਨਨੀਤ

ਗੁਣੀਤ॥੬॥ ਗੁਣਹੈਯ.ਬੇਅੰਤ

ਗੁਪਤ॥੬॥ ਰਖਿਤ ਬਚਾ

ਗੁਣੀਤ
ਯਾਗਯਾ, ਝਾਤ, ਪਾਲਾਗਯਾ, ਗੁਢ

ਢਕਾਹੁਆਯ.ਕੋਲਸੁਗੁਪਤਾ,

ਬੈਸਮਕਾਨਾਮਜੈਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਕਾਸ

ਰਮਾਖੜੀਕਾਫਰਮਾਸੂਵਕਾਦਾਸ

ਹੈਯਾਹੀਤੇਕੋਈਕੋਨਹੋਪੁਛੇਤਬ

ਇਨਨਾਮੇਸੇਬਤਾਵੇਹੈ, ਗੁਯਾ, ਯ

ਮਰਾਜਕਾਮੁਨਸੀਯ.ਗਾਵਹਿਚਿ

ਤਗੁਪਤਲਿਖਜਾਣਹਿਗੁਪੁਸੰ.

ਗੁਪਤੀ॥੬॥ ਗੁਯਾਯ.ਗੁਪਤੀਖਾ

ਵੈਬਟਕਾਸਾਗੀ

ਗੁਣੀਤ॥੬॥ ਬਿਚਾਰੇਹੈਯ.ਗੁਣੀਤ

ਗੁਣੀਆ-ਬੁਧੀਮਾਨਗੁਨਉਪਾ
ਸਨਕੇਲਾਭਹੈਤਪੁਨਾਪੁਨਾਬਿਚ
ਰੇਹੈਵੇਦੋਕੇ

ਗੁਰਤੇ॥੬॥ ਗੁਰੋਂਸੇਯ.ਗੁਰਤੇਉ
ਪਜੇਸਚਸਬਦਬੀਚਾਰ-ਗੁਰੋਂ
ਸੇਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰਉਪਜੇਹੈ।

ਫਾਗੁਰੋਂਕੇਸਬਦਤੇਬੀਚਾਰਉ

ਗੁਣਗੀਤ॥੬॥ ਗੁਣੇਕਾ

ਪਜੇਹੈ
ਗਾਨਯ.ਗਾਵੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀ

ਗੁਰਮੰਤ॥੬॥ ਗੁਰੋਂਕਾਉਪਦੇਸ

ਤ
ਮੰਤ੍ਰਯ.ਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤ

ਗੁਰਮੰਤ॥੬॥ ਸੇਸਗੁਰ

ਗੁਰਮਤਿ॥੬॥ ਗੁਰੋਂਕੇਉਪਦੇਸ

ਸੇਯ.ਗੁਰਮਤਿਮਨਸਮਸ਼ਾਈਏ

ਗੁਰਮਤੀ॥੬॥ ਉਪਦੇਸਯ.ਗੁਰ

ਮਤੀਦਧਮਥੀਮੇਗੁਰੋਂਕੀਉਪ

ਦੇਸਬਿਧਿਹੀਦਹੀਹੈ

ਗੁੜਵਾਤ॥੬॥ ਗੁੜਤੁਲਮੀ

ਗੀਬਾਤਾਯ.ਦਿਲਕਾਤੀਗੁੜਵਾਤ

-ਚਿਤਮੇਂਕਪਟਉਪਰਸੇਪ੍ਰੇਮ

ਗੁਰੂਜੋਤਿ॥੬॥ ਮਹਾਨਉਪਦੇਸਸੇ

ਮਹਨਗਮਲਰੂਪਜੋਤਿਯ. ਗੁਰ
ਜੋਤਿਸੁ ਅਰਜਨਮਾਹਧਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤੁ. ਵਾ. ਗੁਰਮੁਖੋਂਕਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਜੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰੂਪ
ਗੁਨਤਪੁਨਤੁ. ਗੁ. ਗਿਨ ਗਚਾਟੇ
ਤੀਆ ਧੁਨੇਕੀਆ

ਗੁਰਕਾਟੀਕਟਿਤਕਟੀਤੁ. ਵਾ. ਕ
ਟਿਤ. ਕਟਨੇਵਾਲੇ ਗੁਰੋਂਨੇਕਟੀ
ਤ. ਕਟਨੇਯੋਗਮ ਦੇਖ ਪਾਪਸਭ
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ. ਸੀ. ਗੁਰੋਂਦਾ ਕਟਦੀਏ
ਗ ਪ੍ਰਗਟਹੂਆ ਨਾਨਭਾਤਕੇਵਾ
ਕਮਨਕਾ ਸਮੁਦਾਯਾ ਬਚਨਹੈ ਜੈ
ਸੀਮੇ ਆਵੇ ਖਸਮਕੀ ਬਾਣੀ.
ਇਤਾਦਿ, ਗੁਰੋਂਕੀ ਦੇਹ ਸੁਰੂਪ
ਜੈਸੇ ਮਾਰਗਮੇ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਸਭਸਿ
ਖਨਕੋਹੁਕਮਹੈ ਗੁਰੂਮਾਨੀਯੋਗੀ
ਬ, ਗੁਰਸਰਬਕੇ ਉਪਦੇਸਕਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਕੇਜ
ਸਗੁਣ ਸੁਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਗ੍ਰੰਥ
ਗੁਰਜਕਬਾ. ਦੇ. ਗੁਪਤਉਪਦੇਸ
ਯ. ਗੁਰਜਕਬਾਇਹ ਗੁਰਤੇਜਾ

ਟੀ

੧੩੩

ਗੁਦ. ਸੀ. ਗੁਦਾ
ਗੁਣਬਾਦ. ਸੀ. ਗੁਣੋਂਕੀਚਰਚਾ
ਯ. ਰਮਣਕੋ ਹਮਕੇ ਗੁਣਬਾਦ
ਗੁਰਸਬਦ. ਗੁ. ਬਡੇਉਪਦੇਸਸੇ
ਯ. ਮਨਰਾਮਨਾਮ ਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਸਬਦ ਗੁਰੂਗੁਰਕੇ. ਬਡੇਉ
ਪਦੇਸਸੇ ਗੁਦ. ਬਡੇਗੁਰੋਂਕੇ
ਗੁਰਸਬਦੀ. ਗੁ. ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਸੇਯ. ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿਰੰਗਮਾਣ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ. ਸੀ. ਗੁਰੋਂਕੀਦਯਾਸੇ
ਯ. ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਰਲਾਕੇ ਗਵੇ
- ਗੁਰੋਂਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਸੇ
ਗੁਰਕੋਮਦੀ. ਸੀ. ਸੀਗੁਰਨਾਨਕ
ਜੀਸੇ ਲੇ ਦਸਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਯੋ
ਤਾਦਸ ਗੁਰੂਸੁਰੂਪ ਚੰਦਮਾਕੀਚ
ਦਨੀਕੇ ਬਰਨਨਕਾ ਗ੍ਰੰਥ ਇਸ
ਗ੍ਰੰਥਮੇਂ ਪਰਮਤੋਂ ਵਾਲਿਓਂਕੀਜੋ
ਗੁਰਮਤਪੇ ਆਸੀਕਾ ਤਿਨਕਾਖੂ
ਬਖੰਡਨ ਕੀਆਹੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ. ਸੀ. ਗੁਰੋਂਕੀਦਯਾ
ਵਾਲਾ, ਦੇ. ਗੁਰੋਂਕੀਦਯਾਸੇ ਯ. ਗੁ

੫੨੯

ਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ	ਗੁਨਗਾਉ, ਲਾਭ ਯ. ਵੇਦ ਪੁਰਨ
ਗੁਰੁ ਵਿਚ ਦੇ. ਵ. ਗੁਰੁ ਬਕੀਲ ਦੇ	ਪੜ੍ਹੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨ ਖਰਚੰਦ ਨ ਜਸ
ਕਰ. ਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਗੁ	ਗੁਨੀ. ਦੇ. ਗੁਣੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਗੁ
ਰੇਂਦਾਰੇ ਯ. ਗੁਰੁ ਵਿਚ ਦੇ ਤੁਸਾਰਿ	ਨੀ ਠਹੈ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਜਿੰਦ. ਵ. ਹੇ	ਗੁਣਨ. ਦੇ. ਬਿਚਾਰਨ
ਪਾਇੰਦ ਤੁ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖ	ਗੁਮਾਨ. ਅ. ਅਹੰਕਾਰ ਯ. ਕਿਆ
ਗੁਰੁ ਰਸ ਗੀਤ ਬਾਦ. ਵ. ਗੁਰਾਂ	ਬੋਰਫੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨ
ਕੇ ਉਪ ਦੇਸ ਕਾਰਸ ਅਰ ਗੁਰੇਂ ਕੇ	ਗੁਮਾਨੀ. ਗ. ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਯ. ਤਿ
ਗਾਏ ਬਚਨ ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਣੇ ਹਛੇ ਨਹੀਂ	ਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ
ਲਗੇ ਉਸਨੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਮੇ	ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਨੇ. ਵ. ਬਡੇ ਗੁਰੇਂ ਸੇ
ਸੁਰ ਕੇ ਗਾਇ ਇਤੀਆ	ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਬੈਨੀ. ਵ. ਗੁਰੇਂ ਕੇ ਬ
ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ. ਸੀ. ਬਡਾ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ	ਚਨੇ ਸੇ ਪਾਈ ਮਤਿ ਸੇ ਯ. ਹਰਿ
ਯ. ਹਰਿ ਕਾ ਸੀਤ ਮਿਲੇ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ	ਬੋਲੇ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਬੈਨੀ
ਗੁਨ ਆਧ. ਦੇ. ਗੁਨ ਬੋਝਾਭੀ	ਗੁਰੁ ਕਰਣੀ ਬਿਨ. ਵ. ਗੁਮਾਨ
ਗੁਣ ਬੰਧੂ. ਸੀ. ਸੇ ਸੁਗੁਣੇਂ ਕਾ ਸੀਬੰ	ਰੂਪੀ ਬਡੇ ਕਰਤ ਤੁ ਬਿਨ
ਧੀ ਭਵ ਉਤਮ ਗੁਣ ਵਾਲੇਂ ਕਾ ਮੰਲੀ	ਗੁਰੁ ਸੂਰਯ ਪ੍ਰਤਾਪ. ਸੀ. ਸੀ ਗੁਰੁ
ਯ. ਮੇ ਗੁਣ ਬੰਧੂ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵ	ਅੰਗ ਦਸਾਹ ਬਸੇ ਲੇ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮ
ਨ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਦਾਸ	ਹਾਰਾ ਜਗੋ ਬਿਦਸਿ ਪਜੀ ਪ੍ਰਯੰਤ
ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਦਧਿ. ਦੇ. ਗੁਰੇਂ ਕਾ ਉਪ ਦੇ	ਨਵ ਗੁਰੇਂ ਕੀ ਜਨਮਾਦਿ ਨਿਖਲ
ਗੁਨ. ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇ ਸੁਰ ਕੇ ਦ	ਕਥਾ ਕਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਰਥ ਇਸ
ਯਾਲ ਤਾਦਿ ਸੁਭਾਵ ਯ. ਮੀਰੇ ਹਰਿ	ਨਾਮ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤਿ

ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਅੰਗ ਦਾ ਦਿਨ ਵ
 ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੂਪ ਸੂਰਜ ਕੇ ਬਾਹਾਂ ਰਾਸਿ
 ਖਟ ਰਿਤੁ ਦੇ ਅਯਨ ਰਚਨਾ ਸੇ ਅ
 ਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਕੇ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਗ੍ਰੰਥ
 । ਅਕਾਰ ਇਸਕ ਚਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹ
 ਬ ਜੇਤ ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਕਥਾ ਕੀ ਸਾਖੀ ਓਕਾ ਇਸੇ ਸੰਗ
 ਹ ਹੈ ਅਨਜਨੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਇਸੀ
 ਕਾਨਾਮ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਿਧ ਹੋਗ
 ਗ੍ਰੰਥ । ਸੰ. ਸਬਦ ਅੰਤਿ ਸਕੇ ਯਾ ਹੈ
 ਅਰਥ ਕੀ ਯਥਾਰਥ ਰਵਨਾ ਯ.
 ਗਾਥਾ ਗ੍ਰੰਥ ਗੋਪਾਲ ਕਥੀ, ਬਾਹੋਂ
 ਕਾ ਭੂਖਣ, ਸਮਸੂ. ਦਾੜੀ
 ਗੁਣਤਮ । ਛਾ. ਕਹਤਾ ਹੂ ਯ. ਯਕ
 ਅਰਜ ਗੁਣਤਮ ਪੇਸ਼ਤੋ

ਗੁਰੁਗਮ । ਗੁ. ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
 ਨੇ ਯੋਗਮ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਯ. ਗੁਰੁਗ
 ਮ ਹਰਦਮ ਨਹ ਜਮ - ਗੁਰੋਂ ਦੁਰੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਨੇ ਯੋਗਮ ਰਜਨ ਸੇ ਪੁਰ
 ਬੋਝੋ ਨਹੀਂ ਰਹਤਾ ਭਯ ਜਮੋਂ ਕਾ
 ਗੁਣਗਮ । ਦੇ. ਗੁਣੇਂ ਕਾ ਸਮੂਹ

ਕਲਾਟ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣਗਮ,
 ਗੁਣੇਂ ਕਾ ਗਵਨਾ ਯ. ਅਵਰ ਕਛੁ
 ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਨ ਚਲੇ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ
 ਗੁਰੁਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ । ਦੇ. ਗਮ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ਹੈ

ਗੁਣਗਮ । ਗੁ. ਗੁਣੇਂ ਕੇ ਜਾਨ ਨੇਵ
 ਲੇ ਭੁਗਵਨ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪ ਨੇ ਸੇ ਯ.
 ਗੁਣਗਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਹ
 ਗੁਰੁਚੈ ਦੇ ਦਯ । ਸੰ. ਆਦਿ ਪਾਤ
 ਸਾਹੀ ਕੀ ਜਨਮਾ ਦੇ ਕਥਾ ਕਾ ਸੰਸ
 ਕ੍ਰਿਤ ਰਚਨਾ ਮੇਂ ਬਰਨਨ ਜੋ ਸੰਤੋਖ
 ਸਿਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁਸੂਰਯ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ
 ਪਹਲੇ ਨਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਂ ਖੂਬ ਤਰਾਂ
 ਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕਿ ਚਤੁਰਮਾਤ੍ਰ ਅੰਗ ਗੁ
 ਰੋਂ ਕੀ ਕਥਾ ਕਾ ਬਰਨਨ

ਗੁਰੁ । ਸੰ. ਪੁਖ ਜਨਖੜ, ਦੇਮਾੜਾ ਵ
 ਲਾ ਦੀਰਘ ਅਖਰ, ਸੰਯੁਕੁ ਵ
 ਰਣ ਸੇ ਪੁਰਬ ਥਿਤ ਅਖਰ, ਬਿ
 ਦੁ ਬਿਸਰ ਗਵਾਲਾ ਅਖਰ, ਵੇ
 ਟਾਚਾਰਯ, ਬਿਹਸ ਪਤਿ, ਬਲ
 ਵਨ ਯ ਗੁਰੁਸਬਦ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕੇ

ਬਲਵਾਂਨਉਪਦੇਸ ਮਹਾਨ ਗੁਰੋ
 ਕੇਸਾਬ, ਮਹਾਂਨ, ਅਰਥਾਤ ਬਡੇ
 ਕਾਯ, ਗੁਰੂ ਸਤਗੁਰੂ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖ
 ਅਖਾਏ। ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸੁਨੇ-
 ਬਡੇ ਗੁਰੋ ਸੇ ਸੁਣਨ ਕਰੇ। ਪੁਨ
 ਕੋਨ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰੇ, ਪੁ
 ਜਮ ਯ. ਬਾਮਨ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ
 -ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੁਜਮ ਹੈ ਅਨਲੋ ਗੋਕਾ
 ਭੁਕਤੋਂ ਕਾ ਨਹੀਂ, ਦੁਰਜਰ-ਜੇ ਵਸ
 ਤੁਕਠਨਾਈ ਸੇ ਪਚੇ, ਬੋਝ ਵਾਲੀ
 ਵਸਤੁ, ਜਨੇਊ ਪਹਰਾਯ ਕੇ ਵੇਦ
 ਪੜਨੇ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਉਪਾ
 ਧਾਯ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਪੜਨੇ ਵਾਲਾ, ਰੁਦ੍ਰ ਯਾਮ
 ਲਾਦਿ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
 ਨੇ ਵਾਲਾ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਦਾ ਕਾ ਉਪ
 ਦੇਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਚੋਹਟ ਕਲਾ ਰੂ
 ਪ ਵਿਦਾ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਵਾ
 ਲਾ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਡਾ ਭਾਤਾ ਰਾਜਾ,
 ਬੈਰਾਗਾਦਿ ਸਾਧਨੇ ਵਾਲੇ ਅਧਿ
 ਕਾਰੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਯੋਗਮ।

ਬ੍ਰਹਮਨਿਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਤੀ ਮਹਾਤ
 ਮਾ। ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਕਾਚੇ ਗੁਰਤੇ ਮੁ
 ਕਤਨ ਹੂਆ। ਪਾਠ ਸੇ ਪੱਕਾ ਗੁਰੂ
 ਸੁਚਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਵੇ
 ਦਕਾ ਐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਨਿਸ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਂ ਚਿਤ ਕੀ ਥਿ
 ਰਤਾ ਵਾਲਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਤ੍ਰਿਯ ਵੇਦਾ
 ਦਿ ਸਾਸਤ੍ਰੇਂ ਕਾ ਯਥਾਰਥ ਅਰਥ
 ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ। ਅਰਥਾਤ ਵੇਦਾ
 ਦਿ ਗ੍ਰੰਥੇਂ ਵਾਰ ਸਿਖ ਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਯ
 ਛੇਦਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ। ਐ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਮਾ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੀ ਚਿਤ ਮੇਂ ਪੂਰਨ ਧਾ
 ਰਨਾ ਵਾਲਾ। ਯਦਨ ਭਾਸਾ ਮੇਂ ਜਿਸ
 ਕੋ ਆਲਮ ਆਮਲ ਬੋਲਤੇ ਹੈ, ਗ੍ਰੰ
 ਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਪਿਤਾ ਇਤਯਾਦਿ ਅਨੰਤ ਪਾਠੇਂ
 ਮੇਂ ਇਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਹੈ। ਇਸ
 ਗੁਰੂ ਸੇ ਅਨ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ ਯ.
 ਮਾਇ ਮੂੰਡੇ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਭੁ
 ਰਮਨ ਜਾਇ। ਪੁਨ ਕਾਚੇ ਗੁਰਤੇ
 ਮੁਕਤਨ ਹੋਈ, ਨਿਖਲ ਜੀਵੇਂ ਸੇ

ਪ੍ਰਥਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਸਕਾ ਬਰਣਨ ਵੇਦ ਵਿਖੇ
 ਸ੍ਵੇਤਾ ਅਸੁਤਰ ਉਪਨਿਖਦ ਮੇਂ ਹੈ
 ॥ ਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ਵਿਦਧਾਤਿ ਪੁਰ੍ਵਿ ਯੋ
 ਵੈ ਵੇਦਾਂਸੁ ਪ੍ਰਹਿਣੇਤਿ ਤਾਮੇ - ਜੋ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਰਚਤਾ ਭੂਯਾ ਸਭੁ ਸੇ ਪੁਰੁਸ਼
 ਜੋਤਿਸਕੋ ਰਚਕੇ ਵੇਦੋਕਾ ਉਪਦੇਸ਼
 ਕਰਤਾ ਹੁਆ ਤਿਸਕੇ ਤਾਈ ਪਾਤੰ
 ਜਲੀ ਮੁਨੀਭੀ ਸ: ਸਬੰਖਾਂ ਗੁ
 ਰੁਕਾਲੇਨ ਨਵਛੇਦਾਤ - ਵਹੁਪਰ
 ਮਾਤਮਾ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਕੋਕਾ ਗੁਰੂ
 ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਕਾਲਕੇ ਕੀਏ
 ਆਦਿ ਅੰਤ ਰੂਪ ਪਾਰਿਛੇਦੋਂ ਸੇਰ
 ਹਿਤ ਅਨਾਦਿ ਜਨਤ ਹੈ ॥ ਅੰਸੇ ਅ
 ਪਨੇ ਸੂਤ੍ਰੇ ਮੇਂ ਲਿਖਤੇ ਹੈ ॥ ਗੀਤਾ ਸਿ
 ਮਿਤੀ ਮੇਂ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਹਮੇਵ ਗੁਰੁ ਗੰਗੀਯਾਨ -
 ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਿਖਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਗੁਰੋ
 ਸੇ ॥ ਸਰਬ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੋਂ ਵਾਲੇ ਆਚਾਰ
 ਯੋਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਸੇ ਬਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ
 ਸੇ ਮੈਂ ਹੀ ਵਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮ ਗੁਰੂ

ਨਨਕ ਜੀਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥
 ਜਿਸਕੇ ਕੀਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀ ਮੇਆਪ
 ਨਾ ਗੁਰੂ ਪੁਛ ਦੇਖਿਆ ਪਾਠ ਸੇ ਗੁ
 ਰੋਨੇ ਆਪ ਖਬਰ ਦਈ ਹੈ ॥ ਪੁਨਾ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਤੂ ਜਪ ਮਨ ਮੋਗਾ ਗੁਰੂ
 ਬਿਨਾ ਮੇਨਾ ਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਇਤਯਾਦਿ ਪਾ
 ਰੋਂ ਸੇ ਤਿਸੀਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਮ
 ਤ ਨਿਰਟੇ ਮੇਂ ॥ ਐ ਗੁਰੂ ਜਬ ਦਕੇਅ
 ਰਥਕਾ ਬਿਚਾਰ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦਾਰ
 ਬ ਬਿਚਾਰ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਸੇ
 ਉਹ ਸੇ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲੇ ਉਤਮ ਦੇਖ ਲੇ
 ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਅ. ਗੁਬਾਰ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ [ਵੇ
 ਗੁਬਾਰ ॥ ਅ. ਪਵਨ] ਗੁਰ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੀ
 ਸੇ ਉਡੀ ਮੋਟੀ, ਅੰਧਕਾਰ. ਅੰਧੇਰਾ
 ਯ. ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧ ਪਰੇ,
 ਜੁਲਮ. ਅਨਿਆਯ
 ਗੁਜਰੀ ॥ ਦੇ. ਅਹੀਰਨੀ, ਮਾਨੋਨਾ
 ਸਹੂਈ ਜੈਸੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਨਕੇ ਗੁਜਰੀ
 ਗੁਜਰੀ - ਬਿਤੀਤ ਹੂਈ
 ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਦੇ. ਤਾਗ ਦੀਏ ਯ. ਜਿਨ

ਪੰਚਮਾਰਥਿਦਾਰਗੁਦਾਰੇ-ਜਿਸ
ਪੁਰਖਨੇਸਭਕੇਮਾਰਨੇਵਾਲੇਕਾ
ਮਾਦਿਰਿਤਸੇਕਾਵਕੇਤੁਆਗਦੀ
ਏਪੈ। ਗੁਜਾਰੇਫਾ. ਗੁਜਾਰਨਾਪੁ
ਰਾਕਰਨੇਤਥਾਤੁਆਗਨੇਕਾਨਾਮਪੈ

ਗੁਦਰੀ. ਦੇ. ਗੁਜਰੀ

ਗੁਮਰ. ਦੇ. ਪੁ. ਵਥਾਓ, ਪਤਾਪ
ਗੁਟਕਰੀ. ਸੀ. ਗੁਟਕਰਨੇਵਾਲੇ
ਯ. ਗੁਟਕਾਰੀਗੁਟਸੀਘਰੈਪੁ
ਨਾਅਵਲਕਰੇਗੁਟਕਰੀ

ਗੁਰੁਸਰਾ. ਗੁ. ਗੁਰੁਸਰੂਪਤੀਰਖ
ਮੇਯ. ਤੇਨਾਏਸੀਤੋਖਗੁਰਸਰਾ

ਗੁਰੁਗੁਰੁ. ਸੀ. ਬਡੇਗੁਰੁਸੇਯ. ਜਨ
ਨਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਮਿਲਾਓ.
ਗੁਰੁਬਡੇਹਰਿਸੇਮਿਲਾਵੇਪੈ

ਗੁਰੁਗਾਰ. ਮਿ. ਗੁਰੁ. ਵਡਿਆ
ਈਗਾਰ. ਕਰਨੇਵਾਲਾਭਾਵਅਪ
ਨੇਜਪਨੇਵਾਲੇਭਗਤੋਂਕੀਵਡਿ
ਆਈਕਰਨੇਵਾਲਾਵਾਮੇਰੇਗੁਰੁਕੇ
ਗਾਰਗਾਲਅਰਥਾਤਉਪਾਲੀਭੁਰੁ
ਪਕਲੀਕਲਗਤਪੈਜੇਕੈਸਾਬਿਸੁ

ਸਹੀਨਚੇਲਾਬਨਾਯਾਪੈਸੋਈਲਿ
ਖਾਹੈਆਨਬਨਮੇਜੇਹਰਛੋਡੋਤੇ
ਕੁਲਛਾਗੇਗਾਲਵਾਮੇਗੁਨਹਗ
ਰਹਰਤਾਹੂੰਯਾਤੇਰਾਮਨਾਮਜਪ
ਨਾਨਹੀਛੋਡੋਗਾਯ. ਇਕਰਾਮਨ
ਛੋਡੋਗੁਰੁਗਾਰ ਵਾਲਾ

ਗੁਨਹਗਾਰ. ਫਾ. ਗੁਨਾਹਕਰਨੇ
ਗੁਰੁਮਨਾਰ. ਫਾ. ਗੁਰੋਕੇਮਨਾਇ
ਕੇਭਾਵਪੁਜਕੇ

ਗੁਟਸੀਘਰੈ. ਗੁ. ਅਪਨੇਮੇਂਗ
ਟੋਂਕਾਸੀਗਹਕਰਤੇਪੈਯ. ਗੁਟਕਾ
ਰੀਗੁਟਸੀਘਰੈ

ਗੁਰੁਸਤਗੁਰੁ. ਫਾ. ਬਡੇਸੇਸੁਗੁ
ਰੋਂਕਾਯ. ਗੁਰੁਸਤਗੁਰੁਕਾਜੇਸਿ
ਖਅਖਾਏ

ਗੁਰੁਮਤਿਨਗਰੀ. ਫਾ. ਗੁਰੋਕੇਉ
ਪਦੇਸਦੁਰਾਦੇਹੀਵਿਖੇਪ੍ਰਸੇਸੁਰ
ਕੇਖੋਜਨੂੰਖੋਜਾਯ. ਗੁਰੁਮਤਿਨਕ
ਰੀਖੋਜਖੁਜਾਈ

ਗੁਰੁਗਹਰਗੀਭੀਰੇ. ਫਾ. ਗੀਭੀਰੇ
ਜੇਗੀਭੀਰਗੁਰੋਂਤੇਜੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨ

ਮਵਿਹਾਇਆ ਗੁਰਗਹਿਰਗੀਭੀ
 ਰੇ-ਹਰਿਕਾਹਰਿਯਹਨਾਮਹਮਖ
 ਗੀਦਿਆਹੈ ਗੀਭੀਰੋਸੇਗੀਰੀਰਗੁਰੋ
 ਗੁਰਕੇਭਾਉਪਿਆਰੇ॥੬॥ ਪਿਆਰੇ
 ਰੇਗੁਰੋਕੇਅਨੁਸਾਰ

ਗੁਲ॥੬॥ ਫੁਲ ਗੁਸਲਕਰਦਨਬੂਦ
 ਗੁਸਲ॥੬॥ ਇਸਨਾਨ ਨਵਟਾਯ
 ਗੁਲਾਲ॥੬॥ ਲਾਲਪੋਸਤਕਾਫੁਲਯ
 ਲਾਲਗੁਲਾਲਗਹਿਬਰਸਚਰੰਗ
 ਚੜਾਓ, ਗੁਲਾਲਾਫਾ.

ਗੁਬਲੀ॥ਗੁ॥ ਖੈਲੀ.

ਗੁਲਗੋਲੇ॥੬॥ ਗੋਲਯੋਕੇਗੋਲੇ॥੬॥ ਦਾ
 ਸੋਕੇਦਾਸਯ॥੬॥ ਸਤਗੁਰਕੇਗੁਲ
 ਗੁਣਬੋਲੇ॥੬॥ ਗੁਣਕਹੇਯ॥ ਗੋਲੇ

ਗੁਣਬੋਲੇਗੁਣਵਿਬਰਹਿਸੁਆਮੀ
 ਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋਲੇ॥੬॥ ਗੁਰੋਕੇਦਸੋ
 ਕੇਦਾਸਯ॥੬॥ ਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋਲੇ

ਗੁਰਦੇਵ॥੬॥ ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਉਪਦੇਸ
 ਦਾਤਾਯ॥੬॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵ
 ਪਿਤਾ-ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਬਡਾਪਰਮਾਤਮਾ

ਗੁਜਰਾਵੇ॥੬॥ ਬੇਨਤੀਸੁਨਾਵੇ, ਪ੍ਰ

ਬਨਾਪਹੁਚਾਵੇਯ॥੬॥ ਮੋਗਰੀਥਕੀਕੇ
 ਗੁਰੂਲਿਵੈ॥੬॥ ਇਕਰ ਗੁਜਰਾਵੇ
 ਸਥਿਤੀਗੁਰੋਓਰਲਗਨੀਯ॥੬॥ ਨਾ
 ਨਕਗੁਰੂਲਿਵੈ

ਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੇ॥੬॥ ਹਮਾਰਾਦੇਹ
 ਗੁਰਅਮਰਜੀਕੀਸੇਵਾਕਰੇਸੈਸੇ
 ਸੋਦਿਵਸਭਲਾਸੁਹਾਵਨਾਗੁਰਕਾ
 ਗੁਰ॥੬॥ ਸੀ॥ ਗੁਰਪਸਿਧ ਰਕਮਾਵੈ
 ਯ॥ ਗੁਰਵਾਤ ਲਧਮਲਾਲ

ਗੁਰੂ॥੬॥ ਪੰ॥ ਛਪਾਹੂਆਯ॥ ਗੁਰੂ
 ਗੁਦੜ॥੬॥ ਪੰ॥ ਫਟੇਪੁਰਾਨੇਬਸਤ੍ਰਯ॥

ਜਿਨਪਟਅੰਦਰਬਾਹਰਗੁਦੜਤੇਭੁ
 ਗੁਰੂਪਉੜੀ॥੬॥ ਗੁਰੋ॥ ਲੇਸੀਸਾਰ
 ਕਾਉਪਦੇਸਰੂਪਪਉੜੀ

ਗੁਰਅੰਦਰਵਾੜਾ॥੬॥ ਗੁਰੋਨੇਕਿ
 ਪਾਕਰਅੰਤਰਮੁਖਕੀਏ

ਗੁ

ਗੁਰ॥੬॥ ਦੇ॥ ਬਿਸਾ॥ ਪੁਰੀਖਯ॥ ਗੁਰ
 ਪੜਸਗਵੀਮਲ ॥ ਗੁਬਸੀ.

ਗੁਢਾਰਥਦੀਪਕਾ॥੬॥ ਜਪਬਾਣੀ

ਪੈ ਬਣਾਈ ਸੰਸਾਰਿ ਤੀਕਾ ਜਿਸ
 ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀ
 ਏ ਗੁਰੂ ਅਰਬੰਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਆ
 ਪੈ ਪੰਡਿਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ
 ਗੁੰਜੰਦੇ. ਅਵਾਜ਼ ਭ੍ਰਮ ਰਾਇ ਕੋਂ ਕੀ
 ਗੁੰਟੰਦੇ. ਬੈਲ ਗਧੇ ਪੈ ਲੰਦ ਟੇਕੀ
 ਗੁੰਦੰਦੇ. ਪ੍ਰ. ਗੁੰਦ ਕੇ, ਜੈਸੇ ਸਿ ਬੋਰੀ
 ਹਰ ਗੁੰਦ ਕੇ ਛਾਓ, ਬਿਛੋਕਾ ਗੁੰਦ
 ਗੁੰਨੰਦਾ. ਚੰਗ ਨੀਲ ਪੀਤਾ ਦਿ ਜੈਸੇ
 ਬੇਗੁਨ ਬੇਚੁਨ ਚੁੰ ਬੇਨ ਮੂਨ
 ਗੁਜਰੀੰਦੇ. ਮੇਘ ਹਾਗ ਕੀ ਰਾਗੀ
 ਹਿ ਗਮ ਪਧ ਨਿਸਰਿ ਸਤੁ ਸੁ
 ਰਕੀ ਪੈ, ਅਹੀਰਨੀ

ਗੁਰੂੰਦੇ. ਸੀ. ਗੁਰੂ ਅਵਸਤੁ

ਗੁਰੂੰਦੇ. ਸਘਨ. ਅਰਥਾਤ ਬਡਾ
 ਯ. ਸੁਣ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾ ਖੀਏ ਗੁਰੂ
 ਵੈਣ ਅਪਾਰ. ਸੁਣ ਕਰਹੇ ਮੁਗ
 ਪੈ ਹਰਣ ਕੀ ਅੰਖਾਂ ਸਮਾਨ ਅੰਖਾਂ
 ਵਾਲੀਏ ਭਾਵ ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ
 ਗੁਰੂ ਵੈਣ ਬਡੇ ਉਤਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਬ
 ਚਨ ਜਿਸ ਕਾ ਅਪਾਰ. ਬੀਤ ਫਲ ਪੈ
 ਸੇਖ

ਗੇ

ਗੋਰਿਓਂਦੇ. ਸਟਿਆ
 ਗੋਹੰਦੇ. ਘਰ. ਗਿਹ ਸੀ. ਯ. ਦੇਯ
 ਗੋਹਨ ਨੇਹਨ ਨੀਤ
 ਗੋਹਣੰਦੇ. ਇਸਤਰੀ ਯ. ਘਰ ਕੀ
 ਗੋਹਣ ਚੰਗੀ। ਪੁਨ ਪੁਰਬ ਲੋਕ
 ਰਮਨਾ ਮਿਟੇਰੀ ਘਰ ਗੋਹਣ ਗਿ
 ਗੋਰੀੰਦੇ. ਗੋਰੂ ਕੇ ਰੰਗੇ ਹਟੀ ਸੀ.
 ਯ. ਪੁਅਰਤਾਪ ਗੋਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ,
 ਸੁੰਦੀ. ਵਗਾਹੀ ਚੀਜ
 ਗੋਰੂੰਦੇ. ਵਾਹੀ. ਫੇਰੀ ਯ. ਲਖਲ
 ਖਗੋਰਾ ਅਖੀਏ। ਪੁਨ ਸੀ ਗੋਰਾ
 ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ

ਗੈ

ਗੈਰਵਜਹੰਦਾ. ਬਿਨਾ ਰੀਤੀ ਸੇ
 ਯ. ਭਾਨ ਸਗਲ ਗੈਰਵਜਹ ਭਰਿ
 ਗੈਣੰਦੇ. ਅਕਾਸ ਯ. ਗੈਣ ਆ
 ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ਗਗਨ ਸੀ.
 ਗੈਰਤੰਦੇ. ਅ. ਸ਼ਾਮੀ ਕੇ ਮਨ ਮੋਂ ਗਲ
 ਨੀਪਤਾ ਯ. ਫਿਰ ਗੈਰਤ ਅੰਦਰ ਪ
 ਇ

ਗੋਲੰਦੇ. ਆਕਾਸ਼. ਗਗਨਯ. ਉਰ

ਧਤਾਪਲੇ ਗੋਲ

ਗੋਦਾਨੰਦੇ. ਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਦੇਵਤਾਦਿਯੋ

ਖਸਿਸਿਯ. ਗੋਵਨ ਪੈਵਨ। ਗਾ

ਗੋਵੰਦੇ. ਅੰਧੇਰਾ, ਬੇ [ਯਥਨਹਅ]

ਵਕੂਫ, ਗਾਫ, ਛਿਪਾ ਹੂਆ ਯ.

ਅਲਹੁ ਗੋਬਸਗਲਪਟਭੀਤ

ਰਹਿਰਦੇ ਦੇਖ ਬੀਰਾਗੀ ਗਾਯਬ

ਗੋਈੰਦੇ. ਛਿਪਾ ਹੂਆ. ਪਾਰ [ਅ.]

ਕੋਸੰਸੰਦੁਕਾ ਹੂਆ ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਕੇਲੇ

ਗੋਰੰ. ਅ. ਕਿਨ ਯ. ਤੁ [ਗੋਈਮਾਹ]

ਨਸਗਲਗੋਰਵਜਹਭਰਿਆ,

ਗੋਵਰੰਦੇ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਾਥੀ. ਗ [ਐਰ]

ਜੇਵਰਸੰ. ਯ. ਪੈਵਰ ਗੋਵਰਾ

ਗੋਟਾਰੇ. ਪੰ. ਆਕਾਸ਼ਮੇਂ [ਜਫੰਗ]

ਯ. ਜੀਵ ਚਲਿਆ ਗੋਟਾਰੇ

ਗੋਲੰਦੇ. ਪੀਛੇ ਯ. ਉਨਕੀ ਗੋਲਤੋ

ਹਿਜਿਨ ਲਾਗੇ

ਗੋਰਮਹਲੰ. ਵ. ਗੁਪਤ ਸ੍ਰੁਪਕੋਪ

ਵੇਹੰ ਯ. ਗੋਰਮਹਲਕੋਪਵੇ

ਗੋ

ਗੋਪੀਆੰਦੇ. ਭੁਜਗੀਆਂ ਯ. ਘ

ਗੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ

ਗੋਈਆੰਦੇ. ਕਹੀਆ ਯ. ਮਨਮੁ

ਖਗਲ ਗੋਈਆ ਗੋ. ਫਾ

ਗੋਪੀਆੰ. ਪੰ. ਛਿਪਾਇਆ ਨਿੰਦਿ

ਆ ਯ. ਜਿਨ ਗੁਰ ਗੋਪੀਆ ਆ

ਪਦਾ ਸੇਲੈ ਦੇ ਢਹਾਂ ਫਿਰਾਹੀ

ਗੋਆਲੀਆੰ. ਗੁ. ਗੁਆਲੇ ਯ.

ਗੋਪੀਨੈ ਗੋਆਲੀਆ

ਗੋਇੰ. ਫਾ. ਕਹੁਤੂ, ਗੇਂਦ. ਖੁਦੇ, ਗੁ

ਪਿਛੀ ਯ. ਗੋਰਖਸੇ ਜਿਨ ਗੋਇੰ

ਰਾਣੀ ਪੁਨ ਤੁਧ ਆਪੇ ਗੋਇੰ

ਰਾਣੀਆ-ਵਰਾਹ ਰੂਪਸੇ ਵਾਸੇਸ

ਗੋਈੰ. ਫਾ. ਕਹੁਤੂ ਦੇ. ਪਲ [ਰੂਪਸੇ]

ਨਕਰੀ ਯ. ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਸਿ ਸਭ

ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਰਜ ਸਭ

ਗੋਈ ਪੁਨ ਆਪੇ ਸਿਸਿ ਉਪਾਈ

ਅਨ ਆਪੇ ਫੁਨ ਗੋਈ, ਗੋਪਿਤਾ

ਸੰ, ਪੰ. ਮਿਠੀ ਕਵੀ [ਰਤਰ]

ਗੋਸੰ. ਫਾ. ਕਨਯ. ਦਰਗੋਸਕੁਨਕ

ਗੋਰੇ. ਪੰ. ਗੋਬਰਥੀਚਯ. ਗੋਰੇਅ
ਤੇਲਕੜੀ. ਪੁਨਾ ਡਿਪਤੇ ਵਿਸ਼ਾਖਾ
ਇਮੁਖਗੋਰੇ. ਕਉਆਦਿਸ਼ਾਤਥ
ਗੋਬਰਥਾਇਕੇ ਰਜੇਪੈ

ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ. ਸੰ. ਭਗਤਜਨਯ.
ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰੇ

ਗੋਰਖ. ਸੰ. ਮਤਸਥ ਬਰਾਹਾਦਿਹੂਪੇ
ਜੇਗੋਪਦਕੇ ਅਰਥ ਵੇਦ ਧਰਾਦਿ
ਕੋਕੀ ਰਖਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬਿਸ਼ਨੁ

ਯ. ਗੋਰਖਸੋਜਿਨ ਗੋਇ ਉਹਲੀ

॥ ਪੁਨਾ ਗੋਰਖਜਾਈ. ਵੇਦਾਦਿਕੋ
ਕੀਰਤਕਰੇ ਵਾਲਾ ਜਾਗਤਾਪੈ, ਜੋ

ਗੀਪੰਥਗਾਪਦਤਤਕ ਗੋਰਖਨਾਥ

ਯ. ਗੋਰਖ ਪੁਤਰੇ ਗੋਰੀਪਾ ਬੋਲੇ,

ਨਾਗਰੰਗ ਨਾਰੰਗੀ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਰਿਖਭ

ਬੂਟੀ, ਗੁਆਲਾ, ਗਉਓਕੀ ਰਖਾ

ਗੋ. ਸੰ. ਬੋਲ, ਗਉ, ਕਿਰਦ, ਬਜ਼,

ਜਲ, ਪਸੂ, ਚੰਦਮਾ, ਵਾਸੂ, ਸੂਰ

ਜ, ਰਿਖਭ ਨਾਮਵਾਲੀ ਬੂਟੀ, ਬ

ਣ, ਦਿਸ਼ਾ, ਮਾਤਾ, ਬਾਣੀ, ਭੂਮੀ,

ਸੁਰਗ, ਗੁ. ਗਾਯ. ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ

ਹਿਗਾਏਗੋ

ਗੋਮਿਗ. ਸੰ. ਗਵੇ ਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਗੋਯਗ. ਸੰ. ਗੋਮੇਧ ਯਗ, ਗਉ
ਓਕੀ ਬਿਧੀ ਹੇਤ ਯੱਗ ਜੋ ਗੋਵਰਧ
ਨਮੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਨੇ ਕਰਾਯਾ

ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ. ਸੰ. ਗੋਬਿੰਦਹੀਜੋ

ਹੇਵੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਅੰਦ

ਰ ਬਾਹਰਕੇ ਸਤ੍ਰਓਂ ਕੋ ਹਲਕ ਕਰਨੇ

ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ

ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਪੈ ਛੀ ਬਿਸੇਖ

ਗੋਚੀ. ਸੰ. ਹਿਮਾਲੇਕੀ ਪਤਨੀ, ਮ

ਗੋਪੁਵ. ਸੰ. ਗਉ ਜੈਸੀ ਲੀਮੀ ਪੁਛ

ਵਾਲ ਬੰਦਰ, ਗਉਕੀ ਪੁਛ

ਗੋਜ. ਸੰ. ਛੱਡਾਣੀ ਮੇਂ ਛੱਡੀ ਕੇ ਸੰਬੰ

ਧਸੈ ਪ੍ਰਮਾਦਸੇ ਗੁਫ ਜਾਤ ਪੁਤ, ਗੋ

ਜਾਤ ਮਾਤ. ਗਉਸੇ ਉਪਜੇ ਵੁਗਧਾ

ਗੋਪੀਖੋਜੀ. ਵ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪਮੇ ਦਿ

ਗੋਪੀਖੋਜੀਯ. ਤੁਧ ਆਪੇ ਗੋਪੀਖੋਜੀ

ਗੋਰੇ. ਪੰ. ਗੁਰੇ. ਜਮੀਨਪੋਲੀ ਜੀਉ

ਕਰੇਯ. ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇ ਕਰੇਯਸੇਲੇ

ਗੋਰੇਧਰਤੀ ਭਾਈ. ਸੁਭ ਕਰਮੇਂ ਕੀ

ਕਾਮਨਾਐ ਮੰਦ ਕਰਮੇ ਪੈ ਕੋਪਕਰ

ਨ ਮੇਦੋਨੋ ਮਟੀ ਪੋਦਨੇ ਵਾਲੇ ਬਸੇ
 ਲੇ ਬਨ ਕਰ ਅਪਨੀ ਅੰਤ ਕਰਦ
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਕੋ ਪੋਲੀ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ ਸੁ
 ਧਕੇ ਮਲ ਕਰੇ ਈਹ ਕਰੇ ਕਾਮ ਕੋ
 ਧ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਿਧੋਂਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀਂ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕੋਧ ਕਿਨੇ ਨ ਪਾਇਓ
 ਅੰਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਾਮ ਕੋਧ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਰ ਪ੍ਰਪਤੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤ ਬੰਧਕ ਕਹਿਆ
 ਹੈ ਪੁਨਾ ਕਾਮ ਕੋਧ ਅਰਲੇ ਭੁਮੇਹ
 ਇਤ ਆਦਿ ਪਾਠ ਸੇ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਸੇ
 ਪ੍ਰਸਿਧੋਂਕਾ ਨਾਸ ਹੋਨ ਕਹਾ ਹੈ

ਗੋਤੁੰਦੇ ਕੁਲ

ਗੋਮਤੀੰਸੀ ਵਾਰਕ ਕੇ ਸਮੀਪ ਨਦੀ
 ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਲੋਕ ਸੁਧੀ ਹੇਤ ਅਸਨਾ
 ਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਹਜ ਹਮਾਰ ਗੋਮ
 ਤੀਤੀਰ-ਯਾਤ੍ਰਾ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ
 ਕਿਨਾਰੇ ਹੈ ਜਹ ਪੀਤਾਂਬਰ ਧਾਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਸੇ ਹੈ ਵਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿੰਸੀ ਵਸਾ ਯ. ਗੋਬਿੰ
 ਗੋਪੀਨਾਥੰਸੀ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋਂਕਾ ਪਤਿ ਪ
 ਰਮਾਤਮਾ, ਗੋਪੀਯੋਂਕਾ ਪਤਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਯ. ਗੋਪੀਨਾਥ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ
 ਗੋਬਿੰਦੰਸੀ ਵੇਦ ਬਾਣੀ ਕਰ ਜਿਸ
 ਕਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਵਹੁ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਵੇਦ
 ਬਾਣੀ ਸੇ ਜਿਸ ਕਾ ਹੋਨਾ ਸਰਬ ਮੋਜ
 ਈਏ ਵਹੁ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ
 ਮੇਂ ਗਊਯੋਂਕੋ ਬਰਾਹ ਰੂਪ ਮੇਂ ਧਰਣੀ
 ਕੇ ਲਭਤ ਫਿਰ ਹੋਵੇ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਯ. ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ
 ਗੋਨੰਦੇ ਗੁਣ ਯ. ਬਹਰ ਬੈਲ ਗੋਨ
 ਗੋਪੀਨੇੰਗੁ. ਗੋਪੀਯੋਂਕੇ ਘਰ ਆਈ

ਯ. ਗੋਪੀਨੇ ਗੁਆਲੀਆ-ਗੋਪੀ
 ਅੰਸੇ ਗੁਆਲਿਯੋਂਕੇ ਵਸਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਕਾ ਟੁਕੜਾ ਗੋਵਰਧਨ ਉਠਾਯਾ ਵਾ
 ਗੁਆਲੇ ਜੀਵੇਕੇ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋਂ ਸੇ ਵਿਖੇ
 ਭੋਗਨੇ ਹੇਤ ਹੋਰੇ ਤੈਨੇ ਮਹਦਾਇ
 ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਰਚੀ ਹੈ

ਗੋਪੀਜਨੰਗੁ. ਇੰਦ੍ਰੀਯਾਂ ਰੂਪ ਇ
 ਸਤਰੀਆ ਯ. ਨਾਚੀਤੀ ਗੋਪੀਜਨਾ
 ਗੋਪੀਚੰਦਨੰਸੀ ਵਾਰਕ ਕੇ ਸਮੀਪੀ
 ਗੋਪੀਤਲਾਈ ਕੀ ਪਾਂਡੂ ਮੰਟੀ ਜਿਸ ਕੋ
 ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧ ਮਥੇ ਮੇਂ ਲਗਾਤੇ ਹੈਂ

ਯ. ਕਿਨਹੂ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ
 ਗੋਵਰਧਨ ॥ ਸੀ. ਜੋਬਨ ਦਾਸੀ ਜ
 ਨੋਂਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਉਠਾ
 ਯਾ ਪਰਬਤ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਪੈ ਡਿ
 ਟਾਇ ਦੁਆਰਾ ਗਊ ਚੰਕੀ ਬਿਧੀ
 ਕਰਨੇ ਸੇ ਨਾਮ ਗੋਵਰਧਨ ਪੈ ਯ.
 ਰਿਖੀ ਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ
 ਗੋਪੀ ॥ ਸੀ. ਗੁਜਰੀ. ਅਹੀਰਨੀ,
 ਗੁ. ਇੰਦੋਆਂ ਯ. ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜ
 ਗੋਪ ॥ ਸੀ. ਗਊ ਚੰਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕ[ਨਾ
 ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਹੀਰ ਗੁਜਰ, ਉਪਕਾ
 ਰਕ, ਗ੍ਰਾਮਕਾ ਚੌਧਰੀ, ਦੇ. ਗੁਹਜ
 ਵਸਤੁ ਗੋਪ ॥ ਸੀ.
 ਗੋਪੇ ॥ ਦੇ. ਛਪਾਵੇ, ਨਿੰਦੇ ਯ. ਜੋਗਰ
 ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁਰੁਲਾ ਨਹੀ ਪੰਚ
 ਗੋਤਮ ॥ ਸੀ. ਅਹਲਾਕਾ ਪਾਤਿ, [ਹੁ
 ਨਾ ਯਸਾਸਕਾ ਕਰਤਾ ਮੁਨਿ ਗੋਤ
 ਗੋਰੂ ॥ ਦੇ. ਪੁ. ਗਊ ਆ ਯ. ਹਮ[ਮਸੀ.
 ਗੋਰੂ ਤਮ ਗੁਆਰ ਗੁਜਾਈ
 ਗੋਰੀ ॥ ਪੰ. ਇਸਤਰੀ ਯ. ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ
 ਤੁਹਾ ਭੁਤਾਰ-ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ

ਵਸਤੁ ਜੈਸੇ ਗੋਰੀ ਗਊ, ਅਪਕਾ
 ਰੀ ਜਨ ਯ. ਛੈਲ ਲਾਪੰਦੇ ਪਾਰ ਗੋ
 ਰੀ ਮਨ ਧੀਰਿਆ-ਵਾਸਤਵ ਸੇ
 ਈਹਾਂ ਭੀ ਸਖੀ ਭਵ ਸੁਚਕ ਬਚਨ
 ਮੋਂ ਗੋਰੀ ਪਦ ਜੇ ਇਸਤਰੀ ਕਾਹੀ
 ਗ੍ਰਹਣ ਪੈ, ਗੋਰੇ ਮੈਂ ਯ. ਕੂੜਾ ਸੇਵ
 ਕਰ ਗਏ ਗੋਰੀ ਜਾਇ ਪਏ
 ਗੋਰ ॥ ਫ. ਕਬਰ ਯ. ਗੋਰ ਸਦੇਈ
 ਘੁਲ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਤੁ ਕਰੇ, ਕ
 ਬਰ ਯ. ਗੋਰ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀ ਆ ਬ
 ਹਸਨ ਰੂਹ ਮਲ
 ਗੋੜ ॥ ਸੀ. ਪਰਬਤ, ਕਾਨਨ, ਖੇੜ,
 ਮਾਗ, ਛੜ, ਸੰਘ, ਬਿਧੀ, ਬਿੱ
 ਤ, ਮੁਨੀ ਸੁਰੇਂਕੇ ਪੁੜ ਪੋੜਾ ਦਿ ਬੰਸ
 ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਗੋੜ ਪੈ ਵਹੁ ਬਿ
 ਸ਼ਾਮਿ ੩ १ ਜਮਦਗਨਿ ੨ ਭਾਰ
 ਵਾਜ ੩ ਗੋਤਮ ੪ ਅਤ੍ਰਿ ੫ ਬਸਿ
 ਸ਼ ੬ ਕਸਪ ੭ ਅਗਸਿ ੮ ਯੇ
 ਆਠ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਇਨ ਕੇ ਪੁੜ ਪੋੜਾ
 ਦਿਕੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਗੋੜ ਪੈ ਯਹ ਬੋਧਾ
 ਯਨ ਨੇ ਲਿਖੇ ਹੈ ਧਰਮ ਪ੍ਰਦੀਪ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ

ਸਾਡਿਲਮ ਮੋਦ ਗਲਾਦਿਚੋਈ
 ਸਗੋੜਕਾਰਲਿਖੇਏਂ ਸੋਸਭਥਾ
 ਅਣਜਾਤਿਕੇ ਗੋੜਕਾਰਹੈਇਨ
 ਹੀਮੋਸੇਛੁਡੀਯੋਕੇ ਗੋੜਹੈਯਾ
 ਤੇਜਨਪੜਤਹੈ ਪਹਲੇ ਸਭੀਥਾ
 ਮਣਥੋਥੀਚਮੇ ਜੁਦੇਜੁਦੇ ਕਮੋਸੇ
 ਪਿਥਕਪਿਥਕ ਨਾਮ ਪਾਇਜੋਜੋ ਪੁ
 ਰਖਆਨ ਬਰਣੇਕੇ ਪਾਸਿਧਹੋਗ
 ਏਉਨਕੇ ਪੁਤ੍ਰਪੋਤੇ ਉਨਕੇ ਨਾਮੋਸੇ
 ਉਨਕੇ ਗੋੜੇਵਾਲੇ ਪਾਸਿਧਹੋਗਏ
 ਯਾਨਸਨਾਦਿ ਸਮੇਂਮੇਂ ਸੰਕਲਪ
 ਮੇਂ ਗੋੜਕਾ ਨਾਮ ਲੇਨਾ ਪੜਤਾਹੈ
 ਬਿਵਾਹਸਮੇ ਪਿਤਾਕੇ ਗੋੜਸੇ ਬਦ
 ਲਕੇ ਇਸ੍ਰੀ ਪਤਿਕੇ ਗੋੜਵਾਲੀ
 ਹੋਜਾਤੀਹੈ ਗੋੜ ਬਦਲਨ ਮੰਤ੍ਰੇ
 ਕੇ ਅਧੀਨਹੈ ਜਿਨਮੰਤ੍ਰੇਸੇ ਬਦ
 ਲਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਥਾਮਣਾਦਿਜਨੇ
 ਕੋਖੜੀਧਰਮਕੀਯਾਹੈਜੋਮੰਤ੍ਰਖ
 ਭਾਵਸੇ ਖੜੀ ਧਰਮਨਾ ਮਾਨੇਸੇਮੰ
 ਤ੍ਰਬਲਸੇ ਇਸ੍ਰੀਕੋ ਪਿਤਾਕੇ ਗੋੜਸੇ
 ਬਦਲੀ ਨਾਮਨੇ ॥

ਗੋਬਰੰਦੇ ਗੋਹ ਗੋਮਲ ਯ ਗੋ
 ਬਰਤਰਣਨਜਾਈ
 ਗੋਚਰੰਸੀ ਗੋਇੰਦੇ ਵਿਚਰੇਂਜਿਨ
 ਮੇਂ ਅੰਸੇ ਸਬਦਾਦਿ ਵਿਖਯ, ਗਊ
 ਆਂਬਿਚਰੇਂਜਿਸਮੇਂ ਵਹੁਥਨ, ਦੇ
 ਸਮਾਤ੍ਰ, ਜਨਮਰਾਜਿਸੇ ਅਧਿਕ
 ਰਾਸੀਓ ਮੇਂ ਸੁਰਯਾਦਿ ਕਹੋਂਕਾਰਾ
 ਮਨ, ਪੰ. ਅਧੀਨਯ. ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੀ
 ਮਤੁਧੇਹੀ ਗੋਚਰੇ

ਗੋਤਮਨਾਰੰਸੀ. ਅਹਲਾ ਯ. ਗੋ
 ਤਮਨਾਰ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ
 ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀੰਸੀ. ਬੰਕੁਰਥਨਤੁਲਮ
 ਯ. ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸ
 ਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀੰਸੀ. ਗੁਆ ਮ
 ਲਿਓਂਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਗੋਵਰਧਨਧ
 ਰਨੇਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯ. ਰਿਖੀਕੇਸਰੋ
 ਵਰਧਨਧਾਰੀ
 ਗੋਲਾੰਦੇ. ਦਾਮਸੇ ਖਰੀਦਾ ਹੁਆ
 ਗੁਲਾਮ. ਮੋਲਲੀਆ ਦਾਸਯ. ਮੁ
 ਲਖਗੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾਪੁਨਾ ਗੋ
 ਲੇ ਸਿਰਮੀਰ-ਗੋਲੇਕੇ ਸਿਰਪੈਤੁਮ

ਪਾਤਸਾਹੀ ਅਰਥਾਤ ਮੇਰੇ ਪਾਤ
 ਗੋਪਾਲ ਸੰ. ਬਾਹਰੂਪ ਸਾਹਿਬ
 ਸੇਰੋ ਭੁਮੀਕੀ ਮਤ ਸਰੂਪ ਸੇਬੇਦ
 ਬਾਣੀਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਸੇ ਗਊਓਂਕੀ
 ਰਛਾ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯ. ਜਗੰਨਾ
 ਬਗੋਪਾਲ ਮੁਖ ਭੁਣੀ-ਗੋਪਾਲਕਾ
 ਗੁਆਲਹੇ ਤਾਕਾ ਬਿਗੜਕੇ ਗੁਆ
 ਲਾ ਬਨ ਗਯਾ ਹੈ, ਅਹੀਰ, ਗੁਜਰ
 ਗੋਇਲ ਸੰ. ਦੇ. ਦੁਰਭਿਖਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਨਿ
 ਮਿਤ ਸੇ ਬਿਦੇਸ ਗਤ ਪਸੂਯੋਂਕਾ ਸਮੁ
 ਦਾ ਯ. ਗੋਇਲ ਆਇਆ ਗੋਇ
 ਗੋਇਲੀ ਸੰ. ਦੇ. ਗੋਇਲ ਵਾਲਾ ਲੀ
 ਪੁਰਖ ਯ. ਜਿਉ ਗਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ
 ਰਾਖਹਿ ਕਰ ਸਾਰਾ
 ਗੋਲਾਲਾਲਾ ਸੰ. ਵਾ. ਦਾਸੋਂਕਾ ਦਾਸ
 ਯ. ਗੋਲਾਲਾਲਾ ਧਣੀਕੋ
 ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸੰ. ਦੇ. ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਸਾ
 ਹੀਕਾ ਬਾਂਧਾ ਨਗਰ ਜਿਸ ਮੇਂ ਬਾਟਲੀ
 ਤੀਰਥ ਹੈ ਯ. ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗੋਲਾਮੋਲੀ ਸੰ. ਵਾ. ਬਿਨਾਮੋ ਪੁਰੀ
 ਲਹੀ ਜਗਤ ਦਾਸ ਕਰਦੀਆ

ਗੋ.

ਗੋਰੂ ਸੰ. ਦੇ. ਮੇਘਰਾਗਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਸਰਿ
 ਗਮਪਧ ਖਟ ਸੁਰਕਾ ਖਾੜਵੇਂ
 ਗੋਨ ਸੰ. ਦੇ. ਗਮਨ
 ਗੋਰੀ ਸੰ. ਪਾਰਬਤੀ ਗੋਰ ਮਹਾਦੇਵ
 ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਇਸ਼੍ਰੀਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
 ਰੀ ਹੈ ਮਹਾਦੇਵ ਕਾ ਰੰਗ ਸੁਪੈਦ ਹੈ
 ਇਸਵਾਸਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਕੋ ਗੋਰ ਕਹ
 ਤੇ ਪੈਂ ਲੋਕ ਮੇਂ ਲਾਲਕਾ ਨਾਮ ਗੋਰਾ
 ਗੋਰਾ ਸੰ. ਦੇ. ਬੈਝਲ ਭਾਰਾ ਯ. ਨਿ ਹੈ
 ਵੇਸੁ ਗੋਰਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਸੰ.
 ਗੋਹਰ ਸੰ. ਫਾ. ਮੋਤੀ ਯ. ਗੁਰੂ ਗੋਹਰ
 ਦਰਿਆਉ-ਸੁਭ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ
 ਯੋਂਕਾ ਦਰੀਯਾਉ ਗੁਰੂ ਹੈ
 ਗੋਰਵ ਸੰ. ਵਾਡਿਆਈ
 ਗੋੜੀ ਸੰ. ਗੁੜਕੀ ਸਰਾਬ, ਅਲੰਕ
 ਰਗੋਂਥੋਂ ਮੇਂ ਕਹੀ ਕਾਬਕੀ ਰੀਤਿ ਬਿਸੇ
 ਖ, ਗੋੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ
 ਮਾੜ ਬੰਗਾਲੇ ਸੇ ਉਡੀ ਸੇਕੇ ਭੁਵਨੇਸ
 ਮਹਾਦੇਵ ਪ੍ਰਸੰਤ ਦੇ ਸਕਾ ਨਾਮ ਗੋੜ
 ਹੈ, ਜਗੰਨਾਥ ਸੇ ਤੇਰਾਂ ਕੋ ਸਉਰੇ ਭੂ

ਵਨੇਸਕਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਗੋੜ ਦੇ ਸਮੇਂ
 ਵਸਨੇ ਵਾਲਾ ਪੁਰਖ ਮਾੜਾ, ਸਾਰ
 ਸੁਤ ੧ ਕਾਨਕ ਕੁਬਜ਼ਰ ਗੋੜ ੩
 ਮੇਥਲ ੪ ਉਤਕਲ ਪਯੋਥਿਯੁਜੇ
 ਉਤਰਓਰ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਪਾਂਚ ਪੁਕਾ
 ਰਕੇ ਬਾਮਦ ਜਿਨ ਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਸੇ ਸਾ
 ਰਸੁਤ ਹੈ, ਬਾਂਗਰ ਬਾਗੜ ਜਮਨਾ
 ਪਾਰ ਮੇਰਟ ਸਮੀਪੀ ਦੇ ਸੇਮੇ ਗੋੜ
 ਹੈਂ, ਕਨੋਜ ਕਾਨ ਪੁਰਲਖਨ ਉਕੇ ਸ
 ਮੀਪ ਕਾਨਕ ਕੁਬਜ਼ਰ ਹੈਂ ਪਟਨਾ ਕੇ ਸ
 ਮੀਪ ਮਿਥਲਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਥਲ ਹੈ।
 ਉੜੀਸਾ ਬੰਗਾਲਾ ਮੇਂ ਉਤਕਲ ਹੈਂ
 ਜੇ ਪੰਚ ਗੋੜ ਕਹਾਵੇ ਹੈਂ ਇਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
 ਸਿਧ ਗੋੜ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਗੋ
 ਰੁ ਕਹਾਵੇ ਹੈਂ ਐਰ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਾਮੇ ਸੇ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ, ਗੋ
 ਰੀ ਰਾਗਾਣੀ ਯ. ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਸੁ
 ਲਖਣੀ ਭਾਈ ॥

ਗੋ

ਗੰਧਣੀਆ • ਗੁ. ਗੰਧ ਵਾਲਾ ਹੂਆ

ਹੂਯ. ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਣੀਆ
 ਗੰਧੀਆਇ • ਗੁ. ਬੂਟੇ ਬਚਨੇ ਸਾ
 ਬਥਿਯਾ ਤੁਲਸ ਦੁਰਗੰਧ ਵਾਲੇ
 ਗੰਗੇਵਾਪਿਤਾਮਹ • ਦੇ. [ਹੋਰ ਹੋਏਂ
 ਗੰਗਾਜੀਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀਖਮ ਪਿਤਾਮ
 ਹ. ਗੰਗਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਾ.
 ਮ ਗਾਂਗੇਯ ਹੈ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਿਤਾਕਾ
 ਨਾਮ ਪਿਤਾਮਹ ਹੈ ਭੀਖਮ ਸੰਤ
 ਨੁਕੀ ਗੰਗਾ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀਕ ਪੁਤ੍ਰ
 ਐ ਕੈਰਵੇਂ ਪਾਂਡਵੇਂ ਕਾ ਦਾਦਾ ਬਾਇ
 ਸਲੀਏ ਨਾਮ ਗਾਂਗੇਯ ਪਿਤਾਮ
 ਗੰਗਾ • ਸੀ. ਭ੍ਰਿਗੂ ੧ ਅਲਕਾ [ਹੋ
 ਰ ਰਿਖੀ ੩ ਕਾਂਚਨ ੪ ਵਿਸ਼ੁਪਗ
 ਰੜ੬ ਪਾਤਾਲ ੭ ਮੰਦਾਕਨੀ ੮ ਬ
 ਸਕੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹੈ ਸਭ ਮੇਂ ਮੁਖ
 ਭਗੀਰਥੀ ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਕਲੁਸੇਂ ਬਰੁ
 ਪੁਭਾਵੇ ॥

ਗੰਗਾ • ਦੇ. ਗੰਗਾ ਯ. ਗੰਗਾ ਗੁਸਾਇ
 ਨਗਹਰ ਗੰਭੀਰ, ਗੁਰੁਕਾਜਸਕ
 ਗੰਜ • ਫਾ. ਖਜਾਨਾ ਜੈਸੇ [ਰਤਾ ਭਟ
 ਚਿਹਲ ਗੰਜ ਜੇਰੇ ਨਰਾਖਿਓਈਮ •

ਨ, ਦੇ. ਦੂਰਕਰ, ਫੋੜੇ ਹੋਕਰ ਸਿਰ
 ਜੇ ਬਾਲ ਦੂਰ ਹੋਨ ਸੁਰੂ ਪਰੋਗ
 ਗੰਠ. ਦੇ. ਗਾਂਠ. ਗੰਥੀਯ. ਟੂਟੇ ਗੰਠ
 ਪੜੇ ਵੀਚਾਰ. ਜਬ ਵਿਚਾਰ ਮੇਂ ਪੜੇ
 ਗੇ ਤਬ ਚਿਤ ਜੜ ਗੰਥੀ ਟੂਟ ਜਾਵੇ
 ਗੀ, ਗੰਢ ਕੇ ਯ. ਲੋਕ ਗੰਠ ਗੰਠ
 ਗੰਢ. ਪੰ. ਗਾਂਠ, ਮੇਲ ਖਰਾਵਿ ਗੁਰ
 ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਯ. ਪੁਤੀ ਗੰਢ ਪਵੈ
 ਸੀਸਾਰ. ਪੁੜੇ ਕੇ ਉਪਜਨੇ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋ
 ਵੇ ਪੈ ਸੀਸਾ ਗੀ ਜਨੇ ਕਾ ਐਰ ਤੋਂ ਸੇ
 ਗੰਧਣ. ਪੰ. ਦੁਰਗੰਧ ਮਈ ਅਰ
 ਥਾਤ ਵਿਖਯੋਂ ਕੇ ਸੰਬੰਧੀਯ. ਗੰਧਣ
 ਗੰਮਿਤੁ. ਦੇ. ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੈਸੇ ਬੈਨ ਸੁਨੇ
 ਗਯਾਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ. ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗੁ
 ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੂ ਪਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ
 ਗੰਥੀ. ਸੰ. ਗੰਥ ਸਾਹਬ ਕੇ ਪੜ ਪੈ
 ਨੇ ਵਾਲਾ, ਗੰਥ ਵਾਲਾ
 ਗੰਥਿ. ਸੰ. ਗਾਂਠ ਜੈਸੇ ਚਿਦ ਜੜ ਕੀ
 ਗਾਂਠ ਕਾ ਨਮ ਚਿਤ ਜੜ ਗੰਥੀ ਪੈ,
 ਗੰਥ. ਸੰ. ਨਲ ਵਾਕਸ ਗੰਠੀ ਮਾਤ੍ਰ
 ਨਕਾ ਸਮੁਦਾਯ

ਗੰਦੇ. ਦੇ. ਦੁਰਗੰਧ ਵਾਲੇ ਯ. ਗੰਦੇ
 ਤੂੰ ਮ ਪਈ ਆਸ
 ਗੰਧ. ਸੰ. ਸੁਗੰਧ ਦੁਰਗੰਧ. ਖੁਸ
 ਬੋ ਬਦਬੋ, ਖੋਟੇ ਬਚਨ ਯ. ਤਿਤ
 ਦਿਨ ਬੋਲਨ ਗੰਧ
 ਗੰਨਾ. ਦੇ. ਗਿਣਿਆ. ਗਿਣੀ ਦਾ
 ਪੈ ਯ. ਤੋਇਓ ਡਿਭਵਣ ਗੰਨਾ,
 ਈਖਕਾ ਗੰਨਾ
 ਗੰਜਨ. ਦੇ. ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ.
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਗੰਜਨ
 ਗੰਧਰਬ. ਸੰ. ਸੁਰਗ ਕੇ ਗਵਈ
 ਏ, ਮ੍ਰਿਗ ਬਿਸੇਖ, ਅਸੁ, ਕੋਕਿ
 ਲ, ਗਾਯਨ ਮਾਤ੍ਰ
 ਗੰਥਸਾਹਬ. ਵਾ. ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਦੇਹ
 ਸੁਰੂ ਪ ਗੰਥਸਾਹਬ ਗੰਥਸਾਹਬ
 ਜੀ ਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਪੈ ਏਕ
 ਰਾਗੋਂ ਮੇਂ ਦੂਸਰੀ ਰਾਗੋਂ ਸੇ ਬਿਨ, ਜੈ
 ਸੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਜਪ ਬਾਣੀ ਜੈ ਜਾਵੰਤੀ
 ਸੇ ਪੀਛੇ ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਲੋਕੋਂ ਸੇ
 ਮੁਦਾਵਣੀ ਤਾਣੀ ਰਾਗਾਂ ਮੇਂ ਸਭ
 ਛੋਟੀ ਬਡੀ ਬਾਣੀ ਅਰਥਾਤ ਸਭ

ਸੇਬਡੀਸੁਖਮਨੀ ਅਰਸਭਸੇਛੇ
 ਟੇਦੋਦੋਪਦੋਵਾਲੇ ਮਿਲਾਕੇ। ਸੋਤੀ
 ਤਮੰਦਰਊਸਰੇ ਸਿਰੀਰਾਗਕੇਸਬ
 ਦਸੇਲੇ। ਜੋਜਾਵੰਤੀਕੇ ਜਗਮੇਬਿ
 ਰਾਜਰੇਸਬਦਪ੍ਰੀਤ ੨੯੫੮ ਦੇ
 ਹਜਾਰਨੌਸੇ ਅਰਵੰਜਾ ਸਬਦਾ
 ਦਿਕਹੈ। ਜਿਸਮੇਂ ੩੫੭ ਤਿੰਨਸੈਜ
 ਤਵੰਜਾਭੁਗਤੋਂਕੇ ਨਾਮਕੇਹੈ। ਐਰ
 ੨੬੦੧ ਦੇਹਜਾਰਛੇਸੈ ਏਕਸਾ
 ਖਾਤਗੁਰੋਕੇਨਾਮਕੇਹੈ। ਇਨਹੀਮੇਂ
 ਬਾਈਦਹਾਂ ਆਰਤੀਸੋਹਲੇਕੇਸਬ
 ਦੋਹੈ। ਬਿਨਾ ਰਗਬਾਣੀਏਕਅਦਿ
 ਮੋਜਪਜੀਹੈ। ਰਾਗੋਂਕੇ ਪਰੋ। ਪੜ੍ਹਪੁ
 ਸਤਕਸੀਪਾਦਾਦੇਸੇਲੇ ਤਨਮਨ
 ਥੀਵੇ ਹਰਿਆ ਮੁਦਾਵਟੀਕੀਸ
 ਮਾਪਤੀਤਾਈ ੮੫੭ ਆਰਸੈਸਤ
 ਵੰਜਾ ਸਲੋਕ ਗਾਥਾ ਫੁਨਹੇ ਚਉਬੇ
 ਲੇ ਆਦਿਕਹੈ। ਰਾਗਮਾਲਾ ਗੁਰੂ
 ਕੀਰਚੀਨਹੀਂ। ਏਸਮੇਂ ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿ
 ਬਮੇਲਿਖੇ ਆਰਗੋਂਕੇ ਨਾਮਨ
 ਹੀਂਗੁਰੂਕਾ ਨਾਮਨਹੀਂ ਮਹਿਲਕਾ

ਨਾਮਨਹੀਂ ਈਸਰਭਗਤੀਕਾ ਬਿਚ
 ਰਨਹੀਂ ਆਧਿਕ ਬਿਚਾਰਗੁਰਮਤਨਿ
 ਰਨੇਮੇ ਦੇਖੋ ॥

ਸੀ.

ਗੰਮ. ਦੇ. ਗਮਨਯੋਗਮ, ਗਮਮ
 ਗੰਭੀਰ. ਸੀ. ਨਿਮਨਬਨ. ਨੀਚੀ
 ਜਗਹ, ਮੰਦ, ਜੰਬੀਰ, ਖਟਾ, ਪ
 ਦਮ, ਰਿਗਵੇਦਕਾ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ,
 ਗਹਨ, ਦਰਬਾਰ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਨੇਕੇ
 ਕਰਨ, ਅਗਾਥ. ਅਥਾਹ
 ਗੰਧਾਰੇ. ਗੁ. ਗੰਧਵਾਲੇ
 ਗੰਧਾਰ. ਸੀ. ਸੁਰ ਬਿਸੇਖ
 ਗੰਗਾਕਾਨੀਰ. ਵਾ. ਗੰਗਾ ਜਲ
 ਵਤਪਾਵਿਤ੍ਰਯ. ਸੋਗਿਹੀ ਗੰਗਾ
 ਗੰਗੋਵ. ਗੁ. ਗੰਗਾਕਾ ਪੁ | ਕਾਨੀਰ
 ਤੁਭੀਖਮ ਗਾਂਗੋਯਸੀ.

ਗਇਤਿਸੀ ਮਤ ਤਾਰਾਹਰਿ ਨਰੋਤਮ
 ਸੀਗ੍ਰਹੀਤੇ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇ ਗ
 ਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾ
 ਪੂ॥

ਘ

ਘਰਾਉਂਗੁ. ਵਾਸਨਾ ਯ. ਜਿਉਓ

ਦਿਆਨਕੁਸਮ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਕਿਨੇਨ

ਘਰਾਉਲਾਇਓ. ਕਿਸੇਨੇ ਸੁਹੀਧੀ

ਘਟਾਉਂਗੁ ਘੜੀਕਾ ਨਹੀਂ ਲਈ

ਯ. ਸੁਖ ਘਟਾਉਂਗੁਇ, ਘੜੀਕੇ ਮੇਂ

ਯ. ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਉ ਚੰਦਮਾ-ਜ

ਲ ਘਟੇ ਮੇਂ ਚੰਦਕੇ ਆਭਾਸ ਵਤਸ

ਭੁਕੇ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਰ

ਰਹਿਆ ਹੈ। ਬਦਨਾਂ ਤਰਭੀ ਹੈ। ਪੁ

ਹਮਧ ਜਿਉ ਬਾਸ ਬਸਤ ਹੈ

ਘਟਿਆਂ ਪੰ. ਦੂਹ ਹੂਆ ਜੈਸੇ ਦੁਖ

ਅੰਧੇਰਾ ਘਟਿਆ

ਘਤਿਆਂ ਜੰ. ਗੋਰਿਆ. ਪਾਇਆ

ਯ. ਤਿਨ ਜਨ ਸਭਿ ਭਰ ਸੁਟ ਘਤਿ

ਘੜੀਐਂ ਗੁ. ਘੜੀ ਦੇ ਪੈਂ ਯ. ਆ

ਦਰਗਹ ਘੜੀਐ ਤੀਨੇ ਲੇਖ

ਘਸੀਏ ਪੰ. ਹਰਿ ਨਾਮ ਚੰਦਨ ਕੋ

ਜਿਹ ਬਾਹੂ ਪਉਰਸੇ ਪੈ ਸਾਂਤੀ ਹੇਤ

ਘਸਾਈਏ ਯ. ਘਸ ਚੰਦਨ ਹਰਿ

ਜਸ ਘਸੀਏ-ਘਸੇ ਚੰਦਨ ਵਤਸੀ

ਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਰਿਕਾ ਜਸ ਜਿਹ

ਬਾਪੇ ਘਸਾਈਏ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹੀ

ਘਸ. ਪੰ. ਘਸਾਣਾ ਯ. ਘਸ ਜਾਏ

ਪੇ ਨਾਮ ਲੇਤੁ ਸੁਹਿਕ ਉਚਾਰੇ-ਝੜਵੇਂ

ਘਰਵਾਸ. ਗੁ. ਇਸਤਰੀਕਾ ਸੰਗ

ਯ. ਖੁਸਰੋ ਰਿਆ ਘਰਵਾਸ

ਘਟ ਘਟਵਾਸੀ. ਵ. ਸਰੀਰ ਸਰੀ

ਰ ਮੇਂ ਵਸਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਘਟ ਘਟਵਾ

ਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹ

ਘਰਾਹ. ਦੇ. ਘਰਸੇ ਭਾਵ ਰਿਦੇ ਸੇਯ.

ਘਰਮਹਿ. ਗੁ. ਹਿਰਦੇ ਵਾਸੀ ਯ. ਘ

ਰਮਹਿ ਠਕੁਰਨ ਦਰਨਾ ਆਵੇ-ਹਿਰ

ਦੇ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ

ਘਰਕੇ. ਗੁ. ਅਪਨੀ ਮੁਕਤੀ ਕੇ ਯ.

ਜੇਗੁਰਕੀ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇ ਘਰਕੇ

ਕੰਮ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਪੁਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾ

ਮ ਤੋੜ ਬੰਧਨ ਘਰਕੇ ਕੰਮ ਲਾਇ

ਘਰਕਾ. ਗੁ. ਇਸਤਰੀ ਯ. ਘਰਕ

ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ-ਮੇਥਨ ਸਮੇ ਮੁਖ ਚੰ

ਬਨ ਸੁਰੂਪ, ਨਿਜਕਾਯ. ਘਰਕਾ

ਕਾਜਨ ਜਾਨੀ ਰੂੜਾ

ਘਰੀਮੀਕੰਗੁ ਘੜੀਏਕਯ. ਗੁਰੂ
ਬਚਨਧਿਆਇਓ ਘਰੀਮੀਕ
ਘਰਬਾਲੂਕਾ. ਘ. ਘਰਰੇਤਕਯ.
ਘਰਬਾਲੂਕਾ ਪੁਮਨਘੇਰ-ਪਵਨ
ਕੇ ਪੁਮਨਘੇਰ ਆਗੇ ਬਾਲੂਕੇ ਘ
ਰਵਤ ਕਾਲਕੀ ਪੁਮਨਘੇਰੀ ਮੇਂ
ਦੇਹਠਹਰਨੇ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ

ਘਘਾ. ਪੰ. ਘਘੇ ਅਖਰਸੇ ਉਪਦੇ
ਸਕਰੇ ਪੈਂ ਯ. ਘਘਾ ਘਰਘਰਟਿ
ਘਰਉਚਾ. ਘ. ਉਚੇਸ ਗਹਿਤੂਮੁੜੇ
ਬਾਨਵਾਲੇ ਬਦਲਕਾ ਯ. ਖੇਤਸਿ
ਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰਉਚਾ ਨਿਰ
ਣਉ. ਵਿਸ਼ਾਂਤਮੇਂ ਜਿਨਕ੍ਰਿਖੀ ਕਰੋਕੇ
ਖੇਤੋਂਕੀ ਮਿਆਲਾ ਵਟਾਂ ਉਚੀਆਂ
ਭਾਵ ਜਲ ਰੇਕਨੇਕੇ ਸਮਰਥਪੈਂ, ਵਹੁ
ਘਰਉਚਾ. ਉਚੇ ਬਾਨਵਾਲੇ ਬਦਲ
ਕਾ ਨਿਰਨਉ. ਕਬਨ ਕਰੇ ਪੈਂ, ਜੋ ਅੰ
ਛ ਬਦਲ ਹੈ ਬਰਸਕੇ ਹਮਾਰੇ ਖੇਤੋਂ
ਕੋ ਭਰਦੇ ਵੇਗਾ, ਤੈਸੇ ਜਿਨਕੇ ਅੰਤਾ
ਕਰਣਮੇਂ ਸਾਧਨ ਪੂਰੇ ਪੈਂ, ਵਹੁ ਗੁਰੂ
ਰੂਪ ਬਦਲਕਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਪੈਂ ਜੋ

ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਪੈਂ, ਇਨਸੇ ਉਪਦੇਸ ਮਿਲੇ
ਗਾਪਨਾ ਵਹੀ ਚਿਤਮੇ ਭਗਤੀ ਰੂਪ ਨਾਗੀ
ਕੋਹੇ ਨੇਸੇ ਸਜਨੇ ਕਾ ਆਉ ਨਾ ਚਾਹਤੇ ਉ
ਪਦੇਸਹੇਤੁ ਗੁਰੇ ਪਾਸ ਪਾਰਥਨਾ ਕਰੇ
ਪੈ ਬਰਸਨਾ ਹੈ ਤਬ ਅਬੀ ਬਰਸੇ
ਘਟ. ਸੰ. ਘੜਾ, ਸਮਾਧੀ, ਪਰਿਣਾ
ਮਾਬਿਸੇਖ, ਹਿਰਦਾ ਯ. ਘਟ ਮਹ
ਸਿਧਕੀਆ ਪ੍ਰਕਾਸ. ਛੋਟੇ ਸੇ ਰਿਵੇ
ਦੇਸਮੇਂ ਸਮੁਵ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਆ ਹੈ, ਦੇਹ ਯ. ਘਟ
ਛੁਟੇ ਕੋਈ ਬਾਤਨ ਪੁਛੇ ਕਾਢਹੁ ਕਾ
ਚਹੁ ਹੋਈ ਇਵੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅੰਤਹੁ ਕ
ਰਣ ਯ. ਘਟ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਘਟ
ਆਧਾਰ ਇਤਾਹਾਦਿ ਪਾਠੇ ਮੇਂ ਦੇਹਾ
ਦਿਕੋਂਕੇ, ਆਸਰੇ ਪਨਕਾ ਬਰਨਨ
ਪੈ, ਦੇ. ਕਮ ਯ. ਘਟ ਨਕੋਉ ਅਖੇ,
ਘਟ ਯ. ਘਟ ਅਵਘਟ ਰੂਗਰਘ
ਣਾ- ਘਾਟ ਕਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
ਤਹਾਂ ਪਰਬਤ ਬਹੁਤ ਪੈਂ, ਸਮੁਦਾਯ
ਯ. ਦਹਿਦਿਸ ਛੜ ਮੇਘ ਘਟਾਘ
ਟ, ਸਰੀਰ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਯ. ਘਟ ਘਟ

ਬਾਪ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ	ਘਤੁੰਪੰ. ਫੈਕਕੇ ਯ. ਕਿਥੇ ਵੰਝਾ ਘ
ਘਟਾ. ਸੀ. ਮੇਘੇਂਕਾ ਸਮੁਦਾਯ. ਬੰ	ਤ. ਕਹਾ ਜਾਵਾ ਗੋਰਕੇ, ਪਾਇਕੇ ਯ.
ਦਲੇਂਕਾ ਸਮੁਦਾਯ, ਸਭਾ, ਸਮੂਹ	ਘਤ ਗਲਾਵਾ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨ
, ਗਜੇਂਕਾ ਸਮੂਹ, ਗੁ. ਘਟਗਿ	ਦੂਤ ਅਮਲਤੇ ਪੈਰੀਆਣ ਸਭ ਘਤੇ
ਆ ਯ. ਖਾਦਿਆਂ ਖਾਦਿਆ ਮੁਹ	ਘਤੇ. ਦੇ. ਜੀਗਲ. ਗੋਰੇ. ਪਾਏ ਯ.
ਘਟਾ ਪੈਨਾਦਿਆ ਸਭ ਅੰਗ	ਘਟਤੇ. ਦੇ. ਕਮਹੋਤੇ
ਘਟਘਟ. ਗੁ. ਸਰਬਥ ਨੇ ਮੇਂ ਘ	ਘਨ ਸਾਥ. ਦੇ. ਬਹੁਤ ਸਾਥ ਯ. ਜ
ਫੂਤ ਘੜੀ ਦੀ ਹੈ	ਹਾਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ
ਘਟਘਟੇ. ਵਾ. ਘਟਘਟ ਵਿਖੇ	ਘਨ. ਸੀ. ਮੇਘ. ਬਦਲ, ਮੋਥਾ ਬੂ
ਘਟਕੇ ਘਟ. ਵਾ. ਚਿਤਕੇ ਸੰਕਲ	ਦੀ, ਓਘ. ਸਮੁਦਾਯ, ਵਿਛਭਾਣੀ, ਕ
ਪ ਘਟਾਵਟੇ ਯ. ਤਾਲਮ ਦੀਰੇ	ਟਨਈ, ਬਿਸਤਾਰ, ਦੇਹ, ਲੋਹੇਕਾ
ਘਟਹਰਿ ਘਟ. ਵਾ. ਘਟਕੇ ਘਟ	ਮੁਦਗਰ. ਬਦਾਟ, ਕਫ, ਅਫਕ
ਘੜਹੋਰਹੀ ਹੈ ਹੇ ਹੇ ਘੜਤੀਤੇ	ਧਾਤੁ, ਏਕ ਜਾਤਿ ਵਾਲੇ ਤੀਨ ਮਾਥੇ
ਗੀਭਾਵਤੇਰੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਾ ਜੋ ਵਿਚਰਾ	ਕਾ ਗੁਣਨ. ਜਰਬ, ਸਾਧਨ, ਅੰ
ਸੇਵਿਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ	ਧਕਾਰ, ਪੁਰਣ, ਕਾਂਸੀ ਧਾਤੁ ਕੇਤ
ਘਟੇ. ਦੇ. ਮਾਰਵਾੜੀ. ਬਹੁਤ ਯ. ਘ	ਲਵਾਜੇ, ਮਧਮ ਨ੍ਰਿਤਮ
ਟੇ ਘਟੇ ਘਟੇ ਸਦ ਲੋੜੇ ਬਿਨ ਲਹ	ਘਬ. ਗੁ. ਘਰਯ. ਘਬਦਬ ਜ
ਟੇ ਕੈਟੇ ਪਾਇਓ ਪੁਨਾ ਦੂਸ ਘਟੇ	ਬਜਾਰੀਏ-ਘਰ ਅੰਦਰ ਘਨ
ਘਟਾਣੇ. ਗੁ. ਘਟਘਾ ਜਬਹੋਤੇ ਦੂ	ਦਿਹਦੀਵੀ ਅੰਧਘੋਰ ਘਬਮੁਹਈ
ਟਮੇਂ ਯ. ਹਭਰ ਸਮਾਟੇ ਭੋਗ ਘਟਾ	ਘਮ. ਪੰ. ਘਮਸਾਨ ਡੰਡੇਰੇਲਾ ਦੇ
ਟੇ ਆਨਨ ਬੀਅਕੋ ਬੀਆ	ਊਧਮ ਮਚਾਇਆ

ਘਰਕੇਕੀਮੰ.ਵਾ. ਹਰਿਨੇ ਅਪਨਾ ਬੈ
ਕੁੰਠ ਧਾਂਮ ਦੇ ਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾਮੋਂ ਮੇਂ ਵਹੁਲਾ
ਇਆ ਹੈ ਯ. ਘਰਕੇਕੀਮ ਹਰਿਲਾ
ਇਆ-ਵਾਸਤਵ ਨਿਜ ਰੂਪ ਕੇ ਵਿ
ਚਾਰ ਰੂਪ ਕਰਮੋਂ

ਘਰੰ.ਦੇ. ਮੁਝ ਘਰਮੇਂ ਯ. ਗੋਰ ਨਿਆ
ਟੀ ਸਡ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਆ
ਉ. ਇਸਤੀ ਯ. ਘਰਕਾ ਮਾਸ ਚੰਗੇ
ਰ, ਘਰਮੇਂ ਯ. ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਦੇਸੀ
ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ, ਚੜੀ ਉ
ਤਰੀ ਸੁਰੋਂ ਕੇ ਭੇਦ ਸੇ ਰਾਗੋਂ ਕੀ ਤਰਹ
ਯ. ਘਰ ਪਹਲਾ ਘਰ ਦੂਜਾ ਘਰ
ਤੀਜਾ। ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਇਸ ਕਾ ਗੁ

ਰਮਤ ਨਿਰਟੇ ਮੇਂ ਹੈ ਰੋਖਾਇ ਘਟੇਰੀ
ਘਟੇਰੀ. ਪੰ. ਬਹੁਤੀ ਯ. ਤਿਨ ਪਿਛੇ
ਘਨੇਰੇ. ਪੰ. ਬਹੁਤੇ ਯ. ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ
ਘਸਾਰ. ਸੰ. ਭੁਖਣ ਕਰਨੇ ਵਲ ਘਨੇਰੇ
ਘਰਰ. ਪੰ. ਰਗੜ ਕੇ ਯ. ਭਾਵੇ ਘਰਰ
ਘਨਘੋਰ. ਦੇ. ਬਦਲ ਕੀ ਗੁਜ ਮੁਠਾਇ
ਘਰਬਾਰ. ਗੁ. ਮੰਦਰ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮੰ
ਦਰਕਾ ਭਾਵਸੇ ਕਿਹਕੀ ਸਮਗਰ ਵਸ

ਤੁਯ. ਸੰਜ ਕੀਆ ਘਰਬਾਰ

ਘਨਹਰ. ਗੁ. ਬਦਲ ਯ. ਘਨਹ
ਤ ਬੁੰਦ ਬਸੁ ਅਰੋਮਾ ਵਲ

ਘਰਦਰ. ਵਾ. ਘਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰ
ਥਾਤ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯ. ਘਰਦ
ਰਫਿਰ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ

ਘਰਮੰਦਰ. ਗੁ. ਹਿਰਦੇ ਐ ਦੇਹ ਮੇਂ
ਯ. ਘਰਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ

ਘਲੇ. ਪੰ. ਭੇਜੇ ਯ. ਘਲੇ ਆਏ ਨ
ਨਕਾ ਪੁਨਾ ਜਾ ਆਪ ਹਰਿ ਘਲੇ
ਪੁਨਾ ਘਲੇ ਆਏ ਆਪ ਜਿਸ ਨਾ
ਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤ ਹੋਇ

ਘੜਥਲੀ. ਦੇ. ਘੜੇ ਰਖਨੇ ਕੀ
ਜਗਹ. ਪਾਨੀ ਸਾਲਾ ਯ. ਸਾਤ ਸ
ਮੰਦ ਜਾਕੇ ਘੜਥਲੀ

ਘਨਤਾਲ. ਗੁ. ਤਾਲਾ ਦਿ ਬਹੁਤ
ਵਾਜੇ ਯ. ਘਨਤਾਲ ਸਕੂਰੇ ਸਭੀ

ਘੜਿਆਲ. ਦੇ. ਘੜੀ ਬਿਲਾਸ
ਅਲਵਾਜ਼ ਜੇ ਪੱਕੇ ਘੰਟੇ ਬਨਨੇ ਸੇ
ਪਹਿਲੇ ਕਚੀ ਘੜੀ ਅੰਕਾ ਵਜਾ ਬਾ
ਜਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਬਚਨ ਹੈ ਘੜੀਏ ਘੜੀ

ਏਮਾਈਏ-ਯ. ਦਰਦਰਵਜੇਜਾਇ
 ਕੇਕਿਉ ਭਿਰੋ ਘੜੀਆਲ, ਘਟੀ
 ਘੜੂਅਲੋ. ਦੇ. ਬਗੜੀ ਕਾਲ ਸੀ.
 ਘੜਾ ਯ. ਜਿਉ ਆਕਾਸੇ ਘੜੂਅ
 ਲੋਮ੍ਹਿਗਭਿਸਨ ਭਰਿਆ
 ਘੜੀ. ਦੇ. ਸਾਰਪਲ ਰੂਪਕਾਲ, ਬ
 ਹੋਲੇਸੇ ਘੜੀ ਲਕੜੀ, ਛੋਟਾ ਘੜ
 ਯ. ਲਾਜ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟ ਪੜੀਉ
 ਠਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ
 ਘੜ. ਗੁ. ਘੜਯੋਕਾ ਠਿਕਾਨ ਯ.
 ਜਾਕੇ ਘੜ ਬਲੀ, ਬਨਕੇ ਯ. ਘੜ
 ਘੜ ਭੁਜੇ, ਸਵਾਰੇ ਗਏ ਹੈਂ ਯ. ਗੁ
 ਰੁਮੁਖ ਘੜ ਟਕਸਾਲ-ਗੁਰੁਮੁਖ
 ਸਵਾਰੇ ਗਏ ਹੈਂ ਸਤਸੰਗ ਰੂਪਸਾ
 ਲਮੋਂ, ਘਟ ਬਲੀ ਸੀ.

ਘਾ

ਘਾਉ. ਦੇ. ਜਖਮ ਯ. ਨਹ ਘਾਉਕ
 ਟਾਰ ਕਰਸਕੇ, ਚੋਟ ਯ. ਪਰਿਓ
 ਨੀਸਾਨੇ ਘਾਉ, ਲਗੀ ਨਕਾਰੇ ਪੈ
 ਘਾਲਿਆ. ਪੰ. ਸੇਵਿਆ ਚੋਟ

ਯ. ਸਭ ਘਾਲਿਆ ਤਿਨਕਾ ਹਰਿ
 ਬਾਇ ਪਾਈ ਘੁਨਾ ਤਿਲਨਹੀ ਭੁੰਨੇ
 ਘਾਇ. ਪੰ. ਮਛੀਆਕੇ ਘਾਲਿਆ
 ਮਾਰੇ ਪੈ ਪੂਰਬਮੇਂ ਯ. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨ
 ਵੇ ਜੀਆ ਘਾਇ, ਮਾਰੇ ਪੈ ਅਠਾਰ
 ਕੁਲ ਸਰਪੋਂ ਨਾਗੋਂਕੇ ਯ. ਤਿਨਕ
 ਰ ਯਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ. ਅਠਾ
 ਰ ਕੁਲ ਸਰਪੋਂ ਨਾਗੋਂਕੇ ਯੇ ਹੈਂ। ਸੁ
 ਬੁਧਿ ੧ ਨੰਦਸਾਰੀ ੨ ਕਰਕੋਟਕ ੩
 ਪ੍ਰਿਥੁਸਵ ੪ ਬਾਸੁਕਿ ੫ ਤਖਕ ੬
 ਕੰਬਲ ੭ ਅਸੁਤਰ ੮ ਹੋਮਮਾਲੀ
 ੯ ਨਰੇਂਦ ੧੦ ਬਜ੍ਰਦੰਸ਼ ੧੧ ਬਿਖ
 ੧੨ ਅਨੰਤ ੧੩ ਪਦਮ ੧੪ ਮਹਾ
 ਪਦਮ ੧੫ ਕੁਲੀਰ ੧੬ ਸੰਖ ੧੭
 ਘਾਸੀ. ਗੁ. ਘਾਸ ਬੋਦਨੇਵਾਲੇਕੇ
 ਮੁਖਸੇ ਯ. ਘਾਸੀਕਉ ਹਰਿਨਾਮ
 ਕਢਾਈ-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੁਖ ਘਾਸਹੇ
 ਭਾਵਦਾਸਕੇ ਮੁਖਸੇ ਸਦਾ ਅਪਨ
 ਹਰਿਨਾਮ ਕਢਾਈਓਵਾ ਕਹਾਈਓ
 ਘਾਹੁ. ਪੰ. ਹਰੇ ਸੁਕੇ ਤਿਣਯ. ਘਾਹੁ
 ਖਨਤਿਨ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ, ਘਾਸਹ

<p> ਰੇਯ. ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ. ਚਕਵਰਤੀ ਕੋ ਘਸਹਾਰੇ ਕਰਤਾ ਪੈਭਾਵ ਘਾਹੁ ਸੁਵਤ ਨ ਕਾਰੇ ਕ ਰਤਾ ਪੈ, ਅਪਵਾਦ ਵਿਸਿ ਸਮੇ ਹਿਰਨਮ ਗਰਭਾਦਿ ਪਾਤਸਾਹੋ ਕੋ ਅਕਿੰਚਤ ਕਰ ਕਰਤਾ ਪੈ </p>	<p> ਯ. ਘਟਕੇ ਘਾਟ ਘਾਟੀ. ਦੇ. ਚੜਾਈ ਉਤਰਾਈ ਫਲਾ ਕਰਨ ਰਸਤਾ ਯ. ਘਾਟੀ ਚੜਤ ਬੈ ਲਾਇਕ ਬਾਕ, ਪੰ. ਘਾਟੀ ਬਸਤ ਘਾਲੁ ਖਾਟ. ਵਾ. ਸੇਵਾ ਕਰ ਖਟਕੇ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ ਕੀ ਕਮਾਈ ਸੇਜਮ </p>
<p> ਘਾਲਹੁ. ਦੇ. ਮਾਰੇ ਯ. ਇਸੇ ਤੁੜਾ ਵਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟ-ਨਾਮ ਦੇਵ ਕੋ ਹਾਥੀ ਸੇ ਤੁੜਾਵੇ ਮਾਰਕੇ ਸਾਂਟ ਜੈਸੇ ਘੋੜੇ ਕੇ ਡਰਾਨੇ ਹੇਤ ਔਘੀ ਹੋਤੀ ਪੈ </p>	<p> ਘਾਣ. ਪੰ. ਜਮੁਹ ਯ. ਜਿਤ ਕਰਕੇ ਵੇਵੇ ਰੋਗਾ ਘਾਣ, ਪੁਨਾ ਰੋਗਾ ਘਾ ਣ ਮਿਟਾਈ </p>
<p> ਘੇੜੇ ਕੇ ਡਰਾਨੇ ਹੇਤ ਔਘੀ ਹੋਤੀ ਪੈ ਮੇਸੇ ਹਾਥੀ ਫਾਸਤੇ ਸਾਂਟ ਹੋਤੀ ਪੈ. ਜਿਸ ਸੇ ਹਾਥੀ ਓਕੀ ਸਾਂਟ ਮਾਰੀ ਖੇ ਲ ਹੋਤੀ ਪੈ, ਜਬ ਕਾਹੂ ਪੈ ਛੋਡਨਾ ਹੋਵੇ </p>	<p> ਘਾਣੀ. ਪੰ. ਪੀੜਨੇ ਹੇਤ ਕੋਲੂ ਮੇਂ ਪਾ ਏ ਤਿਲ ਸਰਸੋ ਆਦਿ ਯ. ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤ ਗੁਰ ਲੀਏ ਛੋਡਾਇ </p>
<p> ਤਬ ਭੀ ਉਸ ਸੇ ਡਰਾ ਕਰ ਚਲਾਤੇ ਪੈ ਘਾਲਹਿ. ਗੁ. ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਯ. ਕਈ ਕੋਟ ਘਾਲਹਿ ਬਕਪਾਹ </p>	<p> ਘਾਲਣਾ. ਪੰ. ਸੇਵਾ ਘਾਤੁ. ਸੰ. ਹਿਸਾ. ਪਾਣ ਨਿਕਾਸਨੇ ਯ. ਬਾਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤ, ਪਰਿ ਹਾਰ, ਅੰਥੋਂ ਕਾ ਗੁਣਨਾ, ਇਸ </p>
<p> ਘਾ. ਦੇ. ਪਰਬਤੀ ਗਾ ਯ. ਦਾਰਦਦ ਲਘਾ-ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ </p>	<p> ਅਰਥ ਮੇਂ ਘਾਤ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਸੇ ਵ ਘਾਤੀ. ਸੰ. ਘਾਤ ਕਰਨੇ ਹੁਵਸਤੁ </p>
<p> ਘਾਟ. ਦੇ. ਨਦੀ ਪਰਬਤਾਇ ਕੋ ਕੇਰੁ ਕਕਰ ਲਖਨੇ ਯੋਗਮ ਕਰਨ ਰਸਤੇ </p>	<p> ਵਾਲਾ ਯ. ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਪੈ ਜਗ ਘਾਮਤੇ. ਦੇ. ਤਪਤਸੇ ਤਕਸਾਈ </p>
<p> ਯ. ਜਾਉਨ ਜਮਕੇ ਘਾਟ, ਸੰਕਲਪ </p>	<p> ਭਾਵ ਅਤੀ ਦੁਖ ਸੇ ਯ. ਘਾਮਤੇ ਕਾਵੇ </p>

ਪਾੜਤੁੰ ਪੰ. ਕਟ ਛਿਲਕੇ ਬਨਨ,
ਬਨਨਾਮਾੜ ਯ. ਪਾੜਤੁ ਪਾੜੀ
ਨਜਾਇ-ਸਵਾਰਕੇ ਬਨਨ ਚਾਹੇ,
ਤਬ ਬਨਾਯਾ ਨਹੀਂ ਜਤਾ ਕਾਲਕਾ
ਬਿਗਾੜਾ ਦੇਹ

ਪਾਲਤੁੰ ਪੰ. ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਯ. ਆਨ
ਜੁਕਾਰ ਬਿਥਾ ਸੁਮ ਪਾਲਤੁ ਬਿਨ
ਪਾਲਨਾੰ ਗੁ. ਸੇਵਾ ਯ. ਭੁ ਹਰ
ਈ ਹਮਾਰੀ ਪਾਲਨਾ

ਪਾਲੀਅਨੰ ਗੁ. ਭੇਜੀ ਦੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ
ਫੜ ਜਮਪੁਰ ਅੰਦਰ ਪਾਲੀਅਨ
ਪਾਮੰ ਦੇ. ਧੁਪ ਪਰਮਸੀ. ਇਸੀ
ਕੀ ਫਾਰਸੀ ਗਰਮ ਬਦਲ ਹੈ ਯ. ਤ
ਪਤਬਹੁ ਪਾਮ

ਪਾਪਾਰੇੰ ਦੇ. ਜਾਮੇ ਰੂਪ ਦੇ ਹੋਕੇ ਯ.
ਪਰਦੇਸੀਕੇ ਪਾਪਾਰੇ-ਆਤਮ ਦੇ
ਸਹੀਨ ਜੀਵਕੀ ਦੇ ਹੋਕੇ, ਦੇ. ਸਰ
ਜੂਨ ਦੀ ਪਾਪਾਰਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਇਸ
ਤੀਯੋਂ ਕਾ ਲਹਗਾ ਬਸਤੁ ਜਿਸਸ
ਮਫੈਲਾ ਜਾਨਕੇ ਜਾਮੇਕੋ ਪਾਪਾਰੇ
ਕਹਿਆ ਹੈ ॥

ਪਾਲੰ ਗੁ. ਸੇਵਾ ਯ. ਜਿਪਾਲਨ
ਭਾਨੇਪੁਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿਪ
ਲ-ਨਿਖਲ ਟਹਲੇ ਮੇਸੇ ਹਰਿਕੀ
ਟਹਲ ਕਰਨੀ ਸਫਲ ਹੈ, ਦੇ. ਮਾ
ਰਵਾੜੀ ਪਾਓ ਜੈਸੇ ਇਸਕੋ ਦਹੀ
ਐਰ ਪਾਲ

ਪਾਲੇੰ ਗੁ. ਕਰੇ ਯ. ਪਾਪਾ ਪਾਲ
ਸੇਵਕ ਜੇ ਪਾਲੇ-ਸੇਵਾ ਜੇ ਕਰ ਸੇਵ
ਕ ਕਰੇ

ਪਿਪ

ਪਿਉੰ ਪੰ. ਪਿਤੁ ਯ. ਪਿਉ ਮੇਦਾ
ਖਾਣ-ਮੀਰੇ ਮਿਲੇ ਪੀਮੇ ਦੇ ਫਾਲ
ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੈ ਭੋਗ ਜਿਨੋਂ ਕਾ
ਪਿਆੰ ਗੁ. ਪੀ. ਪਿਤੁ ਯ. ਪਿਪ
ਅਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੇ ਨ ਕੋਇ-ਪੀਕੋ
ਐਪਟ ਰੇਸਮਕੋ ਭਾਂਡਾ ਭੰਡੀਲਾ
ਇਕ ਅਰਥਾਤ ਨੀਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਕਹੇ, ਭਾਵ ਕੁਪੇ ਆਦਿ ਮੰਦ ਪਾਤ੍ਰੇ ਮੇਂ
ਪੜੇ ਪੀਕੋ ਅਰਕੀੜੇ ਗਲਾਇ
ਕੇ ਬਨਾਏ ਰੇਸਮਕੋ ਮਾੜਾ ਕੋਈ ਨ
ਹੀਂ ਕਹਤਾ, ਉਲਟੇ ਹੋਮਾਦੀ ਕਾਰਯੋਂ

ਹੇਤ ਪੀਕੇ ਐ ਭੋਜਨ ਪੁਜਨ ਬਾ
ਨੇਮੇ ਰੇਸਮਕੇ ਪਹਰੇ ਪੈਂ ਅਸੀਹੀ
ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਵਰਣਕੀ ਦਸਾਹੈ
ਪਿਰੀਆਂ ਗੁ. ਬਿਖਯੋਂ ਕੇ ਘੇਰੇ
ਯ. ਬਿਖਨਾ ਪਿਰੀਆ

ਪਿੰਨਹਿੰ ਪੰ. ਮੁ. ਲਾਵੇ ਯ. ਸਸ
ਤਵਖਰਤੂ ਪਿੰਨਹਿਨਾਹੀ
ਪ੍ਰਤਸੰਗੇ. ਵ. ਪ੍ਰਤ ਭੀਗੇ ਹੁਏ
ਯ. ਕਾਗਦ ਲੂਣ ਰਹੈ ਪ੍ਰਤਸੰਗੇ
- ਪੀ ਸਾਬ ਭੀਗੇ ਲੂਣ ਕਾਗਦ ਪਾ
ਨੀਮੇਂ ਗਲਨੇ ਸੇ ਰਹ ਜਾਵੇਹੈ

ਪਿਣਾ. ਵੇ. ਦਯਾ ਪਿਣਾ ਸੰ.
ਪਿਣਾਵਣੇ. ਵੇ. ਦਾਂਤ ਕਾਢ ਰੋਰੇ
ਮਿੰਨਤਾ ਕਰਨੇ ਸੇ. ਬਡੇ ਗਰੀਬ
ਬਨ ਪਾਰਬਨਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਯ. ਨਤੂ
ਆਵਹਿ ਵਸ ਬਹੁਤ ਪਿਣਾਵਣੇ
ਪਿਧਾ. ਪੰ. ਲਿਆਦਾ. ਲੀਆ ਯ.
ਮੁਲਨ ਪਿਧਾ ਮੇਕੂ ਸਤ ਗੁਰਦਿ
ਪਿਧੀ. ਪੰ. ਲਾਦੀ. ਲਈ ਤ
ਯ. ਬਾਹ ਪਕੜ ਠਕੁਰ ਹਉ ਪਿਧੀ
ਪਿੰਨਾ. ਪੰ. ਪੋ. ਲੇਲੇਵਾਂ ਯ. ਖੰਡ ਵਿ

ਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਪਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋ
ਲ. ਬਾਬਰ ਰਤਨਾਦਿ ਧਾਤੂ ਓਸੇ
ਤੋਲਕੇ ਲੇਲੇਵਾਂ

ਪੀ

ਪੀਉ. ਵੇ. ਪ੍ਰਤ ਯ. ਦਾਲ ਸੀਧਾ ਮ.
ਪੀਆ. ਵੇ. ਪ੍ਰਤ ਯ. ਗੋਪੀਉ
ਸਗਲ ਦੁਧ ਮਹਿ ਪੀਆ, ਪੰ. ਪੀ
ਆਕੀ ਤਰਕਾਰੀ ਝੋਂ
ਪੀਜਈ. ਪੰ. ਲੇਲੇਤੋ ਪੈਂ. ਪਿੰਨਤੇ

ਪੁ

ਪੁਥੀਆ. ਪੰ. ਭੁਲੀਆਂ ਯ. ਖਸ
ਮਹੁ ਪੁਥੀਆ ਫਿਰੇ ਨਿਮਾਣੀਆ
ਪੁਥਿਆ. ਪੰ. ਭੁਲਿਆ. ਚੁਕ ਗ
ਪੁਮਾਇਆ. ਪੰ. ਮੁ. ਅਰਧ ਯ.
ਨਕੀਆ ਗਯਾ ਯ. ਹਉ ਜਾਤਿਗੁ
ਰੁਵਿਟਹੁ ਪੁਮਾਇਆ
ਪੁਮਵਾਰਿਆ. ਪੰ. ਪ੍ਰਕਰਮਾ
ਦੇਵੇ ਅਪਨਾ ਆਪ ਅਰਧਨਕ
ਪੁਸ਼ੀਏ. ਪੰ. ਭੁਲੀਏ ਰਤਾਤੂ

ਘੁਮਾਈ॥ ਪੰ॥ ਮੁ॥ ਫਿਰਫਿਰਕੁਰ
 ਬਨਹੋਵਾਂ ਯ॥ ਘੋਲੁ ਘੁਮਾਈਲਾ
 ਘੁਲੀਏ॥ ਪੰ॥ ਪ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਹੇ ਲਨਾ
 ਈਏ ਜੈਸੇਮਿਲਸੀਗਤਿਹਰਿ ਰਸ
 ਘੁਸ॥ ਦੇ॥ ਪਵੇਸਕਰਜੈ ਘੁਲੀਏ
 ਜੇਬਿਲਮੇਂ ਸਰਪ ਘੁਸਗਯਾ, ਰੂ
 ਲਜੈਸੇ ਮੇਰੇਕੇ ਅਮਕਾਕਾਮ ਘੁਸ
 ਘੁਲਾਵੈਰੇ॥ ਗੁ॥ ਫੇਰੇਗੀ ਗਿਆ
 ਮਾਇਆ ਯ॥ ਘਰਘੁਮਨਘੋਰ
 ਘੁਲਾਵੈਗੇ॥ ਗਿ॥ ਰੂਪਚਕੁਕੇਫੇ
 ਰਮੇਂ ਫੇਰੇਗੀਮਾਇਆ
 ਘੁਪਿਪ॥ ਪੰ॥ ਗਲਕੀਨਾਜ਼ੀਆਂ॥ ਕੰ
 ਠਕੀਰਗਾਂ ਜੈਸੇ ਘੁਘਾਂ ਬੈਠਗ
 ਈਆਂ, ਸਘਨ ਯ॥ ਵੁਠਾ ਘੁਪਿਪ
 ਘੁਮਘਾ॥ ਸੰ॥ ਪ੍ਰਕਰ ਗਰਾਂਉਜੀ
 ਮਾਂ ਦੇਵੇ ਬਲਹਾਰਹੋਵੇਂਗਾ ਯ॥ ਹ
 ਰਨਾਮਵਿਟਹੁਸਦ ਘੁਮਘਾ
 ਘੁਟ॥ ਪੰ॥ ਮਾਰਕੇਅਰਥਾਤਗਲਾ
 ਘੁਟਕੇਯ॥ ਘੁਟਘੁਟਜੀਆਖਾਵ
 ਟੇ, ਜਲਕਾਘੁਟ
 ਘੁੰਘਟ॥ ਪੰ॥ ਬਡੇਪੁਰਖਸੇਲਜਾ

ਕਰਇਸਤੀਨੇ ਮੁਖਢਕਲੇਨਾਯ
 ਹਰਸਮਵਖਣਮੇਂਨਹੀਂਤਹਾਂਬਡੇ
 ਕੇਨੇੜਕਾਨਾਸਨਮੁਖਕਰਨਾਹੀ
 ਘੁੰਝੀ॥ ਪੰ॥ ਕੁੜਤੀਕੁੜ ਪੜਦਾਹੇ
 ਤੇਕੇਗਲਾਵੇਮੇਂਡੋਡੀਫਸਾਨੇਕਾ
 ਤਾਗਾਯ॥ ਘੁੰਡੀਬਿਨਕਿਆਰੀ
 ਠਚੜਾਈਐ
 ਘੁਣ॥ ਪੰ॥ ਲਕੜੀਖਾਣਵਾਲਾ
 ਕੀੜਾ ਜੈਸੇਜਿਉ ਘੁਣਖਾਧੀਲ
 ਘੁਮਣਵਾਣੀ॥ ਪੰ॥ ਜਲ ਕੜੀ
 ਕਾਚਕੁਯ॥ ਘਰਘੁਮਣਵਾਣੀ
 ਭਾਈ-ਘਰਪੁਰਖੋਕੇਅਪਨੀ
 ਮੁਕਤੀਕੇਉਪਾਯੋਂਸੇਰੋਕਕੇਸੀਸ
 ਰਮੇਂਗਾਰਤਕਰਨੇਵਾਲੇਜਲਕੇ
 ਚਕੁਸਮਚਕੁਹੈ, ਜਹਾਂਸੇਮਿਤ
 ਹੋਕਰਹੀਘਰਬਾਰੀਸਮਸਾਨੇ
 ਓਰਨਿਕਸੇਹੈਂ, ਜੀਵਨਸਮੇਤੋਸ
 ਦੇਤੀਨਹਾਥਕੇਆਦਮੀਕੋਚਾ
 ਰਹਾਥਕੇਕਾਮਬਨੇਹੀਰਹਤੇਹੈਂ,
 ਜਿਨਕੋਸੋਨੇਸਮੇਯਾਦਕਰਤੇਹੈਂ
 ਵਹੁਕਾਮਅਜਰਹਗਯਾਕੱਲ

ਜਰੂਰ ਕਰੇਂਗੇ
 ਪੁਥਾ੦ ਪੰ. ਭੁਲਾ. ਯ. ਪੜੀਐਂਗੇ
 ਟੀਐਂਕਿਆ ਕਥੀਐਂ ਜਾਮੁਢ
 ਹੁਪੁਥਾ ਜਾਇ
 ਪੁਪੁਨਾ੦ ਗੁ. ਉੱਲੁ. ਪੁਪੁਯ.
 ਮਾਇਆ ਮਰਨ ਭੁਮਤ ਪੁਪੁਨਾ
 ਪੁਮਨ੦ ਪੰ. ਪੁਮਨੇ. ਫਿਰਨੇਕੇ
 ਪੁਪੁ੦ ਪੰ. ਬਡਾ ਅੰਧਕਾਰ
 ਪੁਮਿ੦ ਦੇ. ਸਿੰਧੀ. ਫਿਰਕੇ ਅਰਥ
 ਤਪਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਯ. ਪੁਮਿਵਾ
 ਫਿਆ, ਬਦਲਕੇ ਯ. ਜੇਤੈ ਮਾਰ
 ਨ ਮੁਕੀਆ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਪੁਮਿ
 ਪੁਰੇ੦ ਪੰ. ਜੰਗਲੀ ਮਿਰੇਂਕੇ ਪਾਰ
 ਯ. ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਪੁਰੇ ਨ ਮਾਵੇ,
 ਵਾਜੇ ਜੇਸੇ ਪੁਰੇ ਨ ਗਾਰੇ
 ਪੁਸਰ੦ ਪੰ. ਪੁਸੜ. ਦਬਕ. ਲ
 ਜਿਤ ਹੋਕੇ ਛਿਪ ਜਾਨੇ ਕਾਨ ਮਪੁ
 ਸਰਨਹੈ, ਈਹ ਪੁਸਰ ਲਜਿਤ ਹੋ
 ਕੇ ਯ. ਬਹਿ ਜਾਹ ਪੁਸਰ ਬਗਲਾ
 ਪੁਲ੦ ਪੰ. ਖੁਰ ਜੇਸੇ ਖਾਡ ਭੁਰੇ ਰੇ
 ਆਇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਲਬੇ

ਮਾਲੇ ਪੁਲ ਮਿਲ, ਕੁਸਤੀ ਜੇਸੇ
 ਮਤ ਪੁਲ ਗਿਰ ਪੜੇਗਾ
 ਪੁਲ ਮਿਲ੦ ਪੰ. ਖਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
 ਪੁਲਿ ਮਿਲ ਮਿਚਲੁ. ਮਿਲ ਜਾਨਾ
 ਟਾ. ਖਰਕੇ ਰਲਕੇ ਮਿਚਲ ਏਕ
 ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਲੋਭ ਐਂ ਧਨ ਜੇਸੇ
 ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਗੁੜਾਇ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ.
 ਲਬੇ ਮਾਲੇ ਪੁਲ ਮਿਲ ਮਿਚਲ

ਪੁ

ਪੁਲਹ੦ ਪੰ. ਪੰ. ਡਿਪਤ ਹੋਵੇ. ਰਜੇ
 ਯ. ਪੁਲਹ ਤੈ ਮਨ ਜੇ ਆਵੇ ਸਰ
 ਨਾ- ਪੁਲ ਜਵਾਲਾ ਮੁਖੀ ਸਮੀਪ
 ਡਿਪਤ ਹੋਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸੀ ਕਾ
 ਅਕਿਤ ਪਨ ਵਤ ਅਪੁਲੀਏ
 ਬਨਾ ਹੈ ਯ. ਤਿਨਕੀ ਪੁਰੁ ਅਪੁਲੀ
 ਏ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇਂ
 ਪੁਕ੦ ਪੰ. ਬੇਖ ਬਰਹੋ ਗਾਢੀ ਨੀਂਦ
 ਪੁੰਘਟ੦ ਦੇ. ਬਡੇ ਪਰਖ ਸੇਲ ਜਾ
 ਕਰ ਇਸਤੀਨੇ ਮੁਖ ਢਕ ਲੇਨਾ
 ਯ. ਪੁੰਘਟ ਖੋਲ ਚਲੀ

ਪ੍ਰਮਨੰਪੰ. ਪ੍ਰਮਨੇਫਿਰਨੇਕੇ
ਯ. ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਨ ਪਿਰੀਆ
ਪ੍ਰਪੰਪੰ. ਗਾਢ ਅੰਧੇਰੇਵਾਲੇ
ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇ ਪ੍ਰਪਕਹਿਆ
ਬਿਰਦਨ ਜਾਣਨੀ

ਪ੍ਰਮੰਦੇ. ਮਸਤਹਾਲ
ਪ੍ਰਮਰੰਪੰ. ਨਾਰ. ਲੁੱਡੀ ਮਹਾਨ
ਮੁਰਖੇਕੇ ਨਾਰਕਾ ਨਾਮ ਲੁੱਡੀ ਹੈ
ਜੋ ਉਟਾਵਾਲੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਐਬ
ਗੜੀ ਲੋਗ ਪਾਤੇ ਹੈਂ ਮੁਖਸੇ ਹੀਬੇ
ਲੁੱਡੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਜਸ ਪ੍ਰਮਰ ਪਾਵੇ ਮਿਲਸਤ
ਸੰਗਉਮਾਹਾ

ਪ੍ਰਮਨਘੋਰੰਦਾ. ਜਲਕੇਚਕ੍ਰ
ਸਮ ਪ੍ਰਮਤੀਭੋਗੀ ਮੋਂ ਯ. ਪ੍ਰਮਨ
ਘੋਰ ਪਰੇਬਿਖ ਬਿਖਯਾ-ਬਿਖ
ਰੂਪ ਬਿਖਯੋਂਕੀ ਪ੍ਰਮਤੀਭੋਗੀ
ਮੋਂ ਜੀਵ ਪੜਰਹੇ ਹੈ

ਘੋ

ਘੋਰੰਦੇ. ਚਕ੍ਰਕਾਰ ਗੋਲਮਾਪ. ਪ

ਰਿਧੀ. ਮੁਦੱਬਰ, ਪ੍ਰਮਣਵਾਲੀ
ਭਾਵ ਚੱਕ੍ਰ ਯ. ਤੀਨ ਅਵਰਤਕੀਚੁ
ਕੀਘੋਰ-ਤੀਨ ਗੁਣੇਂਕੀ ਅਪਨੇ
ਮੋਂ ਭੋਬਨੇ ਵਾਲੀ ਚੁਕ ਗਈ ਹੈ ਕ੍ਰਮ
ਘੋਵਰੰਦੇ. ਗੋੜੇਕੇ ਬਿਟਾਹੁ ਰੀ
ਕੀ ਸੀਰਨੀ

ਘੋ

ਘੋਰੰਪੰ. ਗਹਰ

ਘੋ

ਘੋਲੀਆਂ. ਪੰ. ਬਲਹਾਰ ਯ. ਹਮ
ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਮਘੋਲੀਆ
ਘੋੜੀਆਂ. ਪੰ. ਬਿਆਹ ਸਮੇਦੁ
ਲੋਕੋ ਘੋੜੀਪ ਅਸਵਾਰ ਕਰਨੇ
ਕੀ ਗੀਤ ਯ. ਘੋੜੀਤੇ ਜਟਦੇਹ
ਰਾਮ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ

ਘੋਲਪ੍ਰਮਾਣੀ. ਪੰ. ਬਾਰਬਾਰ
ਬਲਹਾਰ ਜਾਤਾਰੁ ਯ. ਘੋਲਪ੍ਰ
ਮਾਣੀ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਮਨਦੀਨਾ

ਘੋਖਕੇ. ਦੇ. ਅੰਗਦ ਜੀਕੋ ਗਈ

ਦੇਨੇ ਸਮੇਲੋਂ ਗੋਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਹੇ
 ਤਉਂਚਾ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਯ. ਸਿਖਾਪੁ
 ਤਾਘੋਖਕੇ ਸਭ ਉਮਤ ਵੇਖਹੁ ਜਿਕਿ
 ਘੋਖੇ. ਸੀ. ਮੁਖ ਸੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਚੇ ਓਨ
 ਪੜੇ ਯ. ਘੋਖੇ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਸਭਾਪੁ
 ਨਾ ਚਾਰੇ ਕੀਤਾ ਘੋਖਾ - ਕੂਕਰ ਸਮਾਨ
 ਭੋਕਤਾ ਹੂਆ ਚਾਰੇ ਕੂਟਾ ਮੇਂ ਫਿਰੇ ਹੈਂ
 ਘੋਗੇ. ਪੰ. ਸੰਖਕੇ ਆਕਾਰ ਜਲ ਜੀ
 ਵੇਂ ਕੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਘਰ ਕਦੇ ਮੋ ਕੋਂ ਭੀ
 ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਰੰਗ ਮੇਂ ਸੁਪੈਦ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
 ਘੋਟਮ. ਗੁ. ਘੋਟਨੇ ਸੇਯ. ਉਜਲ
 ਕੈ ਹਾਚਿਲ ਕਣਾ ਘੋਟਮ ਕਾਲੜੀ
 ਮਸ. ਘੋਟਨੇ ਸੇ ਕਾਸੀ ਧਾਤ ਸੇ ਕਾ
 ਲੀ ਸਮਾਹੀ ਨਿਕਸੇ ਹੈਂ
 ਘੋਰ. ਸੰ. ਸਿਵ, ਬਿਖ, ਦਾਰਣ, ਭੁ
 ਯਾਨਕ ਯ. ਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
 ਰ, ਸਾਂਖਯਾ ਸਾਸਤਰ ਮੇਂ ਕਹੇ ਅਕਾ
 ਸਾਦਿ ਤਤ੍ਵੇ ਕੇ ਬਿਸੇਖ ਸੁਭਾਵ ਜੈਸੇ
 ਆਕਾਸਕ ਸਾਂਤ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਪਵਨ
 ਕਾ ਚਲਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ, ਪੰ. ਬਦਲ
 ਕੀ ਗਰਜ ਯ. ਸੁਨ ਘਨ ਘੋਰ, ਗੁ.

ਘੋੜੇ ਯ. ਮਿਗ ਪਕੜੇ ਬਿਨ ਘੋਰ ਹ
 ਘੋਰੇ. ਦੇ. ਘੋੜੇ ਯ. ਘੋਰੇ ਬਿਆਰ
 ਚੜ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ
 ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ. ਸੰ. ਭਯੰਕਰ ਅੰਧ
 ਕਾਰ ਯ. ਏਤੇ ਚਨਟ ਹੋਇਆ ਗੁ
 ਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ
 ਘੋਲ. ਪੰ. ਖੋਰਕੇ ਯ. ਘੋਲ ਮਹਾਰ
 ਸ ਅਮ੍ਰਿਤ ਤਹ ਪੀਆ, ਬਲਹਾਰ
 ਯ. ਘੋਲ ਪੁਮਾਈ ਲਾਲਨ, ਸੰ.
 ਤੱਕ. ਗਾੜੀ ਲੱਸੀ
 ਘੋਲੀ. ਪੰ. ਪੋ. ਕੁਰਬਾਨ ਯ. ਹਉਘੋ
 ਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲ ਪੁਮਾਈ
 ਘੋਰ ਮਹਲ. ਵ. ਘੋੜੇ ਐ ਮਹਲ
 ਘੋੜੜੇ. ਦੇ. ਅਸੁ. ਤੁਰੰਗ ਪੇ
 . ਯ. ਚੜਕੇ ਘੋੜੜੇ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜੇ

ਘੰ

ਘੰਟਾ. ਦੇ. ਘੜਿਆਲ ਵਾਜਾ ਯ.
 ਘੰਟਾ ਜਾਕਾ ਸੁਨੀ ਅਹ ਚਹੁ ਕੁੰਟ
 ਘੰਡਾ. ਪੰ. ਲੁਚੇ. ਘੰਟੇ ਸਾਹੀ ਪਸਿਧ
 ਯ. ਝਖ ਮਾਰਨ ਸਭ ਨਿਵਕ ਘੰਡਾ ਰ

ਮ-

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਤਾਰਾਹਰਿ ਨੌਰੋਤਮ
ਸੰਗ੍ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇਘ
ਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਰਾ॥

ਕ

ਕੁਰਾਸੇ॥ ਗੁ॥ ਗੁਸੇਪੈ॥ ਯ॥ ਕੁਕਾ ਕੁਰਾ
ਸੇਕਾਲਤਿਹ

ਕੁਕਾ॥ ਗੁ॥ ਇਸਨਾਮਦਾਲੇ ਅਖਰ
ਸੇਗੁਰੂਉਪਦੇਸਕਰੇਪੈ॥ ਯ॥ ਕੁਕਾ
ਕੁਰਾਸੇਕਾਲਤਿਹਾਪੁਨਾ ਕੁਕਾ
ਕਿਆਨਨਹੀਂ ਮੁਖਬਾਤਉ

ਕੁਣ॥ ਗੁ॥ ਗਿਨਕੇ ਯ॥ ਕੁਣਘਾਲੇ
ਸਭਦਿਵਸਸਾਸ ਨਹੀਕੋਊਛੁਟੇ
ਕੁਣੀ॥ ਗੁ॥ ਗਿਣੀਯ॥ ਕੁਣਤੀਕੁਣੀ
ਕੁਣਤੀ॥ ਗੁ॥ ਗਿਨਤੀ

ਕਿ

ਕਿਆਤਾ॥ ਗੁ॥ ਜਨਨੇਵਾਲਾ ਗੁਤਾਸੀ॥
ਕਿਆਨ॥ ਗੁ॥ ਗੁਨਯ॥ ਕੁਕਾਕਿਆ
ਨਨਹੀਂ ਮੁਖਬਾਤਉ-ਕੁਕਾ ਅਖਰ
ਸੇਉਪਦੇਸ

ਕਿਆਨੀ॥ ਗੁ॥ ਗੁਨੀਯ॥ ਕਿਆਨੀ
ਸਿਆਨੀਚਤਰਪੇਖਰਹਿਨਨਹੀ
ਇਹਥਾਇ ॥

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਤਾਰਾਹਰਿ ਨੌਰੋਤਮਸੰ
ਗ੍ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇਕੁਕਾਰ
ਦਿਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਰਾ॥

ਚ

ਚਉ॥ ਪੰ॥ ਮੁ॥ ਕਹੁ॥ ਬੋਲਯ॥ ਤੂਚਉਸ
ਜਣਮੇਭਿਆ, ਬੋਲਤਾਪੈਯ॥ ਸੇਖਾ
ਚਉਚਕਿਆਚਵਾਇਆ-ਜੋਤੂ
ਬੋਲਤਾਪੈਚਕਕੇਅਰਥਾਤਸਿਖਾ
ਕਰਬੁਲਾਇਆਹੂਆ, ਚਾਰੇਯ॥
ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੇ-ਚਰ
ਓਰ, ਪੰ॥ ਹਲਮੁਨੇਕੀਫਾਲਰਖਨੇ
ਕੀਲਕੜੀ ਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਉ

ਚਉਉ॥ ਗੁ॥ ਉਚਾਰਤੇਭਏਯ॥ ਗੁਰ
ਚੜਾਉ॥ ਪੰ॥ ਅਰਪਣਕਰਯ॥ ਸੇਵ
ਕਸੇਵਹਕਰਮਚੜਾਉ-ਵਹੁਸੇਵਕ
ਸੇਵਤੇਪੰਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰੋਕੇਅਪਨੇਜੱਗ
ਤਪਾਦਿਕਰਮਅਰਪਨਕਰ,ਆ

ਗਮਨ ਜੈਸੇ ਕੁੰਭਕਾ ਚੜਾਉ
ਚਈਆਂ ਪੰ. ਚਾਉ ਯ. ਮੇਪੁਭਦੇਖ
ਨਕਉ ਬਹੁਤ ਮਨ ਚਈਆ
ਚਸੁਆਂ ਗੁ. ਚਸਾ ਯ. ਤਿਸਤੇਘਟੇ
ਨਾਹੀ ਤਿਲ ਚਸੁਆ

ਚਸਿਆਂ ਗੁ. ਚਸੇ ੨੨੫ ਨਿਮੇਖ
ਯ. ਵਿਸਿਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ
ਚਕਿਆਂ ਪੰ. ਉਠਾਇਆ ਪਹਰਾ

ਅਰਥਾਤ ਖੋਟੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬਿਵਾ
ਦੋਕੇ ਸਨਮੁਖ ਕੀਆ ਯ. ਸੇਖਾਚ
ਚਟੀਐਂ ਪੰ. ਚਟੀਤੀਐ ਉਚਕਿਆ

ਯ. ਸਿਲਜੇਗ ਅਲੂਟੀ ਚਟੀਐ.
ਸਬਦਾਦੇ ਵਿਖਯ ਰੂਪ ਲਵਣਹੀ
ਨ ਅਲੂਟੀ ਸਿਲਾ ਗੁਨ ਜੇਗ ਰੂਪਵਾ

ਗੁਨ ਸਾਧਨੇ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਰੂਪ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀਨੇ ਚਟੀਐ ਭਾਵ ਧਾਰਨਕ
ਚਟੀਆਂ ਗੁ. ਚੇਲੇ ਯ. ਚ ਗੀਐ

ਟੀਆ ਸਭੇ ਬਿਗਾਰੇ
ਚੜੀਐਂ ਪੰ. ਸੰਪੂਰਣ ਸੂਰਯਾਦਿ
ਕੇਸੇਤੂ ਉਦੇ ਹੋਰਹਾਐ ਯ. ਸਬਦੁ

ਤੂ ਚੜੀਐ

ਚਲਾਇਆਂ ਗੁ. ਦੂਰ ਕੀਆ ਯ.
ਕਿਰਤਨ ਚਲੇ ਚਲਾਇਆ-ਕੀਆ
ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਦੂਰ ਕੀਆ,
ਚਵਾਇਆਂ ਗੁ. ਬੁਲ [ਤੇਰਿਆ
ਵਾਇਆ ਯ. ਚਕਿਆ ਚਵਾਇਆ

ਚਵਾਈਐਂ ਗੁ. ਬੁਲਾਈਏ
ਚਮਈਆਂ ਗੁ. ਚਾਂਬੜ ਯੇਲੋਕ
ਚਮੜੇਕਾ ਕਾਂਮ ਛੋਡ ਖੇਤੀ ਕਰਤੇਐਂ

ਹਰਿ ਵਾਰਕੇ ਸਮੀਪ ਬਸਤੇਐਂ ਨਿ
ਰਜਲਾ ਏਕਾਦਸੀਕੇ ਸਮੇਇਨਕੇ
ਮੇਲੇਕਾ ਭਾਰੀ ਜੋਰ ਹੋਤਾਐ ਯ. ਰਵ

ਦਾਸ ਚਮਾਰ ਚਮਈਆ
ਚਉਦਿਆਂ ਗੁ. ਉਚਾਰਤਿਆ ਯ.
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ

ਚਉਖੰਨੀਐਂ ਪੰ. ਮੁ. ਚਾਰਟੁਕੜੇ
ਹੋਈਏ ਭਾਵ ਅਪਣਾ ਸਰੀਰ ਅ
ਰਪਟ ਕਰੀਏ ਯ. ਹਉ ਤਿਸ ਵਿਟ

ਹੁ ਚਉਖੰਨੀਐ ਰਕੁਮਤਾ ਫਿਰਾ
ਚਲ ਭੁਰਮਿਆਂ ਗੁ. ਚੀਚਲ ਹੋਕ
ਚਵਾਈ ਪੰ. ਉਚਾਰਤੇ ਭਏ

ਚਸਾ. ਦੇ. ੧੫ ਨਿਮੋਖੇਕਾ ੧ ਬਿਸ਼ਾ

੧੫ ਬਿਸੇਕ ੧ ਚਸਾ ੩੦ ਚਸਿਓ
 ਕਾ ਏਕ ਪਲ ੬੦ ਪਲੋਂਕੀ ਏਕ ਘ
 ਨੀ ੧॥ ਘਨੀਕ ੧ ਪਹਰ ੮ ਪਹ
 ਰੋਂਕਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ੩੦ ਦਿਨੋਂਕਾ ਮ
 ਹੀਨਾ ੧੨ ਮਹੀਨਿਓਂਕਾ ੧ ਬਰਸ
 ਯ. ਸੇਵ ਕਰੀ ਮਲ ਚਸਨ ਬਿਛੁੜਾ
 ਚਰਨਾ ਪਾਸ. ਗੁ. ਚਰਨੋਂਓਰ
 ਚਮਰ ਪੋਸ. ਫ. ਮਿ. ਚਮੜੇ ਕੀ ਪੋ
 ਸਤੀਨਕਾ ਅਰਥਾਤ ਕੁੜਤੀਕਾ
 ਯ. ਚਮਰ ਪੋਸਕਾ ਮੰਦਰ ਤੇਰਾ.
 ਵਲਾ ਯਤੀ ਮੁਗਲੋਂਕਾ ਮਨੋ ਦੁਬੇ
 ਕੇ ਚਮੜੇ ਕਾ ਹੀ ਮੰਦਰ ਬਨ ਹੋਤਾ
 ਚਹੁ. ਦੇ. ਚਰੋਂਕੇ ਯ. ਚਹੁ ਓ [ਹੈ
 ਮਾਹਾ ਹੋਇ

ਚਰਮਣਹ. ਦੇ. ਢਾਲ. ਸਿਪਰਯ.
 ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ
 - ਢਾਲ ਹਥ ਮੇਂ ਗੁਰੋਂਕਾ ਉਪਦੇਸ
 ਹੈ ਸੂਰਮੇਂ ਸੀਤੋਂਕੇ

ਚਰਣਸੰਬੁਹ. ਗੁ. ਆਚਰਣੋਂਕੇ
 ਪੰਜਮੇਂ ਯ. ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸੰਬੁਹ.
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਅਦਭੁਤ ਆਚਰਣ

ਕੋ ਸੰਬੁਹਮੇਂ
 ਚਕ. ਦੇ. ਦਿਸਾ ਜੈਸੇ ਚਰੋ ਚੱਕ ਭਾ
 ਵ ਚਰੋ ਦਿਸਾ, ਉਠਾਉ ਜੈਸੇ ਬੋਝ
 ਚਕ, ਕੁਲਾਲਕਾ ਚੱਕ ਯ. ਕੋਲੂ
 ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚੱਕ, ਚਕ ਸੀ.
 ਚਕੀ. ਦੇ. ਉਠਾਈ ਵਸਤੁ, ਆਟਾ
 ਪੀਸਨੇ ਕੀ ਚੱਕੀ ਜੈਸੇ ਚਕੀ ਚਲਤੀ
 ਚਟਕੀ. ਪੰ. ਹਮ ਸੀਤੋਂਕੀ ਚ [ਦੇਖਕੇ
 ਰਨ ਧੁੜਲੇ ਨੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ ਯ. ਹਮ ਸ
 ਧਜਨਾ ਪਗ ਚਟਕੀ

ਚਟਕ. ਪੰ. ਪ੍ਰੇਮ
 ਚਉਕੇ. ਗੁ. ਭੋਜਨ ਬਾਨ ਮੇਂ ਛੁਹੇ ਕੇ
 ਈਨਹੀ ਯ. ਚਉਕੇ ਭਿਟੇਨ ਕੋਇ.
 ਸਚ ਬਿਨ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਮੀਪ
 ਨਹੀਂ ਆਵੇ, ਬੇਦੀ ਪੈ ਯ. ਬਹਿਚ
 ਉਕੇ ਪਾਇਆ

ਚਉਕਾ. ਦੇ. ਭੰਡਾਰ ਕੀ ਜਗਾਲਿ
 ਪਕੇ ਯ. ਦੇਕੇ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ
 ਚਉਕੀ. ਦੇ. ਗੁਰੋਂਕੀ ਸਕਤੀਕਾ
 ਪਹਰ ਯ. ਚਉਕੀ ਚਉ ਗਿਰਦ
 ਹਮਾਰੇ, ਕਾਠ ਪਥਰਾ ਵਿਕੋਂਕੀ ਚੋ
 ਕੀ

ਚਰਾਕੁੰਗੁ. ਦੀਵਾ. ਚਰਾਗੁਫਾ.
 ਚਮਕੁੰਦੇ. ਚਮਤਕਾਰ ਕਰ ਲਸ
 ਕਕੇਯ. ਦਮਨ ਚਮਕ ਡਰਾਇਓ
 ਚਹੁਚਕੀ. ਵਾ. ਚਹੇਂਦਿਸਾਮੇਯ.
 ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨਲੋਆ
 ਚਖੰਪੰ. ਬੋਝਾਸਾਖਾਇਕੇਜੋਸੇਆ
 ਨਰਸਾਸਤੁਫੀਕਿਆ ਚਖਨਿਰ
 ਚਰਖਾ. ਪੰ. ਸੂਤਕਾਤਨੇ ਨਉਠੀਰ
 ਕਾਯੀਤਯ. ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀਚਕ
 ਚਰਾਗੁੰਫਾ. ਦੀਵਾ ਯ. ਗੁਰੁਚਲਣ
 ਗੁਨ ਚਰਾਗੁ. ਗੁਰੇਨੇਗਮਨਦੀ
 ਵੇਕਾਉਜਾਲਾ ਕੀਆ
 ਚਰਗਾ. ਫਾ. ਸਿਕਾਰੀਪੰਛੀਯਸੀ
 ਹਾਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆਣੇਨਖ
 ਚਤੁਰਾਂਗਾ. ਗੁ. ਚਾਰ ਵਲੇਘਾ
 ਅੰਗੋਂਵਾਲੀਸੇਨ ਹਸਤੀ ੧ ਰਬਰ
 ਅਸ੍ਰੁਤ ਪਾਵੇ ੪ ਯੇਸੇਨਕੇਚਰ
 ਅੰਗਹੈਯ. ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ
 ਚੁੰ. ਸੀ. ਪੁਨ ਯ. ਨਚਰਾਜ ਸੁਖਮਿਸ਼੍ਰੀ
 -ਨਹੀਂਪੁਨ ਰਾਜਕ ਸੁਖਮੀਠ, ਦੇ.
 ਦ. ਕਾ ਯ. ਸੀਤ ਚ ਓਲਗ ਓਲਗ

ਟੀਪੁਨਾ ਸਿੰਘ ਚਭੋਜਨ ਨਰੇ
 ਚਚਾ. ਗੁ. ਚੂਪਨਾ ਯ. ਮੇਰ ਚਚਾਗੁ
 ਚਰਚਾ. ਸੀ. ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਰਸੇਬਿਚਾਰ,
 ਚਿੰਤਾ, ਚਰਚਨ ਚੰਦਨਾਇਕੋਕਾ
 ਚਰਚ. ਦੇ. ਛਿੜਕਨਾ
 ਚਮਚਾ. ਫਾ. ਕੜਛੀ
 ਚਰਚਾਚਰਚ. ਵਾ. ਭਗਤਜਨ
 ਬਾਰੰਬਾਰ ਚਰਚਾਹੀਕਰੇਪੈਂ
 ਚਜ. ਦੇ. ਗੁਰੇਕੇਉਪਦੇਸਸੇਉਤ
 ਮਕਾਮੋਕਾ ਕਰਨਾ, ਨਿਯਮਕਾ
 ਤਮਾਗਨਾ ਕਰਨ ਚਰਯਾ ਸੀ.
 ਚਤੁਰਭੁਜ. ਸੀ. ਚਾਰਥਾਹਵਾਲਾ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯ. ਧਾਰ ਖੇਲ ਚਤੁਰਭੁ
 ਜਕਹਾਇਆ. ਧਰਮਾਦਿ ਚਰੇਂਕੀ
 ਪਾਲਨਕਰਨੇਵਾਲਾ ਭੁਜਪਦਕ
 ਅਰਥਖਾਨੇ ਵਤ ਪਾਲਨਾਭੀ ਪੈ
 ਚਟੀ. ਪੰ. ਵੀਰ. ਜਰਮਨਾ ਯ. ਬ
 ਧਾ ਚਟੀਜੇਭਰੇਨਾ ਗੁਣਨਾ ਉਪ
 ਕਾਰ. ਰੋਗਾਦਿਕੋਕਾ ਗੁਸਿਆਜੇ
 ਦਾਨਕੀ ਇਛਾ ਕਰੇਪੈ ਤਿਸਕੀਵਿ
 ਸ੍ਰਾਂਤ ਵਾਲੀ ਦਸਾਹੈ

ਚਟੇ. ਪੰ. ਬੁੱਕ ਯ. ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰ
ਛਾਈ, ਜੁਬਾਨ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਜੈਸੇ
ਗਊ ਬਛੇ ਸੇ ਕਰੇ ਹੈ, ਦੇ. ਲਕੜੀ
ਓਕੇ ਸਮੁਦਾਯ

ਚਰਪਟ. ਸੰ. ਏਕ ਸਿਧ ਕਾ ਨਾਮ
ਚੈ ਜੋ ਗੋਰਖ ਕੀ ਮੰਡਲੀ ਮੇ ਹੂਆ
ਯ. ਚਰਪਟ ਬੋਲੇ ਅਉਧੂ ਨਨਕ

ਚਮਰਟਾ. ਦੇ. ਰਵ ਦਾਸ ਚਮਾਰ
ਯ. ਚਮਰਟ ਗਾਂਠ ਨ ਜਨਈ

ਚੜ੍ਹਾ. ਗੁ. ਚਾਹ ਵਾ ਐਸਾਨ ਯ. ਤਿ
ਸਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਛ ਚੜ੍ਹਾ ਰਾਮ,
ਪੰ. ਲੰਤਾਂਕਾ ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ ਜੈਸੇ
ਪੁਰਾਨੀ ਸਾਖੀ ਮੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
ਗੁਰੂ ਸੀ ਕਹੇ ਤਾ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਗਾ
ਦੇ ਕਰ ਵੇਵਾ

ਚਰਣ. ਸੰ. ਵੇਦ ਕੇ ਸਾਖਾ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ
ਜੈਸੇ ਤੈਤਰੀ ਸਾਖਾ ਵਾਜ ਸਨੇਈ
ਸਾਖਾ, ਸਾਖਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲਾ, ਗੋ
੩, ਗਮਨ, ਕੁਖਣ, ਆਚਾਰ,
ਸੀਲ, ਪਾਉ ਯ. ਚਰਣ ਸਾਧਕੇ
ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ, ਆਚਰਣ ਯ.

ਮਾਈ ਗੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ. ਅ
ਪਕੇ ਜਨਮ ਕਰਮਾਦੇ ਆਚਰਣੇ
ਕੇ ਸਮੁਦਾਯ ਮੇ

ਚਲਣ. ਦੇ. ਜਾਨ ਅਰਥਾਤ ਮ
ਰਣਾ ਯ. ਜਿਨੀ ਚਲਣ ਜਾਣਿਅ
ਪਾਦ. ਚਰਣ ਯ. ਚਬਣ ਚਲ
ਣ ਰਤੀਨ ਸੇ ਸੁਣੀ ਅਰਥਾਤ ਗ
ਦੇ-ਦਾਂਤ ਪੈਰ

ਚਬਣ. ਦੇ. ਦਾਂਤੋਂ ਸੇ ਚੂਰਨ ਕਰਨ
ਚਬਣ ਸੰ. ਗੁ. ਵੀਦ

ਚਉਟੇ. ਪੰ. ਪਸੁਯੋਂ ਕੇ ਸਮੁਦਾਯ
ਕੋਯ. ਚਉਟੇ ਸੁਣਿਨਾ ਪਾਈਏ
ਚਰਣੀ. ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਚਰਣੇ
ਵਾ ਆਚਰਣੇ ਕੋ ਯ. ਦੇਖ ਜੀਵਾਂ
ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ

ਚਉਟੀ. ਪੰ. ਚਉਗਟੀ ਯ. ਦੂ
ਣੀ ਚਉਟੀ ਕਰਮਾਤ ਸਚੇਕਾ ਸ
ਚਵਗਟ. ਦੇ. ਚੌਗੁ [ਚਾਢੇਆ
ਣਾ ਯ. ਚਢੇ ਚਵਗਟ ਵੀਨ-ਚੌ
ਗੁਣਾ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹੇ]

ਚਤੁਰੰਗ. ਦੇ. ਚੌਗੁਣੀ

ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ० ਸੀ० ਸੁਦਰਸਨਚਕ੍ਰ
ਜਿਸਕੇ ਹਾਥਮੇਂ ਪੈ ਵਹੁ ਵਿਸਨੁ ਯ.
ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸ ਅਨੁਪਿਆ
ਚਲਤੁ० ਦੇ० ਚਲਿਤੁ ਯ० ਕੌਨ ਜਨੇ
ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧ ਆਰੇ ਮਹਦੀਪ
ਪੁਨਾ ਕਹੇ ਨਨਕ ਚਲਤ ਹੁਆ ਚ
ਲਿਤ ਨਦਰੀ ਆਇਆ, ਚਰਿਤੁ ਸੀ;
ਹਿਸਾਬ ਮੇਂ ਬਾਕੀ ਜੈਸੇ ਵਹੀ ਮੇਂ ਤੁਮ
ਗੀਓ ਯਹ ਚਲਤ ਹੈ

ਚਰਿਤੁ० ਦੇ० ਚਰਿਤੁ

ਚਲੀਤੁ० ਗੁ० ਚਲਨੇ ਵਲੇ ਜੈਸੇ ਚ
ਲੀਤ ਸਸੀਅਰ ਨਖੜ ਭਵਨੀ

ਚਲੋਤੋ० ਦੇ० ਬਿਚਰਤਾ ਹੁਆ ਯ० ਇ
ਹਮਨ ਚਲੋਤੋ ਸਚ ਘਰ ਬੈਸੇ ਆ
ਨ ਚਲੋਤੋ ਭਇਓ ਅਰੁੜਾ

ਚਲਚਿਤੁ० ਸੀ० ਅਨਿਸਥਿਰ ਚਿ
ਤ ਹੈ ਯ० ਚਲਚਿਤਾ ਵਿਤ ਭਰਮਾਭ

ਚਤੁਰਬਕੀਤਾ० ਵਾ० ਚਤੁਰ ਰਮੰ
ਰਬਕਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹੈ ਯ० ਪਿੰਗਲ

ਪਰਬਤ ਪਾਰ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰਬ

ਚਉਥ० ਦੇ० ਚੌਥੀ ਬਿਤ ਯ० ਕੀਤਾ

ਚਉਥ ਉਪਾਏ ਚਰੇਵੇਦਾ

ਚਉਥੇ० ਗੁ० ਤੁਰੀਆ ਥਾਨ ਮੇਂ ਯ०

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਾਜਨਕੀ ਜਿੰਦ-

ਤੁਰੀਆ ਥਾਨ ਮੇਂ ਗੁਨੀਕਾ ਆਤ

ਮਾਹੈ ਭਾਵ ਗੁਨੀ ਤੁਰੀਆ ਥਾਨ

ਰੂਪ ਹੈ ਪੁਨਾ ਚਉਥੇ ਮੁੰਨੇ ਜੈ ਨਰ

ਜਾਣੇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਪਨ ਪੁਨੈ - ਜੋ ਗੁ

ਨੀ ਜਨ ਜਾਕੁਤ ਆਦਿ ਤੀਨ ਅ

ਵਸਾ ਪਰੇ ਅਫੁਰਥਾਨ ਤੁਰੀਆ

ਕੋ ਅਪਰੇਖ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ

ਚਉਦੇ० ਗੁ० ਕਹਾਂ ਯ० ਚਉਦੇ ਮੁਖ

ਅਲਾਇ - ਕਹਾਂ ਮੁਖ ਸੇ ਉਚਾਰਤ

ਤੈਨੂੰ ਵਾਜੇ ਕਹ ਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਪੀਛੇ ਲ

ਗ ਮੈਭੀ ਮੁਖੋਂ ਕਹਾ ਵਲੇ ਸਬਦ

ਚਉਪਦੇ० ਗੁ० ਚਾਰ ਚਾਰ ਪੈਰੀਆਂ

ਚਉਥੇ ਪਦ० ਗੁ० ਕਾਰਣ ਸੁਖਮ

ਬੁਲ ਤੀਨੋਂ ਕੇ ਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਥਾਨ ਮੇਂ

ਚਉਗਿਰਦ० ਮਿ० ਚੌਰੋਂ ਤਰਫ ਚ

ਟੇਓਰ ਯ० ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹ

ਚਸਮਦੀਦੀ० ਫਾ० ਜੋ ਵਸਤੁ ਮਾਰੇ

ਨੇੜੋਂ ਸੇ ਦੇਖੀ ਜਾਵੇ ਯ० ਥੀਦੇ ਚਸਮ

ਦੀਦੰਫਨਾਹ
 ਚਰਨਾਰਥਿਦੰ ਸੰ ਪਮੇਸ਼ਰਕੇ
 ਚਰਨਕਮਲੋਕੀਯ ਚਰਨਾਰਥਿਦੰ
 ਨਕਥਾਭਾਵੇ ਪੁਨਾ ਚਰਨਾਰਥਿਦੰ
 ਭਜਨੰ ਚਰਨਕਮਲੋਕੀ ਸੇਵਾਕਰ
 ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇੰ ਵਾ ਵੋਦੇ ਤੁ ਨੀ
 ਕਕੀਚਾਰਪੋਤੀਆਵਾਲੇ ਸਬਦ
 ਚਸਿਅਹੁਚੁਖਾਥਿਦੰ ਵਾ ਚਸੇ
 ਕਾਤੀਸਵਾਹਿਸਾ ਚੁਖਤਕਾਆ
 ਧਾਥਿਦਈਹਾਂ ਪਸੀਤਕਹਾਂ ਇਸਸੇ
 ਪਰੇਕਿਆਕਹੁੰਯ ਨਾਨਕ ਚਸਿ
 ਅਹੁਚੁਖਾਥਿਦੰ ਉਪਰਆਖਨਦੇਸ
 ਚਨੇੰ ਦੇ ਛੋਲੇ ਬੂਟ ਨਖੁਦਯ ਕ
 ਬਹੀ ਭੂਰਨ ਚਨੇ ਇਨਾਵੇ
 ਚਰਨੰ ਦੇ ਆਚਰਨ, ਪਾਂਉਯ ਥਿ
 ਨਵੰਤਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨਲਾਗੇ
 ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ
 ਚਰਨੀੰ ਦੇ ਚਰਨੋਂ ਮੇਂ ਯ ਪ੍ਰਤਹ
 ਕਾਲਲਗਾਹੁਜਨ ਚਰਨੀ
 ਚਰਨੇੰ ਗੁ ਹਰਿਕੇ ਚਰਨਯ ਬ
 ਸਹਰਿਦੇਸੇਹ ਹਰਿ ਚਰਨੇ

ਚਰੰਨੰ ਦੇ ਚਰਨੋਂ ਮੇਂ ਯ ਜੁ ਚਰੰਨ
 ਗੁਰੂਚਿਤਲਾਵਤਹੈ
 ਚਮਕੰਨੰ ਪੰ ਚਮਕਤੀਆਂ ਹੈ ਭਾ
 ਵਪਦਾਭਥੋਕੇ ਸੁਖ ਬਿਜਲੀਕੇ ਚ
 ਮਤਕਾਰਵਤਹੈ ਯ ਬਿਜਲੀਆ ਚ
 ਚਰਨਨੰ ਗੁ ਚਰਨੋਂ ਮੇਂ ਮਕੰਨ
 ਚਸਮੰ ਫ ਨੇੜ ਯ ਚਸਮਦੀਦੰ
 ਚਰਮੰ ਸੰ ਚਮਕੇਕਾ ਫਨਾਹ
 ਚਕ੍ਰੰ ਸੰ ਚਕਵਾਪੰਛੀ, ਰਥਾਦਿ
 ਕੋਕਾਪਹੀਆ, ਸੇਨ, ਸਮੁਦਾਯ,
 ਪੁਮਾਰਕਾ ਚਕ, ਕਲਸ, ਪੁਟ
 ਬਿਸੇਖ ਕੋਈ ਤਰਹਕੀ ਪੁਟ, ਜ
 ਲਕੀ ਭੋਰੀ, ਸੇਨਾ ਬਿਸੇਖ, ਤੰਡ
 ਹੀਥੋਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਅਧਾਰਾਦਿਕਖਟ,
 ਦੇਵ ਪੂਜਾਕੇ ਯੰਤ੍ਰ, ਵਾਮ ਮਤਕੇ ਬੀ
 ਰਾਦਿ ਚਕ੍ਰ ਜਿਨਮੇਂ ਲਿਖਾਹੈ ਭੈਰ
 ਵੀ ਚਕ੍ਰਮੇਂ ਸਭੀ ਬਰਟ ਬਾਮਟ
 ਬਨਜਾਤੇਹੈ, ਬਿਸੁਕਾ ਸੁਰਦਰਸ
 ਨਚਕ੍ਰਯ ਕਰਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਥੀਕੁਠਤੇਅ
 ਏ, ਬਾਹੋਂ ਮੇਂ ਚਕ੍ਰਾਦਿਕੋਕੇ ਚਿੰਨ ਯ
 ਚਕ੍ਰਬਨਾਇਕਰੇ ਪਾਖੰਤੁ ਸੰਪਚਕ੍ਰ

ਵਿਚਿਨਧਾਰਕੇਜੋਆਪਕੋਬੈਸਨੇ
 ਕਹਾਨਾਰੂਪਪਖੰਡਕਰਤਾਹੈਏਪੁ
 ਰਬਕਹੇਵਾਮਮਾਤਿਕੇਬੀਰਾਦਿਚ
 ਕੁਬਨਾਇਕਰਜੇਮੰਦਵਸਤੁਯੋਂ
 ਕਾਪਵਿਤਮਾਨਸੇਵਨਾਰੂਪਪਖੰਡ
 ਚਰੰਸੀ.ਜੀਗਮਸਿਸਿ ਕਰੇਹੈ
 ਚਰੈ.ਦੇ.ਬਿਚਰੇਯ.ਕੁਦਕੁਦਚਰੈ
 ਰਸਾਤਲਪਾਇ
 ਚਮਰੇ.ਪੰ.ਚਮੜੇਹੂਏਯ.ਓਛੇ
 ਵੇਚੋਰਹਾਬਚਮਚਮਰੇਹਰਿਉ
 ਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨ
 ਚਮਰੰਸੀ.ਭੈਸਜੈਸੀਗਊਜਿਸ
 ਕੀਪੁਛਕੇਚੋਰਬਨਤੇਹੈ,ਕੋਈਦੈ
 ਤ,ਚੋਰ,ਕਚਨਾਰਕਾਬਿਛ
 ਚਉਰੰਦੇ.ਬਾਲੇਕਾਚੋਰਯ.ਕੇਸਾ
 ਕਾਕਰਚਉਰਝੁਲਾਵੇਚਰਨਪੁ
 ਚਵਰੈ.ਦੇ.ਚਮਰਯ. ਰਮੁਖਲਈ
 ਪਵਨਚਵਰੈਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾ
 ਚਤੁਰੰਸੀ.ਬੁਧੀਮਾ ਇਫੁਲੀਤਜੇਤੀ
 ਨਯ.ਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨ.ਜਾ
 ਚਹਾਰੰਫ.ਚਰ ਨੋਚਤੁਰੇਸੇਚਤੁਰੇ

ਚਤੁਰੰਸੀ.ਚੈਤੁਰ
 ਚਤੁਰਸ੍ਰੰਸੀ.ਚਾਰਕੋਟੇਵਾਲੀਵ
 ਚਰਨੇਰੇ.ਗੁ.ਚਰਨੇਕੋ ਸਤੁ
 ਚਰਨਰੈ.ਗੁ.ਚਰਨ
 ਚਕਫੇਰੰਗੁ.ਕੁਲਾਲਕੇਚੱਕਕੇਭੁ
 ਮਣਸੇਯ.ਮਾਤੁਬੁਦਤੇਧਰਚਕਫੇ
 ਰ.ਜੈਸੇਬਰਤਨਪੈਸਫਾਈਹੇਤਲ
 ਈਬੁੰਦਮਾਤੁਕੁਲਾਲਚਕਕੇਫੇਰਸੇ
 ਗਿਰਕਰਸੇਖਤਹੇਤੀਹੈਧਰਮੇਤੀਸੇ
 ਪਾਣਰੂਪਬੁੰਦਭੀਕਾਲਚਕਕੇਫੇਰ
 ਸੇਦੇਹਸੇਨਾਸਹੋਜਾਵੇਗੀ
 ਚਰਚਰੀੰਸੀ.ਗੀਤਿਬਿਸੇਖ.ਕਾਹੂ
 ਰੀਤਿਕਾਰਾਯਨ,ਕੁਟਿਲਕੇਸ,
 ਹਰਖਵਾਲੀਲੀਲਾ,ਛੰਦਬਿਸੇ
 ਖ,ਦੇ.ਸ਼ਵਦਵਾਲੀਵਸਤੁਚਰਪ
 ਚਕੁਪਰੰਸੀ.ਸੁਦਰਸਨ ਗੀਪਸਿਧ
 ਚਕੁਧਾਰਨੇਵਾਲੇਬਿਸਨੁਕੀਯ.
 ਭਜਚਕੁਪਰਸਰਨੈ
 ਚਉਧਰੀੰਦੇ.ਲੰਬਰਦਾਰ.ਪੰਚ
 ਯ.ਇਲਤਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀ,ਮੁ
 ਖੀਆ.ਪਟੈਲ,ਚਉਹਲਕੇਮੁਖਕ

ਨਾਮੈ ਤਿਸਕੋ ਧਾਰਨੇਵਾਲਾ ਚਉ
 ਧਰੀ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੇ ਜਾਨ
 ਪੜਤਾ ਹੈ ਪਹਲੇ ਯਹ ਦਰਜਾ ਜਿ
 ਮੀਂਦਾਰੋਂ ਕੇ ਮੁਖੀਓ ਮੇਂ ਬਾ ਸਮਾ
 ਪਾਇਕੇ ਅਨ ਮੁਖੀਯੋ ਮੇਂ ਭੀ ਪ੍ਰਸਿ
 ਚਉ ਬਾਰੇ० ਦੇ० ਚੌਬਾਰੇ। ਧਹੁਆ
 ਓਮੇਂ ਝਾੜੂ ਬਰਦਾਰ ਯ॥ ਪਵਨ ਕੋ
 ਟ ਚਉ ਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ਬਚਨਾਂਤਰ
 ਮੇਂ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਚਉ ਬਾਰਾ ਲਿਖਾ ਹੈ
 ਸੋਈ ਲੇਨਾ, ਓਪਰ ਕੇ ਮਕਾਨ ਯ॥
 ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਸੋਇਨ ਚਉ ਬਾਰੇ
 ਚਲਨ ਹਾਰ० ਦੇ० ਚਲਨੇਵਾਲੇ
 ਯ॥ ਚਲੇ ਚਲਨ ਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾਲੇ
 ਚਜ ਅਚਾਰ० ਦੇ० ਆਚ। ਅਮਨੋ
 ਰਣਕਾ ਨਿਯਮ ਯ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ
 ਕਿਛੁ ਬਿਧ ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਪੁਨਾਨਾ
 ਤਿਸ ਚਜ ਅਚਾਰ
 ਚਉ ਥੇਖੇਰੀ० ਵ॥ ਚਉ ਥੀਨ ਮਾਜ
 ਭਲਿਆਈ ਧਾਰਨੀ ਹੈ ਯ॥ ਤੀਜੈ
 ਹਲੇਮੀ ਚਉ ਥੇਖੇਰੀ
 ਚੜਵੇਸੂਰ० ਵ॥ ਸਜੇ ਸੁਰਸੇ ਦਸ

ਮਦਾਰ ਮੇਂ ਚੜਵੇ ਯ॥ ਪਛਮ ਫੇਰ
 ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ०। ਚੜਵੇਸੂਰ
 ਦੇ० ਚਾਰ ਉਪਰਤੀਸ ਅਖਰੋਂ ਮੇਂ ਸੀ
 ਸਕ੍ਰਿਤ ਮੇਂ। ਏ ਅੰ ਓ ਐ ਚਾਰ ਅਖ
 ਰ ਪਿਛਲੇ ਅਖਰੋਂ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਬਨੇ
 ਹੈਂ। ਅੰ ਅ: ਮੁਕੁ ਐਕੁ ਪਰੇ ਬਿੰਦੁ
 ਬਿਸਰਗ ਲਗਾਵਨੇ ਸੇ ਬਨੇ ਹੈਂ ਸੋ
 ਭੀ ਜੁਦੇ ਨਹੀਂ। ਖ ਗ ਕ ਕੇ ਖਖੇ
 ਐ ਜਜੇ ਵਏ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਬਨੇ ਹੈਂ।
 ਅਸਲ ਮੇਂ ਅ ਏ ਓ ਫੀ ਲੀ
 ਪੰਜ ਕਕੇ ਸੇ ਵਾਢੇ ਤਾਈਂ ਉਣਤੀ
 ਸ। ਐ ਸੁਖ ਸ ਹ ਯੇ ਚਾਰ ਮਿਲਾ
 ਇ। ਅਰਤੀਸ ਬਨਤੇ ਹੈਂ ਸੋਈ ਚਉ
 ਚਉ ਦੇ ਮਾਨਕੇ ਅਰਥ ਸਮੇ ਪੂਰੇ
 ਹੋਸਕੇ ਹੈਂ। ਪਾਰ ਸਮੇ ਚਉਤੀਸ ਹੈਂ
 ਯ॥ ਨਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਨ ਬੇਦ ਬਿ
 ਧ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਹੀ
 ਚਲ० ਸੰ० ਤਰਲ, ਚੰਚਲ, ਕੰਪ
 ਯੁਕੁ, ਕੰਪ, ਕੰਬਣਾ, ਪੰ० ਤੁਰਯ॥
 ਚਲ ਚਲ ਗਈਆ ਪੰਖੀਆ ਜਿ
 ਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲ-ਗਈਆਂ ਆਗੇ

ਪੰਖੀਆਂ ਕੀਆ ਭਾਰਾਂ ਸੇਖ
 ਚਲਾਂ • ਦੇ • ਜਾਵਾਂ ਯ. ਚਲਾਂ ਤ ਭਿਜੇ
 ਚਲੇ • ਗੁ. ਜਾਵੇ ਪੈ ਯ. ਚ [ਕੀਮਲੀ
 ਲੇ ਚਲਣ ਹਾਰ ਬਿਚਰ ਲੇ ਮਨੇ
 ਚਲੂਲਾ • ਗੁ. ਗੁੜਾਲਾਲ ਯ. ਹ
 ਚਿਨਾਮ ਚਲੂਲਾ ਰੰਗ
 ਚਲੂਲੇ • ਗੁ. ਗੁੜੇ ਲਾਲ ਮੇਂ ਯ. ਰੰ
 ਗ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੀ
 ਚਪਲ • ਸੀ. ਪਾਰਦ. ਪਾਰਾਧਾਤੁ,
 ਮੀਨ, ਚੋਰਾ ਬੂਟੀ, ਪਥਰ ਬਿਸੇਖ,
 ਬਡੇ ਉੜਵ, ਚੰਚਲ, ਖਟਿਕ. ਖਿ
 ਟਮਾੜ ਮੇਂ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਯ.
 ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਕਾ ਖੇਲ, ਬਿ
 ਕਲ. ਬਮਾਕੁਲ, ਅਨਮ. ਢੀਠ
 ਚਪਲਾ • ਸੀ. ਲਛਮੀ, ਬਿਜਲੀ,
 ਬਮਾਭਿਚਾਰਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਪਿਪ
 ਲੀ, ਮਾਦਿਰਾ, ਜਿਹਬਾ, ਆਰਯਾ
 ਛੰਦਕਾ ਏਕ ਭੇਦ
 ਚਲੇਚਲੇ • ਗੁ. ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਚਲੇ
 ਪੈਂ ਯ. ਚਲਤੇ ਚਲੇ ਚਲੇ - ਚਲ
 ਨੇ ਵਾਲਾ ਚੰਚਲ ਮਨ ਚਲੇ ਪੈ

ਚਵੇ • ਗੁ. ਉਚਰਤੀ ਪੈ ਯ. ਕੋਕਲ
 ਅੰਬ ਪਰੀਤ ਚਵੇ ਸੁਹਾਵੀਆ. ਕੋਇ
 ਲਕੀ ਅੰਬ ਸਾਥ ਪੀਠਿ ਪੈ ਇਸਲੀ
 ਏ ਅੰਬ ਪੈ ਬੈਰ ਸੁੰਦ ਬਚਨ ਬੋਲਤੀ
 ਪੈ, ਉਚਰਨ ਕਰਾ ਯ. ਗੁਰਬਾਣੀ
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀ
 ਚਕਵੈ • ਗੁ. ਚਕਵਰਤੀ ਯ. ਮਾਧਾ
 ਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕਵੈ ਕਹਾਇ ਓ
 ਚਕਵਾ • ਦੇ. ਚਕਵਾ ਪੰਛੀ ਚਕਵੀ
 ਚਵਾਵੇ • ਦੇ. ਭਖਣ ਕਰੇ ਯ. ਕੁਬ
 ਧ ਚਵਾਵੇ ਸੋ ਕਿਤ ਠਾਇ - ਉਚਰੇ
 ਚੜਾਵੇ • ਦੇ. ਸਰਸੇ ਪਵਨ ਕੋ ਖੋਚੇ
 ਚਰਾਵੈ • ਦੇ. ਪੂ. ਚੁਲੇ ਚੜਾਤੇ ਪੈ ਯ.
 ਬਾਸਨ ਮਾਜ ਚਰਾਵੈ ਉਪਰ
 ਚਰਨਾਵੇ • ਗੁ. ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਚਰਨਾ
 ਕੋਹੀ ਯ. ਚਰਨਾਵੇ ਚਰਨਾਵੇ
 ਚੜੀ • ਗੁ. ਚੜੇਗਾ ਯ. ਸਤਗੁਰ
 ਅਪਨਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪ ਚੜੀ ਤਾ ਅ
 ਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ
 ਚੜ੍ਹ • ਪੰ. ਚੜ੍ਹਕੇ ਯ. ਚੜ੍ਹਨਾ ਵਸੀਤ
 ਚੜ੍ਹਕੇ ਸੀਤੋਂ ਕੀ ਉਪਦੇਸ ਨੋ ਕਾਪੇ

ਚੜ੍ਹੰਪੰ. ਚੜ੍ਹੇਗਾਯ. ਚੜ੍ਹਦਲਗਣਿ

ਚੜ੍ਹੰਪੰ. ਚੜ੍ਹਰਹੇਜਨੇਕੋ [ਦਜੀਉ

ਯ. ਚੜ੍ਹੇਆਕਾਸਗਿਰਾਵੇ. ਅਹੰਕ

ਰਹੂਪਆਕਾਸਮੇਂ ਚੜ੍ਹੇਜਨੇਕੋ ਤਲੇ

ਚਉੜ੍ਹੰਪੰ. ਲਾਡ. ਮਾਤਾਪਿ [ਗੇਰੇਹੈ

ਤਾਦਿਕੋਸਾਥਪਿਆਰਕਰਨ, ਬ

ਰਬਾਦਹੇਨ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਾਧੰਧਾਚ

ਉੜ੍ਹਹੇਗਯਾ, ਦੇਹਕੇਪਾਲਣਮੇਂਯ.

ਰੇਨਰਨਾਵ ਚਉੜ੍ਹਕਤਬੋੜੀ-ਦੇਹ

ਕੇਲਾਡਾਵਨੇਮੇਂਹੀ ਤੈਨੇ ਤਰਨੇਕਾਸਾ

ਧਨਨੋਕਾ ਕੈਸੇਡੋਬਲਈ

ਚਮੜੀੰਪੰ. ਚਿਮਟੀਹੂਈਯ. ਗ

ਲਚਮੜੀਜਉਛੋਡੇਨਹੀ, ਮਿਰ

ਗਾਨਯ. ਖਲੜੀਖਪਹੀਲੁਕੜੀ

ਚਮੜੀ, ਚਮੜਾਮਾੜ

ਚਮੜੰ. ਦੇ. ਮਿਰਗਾਨਯ. ਕਾਪੜ

ਛੋਡੇ ਚਮੜਲੀਏ

ਚਉਪੜੰ. ਦੇ. ਚਉਪੜਖੇਲਯ. ਚ

ਉਪੜਏਕਾਸਾਰੀ-ਇਸਸੀਸਾਹਦੈ

ਪਟਮੇਂ ਏਕਮਨੁਖ ਜਨਮਹੀਪੂਤੀ

ਬਾਜੀਹੈ ਚਾਹੇਹਾਰੇਚਾਹੇ ਜੀਤੇ

ਚਉਕੜੰਪੰ. ਚਰਦਮੜੀਕਾਅ

ਰਬਾਤਏਕਪੈਸੇਕਾਜਨੇਉਯ. ਚ

ਉਕੜ ਮੁਲਅਣਾਇਆ

ਚਹੁਪੀੜੀੰ. ਗ. ਚਰਗਦੀਓਮੇਂ

ਪੁੜੇਨੇਯ. ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਜੁਗ

ਚਹੁਵਿਛੋੜੰ. ਵ. ਮ. [ਦਬਖੀਲੀ

ਨੁਖਜਨਮਸਮੇਗੁਰੋਂਕੇਉਪਦੇਸ

ਓਰੇ ਚਾਰੋਂਕੇ ਵਿਜੇਗਹੋਵੇਹੈ ਏਕ

ਤੋਗਾਈਪੁੜਾ. ਬੈਲੇਂਸਰੀਖੇਮੂਰ

ਧੋਕੋਦੂਜੇਨਿਰਧਨ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੇ

ਪ੍ਰੇਮਧਨਸੇਰਹਤਗਰੀਬੋਂਕੋਤੀਜੇ

ਪੰਥੀ. ਮਾਰਗੋਮੇਂਜਾਤੇਮੁਸਾਫਰੋਂਵ

ਤਪੰਥੋਂਮੇਂ ਪੜੇਭੁਖਧਾਰੀਯੋਂਕੋ. ਚੋਖੇ

ਚਾਕਰ. ਪਰਾਧੀਨਰਹਨੇਵਾਲੇਨੋ

ਕਰੋਵਤਦੇਵੀਦੇਵਨਕੇਅਧੀਨ

ਰਹਨੇਵਾਲੇਦੇਵਪੂਜਕੋਂਕੋਯ. ਨ

ਨਕਸਾਵਣਜੇਵਸੇਚਹੁਵਿਛੋੜਾਹੈ

[ਇ

ਚਾ

ਚਾਉੰ. ਪੰ. ਉਤਸਾਹ, ਆਨੰਦ. ਖੁ

ਸੀਯ. ਸਤਸੁਹਾਣਸਦਾਮਨਚਾ

ਉਪਨਾਮਨਚਾਉਭਇਆਪੁ
 ਤੁਆਗਮਸੁਇਆ, ਪੰ. ਮੁ. ਬੋ
 ਸਉਠਾਉ ਜੈਸੇ ਬੋਝਾ ਚਾਉ, ਉਤ
 ਸਾਹਵਾਲੇਕੋ ਯ. ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗ
 ਤਜਨਚਾਉ-ਦੇਤਾਹੈ ਉਤਸਾਹ
 ਵਾਲੇ ਯਾਚਕਕੋ

ਚਾਲਸਉ. ਪੰ. ਚਲੇਗਾ
 ਚਾਈਆ. ਗੁ. ਚਾਉਵਾਲਾ
 ਚਾਰਛਿਅ. ਗੁ. ਦਸਦਿਨਅ
 ਰਥਤਅਲਪਕਾਲ ਯ. ਇਹਬਿ
 ਖਿਆਦਿਨਚਾਰਛਿਅ
 ਚਾਟੜਿਆ. ਦੇ. ਚੇਲਿਅਕੋਯ.
 ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਪਾਇਆਪਧੇ
 ਪਿਛੇਦੇਗਲਚਾਟੜਿਆ. ਚਾ
 ਟੜਾ ਬੋਲੀ ਇਸੀਸੇ ਨਿਕਸੀਹੈ
 ਚਾਗੋਂਦਿਆ. ਪੰ. ਮੁ. ਉਚੇਪੁਕਾਰ
 ਤਿਆਯ. ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ
 ਚਾਇ. ਪੰ. ਚਾਉ, ਉ ਚਾਗੋਂਦਿਆ
 ਠਾਇ ਜੈਸੇ ਬੋਝ ਚਾਇ ਲੈ
 ਚਾਲਸ. ਦੇ. ਚਲੇਗਾ ਯ. ਸੰਗ
 ਨਚਾਲਸਤੇਰੇਧਨਾ

ਚਾਹ. ਦੇ. ਇਛਾ, ਚਾਹਬੂਟੀ, ਫ. ਕੂ
 ਚਾਹੇ. ਦੇ. ਇਛਾਕਰੇ [ਆ
 ਚਾਕੀ. ਦੇ. ਚੱਕੀ ਅਦਾਪੀਸਨੇਕੀ
 , ਗੁ. ਜੀਵੇਕੋ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰੋਂ ਮੇਂ
 ਪੀਸਨੇਵਲੀ ਮਾਯਾ ਯ. ਚਾਕੀਚ
 ਟਹ ਚੂਨਖਾਹ. ਆਨੰਦਹੇਤਮਾਯ
 ਕਵਿਖਯੋਕੋ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਭੋਗਤਾ ਵਿਖ
 ਯੋਕੇ ਆਨੰਦੋਕੇ ਅਨੁਭਵਕਰਤਹੈ
 ਚਾਕ. ਫ. ਕਟਨ, ਸਨਦਬਾਗਕੀ
 ਚਾਹਕ. ਗੁ. ਵਾਂਙਾ [ਵ ਮਕਾਨਕੀ
 ਕਰਨੇਵਾਲੇਯ. ਚਾਹਕਤਤਸਮ
 ਤਸਰੇ. ਚਾਹਨੇਵਾਲੇ ਏਕਪ੍ਰੇਮੇਸ਼
 ਰਕੇ ਅੰਸਮਤਾਕੇ ਸਰੋਵਰ
 ਚਾਕੀਕਾ. ਗੁ. ਮਹਦਾਦੀਕੁਮਸੇ
 ਉਪਜੇ ਮਾਯਕਦੇਹਕੋਯ. ਚਾਕੀ
 ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਲੈ ਜਾਇ
 ਚਾਤਕ. ਸੰ. ਪਪੀਹ. ਬੰਬੀਹ
 ਯ. ਚਾਤਕਜਿਵੇਤਿਸੀਤੀਆ
 ਚਾਬਕ. ਫ. ਚੁਸਤ. ਚਾਲਾਕ,
 ਕੋਰੜਾ ਯ. ਹਿਚਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੇਚਾ
 ਚਾਰਵਾਕ. ਸੰ. ਵੇਹਛਿ ਬਕਮਾਰੇ

ਨ ਆਤਮਾਨ ਮਾਨ ਨੇਵ ਲੇਜਨ
 ਜੋ ਚਾਰ ਭੂਤੋਂ ਸੇ ਜਗਤ ਠਚਨਾ
 ਨਰੇ ਪੈਂ ਜਗਤ ਕਰਤਾ ਈਸ਼ਰਨ
 ਹੀ ਮਾਨਤੇ, ਨਾਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰੂਪ
 ਪਰਲੋਕ ਮਾਨਤੇ ਪੈਂ, ਕੇਵਲ ਲੋਕ
 ਪ੍ਰਸਿਸ਼ਰਾਜਾ ਈਸ਼ਰ, ਕੰਟਕਾਇ
 ਕੋਂ ਕੀ ਪੀੜਾ ਨਰਕ ਖਾਨ ਪਾਨਕਾਸੁ
 ਪਸੁਰਗ, ਦੇਹ ਨਾਸ ਹੋਨਾ ਮੁਕਤੀ
 ਮਾਨਤੇ ਪੈਂ ਪਾਰਸੀ ਮੇਂ ਇਸ ਮਤਕਾ
 ਨਾਮ ਦਹਰੀਆ ਮਜਬ ਹੈ ਕਲਜੁ
 ਗੀ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਇਸੀ ਮਤਕੇ ਪੈਂ
 ਚਾਖੰਗੁ, ਬੁਰੀ ਵਿਸ਼ਿ, ਨਿਗਾਹ
 ਯ. ਤਿਤ ਚਾਖਨ ਲਾਗੇ, ਪੁਨਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤੁ ਕਛ ਚਾਖਨ ਜੋ ਪੈ-ਮਾਯਾ
 ਡਾਇਨ ਕੇ ਚਖੁ ਨਹੀਂ ਲਗਤੇ ਅਰ
 ਬਾਡਨ ਜਰਨਹੀਂ ਲਗਤੀ, ਪਾਨਕ
 ਰਯ. ਹਰਿਨਾਮ ਹਰਿਰਸ ਚਾਖ
 ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖੰ ਵ. ਸੁਵਰਣ
 ਕੀ ਚੋਗੀ, ਸੁਰਾਪਾਨ ਕ ਗੁਰਪਤ
 ਨੀ ਗਮਨ ਤੁ ਆਤਮ ਵੇਤ ਕੀ ਹਿੰ
 ਸਾ ੪ ਯੋ ਚਾਰੋਂ ਮਹਾਪਾਪ ਯ. ਚਾਰੇ

ਕਿਲਵਿਖ ਉਨ ਅਪਕੀਏ-ਬਿ
 ਨਾ ਆਗੁਲੀਏ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਖਕਾ
 ਉਠਲਾ ਲਖਕੇ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਹੀ ਭੀ
 ਭੀ ਆਨ ਵਸਤੁ ਓਕੇ ਉਠਨੇ ਸੇ ਸ
 ਭੁਧਾਤੁ ਯੋ ਮੇਂ ਮੁਖਸ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਚੋ
 ਰੀ ਅਧਿਕ ਪਾਪਕਾ ਹੋਤੁ ਹੋਨੇ ਤੇ ਮਹ
 ਪਾਪ ਹੀ ਅਮਲ ਮਾਤ੍ਰਕਾ ਖਾਨ ਪ੍ਰਮਾ
 ਦਕਾ ਜਨਕ ਹੋਨੇ ਸੇ ਪਾਪ ਹੀ ਭਾਮੇ ਭੀ
 ਮਾਤ੍ਰਾ ਪੈਵਾ ਪਤਨੀ ਪੈ ਏਤੀ ਖਬਰਨ
 ਰਹਨ ਦੇਨੇ ਸੇ ਸਰਾਬਕਾ ਪੀਨਾ ਮਹ
 ਪਾਪ ਪੈ, ਇਸਕੇ ਪੀਨੇ ਸੇ ਸਭ ਸੁਭਕ
 ਰਮਕਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਪੈ ਯ. ਭੁੰਗਮ
 ਛਲੀ ਸੁਰਾਪਾਨ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਹ,
 ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੰਜਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੇ
 ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿ- ਸੰਕਾ ਜੋ ਪੀਤੇ ਪੈ
 ਸਭੀ ਪਾਪੀ ਪੈਂ ਉਤਰ ਵਾਮ ਮਤ ਬਿ
 ਨ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮਤੋਂ ਕੋ ਪੈਂ ਉਨ ਮਤੋਂ
 ਕੇ ਬਡੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਬਚਨੋਂ ਓਰ ਦੇਖ
 ਸੁਨਕੇ ਜਨ ਲੇਵੇ, ਜੋ ਸੇਹੀਂ ਅਸੀਕ
 ਕਨਪਾਟੇ ਜੋਗੀ ਐ ਗੁਸਾਈ ਸਾਧ
 ਪੀਤੇ ਪੈਂ ਵਹੁ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਪੈਂ ਉਤ

ਰ ਵੇਦ ਮੇਂ ਵੇਦ ਨੁਸਾਰੀ ਸਿਮਿਤੀ
 ਓਮੰ ਸਰਬ ਪੀਨੇਕ ਨਿਖੇਧਹੈ।
 ਵਾਮ ਮਤ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਵਿਧਨ ਹੀ। ਸੋ
 ਰੇਦ ਵੇਦ ਨੁਸਾਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਵਿਰੁਧ
 ਹੈਂ ਤਿਨ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਮੰਦ ਕਾ ਮੇਂ ਕੇ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਭੀ ਉਤਮ ਮਾਰਗ ਸੇ ਵਿਰੁ
 ਧਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਸਾਧਕ ਪਾਪੀ
 ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਸੀਦੇ ਹਨ ਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਪੀ ਹੋਯਾ
 ਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨ ਕੀ ਸਭਾਓਂ
 ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਚਕੁ ਬਨਾਇ ਕਰੇ
 ਪਾਖੰਡਾ ਪੁਨਾ ਏਕ ਪੜ੍ਹ ਭਰ ਉਰ ਕਟ
 ਕਰ ਕਟ ਏਕ ਪੜ੍ਹ ਭਰ ਪਾਨੀ। ਅਸ
 ਪਾਸ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਨ ਕ
 ਟਵੇਰਾਨੀ। ਅਰਥ ਇਸ ਕਾ ਟੀਕਾ
 ਮੇਂ ਦੇਖੋ, ਰਿਤੁ ਕਾਲ ਬਿਨਾ ਅਪਨੀ
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇਭੀ ਸੰਗ ਕ ਨਿਖੇਧਹੈ।
 ਐ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਸੰਗ ਕਾ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਨਾ ਬਨੇ ਮੇਂ ਨਿਖੇਧ ਕਰ
 ਹੈਯਾ ਪਰਤਿਯਾ ਰੂਪ ਨਪੇਖੇ ਨੇੜ
 ਪੁਨਾ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰਾ ਪਰਹ
 ਰੀ ਅਤ੍ਰੇਭੀ ਰਾਜ ਪਤਨੀ ਗੁਰੂ ਪਤਨੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਲਸੀ ਹੋਂ ਅਸੀ ਮਾਤਾ ਸੇ ਮੇਥਨ
 ਕਾ ਕਾਹੂ ਮਤ ਮੇਂ ਵਿਧਨ ਨਹੀਂ। ਇ
 ਸ ਲੀਏ ਗੁਰ ਪਤਨੀ ਗਮਨ ਕੀ ਮ
 ਹਾ ਪਾਪੋਂ ਮੇਂ ਗਿਨਤੀ ਹੈ, ਜੀ ਅਜੇ ਮ
 ਰਹ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁਹਲਾ
 ਲਾਂ। ਜੀਆ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ
 ਜੇਰਤ ਲਗੇ ਕਪੜੇ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪ
 ਲੀਤਾ। ਜੇਰਤ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ
 ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ। ਇਨ
 ਬਚਨੋਂ ਮੇਂ ਜੀ ਬਧ ਕੇ ਨਿਖੇਧ ਸੇ ਜੀ
 ਮਾਤ੍ਰ ਕੀ ਹਿਸਾ ਪਾਪ ਕਹੀ ਹੈ ਤੋਭੀ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤ ਕੈਵਕਾ
 ਅਨਚਾਰੀ ਕਾਧਾਨਾ। ਇਸ ਬਚ
 ਨੋਂ ਮੇਂ ਆਤਮ ਵੇਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਪਾ
 ਤਕੇ ਮਹਾ ਪਾਪ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਅਸੀ
 ਕਾ ਜੇਕਰ ਪੀਛੇ ਕਹੇ ਬਚਨੋਂ ਮੇਂ ਹਿ
 ਸਾ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਰਨੇ ਸੇ, ਹਿਸਾ ਕਰੇ
 ਬਿਨਾ ਨ ਮਿਲਨੇ ਵਾਲਾ ਜੀਵੇਂਕਾ
 ਮਾਸ ਖਾਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਤਬ ਕੀ ਬਸਹ
 ਬਜੀ ਮੇਂ ਗੈਰਾ ਮਾਰ ਹੋਮ ਜਕ ਕੀ
 ਏ। ਇਤੁ ਮਾਦਿ ਪਾਠ ਸੇ ਮਾਸ ਖਾਣੇ

ਕੀਵਿਧਿਕਿਉਲਿਖੀਹੈਉਤਰਜੋ
 ਪੁਰਖਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੇਜਲਨੇਕੀਐ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕੇਧ੍ਰੁਨਕੀਰੀਤਿਨਹੀਸ
 ਮਸ਼ੁਤੇਵਹੁਉਨਸਾਧਨੋਮੋਗਿਨੇ
 ਏਕਅਹਿੰਸਾਸਾਧਨਸੇਹੀਜੈਨਮ
 ਤਵਤੁਅਪਨਾਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਨਸ
 ਮਸ਼ੁਤੇਹੈਉਨਕੋਅਹਿੰਸਾਕੇਫਲ
 ਰੂਪਗੁਨਧ੍ਰੁਨਮੋਪਹੁਚਨੇਹੇਤੁਗੁ
 ਰੋਨੇਲਿਖੀਹੈਮਾਸਖਾਣੇਕੀਵਿ
 ਧੀਨਹੀਂਕਰੀਅਵਿਪਾਕਰੀਮਾਨੇ
 ਤਬਪੀਛੇਕਹੇਜੀਉਜੋਮਾਰਹਅ
 ਵਿਬਚਨਭਮਰਥਹੋਜਾਣੇਗੇਆ
 ਸੀਕਾਕੂਰਸੁਭਾਵਬਿਨਾਸਤੂਓਸ
 ਬਜੀਫਾਨਹੀਂਹੋਸਕੇਯਾਤੇਸਸ੍ਰੁ
 ਧਾਰੀਓਹੇਤੁਬਚਨਨਹੀਂਵਹੁਬ
 ਚਨਭ੍ਰਮਧਰਮਵਾਲੇਗ੍ਰੰਥੀਪੁਜਾ
 ਰੀਸਾਧੋਹੇਤੁਹੈਉਤਰਅਵਿਗ੍ਰਿ
 ਬਸਾਹਬਜੀਮੋਨਿਰਣੇਹੀਕਮਰ
 ਬਾਂਧਕੇਭ੍ਰਮਧਰਮਕਾਹੈਜੈਸੇਦਸ
 ਮੇਪਾਤੁਸਾਹੀਕੇਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਮੋ
 ਖੜੀਧਰਮਕਾਹੈਯਾਤੇਅਹਿੰਸਾ

ਧਰਮਕੀਹੀਪ੍ਰਧਾਨਤਾਹੈਇਸਾਧ
 ਰਮਕੀਨਹੀਂਯਾਹੀਤੇਜੀਉਬਧ
 ਹੁਸੁਧਰਮਕਰਬਾਪਹੁਅਧਰਮਕ
 ਹੋਕਿਹਭਾਈਆਪਸਕਉਮੁਨਿ
 ਵਰਕਰਬਾਪਹੁਕਾਕੋਕਹਹੁਕਸ
 ਈਅੇਸੇਯਗਾਵਿਕੋਮੇਪਸੂਹਿ
 ਸਾਰੇਧਰਮਸਿਧਕਰਨੇਵਾਲੇਬ੍ਰਹ
 ਠੋਕੋਉਪਾਲੰਭਦੇਨਾਸਾਂਖਮਤ
 ਕੀਰੀਤਸੇਸਮਮਕਥਨੇਹੈਪੁਨਾ
 ਜੇਇਨਕੋਪੜਕੇਅਜੀਵਕਾਕਏ
 ਹੈਵਹੁਆਦਿਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਕੇ
 ਬਚਨੋਸੇਬਿਰੁਧਸਮਸ਼ੁਕੇਮਾਸ
 ਖਾਣਾਸਰਬਥਨਕਏਗੁਰੂਗੋ
 ਬਿਦਸਿੰਘਜੀਨੇਭੀਆਦਿਗੁਰੂ
 ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਕੇਬਚਨਮਨਸੂਖਨ
 ਹੀਂਕੀਏਕੀਏਜਾਤੇਤੇਸਤਨਾਮਮੰ
 ਤਕਉਪਦੇਸਨਾਦੇਤੇ
 ਚਾਰੇਜਾਗੇ॥ ਵਾ. ਸੁਖਮਨੀਕੇਆ
 ਦਿਮੋਜਿਨਚਾਰੇਗੁਰੋਕੋਨਮਸਕਾਰ
 ਕਰੀਹੈਵਹੁਆਦਿਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਨੇਲੇਅੰਗਦਅਮਰਰਾਮਦਾਸ

ਗੁਰੇ ਪ੍ਰਸੰਤ ਸੇਵਕ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੇ
 ਤੁ ਜਾਗਤੇ ਰਹੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ. ਅਪ
 ਨੇ ਅਪਨੇ ਚਾਰੇ ਸਮਿਓ ਮੇਂ ਇਸ ਸ
 ਮੇ ਵਹੀ ਚਾਰੇ ਪੰਚਾਯਨ. ਪਾਂਚਵਾ
 ਮਹਲ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਰੂਪ ਆ
 ਪਧਾਰਤੇ ਭੁਏਂ. ਆ ਸਤੁ
 ਗਤੈ ਮਾਟਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਆ
 ਵਨ ਭਾਇਓ. ਭੈ ਤੈ ਮਾਟਿਓ ਰਾਮ
 ਰੁਪ ਬੰਸ ਕਹਾਇਓ. ਦੁਪਾਰੇ
 ਸਮੁਰਾਹਿ ਕੰਸ ਭਿਤ ਭਥ ਕੀਓ.
 ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕੋ ਰਾਜ ਅਭੈ ਭਗਤੁ
 ਜਨ ਦੀਓ. ਕਲਿ ਜੁਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਨ
 ਕਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਕਹਾਇਓ
 ਆਦਿ ਪਾਠ ਮੇਂ ਕਹੇ ਬਾਵਨ ਰਮਕਿ
 ਲ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਸਤੁ ਤੈਤਾ ਦੁਪਾਰ ਤੀਨ
 ਜੁਗ ਮੇਂ ਜਾਗੇ. ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਰ
 ਰੂਪ ਚਾਰੇ ਗੁਰੂ ਕਲਿ ਮੇਂ ਜਾਗੇ. ਵਹੀ
 ਸਭੀ ਪੰਚਾਯਨ. ਪਾਂਚਵਾ ਮਹਲ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਰੂਪ ਪੂਏ ਕੋਈ
 ਕਹਤੇ ਪੈਂ ਆਸਾਵਾਰ ਮੇਂ ਸਾਮਕਹੇ
 ਸੇਤੰਬਰ ਸੇਲੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਵੇਦ

ਅਥਰਵਣ ਹੁਆ ਆਦਿ ਪਾਠ ਮੇਂ
 ਕਹੇ ਸਾਮਾਇਆ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਲੋਗੋ ਕੇ
 ਜੈਸੇ ਪੁਰਖ ਯੁਗ ਮੇਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ
 ਤੇ ਰਹੇ ਪੈਂ. ਤੈਸੇ ਤਿਨ ਚਾਰੇ ਕਪਰ
 ਮਸਾਰ ਸਰੂਪ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਬ ਗੁਰੂ ਵੇਦ ਪੰਚਾਯਨ ਪਾਂਚਵਾ
 ਗੁਰੇ ਦੁਪਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੇਤਾ. ਕਲਿ
 ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਯਾ ਹੋ. ਅਰਥ ਤੇ ਸ
 ਹ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਹੋ. ਪਰੰਤੂ ਪੰਚਾ
 ਯਨ ਪਾਠ ਕਾ ਯਹ ਅਰਥ ਤਥ ਹੋ
 ਤਾ ਕਥ ਫਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ
 ਬੀਕਸੇ ਪੀਛੇ ਬਨੀ ਹੋਤੀ. ਆਰੰਭ
 ਪਹਲੇ ਬਨੀ ਹੈ. ਇਸ ਲੀਏ ਯਹ
 ਚਾਟ. ਦੇ. ਜਿਸ ਵਸਤੁ ਮੇਂ ਅਰਥ ਨਹੀਂ
 ਪੁਰਖ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਵਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਿਸ
 ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਸੀ. ਪਹਲੇ ਅਪਨੇ ਮੇਂ
 ਇਸ਼ਾਨ ਕਹਾਇ ਪੀਛੇ ਸੇਧਨ ਹਿਰ
 ਲੇਨੇ ਵਾਲਾ ਚੋਰ, ਅੰਸੇ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦੇ
 ਨਾ ਸਿਮਿਤੀ ਮੇਂ ਨਿਸਫਲ ਲਿਖਾ ਹੈ
 । ਜੈਸੇ ਚਾਟ ਚਾਰਟ ਦਾ ਸੇਖੂ ਦਤੰਤੁ
 ਵਤਿ ਨਿਸਫਲੀ, ਗੁ. ਚਟਨੇ ਯੋਗ

ਧੂੜਯ. ਚਟਉਪਗਚਟ-ਮੈਚਾਟੇ
 ਸਤਿਗੁਰੋਂਕੇਚਰਨੋਂਕੀਚਟਨੇਯੋ
 ਚਾਟੀ. ਪੰ. ਮਟੀਕਾਬਰਤਮਗਯਧੂੜਕੇ
 ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ. ਵ. ਪੂਰਬਾਦਿਦਿਸਾ
 ਯ. ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਂ-ਖੋਜੀਆਂ
 ਚਾਰਟੇ. ਗੁ. ਚਰਨੇਕਾਯ. ਬਿਰਹੀ
 ਚਾਨਣਿ. ਦੇ. ਪ੍ਰਕਾਸਸੇਯ. ਚਾਰਟੇ
 ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿ ਸਭਮਹਚਨਣ
 -ਪਰਮਾਤਮਾਕੇਨਿਸਸ੍ਵਰੂਪਉਜਾ
 ਲੇਸੇ। ਜਗਤਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕਚੰਦ੍ਰਸੂ
 ਕਯਾਦਿਕੋਮੇਂਭੀ ਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵੇਹੈ। ਤ
 ਥਾਨਿਖਲਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰਯਾਦਿਕੋਮੇਂਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੋਵੇਹੈ

ਚਾਨਣਾ. ਦੇ. ਵਸਤੁਓਂਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕਾ
 ਅਗਨਨਾਸਕਰਨੇਵਾਲਾ। ਪੁ
 ਨਾਸੀਸੇਬਿਪਰਯੇਦੂਰਕਰਨੇਵਾ
 ਲਾ। ਤੁਥਾਹੋਨਾਨਾਹੋਨਾਸਿਧਕ
 ਰਨੇਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵੇਹੈਯ. ਸ
 ਭਮਹਿਚਾਨਣ - ਗਨਕੀਥਾਤੇ
 ਸੇਦਿਲਮੇਂਉਜਾਲਾਯ. ਬਾਹਰ
 ਦਿਸੇਚਾਨਣ ਦਿਲਅੰਧਿਆਰੀ
 ਹਾਤ

ਚਾਨਣ. ਗੁ. ਗਮਨਰੂਪਉਜਾਲਾ
 ਯ. ਕਰਸੂਰਜਚੰਦਚਾਨਣ
 ਚਾਲਤੁ. ਦੇ. ਚਲਤੇ. ਫਿਰਤੇ
 ਚਾਹਤੁ. ਦੇ. ਚਾਹਤੇਹੈ
 ਚਾਖਤੁ. ਪੰ. ਚਖਨੇਸੇ
 ਚਰਮੁਕਤਿ. ਦੇ. ਸਾਲੋਕਮ ੧ ਸ
 ਰੂਪਜ ੨ ਸਾਮੀਪਜ ੩ ਸਾਯੁਜਮ
 ੪॥ ਸਾਲੋਕਮ ਵਿਸਨੁਕੇਲੋਕਮੇਂ
 ਵਸਨਾ, ਸਾਰੂਪਜ ਵਿਸਨੁਕੇਸਾਮਾ
 ਨਚਤੁਰਭੁਜਸ੍ਵਰੂਪਹੋਨਾ। ਸਾ
 ਮੀਪਮ ਵਿਸਨੁਕਾਸਾਮੀਪਵਰਤੀ
 ਸੇਵਕਹੋਨਾ। ਜਿਨਕਾਨਾਮ ਪਾਰ
 ਖਦਹੈ ਪਰਿਖਦਬਿਸਨੁਕੀਸਭਾ
 ਕਾਨਾਮਹੈ। ਤਿਸਪਰਿਖਦਮੇਂਹੋ
 ਨੇਵਾਲੇਪਾਰਖਦਕਹਾਵੇਹੈ। ਮੁ
 ਖਜਜਿਨਮੇਂਜਯਬਿਜਯਨੰਦਸੁ
 ਨੰਦਾਦਿਹੈ। ਸਾਯੁਜਮ ਸਾਥਜੁੜ
 ਨੇਕਾਨਾਮਹੈ, ਯਾਤੇਸਾਯੁਜਮ ਮੁਕ
 ਤੀਬਿਸਨੁਸਾਥਏਕਰੂਪਹੋਜਨਾਹੈ
 ॥ ਅਵੈਤਵਾਦੀਏਦਾਂਤੀਯੋਂਕੇਮਤ
 ਮੇਂਯਹਏਕਰੂਪਹੋਨਾਜਲਮੇਂਜਲ

ਵਤ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਨ ਰੂਪ ਹੈ।
 ਅਰਥਾਤ ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਭੇਦ
 ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ਸਮਾਵਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਬ
 ਚਨ ਹੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹ ਜਲ ਆ
 ਇ ਖਟਾਨਾ। ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗ ਜੋਤਿ
 ਸਮਾਨਾ। ਅੰਸੇ ਸਮਾਏ ਕ ਫੇਰ ਕ
 ਬੀ ਭੀ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਆਵਨ ਨਹੀਂ ਹੋ
 ਵੇ ਸੋਈ ਕਹਾ ਹੈ। ਮਿਟ ਗਏ ਗਵ
 ਨ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮ - ਭੇਦ ਵਾਦੀ ਬੇ
 ਦਾਂਤੀ ਜਨੋਂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਛੀ
 ਵਤ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਭੀਤਰ ਹੋ ਜਨ
 ਰੂਪ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਛੀ ਔਰ ਲੋਗੋਂ ਕੀ
 ਵਿਸ਼ੇ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਤੀ ਹੈ
 । ਆਪ ਜੁਦੀ ਰਹਤੀ ਹੈ ਅੰਸੇ ਭਗ
 ਤ ਜਨ ਬਿਨੁ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਭੀਤ
 ਸੇ ਜੁਦੇ ਰਹਤੇ ਹੈ। ਯਾਹੀ ਭਵ ਕਾ
 ਸਾਧਕ ਬਚਨ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵ
 ਹਿ ਸੇ ਤੁਧੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ
 ਸਖਾਈ ਹੋ। ਪੁਨਾ ਜਿਨ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿ
 ਸਹੀ ਜੇਹਾ। - ਜੇਹਾ ਪਦ ਤੁਲਾ ਕਾ
 ਬੋਧ ਕਰੈ ਤਿਸ ਸੇ ਭਿੰਨ ਹੋ ਤਿਸ ਜੈ

ਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਨ ਤੁਲਾ ਪਨ ਹੈ
 । ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਸੇ ਭਿੰਨ ਚਰਨੋਂ ਮੇਂ ਕ
 ਮਲ ਤੁਲਾ ਕੋ ਮਲ ਤਾ ਤੁਲਾ ਪਨ
 ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਮਲ ਤਾ ਵਾਲੇ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਤੁਲਾ ਕਹਾਵੇ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਭ
 ਗਵਾਨ ਮੇਂ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ। ਸਰਬ ਗ
 ਤਾ ਪ੍ਰੇਰਕਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕਤਾ ਮੁਕਤ
 ਤਾ ਆਦਿ ਧਰਮੋਂ ਕੀ ਤੁਲਾ ਤਾ ਦੇਖ
 ਭਗਤ ਮੇਂ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੋ ਤਿਸ
 ਹੀ ਜੇਹਾ ਕਹਾ ਹੈ। ਅੰਸੇ ਵੇਦ ਮੇਂ
 ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਪਰਮ ਤੁਲਾ ਤਾ ਲਿ
 ਖੀ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਮੁਕਤ ਹੂਆ ਭਗਤ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਤੁਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ
 ਕਾ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਨ ਜਾਤਾ ਪਰੰਤੂ
 ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਧਾਮ ਮੇਂ ਗਯਾ ਫੇਰ
 ਕ ਬੀ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਆਤਾ। ਬ
 ਚਨ ਭੀ ਹੈ ਨ ਓਇ ਜਨ ਮੇ ਨਾ ਮ
 ਰਹਨ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਾ। ਹਰਿ
 ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇ ਲਕ
 ਰੰਨਾ। ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਕੇ ਭੇਦ ਵਾਦੀ
 ਇਸ ਮੁਕਤੀ ਕੋ ਕਾਲਾ ਪਾਨੀ ਐਸ

ਦਾਕੀਕੈਦ ਬਤਕਰ ਦੇਸਾਂਤਰਕੀ
 ਸੈਰ ਵਤਕੁਛ ਕਾਲ ਈਹਾਂਸੇ ਅਲ
 ਰਹੇ ਸੁਫਗਾਦਿ ਮੇਂ ਰਹਕਰਾ ਫੇਰ
 ਇਸ ਸੀਜਾ ਰਸੇ ਅਜਾ ਅੰਸੇ ਹੀ ਫੇ
 ਰ ਕਈ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਨ ਅੰਸੇ ਮਨ
 ਰਹੇ ਅੰਸੇ ਨਜ ਮੁਕਤ ਵਰਤਤੇ - ਨ
 ਹੀ ਵਹੁ ਮੁਕਤ ਹੁਆ ਪਨ ਅਤਾ
 ਇਸ ਸੁਭਿਸੇ ਅਜਰ ਨਾਹਨ ਨਿਵ
 ਰਤੀਤੇ ਤੱਧ ਮ ਪਰਮ ਮਨ - ਜਿਸ
 ਮੰਜਾਕਰ ਨਹੀਂ ਹਟ ਕਰ ਆਤੇ ਵਹੁ
 ਪਰਮ ਧਮ ਮੇਰਾ ਹੈ ਇਸ ਸਿਮ੍ਰਤੀ
 ਅੰਮਟ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਜਰਾਮ
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੇ ਬਿਰੁਧ ਕਹਨੇ ਸੇ ਕੇ
 ਵਲ ਮਨ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਨੁਸਾਰੀ ਹੈ
 ॥ ਸਾਸੋਂ ਕੇ ਅਨੁਜਾਣੀ ਨਹੀਂ ਤੇ
 ਭੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਆਤਮਾ ਕਾ ਭੇਦ
 ਮਨ ਨੇ ਸੇ ਅੰਮੁਕਤੀ ਕਾਲ ਮੇਂ ਪਰ
 ਮਾਤਮਾ ਕੇ ਤੁਲਨ ਮਨ ਨੇ ਸੇ ਭੇਦ
 ਵਾਦੀ ਸੋ ਕੇ ਭਾਈ ਹੀਂ ਜਲ ਮੇਂ ਜਲ
 ਵਤ ਮਿਲ ਜਨਾ ਭੂ ਮੁਕਤੀ ਮਨ ਨੇ
 ਵਲੇ ਜੇਹਾ ਪਦ ਕੋ ਆਪ ਜੇਹੇ ਆ

ਪੌਰਾ ਅਮੁਕੇ ਜੇਹਾ ਅਮੁਕਾ ਹੈ ਇ
 ਤੁਆ ਵਿਥਨੇ ਮੇਂ ਏਕੇ ਮੇਂ ਦੇਖ ਨੇ ਸੇ ॥
 ਜਿਨ ਜਾਤਾ ਸੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਈ
 ਹਭੀ ਜੇਹਾ ਪਦ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਰੂਪ ਹੋ
 ਵੇਹੋ ਇਸ ਅਰਥ ਕੋ ਸਿਧ ਕਰੇ ਹੀਂ
 ਭੇਦ ਕੋ ਨਹੀਂ ਸਿਧ ਕਰੇ ਰਹੇ ਬਿਰਾਟ
 ॥ - ਕੁਛ ਔਰ ਭੀ ਸੁਨੇ ਜੇਸੇ ਚਰਮ
 ਕਤੀ ਬੰਸ ਵੇਨੇ ਮਨੀ ਹੈ ਅੰਸੇ ਹੀ ਅੰ
 ਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਅਨ ਦੇਵਨ
 ਕੇ ਲੋਗੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ॥ ਉਨ ਦੇਵ
 ਨ ਕੇ ਭਗਤੋਂ ਕੀ ਮਾਨੇ ਹੈਂ ਉਨ ਭਾਈ
 ਯੋਂ ਤੁਲਨਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲੋਗ ਭੀ ਮ
 ਰੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਭੀ ਬਜੀਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾ
 ਅਰਦਾਸ ਸਮੇ ਸਿਖ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਲੋਕ ਮੇਂ ਵਾਸ ਹੋਵੇ ਕਹਤੇ ॥ ਯੇ ਹੀ
 ਚਾਰੇ ਮੁਕਤੀ ਮਾਨੇ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰ ਅਕ
 ਲ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਹੈ ਅਪਿਕ
 ਬਿਚਾਰ ਇਜਾ ਗੁਰਮਤ ਨਿਰਟੇ
 ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੇ ਤਹਾ ਸੇ ਦੇਖ ਲੇਨ
 ਚਰਮਦਾਰਥ ० ਦੇ. ਧਰਮ १ ਅਰ

ਥ ੨ ਕਾਮ ੩ ਮੁਕਤੀ ੪ ਜੋ ਜੇ ਵੇਦਾ
 ਦਿਗੰਥੋਂ ਮੇਂ ਕਰਨੇ ਯੋਗਮ ਕਾਮ ਕਹੇ
 ਪੈਂ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੋ ਪੁਨ ਜੋ ਜੋ ਤਾ
 ਰਨੇ ਸੋਗਮ ਕਹੇ ਪੈਂ। ਤਿਨ ਕੇ ਨਾ ਕਰ
 ਨੇ ਸੋ। ਉਪ ਜਾ ਜੋ ਪੁਨਮ ਤਿਸ ਕਾ
 ਨਾਮ ਧਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਖ ਵੇਦਾ ਦਿ
 ਗੰਥੋਂ ਕੋ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ। ਉਨ ਕੇ ਮਤੋਂ
 ਮੇਂ ਜੋ ਉਨ ਕੇ ਬਡੇ ਪੁਰਖੋਂ ਨੇ ਕਰਨੇ
 ਯੋਗਮ ਕਾਮ ਕਹੇ ਪੈਂ। ਉਨ ਸੇ ਜਨਮ
 ਪੁਨਕਾ ਨਾਮ ਧਰਮ ਹੈ। ਅਰਥ
 ਗ੍ਰਿਹ ਖੇਤ੍ਰ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਪਸੁ ਅੰਨ
 ਰਤਨ ਮੋਹਰ ਰੁਪਯੇ ਪੈਸੇ ਕਾਨਾਮ
 ਹੈ। ਕਾਮ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪਹਰਾਨ ਗੀ
 ਤ ਦਾਦਾ ਦਿਵਿਖ ਯੋਂ ਕੇ ਭੋਗੋਂ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਬੰਧਨੋਂ ਸੇ ਛੁਟ
 ਜਾਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉਤਮ ਜਨੋਂ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾਸੇ ਇਨ ਸਭ ਕਾ ਲਾਭ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਯ. ਚਰਪਦਾਰਥ ਜੋ ਕੋ ਮਾਰੇ। ਸਾ
 ਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਗੇ

ਚਾਰਨਦੀ • ਦੇ • ਹਿਸਾ ੧ ਹੇਤ ੨੩
 ਭ ੩ ਕੋ ੫੪ ਯ. ਹੀਜ ਹੇਤ ਲੇਭ ਕੋ

ਪਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਾ ਪਵਹਿ
 ਦਸ਼ਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀ ਅੰ ਕਹਾ ਮੀਸ
 ਗ- ਹਿਸਾ ਅੰ ਸੇ ਆਗਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਜੀ
 ਵ ਕੀ ਕੋਈ ਹਿਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹਤਾ ਹੈ
 । ਵਹੁ ਚਿਤ ਮੇਂ ਅਤਮ ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਤਾ
 ਹੈ। ਸਗੀਰ ਸੇ ਸਮਰਥ ਹੋਵੇ ਤਬ ਉ
 ਸੀ ਸਮੇ ਅਪਨੇ ਘਾਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
 ਸੇ ਬਦਲਾ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਮਰਥ ਹੋ
 ਵੇ ਤਬ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸ ਕਾ ਸੁਆਮੀ
 ਹੈ। ਵਹੁ ਘਾਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਨਰ
 ਕ ਦਿ ਦੁਖ ਫਲ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਇਸਲੀ
 ਏ ਪੁਰਖ ਕੋ ਤਪਾਵਨੇ ਸੇ ਹਿਸਾ ਅ
 ਗ ਕੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਮਨ ਸੇ ਹਿਸ
 ਕਾ ਚਿੰਤਨ ਬਾਣੀ ਸੇ ਹਿਸਾ ਕਾ ਉਪ
 ਦੇਸ ਸਗੀਰ ਸੇ ਹਿਸਾ ਕਾ ਕਰਨਾ ਤਾ
 ਰਨ ਚਾਹੀਏ। ਅਰਥਾਤ ਅਪਹਿ
 ਸਾਨ ਕਾ ਯੋਗ ਸੇ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਨ
 ਕਰਾਵੇ ਕਰਤੇ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ
 ਹੋਵੇ ਜੀਵ ਕੇ ਪਾਣ ਨਿਕਾਸ ਨੇ ਯੋ
 ਗਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਕਾ ਨਾਮ ਹਿਸਾ ਹੈ। ੧-
 ਜੇ ਤੇ ਜੀਵੇਂ ਗਾਥ ਜੀਵ ਹੇਤ ਭਵ ਸ

ਨੇਹ ਕਰਤੇਹੋਂ ਓਤੇਹੀ ਅਪਨੇ ਚਿਤ
 ਮੇਂ ਸੋਗ ਕੇ ਕੀਲੇ ਗਾਭੁ ਤੇਹੋਂ। ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਨਿਖਲ ਜੀਵੇਂ ਕੇ ਕਰਮ ਵਿਚਿ ਤੇਹੋਂ।
 ਜਬ ਕਾਹੂ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਾ ਫਲ ਦੁ
 ਖ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਸਨੇਹੀ ਕੇ ਮਨ
 ਮੇਂ ਸੋਗ ਕਾ ਕੀਲਾ ਰੜਕਤਾ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ
 ਇਸ ਤੀ ਪੁਤਾ ਦਿਕੋਂ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਬਿ
 ਨ ਤਿਨ ਸਾਥ ਅਧਿਕ ਪੇਮ ਕਰਨਾ
 ਛੋਡ ਪਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਥ ਕਰੇ ਪਮੇਸ਼ੁਰ
 ਬਿਨਾ ਬਿਰਭੂ ਜੜ ਭਰਬ ਮਿਗ ਕੇ
 ਬਚੇ ਕੇ ਪੇਮ ਸੇ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਮੇਂ ਪ
 ਜਾ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹ ਵਾਲੇ ਕੀ ਦਸ
 ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੇਂ। ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਨਿਖਲ ਕੇ
 ਸਨੇਹ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਧਿਕਾਰਾ ਹੈ
 ਯ. ਧਿਰੀਤ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਸਨੇਹੀ ਧਿ
 ਰਾ ਸਨੇਹੀ ਭਾਤ ਬਾਧਵਹਾ। ੨। ਲੋ
 ਭੁਪਦਾਰਥ ਕੇ ਪਾਉਨੇ ਕੀ ਅਧਿਕ
 ਇਛਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਜਬ ਯਹ ਬਿਤੀ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਉਦੇ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਤਬ
 ਪਰਮ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਝਿਪਤੀ ਕੇ ਹੇਤੁ ਸੀ
 ਤੇ ਖਕੋ ਚਿਤ ਮੇਂ ਨਿਕਾਸ ਦੇਵੇ ਹੈ। ਨਿ

ਕਾਸ ਕੇ ਜਿਸ ਯਤਨ ਸੇ ਕਾਹੂ ਕਾ ਪ
 ਦਾਰਥ ਮਿਲੇ ਲੇਲੇ ਵੇਹੋਂ। ਯਾ ਤੇ ਜਿ
 ਸ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕੇ ਲੰਪਟੇ ਕਾ
 ਸਰਦਾਰ ਬਨਾ ਕਰ ਸਦਾ ਤਪਾਵੇ
 ਹੈ। ੩। ਕੋਪ ਮੀਸੀ ਬੁਰੀ ਅਗਾ
 ਨਿਹੈ ਪ੍ਰਬਲ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਜਗੀ
 ਹੂਈ ਤਤਕਾਲ ਅਪਨੇ ਆਸ਼ੇ ਦੇਹ
 ਕੇ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ। ਅ
 ਰ ਜਗਨਾ ਇਸ ਆਗਾ ਕਾ ਬਾਂਛਿਤ
 ਵਸਤੁ ਕੇ ਬਿਗਾੜਨੇ ਵਾਲੇ ਪੈ ਹੋਵੇ
 ਹੈ। ਇਸ ਮੇਂ ਯਹ ਨਿਮਿਤ ਹੈ ਜਬ ਪੁ
 ਰਖ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਕਾਹੂ ਵਸਤੁ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
 ਕੀ ਇਛਾ ਰੂਪ ਕਾਮ ਜਗੇ ਹੈ। ਤਬ ਪੁ
 ਰਖ ਤਾ ਕੇ ਲਾਭ ਹੋਤ ਯਤਨ ਕਰੇ ਹੈ
 । ਕਰਤੇ ਕੇ ਯਤਨ ਕੋ ਜੇ ਬਿਗਾੜੇ ਤਤ
 ਕਾਲ ਕਾਮ ਬਿਤੀ ਕੋ ਪਰੂਪ ਹੋਕਰ ਤਾ
 ਕਾ ਨਾਸ ਕ ਬਨ ਜਾਵੇ ਹੈ। ਉਸ ਕਾ ਨਾ
 ਸ ਹੋ ਗਯਾ ਤੇ ਪਾਪ ਜਨਨ ਸੇ ਕੋਪ ਅ
 ਗਨੀ ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ। ਨਾ ਹੁਯਾ ਤੇ ਉਸ
 ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰ
 ਤੀ ਦਾਹ ਕਰੇ ਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਆਗਾ ਕੀ ਨਦੀ ਹੈ

ਚਾਰੇਵੇਦੰਦੇ. ਸਾਮਵੇਦ੧ ਰਿਗਵੇ
 ਦ੨ ਜਜੁਰਵੇਦ੩ ਅਥਰਵਣਵੇ
 ਦ੪ ਯ. ਚਾਰੇਵੇਦ ਮੁਖਾਗਰਪਠ
 ਚਾਬਨੰਦੇ. ਚਬੀਨਾ ਯ. ਹਮਕੋਚ
 ਬਨ ਉਨਕੋਰੋਈ ਨਮਾਹਿ ਵਿਡਨ
 ਚਾਹਨੰਗੁ. ਦੇਖਨੇਮੰਯ. ਟੁਕ ਚਾਹ
 ਚਾਰੇਅਗਨਿੰਗੁ. ਹਿੰਸਾਦਿ ਚਾ
 ਰੇਨਦੀਆ ਯ. ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿ
 ਚਾਪੇੰਗੁ. ਦਬਾਵੇਯ. ਕਾ ਵਾਰਮਰ
 ਲਨਚਾਪੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਪੁ
 ਨਾਇਤਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਚਾਪੇ
 ਚਾਖਬਾੰਗੁ. ਚਾਖਿਯਾਹੈਯ. ਹਰਿ
 ਚਾਮੰਦੇ. ਚਮੜੇਸਾ ਰਸਚਾਖਬਾ
 ਬਯ. ਬਿਸਾ ਅਸਤਰਕਤਪਰੇਦੇ
 ਚਾਰਾੰਦੇ. ਇਲਾਜ, ਮਦਦ, ਚਾਮ
 ਤਤਬੀਰ. ਉਪਾਯ, ਚਾਰਹਫਾ. ਜੈ
 ਸੇਕੁਛਨਾਹੀ ਹਮਰਾ ਚਾਰਾ ਰਾਮ
 ਚਾਰੰਦੇ. ਚਾਰਗਿਨਤੀ, ਚਾਰਚੀ
 ਜਾ, ਚਾਰਹਫਾ., ਸੁੰਦ੍ਰਯ. ਮਾਲਾ
 ਮੇਲੀਚਾਰ ਚਾਰੁਸੰ.
 ਚਾਰੇੰਦੇ. ਚਾਰੇਯ. ਚਾਰੇਵੇਦਮੁਖਾ

ਗਰਪਾਠ, ਚੜਾਵੇਪੈ ਯ. ਨਾਮਲੇ
 ਤੁਝਹਿਕਉਚਾਰੇ, ਚੁਗਾਵੇ, ਗੁ.
 ਚਰਤੀਪੈ ਯ. ਚਾਰਨਦੀਆ ਅਗ
 ਨੀਤਨਚਾਰੇ-ਚਾਰੇਆਗਕੀਨ
 ਦੀਆਂ ਮਨਕੇਸੁਭਗੁਣੇਕੋ ਚਰਤੀ
 ਪੈਂਅਰਬਾਤਹਿਸਾ ਦਯਾਲੁਤੋਕੋ
 ਹੇਤਬੈਰਾਗਮਕੋਕੋਪਖਿਮਕੋਲੇ
 ਭੁਸੰਤੋਖਕੋਦੂਰਕਰੇਹੈ
 ਚਾਤਰੰਦੇ. ਚਤੁਰ, ਗੁ. ਮੀਠਾਯ.
 ਤੂੰਬਨਚਾਤਰਰੇ-ਤੂੰਬਾ ਕੌੜਾਨਹੀ
 ਹੇਤਮੀਠਾ ਵਾਤੂਬਨਕਾ ਚਾਤਰਹੈ
 ਭਾਵਮਰਕਟਹੈ
 ਚਾਮਰੰਸੰ. ਚਉਰ
 ਚਾਕਰੰਦੇ. ਨੌਕਰ. ਖਿਦਮਤਗਾ
 ਰਯ. ਚਾਕਰਕਹੀਏਖਸਮਕਾ
 ਚਾਦਰੰਦੇ. ਚਦਰਬਸੂ
 ਚਾਮਰੋੰਗੁ. ਚਮੜਾ ਯ. ਪਵਨ
 ਅਫਾਰਤੇਰਚਾਮਰੋ. ਪਵਨਸੇ
 ਅਫਰਿਆਭਾਵਫੂਲ ਰਹਿਅ
 ਪੈਤੇਰਾ ਚਮੜਾ, ਚਉਰ
 ਚਾਰਬਿਚਾਰੰਗੁ. ਸੁੰਦ੍ਰਬਿਚਰਸੇ

ਯ. ਚਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭੁ
 ਦੁਆ-ਸੁੰਦ ਬਿਚਾਰਸੇਨਾਸਹੋ
 ਗਏਹੈਂ ਸੀਸੇਬਿਪਰਯੇਰੂਪਵੈਤ
 ਚਾਲ. ਦੇ. ਗਤਿਜੈਸੇਘੋੜੇਕੀ
 ਚਾਲ, ਗੀਤਿਯ. ਗੁਰਚਾਲਦਿ
 ਖਾਈਹਰਿਚਾਲ-ਗੁਰੋਨੇਸਿਖਯੋ
 ਗੀਤਿਵਿਖਾਈਹੈਆਪਭੁਗਤਿਮਾ
 ਰਗਮੋਂਹਰਿਓਰਤੁਰਕੇ
 ਚਾਵਲ. ਦੇ. ਤੰਦਲਯ. ਚਵਲ
 ਕਾਰਨੇਤੁਖਕੋਮੁਹਲੀਲਾਇ
 ਚਾਟਸਾਲ. ਦੇ. ਪਾਠਸਾਲਮੇਂਯ.
 ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਆਪੇਹੈਪਾਧਾ
 ਚਾਵ. ਦੇ. ਖੁਸੀ. ਉਤਸਾਹਯ. ਮੇ
 ਮਨਚਾਵਘਨੇਰਾਰਾਮ
 ਚਾਰੋਦੀਵੇ. ਫਾ. ਬਰਟੇਆਸ੍ਰਮੇਂ
 ਕੇਧਰਮਪ੍ਰਕਾਸਨੇਹੇਤਚਾਰੋਵੇਦ
 ਯ. ਚਾਰੋਦੀਵੇਚਹੁਹਥਦੀਵੇ-ਚਾ
 ਰੋਵੇਦਰੂਪਦੀਵੇਕ੍ਰਮਸੇਚਾਰੋਜੁਗੋਂ
 ਚਾੜੀ. ਗੁ. ਚੁਗਲੀਯ. ਕੇਹਾਥਮੇਂ
 ਲਾੜੀਚਾੜੀਲਾਇਤਬਾਰ
 ਚਾੜ੍ਹ. ਪੰ. ਚੜ੍ਹਕਰਯ. ਸੁਏਚੜ੍ਹ

ਭਵਾਈਏਜੀਤ, ਦੇ. ਪੁ. ਚਉੜਓ
 ਤਸਾਹਜੈਸੇਤੋੜੇਧਨਖਚਾੜਨਹ
 ਚਾਟੜੇ. ਦੇ. ਵਿਦਮਾਰਥੀ ਸਰਹੀ
 ਯ. ਪਹਲਾਦਆਪਬਿਗਾੜਿਆ
 ਸਭਚਾਟੜੇਬਿਗਾੜੇ-ਯਹਨਾ
 ਉਦਿਦਮਾਰਥੀਕਾਵਾਚਕਇਉ
 ਸਿਧਹੋਤਹੈ। ਏਕਥਾਨਪਾਠਹੈ
 ਪਹਲਾਫਾਹਪਾਇਆਪਾਧੇਪਿ
 ਛੰਦੇਗਲਚਾਟੜਿਆਦੂਜੇਗੀ
 ਬਸਾਹਬਮੇਂਲਿਖਾਹੈਚਟਸਾਰਪ
 ਤ੍ਰੇਜਿਮਬਾਰਕਸੰਬਾਇਨਬਚ
 ਨੇਂਮੇਂਚਟਸਾਰਪੜਨਸਾਲਾਕਨ
 ਮਹੈਚਾਟੜਾਚਟਸਾਰਮੇਂਪੜਨ
 ਵਾਲੇਵਿਦਮਾਰਥੀਕਾਨਾਮਹੈ।
 ਯਾਤੇਵਿਦਮਾਰਥੀਚੇਲੇਬਿਨਸ
 ਭੁਕੇਚਾਟੜਾਗਲਤੀਸੇਕਹੇਹੈਂ

ਚਿ

ਚਿਤਵਉ. ਦੇ. ਚਿਤਨਕਰਉ
 ਯ. ਚਿਤਚਿਤਵਉਚਰਨਗਥੀਦ
 ਚਿਰੀਆ. ਗੁ. ਵਾਸੀਹਯ. ਚੁਲ

ਦੁਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਯਾਚਿਰੀਆ, ਦੇ. ਚਿ
 ਚਿਦਿਆਂ. ਗੁ. ਬਾਂਛਿਤ. [ਫੀਆਂ
 ਚਾਹਿਆ ਯ. ਮਨ ਚਿਦਿਆ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆ, ਚਿਤਤ ਸੀ.
 ਚਿਬਿਆਂ. ਪੰ. ਕੁਟਫਾਟਕੇ ਟੁਕੜੇ
 ਕੀਆ ਯ. ਸਟਕੀ ਸਾਭਾ ਚਿਬਿਆ
 ਚਿਤੇਹੀਆਂ. ਪੰ. ਯਾਦਹ
 ਚਿਤਾਸਾ. ਗੁ. ਚਿਤਮੋਂ. ਜਿਨਹਰਿ
 ਚਿਹ. ਦੇ. ਚਿਖਾਪੈ ਯ. [ਪ੍ਰੀਤਚਿਤਾਸਾ
 ਸਤੀਪੁਕਾਰੇ ਚਿਹਚੜੀ, ਪੰ. ਜਿਦ.
 ਹਠ ਜੈਸੇਕਿਆ ਉਸਕੇ ਚਿਹਚੜੀ
 ਚਿਤਤਹੀ. ਦੇ. ਵਿਖਯੋਕੇ ਚਿਤਨਕ
 ਰਤਾਹੀ ਯ. ਚਿਤਤਹੀ ਦੀਸੇ ਸਭਕੇ
 ਚਿਤਵਹਿ. ਦੇ. ਸੰਕਲਪਕਰੇ [ਇ
 ਪੈ ਯ. ਜੋਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧਜਨਸੇ
 ਚਿਟਵੀਆਹ. ਗੁ. ਸੁਕ [ਲੇਤਮਨ
 ਲਯ. ਮਨਹੁਕਸੁਧਕਾਲੀਆ ਬਾ
 ਹਰਹੁ ਚਿਟਵੀਆਹ
 ਚਿਖ. ਦੇ. ਚਿਖਾ [ਰੇਬਿਦਾਇ
 ਚਿ. ਗੁ. ਕਿਆ ਚਿਹਫਾ. ਯ. ਚਿਕਾ
 ਚਿਛੇ. ਗੁ. ਚਿੜੇ ਹੁਏ

ਚਿਜੁ. ਗੁ. ਚੰਜਾ ਯ. ਚਿਜੁ ਬੋਝਨਨ
 ਚਿਟੋ. ਪੰ. ਸੁਪੇਦ ਯ. ਚਿਟੋ [ਪੀਵਹਿ
 ਜਿਨਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਲੇ ਚਿਤਕਰੋਰਜੀ
 ਚਿਫਗਾਟ. ਗੁ. ਪਿਜਰਾ ਯ. [ਉ
 ਚਿਰਗਾਟਫਾਤ ਚਿਟਗਲੇ ਗਇ
 ਚਿਟ. ਪੰ. ਬਨਾਇ [ਓ ਚਿੜੀਗੁਹ
 ਚਿਰਾਣੇ. ਦੇ. ਪੁਰਾਣੇ. ਚਿਰਕਾਲਕੇ
 ਜੈਸੇਨਾਸੇਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਪੁਨਾਪੁਰ
 ਖਚਿਰਾਣੇ, ਚਿਰਕਾਲਕਾ ਯ. ਸਾ
 ਚਾਮਹਲਚਿਰਾਣਾ
 ਚਿਤਾਮਣਿ. ਸੀ. ਚਿਤਨਕਰਨੇਮਾ
 ਝਸੇ ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁਕੇ ਦੇਨੇਵਾਲੀ
 ਮਣਿ ਪਰਸਪਥਰਵਤਇਸਕਾ
 ਭੀਨਾਉਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧਪੈ ਦੇਖੀਕਾਹੁ
 ਨੇਹੀਹੋਗੀ ਯ. ਚਿਤਾਮਣਿਕਰਣ
 ਚਿੱਤੁ. ਸੀ. ਅੰਤਹਕਰਣਕੀਝੇ [ਮਏ
 ਤਨਰੂਪਥਿਤਿ, ਮਨਯ. ਰੇਚਿਤ
 ਚੇਤਚੇਤਅਚੇਤ
 ਚਿਤੁ. ਸੀ. ਚੈਤਨਾ, ਚੇਤਨਾ. ਬੁਧੀ
 ਚਿਤਾ. ਸ. ਫਿਕਰ. ਕੈਸੇਕਰੇ ਕਿਆ
 ਕਰੇਐਸਾ ਚਿਤਨ ਯ. ਚਿਤਾਤਾਕੀ

ਕੀਜੀਏ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ
 ਚਿਤਾ ॥ ਸੰ. ਚਿਖਾ
 ਚਿਤੈ ॥ ਦੇ. ਈਸਕੇ ਸੰਕਲਪਕੇ ਯ
 ਚਿਤੈ ਅੰਦਰ ਸਭਕੇ - ਈਸਕੇ ਸੰਕ
 ਲਪਕੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕਰਮਾਦਿਕ
 ਪੈਂ ਜਿਨਕਾ ਫਲ ਦੇਨੇ ਹੇਤ ਸਭਕੇ
 ਈਸ ਅਪਨੀ ਵਿਸ਼ੀ ਤਲੇ ਲਖਾ
 ਵੇਖੈ, ਚਿਤੈ ਹੁਏ ਯ. ਚਿਤੈ ਦਿਸੇ ਥੈ
 ਚਿਤਤ ॥ ਸੰ. ਚਿਤਨ ਕਰ ਲਹਰ
 ਤ ਯ. ਚਿਤਤ ਹੀ ਦੀਸੇ ਸਭਕੇ ਇ
 ਚਿਤਵਤ ॥ ਗੁ. ਚਿਤਵਤ ਹੁਆ ਯ.
 ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਾਚਿਆ
 ॥ ਪੁਨਾ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪਨ ਆਲਕਾ
 ਚਿੰਦ ॥ ਗੁ. ਨਿੰਦਾਕਾ ਚਿਤਨ. ਖਿ [ਵੈ
 ਆਲਕਰਨਾ ਯ. ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ
 ਬਹੁਤ ਉਮਾਹਿਓ, ਚਿਤਾ ਯ. ਜਿਸ
 ਚਿੰਦੀ ॥ ਗੁ. ਚਿਤਤ. [ਹਿਤਮਾਗੀ ਚਿੰਦ
 ਬਾਂਛਿਤ ਯ. ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾ
 ਇਦਾ. ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਪਾਵਤਾ
 ਚਿਨੀ ॥ ਫਾ. ਐਸੇ ਯ. ਹਮ ਚਿਨੀ [ਹੈ
 ਪਾਤਸਾਹਸਾਵਲੇ ਬਰਨ

ਚਿਤੈਨੀ ॥ ਗੁ. ਚਿਤਵੀ ਯ. ਸੋ ਕਰੇ
 ਜਿਮੇਰੇ ਚਿਤਨ ਚਿਤੈਨੀ. ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਚਿਤਨੇ ਨਹੀਂ ਚਿਤਵੀ
 ਚਿਰਨੇ ॥ ਗੁ. ਚਿਰੰਕਾਲਕਾ
 ਚਿਹਨ ॥ ਦੇ. ਲਖਣ. ਨਿਸਾਨੀ ਯ.
 ਹਰਿਕਾ ਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨਕਾ
 ਚਿਤਵਨੀ ॥ ਦੇ. ਚਿਤਨ. [ਚਿਹ੍ਨ ਸੰ.
 ਫਿਕਰ ਯ. ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਹੁ ਚਿ
 ਤਵਨੀ ਉਦਮ ਕਰਹੁ ਉਠਨੀਤ
 ਚਿਲਿਕਿਓਨ ॥ ਗੁ. ਅਪਨੀ ਕਿਰ
 ਟੇਂ ਸਾਥ ਆਵਾਗਵਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿ
 ਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਏ ਯ. ਕਰ ਆਵਾਗ
 ਉਟ ਚਿਲਿਕਿਓਨ
 ਚਿਰਜੀਵਨ ॥ ਦੇ. ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਪੁ
 ਤ੍ਰ ਯ. ਚਿਰਜੀਵਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰ
 ਚਿਰਾਮੰ ॥ ਗੁ. ਚਿਰੰਕਾਲ ਯ. ਜੋਗ
 ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ
 ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਦੇ. ਯਾਦ ਕੀਆ ਯ. ਸ
 ਧਸੰਗ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚਿਤਾਰਾ
 ਚਿਕਾਰੇ ॥ ਗੁ. ਕਿਆ ਕਾਮ ਆਵੇ
 ਹੀ ਚਿਹਕਾਰੇ ਫਾ. ਯ. ਤਬ ਚਿਕਾ
 ਰੇ ਬਿਦਾਇ

ਚਿਟਾਰਾ० ਗੁ० ਚਿਤਾ ਪੰਖੀ ਯ० ਚਿ	ਖੀ ਯ० ਚਿਤੀ ਚੁਹੁਕੀ० ਚਿਤੀ ਬੋਲੀ
ਰਗਟ ਫਾਰ ਚਿਟਾਰਾ ਲੇ ਗਇਓ	ਚਿਕੜਾ० ਪੰ० ਕੀਚ० ਗਾਰਾ० ਪੰਕਯ०
ਚਿਤੇਰੇ० ਗੁ० ਸਿਮਰੇ० ਚਟਕੈਰੇ० ਸੀ०	ਚਿਕੜਾ ਪਥਰ ਬੰਧ
ਨਕੀਆ० ਯਾਦ ਕੀਆ ਯ० ਜਿਨ	ਚਿਹਚੜੀ० ਦੇ० ਚਿਖਾਪੈ ਚੜੀ ਯ०
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ, ਮੂ	ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਚੜੀ
ਰਤਾ ਲਿਖਨੇ ਵਾਲੇ ਯ० ਤਜ ਚਿ	ਚਿੰਦਾ ਅੜਾ० ਪੰ० ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਯ०
ੜਹ ਚਿਤ ਰਾਖ ਚਿਤੇਰਾ	ਮਨ ਚਿੰਦਾ ਅੜਾ ਫਲ ਪਾਇਆ
ਚਿਨਾਰ० ਦੇ० ਪੂ० ਪਹਚਨ ਜੈਸੇ ਇਕ	
ਬਿਨ ਦੂਸਰੇ ਸੇ ਨ ਚਿਨਾਰ	ਚੀ
ਚਿਤ ਚਾਰ० ਗੁ० ਚਿਤ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਲ	ਚੀਰੀਆ० ਦੇ० ਚਿਰੀਆਂ
ਗਨੇ ਵਾਲੇ ਚਿਤ ਚਾਰੁ ਸੰ०	ਚੀਨਿਆ० ਦੇ० ਜਾਨਿਆ ਯ० ਜਿ
ਚਿਤ ਸਾਲ० ਸੰ० ਬਿਚਿਤ ਮੰਦਰ	ਨ ਆਤਮ ਤਤ ਨ ਚੀਨਿਆ
ਯ० ਚਿਤ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ	ਚੀਸਾ० ਗੁ० ਚੀਕਾਂ० ਉੱਚੀਆਂ ਅਵ
ਚਿਲਮਿਲ० ਗੁ० ਜਲਾਇਕੋਂ ਮੱਖ	ਜਾਂ ਯ० ਹਸਤਿ ਭਾਗ ਕੈ ਚੀਸਾ ਮਾਰੇ
ੜਭੀਤਾਇਕੋਂ ਪੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਤਾ ਚੰਚ	ਚੀਨਸ० ਦੇ० ਜਾਣਤੇ ਯ० ਜਬ ਨਹੀ
ਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਯ० ਚਿਲਮਿਲ ਬਿਸੀ	ਚੀਨਸ ਆਤਮ ਰਾਮ
ਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ਝਿਲਮਿਲ	ਚੀਟੀ ਹੋ० ਗੁ० ਸੇਵਕ ਹੋਕੇ ਅਰ
ਚਿਰੰਕਾਲ० ਸੰ० ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ०	ਥਾਤ ਨਿਮਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਕੇ ਜੈਸੇ ਚੀ
ਯ० ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੀ ਜਗੀ	ਟੀ ਹੋ ਚੁਨ ਖਾਹ
ਚਿਤ ਵੇ० ਦੇ० ਸੀਕਲ ਪਕਰੇ ਹੈਂ ਆ	ਚੀਜ਼० ਪੰ० ਵਸਤੁ ਯ० ਚੀਜ਼ ਕਰ
ਚਿਤੀ० ਦੇ० ਚਿਤੀ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੰ	ਨ ਮਨ ਭਾਵ ਦੋ ਪੁਨ ਏਕ ਚੀਜ਼ ਮੁ
	ਸ਼੍ਰੇਏਹ०

ਚੀਜੀ० ਪੰ० ਸੁਵਰਣਚਾਂਦੀ ਰਤਨਾ
ਦੀ ਪਦਾਰਥੋਂ ਸੇਯ. ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ
ਚੀਟੀ० ਦੇ० ਕੀੜੀਯ. ਚੀਟੀ ਕਿਕਰੇ
ਹੋਇ ਚੁਨ ਖਾਈ

ਚੀਤ० ਦੇ० ਯਾਦਯ. ਚੀਤ ਆਵੈ ਤਾ
ਸਭ ਦੁਖੁ ਭੰਜ, ਚਿੱਤ ਯ. ਨਿਰਮਲ
ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤ, ਯਮ ਰਾਜਕਾ
ਮੁਨਸੀਯ. ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗ
ਟੇਤ ਹਚੀਤ - ਅਨੇਕ ਹੀਤ ਹਾ ਚਿੰ
ਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਏ, ਚਿਤ ਵਤਾ
ਯ. ਮਨੁ ਆਡੋਲੇ ਚੀਤ ਅਨੀਤ -
ਮਨ ਡੋਲੇ ਹੈ ਚਿੱਤ ਨ ਕਰਤਾ ਹੂਆ

ਚੀਤਾ० ਦੇ० ਚਿਤਾ ਸਿ ਅਨਾਯਕੋ
ਕਾਰੀ ਪਸੁ ਜੈਸੇ ਮਾਯਾ ਮਹਬੀਤਰ
ਅਰ ਚੀਤਾ - ਚਿਤ ਜੈਸੇ ਪੜੇ ਲਾਇ
ਚੀਤ, ਸਿਧ ਸੰਕੇਤੇ ਮੂੜ ਜੈਸੇ ਚੀ
ਤ ਭੁਜਾਇ ਆਵਾਂ ਤਨਹੀ ਅੰਧ

ਚੀਨਤ० ਦੇ० ਪਹਚਾਨਤੇਯ. ਚੀਨ
ਚੀਨ० ਸੰ० ਚੀਨਦੇਸ, ਚੀਨਦੇਸ
ਕੇ ਮਨੁਖ, ਚੀਨਕਾ ਬਸਤ੍ਰ, ਚੀਣ
ਅੰਨ, ਸੂੜ, ਮਿਠਾ ਬਿਸੇਖ, ਪਤਾ

ਕ, ਸਿਕਾਧਾਤੁ, ਦੇ० ਪਹਚਾਨਯ.

ਆਤਮ ਚੀਨ ਭੁਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਚੀਰੇ० ਗੁ० ਦਫਤਰਯ. ਧੁਰਫਟੇ

ਚੀਰੇ, ਕੱਟੇ ਯ. ਹਤੀ ਰਤਨ ਨਿਕ

ਲੈ ਜੇਤਨ ਚੀਰੇ ਕੋਇ

ਚੀਰੀ० ਦੇ० ਚਿਰੀ. ਖਤ ਯ. ਚੀਰੀ

ਆਈ ਢਿਲਨ ਕਾਊ

ਚੀਰਾ० ਗੁ० ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਰੂਪ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤਾ

ਬਡਾ ਹੈ ਯ. ਕੋਇਨ ਜਾਨੇ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ

ਕੇਵਡ ਚੀਰਾ, ਦੇ० ਜਖਮ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼

ਰਕੇ ਹੁਕਮੇ ਵਾਲਾ ਦਫਤਰ

ਚੀਰ० ਸੰ० ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਟ ਕੜਾ, ਸੀਸਾ

ਧਾਤੁ, ਬਿਛਕਾ ਢਿਲਕਾ, ਬਸਤ੍ਰ

ਯ. ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸਿੰਗਾਰ

ਚੀਬਰਾ० ਪੰ० ਲੀਰ ਅਰਥਾਤ ਮਾ

ਯਕ ਸਰੀਰ ਯ. ਚਾਕੀਕਾ ਚੀਬਰ

- ਮਾਯਾ ਗਚਿਤ ਸਰੀਰ ਕੇ

ਚੀਲ० ਦੇ० ਇੱਲ ਪੰਛੀ

ਚੀਕੜ० ਦੇ० ਕੀਚ. ਪੰਕ. ਅਰਥਾ

ਤ ਦੇਹ ਕੇ ਨਾਸ ਭੁਏ ਯ. ਚੀਕੜਾ ਅ

ਟ ਗਿਰਪਰਾ ਕਛੂਨ ਆਇਆ ਹਾ

ਬ

ਚੁ

ਚੁਕੀਆਂਗੁ. ਚੁਣਨਾ ਦੇਵਗੁਣੇ
ਕੋਇਕੜਕਰਨਾਯ. ਭੁਠੀਗਗ
ਨਸਿਕੀਆ ਅਰਚੁਕੀਆ

ਚੁਲੀਆਂਦੇ. ਮੁਖਕੀਸੁਧੀਹੇਤਮੁ
ਖਮੋਜਲਪਾਵਨਾਯ. ਨਾਨਕਚੁਲੀ
ਆਸੁਚੀਆਜੇਭੁਰਜਾਣੇਕੋਇ-੫
ਵਿੜਕਰਨੇਵਾਲੀਅਰਥਤਮਨ
ਕੋਪਵਿੜਕਰਨੇਵਾਲੀਵਹੁਚੁਲੀ
ਆਪੈ। ਜੇਉਸਸਬਦਮੇਂਸੁਰਤੇਚੁ
ਲੀਗਿਆਨਕੀਆਦਿਲਿਖੀਆ
ਪੈ, ਸੀਧਾਦਿਕੋਵਾਸਤੇਹਾਥਮੇਂਜ

ਚੁਕਈ. ਗੁ. ਦੂਰਨਹੀਹੋ ਲਲੇਨਾ
ਤਾਯ. ਆਵਣਜਾਣਨਚੁਕਈ

ਚੁਗਾਹ. ਗੁ. ਮਧੁਰਾਦਿਰਸੋਕੋਚੁ
ਗਦੇਹੈਯ. ਚੁਗਾਹਚਿਤਾਰਹਭੀ
ਚੁਗਾਹਿਚੁਗਾਚੁਗਾਚਿਤਾਰੇ

ਚੁਹਚੁਹਾ. ਗੁ. ਗਾਹਗਾਸੁਰਖ
ਚੁਕੀ. ਪੰ. ਉਸਵਸਤੁਕੇਗਨਸੇ
ਖਾਲੀਰਹਿਗਈਯ. ਜੇਭੁਲੀਜੇ
ਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਹਿਜੀਕਾਢੀਆ

ਚੁਕੇ. ਪੰ. ਦੂਰਹੋਵੈਜੈਸੇਚੁਕੇਨਭੀ
ਗਾ-ਚੁਕਤਾਨਹੀਸੀਸਾਰਮੇਂਜ
ਨਮਲੇਨਾਐਨਾਸਹੋਨਾ

ਚੁਹਕੀ. ਪੰ. ਚੋਲੀਪੰਛੀਯੋਕੇਬੋ
ਲਨੇਮੇਂਚੁਹਕਨਾਪ੍ਰਸਿਧਪੈਯ.
ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹਫੁਟੀ

ਚੁਖ. ਪੰ. ਰੰਚਕ. ਅਲਪਕਾਲ
ਯ. ਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ। ਪ
ਨਾਜੇਗਲਕਪਹਿਚੁਖ. ਸਮਾਹ
ਰਗਪਸੋਕਿੰਚਤਗਲਾਕਾਟਦੇਤੀ

ਚੁਖਾ. ਪੰ. ਰੰਚਕ. ਅਲਪ ਦਾਈ
ਜੈਸੇਅਵਰੀਦੇਚਿਤਢਾਓਨਚੁਖਾ

ਚੁਗ. ਪੰ. ਚੁਗਤੇਹੁਏਯ. ਚੁਗਾਹਿ
ਚਿਤਾਰਹਿਭੀਚੁਗਾਹਿਚੁਗਾਚੁਗਾ

ਚੁਈਜੇ. ਗੁ. ਚੁਆਈ ਚਿਤਾਰੇ
ਤੀਹੈਯ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਸਵੈਚੁਈਜੇ

ਚੁਤੁ. ਦੇ. ਖਰਨੇਵਾਲਾਨਾਸਹੋਨੇਵਾ
ਚੁਨੀ. ਫਾ. ਐਸੇ ਲਾਚੁਤਸੀ

ਚੁਨ. ਦੇ. ਚੁਗ. ਬੀਨਯ. ਕੰਦਮੂਲ
ਚੁਨਖਾਹੀ

ਚੁਨਾ. ਫਾ. ਐਸਾਭੁਲਮਉਸਕੀ

ਚੁਪੈਂਗੁ. ਨ ਬੋਲਨੇਸੇਯ. ਚੁਪੈਚੁ
ਪਨਹੋਵਈ ਖੀਐਇਤਘਟਨਾਹੀ
ਚੁਪ. ਪੰ. ਮੋਨਯ. ਚੁਪਕਰਤਾਅ
ਚੁਭੇ. ਪੰ. ਧਸੇਯ. ਜਿਉਜਿਉਚਲ
ਹਿਚੁਭੇਦੁਖਪਾਵਹਿ ਨ
ਚੁੰਭਾ. ਪੰ. ਗੋਤਾਮਾਕਨ ਮਗਨਹੋ
ਚੁਲੀਭੁ. ਗੁ. ਅਤਿਲਾਲ ਅਰਥ
ਤਪਰਮਾਨੰਦਯ. ਮਨਤਨਹੋਇ
ਚੁੰਮਾ. ਦੇ. ਚੁੰਬਨਕਰਾਂਯ. ਚੁਲੀਭੁ
ਚੁੰਮਾਪੇਰਮੂੰ, ਚੁੰਮੇਯ. ਪੇਰਤਿਨਾ
ਦੇਚੁੰਮ. ਮੁਸਲਮਾਨੋਕੇਮਤਮੇਂ
ਚੁੰਮਨੇਕਾਮਹਾਤਮਹੈ ਜੈਸੇਹਿੰਦੂ
ਮਤਮੇਂਚਰਨਧੁਲੀਲੇਨੇਕਾਮਹਾ
ਤਮਹੈਇਸਲੀਏਸੇਖਕੇਬਚਨ
ਮੇਂਚੁਮਨਾ ਲਿਖਾਹੈ

ਚੁ
ਚੁਕਿਆ. ਗੁ. ਚੁਕੇਹੈ
ਚੁਰਿਆ. ਪੰ. ਚੁਰਣਕੀਤਾ
ਚੁਕਈ. ਦੇ. ਹਟਤਾਜੈਸੇਆਵਾ
ਗਵਣਨਚੁਕਈ

ਚੁਹਾ. ਪੰ. ਮੁਸਾਯ. ਜਮਚੁਹਾ ਕਿਰ
ਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾ
ਚੁਗਾਹ. ਗੁ. ਜੀਵਪੀਖੀਮਧੁਰਾਈ
ਰਸੋਕੋਪੇਮਸੇਚੁਗਤੇਹੈਯ. ਚੁਗ
ਹਚੋਗ ਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ
ਚੁੰਡਹਿ. ਦੇ. ਚੁੰਜੋਸੇਮਾਸਕਾਟਕ
ਟਖਤੇਹੈਕਊਏਯ. ਤਲੀਆਚੁੰਡ
ਚੁਕਹ. ਦੇ. ਹਮਬਾਰਬਾਰ ਹਿਕਗ
ਭੂਲਤੇਹੈਯ. ਹਮਭੂਲਹਿਚੁਕਹਿ
ਬਾਰਕਤੂਹਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ
ਚੁਕੇ. ਦੇ. ਭੂਲੇ, ਬੀਤਜਾਵੇਗੀ
ਯ. ਜਬਚੁਕੇਗੀਸਾਰੀ-ਜਬਸ
ਭਅਵਸਥਾਬੀਤਜਾਵੇਗੀ। ਪੁ
ਨਾਜਬਚੁਕੇਪੰਚਧਾਤਕੀਰਚਨ
ਚੁਕ. ਦੇ. ਭੂਲੀਯ. ਹਮਭੂਲਚੁਕ
ਤੇਗੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ ਦਤਕਬੀਰ
ਚੁੰ. ਫਾ. ਮਲਿੰਦ. ਤੁਲਮਯ. ਚੁੰਸਵ
ਚੁੰਨ. ਦੇ. ਚੁੰਨਾ, ਆਟਾਯ. ਚਾਕੀ
ਚਾਟੇਚੁੰਨਖਾਹ
ਚੁੰਨਾ. ਦੇ. ਆਟਾਯ. ਅਧਸੇਰਮ
ਗੋਚੁੰਨਾ, ਪਬਰਕਾਚੁੰਨਾ

ਚੂਰਨੰਦੇ. ਆਟਾ, ਚੂਰਨਦਵਾਈ
ਚੂਪੰਪੰ. ਚੂਸਜੈਸੇਤੁੰਆਂਬਚੂਪ,
ਚੂਰੇੰਦੇ. ਚੂਰਨਕਰੇ ਦੇ. ਪੁ. ਚੂਪ
ਯ. ਪੰਚਜੈਚੂਰੇ. ਕਾਮਾਦਿਪਾਂਚੋ
ਕੋਜੈਚੂਰਨਕਰੇ

ਚੂਨਰੀੰਦੇ. ਚੁੰਨੀ ਅਰਥਾਤੁਬ
ਧੀਜੈਸੇਫੰਗਭੀਨੀਚੂਨਰੀ-ਪੁ
ਮੇਸ਼ਰਕੇ ਆਨੰਦਮੇਭੀਗੀਪੈਬੁ
ਚੂਕੇਭੀਸਾਰੀੰਦਾ. ਸਮਗਰ ਧੀ
ਉਮਰਬੀਤਜਾਵੇਗੀ

ਚੂਲੇੰਦੇ. ਚੁੱਲੇਯ. ਬਸੁਧਾਖੇਦ
ਕਰਹਦੋਇਚੂਲੇ, ਪੰ. ਤਖਤਿਓ
ਚੂੜਾੰਸੀ. ਮੋਰਕੀਸਿਖ, ਸਿਕੇਚੂਲੇ
ਖਾਮਾੜ, ਇਸੜੀਯੋਂਕੀਬਾਹਕਾ
ਚੂੜਾਕੁਖਟਯ. ਚੂੜਾਭੀਨਪਲੰ
ਘਸਿਉਮੁੱਖੇਸਟਬਾਹੀਸਟ
ਬਾਹਾ, ਭੂਖਟਮਾੜ, ਕੂਪ, ਬਾਲ
ਕੋਂਕਾ ਚੁੰਦਟ. ਸੂਤਕਕੇਬਲੋਕਾ
ਮੰਡਨਾ ਪਹਲੇਬਰਸਮੋਂਵਾਤੀ
ਸਰੇਬਰਸਮੋਂਯਹ ਸੀਸਕਾਰਕਰ
ਨਾਮਨੂਲਿਖਤੇਹੈਂਗੁਰੂਦਸਮ

ਜੀਕੇਮਤਮੇਂਇਸ ਸੀਸਕਾਰਕੇਸ
ਬਾਨਮੰਡੇਹੁਏਜਲਸਾਬਕੇਸੋਂਕੰ
ਸਨਨਕਰਨਾਚਾਹੀਏ, ਸੂਤਕਕੇ
ਬਾਲਮੰਡਨੇਸੇਹੀਸੁਭਹੋਵੇਤਬ
ਸੂਤਕਕਾ ਸਰੀਰਭੀਨਾ ਰਖਨਾ
ਚਾਹੀਏ ਇਸਲੀਏਕੇਸਸਨਾਨ

ਚੂਹੜੀੰਪੰ. ਚੰਡਾਲੀ ਹੀਸਾਰਹੈ
ਯ. ਪਰਨਿੰਦਾ ਘਟਚੂਹੜੀ
ਚੂਨੜੀੰਦੇ. ਇਸੜੀਕਾਦੁਪਟਾ

ਚੇ

ਚੇਤਉੰਗੁ. ਯਾਦਕੋਰੋ
ਚੇਤੀਐੰਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੇਯਾਦ
ਕਰੀਏ ਯ. ਅਗਹੁਦੇਜੇਚੇਤੀਐ
ਚੇਰੀਆੰਦੇ. ਇਸੜੀਆਂ
ਚੇਟਕਈਆੰਗੁ. ਚੇਟਕੀਕੇਯ. ਚੇ
ਟਕਚੇਟਕਈਆ
ਚੇਤਾਈੰਗੁ. ਚੇਤਨਤਾਈਹੈਅ
ਰਥਾਤਬੁਧੀਹੈਤਬਯ. ਚੇਤਾਈ
ਤਾਚੇਤ-ਜੇਕਰਬੁਧੀਹੈਤਬਯਾ
ਦਕਰਵਾਗਰਭਸੇਨਿਕਸਭਜ

ਨਕਰੁੰਗਾ ਇਸਕਹੇਕਾ ਚੇਤਾਪੈਤ
 ਬਯਾਦਕਰ, ਵਾ ਜੇਕਰਹੈ ਜੀਵ
 ਤੇਰੇਕੋ ਤਾਰਨੇਹੇਤ ਪਮੇਸ਼ਰਯਾ
 ਦਕਰਾਵੇ ਤਬਯਾਦਕਰ
 ਚੇਤਹੁੰਗੁ. ਯਾਦਕਰੇਯ. ਚੇਤਹੁ
 ਬਾਸਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ
 ਚੇਟਕੁੰਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕੀ ਵਿਦਯਾ
 ਤੁਲਸਿਧਾਈਆਂ ਯ. ਕਿਨਹੂਸਿ
 ਪਬਹੁ ਚੇਟਕਲਾਏ
 ਚੇਟਕੀ. ਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀਆ
 ਚੇਤ. ਦੇ. ਸਿਮਰਨਕਰ. ਯਾਦਕ
 ਰਸ. ਹਰਿਨਾਮ ਚੇਤ, ਚੇਤਮਹੀਨਾ
 ਯ. ਚੇਤਗੋਬਿੰਦ ਆਰਾਧੀਐ. ਚਿ
 ਤਾਨਛਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪੁਨਾ ਵਾਲੇ
 ਮਹੀਨੇਕਾਨਾਮਚੈਤ੍ਰਹੈ. ਚੈਤ੍ਰਸੇਚੈ
 ਤਬਨਾਹੈ. ਸੰ. ਯਦੀ. ਜੇਕਰ
 ਚੇਤੁੰਗੁ. ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਯ. ਕਾਇਬ
 ਚੇਤੁੰਗੁ. ਚਿਤਨਯ. ਚੇਤੁੰਗੁ
 ਤਵਤ-ਪਮੇਸ਼ਰਕਾ ਚਿਤਨਕ
 ਰਨ ਵਤ੍ਰਹੈ. ਪੰ. ਯਾਦਜੈਸੇ ਅਮੁ
 ਕਥਾਤਕਾ ਚੇਤਾਹੈ ਯਾਨਹੀ

ਚੇਤੋ. ਦੇ. ਯਾਦਕਰੇ
 ਚੇਰੀਸਕਤਿ. ਵਾ. ਲਛਮੀਇ
 ਸ੍ਰੀਨੇਯ. ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀਤਲੇ
 ਚੇਤਨਾ. ਸੰ. ਬੁਧਿ, ਗੁਨ, ਭਵਨ
 ਦੇ. ਯਾਦਕਰਨਾ ਯ. ਚੇਤਨਾਹੈਤ
 ਉ ਚੇਤਲੈ. ਯਾਦਕਰਨਾਹੈਤੋ ਯ.
 ਦਕਰਲੈ ਵਾ ਤੇਰੇ ਘਟਮੋਕੁਛਬੁ
 ਧੀਹੈਤੋ ਯਾਦਕਰਲੈ
 ਚੇਤਨ. ਸੰ. ਜੀਵ, ਪਮੇਸ਼ਰ, ਚੇਤ
 ਨਾਵਲੇਕਾਨਾਮ ਚੇਤਨਹੈ. ਨਾਯਾ
 ਮਤਮੋ ਜੀਵਮੋ ਅਨਿਤਮ ਬੁਧੀਹੈ
 ਈਸ਼ਰਮੋ ਨਿਤਮ ਬੁਧੀਹੈ ਬੁਧੀ
 ਗਾਨਕਾਨਾਮਹੈ. ਜੀਵਮੋ ਗਾਨਪ੍ਰ
 ਤਖਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਣੇਸੇਉਪਜੇਹੈ ਯਾਤੇ ਅ
 ਨਿਤਮਹੈ. ਪਮੇਸ਼ਰਕਾ ਗਾਨਸ੍ਰ
 ਤ: ਸਿਧਹੈ ਯਾਤੇ ਨਿਤਮਹੈ. ਜੀਵ
 ਸੁਖਪਤੀਐ ਮੁਕਤੀ ਸਮੇਜਤ੍ਰਹੈਤਾ
 ਹੈ. ਆਨਕਾਲੇਮੋ ਚੇਤਨਹੈਤਾਹੈ. ਈ
 ਸ਼ਰਸਦਾ ਚੇਤਨਹੈ. ਥੇਦਾਂਤ ਮਤਮੋ
 ਗਾਨਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ. ਏਕਮਾਸਿ
 ਕਦੂਸਰ ਸ੍ਰੁਧਾ ਮਾਯਿਕ ਗਾਨ

ਜੀਵੰਮੇ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ
 ਰੂਪਹੈ ਆਈ ਸੁਰਮੇ ਮਾਯਾ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ
 ਰੂਪਹੈ ਸੁਖਪਤੀ ਕਾਲਮੇ ਬ੍ਰਿਤੀ
 ਰੂਪ ਗੁਣ ਜੀਵਮੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸੁਰੂ
 ਪਰਸਨ ਸਦਾ ਬਨ ਰਹੇ ਪੈ ਆਤਿਸੀ
 ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਸੁਖਪਤੀ ਕਾਲ ਸੇ ਉ
 ਠਕਰ ਮੇਂ ਸੁਖੀ ਸੋਯਾ ਕੁਛ ਨ ਜਨ
 ਤਾ ਭੁਯਾ ਆਸੇ ਜੀਵ ਸੁਖ ਕਾ ਅਰ
 ਅਰਮਾਨ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਪੈ ਆ
 ਹੀ ਸੁਰੂਪ ਗੁਣ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲਮੇ ਬ
 ਚੇਤਨੀ ॥ ਗੁ. ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਰਹੇ
 ਤੇਯ ਨਨਕ ਨਾਮਨ ਚੇਤਨੀ ਪੁ
 ਨ ਜੋ ਮੇ ਚਿਤਨ ਚੇਤਨੀ ਸੇ ਗਾਲੀ
 ਰਬ ਕੀਆ - ਜੋ ਮੇਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ
 ਮੇਂ ਯਾਦ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰੀਯਾ ਯੇ ਬ
 ਤਾ ਕਰੋ ਵਾ ਨਾ ਕਰੋ ਅੰਤਹ ਯਾ
 ਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਵਹੀ ਕਰ ਦਈਆ
 ਚੇਤਾਵਨੀ ॥ ਗੁ. ਚਿਤਵਨੀ ਚਿਤਾ
 ਯਾ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾਰ
 ਚੇਰ ॥ ਦੇ. ਸੇਵਕ ਯ. ਸਗ ਹਿਜਾਇ
 ਲਜੋਤਿ ਨਾਮੇ ਕੀ ਚੇਰ ਸਭੀ ਪਤਾ

ਪਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈਂ ਭਾਵ ਨਾਮ ਸੇ ਹੋਤੇ
 ਹੈਂ, ਦਾਸੀ ਯ. ਮੇਜੇ ਹੀ ਪਨ ਚੇਰੀ ਗ
 ਚੇਤਾਵਨ ॥ ਦੇ. ਸਰਬ ਦਾ ਹਰਿ ਮ
 ਨਾਮ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਯਹ ਨਾਮ ਬੀਜ
 ਬੇਨੇ ਕੀ ਵਡ ਸਮਾਹੈ ਯ. ਚੇਤਾ
 ਵਡ ਵਖਤ ਸੀਜੇਗ
 ਚੇਲਾ ॥ ਦੇ. ਸਿਖ ਯ ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਗੁਰਗੋ
 ਪੇ ਆਪਣਾ ਕਿਉ ਸਿਝੇ ਚੇਲਾ
 ਚੇਰਣੀ ॥ ਗੁ. ਦਾਸੀ ਯ. ਜਾ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ਹਉ ਚੇਰਣੀ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ
 ਚੇਤਾਵੇ ॥ ਗੁ. ਚਿਤਨ ਕਰਾਵੇ

ਚੈ

ਚੈਨ ॥ ਦੇ. ਸਾਂਤਿ ਯ. ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਬੈ
 ਚੈਤ ॥ ਸੰ. ਚਿਤਾ ਨ ਛਡ ਯੁਤ ਪੁ ਨ
 ਚੈਲ ॥ ਸੰ. ਬਸੁ ਨਾਵਲਾ ਮਹੀਨ

ਚੋ

ਚੋਆ ॥ ਗੁ. ਚੰਦਨ ਕਾ ਅਤਰ ਸੰਦ
 ਲਕਾ ਤੇਲ ਚੰਦਨ ਕਾ ਅਤਰ ਬਡੀ
 ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸੀ ਅਤ

ਰਮੇ ਜਿਸ ਫੁਲ ਕੇ ਦੁਬਾਰੇ ਤਿਬਾਰੇ
 ਨਿਕਸੇ ਅਰਕ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਦਈ ਜਾ
 ਵੇ, ਉਸੀ ਵਸਤੁ ਕਾ ਅਤਰ ਬਨ ਜਾ
 ਤਾਹੈ। ਕਾਹੂ ਆਨ ਵਸਤੁ ਕੀ ਸੁਰੀਧੀ
 ਨਾ ਮਿਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਤਬ ਕੇ ਵਲ ਚੰਦ
 ਨ ਕਾ ਚੋਆ ਬਨ ਰਹਤਾਹੈ। ਲਗਾ
 ਨੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਆਨੰਦ ਕਰਤਾਹੈ॥
 ਇਸੀ ਲੀਏ ਰਸੀਏ ਪੁਰਖ ਸੇ ਵਨ ਕ
 ਰਤੇਹੈਂ ਯ. ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਬਹੁ ਘਣਾ
 ਪਾਨ ਨਾਲ ਕਪੂਰ, ਦੇ. ਛੋਟੀ ਸੀ ਨਦੀ
 ਚੋਲੀ ਮੇਂ ਪੰ. ਚੋਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀਯੋਂ ਕੀ
 ਛਾਤੀ ਫਕਨੇ ਹੇਤ ਛੋਟਾ ਸਾ ਬਸਤ੍ਰ,
 ਗੁ. ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਯ. ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਿੰਨੀ
 ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ਮੇਂ

ਚੋਗ. ਦੇ. ਪੰਖੀ ਓਂਕੇ ਚੁਣਨੇ ਯੋਗ
 ਦਾਣਾ ਯ. ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ-ਜੀ
 ਵ ਪੰਖੀ ਓਂਕੇ ਫਸਨੇ ਹੇਤ ਸਬਦਾ
 ਦਿਫਿਖ ਯੁਗ ਚੋਗ ਛੈਲਾਈ ਪੰਪ
 ਚੋ. ਦੇ. ਵ. ਕਾ ਯ. ਸੰਤ ਚੋ ਮੇਸ਼ਰਨੇ
 ਚੋਜ. ਪੰ. ਤਾਸਾ ਕੋਤਕ ਮਾਰਗ
 ਚੋਜੀ. ਪੰ. ਚੋਜ ਵਾਲਾ ਯ. ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ
 ਗੋਬਿੰਦਾ

ਚੋਟ. ਦੇ. ਸਟ ਯ. ਚੋਟ ਸਹਾਰੇ ਸਬਦ
 ਕੀ-ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਤਾੜਨਾ ਹੇਤ ਕਹੀ ਬਾ
 ਟੀਕੀ ਜੇ ਸੇਵਕ ਤਾੜਨਾ ਸਹਾਰੇ
 ਚੋਟਾਂ. ਗੁ. ਸੱਟਾਂ ਯ. ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕੋਟ
 ਚੋਰ. ਸੰ. ਚੋਰਾ ਬੂਟੀ, ਕਾਲੀ ਸਰੀਕੇ
 ਚਾਵਲ, ਦੇ. ਚੋਰੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਚੋਰ
 ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇਹੈਂ, ਏਕ ਬਿਨਾ
 ਸੰਨ ਵਸਤ ਚੁਰਾਨੇ ਵਾਲੇ, ਦੂਸਰੇ ਸੰ
 ਧਿ ਚੋਰ ਜੋ ਪਾੜ ਦੇ ਕਰ ਚੁਰਤੇਹੈਂ, ਤੀ
 ਜੇ ਪ੍ਰਸਯ ਚੋਰ ਜੋ ਜੋਰਾ ਵਰੀ ਲੂਟ
 ਲੇਤੇਹੈਂ, ਪਾੜ ਵੀ ਬਟਵਾਰੇ ਉਨ ਕੇ
 ਨਾਮ ਪੈਂ ਯ. ਅਸੀਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮ ਖੋਰ
 ਚੋਰੀ. ਦੇ. ਬਿਨਾ ਖਬਰ ਕਰੇ. ਬਿਨਾ
 ਆਗਿਆ ਲੀਏ ਯ. ਚੋਰੀ ਮਿਠਗਾ ਅੰ
 ਚੋਲੇ. ਦੇ. ਲੰਬੇ ਕੁੜਤੇ ਗੁ. ਗੁਰੀ ਖਾਇ
 ਸੁਧ ਅੰਤ ਹਕਰਣ ਯ. ਜਿਨ ਕੇ ਚੋ
 ਲੇਰਤ ਵੇ ਪਿਆਰੇ. ਸੁਧ ਅੰਤ ਹਕ
 ਰਣ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇਂ ਰੰਗੇ
 ਗਏਹੈਂ, ਨਿਜ ਦੇ ਹੋਮੇਂ ਯ. ਗੁਣ ਨਿਸ
 ਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੇ
 ਚੋਲਾ. ਪੰ. ਆਨੰਦ ਦਾਣੀ ਭੋਜਨ ਜੋ

ਪਤੀਪੁਰੋਕੇ ਸਨਮੁਖਵਾ ਤਿਨਸੇਚੋ
ਗੀਇਸਤੀਆਂ ਬਨਾਤੀਹੈ ਯ. ਇਹ
ਨਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ, ਗਮਨ ਰੂਪ
ਭੋਜਨ ਯ. ਹਉਮੇ ਮਾਰ ਮਿਲੇ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸਾਚ ਚੋਲਾ ਰਾਮ, ਲੰਬਾ ਕੁੜ
ਤ, ਬੁਧੀ ਯ. ਰੰਗ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ

ਚੋ

ਚੋਖੰਨੀ ਮੈ. ਪੰ. ਚਾਰਟੁਕੜੇ ਹੋਈਏ
ਅਰਥਾਤ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਈਏ
ਚੋਬੇਵਾਸਾ. ਵਾ. ਤੁਰੀਆ ਪਦੋਮੋਨਿ
ਵਾਸ ਯ. ਤੀਨ ਸਮਾਵੈ ਚੋਬੇਵਾਸਾ
ਚੋਤੁਕੇ. ਗੁ. ਪਦ ਪਦੋਮੋਂਗਾ ਉਕੀ
ਤੁਕਾਂ ਬਿਨਾ ਚਰਚਰ ਤੁਕੇ ਵਾਲੇ
ਸਬਦ ਯ. ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਰਾਧੀ
ਚੋਰਾਸੀਲਖ. ਵਾ. ਨੌਲਖ [ਅੰ
ਜਲਜੀਵ ੧੦ ਦਸ ਲਖ ਅੰਡਜ
੨੦ ਬੀਸ ਲਖ ਸਥਾਵਰ ੧੧ ਗਮਾ
ਰਾਲਖ ਕਿਰਮ ੩੦ ਤੀਸ ਲਖ ਪ
ਸੁਭ ਚਾਰ ਲਖ ਮਾਨਵ ਯ. ਚੋਰਾ
ਸੀਲਖ ਜੀਵ ਉਪਾਏ ਰਿਜਕ ਦੀ

ਆ ਸਭਹੁਕੇ ਤਦਕਾ
ਚੋਦਾ. ਗੁ. ਚਤੁਰਦਸ ਯ. ਦੁਇ ਦੀ
ਵੇਚੋਦਾ ਹਟਨਾਲੇ
ਚੋਰਾਸੀਸਿਧ. ਵੇ. ਭੰਗ ੧ ਸੰਗਰ
ਸੰਘ ੩ ਦੰਘ ੪ ਉਰਮ ਪ ਧੁਰਮ ੬
ਕਨੀਫਾ ੭ ਹਨੀਫਾ ੮ ਲਹੁਰੂਪਾ ੯
ਮੰਘ ੧੦ ਲੰਘ ੧੧ ਹਜੀਰਤਨ ੧੨
ਪੁਰਨ ੧੩ ਨਾਸਨ ੧੪ ਬਿਬਾਬਿਲ
ਕਾ ੧੫ ਜਾਲਕਾ ੧੬ ਖਿੰਬੜਾ ੧੭
ਸੁਰਤਸਿਧ ੧੮ ਨ੍ਰਿਤਸਿਧ ੧੯ ਕੇਵ
ਲਕਰਮ ੨੦ ਸਮਰਤ ੨੧ ਗੋਨਗ
ਲ੨੨ ਅਮਰਨਿਧ ੨੩ ਤਹਰਬੈਨ
੨੪ ਰਾਇਮੇਨ ੨੫ ਸੇਵਲਕਰਨ
੨੬ ਅਉਘੜ ੨੭ ਪਰਬਤਈਸ
ਰ੨੮ ਭਰਬਰ ੨੯ ਭੁਤਵੈ ੩੦ ਕ
ਨਕਾ ੩੧ ਸੰਭੁਤ ੩੨ ਅਛਾਦੇਨ ੩੩
ਖਲਕਨਿਧ ੩੪ ਪਿਪਲਕਾ ੩੫ ਸ
ਰਜ ੩੬ ਗਿਰਬੈਧ ੩੭ ਸਾਬਿਸ
੩੮ ਕੋਸਕਰਨ ੩੯ ਗੋਲਸਾ ੪੦
ਗੋਲਪਾਰ ੪੧ ਮੁਕਤੀਸਰ ੪੨ ਚ
ਲਨਿਲ ੪੩ ਚੁਨਬੋ ੪੪ ਸੁਰਮੇ

ਨ੪੫ ਸੰਧਸੈਨ ੪੬ ਗਿਰਵੀਰ
 ੪੭ ਜੋਤਲਰਾਨ ੪੮ ਜੋਤਮਰਾਨ
 ੪੯ ਬਿਮਲਜੋਤ ੫੦ ਸੀਤਲਜ
 ੫੧ ਅਘਰਘਨ ੫੨ ਤੁਲਸੋਜੋ
 ੫੩ ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਨ ੫੪ ਅਕਾਲਨਿ
 ੫੫ ਭੋਲਸਰ ੫੬ ਰਾਮਕੁਵਰ
 ੫੭ ਕਿਸਨਕੁਵਰ ੫੮ ਬਿਸਨ
 ੫੯ ਸੰਕਰਜੋਗ ੬੦ ਬਰਮ
 ੬੧ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੨ ਮੀਰ
 ੬੩ ਜੰਬਾਲਕੀਧਾਰੀ ੬੪ ਕਵਵਨੈਨ
 ੬੫ ਨਲਵਨੈਨ ੬੬ ਸੁਰਸਤੀ
 ੬੭ ਗੁਰਧਨਸੈਨ ੬੮ ਗੁਫਾਬਾ
 ੬੯ ਅਬਨਾਸੀ ੭੦ ਕਲਕ
 ੭੧ ਸੰਗੀ ੭੨ ਏਕਸੰਗੀ ੭੩ ਕੇਵਲਕ
 ੭੪ ਰਮੀ ੭੫ ਕਰਮਨਾਸੀ ੭੬ ਕਲਬਿ
 ੭੭ ਲਾਸੀ ੭੮ ਮੂਲਸੰਝੀ ੭੯ ਜੋਗਵੰ
 ੮੦ ਤੀ ੮੧ ਜੋਗਿਰਹਰੀ ੮੨ ਦੀਸਪਰੰ
 ੮੩ ਗੀ ੮੪ ਕਲੇਸਧੁਪੀ ੮੫ ਬਹਰੀ
 ੮੬ ਮਜੋਗੀ ੮੭ ਪਲਾਸਮੁਗਲਭੋਗੀ
 ੮੮ ਕੰਦਰਜੋਗੀ ੮੯ ਸੀਤਲਕਾ
 ੯੦ ਕਹੀਏ ੯੧ ਜੋਗੀਬਚਿਤ੍ਰਗਹੀਏ

੯੨ ਯ. ਖਟਵਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅ
 ਰ ਚੌਰਸੀਸਿਧ
 ਚੌਗੁਣ. ਦੇ. ਚਾਰਗੁਣਾ
 ਚੌਥੇਸੁੰਨੇ. ਗੁ. ਤੁਰੀਆਸੁਰੂਪ
 ਅਫੁਰਥਨਮੇਂ ਯ. ਚੌਥੇਸੁੰਨੇਜੋਨ
 ਰਜਾਨੇਤਕੋ ਪਾਪਨਾਪੁੰਨੰ
 ਚੌਪੜ. ਦੇ. ਚੌਪੜਮੇਂ ਯ. ਚੌਪੜਏ
 ਕਾਸਾਰੀ-ਇਸਸੰਸਾਰਚੌਸਰਮੇਂ
 ਏਕਮਨੁਖਜਨਮਹੀਪੂਰੀਬਯੀ
 ਚੈਹਾਰੋ ਚਾਹੇ ਜੀਤੋ

ਚੌ

ਚੌਤੁਈਆ. ਪੰ. ਸਾਹਸੀ ਯ. ਚੌ
 ਭਾਲਚੌਤੁਈਆ-ਚੌਭਾਲੋਕੇ ਚੌ
 ਭਾਲਸਾਹਸੀ
 ਚੌਗੜੀਆ. ਪੰ. ਚੌਗੀ ਅਛੀ
 ਯ. ਦੇਹਿਸੁਕੰਚਨਚੌਗੜੀਆ
 ਚੌਦਚੜੀਆ. ਵਾ. ਗੁਨਹੁਅ
 ਯ. ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੌਦਚੜੀਆ
 ਚੌਦਹਾਸ. ਸੰ. ਖੜਗ, ਰੁੱਪ, ਧਿ
 ਸੁਥਪੀਰਾਜਾਕਾਜਮਾਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ

ਕਾਭੁਗਤਕਜਯਜਿਉਜਨਚੰਡੀ
 ਹਾਸਦੁਖਿਅਧਿਸੁਬੁਧੀਅਪਨਾ
 ਚੰਪੜੀ ਸੰ. ਚੰਬਾ ਘਰਲੁਕੀਜਰੇ
 ਚੰਦਾਕੀ. ਗੁ. ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ. ਚੰਦਨੀਯ.
 ਸਿਦਚਰਿਚੰਦਚੰਦਾਕੀ-ਕਲਮ
 ਟਹੁਪਨਾਮਚੰਦਕੀਚਾਦਨੀਭੁ
 ਗਤਕੇਰਿਦੇਮੋ ਚੜੀਏ
 ਚੰਚਰੀਕ. ਸੰ. ਭੁਮਰ ਜੈਸੇ ਚੰਚ
 ਰੀਕਜਿਮਚੰਪਕਥਾਗਾ
 ਚੰਦਾਯਨਦੇਖੇ. ਦੁ. ਘੰਡਾਹੇਰੇਕਾ
 ਚਾਦਨਜੋਰਾਤਕੇਦੇਖੀਤਹੈਦਾ
 ਜਾਦਜਾਕਰਸਿਕਾਰਕਰਨੇਕਨ
 ਮਘੰਡਾਹੇਰੇਹੈ. ਮ੍ਰਿਗਸੁੰਦਰਸ
 ਬਦਪੇਸਸੇਸੁਨਕਰਅਭਚਹਤਾ
 ਤੀ. ਸਿਕਾਰੀਉਸੇਮਚਲੇਤੇਏ
 ਘੰਟਾ ਆਖੇਰਸੰ

ਚੰਗਾ. ਪੰ. ਉਭਮ ਅਛਾ ਜੈਸੇਚੰਗਾ
 ਕਰਕੇਖਾਇਆਤਿਠਤਨਕੀਤਾ
 ਚੰਡੀ. ਸੰ. ਤੀਖਣ, ਰਾਖਸਮੁੰਡਕਾ
 ਭਾਈਜਿਸਕਾਰੇਵੀਨੇਬੁਧਕੀਆ
 ਜੈਸੇਮੁੰਡਕੇਮੁੰਡਉਤਰਦੀਯਾਅਬ

ਚੰਡਕੋਹਾਥਲਕਾਦਤਚੰਡੀ
 ਚੰਡੀ. ਸੰ. ਦਰਗਾ, ਕੋਪਦਾਠੀਇਸ਼ੀ
 ਚੰਡਾਇਣ. ਦੇ. ਚੰਦਕੀਕਲਾਦਤ
 ਆਹਾਰਕੀਅਧਿਕਤਾਨੁਨਤਾ
 ਦਾਲਾਬਤ, ਚਾਢਾਯਣਬੁਤਪਿਪੀ
 ਲਕਾਮਧਮਯਦਮਧਮਯਤੀਸਿ
 ਸੁਕ੍ਰਿਛੁਭੇਦਸੇਬਹੁਤਪਕਾਰਕਾ
 ਹੈ। ਜਿਨਮੋਪਪੀਲਕਾਮਧਮਚੰ
 ਦਾਯਣਕਾਕ੍ਰਿਸਨਪਖਕੀਏਕਮ
 ਸੇਅਠੰਭਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਪਖਕੀਏਕ
 ਮਕੋਚੰਦਾਗਾਭੁਜਨਦੁਜਕੋਭੇ
 ਰਾਤੀਜਕੋਬਥਾਐਸੇਕਰਤੇਅ
 ਮਾਦਸਕੋਉਪਦਾਸਾ। ਮਾਗੇਸੁਕ
 ਲਪਖਕੀਏਕਮਕੋਏਕਕਾਸਤੁ
 ਜਕੋਦੇਤੀਜਕੋਭੀਨਐਸੇਪੁਤਿ
 ਦਿਨਬਢਾਤੇਪੁਨਮਕੋਪੰਦਾਗਾਸਪੁ
 ਰੇਯਹਬੁਤਮਧਮੋਸੁਖਮਫਿਨ
 ਮੋਮੋਬੁਲਅਹਾਰਵਾਲਾਹੈ। ਈ
 ਸਲੀਏਕੀਰੀਤੁਲਮਅਕਾਰਵ
 ਲਾਜਾਨਕੇਇਸਕਨਮਪਿਪੀ
 ਲਕਾਮਧਮਚੰਡਾਇਣਹੈ।

ਦੂਜਾ ਚੰਦਾਇਣ ਜੋ ਵਤ ਮਧਮੋਂ
 ਬੁਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਨਾਮ ਯਦਮਧਮ
 ਚੰਦਾਯਣ ਹੈ। ਸੁਕਲਪਖਸੇ ਇਸ
 ਕਾ ਆਰੰਭ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸੁਕਲਪਖਕੀ
 ਏਕਮਕੋ ਏਕਗਾਸ ਦੂਜਕੋ ਦੋ ਤੀਜ
 ਕੋ ਤੀਨ ਅੰਸੇ ਕਰਤੇ ਪੂਰਣਮਾਮੋਂ
 ਪੰਦਰਾਗਾਸ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹਿਸ
 ਨਪਖਕੀ ਏਕਮਕੋ ਚੌਦਾ ਦੂਜਕੋ
 ਤੇਰਾਂ ਤੀਜਕੋ ਬਾਰਾਂ ਅੰਸੇ ਕਰਤੇ
 ਅਮਾਵਸਕੋ ਉਪਵਾਸਾ। ਇਸਕਾ
 ਨਾਮ ਯਦਮਧਮ ਚੰਦਾਯਣ ਹੈ। ਇ
 ਨ ਚੰਦਾਯਣੋਂ ਮੇਂ ਮਹੀਨੇ ਕੇ ਦੋਸੇ
 ਪਚੀਸ ਗਾਸ ਹੋਤੇ ਹੈਂ - ਦਿਨ ਦਿਨ
 ਕੇ ਮਧਮਾਨ ਸਮੇ ਮਹੀਨਾ ਭਰਾ
 ਠ ਗਾਸ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ। ਇਸਕਾ
 ਨਾਮ ਯਤੀ ਚੰਦਾਯਣ ਹੈ। ਯਤੀਸਾ
 ਧੁਓਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਨਕੇ ਬਤਕਾ ਨਾਮ
 ਯਤੀ ਚੰਦਾਯਣ ਹੈ - ਚਾਰ ਗਾਸ
 ਸੰਧਮਾਕੋ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤਾਕਾਲ ਮਹੀ
 ਨਾ ਭਰ ਕਰਨੇ, ਇਸ ਬਤਕਾ ਨਾਮ
 ਸਿਸੁ ਚੰਦਾਯਣ ਹੈ - ਕਈ ਦੋ ਕਈ

ਚਾਰ ਕਬੀ ਨਿਰਾਹਾਰ ਅੰਸੇ ਮਹੀਨੇ
 ਭਰਮੋਂ ਤਿਰਾਸੀ ਗਾਸ ਭੋਜਨ ਕਰਨ
 ਸਰਬੋਤਮ ਚੰਦਾਯਣ ਹੈ, ਗਾਸਕਾ
 ਪਰਿਮਾਣ ਇਸ ਬਤਮੋਂ ਮੋਰਕੇ ਅੰ
 ਭੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਖੀਰਾਦਿਕ ਪਤ
 ਲੀਵਸਤੁਕਾ ਅੰਭੇ ਤੁਲਮਾਵਜ
 ਨ ਦਫਕਕੇ ਪੜੋਂ ਮੇਂ ਪਾਕਰ ਕਰਲੇਨ
 ਕਹੀ ਕਹੀ ਆਵਲੇ ਵਕਰਕਟਕੇ
 ਅੰਭੇ ਤੁਲਮਾ ਗਾਸ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸੋ
 ਬਾਲਕੋਂ ਤਬਾ ਅਸਮਰਥ ਰੋਗੀ
 ਯੋਂ ਕੇ ਭਾਵਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਚੰਦਕੇ
 ਅਯਨ ਕਲਾ ਵਤ, ਅਯਨ ਗਾਸੋਂ
 ਕਾ ਆਚਰਣ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਬਤਰੂ
 ਪਕਰਮੋਂ ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ ਚੰਦਾ
 ਯਣ ਹੈ। ਚੰਦਲੋਕਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
 ਇਸਕਾ ਫਲ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨਾਯੇ ਕਰਮ ਹਿਸਾਬ ਮੇਂ ਨਾ ਗਿਨੇ
 ਜਾਵੇਗੇ ਯ. ਬਰਤ ਕਰੇ ਚੰਦਾਇ
 ਣ ਸੇ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖੀ
 ਚੰਦਸਤੁ. ਗੁ. ਸ੍ਰੇਸਟ ਚੰਦਮਾਂਕਾ
 ਸੁਰਯ. ਚੰਦਸਤੁ ਭੋਇਆ ਨਾਦ

ਸਤਪੁਰਿਆ

ਚੰਦ੍ਰੇਦੰਸੀ. ਕਪੂਰ, ਮਛੀ ਬਿਸੇਖ,
 ਚੰਦ੍ਰਮਾਕਾਸ਼ਵਰ, ਚੰਦ੍ਰਮਾਯ. ਭੁੰਦਿ
 ਚ ਸੂਰਜ ਭੁੰਦਿ ਚ ਚੰਦ੍ਰੇਦੰ. ਅਪਨੇ
 ਦਰਸਨ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਹੈ, ਇਸਲੀ
 ਏ ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਰੇਦੰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ.
 ਚੰਦ੍ਰਗੁਪਤ ਗੋਟਾਰ-ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਗੁ
 ਪਤ ਹੈ ਗਗਨ ਮੇਂ ਗੁਫਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤ
 ਮਾ ਗੁਪਤ ਹੈ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਮੇਂ

ਚੰਦ੍ਰੀ. ਫਾ. ਕੇਤੇ ਬਹੁਤੇ ਯ. ਚੰਦ੍ਰੀ
 ਚੰਦ੍ਰਨਾਦਿ. ਸੀ. ਹਜਾਰ ਆਲਮ
 ਚੰਦ੍ਰਨ ਉਸੀਰ ਕਪੂਰ ਗੰਧ ਬਾਕੁ
 ਚੰਦ੍ਰੀ ਏਲਾ ਕਚੂਰ ਯੇ ਸਾਤ ਚੰਦ੍ਰਨਾਦਿ
 ਚੰਦ੍ਰਨੰ. ਸੀ. ਚੰਨਟ ਯ. ਚੰਦ੍ਰਨ ਚੰਦ੍ਰ
 ਨ ਸਰਦ ਰੁਤ ਮੂਲਨ ਮਿਟਹੀ ਘਾ
 ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ. ਗੁ. ਉਤਮੇਸੇ ਮ
 ਚੰਦ੍ਰਨ ਪੇਨੁ. ਸੀ. ਪਤੀਪੁ ਉਤਮੇਸੇ
 ਤਵਾਲੀ ਮਹੀ ਇਸ ਤੀਕੇ ਨਾਮ ਚੰ
 ਦ੍ਰਨ ਲਿਪਤ ਪੇਨੁ ਕਾ ਦਨ ਕਰਨਾ
 ਚੰਬਾ. ਦੇ. ਚੰਬਾ ਬਿਰਫ ਜਿਸ ਪੇਂਡੇ
 ਰਾਨਹੀ ਬੈਠਤਾ ਫੂਲ ਬਸੀਤੀ ਹੈ
 ਤੁਹੈ

ਚੰਮ. ਦੇ. ਚਮਕੋਯ. ਚੰਮ ਚਮਰੇ
 ਚੰਦ੍ਰਮਾ. ਸੀ. ਜੇ ਅਪਨੇ ਉਦੇਸੇ ਨਿਖ
 ਲਾਏ ਖਾਧੀ ਓਕੋ ਰਸ ਭਾਲਨੇ ਤਪ
 ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ
 ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਰੇਦੰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪੈ ਯ. ਜਿਉ
 ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ

ਚੰਦ੍ਰਨੀਯ. ਸੀ. ਗੋਰੋਚਨ

ਚੰਦ੍ਰੇਦਯ. ਸੀ. ਚੰਦ੍ਰਮਾਕਾ ਉਦੇਥਾ
 ਨ, ਏਕ ਤੋਲ ਸੋਇਨੇ ਕੇ ਵਰਕ ਅ
 ਰ ਤੋਲੇ ਸੁਧ ਪਾਰ ਸੋਲਾ ਤੋਲੇ ਗੰਧ
 ਕ ਕਪਾਸ ਕੇ ਲਾਲ ਫੂਲੇ ਸਾਬਤ ਬਾ
 ਕੁਆਰ ਕੇ ਰਸ ਸਾਬ ਖਰਲ ਕਰ ਕਰ
 ਕੀਸੀ ਸੀਸੇ ਪਾਕਰ ਬਜ੍ਜ ਸੰਪੁਟ ਕਰ
 ਬਾਲੂ ਯੀੜ ਮੇਂ ਪਕਾਵੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
 ਲਾਲ ਹੁਆ ਏਕ ਤੋਲਾ ਲੇ ਕਰ ਚਾ
 ਰ ਤੋਲੇ ਭੀਮ ਸੈਨੀ ਕਪੂਰ ਮਿਲਾਵੇ
 ਜਾਯ ਫਲ ਕਸਤੂਰੀ ਸਾਣ ਸਾਣ ਮੇਂ
 ਲ ਇਸ ਰਸ ਕਾ ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਰੇਦਯ ਪੈ
 ਏਕ ਮਾਸ ਖਾਯਾ ਸਹੀਰੇ ਮੇਂ ਬਲ
 ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਹੈ ਜੁਰਤੀਆਂ ਕੋ ਅਰ
 ਸੁਪੇਦ ਕੇ ਸੋਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹੈ

ਚੰਦਿਰੰ ਸੰ. ਹਸੁੀ

ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੰ ਸੰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੇਮਾਚਨੇਹੇਤਛੇ

ਰੁਕੰਸਕਾਪਹਲਵਾਂਨਯ ਚੰਦ੍ਰਾਵ

ਚੰਦਨਗੀਤੰ ਸੰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੇਸ ਮਰਾਹ

ਚੰਦਨਕਉਤਪੰਤੀਥਾਨ

ਚੰਚਲਾੰ ਸੰ. ਲਖਮੀ, ਬਿਜਲੀ,

ਗੁ. ਹੇਚੰਚਲਮਨਯ ਏਮਨਾਚੰਚ

ਲਾਚਤਰਾਈਕਿਨੇਨਪਾਇਆ

ਚੰਚਲੰ ਸੰ. ਵਾਯ, ਕਾਮੁਕ. ਮੇਥਨ

ਕੀਅਧਿਕਾਇਛਾਵਾਲਾ, ਰਪਲ,

ਨਾਥਿਰਯ ਚੰਚਲਮਨਵਹਿਦਿ

ਸਕਉਧਾਟਤ ਗੁ. ਮਾਯਾਯ. ਤਾ

ਕੇਸੀਗਨਚੰਚਲਚਲੀਆ, ਪਾਰਾ

ਚੰਦ੍ਰਾਲੰ ਸੰ. ਚੁਹੜਾ. ਭੰਗੀ, ਕੋਪ

ਯ. ਕੋਪਸਰੀਰਚੰਦ੍ਰਾਲ - ਕੋਪਸ

ਗੀਰਮੋਚੰਦ੍ਰਾਲ ਵਾਸ ਕਰਤਾਏ

ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿੰ ਦੇ. ਚੰਦ੍ਰਬੀਸੀਯੋਕੀਪੰ

ਡੁਕੀਮੋਯ. ਜੁਸਮਾਹਜੋਰਛੁਲੀਚੰ

ਦ੍ਰਾਵਲਿ - ਜੋਰਵਾਲਾਛੁਲੀਆਚੰ

ਦ੍ਰਬੀਸੀਯੋਕੀ ਪੰਡੁਕੀਮੋ ਪ੍ਰਸਿਧਕਨ

ਨਾਮਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਯਾਦਵਹੁਆ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੀਸਖੀਬਿਸੇਖ

ਚੰਦਨਾਚਲੰ ਸੰ. ਮਲਯਾਚਲ

ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੰ ਦੇ. ਜਾਤਿਕਾ ਸੁਹੀਆ

ਇਸਨਾਮਵਾਲਾਏਕਰਜਪੁਤਥਾ

ਮਇਤਿਸੀਮਤਤਾਰਾਹਚਿਨਰੋਤਮ

ਸੰਗਿਹੀਤੇਗੁਰਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇਚਕ

ਰਾਦਿਸਥਦਾਰਥਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਰਾ

ਛੇ

ਛੁਲਿਓੰ ਦੇ. ਛੁਲਿਆਯ. ਛੁਲਿ

ਓਥਲਿਬਾਵਨਭਾਇਓ

ਛੁਰਿਆੰ ਗੁ. ਛੁਰਿਆਯ. ਤਿਨਪ

ਛੇਬਚਰੇਛੁਰਿਆ ਪੰ. ਵਥਕਾਹੁ

ਛੁਪਿਆੰ ਦੇ. ਲੁਕਿਆਯ. ਆ

ਕਹਨਾਨਕਛਪੇਕਿਉਛੁਪਿਆਏ

ਕੀਏਕੀਬੰਤੁਦੀਆ

ਛੁਟੀਐੰ ਪੰ. ਗੁਣਯ. ਬੰਨਭਾਰ

ਉਚਾਇਨਛੁਟੀਐ - ਪੁਤ੍ਰਪਨੇਕੇ

ਅਭਿਮਾਨਕਾ ਬੋਝਾ ਬਾਧਉਸੀ

ਕੀਗੁਣ ਉਠਤੇਭੁਏ ਗੁਣਮੋਛ

ਟਪੰਜਾਬਮੋਬੈਲਐਗਧੇਕੀਬੋਰੀ
ਓਕੇਨਾਮਹੈ॥

ਛਟਾਈ० ਦੇ० ਬਨਵਾਈਯ० ਕਾਪ
ਹਛਾਨਛਵਾਈਹੈ॥

ਛਹੂ० ਉਰਧਾਅਧੇਐਪੁਰਬਾ
ਦਿਚਾਰਦਿਸਾਓਸੇਯ० ਛਠ
ਖਟਚਕ੍ਰਛਹੁਦਿਸਧਾਵੇ-ਖ
ਟਚਕ੍ਰਵਾਲਾਦੇਹਖਟਦਿਸਾਓ
ਮੇਬਿਚਰੇਹੈ॥

ਛਤੀਹ० ਪੰ० ਖਟਐਤੀਸਯ०
ਯਗਛਤੀਹਵਰਤਿਓਗੁਬਾਰਾ

ਛਕ० ਪੰ० ਪੀਕਰ

ਛਕੇ० ਪੰ० ਮਸਤਭਏਯ० ਛਕਛ
ਕੇ-ਪੀਕਰਮਸਤਭਏਭਾਵਬਿਰਾ

ਛਕਾ० ਗੁ० ਖਟਸਬਦੇ ਜਗਏ
ਕਾਸਮੁਦਾਯ॥

ਛ० ਪੰ० ਖਟਯ० ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਛ
ਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹ-ਜਿਸਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਕੀਦਯਾਸੇਛ० ਖਟਤੀਹ
ਤੀਸਅੰਮ੍ਰਿਤਵਤਜਿਵਾਨੇਕੇਸਾ
ਧਨਭੋਜਨਖਾਤੇਹੋਪੁਨਾਜੁਗਛ

ਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥

ਛਛਾ० ਗੁ० ਛਛੇਅਖਰਸੇਉਪ
ਦੇਸਕਰੇਯ० ਛਛਾਛੇਹਰੇਦਾਸ

ਛਜ० ਪੰ० ਛਬਕੇਛਹੁਤੁਮਾਰੇ
ਬਰਲਾਇਕੇਯ० ਅਮਿਓਵੁਠੇ

ਛਜ, ਸੁਰਪਯ० ਚੁਹਾਖਡਨ

ਮਾਵਈਤਿਕਲਬੀਨੇਛਜ-ਦ

ਣੇਛਟਨੇਕਾਛਜਪ੍ਰਸਿਧ॥

ਛਟੀ० ਦੇ० ਪਤਲੀਲਾਠੀਬ
ਦਮਾਸਜੈਸੇਛਟੀਹੁਈਐਰਤ॥

ਛਠ० ਦੇ० ਛਠਤਿਥੀ० ਖਸੀਤਿ
ਥਿਯ० ਛਠਖਟਚਕ੍ਰਛਹੁਦਿਸ

ਛਠੇ० ਦੇ० ਖਟਕਰਮਕਰਧਾਵੇ
ਭਾਵਤੀਰੀਥੇਮੇਕਹੇਸਾਂਤੀ१ਬ

ਸੀਕਾਰਰਸੰਭਨ੩ਬਿਦੇਖ੪

ਉਚਾਟਨ੫ਮਾਰਨ੬ਰੂਪਕਰਮ

ਕਰਵਾਅਧਯਯਨਅਧਯਾਪ

ਨਆਦਿਰੂਪਖਟਬਿਪ੍ਰੋਕੇਕਰ

ਮਕਰਵਾਧੇਤੀ१ਬਸਤੀਰਨੇਤੀ

੩ਨੈਲਕੀ੪ਤਾਟਕ੫ਕਪਾਲ

ਭਾਤੀ੬ਰੂਪਨਦੋਵਤਦਿਖਾਵਾਮਾ

੩ ਜੋਗੀ ਜਨੋ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰ ਸਿਧਕ
ਹਾਵੇਹੋ ਜੈਸੇ ਛਠੇ ਕਰਮ ਕਰ ਸਿ
ਧਕ ਹਾਵੇ ॥

ਛਤ੍ਰੁੰ ਸੀ. ਤਜਾਗ ਕੇ ਯ. ਛਤ੍ਰੁਆ
ਨਨ ਤੇਉ ਚਿਤ-ਆਪ ਕੋ ਤਜਾਗ
ਕੇ ਆਨ ਥਾਨ ਮੋਨਾ ਦੇਵਾਗਾ ਚਿਤ
ਪੁਨਾ ਛਤ੍ਰੁ ਖਲੋਤੇ ਖਿਨੇ ਮਾਹ

ਛਤ੍ਰੁੰ ਦੇ. ਮੰਦਰ ਕੀ ਛਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਸਿਧ,
ਛਤ੍ਰੁ ਯ. ਪਾਸ ਦਮਾਮੇ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰ ਭੁੰਗੀ
ਸੋਰਤ, ਬਿਨਾਸ ਯ. ਅਛਤ੍ਰੁ ਰਾਜ
ਬਿਛਰਤ ਦੁਖ ਪਾਇਆ-ਬਿਨਾ
ਸਰਹਿਤ ਰਾਜ ਕੋਹੋ ਤੇਹੀ, ਘਾਵ.
ਜਖਮ ਜੈਸੇ ਨਖ ਛਤ੍ਰੁ

ਛਤ੍ਰੀੰ ਪੰ. ਛਤ੍ਰੀਸ. ਤੀਸ ਅਰਖ
ਟ ਜੋਯੇਹੋ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਕੀ ਰੋਟੀ ?
ਸਭ ਭਾਂਤ ਕੇ ਪੁਰੇ ੨ ਹਰਤ ਰਹ ਕੀ
ਪੁਰੀ ੩ ਨਾਨਾਤ ਰਹ ਕੀ ਕੋਚੇਰੀ ੪
ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਕੇ ਚਾਵਲ ੫ ਭਾਂਤ ਭਾਂ
ਤ ਕੀ ਦਾਲ ੬ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸਾਗ
੭ ਤਰਕਾਤੀ ਭੁਰਜੀ ੮ ਸਭ ਭਾਂਤ
ਕੀ ਕੜੀ ੯ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਬੜੀ

੯ ਸਭ ਭਾਂਤ ਕੀ ਖਿਚੜੀ ੧੦ ਸੇਵੀ
ਆਮਨੇ ਕਰੀਤਿ ਕੀ ੧੧ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਕੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪਕੌੜੇ ਸੇਵ ਚਨੇਆ
ਦਿਸਲੁਣੀ ਚੀਜਾ ੧੨ ਅਨੰਤ ਭਾਂਤ
ਕੀ ਚਟਨੀਆ ੧੩ ਸਭ ਭਾਂਤ ਕੇ ਆ
ਚਾਰ ੧੪ ਨਿਖਲ ਭਾਂਤ ਕੇ ਮੁਰਬੇ
੧੫ ਦਧੀ ਕੇ ਖੁੰਦੀ ਵਰ੍ਹੇ ੧੬ ਸਭ ਭ
ਤ ਕੇ ਰਾਯਤੇ ੧੭ ਪਾਪਰੂ ੧੮ ਕੜਾ
ਹਨਾਨਾ ਬਿਧ ੧੯ ਪੰਜੀਰੀ ਕਸ
ਰ ਸਤੂ ਚੂਰਮੇ ੨੦ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੀ
ਖੀਰ ੨੧ ਸੀਰਨੀ ਮਿਠਾਈ ਹਰਭੇ
ਤ ਕੀ ੨੨ ਲਾਪਸੀਆ ੨੩ ਰਾਬ
ੜੀਆ ੨੪ ਮਲਾਈ ਪਨੀਰ ੨੫
ਮਿਸਟੀ ਮਖਣੀਆ ਦਿ ੨੬ ਸਿਖ
ਰਣੀ ੨੭ ਦੁਧ ਮਿਸ਼੍ਰਿਤ ਆਂਬਰ
ਸਾਦਿ ੨੮ ਹਾਜਮੇ ਕੇ ਪਾਨੀਕਾਂ
ਜੀ ੨੯ ਨਾਨਾ ਰੀਤਿ ਕੇ ਦਧਿਤ
ਕੁ ੩੦ ਖਸਕ ਤਰ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਫਲ ੩੧ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਾਹੀ ੩੨
ਮੱਠੀ ਮੱਠੇ ੩੩ ਫੇਨੀਆ ੩੪ ਸੁ
ਦੂਢੁਰਣ ਬਟਕਾਏ ਲਾਫਲਾਦਿ

੩੫ ਘੇਵਰ ੩੬ ਯੇਭੋਜਨ ਬੈਲ
ਵੇਕੇਗਿਨੇਹੈ। ਵਾਮੀਯੋਕੇ ਮਾਸਮ
ਤਸੀ ਸਰਾਬ ਆਦਿ ਔਰ ਬਹੁਤ
ਹੈ। ਜੋ ਪਾਕ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੇਲਿਖੇਹੈ।
ਵਾਸਤਵ ਸੇਛਤੀ ਪਦ ਅਨੇਕੋਕਾ
ਬੋਧਕਹੈ। ਯਾਤੇ ਜਿਸਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਭੋਜਨ ਖਾਤੇਹੈ
ਤਿਸਕੋ ਮਨ ਮੋਰਬੇ ॥

ਛਨੀ० ਦੇ० ਛਾਨੀ० ਗੁਪਤ ਯ० ਗੁ
ਝੀਛਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ - ਛਪਿਆਹੂ
ਆਨਹੀ ਬਿਤਾਤ ॥

ਛਪਨ० ਦੇ० ਪੁ० ਛਪੰਜਾ० ਪਚਾਸ
ਅਰਛਹ ਯ० ਛਪਨ ਕੋਟ ਜਾਕੇਖੇ
ਛਲਨਾ० ਦੇ० ਦੂਸਰੇਕੋ ਲਖਾਸੀ
ਠਗਨਾ ਪਰਤਾਰਨ ਸੀ०

ਛਲਨਾਗਨਿ० ਗੁ० ਅਪਨੇਰਚੇਪ
ਦਾਰਬੇਕੀ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਬਿਖਸੇ
ਜੀਵੇਕੋ ਪ੍ਰਮਾਦੀ ਕਰਮਾਰਨੇ ਵਾਲੀ
ਮਾਯਾ ਨਾਗਨੀ ਯ० ਛਲਨਾਗਨਿ
ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਹੋਈ ਲਛਮੀਕੋ
ਨਾਗਨੀ ਕਥਨ ਸਰਪਨੀ ਤੇਉ ਪਰ

ਨਹੀ ਬਲੀਆ ਜਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
ਨਮਹਾ ਦੇਉ ਛਲੀਆ ਪੁਨਾਸਰ
ਪਨੀ ਸਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹੋਭਾਈ।
ਇਨ ਸਬਦੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰਹੈ। ਰੀ
ਬਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇਰੀ ਬਜੀ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾ
ਣਤਾ ਸਾਧਨ ਮੋਦਿ ਸ਼ਾਂਤਹੈ ਪੁਨਾ
ਛਲਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਪ
ਰੀ - ਛਲਵਾਲੀ ਨਾਗਨੀ ਰੂਪ ਜੋਮ०
ਇਆਹੈ ਤਿਸਸੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਟੂਟਗਈ

ਛਪੇ० ਪੰ० ਲੁਕੇ ਯ० ਕਹੈਨਾਨ ॥
ਕਛਪੇ ਕਿਉ ਛਪਿਆ

ਛਪ० ਪੰ० ਲੁਕਕੇ ਯ० ਬਲਵੇਚਛ
ਲਕਰਤਉ ਪਾਵਾ

ਛਬਿ० ਸੀ० ਸੋਭਾ० ਕ੍ਰਾਤਿ

ਛਦਮ० ਸੀ० ਛਲ ਅਰਥਾਤਛ
ਪਾਨਾ ਯ० ਆਪ ਆਪ ਕੀਓਛਦ
ਮ ਆਪਕੋ ਆਪਣੇ ਵਿਖੇ ਛਪਾਵਨ०

ਛਪਰ० ਦੇ० ਛਪਰਪ੍ਰਸਿ ਕੀਆਹੈ
ਧ ਯ० ਕਿਚਰਤੁ ਲੰਘਾਈਏਛ
ਪਰਟੇਮੇਹ ॥

ਛਤਾਰਾ० ਗੁ० ਛਤਰੇਕੇ ਮੀਢੇਕੇ

ਯ. ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਗਛਤ
ਰਾ-ਬਿਨਸਿਮਰਨਪੁਰਖਐਸੇ
ਬਸਰਬਟਕਰਮਾਰਨਲਾਇਕ
ਹੈ। ਜੈਸੇਮੀਛੇਕੇਸਿੰਗਹੈ। ਇਸਅੰ
ਸਮੇਦਿਸਾਂਤਹੈ ॥

ਛਤਰੰ ਦੇ ਬਡੀਛਤਰੀ ਯ. ਬਾਰ
ਜੈਜਨਛਤਰਚਲੇਥਾਦੇਹੀਗਿ
ਰਖਨਖਾਈ। ਗੁ. ਤੇਜ. ਪਤਾਪ

ਛਨਿਛਰੰ ਦੇ ਸੂਰਯਸੁਤਛਨਿ
ਛਰਪ੍ਰਸਿਧ ਸਨੈਸੂਰਸੀਏਕ
ਰਾਸੀਮੋਢਾਈਢਾਈਬਰਸਰਹ
ਕਰ। ਸਹਜਸਹਜਬਿਚਰਨੇਸੇ
ਨਾਮਸਨੈਸਚਰਹੈ ਯ. ਛਨਿਛ
ਰਵਾਰਸੈਣਸਾਸਤ੍ਰਵੀਚਾਰ

ਛਨਹਰੀੰ ਗੁ. ਛਨਛਨਕਰੇਹੈ
ਯ. ਛਨਕਛਨਹਰੀ ॥

ਛਮਛਰੀੰ ਜੈਨਸਿਕੇਤ ਭਾਦੇਕੇ
ਦਿਨੇਮੇ ਜੈਨਮਤਮੇਏਕਬ੍ਰਤਾਅ
ਤਾਹੈ। ਉਸਬਰਤਕੇਸਮੀਪਦਿਨੇ
ਮੇ। ਸਾਵਕਾਲੇਗ ਸਭਬਖਵਹਾ
ਰਛੇਡਭਜਨਕਰਤੇਹੈ। ਬਰਸਰੇ

ਜਕੇਲੜਾਈ ਸੁਗੜੇਕੀ। ਇਸਦਿ
ਨਮੋਸਮਸਾਕਰਾਈਜਾਤੀਹੈ॥
ਇਸਲੀਏਇਸਕਾਨਾਮਸਮਕਰੀ
ਵਾਸਮਚਰਯਾਜਾਨਪੜਤਾਹੈ। ਤ
ਕਾਬਿਗੜਾਛਮਛਰੀਹੈ। ਗੁ. ਯ.
ਇਕਲੋਕੀਹੋਰਛਮਛਰੀਬ੍ਰਾਮਣ
ਵਟਪਿੰਡਖਾਇ- ਲੋਕੀ ਸਾਸਤ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਆਹੈਜਿਸਕੋਕਰਾਇਕੇ। ਬ੍ਰਾਮਣ
ਪਿੰਡਵਟਵਾਇਭੁਰਵਾਇਕੇਪੀਛੇਸੇ
ਭੋਜਨਖਾਤੇਹੈ। ਦੂਸਰੀਕ੍ਰਿਆਜੈਨ
ਮਤਕੀਛਮਛਰੀਹੈ ॥

ਛਹਬਰੰ ਪੰ. ਅਖੰਡਬਰਖਾ ਸੁ
ਤ੍ਰੀਪ੍ਰਸਿਧ ਯ. ਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾ
ਇ- ਬਰਸਿਆਹੈਸੁਤ੍ਰੀਲਾਯਕੇ
ਉਪਦੇਸਕੀਆਹੈਗੁਰੋਨੇਅਨੰਤ
ਯੁਕਤੀਉਕਤੀਓਸੇ

ਛਲੰ ਸੀ. ਸਠਪਨਾ ਠਗੀਯ.
ਧਰਤਧੋਹਅਨਕਛਲਜਾਨੇ, ਸੁ
ਰੂਪਕਾਆਛਾਦਨਾਮਰਥਾਤਸਚਾ
ਸੁਰੂਪਛਿਪਾਲੇਨਾ, ਰੂਪੋਸੀ,
ਕਰਨਾਔਰਕਹਨਾਔਰ ਤੁਥਾਔ

ਰਭਾਂਤ ਕੀਵਸਤੁਕੋਐਰਭਾਂਤ ਬਤਾਵ
ਨਾ) ਵਾਦੀਕੋਆਨ ਅਰਥ ਮੋਕਹੇਸ
ਬਦੋਕੋਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀਨੇਐਰ ਅਰਥ
ਮੋਲਗਾਦੇਨਾ ਜੈਸੇਵਾਦੀਨੇਬਹੁਤ
ਬਕਤਾਹੈਕਿਆਸੁਰਾਪੀਤਾਅਰ
ਥਾਤਸਰਾਬਪੀਤੀਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀ
ਨੇਪੀਤਾਪਦੋਕੋਪੀਲੇਅਰਥਪੋਥਾਪ
ਕੇਕਹਾ ਸੁਰਾਸ਼ੇਤਾ ਭਾਵਸਰਾਬਸੁ
ਪੇਦੋਹੋਤੀਹੈ ਤੁਮਨੇਪੀਤਾਕੈਸੇਕ
ਹੀਐਸੇਹਾਸੀਮੋਬਾਤਪਾਦੇਨੀ
ਇਸਕਾਨਾਮਭੀਛਲਹੈ॥

ਛਬੀਲਾ० ਪੰ० ਛਬਿਵਾਲਾਸਿਦ੍ਰ
ਯ० ਛੈਲਛਬੀਲਾਛਤੁਗਵਾਇ
ਆ-ਸਿਦ੍ਰਛਬਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ
ਤੁਮਾਗਕੇਗਵਾਇਦੀਆਹੈ

ਛਪੜੀ० ਪੰ० ਛੋਟੀਤਲਾਵੜੀ०
ਦੋਭੜੀ ਯ० ਕਲਰਕੇਗਛਪੜੀ
ਆਇਉਲਬੇਹੀਝ॥

ਛਪੜੂ० ਪੰ० ਕਚਾਤਲਾਵਯ०
ਛਪੜਨਾਤੇਸਗਵੀਮਲਲਾਇ
ਛਉੜ० ਪੰ० ਨੇਤ੍ਰੇਮੋਛੋਲੇਯ० ਭਰ

ਮੇਕੇਛਉੜਕਵਕੋਅੰਤਰਜੋਤਧ
ਛਤ੍ਰੇ० ਦੇ० ਛਤੇਹੂਏਯ० [ਰੇਹ
ਛਤ੍ਰੇਬਜਾਰ-ਸੀਤਸੀਤਾਅਤੁ
ਪਨਾਸਕਰਤੇਛਤੇਬਜਾਰੋਸਮ
ਹੈ। ਜਿਨਮੋਜਗਆਸੁਵਾਪਾਰੀ
ਉਪਦੇਸਗਹੁਣਕਾਸੈਦਾਕਰਤੇ
ਜੋਭਤੇਹੈ। ਸੀਤਾਅਤੁਪਕੇਨਾਸ
ਹੇਤਛਤੇਬਜਾਰ ਸਿਕਾਰਪੁਰਮੋ
ਕਾਬਲਮੋ ਕਲਕਤਾਮੋਸਿੰਘਪ
ਟੀਜੈਸੇਹੈ॥

ਛਾ०

ਛਾਉ० ਪੰ० ਛਾਇਆ, ਪ੍ਰਤਾਪ
ਯ० ਜਿਸਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਾਲੀ
-ਜਿਸਕਾਬਰਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈਅਧਿ
ਕਸੇਵਕਹੈ॥

ਛਾਇਆ० ਦੇ० ਮਾਯਾ ਯ० ਛਾ
ਇਆਛੂਛੀਜਗਤਭੁਲਾਨਾ) ਆ
ਛਾਇਆ ਯ० ਗਹਤਨ੍ਰਨ੍ਰਾਤ੍ਰਿਣ
ਛਾਇਆ, ਪਾਲਨ ਯ० ਛਾਇ
ਆਪ੍ਰਭਾਆਪਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀ
-ਪਾਲਨਹਮਾਰੀਆਪ੍ਰਮੇਸ਼

ਰਛੜਪਤਿਨੇਕਰੀਐ, ਪ੍ਰਤਿਬਿ
 ਬ, ਕਾਂਤਿ, ਪੰਕਤੀ, ਸੂਰਯਕੀ
 ਇਸਤੀ, ਏਕਏਕਤੁਕਮੋਉਨੀ
 ਉਨੀਅਖਰੇਵਾਲਾਪਿੰਗਲੇਮੇ
 ਕਹਾਛੰਦ, ਬਿਛਸਿਬੀਪਤ
 ਲਾਅੰਧੇਰਾ ਯ. ਬਿਛਕੀਛਾਇ
 ਆਸਿਉਰੰਗਲਾਵੇ ਛਾਯਾ ਸੀ.)
 ਫਬਰਹਿਆ ਯ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲ
 ਛਾਇਆਪੂਰਨਜਾਜਕਰਾਇਆ॥
ਛਾਈ० ਦੇ. ਮੇਲਾਦਾਗ ਯ. ਲ
 ਥੀ ਸਭਛਾਈ, ਪ੍ਰਤਿਬਿਬ ਯ. ਮੁ
 ਕਰਮਾਹਜੈਸੇਛਾਈ, ਛਾਰ. ਸਾ
 ਹ ਯ. ਅਲਮਲਖਾਈਸਿਰਛਾ
 ਈਪਾਈ ਪੁਨਾ ਜਬਖਿਚੇਤਬ
 ਛਾਈ - ਜਬਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਦੇਹਮੇਸੇ
 ਅਪਨੀਸਕਤੀਕੋਖੈਚੇਹੈ ਤਬੀ
 ਦੇਹਖਾਕਹੋਜਾਵੇਹੈ, ਪੁਨਾ ਮੂਲ
 ਛੇਡਡਾਲੀਲਗੋਕਿਆਪਾਵੇਛਾ
 ਈ ਭਾਵ ਕੁਛਨਹੀਪਾਵੇ ਪੁਨਾ
 ਨਾਮਬਿਹੁਨੇਮਾਥੇਛਾਈ, ਛਾਇ
 ਆ ਯ. ਜਿਉਬਾਦਲਕੀਛਾਈ॥

ਛਾਈਮਾਈ० ਪੰ. ਛਾਯਾਮਯ
 ਅਰਥਾਤਛਾਯਾਵਤਸੀਘ੍ਰਵੁਰ
 ਹੋਜਾਨੇਵਾਲੀਆ ਛਿਪਗਈਆ
 . ਲੁਕਗਈਆ. ਯ. ਹੋਈਆਛਾਇ
 ਮਾਈਦਿਵਾਨੀਕੇਪ੍ਰਯਯ ਆਵਲ
 ਬਾਵਲਵਤਸੀਘ੍ਰਕਾਨਾਮਾਤ੍ਰਪੰਜਾਬਮੇ
 ਛਾਈਮਾਈਹੈ॥

ਛਾਹ० ਪੰ. ਛਾਇਆ ਯ. ਧੁਪਛਾ
ਛਾਹੀ० ਗੁ. ਛਾਇਆ [ਹ] ਛਾਛ
ਛਾਰਹੁ० ਗੁ. ਛਾਯਾ ਯ. ਉਲਟਤਜਾ
 ਤਬਿਰਖਕੀਛਾਰਹੁ॥

ਛਾਕ० ਗੁ. ਤ੍ਰਿਪਤਹੋ ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਛਾਛ० ਦੇ. ਖੱਟੀਲੱਸੀ [ਰਸਛਾਕ
 ਭਾਵਜੈਅਨਾਤਮਪਦਾਰਥਯ. ਸੀ
 ਤੋਮਾਖਨਖਾਇਆਛਾਛਪਾਇਸੀ
 ਸਾਰ ਸੀਤੋਨੇਆਤਮਵਸਤੁਗ੍ਰਹਣ
 ਕਰੀਹੈ ਆਨਜਨਅਨਾਤਮਵਸ
 ਤੁਗ੍ਰਹਣਕਰੇਹੈ ਪੁਨਾ ਕਿਉਮੇਟੇਗੋ
 ਛਾਛਤਿਹਾਰੀ - ਕਿਉਹਟਾਵੇਗਾ ਅ
 ਰਥਕਾਮਕਾਦੇਨਾਤੁਮਾਗ ਭਾਵਨਹੀ
 ਮੇਟੇਗਾ ਕਿੰਤੁ ਕਾਮਨਾਸੇਜਧੋਗੋ

ਤੋਧਰਮਅਰਥਕਾਮਤੁਮੇਅਵਸਜ
ਹੀਏਵੇਗਾ ॥

ਛਾਜੀ० ਦੇ० ਬਣੀ

ਛਾਜਾ० ਦੇ० ਸਜਿਆ ਫਬਿਆ ਸੋ
ਭਾਵਾਲਾਹੁਆ ਯ० ਤੇਰੋਜਨਹੋਇ
ਸੋਇਕਤਡੋਲੈਤੀਨਭਵਨਪਰਛਾ
ਜਾ-ਤੀਨੋਭਵਨੋਪਰਸੋਭਾਵਾਲਾ
ਹੁਆ ॥ ਛਪਰਕਾਛਾਵਨਾਜੈਸੇਵਾ
ਜਾਛਾਜਾਕੇਸ ਯਹੀਬੀਗਾਲਾਏ
ਛਾਜੇ० ਦੇ० ਫਬਰਹੇਧੈ ਯ० ਰਹੇ ॥ ਸ
ਪ੍ਰਭਛਾਜੇ-ਪ੍ਰਭਫਬਰਹੇਧੈ ਸੋ
ਭਾਪਾਰਹੇਧੈ ॥

ਛਾਟ० ਦੇ० ਚੁਨਕੇ ਯ० ਕਿਲਬਿਖ
ਕਾਢੇਹੈਛਾਟ ਪੁਨਾਕਬਹੁਨਸਾ
ਕੇਛਾਟ-ਕਬੀਸੁਭੋਕੋਧਾਰਨਕ
ਰਾਮਸੁਭੋਕੋਛਾਟਨਹੀਸਕਤੇਭਾ
ਵਚੁਨਨਹੀਸਕੇ ॥

ਛਾਡ० ਦੇ० ਤੁਆਗਕੇ ਯ० ਛਾਡ
ਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤੁ
ਗਯ० ਛਾਡਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨ
ਛਾਣੀ० ਪੰ० ਸਾਫਕਰੀਯ० ॥ ਕੋਸੀਗ

ਛਾਣੀਖਾਕਬਿਭੂਤਚਰਾਈਮਾਇ
ਆਕਾਮਗਜੇਧੈ ॥ ਸਾਫਕਰਛਾਟ
ਕੇ ਯ० ਦੁਸਟਦੂਤਸਭਕਾਢੇਛਾਣ ॥

ਛਾਟਾਣ० ਪੰ० ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕੇ
ਸਿਰਪੇਸਤਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਸਰਪਨੇ
ਛਾਯਾਕਰੀਧੈ ਯ० ਸਤਹੁਛਾਵਾਣ
॥ ਗੁ० ਸਾਯਾਵਾਨ ਯ० ਸੇਜਸਧਾਛ ०

ਛਾਪਣ० ਗੁ० ਛਿਪਨਾਭਾ ॥ ਵਾਣ
ਵਜਨਮੇਮੇਜਾਨਾਵਾਦਾਰੀਹੋਨਾ
ਯ० ਬਾਹੁਰੁਜਨਮਨਛਾਪਣ-ਜ
ਨਮੇਮੇਛਿਪਨਾਪ੍ਰਵੇਸਕਰਨਾਵਾ
ਜਨਮੇਮੇਦਾਰੀਹੋਨਾਨਹੀਪਕੂਤਾ ॥

ਛਾਤੀ० ਦੇ० ਹਿਰਦਾ० ਉਰਥਾਨ ਯ०
ਛਾਤੀਜੀਤਲਮਨਸੁਖੀ
ਛਾਰਹੋਤ० ਗੁ० ਚਰਨੋਕੀਰਜੋ
ਨਾਚਾਹਤਾਹੁ ਯ० ਛਛਾਛਾਰੋ
ਤਤੇਰੇਸੀਤਾ

ਛਾਨ० ਦੇ० ਛਪਿਆ ਛਿਪਿਆ
ਯ० ਜਾਨਨਹਾਰਨਛਾਨਾਰੇਛਿਨ
ਛਾਣਨੀ० ਗੁ० ਛਾਯਾਵਾਪ੍ਰ ॥ ਸਿ०
ਮੇਸਰਕੀਸੋਭਾਕੀਛਾਣਨੀਪਕੂ

ਰਹੀਏਸੁੰਦਰ ਯ. ਛਾਵਨੀਨੀ
ਛਾਦਨ. ਸੀ. ਬਸੁ ਯ. ਪਨੀ ਕੀ
ਆਛਾਦਨਨੀਕਾ ਪੁਨਾ ਛਾਦਨ
ਭੇਜਨਕੀਆਸਾ

ਛਾਮਨੀ. ਗੁ. ਬਿਛਕੀਛਾਯਤੁ
ਲਧਨਕਾਨਿਵਾਸਹੈ ਯ. ਬਿਛਛੁ
ਛਾਮਘਨੀ. ਗੁ. ਸਾਂਤੀਅ ਮਨੀ
ਧਿਕਯ. ਛਾਯਾਬਹੁਤ)

ਛਾਪੇ. ਦੇ. ਅਗਯਾਨਕੇਅਵਰਣ
ਸੇਯ. ਸਭਜਗਦਬਿਆਛਾਪੇ,
ਪੰ. ਕੀਡਿਆਵਾਲੇਬਿਛਕੀਡਾਂ

ਛਾਬਾ. ਪੰ. ਤਕੜੀਕਾਛਾ ਲੀਆ
ਬਾਯ. ਜਿਹਬਾਡੀਡੀਇਹਘਰਛਾ
ਛਾਮ. ਦੇ. ਛਾਇਆਹੋਤੀਹੈ ਬਾ

ਯ. ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤਿਹਉਪਰਛਾ
ਛਾਰ. ਦੇ. ਸ਼ਾਹ ਯ. ਛਾਰਗ ਮ
ਯਾਸਿਰਘਤ, ਮਟੀਕੀ ਅਰਥਾਤ

ਪਾਚਤੋਤੇਮੇਮੁੱਖਮੰਟੀਕੀਦੇਹਮੇਵ
ਸਯ. ਛਾਰਕੀਪੁਰੀਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ, ਧੂਆਯ. ਮੁਖਦੀਨੀਛਾਰ
ਛਾਪਰੀ. ਦੇ. ਫੁਸਕੀਕੁਟੀਆਯ.

ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗਲ
ਗਾਏ ਪੁਨਾ ਨਾਮਹਿਛਾਨਨਛਾਪਰੀ
- ਗੋਇੰਦਵਾਲਕੇਸਮੀਪਛਪਰੀਨ
ਮਗਰਦੁਆਗਾਹੈ

ਛਾਲਾ. ਪੰ. ਕੁਦਕਰਏਕਥਾਨਸੇਪ
ਉਉਠਾਇਆਗੇਜਾਪੜਨਾ ਅਰਥ
ਤਅਪਨੇਅਪਨੇਮਤੇਮੇਸਿਧਾਈਅ
ਕੇਐਪਰਮੇਸ਼ਵਰਪਾਸਪਹੁਚਸੇਵੇਕੇ
ਕੇਗੁਨਾਹਬਖਸਮੁਕਤਕਰਨੇਕੇਵ
ਇਦੇਕੀਏ ਯ. ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀ
ਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ।

ਛਾਇਲੇ. ਦੇ. ਇਸ਼ੀਯੇਕੇਓਢਨੇਯੇ
ਗਬੂਟੀਆਵਾਲੇਬਸੁ ਯ. ਕਾਹੇਛੀ
ਧੇਛਾਇਲੇਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤ

ਛਾਵ. ਦੇ. ਛਾਇਆ ਯ. ਛਾਵਘਣੀ
ਚੁਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨ॥

ਛਿ.

ਛਿਅ. ਪੰ. ਖਟ ਯ. ਛਿਅਘਗਛਿ
ਅਗੁਰ ਪੁਨਾਏਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾ
ਗਛਿਅ - ਦਸਦਿਨ ਭਾਵਸੇਅਲ
ਛਿਜਈ. ਪੰ. ਉਜੜੇਗਾਯ. ਪਦਿਨ

ਨਾਨਕਖੇਤਨਛਿਜਈ - ਵੇਵਗੁ
ਣਰੂਪਖੇਤਨਹੀਛੀਜੇਗਾ॥

ਛਿਅਉਪਦੇਸ० ਵਾ॥ ਖਟਸਾਸ
ਤ੍ਰੇਮੇਭਿੰਨਭਿੰਨਪਦਾਰਥਕੀਸਿ
ਖਾ ਜੈਸੇਸਾਂਖਯਮਤਮੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਪੁਰਖਦੋਤਤ੍ਰਮਾਨਕੇ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਸੇਮਹਤਵ੍ਰਤਿਧਾਅਹੰਕਾਰਪੰਚ
ਤਨਮਾਤ੍ਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਤ੍ਰਏਕਾ
ਦਸਇੰਦ੍ਰਯਐਸੇਕਾਰਜਕਾਰਣ
ਰੂਪਚੌਬੀਸਤਤ੍ਰਮਾਨਕੇ॥ ਚਾਰਖਾ
ਣੀਚਤਰਦਸਭੁਵਨੋਕੀਕੇਵਲਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਿਤੀਸੇਰਚਨਾਕਹੀਏ॥ ਈਸਰ
ਕਰਤਾਕਾਇਸਮਤਮੋਅੰਗੀਕਾਰ
ਨਹੀ॥ ਪੁਰਖਨਾਮਸੇਜੀਵਮਾਨਾਹੈ
॥ ਸੋਅਸੀਗਹੇਨੇਜੇਨਾਕਾਹੁਕਾਕਾ
ਰਨਹੈਨਕਾਰਜਹੈ॥ ਤਾਕੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਕੇਗੁਣੇਸਾਥਅਪਨੇਜਰੂਪਕੇਅ
ਬਿਬੇਕਜੇਬੰਧਹੈ॥ ਬਿਬੇਕਸੇਮੁਕ
ਤੀਹੈ॥ ਪੁਰਖਭੋਗਹੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕਰੇਹੈ
॥ ਇਤ੍ਰਾਦਿਸਾਂਖਯਮਤਕਾਉਪਦੇ
ਸਹੈ॥ - ਪਾਤੰਜਲਮਤਮੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ

ਪੁਰਖਈਸਰਤੀਨਤਤ੍ਰੇਕਾਅੰਗੀ
ਕਾਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪੁਰਬਕਹੇਚੌਬੀ
ਸਤਵ੍ਰਰੂਪਹੋਕਰਜਗਤਰਚੇਹੈ॥
ਈਸਰਕਰਤਾਪ੍ਰੇਰੇਹੈ॥ ਯਾਤੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤੀਮ੍ਰਿਤਕਾਵਤਜਗਤਕਾਉਪਾਦ
ਨਹੈ॥ ਈਸਰਕੁਲਾਲਵਤਨਿਮਿ
ਤਕਾਰਣਹੈ॥ ਜੀਵੋਕੇਭੋਗਹੇਤਜ
ਗਤਰਚਨਾਹੈ॥ ਅਪਨੇਸ੍ਵਰੂਪਕੇ
ਜਾਨਈਸਕੀਉਪਾਸਨਾਸੇਜੀਵਮੁ
ਕਤਹੋਵੇਹੈ॥ ਬਿਨਾਉਪਾਸਨਾਸੇਬ
ਧੇਰਹੋਹੈ॥ ਉਪਾਸਨਾਈਸਕੀਯ
ਮਨਿਯਮਾਦਿਆਠਅੰਗੋਸੇਸਮਾ
ਧੀਧਾਰਕੇਕਰਨੀਇਤ੍ਰਾਦਿਪਤਿ
ਜਲਮਤਕਾਉਪਦੇਸਹੈ॥ - ਨਾ
ਯਮਤਮੋ॥ ਵ੍ਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਕਰਮ
ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਬਿਸੇਖ ਸਮਵਾਯ
ਅਭਾਵ ਜਾਤਪਦਾਰਥਅੰਗੀਕ
ਰਕਰੇਹੈ॥ ਔਸਾਤਮੈ ਜੈਸੇਖਿਤਿ
੧ ਅਪਰ ਤੇਜ ੩ ਵਾਯੁ ੪ ਆਕ
ਸ ੫ ਕਾਲ ੬ ਦਿਸਾ ੭ ਆਤਮਾ
੮ ਮਨ ੯ ਯੇਨੋਭੇਦਵ੍ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਆ

ਨੇਹੈ। ਤੈਸੇ ਰੂਪਰਸਰੀਧਾਇਕ
ਚੋਬੀਸਭੇਦਗੁਣਕੇ, ਉਤਖੇਪ
ਣ ਅਪਖੇਪਣ। ਅਰਥਾਤੁਉ
ਪਰਫੈਕਨ ਤਲੇਫੈਕਨਾਦਿ॥੫॥
ਚਭੇਦਕਰਮਕੇ। ਸਤਾਜਾਤੀਦੋਭੇ
ਦਸਾਮਾਨਯਕੇ। ਅਨੰਤਭੇਦਬਿ
ਸੇਖਕੇ। ਏਕਭੇਦਸਮਵਾਯਕਾ॥
ਚਾਰਭੇਦਾਮਭਾਵਕੇ। ਸ੍ਵੀਕਾਰਕ
ਰਆਗੋਇਨਸਭਕੇ ਨਾਮ ੧ ਲ
ਖਣ ੨ ਪਰੀਖਾ ੩ ਕਰ। ਸਭਕੇ
ਜਾਨਕੇਇਨਸਭਸੇਆਤਮਾਕੇ
ਜੁਦਾਸਮਝ। ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਆਤ
ਮਾਮੇ। ਈਸ਼ਵਰਆਤਮਾਕੀਭੁਕ
ਤੀਕਰ ਜੀਵਆਤਮਾਮੁਕਤੀਪਾ
ਵੇਹੈ। ਬਿਨਾਭਗਤੀਕੀਏਬੰਧਾਰ
ਹੈਹੈ। ਇਸੀਮਤਮੇਬ੍ਰਹਮਵਾਦੀ
ਯੋਕੀ। ਕੈਵਲਆਮੁਕਤੀਸੇ। ਬ੍ਰਿਹ
ਬਨਕਾਗਿਦ੍ਰੋਹੋਨਾਭਲਾਮਾਨਕੇ
। ਮਿਸਰੀਮੇਮਿਸਰੀਬਨਮਿਲਜਾ
ਨਾਠੀਕਨਹੀ। ਮਿਸਰੀਕੇਸਮੀਪ
ਚੀਟੀਹੋਸ਼ਾਦਲੇਨਾਬਹੁਤਅਛਾ

ਹੈ। ਇਤਯਾਦਿਵਿਸ਼ਾਤੋਸੇਬ੍ਰਹਮਭੂ
ਪਹੋਨਾਮੁਕਤੀਬੁਰੀਮਾਨੀਹੈ। ਇਤਮ
ਦਿਨਾਯਮਤਕਾਉਪਦੇਸਹੈ॥ -
॥ ਨਾਯਵਾਲਾਹੀਵੈਸੇਸਿਕਮਤ
ਕਾਉਪਦੇਸਹੈ। ਅਭਾਵਕੋਨਾਯ
ਵਾਲੇਪਦਾਰਥਮਾਨਤੇਹੈ। ਬੈਸੇਖ
ਕਨਹੀਮਾਨਤੇ। ਅਜੇਕਈਐਰ
ਬਾਤੇਕੇਮਾਨਨੇਨਾਮਾਨਨੇਮੇਮਤੋਕ
ਭੇਦਹੈ। ਯਾਤੇਦੋਨੇਮਤੋਕਾਮੁਕਤੀ
ਬੰਧਮੇਸਮਉਪਦੇਸਹੈ॥ - ॥ ਮੀਮ
ਸਾਮਤਮੇ। ਅਵਿਸ਼ਪ੍ਰਮਾਣੂਯੋਸੇ
ਜਗਤਰਚਨਾਕਹੀਹੈ। ਜੈਸੇਅਬ
ਭੁਕੀਕਰਬੈਕੁਠਮੇਪਹੁਚਚਤੁਰਭੂ
ਜਬਨੇਹੈ। ਤੈਸੇਅਵਿਸ਼ੇਕੇਪ੍ਰਤਾਪ
ਸੇ। ਕੋਈਜੀਵਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨੁਰਦ੍ਰ
ਬਨਰਹੇਹੈ। ਯਾਤੇਈਸਰਕੋਈਨ
ਹੀਸਭੀਜੀਵਹੈ। ਬਿਨੁਸਿਵਾਦਿ
ਕਾਐਤਿਨਕੇਅਵਤਾਰਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਦਿਕਾ। ਆਨਪ੍ਰਜਾਮੇਰਾਜਾਵਤਬ
ਰੂਜੀਵਹੈ। ਐਰਾਅਲਪਹੈ। ਬੇਦਕੇ
ਲਿਖੇਅਨੁਸਾਰਨਿਖਿਧਕਰਮਛੋਰ

॥ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਯਗਮਾਦਿ ਕਰਮੇ
 ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ॥ ਜੀਵ ਉਤਮ ਥਨੋ ਕੇ
 ਪਾਵੇ ॥ ਫਲ ਦੇ ਨੇ ਵਾਲਾ ਕਰਮੇ
 ਬਿਨਾਈ ਸਰਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਨਿਖਿ
 ਧਕਾਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜੀਵ ਬੀਧੇ ਰਹੇ ॥
 ॥ ਉਤਮ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸੁਰਗ ਮੇ
 ਪਹੁਚ ਉਤਮ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥ ਯਹੀ
 ਇਸ ਮਤ ਮੇ ਮੁਕੀ ॥ ਪੁਰਬ ਕਹੇ
 ਮਤ ਮੇ ਸਾਂਖਯ ਮੀਆਸਾ ਦੇ ਮਤ ਮੇ
 ॥ ਈਸਰ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ॥ ਪਾ
 ਤੰਜਲ ਨਯਾਯ ਬੈਸੇ ਖਿਕਤੀਨ
 ਮਤ ਮੇ ॥ ਈਸਰ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਹੈ ॥
 ਪਰੰਤੂ ਜੀਵੋ ਕਾ ਈਸਰ ਸੇ ਅਰਾਪ
 ਸੇ ਮੇਸਦਾ ਭੇਦ ਮਾਨੇ ॥ ਅਰ ਜੀਵੋ
 ਕੋਈ ਸਰਕਾ ਦਾਸ ਮਾਨੇ ॥ ਸਾਂਖੀ
 ਮੀਆਸ ਕਈ ਸੁਰਨਾਮਾਨੇ ਸੇ ॥
 ਤਿਸ ਅਨਹੂਏ ਈਸਰ ਸੇ ਜੀਵੋ ਕਾ ਭੇ
 ਦ ਨਾਮਾਨ ਤੇਭੀ ॥ ਇਤਰ ਪਦਾਰਥ ਸੇ
 ਅਰਾਪ ਸਮੇ ॥ ਜੀਵੋ ਕਾ ਸਦਾ ਭੇਦ
 ਮਾਨੇ ॥ ਮੁਕੀ ਕੀ ਗੀਤਿ ਜੇ ਸੇ ਪਾਛਿ ਲਿ
 ਖੀ ॥ ਵੈਸੇ ਮਾਨੇ ॥ ਵੇਦਾਂਤ ਸਾਸ਼੍ਰਮ ਦੇ

ਮਤ ਮੇ ॥ ਏਕ ਚਾਰ ਸਿਪਦਾਯ ਵਾਲੇ
 ਬੈਸਨੋ ਵੇਕਾ ॥ ਦੂਸਰਾ ਦੱਤ ਕਪਲ
 ਸੀਕਰ ਮਤ ਕੇ ਸੀਨਯਾ ਸੀਓਕਾ ॥ ਬੈ
 ਸਨੋ ਪਾਚਾਸਾ ਸੁਸੇਮਾਨ ਵਾਂਛਤ ਪ
 ਦਾਰਥ ਛਾਂਟ ਕੇ ॥ ਜੀਵ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਈ
 ਸੁਰਤੀਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਨ ਕਰਾ ॥ ਈ
 ਸਸੇ ਅੰਯਾਪ ਸਮੇ ਜੀਵੋ ਕਾ ਸਦਾ
 ਭੇਦ ਮਾਨੇ ॥ ਜੀਵ ਈਸਰੋ ਸੁਧ
 ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਰੂਪ ॥ ਵਾਘਟ
 ਕਾਸਮਠਾ ਕਾਸਵਤ ॥ ਅਵਛੇਦਾ
 ਦਿਰੂਪ ਨਹੀ ਮਾਨੇ ॥ ਕਿੰਤੂ ਪਾਂਚਸ
 ਸਤ੍ਰੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਈਸਰ ਸੇ ॥ ਪ੍ਰਥ
 ਕ ਜੀਵੋ ਕੇ ਸੁਤੰਤ੍ਰਤਾ ਮਾਨੇ ॥ ਈ
 ਸਕੋ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਜੀ
 ਵ ਕਾ ਚਿਤ १ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਅਚਿਤ
 ੨ ਜਗਤ ਕਰਤਾ ਕਾ ਈਸਰ ਹੈ ॥
 ॥ ਇਨ ਕੇ ਤੁੱਲਯ ਹੀ ਈਸਾਈ ਅੰਮੁ
 ਸਲ ਮਾਨਭੀ ॥ ਈਸਰ ਸੇ ਜੀਵੋ ਕਾ
 ॥ ਅਰਾਪ ਸਮੇ ਭੇਦ ਮਾਨੇ ॥ ਅ
 ਰ ਬੇਰੂਨ ਬੇਰੂਨ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਕੋ
 ਈ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀ ਮਾਨੇ ॥ ਅਵਤਾਰ

ਰੋਕੇਥਾਨਮਾਨੇਪੇਯੀਬਰੋਕੋਭੀ
 ਜੀਵਮਾਨਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਨੇਕੋ
 ਸਦਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕਾਦਾਸਮਾਨਤੇ
 ਹੈ॥ ਜੀਵਈਸਕਾਅਭੇਦਕਹਨੇ
 ਵਾਲੇਮਤੇਕੋਅਤ੍ਰਿਤਬੁਰਾਜਾਨ
 ਤੇਹੈ॥ ਅਰਅਭੇਦਕਹਨੇਵਾਲੇ
 ਕੋਫਾਸੀਸੁਣੀਦੇਤੇਹੈ॥ ਅਰਅਪ
 ਨੇਨਿਸਚੇਅਨੁਸਾਰ॥ ਅਭੇਦਪ੍ਰ
 ਤਪਾਦਕਬਚਨੇਕੋਅਰਥਪਲ
 ਟਤੇਹੈ॥ ਜਿਸਬਾਤਕੋਦੇਖਸੁਨ॥
 ਇਨਦਿਨੇਮੇਆਰਯਮਤਕਾਪ੍ਰਵ
 ਰਤਕਦਯਾਨੰਦਭੀ॥ ਬੇਦਾਂਤੀਯੰ
 ਤਨਿਵਾਰਣ॥ ਪ੍ਰਭ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਕਰਣ
 ਬਨਾਇ॥ ਭੇਦਵਾਦੀਯੋਕੀਮੰਤ੍ਰ
 ਲੀਕਾਅੰਗਬਨ॥ ਪਰਲੋਕਪਧਾ
 ਰਾਸਿਨ੍ਰਾਸੀਓਕੇਸ਼ੀਕਾਰਕਰੇ
 ਬੇਦਾਂਤਮਤਮੋ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਦ੍ਰਿਸ਼ਮੰਦੇ
 ਪਦਾਰਥਕਾਅੰਗੀਕਾਰਹੈ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਸ਼ਟ੍ਰਯਮਕਾਨਾਮਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾ
 ਯਾਕਾਨਾਮਹੈ॥ ਤਿਸਦ੍ਰਿਸ਼ਮਰੂਪਮਾ
 ਯਾਕੇਸੁਧਮਲਨਦੇਭੇਦਹੈ॥ ਸੁਧ

ਮਾਯਾਮੋਭ੍ਰਮਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਕਾਨਾ
 ਮਈਸਹੈ॥ ਮਲਨਮੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਬਿੰ
 ਬਕਾਨਾਮਜੀਵਹੈ॥ ਵਾਮਠਾਕਾਸ
 ਘਟਾਕਾਸਵਤ॥ ਮਾਯਾਅਵਛਿੰਨ
 ਕਾਨਾਮਈਸਹੈ॥ ਅਵਿਦਿਆਅਵ
 ਛਿੰਨਕਾਨਾਮਜੀਵਹੈ॥ ਯਾਤੇਜੀਵ
 ਈਸ੍ਵਰਮਕੇਹੀਅੰਸਹੈ॥ ਸ੍ਵਰੂਪ
 ਸੇਜੁਦੇਨਹੀ॥ ਤਾਤੇਏਕਹੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ॥
 ਸੁਧ ਜੀਵਈਸ ਮੇਸੇਮਾਯਾਅਵਿ
 ਦਯਾਭੇਦਸੇ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਬਨ
 ਰਹਾਹੈ॥ ਵੈਸ਼ਵੋਵਤਸ੍ਵਰੂਪਸੇ॥ ਜੀ
 ਵਸੇਈਸਜੁਦਾਨਹੀ॥ ਯਾਹੀਤੇਮਾ
 ਯਾਅਵਿਦਯਾਕੋਰਾਜਾਨਸੇਦੂਰਹੈ
 ਨੇਕਰਾਘਟੋਕਾਪਾਨੀਗਿਰੇਪ੍ਰਤਿ
 ਬਿੰਬਕੋਬਿੰਬਮੇਮਿਲਜਾਨੇਵਤਾ॥
 ਵਾਘਟਮਠਛੂਟੇ॥ ਘਟਾਕਾਸਮ
 ਠਾਕਾਸਕੋਅਕਾਸਮੇਮਿਲਜਾਨੇ
 ਵਤਾ॥ ਜੀਵਈਸਦੇਨੇਕੋਜੁਦਾਕਰ
 ਨੇਵਾਲੀ॥ ਮਾਯਾਅਵਿਦਯਾਕੋਬਿੰ
 ਨਾਸਭੁਏ॥ ਸੁਧਸ੍ਵਰੂਪਮੇਮਿਲ
 ਏਕਰੂਪਹੋਵੇਹੈ॥ ਜੁਦੇਨਹੀਰਹੈ॥

ਯਹੀਵਾਰਤਾ ਅਲੰਕਾਰਮਿਲ
 ਥੇਲੀਹੁਈਹੈ। ਜੈਸੇਕੀਭਉਦਕ
 ਪੁਰਆਨਿਓਤਬਓਹਭਿੰਨਦ੍ਰਿ
 ਸ਼ੋ। ਕਹੁਨਾਨਕਕੀਭਜਲੇਮਹਿਤ
 ਰਿਸੈਅੰਤ੍ਰੇਅੰਤ੍ਰਮਿਲੇ। ਜਿਉਪਤਿ
 ਬਿਬਬਿਬਕਉਮਿਲੀਹੋਉਦਕਕੀ
 ਭਬਿਗਰਾਨਾ। ਇਤਯਾਦਿਗੁਰੂਬ
 ਚਨਾ। ਐਅਨੇਕਹੀਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਇਤਿਹਾਸਪੁਰਾਣਕੇਬਚਨਕਹੇ
 ਹੋ। ਪੁਰਬਕਹੇਬਚਨੇਕੋਭੇਦਵਾਦੀ
 ਮਨਮਾਨੀਗੀਤਿਜੇਭੇਦਮੇਲਗਾਵੇ
 ਹੋ। ਅਰਮੂਰਖਗੁਆਲਿਓਕੇਨਿ
 ਸ਼ੁਸਾਥਅਪਨਾਨਿਸ਼ਾਮਿਲਾਵੇ
 ਹੋ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਹਮਸੇਜੁਦਾਆਕਾ
 ਸਮੇਥੈਠਾਹੈ। ਯਹਵਾਰਤਾਗੁਆ
 ਲੇਮੁਢਬਾਲਕਭੀਜਾਨੇਹੈ। ਉਨਹੀ
 ਕੇਭਾਈਭੇਦਵਾਦੀਹੈ। ਇਨਕੇਮਤ
 ਮੋ। ਸੁਧਅਕ੍ਰਿਯਨਿਰੰਜਨਾਦਿਕ
 । ਸਬਦਈਸਮੇਵਰਤੇਹੈ। ਈਸ
 ਕੀਭੁਭ੍ਰੀਸੇਜੀਵਕੀਮੁਕ੍ਰਿਹੋਵੇਹੈ।
 ਬਿਨਾਭੁਭ੍ਰੀਬੀਧਾਰਹੋਹੈ ਦੁਸ਼ਾਈ

ਸਹੈ ਈਸਭਿੰਨਸੁਧਕੋਈਵਸੁਨਹੀ
 ॥ ਅਸੇਬਤਾਵੇਹੈ ਬਿਸੇਖਬਿਚਾਰ
 ਦੁਸ਼ਾਕਾਅਨਬੇਦਾਂਤਰੀਥੇਮੇਦੇ
 ਖਨੇਜੋਗਮਹੈ। ਦਿਸਮਾਯਾਕਾ
 ਨਾਮਹੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਹੈ। ਤਾਂਸੇਸਾਂਖਮ
 ਤਵਤ। ਮਹਤਤ੍ਰ ਅਹੰਕਾਰ ਪੰਚ
 ਤਨਮਾਤ੍ਰ ਸੂਲਭੂਤ ਬਨ। ਤਿਨ
 ਕੇਪੰਚੀਕਰਣਸੇ। ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੇ
 ਸੂਲਦੇਹਬਨੇਹੈ। ਗਮਾਨਸੇਸ
 ਭਕਾਥਾਧਹੋਵੇਹੈ। ਗਮਾਨਬਿਨਾਭੁ
 ਮਭਯਕਾਨਾਸਨਹੀਹੋਵੇ। ਇਤਯਾ
 ਦਿਉਪਦੇਸਬੇਦਾਂਤਮਤਕਾਹੈ। ਜੇ
 ਈਪੁਰਬਅਲੰਕਾਰਮਿਲਥੇਲੀ
 ਹੁਈਹੈ ਆਦਿਵਾਕਮਨਜੇ। ਏਕ
 ਰੂਪਤਾਬੋਧਨਕਰਤੇਗੁਰੋਕੋਅਭਿ
 ਮਤਹੈ॥ ੬

ਛਿਕੇ० ਪੰ० ਪੰ० ਖੇਚਕੇ० ਕਸਕੇ०
 ਮੇਪਲੇਬਧਾਛਿਕਜੀਉ। ਛੀਕ,
 ਛਿਕੇ० ਪੰ० ਖੇਚਕੇ० [ਛਿਕਾਸੀ०
 ਜਿਨਪੰਚੇਦੂਤਕੀਏਵਸਛਿਕੇ,
 ਛਿਕਮਾਰੇ॥

ਛਿਨਕੰ ਦੇ ਜਲਕੇਕਣਕੇਗੋਰ।
ਛਿਲਕੰ ਪੰ ਤੁਛਾਫਲਾਦਿਕੋਕੀ।
ਛਿਟਕੀੰ ਦੇ ਛੁਟੀ ਜੈਸੇਸਾਧਸੀ
ਗਮਿਲਛਿਟਕੀ॥

ਛਿੰਗਾੰ ਪੰ ਦਾਂਤਕਰੇਲਨੀਆ।
ਖਿਲਾਲਾਂ ਯ ਆਪੇਜਲਆਪੇ
ਦੇਛਿੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭਰਾਵੇ-ਛਿੰ
ਗਾਦੇਨੇਕੀਰਸਮਪੂਰਬਮੇਰੈ।
ਜਹਾਂਪਾਨਦੇਨੇਕੀਰੈ॥

ਛਿਜੰ ਪੰ ਦੂਰਹੇ ਦੂਟ
ਛਿਜੇੰ ਪੰ ਦੂਟੇ ਯ ਇਕਛਿਜੇਬਿ
ਆਲਤਾਰੀਏ-ਛਿਜੇ ਸੇਵਧਰਮ
ਸੇ ਤਨਕੇਖੀਲਕਰੇ। ਦੂਸਰੇਮਹਾਤ
ਮਾਕੇਬਚਨੇਕੀਤਾਰੂਨਾਸਹਾਰੇ।
ਪੁਨਛਿਜਨਜਾਇਕਛਭਉਨਬਿ
ਛਿੰਡੰ ਪੰ ਪਹਲਵਾਨੇਕੇ ਆਪੇ
ਘੋਲਸਮੇਜਨਸਮੁਦਾਯ ਮਲਯ
ਧਕੇਦੇਖਨੇਵਾਲਾਜਨਸਮੁਦਾਯ
ਯ ਹਉਬਾਹੁਕਛਿੰਡਨਨਚਉ॥
ਛਿਟੰ ਪੰ ਪਾਨੀਕਾਕਣਕਾ॥
ਛਿਟੀਛਿਟੀੰ ਪੰ ਕਣਕਾਕਣਕਾ

ਯ ਛਿਟੀਛਿਟੀਸਿਰਭਾਰੇ-ਸਿਰਪ
ਰਨੇਗਿਰਤਾਕਣਕਾਕਣਕਾਹੋਜਾਵੇ
ਛਿਜਣੰ ਪੰ ਖੁਲਜਾਣੇਵਾਲਾ ਗੁ
ਯ ਜੇਜਾਣਾਲਕਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪ ०

ਛਿਤੰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਖਿਤੀ ਈਗਿਫ
ਛਿਜੀਤੰ ਗੁ ਦੂਰਹੋਤੀ ਨਾਸਹੋਤੀ
ਯ ਛਿਜੀਤਮਹਾਸੀਦਰੀਕਾਇਆ
ਛਿਆਨਤੰ ਗੁ ਨਾਸੀ ਯ ਛਿਅ ०

ਨਤਦੇਖੇਜਗਹੀਦੁ - ਸਾਰਾਜਗ
ਤਨਾਸੀਰੈ। ਅਛੀਤਰਹਛਿਰਦੇ
ਛਿਅਜਤੀੰ ਵਾ ਹਨੁਮਾਨ ਖੋ
ਜਤੀ १ ਭੀਖਮਪਿਤਾਮਾਯਤੀ ੨
ਲਛਮਨਜਤੀ ੩ ਭੈਰੋਜਤੀ ੪ ਗੋ
ਰਖਜਤੀ ੫ ਦੱਤਤ੍ਰੇਯਜਤੀ ੬ ਸ
ਰਬਥਾਭੁਭਿਚਾਰਹੀਨਕਾਨਾਮ
ਯਤੀਰੈ। ਯੇਭੀਅਪਨੀਪ੍ਰਸਿਧੀਚ ०
ਹਨੇਸੇਮਾਯਾਕੇਦਾਸਹੈ ਯ ਛਿਅ
ਜਤੀਮਾਯਾਕੇਬੰਦਾ

ਛਿਥਾੰ ਪੰ ਲੰਜਤ।
ਛਿਨੰ ਦੇ ਖਿਣ ਯ ਛਿਨਛਿਨਤ
ਨਛੀਜੇਜਗਜਨਾਵੇ ਖਣ ਸੀ

ਛਿਨਾ० ਸੀ० ਫਟੇਹੁਏ ਯ० ਚੀਰਸਭ
ਛਿਨਛਿਨ० ਵ० ਖਿਣਖਿਣ [ਛਿਨ
ਮੇ ਯ० ਛਿਨਛਿਨ ਔਧਿਹਾਤੁਹੈ
। ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਯ० ਕਹਾਭਯੋਜੋਤ
ਨਭਇਓਛਿਨਛਿਨ ।

ਛਿਮਾ० ਦੇ० ਖਿਮਾ ਖਮਾ ਸੀ०
ਛਿਦ੍ਰ० ਗੁ० ਦੇਖ ਯ० ਜਉਦੇਖੇਛਿ
ਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕਉਮਾਹੈ) ੨ ਗਰ
ਤੁ० ਦੇਏ ਯ० ਨਵੇਛਿਦ੍ਰੁਸਰਵਹਿਅ
ਪਵੀਤਾ) ੩ ਅਵਕਾਸ) ੪ ਜੋਤਸਮੇ
ਕਹਾਯਲਗਨਸੇਆਠਵਾਸਥਲ)
ਛਿਦ੍ਰੀ० ਸੀ० ਦੁਖਣ ਯ० ਛਲੀਛਿਦ੍ਰੀ
ਕੋਟਬਿਘਨੈ ॥

ਛਿਪ੍ਰ० ਦੇ० ਸੀਘ੍ਰ ਖਿਪ੍ਰ ਸੀ०
ਛਿਦਿਰ० ਸੀ० ਕੁਠਾਰ) ਪਾਵਕ) ਰ
ਜੁਬਿਸੇਖ)

ਛਿਦੁਰ० ਸੀ० ਵੈਰੀ ੨ ਧੁਰਤ ੩ ਛੇਦ
ਨਕਰਤਾ ੪ ਆਪਹੀਕਟਾਹੁਆ)

ਛਿਆਘਰ० ਗੁ० ਨਾਨਾਪਦਾਰਥ
ਨਿਰਣਯਕੇਥਾਨ। ਸਾਂਖਯਾਦਿਖ

ਛਿਆਗੁਰੂ० ਗੁ० ਖਟਸਾ [ਟਸਾਸ਼ੁ

ਸ਼੍ਰੋਵਾਰਾਸਿਘਾਕਰਤੇਖਟਰਿਖੀ
। ਖੋਟੇਮੇਸਾਂਖਯਾਸਾਸਤ੍ਰਕਰਤਾਕ
ਪਲਰਿਖਿਧੈ। ਯਹਕਪਲਦੇਵਹੁ
ਤੀ ਕਰਦਮਰਿਖੀਕੇਪੁਤ੍ਰ। ਭਗਵ
ਤੁਅਵਤਾਰਸੇਜੁਦਾਹੈ। ਵਹੀਕਪ
ਲਹੋਤਾਤੋਈਸੁਰਕਾਖੰਡਨਨਾਕਰ
ਤਾ। ਇਸਨੇਕੀਆਯਾਤੋਆਨਹੈ।
ਪਤੰਜਲਸਾਸ਼੍ਰਕਾਕਰਤਾਪਤੰਜ
ਲੀਮੁਨਿ। ਸਿਧਾਕਰਤੇਏਕਮੁਨਿ
ਕੀਅੰਜਲੀਮੋਪਤ੍ਰਾ। ਇਸਲੀਏ
ਅੰਜਲੋਪਤਿਤੁ: ਪਾਤੰਜਲਿਅਰਥ
ਜਾਨ ਪਤੰਜਲੀਨਾਮਲਿਖਾਹੈ। ੬
ਪੜ੍ਹੇਅੰਜਲੀਆਂਨਮਸਕਾਰਹੇਤ
ਜਿਸਮੇ। ਤਿਸਸੇਖਨਾਗਕੇਅਵਤ
ਰਕਾਨਾਮਪਤੰਜਲੀਹੈ। - ਨਜਾਯ
ਸਾਸ਼੍ਰਕਾਕਰਤਾਗੋਤਮਮੁਨਿਹੈ।
ਗੋਤਮਬ੍ਰਹਮਾਕਾਪੁਤ੍ਰਥ। ਤਿਸਕੇਸਿ
ਖਕਾਤਥਾਪੁਤ੍ਰਕਾਨਾਮਗੋਤਮਹੈ।
ਨਜਾਯਸਾਸ਼੍ਰਅਹਲਯਾਪਤਿਮੁਨੀ
ਕਾਬਨਾਯਨਹੀ। ਕਾਹੂਆਨਕਾਹੈ।
ਜਿਸਨੇਵੇਦਮੋਨਾਮਾਨੀ। ਪਰਮਾਣੁ

ਯੋਸੇਜਗਤਕੀਉਤਪਤੀਮਾਨੀਹੈ॥
 - ਬੈਸੇਖਕਸਾਸਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾਕਣਾ
 ਦਮੁਨਿਹੈ॥ਯਹਮੁਨਿਮਾਰਗੋਸੇਕਣ
 ਕੇਚੁਗ॥ ਅਦਨ ਖਾਨਾਕਰਤਾਥਾ
 ॥ਇਸਲੀਏਇਸਕਾਨਾਮਕਣਾਦ
 ਹੈ॥ਦੁਬਾਦਿਪਦਾਰਥੋਕੇਪਰਸ
 ਪਰਭੇਦੋਕਾਨਾਮਬਿਸੇਖਹੈ॥ਲ
 ਖਣਪ੍ਰਮਾਣੇਸੇਤਿਨਭੇਦੋਕੇ॥ਲੇਕ
 ਰਕੀਏਭੀਬਕਾਨਾਮਬੈਸੇਖਕਹੈ
 ॥ਤਾਕੇਪੜਨੇਵਾਲੇਜਨੇਕਾਨਾਮਭੀ
 ਬੈਸੇਖਿਕਹੈ॥ - ਮੀਮਾਸਾਸਾਸ੍ਰ
 ਕਾਕਰਤਾ॥ਬਾਸਰਿਖੀਕਾਸਿਖਮ
 ਜੈਮੁਨਿਗਿਖਿਹੈ॥ਮੀਮਾਸਾਬਿਚ
 ਰਕਾਨਾਮਹੈ॥ਜੈਮੁਨਿਗਿਖਿਨੇਸਿਪੁ
 ਰਣਕਰਮਕਾਂਡਰੂਪਵੇਦਕਾ॥ਬਿ
 ਚਾਰਕਰਕੇਸੂਤ੍ਰਬਨਾਏ॥ਅਹਾਨ
 ਬਿਚਾਰਕੀਆਇਸਲੀਏਇਸ
 ਕੇਬਨਾਏਸਾਸ੍ਰਕਾਨਾਮਪੁਰਬਮੀ
 ਮਾਸਾਹੈ॥ - ਬੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਕਾ
 ਕਰਤਾਬਾਸਮੁਨਿਹੈ॥ਬਾਸਰਿ
 ਖਿਨੇਅਪਨੇਜੁਤ੍ਰੇਮੇ॥ਜਮਰਗਮਾ

ਨਕਾਂਡਰੂਪਬੇਦਕਾਬਿਚਾਰਕੀਆ॥
 ਹੈ॥ਇਸਲੀਏਸਾਸਤ੍ਰਕਾਨਾਮ॥ਉ
 ਤਰਮੀਮਾਸਾਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਸੂਤ੍ਰਹੈ॥ਸਾਰੀ
 ਰਕਮੀਮਾਸਾਹੈ॥ਬੇਦਾਂਤਸਾਸ੍ਰਪੈ॥
 ਛਿਆਵਰਤਾਰੇ॥ਵਾ॥ਸੀਸਾਰਸੇਖ
 ਟਦਰਸਨਰੂਪ॥ਜੋਮਨੁਖਮਸਿਸਿ
 ਕੇਖਟਹਿੰਜੈਹੈ॥ਤਿਨਹਿਸੋਮੇਗਨੀ
 ਜਨਵਰਤੇਹੈਪਵਿਤ੍ਰਹੁਏ॥ਅਰਥਾਤ
 ਕਾਹੂਭੇਖਕਾਆਵੇਸਨਹੀਕਰਤੇ॥ਜਿ
 ਸਥਾਨਮੋਪਾਪਤਹੋਸਦਾਬਿਚਾਰਕੇ
 ਪਾਪਤਭਏਹੈ॥ਤਹਾਪਵਿਤ੍ਰਹੁਏਵਰਤੇ
 ਹੈ॥ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਆਗੇਕਹਾਹੈ॥ਨਾ
 ਓਇਜੇਰੀਨਾਅਵਧੂਤ - ਨਾਗੋਰਖ
 ਮਤਕੇਆਵੇਸੀ॥ਨਾਦੰਤਾਤ੍ਰੇਯਮਤਕੇ
 ਗੁਸਾਈਪਨਕੇਹਠਵਾਲੇਹੈ॥ਵਾਸਿਸ
 ਰਸੇਖਟਸਾਸ੍ਰਕੇ॥ਮਤੋਮੇਸਾਰਾਸਾਰ
 ਬਿਚਾਰਕਰਤੇਪਵਿਤ੍ਰਹੁਏਵਰਤੇਹੈ॥
 ਵਾਵੇਦਕੇਖਟਅੰਗੋਮੇਕਹੋਪਦਾਰਥੋ
 ਕਾ॥ਬਿਚਾਰਕਰਤੇਪਵਿਤ੍ਰਹੁਏਵਰਤੇ
 ਹੈ॥ਵਾਪਾਚਗਮਾਨਇੰਦ੍ਰੇਏਕਮਨਇ
 ਨਖਟੋਕੇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਅਨੁਕੂਲਵਿਖਯੋ

ਮੇਵਰਤਤੇਹੈਪਵਿਤ੍ਰਹੁਏ। ਸਾਸੁਅ
ਨੁਕੁਲਸੋੜਕਾਵਿਖਯਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ
ਜਸਗੁਣਸੁਰੂਪਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਬ
ਚਨੇਕਾਸੁਵਣਕਰਨਾਹੈ। ਤੁਥਸੇ
ਮਹਾਤਮਾਕੇਚਰਣੇਕਾਸਪਰਸ
ਕਰਨਾ। ਨੇੜੇਸੇਦਰਸਨਕਰਨਾ
। ਰਸਨਾਸੇਗੁਣਗਾਵਣੇ। ਘ੍ਰਾਣ
ਸੇਭਗਵਤਕੇਉਛਿਸ਼੍ਰੀਗਾਧਾਦਿ
ਗ੍ਰਹਣਕਰਨੇ। ਮਨਸੇਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾਚਿਤਨਕਰਨਾ। ਯੇਸਾਸੁਕੇਅ
ਨੁਕੁਲਵਿਖਯਹੈ ਯ. ਛਿਅਵਰਤ
ਰੇਵਰਤਹਿਪੁਤ॥

ਛਿਨਵੇ० ਪੰ. ਨਬੇਉਪਰਛੀਯ.
ਛਿਨਵੇਕਰੋਤ੍ਰੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਨੀ
ਛਿਟਰੂ० ਪੰ. ਛਿਟਆਵਾਹਾਰੀਆ
ਲਾਅਰਥਾਤਦਾਗੀਕਲੀਕੀਯ:
ਦੇਖੀਛਿਟਰੂਬੀਵਦੇਜਾਮਖਸੀਦੇ
ਛਿਜਰੂ० ਪੰ. ਖੁਲਜਾਨੇਵਾਪੇਰ॥
ਲਾ॥

ਛੀ.

ਛੀਪਹੁ० ਦੇ. ਛਾਪਤੇਹੈ ਯ. ਕਾਹੇ

ਛੀਪਹੁਛਾਇਲੇ॥

ਛੀਕ० ਪੰ. ਖੇਚਕੇ ਯ. ਮੇਛੀਕਗ०
ਠਹੀਬਾਧਾ) ਦੇ. ਛਿੱਕ॥

ਛੀਕੇ० ਪੰ. ਵਸਤੁਰਖਨੇਹੇਤਛਤਸੇ
ਬਾਂਧੇਛਿਕੇਪੇ। ਅਨੋਕ੍ਰੀਸੇਤਾਕੇ
ਤੁੱਲਉਪਰਕੇਸੁਰਗਾਪੇ ਯ. ਛੀਕੇ
ਪਰਤੇਗੀਬਹੁਤਡੀਠ॥

ਛੀਜੇ० ਦੇ. ਬਿਨਸੇਹੈ ਯ. ਛੀਜੇਜੇ
ਬਨਜਗੁਆਸਿਰਕਾਲ॥

ਛੀਨ० ਦੇ. ਖੋਜ, ਖੀਣ,

ਛੀਪਾ० ਦੇ. ਛੀਬਾ. ਧੋਬੀ ਯ. ਛੀ
ਪੇਕੇਘਰਜਨਮਦੈਲਾ॥

ਛੀਪੋ० ਪੰ. ਛਾਪਤੇਹੈ।

ਛੀਬਾ० ਪੰ. ਕਪੜੇਰੰਗਨੇਧੋਨੇਵਾ
ਲਾਯ. ਨਾਮਾਛੀਬਾਕਬੀਰਜਲਹ०॥

ਛੀਰ० ਦੇ. ਦੂਧ, ਖੀਰ ਸੀ.

ਛੀਨਖਰੇ० ਵਾ. ਖੋਜਲੀਏ॥

ਛੁ.

ਛੁਟਕੇ० ਗੁ. ਛੁਟੇ

ਛੁਟਕੀ० ਦੇ. ਛੁਟੀਯ. ਪਉੜੀ

ਛੁਟਕੀਫਿਰ। ਧਨਾਸਾਧਸੀਗਮਿ
ਲਛੁਟਕੀ। ਧਨਾ ਛੁਟਕੀਚੋਲ-
ਸੀਤੋਕਾਸੀਗਕਰਰੁਲਨੇਸੇਛੁਟਕੀ
ਛੁਟਕੀ० ਪੰ० ਛੁਟੀਲਿਵਛੁਟੀ
ਕੀਲਗੀਰਿਸ਼ਨਾਮਾਇਆ
ਛੁਟਕਾਕੀ० ਗੁ० ਛੁਟਨੇਕੀਇਛੁ
ਵਾਲੇ ਯ० ਕਿਵਛੁਟਹਿਹਮਛੁਟ
ਕਾਕੀ-ਕੈਸੇਛੁਟੇਹਮਛੁਟਨੇਕੀ
ਇਛੁਵਾਲੇ ਛੁਟਨਾਕਾਂਖੀ ਸੀ०
ਛੁਟੀ० ਦੇ० ਨੈਕਰਹੋਘਰਜਾਨੇਕੀ
ਆਗਾ, ਬੰਦਖਲਾਸ,
ਛੁਗੀਕਾਦੁ० ਵਾ० ਛੁਗੀਕਾਦੁਕੇ
ਭਾਵਮਰਨੇਮਾਰਨੇਵਾਲੇਬਨਕੇ
ਯ० ਛੁਗੀਕਾਦੁਲੇਵੇਹਥਦਾਨ
ਛੁਰਿਤ० ਸੀ० ਖਚਿਤ, ਲਿਪੁਛਿ
ਛੁਟਕਤ० ਗੁ० ਅਨੇਕਛਿਵੇ [ਨ
ਸਰੀਰਬੇਨੇਕੇਖਲਗਏ। ਯ० ਛੁਟ
ਕਤਬਜਕਪਾਟ-ਬਜਕੇਕਿਵਾ
ਕੈਸੇਸੇਅਛੇਦਾਪਾਂਚਕੋਸਰੂਪ
ਕਿਵਾਕੇਖਲਗਏਹੈ
ਛੁਟਕੀਤ० ਗੁ० ਛੁਟਤਾਹੈ॥

ਛੁਧਾ ਦੇ० ਭੂਖ ਖੁਧਾ ਸੀ०
ਛੁਹਨ० ਦੇ० ਸਪਰਸਕਰ ਜੈਸੇ
ਛੁਹਨਸਕਤਤਿਹਛਾਹਕੇ
ਛੁਟਕਨ० ਦੇ० ਛੁਟਜਾਨੇਕੇ ਜੈਸੇ
ਛੁਟਕਨਕੋਜੀਅਰਾਲਲਚਾਵੇ
ਛੁਗੀ० ਦੇ० ਫਾ० ਕਾਤੀਯ० ਹਥਛੁਰੀ
ਜਗਤਕਸਾਈ
ਛੁਰਾ० ਸੀ० ਚੂਨਾ० ਕਲੀ ਦੇ० ਛੁਰਾ
ਛੁਦ੍ਰ० ਸੀ० ਕ੍ਰਿਪਣ, ਅਧ [ਸਸਤ
ਮ, ਕੂਰ, ਅਲਪ, ਦਰਿਦ੍ਰ, ਮਛ
ਛੁਟਾਰਾ० ਪੰ० ਛੁਟਨਾ [ਰ, ਮੱਖੀ,
ਯ० ਯਾਹੁਜਤਨਕਰਹੋਤਛੁਟਾਰਾ
-ਛੁਟਨਾ ਅਰਥਾਤਮੁਕਤੀਵਹੁ
ਯਤਨਸੀਤੋਕਾਸੀਗਹੈ। ਬਚਨਤ
ਰਸੋਕਯਾਹੈ। ਸਾਧਸੀਗਤਬਿਨ
ਤਰਿਓਨਕੋਇ।
ਛੁਟਕਾਰਾ० ਦੇ० ਮੁਕਤੀਯ० ਬਿ
ਨਹਰਿਭੁਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ
ਛੁਛਿਦਰੀ० ਸੀ० ਮੁਖਸੇਦੁਰਗੀਧ
ਵਾਲੀਮੁਸੇਕੀਜਾਤੀ। ਜੇਚਲਤੀਮੁ
ਖੇਛੁਛੁਅਵਾਜਕਰਤੀਹੈ। ਚਕਚੁ

ਧਰਪ੍ਰਸਿਧ ॥

ਛੁਟੀਵੇਂ ਗੁ. ਛੁਟੇਏ ਯ. ਤਿਨਪਿ
ਛੇਸਭੁਜਗਤਛੁਟੀਵੇ - ਛੁਟੇਏ
ਸੁਕਤਹੋਵੇਏ ॥

ਛੁਟੜੁੰ ਪੰ. ਲਾਵਾਰਸ. ਸੁਮੀਹੀ
ਨਖਰਾਬੜੁਯ. ਜਿਉਛੁਟੜੁਘਰ
ਘਰਛਿਰੇਦੁਹਰਾਰਣਬਦਨਉ
॥

ਛੁ.

ਛੁਟਈੰ ਪੰ. ਛੁਟਤਾ ।

ਛੁਟਗਈੰ ਦੇ. ਤਿਆਗੀਗਈ
ਯ. ਛੁਟਗਈਸਭਤਾਤਪਗਈ ॥

ਛੁਟਸੰ ਗੁ. ਛੁਟੇਗਾ ਯ. ਛੁਟਸਮੁ
ਰੇਕਵਨਗਈ ॥

ਛੁਛਾੰ ਦੇ. ਉਣਾ. ਕਮਭਰਾ ਯ.
ਛੁਛਾਘਟਬੇਲੇ ॥

ਛੁਛੀੰ ਦੇ. ਤੁੱਛ. ਅਲਪਯ. ਛਾ
ਇਆਛੁਛੀਜਗਤਭੁਲਾਨਾਰ
ਗਰਾਰੀਦਨਰਖਨੇਕਾਅਲਪਪਾ
ਛੁਟੰ ਦੇ. ਦੇਹਸੇਅਲਗਹੋਯ [੩]
ਪਾਣਜਾਹਿਗੇਛੁਟ ॥

ਛੁਤੰ ਦੇ. ਅਪਵਿਤ੍ਰਅਰਥਾਤਛੁ
ਹਕਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਦੇਨਾ ॥

ਛੁਟਤੰ ਦੇ. ਛੁਟਦੇਏ
ਛੁਟਨੰ ਦੇ. ਬੀਧਨਸੇਸੁਕਤਹੋਨੇ
ਕੀਯ. ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਸਭਕੋਉ
ਜਾਨੇਛੁਟਨਕੀਇਕੋਕੋਈ ॥

ਛੁਟਲਾੰ ਗੁ. ਛੁਟਾਹੁਆਯ. ਜੈਸੇ
ਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੁਟਲਾ ॥

ਛੇ.

ਛੇਕੰ ਪੰ. ਛਿਦ੍ਰ. ਮੋਰੀਅੰ ਯ. ਛੁ
ਟੇਛੇਕਹਜਾਰ - ਦੇਹਬੇਰੇਮੋਰੇਗ
ਸੁਰੁਪਹਜਾਰਾਛਿਦ੍ਰਛੁਟਰਹੇਏ।
ਸੰ. ਘਰਮੇਰਹਨੇਵਾਲੇਮਿਰਗਪੰ

ਖੀ, ਨਾਗਰ. ਵਿਦਗਧ, ਮਸ਼ੁਦਿ
ਛੇਲਕੰ ਸੰ. ਬਕਰਾਬਕਰੀ, [ਸ਼੍ਰੀ]

ਛੇਮੰਡੰ ਸੰ. ਮਾਤਾਪਿਤਾਗਹਿਤਬ
ਲਕ। ਜਿਸਕੋਯਦਨਯਤੀਮਕਹ

ਛੇਦੰ ਸੰ. ਮਾਯਾਸਰਪਨੀ [ਤੁਏ]
ਕੀਬਿਖਕੋਕਾਟਕੇ ਵਾ ਸੋਝਾਦਿਕ
ਇਵਯੋਸੇਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯੋਕੋ

ਕਾਟਕੇ ਜੈਸੇ ਬਿਖਯਾ ਬਿਖਛੇਦ,
 ਕਟੇਜਤੁਓਕੋ ਯ. ਕਿਉਛੇਦੇਬੈਰਾ
 ਛੇਦਨ० ਸੀ. ਦੇਟਕੜੇਕਰ [ਈਅੇ
 ਨ, ਛੇਦਨਕਾਸਾਧਨ, ਛੇਦਕ,
 ਛੇਪ० ਗੁ. ਸੀਘ੍ਰ ਯ. ਲੇਪਛੇਪ
 ਨਲਿਪਮਤੇ - ਨਾਮਜਪਤਾਪੁਰ
 ਖਇਤਰਜਨੇਵਤ। ਕਾਹੂਪਾਪ
 ਕੇਸੀਘ੍ਰਲੇਪਸੇਲਿਪਤਨਹੀਹੋ
 ਤ। ਫਾ ਕਾਹੂਤਰੇਕੇਛੇਪ. ਵਿਖੇ
 ਪਕੇਲੇਪਸੇਲਿਪਤਨਹੀਹੋਤ॥
 ਛੇਦਮ० ਸੀ. ਛੇਦਨਕਰਨੇਯੋਗ॥
 ਛੇਦਨੀਯ० ਸੀ. ਜਲਕੀਮਲਛੇ
 ਦਨਕਰਨੇਕੋਹਿਤਵਸਤੁ। ਜੈਸੇ
 ਕਤਕਬੂਟੀ ਤਥਾਬਦਾਮਕੀਰਿ
 ਛੇਰੀ० ਪੰ. ਪਿੰਜਰੇਕੇਛਿੜੇਮੇ [ਗੀ
 ਯ. ਛੇਰੀਭੁਰਮੇਮੁਕਤਨਹੋਇ -
 ਪਿੰਜਰੇਮੇਬਾਂਧਾਪੰਖੀਛੂਟਨੇਹੇ
 ਤਪਿੰਜਰੇਕੇਛਿੜੇਮੇਬਿਚਰੇਤਬ
 ਛੂਟਨਹੀਸਕੇ ਏਵੇਦੇਹਪਿੰਜਰੇ
 ਮੇਬਾਂਧਾਜੀਵਦੀਭਾਰਥਕੀਏਜਪ
 ਤਪਦਿਕੋਸੇਮੁਕਤਨਹੀਹੋਸਕੇ॥

ਛੇਰਾਂ० ਪੰ. ਛਿੜ ਜੈਸੇ ਦੇਦੀਛੇਰਾਂ
 ਪਈਆ ਛਿੜ ਸੀ.
 ਛੇਲ० ਪੰ. ਬਕਰੀ, ਬਕਰੀਕਾਬ
 ਚਾਯ. ਕੁਦਮਕਰੇਗਾਰੂਰਜਿਉ
 ਛੇਵਾ० ਪੰ. ਛਠਾਯ. ਪੰਚਤ [ਛੇਲ
 ਤਕਰਤੁਪਸਿਸਟਸਭਸਾਜੀਕੋ
 ਈਛੇਵਾਕਰਹੁਜਿਕਿਛਕੀਤਾਹੋਵੇ
 । ਯਹਬਚਨਆਨਈਸੁਰਕੇਨਿ
 ਖੇਪਹੇਤਹੈ। ਯਾਤੇਸਿਨਿਕਰਤਾਥਿ
 ਨਾਆਨਕਾਪੂਜਨਨਾਕਰਨਾਚਾਹੀ
 ਏ। ਆਨਕੇਪੂਜਨਵਾਲੇਪੇਈਸੁ
 ਰਕਾਕੋਪਹੇਤਾਹੈ॥
 ਛੇਰੂ० ਪੰ. ਅੱਲ. ਖਿਸ਼ਵਾਲਾਨਾਮ॥
 ॥
 ਛੇ.
 ਛੇ० ਦੇ. ਮਾਰਵਾੜੀ ਹੋ ਜੈਸੇਕਾਹੀ
 ਛੇ - ਕਿਆਹੈ, ਪੁਨਾਮਹਾਕਠਨ
 ਮਾਯਾਛੇ। ਨਾਸ ਜੈਸੇ ਸਤੁਛੇਹੋ
 ਛੇਲ० ਦੇ. ਸ਼ਿਵ, ਭਾਵਗਾ [ਗਏ
 ਨਵਾਨਯ. ਛੇਲਲਪੰਦੇਪਾਰੋ
 ਰੀਮਨਪੀਰਿਆ - ਗਾਨਵੇਨੇਕੇ

ਸੀਸਾਰਫਾਸਸੇਛੂਟਤੇਦੇਖਕਰ।
 ਜਿਗਾਸੁਯੋਕੇਮਨਮੋਧੀਰਜੋਏ
 ਹੈ। ਜੋਹਮਭੀਪਾਰਹੋਵੇਗੇ, ਪੰ. ਇ
 ਸ਼ੀਆਕੀਛਾਪੀਚਾਦਰ॥
 ਛੈਲਛਬੀਲਾ० ਵਾ. ਸ੍ਰਿਦਯ.
 ਪਿਰਛੈਲਛਬੀਲਾਛਰਗਵਾਇ
 ਆ - ਸ੍ਰਿਦਰਛਬਵਾਲਾ॥

ਛੇ.

ਛੋਹਾਇਆ० ਗੁ. ਕ੍ਰੋਧੀਹੂਆਯ.
 ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰਚਨਹੀਆਵੇ
 ਸਤਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥

ਛੋਹਾ० ਦੇ. ਕੋਪ॥

ਛੋਰੋ० ਪੰ. ਗੁੱਸਾ. ਕ੍ਰੋਧ ਯ. ਸਰ
 ਕਹੇਤੇਛੋਰੋਆਵੇ॥

ਛੋਕ० ਗੁ. ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ. ਬਿਦਰ
 ਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਹਰਾ - ਬਿਦ
 ਰਦਾਸੀਕਾਪੁਤ੍ਰਾਪਵਿਤ੍ਰਦਾਸ।
 ਵਾਛੋਕਛੋਟਾ ਛੋਹਰਾਦਾਸ। ਅਰ
 ਥਾਤੁਅਤਸੋਅਲਪਦਾਸ॥

ਛੋਛਾ० ਪੰ. ਰੁਛ ਯ. ਛੋਛਾਇਸ

ਕਾਮੁਲ॥

ਛੋਛੀ० ਪੰ. ਖਾਲੀ ਯ. ਛੋਛੀਨਲੀ
 ਤੀਤੁਨਹੀਨਿਕਸੇ॥

ਛੋਟਾ० ਦੇ. ਅਲਪ॥

ਛੋਟ० ਦੇ. ਮੁਕਤੀ ਯ. ਕਤਹਨਾ
 ਹੀਛੋਟ - ਕਾਹੁਉਪਾਯਸੇਨਜੀਹੋ
 ਤੀਮੁਕਤੀ, ਕਮਕਰਨ ਜੈਜੈਬਖ
 ਜਕੀਛੋਟ॥

ਛੋਡ० ਦੇ. ਤਮਾਗ ਯ. ਛੋਡਪਿਆ
 ਲਦੁਨੀਆਕੇਧੀਧੇ - ਹੇਨਰਤੁਖ
 ਦਾਕਾਬੀਦਾਹੈ। ਯਾਤੇਦੁਨੀਆਕੇਕਾ
 ਮੋਠਰਤੇਚਿਤਬਿਤੀਕੋਹਟਾਓ॥

ਛੋਡਿ० ਗੁ. ਛੋਡੋ ਯ. ਦੁਬਿਧਛੋਡਿ
 ਕੁਵਾਟੜੀ॥

ਛੋਤ० ਦੇ. ਛੂਤ ਛੋਹਕੇਸਨਾਨਯੋ
 ਗਮਹੋਜਾਨਾਰੂਪਾਪਵਿਤ੍ਰਤਾ
 ਯ. ਜਾਕੀਛੋਤਜਗਤਕੇਲਾਰੋ,
 ਆਬ. ਸੋਭਾ ਜੈਜੈ ਅਮੁਕਕੀਛੋ
 ਤਸ੍ਰੁਗਈ॥

ਛੋਹਤ० ਦੇ. ਸਪਰਸਕਰਤੇਜੈ
 ਸੇਛੋਹਤਚਰਨਮਿਟੇਸਭਪਾਪੁ॥

ਛੰਦੁੰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਯੁ ਹਮਛੰਦੁ
ਛੰਦੁੰ ਦੇ ਲੜਕੇ ਯੁ ਛੰਦੁ
ਛੰਦੁੰ ਦੇ ਦਾਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥

ਛੰਦੁੰ ਹਰਾੰ ਵਾ ਛੰਦੁੰ ਵਾਲਾ
ਸਯੁ ਜਿਉ ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਛੰਦੁੰ
ਛੰਦੁੰ ਹਰਾੰ ਸੀ ਅਰਬ ਕੀ ਖੁ ਹਰਾ
ਜੁਰ

ਛੰਦੁੰ

ਛੰਦੁੰ

ਛੰਦੁੰ ਭਾਖਾੰ ਸੀ ਛੰਦੁੰ ਸੇ ਕਥਨ
ਛੰਦੁੰ ਸੇ ਹੋ ਨੇ ਵਾਲੇ ਤਿਸ ਕੇ ਬਾਖਨ
ਛੰਤੁੰ ਗੁੰ ਇਛੰਨੁ ਸਾਰ ਖੁ ਸੋ ਹੋ ਕੇ
ਯੁ ਛੰਤੁੰ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਛੰਦੁੰ
ਤੁ ਸਬ ਦੇ ਕੀ ਏਕ ਜਾਤਿ ਹੈ ਜੋ ਰੀ
ਬਸਾ ਹਬ ਜੀ ਮੋ ਛੰਤੁੰ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੈ
ਜਸ ਸਲੋਕ ਛੰਦੁੰ ਸੀ ॥

ਛੰਤਾੰ ਗੁੰ ਜਸ ਪਦ ਬਧ ਕ
ਵਿਤਾ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਏਕ ਪਦ ਬਧ ਦੂਸਰੀ ਖਲੀ

। ਸੀਸ ਭ੍ਰਿਤ ਮੋ ਛੰਦੁੰ ਵਾਲੀ ਕਾਨਾ ਮਧ
ਦਮ ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਕਾਨਾ ਮਗ ਦਮ ਹੈ
ਫਾਰਸੀ ਮੋ ਛੰਦੁੰ ਵਾਲੀ ਕਾਨਾ ਮਨਜ
ਮ ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਕਾਨਾ ਮਨਜ ਰ ਹੈ ॥
ਛੰਦੁੰ ਦੇ ਮਾਤਾ ਬਰਣ ਭੇਦ ਸੇ ਦੇ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਿੰਗਲੇ ਮੇ ਲਿਖੇ ਹੈ ॥ ਬ
ਰਣ ਛੰਦੁੰ ਮੇ ਏਕ ਸੇ ਲੇ ਸਤਾਈ ਅ
ਖਰਤਾਈ ਛੰਦੁੰ ਕੀ ਜਾਤੀ ਚਿਕੀ ਗਿ
ਨਤੀ ਹੈ ਏਕ ਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾਲੇ ਕ
ਨਾਮ ਉਕ੍ਰਾ ਹੈ ਦੁਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾ
ਲੇ ਕਾਨਾ ਮਾਤੁ ਉਕ੍ਰਾ ਹੈ ਤੀਨ ਅ
ਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾਲੇ ਕਾਨਾ ਮਾਤੁ ਮਧ ਮ ਹੈ
ਚੁਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁ ਹੈ
॥ ਪਾਂਚ ਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾਲਾ ਸੁ ਪ੍ਰਤਿ
ਸੁ ਹੈ ਛੰਦੁੰ ਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾਲਾ ਗਾ
ਯਤੀ ਹੈ ਸਤੁ ਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾਲਾ
ਉਲਿਕ ਹੈ ਆਠ ਅਖਰੇ ਪਾਦ ਵਾ
ਲਾ ਅਨੁਸੁ ਹੈ ਅਸੇ ਸੇ ਐ ਰੋ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਹੈ ਬਰਣ ਛੰਦੁੰ ਮੇ ਤੀਨ ਤੀਨ ਅ
ਖਰੇ ਕੇ ਆਠ ਗਣ ਹੋਤੇ ਹੈ ਨਾਮ ਉ
ਨਕੇ ਮਗਣਾ ਦਿਕ ਹੈ - ਮਾਤਾ ਛੰਦੁੰ ਮੇ

ਆਰਯਾਦਿਅਨੇਕਛੰਦਯੋ॥ ਗ
ਫਜਿਨਕੇਖਟਪਾਂਚਆਦਿਮਾਤ੍ਰਾ
ਵਾਲੇਪਾਚਹੈਂ ਨਾਮਉਨਕੇ ਦਗਨ
ਠਗਨਾਦਿਕਹੈ, ਸੈਰਾਚਾਰ ਖੁ
ਸੀਅਨੁਸਾਰਬਿਚਰਨਾ॥ ਇਛਾ,
ਛੰਦਸ੍ ਸੀ.

ਛੰਦਾ० ਗੁ॥ ਇਛਾ ਜੈਸੇਨਹੀਕਿਸੇ
ਦੀਛੰਦਾਜੀਉ ਯ॥ ਜਾਤੂਮੇਰੇਵਲ
ਹੈਤਾਕਿਆਮੋਹਿਛੰਦਾ

ਛੰਦੇ० ਗੁ॥ ਅਪਨੀਇਛਾਸੇਹਮ
ਕੋਪਕੜਲੇਜਾਨ ਯ॥ ਸਭਚੁਕੇ
ਜਮਕੇਛੰਦੇ, ਛਾਂਦਯੋਮੇਅਰਥਾ
ਤਹਿਸਯੋਮੇ॥ ਯ॥ ਤੀਨਛੰਦੇਖੇਲ
ਆਛੇ - ਤੁਲਮਤੁਕਾਂਤਵਾਲੇਤੀ
ਨਹਿਸਯੋਮੇਰਚਨਾਕਾਖੇਲਹੈ॥
ਭਾਵਸੇਚਿਤ੍ਰਕਵਿਤਾਈਹੈ॥ ਹਿਸੇ
ਕਾਨਾਮਛੰਦੇ॥ ਜੈਨਮਤਕੇਸਾਧੋਕੀ
ਬੋਲੀਮੋਪ੍ਰਸਿਧਹੈ॥ ਆਨਲੋਕੋ
ਮੇਛਾਂਦਾਪ੍ਰਸਿਧਹੈ॥ ਬੇਦ)

ਛੰਨੀ० ਪੰ॥ ਛਿਪੀਹੂਈਅਰਥਾਤ
ਗੁਪਤ ਯ॥ ਗੁਫ਼ੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ॥

ਛੰਛਾਰ० ਗੁ॥ ਛੰ॥ ਛੈਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਛਾਰ॥ ਜਹਰੂਪਅਵਿਦਆਕੋ
ਯ॥ ਜਹਦੀਪਕਜਲੇਛੰਛਾਰ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ॥ ਛਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾ
ਰਬਰਚਨਾਸਮਾਪ੍ਰ॥

ਜ॥

ਜਉ० ਦੇ॥ ਜਬ ਯ॥ ਜਉਤੁਮਰਿ
ਰਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ ॥

ਜਉਲਉ० ਵਾ॥ ਜਬਪ੍ਰਯੀਤ ਯ॥
ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹਜਾਨੇ
ਜਪਜਪੇਉ० ਗੁ॥ ਜਪ [ਤਉਲਉ
ਜਪੇ ਯ॥ ਗੁਰਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਜਪਜਪੇਉ - ਗੁਰੇਨੇਹਮਕੋਦਿ
ਛਾਯਾਹੈ॥ ਨਾਮਕਾਜਪਜਪੇ

ਜਸਜਾਚਉ० ਵਾ॥ ਮਾਰਉ ਯ॥
ਜਸਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਸਾਖ॥

ਜਲਪਟਾਉ० ਵਾ॥ ਪਾਨੀਕੇਪ
ਕ੍ਰਿਓਮੇਰੇਵਾਮਾ ਯ॥ ਜਲਪਟਾ
ਜਮੁਆ० ਗੁ॥ ਜਮ [ਉਚੈਵਾਮਾ॥
ਯ॥ ਜਮੁਆਤਾਕੇਨਿਕਟਨਜਾਏ॥

ਜਲੀਆ० ਗੁ॥ ਦਗਧੋਈਆ
ਯ॥ ਜਲੀਆਸਭੁਜਿਆਣਪ॥

ਜਰੂਆ० ਗੁ॥ ਜਰਾਪਨਾ ਬਢੇਪਾ
ਯ॥ ਛੀਜੈਜੈਬਨਜਰੂਆਸਿਰਕਾ
ਜਰੀਐ० ਗੁ॥ ਜਲਾਈਐ ਲ॥
ਯ॥ ਜਬਜਰੀਐਤਬਹੋਇਰੁਸ
ਮਤਨਰਹੇਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥

ਜਪਿਆ० ਦੇ॥ ਨਾਮਜਪਿਆਹੈ
ਯ॥ ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿ
ਆ॥ - ਵਹੁਪੁਰਖਸੀਸਾਰਸੋਜੀ
ਵਤਾਹੈ॥ ਜਿਸਨੇਮ੍ਰਿਤਕਰੂਪਮੁ
ਰਤੀਕਾਪੁਜਨਾਛੋਡਕੇ॥ ਜੀਵਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੇਨਾਮੋਕੋਜਪਿਆਹੈ
) ਜਪੇਨਾਮੋਸੇ ਯ॥ ਤੇਸਾਧੁਮੇਲੇ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਹ॥
ਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ - ਜਿਨਕੇਜਪੇ
ਹੂਏਨਾਮੋਕੋਜਪਨੇਸੇਹਮਾਰੀ
ਮੁਕੀਹੋਵੇ॥ ਵਾਜਿਨਜੇਉਪਦੇ
ਸਲੇਨਾਮਜਪਿਆਹਮਾਰੀਮੁਕ

ਜਇਆ० ਗੁ॥ ਜਯ॥ ਫ॥ ਤੀਹੋਵੇ
ਤਹ ਯ॥ ਉਚਰੇਹਰਕੀਜਇਆ,

ਪੇਦਾਹੂਆ ਯ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਬਿਨ
ਬਾਦਜਇਆ - ਬਖਰਬਹੀਉਪ
ਜਸੂਆ० ਗੁ॥ ਜਸ ਯ॥ ਜਿਆਹੈ
ਵਿਛੀਨਾਨਕਦਾਸਭਗਤਹਰਿਜ
ਸੁਆ - ਵਿਕੁਕਰੀਹੈਭਗਤੀਹਰਿ
ਜਸੁਕਰਨਾਰੂਪ॥

ਜਟੂਆ० ਗੁ॥ ਜਟਾ ਯ॥ ਦੇਹਬੀ
ਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥

ਜਲਿਐ० ਗੁ॥ ਜਲੇਹੂਏਨੇਯ॥ ਨਾ
ਨਕਇਹਤਨਜਾਲਜਿਨਜਲਿ
ਐਨਾਮਬਿਸਾਰਿਆ॥

ਜਮਈਆ० ਗੁ॥ ਜਮਾ ਦਈਹੈ
ਯ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤ
ਜਜਮਾਲਿਆ० ਗੁ॥ ਜਮਈਆ॥
ਚਾਹਕੇਦਬਾਏਹੂਏ ਯ॥ ਚੁਣਵ
ਖਕਫੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ ਚਾਹਕਾ
ਦਬਾਇਆ ਯ॥ ਤਪਾਨਹੋਵੇਅੰ
ਦਰੋਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੂਛਿਰੇ
ਜਜਮਾਲਿਆ॥

ਜਨਮਸ਼੍ਰੀਆ० ਗੁ॥ ਜਨਮੀਆ
ਯ॥ ਬਹੁਕੁਨਜਨਮਸ਼੍ਰੀਆਹ॥

ਜਲਈ० ਗੁ॥ ਜਲਿਓਨੇ

ਜਪਈ० ਗੁ॥ ਜਪਤਾਯ॥ ਨਮਨ
ਜਪਈਰੋਰ ॥

ਜਗਈਏ० ਗੁ॥ ਸਾਵਧਾਨਰਹਤੇ
ਜਨਮਮੂਏ० ਵਾ॥ ਭ੍ਰਮੀਪੁਰਖੀਏ
ਜਨਮਦੇਹੀਮਰਿਓਤੁਲਮਹੈਯ॥
ਜਨਮਮੂਏਨਹੀਜੀਵਨਆਸਾ॥

ਜਗੀਨਾਥਈ० ਗੁ॥ ਜਗਨਨਾ
ਥਇਸਨਾਮਕੇ ਯ॥ ਹਰਿਜਪਿਓ
ਜਗੀਨਾਥਈ ॥

ਜਸ० ਦੇ॥ ਕੀਰਤਿਯ॥ ਜਸਕੀਰ
ਤਜਗਲੇਇ - ਲੋਕੋਕੀਜਿਹਥਾ
ਸੇਅਪਨੇਜਸਕਾਕਹਨਾਲੇਵੇਹੈ
। ਜਸ ਸੀ॥ ਜਿਸਕੀਯ॥ ਅਹੋਜ
ਸਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੇਮ
ਨਛਿਦਤੇ - ਜਿਸਕੀਰਛਾਕਰਨ
ਵਾਲੇਹੈਗੋਪਾਲ । ਜਿਸਕੇ ਯ॥ ਨ
ਦੁਨੇਤੀਜਸਸਮਰਣਨ - ਨਹੀਖੇ
ਦੋਕੇਪਾਪਤੋਹੇਤਾਪੁਰਖਜਿਸਕੇਸੇ
ਮਰਨਸੇ ਯਸਮ ਸੀ॥ ਜੈਸੇਯ॥
ਖਰਚੰਦਨਜਸਭਾਰਾ ਪੁਨਾਹਮ

ਬਪੁਕੇਜਸਕੀਰ ਦੇ॥

ਜਪਸ० ਗੁ॥ ਜਪਤਾਯ॥ ਕੀਨ
ਜਪਸਗਵਾਰਾ ॥

ਜਪੀਸ० ਗੁ॥ ਜਪਨੇਯੋਗਮਯ
ਹਰਿਹਰਿਸਬਦਜਪੀਸ - ਹ
ਰਿਹਰਿਅਸੇਜਪਨੇਯੋਗਸਬਦਕੇ ਵਾ

ਸਭੁਜਪੋਕੇਈਸਰਹਰਿਹਰਿ

ਜਗਦੀਸ० ਸੀ॥ ਜਗ ਨਾਮਕੇ
ਤਕਾਸ਼ਟਾਮੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਟਰ ॥

ਜਨਮਾਸੀ० ਗੁ॥ ਜਨਮਕੀਹੈ
ਯ॥ ਅਸਮਥੀਤਗੋਬਿੰਦਜਨ
ਮਾਸੀ - ਆਨਸਭੁਤਿਥੀਆ
ਹਰਿਭੁਜਨਓਰਸੇਪੁਰਖਨੇ
ਕਿਨਾਰੇਕਰਰਖੀਹੈ । ਕੇਵਲ
ਅਸਮੀਤਿਥਿਗੋਬਿੰਦਜਨ
ਮਕੀਮਾਨਕੇਉਤਸਾਹਕਰੇਹੈ
। ਸੋਅਨੁਚਿਤਹੈ । ਕਿਉਰਿ ਸੋ
ਮੁਖਜਲਉਜਿਤਕਹਹਿਠਕੁ
ਰਜੇਨੀ - ਵਹੁਮੁਖਕਹਨੇਵਾ
ਲੇਕਾਜਲਜਾਵੇ । ਜਿਸਸੇਕਹ
ਤਾਹੈਠਕੁਰ ਜੇਨੀ॥ ਮਾਤਾਕੀ

ਭਗਮੋਆਵੇਹੈ। ਅਰਥਾਤੁਆਨ
 ਜੀਵੋਵਤਮਾਤਾਕੀਭਗਸੇਜੀਮੇ
 ਹੈ। ਇਸਬਚਨਕੇਮਰਮਓਰ।
 ਚਿਤਦੇਕਰਦੇਖੇਤਬਨਿਸਚੇ
 ਹੋਤਾਹੈ। ਜਬਅਜਨਮੇਪਰ
 ਮਾਤਮਾਕਾਜਨਮਕਹਨਾਐ
 ਨਨ। ਅਜਕਹਨੇਵਾਲੇਵੇਦਾ
 ਦਿਰੀਬੋਸੇਵਿਰੁਪਹੈ। ਤਬਖ
 ਵਜੀਵੋਵਤ। ਖੀਰੇਫਲਕੋਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁਰਕੀਮਾਤਾਬਨਾਨ। ਐਤਿ
 ਸਕੇਵਾਸਤੇਪਜੀਰੀਬਨਾਨੀ।
 ਪੁਨਾਸਾਲਗਾਮਕੋਖੀਰੇਕੋਪੇਟ
 ਸੇਨਿਕਾਸਕੇਲੋਰੀਦੇਨੀ। ਯੇਥੇ
 ਰਾਗੀਲੋਗੋਕੀਰੀਤਿ ਕਬਵੇਦਾ
 ਦਿਰੀਬੋਕੇਅਨਕੁਲਹੈ। ਭਾਵ
 ਕਬੀਨਹੀ। ਯਾਂਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇ
 ਜਨਮਕੀਤਿਥਿ। ਐਤਿਥਿਕੇਥੁ
 ਤਾਦਿਕਕਰਨੇਜਮਮਕਨਹੀ
 ਜਾਨਪੜ੍ਹਤੇ ॥

ਜਗਦੀਸਈਸ ॥ ਸੀ. ਜਗਤ
 ਕੇਈਸੁਰੋਕਾਈਸੁਰਭਾਵਸੇਥੁ

ਯਾਦਿਕੋਕਾਸਾਮੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰ॥
 ਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॥ ਗੁ. ਜਨਮਤਾ
 ਨਹੀਚਿਤਮੋਭੁਯ ॥
 ਜਹ॥ ਦੇ. ਜਹਾਂ ਯ. ਜਹਸਾਧੁਰੇ
 ਬਿੰਦੁਭਜਨ॥
 ਜਹਾਂ॥ ਦੇ. ਜਿਸਥਾਨਮੇ ਯ. ਜ
 ਹਾਜਹਾਇਹਦੇਹੀਧਾਰੀ
 ਜਹੀ॥ ਦੇ. ਜਹਾਂ
 ਜਪਾਹਾ॥ ਗੁ. ਜਪੀਏ ਯ. ਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਹਾ॥
 ਜਪਹ॥ ਗੁ. ਜਪਤੇ ਯ. ਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮਜਪਹਿਜਪਰਸਨਾ-
 ਹਰਿਹਰਿਯਹਨਾਮਜਪਤੇਹੈਜ
 ਪਰਸਨਾਕਰ॥
 ਜਪਹੁ॥ ਗੁ. ਜਪਤੇ ਜੈਸੇਕਿਉ
 ਨਜਪਹੁਤਾਕਉਤੁਮਭਾਈ
 ਜਾਮਪਹ॥ ਗੁ. ਜਪਤੇਹੈ ਯ. ਜੈ
 ਜੈਜਾਮਪਹਸਗਲਜਾਕਉ-
 ਜੈਜੈਕਰਜਪਤੇਹੈਸਭੀਜਿਸ
 ਜਨਕਹ॥ ਗੁ. ਜਨੇਕੇਯ। ਕਉ
 ਜਨਕਹਕਲਸਦੀਪਾਇਓ-

ਜੋਨੇਕੇਮਨਮੰਦਰਪੇਗਯਾਨਰੂ
ਪੀਕਿਲਸਪ੍ਰਕਾਸਕੀਆਹੈ। ਭੁ
ਵਕਾਰਕਾਪ੍ਰਭੂਪਲੀਪਜਗਾ
ਜਹਾਕਹਾ॥ ਵਾ. ਸਰਬ ਇਆਹੈ
ਥਾਨੇਮੇ ਯ. ਜਹਾਕਹਾਪ੍ਰਭੂ
ਵਰਤੀਤਾ - ਜਿਸਕਿਸਥਾਨਮੇ
ਭਾਵਸਭਥਾਨੇਮੇ ॥

ਜਤੈਕਾ॥ ਗੁ. ਬ੍ਰਹਮਚਰਯਕਾ
ਯ. ਤੇਤਾਰਥਜਤੈਕਾਜੇਰਾਅ
ਗੋਰਥਵਾਹ ॥

ਜਨਕ॥ ਦੇ. ਮਾਨੇ ਯ. ਤਾਰਕਾ
ਮੰਡਲਾਜਨਕਮੋਤੀ, ਸੀ. ਜਨ
ਕਰਾਜਾਤੁਲਾ ਯ. ਇਹਜਨ
ਕਰਾਜਗੁਰਗੰਮਦਾਸਤੁਸ੍ਰੀ
ਬਨਆਵੇ - ਬਜਵਹਾਰਮੇਰਹ
ਕਰਭੀ। ਚਿਤਸੇਉਦਾਸਰਹਨਾ
ਰੂਪ। ਜਨਕਰਾਜਾਸਰੀਖਾ
ਬਜਵਹਾਰਕਰਨ। ਹੇਗੁਰਗ
ਮਦਾਸਜੀਆਪਕੋਹੀਬਨਆ
ਵਤਾਹੈ। ਸਭਕੋਨਹੀਬਨੇ। ਇ
ਸਬਚਨਦਿਖੇਜੇਜਨਕਕੀਤ

ਟੋਨੇ। ਗੁਰੋਕੋਉਪਮਾਦਈ। ਤਿ
ਸਕਾਅਰਥਨਾਸਮਸ੍ਰਨੇਵਾਲੇ।
ਪ੍ਰੇਮੀਸਿਖੇਨੇ ਦੂਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀ
ਕੇਸਵੈਯੇਮੇਤੂਤੋਜਨਕਰਾਜਾਅ
ਉਤਾਰਪਾਠ। ਦੇਖਹੇਗੁਰਨਾਨ
ਕਜੀਤੁਮਜਨਕਰਾਜਾਕੇਅਵ
ਤਾਰਹੈ। ਅਸੇਅਰਥਲਿਖਈ
ਆ। ਜਿਸਕੋਦੇਖਕਰਆਮਆ
ਦਮੀ। ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕੋਜਨਕ
ਰਾਜਾਕਾਅਵਤਾਰ। ਕਹਨੇਲਿ
ਖਨੇਸੁਨਾਨੇਲਗੇ। ਵਾਸਤਵਸੇ
ਪਾਠਕਾਅਰਥਯਹਹੈ। ਹੇਗੁ
ਰਅੰਗਦਜੀਤੁਮਗੁਰਨਾਨਕ
ਜੀਕਾਸੁਰੂਪਹੋਨੇਜੇ। ਜਨਕ
ਸਰਬਕਾਪਿਤਾ ਜੋਗਜ. ਦੀਪ
ਤੀਮਾਨਪ੍ਰੇਮੇਸੁਰਤਿਸਕਾਅ
ਵਤਾਰਹੈ। ਕਾਰਣ, ਗੁ. ਜਾਨ
ਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਜਨਕਸੇਇਜਿ
ਨਜਾਇਓ - ਜਾਨਨੇਵਾਲਾਪ੍ਰ
ਗਵਹੀਹੈ। ਜਿਸਨੇਜਾਣਾ
ਜਮਕੇ॥ ਗੁ. ਜਮਕੇਯ. ਜਾ ਪੈ।

ਉਨਜਮਕੇਘਾਟ ॥

ਜਨਕੇ० ਗੁ० ਭਗਤਾਕੇ ਯ० ਜਨਕੇ
ਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮ

ਜਨਕੇ० ਗੁ० ਭਗਤਾਕੇ ਯ० ਜਨਕੇ
ਪੁਰਸੀਗੋਅਸਨੇਹ

ਜਨਾਕ० ਗੁ० ਜਾਨਨੇਵਾਲੇਹੈ ਯ०
ਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਾਕ-ਵ
ਹੁਪੁਰਖਉਤਮਹੈ ਜਾਨਨੇਵਾਲੇ
ਓਮੇਜਾਨਨੇਵਾਲੇ

ਜਠੇਰੇਕੀ० ਗੁ० ਜਮਕੀ ਯ० ਘ
ਰਕੇਜਠੇਰੇਕੀਚੂਕੀਕਾਲ

ਜਲਸਿਰਤਰਟਿਕੇ० ਵਾ० ਜ
ਲਕੇਸਿਰਪੇਟਿਕਕੇਤਰਤਾਹੈਸ
ਚੇਉਪਦੇਸਵਾਲਾ

ਜਖ० ਦੇ० ਦੇਵਤਾਬਿਸੇਖ ਜਿਨ
ਕਾਰਾਜਾਕੁਬੇਰਹੈ ਯ० ਕਈਕੋਟ
ਜਖਕਿਨਰਪਿਸਾਚ, ਪੁਜਮ

ਜਨਖੇ० ਗੁ० ਭਗਤਾਕੇ ਯ० ਹਰਿ
ਤਾਰੇਸੀਗਜਨਖੇ

ਜਗ० ਦੇ० ਜਗਤ ਯ० ਸੋਕਰਤਾ
ਚਿਤਾਕਰੇਜਿਨਉਪਾਯਾਜਗ)

ਅਯਮੇਧਾਦਿਯਗ ਯ० ਗੋਡਾਮਾ
ਰਹੋਮਜਗਕੀਏ - ਗੋਡਾਮਾਰਕੇਹ
ਵਨਜਗਮੋਕਰੀਤਾਹੈ ਪੁਨਾਤਿਨ
ਕਰਜਗਅਠਾਰਹਿਘਾਏ

ਜਨਰੇ० ਗੁ० ਭਗਤਾਕੀ ਯ० ਰਾਖੀ
ਪੇਜਜਨਰੇ

ਜਰੀਗਾ० ਗੁ० ਜਲਤੇਹੈ ਯ० ਅਤਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਜਰੀਗਾ

ਜਨਪਰੇ० ਗੁ० ਭਗਤਾਕੇਚਰਨ
ਯ० ਹਮਸੇਵਹਿਤੁਮਜਨਪਰੇ

ਜਨਤੁਮਘਾ० ਗੁ० ਦਾਸਤੁਮਾਰ
ਹੈ ਯ० ਸਭਲੋਚਪੁਰਜਨਤੁਮਘਾ

ਜਸਜਾਚੇ० ਵਾ० ਹੇਜਨੇਪ੍ਰਮੇਸ਼
ਰਕਾਜਸਕਰਨਾਮਾਰੇ॥

ਜਛ० ਦੇ० ਜਖ ਯਖ ਸੀ.

ਜਜ० ਦੇ० ਪੁਜਾ ਯ० ਜਜਕਾਜ
ਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ-ਪੁਜਨਕੇਕਾ

ਜਤੀਜੇ० ਗੁ० ਜਤੀਜਾਵੇਹੈ ਮਮੇ

ਜਪੀਜੇ० ਪੰ० ਜਪੀਏ ਯ० ਤਾਕੋਨਾ
ਮਜਪੀਜੇਰੇ

ਜਨਮੇਜਾ० ਦੇ० ਪਰੀਖਿਤਕਾ

ਪੁਤ੍ਰ। ਅਭਿਮਨੁਕਾਪੋਤਾ। ਅਰਜਨ
 ਕਾਪੋਤ੍ਰੇਤਾ। ਯ. ਰੇਵੇਜਨਮੇਜਾਖੁਇ
 ਗਇਆ - ਰੁਦਨਕਰਤਾਹੁਅਜਨ
 ਮੇਜਾ ਜਬਥਾਸਜੀਕੀਕਹੀਬਾਠੇ
 ਕੋਕੂਲਗਯਾ। ਪਨਾਜਨਮੇਜੇਗੁਰੁ
 ਸਬਦਨਜਾਨਿਆ ਜੋਨੇਕੇਏਜਕੀ
 ਥਾਨੇਸੇਨਾਮਜਨਮੇਜਾਹੈ - ਜਨਮੇ
 ਜਜਕਾਜ. ੦. ਵ. ਦੇਵਪੁਜ [ਜਯਸੀ
 ਜਨਕਰਾਜ. ੦. ਸੀ. ਜਲ [ਕੇਕਾਮਮੇ॥
 ਕਬਿਏਹੀਤੁਲਮਰਾਜ ਯ. ਜਨਕਰ
 ਜਵਰਤਾਇਆ

ਜਹਰਚੀਜ. ੦. ਮਿ. ਵ. ਬਿਖਤੁ
 ਲਮਦਸਤੁ ਯ. ਮਾਨਜਹਰਚੀਜਨ
 ਜਟ. ੦. ਦੇ. ਜੁਰੇਹੁਏਕੇਸ) [ਭਾਇਆ
 ਜਟਜਤਿਵਲਾ ਯਧੀਨਾਜਟਬਲ
 ਮੀਕਬਟਵਾਰਾ॥

ਜਟੀ. ੦. ਸੀ. ਜਟਾਵਾਲਾ, ਦੇ. ਜੱਟ
 ਜਟਾ. ੦. ਸੀ. ਪਰਸਪਰਜੁ [ਕੀਏਸ਼ੀ
 ਹੇਕੇਸ ਯ. ਜਟਾਧਾਰਧਾਰਜੋਗੀ
 ਲੁਏ, ਬੁਤੀਯੋਕੀਸਿਖਾ, ਸਿੰਘਾਇ
 ਕੋਕਾਰਦਨਕੇਰੋਮ, ਬਿਛਵੇਲਾਇ

ਕੋਕਾਮੁਲਜਰੂਪਸਿਧ, ਲਤਾ, ਜਟਾ
 ਮਾਸੀਬੂਟੀ ਛਰੂਪਸਿਧ, ਵੇਦਕਾਪਾ
 ਠਬਿਸੇਖ ਜਿਸਕਾਨਾਮਜਟਾਪਾਠੈ
) ਜੈਸੇ ਪਦਕਮ ਜਟਾਅਪੁਰਬਥਾ
 ਜਰੋਟਾ. ੦. ਗੁ. ਲਕਮੇਬਾਧਨੇ [ਹੀ
 ਕਾਉਨਕਾਰਸਾਯ. ਸਹਜਜਕੋਟਾ
 ਬਿਧਨਤੇਛੂਟਾ॥

ਜਟਾਮੁਕਟ. ੦. ਸੀ. ਜਟਾਕਾਤਾਜ
 ਯ. ਜਟਾਮੁਕਟਤਨਰੁਸਮਲਗਾ
 ਜਣਾ. ੦. ਗੁ. ਜੋਨੇਕਾਯ. ਬਿਰ [ਈ॥
 ਯਾਜਨਮਜਣਾ॥

ਜਣੀ. ੦. ਗੁ. ਮਤ. ਨਾ ਯ. ਜਣੀਲ
 ਖੋਟੇਅਸੀਤਪਾਪੀਸਣ॥

ਜਣ. ੦. ਪੰ. ਪੈਦਾਕਰ ਯ. ਜਿਉਜ
 ਨਨੀਸੁਤਜਣਪਾਲਤੀ, ਮਾਨੋ ਯ.
 ਤਿਸਲਾਖਵੇਦਨਜਣਾਮਾਈ, ਜ
 ਨਯ. ਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡਯੋਹ॥

ਜਮਣ. ੦. ਪੰ. ਜਨਮ ਯ. ਨਾਤਿਸ
 ਜਮਣਮਰਣਾ॥

ਜਮਾਣੀ. ੦. ਗੁ. ਜਮਕੀ ਯ. ਚੁਕੀ
 ਕਾਣਜਮਾਣੀ॥

ਜਰਲੇ० ਦੇ० ਸਹਾਰਨਾ ਯ० ਤਿਸੇਹੀ
ਜਰਲੇ, ਜੀਰਲੇ ਚੋਲਾ ॥

ਜਰਲੀ० ਗੁ० ਜਰਾਵਾਸਾ ਯ० ਗੁ०
ਸਤਜਾਤਬਲਜਰਲੀ ॥

ਜਲਣ० ਦੇ० ਗੁਰਕਾਜਸਕਰਤਾ
ਭਾਟਕਵਿ ਯ० ਗੋਬਿੰਦਵਾਲਗੋਬਿੰ
ਦਪੁਰੀਸਮਜਲਣਤੀਰ) ਜਟਭ
ਗਤਵਿਸੇਖ)

ਜਮੇਸਣ० ਵਾ० ਧਰਮਰਾਜਕੇ

ਜਰਵਾਣਾ० ਗੁ० ਜਰਾਮ [ਸਹਿਤ

ਵਾਸਾਕਾਬਾਣਾਵੇਸ ਅਰਥਾਤ

ਬਿਪਤਾਕਾਵੇਸਧੋਲੇਕੇਸ ਯ० ਜਰ

ਜਰਵਾਣਾਕੰਨ ਪੁਨ ਜੇਜਰਵਾਣਾ

ਪਰਹਰੇਜਰਵੇਸਕਰੇਂਦੀਆਈ

ਜਣਜਣ० ਵਾ० ਏਕਏਕਜਨ [ਅੰ

ਸਾਥ ਯ० ਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡਧੋਹ

ਜਗਤਪ੍ਰਾਣ० ਸੀ० ਪਵਣ ॥

ਜਸਰਖੇਣੁ० ਗੁ० ਜਿਸਕਾਰਛ

ਕਗੋਪਾਲਹੈ ਯ० ਅਹੋਜਸਰਖੇਣੁ

ਜਰਜਰਵਾਣਾ० ਗੁ० ਗੋਪਾਲਹ

ਬਢੇਪਾਜੇਗਵਰ ॥

ਜਤੁ० ਦੇ० ਜਹਾਂ ਯ० ਜਤਕਤਤਤਗੇ

ਸਾਂਈ, ਇਵੀਓਥਾਸਿਯਮ ਯ० ਜੋਗੀ

ਕਾਜਤਹੋਇ- ਚਿਤਬਿਤੀਰੋਕਨੇਵ ०

ਲੇਪੁਰਬੋਕੀਓਲੀ ਇਵੀਓਕਾਸਿਜ

ਮਕਰਨਾਰੂਪਯਤਹੈ ਯਤ ਸੀ० ॥

ਜਤੀ० ਦੇ० ਇਵੀਓਕੇਸੀਜਮਵਾਲੇ

ਮਹਾਤਮਾ) ਸਾਧਨਾਮਵਾਲੇਪੁਰਖ

ਯ० ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਨਜਾਣਹਿ

- ਸਾਧਕਹਾਵਤੇਹੈਸਾਧਪਨੇਕੀਯੁ

ਕਤੀਨਹੀਜਾਨਤੇ। ਜੈਨਮਤਕੇਸਾਧੂ

। ਇਸੀਨਾਮਜੋਬੋਲੇਜਾਤੇਹੈ। ਉਨਕੇ

ਨਾਮਕੇਅੰਤਮੋਰਿਖਿਪਦਹੋਤਾਹੈ।

ਸਰਬਥਾਬਮਭਿਚਾਰਰਹਤਭੀਖ

ਮਾਦਿ ਯ० ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇ

ਬੰਦਾ ਯਤੀ ਸੀ०

ਜਗਤੁ० ਸੀ० ਵਾਯੁ, ਜੀਗਮ, ਬਿ

ਸ਼੍ਵ० ਮਾਯਾਮਯਸੀਸਾਰਚਕ੍ਰ। ਨਿਰੂ

ਪਣਕਰਣੇਕੋਕਠਨਧੂਈਜੋਸਪਸ਼

ਭਾਸੇਤਿਸਕਾਨਾਮਮਾਯਾਹੈ ਜੈਸੇਇ

ਦੁਜਾਲਕੀਵਸਤੁਮਾਯਾਹੈ ॥

ਜਗਾਤੀ० ਦੇ० ਜਗਤਵਾਲਾ ਮਹਸੂ

ਲਵਾਲਾ ਯਕਾਤੀ ਫਾ. ਯ. ਜਮਜਗਤੀ
ਤਿਨਨੇਨਾਨਾਵੇ॥

ਜਲੇਤਾ० ਗੁ. ਜਲਾਨੇਯੋਗਮਲਕ
ਤੀਆਂ ਯ. ਕਾਮਕਰੋਧਦਯਕੀਏਜ

ਜਲਤਾ० ਦੇ. ਜਲਤੇਹੁਏਨੇ [ਲੇਤਾ
ਯ. ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਂਮਜਲਪਾ

ਜਲਿਤਾ० ਸੀ. ਦੀਪੁ) ਉਜਲ, [ਇਆ

ਜਪਤਾ० ਦੇ. ਜਪਕਰਤੇਯ. [ਭਾਸ਼ਰ,

ਜਪਤਰਹੈਗੁਣਤਾਸ ਪੁਨਾ ਜਸਜ

ਪਤਜਪੰਤਜਨ - ਜਪਏਯੋਗਮ

ਜਸਵਾਲੇਨੂ। ਤੈਨੂਜਪਤੇਹੈਭਗਤ,

ਦੇ. ਖੋਜਲੇਨਾ ਯਪਤ ਯਵ. ਭਾਖਾ

ਜਪਾਤਾ० ਦੇ. ਜਪਤੇਹੈ ਯ. ਸੋਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਜਪਾਤ ॥

ਜਮਾਤੀ० ਦੇ. ਜਮਾਤਮੋਮਿਲੇ ਯ.
ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ ॥

ਜਮਾਤਾ० ਦੇ. ਮੰਡਲੀ)

ਜਉਤਾ० ਗੁ. ਜਬਤਮਯ. ਜਉਤਸ

ਭੁਖਇਤਉਤਤਮਬੰਛਵਉ

ਜਰਤਾ० ਦੇ. ਜਲਤੇਹੁਏਨੇ

ਜਗਾਤਾ० ਦੇ. ਮਹਸੂਲ ਯਕਾਤ ਯਵ

ਗੁ. ਯ. ਜੇਜੀਆ ਤੰਨ ਕੋਲਏਨਜਗਾ

ਜਤਕਤਾ० ਵਾ. ਜਹਾਕਹਾ ਯ. ਜਤ [ਤ

ਕਤਤਤਗੋਸਾਈ ਯਤ ਕੁਤ ਤਤ ਪਮੇਸ਼

ਜਰੂਰਤਾ० ਫਾ. ਅਵਜਮਕਤ ਯ. [ਰਹੇ

ਜੈਸਾਕਰੇਕਹਾਵੇਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰ

ਤ - ਜੈਸੇਸੁਭਾਸੁਭਕਾਮਕਰੇ। ਤੈਸਾਅ

ਪਨੇਕੋਖੋਟਾਖਰਾਕਹਾਵੇ। ਮਹਾਤਮਾ

ਜਨੇਪਾਸਪੁਰੀਜਰੂਰਤਬਨੇ। ਜਰੂਰ

ਤਬਿਨਾਨਾਕਹਾਵੇ ਯਹਨੀਤੀਮਿਸਿ

ਤਬਚਨਹੈ ॥

ਜਗਤਪਤਿ० ਸੀ. ਈਸ਼ਰ ਤਾਕੇ

ਸਾਥਅਭੇਦਸੇਜਿਵਬਿਨੁਆਦਿਕ

ਭੀਜਗਤਪਤੀਕਹੇਜਾਵੇਹੈ ॥

ਜਗਤਜੇਤੁ० ਸੀ. ਜੇਤੁਕੇਸਮਾਨਜ

ਗਤਕੀਮਰਯਾਦਾਕੇਧਾਰਨੇਵਾਲਾ ॥

ਜਗਤਪਿਤਾ० ਸੀ. ਜਗਤਕੀਉਤ

ਪਤਿਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਜਗਤਪਿਤਾ

ਸਰਬਪ੍ਰਾਣਕੋਆਧਾਰ ॥

ਜਗਤਧਾਤਾ० ਸੀ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ॥

ਜਗਤਕਰਤਾ० ਦੇ. ਈਸ਼ਰ ਤਾਕੇ

ਸਾਥਅਭੇਦਸੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਭੀਜਗਤ

ਕਰਤਾਹੈ ਜਗਤਕਰਤਾ ਸੀ॥
 ਜਥਾ० ਪੰ॥ ਸਮੁਦਾਯ ਯੁਥ ਸੀ॥ ਦੇ॥
 ਜਪੰਥ० ਗੁ॥ ਜਪਤੈਹੈ ਯ॥ ਜ॥ ਜੈਸੇ
 ਯਜਯਕਾਰਜਪੰਥਨਰਾ
 ਜਨਸਾਥ० ਵਾ॥ ਭਗਤੋਸਾਥ
 ਜਥਕਥ० ਵਾ॥ ਜਹਾਕਹਾ ਯ॥ ਜਥ
 ਕਥਰਮਣਿਸਰਣਿਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣ
 ਜਗੀਨਾਥ० ਸੀ॥ ਜਗਤਕਾਰਾ॥ ਹ
 ਮੀਪ੍ਰਮੇਸਰ) ਉਡੀਸਾਮੇਏਕਥਿ
 ਸੁਕੀਕਾਸਕੀਮੂਰਤਿਪੈ॥ ਤਿਜਸੇ
 ਇਸਨਾਮਕੀਪ੍ਰਸਿਧੀਹੈ॥
 ਜਥਾਰਥ० ਦੇ॥ ਸੱਚਾ, ਯਥਾਰਥ
 ਜਦੇ० ਪੰ॥ ਜਥ ਯ॥ ਜਦੇਸੀਆ॥ ਸੀ॥
 ਜਦ० ਪੰ॥ ਜਥ) ਜੈਯ॥ ਵਿਆਹੀਆ
 ਜਦਿਚਿਤਸਰਬਗਤਿ - ਜੇਪਰਮਾ
 ਤਮਾਅਚਿਤਹੈਸਰਬਮੋਖਾਪਕ
 ਜਰਦ० ਫਾ॥ ਪੀਲਾ ਯ॥ ਜਰ॥ ਹੈ
 ਦਭੁਬਾਨੀ, ਸੀ॥ ਬੁਢਾ ਜੈਸੇ ਜਰਦ
 ਜਣੇਦੀ० ਪੰ॥ ਜਨਨੇਵਾਲੀ॥ ਗਵ॥
 ਯ॥ ਪੀਨਜਣੇਦੀਆਇ, ਜਨਨੇਵਾ
 ਲਾ ਯ॥ ਅਉਜਣੇਦਾਜਾਇ॥

ਜਲਦੀ० ਪੰ॥ ਸਰੂਈ ਯ॥ ਜਲਦੀ
 ਕਰੇਪੁਕਾਰ) ਉਨ੍ਹਦੂ॥ ਸਿਤਾਬੀ ਜੈਸੇ
 ਜਲਦੀਕਾਮਕੋਰੇ॥
 ਜਲਦ० ਸੀ॥ ਮੇਘ) ਦੇ॥ ਸੀਘ੍ਰ
 ਜਸਹੀਦਾ० ਪੰ॥ ਜਸਕਾ ਯ॥ ਜਸਹੀ
 ਜਰਾਹਾਕਦੀ० ਵਾ॥ ਜਥ॥ ਦਾਬਾਣ
 ਬਿਧਪਨੇਨੇਅਵਾਜਦਈ ਯ॥ ਜਰਾ
 ਹਾਕਦੀਸਭਮਤੁਥਾਕੀ
 ਜਲਧਿ० ਸੀ॥ ਜਮ੍ਹਦੁ ਯ॥ ਜਲਧਿ
 ਬਾਂਧਧੁਬਾਪਿਓਹੈ॥
 ਜਸੁਧਾ० ਸੀ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀਮਾਤਾ ਯ॥
 ਜਿਉਜਸੁਧਾਘਰਕਾਨ॥
 ਜਸੇਧ० ਸੀ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀਮਾਤਾ ਯ॥
 ਕਹਤਮਾਜਸੇਧਜਿਸੇਦਹੀਭਾਤੁਖ०
 ਹਿਜੀਉ, ਯਸੇਦਾ ਸੀ॥
 ਜਰਾਧ० ਸੀ॥ ਭੋਜਨ, ਭੁਕੁਵਸੂ॥
 ਜਗਧਿ० ਸੀ॥ ਮਿਲਕੇਖਾਨਾ॥ ਸਹੋਭੇ
 ਜਨ० ਗੋਤਕੁਨਾਲਾਪ੍ਰਸਿਧ॥
 ਜਲਨੀਧੇ० ਗੁ॥ ਸਮੁਦ੍ਰ ਜਲਨਿ
 ਜਨ० ਸੀ॥ ਪੁਰਖ, ਲੋਕ, ਪਾ॥ ਧਿਸੀ॥
 ਮਰਲੋਕ, ਪ੍ਰਿਥੀਸੇਉਪਰਕਾਲੋਕ,

ਦੇ ਦਾਸ ਯ. ਅਪਨੇਜਨਕਾਪਰ
ਦਾਦਾਕੇ ਪੁਨਾ ਜਨਪੁਤਕੇਪਾਨ-
ਦਾਸਹਰਿਕੇਪਾਣਹੇ, ਫਾ. ਇਸ਼ੀ
ਯ. ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਗਾਦਰ
। ਮਾਨੋ ਯ. ਜਨਕ ਮੋਤੀ । ਅਤ ਜੈਸੇ
ਕੁਸਿਗਮੇ ਜਨਜਾਨਾ ॥

ਜਨੀ० ਗੁ. ਜਨੇਨੇ, ਸੀ. ਉਤਪਤੀ,
ਜਪੇਨ० ਗੁ. ਜਪਤੇਹੈ ਜੈਸੇ [ਮਤਾ
ਅਨਦਿਨਨਾਮਜਪੇਨ, ਜਪਯ.
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੇਨ, ਸੀ. ਜਪਸੇ
ਜੈਸੇਜਪੇਨਧਰਮਲਾਭੁ: ॥

ਜਮਨ० ਦੇ. ਜਮਨਾਨਦੀ ਯ. ਦੁਤੀ
ਆਜਮਨਗਏ - ਪਹਲੇਕੁਰੁਛੇੜ
ਯਾੜਾਕਰ। ਫੇਰਜਮਨਾਗਏ ॥

ਜਮਨਾ० ਦੇ. ਜਮਨਾਨਦੀ ਯ. ਜਮ
ਨਾਕੇਕੁਲਖੇਲਖੇਲਿਓਜਿਨਗਿਦਜੀ
ਉ, ਯਮਨਾ ਸੀ. ਜਮ ਯ. ਕਹਾਕ
ਰੇਜਮਨਾ ਯਮ ਸੀ. ॥

ਜਪਨ० ਸੀ. ਚਿਤੜੇਕਾਮੋਹਰਲਾਪ
ਸਾ, ਸੋਇ. ਦੁਤਰੁ ॥

ਜਚਨ० ਗੁ. ਮਾਂਗਯਾਹੈਉਸਨੂੰ ਯ.

ਜਓਹਨਿਰਮਲਤਾਹਮਜਚਨਾ) ਜ
ਚਤੇਹੈ ਯ. ਜੋਇਛੋਸੋਫਲਪਾਇਸੀ
ਸਭਾਪਰੇਵਿਚਜਚਨੀ - ਨਾਮਜਾਪਸੇ
ਜੋਫਲਚਾਹੇਸੋਪਾਪਤੋਹੋਤੇਜਚਤੇਹੈ,
ਕਿਉ ਕੇਆਤਮਲਾਭੁਸੇਪਰੇਕੋਈਲ ०
ਭਨਹੀਰਹਤਾ ॥

ਜਹਾਨ० ਫਾ. ਸੀਸਾਰ ਯ. ਤੁਰਿਆ
ਜਹਾਨੈ० ਗੁ. ਸਗਲਜਹਾ [ਜਹਾਨ
ਨਕੋਉਪਦੇਸ ਯ. ਪਰਥਾਇਸਾ
ਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਸ਼ੀਸਗ
ਜਮਾਨੇ० ਗੁ. ਜਮੇਕਾ [ਲਜਹਾਨੈ॥
ਯ. ਦੁਖਨਜਮਾਨੇ, ਸਮੇਕੀ ਜੈਸੇ
ਜਮਾਨੇਕੀਬਦਲਹੈ ॥

ਜਪਾਨੀ० ਗੁ. ਜਪਨੀਯ ਯ. ਤਿ
ਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ ॥

ਜਪਨ० ਗੁ. ਜਾਪ ਯ. ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਨਜਪਉ ॥

ਜਪਨੀ० ਗੁ. ਮਾਲਾ ਯ. ਜਪਨੀ
ਕਾਠਕੀਕਿਆ ॥

ਜਪਨਾ० ਦੇ. ਜਪਕਰਨਾ ਯ. ਜਾ
ਪਜਪਨਾ ॥

ਜਪੇਨੀ॥ ਗੁ॥ ਜਪਨੇਯੋਗਯਯ
ਕੋਜਾਪੇਹਰਿਮੰਤ੍ਰਜਪੇਨੀ ਜਪਨੀ
ਜਪੰਨਾ॥ ਗੁ॥ ਜਪਜੈਸੇ [ਯਸੀ
ਮਨਹਰਨਾਮਜਪੰਨਾ॥

ਜਲਨ॥ ਦੇ॥ ਦਾਹ॥ ਤਪਤ॥ ਜਲੋ
ਮੇਯ॥ ਜਲਨਥਲਨ॥ ਗੁਰੋਕੀਉ
ਸਤਤੀਕਰਨੇਵਾਲਾਭਾਟਕਵਿ॥

ਜਟਨ॥ ਦੇ॥ ਜਟਾਕਾਧਾਰਨ॥

ਜਰਨਾ॥ ਗੁ॥ ਜਰਾ॥ ਸਹਾਰਨਾ॥

ਜਨਨੀ॥ ਸੀ॥ ਮਾਤਾਯ॥ ਜਿਉਜਨ
ਨੀਸੁਤਜਣਪਾਲਤੀ॥

ਜਨਨਿ॥ ਦੇ॥ ਮਾਤਾ ਯ॥ ਜਨਨ
ਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਤਾ॥

ਜਤਨ॥ ਦੇ॥ ਉਦਯਮ ਯ॥ ਅਨਿ
ਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਥਾਕੇ ਪੁਨਾ
ਯੰਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ,
ਉਪਾਯ॥ ਪ੍ਰਬੰਧ॥ ਤਦਬੀਰ॥

ਜਰੀਨਾ॥ ਗੁ॥ ਜਰ॥ ਧਨ ਯ॥ ਤੁਮ
ਹਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਜਰੀਨਾ - ਆ
ਪਹੀਖਜਾਨਾਹੋਆਪਹੀਤਿਸਮੇ
ਜਲਖੀਨਾ॥ ਵਾ॥ ਜਲਕ [ਜਰਹੇ॥

ਰਾਮਰਥਾਤਦਾਹੋਕਰਖੀਨੋਹੋਗ
ਜਜਮਾਨ॥ ਦੇ॥ ਹਵਨਾਦਿਕੇ [ਏ
ਕੀਆਗਦੇਨੇਵਾਲਾ, ਪ੍ਰਧਾਨਕਰਮ
ਕੇਫਲਵਾਲਾ ਯ॥ ਕਰਤਾਤੁਮੇਰਾਜ
ਜਮਦਗਨਿ॥ ਦੇ॥ ਪਰਸੁ [ਜਮਾਨ
ਰਾਮਕਾਪਿਤਾ ਯ॥ ਗਾਵਹਿਜਮਦਗ
ਨਿਪਰਸੁਰਾਮੇਸੁਰ ਜਮਦਗਿ॥ ਸੀ॥
ਜਨਾਰਦਨ॥ ਸੀ॥ ਭੁਕੁਕੇਬਿਰੋਧੀ
ਦੁਸ਼ਜਨੋਕੇ ਅਰਦਨ॥ ਨਾਸਕਰ
ਨੇਵਾਲਾਬਿਸ਼ਨੁ॥

ਜਗਜੀਵਨ॥ ਸੀ॥ ਪ੍ਰਾਣਰੂਪਸੇਜ
ਗਤਕੇਜੀਵਾਨੇਵਾਲਾ। ਵਾ ਪ੍ਰਾਣਸ
ਰੀਰਕਾਯੋਗਕਰ। ਜਗਤਕੇਜੀਵਾ
ਨੇਵਾਲਾਈਸ਼ਵਰ। ਵੇਦਮੋਕਹਆਪੈ।
ਪ੍ਰਾਣਅਪਾਨਸੇਕੋਈਜੀਵਨਹੀਜੀ
ਤਾ। ਸਭੀਜੀਵਉਸਸੇਜੀਵੇਹੈਜਿਸ
ਮੋਯੇਦੋਨੋਬਿਤਹੈ। ਯ॥ ਜਗਜੀਵਨ
ਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰ॥

ਜਪਜਪਨੇ॥ ਵਾ॥ ਜਪਜੈਹੈਜਪਨੇ
ਜਗਬੰਦਨ॥ ਗੁ॥ ਹੇਜਗ [ਯੋਗਮੁ
ਤਕੇਬੰਦਨੀਯ॥

ਜਗਤਉਧਾਰਨ० ਦੇ ਜਗਤਕੋ
ਉਧਾਰਕਰਨੇਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਯ.
ਤੈਜਗਤਉਧਾਰਨਪਾਇਓ॥

ਜਪੀ० ਸੀ. ਜਪਵਾਲਾ, ਜਪੋਗ
ਯ. ਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ ॥

ਜਪ० ਸੀ. ਮੰਤ੍ਰਦਿਕੋਕਾਉਚਾਰਨ
ਅਰਥਾਤੁਯੋਯੰਦਸਤੁਕੋਸਨਮੁ
ਖਕਰਨੇਹੇਤਤਿਸਕੇਨਾਮਕਾਉ
ਚਾਰਣ, ਜਪਨੇਕੀਆਗਯਾ ਯ.
ਸਤਨਾਮਸੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਾਂਤਪ੍ਰ
ਮੇਸ਼ਰਨੇਉਪਦੇਸਮੰਤ੍ਰਦੇਕਰ। ਗੁ
ਰੋਕੋ ਕਹਾਇਸਕੋ ਜਪ ॥

ਜਬ० ਦੇ. ਜਿਸਸਮੇ ਯ. ਜਬਜਮ
ਆਇਕੇਸਗਹਿਪਕਰੇ ਯਦਾ ਸੀ.

ਜਬਾਬ० ਅ. ਉਤਰ ਯ. ਤੋਮੋਪਹ
ਜਬਾਬਨਹੋਇ ਪੁਨਾ ਸਲਾਮਜ
ਬਾਬਦੇਵੈਕਰੇ ॥

ਜਲਾਬਿੰਬ० ਪੰ. ਜਲਹੀਜਲ ਯ.
ਜਲਾਬਿੰਬਅਸਰਾਲ

ਜਲਹਰਬਿੰਬ० ਗੁ. ਹਰਿਨੇਜ
ਲਕੇਬੁਲਬੁਲੇਕੀਤਰਾ

ਜਪਭਾ० ਗੁ. ਜਪਕੇ ਯ. ਮੁਏਜੀਵੇ
ਹਰਿਜਪਭਾ - ਮ੍ਰਿਤਤੁਲਮਹੁਏਹਮ
ਜੀਤੋਬੁਏਹੈਹਰਿਨਾਮਕੋਜਪਕੇ॥

ਜਮ० ਦੇ. ਧਰਮਰਾਜ, ਜੈਨ੍ਰੇਭਾਈ,
ਕਾਕ, ਛਨਿਛਰਗਹ, ਦੇਸੀਖਾ,
ਇੰਦ੍ਰਯੋਕਾਸਿਯਮ ਅਰਥਾਤਵਿ
ਘਨਕਾਰੀਵਿਖਯੋਸੇਇੰਦ੍ਰਯੋਰੋਕ
ਨੇ, ਜੋਗਸਾਸ੍ਰਮੋਕਹੇ ਅਹਿੰਸਾ-
ਸਤਮਭਾਖਣ - ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ - ਅ
ਚੋਰਪਨ - ਅਪਰਿਗ੍ਰਹ, ਗ੍ਰੰਥਾਂਤ
ਰਮੋਦਸਭੀਲਿਖੇਹੈ ਅਹਿੰਸਾ? ਸ
ਤਮ ੨ ਅਸ਼੍ਰੇਯ ੩ ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ ੪
ਦਯਾ ੫ ਆਰਜਵ ੬ ਯਮਾ ੭ ਧ੍ਰਿ
ਤਿ ੮ ਪਿਤਾਹਾਰ ੯ ਸੋਚ ੧੦ ਯ

ਜਮੀ० ਦੇ. ਪੇਦਾਹੁਈ ਮਸੀ

ਜਨਮ० ਸੀ. ਉਤਪਤੀ, ਵਸਤੁਕਾ
ਆਦਿਖਣਸੇਸੰਬੰਧ, ਜਨਮਕਾਲ
ਗਨ, ਜੀਵਕੋਨਈਦੇਹਕਾਲਾਤੁਯ
ਜਨਮਤਪਰਸਕਯਥ

ਜਰਮ० ਪੰ. ਜਨਮ

ਜਖਮ० ਅ. ਘਾਉ. ਬ੍ਰਣ ॥

ਜਸਮੰ ਦੇ ਜਿਸਕੇ ਯ ਜਸਮਸਿਮਰ
ਣਰਿਦੰਤਰਹ ਰਿਦੇਮੋਜਿਸਕੇਸਿਮ

ਜਯੰ ਸੀ ਫਤਹ ਯ ਸੀਗੁ ਰਣਸੇ

ਰੁਰਮਦਾਸਜਯੋਜਯ

ਜਪਨਮੰ ਸੀ ਚਰਮ ਅੰਤਿਮ)

ਗਹਿੰਤ) ਲਖਣਯਕੁਨਰ) ਅਲਪ

ਜਯਜਯੰ ਸੀ ਵਾਰਵਾਰਵਾ ਸੁਦ

ਪੁਨਾਪੁਨਾਜਯਹੋਤੇਰੀ ਯ ਤੇਹਿਸੁ

ਰਜਯਜਯਜੀਪਹਿ

ਜਰੰ ਸੀ ਬਿਧਅਵਸਥਾ ਯ ਜਰ

ਮਰਾਤਾਪਸਿਰਤਿਸਾਪ ਬਿਧਪ

ਨ ਮੋਤ ਤਾਪ ਬੁਖਾਰ ਸਿਰਤਿ

ਛਿਲਤ ਸਾਪ ਸਰਾਪ ਪੁਨਾ ਜ

ਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨਗਯਾ - ਜਰਕੇ

ਆਨੇਸੇਜੋਬਨਕਾਜੀਵਨਾਗਯਾ

ਵਾ ਜਰਾਆਨੇਸੇਜੀਵਨਾਐਜੋਬ

ਨਦੋਨੋਗਏ, ਦੇ ਬੋਝੀਵਸਤੁ)

ਜਰੰ ਦੇ ਬਿਧਅਵਸਥਾ) ਦਾਹ ਜੈ

ਸੇਬਿਨਹਰਿਨਾਵੇਜਰਬਰਤਾਤਾ) ਬਿ

ਛਕੀਜੜ, ਫਾ ਸੋਨੇਚਾਂਦੀਆਦਿ

ਧਨ ਯ ਇਸਜਰਕਾਰਣਪਈਵਿਹੁ

ਤੀਇਨਜਰਪਈਖਾਆਈ) ਪੁਨਾਪ

ਰੰਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ - ਪੰਖੀਯੋਰੀ

ਗਾਠਮੋਨਹੀਧਨ॥

ਜਰੇੰ ਦੇ ਸਹਾਰੇ, ਜੜੇ, ਜਲੇ ॥

ਜਗੜੰ ਗੁ ਜਗਤਪੇ ਯ ਜਸਜਗ

ਤਪਰਛਾਇਓ ॥

ਜਮਰਾੰ ਗੁ ਜਮ ਯ ਕਹਾਕਰੇਜ

ਜਠਰੰ ਸੀ ਪੇਟ ਯ ਨਹਛਿ ਮਰ

ਜੀਤਜਠਰਰੋਗਣਹ ਪੁਨਾ ਕਰਦੇ

ਖਜਠਰਕੋਭਰਤੇ, ਬਿਧ ਜੈਸੇ ਜਠ

ਰਕੁਰੰਗਕਰੇਸਿੰਗੋਸਾਥਕੰਡੂਮੋਹਿ॥

ਜਹਰੰ ਫਾ ਬਿਖ ॥

ਜਹੀਰੰ ਫਾ ਲਾਚਾਰ ਅਸਮਰ

ਜਜਰੀੰ ਦੇ ਜੀਰਣਹੈ ਯ ਬ

ਏਹਸਰੀਰਜਜਰੀਹੈਇਸਨੇ ਜਰ

ਜਲਸਿਰੰ ਦੇ ਜਲਕੇ ਜਰੀਸੀ

ਸਿਰਪੇ ਯ ਜਲਸਿਰਤਰ ਟਿਕੇ-

ਜਲਕੇਸਿਰਪੇਟਿਕਕੇਤਰੇਹੈ-

ਜਲਹਰੰ ਦੇ ਬਾਦਲ ਜਲਧਰ

ਸੀ ਯ ਜਲਹਰਬਰਸਨਹਾਰ-ਉਪਦੇ

ਸਦਾਤੇਸੀਤਬਾਦਲਬਰਸਨੇਵਾਲੇਹੈ॥

ਜਲਧਰਾ० ਸੀ. ਬਾਦਲ ਯ. ਚਾਤਕ
ਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ - ਬੀਬੀਹੋਕਾਮੁਖ
ਜੈਸੇਘੋਨੇਓਰਹੋਤਾਹੈ ॥

ਜਰਦਰੂ० ਫਾ. ਪੀਲਾਮੁਖ ਅਰਥਤ
ਲਜਾਵਾਨ ਯ. ਜਰਦਰੂਬਾਨੀ ॥

ਜਨਤੁਰਾ० ਮਿ. ਦਾਸਤੇਰਾ ਯ. ਨਾਨ
ਕਬੂਰਾਯਦਜਨਤੁਰਾ ॥

ਜਗਸਾਰੀ० ਗੁ. ਜਗਤਸਮਰਾਯ.
ਮਨਜੀਤੇਜਗਸਾਰੀ - ਮਨਜਯਕਰ
ਨੇਸੇਸਭਜਗਤਜੀਤਾਜਾਤਾਹੈ। ਉਕ
ਤੰਚ ਮਨਜੀਤੇਜਗਜੀਤ ॥

ਜਮਧਰਾ० ਗੁ. ਜਮੋਕੀਧਾਰੂ ॥

ਜਰਜਰਾ० ਦੇ. ਪੁਰਾਨਾ ਯ. ਜਬਦੇ
ਖਿਓਬੰਨ੍ਹਾਜਰਜਰਾ ॥

ਜਗਦਗਾਰ० ਸੀ. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਜਗਤ
ਕਾਉਪਦੇਸਦਾਤਾ ॥

ਜਮਕੀਕਰ० ਗੁ. ਧਰਮਰਾਜਕੇਦਾ
ਸ ਯ. ਜਮਕੀਕਰਨੇਨ੍ਹਨਆਵਈ

ਜਗਦੀਸ਼ਵਰ० ਸੀ. ਜਗਤਕਾਸ਼ਾਮੀ
ਯ. ਜਗਦੀਸ਼ਵਰਹਰਿਜੀ ॥

ਜਮਜੀਦਾਰ० ਗੁ. ਜਮਚੰਡਾਲਅਰ

ਥਾਤਮਹਾਨੀਰ। ਨੀਚਕਾਨਾਮਜੀਦਾਲ
ਹੈ। ਤਾਸੇਜੀਦਰਬਨਾਹੈ ਯ. ਜਮਜੀਦਾਰ

ਜਗਤਸਿਸਾਰ० ਗੁ. ਨਆਵੇਨੇਰ॥

ਜੇਤੇਜੀਵਸਿਸਾਰਮੇ ਯ. ਜੇਤਾਜਗਤਸਿ

ਜਲ० ਸੀ. ਪਾਣੀ ਯ. ਜਿਉਜਲ ਸਾਰ

ਬਿਧੂਨਮਛਲੀਤਫੁਫਾਇ। ਗੁ. ਤ੍ਰਿ

ਸਾਰੂਪ ਯ. ਜਲਤੇਥਲਕਰ - ਹੇਹਰੇ

ਜਹਾਤ੍ਰਿਸ਼ਾਨਦੀਵਹਤੀਹੋ ਤਹਾਤੁਮਹਾ ०

ਤਮਾਕੇਮੇਲਸੇ। ਜੋਨੇਕੇਚਿੱਤਮੋਵੈਰਾ

ਰਾਮਰੂਪਉਚਾਥਲਕਰਦੇਵੈਹੈ, ਦਾਹ

ਹੋਕਰ ਯ. ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੇਜਲਬ

ਲਤਾਤਾ। ਜਨ੍ਹ ਜੈਸੇ ਦੇ. ਸੀਯਾਦਨਿ

ਧਿਯਾਦਹੈਯਮੋਨਾਹਬਿਬਾਦ। ਡਰ

ਤੀਧੀਵਰਜਨਨਸੇਜਲਮਗਨੇਅਹ

ਲਾਦਾ॥੧॥ ਪੂਰਬਾਅਖਾਨਾਨਛੜ,

ਲਗਨਜੇਚੈਥਾਭਵਨ। ਸੁਰੀਧਵਾ

ਲੀਵਸਤੁ। ਜਲਨ ਯ. ਜਲਬੁਝੀ

ਤੁਝੇਬੁਝਾਈ - ਜਲ. ਜਲਨਤੈਨੇਸ ०

ਜਲੈ० ਪੰ. ਜਲਨੇਸੇ ਯ. ਤਕਰੀਹੈ

ਜਲੇਨਪਾਈਏਰਾਮਜਨੇਹੀ, ਜਲ

ਸੇ ਯ. ਜਲਮੇਰਹਉਜਲੈਬਿਨਖੀਨ॥

ਜੱਲ० ਦੇ० ਗੁਰੁਕੇਸੇਵਕਭਾਟਕਵੀਕਾ
ਨਾਮਹੈ ਯ० ਸੁਮਤਿਜੱਲਜਾਣੀਜੁਗ

ਜਵਾਲ० ਗੁ० ਹਨੀਹੋਨੀ॥ ਤੇਜਪ॥ ੩॥

ਟਨਾ ਯ० ਖੋਫਨਖਤਾਨਤਰਸਜਵਾ

ਜਮਲ० ਗੁ० ਪੈਦਾਹੂਏ॥ ਜਨਮੇ॥ ਲ॥

ਜਉਲਾ० ਗੁ० ਜੁਦਾਯ॥ ਸਿ॥ ਜੈਜੈਰਾਈ

ਜਬਇਸਤੇਇਹੋਇਓਜੈਲਾ ਪੁਨਾ

ਹਰਿਨਿਕਟਵਸੇਸਭਜਉਲਾ ਪੁਨਾ

ਬਹੁਨਹੋਈਏਜਉਲਾਜੀ ਪੁਨਾ

ਕਿਉਹੋਈਏਜਉਲਾ ॥

ਜਮਾਲ० ਫ० ਦਰਸਨ ਯ० ਕਰਨੀ

ਕਮਲਜਮਾਲ ॥

ਜਪਲਾ० ਗੁ० ਜਪਤਾਹੈ ਯ० ਹਰਿ

ਹਰਿਜਾਪਜਪਲਾ ॥

ਜਲਬਲ० ਦੇ० ਅਤੀਤਦਗਧ

ਹੋਵੇਹੈਜਲਕੇ ਯ० ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੇ

ਜਲਬਲਤਾਤਾ ॥

ਜਲੀਜਲ० ਗੁ० ਜਲਕੇਹੀਸਾਥ

ਯ० ਜਲੀਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥

ਜਪਮਾਲੀ० ਫ० ਜਪਕਰਨੇਕੀ

ਮਾਲਾਸੇ ਯ० ਕੋਈਨਾਮਜਪੇਜਪਮਾਲੀ

ਜਮਜਾਲ० ਗੁ० ਝੀਵਰਕੇਜਾਲਮੇ

ਯ० ਜਿਉਮਛਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾਲ॥

ਜੜਾਵਾ० ਦੇ० ਜੜਨੇਯੋਗਪਹੀਰੇਅ०

ਦਿ ਯ० ਬਿਨਜੜੀਏਲੈਜੜਿਓਜੜਾ

ਜਗਾਵੇ० ਦੇ० ਨਿੰਦਾਸੇਉਠਾਵੇ॥ ਫ०

ਜਪਾਵੇ० ਦੇ० ਜਪਾਵਤਾਹੈ॥

ਜਯਦੇਵ० ਸੀ० ਜੈਦੇਵਭਗਤ ਯ० ਜ

ਯਦੇਵਆਇਓਤਸਸਫੁਟੀ, ਜਯਹੋ

ਆਪਕੀਹੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੈਸੇ ਜਯਦੇ

ਜਸਪੁਰਾਮਪਾਵੇ० ਫ० ਪੁ॥ ਵਹਰੇ

ਰਨਜਸਸਾਥਤ੍ਰਿਪਤਹੋਵੇਹੈ॥

ਜੜਾ० ਦੇ० ਮੂਰਖ ਯ० ਕਉਨਜੁਸੁ

ਰਤਾਕਉਨਜੜਾ ॥

ਜੜ੍ਹ० ਸੀ० ਭਲੇਬੁਰੇਕੋਨਾਜਾਨਨੇਵਾ

ਲਾ, ਪਾਲੇਸੇਦੁਖੀ, ਬੁਧੀਹੀਨ, ਮੂਰ

ਖ, ਵਿਦਿਆਕੇਗਹਣਕੋਅਸਮਰਥ,

ਜਲ, ਸਿੱਕਾਧਾਤੁ, ਮੂਰ, ਦੇ० ਬਿਛਾ

ਦਿਕੋਕਾਮੂਲ ਯ० ਪਹਲੇਦੇਜੜ੍ਹਾਮੀ

ਜਕੀਰਾ० ਗੁ० ਪ੍ਰੇਮਰੂਪਜ॥ ਦਰਸੀਮੇ॥

ਕੜਬੰਦਪਾਇਕੇ ਯ० ਬਿਖਸੀਚੇਲਾ

ਇਜਕੀਰਾ - ਚਿਤਕਾਪੁਰਾਪ੍ਰੇਮਲਗ०

ਇਕੋਬਿਖਕੋਸੀਚਨਕਰੇਏ ॥

ਜਪੰਦਰੀ० ਗੁ॥ ਨਾਮਜਪਤੇਯ ਨ
ਮਜਪੰਦਰੀਲਾਲੀ-ਨਾਮਜਪਤੇਸੁ
ਦਰਰੰਗਚਰ੍ਹਗਯਾਏ ॥

ਜਾ॥

ਜਾਉ० ਗੁ॥ ਜਾਵਾਗਾਨਹੀ ਯ॥ ਜਾਉ
ਨਜਮਕੇਘਾਟ, ਜਾਵੇ ਯ॥ ਨਾਨਕ
ਜਾਨਿਓ० ਗੁ॥ ਜਾਇਆ ਸਭੋਜਾਉ

ਯ॥ ਜਨਨਾਨਕਜਗਜਾਨਿਓਮਿ
ਜਾਨਉ० ਦੇ॥ ਜਾਨਤਾਨਹੀ ਬਿਆ,
ਯ॥ ਜਾਨਉਨਾਹੀਭਾਵੇਕਵਨਬਾਤ॥

ਜਾਕਉ० ਦੇ॥ ਜਿਸਕੋ ਯ॥ ਜਾਕਉਮੁ
ਸਕਲਅਤਿਬਨੇਦੋਈਕੋਇਨਦੇ
ਜਾਚਉ० ਦੇ॥ ਮਾਗਤਹੋ ਯ॥ ਜਸਇ
ਜਾਚਉਦੇਵੇਪਤਸਾਖ ॥

ਜਾਲਉ० ਦੇ॥ ਦਾਹਕਰੇ ਯ॥ ਜਾਲਉ
ਐਸੀਰੀਤਜਿਤਮੇਪਿਆਰਫੀਸਰੇ॥

ਜਾਨੀਨਾਉ० ਗੁ॥ ਪਿਆਰੇਕਾਨਮ
ਜਾਇਆ० ਦੇ॥ ਪੇਦਾਕੀ ਕਿਆਏ
ਆ ਯ॥ ਧਨਜਨਨੀਜਿਨਜਾਇਆ

ਜਨਿਤ ਸੀ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੈਸੇਮਮਜਾ
ਇਆਸੀਤਾਇਤਨਾਮਾ ਜਾਯਾ ਸੀ॥
ਜਾਵੇ ਯ॥ ਤਬਦੂਢਨਕਾਹੋਕੋਜਾਇ
ਜਾਈਆ० ਗੁ॥ ਜਾਤੇਏ ॥ ਆ॥

ਜਾਲਿਆ० ਪੰ॥ ਜਲਾਇਆ ਯ॥ ਜਿ
ਨਸੰਗਮਨਤਨਜਾਲਿਆ॥

ਜਾਤੀਆ० ਪੰ॥ ਜਾਣੀਆ ਯ॥ ਸਭੇ
ਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਨਕੇਚੁਪਕੀਆ-
ਮਨਮੁਖੇਨੇਬਖਵਹਾਰਚਾਤਰੀਕੀ॥
ਸਭੀਬਾਤਾਜਾਨੀਆਏ॥ ਨਾਮਜਾਪ
ਕਾਉਪਦੇਸਸੁਨਕਰਚੁਪਭਹੇਏ॥ ਆ
ਨੇਕਾਨਮੋਸੁਨਤੇਹੀਨਹੀ ॥

ਜਾਈਐ० ਗੁ॥ ਜਬਹੋਵੇ ਯ॥ ਪਿਰੀ
ਮਿਲਾਵਾਜਾਈਐ ॥

ਜਾਨਸਿਆ० ਵਾ॥ ਜਬਨਹੀਬਾ
ਯ॥ ਜਾਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀ
ਜਾਈ० ਪੰ॥ ਜਗਹ ਯ॥ ਕੁਹਬੀਜਾ
ਈਸਟਿਆ॥ ਮਿਲਾਨਹੀਜਾਤਾ ਯ॥
ਇਨਬਿਧਮਿਲਣਨਜਾਈ ॥

ਜਾਇ० ਠਾ॥ ਜਗਹ॥ ਥਾਨ ਯ॥ ਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ਪੁਨਾਦਰਗਹਮਿ

ਲੇਤਿਜੇਹੀਜਾਇ ਪੁਨਾਤਿਸਥਿਨਾ
ਨਹੀਜਾਇਜੀਉ) ਉਪਜੇਯ.ਏਹ
ਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤਭੁਉਖਸਮਨ
ਜਾਇ ਜਾਕਰਯ.ਜਾਇਜਗਾਇਨ
ਬੈਠੇਸੁਤੇ-ਸੋਏਲੋਗੋਕੋਜਾਕਰਜਗਾ
ਇਕੇਬੈਠੇਕਰਦੇਵੇ, ਜਾਤਾਹੈਯ.ਸਚ
ਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆਜਾਇ-ਸਤਗੁਰੋ
ਕੇਮੁਖਸੇਪਾਇਆਜਾਤਾਹੈ॥

ਜਾਪਈ० ਗੁ. ਜਾਤਾ ਯ.ਏਵਭਿਆ
ਖਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੇਅਏਰਾਸ-
ਯਹਭੀਕਯਾਨਹੀਜਾਤਾ॥

ਜਾਣਈ० ਪੰ. ਜਾਨਨੇਵਾਲਾਯ.ਤੂ
ਜਾਣਈਸਭਸੇ॥

ਜਾਗਾਏ० ਦੇ. ਨਿੰਦਾਸੇਉਠਾਵੇ ਯ.
ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥

ਜਾਸੀ० ਪੰ. ਜਾਵੇਗਾ ਯ.ਜਲਜਾਸੀ
ਫੋਲਾਪੁਨਾਬਾਹੁਕੁਜਾਸੀਨਾਗਾ॥

ਜਾਸ० ਦੇ. ਜਿਸਕੋ ਯ.ਜਾਸਜਪ
ਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ) ਗੁ. ਜਸ ਯ.
ਜਿਸਗਿਹਮੰਦਰਹਰਿਹੋਤਜਾਸ)
ਜਾਵਾਂ ਯ. ਹਉਬਲਬਲਸਦਬਲ

ਜਾਸ॥

ਜਾਠਸ० ਦੇ. ਬਿਤੀਤਕਰਤਾਹੈਯ.ਬੈ
ਗੀਸੀਗਰੀਗਰਸਰਚਿਆਤਿਸਸਿਉ
ਜੀਅਰਾਜਾਸਰੇ॥

ਜਾਪਸ० ਸੀ. ਜਾਨਪੜ੍ਹੇ, ਜਾਣੀਏ॥

ਜਾਗਸਿ० ਦੇ. ਜਾਗਤਾਹੈ॥

ਜਾਹੀ० ਦੇ. ਜਾਤੇਯ.ਮਰਕਿਨਜਾਹੀ॥

ਜਾਹ० ਦੇ. ਜਿਸਕੋ ਯ.ਪਾਹਿਏਤੇਜਾ
ਹਿਵੀਸਰਨਾਨਕਾਇਕਨਾਮ॥

ਜਾਲਹੁ० ਪੰ. ਦਗਧਕਰੋ

ਜਾਪਹੁ० ਪੰ. ਪ੍ਰਤੀਤਹੋਵੇ ਯ.ਜਾਪ
ਹਆਪਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੇਇ॥

ਜਾਕਹੁ० ਪੰ. ਜਿਸਕੋ ਯ.ਜਾਕਹੁ
ਨਦਰਕਰੀ॥

ਜਾਵਹਿ० ਪੰ. ਜਾਤੇਹੈ ਯ. ਜਾਵਹਿ
ਸਗਲਵਿਯੋਗ-ਸਭੀਦੁਖਦੁਰਹੋ

ਜਾਪਹੁ० ਗੁ. ਜਪੇ ਯ.ਹ ਜਾਵੇਹੈ
ਰਿਜਪਜਾਪਹੁਜਗਦੀਸ

ਜਾਤਰਹੇ० ਵਾ. ਜਾਤੇਰਹੇਹੈ ਯ. ਜਾ
ਤਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾਰ. ਕਬੀਰਕ
ਹੇਜਾਤੇਰਹੇਹੈ। ਹਮਾਰੇਮਨਸੇਜਗਤ

ਕੀਪਤਿਸਾਕੇਆਚਰਣ॥

ਜਾਗਲੇਹੁ० ਦੇ० ਮੋਹਨਿਦ੍ਵਾਸੇਜਾ

ਗ ਯ॥ ਜਾਗਲੇਹੁਤੁਮਜਾਗਨਹਾਰੇ॥

ਜਾਤਬਹੀ० ਗੁ॥ ਬਹਜਾਤੀਹੈ॥

ਜਾਕਾ० ਦੇ० ਜਿਸਕਾ ਯ॥ ਜਾਕਾਕੀ

ਆਸਭਕੁਛਹੋਇ॥ ਜਿਸਕੀ ਜੈਸੇ

ਜਾਕੀਦਾਤਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥

ਜਾਚਕਾ० ਦੇ० ਮੰਗਤੇ ਯ॥ ਜਾਚਕਜ

ਨਜਾਚੇਪ੍ਰਭਦਾਨ ਯਾਚਕ ਸੀ॥

ਜਾਲਕਾ० ਗੁ॥ ਜਾਲਕੇ ਯ॥ ਕਲਮ

ਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ॥

ਜਾਇਕੇ० ਗੁ॥ ਉਪਜਕੇ ਯ॥ ਜੀਵਣ

ਮਰਣਾਜਾਇਕੇ

ਜਾਮਕਾ० ਗੁ॥ ਜਾਮਕਾ ਯ॥ ਤਿਨਕੋਭ

ਜਾਤਾਮਸੀਖ० ਵਾ॥ ਉਹੈਜਾਮਕਾ॥

ਜਨਮਿਆਅਨੇਕਵਾਰ ਯ॥ ਜਾਤਾ

ਸੀਖਅੰਤੁਨਹੀਮੇਰੇ

ਜਾਗ० ਪੰ॥ ਨਿਦ੍ਵਾਸੇਉਠੋ ਯ॥ ਜਾਗ

ਤਜਾਗਰਹਾਤੁਪਭਾਵਾ॥ ਜਾਵੇਗਾ

ਯ॥ ਹਉਮੈਰੋਗਭ੍ਰਮਕਟੀਅੰਨਾਆਵੇ

ਨਾਜਾਗ ਠਾ॥ ਕਾਗ

ਜਾਗੇ० ਦੇ० ਨੀਦਸੇਉਠੋ ਯ॥ ਜਾਗੇ०

ਜਾਗਾ० ਗੁ॥ ਜਾਗਾਹੈ ਗੋਸੁਤਿਹੈ

ਅਗਮਾਨਨਿਦ੍ਵਾਸੇ ਯ॥ ਜਿਸਗੁਰਮਿ

ਲਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸੋਅਨੁਦਿਨਜਾ

ਜਾਹਗਾ० ਪੰ॥ ਜਾਵੇਗਾ ਯ॥ ਜੀ॥ ਗਾ

ਅਰੇਜਾਹਗਾਮੇਜਾਨ॥

ਜਾਚੈ० ਦੇ० ਦਖਣੀਜਾਕੇ ਯ॥ ਜਾਚੈ

ਘਰਕੁਲਾਲਬ੍ਰਮਾ ਪੁਨਾਸਗਲਭ

ਗਤਜਾਚੈਨੀਸਾਣ - ਜਿਸਕੇਸਭੀਭ

ਗਤਪ੍ਰਗਟਹੈ॥ ਮਾਗੇ ਯ॥ ਨਾਨਕਜਾਚੈ

ਜਾਚੈ० ਦੇ० ਮਾਗਤਾਹੈ ਯ॥ ਏਕਨਾਮ

ਜਸਜਾਚੈਦੇਵੇਪਤਿਸਾਖ॥

ਜਾਚੀ० ਦੇ० ਮਾਂਗੀ

ਜਾ० ਦੇ० ਜਬ ਯ॥ ਜਾਨਸਿਆਕਿਆ

ਚਾਕਰੀ - ਜਬਯਹਜੀਵਨਹੀਜਨ

ਮਿਆਥਾ ਪੁਨਾ ਜਾਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪ

ਵੇ - ਜਬਪਤਿਹਿਸਾਬਮੋਨਾਪਰੂਸ

ਕੇਤਬਸਭੀਸਾਧਨਬਿਰਥੇਹੈ॥ ਜਾਵੇ०॥

ਜਾਈ० ਪੰ॥ ਜਨੇਤੀਯੋਸਹਿਤਾ

ਪਹੀਦੁਲੇਬਨਬਿਯਾਹਨਾਆਯਾਹੈ

॥ ਯ॥ ਆਪੇਜਾਈਆਪੇਮਾਈਪੁਨਾ

ਯਾਵੀਨਾਉਨਰਹਰਨਿਹਕੇਵਲਰਵ
ਰਹਿਆਤਿਹਲੇਈ ॥

ਜਾਟ० ਦੇ ਜਟਜਾਤਿ ਜਾਟੇਯ ਸੀ.
ਬੈਗਲੇਦੇਸਮੇਇਕਮਹਾਂਭਾਗਵਤ
ਨਾਮਸੇਪ੍ਰਸਿਧਪੁਸਤਕਹੈ ਤਿਸਮੇ
ਮਹਾਦੇਵਕੀਜਟਾਂਸੇਜਟਬੀਸਕੀ
ਉਤਪਤੀਲਿਖੀਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤਕੇ
ਕਰਣਪਰਬਮੇ। ਸਲਯਰਾਜਾਜਾ
ਬਜਹਾਕਰਣਕਾਸੀਬਾਦਲਿਖਾਹੈ
ਤਹਾਭੀਇਸਜਾਤੀਕਾਬਰਣਨਹੈ।
ਨਾਮਜਰਤਿਕਔਬਾਹੀਕਲਿਖੇਹੈ
॥ ਕ੍ਰਿਖੀਕਰਮਸੇਅਵਸਥਾਬਿਤਾਫ
ਨੇਵਾਲੀ। ਜਾਤਿਕਾਨਾਮਜਰਤਕ
ਹੈ। ॥ ਕ੍ਰਿਖੀਕਾਕਾਮਕਰਨੇਵਾਲੇਕਾ
ਬੈਲੋਸਾਖਮੇਲਰਹਨੇਜੇ। ਬੁਧੀਮੇ
ਟੀਹੋਤੀਹੈ। ॥ ਇਸਭਾਵਸੇਸੀਸਕ੍ਰਿ
ਤਪੋਥੀਯੋਮੇਵਾਹੀਕੋਕੋਗਊ। ਅ
ਰਥਾਤਬੈਲਤੁਲਯਭੀਲਿਖਤੇਹੈ
॥ ਨਿਖਲਜਾਤੀਓਕੇਮੂਰਖੇਵਾਸ
ਤੇਪੋਥੀਯੋਮੇਯਹੀਦਰਜਾਲਿਖਾ
ਹੈ। ਕਹੀਰੀਤਸੇਜਾਟਪਦਕਾਮੂਲ

ਜਾਟੇਯ ਵਾ ਜਰਤਿਕਹੈ ॥

ਜਾਗੋਟੀ० ਗੁ० ਉਨਕਾਲੀਬਾਰਸਾਜੇ
ਅਲੇਖੀਏਗੁਸਾਈ ਤਥਾ ਨਾਬਬੰਧ
ਤੇਹੈ ਯ० ਕਾਇਆਕਰ੍ਹਾਸਨਮਨਜ ०

ਜਾਗੂ० ਦੇ ਪਾਲਾਸੀਤਯ० ਗੋਟੀ
ਆਗੇਘਾਮਪਿਛੇਰੁਤਜਾਗੂ

ਜਾਣੁ० ਦੇ ਜਾਣੇ ਯ० ਜਾਣਮਿਠਾਈ
ਈਖਬੇਈਪੀੜੇਨਾਹੁਟੇ

ਜਾਣਾ० ਗੁ० ਜਾਨਾ, ਜਨ ਯ० ਦੁਹ
ਹੂਤੇਰਹਤਭਗਤਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾ
ਜਾਣੇ० ਦੇ ਜਾਨੇ ਯ० ਭੀਤਰਹੈ [ਣਾ]
ਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੇ ॥

ਜਾਣੀ० ਗੁ० ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ ਯ० ਆਪੇ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾਣੀ, ਜਾਣੀ
ਜਾਲਣੁ० ਪੰ० ਬਿਤੀਤਕ [ਹੂਈਚੀਜ
ਰਤੇਹੈ ਯ० ਜਾਲਣਗੋਰਾਂਨਾਲ ॥

ਜਾਮਣੁ० ਪੰ० ਦਹੀਜਮਾਵਨੇਕੀਜਾ
ਗਦਹੀਵਾਛਾਛ, ਜੀਬੁਬਿਛ ॥

ਜਾਣਸੁਜਾਣੁ० ਗੁ० ਗਾਨੀਓਮੇਸੇ
ਸ਼ਗਾਨੀਹੈ ਯ० ਆਪੇਜਾਣਸੁਜਾਣ
ਜਾਣੇਪ੍ਰਭਜਾਣੇ० ਵਾ० ਜਾਨਨੇਮੇਬ

ਡਾਜਾਨਨਾਕਿਆਹੈ ਪ੍ਰਭੁਕਾਜਾਨਨਾ ॥

ਜਾਤੁ ० ਪੰ. ਜਾਣਿਆਯ. ਜਿਨਜਾਤਸੇ
ਤਿਸਹੀਜੇਹਾ, ਜਾਂਦਾ ॥

ਜਾਤੁ ० ਸੀ. ਉਪਜੇ ਯ. ਪਵਣੇਪਾਣੀਜਾ
ਏਜਾਤੁ - ਦੋਹੋਕੋਪਵਨਾਦਿਤੋੜੇਜੇਉ
ਪਜੇਜਾਨੇ, ਪ੍ਰਗਟਹੁਈਵਸਤੂ, ਜਨਮ
ਪੈਦਾਹੋਨਾ, ਸਮੂਹ,

ਜਾਤੁ ० ਸੀ. ਕਦਾਚਿਤ. ਕਬੀ, ਜੈਸੇਜਾ
ਤੁਜਰਾਪਾਤਉਤਪਾਤਦੇਖਭੀਤਜਾਤੁ
ਚੀਤਮੋਨਜਾਤੁ

ਜਾਤਿ ० ਸੀ. ਜਨਮ. ਪੈਦਾਹੋਨਾ? ਸੀ
ਗੀਤਗੋਬਿੰਦਲਿਖੇ ਖਰਜ - ਰਿਖ
ਭੁ - ਗੀਧਾਰ - ਮਧਮ - ਪੰਚਮ
- ਧੈਵਤ - ਨਿਖਾਦ - ਯੇਸਾਤੁਸਦਰ
੨ ਭੋਜਨਬਨਾਨੇਕਾਚੁਲਾ੩ ਆਮਲਾ
੪ ਜਾਯਫੁਲਪ ਚਿਬੇਲੀ ੬ ਬਹੁਤੁ
ਫੂਲੋਵਾਲਾਏਕਬਿਛ੭ ਕੀਬੀਲਾਐ
ਖਧਿ ੮ ਪਰਾਪਰਸਾਮਾਨਸੇ। ਅ
ਪਰਸਾਮਾਨਯ॥ ਨਿਤ੍ਰਹੋਵੇਏਕਹੋਵੇ
ਅਨੇਕੋਮੇਰਹੇ। ਤਿਸਕਾਨਮ - ਨਾ
ਯਮਤਮੋਸਾਮਾਨਹੈ। ਸੱਤਾ ਐਮਨੁ

ਖਤ੍ਰਾਦਿਕ ਜਾਤੀਆਕਬੀਨਾਸਨਾਹੋਨੇ
ਸੇਨਿਤ੍ਰਹੈ। ਐਬਾਕਤੀਯੋਵਤਅਨੇ
ਕਰੂਪਨਾਹੋਨੇਤੇਏਕਹੈ। ਅਨੇਕੋਮੇਰਹੇ
ਹੈ। ਜੈਸੇਜਿਨਵਸਤੂਓਮੇਸਤਸਤੁਕ
ਬਨਹੋਵੇਹੈਤਿਨਸਭਮੋਸਤਾਰਹੇ॥
ਜਿਨਮੋਮਨੁਖਮਨੁਖਐਸੇਏਕਕਾਰ
ਗਨਹੋਵੇਹੈ। ਤਿਨਮੋਮਨੁਖਮਤ੍ਰਜਾ
ਤੀਰਹੇਹੈ। ਐਸੇਹੀਦੇਵਤ੍ਰ. ਰਾਖਸਤ੍ਰ
ਦਿਕਜਾਤੀਆਂਹੈ। ਬਾਕਰਣਵਾਲੇ
ਐਸੇਕਹੇਹੈ। ਸਤਾਹੀਘਟਾਦਿਕੋਮੇ
ਘਟਤ੍ਰਾਦਿਜਾਤੀਹੈ। ਵਹੀਨਿਖਲ
ਬਾਕਤੀਯੋਕੇਨਾਸਹੁਏਅਪਨੇਮੋ
ਮਿਲਜਾਵੇਹੈ। ਸੋਸਤਾਬ੍ਰਹਮਰੂਪ
ਹੈ। ਬੇਦਾਂਤੀਕਹੇਹੈ ਏਕਅਦੁਤੀਬ੍ਰ
ਹਮਸੇਭਿੰਨਸਤਾਮਾਨਣੇਮੇਕੋਈਪ੍ਰ
ਮਾਣਨਹੀ। ਯਾਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਤਾਕੋਹੀ
ਨਾਯਵਾਲੇਸਾਮਾਨਸਬੋਲੇ ੮ ਬ੍ਰ
ਹਮਾਦੀਚਾਰਵਰਣ। ਸੋਵਰਣਰੂਪ
ਜਾਤੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ। ਏਕਸੁਧਦੂਸ
ਰੀਸੀਕਰਸੀਕੀਰਣ। ਸੁਧਜਾਤੀਚਾਰ
ਵਰਣਹੈ। ਜਿਨਮੋਬ੍ਰਹਮਣਛਤੀਬੋ

ਸਤੀਨਦਿਜਾਤੀਹੈ। ਸੁਫੁਰੈਥਾਏਕਜਾ
ਤਿਹੈ। ਪਾਚਵਾਕੋਈਵਰਣਨ
ਹੀ। ਜਿਸਕੋਕਾਹੂਆਨਪੁਰਖਕਾਸੰਬੰ
ਧਨਾਹੂਆਹੋਵੇ। ਅਸੀਅਪਨੀਜਾਤਿ
ਕੀਬਿਵਾਹੀਕੰਨਾਸੇ। ਉਪਜੇਬਾਹਮ
ਣਾਦੀਸੁਧਵਰਣਹੈ। ਆਨਵਰਣਕੀ
ਬਿਵਾਹੀਕੰਨਾਸੇ ਅਨੁਲੋਮਪ੍ਰਤਿ
ਲੋਮਸੇਉਪਜੇਬਰਣਸੀਕਰਹੈ। ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਕੀਬਾਹਮਣੀਆਦੀਚਾਰਗੁ
ਰਮਹੈ। ਛਤ੍ਰੀਕੀਛਤ੍ਰਾਣੀਆਦਿਤੀ
ਨਹੈ। ਬੈਸਯਕੀਬਨਿਆਨੀਸੁਫੁਰੈ
ਹੈ। ਸੁਫੁਰੈਥਾਏਕਹੈ। ਯਾਤੋਬਾਹਮਣ
ਕੀਛਤ੍ਰਾਣੀਆਦਿਤੀਨਮੇ ਛਤ੍ਰੀਕੀਬ
ਣਿਆਆਦਿਦੋਮੇ। ਬਣੀਏਕੀਏਕ
ਸੁਫੁਰੈਉਪਜੀਸੀਤਾਨ ਅਨੁਲੋਮਜ
। ਬਰਣਸੀਕਰਹੈ। ਅਨੁਲੋਮਸੀਧੇਕ
ਨਾਮਹੈ। ਯੇਸੀਧੀਰੀਤਸੇਉਪਜੇਬਰ
ਣਸੀਕਰਹੈ। ਸੁਫੁਰੈਥਾਏਕਾਣੀਆ
ਦਿਤੀਨਮੇ। ਬਣੀਏਸੇਛਤ੍ਰਾਣੀਆ
ਦਿਦੋਮੇ। ਛਤ੍ਰੀਸੇਏਕਬਾਹਮਣੀਮੇ
ਉਪਜੀਸੀਤਾਨ। ਪ੍ਰਤਿਲੋਮਜਬਰਣ

ਸੀਕਰਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਲੋਮਉਲਟੇਕਾਨਾਮਹੈ।
ਯੇਉਲਟੀਰੀਤਿਕੇਬਰਣਸੀਕਰਹੈ। ਬ
ਰਣਸੀਕਰੋਕਾਮੂਰਧਾਵਸਿਕਤਾਦਿਨਾ
ਮ। ਔਰਬਹਸਤੀਚਲਾਵਨਾਦਿਕਾਮ
। ਗੁਰੁਤੀਰਬਸੀਰਹਮੋਲਿਖੇਹੈ। ਸੋਤ
ਹਾਸੇਦੇਖਨੇ। ਬਰਣਸੀਕਰਪੁਰਖਇ
ਸਤੀਯੋਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀਸੀਤਾਨ। ਸੀ
ਕੀਰਣਕਹਾਤੀਹੈ। ਬਰਣਸੀਕਰੋਮੇਅ
ਨੁਲੋਮਜਬਰਣਸੀਕਰਅਛੇਹੈ। ਪ੍ਰਤਿ
ਲੋਮਜਉਨਸੇਨਿਖਿਧਹੈ। ਸੀਕੀਰ
ਣਸਭਸੇਨਿਖਿਧਹੈ ੧੦ ਨਾਯਮ
ਤਮੋਅਪਰਸਾਮਾਨਮਵਤ। ਅਸਤ
ਉਤਰਕਾਨਾਮਭੀਜਾਤਿਹੈ। ਬਿਚਾਰ
ਉਸਕਾਰੀਤਮਮੁਨਿਕੇਬਨਾਏਸੁਫੁਰੈ
ਪਾਚਵੇਅਧਾਯਮੋਲਿਖਾਹੈ। ਯੇਅਸ
ਤਉਤਰਰੂਪਜਾਤੀਆਂ ਗਿਨਤੀਮੈਚੈ
ਬੀਸਹੈ ਅੰਚੈਬੀਸਇਨਕੇਸਾਥਨਿ
ਗਹਸਥਾਨਹੈ। ਮੁਰਖਤਾਕੇਠਿਕਾਨੇਕਾ
ਨਾਮਨਿਗਹਸਥਾਨਹੈ। ਸਾਸ਼ੁਰਥਕੇਸ
ਮੇਇਨਹੀਸੇਹਾਰਜੀਤਕੀਰੀਤਬਾਧੀ
ਜਾਤੀਹੈ। ਬਿਚਾਰਉਨਕਾਬਹੁਤਹੈਇ

ਸਲੀਏਲਿਖਾਨਹੀ ੧੧ ਵੇਦਕੀਏਕ
ਜਾਤੀ० ਦੇ ਬਾਹਮਣਾਦਿ ਸਾਖਾ੧੨

ਯ. ਕੁਦਰਤਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀ ਪੁ

ਨਾ ਜਾਤੀਦੇਕਿਆਹਥ, ਯਾਤਾਵਾਲਾ

ਯ. ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ,

ਜਚੀਤੀ० ਗੁ. ਮਾਂਗਤੈਏ ਜਾਣੀ

ਜਾਗਤੁ० ਗੁ. ਸਰਬਦਾਜਾਗਦੇਪੁ

ਮੇਸਦਰਮੇ ਯ. ਜਾਗਤਜਾਗਰਹਾਤੁ

ਜਾਗਾਤੀ० ਦੇ ਮਹਸੂਲੀਆ ਪੁਭਾਵ

ਯ. ਜਮਜਾਗਾਤੀਰੰਡਨਲਗਾਈ॥

ਜਾਗੂਤਾ० ਗੁ. ਜਾਗਨੇਵਾਲੇ ਯ. ਕਾ

ਪਨੀਕਉਤੇਜਗੂਤਾ॥

ਜਾਚੀਤੁ० ਗੁ. ਮਾਂਗਤੈਏ ਯ. ਸਰਬਜਾ

ਚੀਤਜਾਚਕਹ

ਜਗਤੁ० ਸੀ. ਦੇਵਤਿਚਕੀਅਨੁਗਹ

ਸਹਿਤਇੰਦ੍ਰਯੋਸੇਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯੋ

ਕੇਗਾਨਕਾਸਮਯ ॥

ਜਾਵਤੁ० ਦੇ. ਜੇਤਾਕਾਲ ਯ. ਜਾਵਤ

ਬਾਹਮਣਬਿਦਤੇ ॥

ਜਾਰਤੁ० ਦੇ. ਪੁ. ਜਲਤਾ

ਜਾਪਤੁ० ਗੁ. ਜਪਤੇ ਯ. ਜੋਬੋਲਤੈਏ

ਬਨਹਪੰਖੇਰੁਸੋਬਿਨਹਰਿਜਾਪਤਨਹਿ

ਜਾਣੇਜਾਤੁ० ਗੁ. ਜਾਣੀਤੀਏਓ ਹੋਰ

ਜਾਨਥ० ਗੁ. ਜਾਣਤਾਏਯ. ਤਪਤੀ

ਸਤਹੋਤਾਅਸਤਕਰਮਾਨਿਆਜੋਬਿ

ਨਸਤਸੋਨਿਹਚਲਜਾਨਥ ॥

ਜਾਕੇਹਾਥ० ਗੁ. ਜਿਸਕੇਹਸਤਮੇਅ

ਰਥਾਤਹੁਕਮੇਯ. ਸਭਬਿਧਜਾਕੇਹਾ

ਜਾਂਦੇ० ਪੰ. ਜਾਤੇ ਯ. ਜਾਦੇਬਿਲਮ ਖ

ਜਾਨਦ० ਗੁ. ਜਾਨਤਾਏਯ. ਨਹੋਵਈ

ਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਜਾਨਦ॥

ਜਾਵਦ० ਗੁ. ਜੇਤਾਕਾਲ ਯਾਵਤਸੀ.

ਜਾਪਦਾ० ਪੰ. ਜਾਨਪੜਤਾਏਯ. ਹ

ਰਿਜੀਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈ

ਜਾਨੇ० ਗੁ. ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਯ. ਚਰਨੀ

ਆਇਪਵੇਹਰਿਜਾਨੇ, ਜਾਨਤਾ ਯ. ਕੋਇ

ਨਜਾਨੇਕੋਇਨਮਾਨੇ

ਜਾਨੀ० ਫਾ. ਮਿਤ, ਸੀ. ਪਤਿ ਜੈਸੇ

ਜਾਨਕੀਜਾਨੀ, ਦੇ. ਜਾਣਲਈ ਯ.

ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਰਮਕੀਕਹਾਨੀ

ਪੁਨਾਸੀਤਨਅਵਰਨਕਾਹੁਜਾਨੀ

ਜਾਨ० ਫਾ. ਜਿਦ. ਪਾਣ, ਦੇ. ਨੁਕਸਾ

ਨ. ਹਾਨੀ, ਪੰ. ਪਹਚਾਨ ਜੈਸੇ ਉਸਸੇ ਜਾ
 ਜਾਮਨੀ० ਦੇ. ਰਾਤੀ, ਯਾਮਨੀ [ਨਹੇ
 ਸੀ, ਜਮਾਨਤ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਕੀ ਜਾਮ
 ਜਾਨਨ० ਦੇ. ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ ਯ. [ਨੀ
 ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਪੁਨਾ ਜਾਨ
 ਨਹਾਰਨਛਾਨਾਰੇ

ਜਾਸਨ० ਗੁ. ਜਸਨੂ ਯ. ਆਪਹਿਸੁ
 ਨਤਾਪਹੀ ਜਾਸਨ, ਜਾਵੇਗੇ ਯ. ਜਾ
 ਸਨਪਤਿਗਵਾਇ, ਜਿਨਕੀ ਯ. ਜਾ
 ਸਨਬਾਸਨ - ਜਿਨਕੀ ਬਾਸਨ

ਜਪਨੀ० ਗੁ. ਜਾਨਾਜਾਤਾ ਯ. ਨਾਨ
 ਕਾਅੰਤਨ ਜਪਨੀ - ਗੁਰੁਕਹੇਯਹਨ
 ਹੀ ਜਾਨਾਜਾਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਿਸਕੋ
 ਲਿਆਵੇ ਸਚੇਪੇ

ਜਾਚੰਗਨ० ਗੁ. ਮਾਗਨਾ ਯ. ਜਨ
 ਬਛੈ ਜਾਚੰਗਨਾ - ਭੁਕੁਜਨਚਾਹੇਹੈ
 ਆਪਸੇ ਮਾਗਨਾ -

ਜਾਲੀਰੈਨ० ਗੁ. ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਧਨੇਹੇ
 ਤਜੈਸੇ ਜਾਲਰੂਪ ਰਾਤੋਹੋਗਈ ਵੈਸੇਹੀ
 ਦਿਨਹੁਏਹੈ ਯ. ਜਾਲੀਰੈਨ ਜਾਲਦਿ
 ਜਾਤਕਰਨ० ਵ. ਯਾਤਕਰਨੀ [ਨਹੂਆ

ਜਾਪ० ਗੁ. ਜਪ ਯ. ਜਾਪਜਪਨਾ - ਜ
 ਜਾਪੇ० ਪੰ. ਜਾਨਪੜੇ, ਜਾਣਿ [ਪਕਰਨ

ਆਜਾਵੇ ਯ. ਨਾਨਕਗਇਆ ਜਾਪੇਜਾ
 ਜਾਪੀ० ਗੁ. ਜਪੀਏ ਯ. ਜਾਪੀਜਿ [ਇ
 ਪਜਾਪ - ਜਪੀਏ ਜਪਣੇਯੋਗਜਪ
 ਜਾਲਪ० ਦੇ. ਗੁਰੋਕਜਸਕਰ [ਕੇ

ਤਾਭਾਟਕਵਿਕਾਨਾਮਹੈ ਯ. ਸਕਯਥ
 ਸੁਸਿਰਜਾਲਪਭੁਣੇ

ਜਾਇਬਾ० ਗੁ. ਜਾਤਾਹੈ

ਜਾਮ० ਗੁ. ਜਬ ਯ. ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇ
 ਵਲ ਪੁਨਾ ਜਾਮਨਭੀਜੇਸਾਚਨਾਇ,
 ਜਮਰੂਪ ਯ. ਮੀਤਸਜਨਸਭਜਾਮ

ਜਾਮਾ० ਠਾ. ਅੰਦਰਖਾ ਬਸਤੁਮਾਤ੍ਰ
 ਯ. ਜੇਰਤਲਗੇਕਪੜੇਜਾਮਾਹੋਇਪਈ

ਜਾਮੂ० ਵ. ਜਬਮੇਨੂ ਯ. ਜਾਮੂ [ਤ
 ਆਵੇਚਿਤ ਪੁਨਾ ਜਾਮੂਪਸੀਹਠੇਮੇ
 ਪਿਰੀਮਹਿਜੇਨਾਲ -

ਜਾਦਮ० ਗੁ. ਜਾਦਵ ਯ. ਹੀਨਤ੍ਰੀ
 ਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਮਗਇਆ ਯਾਦ

ਜਾਰ० ਸੀ. ਮਿਤ੍ਰ, ਦੇ. ਜਲਾਉ [ਵਸੀ.
 ਜਾਟੋਰੇ० ਦੇ. ਧੀਨਾਜੰਟ ਯ. ਇਹਬਿ

ਧਸਨਕੇਜਾਰੇ

ਜਾਹਰਾ० ਛਾ० ਪ੍ਰਗਟ ਯ० ਨਾਨਕਕ

ਪਾਤਸਾਹਦਿਸੇਜਾਹਰ

ਜਾਗਰੇ० ਦੇ० ਹੇਮਨਤੁਮੋਹਨਿਵਾਸੇ

ਜਾਲ० ਪੰ० ਦਗਧਕਰ ਯ० ਨਾ॥ ਜਾਗ

ਨਕਇਹਤਨਜਾਲ, ਸੀ० ਕਦੰਬਬਿ

ਛ, ਗਵਾਖਰਿਧ੍ਰ० ਸ਼ੁਰੇਖੇਕਾਛਿਦ੍ਰ, ਮਿ

ਗਪੰਖੀਪਕਰਨੇਕਜਾਲ ਯ० ਮਨ

ਮਾਇਆਬੰਧੋਸਰਜਾਲ - ਸੀਸਾਰ

ਸਮੁਦ੍ਰਮੋਮਾਯਾਜਾਲਨੇਜੀਵੋਕਾਮਨ

ਬਾਧਲੀਆਹੈ॥ ਵਾ० ਸੀਸਾਰਸਾਗਰਕੇ

ਮੋਹਰੂਪਜਾਲੇਨੇਜੀਵੋਕਾਮਨਬੰਧ

ਲੀਯਾਹੈ॥ ਨਵੀਨਕਲੀਯੋਕਾਸਮੂਹ,

ਗੁ० ਸਮੂਹ ਦੇ० ਸਿੰਧੀਇਸ਼੍ਰੀਜੈਸੇ

ਜਾਲਬਾਲਰਾਜੀਹੈ, ਸਠਪਨਾ० ਦਿਭੁ,

ਜਾਲੇ० ਪੰ० ਜਲਾਇ ਯ० ਇੰਦ੍ਰਜਾਲ,

ਭਾਹਨਸਾਕੇਜਾਲੇ ॥

ਜਾਲੀ० ਗੁ० ਮਾਯਾਰੂਪਜਾਲਜੇਅਨੇ

ਕਭਾਂਤਕੀਗਠੇਵਾਲਾਹੈ ਯ० ਅਨਿਕਭ

ਤਕੀਏਕੇਜਾਲੀ, ਜਾਲ ਯ० ਜਾਲੀਰੋਨ

ਜਾਲਦਿਨਹੂਆ, ਦਾਹਕਰੀ ॥

ਜਾਲਾ० ਦੇ० ਜਲਕਾਜਾਲ, ਦਗਧ

ਕੀਆ ਯ० ਬਹੁਮੇਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆ

ਸਭਕਿਲਵਿਖਹਰਿਜਸਜਾਲਾ - ਹਮ

ਪਹਲੇਬਹੁਤਮੇਲਵਲੇਖੇ ਅਬਹਰਿ

ਜਸਕਹਤੇਨਿਰਮਲਹੋਗਏਹੈ॥ ਜਬ

ਸਮਰਪਾਪਹਮਾਰੇ ਹਰਿਜਸਨੇਦਾਹ

ਜਾਣਲਾ० ਦੇ० ਦ० ਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਕੀਏ

ਯ० ਤੂਆਪੇਸਭਕਿਛਜਾਣਲਾ

ਜਾਤਿਨਜਾਲਾ० ਵਾ० ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀ

ਦੇਹਮੇਕਾਹੂਜਾਤੀਕਾਜਾਲਨਹੀ ਉਰੁ

ਚ ਜਾਣੇਜੋਤਿ ਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀਆਗੇ

ਜਾਤਨਹੇ - ਆਗੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਦੇ

ਹਮੋਕੋਈਜਾਤਿਨਹੀਹੈ

ਜਾਵਾ० ਦੇ० ਜਾਵੇ ਯ० ਹਉਦਾਧੀਕੈ

ਜਾਵੀ० ਗੁ० ਜਾਵੇਗੀ, ਗ॥ ਦਰਜਾਵ

ਜਾਚੇਵੇ० ਗੁ० ਮਾਗਤਾਹੈ॥ ਵੀ

ਯ० ਜਾਚਕਸਦਾਜਾਚੇਵੇ - ਮੇਜਾ

ਚਕਸਦਾਮਾਗਤਾਹੂ ॥

ਜਾਹਰਨਵੀ० ਗੁ० ਜਪ੍ਰਕੀਪਤੀ

ਭਾਗੀਰਥੀਰੀਗਾ ਯ० ਜਾਹਰਨਵੀ

ਤਪੇਭਾਗੀਰਥਆਈ - ਜਪ੍ਰਕਾ

ਕੀਪੁੜੀਗੀਗਾਜੀ॥ ਪਿਤਰਤਾਰਨੇਹੇਤੁ
ਤਪਸੀਭਾਗੀਰਥਨੇਲਿਆਈ॥ ਕਥਾ
ਇਸਕੀਗਾਮਾਯਣਕੇ॥ ਆਦਿਕਾਂਡਕੇ
ਤੇਤਾਲੀਸਵੇਅਧਿਆਯਮੋਮੇਸੇਹੈ॥
ਭਰਤਰਾਜਾਕਾਪੁਤ੍ਰਅਜਮੀਦੁ॥ ਤਿਸ
ਕਾਪੁਤ੍ਰਜਪੂਰਾਜਾ ਜੰਗਕਰਤਾਥਾ॥
ਜਬਭਗੀਰਥਗੀਗਾਕੋਲੇਕਰਆਯਾ
। ਗੀਗਾਨੇ ਤਿਸਕੀਯਗਾਸਾਮਰੀਰੁਕਾ
ਲਈ॥ ਤਬਕੋਪਕਰਜਪੂਰਾਜਾਸਾਰੀ
ਗੀਗਾਕੋਪਾਠਕਰਗਾਯਾ॥ ਦੇਖਕਰਸ
ਮਕਦੇਵਨਨੇਅਰਭਗੀਰਥਨੇ॥ ਜਪੂ
ਕੀਉਸਤਤੀਕਰੀ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇਜਪੂ
ਨੇਅਪਨੇਕੰਨਕੇਰਸਤੇਗੀਗਾਕੋਨਿਕਾਜਾ॥ ਤ
ਬਸੇਗੀਗਾਕੋਜਪੂਕੇਸਰੀਰਸੇਜਨਮੀ
ਸਮਝਕੇ॥ ਜਪੂਕੀਪੁੜੀਜਾਪੂਵੀਕਹ
ਤੇਹੈ॥ ਉਸਮੇਏਕਰਾਰਾਲਗਾਕੇ ਜਾ
ਹਰਨਵੀਪਾਠਹੂਯਾ॥ ਜਿਸਕਾਮੂਲਸੇ
ਸਕ੍ਰਿਤ ਜਾਪੂਵੀਹੈ

ਜਾਨਸਤਾਨਵੇ० ਵਾ० ਹਿੰਦਮੋਬਿ
ਕ੍ਰਮਾਜੀਤੀ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈਅਠਤਰਸੰਬਤ
ਮੋਮੁਗਲਆਵੇਗੇ॥ ਅੰਉਸਸਮੇਕੇ

ਆਏਨਾਰਦਕੇਆਨੇਪੀਛੇ॥ ਸਤਾਰਸੈ
ਸਤਾਨਵੇਮੋਤੇਜਹੀਨਹੈ॥ ਅਠਾਨਵੇਮੋਜ
ਤੇਰਹੇਗੇ॥ ਯਹਗੁਰੁਜੀਕਾਭਵਿਖਅਤ
ਦਸਾਕਾਬੋਧਕਬਚਨਹੈ॥ ਯਾਤੇਗੁਰੁਸ
ਰਬਗਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੇਅਵਤਾਰਹੈ॥

ਜਾਨ੍ਹਾ० ਦੇ० ਸੀਤ

ਜਾਚਰ੍ਹੀ० ਗੁ० ਜਾਚਨਾ ਯ० ਜਾਚਰ੍ਹੀ
ਜਾਨੀਅਨ੍ਹਾ० ਪੰ० ਮਿਤ੍ਰ, ਜਾ[ਸਾਸਰ
ਨਨੇਵਾਲਾ ਯ० ਜਾਨੀਅਨ੍ਹਾਹਰਿਜਾਨੀ
ਅਨ੍ਹਾ ਨੈਨਾਅਏਇਅਨ੍ਹਾਹਰਿਜਾਨੀ
ਅਨ੍ਹਾ - ਹਮਾਰਾਮਿਤ੍ਰਸਭਬਾਤਾਜਾਨ
ਨੇਵਾਲਾਹਮਾਰੇਸਮੀਪਖੜ੍ਹਾਹੈਹਰਿਸ
ਭਕਾਮਿਤ੍ਰ ॥

ਜਿ०

ਜਿਉ० ਦੇ० ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਯ० ਜਿਉਗੁ
ਵੇਤਿਉਗਾਖਹਿਰਾਖ - ਹੇਰਖਨੇਵਾਲੇ
ਜੈਸੇਤੇਰੇਕੋਰੁਗੇ॥ ਤੈਸੇਉਸਮੇਅਪਨੀ
ਬ੍ਰਿਤੀਕੋਪ੍ਰਪੰਕਰਥੇ

ਜਿਤਉ० ਦੇ० ਜਿਤਿਆ

ਜਿਣਤਿਆ० ਗੁ० ਜੀਤਤੇਹੈਯ० ਗੁ०

ਰਸਿਖਲੋਮਨਜਿਣਤਿਆ ॥
 ਜਿਪਈ० ਗੁ० ਜੀਤੋਗਾ ਯ० ਮਨਹਠ
 ਤਰਫਨਜਿਪਈਜਿਬਹੁਤਾਘਾਲੇ
 ਜਿਣਜਾਇ० ਪੰ० ਜੀਤਜਾਵੇਗਾ ਯ०
 ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਜਾਇ - ਜੋਪੁਰ
 ਖਨਾਮਕੋਚਿਤਨਕਰੇਗਾਸੋਈਜੀਤਜਾ
 ਜਿਦਰੀਏ० ਪੰ० ਹੇਮੇਰੇਜੀਵ [ਵੇਗਾ
 ਹੇਮੇਰੇਆਤਮਾ ਯ० ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿ
 ਆਈਅਮੇਰੀਜਿਦਰੀਏ
 ਜਿਸੇ० ਪੰ० ਜਿਸਕੇ ਯ० ਦੂਖਤਿਸੈਪ
 ਹਿਆਖੀਅੇਸੁਖਜਿਸੇਹੀਪਾਸ
 ਜਿਨਸ० ਫਾ० ਵਸਤੁਮਾੜ, ਯ० ਜਿਨ
 ਸਥਾਪਜੀਆਕਉਰੇਖੇ - ਜੀਵੇਪਾਸ
 ਸਭਵਸਤੁਦੇਕਰਜੀਵੇਕੀਰਛਾਕਰੇਹੋ
 ਜਿਨਸੇਸੇ ਯ० ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰ
 ਕਰਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਉਪਾਈ
 ਜਿਹ० ਦੇ० ਜਿਸਕੀਦਯਾਸੇ ਯ० ਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਛਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹ
 ਜਿਨਹ० ਦੇ० ਜਿਸਨੇ ਯ० ਜਿਨਹਨਿਵਾ
 ਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇ - ਜਿਸਨੇਸਾਜੇਹੋਉ
 ਸੀਠੇਖਾਲੇਹੋ -

ਜਿਦਿਹ० ਪੰ० ਜਿਸਦਿਨ ਯ० ਜਿਦਿਹ
 ਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲਕਪੇਚੁਖ
 ਜਿਨੇਹ० ਗੁ० ਜੈਸਾ ਯ० ਕੋਰਕੁਮੋਠ
 ਜਿਵੇਹ० ਗੁ० ਜੈਸਾ [ਜਿਨੇਹ
 ਜਿਸਹ० ਗੁ० ਜਿਸਕੇ ਯ० ਤਿਸਹਿਥੁ
 ਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ -
 ਗੁਰਕਹੇਜਿਸਕੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਗਮਾਨਦੇ
 ਤਾਹੋ। ਤਿਸਪੇਜਾਨੇਅਛੀਤਰਾਪ੍ਰਸੰਨ
 ਜਿਸਕਾ० ਦੇ० ਜਿਸਪ੍ਰਮੇ [ਹੋਤਾਹੋ
 ਸ਼ਰਕਾ ਯ० ਜਿਸਕਾਰਿਹਤਿਨਦੀ
 ਆਤਾਲਾ - ਜਿਸਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕਾਰਚ
 ਦੇਹਹੋ। ਉਸੀਨੇਬੁਧੀਰੂਪਮੇਖਕੇਦ
 ਰਵਾਜੇਮੇਅਗਮਾਨਰੂਪੀਤਾਲਾਦੇਰ
 ਜਿਣਕਾ० ਗੁ० ਜੀਤਤਾਹੋਯ० ਖਾਹੋ
 ਸੋਗੁਰਮੁਖਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ
 ਜਿੰਦਗੀ० ਫਾ० ਜੀਵਨ ਜੈਸੇ ਜਿੰਦ
 ਗੀਬਖਸੇਵਜੁਦੇਇਨਸਜਾਂ
 ਜਿ० ਦੇ० ਜੈ० ਯ० ਨਾਨਕਤਿਸਸਰਨ
 ਗਤੀਜਿਸਗਲਪਟਾਆਧਾਰ ਪੁ
 ਨਾ ਜਿਕਿਓਨ - ਜੋਕੀਆਹੋ ਪੁਨਾ
 ਸੋਵੈਦਜਿਜਾਣੇਰੋਗੀਜੀਉ, ਜੇਹੀਯ०

ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵ ਪੁਨਾ ਦਾਨਜਿਸ
 ਤੇਦਾਨ - ਦਾਨਾਪਕਾਹੋਵੇਹੈ ਜਿ.ਜੇਸ਼
 ਮੁਸਤਤੇਰੂਮਾਪਗਾਧੀਕੋਦੇਵੇ, ਜਿਨ
 ਕਾ ਯ. ਜਿਭੰਨਪ੍ਰਾਏ - ਜਿਨਕਾਮੰਦ
 ਬਮਵਹਾਰਗੁਰੇਨੇ ਭੰਨ ਦੂਰਕਰਕੇ
 ਉਤਮਬਮਵਹਾਰਬਨਾਇਦੀਆਹੈ,
 ਜਿਣੈ. ਦੇ. ਜੀਤੇਹੈ ਯ. ਜੇਬ ਸੀ. ਜਯ,
 ਨਪਟੇਜਗੁਆਜਿਣੈ

ਜਿਣ. ਗੁ. ਜੀਤ ਯ. ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈ
 ਜਿਤੁ. ਦੇ. ਜਿਸਕਾਮੇ ਯ. ਜਿਣਜਾਇ
 ਜਿਤਹਉਲਾਈ - ਉਪਦੇਸਦਾਤਿਓ
 ਨੇਜਿਸਓਰਲਗਾਈਤਹਾਮੇਲਗੀ,
 ਜੀਤ. ਫਤਹ, ਜਿਸਨੂ, ਜਿਸ ਯ. ਜਿ
 ਤਦਿਹਾਰੇਪਨਵਰੀ, ਜਿਸਕਰ ਯ.
 ਜਿਤਭੇਟੇਸਾਧੁਕੇਚਰਣ ਪੁਨਾ ਬਧਾ
 ਜਿਤੀ. ਦੇ. ਜੀਤੀ - ਫਤਹ ਛੁਟੇਜਿਤ
 ਜਿਤੁਤੇ. ਗੁ. ਜੀਤਲੀਏ ਕਰੀ
 ਹੈ ਯ. ਜਿਤਤੇਬਿਸਦਸੀਸਾਰਹਨਾਨ
 ਕਵਸਮਕੋਰੇਤਿਪੰਚਤਸਕਰਹ - ਜੀ
 ਤਲੀਆਹੈਸੀਤੋਨੇਸਰਬਸੀਸਾਰਕੇ
 ਅਰਵਸਕਰਲੀਏਹੈਪਾਂਚਚੇਰਪੁ

ਨਾਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥੀਨਵਖੰਡਣਹ ॥
 ਜਿਥੇ. ਪੰ. ਜਹਾ ਯ. ਜਿਥੇਕੋਇਕਥੀ
 ਨ - ਜਹਾਕੋਈਈਸਰਕੇਨਾਮਕੋਕਥਨ
 ਜਿਥੇ. ਪੰ. ਜਹਾਸੇ ਕਰਹੈ
 ਜਿੰਦੂ. ਗੁ. ਜਿੰਦ. ਪੇਜੀਵ ਯ. ਮੀਠੇ
 ਹਰਿਗਣਗਾਉਜਿੰਦੂਤੁਮੀਠੇਹਰਿਗੁ
 ਜਿੰਦ. ਦੇ. ਪ੍ਰਾਣ ਯ. ਜਿੰਦ ਣਗਾਉ
 ਵਹੁਟੀਮਠਣਵਰ, ਜੀਵ,
 ਜਿੰਦੇ. ਫਾ. ਗਾਤਵਾਲਾ
 ਜਿੰਦੂ. ਪੰ. ਜਿਸਸੇ ਯ. ਜਿੰਦੂਕੁਛਗੁ
 ਜਿਨਾ. ਪੰ. ਜਿਨਕੇ ਸ਼ਾਨਹੋਇਆ
 ਯ. ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕੋਸਿਫਤ
 ਜਿਨਾਦੈਵਾਤ - ਦੈਵਤੇ. ਪ੍ਰਮੇਸਵਰਸੇ
 ਜਿਨਕੋਸਿਫਤਕਰਨੀਮਿਲੀਹੈ ਪੰ.
 ਜਿਨਕੇ ਯ. ਜਿਨਾਪਿਛੇਹਉਗਈ -
 ਜਿਨਪਾਜਾਬਕੋਪੀਛੇਮੇਫਿਰਤਾਬ
 ਵਹੁਅਬਮੇਰੇਪੀਛੇਫਿਰਤੇਹੈ,
 ਜਿਨ. ਦੇ. ਜਿਸਨੇ ਯ. ਜਿਨਸਿਰਜੀ
 ਤਿਨਹੀਛੁਨਗੋਈ ਪੁਨਾ ਜਿਨਜਿ
 ਨਨਾਮਦਿਆਇਆ, ਮਤੁ ਜੈਸੇਮੀ
 ਦੇਧਾਨਜਿਨਜਾਓ, ਜਿਨਕੀ ਯ. ਦਿ

ਲਹਮੁਹਬਤਜਿਨਸੇਈਸਚਿਆ ਸੀ.
ਬੁਧਅਵਤਾਰ ਜਿਸਕੇਮਤਵਾਲੇਲੋਰੋ
ਕਾਨਾਮਬੋਧੇ, ਅਰਹਿਤਨਾਮਬੋਧ
ਜਿਸਕੇਮਤਕੇਲੋਰੋਕਾਨਾਮਜੇਨੀਧੇ,
ਬਿਸੁ, ਅਤੀਬਿਧ, ਜਿਤ੍ਰ. ਜੈਕਰ
ਜਿਸੁ. ਬਿਸੁ, ਇੰਦ੍ਰ, ਅਰ ਨੇਵਾਲ
ਜਨ, ਜੀਤਨੇਵਾਲਾ ॥

ਜਿੰਨ. ਅ. ਭੂਤ. ਯਖ, ਜਿੰਨੋਕਾਯ.
ਜੋਭੁਜਿਨਾਦਾਸਕਦਾਰ

ਜਿਨੀ. ਪੰ. ਜਿਨਹੁਨੇ ਯ. ਜਿਨੀਚਲ
ਣਜਾਇਆਸੇਕਿਉਕਰੇਬਿਥਾਰਪੁ
ਨਾ ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਨਾਮਨਸੇਵਿਆ

ਜਿਤਨੇ. ਪੰ. ਜੇਤੇ

ਜਿਤਾਨਾ. ਗੁ. ਜੀਤਾ ਯ. ਜਗਤਿ
ਨਹਿਜਿਤਾਨਾ ॥

ਜਿਹਬਾ. ਦੇ. ਹੇਸਾਦੇਕੇਸਾਧਨਰ
ਸਨਾਕੇਗੋਲਕ ਯ. ਰੇਜਿਹਬਾਕਰ
ਉਸਤਖੰਡ - ਅਗਨੀਕੀਜਿਹ੍ਵਾਸਤ
ਪੇ ਕਾਲੀ ਕਰਾਲੀ ਮਨੋਜਵਾਆਇ

ਜਿਮ. ਦੇ. ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ

ਜਿਮੀ. ਦੇ. ਧਰਤੀ. ਜਮੀਨ ਯ. ਜਿ

ਮੀਨਾਹੀਮੇਕਿਸੀਕੀਬੋਈ - ਵਸਤੁਨਹੀ
ਮੇਨੇਕਿਸੀਕੀਕਹਣਕਰੀ

ਜਿਸਮ. ਅ. ਸਰੀਰ. ਦੇਹ

ਜਿਚਰ. ਪੰ. ਜੇਤੀਦੇਰ. ਯ. ਤਿਚਰ
ਵਸਹਿਸੁਹੇਲਨੀਜਿਚਰਸਾਥੀਨਾ
ਲ - ਓਤਾਕਾਲਦੇਹਸੀਸਾਰਮੋਕਹੇਪੈ
ਜੇਤਾਕਾਲਜੀਵਦੇਹਮੋਰਹੇਪੈ ਯਾਵ

ਜਿਧਰ. ਪੰ. ਜਿਸਓਰ ਤਚਿਰ ਸੀ.
ਯ. ਜਿਧਰਭਬਰਜਾਇਵਹਣ ਯ

ਜਿਨੂਰ. ਗੁ. ਛੋਟਾਭੂਤਨਾ ਤਸੀ.
ਯ. ਪੁਤਜਿਨੂਰਾਪੀਜਿਨੂਰੀ

ਜਿਕਰ. ਦੇ. ਚਰਚਾ ਯਿਕਰ ਠਾ.

ਜਿੰਦਾਰਿ. ਮਿ. ਜਿੰਦਕਾਅਰਿ

ਸਤ੍ਰ ਜਮ ਪਰਿਤੁ ਪਾਠਜਿੰਦਾਰਿ
ਹੋਵੇਤਬਯਹਅਰਥਬਨੇਹੈ ਜਿੰਦਾ
ਰਿਨਾਹੋਵੇ ਤਬਜਿੰਦਾਲਮੁਲਹੈਜਿ
ਸਕਾਅਰਥਚੰਡਾਲਹੈ ਇਸਅਰ
ਥਮੋਭੀਸਹੀਪਾਠਜਿੰਦਾਰਚਾਹੀਏ,

ਜਿਵ. ਦੇ. ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. ਜਿਵਤੁ
ਚਲਾਇਹਤਿਵਚਲਾਸੁਆਮੀ

ਜਿਤਨੇ. ਦੇ. ਜੇਤੇ ਯ. ਜਿਤਨੇਫਲ

ਮਨਬਾਂਛੀਐਤਿਤਵੇਸਤੁਗੁਰਪਾਸ

॥

ਜੀ.

ਜੀਉ० ਗੁ० ਸਤਕਾਰਕੀਬੋਲੀ ਯ० ਰ
ਵਿਦਾਸਜੀਉ ਪੁਨਾ ਜੇਕੋਜੀਉਕ
ਚੇਓਨਕੋਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਈ ਪੁ
ਨਾ ਜੀਉਜੀਉਸਭਕੀਤ) ਪ੍ਰਾਣ
ਯ० ਤਿਸਾਮਰਾਧਜਿਨਜੀਉਦੀਆ
ਪੁਨਾ ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾ-ਪ੍ਰਾ
ਣਅਰਪਨਕਰਉਅਪਨੇ ਬਚਨਾਂ
ਤਰਮੇਦੇਵੋਪ੍ਰਾਣਅਕੋਰਲਿਖਾਹੈ॥
ਸਕਤੀ ਯ० ਕਰਮਹਿਕਿਨਜੀਉਦੀ
ਨਰੇ - ਕਰਮੋਕੋਬੰਧਨਕੀਸਕਤੀਕਿ
ਸਨੇਦਈਹੈ, ਪ੍ਰਾਣਧਾਰੀ ਯ० ਜੀ
ਉਜੋਮਾਰਹਿਜੇਰਕਰਕਹਤੇਹਹਿ

ਜੀਵਉ० ਪੰ० ਜੀਵਤਾਰ [ਜੁਹਲਾਲ

ਹੋ ਯ० ਜੀਵਉਨਾਮਸੁਨੀ

ਜੀਵਾਵਉ० ਗੁ० ਜੀਵਤਾਰਹੋਯ०
ਦਰਸਨਪੇਖਜੀਵਾਵਉ

ਜੀਅ० ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਯ० ਮੇਤੋਮੋਲਮ
ਹਘੋਲਈਜੀਅਸਟੇ - ਪ੍ਰਾਣੋਕੇਵ

ਟੇ) ਚਿਤਕੀਯ० ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ
- ਚਿਤਕੀਪ੍ਰੀਤੀਕੀਗੀਤੀਨਹੀਜਾਣੀ,
ਨਿਜਰੂਪਕੀਦਾਤਦੇਕਰਯ० ਜੀਅਦ०
ਨਦੇਭੁਕਤੀਲਾਇਨ - ਭੂਲੇਕਰਕੀਕ
ਨਵਤ ਭੂਲੇਰੂਪਵਾਲੇਜੀਵੋਕੋਉਪਦੇ
ਸਦਾਰਾਨਿਜਰੂਪਪ੍ਰਾਪਤਕਰਕੇ ਭ
ਕਤੀਮੋਲਗਾਵਤੇਹੈ ਲਗਾਇਕਰਹ
ਰਿਸਾਥਅਭੇਦਕਰਦੇਵੇਹੈ॥ ਫਿਰ ਨਿਜ
ਰੂਪਜੇਭੂਲਮੁਰਦੇਵਤਭਏਜੀਵੋਕੋ
ਉਪਦੇਸਸੇਨਿਜਰੂਪਜੀਵਨਾਦੇਕਰ
ਹਰਿਸਾਥਮੇਲਦੇਵੇਹੈ ॥

ਜੀਆ० ਦੇ ਜੀਵੋਕੋ ਯ० ਜੀਆਕੁ
ਹਤਨਸੰਗੋਪ੍ਰਾਣੀ ਪੁਨਾ ਸੋਕਿਉਵਿ
ਸਰੇਜਿਜੀਵਨਜੀਆ

ਜੀਤਿਆ० ਦੇ ਜਯਕੀਆ ਜੇਸੇ
ਲੰਕਾਗੜ੍ਹਜੀਤਿਆ

ਜੀਵਿਆ० ਦੇ ਜੀਵਤਾਰਹਯਾ ਜੇ
ਸੇ ਜਿਨਜਿਨਜਪਿਆਜਗਜੋਈ
ਜਨਜੀਵਿਆ

ਜੀਵਦਿਆ० ਦੇ ਜੀਵਨਸਮੇ ਯ०
ਜੀਵਦਿਆਮਰਮਾਰਨਪਛੋਤਾਈਏ

ਜੀਅਕਿਆ० ਪੰ. ਹੇਜੀਵ ਯ. ਜੀ
ਅਕਿਆਪਰਦੇਸੀਆ

ਜੀਵਨਜੀਆ० ਗੁ. ਸਭਕੇਪ੍ਰਾਣਕੇ
ਪ੍ਰਾਣ ਅਰਥਾਤਸਭਕੇਪ੍ਰਾਣਕੀਰਥਾ
ਕਰਤਾ ਯ. ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੇਜੀਵਨ
ਜੀਵਾਈ० ਦੇ. ਜੀਵਤੀਕਰੀ ਜੈ ਜੀਆ
ਸੇ ਸੈਨਾਸਕਲਜੀਵਾਈ

ਜੀਸ० ਗੁ. ਜਾਤੇਹੈ ਯ. ਘੁਮਾਮਜੀ
ਜੀਵਸਾ० ਪੰ. ਜੀਵਾਗਾ ਜੈਸੇਨ ਸ
ਹਿਭੁਲਾਵਾਤੁਪਜਿਚਰਜੀਵਸਾ

ਜੀਵਾਸ० ਗੁ. ਜੀਵਨੇਕੀਆਸਾ ਯ.
ਧ੍ਰਿਗਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗਜੀਵਾਸ ਜੀਵਤਾਸਾ
ਜੀਹ० ਪੰ. ਜੀਭ. ਰਸਨਾ ਯ. ਜੀਹ ਸਿ
ਭਣਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕ ਜਿਹੁ ਸੀ.

ਜੀਅਣਹ० ਗੁ. ਸਰਬਜੀਵੋਕੀ
ਜੀਅਕਹ० ਗੁ. ਆਜੀਵਕਾ ਯ. ਉ
ਚਰਣਿਸਰਬਜੀਅਕਹ - ਮੁਖਸੇਮਾ
ਗਕੇਲੇਨੀਸਰਬਸੇਆਜੀਵਕਾ, ਉ
ਚਰਣਿਉਲੰਘਵਰਤਨਾਸਰਬਜੀਵੋਕੇ
ਜੀਅਕੇ० ਗੁ. ਅਪਨੇਜੀਵਨੇਕੇਲੀਏ
ਯ. ਏਕਜੀਅਕੇਜੀਆਖਾਹੀ

ਜੀਵਕ० ਸੀ. ਸੇਵਕ, ਐਖਧਿਬਿਸੇਖ,
ਬਮਾਜਨੀਆਜਨ) ਦੇ. ਆਜੀਵਕਾ.

ਜੀਰਕ० ਸੀ. ਜੀਰਾ ਗੁਜਾਰ

ਜੀਵਤੇਕੇ० ਗੁ. ਅਗਨਿਕੇ

ਜੀਵਦਾਪੁਰਖ० ਗੁ. ਅਮਰਪਰ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ. ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰ
ਖਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੋਹੇਈ

ਜੀ० ਗੁ. ਸਤਕਾਰਕੀਬੋਲੀ ਯ. ਤੂਤੁ
ਨਰੈਮੇਜੀਨਾਮਾਹੋਜੀ, ਜੀਵ ਜੈਸੇ
ਕਿਉਜੀਮਾਰਤਾਹੈ, ਚਿਤੁ ਜੈਸੇਕਿ
ਆਜੀਮੋਸਮਾਈਹੈ

ਜੀਜੈ० ਗੁ. ਜੀਵੇਹੈ ਯ. ਪੇਖਦਰਸਨ
ਨਾਨਕਜੀਜੈ, ਪੰ. ਭਗਨੀਪਤੀਜੈਸੇ
ਜੀਜੈਕੋਬੁਲਾਵੇ

ਜੀਵੀਜੈ० ਗੁ. ਜੀਵਤੇਹੈ

ਜੀਰਾਣ० ਗੁ. ਉਜਾੜਮੋਅਰਥਾਤ
ਮਸਾਣਭੂਮੀਮੋ ਯ. ਜਾਇਜੁਤੇਜੀਰ

ਜੀਰਣ० ਸੀ. ਪੁਰਾਣਾ ਬੋਧ, ਣਮੋ
ਜੀਰੇਨਾਮਵਾਲਾਮਸਾਲਾ

ਜੀਵਣ० ਦੇ. ਜੀਵਨੇਹੇਤ ਯ. ਜੀਵ
ਣਸਾਜਿਹਮਾਈ - ਜੀਵਨੇਹੇਤਪੇਦ

ਕਰੇਹੈਮਾਯਾਕੇ
 ਜੀਵਤਮਕਣਾ॥ ਗੁ. ਜੀਵਨਮੁ
 ਕੁਹੋਨਾ ਯ. ਜੀਵਤਮਕਣਾਸਭਕੇਕ
 ਹੇਜੀਵਨਮੁਕੁਕਿਉਹੋਇ
 ਜੀਤਿ॥ ਗੁ. ਜੀਤੇ ਭਾਵ ਚਿਤਸੇਯ
 ਕ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਿਟਾਉ - ਕ੍ਰਾਤਕਾ
 ਪ੍ਰਦਾਚਿਤਸੇਛੋਰੁ ਆ. ਮ. ਪ. ਸ
 ਜੀਤੁ॥ ਦੇ. ਜੀਤਕੇ ਯ. ਫਤਿਹ [੧੫੪
 ਭਈਮਨਜੀਤ) ਜਯਕਰ ਯ. ਜਾਤਾ
 ਕਾਰਥਜਨਮਪਦਾਰਥਕਾਰਥਾਦ
 ਰੇਜੀਤ - ਕਚਤੁਲਮਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੇ
 ਪਦਾਰਥਸੇਤਿਸਕੋਸੀਘ੍ਰਜੀਤੋ
 ਜੀਤਾ॥ ਦੇ. ਜੀਤਲੀਆ ਯ. ਆਤ
 ਮਜੀਤਾਗਰਮਤੀ -
 ਜੀਵਤੁ॥ ਗੁ. ਜੀਵਤਾਹੀ ਯ. ਜੀਵ
 ਤਮਰਣਾ, ਜੀਵਤਾਹੈ ਯ. ਸੋਜੀਵਤ
 ਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ - ਵਹੁਜੀਵ
 ਤਾਹੈਜਿਨਜੀਵਤਾਪੁਰਖਜਪਿਆ
 ਜੀਵਨਮੁਕੁ॥ ਦੇ. ਜੀਵਤਾਹੀ [ਹੈ
 ਕਰਤਾਭੋਕ੍ਰਾਪਨਬੰਧਸੇਰਹਿਤਅ
 ਰਥਾਤਤ੍ਵਗਾਨਮਨੋਨਾਸਵਾਸ

ਨਾਖਯਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਦੇਹਸੋਪ੍ਰਾਣਹੋ
 ਤੇਹੀਮੇਕਰਤਾਭੋਕ੍ਰਾਪਨਬੰਧਸੇ
 ਮਾਨਦੁਪ੍ਰੀਤਸੇਰਹੁ ਯ. ਨਾਨਕ
 ਸੋਪੁਰਖਕਹੀਏਜੀਵਨਮੁਕਤ
 ਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇ॥ ਗੁ. ਜੀਵਨਮੁ
 ਕ੍ਰੀਅਵਾਥਾਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾ ਜੀਵਨੇ
 ਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕਾਪ੍ਰਕਾਰ
 ਜੀਰਾਂਦ॥ ਪੰ. ਧਿਆ. ਸਹਨਤਾਈ
 ਯ. ਦਰਵੇਸ਼ਦੁਖੋਹੀਏਦੁਖਾਦੀਜੀ
 ਜੀਵਨਦ॥ ਗੁ. ਜੀਵਤਾਹੈ [ਰਦ
 ਯ. ਸਦਾਸਦਾਜੀਵਾਨਦ
 ਜੀਅਦਾਨਦੇ॥ ਗੁ. ਕੁਲੇਸਦੁਪ
 ਵਾਲੇਮੁਰਦੇਵਤਭਏਜੀਵੇਕੋਉਪਦੇ
 ਸਦ੍ਵਾਰਾਨਿਜਨੁਪਜੀਵਨਾਦੇਕਰ
 ਜੀਨ॥ ਫਾ. ਘੋੜੇਕੀਕਾਠੀ ਯ. ਤਿਨ
 ਕੇਤੁਹੇਜੀਨਖਰਗੀਰਪਵਿਤੁਹੈ
 ਜੀਵਨ॥ ਸੀ. ਆਜੀਵਕਾ. ਗੁਜਾਰਾ
 ਯ. ਗੁਰਮੇਰੀਜੀਵਨ) ਜੀਵਤਾਹੁ
 ਆਹੀ ਯ. ਜੀਵਨਮੁਕਤਸੋਆਖੀ
 ਅੇ ਜੀਵਨੇਕੀ ਯ. ਜੀਵਨਤਲਬ
 ਨਿਵਾਰ) ਜਲ) ਮੰਜਨ, ਨਵਨੀਤ.

ਮਖਣੁ (ਭਾਵਮੇ) ਪਾਣੁ ਧਾਰਨੁ ਪੁਤ੍ਰੁ
 ਵਾਹੁ ਬਿਤੀ ਆਜੀਵਕ ਸੋਦਸਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੀਹੈ ੧ ਵਿਦਯਾ ੨ ਸਿਲਪ ੩ ਨੌਕਰੀ ੪
 ਸੇਵਾ ੫ ਗੋਰਖਾ ੬ ਦੁਕਾਨ ੭ ਕ੍ਰਿਪੀ
 ੮ ਭਿਖਾ ੯ ਕੁਸੀਦ ੧੦ ਬੋਲਨ ਬੋਲ
 ਨਾਦਿ ਬਜਵਹਾਰ ੧੧ ਬਹੁਤੇਜੀਵ ਅ
 ਮਰਹੋਨਾ ਯ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਉਤਰ
 ਕਾਲਮੋਨ ਮਰਨੇ ਸੇ ਅਮਰਹੋਨਾ ਰੂਪ
 ਜੀਤਨ ੦ ਦੇ ਜਯ ਥਾਨ
 ਜੀਵਨਾ ੦ ਦੇ ਜੀਤੋਰਹਨਾ ਯ ਅੰਧੇ
 ਜੀਵਨਾ ਬੀਚਾਰ ਦੇਖ ਕੇਤ ਕਦਿਨਾ
 ਜੀਵਾਲਿਅਨ ੦ ਗੁ ਜੀਵਾਏਹੈ ਯ
 ਆਪੇ ਮਾਰ ਜੀਵਾਲਿਅਨ
 ਜੀਅ ਜੀਅਨ ੦ ਗੁ ਜੀਵੋਕਾ ਜੀਵ
 ਜੀਵਨ ਬਲਨਾ ੦ ਵਾ ਜੀਵਤੇਰਹ
 ਨਾ ਯ ਬਿਨਸਿ ਮਰਨੇ ਜੀਵਨ ਬਲ
 ਜੀਵਨ ਤਲਬ ੦ ਵਾ ਜੀਵਨੇ ਨਾ
 ਜੀਭੁ ੦ ਦੇ ਜਿਹਬਾ ਸੇ ਯ ਜੀ ਕੀਰਹ
 ਭੈਬਾ ਬਹੁ ਬੋਲਣਾ —
 ਜੀਅਰਾ ੦ ਦੇ ਮਨ ਯ ਜੀਅਰਾ ਅ
 ਗਨਿ ਬਰਾਬਰਤਪੇ ਜੀਵ ਪਾਣ

ਜੀਅਰੇ ੦ ਪੰ ਹੋਜੀਵ ਯ ਜੀਅਰੇਜ
 ਹਿਗਮੇਜਾਨਾ
 ਜੀਵਤਮਰੇ ੦ ਗੁ ਬਾਸਨਾ ਸੇ ਰਹਿਤ
 ਹੋਵੇ ਯ ਜੀਵਤਮਰੇ ਮਰੇ ਫੁਨ ਜੀਵੇ
 ਜੀਲ ੦ ਪੰ ਚਮਰੇ ਕੀਤਿ ਦ ਯ ਜੀਲ
 ਬਿਨਾ ਕੇ ਸੇ ਬਜੇਰ ਬਾਬ
 ਜੀਵਾਲੇ ੦ ਪੰ ਜੀਵਤਾ ਕਰੇ ਯ ਜੀ
 ਆਮਾਰ ਜੀਵਾਲੇ ਸੇਈ ਆਰਨ ਕੋਈ
 ਜੀਵੇ ੦ ਦੇ ਜੀਤਾਰਹੇ ਯ ਜੀਵੇ ਦਖੇ
 ਜੀਵ ੦ ਸੀ ਪਾਣੀ ੧ ਬਿਹ ਦੇਵਨਾਰ
 ਸਪਤਿ ੨ ਕਰਣ ੩ ਖੇਤ੍ਰ ੪ ਜੀਵ
 ਕਾ ੫ ਮਨੁਖ ਸੇ ਕੀਟ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਾਣੀ
 ੬ ਕਾਰਯ ਕਾਰਣ ਸਿਧਾਤ ੭ ਜੋਨਮ
 ਤਮੋ ਜੀਵਾ ਬਿਕਾਯ ਨਾਮ ਰੂਪ ਰਾਸ
 ਰਬ ੮ ਜਿਸ ਕੇ ਉਸਮ ਤਮੋ ਬੱਧਮੁ
 ਕਤ ਦੇਭੇਦ ਹੈ ਮੋਹਾ ਦੀ ਰਹਿਤ ਅਰ
 ਹਿਤਾਦਿਕ ਮੁਕਤ ਹੈ ਤਿਨ ਸੇ ਇਤਰ
 ਮੋਹਾਦਿਕੋ ਸੇ ਆਬਿਤ ਜੀਵ ਬੱਧ ਹੈ
 ਬੇਦਾਂਤ ਮਤ ਮੋਊ ਪਾਧਿ ਪ੍ਰਵਿਸਤ੍ਰਮ
 ੯ ਅਰਥਾਤ ਘਟਾਵ ਛਿਨ ਅਕਾਸ
 ਵਤਸਰੀਰ ਤਿਤਯਾਵ ਛਿਨ ਚੇਤਨ

੧੦ ਦਰਪਣਮੇਖਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਵਤੁ
 ਧਿਮੋਖਿਤਚੈਤਨਜਕਾਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ੧੧
 ਅਭਾਸਜਹਿਤਅਹੀਕਾਰਮੇਚੈਤਨ
 ਕਾਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ। ਪ੍ਰਾਣਦਿਸਮੁਦਾਯਕੇ
 ਧਾਰਣੇਵਾਲਾਛੇੜਗ ੧੨ ਲਿੰਗਦੇਹ
 ੧੩ ਬੈਸਨਵਮਤਮੇਬਾਲਕੇਅਗਕਾ
 ਜੋਸੋਮਾਹਿਸਾਤਿਸਕੇਸੋਮੇਹਿਸੇਕੇਸ
 ਮਾਨਜੀਵਹੈ। ਸੋਸਦਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਸੇਜੁ
 ਦਾਹੈ। ਯਵਨਮਤਮੇਰੂਹ -

ਜੀਵਾ० ਸੀ० ਧਨੁਖਕਾਚਿਲਾ ੧ ਜੀਵੀ
 ਤੀਐਖਧੀ ੨ ਬਚਬੂਟੀ ੩ ਭੂਮੀ ੪
 ਜੀਵਨਉਪਾਯ ੫। ਦੇ० ਪ੍ਰਾਣਧਾਰ
 ਣਕਰਤਾਹੁੰ ਯ० ਜੀਵਾਤੇਰੇਨਾਇਮਨ
 ਆਨੰਦਹੈਜੀਉ

ਜੀਵਨਦੇਵਾ० ਗੁ० ਜੀਵੋਕੋਜੀਵਨ
 ਦੇਨੇਵਾਲਾਹਰਿਹੈ -

ਜੀਵਨਪਦਵੀ० ਦੇ० ਅਮਰਹੋਨੇ
 ਕਾਥਾਨਬੈਕੁੰਠਾਦਿ ਵਾਸਤਵਸੇਪ੍ਰਮੇ
 ਸ਼ਵਰਕਾਸ਼ਰੂਪ ਯ० ਜੀਵਨਪਦਵੀਪ

ਜੀਅਰੇ० ਪੰ० ਜੀਵਕੇਯ० ਜੈਸੀ [ਈ
 ਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਤੈਸੀਜੀਅਰੇਪ੍ਰਾ
 ਸ

ਜੀਵਦ੍ਰਾ० ਪੰ० ਜੀਵਤਾਹੀ ਯ० ਪਿਛ
 ਲਗਤਨਜਾਗਿਓਜੀਵਦ੍ਰਾਮਾਇਓਇ

ਜੁ०

ਜੁਲਾਉ० ਪੰ० ਮੁ० ਚਲਨਾਚਾਹਤਾਹੁ
 ਯ० ਮੁਜੁਲਾਉਤਬ - ਮੇਚਲਨਾਚਾਹ

ਜੁੜਿਆ० ਪੰ० ਮਿਲਿਆ [ਤਾਹੁਤਹ

ਜੁਗੀਆ० ਦੇ० ਜੋਗੀ ਜੈਸੇਜੁਗੀ
 ਆਅਘੋਗੀਮੋਹਿਝੋਗੀਮੇਧਰਤਹੈ

ਜੁਥੀਆ० ਵਾ० ਜੋਹੂਆ ਯ० ਦੇਖਫ
 ਰੀਦਾਜੁਥੀਆ -

ਜੁਨੀਐ० ਗੁ० ਜੂਨੇਮੇ ਯ० ਬਹੁਕੁਨ
 ਪਾਈਐਜੁਨੀਐ -

ਜੁਦਰੀਆ० ਦੇ० ਬੇਨਤੀ ਯ० ਪਾਇ
 ਲਗੋਨਿਤਕਰੋਜੁਦਰੀਆ ਜੋਹਦ

ਜੁਲਾਈਆ० ਦੇ० ਮਾਰਗਮੋਚਲ
 ਜੁਗਜੋਗੀਆ० ਵਾ० ਸਮਾਧੀ [ਨਾ

ਮੇਜੁਕੁਨੇਵਾਲਾਜੋਗੀਹੈ ਯ० ਤੂਆ
 ਪੇਹੀਜੁਗਜੋਗੀਆ

ਜੁਲਈ० ਪੰ० ਪੋ० ਚਲੇਗੀ ਯ० ਨਾ
 ਨਕਸਾਬਨਜੁਲਈਮਾਇਆ

ਜੁਲਸਾ० ਪੰ० ਚਲਾਂ

ਜੁਟਸੀ० ਪੰ० ਜੁੜੇ ਯ० ਮਾਗਉਦਾ
ਨਕਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਮੇਰਾਮੁਖਸਾ
ਕਤਜੀਗਨਜੁਟਸੀ

ਜੁਮਾਲਹ० ਛ० ਜੁਦੀਜੁਦੀਬਹੁਤ
ਰਕਮੋਕਾਏਕਜੇੜ ਜੈਸੇ ਕੀਥਸਾਹਿ
ਬਜੀਮੋਰਾਗੋਵਿਖੇਨਾਨਾਸਬਦੇਕੇ
ਜੇੜੋਕੀਏਕਰਕਮਬਨਾਈਹੈ

ਜੁਗਛਤੀਹ० ਗੁ० ਛਤੀਸਜੁਗਯ
ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ। ਬਚਨ
ਤਰਮੇ ਜੁਗਛਤੀਗੁਬਾਰਹਾਇ
ਆ-ਅਠਾਰਾਜੁਗਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਲ
ਮੋਹਾਯਾਅਠਾਰਾਮੋਫਿਰਕੇਆਯਾ
ਇਸਕਥਾਕੇਭਾਵਸੇਬਚਨਹੈ ਵਾ
ਧਾਨਮੋਪਾਪਤਹੋਕਰਜੇਮੁਨੀਯੋਨੇ
ਅੰਧਕਾਰਰੂਪ ਦੇਵਕੀਆਯਾਸਕ
ਤੀਦੇਖੀਤਾਕੇਭਾਵਸੇਬਚਨਹੈਛਤੀ
ਸਪਦਅਨੰਤਕਾਲਕਾਬੋਧਕਹੈ ਯਾ
ਤੇਬਹੁਤਕਾਲਅੰਧੇਰਹੀਰਹਾਪੁਲ
ਯਸਮੇ। ਯਾਹੀਵਾਰਤਾਅਰਬਦਨ
ਰਬਦਪ੍ਰਿਧੁਕਾਰ ਬਚਨਾਂਤਰਮੇਲਿ

ਖੀਰੈ ਪ੍ਰਿਧੁਕਾਰ ਗੁਬਾਰ

ਜੁਗ० ਦੇ० ਵੇਵਸਤੁ, ਦੇਪਨਾਸਿਖਾ,
ਸਤਵਾਪਰਤ੍ਰੇਤਾਕਲਿਚਾਰੋ ਯ० ਮੋ
ਹਿਜੁਗਜੁਗਦਯੈਸੇਵਨੀ, ਚਾਰਹਾ
ਥਮਾਪ, ਬਿਧਿਬੂਟੀ, ਹਲਕਾਜੂਲਾ,
ਜੁਗਾਜੁਗ० ਦੇ० ਸਤਆਦਿ [ਜੁਗਸੀ
ਸਰਬਜੁਗਮੇ ਯ० ਤ੍ਰਿਜੁਗਜੁਗਾਏ
ਕੋਸਦਾਸਦਾਤ੍ਰਿਏਕੋਜੀ

ਜੁਗਹਲਕਾ० ਗੁ० ਜੁਗਾਪ੍ਰਯੰਤ
ਜੁ० ਦੇ० ਜੈ

ਜੁਜ० ਗੁ० ਯਜੁਰਵੇਦ ਯ० ਜੁਜਮ
ਹਜੇਦਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ

ਜੁਦਰਾਜ० ਦੇ० ਰਾਜਾਕਾਬਡਾਪੁਤ੍ਰ
ਜੈਗਦੀਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਵੇ ਬਲੀ

ਜੁਟ० ਪੰ० ਜੁੜਨਾ ਯ० ਨਾਮੇ [ਅਹਦ
ਜੁਮਣ० ਗੁ० ਨਾਸਹੋਨ [ਸਿਗਜੁਟ

ਯ० ਫਲਦੁਲਜੁਮਣਹਾਰ

ਜੁਗਣ० ਦੇ० ਜੋਗਣੀ ਜੈਸੇ ਜੈਜੀਪ
ਹੁਜੁਗਣਜੁਹਜੁਅੰ —

ਜੁਗਣੀ० ਦੇ० ਜੋਗਣੀਦੇਹੈ ਯ० ਭ
ਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੀ —

ਜੁਤੇ॥ ਗੁ॥ ਜੇਏਹੈ ਯ॥ ਫੜਜੇਨੀਜੁਤੇ
 -ਜੇਸੇਹਲਮੇਬੈਲਜੇਤੀਤੇਹੈ॥ ਅਸੇ
 ਈਸਰਨੇਬਲਸੇਜੁਨੇਮੇਜੇਰੇਹੈਜੀ
 ਜੁਤ॥ ਦੇ॥ ਸਿਯਕੁ॥ ਸਹਿਤ ਯੁਕੁ॥ [ਵ
 ਜੁਗਤਿ॥ ਗੁ॥ ਆਤਮਾਮੇਜੁਤੁ॥ [ਸੀ॥
 ਨੇਕੀਰੀਤਿ ਯ॥ ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੇ
 ਅੰਧ, ਬਮਵਹਾਰਕੀਰੀਤਿ ਯ॥ ਜੀ
 ਸਦਾਵਹਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿ॥ ਸਾਧੁ
 ਕਹਾਵਤੇਹੈ ਪਰੇਤੁ ਸਾਧੁਪਨੇਕੀਰੀਤਿ
 ਨਹੀਜਾਨਤੇ ਪੁਨਾ ਜੁਗਤਿਸਾਇ-
 ਵਹੀਪੁਰਬਜੁਗੇਵਾਲੀਰੀਤਿਹੈਕ
 ਲਿਮੇ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ, ਅਨੁਮਾਨ ਅਰ
 ਥਾਪੰਤਿ, ਅਨੁਮਾਨਕੇਅੰਗਹੇਤੁਕੇ
 ਗਾਨਾਦਿ, ਨਾਟਕਕਾਅੰਗਬਿਸੇਖ
) ਜੁਨਾ ਯ॥ ਪੁਰੀਹੋਵੇਜੁਗਤਿ-ਗੁ
 ਰੇਕੇਮੇਲਸੇਪਰਮਾਤਮਾਮੇਪੁਰਨਸ
 ਮਾਧੀਹੋਵੇਹੈ॥ ਜਿਸਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਨਿ
 ਖਲਕਾਮਕਰਤੇਹੀਮੁਕਤਹੋਵੇਹੈ ਯੁ
 ਜੁਗਤੀ॥ ਦੇ॥ ਜੁਗਤਿਪਦਕੇ [ਕ੍ਰਿਸੀ
 ਜੁਗਤੁ॥ ਦੇ॥ ਮਿਲਤੁ॥ [ਸਭੀਅਰਥ
 ਮਿਲਾਧੁਆ, ਉਚਿਤ, ਨਾਯਸੇਪ

ਪਤਭਈਵਸਤੁ, ਅਭਾਸਦੁਰਾਪਾ
 ਪਤਭਈਸਿਧੀਵਾਲਾਜੇਗੀ॥ ਬਿਨਾਅ
 ਭਾਸਕੀਏਪ੍ਰਾਪੁਭਈਸਿਧਾਈਵਾਲੇ
 ਕਾਨਾਮਯੋਜਾਨਜੇਗੀਹੈ॥ ਵੈਸਾਈਸੁ
 ਰਹੈ॥ ਤਾਸੇਬਿਨਾਐਰਸਭੀਯੁਕੁਜੇਗੀ
 ਜੁਗਤਾ॥ ਦੇ॥ ਜੁਨੇਨਾ [ਹੈ, ਯੁਕੁਸੀ
 ਲਾ ਯ॥ ਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗੇਜੁਗਜੇ
 ਗੀਪਰਮਤਤੁਮਹਜੇਗੀ, ਇਸਜੁ
 ਗਤੀਸੇ ਯ॥ ਨਹਿਮਿਲੀਏਇਹਜੁਗ
 ਜੁਗਤੇ॥ ਗੁ॥ ਪ੍ਰਕਾਰਸੇਜੈਸੇ [ਤਾ
 ਨਪਾਈਏਕਾਦੁਜੁਗਤੇ-
 ਜੁਗਤਿਉਕ੍ਰਿ॥ ਵਾ॥ ਅਨੁਮਾਨਅ
 ਰਥਾਪੰਤਿ ਐਵੇਦਾਦਿਕੋਕੇਬਚਨ
 ਜੈਸੇ ਜੁਗਤਿ ਉਕ੍ਰਿਜੇਤੀਕਛੁਐਰ
 ਜੁਥ॥ ਦੇ॥ ਯੁਥ, ਯੁਕੁ॥
 ਜੁਦਾ॥ ਦੇ॥ ਅਲਹਦਾ॥ ਵਖਰਾ
 ਜੁਗਾਦਿ॥ ਦੇ॥ ਸਤਾਅਦਿਜੁਗੇਕੇ
 ਪ੍ਰਥਮਕਾਲ, ਗੁਰਅੰਗਦਜੀਕੋਯ
 ਜੁਗਾਦਿਗੁਰੁਏਨਮਹਾ॥ ਜੁਗਾਕਹੀ
 ਏ ਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁਅਮਰਦ
 ਸ॥ ਤਿਨਦੇਨੇਕੇਆਦਿਹੋਨੇਵਾਲੇ

ਗੁਰਮੰਗਦਜੀਕੇਤਾਈਨਮਸਕਾਰਹੈ
 ਜੁਕੀਦਾ॥ ਪੰ. ਮਿਲਿਆ ਯ. ਜੇਠਜੁਕੀ
 ਦਾਲੇਤੀਅੰ —
 ਜੁਲਦੇ॥ ਪੰ. ਚਲਦੇ ਯ. ਪਾਵਸੁਹਾ
 ਵੇਜਾਂਤਉਧਿਰਜੁਲਦੇ
 ਜੁਧ॥ ਦੇ. ਰਣ, ਯੁਧ ਸੀ.
 ਜੁਗਨ॥ ਦੇ. ਜੁਗਮੇ
 ਜੁਕੀਨ॥ ਦੇ. ਜੁਕੀਤੇਹੈ
 ਜੁਆਨ॥ ਦੇ. ਗਭਰੂ ਯੁਵਾ ਸੀ.
 ਜੁਲਮ॥ ਫਾ. ਅਨਮਾਯ. ਧੰਕਾਯ.
 ਜੇਰਜੁਲਮਫੂਲੇਘਨੇ ਪੁਨਾਇਸ
 ਬੰਦੇਸਿਰਜੁਲਮਹੋਤਹੈ ਜੁਰਮਫਾ.
 ਜੁਗਮ॥ ਦੇ. ਦੇਵਸਤੁ, ਦੇਸੀਖਾ
 ਜੁਰ॥ ਦੇ. ਤਪ. ਬੁਖਾਰ [ਜੁਗਮ ਸੀ.
 ਜੁਹਾਰੀ॥ ਦੇ. ਨਮਸਕਾਰ [ਜੁਰ ਸੀ.
 ਰਕਰਤਾਹੈ ਯ. ਤਿਸਜੁਹਾਰੀਸੁਸਿ
 ਤਿਸਤਿਸਦੀਬਾਣਅਭੁਗ-ਤਿਸੀ
 ਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੋਸੁ
 ਸਿਕਹਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੀਅਥਿਨਾਸੀ
 ਜੁਹਾਰ॥ ਦੇ. ਨਮਸਕਾਰ [ਸਭਾਹੈ
 ਜੁਗਤਾਰ॥ ਗੁ. ਜੁਕੀਨੇਵਾਲਾਯ. ਤੁ

ਹੀਮੁਕੀਦੇਜੋਗਜੁਗਤਾਰ
 ਜੁਧਿਸਟਰ॥ ਦੇ. ਪੰਡਰਾਜਾਕਾਬ
 ਰਾਪਤੁ ਜੋਧਰਮਰਾਜਕੇਅੰਸਸੇਕੁੰਤੀ
 ਕੋਜਨਮਾ ਜੁਧਮੋਥਿਰਰਹਨੇਸੇਨਾ
 ਮਜੁਧਿਸਟਰਹੈ ਯੁਧਿਸਟਰਸੀ.
 ਜੁਲਾਂ॥ ਪੰ. ਪੋ. ਚਲਾ ਯ. ਪੰਧਦਸ .
 ਈਨਾਜੁਲਾਆਖਾਅੰਬਰੀਆਸ-
 ਰਸਤਾਪੁਛਾਂਅਰਤਿਸਮੇਚੱਲਾਨਾਂ।
 ਅਰਕਹਾਂਮੇਪਹੁਚਗਯਾਸੋਮਿਥਾ
 ਜੁਗਲ॥ ਦੇ. ਦੇਵਸਤੁ, ਦੇਸੀ [ਹੈ
 ਖਾ, ਯੁਗਲ ਸੀ.
 ਜੁਕੂ॥ ਦੇ. ਇਕਠੇਹੈ ਯ. ਜੁਕੂਜੁਕੂਵਿ
 ਛੇਵੇਵਿਛੜਜੁਕੂ
 ਜੁਲੀਦਰੀ॥ ਸਿ. ਰਸਤੇਚਲਦੀਯ.
 ਪੰਧਜੁਲੀਦਰੀਲਾਲੀ

ਜੁ.

ਜੁਮੇ॥ ਦੇ. ਜੁਮੇ ਯ. ਜੁਮੇਜਨਮ
 ਨਹਾਰੇ ਪੁਨਾ ਜੁਮੇਬਾਜੀਹਾਰੀ
 ਜੁਆ॥ ਦੇ. ਸਤਰੰਜ ਚੋਪੜ ਰੀਜਫ .
 ਆਦਿਕੋਸੇਹਾਰਜੀਤਕੀਖੇਲਯਕਾ

ਹੁਥਿਹਾਵੇਖੇਲਤਜੁਆ - ਜੁਆਦੇਪੁ
 ਕਾਰਕਹੋਤਾਹੈ। ਏਕਅਪਾਣੀਯੋਸੇਦੂ
 ਸਰਪਾਣੀਯੋਸੇ। ਪਹਲਾਸਤਰੰਜ
 ਆਦਿਕੋਸੇਹੈ। ਦੂਜਾਕੁਕਨ੍ਹਮੀਦੇ
 ਆਦਿਕੋਸੇਹੈ। ਪਹਲੇਕਾਨਾਮਦੂਜਤ
 ਹੈ। ਦੂਸਰੇਕਾਨਾਮਸਮਾਦੂਜਹੈ। ਰਾ
 ਜਾਇਨਦੋਨੋਕੋਰਾਜਸੇਬੰਦਕਰੇਯ
 ਹਮਨੁਕੀਆਗਾਹੈ
 ਜੂਏ੦ ਗੁ. ਛਲਭੁਪਸੀਸਾਰਮੇਯਜੁ
 ਏਜਾਇਨਖੇਲੇਪਾਸੇ
 ਜੂਈ੦ ਪੰ. ਜੁਆਂਸਾਥਯ. ਮਲਜੁ
 ਈਭੁਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲਕੂ
 ਜੂਹ੦ ਪੰ. ਸਮੁਦਾਯਯ. ਮਉਲਿਓ
 ਮਨਤਨਜੂਹ - ਪ੍ਰਫੁਲਿਤਹੁਆਅੰ
 ਤਾਕਰਣਦੇਹਾਦਿਕੋਕਾਸਮੁਦਾਯ.
 ਜੂਥ ਸੀ. ਜੈਸੇ ਜੈਜੀਪਹਜੁਗਣਜੁ
 ਹਜੁਅੰ, ਪੰ. ਜਿਮੀਨਕੀਸੀਆ
 ਜੂ੦ ਦੇ. ਜੀ ਯ. ਹਰਿਜੁਗਾਖੇਲੇਹੁਪ
 ਜੂਝੇ੦ ਦੇ. ਯੁਧਮੇਮਰੇਜੈਸੇ [ਤਿਮੇਰੀ
 ਰਣਮਹਜੂਝੇਸੁਕਮੇ
 ਜੂਟ੦ ਸੀ. ਬੰਧ, ਸਮੁਹ, ਜਟਾਕਾਜੂਟਾ

ਜੂਨੀਬਾਟ੦ ਵਾ. ਭਗਕੇਰਸਤੇ ਯ. ਬ
 ਹੁਰਨਾਆਵੇਜੂਨੀਬਾਟ - ਭਗਕੇਰਸਤੇ
 ਵਾ. ਮਨੁਖਆਦਿਦੇਹੋਕੇਰਸਤੇਮੇ
 ਜੂਠ੦ ਦੇ. ਖਾਨੇਸੇਬਚੀਵਸਤੁ ਅਰਥ
 ਤਾਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ. ਜੂਠਨਅੰਨੀਜੂਠਨ
 ਨਾਈਪੁਨਾ ਜੂਠੀਕੜਛੀਪਰੋਸਨਲ
 ਗ - ਅਪਵਿਤ੍ਰਕੜਛੀਸੇ ਉਛਿਸ
 ਜੂਥ੦ ਦੇ. ਸਮੂਹ, ਗਿਰੋਹ, ਯੂਥ [ਸੀ.
 ਜੂਨੀ੦ ਦੇ. ਕਾਰਣ, ਭਗ, ਦੇਵ [ਸੀ.
 ਪਸੂ, ਮਨੁਖ, ਪੰਖੀ, ਕੀਟਾਦਿਯੋਨੀ
 ਜੂਆਰ੦ ਗੁ. ਜੁਆਰੀਕਾ [ਸੀ.
 ਯ. ਜੁਆਰਬਿਸਨਨਜਾਇ

ਜੇ.

ਜੇਦਿਆ੦ ਦੇ. ਖਾਇਆ ਯ. ਸੁ
 ਚਾਹੋਇਕੇਜੇਦਿਆ - ਪਹਲੇਹਾਥ
 ਪਾਉਧੋਕੇਭੋਜਨਛਕਿਆ ਪੀਛੇਸੇ
 “ਅਨਾਦਭਵੰਤਿਭੂਤਾਨਿਪ੍ਰਜਨਮ
 ਦੰਨਸੀਭਵ” ਅੇਸਾਗੀਤਾਕਾਸਲੋ
 ਕਪੜਨੇਲਗਾ
 ਜੇਜੀਆ੦ ਅ. ਤੀਰਥਪੈਕਰਮ

ਹਸੁਲਜੋਹਿ ਦੂਓ ਕੋਤੀ ਰਬੋ ਪੇਸਵ
ਨਰਾਜਾਲਗਾਤੇਥੇ ਯ. ਜੇਜੀਆਰੀਨ
ਕੋਲਏਨਜਗਾਤ

ਜੇਈ० ਪੰ. ਜੋ

ਜੇਹਾ० ਦੇ. ਜੈਸਾ ਯ. ਜਿਨਜਾ
ਨਿਆਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ

ਜੇਕਾ० ਪੰ. ਜੋਕੁਛ ਅਰਥਾਤ ਜੇਤਾ
ਬਲਚਲੇ ਯ. ਜੇਕਾਪਾਰਬਸਾ
ਜੇ० ਦੇ. ਜੇਕਰ ਯ. ਜੋਲੋਚੇਸ[ਇ
ਭੋਕੇਇ ਪੁਨਾ ਜੇਤੂਦਤੇਅੰਗਣੇ
-ਜੇਕਰਦਰਤੇਚਿਤਮੋਆਕਰ)

ਜਬ ਯ. ਜੇਤਿਸਨਦਰਨਾਅਵ

ਜੇਜੇ० ਗੁ. ਜੋਜੇ ਜੋਜੇ ਜੋਜੇ[ਈ
ਤੁਮਰੇਧਿਆਨਕੋਨਿਤਉਠਾਧਿ

ਜੇਰਜ० ਦੇ. ਮਨੁਖ [ਅਹੈਸਿਤ

ਪਸੁਆਦਿਕੋਕੀਖਾਣ। ਜੋਜੇਰ

ਮੇਲਪੇਟੇਜਨਮਹੈ। ਗਰਭਕੋਵੇ

ਸਨਕਰਨੇਵਾਲੇਪਤਲੇਸੇਚਮ

ਕੋਕਾਨਾਮਜੇਰਹੈ। ਜਿਸਕਾਸਿਸ

ਕ੍ਰਿਤਜਰਾਯੁਹੈ। ਜੇਰਜਕਾਮੂਲ

ਜਰਾਯੁਜਹੈ ॥

ਜੇਠ० ਦੇ. ਸੇਸ) ਅਤਿਬਿਧਪਾ
ਲੇਜਨਮਾ) ਜਮੇਸਾਨਛਤ੍ਰਸਿਯੁਕੁ
ਪੁਨਾਵਾਲਾਮਹੀਨਾ ਯ. ਜੇਠਜੁ
ਕ੍ਰਿਦਾਲੇਕ੍ਰੀਮੇਜਿਸਅਗੇਸਭੁਨਿ
ਵੰਨ ਜਮੇਸ ਸੀ.

ਜੇਠੀ० ਦੇ. ਜੇਠਕੀਨਾਰੀ, ਉਮਰ
ਮੇਬਡੀ, ਗੰਗਨਦੀ, ਜਮੇਸਾਨ
ਛਤ੍ਰ, ਛਪਕੀ. ਕਿਰਲੀ, ਅਲਛ
ਮੀ ਅਰਥਾਤ ਲਛਮੀਕੀਬਡੀਭੇ
ਣ ਬਡੀਭੈਣਮਾਧੁ ਯ. ਲਹੁਰੀਸੀ
ਗਰੁਈਅਬਮੇਰੇਜੇਠੀਅਉਰਧਰਿ
ਓ ਜਮੇਸੀ ਸੀ.

ਜੇਣ० ਗੁ. ਜਿਨਕੇ ਯ. ਸੁੰਦਰਮੰਦ
ਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧੇਹਰਿਕੀਰਤਨ
ਜੇਭੁ० ਗੁ. ਜੇਤੀ ਯ. ਜੇਤਉਪਾਮ-
ਜੇਤੀਉਤਪਤੀਹੈ -

ਜੇਤੇ० ਗੁ. ਜਿਤਨੇ ਯ. ਜੇਤੇਥਾਨਬ
ਨਿਤਗਾਤੇਤੇਭੁਵਿਆਇਆ) ਜੀਤ
ਯ. ਹਾਰਨਹੀਸਭਜੇਤੇ

ਜੇਤੀ० ਦੇ. ਜਿਤਨੀ ਯ. ਜੇਤੀਸਮ
ਗੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛ ਰੂਪਾਨੀ

ਜੇਨ० ਗੁ॥ ਜਿਸਕੀਯ ਜੇਨਕਲਾ
 ਧਾਰਿਓਆਕਾਸੀ - ਜਿਸਈਸਕੀ
 ਸਕਤੀਨੇਧਾਰਰਖੇਹੈਭੂਮੀਸੇਲੇ
 ਆਕਾਸਨਾਮਵਾਲੇ। ਉਪਰਕੇਸਾਤੇ
 ਲੋਕਾਜਿਨਕੇਤਲੇਕੋਈਬੀਭਾਨਹੀ
 ।ਈਹਾਇਨਲੋਕੋਬਿਨਾਪੋਲਰੂਪ
 ਆਕਾਸਕਾਰਹਦਨਹੀ। ਜੇਪਾਂਚ
 ਭੂਤੇਮੇਪਹਲਾਭੂਤੇਹੈ। ਕਿਉਕੇਭੂਤਾ
 ਕਾਸਮੇਬੋਝਨਹੀ। ਬੋਝਬਿਨਾਵਸਤੁ
 ਕੇਗਿਰਨੇਕਾਸੀਭਵਨਹੀ। ਇਸੀਤ
 ਰਹਦੁਸਰੇਰੀਥਸਾਹਬਜੀਮੇ। ਜ
 ਹਾਬਿਨਬੀਮਾਗਗਨਰਹਾਇਆ
 ਲਿਖਾਹੈ। ਤਹਾਗਗਨਜਬਦਸੇ
 ਉਪਰਕੇਲੋਕਲੇਨੇ। ਕੇਵਲਪੋਲ
 ਰੂਪਭੂਤਾਕਾਸਮੇਗਿਰਨੇਕਾਅਸੀ
 ਭਵਹੈ। ਔਧਾਰਨਗਿਰਨੇਵਾਲੀ
 ਵਸਤੁਕਾਹੋਤਾਹੈ। ਵਾਸਤਵਸੇਬਿ
 ਨਬੀਮਾਗਗਨਤਥਾ। ਜੇਨਕਲਾ
 ਧਾਰਿਓਆਕਾਸਬਚਨੇਕਾਭਾਵਜ
 ਹੋਹੈ। ਜੇਕਰਉਪਰਕੇਸਾਤਲੇਕੋ
 ਮੇ। ਸਤੁਸੇਪਹਲੇਆਕਾਸਭੂਲੋਕ

ਕੇਤਲੇਬੈਲਮਾਨੇ। ਤਬਉਸਕੋਭੀਕ
 ਦੂਕੇਉਪਰਠਹਰਾਮਾਨਨਾਹੋਗਾ।
 ਵਹੁਕਛਪਪੈਠਹਰਾਮਾਨੇ। ਤਬ
 ਕਛਪਭੀਕਾਹੂਆਸਰੇਪੈਠਹਰਾ
 ਕਹਨਾਹੋਗਾ। ਅਸੇਆਗੇਆਗੇਮ
 ਨਨੇਸੇ। ਅਨਵਸਾਦੇਖਆਵੇਗਾ
 ਮਾਂਤੇਅਵਸਮਈਸਰਕੀਸਕਤੀ
 ਕੇਆਸਿਤਸਰਬਵਸਤੁਯੋਕੇਮਾਨ
 ਨਉਚਿਤਹੈ। ਤਾਤੇਇਸਭੂਮੀਲੇ
 ਕਕੇਉਠਨੇਹੇਤੁ। ਬੈਲਾਦਿਕਕੋਈ
 ਨਹੀ। ਕੇਵਲਈਸਰਸਕਤੀਨੇਧਾ
 ਰਨਕਰੀਹੁਈਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਉਪਰ
 ਲੇਔਰਆਕਾਸੇਕੇਤਲੇਆਸਰਾ
 ਕੋਈਨਹੀ। ਕੇਵਲਈਸਰਕੀਸਕ
 ਤੀਕੇਤਹਰਾਏਖਵੇਹੈ। ਏਵੰਚੰਦ੍ਰ
 ਸੂਰਤਾਭੇਉਸੀਕੇਧਾਰਨਕੀਏਦਿ
 ਜੇਰ० ਛ॥ ਤਲੇ॥ ਨੀਚੇਯ॥ ਚਰੇਹੈ
 ਹਮਜੇਰਜਿਮੀ, ਦੇ॥ ਗਉਮੈਸਆ
 ਦਿਕੋਕੀਜੇਰਜਿਸਮੇਬੱਚਾਹੋਤਾਹੈ
 ਜੇਵਰੀ० ਦੇ॥ ਰਸਨੀਯ॥ ਪੇਮਕੀਜੇ
 ਵਰੀਥਾਪਿਓਭੁਭੋਜਨਾ। ਪੁਨਾਟਾਲੇ

ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹਾਖਿ ਚੇ
ਜੇਵਰੰ ਗੁ. ਜਿਵ. ਤੁਲਮ ਯ. ਓਹ ਜੇਵ
ਸਾਗਰ ਦੇਇਲ ਹਰੀ

ਜੇਵਰੰ ਪੰ. ਜੇ

ਜੇਵਰੀ. ਗੁ. ਅਵਿਦਾ, ਪੰ. ਰਸ
ਰੀ. ਰੰਜੁ ਯ. ਗੁਰਕਟੀ ਮਿਹੰਡੀ ਜੇ

ਜੇਵਰੰ ਪੰ. ਰੰਜ. ਫਾਹਾ [ਵਰੀ]

ਯ. ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਰੰ

ਜੇ.

ਜੈਸੀ. ਦੇ. ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਯ.
ਜੈਸੀ ਮੇਆਵੇ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ -
ਜੈਸੀ ਮੁਝ ਕੋਆਤੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਓਰ
ਸੇਆਵਾਜਾ ਯਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਨਿਖਲ ਬਾਣੀ ਕੋਈ ਸਰਕੀਰ
ਚਨਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਯਥਾਵੇਦ
ਕੇ ਬਚਨ ਦੇ ਦੋ ਕੋਈ ਸਰਕਾਬਨ
ਯਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਯਥਾਵੇਦ ਨੇ ਕੀ ਕੁ
ਰਾਨਾ ਆਦਿ ਕਿਤਾਬੋ ਕੇ ਬਚਨ ਉ
ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬਨਾਈ ਸਿਧ
ਕਰਤਾ ਹੈ। ਆਧਿਕ ਬਿਚਾਰਾਇ

ਸਬਾਤ ਕਾਗੁਰਮ ਤਨਿਰ ਦੇ ਕੇਅੰ
ਤ ਕੇਅਯਾਜ ਮੋਲਿ ਖਾਹੈ ਤੁਹਾਸੇ
ਜੈ. ਗੁ. ਜਿਸ ਯ. ਜੈਪਰਕੀ ਦੇਖੋ
ਰਤਿਆਖੀਐ ਪੁਨਾਜੇ ਕਾਰਣ -
ਜਿਸ ਸਚ ਕੇ ਪਾਵਨੇ ਹੋਤ, ਫਤੇ ਜੈ
ਸੇ ਆਪ ਕੀ ਜਯੋ ਸਰਬ ਕੇ ਉ
ਪਰ ਹੋਵਰੇ ਤੇ ਮੇਸੇ ਕਾਹੂ ਕੇ ਲੀਏ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ। ਜੈਸੇ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਤੁਮਾਰੀ ਜਯੋ, ਜਿਨ ਕੇ ਯ. ਜੈਮਿਲ

ਜੈਜੈ. ਗੁ. ਜਿਸ ਜਿਸ [ਸਚ ਪਛਾਣਾ
ਪਾਸ ਯ. ਜੈਜੈ ਪਹ ਕਹਉ ਬਿਖਾਹ
ਉ, ਆਪ ਕੀ ਜਯੋ ਜਯੋ ਮੇਸੇ
ਕਹ ਕੇ ਯ. ਜੈਜੈ ਕਾਰਜ ਪਉ ਜਗ

ਜੈਨੀ. ਦੇ. ਜਿਨ ਕੇ ਸੇਵਕ [ਦੀਸ
ਅਰਥਾਤੁ ਅਰਹਿ ਤ ਕੇ ਸੇਵਕ ਯ.
ਇਕ ਜੈਨੀ ਉਝਰੁ ਪਾਇ - ਜਿਨ
ਬਿਸੁ ਕੇ ਬੁਧ ਅਵਤਾਰ ਕਾਤ ਯ.
ਅਰਹਿ ਤ ਬਿਧ ਕਾਨਾ ਮੇਹੇ। ਬੁਧ ਅ
ਵਤਾਰ ਬਿਸੁ ਕਾਵੈ ਦਕ ਪਰ ਮੇਹੀ
ਨਿਦਾ ਕਗ। ਰਾਖ ਸੇ ਕੋਐ ਝਰੁ ਪ
ਵਨੇ ਵਸਤੇ ਗੁਆਥਾ ਅਰਹਿ

ਭੀਉ ਸੀਕਾਉਪਦੇਸੀਉਸੀਮਤਕੇਉਪ
 ਦੇਸਵਾਸਤੇਹੁਆ। ਜਿਨਜਿਨਲੋਗੇ
 ਨੇਉਸਕਾਕਹਾਉਪਦੇਸਧਾਰਨਕੀ
 ਆ। ਵਹੁਉਜਾਨ੍ਹਮੋਪੜੇਹੁਏਹੈ। ਕਿ
 ਉਕੇਕੱਚੇਜਲਮੋਅਨੰਤਜੀਵਮਾਨ
 ਏ। ਵਾਯੁਮੋਜੀਵਮਾਨਏ। ਉਨਕਾ
 ਅਰਾਨਹੈ। ਬਸ੍ਰਸਾਥਛਾਏਜ
 ਲਮੋਜੀਵਰਹਨਹੀਸਕਤਾ। ਦੂਰ
 ਬੀਨਲਗਾਨੇਸੇਜੋਦਿਖਾਈਪੜੇ
 ਹੈ। ਸੋਇਸਭੇਨੁ ਦ੍ਰਣਕਾਦਿਰੂਪ
 ਜਲਕੇਹੀ। ਅਵਸ਼ਵਦਿਸੇਖਹੈ। ਜੀ
 ਵਨਹੀਯਾਤੇਉਨਕੇਜੀਵਮਾਨਦਾ
 ਉਜਾਨ੍ਹਮੋਪੜਨਾਹੈ। ਵੇਸੇਹੀਸਿਰ
 ਕੇਕੇਸਪਟਾਨੇ। ਪੀਨੇਹੇਤਧੋਣਧਾ
 ਣਕਾਪਾਨੀਲੇਨਾ। ਅਪਨੇਧਰਮ
 ਬਿਨਾਜੇਰਲਗਾਕਰਾ। ਇਤਰਧਰ
 ਮੋਕੀਨਿੰਦਾਕਰਨੀ। ਨਿੰਦਾਕਰ
 ਆਨਧਰਮੋਸੇਠੇਰਨਾ। ਜੈਨਧਰ
 ਮਮੋਰੁਚੀਕਰਾਨੀ। ਮੁਕਤਹੁਏਜੀ
 ਵਕਾਸਦਾ। ਆਕਕੀਰੂਈਵਤ। ਉ
 ਪਰਕੋਜਾਣਾਮਾਨਨਾ। ਉਜਾਨ੍ਹਮੋ

ਪੜਨਾਹੈ। ਇਸਭਾਵਸੇਹੀਭਾਗੁਜੀ
 ਨੇ। ਉਦਾਹਰਨਮੇਕਹੀਤੁਕਮੋਲਿਖਾ
 ਹੈ। ਏਕੋਜੈਨਮਤਕੇਪੁਰਖਹੈ। ਤਿ
 ਨਕੋਰਾਖਸੇਕੇਠਗਣੇਹੇਤਬਨਾਏ
 । ਭੀਥੇਕੇਜੀਗਲਮੋਪਾਕਰਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਰਨੇਆਪਠਰੋਹੈ। ਬਾਰੰਬਥਾਅਵ
 ਤਾਰਧਾਰਬਿਨੁਕੋਮਾਰੇਰਾਖਸੇਨੇ
 ਜਾਨਾ। ਬਿਨੁਹਮਕੋਮਾਰਕੇਦੇਵ
 ਤਿਓਕੀਰਖਾਕਰਤਾਹੈ। ਦੇਵਤੇਦੇ
 ਦਾਅਨੁਸਾਰਚਲਤੇਹੈ। ਹਮਵੇਦ
 ਸੇਉਲਦੇਚਲਤੇਹੈ। ਦੇਵਨਜਮਾ
 ਨਹਮਭੀਵੇਦਾਅਨੁਸਾਰਚਲੇ। ਤੁ
 ਬਬਿਨੁਹਮਕੋਨਾਮਚੇਗਾਐਸਾ
 ਚਿੰਤਨਕਰਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰਸੇਤੁ
 ਦੁਹਜਾਰਜਾਲਪੀਛੇਰਾਖਸ। ਵੇ
 ਦਾਨੁਸਾਰੀਕਰਮਕਰਨੇਲਗੇ। ਤੁ
 ਬਦੇਵਤਿਓਨੇਟੇਰਬਿਨੁਆਗੇਪ੍ਰਾ
 ਰਥਨਾਕਰੀ। ਹਮਸਦਾਸੇਆਪਕੇ
 ਦਾਸਹੈ। ਵੇਦਕੇਅਨੁਸਾਰਚਲਹੈ
 । ਰਾਖਸਕੇਵਲਹਮਾਰੇਐਸਦੁਰਯ
 ਖੋਸਨੇਹੇਤਵੇਦਾਨੁਸਾਰੀਬਨੇਹੈ।

ਉਨਕੋਆਪਵੇਦਕੇਧਰਮਮੋਅਰੁ
 ਚੀਕਰਾਕੇਹਨਨਕਰੋ। ਐਸੀਪ੍ਰਾਰ
 ਥਨਾਮਾਨਬਿਸੁਨੇਬੁਧਅਵਤਾਰ
 ॥ ਧਾਰਕੇਵੇਦੋਕੀਨਿਦਾਕਰੀ ॥ ਈ
 ਸੁਰਕਾਅਭਾਵਸਿਧਕੀਆ। ਅੰਨ
 ਸੇਅੰਨਪਾਸਸੇਪਾਸਵਤਮਨੁਖ
 ਆਦਿਜੀਵੇਸੇਜੀਵੇਕੀਉਤਪਤੀ
 ਬਤਾਈ। ਐਸਾਉਪਦੇਸਸੁਨਰਾਖ
 ਸੋਨੇਵੈਦਕਕਰਮਕਰਨੇਛੋਡਦੀਏ
 ॥ ਤਬਆਪਹੀਸਨੇਸਨੇਮਾਰੇਗਏ
 ॥ ਐਸੀਗਾਥਾਬੁਧਅਵਤਾਰਧਾਰਨੇ
 ਕੀਪੁਰਾਣਮੇਲਿਖੀਹੈ। ਸੀਖੇਪਸੇਜੋ
 ਜੈਨਮਤਮੇਨਵਤਤ੍ਰਅੰਗੀਕਾਰਕ
 ਰਸਰਬਪਦਾਰਥੋਕੋ ਅਨੈਕਾਂਤ
 ਮਾਨਾਹੈ। ਅਰਥਾਤਅਨੇਕਰੂਪਮਾ
 ਨਾਹੈ। ਬੇਦਾਂਤਮਤਮੇਬ੍ਰਹਮਕੋਸ
 ਤਏਕਰੂਪਐਸਸਸਿੰਗੋਕੋਅਸ
 ਤਏਕਰੂਪਮਾਨਨੇਵਤਕਾਹੁਕੋਏ
 ਕਰੂਪਨਹੀਮਾਨਸੋਭਾਗੀਜੀਗ
 ਲਮੋਪਤ੍ਰਨਾਹੈ। ਤਿਸਕਾਖੰਡਨ
 ਮੋਖਪੰਥਕੀਟੀਕਾਮੇਲਿਖਾਹੈਸੋ

ਤੁਹਾਸੇਦੇਖੋ ॥

ਜੈਪ੍ਰਾਰ० ਵਾ. ਜਿਸਪ੍ਰਾਰਮੇਯ. ਜੈ
 ਪ੍ਰਾਰਕੀਰਤੁਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋ
 ਇਬੀਚਾਰੋ -

ਜੈਤਵਾਰ० ਗੁ. ਜੀਤਨੇਵਾਲਾਯ.
 ਰੁਗਤਜੋਗਕੋਜੈਤਵਾਰਹਰਜਨਕ
 ਜੈਤਸਿਰੀ० ਦੇ. ਏਕਰ ਉਪਾਇ
 ਗਈਹੈ ਮਾਲਕੋਸਕਕੇਪ੍ਰਤ੍ਰਕੀਦੇ
 ਸੀ ਟੋਡੀਬਿਰਾਸ ਇਨਤੀਨੋਕੇਮੇ
 ਲਸੇਬਨੀਹੈ ॥

ਜੈਜੈਕਾਰ० ਵਾ. ਤੁਮਾਰੀਜਯਹੋ
 ਜਯਹੋਐਸੇਕਥਨਯ. ਜੈਜੈਕਾਰ
 ਰੁਯਾਜਗਅੰਤਰ ਸਭਸੇਉਪਰਹੋ
 ਕਰਵਰਤਨਾਜੈਹੈ ਜਯ ਸੀ.

ਜੋ.

ਜੋਹਿਓ० ਗੁ. ਦੇਖਿਓ ਜੈਸੇ ਬਹੁ
 ਜੂਨਿਨਫਿਰਜੋਹਿਓ
 ਜੋਰਿਓ० ਗੁ. ਜੋਰਿਆਕਰਮੇਸੇ
 ਯ. ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓ
 ਜੋਇਆ० ਪੰ. ਬੈਲਵਤਜੋਰਿਆ

ਯ. ਓਹ ਤੇਲੀ ਸੀ ਦਾ ਬਲ ਦਕਰ ਨਿਤ

ਭਲ ਕੇ ਉਠ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਇਆ

ਜੇਗਿਆ० ਗੁ. ਗਾਯਨ ਜੋਗ ਅਕੇ

ਯ. ਗਾਵੀ ਅੰਗਤ ਦਿਨ ਤੁਗਾਵਨ ਜੋ

ਜੇਲੀਅੇ० ਪੰ. ਚਲਨ ਚ ਗਿਆ

ਹੀਏ ਯ. ਜੋਗੁਰਦ ਸੇਵਾਟ ਮੁਗੀਦਾ

ਜੇਲੀਅੇ - ਜੋਗੁਰਦ ਸਤਾਬਤਾਵੇ

ਉਸਮੋਹੀ ਮੁਗੀਦੋ ਕੋ ਚਲਨਾ ਚਾ

ਜੇਹਿਆ० ਪੰ. ਦੇਖੇ ਯ. ਹੀਏ

ਦੇਖ ਸਭੁ ਜੋਹਿਆ

ਜੇਹੀਆ० ਗੁ. ਚਿਤ ਬਿਤੀ ਨਿਰੋ

ਧਵਾਲਿਓ ਕੇ ਯ. ਤੂ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰ

ਜੋਗੀਆ) ਕਨ ਪਾਟੇ ਨਾਥ ਯ. ਜੋ

ਗੀਆ ਕਰ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ -

ਜੋਗੀ ਕਨ ਪਾਟੇ ਕਰ ਤੋਹੈ ਜਟਾ ਕੇ ਜੁ

ਕੇ ਜਟਾ ਤੀਸੇ ਜਟਾ ਕੇ -

ਜੇਇ० ਦੇ. ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਯਾਰੂਪ ਇ

ਸਤ੍ਰੀ ਯ. ਜੇਇਖ ਸਮਾਪੈ ਜਾਇਆ,

ਜੇਈ० ਦੇ. ਜੇ ਯ. ਜੇਈ ਜੇ ਦੇਖ

ਈ ਜੋਰਿਓ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ. ਕਉਨ ਪੁ

ਰਖ ਕੀ ਜੇਈ, ਦੇਖਾਂ ਯ. ਜੇਈ ਸਾ

ਈ ਮੁਹਖੜਾ - ਦੇਖੋਂ ਅਮੀਕਾ ਮੁਖ

ਖੜਾ ਹੋ ਕਰਕੇ ॥

ਜੇਪੈ० ਗੁ. ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਮੋਥਾ ਮਣਪ

ਨੇ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਮੁਖੇ ਸੁਦ ਦੇਖ ਤੋਹੈ ਯ.

ਆਲਾਵੀਤੀ ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਜੋਹੈ

ਜੇਹ० ਪੰ. ਦੇਖ ਯ. ਕਾਲ ਜਾਲ ਜ

ਮਜੇਹਨ ਸਾਕੇ ਪੁਨਾ ਇਸਧਨ ਕੋ

ਤੁਸਕਰ ਜੇਹਨ ਸਕਈ

ਜੇਹ० ਪੰ. ਦੇਖ ਤਾਹੈ. ਤਕਾਵਤ ਹੈ

ਜੇਹੀ० ਗੁ. ਨਾਸ ਹੋਤੈ ਹੈ ਯ. ਰਿਦੇਆ

ਜੇਹ० ਪੰ. ਜੇਤੈ ਪੈ ਬੈ ਨਦਖ ਜੋਹੈ

ਲੋਕੋ ਯ. ਜੇਹ ਕ੍ਰਪ ਸਿਚਨ ਕਉ

ਜੇਹ० ਪੰ. ਦੇਖ ਤਾਹੈ ਬਸੁਧਾ

ਜੇਕ० ਦੇ. ਰੁਪਿਰ ਪੀਨੇ ਵਾਲਾ ਜ

ਲਕਾ ਜੀਵ ਯ. ਜਿਉ ਕ੍ਰਮੀਤ ਨਜੇ

ਜੇਲਕੇ० ਗੁ. ਚਲਕੇ ਯ. ਆ ਕ

ਪਨਹ ਥੀ ਜੇਲਕੇ ਕੈ ਗਲ ਲਗੇ ਧਾ

ਇ - ਪਾਓ ਸੇ ਚਲਕੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥੇ

ਸੇ ਕਿਸਕੇ ਗਲ ਦੇ ਕ੍ਰਕੇ ਲਗੇ ਗਾ

ਜੇਤਕ० ਪੰ. ਜੇਤਿਸ ਜੋਤਿ ਨਾਮ

ਸੂਰਯਾ ਦਿਹੋ ਹੋ ਕਾਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਵਿਚ ०

ਰਕੀਵਿਦਿਆਕਾਨਾਮਜੋਤਿਸਪੈਇ
 ਸਵਿਦਿਆਮੋਤਿਬੀਚਕਾਵਾਰੋਕਾਨ
 ਖੜੋਕਾਯੋਗੋਕਾ ਕਰਣੇਕਾ ਸੁਭਾਸੁ
 ਭੁਮੁਹੁਰਤੇਕਾਅਛੀਤੁਰਹਬਿਚਾ
 ਰਹੋਤਾਹੈ॥ਜਿਸਕਰਪੁਰਖੋਕੇਜ
 ਨਮਮਰਨ ਧਨੀ ਨਿਰਧਨ ਯਸ
 ਅਪਯਸ ਵਾਲਾਹੋਨੇਕਾਸਭਹਾਲ
 ਜਾਨਿਆਜਾਤਾਹੈ॥ਇਸਮੋਦੇਪ੍ਰ
 ਕਾਰਕੇਰੀਥਹੈ ਏਕਫਲਾਦੇਸ ਦੂ
 ਸਰੇਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨਮੋਸੁਭਾਸੁਭ
 ਫਲੋਕਾਬਿਚਾਰਹੈ॥ਵਹੁਫਲਾਦੇਸ
 ਕਹਾਵੇਹੈ ਜੋਭੀਦੇਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈ ਏਕ
 ਜਾਤਕ ਦੂਸਰੇਤਾਜਕਹੈ॥ਜਿਨਸੇ
 ਜਨਮਪੜੀਬਨੇ ਐਜਨਮਪੜੀਕੇ
 ਫਲਕਹੇਜਾਵੇਵਹੁਜਾਤਕਹੈ॥ਜਿ
 ਨਸੇਬਰਖਬਰਖਕੇਫਲਕਹੇਜਾ
 ਵੇਵਹੁਤਾਜਕਹੈ॥ਦੋਨੋਸੇਫਲਕਾ
 ਆਦੇਸਕਹਨਾਹੋਤਾਹੈ॥ਇਸਲੀ
 ਏਨਾਮਫਲਾਦੇਸਹੈ॥ਜਿਨਮੋਪ੍ਰਿ
 ਥੀਗੋਲਹੈਵਾਚਪਟੀਹੈਚਲਹੈ
 ਵਾਥਿਰਹੈ ਆਕਾਸਮੋਸੂਰਯਾਦਿ

ਪੁਰਖਕੋਜਾਤੇਹੈਵਾਪਛਮਕੋਜਾਤੇ
 ਹੈ ਅਰਕਿਆਵਸਤੁਹੈ॥ਐਸਾਬਿ
 ਚਾਰਕੀਆਜਾਵੇਵਹੁਸਿਧਾਂਤਹੈ
 ਜੋਨੀਦੁਖ० ਭੁਗਸੇਜਨਮਸ
 ਮੇਨਿਕਸਨੇਕਾਦੁਖ
 ਜੋਗ० ਦੇ॥ਚਿਤਬ੍ਰਿਤੀਕਾਨਿਰੋਧਅ
 ਰਥਾਤੁ ਧੇਸਾਬਿਨਾਆਨਓਰਸੇਰੋਕ
 ਨਾ॥ਧਾਨ, ਸੀਜੋਗ, ਉਪਾਯ, ਧਰ
 ਮਾਦਿਕੋਕਾਧਾਰਨ, ਜੀਵਾਤਮਾਪ
 ਰਮਾਤਮਾਕੀਏਕਤਾ, ਯੁਕਤੀ, ਛਲ
 , ਨਾਮਿਲੀਵਸਤੁਕੇਮਿਲਨੇਕੇਉਪਾ
 ਯਕਾਚਿੰਤਨ॥ਯਹਖੇਮਕਾਸਾਥੀ
 ਯੋਗਹੈ, ਦੇਹਕੀਥਿਰਤਾ, ਸਬਦਾ
 ਦਿਕੋਕਾਉਚਾਰਣ, ਜੋਤਿਸਰੀਬੋ
 ਮੇਕਹੇ ਸੂਰਯਚੰਦਕੇਮੇਲਕੇਅਧੀ
 ਨਵਿਸਕੁੰਭਾਦਿਜੋਗਾ॥ਸਤਾਈਯੋ
 ਗੋਸਾਥ ਤਿਥਿਵਾਰਨਖੜੋਕੇਮੇਲ
 ਬਿਸੇਖਸੇਬਨੇਅਮ੍ਰਿਤਾਦਿਯੋਗ,
 ਕਰਮਕੀਚਤੁਰਾਈ, ਯਥਾਥਿਤਵ
 ਸਤੁਕਾਐਰਗੀਤਿਸੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨਾ॥
 ਜੈਸੇਦੀਪਕੇਹੈਤੂਕਰਮੋਕੋਮੁਕੁੰਦੀਕਾਹੈ

ਤੁਕਹਨਾ, ਪਰਮਾਤਮਾਮੋਚਿਤਕੀ
 ਬਿਤੀ ਯ. ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨ
 ਰਹੀਏਜੋਗਜੁਗਤਿ-ਗਾਨਕੇਪ੍ਰ
 ਤਾਪਸੇਮਲਨਸੀਸਾਰਮੋਆਪਕੇ
 ਨਿਰਮਲਜਾਣੀਏ। ਤਬਪਰਮਾਤ
 ਮਾਮੋਚਿਤਕੀਬਿਰਤਾਭੂਪਜੋਗਕੀ
 ਜੁਗਤਿ. ਮਾਰਗਪ੍ਰਾਪ੍ਰਹੋਵੈ। ਪੁ
 ਨਾਇਨਬਿਧਨਗੋਜੋਗਲਘੋਇ,
 ਗੁ. ਸੀਤਕੇਦੂਦਨੇਪਛਿਯੁਧਮੇਲ
 ਛਮਨਕੇਜੀਵਾਨੇਯੋਗਮ ਯ. ਸੀ
 ਤਾਲਛਮਨਜੋਗ, ਯੋਗ ਸੀ.

ਜੋਗੀ० ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾਮੋਚਿਤ
 ਕੀਬਿਰਤਾਵਾਲਾ ਯ. ਏਕਵਿਸ਼ਕ
 ਰਸਮਸਰਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਏਸੋਈ
 ਪੁਨਾਹੁਕਮਬੂਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਏ
 ਏਕਸਸਿਓਚਿਤਲਾਏ, ਕਨਪਾਟ
 ਯ. ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹਮਤੀਉਪਦੇਸ
ਜੋਗਾ० ਗੁ. ਯੋਗਮ. ਲਾ [ਯੋਗੀਸੀ]
 ਇਕਯ. ਹਰਿਸਬੁਨਾਰਾਲਾਜੋਗਾ
 ਜੀਉ, ਯੋਗਮ ਸੀ.
ਜੋ० ਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਜਿਸਕੋਯ. ਜੋ

ਛਰਨਾਸੋਅਸਥਿਰਕਰਮਾਨੇ, ਜੋਹ
 ਰਾ ਯ. ਜੋਦੇਹਸੁਪੇਨਣਖਾਣ-ਜੋਹ
 ਰਾਅਕੋਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਦੇਵੇਗਾਵਹੀਹ
 ਮਾਰਾਖਾਣਾਪਹਰਨਾਹੋਵੇਗਾਪੁਨਾ
 ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੇ-ਜੋਹਰੂਹੇਪਤਿਤੇਰੇ
 ਕੋਮਾਨੇਹੈ ਪੁਨਾਜੋਤਜਛੇਰੂਨ-ਜੋ
 ਕਾਗੋਕੁਕਰੋਕਾਭਖਰੂਪਤਮਾਗਨੇਯੋ
 ਗਮਦੇਹਹੈਸੋਅਪਨੀਮਾਨੀਹੈ-
ਜੋਜੋ० ਗੁ. ਜੇਨਾਜੇਨਾਭਗਤ ਯ. ਜੋ
 ਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨ ਪੁਨਾਜੋਜੋਚਿਤ
 ਵੇਸਾਯਜਨਸੇਲੇਤਾਮਾਨ

ਜੋਟ० ਦੇ ਜੋਤੀ
ਜੋਨੀਬਾਟ० ਵਾ. ਭਗਤਪੁਰਸਤੋ
 ਮੇ ਯ. ਬਹੁਰਨਾਆਵੇਜੋਨੀਬਾਟ
ਜੋਨਛਾਡੂ० ਵਾ. ਮਾਤਾਕੀਭਗਸੇ
 ਨਿਕਸਕੇ ਯ. ਜੋਨਛਾਡੂਜੋਜਗਮ
 ਹਿਆਇਓ
ਜੋਟਣਾ० ਗੁ. ਬੈਲਵਤਜੋਤਨ ਯ.
 ਫਿਰਬਾਹੁਤ੍ਰਜੋਨਿਨਜੋਟਣਾ
ਜੋਤਿ० ਦੇ ਸੂਰਯ, ਅਗਨਿ, ਨੇਤ੍ਰ
 ਕੀਤਾਰਕਾ, ਨਛੜ, ਪ੍ਰਕਾਸ, ਸਰਬ

ਕਾਪ੍ਰਕਾਸੁਸਦੀਪ੍ਰਕਾਸਪਰਮਾਤਮਾ
 ਯ. ਜੋਤਿਸਤੁਪੀਸਤੁਜਗਮੋਲੋ - ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਤੁਪ੍ਰਮੇਸਵਰਮੋ ਸਤੁਪੀਸੁੰਦਰ
 ਰੂਪਵਾਲਾ ਪੁਨ ਸਤੁਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿ
 ਹੈਸੋਇ - ਜੋਸਤੁਕੇਅੰਤਾਕਰਣਮੋਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈ ਵਹੀਪ੍ਰਕਾਸਦੀਪ੍ਰਕਾਸਪ
 ਰਮਾਤਮਾਹੈ॥ ਜੋਤਿ ਸੀ॥ ਗੁ.
 ਗਾਨ ਯ. ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਚੁਕਾਅਭਿਮਾ
 ਨ - ਜਬਅੰਤਾਕਰਣਮੋਅਖੰਡਕਾ
 ਰਬਿਤੀਪ੍ਰਗਟਭਈਉਪਦੇਸਸੇ ਤ
 ਬਨਿਖਲਦੇਹਾਦਿਕੋਕਾਅਹੰਕਾਰ
 ਜੋਤੀ० ਦੇ. ਸਦੀਪ੍ਰਕਾ ਉਠਗਯਾ
 ਸਪਰਮਾਤਮਾਸਾਥ ਯ. ਤਿਉਜੋ
 ਤੀਸੀਗਜੋਤਿਸਮਾਨਾ - ਤੈਸੇਜੋਤਿ
 ਪਰਮਾਤਮਾਸਾਥ ਦੇਹਾਦਿਸੀਘਾ
 ਤਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕਜੀਵਕਾਲਖਭਾਗ
 ਮਿਲਗਯਾਪੁਨ ਜੋਤੀਅੰਦਰਜੋ
 ਤਿਸਮਾਣੀਆਪਪਛਾਤਾਆਪੇ -
 ਪਰਮਾਤਮਜੋਤੀਮੋਜੀਵਜੋਤੀਮਿ
 ਲਗਈਜਬ ਆਪ. ਸਰਬਬ੍ਰਮਾ
 ਪੀਪਰਮਾਤਮਾਕੋਜਾਨਯਾ ਆਪੇ

ਨਿਜਰੂਪਕਰ
 ਜੋਹਤੁ० ਦੇ. ਦੇਖਤੇਹੈ ਯ. ਤਰਣਤੇਜ
 ਪਰਿਆਮੁਖਜੋਹਤੁ
 ਜੋਵਤੁ० ਦੇ. ਦੇਖਤਾ ਜੈਸੇ ਰੋਵਤਾ
 ਘਵਜੋਵਤੁਜੀਅਮੁਖ
 ਜੋਰਸਕਤਿ० ਗੁ. ਬਮਾਖਾਨਬਮਾ
 ਖੇਯਪਦ ਯ. ਜੋਰਸਕਤਨਾਨਕ
 ਜੋਖੋਲੇਭਿਤੁ० ਵਾ. ਜੋਖੋ ਕਛਨਹੀ
 ਲੋਕੋਸਤੁਪਕਿਵਾਤੁ -
 ਜੋਹਦ० ਪੰ. ਭਜਨਤਪਰੂਪਮਿਹ
 ਜੋਖੀਵਦੈ० ਪੰ. ਕੈਸੇਬਚਨ ਨਤ
 ਹੋਵੇਉਨਕੇਜੋਖਣੇਮੇ ਅਰਥਾਤੁਗੁ
 ਰੁਬਚਨਣੇਤਾਹੀਬਲਰਖੇਹੈਅੰਸੇ
 ਮਾਪਮੇਉਨਕੇਬਚਨਨਹੀਹੋਸਕੇ
 ਯ. ਕਿਉਬੋਲਹੋਵੇਜੋਖੀਵਦੈ
 ਜੋਧ० ਦੇ. ਸੂਰਮਾ ਬਹਾਦਰ ਯ. ਕ
 ਉਨਜੋਧਜੋਕਾਲਸੀਘਾਹੇ, ਯੋਧਾ
 ਜੋਧੇ० ਗੁ. ਜੋਧਾਇਸਨਾਮਵਾ ਸਿ.
 ਲੋਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨਿਮੋ ਯ. ਜੋਧੇਪੁ
 ਰਬਾਣੀਕੀਧੁਨੀ॥ ਜੁਧ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਜਵਾਂ
 ਜੋਨੀ० ਦੇ. ਮਾਤਾਕੀਭੁਤਮੋ ਮਰਦ

ਆਵੇਹੈ ਯ. ਸੋਮੁਖਜਲੋਜਿਤਕਹਾ
ਕਰਜੇਨੀ, ਯੋਨੀ ਸੀ.

ਜੋਨਿ. ਦੇ. ਅਨੇਕਦੇਹੋਮੇ ਯ. ਬਹਿ
ਤਜੋਨਿ ਪੁਨਾ ਜੋਨਿਨਤੀਗਨਾ-ਕਾ
ਹੂਦੇਹਮੋਪਾਇਦੁਖੀਨਹੀਕਬੇਜਾ
ਤੇ, ਭਗਕੇ ਯ. ਸਿਕਟਜੋਨਿਗਰਭ
ਨਹੀਆਯੋ - ਗਰਭਮੋਪਾਪਤਹੋ
ਭਗਮਾਰਗਕੇਖੇਦਮੋਨਹੀਆਯਾ,
ਭਗਕੇ ਯ. ਜੋਨਿਛਾਡੁਜੋਜਗਮਹਿ
ਜੋਬਨ. ਦੇ. ਜੁਆਨੀਕੇ ਆਇਓ
ਯ. ਜੋਬਨਧਨਪ੍ਰਭਤਾਕੇਮਦੇਮੇ,
ਜੁਵਾਵਸਥਾਮੇ ਯ. ਨਹਬਾਰਕਨਹ
ਜੋਬਨੇਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧ
ਜੋਵਨ. ਦੇ. ਦੇਖਨ॥

ਜੋਹਨ. ਦੇ. ਦੇਖਨ ਪੰ. ਵਾ. ਜੋਹੈ
ਯ. ਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕੇ - ਜੋ
ਗੁਰਸੀਸਾਰਮੇਸਮਰਥਹੈਪਾਪਕੇ
ਨਾਸਕਰਨਕੇ -

ਜੋਪਿਆਮਾਨੇ. ਵਾ. ਹੇਪਤਿਜੋਤੇਰੇ
ਕੋਮਾਨੇਹੈ ਯ. ਜੋਪਿਆਮਾਨੇਤਿਨਕੀ
ਜੋਇਖਸਮ. ਦੇ. ਇਸ਼੍ਰੀਪ ਗੀਸਾ

ਤਿ. ਸਿਵਸਕਤੀ

ਜੋਗਮ. ਦੇ. ਉਚਿਤ. ਲਾਇਕਯੋ
ਜੋਰੂ. ਦੇ. ਇਸਤੀਯ. ਜੋਰੂਨਿ ਗਮਸੀ
ਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰ ਪੁਨਾਜਿਉਜੋਰੂ
ਸਿਰਨਾਵਦੀਆਵੇਦਾਰੋਦਾਰ
ਜੋਰ. ਫਾ. ਬਲ ਯ. ਜੋਰਜੁਲਮਫੂ
ਜੋਰੀ. ਦੇ. ਜੋਰੀ. ਲਗਾਈ ਲੇਖਨੇ
ਯ. ਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ - ਅਨੇਕ
ਭੇਖਾਦਿਪਦਾਰਥੋਮੇਪ੍ਰੇਮਲਾਇਆ
ਬਹੁਤ, ਇਸ਼੍ਰੀਯੋਕਾ ਯ. ਜੋਰੀਸੰਗੇ
ਦਾਨਵੇਲਾਲੇ, ਜੋਰਾਵਰੀ ਯ. ਜੋਰੀ
ਕੀਏਜੁਲਮਹੈਕਹਤੇਹੈਜੁਹਾਲਾਲ
ਜੋਗ. ਦੇ. ਇਸ਼੍ਰੀਆਕੇ ਯ. ਕਾਮ
ਬਿਆਪੇਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰਾਪੁਛਚ
ਜੋਗਕਰੀ. ਗੁ. ਜੋਗਕਰਕੇ ਲਾ
ਯ. ਸਿਵਜੋਗਕਰੀ
ਜੋਧਾਕਰ. ਗੁ. ਜਿਨੇਨੇਰਾਖਸੇ
ਸਾਥਜੁਧਹੇਤੁਅਵਤਾਰਧਾਰੇਹੈਤਿ
ਨਕੋਭੀਪੁਛੇ -
ਜੋਉਬਰੇ. ਵਾ. ਜੋਬਚੇਹੈਮਾਇਆ
ਰੂਪਅਗਨੀਤੇ ਜੋਸੇ ਜੋਉਬਰੇਮਾ

ਇਆਪਾਵਕਤੇ ॥

ਜੋਗੀਬਪੁਰਾ० ਫਾ. ਜੋਗੀਵਤਭਿ
ਚਾਰਾਜੀਵ ਅਰਥਾਤੁਪਰਾਈਦੇ
ਹਮੇਪ੍ਰਵੇਸਸਮੇਅਪਨੀਦੇਹਕੇਤਮ
ਗਨਵਾਲੇਸਿਧਜੋਗੀਵਤ ਯ. ਜੋਗੀ
ਬਪੁਰਾਖੇਲਿਓਆਸਨਰਹੀਬਿਭੂਤ
ਜੋਗਾਅਮਰ० ਫਾ. ਇਸਤੀਆਕਾ
ਹੁਕਮ ਯ. ਮਨਮੁਖਾਦੇਸਿਰਜੋਰ
ਅਮਰਪੈਨਿਤਦੇਵੇਰੁਲਾ

ਜੋਬਨਬਾਲਾ० ਦੇ. ਯੁਵਾਵਸਥਾ
ਲਾਅਰਥਾਤੁਸਮਰਥਵਾਨਯ. ਪਿ
ਰਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਬਾਲਾ-ਆ
ਨੰਦਵਾਂਨਪਤੀਸਮਰਥਵਾਨਹੈ
ਜੋਵੇ० ਦੇ. ਦੇਖੇ

ਜੋਗਵੇ० ਗੁ. ਜੋਗਮੇਜੁੜੇਅਰਥਾ
ਤਚਿਤਭਿਤੀਕੇਨਿਰੋਧਮੇਲਗੇਯ.
ਜੋਗੀਹੋਵੇਜੋਗਵੇਭੋਗੀਹੋਵੇਖਾਇ
ਜੋੜ० ਦੇ. ਜੁਦੇਜੁਦੇਅੰਕੌਕੀਮੇਲਕੇ
ਏਕਸਿਖਾਕਰਨੀ ਜੋਜੋਗੀਬਸਾ
ਹਿਬਜੀਮੋਸਬਦੇਕੇਅੰਗੌਕੇਜੋੜ
ਹੈ, ਮੇਲ ਯ. ਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭਜਿਤੋਜੋੜ

ਜੋੜੀ० ਪੰ. ਲਾਣੀਹੈ ਯ. ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਹਮਤੁਮਸਿਗਜੋੜੀ, ਯਤਨਸੇਮਿਲ ०
ਈ ਯ. ਜੋੜੀਜੁੜੇਨਤੋੜੀਤੁਟੇ
ਜੋਦੜੀ० ਗੁ. ਬੇਨਤੀ. ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਯ. ਤਿਸਆਗੇਮੇਜੋਦੜੀ ॥

ਜੋ.

ਜੀ.

ਜੀਪਉ० ਗੁ. ਜਪੇ ਯ. ਰਾਮਜੀਪ
ਜੀਮਿਆ० ਪੰ. ਉਪ ਉਨਿਤਭਾਈ
ਜਿਆ ਯ. ਜੀਮਿਆਪੁਤਰਗਤਗੋ
ਜੀਤਰੀਆ० ਗੁ. ਜੀਤ ਬਿੰਦਕਾ
ਯ. ਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੀਤਰੀਆ
ਜੀਘਈ० ਗੁ. ਜੀਘੇਸੇ ਯ. ਇਨੀ
ਨਿਕੀਜੀਘਈਥਲਭੂਗਰਭੁਵਿਓਮ
ਜੀਪਹ० ਗੁ. ਜਪੇਹੈ
ਜੀਮਹ० ਗੁ. ਪ੍ਰਗਟਹੁਏਹੈ ਯ. ਜੀਮ
ਹਜੀਅਜਾਣੇਜੇਥਾਉ-ਜਿਸਸੇਜੀ
ਵਪ੍ਰਗਟਹੁਏਹੈ ਜੇਕਰਉਸਅਪਨੇ
ਮੂਲਪਰਮਾਤਮਾਕੋਜਾਨੇ

ਜੀਬਕ० ਸੀ० ਸਿੰਗਲ० ਗਿਦਰੂਯ०
 ਸਿੰਘਸਰਣਕਤਜਾਈਅੇਜੋਜੀਬ
 ਜੀਤਭੇਖ० ਵਾ० ਜੀਵਵੇਖ० ਕਰਾਸੇ
 ਜੀਗ० ਠਾ० ਯੁਧ, ਗਡੀਕਾ ਔਉਠ
 ਜੀਟ० ਪੰ० ਮਾਸ਼ਾ ਬਰਾਤ० ਕਾਟੱਲ
 ਜਨੇਤਯ० ਪਾਪਕੀਜੀਵਲੇਕਾਬਲੇ
 ਧਾਇਆ - ਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹਪਾਪੀ
 ਮੁਗਲੋਕੀਬਰਾਤਬਨਾਕਰਕਾਬ
 ਲਸੇਆਵਤਾਹੂਆ ਜੇਰੀ ਲੋਗੋਕੀ
 ਜੇਰੂਆਕਾਹੀ ਹਮਕੋਔਰਤਾਦੇਵੇ
 ਦਾਨਮੰਗੋਗਾ

ਜੀਤੀ० ਗੁ० ਜੀਤਅਰਥਾਤਬਜਾਬ
 ਜੀਤ० ਗੁ० ਬੀਣਾਦਿਵਾਜੇਯ० ਜਾਨੇਵਲਾ
 ਜਿਉਜੀਤੀਕੇਵਸਜੀਤ, ਪੁਨਾਜੀਤ
 ਵਿਚਾਰਕਿਆਕਰੇ, ਪੰਧਰੇਆਦਿ
 ਕਜੀਤ ਯੇਜੀਤਅੰਗੋਸੇਭਰੇਜਾਤੇਪੈ,
 ਮੰਤ੍ਰਬੋਲਕਰਲਿਖੇਜਾਤੇਪੈ। ਤਬ
 ਸਿਧਹੋਤੇਪੈ। ਪੀਛੇਜਿਨਕਾਰਯੋਹੇ
 ਤਕਹੋਪੈ। ਵਹੁਕਾਰਜਦੇਤੇਪੈ। ਯੀਤ
 ਸੀ० ਸੁਖਮਜੀਵ ਜੀਤੁ ਸੀ०
 ਜੀਤੁ० ਸੀ० ਅਵਿਦਿਆਕੇਪ੍ਰਭਾਵਸੇਦੇ

ਹਾਦਿਕੋਮੇਆਤਮਾਪਨੇਕਾਅਭਿਮਾਨੀ
 ਜੀਤੇਨੀ० ਗੁ० ਵਾਜੇਵਾਲੇ० ਜੀ० ਜੀਵ
 ਤਵਾਲੇ ਯ० ਵਾਜੇਜੀਤਜੀਤੇਨੀ - ਵਾ
 ਜੇਵਾਲੇਸੇਵਜੇਹੈਵਾਜਾ

ਜੀਤਨਾ० ਦੇ० ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਸਗਲ
 ਜਾਚੇਜੀਤਨਾ -

ਜੀਤਜਨਾ० ਵਾ० ਜੀਤਰੂਪ ਅਰਥ०
 ਤਵਾਜਾਰੂਪਜਨ ਯ० ਤਿਉਵਾਜ
 ਹਿਜੀਤਜਨਾ -

ਜੀਮੇ० ਪੰ० ਜਨਮੇ

ਜੀਜੀਰਾ० ਗੁ० ਬੇੜੀਆਂ ਯ० ਜੰ०
 ਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੀਜੀਰਾਂ - ਜਬਸ
 ਰਦਾਰਕੋਪਾਤਸਾਹਕੋਕੋਪਸੇਪੜ੍ਹ
 ਤੀਆਹੈਬੇੜੀਆ। ਤਬਨੋਕਰੇਕੋਹ०
 ਬਸੇਉਸਕਾਮਰਨਾਹੋਤਾਹੈ। ਅ०ਟ०

ਜੀਜੀਰ० ਠਾ० ਸਿੰਗਲ० ਪੁ० ਦੀਪ
 ਯ० ਜੀਜੀਰਬਾਂਧਕਰਪਰੇਕਬੀਰ
 ਜੀਜਾਰ० ਪੰ० ਜੀਜਾਲ० ਬੀਧਨ।

ਜੀਦਾਰਾ० ਗੁ० ਜੀਦਾਲ ਕੂਰਸੁ
 ਭਾਵਦਾਲਾ ਯ० ਸਿਰਮਾਰੇਜਮਜੀਦ०
 ਜੀਬੂਰ० ਦੇ० ਦੰਦਉਖਾੜਨੇਯੋ०

ਗਮਲੇਹੇਕਾਸਿਦ ਯ. ਵਿਛੋਹੇਜੇਬੁਰਖ
 ਵੇਨਵੰਦਨਗਾਖੜੇ - ਵਿਛੋਹੇਰੂਪਜੀ
 ਬੁਰਸਹਾਰੇਨਹੀਜਾਤੇਬਡੇਕਠਨਹੈ)
 ਛਾ. ਪੀਲੇਰੀਗਕਾ ਭੂੜ. ਭ੍ਰਿੰਡ ਬਰ
 ਜੀਜਾਲ. ਦੇ. ਬੰਧਨ ਯ. ਆ [ਈ
 ਲਜਾਲਮਾਇਆਜੀਜਾਲ - ਗਿਹਕੇ
 ਕਾਮਰੂਪਜਾਲ। ਜੀਵੇਕੇਘਾਧਨੇਹੇਤਮ
 ਯਾਕ੍ਰਿਤ। ਜਮਕੇਛਾਹੇਹੈ) ਜੀਜਾਲਕਾ
 ਮੂਲ ਜੀਉਕਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿ
 ਤਪਾਇਆਜਮਜਾਲੇ ਸੋਲਿਖਾ ਜ
 ਜੀਜਾਲੀ. ਦੇ. ਬੰਧਨੇਮੇ [ਮਜਾਲੇਹੈ
 ਯ. ਮਨਜੀਜਾਲੀਵੇਰ੍ਹਿਆਭੀਜੀਜਾ
 ਜੀਗਾਲ. ਛਾ. ਬਨ, ਉਜਾ [ਲਮਾਹਿ
 ਰੂ ਯ. ਜੀਗਾਲਜੀਗਾਲਕਿਆਭਵਹਿ
 ਜੀਗਾਲੀ. ਦੇ. ਜੀਗਾਲਸਮਾਪਾਪ
 ਮਲਸੇਅਸੁਧਰੁਈਜੀਵੇਕੇਇਥੀ
 ਜੀਗਾਲ. ਦੇ. ਜੀਗਾਲਨਾਮਸੇਪ੍ਰਸਿ
 ਧਾਐਖਧਿ, ਲੋਹੇਕਾਸਵਰੂਪਬਿਗਾ
 ਰੂਨਵਾਲੀਜਰ
 ਜੀਗੀਲਾ. ਗੇ. ਜੀਗਾਲਜੇਮਨਰੂ
 ਪਲੋਹੇਕੇਲਗਾਹੈ ਯ. ਉਤਰੇਮਨਹ

ਜੀਗੀਲਾ ॥

ਜੀਜਾਲਪਗਾਲ. ਵਾ ਬੰਧਨਰੂਪ
 ਫੂਜ ਭਾਵਬਮਰਥਬੰਧ

ਇਤਿਸ਼ੀ ਮਤਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮ
 ਸੀਰਿਹਿਤੇਗੁਰਿਗਾਰਥਕੋਸੇਜ
 ਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨੇਸਮਾ

ਪ੍ਰੰ

ਸ਼੍ਰ.

ਸ਼੍ਰੁਖਰੂਵਾਉ. ਪੰ. ਜੋਰਵਾਲੀਵਾਲ
 ਸੇ ਯ. ਸ਼੍ਰੁਖਰੂਵਾਉਨਰੋਲਈਪਰਥ
 ਤਮੇਰਾਣ - ਪਰਮਤੇਕੇਨਾਨਾਨੁ
 ਕਤੀਯੋਸਹਿਤਉਪਦੇਸੇਸੇ। ਐਸਿ
 ਧਾਈਓਸੇਨਹੀਰੋਲਤੇ

ਸ਼੍ਰੁਟੀਅੰ ਪੰ. ਸਿਚਨਕਰੀਤਾਹੈਅ
 ਰਥਾਤਛਿਰੂਕੀਏਹੈ ਯ. ਨੂਰਅਰਸ
 ਹੁਕੁਰਸਹੁਸ਼੍ਰੁਟੀਅੰ - ਪ੍ਰਕਾਸਸਦਰਗ
 ਐਥੈਕੁੰਠਕਾਸਿਚਨਕਰੀਤਾਹੈ। ਸ਼੍ਰੁ
 ਟਨਾਸਿਚਨਕਾਨਾਮਹੈ। ਸ਼੍ਰੁਟਨਸੇਸ਼੍ਰੁ
 ਟੀਐਬਨਹੈ

ਸ਼੍ਰੁਹੀਆ. ਪੰ. ਕੋਪਸੇਮੁਖਪਾਸ

ਭੋਹਚਛਾਯਕਾਟਨੇਮਾਰਨੇਕੋਤਿਆ
 ਰਹੇਤਾ ਯ. ਨਿਤੁਸ਼ਹੀਆਪਾਏਸ਼ੁਰੂ
 ਜੁਟੇ ਕਚੀਚੀਆਪੁਸਿਧ
 ਸੁਕੋਲਿਆ० ਪੰ. ਰੰਗਏਹੇਤਰ
 ਗਮੇਫੇਰਿਆ ਯ. ਅੰਦਰਮੁਸਕਸ਼
 ਕੋਲਿਆ-ਮਨਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੇਜਸਰੂ
 ਟੇਮੇਰੀਗਾ ਗਾਯਾਹੈ
 ਸੁਖਾਈਐ० ਪੰ. ਨਿਸਫਲਕ੍ਰਿ
 ਯਾਕਰੀਏ
 ਸੁਲਣੀ० ਪੰ. ਸਹਾਰਤੇ. ਉਗਤੇ.
 ਯ. ਧਰਤਿਆਸਮਾਨਨਸੁਲਣੀਵਿ
 ਚਵਿਸਟਾਪਏਪਚਿਨਿ
 ਸੁਰਹ० ਪੰ. ਗਿਰੇਅਰਥਾਤਦੂਰ
 ਹੋਵੇ ਯ. ਸੁਰਹਕਸੀਮਲਪਾਪਤੇਰੇ
 ਸੁਬਕ० ਪੰ. ਸੁਬੇ ਸੀਘ੍ਰ
 ਸੁਸੁਕ० ਪੰ. ਅਕਸਮਾਤੁਯ. ਰਹਿ
 ਓਸੁਕਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ
 ਸੁਮਕ० ਪੰ. ਚਮਕਤੇਹੈ ਅਰਥਾਤ
 ਦਿਖਾਈਦੇਤੇਹੈ ਯ. ਤੇਗਪੁਛਰਉਪ
 ਰਸੁਮਕਬਾਲ, ਨੇਤ੍ਰਕਾਖਲਨਾ
 ਸੁਖ० ਪੰ. ਬਮਰਥਬੋਲਕੇਖਰਾਬਹੋ

ਨਾ ਯ. ਸੁਖਬੋਲਨਕਿਆਜਗਸਿਉ
 ਵਾਦ, ਸੀ. ਮਛੀ, ਮੀਨਰਸਿ, ਤਾਪ,
 ਸੁਖਸੁਖ० ਗੁ. ਖਰਾ ਖਿਲ, ਬਨ
 ਸੁਗੁ० ਪੰ. ਸੁੰਗਫੇਨ ਬਹੋਹੈ
 ਯ. ਸੁਗੁਜੁਟੇ-ਮੁਖਸੇਸੁਗਗੇਰੇਹੈ
 ਸੁਲਾਪੇ० ਪੰ. ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਰੰਧ
 ਸੁਸ਼ਾ० ਗੁ. ਇਸਨਾਮਵਾਲੇਅਖਰਸੇ
 ਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈ ਯ. ਸੁਸ਼ਾਸ਼ੂਰਨਮਿ
 ਸੁਟ० ਪੰ. ਸੀਘ੍ਰ, ਸੀਚ, ਟੇਤੁਮਾਰੇ
 ਸੁਖਣਾ० ਗੁ. ਬਮਰਥਬੋਲਕੇਖਰਾ
 ਬਹੋਣਾ ਯ. ਸੁਖਣਾਸ਼ਾਖ-ਕਹੀਰੀ
 ਤਿਸੇਖਰਾਬਹੋਨਾਕੇਵਲਖਰਾਬੀਹੈ
 1 ਖਪਨਾ. ਦੁਖੀਹੋਨਾ
 ਸੁਰਣੇ० ਦੇ. ਜਿਸਮੇਹੋਕਰਕੋਈਵ
 ਸਤੁਨਿਕਸੇ ਜੈਸੇਜਲਕਾਸ਼ੁਰਨਾ,
 ਗਿਰਨਾ. ਨਿਕਸਨਾ, ਨਿਰਸ਼ੁਰ. ਚਸ
 ਮੇ ਯ. ਅਮਿਓਚਲਹਿਸੁਰਣੇ
 ਸੁਖਬੋਲਣ० ਵਾ. ਖਰਾਬਹੋਨੇਹੈ
 ਤਬੋਲਨਾ ਯ. ਸੁਖਬੋਲਣਕਿਆਜ
 ਗਸਿਉਵਾਦ-ਖਰਾਬਹੋਨੇਹੈਤਬੋਲ
 ਨਾਕਿਆਹੈ ਜੈਜਗਤੁਕੇਜੀਵੇਸਾਥ

ਸ਼੍ਰੋਲਕਰਨਾਹੈ	ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਗਿਰ ਯ. ਨਿਦਕਮੇਸੇਹੀ
ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਅਪਦਕਸਮਾ. ਦੁਖਕ	ਸ਼੍ਰੋਲ ਪਰੀਏ, ਸੀ. ਨਿਰਸ਼ਰ. ਚੁਸਮਾ,
ਵਖਤ ਯ. ਕਿਰਰਸ਼੍ਰੋਲਪਾਈਏ	ਸ਼੍ਰੋਲ ਸੇਨਿਕਸਾਜਲਕਾਪ੍ਰਦਾਹ
ਛਪਰਤੁਟੇਮੇਹ-	ਸ਼੍ਰੋਲ ਦੇ. ਲਗਾਈ. ਬਿਦਾਦ. ਤ
ਸ਼੍ਰੋਲ ਗੁ. ਧੁਨਿਮਾਰੂ ਕਾਸੀਧਤੁ	ਨਾਜਾ ਯ. ਪੰਚਕੋਸ਼ਗਰਾਪੁਨਾ ਸ਼੍ਰ
ਕੀਧੁਨਿਕੀਨਕਲਹੈ ਯ. ਸ਼੍ਰੋਲਤਕਾ	ਗਰਾਏਕਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ ਪੁਨਾ ਹਮ
ਰਖੇਲਪਾਹਜੀਉ	ਰਾਸ਼੍ਰੋਲਗਰਾਹਨਕੋਊ ॥
ਸ਼੍ਰੋਲਤੁ ਦੇ. ਸ਼੍ਰੋਲਨੁਦਿਆ ਯ.	ਸ਼੍ਰੋਲਤਕਾਰ. ਸੀ. ਕੀਕਦਾਦਿਕੋਕੀ
ਸ਼੍ਰੋਲਤਜਨਮਗਦਾਇਆ	ਧੁਨੀ। ਕਾਸੀਧਤਕੀਧੁਨੀ। ਜੈਸੇ
ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਵੇਲਾ ਯ. ਵਲਛਲਕਰ	ਸ਼੍ਰੋਲਤਕਾਰਾਮਨਹਤਪਨਘੋਰ
ਸ਼੍ਰੋਲਪਾਏ	ਸ਼੍ਰੋਲਨਹਾਰ. ਗੁ. ਮਧਾਈਰੂ
ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਸ਼੍ਰੋਲਕਰਖਰਾਬੋ	ਪਹੈਬਿਲੇਨੇਵਾਲੀ ਯ. ਪਵਨਸ਼੍ਰੋਲ
ਤਾਹੁਆ ਯ. ਨਿਤਸ਼੍ਰੋਲਦਾਸ਼੍ਰੋਲ	ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਕਮਲਪਨਾ. ਲਨਹਾਰ
ਸ਼੍ਰੋਲਪਾਇਆ	ਬਾਉਲਪਨਾ ਯ. ਭਉਕਰਸ਼੍ਰੋਲਗ
ਸ਼੍ਰੋਲ ਦੇ. ਚਸਮੇ. ਨਿਰਸ਼ਰ	ਵਾਇ, ਕਾਨਿਆਕਾਜੀਗਲ
ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ. ਲਸਕਤੇ	ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਕਮਲੇ. ਬਾਉਲੇ, ਚੰਦ
ਬੇ ਗੋਟੇਕਨਾਰੀਵਾਲੇਸ਼੍ਰੋਲਜਮੁਖੀ	ਸ਼੍ਰੋਲਜਮੁਖੀਪਖੇ ਯ. ਸ਼੍ਰੋਲਸ਼੍ਰੋਲ
ਪਖੇ ਯ. ਜਦਹੁਸੀਆਵਿਆਹੀ	ਨਪਾਸ ਗੁ. ਸਹਾਰੇ ਜੈਸੇਕਉਨ
ਆਸ਼੍ਰੋਲੇ ਸ਼੍ਰੋਲਕਨਪਾਸ	ਓਸਕੀਸ਼੍ਰੋਲਸ਼੍ਰੋਲੇ
ਸ਼੍ਰੋਲਨ ਪੰ. ਧੋਨੇਹੇਤਪਾਨੀਮੇ	ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੰ. ਸ਼੍ਰੋਲਨ. ਇਧਰਉ
ਚੀਜਕੋਹਿਲਾਨ	ਧਰਹਿਲਾਨ ਯ. ਜਿਤਚੁਕਾਜਮਸ਼੍ਰੋਲ

ਗੁਰੂਗੋਲ

ਸੁਮਕਵਾਲ० ਪੰ. ਪ੍ਰਕਾਸਤੇਪੈਰੇ
ਮ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਮਪੁਣਿਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ
ਸੁਤਿਮੋਕਸ਼ੇਤਰੇਸ੍ਵਰੂਪਬ੍ਰਮਮੋਸ
ਭੀਗੁਣਪ੍ਰਕਾਸਤੇਪੈਰੇ ਯ. ਤੇਗੀਪੁਛ
ਟਉਪਰਸੁਮਕਵਾਲ

ਸੁਨੁ० ਪੰ. ਗਿਰ. ਭਿਗ ਯ. ਸੁਨੁਪਇ
ਆ ਪੁਨ ਸਭਸੁਖਸੁਖਪਦੇਸੁਨੁ -
ਗਿਰਪਦੇਪੈਰੇ, ਸਘਣਬਦਲੋਕਾਸ
ਮ, ਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯ

ਸੁਨੀ० ਗੁ. ਚਾਰੋਦਿਕਮੇਵਰਖਾਯ
ਬਰਸੇਲਾਇਸੁਨੀ - ਨਾਨਾਗੀਤਿਸੇਉ

ਸੁਖਰੁ० ਪੰ. ਤਕਨੀਅੰਧੇ ਪਦੇਸ
ਹੀ ਯ. ਸੁਖਰੁਸ਼ਾਗੀਮੀਹ, ਗੁ. ਵਿ
ਖਲਤਿਸਨ ਪੁਨ ਸੁਖਰੁਵਾਉਨਰੇ
ਲਈਪਰਬਤਮੇਗਣ

ਸੁਭੀਰੁ० ਪੰ. ਜਥੀਮੇਪਦਨ

ਸੁਪੀਰੁ० ਗੁ. ਕੋਗੀਭਰਕੇ ਯ. ਹਰਿ
ਮਿਲਓਲਾਇਸੁਪੀਰੁ

ਸੁਨਸੁਖਰੁਭਾਨੁ० ਗੁ. ਸਬਦਾ
ਦਿਵਿਖਯਕਾਪੇਮ, ਵਿਖਯੋਕੇਲਾਤ

ਜਨਮਅਹਿਕਾਰ) ਧਰਮਕੀਬੁਧੀਕੋ
ਸਰਬਥਾਰੁਨਾਨੇਵਾਲਾਏਭ। ਯੇਜੁ
ਤੀਨੋਚਿਤਮੋ ਮਨੁਖਜਨਮਰੂਪਬੇਨੇ
ਕੋਭੋਬਨੇਵਾਲੇ ਸੁਨੁ ਸੁਖਰੁ ਪੁਨਾਹ
ਰੂਪਚਲਰਹੇਪੈ ਤੇਸੇਔਰਕਾਮਕ
ਰੋਧਾਦਿਅਸੁਰਸੁਭਾਵੋਕੀਲਾਖਾਲ
ਹਰਾਵਗਰਹੀਪੈ ਇਨਮੇਬਚਨੇਕੀ
ਵਿਛਾਪੈ ਤਬਸਤਗੁਰੇਸੇਪਕਾਰਕ
— — — — — ॥ ਰੇ

ਸ਼ਾ.

ਸ਼ਾਲੂਖੀਆ० ਪੰ. ਸੋਏਕੋਸਵੇਰ
ਹੋਗਯਾ ਅਰਥਾਤਮੇਹਦਸਾਮੇਸਮ

ਗਉਮਰਬੀਤਗਈ ਯ. ਸੁਭੀਸੁਤੀ
ਸੁਖਸੁਖਾਈਅੰਧੇ ॥ ਸ਼ਾਲੂਖੀਆ
ਵਾ. ਖਰਾਬੀਸੇਭੀਮਹਾਖਰਾਬੀਅੰਧ
ਨਨਾਪੈ ਜੇਨਿਸਫਲਕਰਮਕਰਨੇਪੈ

ਸ਼ਾਰਗਾਹੇ० ਵਾ. ਅਪਨੀਨਾਭੀਗਤ
ਕਸਤੂਰੀਕੋਨਾਜਾਨਤਾਸ਼ਾਕਸੁਪੈਰੇ
ਤੇਸੇਦੇਹਗਤਸ੍ਵਰੂਪਕੋਨਾਜਾਨਤਾ
ਜੀਵਦੇਵਮੰਦਰੇਮੇਫਿਰੇ

ਸ਼ਾਕ० ਪੰ. ਦੇਖਕੇ ਯ. ਦੁਰਮਤਦੁ

ਜਾਤਾਉਗਾਇਓਸਭਸ਼ਾਕ -

ਸ਼ਾਖੰ ਪੰ. ਖਰਾਬੀ -

ਸ਼ਾਹੰ ਪੰ. ਦੇਖੇ ਯ. ਦੇਸਦਿਸਿਤਰ
ਮੇਸਗਲੇਸ਼ਾਹੰ

ਸ਼ਾਹੰ ਪੰ. ਦੇਖਕੇ ਯ. ਪ੍ਰਦੇਸਸ਼ਾਹੰ
ਸਉਦੇਕੋਆਇਆ ਪੁਨਾ ਪੀਵਸਨ
ਸ਼ਾਹੰ ਈਹਸ਼ਾਕਕੇਥਾਨਮੇਸ਼ਾਹੰ
ਦੇ. ਜਲਕੀਠਨ)

ਸ਼ਾਹੰ ਪੰ. ਦੇਖਾਂ ਯ. ਸ਼ੁਖਰੁਸ਼ਾ
ਗੀ - ਮਾਰਗੋਮੇਪ੍ਰਚੰਡਪਵਨਦੇਖੇ
ਅਰਥਾਤਤੀਖਣਪਵਨਸਹਾਰਤਾ
ਭੀਦਰਸਨਕੋਜਾਣਾਂ

ਸ਼ਾਲਾਘੰ ਪੰ. ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਯ.
ਸ਼ਾਲਾਘੰਉਠਨਾਮਜਪ

ਸ਼ਾਹੰ ਪੰ. ਨੀਗੇਸਿਰ ਯ. ਉਡਉਡ
ਰਵਾਸ਼ਾਹੰਪਾਇ - ਉਡਉਡਕੇਰਵ
ਲਖੁਲੇਕੇਸੇਮੇਪ੍ਰਚੰਡ

ਸ਼ਾਹੰ ਦੇ. ਦੂਰਕੋਰੇ ਯ. ਸਗਲੇਕਸ

ਸ਼ਾਹੰ ਪੰ. ਪਰਥਤੇਪੇਜੀ [ਮਲਸ਼ਾਹੰ]
ਗਲੀਪੇਡੋਕੇ ਯ. ਜਿਉਮਿਗਨਾਭ
ਬਸੇਬਾਸਬਸਨਾਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਿਓਸ਼ਾ

ਰਗਹੇ, ਸ਼ਾਹੰਬੇਗੀਕਰੀਗਾਇਭਾਵਸੇ

ਕੁਸਿਰ ਯ. ਕੇਲਾਪਾਕਾਸ਼ਾਹੰ

ਸ਼ਾਲੰ ਪੰ. ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਯ. ਬਰਹੈ
ਸ਼ਾਲਸ਼ੁਭੰਭੁ ਹੈਨਾਵਨਾਲਈਐਕਿ

ਸ਼ਾਲੂੰ ਪੰ. ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਯ. ਉ [ਸ]
ਠੀਸ਼ਾਲੂਕੀਤਨੇ - ਉਠਕਰਪ੍ਰਾਤਕਾ

ਸ਼ਾਲਾੰ ਪੰ. ਸ਼ੁੱਲ ਬਨ, [ਲਹੇਪਤਿ]
ਲਹਰ ਯ. ਅਗਨਿਬਿਖਸ਼ਾਲਾ

ਸ਼ਾਹਲੀੰ ਪੰ. ਸਿਰਖਥੀਲਕੁਕੀ,

ਸਿਕਾਰੀਜਾਨਦਰਕੇ ਸ਼ੁਠਲਾਨੇਹੇਤ

ਮਾਸਕੀਬੋਟੀ ਯ. ਉਹੀਤੇਹਰਿਓਉ

ਹਾਲੇਪਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਮਾਸਦੇਤ

ਸ਼ਾਹਲੀ - ਸਿਕਾਰੀਲੋਕਸਾਨਦਰ

ਕੋਸਿਕਾਰਮਾਰਨਾਸਿਖਾਨੇਸਮੇਜ

ਨਦਰਕੋਉਡਾਕੇਮੇਸਦਿਖਾਤੇਹੈ

ਜਬਦਹੁਖਾਨੇਹੇਤੁਆਵਤਾਹੈ। ਸ਼ੁਰ

ਛਿਪਾਲੇਤੇਹੈ। ਐਸੇਬਹੁਤਦਾਰਕ

ਰਤੇਹੈ। ਦੁਹੀਲਿਖਾਹੈ ਉਹੀਤੇਹਰਿ

ਓ. ਜਹਾਸੇਮਾਸਨਿਕਾਲਾਹੈ। ਉਹ

ਹੀਦਿਖਾਕਰਸੀਘ੍ਰਪੱਲੇਮੇਛਿਪਾ

ਲੇਵੇਹੈ। ਜੈਸੇਬਾਸ ਜਾਨਦਰਕੋਮਾ

ਸਕੀਸ਼ਾਟਲੀ ਸੁਟਪਕੜਨੇਹੇਤੁਦਿ
ਖਾਈਬੋਟੀਵਾ ਸੁੱਕਾਕਾਕ
ਸ਼੍ਰਾਨੁ० ਪੰ० ਬਿਸਾਹੁ० ਗੁ० ਸੁਗਨੁ
ਯ० ਤੁਮਸਿਉਨਾਹੀਕਿਛੁਸ਼ਾਨੁ०
ਮੰਤਸੇਸ਼ਾਨੁ

ਸ਼੍ਰਾਨੁ० ਪੰ० ਮੱਲੇਬੇਰੀਕਰੀਗਾਦਿ
ਸ਼ਾਲਸੁਲੁਭੁਨੈ० ਵਾ० ਬਡੇਪਾਤ
ਕਾਲ

ਸ਼੍ਰਿ०

ਸ਼੍ਰਿਲਕਾਵਹੁ० ਗੁ० ਚਮਕਤੋਹੈ
ਭਾਵਦਿਖਾਈਪੜੇਹੈਖਾਲੀਕਾਨੇ
ਯ० ਦੁਆਰਉਪਰਸ਼੍ਰਿਲਕਾਵਹੁਕਾ
ਸ਼੍ਰਿਕੁ० ਪੰ० ਪੁ० ਤਲੇ० ਹੇਠਜੈਸੇਨ
ਮਿਜੈਸ਼੍ਰਿਕੀਜਾਣਾ

ਸ਼੍ਰਿਨੁਕੇ० ਪੰ० ਤਾਨੁਨਾਕੇਬਚਨਕ
ਹੇਯ० ਜੇਗੁਰੁਸ਼੍ਰਿਨੁਕੇਤਾਮੀਠਾਲਾ

ਸ਼੍ਰਿਗ० ਪੰ० ਛੀਗਰੀ० ਹਲਕਾਗੇ
ਛਾਪਾ, ਸੱਕ० ਸੁੱਕ० ਯ० ਹੋਵਹਿਲਿ
ਗਸ਼੍ਰਿਗਨਹਿਹੋਵਹਿਜਿਗਸੁਪ
ਨਕੇਚਿਨਪੁਰੇਹੋਵੇ ਬਨਾਵਟੀਚਿ
ਨਰੁਪਸ਼੍ਰਿਗਕਾਟਿਓਵਾਲਾਛਾਪਾ

ਹੀਨਾਹੋਵੇਵਾਪੁਰੇਚਿਨਹੋਵੇਹੋਨੇਮੇ
ਸ਼੍ਰਿਗਸੁਕ ਅਰਥਾਤਸੱਕਨਹੋਵੇ
ਸ਼੍ਰਿਮਸ਼੍ਰਿਮ० ਦੇ० ਵਰਖਾਕੀਅਵਾ
ਜਕੀਤਥਾ ਸੁਰਨੇਸੇਗਿਰਤੇਪਾਨੀ
ਕੀਅਵਾਜਕੀਨਕਲਜੈਸੇਅਗ
ਨਿਕੀਅਵਾਜਕੀਨਕਲਕੁਕਕੁਕੇਹੈ
ਜਲਕੀਚੁਲਚੁਲਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀਕੀ
ਕਟਕਟਹੈ ਪਵਨਕੀਸੀਸੀਹੈ ਸ
ਸ਼੍ਰੋਮੇਤੀਰਕੀਤ੍ਰਿਣਣਣਹੈ ਗੋਲੀ
ਕੀਟੀਹੈ ਤੁੱਸੇਸ਼੍ਰਿਮਸ਼੍ਰਿਮਹੈ ਯ०
ਸ਼੍ਰਿਮਸ਼੍ਰਿਮਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ

ਸ਼੍ਰਿਲਮਿਲ० ਦੇ० ਹਿਲਤਾਚਲਤ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਥਾਅਨੇਕਛਿਦ੍ਰੇਵਾਰ
ਭਾਨਹੋਤਾਪ੍ਰਕਾਸ ਯ० ਤਹਸ਼੍ਰਿਲ
ਮਿਲਕਾਰਦਿਸੀਤਾ

ਸ਼੍ਰੀ०

ਸ਼੍ਰੀਕੁ० ਪੰ० ਚੀਘਲਗਾਕੇ ਸਵਾ
ਸਰੋਕਕੇਏਕਰਸਪੀਨੇਕਾਨਾਮ
ਚੀਘਹੈ ਰੀਕਹੈ ਯ० ਪੀਆਰਸਸ਼੍ਰੀ
ਸ਼੍ਰੀਈ० ਪੰ० ਬਰੀਕਾਅਵਾਜਸੇਕ

ਯ. ਰੋਵਾਝੀਣੀਥਾਣ
ਸ਼ੀਨੰ. ਦੇ. ਬਾਰੀਕ. ਸੁਖਮ
ਸ਼ੀਵਰੰ. ਦੇ. ਮਹਰਿਓਤੁਲਯ. ਨਾ
ਨਕਇਹੁਜੀਉਮਛਲੀਸ਼ੀਵਰਤਿ
ਸ਼ਾਕਾਲ, ਧੀਵਰ ਸੀ.
ਸ਼ੀਗਾਰੰ. ਦੇ. ਬਿੰਡੇ. ਟੀਂਡ. ਬਿਲੀ

ਸੁ.

ਸੁਲਾਰਿਆੰ. ਪੰ. ਲਹਰਾਂ. ਹਰੇ
ਲੇਯ. ਵੇਦਨਪਉਣਸੁਲਾਰਿਆ
ਸੁਕੰ. ਪੰ. ਨੀਵਾਰੇ
ਸੁੰਡੀੰ. ਪੰ. ਸਿਰਮੁਹਪਰਪੱਲਾਏ
ਕਰਨੀਵੀਪਾਇਬੈਠਨਯ. ਸੁੰਡੀ
ਪਾਇਬਹਨਨਿਤਮਰਦੈ - ਨੈਨੀਸਾ
ਧਮਖਪੇਪੱਲਾਲੇਮਰਨੇਮੇਬੈਠੀ
ਇਸਤੀਓਵਤੁਬੈਠਜਾਤੇਹੈ
ਸੁਣੰ. ਗੁ. ਏਕਰਸਮਵਾਜਯ.
ਮੇਰੀਉਣਸੁਣਲਾਇਆ
ਸੁਲਾਰਦੇੰ. ਪੰ. ਸੁਲਾਰਾਦੇਤੀ
ਹੈ ਹਲਚਾਲਕਰਤੀਹੈ ਯ. ਸੀ
ਤੁਲਪਦਨਸੁਲਾਰਦੇ

ਸੁਰੰ. ਪੰ. ਪਛਤਾਇ ਯ. ਸੁਰਸੁਰ
ਸੁਖਮਾਰੀਰਲਜਾਇ
ਸੁਲਾਰੇੰ. ਪੰ. ਸੁਲਤੀਹੈ ਯ. ਸਾ
ਪਦਨਸੁਲਾਰੇ - ਵਹੀਪਦਨਸੁਲ
ਸੁਨਕਾਰੰ. ਗੁ. ਦਸਮਦੁਤੀਹੈ
ਆਰਕੀਅਵਾਜਕੀਨਕਲਹੈ
ਯ. ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਸੁਨਕਾ
ਸੁਰਸੁਰੰ. ਗੁ. ਪਛਤਾਇਪਰ
ਸੁਲੰ. ਪੰ. ਹਸਤੀਆ ਛਤਾਇ
ਇਕੋਪੇਪਾਵਨੇਕਾਬਸਤ
ਸੁਲੀਭੁਰੇੰ. ਪੰ. ਸ਼ਾਲਸੁਲੀਭੁਰੇ
ਯਹਮੋਰਕਾਠ ਰੇਰਬਕਥਨ
ਵਤ ਪੰਜਾਬੀਦੁਹਰੀਬੋਲੀਮੇਧਾ
ਤਾਕਾਲਕਾਨਾਮਹੈ

ਸੁ.

ਸੁਲਾਵਉੰ. ਪੰ. ਫੇਰੇ ਯ. ਤਿ
ਸਗਰਕਉਸੁਲਾਵਉਪਾਖਾ
ਸੁਰਿਓੰ. ਗੁ. ਪਛਤਾਇਆ
ਸੁਠਾੰ. ਦੇ. ਅਥਮਾਵਾਦੀ ਯ. ਸੁਠ
ਜਗਹੁਕੇਘਨੋਦਿਨਦਾਇਬਰਤਨ

ਕੀਮਾਸ

ਸੂਰੇ० ਦੇ० ਮਿਥਿਆ ਯ० ਸੂਰੇਮਾਨ
ਕਹਾਕਰੇਜਗਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨ

ਸੂਰੇ० ਦੇ० ਮਿਥਿਆ ਯ० ਸੂਰਸਮ
ਗੀਪੇਖਕਾਹੇਸਚਮਾਨਿਆ

ਸੂਣੀ० ਗੁ० ਉਦਾਸ ਯ० ਉਣੀਨ
ਹੀਸੂਣੀਨਾਹੀ - ਉਦਾਸਨਹੀਖਾ
ਲੀਨਹੀ ਪੁਨਾਨਾਮਵਿਹੁਦੇਉਣੇ

ਸੂਰਤ० ਦੇ० ਪਛਤਾਤੇ० ਸੇ० [ਸੂਣੇ
ਗਕਰਤੇ ਯ० ਸੂਰਤਸੂਰਤਸਾਕ

ਸੂਰਬਾਤ० ਵਾ० ਜੋਧਨ [ਤਮੁਆ
ਜੋਬਨਾਦਿਕਸੂਰੇਪਦਾਰਥਹੋਯ०
ਸੂਰਬਾਤਸਾਸਚਕਰਜਾਤੀ

ਸੂਰਨ० ਪੰ० ਪਛਤਾਵਾ० ਬੀਤਚੁ
ਕੀਵਸਤੁਓਕੇਨਿਮਿਤਸੋਗਕਰ
ਨਾ ਯ० ਸ਼ਸ਼ਾਸੂਰਨਮਿਟੇਤੁਮਾਰੇ

ਸੂਮ० ਪੰ० ਮਸਤਹੋਕਰਹਿਲਨ
ਸੂਰ० ਪੰ० ਪਛਤਾਇਕੇ ਯ० ਸੇਜ
ਨਕਬਹੂਨਮਰਤੇਸੂਰ

ਸੂਰੇ० ਦੇ० ਸੋਗਕਰਤੇਭਏ ਯ० ਮਨ
ਮੈਸੂਰੇਗਮਚੰਦ

ਸ਼੍ਰੋਲ० ਪੰ० ਹਿਲਕੇ

ਸ਼੍ਰੇ.

ਸ਼੍ਰੇਰ० ਦੇ० ਤੋਏਸੇ ਯ० ਅੰਧਾਸ਼ਖ
ਸ਼ਖਪਇਆਸ਼੍ਰੇਰ - ਅਗਮਾਨੀਖ
ਰਾਬਹੋਹੋਪਕੁਜਾਤੇਹੋਏਏਮੇ

ਸ਼੍ਰੇਰਾ० ਦੇ० ਸ਼ੁਗਰਾ ਯ० ਉਮਰਾਰ
ਆਗੇਸ਼੍ਰੇਰਾ

ਸ਼੍ਰੇ.

ਸ਼੍ਰੋਕ० ਪੰ० ਬੁੱਕ, ਦੁਲ० ਅਲਪ
ਨਿੰਦਾਹੋਜਾਨੀ ਭਾਵਸੇਸਮਾਧੀ
ਯ० ਆਨੰਦਸਹਜਪੁਨਸ਼੍ਰੋਕ

ਸ਼੍ਰੋਟ० ਪੰ० ਚੋਟੀਕੇ ਯ० ਜਬਜਮ
ਆਇਸ਼੍ਰੋਟਪਕੜੇਪੁਨਾ ਉਘ
ਰਗਈਆ ਖਿਨਹੁਰੀਤਰ ਜਮ
ਹਗਾਸੇਸ਼੍ਰੋਟ - ਉਘਰਗਈਆ
ਅਖੀਆਸੇਖ

ਸ਼੍ਰੋਰਾ० ਪੰ० ਸੂਰਨਾ

ਸ਼੍ਰੋਲ० ਪੰ० ਸਫਾਕਰਕੇ ਯ० ਸ਼੍ਰੇ
ਲਮਹਾਰਸਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ

ਦੁਨੋਂ ॥ ਗੁ. ਗਾਨਸਹਿਤ

ਇ.

ਇਆਨੋ ॥ ਗੁ. ਗਾਨਸੇਬਰਨ
ਕਰੇ ਯ. ਇਆਨੋਬੋਲੇਆਪੇਬੁਝੇ

ਦੁ.

ਦੁ. ਗੁ. ਜੇ ਯ. ਵੇਖੇਖੋਸੋਬਿਨ
ਸਤੋ-ਜੇਦੇਖਤੇਹੋਸੋਸਭਨਾਸ
ਹੋਨੇਵਾਲਹੈ

॥ਇਤਿ ਵਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ
ਰਚਨਾਸਮਾਪ੍ਤਾ

੨.

ਟਲਹ ॥ ਪੰ. ਹਟਤੈਯੋ ਯ. ਟਲ
ਹਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹ

ਟਲਾਧਾ ॥ ਗੁ. ਹਟਾਇਆ ਯ.
ਟਲੈਨਟਲਾਧਾ

ਟਟਰ ॥ ਪੰ. ਮਾ. ਬਡੇਕਫ਼ਾਹੇਮੇ
ਯ. ਰਸਕਸਟਟਰਪਾਈਅੰਤੁਧੇ

ਤੈਬਿਲਲਾਇ

ਟਬਰ ॥ ਪੰ. ਕੁਟੀਬਕੇਲੋਕ ਯ. ਟ
ਬਰੋਵਨਿਧਾਹੀ

ਟਲ ॥ ਪੰ. ਹਟ ਯ. ਇਸਲੋਭੀ
ਕਾਜੀਉਟਲਪਲੇ - ਟਲਪਨੇ
ਹੈਭਾਵਹਟਜਾਵੇਹੈ, ਗੁਰੋਕਾਜ
ਸਕਰਤਾਭਾਟਕਵਿ ਯ. ਸੁਕਹੁ
ਟਲਗੁਰਸੇਵੀਅੰ

ਟਹਲ ॥ ਦੇ. ਸੇਵਾ ਯ. ਟਹਲ
ਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੇਜਾਕਉਸਾ
ਧਕ੍ਰਿਪਾਲ

ਟਹਕੇਟ ॥ ਗੁ. ਖਿੜਤਾਹੈ ਯ. ਧ
ਨਾਅਨ, ਦਿਭੂਖੇਕਮਲਟਹਕੇਟ
- ਜਿਸਕੋਭੋਜਨਕਰਭੂਖੇਪੁਰਖ
ਕਾਹਿਰਦਾਕਮਲਖਿਟੈਹੈ

ਟਹਲਾਵਾ ॥ ਗੁ. ਟਹਲਸੇਯ
ਹਸਤਪੁਨੀਤਸੀਤਟਹਲਾਵਾ -

ਟਾ.

ਟਾਹੇ ॥ ਗੁ. ਦੇਖੇ ਯ. ਟੋਹੇਟਾਹੇ
ਬਹੁਭਵਨ - ਪਰਖਕੇਦੇਖੇਬਹੁ

ਤਬਾਨ

ਟਾਟੀ० ਪੰ० ਛਪਰੀ० ਦੱਟੀ० ਯ०
ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀ,
ਟਾਟ० ਪੰ० ਤਪੜ, ਕਾਨਮੋਪੀਡਾ
ਟਾਂਡਾ० ਦੇ० ਬਨਜਾ ਕੀਲਹਰ
ਰਿਆਕਾਸਾਥ ਬਨਜਾਰਿਓਕੇ
ਬੈਲੋਕਾਸਮੁਦਾਯ ਯ० ਕੋਬਨ
ਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੋਰਾਟਾਡਾਲਾਇ
ਟਾਕਮ० ਗੁ० ਵਿਖਯੋ ਆਜਾਇ
ਕੀਓਰਸੇਰੋਕ ਯ० ਟਾਕਮਕੁਜ
ਤ੍ਰੀਆ - ਰੋਕੀਹੈਵਿਖਓਓਰਸੇ
ਟਾਲੇ० ਦੇ० ਬਯਾਨਿਓ ਇੰਦੀਆ
ਮੇ ਯ० ਟਾਲੇਟੋਲੇਦਿਨਗਾਇਆ
ਬਿਆਜਬਫੈਤੇਜਾਇ ਪੰਜਾਬੀ
ਦੁਹਰੀਬੋਲੀਹੈ

ਦਿ.

ਟਿਕਈਆ० ਗੁ० ਟਿਕਾਇਆ
ਯ० ਇਕਖਿਨਮਨੁਆਟਿਕੋਨਟਿ
ਟਿਕਾਈ० ਪੰ० ਥਾਪਿਓ ਕਈਆ
ਯ० ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ

ਟਿਕਈ० ਗੁ० ਠਹਰਤਾ ਯ० ਬਿਨ
ਨਾਵੇਮਨਟੇਕਨਟਿਕਈ - ਬਿ
ਨਾਨਾਮਸੇਆਨਜਪਤਪਾਦਿਕਾ
ਮੋਕਾਆਸਰਾਨਹੀਠਹਰਸਕਤਾ
ਟਿਕਾਵਸ० ਦੇ० ਧਾਰਨਕਰਤਾ
ਪੈ ਯ० ਕਾਢਦੇਹਸਿਆਲਬਪ
ਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਿਕਾਵਸਰੇ
ਟਿਕ० ਪੰ० ਠਹਰ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕ
ਥਾਟਿਕਗਏ, ਟੇਕ० ਆਸਰਾ
ਯ० ਅੰਧਲੋਕੋਟਿਕ, ਠਹਰੇਯ०
ਮਨੁਆਟਿਕੋਨਟਿਕਈਆ, ਬਿ
ਰ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਤੀਟਿਕੀ
ਟਿਕਾ० ਦੇ० ਰਾਜਾਕਾਬਡਾਪੁੜ
ਯੁਵਰਾਜ० ਬਲੀਅਹਦ, ਤਿਲ
ਕ ਸੋਵਿਲੁਪੁਗਣਮੋਚਾਰਵਰ
ਣੋਕਾਭਿੰਨਭਿੰਨਲਿਖਾਹੈ ਉਧ
ਪੁੰਡ੍ਰ ਬਾਮਣਸਮ ਖੜਿਯਸਮ
ਤ੍ਰਿਪੁੰਡਰਕੀ ਅਧਚੰਦ੍ਰਤੁ ਬੋਸਮ
ਸਮ ਸੁਵ੍ਰਯਸਮ ਬਿਦੁਮਾਤ੍ਰਕੀ
ਟਿਕਟਿਕੇ० ਗੁ० ਟਿਕਾਵਟਿਕਾ
ਵੇਪੈਕਰਮਕਾ ਯ० ਕਿਸਓਪਰਓ

ਟਿਕਟਿਕੇ
 ਟਿੰਡੁੰ ਪੰ. ਛੋਟੀ ਸੀਘਰੀ. ਹਰ
 ਸਾਥ ਬਾਧਨੇ ਕੀਘਰੀ ਯ. ਕਰ
 ਹਰਹਟਮਾਲ ਟਿੰਡੁਪਰੇਵਹੁ
 ਟਿੱਕਿਓਨੰ ਪੰ. ਟਿੱਕਯਾ ਭਾ
 ਵਤਿਲਕਦੇਗੰਦੀਬੈਠਾਯਾ ਯ.
 ਜਾਸੁਧੇਸੁ ਤਾਲਹਣਾ ਟਿੱਕਿਓ
 ਟਿਥੇੰ ਗੁ. ਭੂਮੀਕੇਉਚੇਕਾਨੰ
 1 ਗੁ. ਯ. ਮਨਮੇਦਾਨਕਰਟੇਏ
 ਟਿਥੇਲਾਹ - ਟੋਏਦੀਨਤਾਦਿ
 ਜਿਨਮੋਪੜਤਲੇਪਹੁਚੈਹੈ ਟਿ
 ਬੇ ਅਹਿਕਾਰਾਦਿ ਜਿਨਪੇਚੜ
 ਉਤਰਨੇਕਾਰਸਤਾਮਿਲਨਾਕਰ
 [ਨਹੇ]

ਟੀ.

ਟੀਕੰ ਗੁ. ਟਿਕ. ਆਸਰਾ ਯ.
 ਰਾਮਨਾਮਰਸਟੀਕ, ਤਿਲਕ
 ਯ. ਨਾਮਮਸਤਕਿਉਜਲਟੀਕ
 ਟੀਕਾੰ ਦੇ ਤਿਲਕਰੂਪ ਯ. ਸ
 ਰਨਪਾਲਨਟੀਕਾ, ਬਾਘਾਯ.
 ਸੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤ

ਟੀਚਾੰ ਪੰ. ਯੋਧਿ. ਸੀਮਾ ਸਿਕੇ
 ਟੀਡੁੰ ਪੰ. ਬਿੰਬੇ. ਸ਼ੀਰ [ਤਥਾਨ
 ਰ ਯ. ਟੀਡੁਲਵੇਮੰਡੁਬਾਰੇ

ਟੁ.

ਟੁਟੜੀਆੰ ਪੰ. ਨਾਸਹੋਈ
 ਯ. ਟੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਜੋਲਾਈ
 ਬਿਅੰਨਸਿਉ
 ਟੁਕੰ ਪੰ. ਬੋੜਾਭਾਵਾਯਾ ਯ.
 ਟੁਕਦਮਕਰਾਰੀਜੋਕਰੋ - ਆਧੰ
 ਦਮਮਾਤ੍ਰਚਿਤਕੀਬਿਰਤਾਜੋਕ
 ਰੇ, ਬੋੜਾ ਯ. ਟੁਕਚਾਹਨਮਾਹ
 ਟੁਲੇਰੇੰ ਪੰ. ਟੋਲਤੇਹੈ [ਬਿਡਾਨ
 ਟੋਲਨੇਵਾਲੇ, ਏਕਸਮੁਹਕੋਭੀ
 ਯ. ਸ਼ਰਨਨਸਾਕੋਏਕਟੁਲੇਰੇ
 ਮੇਸ਼ਰਨਨਹੀਕਰਸਕਤਾ। ਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ਰਕੇਗੁਏਕੇਅਨੇਕਸਮੁਹ
 ਮੇਏਕਸਮੁਹਕੋਭੀ। ਟੁ ਪ੍ਰਮੇਸ਼
 ਦਕੇਰਚੇਨਾਨਾਭਾਤਕੇਪਦਾਰਥੇ
 ਕੇਸਮੁਹਮੇਏਕਸਮੁਹਕੋਭੀ। ਭੁ
 ਵਜਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਨੇਹਮੇਕੇਸਮੁ

ਹਰਚੇ। ਤਿਨਕੋਰਸੋਈਏ ਜਾਨਤੇਹੈ।
ਪੋਕੇਅਰਥਾਤਰੀਗੋਕੇਸਮੁਹਰਚੇਹੈ। ਤਿ
ਨਕੋਰੀਗਰੇਜਜਾਨਤੇਹੈ। ਗੀਧੋਕੋਰਚੇ
ਤਿਨਕੋਅਤਾਰਜਾਨਤੇਹੈ। ਅੇਸੇਸੇਸੇ
ਕੋਅੋਰਾਜਾਨਤੇਹੈ

ਟੁਲ੦ ਗੁ. ਓਛਲ ਯ. ਟੁਲਟੁਲਧੋ
ਦਾਜੀਓ

ਟੂ.
ਟੂਟਿਓ੦ ਦੇ. ਦੂਰਹੁਆਸ. ਟੂਟਿ
ਓਬੰਧਗਰਾਵਉ

ਟੂਕ੦ ਪੰ. ਟੂਕਨਾ ਅਰਥਾਤਬ੍ਰਮਾਂ
ਡੂਕੇਅੰਤਰਗਤਭੂਮੀਲੋਕ ਯ. ਅੰਡ
ਟੂਕਜਾਕੇਭਸਮਤੀ

ਟੂਟ੦ ਦੇ. ਟੂਕਵੇਹੋ ਯ. ਟੂਟਪਗੀਤ
ਗਈਬੁਰਬੋਲ ਪੁਨਾਜੋਹਮਜੀਤਬ
ਜਾਵਤੇਟੂਟਗਈਸਭਤਾਰ

ਟੂਟੀ੦ ਦੇ. ਟੂਟਗਈ, ਕਮੰਡਲਕੀ
ਟੂਟੇ੦ ਦੇ. ਨਾਸਹੂਏ ਯ. ਟੂਟੇ [ਟੂਟੀ
ਬੰਧਨ ਪੁਨਾ ਟੂਟੇਨੇਹਕਿਬੋਲੇਸ
ਹੀ- ਟੂਟਜਾਵੇਗਾਪ੍ਰੇਮਜੋਗਰੇਸਾ
ਮਨੇਬੋਲੇਗਾਨਿਸਚੇਕਰ ਪੁਨਾ ਟੂਟੇ

ਗੀਠਪਛੇਬੀਚਾਰ- ਜਬਵਿਚਾਰਮੇ
ਪਛੇਤਬਥਿਚਾਰਕਰਤਾਕੀਚਿਦਜ
ਕੁਰੀਥੀਟੂਟਜਾਤੀਹੈ

ਟੇ.

ਟੇਕ੦ ਦੇ. ਆਸਰਾ ਯ. ਬਿਨਨਾਵੇਮ
ਨਟੇਕਨਟਿਕੀ ਪੁਨਾ ਭਗਤਟੇਕਤੁਹ
ਰੇ- ਆਪਕੇਜੋਭਗਤਹੈ ਸੋਤਰਨੇਹੈ
ਤੁਹਮਕੋਆਸਰਾਹੈ

ਟੇਕਾ੦ ਗੁ. ਟਿਕਤੇਹੈ, ਟੇਕੇ ਟਿਕਾਵੇ
ਟੇਦੇ੦ ਦੇ. ਬਿੰਗੇ. ਕੁਟਿ [ਆਸਰਾਦੇਵੇ
ਲ ਤਿਰਛੇ ਯ. ਚਲਤਕਤਟੇਦੇਟੇਦੇ

ਟੇਰਤ੦ ਦੇ. ਪੁਕਾਰਤਯ. ਟੇਰ [ਟੇਦੇ
ਤਪੇਤਪੁਕਾਰ

ਟੇਰ੦ ਦੇ. ਪੁਕਰ. ਬੁਲਾਉ
ਟੇਵ੦ ਪੰ. ਅਵਾਜ ਯ. ਟੇਵਏਹਪਰੀ
ਟੇਵਾ੦ ਪੰ. ਜਨਮਲਗਨ

ਟੇ.

ਟੋਹੋ੦ ਪੰ. ਅੰਤਲੇਨੇਹੇਤਪਰਖੇਯ.
ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨ- ਅੰਤਲੇਨੇਹੇ

ਤਬਾਰਬਾਰਪਰਖੇਵਾਂ ਪੁਨ: ਪੁਨ:

ਟੋਟਾ० ਪੰ. ਘਾਟਾ

ਟੋਡੀ० ਦੇ. ਦੀਪਕਕੀਰਾਗਨੀ ਮਾ

ਲਕੋਸ. ਆਸਾਵਰੀ. ਧਨਾਸਰੀ ਤੀ

ਨਕੇਮੇਲਸੇਬਨੀਹੈ ਸਵਾਪਹਿਰਦਿ

ਨਚਕੇਗਾਈਜਾਤੀਹੈ

ਟੋਹਤੁ० ਪੰ. ਪਰਖਤ. ਖੋਜਤੇ

ਟੋਲਤੁ० ਪੰ. ਖੋਜਤ

ਟੋਹਨੀ० ਪੰ. ਅੰਧੇਕੀਲਾਠੀ ਯ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮਮੇਅੰਧਲੇਟੋ

ਟੋਰੇ० ਪੰ. ਟੋਲਤੇ. ਖੋਜਤੇ

ਯ. ਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਟੋਰੇ-ਅ

ਨੇਕਯੰਗ ਬ੍ਰਤਾਦਿਉਪਾਯਨਜੇਟੋ

ਲਤੇਹਾਰਗਏ ਸਿੰਧੀ ਦਿਸਾਫਿਰ

ਨੇ ਪੰ. ਸੂਰੇਬਚਨ

ਟੋਪੀ० ਦੇ. ਸਿਰਕਾਛੋਟਾਸਾਕਪ

ਨਾ ਯ. ਉਧਉਖਟਰਪੰਚਭੂਟੋਪੀ

ਟੋਲ० ਗੁ. ਸਾਧਨਸਮੁਦਾਯ ਯ.

ਹਭੋਟੋਲਸੁਹਾਵਣੇ - ਸਭੀਵਿਵੇਕ

ਦਿਸਾਧਨਸਮੁਦਾਯਸੁੰਦਰਹੈਜਿ

ਨੇਕਰਪਤੀਹਿਰਦੇਥਾਨਕੋਮਲਖੈਰਾਹੈ,

ਟੋਲੀ० ਗੁ. ਸਮੁਦਾਯੋਮੇਯ. ਹਉ

ਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸ-ਮੇਸੁੰਦਪਦ

ਰਬੋਕੇਸਮੁਦਾਓਰਗਿਤੀਕਰਤੂ

ਟੋਲੇ० ਪੰ. ਖੋਜਕੇ ਯ. ਸ

ਭਡਿਠਾਜਗਤਮੇਟੋਲੇ, ਖੋਜੇ

ਟੀ.

ਟੀਕ० ਸੀ. ਚਾਰਮਾਸੇਵਜਨਯ. ਧ

ਰਤਾਰਾਜੁਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੇਟੀਕ

ਚੜਾਈ - ਬਡੀਬੋਝਵਾਲੀਵਸਤੁਕੋ

ਬਹੁਤਹਲਕਾ ਟੀਕਵਜਨਚੜਾਕੇ

ਤੋਲਦੇਵਾ ਅੰਬਰਸਬਦਸੇਈਹਾ

ਆਕਾਸਨਾਮਵਾਲੇਭੂਮੀਆਦਿਲੇ

ਨੇ ਭੂਤਾਕਾਸਮੋਕਛੁਭੀਬੋਝਨਹੀ,

ਕੋਪ, ਕੋਸ, ਖੜੀਗ, ਜੰਘ, ਨੀਲ

ਕੈਥਾਥਿਛ, ਖਨਿਤ੍ਰ, ਦਰਪ, ਪਥ

ਰਠੇਨੇਵਾਲਾਹਥਿਆਰ

ਟੀਮਕ० ਪੰ. ਬਡੇਨਗਾਰੇਯ. ਵਜਨ

ਟੀਮਕਭੇਰੀਆ -

ਟੀਗ० ਸੀ. ਜੰਘ. ਲਤ, ਅਸ਼ੁਬਿਸੇ

ਖ ਡਾਂਘਰਾਪ੍ਰਸਿਧ -

ਦੀਚੌਂ ਗੁ. ਸਜਾਵਟ ਯ. ਟਟਟਿਰ
ਕਰਉਕਿਆਪਾਣੀ-ਏਕੇਅਖਰਸੇ
ਗੁਰੂਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈ ਹੇਜਨੇਕੂਖ
ਣਬਸ੍ਰੋਸੇਦੇਹਕੀਸਜਕਿਆਕਰਤੇਹੈ

॥ਇਤਿ.ਟਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥਰਹ
ਨਾਸਮਾਪ੍ਰਾ

ਠ.

ਠਗਦੇਉੌਂ ਦੇ. ਠਗੋਕੇਦੇਵਤਾਅਰ
ਥਾਤੁਸ਼ਾਮੀ ਯ. ਅੇਸੇਹੀਠਗਦੇਉ
ਠਟਿਆੌਂ ਪੰ. ਬਨਾਇਆ ਬਖਾਨੇ
ਠਗਿਆੌਂ ਦੇ. ਠਗਲੀਆਯ. ਏ
ਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆ-ਸਬਦਾ
ਦਿਵਿਖਯਰੂਪਠਗੋਨੇਨਿਖਲਜੀ
ਵਠਗਲੀਏਹੈ

ਠਗਆਈੌਂ ਗੁ. ਠਗੀ ਯ. ਲੋਕ
ਦੁਗਾਇਕਰਤਠਗਆਈ-ਲੋਕੋ
ਸੇਦੁਗਾਕੇਠਗੀਕਰਤੇਹੈ

ਠਕਰਾਈੌਂ ਦੇ. ਸਾਹਬੀ ਸ਼ਾਮੀ
ਪਨਾ ਜੈਸੇ ਸਾਚੀਠਕਰਾਈ

ਠਹਕੌਂ ਪੰ. ਪਰਸਪਰਚੋਟਾਖਾਇ
ਕੇ ਭਾਵਪਰਸਪਰਸ਼ਗਨਾਕਰਕੇਯ
ਠਹਕਮੁਈ-ਔਗੁਣੇਵਾਲੇਜੀਵੇਕੀ
ਪੰਭ੍ਰੀਸ਼ਗਨਾਕਰਤੀਸਰਗਈਪੁਨ
ਠਹਕਠਹਕਮਾਇਆਸੀਗਮੂਏ

ਠਨਕੌਂ ਪੰ. ਚੀਜਕੋਫੋਕੂਦੇਨੇਵਾ
ਲੀਛੋਟੀਚੋਟ ਯ. ਕਿਆਭਰਵਾਸਾ
ਇਸਭਾਂਡੇਕਾਇਤਨਕਲਾਗੇਠਨਕੌਂ

ਠਗੌਂ ਦੇ. ਬੰਚਕ. ਛਲਸੇਪਨਹਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਠਗੋਸੇਤੀਠਗਰਲਾ
ਇਆ ਗੁਰੁਅਮਰਜੀਕੇਸਮਾਪਿ
ਠਗਪੰਡਿਤਨਾਲ ਠਗਬੈਗਰੀਜਾ
ਧਮਿਲਗਯਾਥਾ ਤਿਨਕੇਪਰਥਾ
ਇਯਹਬਚਨਹੈ

ਠਗਾੌਂ ਦੇ. ਠਗੋਸੇ ਯ. ਠਗਾਨੀ
ਹਮੌੜੇਰੂ-ਗੀਧਰਬਨਗਰਵਤੁਸ਼ੂ
ਠਾਜਾਨਕੇ ਠਗਾਸੇਨੇਹਤੋਰੂਲੈ

ਠਗੀੌਂ ਦੇ. ਬੰਚਕਪਨ. ਛਲਯ.
ਕੂਨਠਗੀਗੁਸ਼ੀਨਾਰਹੈ, ਠਗੋਨੇਯ.
ਇਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆ) ਠਗਤਾ
ਹੂਆ ਯ. ਹਉਰਗਵਾਨਾਠਗੀਦੇਸ

ਠਟੀ० ਦੇ० ਰਚੀ

ਠਠਾ० ਪੰ० ਹਾਸੀ० ਮਥੋਲ० ਖਿੱਲੀ

ਇਸਅਖਰਸੇਰੁਉਪਦੇਸਕਰੇ

ਯ० ਠਠਾਮਨੁਆਠਾਹੇਨਾਹੀ-ਹਾ

ਸੀਮਥੋਲਸੇਕਿਸੇਕੇਮਨਕੋਨਢਾ

ਠਗਣ० ਦੇ० ਛਲਨਯ० ਠਗੇ

ਣਕੋਸੀਸਾਰ

ਠਗਣੀ० ਦੇ० ਠਗਣੇਵਾਲੀਇ

ਠਕੁਗਣੀ० ਦੇ० ਠਕੁਰਕੀ [ਸ਼ੀ

ਇਸਤੀ० ਰਜਪੂਤਣੀ ਠਾਕਰਰਜ

ਪੁਤੋਕਾਦਰਜਾਹੈ ਯ० ਭੁਟਿਆਣੀ

ਠਗੇਸੇਤੀ० ਦੇ० ਠਗੇ [ਠਕੁਗਣੀ

ਠਨ० ਦੇ० ਬਨਾਵਟਯ० [ਸਾਖ

ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨਬਾਡਾਤੂ-ਮਾ

ਯਾਕੀਬਨਾਵਟ ਗਨ ਜਾਨੇਬਡੀ

ਹੈ ਤੂ ਲੋਕਪਰ ਲੋਕਦੇਨੇਮੇ

ਠਗਨ० ਦੇ० ਠਗਨੇਕੋ

ਠਪ० ਪੰ० ਇਕਤਕਰਜੈਸੇਠਪਧ

ਠਰ० ਪੰ० ਸੀਤਲਯ० ਹੋਈ [ਰੇ

ਸਿਸਟਰਰ-ਸਰਦਹੋਈਸਭ

ਠਕੁਰ० ਦੇ० ਠਾਕੁਰਯ० ਠ [ਸਿਸੀ

ਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇ

ਠਰੂਰੇ० ਗੁ० ਸੀਤਲਯ० ਹਰਿਜ

ਪਭਈਠਰੂਰੇ, ਸੀਤਲਰੂਪਰਹਗ

ਯਾਂਹੈ ਯ० ਤੂਓਹਠਰੂਰ-ਹੇਗੁਰਾਅੰ

ਗਦਜੀਤੂਵਹੀਅਪਨਾਸੀਤਲਸਾਂ

ਤਸਰੂਪਗਦੀਪੇਠਹਗਯਾਹੈ

ਠਉਰ० ਦੇ० ਥਾਨ० ਜਗਹ, ਗੁ० ਠਾ

ਰਨਕੋ ਯ० ਜਿਨਗੁਰਗੋਪਿਆਆ

ਪਣਾਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ-ਠ

ਹਰਨੇਕੋਠਿਕਾਨਾਨਹੀ

ਠਗਉਰ० ਪੰ० ਠਗੀ

ਠਗਉਰੀ० ਦੇ० ਠਗੋਕੀਧਤੂਰੇ

ਆਦਿਕਬੂਟੀਆ ਯ० ਬਿਖੇਠਗਉ

ਰੀਜਿਨਜਿਨਖਾਣੀ, ਠਗਪਨਾ-

ਮਸਕਰੀ ਯ० ਦੁਰਬਾਸਾਜਿਉਕਰ

ਤਠਗਉਰੀ

ਠਗਮੂਰੀ० ਗੁ० ਠਗੋਕੀਦਈਧ

ਤੂਰੇਆਦਿਕਬੂਟੀ ਯ० ਭੁਲੇਰੇਠਗ

ਮੂਰੀਖਾਇ

ਠਗੀਲੀ० ਗੁ० ਠਗੀ

ਠਗਵਾੜੀ० ਗੁ० ਠਗੀਵਾਲੇਕਾਮ ०

ਦਿਦੋਖੇਨੇ ਯ. ਠਗੀਠਗਵਾਈ - ਜੋਪਹ
ਲੇਸੂਠਨੇਸਿਧਿਧਿਗਾਈਹੈਵਹੀਕਾਮਾ
ਦਿਕਠਗੇਨੇਠਗੀਹੈ

ਠਗਵਾਡਾ० ਗੁ. ਠਗਨੇਵਲਾ ਯ.
ਹਉਠਗਵਾਡਾਠਗੀਦੇਸ

ਠਾ.

ਠਾਉ० ਪੰ. ਥਾਨ. ਠਿਕਾਨਾ ਯ. ਦੁਖ
ਹਠਾਉਗਵਾਇਓ ਪੁਨਾਠਉਰਨਠ

ਉ - ਠਹਰਨੇਹੇਤਠਿਕਾਨਾਨਹੀ

ਠਾਕਉ० ਪੰ. ਮੰਤ੍ਰਸੇਰੋਗਬੰਦਕੋਰੋ

ਠਾਇਆ० ਗੁ. ਥਾਨ

ਠਾਕੀਆ० ਗੁ. ਭੁਕਾਂ ਯ. ਨਾਹ
ਉਥਕਾਨ ਠਾਕੀਆ

ਠਾਇ० ਦੇ. ਥਾਇ. ਠਿਕਾਨੇ

ਠਾਹਹਿ० ਗੁ. ਠਹਰੇ ਯ. ਠਠ

ਮਨੁਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ - ਕਿਸੇਕ

ਮਨਨਹੀਠਹਰਤਾ

ਠਾਕਹੁ० ਪੰ. ਰੋਕੋ ਯ. ਠਾਕਹੁਮਨੁ

ਆਗਾਖੋਠਾਇ

ਠਾਕ० ਦੇ. ਰੋਕ. ਖੀਦੀ ਯ. ਠਾਕਨ

ਹੋਤੀਪੁਨਾਠਾਕਨਪਾਈ - ਉਨਭੁਕੇ
ਨੇਕਾਹੁਸੇਰੋਕਨਹੀਪਾਈਨਿਸੀਗ
ਜਾਵੇਹੈ ਪੁਨਾਠਾਕਰਹਾਇਆ - ਸੀ
ਯਮਸੇਇਦੁਖਰੋਕੇਹੈ

ਠਾਕੀ० ਪੰ. ਰੋਕੀ

ਠਾਠਾਬਾਗਾ० ਪੰ. ਲਾਪਚਾਰੀ.

ਉਪਰਕਾਮੇਲ ਯ. ਲੋਗਨਸਿਉ

ਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ - ਉਪਕਤੇਲੋਰੋ

ਸੇਪ੍ਰੇਮਹੈ ਭੀਤਰਤੇਅਸੀਗਾਹੈ

ਠਾਟ० ਦੇ. ਸਾਮਰੀ

ਠਾਟੀ० ਦੇ. ਠਟੀ. ਬਨਾਈ

ਠਾਠ० ਦੇ. ਸਾਮਰੀ

ਠਾਂਢੇ० ਦੇ. ਖੜੇ. ਬਿਤਯ. ਦਰਮਾ

ਦੇਠਾਂਢੇਦਰਬਾਰ

ਠਾਂਢੇ० ਦੇ. ਖੜਾਹੈ ਜੈਸੇ ਠਾਂਢੇਕਾ

ਲਬੇਗਈ - ਕਾਲਬੇਗਈਖੜਾਹੈ,

ਠਾਂਢੀ० ਪੰ. ਸੀਤਲਯ. ਜੋਗਦਰ

ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ - ਪ੍ਰਾਪ

ਤਿਸੀਤਲਹੈ, ਦੇ. ਬਾਂਗਾਤ ਜੋਗਦਰ

ਰ ਉਦਾਹਰਣਪਿਛਾ

ਤੀਯ. ਬਨਕੀਦਾਧੀ

ਫੀਕਰੇਪੁਕਾਰ

ਠਾਂਦੁ० ਪੰ० ਸੀਤਲਤਾ ਯ० ਠਾਢੁ
ਪਾਈਗਾਰਸਤੁਗਾਰਪੂਰੇ) ਸੀਤ
ਲਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ० ਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਆ
ਮਨਠਾਢੇ - ਗੁਰੇਨੇਹਰਿਨਾਮਮੰਤ੍ਰ
ਦੀਆਮਨਕੋਸੀਤਲਕਰਨੇਵਾਲਾ

ਠਾਣਾ० ਗੁ० ਸਥਾਨ ਯ० ਨਿਹਚਲ

ਠਾਹਣ० ਗੁ० ਢਾਹਣਾ ਭੀ ਠਾਣਾ

ਗਕਰਨਾ ਯ० ਸਭਨਾਮਨਮਾਣਕ

ਠਾਹਣਮੁਲਮਚਾਗਵਾ

ਠਾਮ० ਪੰ० ਥਾਨ ਜਗਹ

ਠਾਰ० ਪੰ० ਠੰਢਾ ਯ० ਠਾਰਗੜਾ -

ਸੀਤਲਗੜੇਜੈਸਾ ਠੰਢਾਓਲੇਜੈ

ਸਾਪੁਨਾ ਸੁਨਕਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ

ਸਤਗੁਰਮਨਤਨਮੇਰਾਠਾਰਥੀ

ਠਾਕਰ० ਦੇ० ਪੁ० ਰਜਪੂਤ ਓ

ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੁਰਾਰਜਪੂਤਹੁ

ਏ ਉਨਕਾਯਹਨਾਮਉਨਕੀਮੂ

ਰੋਤੇਮੇਰਖਾਗਯਾ। ਮੁਰੋਤੇਸੈਫੈਲ

ਤਾਹੂਆਸਾਲਗਰਾਂਮਮੇਪਹੁਚਾ

। ਸਾਲਰਾਮਜੈਬਿਸੁਮੇਪਹੁਚਾ।

ਯ० ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਠਾਕੁਰਧਾਰੀ

ਵਹੀਸੁਹਾਗਣਹੈਜੋਬਿਸੁਨੇਧਾਰਨ

ਕਰੀ। ਪੁਨਾ ਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ - ਸੰਤ

ਬਿਸੁਕੇਵਜੀਰਹੈ

ਠਾਕਰੇ० ਦੇ० ਹੇਠਕੁਰਜੀ ਯ० ਤੂਠ ०

ਕਰੇਬੈਰਾਗਿਰੇ - ਹੇਠਕੁਰਜੀਆ

ਪਹੀਰਿਓਕਾਪਰਬਤਹੈ ਭਾਵਬਡੀ

ਠਾਹਰ० ਦੇ० ਸਥਾਨ ਯ० ਨਿਧਿਹੈ

ਅਵਰਨਸੁਝੇਦੂਜੀਠਾਹਰ

ਠਿ.

ਠਿਠਕੀ० ਪੰ० ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਕੀ ਧਿਕਾ

ਗੀਹੂਈ ਯ० ਸੀਤਕੀਠਿਠਕੀਠਿ

ਰੇਬਿਚਾਰੀ - ਬਿਰਕੁਪੁਰਖਸ

ਰਬਪਦਾਰਥੋਕੋਬੀਧਕਰਤੇਜਾ

ਨਤਿਨਸੇਬਿਰਕੂਹੈ ਲਛਮੀਕੀ

ਇਛਾਤਿਆਗਤੇਹੂਏਤਿਸਕੋਧਿ

ਠਿਨਿਕਿਓਨ० ਪੰ० ਕਾਰੇਹੈ

ਠਾਨਾਮਾਰਿਆਹੈ ਥਾਨਾਪਾਇਆ ०

ਓ

ਠੀ.

ਠੀਸ੦ ਦੇ. ਜੀਗਲ ਗੱਪ. ਸ਼ੁਠੀ

ਬਤਯ. ਕੁੰਕੁਕੁਨੀਠੀਸ

ਠੀਹ੦ ਦੇ. ਠਿਕਾਨਾ

ਠੀਕਰ੦ ਪੰ. ਬਡੇਬਰਤਨਕਾਟ

ਕੜਾ ਯ. ਜਾਭਜੇਤਾਠੀਕਰਹੋਏ

ਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ - ਜਬਦੇ

ਹਨਾਸਹੋਤੀਹੋਤਬ ਜਲਕੇਦਾ

ਕਟਕੇਦਾ ਗਲਕੇ ਦੇਹਕੇਅਸਥੀ

ਆਦਿਕਅਵਯਵ ਜੁਦੇਜੁਦੇਹੋਜਾ

ਤੇਹੋ ਫੇਰਯਤਨਕਰ ਕਾਹੂਸੇਮੇ

ਲੇਨਹੀਜਾਤੇ, ਪੁਜਾਪੁਰਖੋਕੀ

ਬੋਲੀਮੇਦੇਹ ਜੈਸੇ ਠੀਕਰਫੇਰਦਿ

ਲੀਸਸਿਰਪ੍ਰਭਪੁਰਕੀਆਪਿਆ

ਨ-ਹਮਾਰੇਪਿਤਾਗੁਰਤੇਗਬਹਾ

ਦਰਜੀਨੇ ਦੇਹਰੂਪਠੀਕਰਕੋਫੇ

ਕੁਕੇਦਿਲੀਸਸਿਰ ਔਰੰਗਜੇਬ

ਕੇ ਸਿਰਆਪਪ੍ਰਭਪੁਰਮੇਜਾਨਾ

ਕੀਆ, ਮਹਾਨੋਕੀਬੋਲੀਮੇਰੂਪਯਾ

ਰੁ.

ਰੁ.

ਠੇ.

ਠੇਹ੦ ਗੁ. ਜਗਾਮੇਬੈਠੇਕੋਹੀ ਯ.

ਜਮਮਾਰੇਠੇਹ - ਪੁਨਾ ਜਮਕਾਲ

ਠੇਹਮਾਰੇ - ਰੀਗਾਜਮਨਾਕੇਮਧ

ਅਮੇਥਾਨਕਾਨਾਮਠੀਹ। ਤਿਸਸੇ

ਠੇਹਬਨਾਹੈ। ਜਮਕਾਲਕਾਥਾਨ

ਦੂਰਕੀਆਕੋਈਠੀਗਾਸੇਠੇਹਬ

ਨਾਕਹਤੇਹੈ। ਤਿਨਕੇਮਤਮੇਜਮ

ਕਾਲਕਾਦਿਡਦੂਰਕੀਆਅਰਥਹੈ

ਠੇਗਾ੦ ਪੰ. ਡੰਡਾ. ਸੋਟਾ ਯ. ਉਠ

ਤਬੈਠਤਠੇਗਾਪਰਹੈ ਪੁਨਾ ਜਮ

ਕਾਰੇਗਾਬੁਰਾਹੈ

ਠੇ.

ਠੇ.

ਠੇਕ੦ ਪੰ. ਚੋਟਮਾਰਕੇਯ. ਸਭ

ਭਿੰਨੀਠੇਕਬਜਾਇ - ਸਭਸਿਮਿ

ਦੇਖਲਈਹੈਪੁਰੀਨਿਰਣਕਰ
 ਠੋਕਾ० ਸਿਖਸਿਕੇਤਮੇ ਤਖਾਣ
 ਖਾਤੀ

ਰੂ.

ਠੋਰ० ਦੇ. ਥਾਨ. ਠਿਕਾਨਾ

ਠੀ.

ਠੰਢੀ० ਪੰ. ਸੀਤਲ

ਇਤਿ ਠਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ
 ਰਚਨਾਸਮਾਪ੍ਰਾ

ਰੂ.

ਰੂਓ० ਪੰ. ਦਾਵਾਅਗਨਿ. ਬਨ
 ਮੋਲਗੀਆਗਕਾਨਾਮਦਾਵਾਹੈ
 ਤਿਸਸੇਪੰਜਾਬੀਬੋਲੀਮੋਰੂਓਬ
 ਨਾਹੈ, ਦਵ ਸੀ.

ਰੂਰਿਓ० ਪੰ. ਭੈਯੁਤਹੁਆ
 ਰੂਰੂਆ० ਗੁ. ਜਮੇਤੇਰੂਰਨਹੀ
 ਯ. ਜਮਨਹੀਰੂਰੂਆ -

ਰੂਹਕਾਇਆ० ਪੰ. ਬਹਕਾਇ

ਰੂਹਕਾਏ० ਦੇ. ਬਹਕਾਏ ਅਪ
 ਨੇਸਭਾਵਸੇਚਲਤੇਕੀਏ ਯ. ਭਰ
 ਮਭਰਮਮਾਨੁਖਰੂਹਕਾਏ - ਰੂ
 ਤੀਨੇਅਪਨੇਮੋਭਰਮਦੇਜੀਵਬ
 ਹੁਤਅਪਨੇਸੁਭਾਵਸੇਚਲਤੇਕੀਏ
 ਰੂਸੇ० ਦੇ. ਕਾਟੇਹੈ ਭਾਵਦੁਖੀ [ਹੈ]
 ਕਰੇਹੈ ਯ. ਹਰਿਕੋਲੋਗਾਮੋਕੋਨੀਤ
 ਰੂਸੇਪਟਵਾਰੀ

ਰੂਮਕਾਵਹ० ਪੰ. ਬਜਾਵੇਹੈ
 ਰੂਕੇ० ਗੁ. ਹਸਤੀਰੂਕਾਰੇਹੈ ਯ.
 ਰੂਕੇਫੂਕੇਖੇਹਉਡਾਵੇ - ਹਸਤੀ
 ਰੂਕਾਰੇਹੈਫੂਕਾਰੇਮਾਰੇਹੈ। ਅਨੇ
 ਕ੍ਰੀਸੇਜੀਵਬਡੀਬਿਭੂਤੀਕਾਅਹਿ
 ਕਾਰਕਰੇਹੈ, ਪੰ. ਪਤਲੀਲਕ

ਰੂਗਮਗ० ਪੰ. ਚਿੰਤਾ [ਕ੍ਰੀਆਂ]
 ਕੇਬਸਹੋਕਰਅਤਿਸੈਰੂਲਨਾ ਯ.
 ਰੂਗਮਗਫਾਰੂਰੇਮਨਬਉਰਾ

ਰੂਗੁੰ० ਪੰ. ਮੀਰੂਕੀਆਂ ਅਨੇ
 ਕ੍ਰੀਸੇ। ਦੀਭੀਪੁਰਖਬਗਲੇਦਿਖ
 ਵੇਕੇਜਪਤਪਸੇ। ਲੇਨੇਹੇਤਪਗ
 ਇਆਧਨਖੋਜੇਹੈ, ਇਸਨਾਮਵਾ

ਲੇਅਖਰਸੇਉਪਦੇਸਹੇ ਯ. ਡੁਡਾਡੇਗ
ਇਹਨਹੀ ਖਨਾ ਡੁਡਾਡਰਉਪਜੇਡਰ
ਡੁਖਣੇ ੦ ਪੰ. ਮੁ. ਗੁਰਨਾਨਕ **ਜਾਈ**
ਜੀਕੇਜਨਮਥਾਨਸੇ। ਸਾਹੀ ਵਾਲ
ਮੁਲਤਾਨਤੁਰਕੀਦਖਣੀਬੋਲੀਲੇ
ਨੀ। ਜੋਆਤਸ਼ੀਮੀਸ਼ੁਨੈਣਇਤਾ
ਦਿਡੁਖਣੇਕੀਵਾਰਸੇਲਿਖੀਹੈ। ਖਾ
ਸਪੁਨੇਸਤਾਰੇਕੇਸਮੀਪਕੀਦਖ
ਣੀਕਾਈਹਾਰਹਣਨਹੀ। ਕਿਉਕੇ
ਜਹਾਜਹਾਂਡੁਖਣੇਲਿਖਾਹੈ। ਤਹਾ
ਤਹਾਖਾਸਦਖਣਕੀਬੋਲੀਨਹੀ।
ਮੁਲਤਾਨਰਕੀਹੈ। ਜਿਸਕਾਉਰ
ਰਣਮੁਲਤਾਨੀਲੋਗੋਮੇਹੈ। ਜੈਸੇਡੁ
ਖਣੇ ਡੁਮਣੀਡੇਸਣੇ ਡੁ ਡੀਹਰਾਹੈ
ਡੁਰਣਾ ੦ ਪੰ. ਭਯਕਰਨਾ ਯ. ਭੀ
ਕਰਤਾਰੋਡੁਰਣਾ
ਡੁਰਣ ੦ ਪੰ. ਭਯ ਯ. ਨਹੀਡੁਰਣ
ਡੁਰਤ ੦ ਪੁ. ਡੁਰਦਾਹੈ ਜੈਸੇਮਿਗਡੁ
ਡੁਹਕਤ ੦ ਪੰ. ਬਹਕਤਅ **ਰਤੁਹੈ**
ਰਥਾਤਅਪਨੇਅਸਲਸੁਭਾਵਸੇਰਾ
ਡੁਰਨਾ ੦ ਪੰ. ਮਿਰਗਸੇਖੇਤ **ਤੁਧੁਏ**

ਕੀਰਖਾਹੇਤਬਨਾਯਾਡਿਣੋਕਾਪਰ
ਖ ਯ. ਜਿਉਡੁਰਨਾਖੇਤੁਮਾਹਡੁਰਾ
ਡੁਸਾਨਾ ੦ ਪੰ. ਲਗੁਗਿਆਹੈ **ਇਆ**
ਯ. ਨਾਮਸੁਨਤੁਜਨਬਿਛੂਡੁਸਾਨਾ
ਡੁਹਕਾਨਾ ੦ ਦੇ. ਬਹਕਾਵਨਾ. ਝੂਠੀ
ਬਾਤਾਸੁਨਾਕਰਾਯੋਗਮਕਾਮਮੇਲ
ਗਇਦੇਨਾ। ਤਥਾ ਯੋਗਮਕਾਮਸੇ
ਹਟਾਇਦੇਨਾ —
ਡੁਰ ੦ ਦੇ. ਭਯ ਯ. ਡੁਰਡੁਰਮਰੇ-
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਕੇਡੁਰਸੇਕਾਲਕਾਡੁਰਮ
ਡੁਉਰੂ ੦ ਦੇ. ਵਾਜਾਮਹਾਦੇਵ **ਰਤੁਹੈ**
ਕਾ ਯ. ਬਰਦਚਢੇਡੁਉਰੂਦਮਕਾ
ਵੈ। ਡੁਮਰੂ ਸੀ.
ਡੁਗਰੀ ੦ ਦੇ. ਬਿਗਰੀਹੁਈਚਾਲ
ਯ. ਡੁਗਰੀਚਾਲਨੇਤੁਨਅੰਧ
ਡੁਗਰੇ ੦ ਦੇ. ਰਸਤਾਮਾਤ੍ਰ **ਸੀ** **ਲੇ**
ਧਾਰਸਤਾ ਯ. ਕਹੁਕਬੀਰੇਮੇਡੁਗ
ਰੋਪਾਇਆ। ਡੁਗਰ
ਡੁਡੁਰੀ ੦ ਪੰ. ਅਧਪੱਕੀਖੇਤੀਯ
ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡੁਡੁਰੀਪਕੀਵਫੁਣ
ਡੁਸੀਅਲੇ ੦ ਗੁ. ਡੁਸਿਆਹੈ **ਹਾਰ**

ਗੁੰਦੇ. ਦਾਵਾਅਗਨਿਕਾਜਲਾਯਾ:

ਯ. ਜਿਉਂਡਵਦਧਾਕਾਨ

ਗੁਮਕਾਵੇ. ਦੇ. ਬਜਾਵੇ

ਗੁਹਕਾਵੇ. ਪੰ. ਭਰਮਾਵਤਾਹੈ

ਗੁ.

ਗੁਗੀਆ. ਗੁ. ਚੋਬਦਾਰ ਯ. ਪਾ

ਪਪੁਨਜਾਚੇਗੁਗੀਆ - ਪੁੰਨੀਯੋ

ਕੋਨਰਕਸੇ ਪਾਪੀਯੋਕੋਸ੍ਵਰਗਸੇ

ਰੋਕਨੇਹੇਤੁ ਪੁਨਾਪੁੰਨੀਯੋਕੋਸ੍ਵਰਗ

ਮੋਲਖਾਨੇ ਪਾਪੀਯੋਕੋਨਰਕਮੋਲ

ਖਾਨੇਹੇਤੁ ਪਾਪਪੁੰਨਦੋਨੋਕਰਮ

ਜਿਸਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਦੁਆਰੇਮੋਚੋਬਦਾ

ਗੁਗੀਆ. ਪੰ. ਤਕ [ਰੋਤੁਲਾਹੈ]

ਗੁ. ਜੋਗਵਰਾਹੈ ਯ. ਹਰਿਗੁਗੀਪੁ

ਗੁਗੀਆ, ਤਕਗੀਆ,

ਗੁਗੁ. ਗੁ. ਫੈਕੋ. ਗੋਰੇ

ਗੁਗੁ. ਪੰ. ਲਾਠੀ. ਜੋਟੀ

ਗੁਟ. ਦੇ. ਵਰਜ. ਤਾਕੁ. ਪੁਰ. ਦਰ

ਵਜੋਆਦਿਕੋਮੇਈਟਕੀਮਹਰਾਬ

ਗੁੰਡੀ. ਪੁਰਬਸੀਪੰਜਾਬੀ. ਨੰਡ

ਗੁੰਠੀਮੇ ਅਰਥਾਤਨੋਛਿਦ੍ਰੁਪਰਸ

ਗੁੰਠੀਮੇਦਸਇੰਦ੍ਰੇਧਾਵਤੇਹੈ ਸੋਇਨ

ਜੀਵਰੁਪਰਯਤਕੋਸੁਖਸੇਬਸਨੇਨ

ਹੀਦੇਤੇ ਪਰਮਦੁਖੀਕਰਤੇਹੈ ਔਰ

ਛਿਦ੍ਰੇਮੇਏਕਏਕਧਾਵੇਹੈ ਮੁਖਮੋਦਾ

ਕਔਰਸਨਾਦੇਧਾਵਤੇਹੈ ਯਾਤੇਨੋਇ

ਦੁਯੋਦੁਰਾਵਿਖਯੋਕੋਸੋਭਨਾਅਸੋਭ

ਨਪਨੇਕਾਇਨਸਾਫਕਰਤੇਬਿਚਰੇ

ਹੈ ਯ. ਨਉਗੁੰਡੀਦਸਮੁੰਸਫਧਾਫਾ

ਰਯਤਬਸਨਨਦੇਈ

ਗੁਇਣ. ਦੇ. ਗੁਕਣੀ ਯ. ਨਾਰ

ਇਣਦੀਤਭੀਨੇਗੁਇਣ ਮਾਯਾਰੂ

ਪਗੁਕਣੀਕੇਸੀਸਾਰੀਓਕੋਖਾਣੇਦਾ

ਲੇਕਾਮਾਦਿਵਿਖੇਰੁਪਦਾਤਤੇਗੁਹੈ

ਗੁਹਪਣ. ਪੰ. ਬਮ [ਗੁਕਣੀ ਸੀ.

ਰਥਫਿਰਨੇਤੇ ਭੋਏਭਟਕਨੇਸੇਯ.

ਗੁਹਪਣਤਨਸੁਖਨਹੀਪੁਨਾਅਤਿ

ਗੁਹਪਣਦੁਖਘਣੇ - ਅਤਿਸੇਤ੍ਰਿ

ਸ਼ਕਫਿਰਨੇਸੇਦੁਖਬਹੁਤਹੋਏ

ਗੁਰਤ. ਦੇ. ਪੁ. ਗੋਰਤੇ [ਹੈ]

ਗੁਨ. ਦੇ. ਦੀ. ਗੁੰਡ ਯ. ਸੀਤਕੇਦੇ

ਖੀਕੋਡਾਨਲਾਗੇ - ਲੋਕਮੋਅਗਨਿਗ
ਜਾਚੋਰੋਕਾ ਪਰਲੋਕਮੋਧਰਮਗਜਾ
ਕਾਦਿਡਲਗੇਹੈ ਪੁਨਾਡਾਨਸਗਬਗੈ
ਰਵਜਹਭੁਰਿਆ

ਗੁਰਨੰ. ਗੁ. ਗੁਰਦੀਆਹੈ
ਗੁਰੰ. ਦੇ. ਗੁਲਿਓਮੇਯ. ਜਿਉਬ
ਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰੇਧਹੁਰਨਲ
ਦੋਗਾਰ) ਪੰ. ਜੀਵੇਕੀਪੰਗੀਯ. ਬਿ
ਨਡਰਬਿਨਠੀਗਾਰ, ਗੋਰ ਅਰਥ
ਤਉਤਾਰ ਯ. ਮਟਕੀਡਾਰਧਰੀ
ਗੁਲੀ. ਦੇ. ਬਿਛਕੀਸਾਖਾ) ਗੁ. ਆ
ਨਦੇਵਨਕੇਪੁਜਨਾਦਿਕਰਮੋਮੇਯ.
ਜਿਹਜਿਹਗੁਲੀਪਰਧਰਉ
ਗੁਲੰ. ਦੇ. ਸਕੀਧ. ਟਾਲੇ, ਗੋਰ. ਜੁੰਟ
ਗੁਣਨੰ. ਗੁ. ਸਗੀਰੋਕੀਕਤਾ [ਫੈਂਕ
ਬਨਾਨੇਵਾਲਾਕਾਰੀਗਰਯ. ਜਾਂਦੈ
ਪਰਕੁਲਾਲਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖਡ
ਵਨਾ - ਜਿਸਈਵਰਕੇਪਰਮੋਚਾ
ਗਮੁਖੀਬ੍ਰਹਮਾਸਗੀਰੋਕੀਡੋਲਅਰ
ਥਾਤੁਰਚਨਾਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ

ਰਿ.

ਰਿਠਕਿਆ. ਗੁ. ਦੇਖੇਹੈ
ਰਿਠੇ. ਪੰ. ਦੇਖੇ ਯ. ਰਿਠੇਸਭੇਥਵ
ਨਹੀਤੁਧਜੇਹਿਆ ਪੁਨਾ ਤੁਧਰਿਠੇ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਮਲਜਨਮਜਨ
ਮਦੀਕਟੀਐ, ਦੇਖਾਹੈ ਯ. ਰਿਠ
ਹਤਮਝਾਹ, ਦੇਖੀ ਯ. ਸਭਰਿਠੀ
ਰੋਕਬਜਾਇ
ਰਿਸੀਦੇ. ਪੰ. ਦਿਖਤਾਹੈ. ਦਿਖਾਈ
ਦੇਤਾਹੈ ਯ. ਜਿਨੀਰਿਸੀਦੇਆਪਿਰੀ
ਰਿਖਾਦੇ. ਪੰ. ਦਿਖਾਤੇ
ਰਿਨਾ. ਦੇ. ਸਿਧੀ ਦਿਤਾ ਯ. ਮਾਣ
ਕੁਮੋਹਮਾਉਰਿਨ - ਹੇਮਿਤੋਅਪ
ਨਾਸਦਰੂਪਮਾਦਕ ਮੇਰੇਤਾਈਉਪ
ਦੇਸਦਾਰਾਸਦਮੀਨੇਦੀਆਹੈ
ਰਿਠੁ. ਪੰ. ਦਿਖਾਵਾਮਾਤ੍ਰਜਪਤਪ
ਯਗਦਾਨਾਦਿ ਦੰਭ ਸੀ, ਸੀ. ਮੂਰ
ਖ, ਸਿਸੁ. ਬਾਲਕ
ਰਿਠਮ. ਦੇ. ਸਿਧੀ. ਦੇਖਾਹੈ)
ਰਿਵੇ. ਪੰ. ਮੁ. ਦੇਵੇਹੈ ਯ. ਸੁਣਸ
ਵਦੀਹੀਉਰਿਵੇ

ਡਿਠੜੋਂ ਪੰ. ਦੇਖਾਹੈ ਯ. ਡਿਠੜੋਂ
ਭਰਾਉ

ਡੀ.

ਡੀਗੰ ਪੰ. ਟੇਢੇ. ਵਿੰਗੋ ਯ. ਡੀਗੰ
ਨਡੋਲੀਏ - ਟੇਢੇਹੋਕਰਨਾਬਿਚ
ਗੀਏ ਪੁਨਾ ਡੀਗੰਨਡੋਲੇ - ਟੇਢਾ
ਨਾਬਿਚਰੇ ਵਾ. ਨਾਗਿਰੇਹੋਨਾਡੋਲੇ
ਡੀਗੰਨੰ ਪੰ. ਟੇਢੇਚਲਨਾਯ ਹੈ
ਡੀਗੰਨਡੋਲਾਤਊਲਉ - ਟੇਢਾਚ
ਲਨਾਤਬੀਪ੍ਰਯਤਹੈ

ਡੀਹਰੰ ਗੁ. ਡਾਯਨਸਮ ਯ. ਡੀ
ਹਰਨਿਆਈਮੋਹਫਾਕਿਓਰੇ. ਡਾ
ਯਨਸਮਾਨਮੋਹਨੇਜੀਵੋਕੋਫੰਕਅ
ਰਥਾਤਖਾਇਲੀਆਹੈ

ਡੀਹਨਾੰ ਪੰ. ਮੁ. ਦਿਨ ਯ. ਜੋਜੋ
ਵੇਏਡੀਹਨਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨ
- ਸੋਅਵਸਥਾਕੋਹਾਥਪਾਤਾਹੈ ਭਾਵ
ਬਿਤੀਤਕਰਤਾਜਾਤਾਹੈ

ਰੂ.

ਰੂਖੰ ਪੰ. ਮੁ. ਦੁਖ ਯ. ਰੂਖੋਕੋਰੂਨ

ਰੂਖ - ਹਰੀਕੇਸੇਵਕਕੋਰੋਦੁਖੋਸੇਵ
ਖੀਨਹੀਹੋਤੇ

ਰੂਮਣੀੰ ਪੰ. ਮੁ. ਦੁਮਨੀ. ਦੁਚਿੰ
ਤੀ ਅਰਥਾਤਲੋਕਮੇਭੁਲਾਕਹਾਨੇ
ਹੇਤਜਪਕਰੇਵਾਤਪਕਰੇ। ਸਵਰਗ
ਯਗੋਸੇਮਿਲੇਗਾਵਾਤਪੋਸੇ। ਇ
ਤਾਦਿਕਸਿਦੇਹੋਸਹਿਤਹੀਜਨਮੇ
ਮਰੇਗੀ ਯ. ਆਵਉਟੀਵਉਰੂਮਣੀ
ਕਿਤੀਮਿਤ੍ਰਕਰੇਉ ਪੁਨਾਮਨਮੁਖ
ਮੇਲੀਰੂਮਣੀਭਾਈ - ਚਿਤਕੇਸੇਸੇ
ਮੇਟਨੇਹੇਤਚਾਹੇਕੇਤੇਹੀਮੰਤ੍ਰੀਜਿਤ੍ਰੀ
ਜੋਤਸੀਲੋਗੋਕੋਮਿਤ੍ਰਬਨਾਵਾ। ਤੋ
ਭੀਦੁਮਨੀਹੀਜਨਮੇਮਰੇਗੀ ਬਿ
ਨਾਬ੍ਰਮਵੇਤੇਗੁਰੋਸੇ ਸੀਦੇਹਮੇਟ
ਮੁਕਤਕਰਨੇਵਾਲਾਮਿਤ੍ਰਮਿਲਨ
ਦੁਰਲਭਹੈ।

ਰੂਬਦੇੰ ਦੇ. ਰੂਬਤੇ ਯ. ਰੂਬਦੇਪ
ਬਰਤਾਰੇ

ਰੂਭੰ ਪੰ. ਰੁਕੇਪ੍ਰਵਾਹਵਾਲੀਸੂਕੀ
ਨਦੀਕੇਜਲੋਵਾਲੇਥਾਨ

ਰੂਬੰ ਪੰ. ਰੂਬਕੇ

ਰੂਖੜੇ ਪੰ. ਮੁ. ਦੁਖ ਯ. ਹਭੇ ਰੂਖ
ਰੇਉਲਾਹ

ਰੂ.

ਰੂਇ. ਪੰ. ਮੁ. ਦੇ ਯ. ਸੁਖ ਘਟਾਉ
ਰੂਬਸ. ਦੇ ਰੂਬਤੇ ਹੈ ਰੂਇ
ਰੂਗਰਵਾਸ. ਦੇ ਪਰਬਤ ਮੇਵਾ
ਸਹੇ ਯ. ਰੂਗਰਵਾਸ ਤਿਸਾ ਘਟੀ
- ਜਿਨਕਾ ਅਹਿਕਾਰ ਪਰਬਤ ਪੇ
ਵਾਸਹੇ ਐਚਿਤ ਮੇਬਹੁਤ ਤਿਨਾ
ਰੂ. ਪੰ. ਮੁ. ਦੇ ਨੇਲੇ ਕੋ ਮੇ ਯ. ਹੈ
ਨਕਟੀ ਕੋਠ ਨਗਨ ਬਾਗੂ ਦੂ ਮੁ
ਰੂਗਰਘਣਾ. ਦੇ ਮਾਰਵਾਲ
ਰੂ. ਪਰਬਤ ਬਗੁ ਯ. ਘਟਾਏ
ਘਟ ਰੂਗਰਘਣਾ - ਘਾਟ ਕਰ
ਨ ਪਰਬਤ ਬਹੁਤ ਹੈ

ਰੂਬਨ. ਦੇ ਰੂਬਨਾ

ਰੂਬ. ਪੰ. ਰੂਬਕਰ ਯ. ਰੂਬਮਏ
ਰੂਮ. ਪੰ. ਯਵਨੇ ਮੇਏ ਬਿਨਪਣੀ
ਕਜਾਤਿਹੇ ਜੋਨਿਤੁਸ ਮੇਏ ਯਵੇ
ਪੀਛੇਤ ਬਲੇਬਜਾਤੇ ਹੈ। ਅਰਪੰ

ਜਾਬੇ ਮੇਥੇ ਰੂਬੇ ਰੂਬੇ ਰੋਕਾ। ਖੁਹਤ
ਕਰਜੇ ਰੋਕੀ ਕੁਲੇ ਕਾਉ ਚਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈ
। ਜਿਸ ਕਾਨਾ ਮਕਲਿਆ ਏ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਹੈ। ਇਸ ਜਾਤਿ ਮੇਏ ਏਕ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਾਸੇ ਵਕਹੂਆ। ਉਸ ਕੀ ਯ
ਵਨ ਮਤ ਸੇ ਸੁਧਾਉ ਠਗਈ ਥੀਇ
ਸਲੀਏ ਅਪਨੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਅਗਨ
ਮੇਦਾਹ ਕਰਾਯਾ। - ਸਤਾਬਲਵੰ
ਰੂ ਦੇ ਰੂਮ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕੀ
ਸਤਾ ਮੇਗਾਯ ਨਕਰਤੇ ਬੇ। ਉਨਹੁਨੇ
ਅਹਿਕਾਰ ਕੇ ਬਸਹੇ ਗੁਰੂਨਾ ਨਕਜੀ
ਕੀ ਅਵਗਾ ਕਰੀ। ਗੁਰੂ ਪੰਚ ਮਜੀ
ਨੇ ਸਰਾਫ ਦੀਆ ਕੁਸੀ ਹੋਗਏ। ਰੂ
ਰੂਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੇਵਕ ਗੁਈਲ ਧਾਨੇ ਅ
ਪਰਾਧ ਯਮਾ ਕਰਾਯਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਆਗਾ ਕਰੀ ਜਸ ਕੀ ਵਾਰ ਕਹੇ।
ਗਮਕਲੀ ਮੇਵਾਰ ਕਹੀ ਜਿਸ ਕਾਨਾ
ਅਟਿਕੇ ਕੀ ਵਾਰੇ। ਉਤਪਤੀ ਇਸ
ਜਾਤੀ ਕੀ ਭਾਏ ਜੇ ਜਾਨ ਪੜਤੀ ਹੈ
। ਟੂਟੀ ਟੂਟੀ ਕਵਿਤਾ ਭੀ ਬਨਾ ਲੇਤੇ ਹੈ
ਯ. ਰਾਜਬਲਵੰ ਰੂਤ ਬਾਸਤੇ ਰੂਮ

ਆਖੀ

ਡੋਹਰਾ ਦੇ ਬਾਗ਼ੀ ਪਰਬਤ

ਡੋ.

ਡੋਹੀ ਪੰ. ਮੁ. ਦੇਹੂ ਯ. ਆਨਨ ਡੋਹੀ

ਡੋਹੀਆ ਪੰ. ਮੁ. ਦੇਤੀਹੁ ਚਿਤ

ਡੋਈ ਪੰ. ਮੁ. ਦੇਵੇ ਯ. ਡੋਈ ਸਿਸ

ਉਤਾਰ - ਦੇਵਾ ਸਿਰ ਉਤਾਰ ਕੇ

ਡੋਹ ਪੰ. ਮੁ. ਦਿਨ ਯ. ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ

ਡੋਹ ਸਿਆਏ ਮਾਇਆ

ਡੋਖਾ ਪੰ. ਦੇਖਾ ਦੇਖੇ ਯ. ਜੇਡੋਖੇ

ਡੋਰੀ ਗੁ. ਦੇਢੀ ਯ. ਪਾ ਹਿਕਦਾਰ

ਡੋਰਾ ਦੇ ਰਹਨੇਕਾ ਗਸਿਰ ਡੋਰੀ

ਥਾਨ ਯ. ਡੋਰਾ ਡੋਰਾ ਇਹ ਨਹੀ

ਡੋ.

ਡੋ.

ਡੋਲੀ ਮੇ. ਦੇ ਫਿਰੀਏ ਯ. ਰੇਮ

ਨਡੀਗ ਨਡੋਲੀ ਮੇ

ਡੋਹਾਗਣ ਪੰ. ਦੁਹਾਗਣ ਖੋਟੇ

ਭਾਗਵਾਲੀ ਦੁਰਭਾਗੀ ਸੀ. ਯ. ਜੇ

ਡੋਹਾਗਣ ਰਬਦੀ - ਜੇਖੋਟੇ ਭਾਗਵਾਲੀ

ਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਤਿਓਰ ਸੇਛੁਟ ਰੋਹੀ

ਡੋਹਾਗਣੀ ਪੰ. ਖੋਟੇ ਭਾਗਵਾਲੀ

ਈਓਕੋ ਯ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਲਗਾ ਡੋਹਾਗਣੀ

- ਬਿਸੇਖ ਕਰ ਚਿਤ ਕਾਤਾ ਪਲਗਾ

ਪੈਦੁਰਭਾਗੀਓਕੋ

ਡੋਲੇਤੁ ਗੁ. ਡੋਲਤੇ ਯ. ਨਾਹੀ ਡੋ

ਡੋਲਤੁ ਦੇ ਫਿਰਤੇ ਯ. ਡੋ ਲੇਤ

ਲਤੇ ਡੋਲਤੁ ਮੇਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ

- ਨਾਨਾ ਜਨ ਮੇਫਿਰਤੀ ਜੀਵੇ ਕੀ ਪੀਰ

ਤੀਕੇ ਦੇਹ ਰੂਪ ਚੀਰ ਮੇਬਿਵੇ ਕਾਦਿਕ

ਸਾਧਨ ਰੂਪ ਸੀਗਾਰ ਦੂਰ ਹੋਗਏ ਹੋ

ਡੋਲਨਤੇ ਦੇ. ਨਾਨਾ ਦੇਵਨ ਕੇ ਪੂਜ

ਨਹੇਤ ਨਾਨਾ ਥਾਨੇ ਮੇਭੁਟ ਕਨੇਤੇ ਯ.

ਡੋਲਨਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ

ਡੋਲਨੀ ਪੰ. ਦਹੀਰਿਤ ਕਨੇ ਕੀ ਚਾ

ਟੀ. ਦਧਿਮ ਥਨ ਯੋਗ ਮਥਡਾ ਪਾਤ

ਯ. ਮਾਯਾ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨ ਝੋਕੇ ਲਨਹ

ਡੋਬੇ ਪੰ. ਡੋਬੇ ਹੋ ਯ. ਦੁਬਿਧਾ ਰ

ਡੋਮ ਦੇ ਪਹੜੀ ਭੀਗੀ ਡੋਬੇ ਪੁਰ

ਯ. ਤੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਜੋਇ-
 ਭੀਗੀਕਾਨਾਮਬਦਰੀਨਾਗਾਯਣਕੇ
 ਪਹਾਨ੍ਹਮੇ ਰੂਮਅਰਤੂਮਕਾਕਹਤੇਹੈ
ਤੋਰੀ. ਦੇ. ਮਾਪਕੀਰਸੀਯ. ਤੋਰੀਪੁ
 ਰੀਮਾਪਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾ
 ਲੇਹੀ - ਨੇਤ੍ਰਾਦਿਇੰਦ੍ਰਯਰੂਪਰਸਾ
 ਦਿਕੋਕੇਗਹਣਜੇਤ੍ਰਿਪਤਨਹੀਹੋਵੇ
 । ਉਲਟੇਰੂਪਾਦਿਕੋਕੇਗਯਾਨਮੇ। ਮਨ
 ਕਾਥਿਚੇਲਾਪਨਾਕਰਤੇ। ਤਾਕਾਮਿਹ
 ਨਤਾਨਾਬਹੁਤਲੇਤੇਹੈ। ਅਰਥਾਤਮ
 ਨਕੋਰੂਪਾਦਿਵਿਖਯੋਕੀਖਬਰਦੇਤੇ
 ਆਪਤ੍ਰਿਪਤਨਹੀਹੋਤੇ। ਬਚਨਾਂਤ
 ਰਭੀਹੈ ਅਖੀਦੇਖਨਰਜੀਆਬ
 ਹੁਰਿਗਤਮਾਸੇਇਤੁਆਦਿ, ਰਸੀਆ
 ੩, ਪ੍ਰੀਤੀ ਯ. ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
 ਲਾਗੀਤੋਰੀ, ਕਾਨੋਸੇਬੋਲੀਇਸ੍ਰੀ
ਤੋਰਾ. ਦੇ. ਬੋਲਾ ਯ. ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਬੂ
 ਝੇਂਤੋਰਾ ਪੁਨਾਨਾਮਨਸੁਨਈਤੋਰਾ,
 ਤਾਗਾ, ਤੋਲਾਅਸਵਾਰੀ
ਤੋਲਾ. ਦੇ. ਫਿਰਨਾ ਯ. ਹੀਗਨਤੋ
 ਲਾ - ਬਾਰਬਾਰਤੋਲਨਾ

ਤੋਲੇ. ਦੇ. ਤੋਲਤਾਨਹੀ ਯ. ਤੋਲੇਵਾਉਨ
ਤੋਲ. ਗੁ. ਤੋਲਨਾਕਰੇਹੈ ਵਡਹੋਇ
 ਯ. ਮਨਤੋਲਤਤੋਲਕਰੀਜੇ - ਤੋਲ
 ਤੋਮਨੇਵਾਲੇਕ੍ਰਮੀਜਨੇਸਾਥਮਿਲ
 ਕੇ ਸਭਕਾਮਨਤੋਲਨਾਕਰੇਹੈ। ਯ
 ਤੇਕ੍ਰਮੀਜਨੇਕਾਸੀਗਨਾਕਰਨਾਰ
 ਹੀਏ। ਬਚਨਭੀਹੈ ਸਾਕਤਸੀਰ
ਤੋਸਤ੍ਰੇ. ਪੰ. ਮੁ. ਦੇਖ ਯ. ਨਹੇਰ
 ਅਮਾਵਨਤੋਸਤ੍ਰੇ

ਤੋ.

ਤੋ.

ਤੋਤ੍ਰੀਆ. ਗੁ. ਦੰਡਧਾਰੀਜਮੇਨੇ
 ਯ. ਕਹੁਤੋਤ੍ਰੀਆਬਾਧੇਧਨਖੜੀ
 ਦੰਡਧਾਰੀਜਮ ਜੀਜੀਰੋਸੇਬਾਧ
 ਕੇਧਨਕੋਖੜੀ. ਲੇਗਏ ਜੋਜਮ
 ਜੀਵਇਸ੍ਰੀਕੋਮੁਕਲਾਵਨੇ ਅਰ
 ਥਾਤਬਿਆਹਨੇਆਏਥੇ ਬਚਨਾਂ
 ਤੁਰਮੇਭੀਲਿਖਾਹੈ ਜਿੰਦਬਹੁਟੀ
 ਮਰਦਵਰਲੇਜਾਸੀਪਰਣਾਹ

ਰੂਸੰ ਗੁ. ਬਿਛੁਸਰਪਾਦਿਕੋਕੇ
 ਰੂਗਤੁਲਮ ਯ. ਨਰਨਿੰਦਕਰੰਸ
 ਲਗਾਇਆ) ਦੇ. ਮਛਰ ਰੰਗਪ੍ਰ
 ਰੂਕੰ ਦੇ. ਨਗਾਰਾ ਯ. ਨਿ [ਸਿ
 ਹਕਲੀਕਬਜੀਰੂਕ) ਸਰਪਾਦਿ
 ਕੋਕਾਰੰਗ) ਕਲਮਆਗੇਲੋਹੇ
 ਰੂਗ) ਪੰ. ਮਛਰਾਦਿਕੋ ਕਾਮੁਹਰ
 ਕਰੰਗ ਯ. ਮਛਰਰੰਗਜਾਇਰਤੁ
 ਰਸੁਭਰ) ਦੁਖਨ ਜੈਸੇਆਸਕਾ
 ਰੂਸੁੰ ਪੰ. ਦਾਸੁ ਯ. [ਰੰਗਲਖਾਓ
 ਉਡਣਸੀਦੀਰੰਸੁ) ਦਾਸੁ ਯ. ਮਨ
 ਥੀਆਠੰਦਾਚੁਕੀਰੰਸੁ
 ਰੂਤੁੰ ਪੰ. ਦੰਡ, ਰੋਲਾ
 ਰੂਤੁਉਤੰ ਦੇ. ਛਾਤੀ ੧ ਵੱਖਸ
 ਥਲਰ ਬਾਹਾ੩ ਜਾਨੁ੪ ਸਿਰ
 ੫ ਮਨ੬ ਬਾਣੀ ੭ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ੮ ਇ
 ਨਆਠਅੰਗੇਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਪੇਲਿਥੇ
 ਪੜਨਮਸਕਾਰਕਰਨੀ ਯ. ਕਰ
 ਰੂਤੁਉਤਪਨਵਡਾਹੇ ਪੁਨਾ ਰੂਤੁਉ
 ਤਬੰਦਨਾਅਨਿਵਾਰ ਦੰਡਵਤਸੰ
 ੧ ਉਰਸਾ ਬਖਸਾ ਬਾਹੁ ਜਾਨੁ

ਰੂਜਾਂ ਸਿਰਸਾ ਤੁਥਾ ਮਨਸਾ ਬਦ
 ਸਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਅਸਾਂਗ
 ਰੂਨੰ ਪੰ. ਦੰਡ. ਚੱਟੀ ਉਚਾਤੇ
 ਰੂਫੰ ਪੰ. ਦੰਡ. ਰੰਤਿਤ ਦੰਡ ਸੰ.
 ਯ. ਸੂਠਾਡੰਡਸੂਠਪਾਸਾਰੀ
 ਰੂਤੁੰ ਪੰ. ਦੰਡ. ਪਾਖੰਡ. ਦਿਖਾਵ
 ਰੂਗਰੰ ਪੰ. ਪਸੁ
 ਰੂਤੁਧਰੰ ਦੇ. ਰਾਜਾ, ਜਮਰਾ
 ਜ ਯ. ਕਾਹੁਹੇਰੂਤੁਧਰੋ
 ਰੂਤੁਲੀੰ ਗੁ. ਦੰਡਹੇ ਯ. ਦੁਖਨ
 ਰੂਤੁਲੀ
 ॥ਇਤਿ ਰੂਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥਰ
 ਚਨਾਸਮਾਪ੍ਰਾ

ਦੁ.
 ਰੂਠੀਆ ਪੰ. ਗਿਰੀਆ ਯ.
 ਰੂਠੀਆਕੀਮਨਆਵਨੀ
 ਰੂਬੁਆ ਦੇ. ਪੇਸਾ ਯ. ਉਘ
 ਰੂਗਯਾਜੈਸੇਖੋਟਾਰੂਬੁਆ-੫
 ਹਾਰੂਦੇਸਮੋਇਸਕਾਨਾਮਫੁਊਆ
 ਹੈ ਯਹਪੇਸਾਕਦਮੋਬਡਾਹੇਤਾਹੇ

ਫਹਪਈਆਸੰਦਾ ਗਿਰਪ
 ਫਹੰ ਪੰ. ਡਿਗ. ਗਿਰਸ. ਸੀਆ
 ਹੋਇਨਿਮਈਫਹਪਈ ਪੁਨ
 ਫਹਫੇਰੀਤਨਖੇਹ ਪੁਨ ਫਹਪ
 ਈਆਸ - ਫਹਪਈਹਾਂ
 ਫਹੇੰ ਪੰ. ਗਿਰੇ ਯ. ਫਹੇੰਨਹੋਇ
 ਫਹਾੰ ਗੁ. ਆਸਰਾ ਯ. ਸੇ ਕਪਸ
 ਲੈਦੇਫਹਾਂਫਿਰਾਹੀ
 ਫਮਕਾਵਹੰ ਪੰ. ਬਜਾਵੇਹੈ ਯ.
 ਬਰਦਚਫੇਡਉਰੂਫਮਕਾਵਹਿ
 ਫਰਕੰ ਪੁ. ਅਪਨੇਠਿਕਾਨੇਸੇ
 ਗਿਰ ਯ. ਚਰਨਰਹੇਕਰਫਰਕ
 ਪਰੇਹੈ - ਚਰਨਚਲਨੇਸੇਰਹਗ
 ਏਹਾਥਪਕਨ੍ਨੇਓਰਸੇਫਲਕ
 ਪਰੇਹੈ ਫਲਕ ਪੰ.
 ਫਹਗੰ ਪੰ. ਗਿਰਜਾਵੇਗੀ ਯ.
 ਕਾਚੀਫਹਗਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਰ
 ਲਾਂਵਹੁ - ਹੇਜਨੇਤੁਮਾਗੀਦੇਹਰੂ
 ਪਕਾਚੀਦੀਵਾਰਗਿਰਜਾਵੇਗੀ
 ਯਾਤੇਫਲਾਦਿਕੋਸੇਪਰਾਯਪ
 ਦਾਰਥਲੇਪੋਖਣਕਰਨਾਰੂਪਚੂ

ਨਾਇਸੇਮਤਲਾਵੇ
 ਫਹੇੰ ਪੰ. ਸਾਫਪਸੁ
 ਫਕਣੰ ਪੰ. ਕੱਜਣਕੋ ਯ. ਫਕਣ
 ਫਹਤੁੰ ਪੰ. ਗਿਰਤੁ ਕੁਪਤਿਮੇਰੀ
 ਯ. ਫਹਤੁਫਹਤੁਅਬਫਹਪਰੇ)
 ਗਿਰਤੇ ਯ. ਭਾਰੇਫਹਤੇਫਹਪਰੇ
 ਫਹਦੇੰ ਪੰ. ਗਿਰਤੇ ਯ. ਸੇਭੀਫ
 ਹਦੇਭਿਠਮੇ, ਗਿਰਤੀ ਯ. ਫਹ
 ਦੀਜਾਇਕਰਾਰ - ਦੇਹਰੂਪੀਭੀ
 ਤੁਅਪਨੀਕਰਾਰ. ਬਿਰਤਾਸੇਰੀ
 ਫਹਨੰ ਦੇ. ਗਿਰ ਰਤੀਜਾਤੀਹੀ
 ਫਬੰ ਪੰ. ਪਕਾਰ. ਨਾ
 ਵਜਹ. ਤਰਹ ਯ. ਨਾਹੀਸਤਕਾਫ
 ਫਹੇੰ ਦੇ. ਫਲੇਹੈ. ਨਰਮਹੈ ਬੁ
 ਵੇਹੈ ਯ. ਤਾਪਰਤੂਹੀਫਰੇ
 ਫਲੰ ਪੰ. ਗਿਰਕੋ ਯ. ਫਲਦੁ
 ਲਜੀਮਣਹਾਰ - ਰਿਰਗਰਕੇਜ
 ਨੇਅਰਥਾਤਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੇਹੈ
 ਫਲਦੁਲੰ ਪੰ. ਗਿਰਗਰਕੇ
 ਫਲਦੁਲ ਪੰ. ਜਾਬੀਦੇਹਰੀਬੋਲੀ
 ਹੈ ਅਰਥਾਇਸਕਾਰਿਰਨਾਮਾਤ੍ਰਹੈ

ਦਾ.

ਦਾਹ० ਪੰ० ਗੋਰਕੇ ਯ० ਢਾਹੇਢਾਹ
ਉਸਾਰੇ, ਗੋਰੇ ਯ० ਉਸਰੇਢਾਹੇ

ਦਾਹ० ਪੰ० ਨਦੀਕਾਤੀਰ ਯ० ਮੌਤ
ਦਾਬੀਨਾਏਵੇਦਿਸੇਜਿਉਦਰਿਆ

ਦਾਕ० ਦੇ० ਪਲਾਹ ਯ० ਸੇ० ਵੇਢਾਹ
ਕੁਲਦਾਕਪਲਾਸ ਕਹੇਬਿਛੁਸ
ਗੀਖਾਹੈ, ਯਹਭੀਦੋਹਰੀਬੋਲੀਹੈ

ਦਾਕੇ० ਪੰ० ਕੱਜੇ ਛਿਪਾ ਛਿਪਾਉ
ਵੇ ਯ० ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਾਪਰਦਾਢਾ
ਕੈ० ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰਅਪਨੇਸੇਵਕਕੋਨ
ਗਨਨਹੀਹੋਨੇਦੇਤਾ ਯਤਨਸੇਉਸ
ਕਾਪੜਦਾਛੁੱਕੇਹੈ, ਗੋਦਮੇ ਜੈਸੇ
ਬਾਲਕਦਾਕੇਚੜਤਾਹੈ, ਦੇ० ਦਾਕੇ
ਸਹਰਮੇ ਜੈਸੇ ਦਾਕੇਜਾਨਾ

ਦਾਠੀ० ਪੰ० ਗਿਰਗਈ ਯ० ਦਾਠੀ
ਭੀਤਭਰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰੂਸੁਰਾ॥

ਦਾਢੀ० ਦੇ० ਸੂਰਮਿਓਕੀਵਾਰਗਾ
ਨੇਵਾਲੇਮਰਾਸੀਲੋਗ ਯ० ਹਉਢਾ
ਫੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿ - ਇਸਨਾਮ

ਕਾਮੂਲਦਾਰਨੀਹੈ ਦਾਰਨੀ ਯੁਧ
ਸਮੇਬੀਰਸਕੀਕਵਿਤਾਸੁਨਾਕੇ
ਬੀਰੋਕੋਵਿਢਤਾਕਰਾਨੇਵਾਲੇਭਾਟ
ਲੋਗੋਕਾਨਾਮਹੈ॥ ਜੇਛੜੀਯੋਕੀਲ
ਨਾਈਯੋਮੇਸਾਰੀਸੇਨਾਸੇਆਰੇਹੋ
ਕਗਾਸੂਰਮਿਓਕਾਮਹਾਨਜਸਕ
ਰ ਉਨਕੋਵਿਢਤਾਬੀਧਵਾਤੇਥੇ॥
ਮਾਰਵਾੜਦੇਸਮੇਇਸਕੋਢਾਢੁਬੀ
ਧਵਾਨਾਕਹਤੇਹੈ॥ ਲਾੜਾਈਓਮੇ
ਢਾਢੁਬੀਧਵਾਨੇਕੇਸਬਬਸੇਹੀਭ
ਟਲੋਕਾਅਪਨੀਕਮਰਮੇਤਰਵਾਰ
ਕਟਾਰਸਸਤ੍ਰਬਾਧਤੇਥੇ॥ ਕੇਵਲ
ਮਾਗਨੇਹੇਤੁ ਸਸੁਨਹੀਬਾਧਨਾ
ਪੜਤਾ॥ ਉਨਭਾਟੇਸੇਹੀਯਵਨ
ਪਾਤੁਸਾਹੋਕੇਸਮੇਮੇਕਦੀਲੋਗਮੁ
ਸਲਮਾਨਬਣਗਏ॥ ਜਿਨਕਾਨ
ਮਮਰਾਸੀਤੂਮਹੈ॥ ਲਾੜਾਈਯੋਮੇ
ਜਾਨੇਕੇਠਿਕਾਨੇਸੂਰਮਿਓਕੇਪਰੇ
ਮੇਹੀਬੈਠਕੇਵਾਰੇਗਾਨੇਲਗੇ॥ ਟੁਟੀ
ਫੁਟੀਕਵਿਤਾਭੀਬਨਾਤੇਹੈ ਕਈਜਾ
ਤੇਕੇਬੀਸੋਕੀਪ੍ਰਸੀਸਾਭੀਕਰਤੇਹੈ॥

ਗੁ. ਜਸਕਰਤਾਮਾਤ੍ਰ
ਦੁਪਣੁੰ ਪੰ. ਫੁਕਲੇਕੋਯ. ਦੁਪ
ਣਕੋਪਤਿਮੇਗੀ

ਦੁਲਣੁੰ ਗੁ. ਤਰਹ ਯ. ਕਹਣ
ਅਮਿਤਕਲਦੁਲਣ

ਦੁਹਤੁੰ ਪੰ. ਦੁਹਤੇ

ਦੁਹਨੁੰ ਵ. ਭਗਤੋਕੇਨਹੀਦੇ
ਹਜੇਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਸੇ ਯ. ਦੁਹਨ
ਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿਨਹਿਨਘਾ

ਦੁਕਨੁੰ ਪੰ. ਫੁਕਨੇ ਲਿਓਬੀਧ

ਦੁਪੁੰ ਦੇ. ਫੁਕ. ਕੁੰ ਕੋ

ਦੁਬੁੰ ਪੰ. ਕੁੰਚਾ ਜ. ਆਛਾਦ

ਦੁਰੁੰ ਦੇ. ਦੁ ਬਡਾਤੁਲਾਉ

ਲ, ਚਾਲਚਲਨ

ਦੁਲੁੰ ਦੇ. ਮਰਯਾਦਾ ਯ. ਅਹੀ
ਬੁਧੋਕੇਬਿਨਸਨਾਏਹਧੁਰਕੀ
ਦੁਲ - ਅਹੀਕਾਰੀਕਾਨਾਸਹੇ
ਨਾਯਹਆਦਿਕੀਮਰਯਾਦਾਹੈ,
ਸਿਪਰ ਗੋਡੇਆਦਿਕੋਕੀਦੁਲ
ਦੁਲਾੰ ਗੁ. ਤਰਹਯ. ਪ੍ਰਸਿਧ
ਕੀਚਨਕਾਇਆਸੁਇਨੇਕੀਦੁਲ

- ਸੁਧਸੁਵਰਣਕੀਤਰਹ ਹੋਕ੍ਰਿਸ਼
ਆਪਕੀਦੇਹੋ ਸਿੰਘਸੀਕੇਤਮੇਸਿ
ਪਰ ਦੁਲਾ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ

ਦਿ.

ਦਿਲੁੰ ਪੰ. ਦੇਰ ਬਿਲਿਬ

ਦਿਲਾੰ ਪੰ. ਸਿਥਲ ਯ. ਨਵੇਸੋਤ

ਸਭਦਿਲ

ਦੀ.

ਦੀਠਾਈੰ ਗੁ. ਦੀਠਤਾਧਿਸਤਾ

ਦੀਠੁੰ ਦੇ. ਦੀਠਪਨਵਾਲੇ ਸੀ.

ਯ. ਦੀਠਮੁਕਰਨਾ - ਹੇਦੀਠਹਰਿ

ਆਗੇਮੁਕਰਨਾਕਰਤਾਹੈ, ਦੀਠਤਾ

ਵਾਲੇ ਯ. ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇਮਦ

ਦੀਤੇ - ਦੀਠਪਨੇਵਾਲੇਕਾਮਾਦਿ

ਦੋਖਦੂਰਹੋਗਏ, ਦੀਠਪਨ ਯ.

ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੁਰਖਦੀਠ

ਮਨਕਾਮੋਹਵਾਲਾਮੁਰਖਸੁਭਾਉ

ਦੀਰੁੰ ਪੰ. ਛੋਟੇਮਟੀਕੇਰੁਲੇਸ

ਮ ਯ. ਹਮਦੀਰੁੰਦੀਮ - ਹਮਦੋ

ਟੇਮਟੀਕੇਰੁਲੇਸਮਤੁਛਹੈ ਬਰੇ

ਬੋਲਲਾਮਟੀਕੇਡਲੇਸਮਪਾਧੋਕੇ
ਗੁਰਸੇਬੋਲਲਹੇ

ਦੀਮ० ਪੰ० ਬਡਾਬੋਲਲਮਟੀ
ਕਾਡਲਾ ਬੋਲਲਫੇਲਾ

ਦੀਲਾ० ਪੰ० ਸਹਜੇ ਯ० ਲਾਹੇ
ਕੋਤੂਫੀਲਾਫੀਲਾ, ਦੇਰ ਜੈਸੇ
ਕਿਉਕੀਜੇਫੀਲਾ

ਦੁ.

ਦੁਕ० ਪੰ० ਸਮੀਪਪਹੁਚ
ਦੁਰ० ਗ० ਪਿਪਲਕੇਯ० ਤਿਉ
ਦੁਰਮਿਲਿਓਜੁਲਾਹੇ

ਦੁਲ० ਪੰ० ਸੁਕ० ਨੀਟਾਹੋਕਰਯ०
ਦੁਲਦੁਲਜੁਮਣਹਾਰਪੁਨਾਦੁਲ
ਮਿਲ

ਦੁ.

ਦੁਦਿਆ० ਪੰ० ਬੋਜਿਆਯ०
ਜਗਦੁਦਿਆਕਹੁਨਪਾਇਆ

ਦੁਫੀਆ० ਦੇ० ਜੈਨੀਸਾ [ਰੋਰ
ਧਜੇਮੁਖਆਗੇਪਟੀਰਖਤੇਹੇ

ਦੁਫ० ਪੰ० ਬੋਜਣਾ ਯ० ਦੁਫਵ

ਵਾਈਥੀਆਥਿਤਾ-ਬੋਜਣਾਦੂਰ
ਹੁਆ ਜਬਹੋਗਯਾਹਮਾਰਾਮਨ

ਦੁਫਤ० ਪੰ० ਬੋਜਤ [ਥਿਰ

ਦੁਫਨ० ਪੰ० ਬੋਜਨ ਯ० ਅਬਫੁਫਨ
ਕਾਹੋਕੋਜਾਇਆ

ਦੁਫਮ० ਪੰ० ਮੁ० ਬੋਜਕੇ

ਦੇ.

ਫੇਰੀ० ਪੰ० ਅਪਨੇਹਿਸੇਕੀਚੀਜ

ਅਰਥਾਤੁ ਅੰਤਾਕਰਣਸੇਅਹੀਕਾ
ਰ ਯ० ਫੇਰੀਫਾਹੋਸਾਧਸੀਗ-ਜਾਤੀ
ਆਦਿਓਕਾਅਹੀਕਚਦੂਰਕਰੇਸੇਤੇ
ਕੇਸੀਗਮੋਮਿਲ, ਸਮੁਦਾਯ ਜੈਸੇਅੰ

ਫੇਰ० ਪੰ० ਕੁਰਨੀ ਭੁਨੀ, ਨਕੀਫੇਰੀ
ਬਹੁਤ ਜੈਸੇ ਏਹਵਸਤੁਫੇਰਹੇ

ਦੇ.

ਦੁ.

ਫੇਵਉ० ਪੰ० ਜਲਫੇਵਾ ਯ० ਜਲ
ਫੇਵਉਇਹਸੀਸਕਰ

ਦੋਇਓਂ ਪੰ. ਲਿਆਂਦਾ ਜੈਸੇ ਜਲਵੇ
ਇਓਸਤਿ ਗੁਰਕੇਦੁਆਰੇ
ਦੋਲਾਵਰਿ ਪੰ. ਫੋਰੇ
ਦੋਆਂ ਦੇ. ਭੇਟਾ. ਨਜਰ ਯ. ਸਚੇ
ਕਾਸੰਚਾਦੋਆ, ਪੁਨਾ ਕਰਸਚਾਢੇ
ਆ- ਭਗਤੀਰੂਪੀਸਚੀਭੇਟਾਦੇਕ
ਰ ਪੁਨਾ ਕਰਗਏਗੋਸਟਿ ਦੋਆ-
ਕਰਗਏਹਰਿਚਰਚਾਰੂਪਭੇਟਾ
ਦੋਲੀਮੇ. ਪੰ. ਪਿਆਰੇਕੇ ਯ.
ਤਿਸਕਾਰਨਹਰਿਦੋਲੀਮੇ
ਦੋਇਆ. ਪੰ. ਜਾਮਨਾਕੀਆ
ਯ. ਓਥੇਪਕਰੂਓਹਦੋਇਆ-
ਦੋਈ. ਪੰ. ਸਤਕਾਰਜਾ ਲਿਆਦਾ
ਥਬਲਾਨ ਬੈਠਾਨਾ ਯ. ਦਰਗਹ
ਦੋਈਨਾਲਹਨਿ- ਬੀਚਹਰਿਥਾ
ਨਕੇਤੁਥਾਸਤੁਸੀਗਥਾਨਮੋਆਦ
ਦੋਲ. ਪੰ. ਦੋਲ ਰਨਹੀਮਿਲੇ
ਵਾਜਾ, ਪਿਆਰੇਨੇ ਯ. ਦੁਰਮਤਿ
ਪਰਹਰਿਛਾਤੀਦੋਲ
ਦੋਲਾ. ਪੰ. ਪਿਆਰਾ ਯ. ਜਲ
ਜਾਸੀਦੋਲਾ- ਹੇਪਿਆਰੇਇਸ

ਤੀਆਗਮੋਚਿੱਤਨਲਗਾਈਲਗਾ
ਨੇਸੇਦਗਧੋਜਾਵੇਗਾ ਯਾਹੀਤੇਬ
ਚਨਾਂਤਰਮੇ ਏਕਕਨਕ ਅਰਕਾਮ
ਨੀਦੋਲਾਂਬੀਤਰਵਾਰਕਹੋਏ

ਦੁ.

ਦੁ.

ਦੋਗ. ਪੰ. ਪ੍ਰਕਾਰ. ਬਨਾਵਟਯ.
ਕਿਛਦੋਗਨਮੇਰਾ
ਦੋਦੋਲਮ. ਗੁ. ਨਿਰਦੇਕਰਖੇ
ਜਕੇ ਯ. ਦੋਦੋਲਮਦੂਦਮਰਿਠ
ਦੋਦੋਲੇ. ਗੁ. ਦੂਦੋਪੈ. ਖੋਜੇ ਮੇ
ਪੈਨਾਤੀਪਕਰੂਕੇ ਯ. ਵੈਦਬਲਾ
ਏਆਵੈਦਗੀਪਕਰੂਦੋਦੋਲੇਬਾ
ਹ, ਦੂਦੂਕੇ ਯ. ਖੋਜਹਿਰਦੇਦੇਖ
ਦੋਦੋਲੀ- ਜਿਸਕੋਖੋਜਤਾਹੈਤਿ
ਸਕੋਖੋਜ. ਪੇਰੂਕੇਹਿਰਦੇਮੇਫੂਢ
ਕੇਦੋਖ
ਇਤਿਫਕ ਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ
ਰਚਨਾਸਮਾਪੁ

ੜੁ.

ੜੁਹ੦ ਗੁ. ਨਹੀਛੁਟੇਗਾ ਯ.ਦ
ਹਛੁਟੇਨਿਕਟਨਜਾਈਅਹੁਦੁਤ
-ਮੇਤੂਦੋਨੋਨਹੀਪਮੇਦਰਕੇਦੀ
ਡਸੇਛੁਟੇਗੇ ਯਾਤੋਹੋਦੁਤਉਸ
ਥਾਨਕੇਸਮੀਪਨਾਜਾਨ

ੜਾ੦ ਗੁ. ਨਾ ਸੀ. ਯ. ਠਾਕੋਮੇਰਾ
ਕਿਸਗਹੀ

ੜਾੜਾ੦ ਗੁ. ਇਸਨਾਮਵਾਲੇਅ
ਖਰਸੇਓਪਦੇਸਕਰੇਹੋ ਯ. ਠਾ
ਠਾਰਣਤੇਸੀਝੀਅ

ੜਾਮ੦ ਗੁ. ਨਾਮਸੇ ਯ. ਠਾਮਦਿ
ਹੁਦੇਆਦਮੀ ਨਾਮ ਸੀ.

ੜਿ.

ੜਿਆ੦ ਗੁ. ਵਾਲਿਆ ਯ. ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਵੜਿਆ-
ਹੇਹਰਿਕਾਨਾਮਜਪਾਵਨੇਵਾਲਿ
ਆ

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾਹਰਿ ਨੌਰੇਤ
ਮਸੀਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰਗਿਰਾਰਥਕੇ
ਸੇਣਕਾਰਾਦਿਸਬਦਰਥ ਰਚ
ਨਾਸਮਾਪੁ

॥ਮਿਤੀ ਫਾਗਣਸੁਦੀ ੧੩
ਫਾਗਣਪੁਦਿਸੇ ੨੭

ਸੰਮਤ ੧੮੫੭

॥ਪੁਸਤਕਲਿਖਕੇਸਮਾਪਤਿ
ਕਰੀਸਾਧੂਕੁਸਾਲਸਿੰਘਨੇ

॥ਜੁਭਮਸਤੁਲੇਖਕਪਾਠਕਾ
ਨਾਂ॥

१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਅਸੁਪਿਪਤੁ ਮਿਕਾ ॥ ॥ ਸਦੇ ਖਾਨੇ ਪੰਡਿਕੇ ਅੰਕੁਰੇ ਦੇਖ ਰਸੀਪੁ
 ਰਣਗੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਪਕ ਤੇਨਾ ॥ ॥ ਸੁਪਕਰਨੇ ਕੀ ਰੀਤਿ ਯਹ ਹੈ ॥ ॥ ਜਹਾ ਅਸੁਪਾ
 ਰਮੇ ਪਾਠ ਪਦੇ ਮੇਰੇ ਸੁਪਮੇ ਮੇਰੇ ॥ ॥ ਤਹ ਅਸੁਪਾਠ ਤਬ ਪਦ ਕੁ ਬਦਲਕ
 ਰਹਿ ਖਦੇਨਾ ॥ ॥ ਤੇ ਜਹਾ ਅਸੁਪਾ ਰਮੇ ਪਾਠ ਪਦ ਲਿਖਾ ਹੁਆ ਹੈ ॥ ਸੁਪ
 ਪਰਮੇ ਪੈਦੀ ਅਲਿਖੀ ਅਦੈ ਸੋ ਪਾਠ ਅਪਦ ਬਾ ਅਧਿਕਸਾ ॥ ॥ ਕਮੇਟ ਦੇਨਾ ॥
 ॥ ॥ ਜਹਾ ਅਸੁਪਾ ਰਮੇ ਪੈਦੀ ਅਦੈ ਸੁਪਮੇ ਪਾਠ ਪਦ ਲਿਖਾ ਹੁਆ ਹੈ ॥ ਸੋ
 ਪਾਠ ਤਬ ਪਦ ਬੀਕਾ ਤੀਸਮ ਸੁਕਰ ਰਹਿ ਖਦੇਨਾ ॥ ॥ ਸੋ ਜਿਨ ਅਛਰੇ ਕੇ ਬੀਚ ਲਿਖ
 ਰਹੇ ਹਨ ॥ ॥ ਸੋ ਦੇਹਾ ਅਛਰ ਪਹਲੇ ਅਰਪਿਛਲੇ ਲਿਖ ਕਰਤਿ ਨ ਪਗ ਬੰਦੀਆਂ
 ਲਿਖੀ ਹੋਈ ॥ ॥ ਯਾਂਤ ਬੰਦੀ ਚਿਹਨੇ ਅਛਰੇ ਛੁਕਰ ਬੀਚ ਕੇ ਬੰਦੀਆਂ ਰਹਿਤ ਪਾਠ
 ਤਬ ਪਦ ਲਿਖ ਦੇਨਾ ॥ ॥ ਇਸ ਰੀਤਿ ਸੇ ਸਿਪੁਰਨ ਰੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜੋ ਪਕਰ ਫਿਰ ਫਿਚਾਰ ਕਰ
 ਨ ਉਚਿਤ ਹੈ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸੁਪਿਪਤੁ ਮਿਕਾ ॥ ॥ ਅਸੁਪਿਪਤੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ॥

ਸਫਾ॥	ਖਾਨਾ॥	ਪੰਡਿ॥	॥ ਅਸੁਪਾ ॥	॥ ਸੁਪਾ ॥
੩		੧੮	ਜੁਦੇ	ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ
੪		੪	ਉਸੁਰ	ਉਸੁਰ
੧੪	੧	੧੭	ਫਸਿਆ ਹੈ	ਫਸਿਰਹਿਆ ਹੈ
੦	੨	੧੭	ਹੋਇਆ	ਹੋਗਿਆ
੧੮	੨	੨੦	ਸਿਪੁਦਾਸ	ਗੁਰਸਿਪੁਦਾਸ
੨੦	੧	੬	੬	੬

੨੫	੨	੧੮	ਸਿਸਿਤੀ	ਸਿਸਿਤੀ
੨੭	੨	੧੦	ਅੰਗੀਕਰ	ਅੰਗੀਕਾਰ
੨੮	੧	੮	ਤੋਮ	ਤੋਮ
੦	੦	੧੬	ਫਿਰ	ਫਿਰ
੨੯	੧	੧੦	ਉਤਪੇਤ	ਉਤਪੇਤ
੦	੦	੦	ਉਤਪੇਤ	ਉਤਪੇਤ
੩੮	੧	੨੦	ਸਪੇ	ਜਪੇ
੪੬	੨	੧੮	ਜੀਰੁਖਣਾ	ਜੀਰੁਖਣਾ
੫੧	੨	੩	ਉਮਾਹਾ	ਉਮਾਹਾ
੬੦	੨	੧੦	ਜਾਹੁ	ਜਾਤ
੬੮	੧	੨੦	ਅਕਥਨੀ	ਅਕਥਨੀਸ
੬੯	੨	੧੦	ਚੋਪੜ	ਚੋਪੜ
੭੦	੧	੪	ਸਿਰ	ਸਿਸ
੭੧	੧	੨੧	ਫਲਾਏ	ਪਲਪਾਏ
੭੩	੧	੩	ਪਾਇ	ਖਾਇ
੭੪	੨	੧੪	ਆਠਪਹਰ	ਆਠਪ੍ਰਕਾਰਕੇ
੮੩	੨	੧੪	ਸਚਾ	ਸਦਾ
੮੪	੨	੧੧	ਨਾਮਹੈ ਹਤਕੇਖਾਨੁਭਾਖਾ
				ਮੋਹਦਭੀਹੋਜਤਹੈ ਯਾਤੈ
੮੫	੧	੨੦	ਭਾਗ	ਦੋਭਾਗ
੮੬	੧	੬	ਆਨ	ਅਨਕਫ

੮੬	੧	੧੩	ਹੋਵਤ	ਹੋਵਤ
੮੮	੨	੧੧	ਖਾਦ	ਖਾਇ
੮੯	੨	੧੦	ਅਖਾਦ	ਅਖਾਦ
੯੬	੧	੧੦	ਅਗਾਥ	ਅਗਾਥ
੦	੦	੧੧	ਬੁਧੀ	ਬੁਧੀ
੧੦੦	੨	੨	ਗੁਢਾ	ਗੁਢਾ
੧੦੩	੧	੧੮	ਧਾਵਨ	ਧਾਵਤਾ
੦	੦	੨੦	ਜੇਸਾ	ਜੇਸਾ
੧੦੫	੧	੫	ਤਹਿਤਹ	ਰਹਿਤਹ
੧੦੭	੧	੧੮	ਯੋਗਮ	ਯੋਗਮ
੧੧੪	੧	੧੬	ਆਦਿਕ ਅਰਥਾਨੰਕਾਰ
੧੨੩	੧	੨	ਅਸਿਤ	ਅਸਿਤ
੧੩੨	੧	੪	ਸਿਮਿਤੀ	ਸਿਮਿਤੀਕੇ
੧੩੭	੧	੧੪	ਨਾਮਆਬਤ	ਨਾਮਆਬਤ
੦	੨	੧੫	ਪਾਠ	ਪਾਠ
੧੪੧	੧	੧੮	ਆਯੁਧੀ ਸੀ ਸਸ੍ਰ
				ਯ.ਆਯੁਧੀਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
				ਫਮਣਿ-ਸੁਰਮੇਸਿਤੋਪਾਸ
				ਸਸ੍ਰਗੋਬਿੰਦਕੋਫੋਏਕਾਉਰ
੧੪੪	੧	੨	ਸਰਨਮੇ	ਸਰਨਮੇ
੧੪੬	੨	੩	ਸਕਾਰੇ	ਸਕਾਰੇਸੇ

ਸਫਾ॥ ॥ਖਾਨਾ॥ ॥ਪੰਕਿ॥ (੪) ॥ਅਸੁਧਾ॥ ॥ਸੁਧਾ॥

੧੪੯	੧	੪	ਪ੍ਰਿਤਿ	ਪ੍ਰਿਤਿ
੧੫੬	੨	੧੨	ਬਾਹ	ਸਾਦੇਬਾਹ
੧੫੭	੨	੪	ਸੁਰ	ਸੁਰ
੧੬੨	੨	੨੦	ਪ੍ਰਥਮਾਸ਼ਕਤ ਨਾਮਕਾਰਕ ਯ. ਸਿੰਘਾਇਸੇਰ ਪੁਰੋਹਿ ਪ੍ਰਥਮਾ ਕੁੰਬਕਸੇਰੁ ਫੇਰੁ	
੧੬੮	੧	੪	ਸੇਰੋ	ਦੇਹੋ
੧੭੫	੧	੮	ਨਾਮਕ	ਨਾਮਕਾਰਕ
੧੮੨	੧	੧੬	ਦੇਹੀਤੀ	ਦਿਹੀਤੀ
੧੮੨	੧	੧੭	ਦੇਹੀ	ਦੇਹੀ
੧੮੩	੨	੧੬	ਸਰਾਹ	ਸਰਾਹੀ
੧੮੪	੧	੧੭	ਆਰੁਮ	ਆਰੁਮਾ
੧੮੬	੨	੩	ਸੇਰੇ	ਸੇਰੇ
੧੮੭	੨	੨੧	ਸਮਾਇਆ	ਸਮਾਇਆ
੧੮੯	੧	੧	ਸਸਕਤਾ	ਸਸਕਤਾ
੦	੨	੧੧	ਮੁਤ	ਮੁਤ
੧੯੨	੧	੧੨	ਸਦਿਸ	ਸਦਿਸ
੦	੨	੩	ਯਾਦ	ਯਾਦ
੧੯੩	੨	੧੮	ਗੀਤਾ	ਸੀਤਾ
੧੯੪	੨	੧੯	ਬੁਲਾਇਓ	ਬੁਲਾਇਓ
੧੯੬	੧	੯	ਸਮਾਦਨਾਕਾਰੀ	ਸਮਾਦਨਾਕਾਰੀ

੧੯੬	੨	੬	ਸਕਤੀਏ ਯ. ਸਕੋ
				ਤਲੇਹੁਬਹੋਰ-ਜੇਮੋ
				ਰਸਕਤੀਏਤਬਮੇਕਲੇਵੇ
੧੯੭	੧	੯	ਰੋਤੀਏ ਯ. ਰੋਥਸਾਹਬ
				ਜੀਮੋ ਅਦਿਸਰੁ
੨੦੪	੧	੨੧		ਜੀਨੇ ਜੀਮੋ
੨੦੭	੧	੨		ਅਭੇਦ ਭੇਦ
੨੧੭	੧	੧੨		ਸਹੀਦ ਫਰਸੀ
੨੨੧	੨	੧੫		ਸਤਬਚਨਸੀ: ਸਤਬਚਨਗੁ.
੨੨੩	੧	੧੭		ਸਬ ਅ.
੦	੨	੯		ਸਤ ਸਰਬਹੀ
੨੨੪	੧	੧੬		ਦਾਮ ਦਮ
੨੩੦	੨	੧੮		ਕਾਰੀ ਧਾਰੀ
੨੪੧	੨	੧੩		ਯੰਗ ਯੰਗ
੨੪੫	੨	੨		ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮਕਲੀਰਾਗ
੨੭੧	੨	੧੮		ਇਸੀਕੇ ਇਸੀਕੇ
੨੭੭	੧	੧	ਅਹੰਕਾਰ ਤਾਸੇ ਪੰਚਤ
੨੮੭	੨	੧੨		ਦੇਸੀਮਿਤ੍ਰਕੇ ਦੇਸੀਭ੍ਰਿਤਕੇ ਨਾਭ
੨੮੮	੧	੧		ਸੀਤੇ ਸੀਤੇ
੨੮੯	੨	੧੦		ਮਨਸਬਦਾਰ ਮਨਸਬਦਾਰ
੩੦੪	੧	੧੩		ਯਾਮਿਮਾ ਯਾਮਿਮਾਂ

੩੦੯	੧	੧	ਸੁਨੇਤੇ	ਸੁਨੇਤੇ
੩੧੨	੧	੨	ਮਾਯਾਸੇਹ	ਮਾਯਾਧੇਹ
੩੧੩	੨	੯	ਸੋਥ	ਸੋਥ
੦	੦	੧੦	ਉਤਮ	ਉਤਮ
੦	੦	੧੩	ਸੀਲਕਰਨੇ	ਸੀਲਕਰਨੇ
੦	੦	੧੪	ਸੁਬ	ਸੁਖ
੩੧੪	੧	੨	ਪੰ.	ਪੁ.
੦	੨	੧੦	ਖੁਸਬ	ਖੁਸਕ
੩੧੬	੧	੧੩	ਧਰਮਾਦਿ	ਧਰਮਰਾਜਾਦਿ
੦	੨	੪	ਮਿਲੀਤ	ਮਿਲੈਤ
੩੧੭	੧	੭	ਆਕਾਰ ਯ.ਸੁਰ
੩੨੬	੨	੯	ਤਮੁਰਤ-ਮੁਰਕਾ
੦	੦	੦	ਲਏ	ਲਹੇ ਕਾ
੩੩੦	੨	੯	ਨਲਕਸੇ	ਨਲਕਅਗੇਸੇ
੩੩੧	੧	੧੪	ਸੋਹਿਰਸਾਜਾਪ	ਸੋਹਿਰਸਾਜਪ
			ਸੋਫੇਗੁ.ਸੋਫਤਾਹੇ
				ਯ.ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮ
				ਵਿਸਰ॥ਸੋਹਿਲਾਤੇਸੇ
				ਪ੍ਰਭਦੇਮਧਮੇਲਿਖੇ॥
੩੩੨	੧	੧੨	ਬਿਦ	ਬਿਦ
੩੩੭	੧	੧੪	ਨਿਰੀਤਦ	ਨਿਰੀਤਰ

मन्त्रः । अथान्ता । अथान्ता । (१) । अथान्ता । अथान्ता ।

੩੩੭	੧	੧੮	ਸੀਰੀ	ਗੁ. ਸੀਰੀ
੦	੨	੧੯	ਟਾਮ	ਰਾਮ
੩੩੮	੧	੧	ਸੀਤੋ	ਗੁ. ਸੀਤੋ
੦	੦	੩	ਸਤਿਸੀਗਤਿ॥ ਜੇ.

੩੩੮	੧	੧੧	ਸੀ	ਸਿਪਦ
੦	੨	੧੦	ਸੀਧੀਮੇ	ਸੀਧੀਮੇ
੩੩੯	੧	੧੨	ਰੇਲੇ	ਰੇਲੇ
੦	੦	੦	ਦੁਸਰਾ	ਦੁਸਰਾ
੦	੨	੯	ਦੁੱਖ	ਦੁੱਖ
੩੪੨	੨	੧੮	ਡਾਲ	ਭਾਵ
੩੪੪	੨	੬	ਤਰਗਾਏ	ਤਿਰਗਾਏ
੩੪੭	੨	੬	ਜੁਧਮੇ	ਜੁਧਮੇ
੩੪੮	੧	੧੩	ਮਾਲ	ਮਾਲਾ
੩੪੯	੨	੨	ਸੀ	ਗੁ
੦	੦	੬	ਸੀ	ਸੀ
੩੫੧	੧	੧੧	ਪੁਰਖੇ	ਪੁਰਖੇ

ਸਫਾ॥ ॥੫੫॥ ॥੫੫॥ (੬) ॥੫੫॥ ॥੫੫॥

੩੫੧	੨	੧	ਦੁਸਰ	ਦੁਸਰ
੩੫੨	੧	੧੪	ਹਮ
੩੫੩	੧	੩	ਹਉਮੇ	ਹਉਹਉ
੦	੨	੧	ਸਰਨਗਰੇ	ਸਰਨਗਰੇ
੩੫੪	੨	੧	ਦੇ.	ਦੇ.੫.
੩੫੬	੨	੨	ਕੁਰਛੇਰ	ਕੁਰਛੇਰ
੩੫੬	੨	੧੨	ਜੇਸੇ	ਜੇਸੇ
੦	੦	੧੭	ਬਹੁਤੇ	ਬਹੁਤੇ
੩੬੦	੧	੬	ਮੁਖਕੀ	ਮੁਖਕੀ
੩੬੫	੧	੬	ਗਯਾਹੇ	ਗਯਾਹੇ
੦	੦	੧੧	ਅਰਥਕੇ	ਅਰਥਕੇ
੩੬੬	੧	੧੨	ਵਾਸੀ	ਵਾਸੀਮਾਤ
੩੬੭	੨	੨	ਤਲੇਟੇਹ	ਤਲੇਹੇ
੩੬੮	੧	੧੮	ਪੁਨ.	ਪੁਨ
੦	੨	੧੪	ਦੇ.	ਦੇ.
੩੬੯	੧	੨੧	ਲਸਨੀਏ	ਲਸਨੀਏਰਤੁਨ
੦	੨	੧੮	ਹੀਲਹ ਯ.	ਹੀਲਹ
੩੭੦	੧	੨੧	ਪੁੱਤ	ਕੁਛਪੁੱਤ
੩੭੧	੨	੧੩	ਸਹਾਰਤੇ ਯ.ਸੀਤ
				ਲਜਲਹੇਦਈ
੩੭੨	੧	੧੭	ਪੈਚਨ	ਪੈਰਾਨ

ਸਫਾ॥ ॥ਖਨਾ॥ ॥ਖੀ॥ (੯) ॥ਅਸਧ॥ ॥ਸੁਧ॥

੩੭੩	੨	੨੧	ਹੋਜੀ॥ਦੇ॥ਅਵਾ	ਅਵਾਜਸੁਨ
			ਜਸੁਨਮੇਂਹਜਰ	ਅਵਬਸੇ
			ਹੂਉੜਦੇਨੇਸਹਿਤ	ਉੜਦੇਨ
			ਸਤਾਬਚਨਆਨਨ	

੩੭੬	੨	੩	ਨਹੀਕਰੇ॥ਬਹਾ
				ਲਾਖਕੇਲਕਰੇਦੇਹੀ

੦	੦	੧੪	ਦਾਲਾ॥ਜਾਨਕੇਤਸਗਾ॥੩
---	---	----	-------	------------------

੩੮੨	੧	੩	ਤਾਕਹਾਂ	ਕੀਤਾ ਕਹਾਂ॥੪
-----	---	---	--------	-------------

੦	੨	੧੦	ਕਰਾਟਹੁ	ਕਰਾਟਹੁ
---	---	----	--------	--------

੩੮੪	੨	੭	ਹੋਏਕੇਸਾਬ॥ਯ॥
				ਕਰਸੀਗਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾ

੩੮੭	੧	੫	ਜੁਲਾਹੀਕਾ	ਲੋਈਕਾ॥੫
-----	---	---	----------	---------

੦	੦	੧੩	ਮੰਦ	ਮੰਦ
---	---	----	-----	-----

੦	੨	੨੦	ਸੇਂ	ਮੇਂ
---	---	----	-----	-----

੩੮੯	੨	੫	ਯੇਨਵ	ਯੇਆਠ
-----	---	---	------	------

੦	੦	੯	ਜੈਬੇ	ਜੈਸੇ
---	---	---	------	------

੩੯੨	੧	੨	ਪੇਖੀ	ਪੇਖੀ
-----	---	---	------	------

੦	੨	੨੦	ਕਰਮ	ਯ॥ ਕਰਮ
---	---	----	-----	--------

੩੯੫	੧	੩	ਕਰਮੇਸੇ	ਕਰਮੇਸੇ
-----	---	---	--------	--------

੦	੧	੯	ਸਾਹੀ	ਸਾਹੀ
---	---	---	------	------

੦	੨	੧੯	ਸੋਚਕੇ	ਸੋਚਕੇ
---	---	----	-------	-------

ਸਫਾ॥ ॥ਖਾਨਾ॥ ॥ਪੀੜੀ॥ (੧੦) ॥ਅਸੁਧ॥ ॥ਸੁਧ॥

੩੯੫	੧	੧੯	ਕਨ	ਕਨਿ
੩੯੬	੧	੪	ਏਹਬਾਤ	ਏਹਬਾਤ
੦	੦	੯	ਕੋਟਨ	ਕੋਟਨ
੩੯੮	੨	੪	ਪਾਠਮੇ	ਪਾਠਮੇ
੩੯੯	੧	੧੦	ਕਰੀਮਾ०	ਕਰੀਮ०
੪੦੧	੨	੧੦	ਫਿਰੇ	ਫਿਰੇ
੪੦੩	੨	੧੮	ਧੀਰ	ਧੀਰ
੪੦੫	੧	੭	ਹੀਰੇ	ਹੀਰੇ
੪੦੯	੧	੧੬	ਜਗ	ਜੋਗ
੪੧੦	੧	੨੧	ਸੀਕੀਤਿਨਾ	ਸੀਕੀਤਿਨਾ
੪੧੫	੨	੨੦	ਕਾਹ०ਗੁ०ਕਾਹੂ ਯ०ਤਿਨਸਿਰਚੂਕਾ ਕਾਹਾਏ ਕਾਹਕਾਹੂ ਕੇਮਧਮੇਲਿਖੇ॥
੪੧੬	੨	੧੭	ਕਾਰਿਕਾ०ਸੀ०ਸ ਲੋਕ,ਨਟਕੀਇਸ਼ੀ ਕਾਰਕਕਾਲਿਕਾਕੇਮ ਧਮੇਲਿਖੇ॥
੪੧੬	੨	੨੦	ਕਾਇਆਕੀ०ਦੇ० ਪਹਾੜੀ०ਕਾਇਆਕੇ ਬਹਮਅਗਨਮੇਦਾਹ

ਕਰੇਲ ਕਾਇਆ
ਕੀਮਤਨਾਮ
ਪਰਜਾਦੇ-ਤੋਕੀਟ
ਰਦਨਾਮਾਇਆਪੁਤ
ਕਾਇਆਕੀਪਾਰਪੈ॥
ਕਾਲਕ ਕਾਮਕੀਕੇਮਧਲਿਖੇ

੪੨੦ ੧ ੧੬
੦ ੦ ੧੮
੦ ੨ ੧੦
੪੨੪ ੧ ੧੮
੪੨੫ ੧ ੧੮

ਕਾਥੀ॥ ਕਾਥੀ॥
ਕਾਨੇ॥ ਕਾਨੇ॥
ਜੋਤਿਕੁ ਜੋਤਿਕੁ
ਕਾਲਬਤਨ॥ ਕਾਲਬਤਨ॥
..... ਦੇਹਕੇ ਜ ਕਾਇ
ਆਬਹੁਖੰਡੇਸਤਨਦ
ਨਿਧਪਾਈ॥

੦ ੨ ੧੫
੪੨੮ ੨ ੧੫
੪੪੦ ੧ ੭
੦ ੦ ੧੦
੦ ੨ ੧
੦ ੦ ੪
੦ ੦ ੬
੦ ੦ ੧੩

ਚੇਕੇ ਚੇਕੇ
ਕੈਨਕੇ ਗੁ ਕੈਨਕੇ
ਸੇਖ, ਸੇਖ,
ਖਸਮਾਨ ਖਸਮਾਨ
ਜੈਰੇ ਜੈਸੇ
ਕੁਸੇਹਣੀ ਕੁਸੇਹਣੀ
ਕਾਲਯ ਕਾਲਯ
ਵੈਦਿਆ ਵੈਦਿਆ

ਸਭਾ॥ ॥ਖਾਨਾ॥ ॥ਪੀੜੀ॥ (੧੨) ॥ਅਸਥਾ॥ ॥ਸੁਧਾ॥

੪੪੦	੨	੧੪	ਕੁਰਨੀਆ	ਕੁਰਨੀਆ
੦	੦	੨੦	ਪਾਇ	ਪਾਇ
੪੪੨	੧	੧੬	ਪੰ. ਪਾਪ,	ਸੀ. ਪਾਪ,
੦	੨	੧੭	ਕੁਚਲੀ	ਕੁਚਲੀ
੪੪੪	੧	੧੯	ਖੁੰਡੀਦਾ	ਖੁੰਡੀਦੀ
੪੪੨	੨	੨	ਸੁਨਤਾਰੇ	ਸੁਨਤਾਰੇ
੪੪੩	੧	੨੦	ਚੋਤਾਰੇ	ਚੋਤਾਰੇ
੪੪੪	੧	੨੧	ਜਲਕਾਜੀਦ	ਅਲਪਸਾਜਲਕਾਜੀ
੪੪੬	੨	੧੨	ਕੇਸਵਾਲੇ	ਕੇਸਵਾਲੇ ੭੬
੪੪੭	੧	੨੨	ਬਿਧੀਵਾਲੇ	ਬਿਧੀਕਰਨੇਵਾਲੇ
੪੪੮	੧	੧੫	ਨਹੀਹੁਏ	ਨਹੀਹੁਏਥੇ
੪੬੦	੨	੧੦	ਕੋਰਟ ਸੀ	ਕੋਰਟ ਸੀ.
੪੬੫	੧	੨	ਦੇ. ਕੋਈ	ਦੇ. ਦ. ਕੋਈ
੪੭੪	੧	੧	ਖਪਤੇ.ਦਾ.	ਖਪਤੇ.ਗੁ.
੪੭੮	੨	੧੬	ਦੁਸ਼ਮਣੀ. ਕੋਲੂ	ਪੋਚਨੇਕੀਲੀਰ॥
੪੮੭	੨	੧੪	ਖੈਂਚਾ	ਖੈਂਚਾ
੪੮੮	੨	੭	ਖਹਦੀ.	ਖਹਦੀ.
੪੮੯	੨	੨	ਸੇਨਲਖਸੀਖਕਨਹੀ	ਸੇਨਲਖਸੀਖਕੀ
੦੦	੦	੨੦	ਖੁੰਡੀਦਾ	ਖੁੰਡੀਦੀ [ਸੀਖਕਨਹੀ]
੪੮੩	੧	੨੧	ਚਉਥੇਪਿਆਰ	ਪਹਲੇਪਿਆਰ

੪੯੯	੧	੯	ਗਾਯਾਗਲਤਾਹੈ	ਗਲਗਾਯਾ ਯ.
੦	੨	੪	ਪੰ.ਪ.	ਪੰ.ਪ.
੫੦੬	੨	੬	ਦੁਹਪ੍ਰਵੇਸ	ਦੁਹਪ੍ਰਵੇਸ
੫੦੭	੧	੪	ਗੰਬੰ.ਪ.ਅਹੰਕਾ
				ਰਯ.ਏਤਾਗਥਾਆ
				ਕਾਸਨਮਾਦਸ,ਗਣਾ
				ਪੈਗਰੀਬਕੇਮਧਮੇਲਿ
੫੦੮	੨	੧੮	ਗਲਉਰੇ.ਦੇ.ਪੁ.ਖੇ
				ਪਾਨਾਕੇਬੀਰੇਯ.ਪੀਸ
				ਗਲਉਰੇਲਿਆਏ,ਗਉ
				ਕਰੇ ਗਹਬਰਕੇਬੀਰਮੇਲਿਖੇ
੫੧੩	੧	੧੪	ਬੋਲੇ	ਦੇ.ਬੋਲੇ
੦	੦	੧੮	ਗਹਣ	ਗਹਣ
੦	੨	੧੦	ਅਭੇਦ	ਅਭੇਦ
੫੧੬	੧	੫	ਗਲੀਅ	ਗਲੀਆ
੫੧੭	੨	੫	ਗਠਮੇ	ਗਠਮੇ
੫੧੯	੧	੪	ਚੇ.ਪਰਬਤ	ਦੇ.ਪਰਬਤ
੫੨੧	੨	੧੬	ਯਾਦਕੀ	ਯਾਦਕੀ
੦	੦	੧੮	ਗੁਟੇਰਿ	ਗੁਟੇਰਿ
੫੨੩	੨	੧੩	ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ,	ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
੦	੦	੧੯	ਮਹਾਰਜ	ਮਹਾਰਜਸੀ

ਸਫਾ॥ ॥ਖਾਨਾ॥ ॥ਪੀੜੀ॥ (੧੪) ॥ਅਸੁਧਾ॥ ॥ਸੁਧਾ॥

੫੩੭	੨	੧੧	ਖਦੋਂ	ਯ.ਸੀਸਕਾਰਕ
੫੩੮	੧	੮	ਅਰਬ	ਅਰਬ	ਰਗੋਇ
੦	੦	੧੨	ਕਰੇ	ਕਰਨੇ	
੫੪੧	੧	੭	ਜੋਜੋ	ਜੋਜੋ	
੫੪੩	੨	੨੧	ਚਿਹਲ	ਚਾਲੀ	
੫੪੪	੧	੧੧	ਫ਼ਾਰਾ	ਐਜਪਜੀ
				ਸੇਆਗੇਰਹਰਾਸ	
੦	੨	੮	ਅਗਾਥ	ਅਗਾਧ	
੫੪੬	੨	੩	ਘਮਣਾ	ਘਸਣਾ	
੦	੦	੧੫	ਸੇਘਰ	ਸੇਘਰ	
੫੪੮	੧	੩	ਗੁ.ਘਟਗਿਆਯ.	
			ਖਾਦਿਆਂਖਾਦਿਆਮੁ	
			ਹਘਟਪੈਨਦਿਆਸਭੁਅੰਗ	
੦	੦	੧੫	ਘਠਾਂਗੁ.ਘਟ	
				ਗਿਆਯ.ਖਾਦਿਆਂ	
				ਖਾਦਿਆਮੁਹਘਠਾ	
				ਪੈਨਦਿਆਸਭੁਅੰਗ,ਘਟਹਰਿ	
				ਘਟਐਘਟੇਕੇਮਧਮੋਲਿਖੇ	
੫੪੯	੧	੧੭	ਘਨਹਾਰੇ.ਦੇ.	ਬਿਸਤਥਵਾਲੇ
				ਯ.ਘਨਘਨਹਾਰੇ,ਘਸਰਘਰ	
੫੫੦	੧	੨੦	ਨਕਾਰੇ	ਨਗਾਰੇ	ਕੇਅਧਲਿਐ

੫੫੫	੧	੧੫	ਵਜੇ	ਵਜੇ	
੫੫੬	੨	੧੪	ਕੀਰੀਤ	ਕੀਰੀਤ	
੫੬੦	੧	੧੩	ਚਾਰੇਕੇ	ਚਾਰੇਕੇ	
੫੬੫	੧	੧੧	ਸਰਨ ਗੁਰਦਾਸਚਮਾਰਕੇ	
				ਯ. ਸਭਦੇਖਗਏਚਮਾਰੇ	
੫੭੦	੧	੬	ਪ੍ਰਸਿਸ	ਪ੍ਰਸਿਧ	
੦	੦	੭	ਸੁਪ	ਸੁਖ	
੫੮੪	੧	੧੬	ਸੀਕੇਤੇ	ਸੀਕੇਤ	
੫੮੫	੨	੧੭	ਸਾਣਸਾਣਮੇਲ	ਸਾਣਪ੍ਰਮਾਣਮੇਲ	
੫੮੬	੨	੧੧	ਛਡਿਆ	ਛਡਿਆ	੨
੫੮੭	੧	੬	ਦਿਸਾਓਸੇ	ਦਿਸਾਓਸੇ	੨
੬੦੪	੨	੩	ਛਪਰੀ	ਛਪਰੀ	੨
੬੧੩	੧	੧੪	ਸਾਲਾ	ਮਾਲਾ	੨
੬੧੪	੧	੪	ਛੁਟੀ	ਛੁਟੀ ਯ.	੨
੬੧੫	੧	੧੧	ਯ. ਛੁਟਗਈਸਭਤੁਤ	੨
੬੨੬	੧	੨੧	ਮਾਂਗਸਾਹੇ ਉਸਨੂੰ	ਸੁਧ ਨਿਰਮਲ	੨
੬੩੧	੧	੬	ਮੰਤ੍ਰਦਿ	ਮੰਤ੍ਰਦਿ	੨
੬੪੨	੧	੧੧	ਜਪਨੀ	ਜਪਨੀ	੨
੬੪੪	੨	੧	ਨਾਰਦ	ਨਾਰਦ	੨
੬੪੬	੨	੪	ਕਰੇਖੇ	ਕਰੇਖੇ	੨
੬੭੦	੨	੬	ਰੰਧ	ਰੰਧ	੨
੬੭੨	੨	੧੩	ਜੁਭੀ	ਜੁਭੀ	੨
੬੭੮	੧	੧੬	ਪੀ.ਮਾ.	ਪੀ. ਸਿ.	੨

“ਇਤਿਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੇਸੇਪੁਰਬਾਰਧੇਸੁਧਿਪਤ੍ਰ:”

ਸ੍ਰੀ ਆਸਾਨੀ

ਸ੍ਰੀ ਆਸਾਨੀ

ਸ੍ਰੀ ਆਸਾਨੀ

1

ਸ੍ਰੀ ਆਸਾਨੀ

0

ਸ੍ਰੀ ਆਸਾਨੀ

ਸ੍ਰੀ ਆਸਾਨੀ

15

ਸਮਾ
ਮਾਨੀ ਨਾਮੀ

665

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ

B-3259

6247